

IV 2

Handwritten text in Arabic script, possibly a date or reference number, located above the Roman numeral.

152

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باسم من اوجد الاشياء من عدم وعدم بمعنى الكاف والنون * جعلها مشويا بصوريا كان او معنويا ما كان وما يكون
كما اخبر سبحانه وتعالى في كتابه المبين * ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون * سبحانه الذي خلق الأزواج
كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم * وما لا يعلمون * واصلي على نبيه محمد سيد الكونين ومفخر الثقلين وامام القبلتين
ما اختلف الملوك وما كرر الجديان وما ذكر الله الذاكرون * وغفل عن ذكره الغافلون * وعلى الله واهل بيته الطاهرين
واولياؤه الوارثين الذين هم في سماء شريفة كالنجوم مضيئون * وعلى العالمين العاملين والصالحين السالكين الذين هم
من انوارهم بتقوتهم وعلى انوارهم مقتدون * اما بعد * حمد الله العلي العظيم * والصلوة على نبيه البشرى النبي * توقير
وحقير كثير التقصير * اول وقتة که حضرت پیرک کلام منیرین ابتدادن نقل وتقریرایم که شروع ایلد کده بعض یاران
افاض الله عليهم مجال العرفان اول تحقیق وبیانی استحسان ایدوب استدعا ایلدیلر که * اول درر معانی و معارف *
و غیر اسرار و لطایف * سلك تحریر دیریلر * و اتدن برکات مستطاب دوزیلر * اگرچه جلد بیانیته شرح یازلمز سه
باری ابتداده واقع اولان اون سکزایانه یازیلر * الکرم اذ اوعد وفا مضعوتی ادا ایلدیلر * و ما مضی ده اولان وعده نك
ظهورین استدعا قیلدیلر * و اقرار دخی * فاما السائل فلا تهر * فخوا سنجیه انلری بوهره دن نمراتیوب ابتدای منویده
واقع اولان هر ده ایسات و دخی بعض مشکل اولان کلمات * شرحه شروع ایلدم و بوکابه فاتح الایسات دیونام
سویلم بعدد دیاجه عربیه بی عبارات ترکیه اوزره شرح ایلدیوب و مقدم اولان عربی شرحه یازلمز و وسط
تحریر دیرلمیان درر معانی و غیر لطایفی بونده ایراد قیلدم تا نفعی کثیر * و اخذی طالبینیه یسیر اوله * و ما بعدینه
یازیلان شرحه دخی مناسب بوله * امیدد که حضرت حق مقبول قیل * و ناس بوندن فائده بوله بالتبی و اله * هذا
کتاب المنوی * هارحرف تیبیه درو فی الحقیقه اسم اشارتدن دکادر بیلکه مشار الیه اوزره تبییندن اولوری ایراد
اولمشدرو ذالم اشارتدر * وضع اصلیبی محسوساته اشارت اولتی ایچوند * پس اگر دیاجه کتاب مشنودن اول
ایسه دهنده باقوة حاضر اولان امور معلومه اولور * وعند العقل وقوی متحقق اولدینی اعتباریلر محسوس
منزله سنه تنزیل انمیش اولور * و کبر دیاجه کتاب مشنودن مؤخر ایسه مشار الیه اوراق اوزره مکتوبه اولان ایسات
مرقومه اولور * کتاب مصدر در معنی مکتوب در مفعول مصدرله تسمیه اولنسی مبالغه ایچوند * نه کم خلق بمعنی
مخالق و لفظ بمعنی مملوفا اولدینی کبی * و یا خود فعال مفعول ایچون بنا اولنسی بر صیغه اوله ایسایس ملبوس کبی *
و امینتی راجد زبراکه دامام موصوف اولور صفت اولمز * مثلا کتاب مرقوم دینورشی کتاب دینیز معنای حروفک
بعضی بعضیسنه جمع وضع اولمشدردیمکدر عسکره کتبه دید کایده جمعیت معنایسنه متغی اولدینی

اعتباریلر در کتاب مشنوی به اضافتی بیانیته در خاتم فضة قیلندندر * مشنوی فی بنی نیادن * مخوری برمی رمیا
مصدر مجیدر * بانسبت ایچوند نیت الشی در سن حق برشی ایکی قات ایلسک * واصطلاح شعرا ده شعردن
برجندر که ایکی مصرع بر قافیه اوزره اوله و بواسم جنسک بوکاب مستطابه علم اولنسی اولانیات شان مسجایی
مشعرا اولور * نه کم شاعرک بو قوی بو معنایه دلالت قیلور * بیت * وان اتفق الانام وانت منهم * فان المسک بعض
دم الغزال * و نایا جمیع موجودات و مخلوقاتک اسرار بی جامع برکاب اولدینی بیان قیلور زبر اجمیع اشیا بی الله تبارک
وتعالی زوجین خلق ایلندر * کما قال الله تبارک و تعالی خطا بالانسان * و خلقناکم ازواجکم ای ذکر و انا ناوله ایضا
ومن کل شیء خلقنا زوجین لعلکم تذكرون * ای ومن کل شیء خلقنا صنفین مثل الثقلین و السکونین و الدارین و البرین *
و الوالدین و الاشیاء المتضادین کالنور و الظلمة و الارض و السماء و البر و البحر لعلکم تذكرون ای لکی تعلمون الازواج
من خواص الممکات و الواجب بالذات لا یقبل الانیفة و الزوجیه و کما قال الله تعالی * سبحانه الذي خلق الأزواج كلها
مما تنبت الارض ومن انفسهم * و ما لا یعلمون * پس بوایت کریمه جمیع اشیا نك مشنوی اولدینغه دلالت ایلدیسنه بوکاب
شریفه کتاب مشنوی دیو تسمیه ایلدری جمیع اسماء متقابلیه الهیه نك واصناف اشیا کونیه نك حقایق نك کتابی دیک
اولور (ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین) کلام نك مفهومی بوکاب حقایق نصابک دخی شائنده صادق اولور پس معنی
اکاه اولک ای طالبان اسرار الهی شومشار الیه کتاب مشنودر و هو اصول اصول الدین ضمیر مرفوع
کتاب مشنوی به واجد در معنی بوکاب مشنوی دینک اصلر نك اصلریدر دیک اولور دین بوضع الهیدر که اصحاب
عقولی اختیار محمود لیه بالذات خیرانه سوق ایلر کتاب اللهدن و سنت رسولدن مستفاد اولان فقه بودینی بیان ایلدر
سروری مرقوم دیر که پس علم دین سه علمست * بیت * علم دین فقهست و تفسیر و حدیث * هر که خواند غیر ازین
کرد خبیث * و مراد از اصول دین الله اعلم مجموع این سه علمست و بواسم علمک اصولندن بر اصول دخی علم کلامدر
یعنی اعتقادات و علم اخلاق یعنی وجدانیات و بواکی علمک اصولندن علم اسرار کشفیه درو بواسر ارا کشفیه کتاب *
مشنوی ایلر معلوم اولور پس کتاب مشنوی بو تقدیر چه اصول اصول دین اولور بو کلام محله مناسب اولمقدن
خالی دکادر و بعضیلر دخی دیر که اصول ثلثه دن مراد تصدیق جنائی و اقرار لسانی و عمل و ارکاندر که بونلر دین اسلامک
اصلریدر * و صیغه جمعی اشاره داعی اصول ثلثه دن هر بر نك کثرت مباحث و مسائلنه تلخیص ایلدر تصدیق جنائی
بر سر خفیدر که عند الله صحیح ایمان بودر اما علم مخلوقا کاصابت اتمکدن متعذرا و لمغین مدار حکم شرعی اولمز و بو تصدیق
جنائی صاحبی بحسب الظاهر تکالیف کفریه دن خلاص بولمز الا اقرار لسانی ایلر بواجب اولمز اقرار دخی بر رکن
اعتبار ایلندر و رکن عمل بواکی رکنک اثریدر * و رکن تصدیق جنائی بود کراولسان رکنینک اصلیدر که عمل قلمی
اصل جمیع اعمال و اشرف کل افعالدر و لهذا قال عم * ان فی الجسد لمضغة اذا صلیحت صلیح الجسد و اذا فسدت فسد
الجسد الا وهی القلب * بو مقدمه معلومک اولدیسنه حضرت مشنوی نك دخی موضوعی اصل احوال قلبیه اولدیسنه
دینک اصولنک اصولی اولور بوسوزمن وجه عدم مناسبتدن عاری دکل قلبیامل اما بو فقیرل قنده دخی بو محله مناسب
وجوه ثلثه و ارا و اصول ثلثه دن مراد اعمال شرعییه و احوال طریقیه و اسرار حقیقیه اوله که بونلر دین اسلامک
اصلیدر پس علوم احوال طریقیه زبده و عمده اولدینی جهتدن علوم و اعمال شرعییه نك اصولی کیمیدر کذلک علوم
و اسرار الهیه احوال طریقیه به نسبتله نك اصولی کیمیدر پس حضرت مشنوی ایسه (مصرع) مشنوی ماد کان
و حدیثست * مصرعنک فخوا سنجیه علوم و حدیث و کان اسرار حقیقیته بو جهتدن اصول اصول دین اولمز
صحیح اولور نایا الف لام عهد ایچون اولوب * ان الدین عند الله الاسلام * فخوا سنجیه معهود دین اسلام اولور * و بی
الاسلام علی خمس شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله و اقام الصلوة و ایتاء الزکوة و صوم رمضان و حج البيت
من استطاع الیه سبیلا * حدیث نك مقتضا سنجیه دینک اصولی بشدر و بوش اصول دخی اصوله مبتنی در که اول اوج
اصول بوش اصلک اصولیدر اول اوج اصلک بری ایمان ایکینجیسی اخلاص و اوچنجیسی نیتدر زیر او اوچ اولمسه
اعمال صحیح اولمز و اوچ دخی اصولی علم حکمت و معرفتدر بونلر علم حکمت و معرفتدر صحیح اولمز پس منبع علم
حکمت و معرفت ایسه کتاب مشنودر بو جهتدن اصول اصول دین اولمز جاتر در نالسادین اسلامک
ایکی اصولی وارد بری اصول فقه و بری دخی علم کلامکه اعتقاداته متعلقدر و اعتقاداته متعلق اولان اصول اصول
فقهک اصولی منزله سنده در اول جهتدن که صحت اعمال ظاهره صحت اعتقاداته اطنه اوزره مبتنی در مادامکه اعتقاد
صحیح اولمیه عبادت صحیح اولمز و حضرت مشنوی بواسولین دینک اصولی منزله سنده در اول جهتدن که علم کلام یا سره
استدلال یا اندر انکچون بو علمک اصحابی بری برینه مجادله و مدافعه دن خالی دکادر پس بو علوم استدلالیه نك اصولی

مستلزم حق البقین اولان علم کشتی و وحی قلبیه در که اول منوی در ولید اقبال * بیت * این نه نجست و نه رملت
 و نه خواب * وحی حق و الله اعلم بالصواب * فی کشف اسرار الوصول والیقین * کشف لغتده رفع حجاب آنکه دیر لمطلقا
 نه کم کشف المرأة وجهها دیر رفت حجاب معناس و برر و اما اصطلاح مشایخده و رای مجابدن معانی غیبیه نک
 طلوع و ظهور و نه واکان مطلع اولغه دیر اسرار سر لک جعد و سر ادراک ناسدن باطن اولان معنایه دیر و وصول هجر آنک
 ضدیدر اما عند المباح امور موهومه کاسندن ترقی ایدوب مرتبه حقیقته علمک بالغ اولسنه دیر لوقین اطمینان
 فهمه واستقرار علمه دیر یقین الماء فی الخوض دیر یقین حوضه مستقر اولسه و یقین اوج نوع اوزره در علم البقین
 عین البقین حق البقین در و بودیماجه نک عربی در حظه و اوج اقسامک مفصلی بیان اولندی اما اجمالیسی العلم
 البقین ما کان من طریق النظر والاستدلال و عین البقین ما کان من طریق الکشف والذوال و حق البقین ما کان
 یحقق فصال عن لون الصلصال کذا قال السهروردی فی العوارف * پس معنی بومشوی اسرار انوار یقینی و اسرار
 وصول الالهی کشف و ابضاح الی کده دین اصولیک اصولیک اصولیک در دین اولور و جار مع الحیر و وصول اوله متعلق
 اولور (و هو فقه الله الکبری) فقه اصلده فهمد دیر نه کم کسر فافله فقه الرجل دیر علم و فهم معناسی و برر و ضم فافله
 فقه الرجل دیر لرجل فقیه اولدی معناس و برر و بعد زمان عرف الناس بواسطی علم فروعه اطلاق ایدیلر یقین برکسه
 بوعلمده حفظ مقالات ایلسه و نکاح و طلاق و بیع و شرا و عتاقه متعلق سوز و سوبلسه * اکاعلماء دینا فقیه دیر
 حال بوکه عند الاولیاء فقیه علم آخرته عالم و آفات نفسانیه فاهم اولندر کافال الغزالی فی الاحیاء و لقد کان اسم الفقه
 فی العصر الاول سطقا علی طریق الاخره و معرفته دقایق آفات النفوس و مفسدات الاعمال و استیلاء الخوف علی
 القلب و یدلک علی ذلک قوله تعالی (لنعمه وافی الدین و لینه ذروا قومهم اذ ارجعوا الیه) الایه و ما به الا تذرا و التخویف هو
 هذا العلم و هذا الفقه دون تعرف اللعان والطلاق والسلم والاجارة والعتاق و لهما ذم و شایخ بوفقه فقه اصغر و طریقت
 و حقیقت ایچون موضوع اولانه علم فقه اکبر دیر یلر حتی امام ابوحنیفه حضرت تری بر صغیر الحیم کانه فقه اکبر
 دو تنجیه ایدیلر پس بوحضرت مشنوی الله اکبر فقهیه دیر یعنی حقایق و اسرار متعلق علمیک اعظمیدر الله اضافت
 اولنسی علم کشفینک الهام خدا الیه اولوب تعلیم و تکرر و اجتهاد الیه اولد یغندن اولور دیر (و شرع الله الازهر) و برهان
 الله الاظهر (شرع لغتده بوله دیر اصطلاحده انبیایک وضع ایدیلر کی طریق مستقیم و صراط قویمه اطلاق اولندی
 برهان دلیل و حجت دیر * الله اسم ذات مستجمع جمیع صفات در عقلا ذات الهیه ده مخیر اولد قلی کی بواسطه شریقه
 دخی مخیر اولمشدر * انکچون بعض علما اصله من اله اذا خیر اذ العقول مخیره فی معرفته * دیمشدر پس مخیر
 اولد قلی نه بیا اختلاف ایدوب دیدر که بوسر باندرو بعضیسی دیدیکه عربیدر و بعضیسی دخی دیدیکه غیر مستقدر
 و بعضیسی مستقدر دیدی و اصلنده دخی اختلاف اتمشدر در صاحب کشف اصلنده اسم جنسدر بعدد معبود بالحق
 ایچون علم قیلندی دیمشدر و الحاصل کیمی تخیر معناسنه اولان اله دن و کیمی سکن معناسنه اولان اله دن و کیمی التجا
 معناسنه اولان اله دن مشتق طووب مناسبت بولد مشدر در معنی خواص لفظیه و آثار معنویه سندن در دخی جلدده
 شاعر لدر که بادیاده الحجاب الی کی محله * معنی الله کفت آن سنبویه * بینه شرح ایدیلر و اکثر خواص اسرارین
 بومحله شرع و برهانک لفظه الله اضافت اولد سنده معنادر که بومشوی بوسم جلال الیه مسمی اولان ذات
 الهیه نک طریق روشنی بودر که مالکی جمیع صفاته متصفه اولان ذات احدیه موصول اولور و دخی الله اکبر اولان دلیلی
 و غالب اولان حجتی در که جمیع اسماء صفاتی جامع اولان مرتبه الوهیه دلالت قیلور * وضالته قائلره حجت و برهان
 اولور * مثل نوره کت کوفیه اصباح * مثل اصلنده کلمه تسویه در شبه و نظیر معناسنه نه کم هذا امثله او مثله او مثله
 دیر لهد الشبه و شبهه و شبهه * دیدکاری کبی معنی واحد صکره صفت و قصه معنایه سنده ستاره اولندی و ضرب
 مثل اتمک ابراز خفیات معانی قیلنده و وجوه حقایق و معقولاتدن رافع استار اولقده تأثیر عظیمه می وارد و لهدا
 کتب الهیهده ضرب امثال جوق واقع اولمشدر حتی المجملده بر سوره مستقلا ضرب امثال واقع اولمشدر * و کلام
 انبیاء و اولیا و حکماء و بلغا کتبیا ضرب امثال اتم اولور در زیر انبیا کشفده تمثیل اولمشدر خفی جلی
 مرتبه من بولور * و معقول محسوس منزله سنده کاور واقع فی القلب اولور نور اصلنده شول کیفتمدر که باصره آتی
 اولاد الی ادب آنک واسطه سبیل سائر مرئی نایا ادراک الی ملائکس و قد ندر اجرام کشفده اوزره قابضه اولان
 کیفیات کبی اما نور الهی و نور مشنوی بوله دکر جناب حقه نور اطلاق بنفسه ظاهر اشیا بی مظهر اولد یعنی اعتبار ایدر
 کابنه فی اصباح الاسرار * کذلک مشنوی نک دخی نوری بنفسه بصر بصرینه ظاهر روحه ابق و معانی مظهر در
 مشکوفا و ایدر اولان شول در بجهیه دیر که غیر نافذه اوله وقتا کم حضرت مقدسه مولانا نورنا الله بکلامه الاسنی

حقیقت صفت مشنویه بی بیان بورد بلسه * زیاده فی الکشف والایضاح کاضرب مثلی تعقیب ایدوب و علی طریق
 الاستعاره التخیلیه بیلرین مشکانه و معنایین مشکاتده اولان مصباحه * تشبیه ایدوب بورد که بویکاب مشنوی نک
 نورینک صفت عجیب الشانی یعنی علمینک و معناسنک حالی شول مصباحک حالی کبیدر که مشکاتده اوله * و خانه لری
 منور و روشن قیله * برکسه نک که خانه قلبنده مشکات آیات مشنوی اوله * مصباح معانی سندن آنک خانه قلبی برضیا
 اولتی مقرر دریا خود مشکاتدن مراد جسد شریف حضرت مولانا و یا خود مشنویان و مشنوی خوان اولندر لک ایدانی
 اوله نه کم مشکاتک نوری کوکب دری کبی صافی اولان زجاجه و قوت زیت شجره مبارکه واسطه سبیل اولور * کذلک
 مشنویان اولندر مشکات ایدانی دخی بونک قنادیل الفاظنده اولان مصابیح علوم معانی سبیل منور اولوب ائدن سایر
 قلوبک خانه لری دخی بوجهری مقداری نور حاصل اولور * اگر مشکاتدن مراد جسد شریف حضرت مقدسه
 مولانا اولور سه معنی بوله دیمک اولور مشنوی نک صفتی بنم جسد مشکاتده و قلب زجاجه سنده اول مشکانه بکر که آنده
 مصباح ابقاد اولنه * و اشتعال قلبنه * لا شرقیه ولا غربیه اولان شجره مبارکه روح محمدیدن و زینندن مراد علمری
 اوله * پس نفسده زیت علم محمدی نار کب و مجاهده اکاس ایتمکسز اضاعه و آثاره ایدیمشدر چونکم نور زیت
 علم محمدی نور معنای مشنوی به منضم اولدیه و امداد و ایقاد قیلدیه * نور علی نور اولوب بیوت قلوب طالینه کالیه
 نور باش و ضیاء کتر اولور دیمک اولور * نه کم بورد * بشرق اشراقا نور من الاصباح * بشرق اشراقا جله سی
 صفتیدر مصباحک اصباح فتح همزه ایل جمع صباح و کسر ایل مصدر در بومحله ایلکی معنایه بیله حلی جائز اولور یعنی اوله
 مصباحک اشراق ایتمکله اشراق ایلله اوله اشراق که صبا حله نورندن انوردر مشنوی اصباح نورندن انور و اقوی اولسی
 اول جهتمندر که نور صباح الحق ظلمت محسوسه لیلی بی ازاله ایلر اما نور مشنوی انواع ظلمات معقوله بی ازاله ایلر مثلا
 کفر و معصیت و غفلت و جهالت کبی و امثالها پس بونک اشراق نور اصباحدن انور اولور * و هو جنان الجنان
 ذوالعمیون و الاغصان * مشنوی و اولان قرأت اولده کسر جیمه و نایده فتح جیمه او قو مقدر و لیکن برعکس دخی جائزدر
 جمنلک اوسطی یعنی اعلاسی مراد اولتی اوزره عیون عینک جمیدر چشمه معناسنه اغصان غصنک جمیدر دال
 بوداق معناسنه تقدیر معنادخی بویکاب عالیشان قلوب عارفینک انهار جاریه و اغصان منوره صاحبی اولان جمنلر
 و روضه لیدر * عند العرفا جنات ایکی نوعدر برینه جنات آجله دیر که اول آخرتده نتیجه اعمال صالحه اولان جمنلر
 و بر نوعته دخی جنات عاجله دیر اول بود نیاده اولان اذواق روحانی و علوم و معارف ربانی جمنلریدر * نه کم بواحدیت
 شریقه بومعنایه دلالت ایلر * کافال عم ارثعوافی ریاض الجنة قالوا ما ریاض الجنة یارسول الله قال ع م مجالس
 العلم و قال ایضا اکثر و اغراس الجنة قالوا ما غراس الجنة یارسول الله قال التلیل و التسمیح ایضا اذ القیم شجره من
 اشجار الجنة فاقعدوا فی ظلها و کلو من ثمارها قالوا و کیف یکن هذا فی دار دنیا یارسول الله قال ع م اذ القیم
 صاحب العلم فکأنما القیم شجره من اشجار الجنة * پس مجالس علم ریاض جنت علم شجره جنتدن عبارت اولدیه
 بویکاب مشنوی دخی جنان عاجله عارفین و بوستان معقوله عالمیندر الفاظ در بار لری اشجار منوره کبی انهار
 دقایق و ازهار حقایقه بار و اولمشدر و آیات حدائق معاندن ینایع علم و حکم ظهوره کلمشدر حقا بودر که بر حقیقه
 رعنادر که فوا که طیبه می اطیب کل ثمار در اجتنای قیلندر و عیون جاریه می الله انهار در شارب اولنره محصل ماد حله
 مد حنده قاصر و و اقلر و صفنده طایر در عالم معانی بوکه استعاره تخیلیه دیر معقولی محسوس منزله سنده تنزیل ایدوب
 محسوس اولان مستعار منک اوصاف لوازمی معقول اولان مستعار لیه اطلاق ایدر * منها عین تسمی عند انباء
 هذا السبیل سلسبیل اول جنان جناتک عیون تندن بر عین واردر که شوسبیل مولویه نک بیا و اولادی قنده کاملسبیل
 تسمیه اولور و حلقوم موحده نه انحدار و سهولت مسارعتدن اوزری نه کم شراب سلسیل و سلسیل و سلسیل دیر
 بر شراب بوغازه * هولته کیدچی اولسه یا خود سلسبیل اصلنده سلسبیل ایدی تابط شرابی سندن پس بوجشمه
 سلسبیل تسمیه اولندی اول اجلدن که بوجشمه دن ایچمز الاشول کسه که اول چشمه بی بیلن کسه دن اکا سبیل سوال
 اید خدمت صالحه ایل بوجشمه دن مراد حضرت مولانا نک کند لری شارب اولد یعنی و انشاء سبیل ایچون بیا
 قیلد یعنی عین وحدتدر که (من شرب منها لم یظمأ أبدا) حدیثک ما صدقیدر * و عند اصحاب المقامات و الکرامات خیر
 مقام و احسن مقیلا معطوفدر مقدم جنان الجنان جله سنک اوزر نه مبتدا مقدر اولتی اوزره خیر خبریدر مقام و مقیلا
 تمیزیت اوزره منصوبدر مقیل قال یقیل قیلا و قیلوله دن محل قیلوله به دیر قیلوله نصف نهاده استراحتیه دیر لک
 نومله اولمشده قیلوله استراحت صلحادر که شیاطین آندن بی بهره در کافال ع م (قیلوا فان الشیاطین لا تقیل) پس معنا
 بو عیون مذکوریه منیع اولان جنان جناتک که مراد آندن مشنویدر عند اصحاب المقامات و ارباب کرامات مقام بوندن

خبر و مقام در و مقبل جهنم و احسن مقبل در حق سال که تعب سلوک در قنور کاسه و احسن مراتب اولان کباب
بر حلقه نظر قبلیه و اسامی اوله استراحت و نور و کالیده آسوده و اولور اصحاب مقامات کامل و مکمل اولان اصحاب
تکلیف در برابر کرامات اهل کمال اولان اصحاب خوار عبادت در درختی مقام تکمیل و اصل اولمش در درخت
یتیماده عموم و خصوص اولور کل اصحاب مقام اهل کرامات اولور و غیر عکس (الابرار فی به یا کاون و یسریون) ابرار بر
جعد و رباب یک و اصحاب محبت جعی اولدی بی کبی و هم المطیعون الذین لا یؤذون الذین لا یؤذون الشریکة تعرف
اولمش در تقدیر معنی ابرار و کون کار اولان کسدر بوجنان جنان و بوستان روح روان اولان مشنویه اعصاب کلامه دن
ثمرات علوم و معارفی بیرون و عینون عبارات لطیفه سندن شراب اذواق و اشواق ایچر لر و الا حرازمه یقرون و یطربون
احرار سکر جعد و رشول کسره در بر که بقیه رقیه کونیته دن نجات بوله لر و قیود اغلال نفسانیته دن خلاص اوله لر
و آزادگان طریقت دخی بوجنان چناندن فرحان اولور و طرب و جذب شغب قیلور و هو کلیل مصر شراب للصابرین
و خسر علی آل فرعون و الکافرین و بونکاب مشنوی مصرده جاری اولان نیل کبی شرابدر و بغایت لذیذ ابد موسای
وقت اتباع قیلان طاعت حقه و ترک هوا به صابر اولور ایچون حسرت و حرماندر اهل فرعون نفسه و متع هوا به و سائر
ایمان عیان و متکرر اسرارتهان اولوره و ارسلنا علیهم الطوفان و البحر اذ آتیناهم اهل تفسیر بویه یازمشدر که سال علیهم
النیل ذما حتی ان القبطی و الاسرائیلی قیص دما فی فم القبطی پس کتاب مشنوی آب نیل کیندر و حقن نوابع موسای
زمان اولان اهل عرفان اتباع فرعون نفس اولان اصحاب خذلان مشنوی شرای نوش ایتمده بر بر جمع اوله لر و اوندن
نوش قبلیه ترک هوا قیلان اهل عرفانک دهاتده نوش جان و ذوق جنان اولور و اهل نفسک درونده خون ضلالت
و غوا یتمه رفون اولور ته که بر حلقه بومعنا به مناسب بیوردر (یت) آب نیست این که بقبطی خود غود و آل مؤمن را
نه خون بود آب بود آب نیست این که حدیث جانفزا و بارش در چشم قبطی خون نمای و هیچو قرآن مشنوی مازدل
هادی بعضی بعضی راضی که بوات کریمه ایه استشهد ایدوب بیوردر که کمال الله تعالی یضل به کثیرا و یهدی
به کثیرا و ما یضل به الا القاصین و بوات کریمه جوابدر ما اذ اراد الله بهذا قوله تقدیر کلام ای ذال الله به اضلال کثیر
و هدایه کثیر و یکندر و فعل مصدر موضعته وضع اولمشدر و تجد و حدوث افاده ایلکدن اوتری و الله تعالی اضلال ایاوز
بوقرآن و وضع اولشان مثل سبیل الادی و طاعتدن خارج اولمشدر و فقره و دیباجه مشنویه یازمشدر اعتماد الفهم
القاری اما اوقو فی احسن در زراجه بیوردر قلمی کلام معجع و فاصله اوزره در کربو فقره بیه یازمشدر و قرأت اولمشدر رعایت
جمع و فاصله اولمش اولور و وانه شفاء الصدور و جلاء الاحزان و دخی تحقیقا بومشوی صدورک امر اضنه شفاء و احزانک
انواعه جلاددر یعنی بومشوی بر دوا معنویه که اسقام روحیه و امر اض قلبیه عین شفاء و احزان دنیویه و احزویه به
محض جلاددر کمال الله تعالی فی حق القرآن (یا ایها الناس قد جاءکم موعظه من ربکم و شفاء لما فی الصدور و هدی و راحة
للمؤمنین) و کشف القرآن و دخی امر احقاقق قرآنی به سالفه ایه کشف ایدجیدر که رموز و اشارات بیان و کاهی
تاویلات نکات تحقیق و عیان اتمکله حقابدر که اسرار قرآنی به نک تفسیرنده بویه برکاب شریف اولوز و سن انا نبویه نک
تعبیر و تفسیرنده بویه بمائل بر تالیف و تصنیف ظهوره کلمه کمال الحسانی و بیت و انی ابصرت فی النور الرسول
فی یدیه المنشوی و هو یعول و صنف کتب لامرالنبی و لم یصنف مثل هذا قاعی و سعة الارزاق و دخی بومشوی
سعت ارزاقدر سعت مصدر در معنی موسع رزق حظ و منتفع به اولان شیره در بر صورت و معنویه به شاملدر ارزاق
صوری اموال ظاهره و اقوات بدیهه کبی و ارزاق معنوی علوم و معارف بدیهه و اذواق روحانیه کبی و بومشوی سعت
ارزاق صوری و معنوی اولسی اول جهنمدر که مطهر نفوس و قلوب و مطیب اخلاقدر کمال و و تطیب الاخلاق
ای مطیب الاخلاق عن رذایل البشیره و اوصاف النفسانیه دیکدر بر طهارت و سعت رزقه سبیدر ته که اصحاب
رسولدن برسی حضرت رسول علیه السلام فقر و قلندن شکایت ایلدی اول حضرت اکامرایدوب بیوردر که دم
علی الطهارة و مع غلبه الرزی (بایدی سفره کرام بر سفره سفره) سافرک جعددر سافر کاتبه در لر ته که سفرت الکتاب
سفر ایدر لر ای کتب کما بمعنا سن و بر در اصلنده ترکیب کشف ایچوندر ته که سفرت المره در بر روزی آخدر قده برره بارک
جعددر محسن و نکو کردار اولان کسره در بر بایدی ده بانک متعالی مقدردر که اول نامکتوب و یا خود محفوظ دیکدر
و بار مع المجرور متعلق محذوفه مبتدای محذوفک خبری اولور تقدیر کلام بومشوی مکتوب و مرقومدر ملائکه دن
کاتب اولمشدر که انزل و لوح محفوظدن استنساخ ایدر لر ایه کتب که کریم و نکو کسنددر لر و بونلر قرآن
عظیم الشانی لوح محفوظدن استنساخ و کاتب ایلن ملائکه در بر حضرت مشنوی قرآن عظیمک معنا سیدر
و ابوحنیفه قنده اصل قرآن صرف معنادر ته که شرح عربیده بیان ایلدک پس مشنوی نک معنا می انزلک الارایه

بازمان معنی اولور بعده حضرت خداوند کاره الهام اولوب اول معافی شریفی کلمات منظومه ایه اذایوردر قلنده
حضور شریف قلنده اولان کتب انسانی کباب ایه دیر سفره و برودن فراد ظاهرا بونکات منظومیه و بحر ایدن لر دخی
اولسه اولور وزیر انلردخی برره انسانیدر که کرام اولیا الله در جله دن بری حضرت حسام الدین چلی که اکثر کاتب مشنوی
ایتن انلر ایدر اولیا کرامدن و برره انساندن اولد قلمی مشهور و آقاقدو (یعنی معنوی ان عیسه الا مطهر و ن) اول سفره
و برره فسقه و بحر می منع ایدر در دربارله که بومشوی نک معافی و اسرار به و اذواق انوار به من ایه به الا اوصاف البشیره
و اخلاق رده و عقاید رذیله دن مطهر و پاک اولمشدر زرا معنای قرآنه من ایلر الا طهارت ظاهره و باطنیه قیلدر لهما عیان
هامون غفلت بونکات مطلع اولمشدر و خامان هوام طبیعت بوندن لذت المزرا کرچه القاطن اوکر نور و کابن کت و بر لر سده
کمال الحسانی بونکات سفا را قیلندر لر (تنزیل من رب العالمین) مبتدای محذوفک خبری در و تنزیل معنی منزلدر یعنی
بومشوی عالمک سیدندن و یامر یسندن در بجهله قلبه انزال اولمش و طریق الهام الالهیه القاطنک مشنوی (لایایه
الباطل من بین یدیه و لا من خلفه) بومشوی نک اوکندن و اردندن باطل کلر که بومشدر حقد و قول جاء الحق و زهق
الباطل ان الباطل کان زهوقا یتنک مصداق به اضداد و نقصیات بر برده جمع اولمش و الله بر صده و برقه و الله تعالی
کمال فضلندن بونکابی کوزه در و حیات ایدر (فایله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین) پس الله تبارک و تعالی خیر لودر جمع
مخلوقدن حافظ اولمش بوندن زرا مخلوق صیانت و محافظت ایدر بم در کن اضاعت ایدر و اول توصیف و القاب
فر قانیه ایه تلقیب ایلک صحیح اولدی پس حضرت خداوند کاب منسحابی القاب قرآنی ایه ایه ملقب
قیلدر قلندر نکره بونکاب شریف بونکات بعض القاب انما بعد بعض القاب انما بعد بعض القاب انما بعد بعض القاب انما بعد بعض القاب
الله تعالی و دخی بومشوی ایچون ذکر اولشان القابدن ما بعد آخر ایه لقیلدر و اردر که حق تعالی حضرت لر ای کاتب
و بردی مثلا سامی نامه کبی که بونلر دخی مشنوی نک قبلدر لر لقب برشی اسم عاله تسمیه اولد قند کسره بر آخر جمله دخی
تسمیه اولمشدر مدح و ذمه شامل اولور علمه لقیل فرقی بوندر که علم ذات شخصه دلالت ایدر دلالت وضعیه ایه لقب دخی
ذات شخصه دلالت ایدر مدح و ذمندن بر صفتی متضمنه اولمش اعتبار ایه بخلاف اعلام کینت ابوت و اموت و نبوت و بونلر
اشنان بر معنای اضافی به دلالت ایدر مثلا ابوبکر و ام کلثوم و ابن عباس کبی (واقصیر ناعلی هذا القلیل) و بر اقتصار
و اختصار ایدر لشول ذکر اولشان القاب قلیله اوزره (والقلیل یدل علی الکثیر) و حال بونکه قلیل کثیره دلایلدر (والجرعة
تدل علی الغدير) قد حکد دنده اولان بر ایچم صور جمع ما اولان بر کوله دلالت ایدر و الحقیقه تدل علی البیدر الکبیر
و راجح شی دلالت ایدر خرمن کبیره پس ازدن چوغه استدلال ایه و قس علی هذا سائر الاوصاف (یقول العبد الضعیف
المحتاج الی رحمة الله تعالی) اصحاب کمال و خداوندان ذوق و حال مع جلالتهم و عظم شانهم عبودیتدن دم اوورمقدن
و عجز و قصور لر به اعتراف قیلندن خالی دیکدر عبودیت و بنده لکله معنی و معنوی اولمش قلندر بر بوبت و مالکیت ایه
عثمان بونلندن اولی در ته که حضرت سلطان انبیا صلوات الله علیه و علیهم بیوردر لر لا نظرونی کما نظری عیسی
ابن مریم و قولوا عبد الله و رسوله و قال ایضا انما العبد و قولوا هو عبد الله و رسوله و حضرت عیسی عم حقنده دخی جناب
عزت بیوردر (لن یستکف المسیح ان یدکن عبد الله و لا ملائکة) اصحاب کمال قلندر انا الحق دیندن انا العبددن اکلدر
ولهذا حضرت خداوند کار بر بر ایدر بوندر (من بنده شدم بنده شدم بنده شدم) (من بنده بخدمت سراقکنده
شدم و هر بنده که آزاد شود شاد شود و من شاد ازانکه تر بنده شدم و هر بنی و ولی هر نه قدر عزت و شرف بولسه لر
و کاله و اصل اولسه لر شد اللهک رحمته محتاجدر و لهذا قال عم لم یدخل احدکم منزله الا بالحق و الله جل جلاله و اولاته یارسول
الله قال و لا انا الا ان یعمدنی الله بر حتمه و فضله محمد بن محمد بن الحسن البلیغ عطف یا ایدر عید ضعیفک حضرت
مولانا نک اسم شریف لر محمد و اقبلیر جلال الدین شریار بونکات ایدر دخی محمد و اقبلیر بهاء الدیندر حضرت
پیغمبر ع م واقعه لر نده سلطان العلماء دیو لقب و بریدر و حضرت مولانا نک دده لر حسین در بونلر نسب لر بلخی
و سلسله شریف لر حضرت ابوبکره منتیدر و رضی الله عنه سلسله لری بودر محمد جلال الدین بن محمد بها الدین بن حسین
ابن احمد بن محمود بن مؤدود بن ثابت بن مسیب مطهر بن حاد بن عبد الرحمن بن ابی بکر رضی الله عنه بر سلسله لر دخی
ابراهیم ادهم حضرت لر به مشنوی اولور جدی حسین مذکور بلخ شاهنک قری قرآن ایلدیکه سلطان العلماء والد لر
اولدر و سلطان العلماءک جدیه سی که احمد خطیبینک مادریدر و ابراهیم ادهم حضرت لر نیک قزیدر و ولادت شریف لر
بلخ شهرنده اولدی هجرت نبویه نک التیوز در دخی سنه سنه ربع الاول آنک التی کونی واقع اولمشدر و بونلندن
مناقبه مسطور و اولان قصه مشهوره اوزره رحلت ایدوب قوتیه ده قرار ایلشدر و قاتلری هجرت نک التیوز الشمس ایلکچی
سنه سنه جدی الاخره نک بشنی کونی واقع اولمشدر جله الشمس سکر نیل عمر بنور مشدر و قصه لر متابعه مفصلا

مذکور در تقبل الله منه بین المقول والقول جمله معترضه دعائیه در معنی الله تعالی عبد ضعیفدن قبول ایلسون
 کتاب مشنوی بی تقبل ناکم مقول می شود و قدر تقدیری تقبل الله من العبد الضعیف عمل المشنوی دیکدر (اجتهدت
 فی تطویل المنظوم المشنوی) مقول قول را اجتهاد بر کسه بر مطول فی تحصیل ایلمکده طاقت و قوت بذل و صرف ایلمکده
 دیر پس بوراده بر سوال لازم کور که اول سوال بود مقدم ما بیور مشر که بود کتاب مشنوی سفره و پرره الاریله مکتوب در
 و رب العالمین دن منزل در عبارت حضرت مشنوی و از دات الهی و اطعام معناسنه اولان و حی ربانی اولدیغنه دلالت
 ایدر ته کم و محله بیور در و مشنوی خوانلر دخی بعد النقل بوییتی او قورلر * بیت * این نه شجست و نه رملست
 و نه خواب * و حی حق و الله اعلم بالصواب * پس بوراده بن اجتهاد ایلمد بیور دیر کسب اجتهاد له حاصل اولان معانی
 سائر علما و شعرا نیک تفکر له تحصیل ایلمدی معانی قیلندن اولور فوجهله الهام الهی و حی ربانی اولور جواب
 اولدر که عندا هل تحقیق حضرت پیغمبره اولان و حی مع السفیر یله اجتهاد احیانا واقع اولور دی و احیانا نابلا
 اجتهاد و لا صعبه ظهوره کور دی نه کم حضرت عائشه دن مروی اولان و حدیث شریف بومعنا یله دلالت قیلور
 (ان الحارث بن حشام سئل رسول الله عم فقال یارسول الله کیف یأتیک الوحی قال رسول الله عم
 احیانا یأتینی مثل صلصلة الجرس وهو الشدة علی قیصم عنی وقد وعت عنه ما قال و احیانا یتثللی الی الملك رجلا
 معنای شریف احیانا بکاو حی کور دی چاله صداسی کبی و صفوان اوزره سلسله صوتی کبی بوصف اوزره کلان
 و حی صفت اخری اوزره کلان و حیدن بکا شد و اصعب در پس اول ملک بدن و حی قطع ایلم حال بو که بن اندن و حی حفظ
 ایلم و احیانا اول ملک رجل صورتده بکا تمل ایلم و بکا صراحه سولر پس بن انک دیکدی لفظا و معنی حفظ ایلم
 بوضوح شدت صعوبت یوقدر و بوقدر بوجه اجتهاد دخی لازم کلر اما صورت اولی اوزره اجتهاد ایلم لازمدر که
 اول صلصلة جرس و سلسله علی الصفوان کبی کلان معانی مجمه و واردات مجمله و مهمدر حضرت شیخ اکبر
 خلع النعلین شرحنده در ککه و هذا النوع کثرة الجوز مثلا الی اوجدها الحق خلف ثلثه حجب لا یوصل الیها
 الا بعد رفع تلك الحجب ابن قسیمی معنی وحل رموزا نمکه بکرت مشدر یعنی کاه اولور حضرت حق جانیندن انبیا
 و اولیا به معنای مجرده و علوم غیبیه القا و لنور انک استخر اجنده و مرتبه الفاظ و کلماته اظهار و انرا جنده خبلی
 تعب و مشقت جکر و حل رموز معنی ایتمکده اجتهاد ایدر پس و حی بلا سفیر اولان حضرت مشنوی دخی ایلم نوع
 اوزره اولور شول الهام ربانی اولور که بلا صعبه و لا اجتهاد تنزل رب العالمین اولور و شول معانی مجرده و فیوضات
 مهمه و واردات مجمه اولور که انک کشف و حلنده و نظم و کلمات مرتبه سنه انرا جنده اجتهاد ایلم لازم کور انک چون
 اجتهدت یورمش اولور یعنی بن کوشش و اجتهاد ایلمد منظوم اولان مشنوی تطویلنده فی تطویل نظم المشنوی
 دعیوب المنظوم المشنوی بیور مازدن نکته بودر که کویا که بو کتابک نظمنده کند و لک اراده بشیر به لری اولمشدر بیکه
 رب العالمیندن بویه منظوم قلب شریفقریشه ملهم و منزل اولمشدی المشتمل علی الغرایب و التواردیه منظومه مشتملدر
 غرایب حکایاتی و نوادر تمثیلاتی و غرر المقالات و درر الدلالات غرر غره نک جمیع در انک السنه در هم مقداری و زیاده
 اولان بیاضدیر بر بعد هر شریف و همایون شیر اطلاق اولندی در درده نک جمیعدر انجو به دیر لر دخی اولیه منظوم
 مشنوی که مقالات شریفه و وافیه و دلالات متلایه و زاهره و باهره بی مشتملدر و بطر یقه الزهاد و حقیقه العباد
 و دخی اول منظوم اولان مشنوی تارن ما سوی الله اولنلک طریقی اوزره و کثرت عبادت قیلنلک حقیقه معنوی به سی
 اوزره مشتملدر عباد ادا فرایضه مداومت قیلنلک زاهد قسمت الهیه به راضی اولنلک دیر لکما قال عم لرجل اعمل
 الفرائض تکن عابد اراض نفسك بما قسم الله لک تکن زاهدا قصیرة المباتی کثیرة المعانی مباتی مبینک جمیعدر مبین
 مصدر میجدر معانی معینک جمیعدر یا اسم مکان اوله عنی یعنی دن و یا خود اسم مفعول اوله و قصیرة المباتی لفظا
 مرفوع میندای محد و فک خبری اولی در کچه منظوم مشنوی به صفت اولی الی بحر و را و لسه ده جا تر دیر
 کلام اول مشنوی خیر الکلام مافل و دل حدیثک مصداقچه بناری قصیره و معناری کثیره جوامع الکلام و هر بیتی
 برافیم و هر بر مصرعی عین جد و تعلیم بر کتاب حکیم و در قرائن از عظیمدر (لا استدعا سیدی و معتمدی) لام اجتهاد به
 متعلقدر یعنی تطویل منظوم مشنوی به سی و اجتهاد ایلمد بن سید ملک و سند ملک و معتمد ملک استدعا و اقتضا
 ایلمد یکنندن او قوری مناقبه مسطور و السنه فقراده بویه مذکوردر که حضرت حسام الدین چلی فقر انک الهی
 نامه حکیم سنائی به منطق الطیر شیخ عطایه میل و مجتدرین کور و ب خاطر شریفقریشه خطور ایدر دیکه تولیدی بزم
 دخی خداوند کارم بونلر کبی بر یاد کار فقراشه نظم و تألیف ایدر دی تا کم فقراتی تلاوت ایدوب آنک معناسی اوزره
 طریقت حقه کیده لری بر کون بو خاطر بی لسانه کتور و ب التماس و استدعا ایلمد کارنده حضرت خداوند کار دستار

مبارک کردن اون سکریتی پس سخن کوتاه باید و السلام مصراعنه کاتجه به ذلک اخراج ایدوب چلی حضرت تریسک
 الارینه و یور و بیور دیر که دخی سزک ضمیر منبر که بو خاطر لایح اولنلک مقدم عالم غیبدن قلبه الهام الهی اولدی که
 بو اسلوب مرغوب اوزره بر کتاب خوب و محبوب القلوب انشا و انشاد اولنه پس اول حضرت الهام اولندیغی اوزره
 نظمه کتور و ب چلی حضرت تری آ فی املا و تحریر بیور در دی و مکان الروح من جسدی من بمعنی فی درکا (اذ اودی
 للصلوة من یوم الجمعة) ای فی یوم الجمعة یعنی دخی جسد مده روح مدبرم مکانده اولان سید و سند ملک استدعا سی ایچون
 اجتهاد ایلمد (و ذخیره یومی و عدی) دخی بو کو نمک و یاریفک ذخیره سنک استدعا سی ایچون اجتهاد ایلمد یعنی دنیا
 و آخرتده ذخیره روح و باعت فتوح اولان چلی حضرت تری ایچون نظمه کتور و ب سولدم (وهو الشيخ قدوة
 العارفين) و بونظم مشنوی بی استدعا ایلمد سید و سند ملک اول شیخ کاملدر که عارف لک مقتدا سیدر (و امام الهدی والیقین
 اهل هدی و اهل یقینک امام و پیشوا سید مرغیت الوری) خلق عالمک ممد و مغنیدر مرغیت شول غوثه دیر لک مخلوقات
 ظاهر و باطنادر مانرسان و حی استدعا و استغاثه ده فریاد لریه یتشوب بلادن انلره امان اوله بومر ته ده اولنه قطب
 زمان دیر لر امین القلوب و التهی نهی تهیه نک جمیعدر نهیه عقله دیر لر صاحبی بخاطر و ضرر دن نهی ایلمدی
 ملا یسه ایله و امرو و لوازمده کامنتی اولدیغی اعتبار له یعنی اول قدوة العارفين خزائن قلوبه امین و جواهر عقوله خازن
 میندر و دیعه الله بین خلقته اول حضرت الالهک اما تیدر مخلوقات ما بیننده احتمالات العباد هم بنده لری ایچره آتی
 و دیعه قومندر اول کسه که امانت خدایه خیانت ایدر یعنی آنک حقنده لازم کلان رعایت و خدمتی ضایع ایدر خائن
 و عاصی اولور و اول کسه که انک قدر عالیسی بیلوب رعایت و خدمتی حقنده لازم اولان ادا به مواظبت و محافظت ایدر
 امنادن اولور و سعادت و دولت بولور (وصفونه فی برسته بریه بالهمزة و بغير الهمزة یتشدد الیاء) خلقت معناسنه در
 و دخی حق تعالینک کریده و مقبولیدر مخلوقات ایچنده (و وصایاه لنبییه) و صایا وصیه نک جمیعدر راه عملشدر و سپارش
 قیلنلندر معناسنه بوراده بر سوال وارد اولور که اول سوال بودر بوجهل کاتجه به ذلک حسام الدین حضرت تریسک اوصاف
 علیه سنی مفر د اولدیغی اوزره ایراد ایلمد بولور فقرده جمعه کتور دیر پس توفیق فوجهله اولور (جواب) بونده ایلمی وجه
 وارد بر وجه و صایا برسته اوزره معطوف اولتی و بوجه دخی من مقدرا و لقدر تقدیر معنی اول شیخ کامل الالهک
 صفوت و برگزیده سیدر بریه سی ایچره و دخی و صایا سی ایچره دیمک اولور و یا خود اول شیخ کامل الالهک بی سنه اولان
 و صایا سی جمعه سنندر دیمک اولور و من ذکر اولنلک نکتته بودر که حضرت حسام الدین واحد کلف جمیع
 و صایا و خیایا اولان اولیاء الالهک قائمقامی و جله نک مراتب اسرار فی جامع بر خلیفه ربانی و وارث رسول سبحاندر
 دیمک اولور (لیس علی الله یمتنکر ان یجمع العالم فی واحد) بو عبارت بعینه کتاب تعرفک اوائلنده واقع اولمشدر و شارح
 تعرفک اولنلر بویه دیمشدر که الالهک بی سنه اولان و صایا دن مراد فقرای اصحابدر که الله تبارک و تعالی انلری حضرت
 حبیبنه (وا صبر نفسك مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه) آیت کریمه سیله وصیت قیلدی زیر ابواب
 کریمه نک سبب نزولی علی الاتفاق بودر که صنادید کفار فقرای اصحاب بکاردن عارطو ب مجلس رسول اللهدن طرد
 اولنلرین مراد ایلمد بولور بوی سولیدر که انهم قوم اردلون و نحن رؤساء مکرمون نستکتف ان بحال معهم
 فان طردتهم لا منابک فهم النبی عم ان یفعل ذلک لحرصه علی ایمانهم فزلت (ولا تطرد الذین یدعون ربهم بالغداة
 والعشی یریدون وجهه) پس بونلر حضرت رسول بیور دیکه بن بونلری طردا بلزم بونلر دیر لک (فاجعل لنا یوما ولهم
 یوما) پس حضرت پیغمبرینه خبر ویردیکه (لا اجعل آخر الامر) بونلر دیر دیکه امیدی باری مجلس واحدده بوزل
 بزه دون و ظهیر لک انلره دون تا انلر له برابر اولیه لم پس حضرت رسول عم بوسوزه بر مقدار میل کوسترد کده (وا صبر نفسك
 مع الذین یدعون ربهم) آتی نازل اولدی حضرت نبی به عم م انلر له حبس نفس ایدوب و انلره رعایت قیلنلک سپارش
 و وصیت ایلمدی پس بونلر الالهک و صایا سی اولدی پس حضرت حسام الدین بونلر لک اسرار علومنه وارث و مقادیر نه
 قائم اولدیسه جله و صایا دن اولور (و خیایا به عند صغیه) خیایا خیبه نک جمیعدر خفا یا خفیه نک جمعی اولدیغی کبی و زنا
 و معنا و صایا اوزرینه معطوفدر یعنی اول شیخ کامل الالهک اصفیا سندن در سوله و اخفیا اولیاء الالهدن بر طائفة
 علیه در که الله احب عباد انلر در و شانلر نده احادیث شریفه جوق واقع اولمشدر جله دن بری قال عم م (ان احب
 العباد الی الله الاخفیاة الاصفیاء الاربعة ان حضرت و الم یعرفوا و ان غابوا لم یذکروا و هم من الناس یظواهرهم ومع الحق
 یواظنهم) پس حضرت چلبینک عند النبی خیایا ی الهمیدن اولسی علوشانسه و کمال غزته دلالت ایدر لر اعند
 الناس اخفیا دن اولان اولیا نک شانی بویه عظیم اولیجی عند النبی خبی اولنلک شانی فوجهله اعظم اولتی کرک قیاس
 اولنه (مفتاح خزائن العرش) اول قدوة العارفين اولان شیخ عرش اعلانک و خزینت لریسک مفتاح حیدر امین کنوز الفرش

ارضك كنز كنك حافظ وامينيدو يعني شيخ حسام الدين چلي شول انسان كاملدر كه عالم علوي وسفلي وروحي ونفسي نك حقايق اسرار كنك آلت فني وباعث كشفيدرو كنوز فرشي كنك رموز نهامين و خازندركه غوث الاكبر وقطب الاقطاب اولان كامل شايندر عرشه وفرشته باذن الله متصرفدر وجهه سي امهر لسته منقادورامد رسته كم مرتبه زين كنك حكيمي بويتلردن معلوم اولوركه بومرتبه وارنلدرلر * بيت * ولا فلان الاومن نور باطني * به ملك يهدي الهدى بمشيئي * ومن شرعتي بحر المحيط كقطرة * ومن مطلعي نور البسيط كقطعة * ابوالفضائل شيخ مذكور كورلر كنييدرلسان عربيده بر كسي بي كنيته ذكرايل كنك تعظيمي اشعار ايلر يودنخ ايكيدن خالي دكلدر يانفس الامر دن اخبار ايلدرلر مثلا ابوالقاسم وابوطالب كبي بري دخن تفأل طريقي اوزره اولور مثلا ابوالغنائم وابوالفضل كبي اكر مسلمانك ذاتده علام فضائل فوق ايسه اذن غنائم وفضائلك ظهوري رجا ايتكله تسكنيه ونسبه ايلدرلر اكر مسلمانك ذاتده غنائم وفضائل وارييه نفس الامر ي اخبار ايتكله تعظيم مراد اولور يعني اول قدوة العارفين اولان شيخ كامل فضيلت ياباسيدركه فضائل پرور اولديني جهندن فضائل اكاد اولاد اول فضائله پير پرورداد كنييدر واجب اولان علمدن ماعدايه فضيلت دينور ولازم كلان اخلاق واحوالك زياده سنه فضيلت اطلاق اولور (حسام الحق والدين) شيخ مذكورلر لقييدر بوليله ملقب اوللر لسته باعث اولدر كه اول حضرت دين اسلامده شكول وشهاني قطع ايلكده ويدعت وضلاقي رفع قيلقده سيف قاطع وبرهان ساطع ايدى نه كم بوصفيلر حضرت رسوله بولنديني ايجون كعب بن زهير رضه اول حضرت سيف تعبير ايايوب ديدى * بيت * ان الرسول لسيف يستضاه به * مهند من سيف الله مسلول * يعني اول حضرت حق تعالينك ودين مصطفائك شمشير بران وشير غرايندر حسن بن محمد عطف ياندر شيخ حسام الدين چليينك نام شر يقيدر وبابالينك اسمي محمد در ابن الحسن المعروف بابن اخي ترك دده لري كنك نامي دخن حسن در ككه معروفدر اخي ترك اوغلي ديكله اخي ترك دده لري كنك باباسيدر ابو زيد الوقت وجنيد الزمان وقته وزمانده اولان تعريه لرمضاف اليه دن عوضدر وجهه له مبتداهي محذوف خبريدر اي هو ابو زيد وقته وجنيد زمانه ديك اولور يعني اول حسام الدين ولايت وكرامته وقتنك يانريدي ايدى وتصوف وعلم ومعرفته زمانك جنيدى ايدى ديك اولور صديق بن صديق بن صديق رضى الله عنه وعنه صديق صبيغه مبالغه سيدر صدقك صدق راست وكر كچه ديرلر كه آنك فعلانده وقولنده كذب شايه سي اوليه پس اول كامل كه مفتاح خزائن عرش وامين كنوز فرش اوله اول مبالغه ايله صادق اولمق مقرر در كذللك پير لري دخن شيخ كامل وولي فاضل ايدى دخن صديق اولسي كرامت عليه سندن معلومدر كذللك دده لري دخن صديق كه اخي ترك اوغلي ديكله بين المشايخ السلف معروف ومنهور اولمدي پس حسام الدين چلي صديق اوغلي صديق اوغلي صديق اولور (الارموي الاصل) حسام الدين حضرت تلي كنك صفت نسيه سيدر يعني چلي حسام الدين وبابالري وده لري ارموديد كاري موضعه منه وبدر كه اصلري اكراد دندر المنتسب الي الشيخ المكرم بما قال اسيت كردبا واصبحت عريسا اول حسام الدين چلي منتسبدر اسيت كردبا واصبحت عريسا ديكله بين المشايخ مكرم اولان شيخه كه اذن مراد شيخ ابوالوفاء بغداديدركه حسام الدين چليينك جد اعلالريدر وسلسله شريفدر لري ائله منتسبدر اول وولي كاملك جله مناقبندن بري اولدر كه اول حضرت ابي ايدى وسوادخوان ديكل ايدى زمانه سي خلقي آنك ظاهر اصيل وقالي اولديغندن آني ارشاد تر بيه سزا كور ميوب على طريق الاستزاه اذن وعظ طلب ايلدر پس طالب وعظ اولنله ديديكه نوله يارين انشاء الله حاضر اولان پس آنك ابي لكن ياران نجيب ايلدر كچه حضرت حقه متوجه اولوب منامنده حضرت رسولي كوروب ائله يورديركه يارين خلقني جمع الله وانله نصبت ايدوب حقايق اسرار قرآني سويله كه حق تعالى سكا اسم علم وحكيم ايله تجلي ايلدي پس صباح اولدي علما وعلما آنك وعظ ايله جكندن خبرا كوب امتحانا جامعه كد ييلر بعد الصلوة اول حضرت منبره جيقوب ابتدا كلامي بواولد كه اميت كردبا واصبحت عريسا يعني بن كچه كردى اولدم وصباح عربي اولام پس بويه ديكله وبوقولك سبيله بين العلماء والعرفا مكرم ومفخر در كه كرامت عظيمه قدس الله روحه وارواح اخلافه الله تعالى تقديس وتطهير ايلسون اول شيخ ابوالوفاء كنك روحني وآنك خلفه كنك دخن ارواحني صفات بشريه واوساخ طبعيه دن (فتم السلف فتم الخلف) نعم افعال مدح دندر السلف والخلف فاعلدر مخصوص بالمدح مخذوفدر اي نعم السلف الشيخ ابوالوفاء نعم الخلف الشيخ حسام الدين له نسب القت الشمس عليه رداءه اول حسام الدين ايجون برنسب عظيم واردر كه شمس اول نسبك اوزر لسته ردا سي القا ايلدي بونسيدن مراد مذكور اولان نسب صوري اولسه ده قابلدروقتد برجه نسيدن مراد شمس فلان نبوت حضرت تليدر كه اول نسب عالينك اوزر لسته انوار باطني القا ايلدي وهر بري انوار جوتليدر متورا اولوب ردا سي ديك اولور ونسب كنك متوخي نوع ايجون اولوب مراد نسب

معنوي اولسه دخن اعلادروقتد برجه معني آنك نسب مذكور دن ماعدا برنسب معنوي سي دخن واردر كه شمس معهود حضرت تليكه مراد شمس الدين تبريزيدر اول نسب معنوي يار كنك اوزر لسته ردا سي يعني ارشاد ردا سي القا ايلدي ديك اولور ودا كه طشهره قفانه ديرلر ارشاد وهدايتدن استعاره اوله وحسب ارخت النجوم ايله اضواءها وانكيجون برنسب واردر كه كواكب اول حسبك قفنده ضيالي رجا ايلدي وسست اولدي يعني (ان الله عبادا قلوبهم انور من الشمس) حد يئينك خواسنيه انك حسب ضيا كستري برمرتبه نور ايدركه بونجوم ظاهره وظاهره انك نور حقيقي وديوسي قفنده ضيالي رست قلوب ارسال انوار ايايملر در يعني في الحقيقة بويه در كه اكر شمس ظاهره كي بونلر نور يابهر اولسيدى نجوم اضوا سي ارخايلك محقق ايدى ابن فارضك * بيت * فبدرى لم يافل وشمس لم تغب * وبني تهدي كل الدراري المنيرة * ديديكه بومعنايه اشارتدر * لم يزل فشاوهم قبله الاقبال لم يزل افعال ناقصه دن بر فعلدر ايمى فناوهم خبري قبله در فسا ساحت داره در لر معني زائل اولسون هميشه دائم اولسون بوذ كراولسان عز برلر ساحت خانه لري قبله اقبال اهل اقبال اولمقدين يتوجه اليه بانواله اوله قبله اقبال كه اكابناء ولايه يعني اولاد ملوك وقضاة ويا خود فرزدان واليان ولاياتدر توجه ايلدر لر بومعنايه يتوجه قبله اقباله صفت اولديني اوزره در ائندن بدل اولمقده جائزدر معنا آنك فناسي ابناي ولايه متوجه اليه اولمقدين زائل اولسون ديك اولوب حال اولمق ضيعيدر زيراد عاقيده اولمق لازم كور دعاده قيد مستحسن دكلدر ولايه پرورن قضاة والينك جعيدر وكعبة الامال بطوف بها وفود الجهد والعفة وفود وفلك جعيدر ايلجي به ديرلر نه كم وفد فلان على الامير ديرلري ورد عليه رسول معناسن ويرلر مجد شرفه ديرلر عفاة پرورن قضاة عاقيده جعيدر عاقي طالب معروف واحسانه ديرلر معني ودخ ائلك ساحت سعادت بناهي كعبة آمال اولمقدين خالي اولسونكه آني طواف ايلدر رسولان شرف وطالبان احسان وشرف ولازال كذللك ماطلع نجم وذر شارق ما مصدر به در طالع فعل ماضيدر ذريدر ذردان بمعني طلع شارق كورنك اسيدر بو ولازال جله سنده بر قاج وجه واردر بوجه لريزل جله سي اوزره معطوفدر بو ولازال انك اسمي ضمير مستتر در كه خلقه عاندر كه مراد حسام الدين چلييدر ويا خود شمسك القا يذرايلديكي نسته به عانده اوله فناوهم ضميري سلفه عانده اولمق اوزره پس تقدير كلام بويه ديك اولوركه ودخ زائل اولسون اول خلف اولان حسام الدينك فنا سي اول سلفنك فنا سي كي قبله اقبال وكعبة آمال اولمقدين ويا خود اول نسب معنوي نه كنك فنا سي زائل اولسون اونسب صوريه كنك فنا سي قبله اقبال وكعبة آمال اولمقدين زائل اولديني كي يلدز لر طلوع قيلدقچه وكورنش طوعدقچه يعني الي يوم القيمة ليكون معتصم الاول البصائر يكون كنك اسمي ضمير در كه خلف اولان حسام الدين عاندر نسب معنوي به عانده اولسه ده جائزدر معتصم محل اعتصام ديرلر يعني محل تمسك والتجايه ديرلر لام جاره لازال به متعلقدر يعني زائل اولسون اول حسام الدينك ساحت خانه وفناي آستانه لري ويا خود اول نسب معنوي يار كنك آستانه لري بصيرت صاحبانه محل تمسك والتجايه اولمق لام اجتهدت به متعلق اولوب ضميري منظوم مشئويه عانده اولسه ده جائزدر تقدير كلام بن اجتهاد ايلدم سيد وسندمك استدعاسي ايجون تطويل منظوم مشئويه اول مشئوي اولي البصائر معتصم اولمق ايجون ديك اولور البصائر الروحانيين والسمواتين والعرشين النورين اوله اولي البصائر كه بيانلر وروحانيلدر سماويلر عرشيلر نور ايلدر مطلق بين الناس مشهور اولان اصحاب بصائر دكل السكوت النظائر الغيب الحضائر بوجه كنك اعراينده وجوه ثلاثه جائزدر يعني وصفيت اوزره مجرور ومدحيت اوزره منصوب وخبريت اوزره مرفوع اولمق بوصفيغله مبالغه ايجون اولسه ده جائزدر كه على سبيل البدل بونلر لهر بري مبالغه ايله ساكتلر وبغاييت ناظر لر زياده غايلر وكايله حاضر لر در ديك اولور اما جمع ايجون اولمق اولي در سكوت ساكتلر جعيدر قعود قاعدلر جمع ايلديني كي نظار و حضار ناظر و حاضر كنك جعيدر كاك كاتيك جمع ايلديني كي غيب غائبلر جعيدر ركم راكعلر وسجد ساجدلر جمع ايلديني كي تقدير كلام اوله اولي البصائر كه بعد اتصاف صفات المذكورة اسرار حقايقه ناظر لر آتي سويله دن صامت وساكتلدر ويا خود ضماير ناسه ناظر لر واقشاي رازدن ساكتلدر و بونلر قابيلرله خلقدن غايلر و غايلر ايله عند الحق حاضر لر در ويا خود نفسلندن غايلر ريلر ايله حاضر لر ديك اولور الملوك تحت الاطمار كسر طائله طمر كنك جعيدر اسكي لباسه ديرلر يعني بونلر اسكي لباسلر ائله محتني اولان شاهان بي كر وخسروان بي كلاهدرلر * الله تحت حجاب الدل طائفة * احتفاهم الله برد الفقر اجلا لا * هم السلاطين في اطمار مسكنه * جرواعلي فلان الحضراء اذبالا * اشرف القبايل اصحاب الفضائل انوار الدلائل آيين يارب العالمين بونك اعراينده دخن اوج وجه جائزدر بو طائفة عليه جله قبيله لرلر شريفيدر فضيلتلك صاحبيلدر فضائل عليه وعلميه كنك هر بري منيعيدر دلائلك نور ليدر اكرچه حقه ارشاد وهدايت ايلين دلائل عارفدن غيري به ازاله حجاب

ظلمات باطن ایلکده نور کیمیدر اما عارف دلیک نوریدر مطلوبه حقیقته واصل ایلکده و دلیل هر وقت و قوت و بر مکه دین
 عارف دلالتن مستغنی دلائل عارفدن دکل (کالصبح مستغنی عن المصباح والعیان عن البیان) (آمین) اسم فاعلدر
 معنای استجب دیکدر ابن عباس حضرت نوری یوردر که رسول حضرت نلندن آمینک معناسنی سوال ایلدم
 یوردر که افعیل دیکدر رب مالک وسید و می معناسنه در یعنی بود عانی مستجاب الیه ای عالم ملک ربیسی دیکدر
 (وهذا دعاء لا یرد فانه دعاء لاصناف البریه شامل) وشو حسام الدین جلینک مع نسبه العالمیسی حقنده
 ایلدیکم دعا برد عادر که الله قنده رد اولغزیرا اول دعا در که منافعی وفوائدی اصناف خلایقه و انواع بریهیه
 شاملدر و بود عانک بو خصوصه اصناف بریهیه شامل اولسی بو وجهله در که اول ولایت آشیانه نلک فناء
 آستانه لری معتصم اولیحق نام اندن تبرک و تعین ایدر لر حیاته اولدقه اندن استفاضه واسترشاد ایدر لر وفوات
 ایلدکده مرقد منیر فلندن استعانت واستمداد ایدر لر (حیات خیر لکم و مماتی خیر لکم) حدیثک غوا سنجه بو وارنان
 محمد نلک دخی حیات لری و عاتلری اصناف براییه خیر در و نفع لری جملهیه شاملدر و بود عانک رد اولغزیرا مقبول اولسنه
 دلیل اولان بودر که حال فناء آستانه لری قبله اقبالدر که انبای ولایه اکامتو جهلدر و حیاته اولوب سر لرنه واصل
 اولنلک ساحت خانه لری کعبه آمالدر که وفود عفا و طالبان فیوضات و کشفات آتی طائفلدر (والحمد لله رب
 العالمین والصلوة علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین) وحامدیننده جیعا محامدی جیع صفاتی متوجع اولان ذات الهیه
 ایچوندر که عالم ملک می بسیدر و روح الهیه بزم سید من حضرت محمد ال واصحابک اوزرنه اولسون الی یوم الدین
 آمین ایها الاخوان نور الله قلوبکم بانوار العلوم والعرفان و ایدکم بهدایته المشاهده والعیان) بجن عاشقان خدا و سالکان
 طریق هدی بر کاره ایلدکده لزام سعادت انجام خالی انا له ایلدکده ایدر لر بر همه کس لر انک اسماء حسنی ذکر
 ایتمکله کیدر لر بر امر ذی بالده که اول حضرت نلک نام با کالی ذکر اولغزیرا اول کار آخر الامر ایترونی نفع و بدتر اولق مقرردر
 (کاوردی الحدیث الصحیح) کل امر ذی بال لم یبدأ فیه بسم الله فهو ایترونی نفع و بدتر اولق مقرردر
 بو حدیث بولفظ اوزره دخی بولفظ ایلده می ویدر که یوردر کل کلام لا یبدأ فیه بالحمد لله فهو اقطع و مسند امام احمدده
 دخی روایت اولنور که (کل امر ذی بال لا یبدأ فیه بسم الله فهو اقطع و مسند امام احمدده) یعنی هر امر ذی بال که الله اسمیه ایلد
 واشتغال اولغزیرا اول ایترونی و اول کار و حال می غنی پروبال کی داماد ضرر و خطر در بیت * چومر غ امر ذی بالی
 ز آغاز * نه از نیروی حمد ایدر و از * مقصد نارسیده بر بریزد * فتدز انسانکه دیکر بر بخیزد * پس بوراده بر سوال
 وارد اولور که حضرت منوی بر امر ذی بالدر و بر کتاب بی مثال و بر کالدر نیچون حضرت مولانا کر حمدله و بسمله ایلده
 ابتدا ایلدی جواب با صواب بودر که بشنولن بانی بسمله و جمله مقامنه قائم و نیجه اسرار و نیکانی جامع بر حرفدر بلکه جیع
 اسرار کتب منزله فی علوم و کشف الهیه فی حاوی بر نظر در که (کما قال اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب کل مافی التوریه
 والانجیل والزبور موجود فی القرآن فی الباء وحضرت شیخ اکبر رضه فتوحاته بو خصوصه کتاب باده حرف بانک
 اول قدر اسرار فی از سنلدر که انک بو مختصر ده ابرادی ممکن دکلدر ولیکن در یادن بر قطره و خورشیددن بر ذره قلیل
 کثیره دلیل اولدغیچون بر مقدار اندن تحریر اولندی (قال فی کتاب الباء اعلم ان الباء اول موجود وهو فی المرتبه الثانیة
 من الوجود وهو حرف شریف ومن شرفه و عتکته افتخ الحق به کابه العزیز فقال بسم الله وهكذا استأهانی کل سورة
 ولما اراد الله ان یزل سورة التوبه بغير سمله ابتدا فیه بالباء فقال (براءة من الله) دون غیرها من الحروف وکان شیخنا
 ابو مدین بقول ما رأیت شیئا الا رأیت الباء علیه یعنی الباء المصاحبه للموجودات من حضرة الحق فی مقام الجمع
 ای بی قام کل شی وظهر وقیل للعارف الشبلی انت الشبلی قال انا النقطة التي تحت الباء یشر الی انه کما تدل النقطة علی
 الباء و غیرها عن التاء والهاء و غیرهما کذلک ادل انا علی الذی منه وجدت وبه ظهرت وبه بطن فتدان شیخان کبیران
 شاهدان عدلان قد شهدا انک بشرف هذا الحرف و جلالت علی غیره من الحروف الی هنا کلامه و حرف الیه ابتدا
 اولغزیرا و حمدله اسرار بی جامع اولدغزیرا ماعد ابریه نکهته دخی اشارت وارد اولانکده بودر که بنی آدمک ابتدا
 تکلم ایلدی یکی حرف بادر اول وقتده که جناب حق یوندر (الست بریکم) دیو خطاب ایلدی یونلری دیو جواب و بریدر
 پس اوراده دخی ابتدا با الیه اولدی انکچون که بر کسه بوکابه ایلدکده لفظ بی بی مذکر اوله اولان و حرفدن
 الست عالنده اولان عهد و میثاقی یاد قیلده پس بوکاب شریفه حضرت مولانا انکچون مجدد عهد الاله و مبعسر
 اصحاب الکلفة دیو جلد رابعک دیباجه سند تلقیب ایلدی که یونلک ابتدا حرفی مذکر عهد قدیم و مشعر وصال محبوب
 کریم در بر احرف با اتصال والتصاق دلالت ایدر پس بوراده ارباب البابه اشارت اولور که من اوله الی اخره حرف بخوف
 سالک التصاق وانصاته اشارت قیلور و بارگاه و صلتهم و هخا اولور نایا بوکابک حرف با الیه ابتدا ایلدکده منوی اولسنه

اشارت وارد و قلم اعلی مرتبه دخی دلالت وارد زبانیک منوی اولسنده اشارت حسابده ایکی اولدیغی جهتدر و قلم
 اعلامیه دلالت ایتمی اولدر که بو حرف مبدأ سلسله کل موجوددر انکچون حضرت شیخ اکبر فتوحاته بالباه ظاهر
 اوجود یوردری مثلاً الف وجود مطلقه مشایمدر حرکانی و سکاتی قبول ایلدی یکی وجهدن وقائم بالذات اولوب
 ونقطه سی اولوب و سایر حروفه تعلق قیلوب و مبدأ کل حروف اولدیغی جهتدن پس الفه اقرب اولان حرف بادر که
 بذات کل حروفدر و مرتبه ثانیه ده در کذلک مرتبه احدیتدن ابتدا ظهوره کلان قلم اعلی در که حرف بابه بر نیجه وجهله
 مشایمدر جیع موجوداتدن مرتبه احدیه قریب اولدیغی جهتدن و بذات جیع حقایق کونه اولدیغی وجهدن
 و مرتبه ثانیه ده واقع اولدیغی حیثیتدن و بو حرف بانک شانه در که طرفینی معانقه قیلندر کذلک اول حضرت
 خصائص کونه سندندر که احدیتی و بشریتی معانی اولشدر رتبه کم (لا یسعی فیه ملک مقرب) و ندای (انما انا مثلکم)
 هر عالمک کوشن هوشنه وصول بولندر کما قال ابن الفارض مترجمان مرتبه الحقیقه المحمدیه * بیت * تعانقت
 الاطراف عتدی و انطوی * بساط السوی عدلا یحکم السویه * پس بو حقیقت مبدأ جیع موجوداتده واقع اولوب
 نمین حقایق معنوی اولدیسه حرف باده دخی بو معنی موجود اولوب مبدأ جیع حروف و کلماته ابراد اولنور نمین
 لطائف و ذایق منوی قیلندی تا بود ذایق مذکور می مذکر اوله و سامع یونلکانی بونده بوله (فقال سلطان العارفين
 و برهان الواصلین * منوی * بشنوا بنی چون حکایت میکند * از جداییم باشکایت میکند * ای کوش کننده
 اسرار حقیقت حضرت مولانا اولایشود و استماعه امر ایدوب غیر عبارتله ابتدا ایلدکده کلمنده نکته عظیمه
 وارد زبانی که آغاز حکایت میکند (دینه لر قابل ایدی و یاخود) فی که هر دم نغمه آرای کند) دیسه لر یونلک امثالی
 نیجه کونه عبارتله تعبیر قیلدر لافادرا یدر ولیکن بشنود و استماعه امر له ابتدا ایلدیر انکچون دین و طریقه قنده
 ابتدا واجب و لازم اولان استماعدر انکچون بصردن و سایر اعضادن و جوار حدن دین و طریقه قنده سمع اولی در (کما قال
 الامام نضر الدین الرازی فی تفسیر الکبیر اعلم ان السمع افضل من البصر لان السمع شرط النبوة لان الله تعالى حيث
 ذکرهما فی القرآن قدم السمع علی البصر والتقدم دلیل الفضل لان السمع شرط النبوة بخلاف البصر ولذلك ما بعث
 الله رسولا اصم وقد کان فیه من کان مبتلیا بالعمی ولانه تصل بالسمع تنایج عقول البعض والسمع سبب استكمال
 العقل بالمعارف والبصر لا یوفی الا علی المحسوسات ولان السمع متصرف فی الجهات الست بخلاف البصر ولان
 السمع متى تطل فقد بطل النطق والبصر اذا بطل لم یبطل النطق) و بیلکل ای اخ که عند الله ذی روح اولنک زیاده
 شریوسی حق کلامندن صاغر اولندر و آتی سوبلکدن دیلسر قالدندر (کما قال الله تعالى فی کلامه المجید) ان شر
 الدواب عند الله الصم البکم الذین لا یعقلون) یعنی وجهه ارضه حرکت ایلن ذی روحن عند الله زیاده شریوسی
 استماعدن صاغر اولندر و آتی نطق ایلکدن دیلسر قالدندر که کلام حق عقل و ادراک لیلر محققدر و آیت کریمه ده
 یوردر ایکم ملک اصم اولقدن اولور زبانه البینه سمع لا یزدر پس اول کسه که کلام حق ایشتمیه و انکاه عمل ایدوب
 ایش ایشتمیه ایکم اولق مقرر در پس عند الله دوابک شریوسی اولق مقرر و محققدر انکچون حضرت مولانا بنشود و امر
 ایدر که استماع ایلن آخر نقطه کاور و ایکم ملک زخندن خلاص اولور و ناسلک شریوسی اولقدن قورتلور (و خیر الناس
 من ته من یولور * منوی * دان که اول سمع باید نطق را * سوی منطق ازره سمع اندرا * نطق کو موقوف راه
 سمع نیست * جز که نطق خالق فی طمع نیست * پس ینه کله لم فی بر نیجه وجهدن عبارت اولق قابلدر و اول صوفی صافی
 وعاشق وافی درونی ماسودن خالی و نفقه حقله مالی اولان مرشد عالیدن استعاره اوله زبانیک انسان کامله صورتا
 و لفظا و ذاتا مناسبیت تامه و مشابهت عامه سی وارد در صورتا اولان مشابهت صفت سیمای و شرح سینه در که عشاق
 الهیه نلک بیرونلری و حال درونلری بو کونه در و بر قاج بردن دخی میان بسته اولسیدر کذلک اولیای خدادخی
 عبادت حق نیجه وجهله کمر بسته اولشدر و لفظا مناسبیت اولدر که اهل فرس فی کلمه سنی اکبر مواضعده نبی
 معناسنه استعمال ایدر لرنه کم بویتده شاعر لمن نیم دیدیکی کبی * بیت * کسب فی انکس که کویدم دم * من
 نیم جز موج دریا ی قدم * پس یونلر بو وجود دعا صیلرین نئی ایتمشدر و عدم اصل لرنه کمتشدر (منوی) از وجود
 خو یشتن کستم تپی * نیست از غیر خدایم آکهی * دیوب یوقلق مقامنده قرار طو قتلدر و ذاتا اولان محالیت
 اولدر که ته کم نایک درونی غل و غشدن خالی و انده اولان نغمات والحانه باعث و بادی اولان نای در کذلک بو طائفه
 علیه نلک درونلری ماسودن خالی و نغمات الهی و نفخات ربانی الیه مالیدر هر الحان و نغمات که نایه نسبت اولنور
 نای نکدر پس تقدیر کالات و کلمات و آثار و امراض حالات که یونلر نسبت اولنور فی الحقیقه خدای معالینکدر یونلر
 اور تاده برالت ملاحظه و مظهر معامله در (کما قال الله تعالى فی حق نبیه صلی الله علیه وسلم) و مار میت اذرمیت

ولكن الله رمي وقال في حق نطقه (وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى) وثانياً يدن مراد قامش اولديني
اعتبار به بلا استعاره قلم ظاهر مراد اوله اكرجه حضرت نك ناي حقه ابراهيم ايلد كرى بعض اوصافى بومعنا اوزره
نغير وناله قلم تحريرات استعاره واخود لسان حاله نغير وناله سندن عبارت اولور مثلاً نغير وناله كى بوقدر برجه
ملايم اولر اما حسن معناه ولطافت خوايه خلل كلز زير بوقدر علوم دينى وامور دينيه نك انتظامى انك وجوده
مر بوطر و بونجه معارف و لطائف كونه نك ظهورى كه منوطدر * كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لولا القلم
لمقام الدين ولما صلح العيش وقال قتادة رضى الله عنه القلم من الله نعمة عظيمة لولا لم يقم دين ولم يصلح شئ كذا
في مجمع البيان والله تعالى حبيبه على وجه الامتنان بالقلم قرأته امر ايد بيو رر لركه (اقرأ وربك الاكرم الذى علم
بالقلم قال صاحب المدارك في تفسير هذه الآية مادوت العلوم وما ضبطت الاخبار ولا كتب الله المنزل الا بالقلم
والكتابة لولا لما استقامت امور الدين والدنيا) بس بوقدر برجه معنى حضرت مولانا طالب اولر خطا بيو رر لركه
اى طالب حق اولر انك قلم تحرير و تبطير قلم دينى كفتارى ايشت و آنك لسائندن جارى اولر اسرارى ايش ايت
كور كه سكا زبان حاله نه سويلر و لسان معنى الله نه تقر برايلر انك بون قلم حكما انسانك برلسائنده بودر ديمشدر
نه كم (القلم احد لسانى الانسان يؤدى به ما فى الجنان و يبلغ البعيد كما يبلغ القريب باللسان) ديوتعبر ايتشدر بس
زبان قلم بومعناى مذ كورهى حاله سويلر و قلا تقرر برايلر اكر حاله سويلسى مراد اولور سه كوش هولشه استماع الله كه
اول قلم سكا لسان حاله نه سويلر ديمك اولور اكر قلا سويلسى مراد اولور سه كوش حسله اصغاليه كه قلم سكا نه تقر بر
ونه تقر برايلر ديمك اولور نك سكا لسان مراد على طريق الاستعارة ولى كامل و مر شد فاضلك وجودى اوله بوقدر برجه
بينه ماده مشابهت حركات و سككات قلم بالكلية كاتين اولديني كى اوليا نك دى حركات و سككات و تصرفات كلمات
و كالا تلى بالكلية واجب بالذات اولر ان مبدع كائناتك ديمك اولور نه كم بوايات بومعناى اثبات ايلر * منوى
اوليا اصحاب كهفندى عنود * در قيام و در تقابل هم ر قود * خفته از احوال دنيا و زو شب * چون قلم در پنجه
تقليب رب * آنكه او پنجه نه بيند در رقم * فعل ندارد بجنبش از قلم * و رابعاً على وجه الاستعارة قلم اعلى اعنى
حقيقت محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم مراد اوله كه جناب حق اول حقيقته (ن والقلم وما يسطرون) ديوقسم
بيوردي و اول حضرت بوحقيقته شائنده (اول ما خلق الله القلم) ديوتعبر قيلدى بس اول حضرت نك حقيقته
نقوش كائنه و ارقام موجوداته سبب اولديني اعتبار ايه روح محمدي تعبير اولور (اول ما خلق الله روحى و اول ما خلق
الله عقلى) هب بر معناه اشارت قيلنور و بغير طر بقتله دى في دن حضرت مصطفى و قلم اعلى آنور زيرا
لفظى ايجد حساسى اوزره التمشدر لفظ من دى التمشدر بس سين حضرت محمد زلساميدر * كما قال الله تعالى في كلامه
(يس) قال ابن الحنفية يا محمد و فى الحديث ان الله سمانى فى القرآن بسبعه اسماء المزمع المذخر عبد الله محمد احمد طه و بس
بوقدر برجه بنشوا نيك معناسى حضرت محمد دن ايشت ديمك اولور و ليكن بوراده مصرع ناينده بر سوال لازم كاور كه
چونكه نك دن مراد اولياى خدا و ياخود حضرت محمد مصطفى اوله بس بونلر خود دين و صلته در اوله اوليحق فرته نه
نه كونه شكاي ايدر لونه وجهله جد القلردن اشتكاه منته كيدر بر سواله بر قاج و جهله جواب و بريلوب اولر
اينيا و اوليا نك شكاي تلى قبل الوصول اولر احوال ماضيه به نسبتله در و احوال ماضيه بي نقل ايلر كيدر دن مراد
ارباب غفته قسيه و احباب عظمته ارشاد در و نايابونشده دينويده كمال وصول ممكن اولر اكر جدين وحدته مستغرق
ايسه لره نه يقين حكمتى قور بس پيراهن وجود مادام كه موجود اوله كمال وصول موقوف اولور بس بوكال و صالنه
مانع اولر ان تعين صورتى جدا قلرى عدا بيلوب اندن شكاي ايدر لر ثالثاً عند الاوليا مرتبه جمعه مستغرق
اولمندن لذت لور بر حال دى بوقدر زير ابرامى تبده مغايرت و انيشتندن عارى و كاف و مشقت كترندن برى اولور لور اول
و قنده كد بونلرى مرتبه جمعه دن ارشاد نامى ايجون مرتبه فرق و تميز كوند رلر * ممكن ديوارى و نهى قيلور لور
و نيك و بددن لم و زحمت كورر و مغايرت و اختلافاته متصف اولور لركه و حدى كترنده كورر رسده بود مرتبه بي
جدا فقر عدا بيلوب اندن شكاي ايدر لر نه كم حضرت نبي عليه السلام اينتى لم اخلاق و ايت اى لم نادى
ديوبوجد القلردن شكاي قيلور لردى حاله كه اول حضرت نك مرتبه لرى مقام جمع الجمع ايدى و مقام جمعه معراج
ايدوب محبوب حقيقته و جميع ارواح انبيا و اوليا نك و ملائكه مقربين و اهالى عليينك التفاتيه خورك اولش ايكى
مرتبه كترنه تنزىل قيلمده اوجهل و ابوابك طعن و تحقير نه مبتلا اولمندر لركه (ما اودى النبي مثل
ما اوديت) ديوب فرق و تميز اشارت قيلمده دى زير ابرامى تبده دعوت مرتبه فرق و تميز رسده ايسه لره دانه
احوال سائر اوليا المرشدن و قس عليه و الله اعلم باليقين فقال سلطان العارفين * منوى * كزستان نامر

بيريده اند * از تفهيم مر دوزن نايله اند * بويت شريفه * نيستادن مراد مرتبه احديت اولسده قابل
و مرتبه اعيان اولمغه ده شاملدر مرتبه احديت اول ذات بي جهته ديرلر كه حقايق شئونات الهيه حضرت
ذات مقدسه دن و دى بعضى بعضى سندن ممتاز اوليه و اصلاً اعياناً وجود كايه بومر نه كان الله ولم يكن
معته شئ غنى عن العالمين و كنت كز انخفاى مرتبه سيد رغيب هو بت و غيب اول دى ديرلر و بونك امثالى عبارتله
تعريف ايدر لرس بومر نه به مبدأ ظهورات حقايق و شئونات اولديني ايجون نيستان تعبير ايلك صحيح اولور
بومر نه دى نكره اولر ان مرتبه به غيب ناي و نعين ناي و مرتبه اعيان نايته دى ديرلر اعيان نايته شول صور عليه
الهيه در كه هنوز دى رايحه وجودى استشمام ايتمشدر و ليكن وجود على ايه موجود اولوب برى برندن غميز
اولمشدر در حقايق موجوداته اولر كى مرتبه ده شئونات نايته ديور بومر نه به ماهيت اشيا و اعيان نايته و حروف
عاليات تعبير قيلمك كما قال الشيخ الاكبر رضى * بيت * كحروف عاليات لم نقل * متعلقات فى ذرى اعلى القل *
انانت فيه و نحن انت وانت هو * فالكل فى هو هو و سل عن وصل * بويتك موزم قيد معناسى بودر ككه
بر مرتبه علمه جمله اعيان نايته دن شول حقايق غيبه و حروف عاليه ايدلر كه نقل اولمقد يعنى ايجاد تعلق ايه
مخلوق وجود قلمدق و بر تعلق ايد بيجار ايدلر لره ذره اعلا سنده قله لردن مراد اسماء و صفات و اعلا سندن مراد
امهات سبعه و ذرى سندن مراد اسماء ذاتيه و مفاتيح غيبه اوله كه لا يعلمها الا الله انك شائنده بيورمشدر بس
بومر نه ذاتيه ده جميع افراد انساني يعنى بن سن سز و بر سنسن و سن اوسن كليسى اونده اودر بس واصل اولمقد نصكره
سوال قيل كه بومر نه به ده متكلم و مخاطب و غائب واحد و متعدد عين واحد و اعيان نايته بي شيخ محمد شيرين دى
حروف عاليات ايه تعبير ايدوب بيورر لركه * بيت * لقد كحروف عاليات * نزلانى سطور سافلات * ظهر نايعد
ما كاخفيا * و صرنا لآن كل الكائنات * و ما الا كوان الا نحن حقاً * فانا كائنات ممكنات * الى اخره اما حضرت
مولانا بومر نه به نيستان تعبير ايدر لر و اعيان و ارواحيه تشبيه ايدر لر بومعناى توضحى بوكونه اولور كه بوعالمدن
منقطع اولوب تا كم عالم انسانيه كنجيه ده لره بر عالمه ايدلر كى نغير وناله بي تقر برايلر بس ابتدا حركت حبيه و ميل
ذاتى كمال جلا و اسجلا اقتضالىدوب مرتبه احديتدن بوش شئونات ذاتيه بي بواسطه الفيض الاقدس مرتبه علمه
كتورر بومر نه به على ما هو عليه علم ازليه سى اوزره مير اولمقد بس اسم مبدى و باعشك تجليسى ايه مرتبه نيستان
ايعياندن دى بونلرى قطع ايدوب عالم ارواحه كتورر ديلر اسماء و صفاته فاعله و مؤثره اولمقدلرى جهتندن مراد نه
مشابه و اعيان ممكنات قابله و منفه لره اولمقدلرى حقيقته دن زانه مماثلدر آنك نغيرندن انلر دى لسان علمه ناله و افغان
ايدلر نه كم كمال بومعناى نظمه كتورر بومر نه به * منوى * فى كاعاز حكايت ميكنده * زين جدايم اشكايت
ميكنده * تاينغ فرقم بيريده اند * از تفهيم مر دوزن نايله اند * كيست مراد اسماء خلاق و دود * كان بود فاعل
در اطار وجود * چيست زن اعيان جمله ممكنات * منفعل كشته زانما و صفات * چون همه اسماء و اعيان بي قصور
دارد اندر مرتبه انسان ظهور * جله رادر ضمن انسان نالهاس * كه جواهر يك راضل خود خداست * شد كريات كيرشان
حب الوطن * اين بود مرتبه دوزن * پس هر بروح بوعالمه الست خطابن كوش ايدوب ريلر بس بيلوب
هر برى استعدادى مقدارى بلى ديوب و جند مجنده اولوب هر روح كندى نوعيله تعارف قيلمك ريلرندن نيچه فتوح
بولوب بوعالم ايدلر دى كمال انسيه حاصل اولمقد حركت حبيه و ميل ذاتيك كمال ظهور و اظهاره و جبهى بونلرى
بوعالمدن دى اسم باعشك حكيميله قطع ايدوب عالم مثالدن دى اجرام سماويه به كتورر بس رجال مرتبه سنده اولر ان
عقول و نساجنه سنده اولر ان نفوس انك نغيرندن لسان روحايشه ناله به كورر و معنوى آه و فغان قيلور لركه و عالم
مثالده و اجرام سماويه ده دى نيچه بجايب و غرائب كورر بوعالمه دى انسيه حاصل اولمقده تقدير علم و حكيم
انلرى بوعالمدن دى قطع ايدوب عالم عناصره و مواليد ثلاثيه به كتورر كده بو عزت و رفعتلردن ايريلوب اسفل
السافليه ردا و لند بغه مر دوزن كى اولر ان آسمان و زمين نالان و كريان اوله لركه كما قال النبي صلى الله عليه وسلم روى
ابوهريرة مر فوعا * بكت السموات السبع و من فيهن و من عليهن و الارضون السبع و من فيهن و من عليهن لعز رذل
و غنى افتقر بوعالمدن و زمينك بكا سى آيت كرمه ده دى واقع اولمشدر و ليكن انبيا و اوليا و مؤمنينك فراقه كافر و عاصي
اولمدر دكل زيرا بونديا انلر جنت كيدر * كما قال الله تعالى (فانك عليهم السماء و الارض و ما كانوا منظرين *
و بوعالمدن و زمينى فصحا و مفسرين دى مر دوزنه تشبيه ايتمشدر * كما قال البيضاوى في تفسيره (و انزلنا من السماء ماء
فانخرجناه من التراترزالكم جعل الماء ميباً لخروج الترابه و مشيتمه و ليكن المزج بالتراب سبب الاخراجها
و مادها كانه طقة للحيوان از ايدع فى الماء لتسار من السماء ذرة فاعل رضى الارض قوة قابله يتولد من اجزاءها

انواع الثمار پس بوانسان صلب سماد بطن ارضه کلوب اندن دخی تولد ایدوب عالم نباته اندن دخی حیواناته اندن دخی
 مرتبه انسانه کلوب ته کم حضرت مولانا عالم جاددن مرتبه انسانه کنبه به دل بویتله خبر ووروب سیورر لکه
 * مننوی * آمده اول باقیم جناد * وزجادی در نباتی اوفتاد * و نباتی چون حیوان اوفتاد * نامدش حال نباتی
 هیچ یاد * بازار حیوان سوی انسانیش * می کشدان خالی که دانیش * مثلاً قوت فاعله سماویه واندن نازل اولان
 مایه قوت قابله ارضیه مجتمع اولوب بوایکسنتک اجتماعندن نبات تولد ایدوب اول نباتی باراده الله حیوان سیوب
 شخصات وجسمات بغلیوب بعده نباتاتک لطیفن ویا حیوانندن حاصل اولان لقمه تک تقیسن انسان سیوب دضم
 رادف فضل سندن نطفه حاصل اولوب حین مجامعتده صلب رجلندن و تراثب مرتبه دن چیقوب بطن مادرده مزوج اولور
 ته کم بوحیدت شریف طوراً بعد طور مرتبه انسانیه کنبه به دل خبر ووروب عن ابن مسعود اتفقاً علی الروایه عنه
 * قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان خلق احدکم یجمع فی بطن امه اربعین یوماً یعنی سزدن بزکوز ماده خلقی که
 ماه رجل ومرتبه در رحم مادرده جمع قیلور قرق کونده پس اول نطفین مزوجین شی واحد حکمنده اولوب مادرک قوت
 جاذبه سی درون رحم جذب ایدوب وقوت ماسکه سی آتی امسالک ایدوب وفم رچی قبض ایدوب بعده یق قدرت اول ماء
 مزوج قرق کونه دل تدریجاً تریه ایدر (ثم تكون علقه مثل ذلك) اندن صکره قرق کون قدرده چینیشت اب پاره سی کبی
 اولور * ثم یرسل الله الملك فینفخ فیها الروح * اندن صکره الله تعالی اول جنینه بر ملک ارسال ایدر پس اکافغ روح ایدر
 نفخ بی امسالک ایلکه صالح اولان جسمک تجویفته اوفور وکه دیر لیکن بومحله ماده قابلیه حیات حقیقه بی
 باله فی افاضه ایلکدن کایه در پس نفخک ملکه اسنادی مجازیدر زرافغ و احیاء افعال الهیدر * کما قال الله تعالی
 فاذا نفخن الله نفثت فیهم من روحی * پس اول جنین حیات تولد قدرده صکره مدت تمام اولدقه تولد ایلر بعد التولید سیوب
 وایحیوب وایام طفولیتی کلوب عقل و تمیز صاحبی اولوب کندوبی بر شخص معین بولور که هدایت الهی باری قیلور سه
 مبدأ معاددن تذکر قیلور و بوعالمی فانی و غیر بنسرا یلوب کندوبی بونده غریب کور پس نیستان حقیقیدن ایری
 اولد یقن یلوب بوجر اندن کبی نفیر و افغان قیلدقه اندک مر دغلی وزن نفسی دخی انک نفیرندن ناله ایدر لر روحک
 فراق انلر دخی تأثیر ایدوب انک مرادی جانبیه کیدر لر و بوعقل و نفسک مر دوزنه مشابه اولسنه حضرت مولانا
 اشارت ایدوب سیورر * مننوی * ماجرای مر دوزن اوفتاد عقل * ان مثال نفس خود میدان و عقل * این زن
 و مر دیکه نفسست و خرد * در منت بسته است بهرینک وید * بعده بومر ته لدن قرق قیلوب بر ملک ارشاد یله مبدأ
 و معادیه وصول بولوب تکرار ارشاد اللطالین بوعالم فرقه تنزل ایدوب احبا وصدقاسندن مر دوزنه نیستان
 حقیقیدن ایر یلوب بوعالم غربته وشد یکنی بونلر ارشاد ایچون حرارت و کرمیت وآه نفیر یله سوبسه بونلر دخی انک
 تقریر نفیرندن ناله و افغان قیلور و بوایکسنتک مضمونه مترم اولوب دیرلر * مننوی * حیدر روزی که پیش از روز شب
 فارغ و آزاد بودیم از طلب * متحد بودیم با شاه وجود * حکم غیر بت بکلی محو بود * نا کهان در جنبش آمد بجر وجود
 جله رادر خود ز خود با خود نمود * واجب و ممکن ز هم ممتاز شد * رسم و آیین دینی آغاز شد * کر نکردیم باز بازارین سفر
 بدست از ما هیچکس مجبورتر * بوجه معافی مذ کوره از نیستان نامر ایدیده انده کی تالفظدن متفهم اولور زرافغ
 نایستادن بی قطع ایدلر نبری بتم نفیرمدن مر دوزن نالیده درنه آنکه شمعی نالان اوله لر دیک اولور * الحمد لله علی
 التوفیق لئلا هذا التحقيق والتدقیق * مننوی * سینه خواهم شرحه شرحه از فراق * تا بگویم شرح درد و اشتیاق
 پس * بعد التزل من المرتبة الحقيقية الى مقام الدعوة البشرية * بی کبی درونی ماسودن خالی و نفحات حقه مالی اولان
 مرشد عالی رتبت بوعالمه انک کلام من اجتماع قیلان و نیستان حقیقه عرض التباع ایدوب اسرارنی طالب اولان
 مر دوزنه دیرلر که ای بوعالم فائده محبوب فالنر نیستان حقیقی مشاهده سندن محروم اولنارن بوسوزاری سوبیلکه
 و بوا اسرار و احوالی شرح ایلکه بر سینه بی کینه و بر سینه استرمکه یار حقیقینک فراقندن شرحه شرحه اوله تا بویلر
 بر قابل و مستورا اولان کسینه به اول حضرت اولان در دو اشتیاقی سوبیلر و انک اسرارنی بوصفولو اولان کسینه به
 شرح ایلیم اگر مستمع و مستفید بومر ته بی مستعد اولر سه اسرار باری اکاسو بلر و درد و اشتیاقی اکاشر ابلر
 * مننوی * این رسولان خیر راز کو * مستمع خواهند اسرافیل خو * تا دهاشان بچاکه ناوری * از رسالتان
 چه کونه بر خوری * هر ادیشان کی همی آید پسند * کامندایشان ز ابوان بلند * ابوان بلند نیستان
 حقیقی و مقام اصلیدر بونلرک اصل ادبی یار حقیقی بی طلبیده بکدل و یکجهت اوراق و جلوه بی انک عشقنده ترک
 قلیق وسینه سی بریان و کوزلری کران و دمدم کی کبی نالان اوراق و بگونه صفتله تحصیل استعداد قیلدق در تا بونلرک
 سوزینه سوزینه قابل اوله سن فاذا علمت هذا وجب علیک الا تفحصیل الاستعداد و قابلیه ارشاد الاستاد و ذلك انک سار

لغو وادمن الفراق وامتلاء الصدر من الاشتیاق حتی تعرف مقال ارباب الکمال وتفهم بیان اسرار الحساب الاحوال
 و لذل اقبل لا یعرف ذالحال الا ذوالحال و ذالکمال الا ذوالکمال کما قال شیخنا وسلطاننا لعرفنا من کسان
 من جنسنا و سائر الناس و قال ایضا * بیت * پرسیدی کی که عاشقی چیست * کفتم که چون شوی بدانی * فی بعض
 الشارحین فی هذا البیت انتقل من لفظ شرحه الی انشراح الصدر و کبر حجم الکتاب بالبسیط والتکرار و زعم
 انه بحر زار و بعضهم تحاطب اللیل لا یبیز الرطب والیابس و الشافع والضار فلا تعد علی اقوالهم ان کنت عارفاً بکلام
 الکبار اذ ترجمت و تفسیرهم خارج عن الدلالة اللفظ بالمطابقة او بالتضمن او بالانتماء فاذا کان التفسیر خارجاً عن هذه
 الدلالات لا یقبل عند اهل الدیانات فافهم ولا تغفل و لکی بیت مرتبه اعیانندن مرتبه انسانه اولان سیرتو بی
 سیاندر و بوبیت مرتبه انسانیه اولان عالمه مشتاق اولان و تحصیل استعداد قیلان و بونلرک بومر ته ده ارشاد
 ایدن کسه لرک حالی میندر و بونلرک عقبنده کلان بیت مرتبه انسانندن یته نیستان اعیانه اولان سیرتو بی
 نیاننده در ته کم سیورر * مننوی * هر کسی کور دور ماند از اصل خویش * باز جوید روز کار و وصل خویش *
 بوبیت شریف بر تعهد مقدمه به محتاجدر که اول مقدمه ایچون بر نسبت خاصی وارد که اول نسبتک جمله سینه نسب
 اعتماد لر و صور علیه اعیان ثابت به دیر لر و اعیان ثابت صور اسماء الهی به اطلاق ایدر لر و اسمادن مراد بوا اسماء
 ملفوظه دکادر بلکه جناب حق بر صفتیله ظهور یسه بر اسم تعبیر ایدر لر انکچون بوطافقه علیه نک قنارنده اسم عین
 ضعی در مثلاً علم ذات مع العلم و قدوس ذات مع القدسه دیر لر پس تعینات کلیه و جزویه دن هر بری اسماء کلیه
 و جزویه دن البتة اسمک مظهریدر بعضی بر اسمک و بعضی بر فیه اسمک مظهریدر اما حقیقت انسان جمیع اسمانک
 مظهریدر مثلاً کروه ملائکه سبوح و قدوس اسمانک و اسماء علیه نک مظهریدر انکچون (و نحن نسبح بحمدک
 و نقس لک * دیدیلر و مره شیاطین اسم مضل و متکبر و عزیر اسمک مظهریدر انکچون (فبعضک) دیو عزیر
 اسمنه قسم قیلدی و حقنده (ابی و استکبر) آیتی نازل اولدی اما حقیقت انسان بوجه اسماء متقابل و متضاده بی
 جامعده در انکچون کامطیع و کاه عاصی و کاه قریب و کاه قاصی اولور که بوا اسماء مختلفه نک اسمکای حقیقت
 انسانیه ده ظاهر اولور و بحکم اسماء مختلفه هر انده بر شانه کار قیلور لیکن هر بر انسان علی حده مرتبه اعیانده
 حقیقه بر اسمک مظهریدر اول اسم انده حاکم و رب و اول انسان انک محکوم و مر بوسیدر انما کالاسان علمه دیر که
 * بیت * چند روزی هر یکا خواهی بروی باز کشت آخر کارت منم * پس انک مبدأ اولی اسعدر آخری دخی او کامنتی
 اولور * مننوی * صورت ازنی صورتی آمد برون * باز شد کانا الیه راجعون * پس بومقدمه به عالم اولدک ایهه و اصل
 ندیرلد کسه * بحکم البدایه و النهایه و انطباق کل واحد من ماعلی الاخره) سیر و سولک دوری اولور و نیستان اعیانندن
 نزولی وینا کا عروجی * کدائرة مفروضه متوهمة علی کرة * دیو تغییر قیلور پس مرتبه انسان نهایت قزلات نصف
 قوس وجود بدایت نصف قوس عروجیدر انکچون انسانه بر رخ جامع و مطلع الفجر دخی دیرلر که انسان نهایت
 ظلمت شب کثرت و بدایت نور روز و حدث واقع اولشد و کما قبل * مننوی * هست انسان بر رخ و نور و ظلم * مطلع الفجر
 ازین کفتمدهم * پس بوسیر رجوعی و عروجینک مبدأ مرتبه انسان ایدوکن بلد کسه بونی دخی بیلکه مرتبه انسانندن
 نیستان اعیان و حضرتک اصل خویش دیدی کی جهانیه سیراکی نوع اوزره در بر نوعی اضطرابی و بر نوعی اختیاریدر
 اضطرابی اولان سیر اولدر که بر کسه بونشت دنیو به بارادنه اسم هادی مقتضای نفسی اوزره سیر ایدر پس آخر الامر
 موت اضطرابی کلوب آتی فنا قیلوب عالم اصلنه کیدر و لیکن اول حقیقتدن بهره دار اولر بلکه بوعالمه آتی بیلدی ایهه
 انده دخی بیلر و خیر و شر کسب ایلد یکنندن ماعد اهر نه ایهه غیر بر بهره بولر اما اختیاری اولان سیر بودر که سالک
 عامل بارشاد شیخ کامل طریق تصفیه به سالک اولوب و ترکیه درونه اشتغال قیلوب حتی صفت عنصریه و نباتیه
 و حیوانیه دن قورتلوب و سرفی اغیار و ماسودن خالی بولوب تاب تجلی احدیتله باطنی منور اولدقه ککند و اصل
 حقیقتی بونشته ده بولور و بیستی بولور و آنکه اشتاق قیلور پس حضرت مولانا انک هر شول کسه که اصلندن دور
 قالدی روز کار و وصلی ککیر و دیردیه سندن مراد اصل بومعنی اولور * مننوی * من هر جمعیتی نالان شدم *
 جفت بد حالان و خوش حالان شدم * بوبیته کنبه به دلک مبدأ و معادک و سیر عروجی و نزولینک امرار و احوالی بیان
 ایلدیلر بوبیتده مرشد اولنلرک نیک و بد ایلدیه الفی قیلر بی و انلر اسرار نیستانی قائل اولمیر بی بیان ایدر لر یعنی درونی
 اغیار ماسودن خالی و نفعه الهیه مالی اولان مرشد عالی رتبت و والی ولایت دیر که بن مرتب سلوکده
 هر بر مرتبه اسرار نیستان حقیقیدن کویان اولدم و عشق احدیتله ناله قیلدم و هر بر مرتبه نک اهل سندن نیک و بد
 ایلد جفت اولدم و صحبت قیلدم نه هر کس بکا کند و ظنندن یار اولدی زیر اما بعد نده اولان بیت بوبیته خبر در بونده

خصال و آداب و نظریات و کورن آوازیدن اسرار و مظهر اول و روح و حیات و اولاد آسمانی
و معامله من مادیاتی با یارب بود که اولادان چهل تن روح شدند مستور و کدور و زنده کور و زین لطافت و ملاحه
اولسون و یا خود بلاغت و فصاحت و علم و معرفت و صنعت اولسون روح و کدور اما حقیقتی چهل تن روح بود کوزله
کور و زین و لیکن دیده حقیقی اید کور و بلکدن منع اول و زین راه مشاهده حق ایلین چشم باطن روحی دخی مشاهده ایلر
فاهم و لا تغفل * مثنوی * آتشت این بانک نای و نیست باد * هر که این آتش ندارد نیست باد * بی کبی درونی
ماسودن خالی و تفحات الهیه ایل مالی اولان مرشد عالی * کندی گفتار برانوار حقیقه علی طریق الاستعاره
بوکلای تالی اولوب بیورر که بونایک صدامی یعنی اولیای خدای کلای و اداسی بر آتش سوزنده و حرارت دهنده
و کرمیت کننده در که غل و غش و ماسودن درونی احراق و ازاله ایلر و ظلمات بطونی * کیدر و ب اناره قیلور هوای
نفسدن حاصل اولان قیل و قالی پروبال کبی دکدر زنه کم جناب حق کلام مجیدنده رسولنک نطق شریفی حقیقه
* و مای نطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی * بیورر پس اول حضرت و وارث و کامل اولنر که نطقه دخی بوابت
کرمیت معنای شامل اولور و زین کامل و مکمل اولان اولیایان دخی بانک و صدامی هوای نفسدن دکدر بیلکه وحی
الهی و القای ربانیدر پس هر که بونلرک سوزنده اولان سوزی طوقیه و بوجا شنیدن بر لذت طامعیه فنا اولسون و بوقاتی
بولسون که فنا نر تجلی بی افتباسه و آتش درون اولیای التماسه و وسیله در بعضی فهم حضرت مولانا ناک نیست
یاد بیورر قلمی بدعا زعم * اتملر و تاویل ایدوب بیانه کتبه لخر خیری یوق که طریق اولیاده مقصد اقصا و مطلب اعلا
یوق اوله در * بیت * کارگاه کنج حق در نیستیست * غره هستی چه داند نیست چیست * هر کس بولوده فنامی
مقداری بقولور و یوقنی قدر حقه آشنا اولور فاذا کان کذلک طریق اولیاده و البته اصفیاده یوق اول دیمکدن خیرلی
دعا اولر * مثنوی * آتش عشقت کاندیری فتاد * جوشش عشقت کاندیری فتاد * بیت اولیایان در و زنده
و کلام منده اولان آتش نه آتش درانی بیان ایلر بیورر * که آتش عشق الهیدر که درونی ماسودن خالی اولان بکار
قلبرنه واقع اولدی و انلر و آتشله معشوق باقیدن ماعدای احراق قیلدی * بیت * عشق آن شعله ست کوجون
بر فروخت * هر که جز معشوق باقی جله سوخت * عشق شول افراط محبت دیر که عاشق چشم و جانته و جله
قوا سنه و جانته داخل اوله و معشوقدن غیری آنک دیده و دلندن بالکلیه محو قیله ته که شیخ اکبر حضرت تری فتوحاتده
بوکونه تعریف ایدوب بیورر (قال الشيخ العشق افراط المحبة و کفی عنه فی القرآن بشدة الحب فی قوله تعالى والذین
آمنوا شد حبا لله (وفی قوله تعالى) قد شغفها حبا) ای صار حبا یوسف علی قلبها کالشغاف و هو الجلد الرقیقه التي
تحتوی علی القلب ففی ظرف له محیطه فالعشق التفاف الحب علی الحب حتی خالطته جمیع اجزائه و اشتمل علیه اشتمال
الحقیقه (وقال فی محل آخر فاذا عم الحب الانسان بجملة و اعماه عن کل شیء سوی محبوبه و سمرت تلك الحقیقه فی جمیع
اجزائه بدنه و قواه و روحه و جرت فیه مجری الدم فی عروقه و لجه و انصابت بجمیع اجزائه جسمه و روحه و لم یبق فیه منس
لغیره و صار لطفه به سماعه و نظره فی کل شیء الیه و لا یرى شیئا الا یقول هو هذا حیث یسمی ذلك الحب عشقا کما حکى
عن زلیخا انها افتضدت فوقع الدم فی الارض یوسف یوسف حیث سقط الدم لحران ذکر یوسف مجری الدم فی عروقها
کما حکى احکى عن الخلاج لما قطع اطرافه انکتب بدمه فی الارض الله حیث وقع ولذلك قال رحمه الله هم الذین
استملکوا فی الحب هذا الاستملاک پس درون اولیایه واقع اولان آتش عشق در که محبوب و باقیدن غیری بونلرک در و زنده
قومر و کذلک جوشش عشق در که بونلرک ختم قیلنده اولان معانییه و شوب و اولی معانی بود و قله جوشه کلوب
بونلرک باشند آشوب بونلرک اول حینده اول شراب نابی افداح و القاطعه و یوب شرابان می محبت انا له ایدر در دخی
اول می معانی بی کوزة کوشلی ایلر نوش ایدر و مست مدوش انک میخانه می بولنه کیدر و بر معنای لطیف دخی
بود که میدن مراد هر کس روحی اوله اکاذوق و نشاط و بر دیک و خم وجودنده هرانده بر شانه غلبان قیلدی بی
ملاسه ایل جانور پس هر کس می روحنه دوشن جوشش محبت ذاتیه و ازایه نک جوششیدر که حکم فاجرت ان
اعرف هر کس وجود کوبنه سیران قیلده اند می جان بر کونه شانه غلبان قیلندر و اول شینک جنبش
و خورشیدر که نظام عالم و نظام بی آدم حاصل اولمشدر * مثنوی * بی حرف هر که از یاری برید * پردهایش پردهای
مادرب * بی یقین شریف در و تری اسرار حقه برانوار اولان بکار که لره بحسب الحقیقه یاد در و زین آنک کار ایلر بیورر
کبی در و تری ماسودن خالی اولان مرشد عالی یلر شول عاشق زار له یاد در و زین دکدر بیلر و زین و جمیع کار و بارندن
منقطع ایلر بلکه کندی نفسندن و جله هو او و اسندن کذر قیله تا کم بوجه لره انلرک محبت و ارشادینه بول بول حقی تدر
دخی من حیث الحقیقه انلر ایلر از یارب و کبرای بدلت وقت اکانه لره دخی بحسب الصورة بار و زینر و لیکن

* مصرع * هم نشینت من نیم سایه نیست * مفهومی نذ کار قیلور و پس بونلرک مناسبت و حر فیکه تبیل و انقطاع
شرطدر (ولهذا امر الله نبيه عليه السلام ارشاد اللطالین) واذ کراسم ربک و تبیل الیه تبیلا * ای دم علی ذکر الله لیل
و نهار او انقطع بالعبادة و جرد نفسک عماسوی الله * مصرع * ثانیسه نیک پرده لزدن مراد مقامات اولیادر
انکچون که علم موسیقیده و اصطلاح مطربانده سر و دایلد کوری مقاماته پرده تعبیر ایدر زنه کم مقام راست و مقام عراقه
پرده راست و پرده عراق دیر و پردهای ماده کی پرده لزدن مراد سالک حجاب نورانی و ظلماتی اولان پرده لیدر
پس بونلرک بر چه معنادر که فی مثابه سنده الت حق و مظهر فیض ذات مطلق اولان مرشد اول طالب مستعدک
یادیدر که دکدر کللی بارندن منقطع اوله و نفسندن و هو او و اسندن نجات بول اول مرشد مقامات علیه و مراتب سمیه
و سنیسه سی برنم حجاب نورانی و ظلماتیه مزی هتک ایلدی و اسرار حق و انوار ذات مطلق هر مرتبه دن بزه کشف
ایدوب سوبلیدی پس سالک ابتدای حالده مراتب الهیه دن هر مرتبه پرده قیلدر اول و فتده که جمیع مراتب
الهیه نک اسرارینه عالم اولان مرشد مرتبه مرتبه سوبلیه روحانی و جسمانی هر مقامک حقیقتن کابین کاور که
شینک مقاماتی اکاجاب اولان مرتبه لری هتک ایدوب عین اول حجاب نورانی و ظلماتیدن روی یاری مشاهده
قیلور و غیر کور و کندی عین یلور * فقال سلطان العارفين * مثنوی * همیونی زهری و تریاتی که دید * همیونی
دمساز و مشتاقی * که دید * بیت * شریفه زهر و تریاتی مهر دن استعاره در نقد بر کلام درونی ماسودن
خالی اولان مرشد عالی کبی قهر و لطف صاحبی کم کور مشدر یعنی بونلرک بی زهر و تریاتی معدنی کسه کور و مشدر
زیر امر شد خلیفه حقد و خلیفه کامل اولدر که مستخلف و جوب ذاتیدن ماعد اهر نه قدر صفات متقابل و اسماء
متضاده می و ارایسد انکله متصف اوله (کما قال الشيخ الا کبر فظهر جمیع مافی الصورة الالهیه من الاسماء فی هذه النشأة
الانسانیة فبازت رتبة الاجاطة و لهذا کان آدم خلیفه و لاجل حصول هذه الجمعية صار خلیفه فی العالم ان لم یکن
آدم ظاهرا بصورة من استخلفه فایکون خلیفه فی العالم * پس جناب حق جل شاننه نیجه قهر و لطفه متصف ایسه
بونلرک دخی بوصف لره متصف اولوب شریعت و طریقه بر مقتضای امر الهی محل لطف اولنه لطف و محل قهر اولنه
قهر ایدر و زین مؤمن موحد اولنره تواضع و ملائمت و کافر و فاجر اولنره شدت و غلظت جانبته کیدر لر (کما قال الله تعالی
فی اصحاب رسوله) اشداء علی الکفار رجاء ینهم * پس اصل فی الحقیقه کمال بوصفتین متقابلین ایل متصف اولوب
مستحق مهر و مهر و مستعد قهر و قهر قیلندر زین (بیت) و وضع الندی فی موضع السیف بالعی * مصرع کوضع السیف
فی موضع الندی دیمشدر دخی * بیت * اذا انت اکرمت الکرم ملکته * وان انت اکرمت اللیم قردا * دیو تحقیق
ایتمشدر و انکچون جناب حق جل شاننه حبیبینه کفار و اهل نفاق حقیقه غلظت و شدت ایلکه امر ایدوب بیورر که
یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم * یعنی ای نبی کامکار کفار و شقاوت کردار و اهل نفاق ضلالت شعاره
ملائمت ایلکه بونلرک محل لطف دکدر بلکه اجزای حدودله نجاشده و غلظت و شدتله معامله ایلکه بونلرک اولی در
حضرت رسولک صلی الله علیه و سلم ذات شریف لری نیک دیده بلکه هر اجدده بونندن مقدم ملائمت و احسان او زره
ایدی جناب حضرت بو خصلتی علی العموم هر کسه اجرا ایلکه روا کور مسدی تا کم هر حق ذی حقه اعطا ایلش
اوله و اوصاف مستخلف ایله اتصاف قیلله و کمال اعتدال ایل معتدل اوله اول حضرت کمال حلم و ملائمت برن بوابت
کرمیه دن قیاس ایلکه جناب حق کا غلظت و شدت ایل دیو امر بیورر و حضرت موسایک ذات شریفن فهم ایلکه جناب
حق انلره (وقوله قول النبی) دیولیت و ملائمت امر بیورر پس معلوم اولدیکه کامل و مکمل اولنره بوزهر و تریافتدن
عبادت اولان صفتین متقابلین ایل متصف اولوب مدوح ایمش و اجلدن حضرت مولانا نک کبی الت حق اولنلری مدح
ایدوب بی کبی زهر و تریاتی کم کور مشدر بیورر و دخی بونلرک بی طالب حقه دمساز و مشتاقی کم کور مشدر و اودا
قیلور زنه کم حضرت نبی علیه السلام زمان شریف لره نصکره کلان امتنه و اشوقا الی لقاء اخوانی دیو عرض
اشتیاق ایدر کذلک اول حضرت و ایلر دخی طالب حق اولنه دمساز و مشتاق اولوب بو خصلتله طریق حقه
کیدر و الله اعلم * مثنوی * فی حدیث راه برخون میکند * قصهای عشق میچون میکند * یعنی ولی کامل
و مرشد فاضل اولنلر برخون اولان طریق عشق سوزین سوبلر و اولنلر دن اول اوله نک سیرین نقل ایلر و بوراه عشقه
برخون تعبیری انکچوندر که البته عاشق اولمیشدر بیسی کور و زین و محبوبه ابر مزین طریق عشق نتیجه سی موت
ارادی و قیل اختیار ایدر * کما قال ابن الفارض * بیت * هو الحب فاسلم بالخشى ما الهوی سهل * ها اختاره
مضنا به و له عقل * و عش خالیا فالحب راحته عنی * و اوله سقم * و آخره قتل * و ان شئت ان تحبی سعید ایت به * شهیدا
والا فالفرام له اهل * و قل لقمیل الحب و فیت حقه * و للمدی هیات ما الکحل الکحل * و حضرت مولانا بشیخی

ليكن كامل وبختمه كيمردروم تبارى ندر شقيق ايدلم تاكم اهل كمانه ومريته رينه علم حاصل اوله قال ابن العطاء في الحكم
 الكامل عبدا شرب ازداد صحوا واذا غاب ازداد حضورا فلا يجعه يتجبه عن فرقة ولا فرقته يتجبه عن بجمعه ولا فناءه
 عن بقاءه ولا يقاؤه عن فناءه يعطى كل ذي قسط قسطه ويوفى كل ذي حق حقه وقد قال ابو بكر الصديق رضي الله عنه
 لما نزلت براءة عائشة رضي الله عنها من الافك يا عائشة اشمكري رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت
 والله لا اشكر الا الله دلها ابو بكر رضي الله عنه على المقام الاحكم المقتضى اثبات الاثار وقد قال الله تعالى (ان اشكرلى
 ولوالديك وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من لم يشكر الناس لم يشكر الله يوكلامدن فهم اولسان
 اولدركه كامل وحدثني كثرته وكثرني وحدته كورندروهم يو بيتك حكمن اجرا ايدوب
 حق ذمتي حقه اير كورندرونيجه مريته تفرقه ده دغدغه كثرن اليه مرده اولنلري
 علم توحيدله ديرى كورندروسوز كونه كركدر والسلام تم الكلام

بعون الله العلام وصلى الله

على سيد الانام واصحابه

الفخام واولاده

الكرام

الحمد لله الذي جعل كتاب المشوى مجمع البحرين * من تفاسير القرآن والا حاديث النبوة وملتقى النهرين * من الفاظ
القاسري * وكلام العربي * والصلوة على تيننا محمد البرزخ الجامع بين الفرق والجمع الحقيقي * الداعي الى التوحيد
الا الهى * ومربى الجمع بالبرهان القوي * وعلى آله واصحابه الذين اجتمعوا على الاتحاد الصوري والمعنوي (اما بعد
بوقفي مولوي وقتا کم حضرت مشويك عربى اولان ايساتى وآيات كرمه واحاديث نبويه في مشفته اولان كلماتي جمع
ايدوب وشرح قلوب سامع الايات ديكلمه بين القفاشترت بولديسه * بعده مستقل برکاب اولديسه * بعده كلمات
مشكله وايسات معضله فارسيه سني * دخي شرح وايضا ايدوب فاتح الايسات مستقل برکاب اولديسه * بعده
ديلم که توايک بسنک ماينى جمع قيل (تا مخرج البحرين يلتقيان) نکته سن عيان وهر برى برکاب آخر اولديقى جهنندن
(ينهما برزخ لا يبغيان) سرفي بيان قيله * بونلردن استخراج معاني ولطائف ايلين احباب معارف (يخرج
منهما اللؤلؤ والمرجان) قولنک مفهوم رموز سن بوله وپو جمله حضرت مشوي به برشرح کامل اوله نعم معنای
با صوابه واقف * ودأب کتاب وغرای مستطابه عارف اولنلر کفته برشرح کامل وکتاب شاملدر زير بوکاب
شریفک دأب لطيف بودر که ايسات مشكله بونده بعينها مسطوره ومشروحه دروايسات غير مشكله مخافة
عن التطويل * ورغبة بالاختصار الجليل بعبارتها از لمشدركن معنای بسط اولوب لازم کلان شرح وايضا
في الجملة ترل اولمشدر * ومنتوى خوان اولنلر بلا تأمل معنای واضح * وعند القرآه خوارى اذهان با کلمه
لايج اولقندن از ترى هر يتنک اولنه سرخ ايله بر حرف ميم يازلشد * تا معلوم اوله که اول ميک ما بعد نده اولان معنی بعينه
اول يتنک شرح ومعنا سيدرو بوکاب مستطابه مجموعه اللطائف ومطمودة المعارف تعبير وانفسه صوابدن خالی
دکلدر * شول جهنندن که کتب معتبره دن بونده معارف جليله ولطائف كثيره جمع اولمشدر * طالبيه ترغيب
وراعينه شمر يص ايچون اول کتب نفيسه نك اسامي شمر يراولندي تفاسيره متعلق اولان کتب ابواللث ومعالم
التزليل ومدارك وفاضلى وابوالسعود وتفسير كبير درودخى فاشانى وكشاف وجمع البيان وتيسير دروا حاديه متعلق
کتب مسلم وبخارى ومصايح ومشارق وترغيب وترهيب وجامع الصغير ونصوفه متعلق اولان کتب فتوحات
مكيه وفصوص الحکم وديوان ابن فارس وعوارف المعارف وکتاب تعرف واصطلاحان للشيخ عبد الرزاق القاشانى
واجاز البيان للشيخ الكبير درو کلامه متعلق اولان شرح موافق وشرح عقائد وحکمته متعلق اولان هياكل
وشرعيه متعلق اولان شرح شرعه ومشکو الاوار * وفقهه متعلق اولان هدايه وصدر الشريعه ولفقه متعلق
اولان صحاح ونهاية ابن اثيردر وپو جمعينه باعث وداعى اولدر که منتوى خوان اولنلر بوکابي مطالعه قيلنلر

آيات كرمه واحاديث نبويه وكلمات طائفة عليه بي * بلا تكلف ولا تنبع محله مناسب حاضر بوله * وپو فقيره خبر دعا
قيله لرو مشاب اوله * وپو جمله خطبه وديباجه يازلسنه باعث وعلت ايکي نکته به اشارت اولديغيچوندر * نکته
اول مقدم مشروحه اولان اون سكر يت حضرت مولاناك قلب شريفه جنبه خدا جانبدن دفعه
واحدة الهام واتقا اولنوب حضرت حسام الدين چلي لسان حاله بوسكونه برکابك تاليفن اول حضرت دن
استدعا ايدوب خاطر عا طرري بواند بيشه اوزره نابت وبرقرار ايکن حضرت خداوند کاردستار ميسار کلرنندن
بوايسات شريفه في اخراج واطهار ايدوب يورديلر که حسام الدين دخي سن لسان مقال ايله استدعا ايلزدن اول
جنبه متعادلن بكونه برکاب برکابك منظوم اولمى قلبه الهام اولندي آل بوايسات شريفه بي که قليب
كثيره نمونه درکاييافي شرح الديباجه بس حسام الدين چلي لسان مقال الله انك بقية نقيه سن دخي استدعا
يورديلر نده بند بکسل ييتندن ابتدا ايدوب تاليف وتحرير بيشه شروع قيلد بيلر نکته ثاني حضرت مشوي صورتاش
ديباجه واسطه سيله شش مجلد دروشش مجلد اولسنده نکته بودر که * بيت * شش جهت راورده از شش صحف *
کي بطوف حوله من ليدطف * ييتنک مقتضا سنجه شش جهته انوار معارف واسراري اعطا ايلسن اشعار ايلر تا کم
ظلمت جهل وغفلته فالنلر بونک انوار ساطعه سن کوروب حوله طوله لرواستناره قيله لروخلقت اشيا ده دخي ايام
الهى شش روز واقع اولمشدر (كأ قال تعالى الله الذي خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام) بس يومنا لرش
عدله فضيلته دلالات ايدر بواجلدن جلد مشوي دخي شش عدد اعتبار اولندي وپو جمله خطبه وديباجه شجر
اولندي (والله اعلم بالصواب * واليه المرجع والمآب * قال سلطان العارفين وبران الواصلي * مصباح درون اهل يقين
مفتاح خزائن اسرار رب العالمين * ارشاد السالكين وتعليم اللطالين * مشوي * بند بکسل باش آزادای پسر *
چند باشي بندسيم وبنذر * بوييتنک ما قبله مناسبتى فصل قاعده سن اقتضا ايدر فصل ذيد کاري علم معانيده
اولدر که کلام متغاييرنک مايننده جهت جامعه اولديقى اجلدن ينهمايه برکلام آخر دخي تقدیر اولنلر مناسبت
نامه بولنور * وبقاعده مشوي نك اکثر مجلده اجرا اولنور فافهم بس وقتا کم ييت اولده هيچ خام اولنلر بخته لك حالي
فهم ايتر بيلر برسه بر سوال مقدره لازم کاديکه بس بومر ته بخته لکه بالغ اولان رجالا احواله اطفال طريقت
نيجه بالغ اولورونه وجهله کمال مر ته سه سن بولور بس ارشاد الصبيان الشريعه وتعليم الاطفال الطريقه بوييت
مستطابي سوال مقدره به جواب طريقه ادا يوردر که بند دينا يي کس وآزاد اول اي اوغلان نيجه برسيم وزره بند ومفيد
اوله سن اي بي اذعان عقل وعرفانک واريسه حضرت رحمانک رسولنه ييورديقى حديث قدسين معنی دان اولور سن
وصبيان مر ته سندن قورنلور سن * قال الله تعالى يا احمد لا تكن كالصبي فانه اذا نظر الى البيض والاحمر احبه * بيت
بازيجه ايست طفل فرب اين متاع دهر * بي عقل مردمانکه بدو مبتلا شدند (مشوي) کير برى بجزرادر کوزه
* چند کجده قسمت يک روزه * اي صغرا خالده قلان اکر بجزر ازاق کمال حرص کدن کوزه وجود که دو کسل اکانقدر
رزق صغرا که اول روز مره اولان نصيب کدر پس هر کسل روز مره قسمتي (نخن قسمناينهم معيشتهم في الحيوه
الدنيا * آيتنک مقتضا سنجه مرزوق ومقدور واهل کلامک برکسه نك رزقي برآخر المزاوله يا غمز وتلف اولنر ورده
تالمز ديد کاري علمايه معلومدر فرضا طالب رزق موتدن هارب اولديقى کبي رزقندن دخي هارب اولسه رزقي
البتة آني بولورنه کم جابر حضرت نري بو حديث شريفى حضرت نبيند روايت قيلور * قال عليه السلام لو ان ابن آدم
يهرب من رزقه كما يهرب من الموت (لا در که رزقه کايدر که الموت * بوي بوييلن قانع اولور ودام حرصدن نجات بولور
مشوي * کوزه چشم حريصان برنشد * تا صدف قانع نشد بر درنشد * حريصانلر چشمي کوزه سي آب
اموال وارزاق ايله براولدي (كأ قال النبي عليه السلام لو كان لابن آدم واديان من ذهب وفضة لا يبغي اليهما ثالثا ولا يملأ
جوف ابن آدم الا التراب) تا صدف که قانع اوليه وقطرات بارانندن برقاج قطره ايله اكتفا قيليه دروني درله طولدي
کذلک درون صدف دخي اکر قانع اولنر در معرفتله طولر وفقر واحتياجدن نجات بولنر کأ قال على كرم الله وجهه
ورضى الله عنه فقير كل ذي حرص غني كل من يقنع بس هر ذي حرص فقير الحالدر * ولو كان ذامال وهر قانع غني الباذر
ولو كان بلا اعراض ولا اموال * کأ قال عليه السلام (ليس الغنى عن كثرة العرض انما الغنى غنى النفس اللهم ارزقنا
غنى النفس وخلصنا عن الحرص والهوس وطهرنا عن العيوب والنجس (مشوي) هر که راجاه زعشقي چالشد *
اوز حرص وعيب کاي بالشد * يعنى هر کان که جامه انانيت ونفساني افراط محبت خدا دن چاله اولدي ولباس وجود
موهوميسي عشقه فنا بولدي اول کسه حرصدن وعيبدن بالکليه باله اولدي زير باعث عيوب وجود برنؤيدر
کأ قال عليه السلام (وجود ذنب لا يقاس به ذنب آخر) بس بچن وجود نفساني دست عشقه چاله اوله وجود حقاني

بولور و هر عیونیدن و کی ذنوبدن بال اولور زمر انتقای علت انتقای معلولی اقتضای بولور پس معلوم اولسون که مظهر
 قلوب انسانی و مری کی عیوب نفسانی و طیب علل جسمانی و روحانی عشق در * مشنوی * شادباش ای عشق خوش
 سودای ما * ای طیب جله علمت های ما * ای بزم سودای چوق اولان عشق مز شاد اول ای بزم جله علمت مز که طیبی
 ایدی آباد اول عشق جمیع علمت که طیبی اولمق نیجه ممکن اولور در سن جواب بر صواب اولدر که امر اض علی ایکی قسمه
 منقسم در بر قسمی جسمانی و بر قسمی روحاندر عشق بوا یکی قسمه دخی طیب رحماندر و توضیح معنی بوجهله
 اولور که حضرت نینک (البردة رأس کل داء) یور دینی حدیث موجب جبهه امر اض جسمانی اکثر کثرت اکل و شربدن
 حاصل اولور عاشق اولان کسه ایسه اکل و شرب قیدندن قورنلور و پر هیز کار اولور و ایله اولیق (والحمیة رأس کل دواء
 مفهومی بولنوب عشق امر اض جسمانی به دخی دوا قیلور و عاشق بدن عشقه زنده اولوب حیات بولور ته کم زلیخا
 هر بار خسته اولسه یوسنی کورسه صحت بولور دی و غمناک اولسه یوسنی اکسه شاد اولور دی * و ضعف حالنده کورسه
 و یا اکسه بدته قوت کلور دی نم اگر چه عشق شحافت و غول و صفت وجه و ذبول ماتدی آفتلار ابراث ایلر ولیکن
 بوعلمت حیات عشق بدته عین صحت و محضانعت و راحت در کما قال صدر الدین فی شرح الاسماء الحسنی العاشق
 لا یزال فی حیاة طیبة بشهود المعشوق و هو الذنیم العشاق و اعظم العیش عند کل مشتاق و ان ظهر فی ظواهرهم
 آثار الالام فلا ینافی ذلک طیب حیاتهم فان الالام الجسمانیة لا تقابل نعم الروحانیة فالمنحجب اذا رأی بلاءه فی العشاق
 یحمل ذلک علی نفسه و نفس العشاق علی خلاف ما یتوهم هذا المنحجب * اما قسم ثانی که امر اض روحاندر مثلا
 اخلاق ردیه و افعال سیئه که عشق بولور دخی طیب شافیدر و دوی کافیدر * اولاحب الدنیا رأس کل خطیئة
 * حدیثنک مقتضا سنجیه حب دنیا که جمیع معانی به بادی و جله علل معنویه بی حاید عاشق اولنده بولور و نخوت
 و ناموس که اکبر سینه و بوسدر (لا یتجمع الکبر مع الایمان فی قلب واحد) مقتضا سنجیه ایمانه کبر بر برده جمیع اولمز فکیف
 یتجمع مع العشق فافهم * مشنوی * ای دوی نخوت و ناموس ما * ای تو افلاطون و جالینوس ما * ای عشق بزم
 دوی نخوت و ناموس سمن و ای عشق سن بزم افلاطون و جالینوس سمن جمیع اخلاق ذمیمه دن بوا یکی صفی افراد
 بالذکر ایلر نندن مقصود بودر که شیطان بوا یکی صفت سیدیه ملعون و مطرود اولدی ته کم جناب حق کلام مجیدنده
 بومعنائی بیان قیلدی شول وقتده که جمیع ملائکه به اسجد و اخطابی وارد اولد قد کلسی سجده ایدوب ابلیس اباه
 و استیکار ایلدی و جناب حق اکایا ابلیس (ما منعنا ان لا تسجد لیا خلقنا یدری) دو سجده ای تمام سندن سوال
 قیلد قد آدمی سفلی و کندوبی عالی عدا ایلوب (خلقتمنی من نار و خلقته من طین) دیمکه حقه حجتن سوبلدی چوق
 کسه لر دخی شیطان مأیوس کی کبر و ناموس صفتلرله مأیوس اولوب مظهر عشق اولان اهل بقیندن اعراض قیلوب
 انایت مریضلر نه و ناخیر منه غرضلر نه مبتلا اولدیلر (اگر بوساحب دوتلر خدمت و محبتلرین اختیار ایلسه لر دی
 بومریضلر دن تحت بولور لر دی جمیع امر اضدن عشقه بال اولور لر دی * و زمره حکامدن افلاطون و جالینوس ابراد
 ایلر نندن نکته بودر که * بری رئیس حکای اشراقیه و بری دخی رئیس حکای مشائیة در حکماء اشراقیه علم و حکمتی
 تصفیه درون و ریاضت بیرونه حاصل قیلنر و بلا قرآن و لا کلامه حکیم اولنلر در و حکای مشائیة علم و حکمتی ریاضتله
 تحصیل ایدمه میوب کاتب و قرائمه ملازمت ایدنلر و جالینوسن رکابنده کیدنلر در پس عشق بوا یکی حکیم کی هم صفوت
 و ریاضتله حاصل اولان علم و حکمتنک استادی وهم کاتب و قرائنه وجوده کلان فهم و معرفتک معلم بر شادی و دخی
 امر اض صوریه و علل معنویه ناک طیب باسد ایدر * مشنوی * جسم خالک از عشق بر افلاک شد * کوه در در قص آمد
 و پالاک شد * خاکدن اولان جسم عشق دن افلاک کندی و آسمانه صعود ایددی حضرت مصطفایک صلی الله علیه
 و سلم جسم شریفی و ادریس و عیسی علیهما السلام بدن لطیفی کی معتزله طائفه می حضرت پیغمبر علیه
 السلام یقنله حالنده حجرة امهائیدن خروج و آسمانه عروج ایلد کاینه انکار ایدر لر و حضرت عائشه نک بوقولنی تمسک
 ایدر لر * کما قال الله ما قد جدر رسول الله و لکن عرج بروحه و عن معاویه مثله * اما جاهلر علما و طوائف عرفا
 و فقها بولنر که خلا فیدر زیر احلم حالمده فضیلت و نوم ناعده مزیت یوقدر و آسمانه واقعه حالنده روحله صعود ایلن
 چوقدر با خصوص رسولک جسمله آسمانه عروج ایلسه کتاب الله دخی ناظر در کما قال الله سبحانه و تعالی سبحانه
 الذی اسری بعبده لیلان المسجد الحرام الی المسجد الاقصی (و بوضوح صده چوق آثار صریحه و اخبار صحیحه وارد
 (ومن جملة الاخبار قال علیه السلام بینا انانی المسجد الحرام عند البیت اذا نانی جبرائیل بالبراق فخرجت به
 الی السماء آتاه و اولی اولان اولدر که معراج ایکی قسمدر بری جسمانی بقظه حالنده و بری روحانی نوم حالنده
 پس بوا یکی نوع اوزده اولان خبر در دخی موفق و ایکی قسم اولان طائفه دخی مصدق اولور و اما ادریس و عیسی

عليه السلام ملاء اعلايه جنة منزلي اولد يغنيه شاع عشق خد اولونلرين دخی جسملرين كثافت بشر شدن بالک ايدوب
وقلب الافلال جاتينه کيدوب (رايت ادريس وعيسى في السماء الرابعة) حديثك مصداقچه انده سا کندرلر وکوه طورک
چالال اولمسی اولدرکه جناب حق کا تجلی قيلد قده پاره پاره اولوب حرکت ور قسه کلوب کی مکه وکی مدینه طرفه
توجه ايدوب وکی دخی تحت الارض کيدوب قيامته دلک سیر ايدر کاروری عن انس بن مالک قال قال رسول الله صلی
الله عليه وسلم لما تجلی ربه للجبل صار بقضته ستة اجبل فوقت ثلاثة منها بالمدينة احد ورفان وحر اس ووقعت
ثلاثة منها بمكة وقطعة شاحت في الارض وهي تسير تحتها الى يوم القيامة * مشوی * عشق جان طور آمد عاشقا *
لور مست وخرموی صاعقا * بويت معرفت اساس سورة اعراف ده اولان بوايت کریمه دن اقتباس اولمدر (قال
رب ارفی نظريک قال ان ترائی ولكن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف ترائی فلما تجلی ربه للجبل جعله دكا
وخرموی صاعقا * وقتاکم جناب عزت جات قدرته وعلت تکمیل * ووعدا موسی ثلاثین ليلة * مقتضاسخه
اولوز کون وکجه وعده ايدوب بعد تکمیل ثلاثین يوم صومدن خلوف فم عارض اولوب مسا کاه دهان مبارک لرين
تطیب ايدوب لکن (خلوف فم الصائم اطيب عندی من المسک) مقتضاسخه مذکور ايمه نک حصول چون واتمضاها
بعشر فتم میقات ربه اربعین) نصيله مشرف اولوب اربعین تمام اولد قده اول سلطان طور بر سرور وحبور اولوب
میقات حقه واصل ونازل اولوب کلام حق کوش اید بچک مست و مستغرق عشق اولوب ديدیکه (رب) ای بنم ربم ارفی
بکا کوسترسنی (انظر الیک بن نظرايدم سکا مذہب اهل سنت وجماعت اولدرکه حق من حيث الربوبية کورمک جاتردر
زیر انبیادن مستحیل طلب محالدر ته کم بیضاوی حضر تری پیورر * وفيه دليل علی ان ربه الله جاتر لان
طلب المستحیل من الانبياء محال اما رباب شهود ما بینده بر سر دخی واردرکه چن نور حق بوطا هر کوزنه استیلا
ايدوب بودید بشر ته اول قابلیتی وبردکده چشم سر عین چشم سر اولوب ظا هر باطنک وباطن ظا هرک عینی
اولد قده بوکوزله وجمع اعضا سیه حق مشاهده یه قادر اولور اما اهل ظا هر بوه معنایه را ذی دکلدر ته کم عبدالله
بلیانی سیوررلر * ربای * تاحق بدو چشم سر نه بینم هر دم * از پای طلب می نشینم هر دم * کورند خدا بچشم سر
توان دید * آن ایستاد من چنینم هر دم * قال ل ترائی (حضر ت حق پیورر دیکه سن بی البتة کورم من
معتزله لنی تأیید معنایه المشا هدر اما خطای فاحشدر اهل تحقیق پیوررلر که سن سن اولدیغک حقیقتدن بی
کورم من والا کذا تنکی ذاتمه وصفات وافعال کی صفات وافعالده افتا قيلد قده را نی وصر فی حقیقتده بن اولوب
غیرت واثینیت ما بیندن رفع اولوب ذاتی مشاهده قیلورم دیکدر در بر ته کم سید الطائفة جنید بغدادی پیوررلر
رايت ربی بر بی فقال من انت قلت انت تفسیر فاشاید بومعنايه اشارت پیوررلر که حضرت موسی ایام
موروده نک عشر اولنده اقتای افعال ایدوب وعشر ثانیده اقتای صفات ایدوب وعشر ثالثه اقتای ذات
ایلدی اما ذاتدن بقیه ما قالوب * مع تلك البقية مشاهدة من ادایلد کده کان جناب عزت (لم یجتمع المشاهدة
مع تلك البقية ولكن انظر الی الجبل) ولكن نظر الیه سن جبل طوره تأویلی ای انظر الی جبل وجودک (فان استقر مکانه
اکر جبل طور مکانده مستقر اولور سه (فسوف ترائی) عن قریب سن بی کورم سن تأویلی ای فان استقر وجودک
فی مکانه امکنتم رؤیتک ایای وذلک من باب التعلیق بالمال زیرا مادام که وجود باقی اوله مشاهده ذات میسر اولز
فلما تجلی ربه للجبل * وقتاکم رب موسی جبل طوره ویا جبل وجود موسایه تجلی ایلدیه (جعل دكا) ای مد کوا
منلاشیلا وجودله اصلا یعنی حضرت حق جبل طوری مد کوا قيلدی تأویلی جناب عزت وجود موسوی
موسایی مضععل ومنلاشی قيلدی علم باطاب الاسرار تجلی حق عبارتدر ظه و ذات و صفات و افعال الهیه دن
پس بونجلی اوج نور زینه اولدی تجلی ذاتدن من اذات تنکی ذات حقده افنا یا تکدر و تجلی صفات و افعال ظهور
ایلدیه صفات و افعال صفات و افعال حقده محو و فناء اولور پس جناب عزت تجلی ذات ایلد کده ذات موسی
منلاشی اولدی (وخرموی) ای سقط موسی عن درجه الوجود (صعقا) ای مغشیا علیه وفاتسپس بويت شریعت
بوايت کریمه به تطبیق و توفیق بوجهله در که عشق حق جمیع موجودات و تعینات و تمکات و ملوانات در و روانی
کبیر و امر اس نفسانی و روحانی نک در مانیدر الحقی بر بر نور جانیدر که جمادات مرده به ابر سه زنده و نباتات
افسرده و بر مرده به کذر قیلسه فرخنده ایلر ته کم ابن فارضک بوکلا بی حجت فارض و برهان لامع و واضر * شعر *
ولو نفعوا منها ترى قبر میت * اعدا ت الیه الروح و اتعش الجسم * وان خطرت بوما علی خاطر امر * اقامت به الافراح
وارتحل الهم * پس نور عشق الهی طوری جماد ابکن حرکت کتوزوب و وجود موسوی موسایی اسقاط ایدوب
وجود موسوی به حقای اعطا ایدوب رؤیت رحانیه به لایق قيلدی * مشوی * بال دم ساز خود کرجه می *

مجموعی من کفایتها کفایتی * بویست که ما قبله مناسبتی سوال مقدره جواب طریقیه اولور و بوجله دخی قاعده
فصلی اقتضا قبلور اول سوال بود که وقتا کم جسم خالصه افلاک عروج و کوه طور و رقصه کلون مقامتند خروج
اولدیه و عشق اشیا نیک جانی و کوه طور و روح و روانی اولدیه بوعشق بزدخی گفتاری سوله و حقایق اسرارنی
شرح ایله پس بیورر که اگر بن لسان عالمه دمساز اولان یار منک لبینه مقارن اولدم فی کبی بن گفتنی اولان سوزلری
سوزلردم و اسرار و حقایق عشقی شرح ایلردم ولیکن دمسازه جفت اولمق و همرازه مقارنت قیلمق سکوت
ایلیکی و یا خود عقل ادرال ایله یکی قدر سوبلیکی مقتضی اولور زیرا حکمت و معرفتی همراز اولینه سوبلیک حکمت
ظلم ایلکدر * کمال علیه السلام لا تعطوا الحکمة غیر اهلها فتظلموها ولا تمنعوها عن اهلها فتظلموهم (اسرار العشق)
امانه الله والا ولیاه امناه الله در بر مویب * ان الله یامرکم ان تودوا الامانات الی اهلها * اما انی اهلنه ویرن
اکام * ونا اهل ونا حرمه ادا قیلان کما اهدر دین بویستی دخی عدم گفتار علت اولمق طریقیه ادا بیورر * منوی * هر که
اواز همزانی شرجه * بی بی زبان شد که چه دارد صدقوا * یعنی اگر دمساز و همراز منک اغزنه مقارن اولدم فی کبی
نغمات عشقی تقریر قیلدم لیکن عدم مقارنت یار عدم گفتار سبب در بر اهرشول کسه که همزانی بدن جدا اولدی
اگر چه صدق و اوصاف دخی طور و رسم فی زبان قالدی پس عالم اسرار دن اگر چه صدق کونه علم و عرفان و یقینانه کان
اولدیه مادم که محرم همزانی بولیمه شرح و بیان قیاز فرضا شرح و بیان قبله ده نامحرم اندن حصه المیز
و مستغید اواز انگیزان تکرر فائده کلمه * منوی * چونکه کل رفت و کستان در گذشت * نشوی زان پس
زنبیل سرگذشت * یعنی چونکه کل کندی و کستان یکدی اندن صکره بیلدن سرگذشت استنزن معنایی
چونکم کل کبی اصحاب سبل کسه و طالبان اسرار کل گذشت ایتسه و کستان رغبت و بوستان محبتلری دخی
کجه بیلان معرفت و نغمه سرایان باغ حقیقتک باشندن بکن احوال کوش ایتمزن تنه کم بیلک تریم ایلیم
وقتیه هر هون و منوط در گذشت مرشد دخی معارف و حکم سوبلیکی مسترشد و مستعمل طراوت هم و کستان
دمنه موقوف و بر بوطر * کما قال علیه السلام ان الله یاتی الحکمة علی قلوب المرشدین بقدر هم المستعین
* منوی * جله معشوقست و عاشق برده * زنده معشوقست و عاشق مرده * بویست مستطاب دخی سوال مقدره
جواب در کان دیم اولور که عشق حقایق و اسرارن صورن و اهلیت و محرمینه مستحق اولان جله اسرار عشق دن
جریسی بود که عالم عشقه اثنینیت اولور و عاشقه معشوق ما بیننه مغایرت صغیر نه کم مرتبه احدینده فاحصیت ان
اعرف دین و عرض محبت قیلان اول معشوق نهان ایدی پس الا عند شهود اهل العرفان کما کاندرو اول آن توان
و بوستان اوشاندر * بیت * ان کان حسن بود و نبود از جهن نشان * فالان ان عرف علی ما علیه کان * اعلم ان
المعشوق یجلی فی صورة العشق و العشق المتکثرة حجاب و استار للمعشوق الحقیقی فاذا نظرت الیه المحب بعین الحقیقه
لم تر له حجابا الا وجوده الموهوم فاذا رفعت حجاب الایة لم تر غیر المعشوق کما قال المنصور * شعر * انت ام انا هذا العین
فی العین * حاشای حاشای من اثبات اثبتین * بی بی وینک انی یشاعنی * فارفع بفضل انیامن البین * منوی * هر که باشد
عشق را بر نای او * او چو مرغی ماند فی پروای او * اول عاشق که عشقه میل و غوس اولسه و بار عشقه طاقت و پروا
بولسه اول کسه مرغی بر کبی قالدی وای اکالمه بطیر یحیای الهمه و المحبة تغیر و استخیم مرتبه اصله و کاخ و صله عاشق
جناح محبتله و پر و فیه فی کفر فی بوادی بشریتی پرویا همتله کچر جناح عشق اولز سه بر کسه چنانهدن نیجه فقر و دست
محبت معاونت قیلز سه بر طالب باب نیجاح و فلاحی نه وجهله آجر بلکه مؤمن کامل اولوب عمری نقصانده کچر
کما قال رسول الله صلی الله علیه و سلم لا یؤمن احدکم حتی یكون الله احب الیه من نفسه و اهل و ماله و سائر الناس اجمعین
* منوی * من چه کونه هوش دارم بیش و پس * چون نباشد نور یارم بیش و پس * بویست مستطابی دخی سوال
مقدره جواب اولغله ما قبله مناسبت اولور اول سوال یت اولدن لازم کلور زیرا بیورر مشلردی که اول کسه نک که
عشق میل و پروای اولور و عشق دن نصیب المزاو کسه مرغی بر کبی اولدی و مبداء و معاد جانبیه پروا بیلکدن
قالدی پس عقل مقصود بالذات دلیل و هادی در دین طائفه نک لسانندن بر سوال لازم کادی که اول سوال بود را کر
پرویا عشق اولز سه جناح عقله پروا زاید و رز و مبداء و معاد جانبیه قدم حوشله کیده رز پس بویه دیناره اول
حضرت کندی نفس لری انحاض فصیح ایچون ما بینما داخل ایلوب جواب با صواب و برر که ای عقلی مبداء و معاد
جانبیه پیشو اطر و آتی هادی افتخار ایتکه کندیلری و رطبه غفلت و جهالتله اتلرن نه کونه عقل طور تر مبداء
و معاد م جانبیه و نه وجهله دوشی رهبر ایدرم مقصود و مراد طرفنه چونکم یار من نور عشقی و ضیاء هدایتی بیش
وینعمده اولیه و حضرت معشوق بی کندی به عشقه جذب قیلیمه و نیجه قابلدر که خفاش عقل شمس حقیقی مشاهده

قیله و مور بر رفتور هم اول سلیمان احدیق بوله اگر جناب و حدته عقل هادی اولور سه ده ینه نور حقه هادی اولور
و مرتبه و صلی اول نورله بولور و بر یسن اول نورله ادرال قیلور * کما قال صاحب التعرف معرفة العقل و هدايته الى الله
ایس من ذات العقل بل بتعريف الله اياه و هدايته له و اتفاق مشایخ صوفیه دخی بود که عقل حقه دلیل اولور و اسرار
ربوبیتی ادرال قیلن بر محدث شید را بنجی کندی کبی محدثی ادرال قیلور * کما قال ابن العطاء العقل آلة للعبودية لا للاطلاع
علی اسرار الربوبية * پس معلوم اولدی که بر کسه مبداء و معاده و وحدت و کثرته عقل طوبه من تا نور خدا اکام هادی
اولمخجه و عقله بر معنی ادرال ایدمه من تا حق اکام هایت قیلیمخجه * منوی * عشق خواهی این سخن بیرون کنده *
آینه غماز بود چون بود * یعنی ای عقلی مقتضی ظهور کلام و مریصد و رمعنی و مراد دین عقل تحقیق بونی بویه
بیلکه عشق اقتضا ایلر عقل دکل * کوه بویه آینه جانده نمایان اولان و جوه کلام بیرون اوله و ظهوره کله و کتابرده قاله
و ارشاد قیله عشق مقتضای ظهور معانی در کان شانه فی الازل کما اخبر الله عن حبه الازلی بان قال کنت کثیرا محفیا
فاحببت ان اعرف * پس اولو بولمکات عالمک بطوندن ظهور فی حب ازلی اقتضا ایلوب و نفس رحمانی واسطه سبیل
ظهوره کاوب صحائف کونده موجود اولدی پس انسان دخی بر کون جامع و نسخه الهی در اول عشق ازلی استر که
آتمک در و تنده مستور اولان و جوه معانی نفس انسانی واسطه سبیل ظهوره کله و حقایق اسرار طالع عیان اوله
تا طالب و عاشق حقیقت عشق ندر سبیل و معشوق نه یوزد ندر بویه پس آینه جان مصفا و لایق و زنگار ماسوا دن جلا
بولیچ و جوه معانی و رخسار حقایق انده نمایان اولمغه چاره یوقدر هر نه یوز که عالم غیبدن کوری نور البتته آینه جان
آنی غماز اولور زیرا آینه غماز اولمق نیجه اولور * منوی * آینه جانست از ان غمازی * زانکه زنگار از رخسار
غمازی * بویست مستطابی دخی سوال مقدره جواب در کان دیم لازم کادی که بویه آینه جان خود هر انسانده و ادر
پس نیچون عشق بر آینه مزده صور معانی اظهار قیلز و جاز آینه سی و کونه اسرارنی نیچون غماز اولور جواب
با صواب بود که ای سوال کننده سنک جمالک آینه سی اول جهتن غماز از دکلدر که آتمک رخسار زنگار ماسوا
غماز دکلدر پس آینه جان و مرآت جنسانکه با صلاسه انده صور معانی کور بیلکدن قالدور و مصقله ذکرا الله اید کاجلا
و بر منک لازم اولور * کما قال رسول الله صلی الله علیه و سلم ان القلوب تصده کما یصده الحديد قالوا و ما جلا و حشا
یا رسول الله قال ذکرا الله ذکرا دلی بالآیتمکه ذکرا لله ذکرا دلی بر مصقله اولور * کما قال علیه السلام ان لكل شیء صقالة
و صقالة القلوب ذکرا لله * واللهی کالدله ذکرا لله * بادی بروی مریبی هادی سنک وجوددن اعلا کسه اولور
(کما قال علیه السلام ان الله عبادا اذا رآذکرا لله) پس آینه جان بالک اولسی نفس سقامت معنونه دن
صحت بولسنه موقوف در و نفس اصلاح و صحتی اقامی رؤیت الهی اکدر ان طیب الیهینک صحت و تربیه منه
مربوط و مرهوندر پس جانک صافی اولسی و نفس سقامت معنونه دن خلاص اولوب صحت بولسنی بروی
صادق و طیب حاذق کسنک صحت و تربیه ستمه متوقف اولدیه بوحکایتی تفهیم لاسالکین و تعلیم لاطالبین
ایراد ایدرلر تا ککم صورت حکایه دن طالب اولنر مراده و اصل اوله و نفس اصلاحی بولنی بویه (ر) داستان
عاشق شدن پادشاه کنیز کی را * و خریدن پادشاه اورا * و برنجور شدن کنیز و تدبیر پادشاه در معالجه او * منوی
بشنویدای دوستان این داستان * خود حقیقت نقد حال ماست آن * ای دوستان حقیقت بوحکایتی کوش ایدلر
خود فی الحقیقه اوداستان برن حال در زرب او حکایه دن مأل و مقصود بودر که (منوی) بودشاعی در زمانی پیش ازین
* ملات دنیا بودش و هم ملک دین * جسد خلق اولمزدن حقیقته اول بر پادشاه روح واریدی ملک دنیا و هم ملک
دین یعنی سعادت دارین آنک وجودنده موضوع ایدی (منوی) اتفاقا شاه روزی شد سوار * با خواص خویش
از هر شکار * اتفاقا پادشاه روح بر کون کندی خواصیله یعنی قوای علمیه و عملیه سبیل اسب همت و عزیمت سوار اولوب
شکار معرفت ایچون مراتب وجودی میر ایلدی (منوی) ملک کنیزک دیدشه بر شامره * شد غلام آن کنیزک جان شاه
پس گذر که خواص و عوام اولان شاهراه دنیایه کلد کده روح حیوانی کنیز کن کوروب و انک لطافت و ملاحت
مشاهده قیلوب در حال جان شاه آنک اسیر و غلامی اولدی (منوی) مرغ جانش در قفس چون ی طیبید * داد مالی
وان کنیزک را خرید * آنک جانی مرغی قفس تنده چونکم طبطباب و اضطراب قیلدی پادشاه میل و محبت مالی
اکا بر یوب آتی تحت تصرفه الیدی (منوی) چون خرید او را و بر خوردار شد * آن کنیزک از قضا بیمار شد *
چونکم شاه اول کنیز کی الیدی و بر خوردار اولدی ولیکن کنیزک نفس قضایه بیمار اولدی و غیره محبت واسطه سبیل
شکوفه جانی عولدی معلومدر که در زمان ذلک مرادی حاصل اولور و هر کس کیف مایه مقصود ینه واصل
اولور (منوی) آن یکی خرداشت و با لاش نبود * یافت با لاش کرل خردار در بود * دشت لاول بر کسه مر کب

جسمانی طوئی اولی بالان نعمت دنیوی بهی اولدی چونکه نعمت بالان دنیوی بهی بولدی کرل موت و سبب سقامت
 مر کب قی قایدی * منوی * کوزه بودش آب می نامد بیلست * آب را چون یافت خود کوزه شکست * برمال آخر
 دخی بو خصوصه سیورر که برکسه نک کوزه وجودی و ارادتی ولیکن الله آب مقصودی کلدی چونکم آب مقصودی
 بولدی خود کوزه وجودی شکست اولدی * منوی * شه طیبیان جمع کرد از حب و راست * کفت جان هر دو در دست
 شاست * والحاصل روح سلطانی روح حیوانی بوی بویار لعل کورده بین و شمالدن علماء مقلدین و مشایخ
 من و بری جمع ایلدی و بونلری مصلح نفس قیاس ایدوب هر ایک زل جانی سزل الیک زده در دیوب سویلدی * منوی *
 جان من سببست و جان جانم اوست * درد مند و خسته ام در مان اوست * اکا کمال تعشقندن کندی حیاتی سمل
 عد ایلدی و بونله دیدی بنم جانم سببدر بنم جانم جانم اودر بن درد مند و خسته ام در مان اودر * منوی * هر که
 درمان کرد مر جان مرا * بردن و در و مر جان مرا * هر قنقی حکیم که سزلدن بنم جانم منزله منده اولان نقشه درمان
 قیلدی اول الور بنم کنج قلمی و در اود قی و مر جان اختیار می دیوب سویلدی پس بو طاقه کندی بری مصلح و مر بی زعم
 ایلد کار ندن * منوی * جمله گفتندش که جان سازی کنیم * فهم کرد آرم و نیا سازی کنیم * پادشاه جمله سی دید یلر که
 جان سازی ایدم لازم کورسه فهم جمع ایدوب انبازلق بولنه کیده لم دید یلر * منوی * هر یکی از ما مسیح عالمیست
 * هر ام را در کف ما میست * و بر دن هر بر من مسیح عالم و حیات بخش بنی آدم در دیوب و ایلد یلر هر ام ایچون بر من
 المزه بر من هم وارد سو یلد یلر * منوی * کر خدا خواهد نکند از بطر * پس خدا بخودشان عجز بشر * و کبر لر ندن
 انشاء الله دید یلر خدای متعال دخی بونله بشر تیرنک عجزی کورستردی پس انسانه لازم و واجبدر که اولابر کاره
 باشلد قده بن بوقی اشلم دیمه مکر انشاء الله دیمکه تدم حضرت حق جبینه تنبیه و عبادنه تعلیم ایدوب سیورر که
 ولا تقول لئی انی فاعل ذلک عند الان بشاء الله * حضرت سلیمان علیه السلام دخی ترل استننا ایلد یلر ایچون
 جناب حق اکا عجز بشر قی یلدر دیک حدیثله تابدر تدم که بجهینده وارد اولدی * عن ای هر برت قال سلیمان
 لا طوفن اللیله علی تسعین امرأه کلهن تأتی بفارس یجاهد فی سبیل الله فلم یقل ان شاء الله فطاف علیهن فلم یحصل
 منهن الا امرأه واحدة جات بشق رجل و ام الذی نفس محمدیده لوقال ان شاء الله لجاهد و فی سبیل الله فرسانا جمعون
 پس معلوم اولدی که هر شده استننا ایلن لازم و واجبدر ولیکن استنادن مر ادا انحق قولله اولان استننا دکلدر بلکه
 استنناک معناسی و حقیقیله متصف اولقدر اکرلفظا استننا بنی تارک اولسه معنی قلبی حاضر قیاده رتدم که سیورر *
 * منوی * ترل استننا مر ادم قسوتیست * فی همین کفتن که عارض حالتیست * مر ادم فغ میله ده جائزدر قسوت
 محله غفلت دخی نسخه در تدم معنی ترل استننا دمن مر ادم بر قسوت قلبدر یعنی الهمک معرفتندن و حول و قوتندن
 مرده و بر مرده اولق و فسرده فالقدر و خسه همان اول عارض اولان حالت دکلدر اما معنی فتح میم ایلد مر ادم اوقیوب
 ترل استننا آدم ایچون قسوتدر دیمکه حضرت آدمه بومعنی جائز اولدیزیش و اولاد آدمه آدم دیکن جائز دکلدر
 دیوب بعض دلایل ضعیفه ایراد ایلد در که کلامنک ضعیفی قوت عقلی اولان کسبه قی روشن و واضحدر قلیتامل
 منوی * ای بسا ناورده استننا بکفت * جان اوباجان استنناست جفت * ای چوق کسدا کرچه انشاء الله دیک
 کفت و لانه کنور و مشدر ولیکن اول کسه لرل جانی استننا بکفت اولمشدر جان استننا قو حید افعالدر و توحید افعال
 بو حیدنک مضمومیدر که سیورر * اللهم لا مانع لما اعطیت ولا معطى لما منعت ولا ادم لما قضیت ولا یبدل لما حکمت
 ولا ینفع ذا الجدمتک الحد * یعنی مانع و مضار نافع الله ایدوکن بیلک جان استننا در و بو توحید افعالدر و دخی
 باشاء الله کان و ما یبشأ لم یکن شیئا * حدیثنک معناسی بولق جانی جان استننا بکفت جفت قیلقدر * منوی * هر چه
 کردند از علاج و از دوا * کشت رنج افزون و حاجت ناروا * پس اول برکبر اولنکر برکبر کی * نسوا الله فانسیم انفسهم
 آیتنک مصداقجه جان استننا بکفت بلکه لفظ استننا بای و نودوب الله تعالی ده بونله نفسلر نه نافع اولان شیئی انسا ایدوب
 کنیزل نفس قنده رنه که علاجدن و وادن ایلد یلر سه نافع اولیوب انک رنجی زیاده اولوب بونلر حاجتی ناروا اولدی
 منوی * ان کنیزل از مر من چون موی شد * چشم شه از اشک خون چون جوی شد * اول کنیزل نفس طیب
 حذقه و مر بی صادق و مرید یکندن مر شدن ترار و خیف موی کی اولدی پادشاهل کوزی قانلو باشند ابره قی کبی
 اولدی یعنی روح سلطانی نفس بو حاتن کوروب مبالغه ایلد کیه قیلدی * منوی * از قضا سمر کنکین صفر افزود
 * روغن بادام خشکی می نمود * قضای الهیدن سر کنجینک خاصه سی دافع صفر اولاق ایکن زیاده ایلدی بادام یاغنک
 خاصیت طبیعیه می رطوبت و بر ملن ایکن سیوست کورستردی * منوی * از هلیله قبض شد اطلاق رفت * آب انش را
 سد شد هجور نفث * هلیلج دید کاری معروف ملین دارودن قبض واقع اولدی اطلاق کندی یعنی برعکس اولوب

اینت زائل اولدی آبک خاصیتی دافع حرارت و عطش ایکن آتش درونه معین اولدی نفث باغی آتسه معین اولدی کبی
 بویتلرده مذهب طبیعیه ده اولنله و یا خود آنلر مذهبه میل قیلنله تنبیه و تعریض وارد و بر طبیعیه مذهبه
 اولان حکمک اعتقادی بودر که هر شینک تأثیری مستقلا کندی طبیعتندن در بر و مؤثر حقیقندن غافل اولور
 پس بعض زمانده حکیم مطلق بعض شینک خاصیتی از اله ایلر مثلا سر کنجینک خاصه سی مر بل صفر ایکن ایکن
 و بادام یاغنک خاصه سی دفع سیوست قیلق ایکن و هلیلج خاصه سی اینت و بر ملن ایکن و آبک خاصه سی دفع حرارت
 قیلق ایکن خاصیتلری زائل اولور و طبیعتلرینک مقتضاسنک خلاقی اوزره عمل قیلور پس مذهب طبیعیه باطل اولور
 زیرا هر شیئی بطبعه مؤثر ایشلر ایلر طبعه یابس اولان مر طبع اولمزدی و مر طبع اولان دخی سیوستی زیاده قیلزدی
 و ملین اولان قبض و بر من و قابض اولان اینت ابر کور مرزدی پس معلوم اولدی که هر شیده مؤثر حقیقی خدای تعالی در
 اشیاء کل و الله اعلم * ط هر شدن عجز حکیمان از مدعایله کنیزلر پادشاه و روی اوردن بدرگاه خدا و خواب دیدن پادشاه
 مبشر غیبی را یافتن طیب الهی و حاصل شدن مر ادا * منوی * شه جو عجزان حکیم را بیدید * بار هشت جانب
 سجده دود * پادشاه چونکم اول حکیم لر عجزی کوردی یعنی کنیز کل مر ضنه علاج ایلد کده انلر عدم قدرتی
 مشاهده قیلدی بالان آیق مسجد جانبیه یلدی یعنی خلع نعلین ایلدی که عند التحقی متوجه الی الله اولان سالک
 یا برهنه اولقدرن مر ادا خلع نعلین دنیا و آخرت قیلقدر و یا خود نعلین جسمانیت و روحانیت طالع اولقدر و محو و فنا
 مر تبه سنی بولقدر و یا خود کما اشار المشیخ الی هذا المعنی فی قوله تعالی * فاخلع نعلیک انک بالوادی المقدس طوی
 قال فی نفس الی الغراب ای اخلع همک لا هک و لغتک و اخلع حب الدنیا و حب الاخره عن قلبک و لهدا قال صلی الله علیه
 وسلم لدنیا حرام علی اهل الاخره و الاخره حرام علی اهل الدنیا و عما حرامان علی اهل الله * منوی * رفت در مسجد سوی
 تجراب شد * سجده کاه از اشک شه بر آب شد * مسجد ایچره کندی محراب جانبیه متوجه اولدی سجده کاه پادشاهل
 کوزینک باشند بر آب اولدی یعنی وافر نکا ایلد یوب اغلدی بونده اشارت وارد و شول مغنایه که برکسه مضطر اولسه
 و حضرت حقدن بر مرادی رجایلیسه مسجد جانبیه کیده و قبله به متوجه اوله و حضرت حقه بکاتوضر ع ایلد سجده
 ایدد دعا سنک استجابتنه بوصفیلر وسیله اولور * منوی * چون بخویش آمد ز غرقاب فنا * خوش زبان بکشد
 در مدح و ثنا * چونکم اول پادشاه غرقاب فتادن کندی به کلدی یعنی مر تبه محودن محو کادی حضرت حقه
 مدح و ثنا ایلد کده زبانی خوش اچدی زیر حضرت حق حد و مدح اولنقی سور * کما قال علیه السلام ان الله یحب
 ان یحمد * و عبادندن کندی به ثنا جیل قلمنی طلب ایلر * کما قال الشیخ لا کبری القصوص ان الحضرة الالهیه تطلب
 الشاء الجمیل من عباد * و لهدا تقدیم مدح و ثنا استجابت دعایه شرط اولمشدر * منوی * کای کینه بخشست ملک
 جهان * من چه کویم چون تو میدای نهان * ای وهاب مطلق ملک جهان سنک کینه بخشش کدر بن نه سوله بم
 چونکم سن نهانی سلور سن و قلمده اولان اسرار اوله و آخرا عالم اولور سن * منوی * ای همیشه حاجت ما را پناه *
 بارد بکر ما غلط کردیم راه * ای دانا بزم حاجتزه شاه اولان الهو و مجاه و ماوی اولان پادشاه کیر و بزولی غلط ایلد یعنی
 سنک کبی کریم و رحیم و علیم و حکیم و عابدن رجای تنکی قویوب عاجز و محتاج اولان حکیم لر دن دوا و شفای ایلد *
 منوی * لیک کفتی کرچه میدانم سرت * زود هم پیدا کنش بر طاعت * الهی اگر چه سیورل بن سنک سر کی یلورم
 و سنک درونکه و ما فی الخیر ک عالم اولورم * کما قال الله تعالی * وان تبهر بالقول فانه یعلم السراخنی * ولیکن سن ای بنده
 علی الفور اول سر کی طاهر اسانک اوزره بید الله و آتی بکاد عابر لاله کاره سولید * کما قال الله تعالی * ادعونی استجب لکم
 * منوی * چون برآورد از میان جان نروش * اندر آمد بجز بخشایش بچوش * چونکم پادشاه میان جانندن
 و درون جنانندن نروش کنوردی و نیاز و تضرعی مر تبه کماله یتوردی خدای تعالی انک عطا و بخشایشی دریامی
 جوشه کادی وانک دعاسن قبول قیلدی * منوی * در میان کیه خواش در ربود * دید در خواب او که پیری رونمود
 اول پادشاه می کیه میانده ایکن نوم قایدی واقعه ده کوردیکه اکابر پیریوز کورستردی * منوی * کفت ای شه
 مرده حاجت رواست * کر غریبی ایدت فردا ما ست * اول پیر پادشاه ایددی ای پادشاه بشارت سکا سنک حاجتک
 روادرا کر سکا یارین بر غریب کورسه اول برزندر * منوی * چونکه ایدا و حکیم حاذقست * صادق دان
 کوامیز و صادقست * چونکم اول غریب سکا کله بونی بویه بیل که اول حکیم حاذق در آتی صادق بیل که اول امین
 و صادقدر که شایسته کذبندن اول مبر او مقدسدر * منوی * در علاجش محو مطلق رابین * در مزاجش قدرت حق را
 بین * انک علاج و تربیه سنده سن محو مطلق کور یعنی سبی ادرال ناسدن خفی اولان صنع مطلق انک علاجنده
 کور و هر سبی عیون ناسدن خفی اولان شیشه دیر لر انک مزاجنده قدرت حق کور که فی یسمع و بی بصرو بی عشی

مصباحی که امام جعفر علیه السلام از او گرفته روایت پذیر (قال لما قدم جعفر قبل رسول الله بن عیینه) و اول پادشاه اول
حکیم الهیست مقام و راهنیدن صور مطلق طوئدی بودی بین الامثال و الاقران سنت و طریقه در که مشایخند
و اهل سلوک کندن ایکی کسه بری بر سه ملاقات ایدر کده دفع و حشمت زیاعث انسیت و الفت اولی ایچون قادم
مقامندن و راهنندن سوال قیله و سلوک و طریقه کده کوردیکی آیات و عبردن مستفسر اوله * منتهی * پرس پرس
مر کشدش تا بصدر * گفت کجی یافتی آخر بصبر * اکا صور ارق و مقام و منزلندن استفسار قیله و قانی صدره
حکری و تعلیم و تکریم الیه مقام اعلایه اجلاس ایددی و دیدی بر کجی تولد و سنک کجی بر خزینه رحمانه و اصل اولدم
آخر بصبر الیه * منتهی * گفت ای عذیه حتی دفع حرج * معنی * اصبر مفتاح الفرج * و اول پادشاه دیدی کم ای حق
ارمغانی وای دفع زحمت و مرج وای معنی * کلام الصبر مفتاح الفرج * منتهی * ای لقای تو جواب هر سوال *
مشکل از تو حل شود بی قیل و قال * ای طبیب الهی سنک لقای شرفک هر سوالک جوابی در مشکل سندن حل
و زور بی قیل و قال یعنی سنک انوار بالک و اسرار و احوالک واسطه سیده و ملاقات شریفک و مصاحبت لطیفک بر کاتیه
مشکلات علوم و معضلات فهمی بی قیل و قال بی جواب و سوال حل اولور و طالع البک فلبسه ظهوره کاور که اجتناب
ولایت اولان مر شد کمالک کرامتک بر علامتی دخی انک خدمتده اولان طالبه مشکلات بی قیل و قال حل اولمشدر
منتهی * ترجمانی هر چه مارا در دست * دستگیری هر که پایش در کاست * ای عالم سردان هر نه که علوم و عرفانندن
بزم قلیم نهاندر کار جهانسن یعنی مانی الضمیری بین و معبر اولان بر عارف زبان دانسن هر شول کسه نک که
پای جانی و حل بشریده و آب و کل طبیعتده فالمشدر انک دستگیرسن * منتهی * (مر جبا یا مجتبی یا مر تضا * ان تغب
جاء القضاء القضا * الرحب بالضم السعة و الرحب بالفتح الواسع و مر حب مصدر یحب و فعل محذوف مکمل
مطلقه رای آیت مر جبا و سعة یعنی وسعتله کادله و خوش کادله و اجتناب طریقه مایبندده قادم اولنه مر جبا مر جبا
دیو ترجیب ایلک سنت طریقه قدرته که عکرمه دن مر ویدر که رسول صلی الله علیه و سلم حضرت تارینک حضور لرینه کادم
سفر دن اول یکا مر جبا بک مر جبا بک یا عکرمه دیدی ایکی کتره و قالت امهانی ذهبت الی رسول الله صلی الله علیه
و سلم عام الفتح فقال لی مر جبا یا امهانی یا مر تضا و انش وای اجتناب و انش اجتناب من باب الافتعال
یعنی الاصطفای یعنی برگزیده اگر سن بدن و یا خود بوقومدن غائب اولور سنک قضا و بلا کادی جحر الرنک اولدی جاء
و ضاق فی صیغه ما ضعه ایراد ایلسی و قوی متحقق اولدیغندن او تریدر و ان تغب فعلک مفعولی مقدر در تقدیرده
ان تغب عنی او عن هؤلاء القوم جاء القضاء لهم و ضاق القضاء عليهم) پس اولیاء الله و وجودی بر بردنکه غائب اوله
البته اول قوم و اول دیاره نیجه بلا و قضاها نل و نایل اوله اما وجود شر بفری و همت لطیفی که بر قومه حاضر اوله
انلک حرمتنه اول دیاردن نیجه بلیات من دفع اوله ته که حدیث قدسی تحت قاطع و برهان سا طعدر کافال رسول الله
صلی الله علیه و سلم حاکما عن ربه قال لله تعالی اذا کان الاشتغال فی غالب علی عبدی جعلت همه و لذته فی ذکری
عشقی و عنقه رفعت الحجاب فیما بینی وینه لایسهو اذامهی الناس کلامه کلام الانبیاء اولنک الابدال حقا
او انک الذین ان اردت باهل الارض عقوبة او عذابا ذکرتم فهم فصرفته عنهم (منتهی) انت مولی القوم من لایستهی
قدردی کلا لکن لای ینتهی) ای سلطان حقیقت سن قوم مشایخک خداوندی و افتدیدی سن هر کم سنی استمه تحقیقا
هلاک اولدی کلا ای حقانک لای ینتهی اگر منتهی اولوب رجوع ایتزه سنی استمدن و سلطان العارفین کلامی
حرف تحقیق و حرف ردع و لام نوطنه الیه ایراد ایلسی اولیا و اصقیا به محبت ایتنه لک هلا کتی مشهور در معاذ الله که
انکار ایدنلک هلاک و بلا بی بطریق الاولی پس حدیث الیه نایبدر که نبات و جادات و جمیع موجودات عالمه تصلیه
و خیر دعا ایدر لر پس اولیاء الله به سبیل الاخری ته که ابوداود ترمذی ابوامامه دن رضی الله عنه یوحید بی روایت
قیلور (قال علیه السلام ان الله و ملائکته و اهل السموات و اهل الارض حتی النمل فی حجرها و حتی الحوت فی البحار
لیصلون علی معلى الناس الخیر) پس بونله محبت سعادت دارینه مؤدی و انکار و عداوت قهر خدایه مفضی اولور
* منتهی * چون گذشت آن مجلس و خوان کرم * دست او بگرفت و برداندر حرم * چونکم اول مجلس و اول خوان
و کرم یکدی یعنی چونکه اسرار و معارف رحمانی و غذا و ذوق روحانی مصاحبتدن فراغت ایدلر که پادشاه تمام
قناعت کلدی پادشاه طبیب الهیست الی طوئدی و بی توقف محرمی کجی حرمی ایچنه ایلدی حضرت مولانا
بونکله اشعار ایدر که مریده لازمدر که جمیع خصوصیه مر شده مر اجعت ایدوب حصول مراداته آتی و سبیله قیلوب
خاص قلبه آتی ایچر و ایلته جمیع اسرار نهاییسنه محرم راز ایدر تا کم سعادت ابدیه و قرب وصال الهیه میسر اوله
(بردن پادشاه ان طبیب را بر سر بیمار تا حال او ایدند * منتهی * قصه رنجور و رنجوری بخواند * بعد از آن در پیش

رنجور و رنجور (رنجور اولان کنیز کل و رنجور کنیز پادشاه عالمیانه مر شد صاحب انبیا ه قصه سنی او قودی یعنی
کنیز لک مایبندده واقع اولان ماجرای حکیم الهی به من اوله الی آخره نقل ایددی بعد بقدر بر الاحوال اول حکیم الهی
رنجور اولان کنیز کل کتنه او قودی بوندن مر ادمریدلک شاه روحی مر یض اولان کنیز کل نفسی طبیب الهی اولان
مر شد کماله بعد ثمر رقصتها تسلیم ایددی دیمک اولور * منتهی * رنک رو و نبض و قاروره بدید * هم علامت
و هم اسبابش شد * اول طبیب الهی دخی اول مر یض رنک رو و نبض و قاروره سنی کوردی هم اول رنجور کل
مر یضک علایقی و هم اسبابی لسان شاه دن ایشدی مقتضا سنجه نور فرستله علایم و آثار ظاهر دن انک باطننده
اولان رنجو مطلع اولوب پادشاهه بگوونه جواب و بردی * منتهی * گفت هر دار و که ایشان کرده اند * آن عمارت
نیست ویران کرده اند * دیدی هر دار و بی و دوائی که اول خود بین و خود نما اولان حکما بونک علاجی خصوصیتده
ایشلدر اول عمارت و دوا دکلدر بلکه خراب و ویران ایشلدر * منتهی * بی خبر بوندن احوال درون * استعید الله
عما یفترون * یعنی اول طبیب الهی دیدی که ای پادشاه علماء رسوم و مشایخ مقلدین بی خیاریدیلر احوال قلوبدن یعنی
امراض کنیزک نفسندن بن الله صغورم اقترا ایدنلک افترا سندن کانه بیملکری شیئی یلورم دیو ادعالری عین افترا در
منتهی * دیدر رنج و کشف شد بروی نهفت * لیک پنهان کرد با سلطان نکفت * اول طبیب الهی کنیز کل رنجی
کوردی اکاپنهان و نهفت اولان امرار کشف اولدی وانی نور فرستله یلدی (کما قال علیه السلام ان الله عباد ايعرفون
احوال الناس بالتوسم و لیکن اول سری پنهان ایلدی سلطانده دیدیکه قلوب الاحرار قیور الاسرار درامنا الله
اولان اولیای اذن خدایر که نک باطنک مر یضی بر آخره اظهار و افشا ایلر بلکه آتی کندی به یله سوبلر
* منتهی * رنجش از صفرا و از سودا بود * نوبی هر هیزم بدید آیدر دود * اول کنیز کل رنجی صفرا و سودا دن دکل ایددی
مصرع ثانی سوال مقدره جوابدر کان دیمک لازم کلدی که انک رنجی صفرا و سودا دن اولمد یعنی ندن معلوم اولدی
جواب بی و رو ب در لهر اودونک رایحه سی دخا شدن ظاهر کاور یعنی هر شینک علایم و آناری اول شینک ذاتسه دلیل
اولور و عارف اتردن مؤثره استدلال قیلور پس سودا و صفرا دن اولان رنج بلادن اولان رنجو مشابه اولور و عشق
و محبت مر یضی هیچ بر مر یض بکزه مر اگر چه مرض عشق دخی تخافت و تحول و صفت وجه و ذبول ایراث ایلر ولیکن
بوحالت امراض جسمانیه دن اولان حالته مماثل اولور * منتهی * دیدن از زاریش کوراز دلست * تن خوشست
و او رفتار دلست * اول طبیب الهی اول کنیز کل خسته لغندن کوردی که انک خسته لکی کوکل خسته لکیدر انک
تنی خوشدر ولیکن او کوکل گرفتار ایدر * منتهی * عاشقی بیداست از زاری دل * نیست بیماری چوب بیماری دل *
عاشق بیدار کوکل زار بلغندن یعنی الظاهر عنوان الباطن فوا سنجیه دلدله مضمر اولان محبت زاری دلدن
و سرشک دیده و سوزش سیننه دن ظاهر و هوید اولور کما قال صاحب قصیده البردة * بیت * یا حبیب الصب ان الحب
منکم * مابین منسجم منه و مضطرب * فکیف تنکر حب بعد ما شهدت * به علیک عدول الدمع و السقم * هیچ بر یار لقی
یوقدر کوکل خسته لکی کجی زیر او کوکل جسد مملکنه نسبت ملک کیدر و اعضا و جسد قلبه نسبت رعایای ملک کیدر
بر موجب حدیث شریف روی عن ابی هريرة رضی الله عنه قال قال علیه السلام القلب ملک وله جنود فاذا صلح الملك
صلحت جنوده و اذا فسد الملك فسدت جنوده فجن قلب صحت و سلامتده اولسه جسدک فساد و سقامتی ضرر و رنج
اما قلب خسته و شکسته اولسه صحت جسد مفید اولور پس هیچ بر بیمار لک کوکل بیمار لکنه بکزه مر و مساوی کلز
* منتهی * علت عاشق زعلتها جداست * عشق اسطرلاب اسرار خداست * عاشق علی جمیع علل و امراض
جسمانیه دن جدا در انکیچون حکما مر یض عشقه علاج قیله عشار بودرده دوا بوله عشار عارف و لنلرشفاء العاشقین
لقاء المعشوقین در بر فلاسفه مذهبنده فالنلر علل سودا و یه دن علاج پذیر اولور بر علت دردی و سوزش خبری یوق که
عشق کتاب هدی و اسطرلاب اسرار خدا را سطرلاب شول ربع دائره بدر لکه انکله اوضاع و اطوار رنجوم معلوم اولور
و افتابک ارتفاع و انخفضی ظهوره کاور پس عشق دخی افتاب ذاتک و کواکب اسماء و صفاتک اسطرلابی کیدر
منجم افلاک معانی اولان عرفا اسطرلاب عشقه اسرار خدا و اطوار رنجوم علوم اسماء و یلور و انکله سماوات
حقایقه یول بولور * منتهی * عاشقی کر زین سر و کر زان سرست * عاقبت ما را بدان سور هبست * بویست سوال
مقدره جوابدر کان دیمک لازم کلدی که اسطرلاب اسرار خدا اولان عشق محبت ربانی و هادی مر یضه حقیقت عشق
سبحانیدر عشق مجازیده بگوونه خصلت بولمز حضرت مولانا بوله دینلر جواب با صواب یلور که عاشق لقی که
افراط محبتدر میل شهوانی و حب جسمانی دکادر پس عشق اولدی یعنی حیثیتدن کرک حقیقت طرفندن اولسون
و کرک مجاز و صورت جانبدن ظهوره کلسون المجاز قنطرة الحقیقه فوا سنجیه عاقبت بری اول مقام حقیقتده و مر یضه

وحدنه رهبر در فرض حقیقت واصل اولدن عقله متصف اولوب عشق کتم فیلان عاشق مجاز حالده اولسه شهید
اولن مقرر درسته کم امام سیوطی جامع الصغیره بوحید بنی حضرت عائشه به و ابن عباسه دخی اسنادا تمکله روایت
قیلور (قال علیه السلام من عشق وعف وکتم ثم مات مات شهيدا) حقیقت عشقه و ما هیت جلاله خود تفرقه
و انیت یوقدر لیکن بعض عاشق جالی مطلق عشقه استعدادی اولدیغندن محبوب مطلق آنی جال مقیده مقید
قیلور تا بوند جلیل مطلق عشقه استعداد اولور آخر الامر عارف اولوب و کند و بی عشقه فنا قبول محبوب حقیقی وصالن
بولور * منوی * هر چه کویم عشق را شرح و بیان * چون بعشق ایم بحل باشم از آن * هر نه که عشق ایچون شرح
و بیان سولم چونک عشقه کلم اندن استخیا ایلرم انکیچون که عشق صفت ذات الهی ظریف و حروفه صغیر بر بحرنا
متناهی در * شعر * تعالی العشق عن هم الرجال * وعن وصف التفرق والوصال * می ما جل شئ عن خیال *
یحمل عن الاطالة والمسال * رتبه عشق اندن عالیت در که طیور هم رجال اولن پیرامن سر برده جلاله یول بوله
واحباب عقول دست افهام و افکار له انک رخسار برانوارندن نقاب اربابی رفیع قبله و پایه عشق اندن دخی
برتر در که تفرقه و وصاله موصوف و موسوم اوله زراهر بار که بر شئ هر تبه خیالندن بر تراوله احاطه و مشالندن دخی
عالیتر اولور پس عقول و فهم انک شرح و بیانده عاجز قالور * منوی * هر چه نفس بر زبان روشتنکرت * لیکن
عشق بی زبان روشتنکرت * اگر چه لسانه مضایف و منسوب اولان تفسیر و تعبیر روشتنکرت لیکن بی زبانک عشق
لسان الحال انطق من لسان المعال فواستجبه اوضح و روشنتر در مشالده لامقال اضطراب و الم و صفره وجه و غم
و عدول دمع و مقم عاشق عشقه شاهد حالدر * شعر * فکیف تکر حبابعد ما شهدت به علیک عدول الدمع و السقم
ایحسب الصبان الحب منکم * مابین منسجم منه و مضطرم * پس بو حالات اولسه بو صفتلر بولنسه بجزر عشق
تعبیرا تمکله خود عاشق اولن محاند * منوی * چون قلم اندر نوشتن می شافت * چون بعشق آمد قلم بر خود
شکافت * قلندن می ادبیا الان ظاهرده اولان قلم و یا خود اول وجوده کلان قلم اوله اگر قلم صوری مراد اولور سه معنی
بولدی دیمک اولور که چونک قلم کتاب در شئ بر منقاده سرعت قیلدی چونک عشقه کادی قلم کند و او زین طغری شق
اولدی قلمک یارلمی منقطع اولوب یارلمسندن کابه و استعاره اولور و انقطاع و انشقاق قلم علی طریق المبالغه
عشق جلال و مهابت اشعار قیلور کان دیمک اولور که قلم بر شیک نحر بر نه سرعت قیلدی چونک عشق نحر بر نه
کادی مهابت و جلالت عشق کامستولی اولوب شق اولدی و یا خود قلمک شق اولسی عشق کمال لذت و حلالت
اشعار قیلور تم که بر کبه زیاده طبلو بر شئ بیسه دود افقاری یار یلور پس معنی قلم عشقه کاد کده عشق کمال لذت
و حلالت و شکافت اولدی دیمکدن کابه قیلور و اکسر قلم دن مراد قلم اعلا اولور سه شکافته اولسی بجزندن و عدم
قدرت دن کابه اولور تم که معنایه مناسب برده دیر که (اول ما خلق الله القلم فقال له اکتب فکتب ما کان وما یکون
ثم قال له اکتب لاله الا الله فکتبها ثم قال له اکتب محمد رسول الله فکلم بقدران بکتبها) پس جمیع اشیایی کاتب ایلوب
حتی توحید حق دخی کاتب ایلوب محمد رسول الله بر نه عاجز اولمسنده نکتته بودر که حضرت مظهر عشق احددر
پس معنی قلم جلله کاتب ایلدی و مظهر عشق اولان محمد لاه امرانه و عشقه کاد کده عاجز قالدی دیمک اولور
* منوی * عقل در شرح چو خرد کل بخت * شرح عشق و عاشقی هم عشق کف * عقل عشق شرحنده
نرکی با جلقده یا ندی قالدی یعنی عقل کند و بی ورطه شهبات و شکو کدن خلاص ایده میوب و راه عشق و محبت
کید میوب عاجز و متعیر اولدی انکیچون الله قوله محبتی و قولک الله اولان محبتی کند و فهمنه مناسب تاویل
قیلدی نه کم اکثر علما و فقه و عقلا دیدیلر که الله قوله محبتی اکا نعام و احسان مراد ایلیدر و قولک الله محبتی
الله عبادتی اختیار و رضا و امر فی ایشار ایلده میدرد بر لرونک امشالی تاویل و توحیه ایدر لر بز بوندره دیر که بیت
دیمکه کئی صاحب مسند اولز * حدیث عشق ای جان مسند اولز * بو اصولی استرسل ارباب وصولدن استه احباب
عقولک کا باریک ابواب فصولده عشق بولمز و عشق و جداندر قیل و قال و جواب و سوال الله بیان قیلنر عشق
و عاشقک شرحی نه عشق سولور و عشق فی بیان یوبی تذکار ایلریت (چو عشق آمد هلا ای عقل بگر زنه مرد آتشی
آی بنه بر خیز * منوی * آفتاب آمد دلیل آفتاب * کردلیت باید از وی رومتاب * آفتابه دلیل نه آفتاب
اولدی اگر سکا دلیل کر که اندن یوزد و ندرمه که کاغیر دلیل اولمز و عقول و افکارا کاول بولمز) اتفاق المشایخ علی
ان الدلیل علی العشق والمعشوق هو العشق وحده ولا سبیل للعقل الیه ماله محدث والمحدث لا یلذ الا علی مثله کا
مثل النوری ما الدلیل علی الله و علی محبة الله قال الله فیل فیال العقل قال عاجز لا یلذ الا علی عقله عقل سر
کردن انجی کون و مکانه جولان و طیران قیلر آفتاب ذات سبحانه و صف رحمان اولان حب بر ذانه نیجه دلیل

اولر بلکه بو خصوصده مضمحل و متلاشی اولور کا قال الحنید العقل یجول حول الکون فاذا نظر الی المسکون ذاب
* منوی * از وی ارسایه نشانی میدهد * شمس هر دم نور جانی میدهد * سایه دن مراد عقل و دخی عقلک استدلاله
آلت اولان اشیا در شمدن مراد ذات الهیه در مع صفته المحبة الازلیه پس تقدیر معنی اول آفتاب احدیتدن
وضیاء محبت ذاتیه دن اگر چه عقل سایه سی و کون پیرایه سی نشان و بر شمس حقیقت هر دم اول عقله نور جان و فهم
و عرفان و بر اول جهتندن عشقه و معشوقه دلالت قیلور بو خسه اگر نور جان و کل عرفانه بصیر بصیرت عقل منور
و مکمل اولسه عشق ندن یلور دی و معشوقه نیجه دلالت قیلور دی (منوی) سایه خواب آرد ترا همیون سمر * چون
براید شمس انشق القمر * شمدن مراد ذات الهیه در مع صفته المحبة الازلیه و قدردن مراد عقل نور القمر مستفاد
من الشمس فواستجبه عقل نوری حقدن اور و انکه سایه کبی اولان مصنوعی و شمس کبی ضیا بنحس اولان صانعی
ادر الی قیلور ما دام که شمس حقیقت تجلی قبله فخر اولدیمکه شمس حقیقت تجلی قبله سایه کبی اولان عقل و اشیا
سکا غفلت کنور حکایات مورث خواب اولدی کبی و دخی چونک شمس حقیقت تجلی قبله و محبت ذاتیه ظهوره کاه
قرعقل منشق و مضمحل اولور یعنی نوری وجودی قالمز و عقله مدرک اولان اشیا دخی ظهوره کله فرضا ظهوره
کله مورث غفلت اولور * منوی * خود غریبی در جهان چون شمس نیست * شمس جان باقیست اورا هم
نیست * شمس جان باقی کش اورا هم نیست * دخی نسجه در جهانده خود شمس کبی بر عجب و بی نظیر نسجه بوددر
یعنی باقی اولان شمس کبی که کار و مال و غروب یوقدر مصرع نایده اولان شمس مصرع اولده اولان شمسی مفسر اولور
و اندن بدل اولور * منوی * شمس در خارج اگر چه هست فرد * می توان هم مثل او تصور بر کرد * یعنی بو شمس ظاهر
اگر چه خارج عالمه فرد بی نظیر در ولیکن هم بونک مثلنی مصور لر تصور بر ایتکه قادر اولور * منوی * شمس جان
کو خارج آمد از این * بودش در ذهن و در خارج نظیر * شمس جانندن مراد جانانه حیات و بر دیک حیاتندن ذات الهی
اولسه ده قابلدر و جانانه نور و کو کله جبر و سرور و بر دیک جهتندن محبت ربانیه به دخی شاملد پس تقریر معنی ذات
الهیه و محبت ربانیه کونشی که بونک لکزدن خارج اولدی اکاذهنده و خارج عالمه مثل و نظیر یوقدر دیمک اولور * منوی
در تصور ذات اورا کج * کور * تادرا بدتر تصور مثل او * اول ذات الهیه و محبت ربانیه نک تصورات انسانیه ده
صغیمقلبی قنی یعنی ممکن دکانر نا آنک مثلنی تصویره آنی ادر الی قبله زرا عقل و عقلک یلیدی و تصور قیلدی بی هر نه ایسه
محدث و مخلوقدر (کا قال علی کرم الله وجهه کل ما یعلم عقلا فانه خالق) پس عقلک یلیدی و تصور قیلدی بی مخلوق
اولیجی ذات الهی و محبت ربانی تصویره کلمکدن و عقل آنی ادر الی قبله منزه در * منوی * چون حدیث روی
شمس الدین رسید * شمس چارم اسمان سر در کشید * روی ذات معناسنه در نه کم قرآنده و حدیثه و جهلک ذات
معناسنه استعمالی جوق کلمشدر و آسمانندن مراد محابدر و معاذ کر اولوبده محاب مراد اولن دخی آیتله و حدیثله
ثابت اولمشدر تم که (وفی السماء رزقکم) ده ای وفی السحاب رزقکم دیدیلر و اعلی تفسیر (وازل من السماء ماء) آیتنده
ارید بالسماء السحاب فان ما علاک السماء دیو تفسیر ایتدیلر پس تقدیر مراد بر خغای الکلام بجز الکلام چونک شمس
حضرت نرینک حقیقی یوز یلک سوزی مرته تقریر به و پایه نحر بره واصل اولدی چارم فلسک شمسی بر خغای (ان الله
عبادا قلوبهم انور من الشمس) کند و دن انور اولان شمسک یوز یلک سوزین سامع اولد قده سخابه باش چکوب کمال
استحیاسندن سخابی یوز نه نقاب قیلدی و مخفی و مستر اولدی گویا که سخابه مستر اولسی اندن استحیا قیلدی
اولدی (منوی) واجب آمد چونکه آمد نام او * شرح کردن رمزی از انعام او * چونک اول حضرتک نام شریفی لسانه
و تقریر و بیان کادی ذکر المزم شکر الهیة مقتضا سخابه آنی برای شکر نعمت یاد قیلای و انک انعامندن بر رمزی
شارح اولن واجب اولدی زرا ومن شکر النعمة افشاوها حدیثک فواستجبه اظهار نعمت منع ایدن نعمتک
شکر فی ادق قیلدی و ولی نعمتی خیره یاد ایتک از یاد نعمته باعث اولدی * منوی * این نفس جان دامن بر تافتست *
بوی پیرامان یوسف یافتست * جانندن مراد حسام الدین جلیبدر کا قیل فی اول المنوی و مندی و مسکان الروح من
جسدی و بویندن مراد نفس رحمانی و نقیحات سخابی و لور و پیراهندن مراد علی طریق الاستعاره حضرت شمسک
وجودش بر یلدر نقیحات یوسف حقیقه و نعمات محبوب اولدی به محل اولدی بی ملایسه ایل و حضرت مولا ناسیر
صادق و حسام الدین جللی یعقوب عاشق منزله سنده اولور مصرع ثانی مصرع اوله علت اولن معناسن اقتضا قیلور
پس تقدیر معنی بولدی دیمک اولور که بودم جائمه تو آم اولان حسام الدین دامن طویشدر انکیچون که یوسف حقیقین
ذات و صفاته مظهر اولان وجود لایحه و فایحه سی (فی لا اجدر یح یوسف لولان نقندون) دین یعقوب کبی بوشیر
یوسف حقیقین بولمشدر انکیچون اول حضرت حاتی و اسرار بالنی متقاضی اولمشدر * منوی * کز برای حق محبت

سألهای بازگو حال از آن خوش حالها بویست قول مضمر اولی طریق اوزره سوال مقدره جواب اولور کان حسام الدین
چلی نه دیدی دین لازم کادی بیورر که دیدی یا مولانا بیجه بیلر اولان مصاحبتک حقیچون اول حالری خوش
اولان شمسدن برحالی کبر و سوبله و انکه اولان مقالی بر نه نقل ایله * منشی * تازمین و آسمان خندان شود * عقل
و روح و دیده صد چندان شود * تا کم زمین جسد و آسمان روح آنک اذکار بر انواریه و کفشار حقیقت شعاریه
خندان اوله و لطافت و طراوت بوله و نور عقل و روح و دیده دل اضعاغ مضاعف اوله پس حضرت خداوند کار علی طریق
لاعتذار کند یلر فناسی و حسام الدین چلیبک اقتضاسی و اسرار شمسه عدم اقتداری بر قاج ایساته دخی الی آخر
البیان ادا بیورر * منشی * لا تکلفی فانی فی الفنا * کات افهامی فلا حصی شمس * حضرت سلطان الواصلین
حسام الدین چلی به خطایا بیورر که لا تکلفی بکات کلف ایته ای حسام الدین حضرت شمس مدحی فانی زیر
تحقیقین فی الفنا فنادیه و فاعبار تدر وجود غیرک اضمحلا لندن یعنی سالت وجودی و سالت ماسوانک وجودی
ذات حقه فنافیه لندن عبارت تدر کات افهامی بنم فمهرم تدر اولدی فلا حصی شمس بن احصا واعداد ایدیه مرم
آنک مدحی و ثنائی * منشی * کل شیء قاله غیر المفیق * ان تکلف او تصلف لا یلیق * کل منصوبدر مفعولیدر
قاله نک و قاله ده که ضمیر کل شمس را جعدرو غیر لفظا مرفوع فاعلیدر قاله نک تقدیر کلام عرشی و هر کلامی که
بیوشکارک بوقتشاری یعنی اعتذار اظهاری عدم اقتدار مدح و شای شمس دلالت قیامی مستغرق جلال
و حدت اولی بری اشعار در شولدم که اول حضرت انوار ذات حق مطلع وجود شمسدن متحلی و طالع کور و روبر
و ذرات محکمی بر تو شمس حقیقتله قائم کور بچک حیران و هائم اولوب علی طریق الاعتذار محکمت بر تو شمس بیورر که
بن بومر تبه ده سر مست و بیوشک عالمیده ایکن مدح و ثنائی اینک لایق دکلدر زیر ابومر تبه نک کلامی مرتبه
بشر تبه منقهم اولز * منشی * من چه گویم یلر کم هشیار نیست * شرح آن یاری که او یار نیست * بن نه سوبلیم
بنم بر طهرم عشیار کادر اول بر یارلر شمس که انک یار و نظیری یوقدر یعنی عشق یار بنم جمیع عروق و اعضا و اجزاه
بر سر تبه تحلیل و سربت ایلندر که من جمیع الوجوه عقله محل قائم شد بر سمسک سوزنی عشیار اولنر فم قیام و محو
طبقه سنده اولنر کلامی محو و کلمه بیجه اهل صحوانک کلا سندن مستفید اولمز علی الخصوص مست اولان عاشق
بر یاری شمسدن سوبلیه که انک موجودات ایچره یاری و نظیری اولیه یاردن مراد فردانیت حقل مظهری اولان شمس
الدین تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت تدریدر که قطب الاقطاب و فرد الافراد در فرد الافراد اولان کسسه هر عصرده
بر کسه اولدیغی محقق اولدیغیچون اکایار و نظیری یوقدر دینک برنده اولور و هذا قال شرح آن یار که او یار نیست *
منشی * شرح این هجران و این خون جگر * این زمان بکذراتا وقتی ذکر * بو هجرانک شرحی و بو خون جگرک شرحی
ای حسام الدین چلی بوزمان قوتوقت آخره دل تا کم محو مرتبه سنده محو که کده و اوقات بولده عقلت فم
ایدر یکی قدر اول یاری نظیرک شرحی سوبلیم و انک مقامات علیه و مراتب معنویه سندن بر مقدر نقل ایلیم * منشی
قال اطعنی فانی جائع * و اعجل فالوقت سیف قاطع * قال حسام الدین چلی دیر حضرت خداوند کاره اطعنی
یا مولانا بکا اطعام ایله فانی جائع زیر این آچم و طعمام معانی و حقایقه محتاجم و اعجل بکا طعمه معارفی و اشربه
اسرار و طایفی اطعام ایلکده بخله ایله فالوقت زیر اوقت سیف قاطع بر سیف قاطع و شمس صرام کبیر در انما اعمار
انسانی بران اولقده و اوقات آدمه نقصان و بر مکده در آمدی انسانه لایق اولان هیچ اوقات تضییع ایتمک کرکرتنه کم
این فارض حضرت تدری بیورر بویست و کن صراما کا وقت فی کل ماعسی * و یا لعلی * فهی اخطر من عسی * منشی
صوفی این الوقت باشد ای رفیق * نیست فردا کفت از شرط طریق * حسام الدین چلی حضرت خداوند کاره دیدی که
ای رفیق صوفی این الوقت فردا بکلک شرط طریق دکلدر زیر اهل طریق اولان صوفی ماضی و مستقبله نظر قیلر طفل
نقیر بیدر نک حکم نده حکوم اولدیغی کی صوفی دخی وقتک حکم نده حکوم و مقیددر وقتی نه اقتضا ایلر سه آن
کوررو آتی مراد ایلر کچمشه و کجکه ملقت اولز و اوچنی جلده ده داستان مشغول شدن عاشق بعشق نامه خواندن
بانه مسطور اولشدر * منشی * تو مکر خود مرصوفی نیستی * هست از نسیم خیزد نیستی * یا مولانا مکر سن
خود مرصوفی دکل * کنان زمان بکذراتا وقتی دیگر در سن استفهام تقدیر ایلر و ندر یعنی سن خود مرصوفی سن
دینک اولور و اولغه نسیم دن یوقلق حاصل اولور در سن یعنی موجود اولان شمس و برهمنی و کجکل زمانده اوله سیدن فنا
کاور و عدم اولور * منشی * نقش پوشیده خوشتر سر باره خود بودر شمس حکایت کوش دار * بن اول جان منزله سنده
اولان حسام الدین چلی به دیدم یارلر سری پوشیده اوق خوشتر در تا کم نا محو ملاندن خبر دار اولمیه خود سن
حکایت نک شمس و عبارت تدر در و سنده فوائطون تا کم شمس حکایت اولان معانی شمس نه ده بارلر اسرار نه مطلع

اوله سن و انک عظم شانه شعور بوله سن * منشی * خوشتران باشد که سر دلبران * گفته آید در حدیث دیگران *
خوشتر اولدر که دلبرلر سری یعنی محبوبان حرم عزت اولان اولیاء اللهک حقیقتک و باطنک علی سوبلیش کله
غیر یلرک حدیثی مابیننده تا نا محرم و بیگانه آنی غیر نک علی و سری قیام قیله و اغیار و نا محرم لردن مقصود بالذات
اولان یارلر اسرار ی پوشیده اوله * منشی * گفت مکشوف و برهنه فی غلول * باز کو دفع مده ای بو الفضول *
جسد مده جان منزله سنده اولان حسام الدین چلی دیدی که مکشوف و عریان و بی خیانت سریاری کبر و سوبله بکا دفع
و برمه ای فضیلت صاحبی کفتل فانی جان منزله سنده اولان حسام الدین چلی دیدی دینک حقیقت معنایه
شعور دن خالیدر * منشی * پرده بردار و برهنه کو که من * می شمس با صم بایره من * وجه سر یاردن پرده معنایی
قالدر و چلی رفع ایله و عریان و آشکارا سوبله که بن پیرهن ایله اولان صمله یا غزم یعنی محبوب اولان محبوب ایله و مستور
اولان مطلوب ایله بر مقامده استراحت ایتمزم پس مجاز و کایه پرده لربن و اشارات و حکایه سترلین رفع ایله و مطلوب اولان
سری آشکارا و مبین سوبله تا کم داماد روحم عروس سر یار ایله بخله در و نده خلوتخانه بطونده استراحت قیلش
و همخوابه اولمش اوله * منشی * کتم اعریان شود او در عیان * فی تومانی فی کات فی میان * حضرت خداوند کار جان
منزله سنده اولان حسام الدین چلی به و برد کاری جواب با صوبی تقریر ایدوب بیورر لربن اول جان منایه سنده اولان
حسام الدین چلی به دیدم اکرایار حقیقتک سری عریان اوله مرتبه معنایه ده نه سن قالور سن نه اطرافن قالور و نه
میانک قالور حقیقت معنی اولدر که حضرت شمس الدین تبریزی شمس سندن مراد سر وحدت مطلقه در فی الحقیقه
و حدت مطلقه نک سری عیان کده آنی مشاهده قیلان سالک و جودی فالمز و کار و میانی محو و فنا اولور و کل
شیء هالک اولوب وجه باقی ظهوره کاور پس حضرت مولانا حسام الدین اقتدی نک کمال فناء به نوعا عدم استعداد لربن
کورب آنی محو و فنا مرتبه سندن بلا استعداد منع بیوردر یلر تا تدر بخله کمال فناء به استعداد حاصل ایلد کدنصکره
حضرت شمسک مظهر اولدیغی وحدت مطلقه سرنه طالب اوله و لهذا بیورر * منشی * آرزوی خواه لیک اندازه
خواه * بر شمس کوه رایک برل کاه * ای تنده جان منزله سنده اولان حسام الدین چلی آرزومر ادا بسته و لیکن اندازه
ایسته یعنی استعداد مقداری طلب ایله زیر بر کسه استعداد نک و سنده اولان مرتبه نک سرنه طاق کتوره من
ته کم برده مان چوبی طاغلت تحملنه طافت کتوره من زیر اصمان پیرا غلک طاعنی تحمل ایلکه استعدادی یوقدر
کذلک هر مرتبه نک اهلی فوقنده اولان مرتبه نک سرنه طافت کتوره من * منشی * آفتابی کزری این عالم فروخت
* اندکی کریش اید جله سوخت * مثلاً بر آفتابیکه اندن بوعالم شعله لندی و ضیا بولدی اگر بر آفاق درجه سندن
بوعالم جائنه ایلر و کله جله بی یقه پس آفتاب حقیقی دخی بو محدثات و موجوداته سبحات و جهندن کشف حجاب
ایدوب قرب اولسه جمیع اشیا بی احراق ایلیدی (کما قال صلی الله علیه و سلم حجاب النار لو کشفها لحرقت سبحات
وجهه ما انتهى الیه بصره) و بشریتده و ملک بیده اولنر دخی و نور حقیقه مرتبه سندن بر درجه زیاده بلا استعداد
تقرب ایلسه محترق اولیدی (کما قال جبرائیل فی المعراج عند الوصول الی سدره المنتهی لودنوت قدر انمله لا حترقت
منشی) فتنه و آشوب و خونریزی مجوی * پیش ازین از شمس تبریزی مگوی * ای جانم منزله سنده اولان حسام الدین
چلی فتنه و غوغا و خونریزاق ایسته که حضرت شمسک حقیقتک سری ظاهر اولمز موجب فتنه و غوغا و مستلزم
سفلک دما و جنگ و وعا اولور اسدی بوندن زیاده شمس تبریزدن سوز سوبله و انک حقیقتک سری نک ظهوری طلب
ایله که انک ظهوری سبب فتنه و غوغا و خونریزاق اولور * منشی * این ندارد آخرازا غار کوی * و تمام این حکایت
باز کوی * بوشمس تبریز نک سرنک بیانی نهایت طوغز حکایه نک استداسدن سوبله یوری بو کنیزک حکایه سنک
تمامی کبر و سوبله (خلوت طلبیدن ان ولی از پادشاه جهت دریافتن رنج کنیزلر) منشی * گفت ای شه خلوتی کن
خانه را در کن هم خویش و هم بیگانه را * طیب الاهی پادشاهه ابتد ای شاه خانه بی تمام خلوت ایله هم محرم
و خویشی و هم بیگانه بی دورایله یعنی خانه ده بندن و کنیز کدن غیری بر فرد قائمه بونده اشارت و ادر مریده خلوت
ظاهر و باطنه اولیجه و تخلیه خانه دل قیلمیجه امر اض باطنه نفسانیه ظهوره بکوز و طیب الاهی اولان شیخ آنک
نه مرتبه مبتلا اولدیغنه حقیقتله کاه اولز و لهذا کالیه عزت و خلوت قیلمه و بیگانه لردن بلکه محرم و آشکاردن بیه
مجبذب اولغه اشارت ایدوب بیورر * منشی * کس ندارد کوش در دخیلر ها * تا برسم زین کنیزک چیزها * اول ولی
کامل و مرشد فاضل کنیزک نفسک مرضنه واصل اولقندن اوتری روح سلطانی به تخلیه ظاهر و باطن امر ایدوب
ابتدی بر مرتبه خلوت ایله که دهلیز زده یعنی ایکی قبوما بیننده کسه قوائط طومیه تا کم خلوت محقق اولد قده بو کنیز کدن
لسان حاله و یا مقاله شیر صوم * منشی * خانه خالی ماند یک دیاری * جز طیب و جز همان بیماری * پادشاه

طبيب الهيدن چونكم بولكلى اشتدى انكه عمل ايدوب خانه بي تخليه ايتدى خانه خالى قالدى برديار قالدن طبيب
 الهى وهم اول بيماردن غيى قالدى * مننوى * نرم و نرمك كفت شهر تو كچاست * كه علاج اهل هر شهرى جداست
 اول طبيب الهى اول كنيز كه نرم و نرمك كلام كه دآب المرشدين در ملايجه ديدى سنك شهر لك قنده در بونده تنبيه واردر
 معلم و مرشد اولان كسره كه مريض معنوى اولان كسره رفق و ملايت ايليه (كافال عليه السلام ان الله رفيق
 يحب الرفق ويعطى على الرفق ما لا يعطى على العنف او ما لا يعطى على ما سواه وقال صلى الله عليه وسلم المحرم من محرم
 الرفق وقال لعائشة رضى الله عنها عليك بالرفق وابلل العنق والفم فان الرفق لا يكون فى شئ الا زانه ولا ينزع من شئ
 الا شانه وعن جرير بن النعمان صلى الله عليه وسلم قال من محرم الرفق يحرم الخير) وحضرت حق تعالى غليظ القلب اولمغنى
 وخلق خسوت قيلمى دم ايلوب غير بلره ارشاد سورة ال عمرانده بيورر (فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت
 فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك) اول طبيب الهى اول كنيز كه ايتدى اى كنيزك زير اهر بر شهر اهلينك
 معالجه مى جدا در سه كم عند الاطباء الجسمانية هر بر شهرك اهلينك علاجه و تفاوت مقرر در ذلك عند الاطباء
 الروحانية شهر معنويدين هر بر شهرك اهلينك تربيه و علاج ديكر در (ولهذا قال عليه السلام الناس معادن كعادن
 الذهب والفضة) بوحديث شريفك شرحي جلد نايده ترك كفتن ان مر دناصح بعد از چند بند مغرور حرص يابنده
 مذكور اولاند * مننوى * واندر ان شهر از قرابت كيسست * خويشى و يوستكى با چيستست * طبيب الهى
 ايتدى اى كنيزك اول شهر ده قرايدن سكا كيم واردر سنك خصم لك و اتصال نه شئ ايله در بونده تنبيه بودر كه
 مرشد و مربي مريض النفس مرشدك اقربا و تعلقات روحانية و جسمانية سندن استفسار ايلر تا نور فرستله و قوت
 يكاستله انك اقران و مجلس سندن و ميل و محبت ايلديكي اشيادن درونك اسرار نه مطلع اوله و امراض باطنه سنده
 شعور تحصيل قيله * مننوى * دست بر نهضت نهاد و يك بيل * بازى پرسيد از جور فلان * اول طبيب الهى دست
 عقل اول كنيزك كنض مقال اوزره قودى و بر يك بيل ككدر لىك معنماى مصرع ثاني به مصر و قدر فلان جور
 و ظلمدن كير و اول كنيز كدن صوردى تا كوره كه كنيزك كنض نه سوزده و نه سوادله حر كك ايلر بوراده بعض متوهمين
 جابندن بر سوال لازم كاورد كه اول سوال بودر كان ديرلر كه اذن حقه مى شد و قدرت رباني ايله مربي اولان طبيب الهى
 مريض النفس اولان مريدك امراض باطنه سنده مطلع اولمغه تا مومي ته تجسس و تفحص قيلورى و امراض معنويه
 صاحب مشاعده اولان طبيب الهى به مستور و پوشيده اولورى بويي مثل موقعه ابراد انكه سكه سوال مقدره
 جواب بيورر * مننوى * چون كسى را خار در پايش جهدي * پاي خود را بر سر زانو نهدي * يعنى نعم مستور اولور
 و مريض معنويك اندره دخ ادرال ايلسى مشكل كاورد مشلا چونكم بر كسكه نك اياغنه خار بانه اول كسكه كندى اياغنى
 دير اوزره قورخارى بولمندن اوتري * مننوى * وزر سر سوزن همى چويد سرش * و رينايد ميكند بال ترش * ايكنه
 باشندن اول ديكنك باتديغي باشي اررا كر اول اياغنه بآن ديكنى بوله مر سه دوداغيله اول ديكنك باتديغي محلى باش ايلر
 تا كم انك بولمى و اخراجي آسان اوله * مننوى * خار در باشد چنين دشوار ياب * خار در دل چون بوداده جواب
 اياغده اولان ديكن بوله دشوار بولمى اولدى كو كاده اولان خار نيجه اولور بكا جواب و بر يعنى محسوس اولان وجسمه
 الم و برن بولمى عسرت بولمى اولديغي ثابت اولديسه كو كاده اولان خار معنوي بولمى نه وجهه آسان اولور
 كير و جواب و بر يعنى هر كه آنى بولمى آسان اولمى مكر شول كسكه به كه عالم رباني اوله و نظر كشف و شهود ايله باطن
 انسانه نظر قيله (مننوى) خار دل را كريدى هر خسى * دست كى بودى غمناك بر كسى * كوكل خارنى اگر هر رخس
 كوريدى يعنى قلبد اولان مر ضه مرادنى و اخس اولان كسكه نظر اير كوريدى عملك بر كسكه اوزره بجن دستى اولوردى
 يعنى غم و هموم بر كسكه نك ايلى اوزره بجن هجوم قيلوردي يعنى اقدام و هجوم قيلازدى و هر كس خار دل واقف
 اولسيدى قلبد غم و الم قومز دى ديك اولور * مننوى * كس بر بزم خراى نهدي * خرنه اند دفع آن برى جهدي *
 مثلا بر كسكه خرك قوروى التنه بر خار قور خرنك دفعى بيلز يعنى دفعه قادر اولمى اضطرار بندن فالغرو بيت مشل
 موقعه واقع اولمى شول نفسلى خركى اولان غافلرك حقه كه امراض معنويه دن بر خار دل آزاره مبتلا اولسه
 انك دفعه قادر اولمى بلكه انك المندن كالبه مضطرب و متالم اولوب بر بده قرار قيلور و درونك المندن آسوده اولمى *
 مننوى * بر چه روان خار كى * ترزند * عالى بايد كه خارى بر كند * خرقاغر اول خارانى محكم رلا اور ريعنى قانغد بجه
 خرمه رلا نا نبرى زاده لور بر عائل كر كه اول خارى خردن قور و كيدر نه تا كه خرنك المندن خلاص بوله (مننوى)
 خرمه رلا خار از سوزوردر (جفته مى انداخت هر جا خرم كر) خرنك دفع و رفتن اوتري سوزوردر ندى يعنى
 زياده الم واضطرار بندن جفته آندى بوزرده زخم و مجروح ايتدى از سوزوردر و معنماى مصرع ثاني به مصر و قدر يعنى

اول خارى اخراج وقتنده اولان محنت و زحمت صبر ايلوب بلكه الم و در نندن اخراج خاره قصد ايلن عاقل حكمت شعاره
 اذ او جفا جفته رين استر و ارا قوب و كندى سنك حظ نفسى جاني طوبى قلب و جاستده بوزره زخار اوردى ديك اولور
 مننوى) ان حكيم خارجين اوستاد بود * دست ميزد جابجاى از مود * اول حكيم خارجين امراض معنويه بي بيلمكه
 و آنى تشخيص قيلمده اوستاد ايدى ال اوردى يعنى ايدى كياست و فراشقى بر برانك احوالى اوزره قوروب صنده
 وانك درونك سرنى تجسس و تفحص ايلدى (مننوى) زان كنيزك بر طريق داستان * بازى پرسيد حال دوستان * اول
 كنيز كدن حكايه طريق اوزره كيرود و سترينك حالى صوردى زير * المره على دين خليله فلينظر احدكم بما يخال
 حديثك فواسخه انسانك كار و اسرارى اخلا و ايار نندن معلوم اولور و مجلسا و مصاحبه نندن احوال درونى ظهوره
 كاورد * مننوى * با حكيم اوقصها ميگفت فاش * از مقام و خواجكان و شهر تاش * چونكم كنيزك اول حكيم الهيدن
 بومر ته رفق و ملايتي كوردى اكا اول كنيزك اشكاره قصه لرى سويلدى كندى سنك مقام نندن و خواجكان نندن
 و شهر نندن و شهر لك اطراف نندن تاش جفتاى دلنجه شهر لك اطراف نه دير لسان فارسيده ايكي شئ بر شينه منسوب اولسه
 اكادير مثلا خواجه تاش و شهر تاش كى ايكي سى بر افندى قولى و ايكي سى بر شهر لوديك اولور بعض نسخنده شهر له
 تاشك مابينده و اواقع اولندر بوقه در اوزره معنى شهر نندن و شهر ننده اولمندن قصه لسويلدى ديك اولور (مننوى
 سوى قصه * كفتن شى داشت كوش * سوى بنض و جستن شى داشت هوش * اول حكيم الهى اول جابره نك
 قصه سويلسى جابنه قولى طو تردي انك بنضى جابنه و بنضك حر كى جابنه عقل طو تردي تا انك بنض جاني نه كونه
 حر كك ايلر عقله بيله وانك حر كاتندن در و ننده اولان سرنه مطلع اوله سه كم طبيبان طبيعت بنضك حر ككندن
 در و ننده اولان مرضه استدلال قيلور لر و مطلع اولور * مننوى * تا كه بنض از نام كه كرد جهان * او بود مقصود
 جانش در جهان * تا كه كنيزك كنضى كيك نام نندن فالجيجى و حر كك ايديجى اولور جها نايده انك جابنه مقصودى
 اول اولور حاصل كلام طبيب الهى * كنيزك كى مرضى مرض عشق ايدى بكن بيلدى وليكن معشوقى بيلك
 ايچون بوقدر جست و جو قيلدى زير معشوقى معلوم اولمى مرض عشقه علاج اولمى ممكن دكاورد * مننوى *
 دوستان و شهر اورا بر شهر * بعد از ان شهر كر نام برد * اول * كنيزك شهر نك دوستلرى صايدى يعنى اسم
 و رسميله ذكر ايلدى بوندن مقصود مريدك نفسنك دوستلرى و آنك مقام ننده ساسكن اولان يارانى طبيب
 الهى اولان مريدك نك قنده هر بر نك نامى اكا احصا ايلر تا كوره كم قنقى كسكه نك نامنه ميل قيلور و نه شينك
 اسمندن حظ آلور و منبسط اولور بجن بر كسكه بر شينه محبت قيلسه انك نايذ كر اولد قنده هر حال سومنديكي شينك
 نايذ كر اولديغي كى اولمى بلكه عند ذ كر المحبوب يا قوننده يا قوننده و يا خود بشره سنده كابر آخر حالت عارض اولور
 پس صاحب فراست بوندن بيلور كه انك اول شينه ميل و واردر و لهذا طبيب الهى آنك شهر نك دوستلرى على حده
 احصا ايلدى تا كوره كم قنقى شينك نامنه زياده ملتفت اولور و انك نايذ كر اولد قنده شاد اولور و فرح قيلور كورديكه
 اول دوستلرى نك بر نك نامنده اكا اصلا تغيير كلى و اوضاعى متبدله اولدى اند نصكره بر آخر شهره نام ايلدى يعنى
 بر آخر مر ته نك تعريف و توصيفك ذكر نه شروع ايتدى (مننوى) كفت چون بيرون شدى از شهر خویش (در كدامين
 شهر بودستى تو بيش * اول طبيب الهى نه اول جابره به ايتدى اى كنيزك چونكم كندى شهر كدن طشره كندك يعنى
 مريدك كامل مريدك نفسنه دير كه چونكم كندى وطن اصليه كدن هجرت ايتدك قنقى شهر ده سن زياده اولمش سن
 يا خود بوندن مقدم قنقى شهر ده اولمش سن ارتق بومعنى با موحده ايله بيش اولديغي اوزره در يعنى قنقى مريدك
 ارتق اقامت قيلمش سن دير مننوى * نام شهرى كفت وزان هم در گذشت * رنك رو بنض اوديك رنك سست * بر شهرك
 نامنى ديدى و اندن هم بچدى بوجه مذكور اولان دوستلر نامنده و شهر لك كنده اول جابره تغيير اوضاع قيلدى
 كنيزك بوزنك رنكى و بنضى ديكر اولدى * مننوى * خواجكان و شهر يارايك سلك * باز كفت از جای و از آن و غل
 خواجك لرى و شهر رده اولمى بر بر هر رنك مقام ننده و انلرله اولان نان و نمكدن كيروديدى يعنى التكرار حسن
 موجه تكرر تفصيل ايله خواجك لرى و شهر لورى ذكر ايلدى كه من احب شينك كنز ذكره فواسخه اكر بوز كر اولانلره
 محبتى و ار سه تفصيل و تكرار نندن حظ آلور و كر بوندره محبتى بوع ايسه تكرار نندن و اكسار نندن كاملاست حاصل اولور
 پس بوقفصيل و تكرار ندى بر كسكه نك باطننده مضمر اولان محبوبى بيلكه وسيله اولور * مننوى * شهر شهر و خانه خانه
 قصه كرد * نى ركش جنيد و نى رخ كشت زرد * طبيب الهى كورديكه اجاله مريدك حاصل اولمى تفصيل
 على حده شهر شهر و خانه خانه قصه ايلدى كنيزك اصلا نه طمرى حر كك ايلدى و نه بوزى صار و اولدى يعنى تغيير
 اوضاع قيلدى و متغير اولدى * مننوى * بنض او بر حال خود بدى كزند * تا پرسيد از سرنقندى چونقند * انك بنضى

ضرر و کسر کند حالی او زره اولدی تا کم طیب الهی کنیز که قند کبی شیرین سمرقند شهر ندن صورتی یعنی
 سمرقند طبعی قند کبی اکا سوال قبلد قنده نور فرستله آنک مر تبه سینه انتقال ایلوب بویتک مده هوی آنک ماصدق
 حالی اولدی ته کم پیور زر مثنوی بنص جست و روی سرخ وزر شد * کمر قندی زر کفر شد * سمرقند دن
 مراد شهر طبعی و زر کردن مراد هوای بشر تدر که کنیزک نفس محبوب و هم صحبتی زبانی مرشد صادق و طیب
 حاذق کنیزک نفس علت خفیه و مرض معنوی سنی بیلک ایچون چوق سوز سولدی و جوانی خیلی جست و جو
 ایلدی آخر الامر شهر طبعی کلوب آنک بعض محاسن یاد ایلد کده کنیزک نفس عرق محبتی حرکت قیلوب
 و روی بشری متلون اولدی که زرا اول نفس سمرقند طبعی منسوب بر قوم مجیدن فرد و جدا اولمشدی هوایک زر که
 مشابهت تامه سی وارد رسول اعمال و مرین و مر و اقوال و افعال اولدی یعنی جهندن ته کم زر کر نفعاس و مر و زنا سر
 * کما قال علیه السلام اکذب الناس الصواغون * زر کره پیغمبر علیه السلام اکذب ناس پیور دی قلب
 زرا ندوله و یا خود مواعید کاذبه ایله نانی فریب ایلدی بکاری ایچون و یا خود کلامین کذب و دروغه مر خرف و عموه
 سولدی کاری ایچون پس هوایک دخی کاری تسویل اعمال ایلک و دعوا اولدله و کذب و کرافله کلامن مر خرف ایلوب
 سولدی کدر پس مادام که کنیزک نفس زر کره و او هوسه میل قیلد مرض معنوی دن خلاص اولز و ملاحظ اصلیه سن
 بوله مر و سلطان روحه مقارنت قیلد مر (مثنوی) چون زر نچوران حکیم این راز یافت * اصل آن درد و بلار با یافت
 چونکم و پیور دن اول حکیم بورازی بولدی یعنی چونکم مر شد کامل مرض کنیزک نفسی بیلدی اول درد و بلانک
 اصلی و حقیقتی کیر بولدی * مثنوی * گفت کوی او کد است در کدر بر سر پل گفت و کوی غافتر * طیب الهی
 کنیز که ایتدی اول زر کرک محله می طریق و کدرده قفسیدر اول کنیزک ایتدی کوی بری باشی و غافتر محله سیدر غافتر
 سمرقندده بر محله ناک امید زر کر که مراد هوایک محله سندن مراد نیادرالد نیاقطره فاعبروها و لاتعمروها
 حدیثک غوا سنجه دنیا سمرقند شهر طبعی بر کوی کیمیدر * کما قال بعض العلماء * بیت * بر کهنه کوی بریدر
 بوجهان کم کلان بکر * بالامن والسلامه اجعل عبورنا * کوی بری جای اقامت دکادر دینا دخی توطن و غنک بری دکادر
 حضرت مولانا بل و کدر افطار فی بور مری بیان ایچون کتور مشدر * مثنوی * گفت دانستم که رنجت چیست زود *
 در خلاصت سحرها خواهم نمود * طیب الهی کنیز که ایتدی بیلد مک سنک مر ضک ندر علی الفور سنک خلاص کده
 یعنی منی بومر ضدن خلاص ایتمکده سحر لک کوسر مک استرم چونکم طیب الهی کنیزک مرضی تشخیص ایلدیه
 مرضه فوت قلب اولقدن اوتری تسلیه و روب آتی بشیر صحت ایلدیه زرا اگر طیب روحانی و اگر طیب جسمانی
 اولنرک فانوتد ندر که بعد تشخیص المرض مرضه صحت و شفا ایلدیه بشارت و برور که مرض اولان کسینه به شفا یلده
 و برمل نوعا شفا دن خالی دکدر * مثنوی * شاد باش و فارغ و این که من * ان کم بانو که باران پاچن * شاد و فارغ و این
 اولکه بن سکا آتی ایلم که باران چنه ایلدیه باران چنه نیجه حیات بخش اولورسه و اول چنی نه مر تبه تازه و تر قیلورسه
 شدخی سنک چتر اقلب و روحه حیات بخش اولورسه و اول چنی نه مر تبه تازه و تر قیلورسه
 بونده نکتده بود که طیب الهی اولنر مرض النفس اولان مریداره اکثر صحت معنویه و سلامت روحانیه ایلدیه بشارت
 و بره لرتا کم اول مرض یأس و قنوط مرضه مبتلا اولیه و اکضا ضعف قلب کلمکه صحت حقیقیه دن امیدن
 قطع قیلد * مثنوی * من غم تو بخورم تو غم بخور * بر من منقه ترم از صدیدر * کنیز که استمال و روب
 و آتی بشارت صحت و عافیتله دیر کروب ایتدی بن سنک غم بیرم و لازم اولان کلامی سکا دیرم سن غم بیه و بنم حالیه
 سحر اولور دیمه بن سکا بوزیدر دن مشفق کم مر شد کامل اوین دن خیر لودر (ولهذا قال علیه السلام خیر الایون
 من علمک * مثنوی * فان همان این راز با کس مکو * کچه از توشه کند بس جست و جو * اکاه اول اکاه اول
 بورازی که به سولمه که کل سر جا و زلاتین شاع دینلدر اکچه پادشاه سندن زیاده جست و جو ایلر سه ده
 مثنوی * کورخانه راز تو چون دل شود * ان مرادت زود حاصل شود * سنک راز کن کورخانه سی یعنی مقبره سی
 چون دل اوله سنک مراد اول سری پنهان ایتمکدن تیز لک حاصل اولور مصرع اولده قلبی قهره تشبیه پیور دیر قلوب
 الاحرار قیور الامرار نکتده سنی اشعار دن اوتری ته کم قهره مدفون اولان تکرار اندن خروج ایلک عادت دکادر کذلک
 قلب ایچره مستور اولان دخی ظهور قیام مقبول دکدر * مثنوی * گفت پیغمبر که هر که سرفعت * زود کرد دما مراد
 خورش جفت * حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم پیور دیر که در شول کسه که سرفتی کیزلدی کندین مراد نه اول
 کسه علی انور جفت اولور قنارت قیامر کما قال صلی الله علیه و سلم من کتم سره ملک امره بعض حوائج حاصله
 و مقاصد لود و لند کتمان سر و بیلد ایلدیه بوحیث دخی دلالت ایلد که طبعی و بیعی و بونیم معاذ بن جبارن

و بعض اصحاب حدیث حضرت عمر دن و بعض دخی حضرت علیدن روایت ایلر لردی کما قال صلی الله علیه و سلم
 استعینوا علی انجاح الحوایج بالکتمان فان کل ذی نعمة محسود) ته کم کتمان سره مناسب بواپات شریقه بی مثل
 موقعده ایراد ایدوب پیور زر مثنوی * دانه چون اندر زمین پنهان شود * مراد سر سبزی بستان شود * مثلاً دانه ل
 چون زمینده پنهان اوله انلرک سری بستانک بیللکی اولور یعنی بساتین ده ظهور ایلن سبزیات ارض ایچره مدفون
 اولان دانه لک اسراریدر که اول دانه لک ارض ایچره نیجه مدت مستور اولسی سبزیاتک ظهور قیلدیه و بساتینک
 خضر و انله مرین اولسنه سبب اولدی * مثنوی * زر و نقره کربودندی نهان * پرورش کی یافتندی زر کان * مثال
 آخر التوب و کوش اکسرتخت الارض ده نهان اولیه لردی معدن التمه بچن پرورش بولور لردی و نوجهله بعد زمان
 ظهوره کلوب بویه عزیر الوجود اولور لردی بونلرک زر کانه پرورش بولسی و عاقبه الامر بین الناس عزیر الوجود
 اولسی بدایت حلاله استتار و اختفا قیلرک محصور لدر پس کتمان اسرار و وصیت پیور دیر ندر کفره نه طیب
 الهینک قصه سنه شروع ایدوب پیور زر * مثنوی * وعدها و لطفهای ان حکیم * کردان رنجور را عین زیم * اول
 حکیم الهینک مواعید صادق و الطاف صحیحه سی اول مرضی خوف و حذر دن بری و این ایلدی * مثنوی * وعدها
 باشد حقیقی دلیلر * وعدها باشد مجازی تاسه کیر * حقیقی وعدله لردیه بر اولور یعنی مواعید صادق و الصدق
 طمانینه طروب حدیثک غوا سنجه کورکل قبول قیلور و قلبه اندن طمانینه حاصل اولور مجازی و دروغ وعدله
 تاسه طویعجی و غم و بریجی اولور یعنی الکذب ربه فی القلوب قولینک مقتضای سنجه مواعید کاذبه قلوبه فلق واضطراب
 و بریجی و کورکل اندن تاسه و غم طویعجی اولور * مثنوی * وعدة اهل کرم کین روان * وعدة ناهل شدریج روان * اهل
 کرمک وعدة سی کین رواند یعنی خلق قنده بخاری اولان کنجدر نا اعلات وعدة سی و شیخ رواند یعنی جانه رنجور (دریاقتن
 ان ولی رنج را عرض کردن رنج اورایش پادشاه * مثنوی * بعد از ان برخواست عزم شاه کرد * شاه رازان شمه کاه کرد
 طیب الهی کنیزک مرضی تشخیص ایتد کد نصره فالدی و پادشاهه عزم ایلدی پادشاهی اول کنیزک
 رنجندن بر شمه کاه و خبردار ایلدی کان پادشاه اول ولی کامله ایتدی پس بو خصوصیه تدبیر ندر * مثنوی * گفت
 تدبیر ان بود کان مر در * حاضر آیم از این درد را * اول ولی کامله ایتدی تدبیر اولدر که اول مر دز کوی بود و دل
 اصلا حیچون سمرقند دن بونده حاضر کتوره لم * مثنوی * مر دز کر را بچوان زان شهر دور * باز رو خلعت بده اورا غرور
 اول بعید شهر دن که مراد سمرقند در زر کر مری دی دعوت ایلد زر و خلعتله اکا غرور و بریجی خلعت و افرو و ذهب
 متکاثره ایلد اول زر کره غفلت و غرور و برتا اکا غرور اولوب و کد و شهر ندن خروج قیلوب بورایه کلمکه سبب
 اوله دیدی * مثنوی * چونکه سلطان از حکیم این را شنید * پند اورا زدل و جان برکند * چونکه سلطان حکیم
 الهیدن بوی ایشستدی انک پند فی دلدن و جاندن قبول و اختیار ایلدی بونده تشبیه بود که مر شد کاملدن هر نه
 فرمان ظاهر اولورسه مریده لازمدر که جان و دلدن اکاطاعت ایدوب هیچ بوجهله مخالفت و عناد ایلدیه (فرستادن
 پادشاه رسولان را سمرقند باوردن مر دز کر * مثنوی * پس فرستادن طرف یک دور رسول * حاذقان و کافیان
 و پس عدول * پس پادشاه بلا تاخیر استعمال ایدوب اول طرفه یعنی سمرقند طرفه برایکی رسول کوندردی اوله
 رسولر که حاذق و ادا رسالتده کافیلر و زیاده عادلر * مثنوی * تا سمرقند آمدند آن دو امیر * پیش ان زر کر زشاهنش
 بشیر * بویکی امیر تا سمرقند کد بیلر اول زر کرل قنده پادشاهدن بشارت و بریجی کد بیلر * مثنوی * کای لطیف استاد
 کامل معرفت * فاش اندر شهرها از توصفت * کای لطیف استاد و معرفتی کامل شهر لرده صفت سندن فاشدر
 یعنی زر کرل صفتی شهر را بچره سندن مشهور اولوب زر کرل صنعتنده سنک شهر تک بین الناس ظاهر اولمشدر (مثنوی
 نک فلان از شه برای زر کر * اختیار کرد بر امهری * اشته فلان شاه زر کرلکدن اوتری سنی اختیار و قبول ایلدی
 زرا کامل و مهتر سن * مثنوی * اینک این خلعت بکیر و زور سیم * چون بیانی خاص باشی و ندیم * شدی بو خلعتی
 بوزری و سبی اخذ و قبض ایلد چونکم پادشاهک حضور نه کاه سن خاص مصاحب اولور سن * مثنوی * مر دمال
 و خلعت بسیار دید * غره شد از شهر و فرزندان برید * مر دز کر مال و خلعت فراوانی کوردی اکا غرور اولدی شهر ندن
 و فرزند لردن جدا و منقطع اولدی * مثنوی * اندر آمد شادمان در راه مرد * بچیر کان شاه قصه جانش کرد *
 مر دز کر شادان اولوب بوله کادی یعنی اول ارسال اولن انکی امیر ایلد بوله دوشدی پادشاهه ملاقات ایتمک عزم
 ایلدی مر دز کر بی خبر که اول شیه آنک جاشه قصد ایلدی (مثنوی) اسب تازی بر نشست و شاد تاخت * خونهای
 خویش را خلعت شناخت * عربی آتیه سوار اولدی و شادان آتی سوردی ککندینک فان بهاسن خلعت اکادی
 بویانک تا و بلی و بوحال تحقیقی بوله دیمک اولور که چونکم سلطان روح حکیم بر فتوح دن بوی قبول قیلوب در حال

عقلی و فهمی رسولی ز در خوا به ارسال ایلوب اندر دخی زر که هوای مقامندن اخراج ایچون مزاجیکرک ایدوب
 نعمت و خلعت و ریاستدن سولوب شهر طبعده می کوز و مستور اولان هوا مغرور اولوب مراد آتیه سوار اولوب
 مرادانی جانبیه متوجه اولدی قصه دن حصه بودر لیکن صورت قصه ده مر دز کرک سفره ریاست و منصب و نعمت
 خیالیه عزیت قلمسده بویکی بیتی نصیحت یورور * مثنوی * ای شده اندر سفره ریاست * خود بیای خوش
 تا سوا القضا * در خیالش عز و مال و مهتری * گفت عزرائیل رواری بری * ای سفره یوز اختیار و رضا ایل * کیدن
 کند ای باغیله تا سوا القضا و در دیلا جانبیه دل * اگر چه خاطر لک دولت و عزت آرزو قیلور ولیکن نه یلور سکه عاقبت نه
 منجر اولور پس خواطر من خرفه به مغرور اوله و کند یکی خیالات عمو به به مقید قیلور و یوز بیتک مفعولی
 بو کونه معانی اقتضا قیلور و معنی * لازمیسی بو کونه و پوشکل نصایحی مستلزم اولور بو صدر ضایله سفره کیدن کسه نک
 خیالنده ملک و عزت و مهترک و ارام عزرائیل بو کونه لسان حاله علی طریق الاستمزاه و الاستحقاق دیدیکه پوری
 ای مددغ و غافل حرص و هواله طرفه بلی ایلور سن بولی اکابعی مراده بولی ایلور سن قبل وصول المراد بن سنگ جانک
 اورم و سنی بی مراد قیلورم دیر بوییتک دخی مفهوم منظومسی بویله دیمکی مقتضی اولور و طول امدن بخذ قیلور
 * مثنوی * چون رسید از راه ان مر دغریب * اندر آوردش به پیش شه طیب * سوی شاهنشاه بردنش بنار *
 تا بسوزد بر سر جمع طراز * چونکه بولدن اول عجیب و غریب اولان مر دشاهاک شهر نه نشدی ایچر و شاهک او کونه
 کتوردی آتی طیب شاهنشاه جانبیه ایلدیلر آتی نازله تا اول مر داول جمع زیسانک باشی طرفنده پروانه واریانه پس
 اولدخی حکایه دن مال و نتیجه مقال اولدر که اول حکیم الهی کنیزک نقلک اصلا ایچون انک زر که هوا به جفت
 اولدی سلطان روحه امر ایدوب پس اولدخی آتی بر قاج زمان هوا سته تابع قیلوب بعد زمان اول مر شد کامل
 انکیچون شربت معرفه الهی مهیا قیلوب اکاشراب ایلدکده لطافت و ملاحظت زر که هوا تا ایل اولوب دختر نک
 حضورنده مضحک و باطل اولدی و دختر نفس انک قباحت و خباثت کوردیکه اندن اوصنوب و سلطان روح
 جانبیه اصنوب هوا به محبت ایتک مر ضندن صحت بولدی * مثنوی * شاه دید اورا بسی تعظیم کرد * محزن زریا
 بدو تسلیم کرد * پادشاه آتی کوردی زیاده تعظیم ایلدی زر خزینه سنی اکا تسلیم ایلدی * مثنوی * پس حکیمش گفت
 ای سلطان منم * ان کنیزک را بدین خواجه بده * صکره حکیم الهی پادشاهه ایتدیکه ای بزرگ و عالی سلطان اول
 کنیزکی بو خواجه به ویر * مثنوی * تا کنیزک در وصالش خوش شود * اب و صلیش دفع آن آتش شود * تا کنیزک انک
 وصالنده تدرست و خوش اوله زر کرک وصالی آتی بو انشی و بو حرارتی دفع ایدیمی اوله یعنی کنیزک مر ضنی دفع اوله
 مثنوی * شه بدو بخشد ان مهروری را * جفت کرد آن هر دو و محبت جوی را * پادشاه طیب الهینک سوزله اول مهروری
 اولان کنیزکی زر که باغشلی اول هر یکی محبت طلب ایدیمی بی بری بر نه جفت ایلدی * مثنوی * مسدت شش
 ماه می راندند کام * تا بصحت آمدن دختر تمام * آتی ای مقداری اول ایکسی بری برله مر ادسور دیر تا اول دختر
 تمام صحت کلدی * مثنوی * بعد آن از بهر او شربت بساخت * تا بخورد و پیش دختری گذاخت * اندن صکره یعنی
 آتی ایدن صکره اول زر کردن او توری طیب الهی شربت دوزدی تا زر کرک اول شربت ایچدی و دخترک او کسده ایددی
 * مثنوی * چون زر بخوری جمال او نماند * جان دختر در بوال او نماند * چونکه مر بض لکندن زر کرک لطافت
 و جالی فاندی دخترک جانی انک و بالنده فاندی یعنی انک نقلنده و نمند فاندی * مثنوی * چونکه زشت و ناخوش
 و رخ زرد شد * اندلاند لدر دل او سر دشد * چونکه زر کرک زشت و ناخوش و بوزی صاری اولدی آرازانک قلبنده باید
 اولدی یعنی کوی صوب و بوب اندن اوصاندی قصه دن حصه یورور و عشاق مجازی اولدره تعریض ایدر
 مثنوی * عشقه های کزنی بود * عشق نبود عاقبت نسکی بود * شول بر عشق که محض بر نکندن او تری اوله رنکندن
 مراد بوندن حسن ظاهر بدرانک کی عشق حقیقتده عشق اوله بلکه عاقبت عار و عیب اولور * مثنوی * کاش کان
 هم تنک بودی یکسری * تا رفتی بروی ان بدادوری * کاشکی اول زر کرکم باشند باشه تنک و عیب اولیدی ذر قدر حسنی
 اولیدی تا اول زر کرک او زره بوقیع و نامعقول حکم و حالت کنیدی یعنی واقع اولیدی * مثنوی * خون دوید
 از چشم هم چون جوی او * دشمن جان وی امد روی او * او زر کرک جوی کبی چشمتدن فان بیلدی یعنی فان اغلدی
 انک یوزی انک جانبیه دشمنی کادی یعنی زر کرک حسن و جالی ککدن تنک هلا کنه سبب اولدی حضرت مولانا
 بو مثنوی شایان ایچون بویان شریف اولد یورور * مثنوی * دشمن طر * روس امد برا * ای بسا شدر باکشته
 فراد * طراوسان دشمنی طراوس قنادی کاشکی چوق شادی انک فری یعنی شوکت و سلطنتی آتی تبه لشدر * گفت
 من آن آهوی کزاف من * ریخت این صید دخیون صاف من * زر کرک و فی زمانده ایلدی بن اول آهویم که به من
 ناخن

ناخن او تری اول صیاد بن صافی خونمی دو کدی یعنی ظاهر دیم مثال همان اول آهوی کیدر که صیاد آتی ناخن
 او تری صید ایدوب هلاک ایلدی * مثنوی * ای من آن روباه صحرای کز کین * سر بریدنش برای پوشتن * ای بن اول
 صحرارو باهی می که بو صودن پوستی ایچون انک باشی کسیدیلر یعنی بنم حال همان اول روباهک خالنه بکرز که پوشتن دن
 او تری باشن کسیدیلر * مثنوی * ای من آن پیل که زخم یلبان * ریخت خونم از برای استخوان * ای بن شول بلم که
 فی الجینک زخمی استخواندن او تری قائمی دو کدی مثنوی * انکه کشتی بی مادون من * می ندانده که نخسید خون من
 اول کسه که بنی بدن ادنی اولان ایچون دپلدر میلز که بنم قائم او بو ماز یعنی البته انک اثری فائده ایشور و هم وجهدر
 بیلزی که بنم قائم او بو ماز و وجه او زره می ندانده استقام انکاری معناسی وارد و زر کرک دون اولان شمشیر و خنجر
 و عقلمه نسبت حسن صورتی اولور که انک قتلنه سبب حسن صورتی اولدی و شاه آتی دون اولان صورتدن او تری
 قتل قیلدی مثنوی * بر منست امر و زرفر دابروست * خون چون من کس چنین ضایع کیدست * بو کون بنم اوزره در
 و بارین انک اوزرینه در که قیامنده انک عقوبتی چکر بنجلین کسه نک فانی چن ضایعدر یعنی ضایع دکادر بلکه هر کس
 نه ایلر سکه کندی نفسنه عائد اولدی مقرر درسته کم بویتلری مثل موقعنده ایراد یورور * مثنوی * کرچه دیوار افکند
 سایه دراز * باز کرد سوی او آن سایه باز * مثلا کرچه اول نه بارده دیوار اوزون سایه براغور یا خود سایه سنی اوزون
 براغور اول سایه تکراردیوار جانبیه رجوع ایلر بر افر کسندن خیر و شر نه صادر اولور سینه اکا عائد اولور * کافال الله
 تعالی من عمل صالحا فله فقه و من اساء فیه لهما * مثنوی * این جهان کوهست و فعل ماندا * سوی ما اید ندها را
 صدا * بوجهان فی المثل طاعدر و برنم فعلان نداندرند الاله صد او عکسی برنم طرفه کاورز بر طاعنه حقیقه لصداسی
 برویه منعکس اولور حاصل معنی بو عالم فایده هر کس نه عمل اوزره ایسه البته انک جزاسنی کورردیمکدر * کافال الله
 تعالی الیوم تجزی کل نفس بما کسبت لا ظلم الیوم * ولا یظلمون قتیلا * مثنوی * این بکفت و رفت دردم ز حال *
 ان کنیزک شد ز عشق و ریچالک * زر کرک سوزلری دیدی و فوری حال الله کندی یعنی اولوب خاکه دفن ایدیلر اول
 کنیزک زر کرک اولان عشقندن و کسند و اولان مر ضدن بک اولدی * مثنوی * زانکه عشق مر دکان پاینده نیست *
 زانکه مرده سوی ما اید نده نیست * زیرا که مرده لک عشق پاینده و باقی دکادر زیرا که مرده برنم جانیه کچی دکادر یعنی
 هر محبوب مجازی و عشق مجازی باعتبار مایول الیه مرده وفانی حکمنده در و محبوب حقیقی و انک عاشقی دائمی
 و باقی در پس بر که عاشقان محبوب حقیقت مرده حکمنده اولان محبوب مجازی و عشق مجازی برنم جانیه کچی دکادر
 پس مرده نک و زنده نک عشقنک مابیننی فرق و تمیزه شروع ایدوب یورور * مثنوی * عشق زنده در روان و در بر صر
 هر دی باشد ز غنچه تازه تر * زنده نک عشق جانده و کوه کده و کوزده هر بر دم غنچه کبی تازه نک اولور و معنی دخی
 جانرا اولور که دینله درینک عشق روانده و بصره در یعنی عشق حقیقه قتل ایددی ح اولان عاشقک عشق جانده
 و بصره در زیر مشاهده آیات و آثار محبوب حقیقتدن بصر عشاق لذت اکور و جان انک وصالنه ابروب دائم ذوق
 و خلوت بولور هر بر نفس غنچه دن تازه تر و خوشتر اولور اما عشق مرده بونک عکسیدر که انک عشق سده اولور
 و معشوقنک حسنی باقی اولد یعنی اجلدن عشق دخی فانی اولور بعد زوال حسن المعشوق عاشق مجازی بر مرده
 و افسرده قالور * مثنوی * عشق آن زنده کزین کو باقیست * کز شراب جانفزا یست ساقیست * اول حی و لا یچون
 اولان اللهک عشقنی قبول ایل که اودام و باقیدر که سکا اول الله حیات زیاده ایدیمی شرابدن * مثنوی * عشق
 آن بکزین که جمله انبیا یافتند از عشق او کار و یکا * اول اللهک عشقنی اختیار ایلدیر اجمع انبیا اول اللهک عشقنده
 کار و یکا بولدی یعنی تصرف و قدرته و شرف رسالت و عزت نبوت و اصل اولدیله مثنوی * تو مگو ما را بید ان شه بار نیست
 با کریمان کارهاد شوازیست * من دیمه بره اول شاهه اجازت و راه یوقدر زیرا کریمه ایشلر و با خود کریمله ایشلر مشکل
 ردشوار دکادر یعنی اول شاه حقیقتنک * کریم اولان و بلبرنه هیچ کار مشکل و دشوار دکادر همان اندر بط
 قلب ایلوب تسلیم اولدقدن صکره انار سنی اول شاه اعظمه او یله اشنا ایدر * بیان انکه کشتن و زهر دادن مر دز کرک
 باشارت الهی بود * مثنوی * کشتن آن مر دیر دست حکیم * بی بی امید بودونی ز بیم * اول مر دک حکیم الهینک
 النده قتل و هلاکینه پادشاهدن امید ایچون ایدی و نه خوف و بیم دن او تری ایدی (مثنوی) او نکشتش از برای
 طبع شاه * تا یامد امر و الهام الهی * طیب الهی زر کرکی پادشاهک طبع و خاطر ایچون اولدرمدی مادام که
 طیب الهی به اللهک امر و الهامی کلدی * مثنوی * آن پسر را کش خضر بید خلق * سر ازاد نیاید عام خلق
 اول پسرک که خضر علیه السلام انک بوغازنی کسیدی خلقک عامی انک سری و حقیقتنی ادراک ایلر اما خلقک خاصی
 فهم ایلر دیک اولور بونک قصه سی جلد نایینک آخر نه قریب عذر کفتن فیریا آن شیخ بیاتنده ذکر اولشدر * مثنوی *

بشیران اولدی * منوی * ریش برسیکندوی کمت ای درخ * کافان نعمت شد بر رخ * زیاده المذنب صفای بولدی
 وابتدی ای حیف بوم وجهه زیاده المذنب صفای بولادی وای درخ دیردی که بن نعمت و دولت آفتابی بلوت
 آتینه کندی یعنی طوطی تکلمی واسطه سیله دی قیمت اولور چونکم انک آزاری و تکلمی کیده بی قیمت قالور و نعمت
 زائل اولور خواهجه نک آفتاب نعمت شد بر رخ دیمی آنک آزاری زائل اولسندن کایه اولور * منوی * دست من
 بشکسته بود از زمان * چون زدم من بر سران خوش زبان * اول زمان بنم الم صفتش اولیدی اول خوش گفتار
 طوطینک بن باشد نیچون زدم بوم وجهه چونکه بن ارل خوش زبان مرغی اوردم بنم اول زمان صفتش اولیدی
 * منوی * هدیه ای داد هر دویش را * تا یساید نطق مرغ خوش را * اول خواهجه هر دویش هدیه لر و صدق لر
 و برودی تا کم کندی مرغ غنک نطقی بوله بومعنی یساید نقطه واحده ایله اولدیغی اوزره در اما یساید نقطه تن ایله دخی
 نسخه در بوتقد راوزره معنی تا کم کندی مرغ غنک نطق کله دیک اولور و بونده اشارت بو اولور که چن برکسه نک طوطی
 روحی در کونسیج ایلکدن و کلام سول کندن انکم اولسه بودخی بر نوع بلا و اثر غضب مولادر بلائی دفع نار غضبی
 اطفایلز الا صدقه * کافال علیه السلام الصدقة تطی * غضب الرب وقال علیه السلام الصدقة ترد البلاء * منوی
 بعد سه روز سه شب حیران وزار * برد کان بنشسته بدو نمیدوار * اوج کون اوج کجه دفسکره حیران وزار ما یوس کی
 دکانه او نور شدی * منوی * با هزاران غصه و غم گشت جفت * که عجب این مرغ کی آید بگفت * بقال هزاران
 غصه و غم جفت و ترین اویش بوردی که ای عجب بومرغ چن کفتاره کور * منوی * می توان مرغ را هر کون
 شکفت * تا که باشد اندر آید اوبگفت * بقال اول مرغ هر دو لر و عجب و غریب بنسبه (کو ستردی تا اوله که اول طوطی
 سوز که * منوی * جوانی سر برهنه میکشدش * با سر بی مو چو پشت طاس و طشت * دکان او کندن باشی
 آجتی بر جوانی که یکدی جوانی درویشانندن بر طاقه در آنک آخرنده اولان همزه وحدت ایچوندر طاس و لکن
 رقصی کبی نوی سر باشد * منوی * آمد اندر کفت طوطی نا که یاس * بانک بر درویش زنه ای فلان *
 طوطی چو نه جراتی بی کوردی اول زمان سوز کادی درویش اوزره حیدردی که ای فلان * منوی * از چه ای کل
 با کلان سختی * نوکر زبیشه روغن ریختی * ی کل نه سیدن کله قارشدن سن کان شیشه دن یانی دو کدک یعنی
 سنی دخی بخیلین اوروب باشکی کلمی ایلدیلر * منوی * از قیاسش خنده آمد خلق را * ککو چو خود بنداشت
 صاحب دقرا * طوطی درویشی کند و سینه قیاس ایتد بکندن خلقه خنده کدی یعنی خلق عجب ایدوب کولدی لر
 زیرا که طوطی صاحب دقنی کندی کبی چکاندی * منوی * کار با کار قیاس از خود میکرد * کرچه ماند در نوشتن
 شیرین * تصدیق حقه سیر مغشوع ایدوب دیرر که پاک اولان اولیان کار بی کنه و نفسکدن قیاس طوطی که
 قیاس النفس علی النفس جائز کدر که بر نفس بر نفس بکزه مک احتمالی بود که کرچه بکزه از لقمه شیر شیر بونده
 ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اول کابنده لفظ شیر ایکیسری بری برینه مشاهد و لیکن معنای ارسلا ن ویری
 لن معنای سه دروس صور نامشابه و معنای برینه مغایر اولدی لر تا یساید لقمه شیر بکزه مسی بر او ستاد نقاش
 بر اسلا ن بشکله نقشی کاغده یازمه سید روی الحقیقه اول کاغده یازیلان شیر ذی روح اولان شیر مشاهد و لیکن
 بینماده تفاوت عظیم و مغایرت کایه وارد کردل اهل صورت ایله اهل معنائک حالی بونک کبیدرا کرچه ایکیسری
 بین صور انساندر امامن حیث المعنی باطنی یکسان دکادر * منوی * جله عالم زین سبب گراه شد * کم کسی
 زبندال حق اکاشد * جله عالم بومیدن گراه اولدی یعنی با کارل کارنی کندی نفسلری اوزره قیاس ایلد کارنی سیدن
 گراه اولدی از که ابدال حقن اکاه اولدی خلاصه کلام اولیاء الهی کندی بیری کبی زعم ایلد کارندن انلر اسرار نه
 و می بیند عالم اولیوب ضلالت و غوایتنه قالدیلر دیک اولور * منوی * همسری با انبیا برداشتند * اولیا را همجو خود
 پنداشتند * انبیا ای عظام عظیم السلام الیه همسر لک یعنی برابرلک دعوا سن طو تدیلر * کافال الله تعالی جا کاعظم
 قالوا انتم الانبیا ربنا * اولیای انبیا کندی بیری زعم ایتدیلر * منوی * گفته ایتد ما بشیر انبیا بشیر *
 ما و انبیا بشیر خوام و خور * بونلر دیش که داشته بر بشیر زانلر دخی بشیر در بونلر خواب و خور و مقیدر * کافال
 الله تعالی فی سورة الفرقان جا کاعظم و قالوا ما اله الا هو کل الله و هم یبغی فی الدن و الاخر * منوی * این بداندند
 انبیا از عی * هست فرق در میان بی متم ماه اول کراهلر اعی اولد قری جهنم بومعنی بیلدی لر بونلر انلر
 میا بنده بی نهایت بر نوع فرق عظیم وارد و مجرد صورت بشیر بنده همانلر معنائی عائل و مشابه اولغی مقتضی
 اولان کچون حضرت حبیب کرم علی الله علیه و سلم بونلر بشیر بنده مشترک اولسند افرار و رب (ا انا بشیر ملک
 یسودی و روحی الی دیکله بونلر دن وجودش یعنی فرق و تمیز بیلدی بس حضرت خداوند کاردخی انبیا و اولیا نک کفار

و فجار ایله بشیر بنده و کله و شربده و نفسا بنده مشترک اولوب لیکن من حیث المعنی بونلرک بیننده تفاوت عظیم
 اولدیغی تفهیم ایچون ضرب مثل ابرادایدوب سیور لر * منوی * هر دو کون زینور خوردند از محل * لیک شد زین
 نیش زان دیکر غسل * مثلاً هر ایکی درلو آری یعنی بال آریسی و صاریجه آریدر بر بریده بلر لیکن بوندن نیش اولدی
 و او بر سندن غسل اولدی (منوی) هر دو کون آهو کا خوردند از آب * زین یکی سر کین شد و زان مشک ناب (مثال آخر
 ایکی دورلو آهو اولوق یذیلر و صو ایچدی لر برندن که مراد شکار آهو سیدر نجس اولدی و اول برندن صافی مشک اولدی
 منوی) هر دو فی خوردند از یک آنچور (این یکی خالی و آن پر از شکر) مثال آخر هر ایکی فی که بریسی شکر قامنی و بریسی
 غیر قامندر بر ایچور دن ایچدی لر یعنی بر مخلدن صو ایچدی لر بری شکر دن خالی و اول بری شکر دن پر در (منوی) صد
 هزاران ایچنین اشباه بین * فرقان هفتاد ساله راه بین * نیچه یوز بیک بوخیلین اشباه و امثالی کور یعنی یوز کراولان
 تمیلات کبی حددن زیاده امثال و اشباه وارد و قس علی هذا سائر الامثال انلر ما بیننده تمش ییل مقداری بول کور
 یعنی اهل صورته اهل معنائک میا بنده تفاوت عظیم و مسافه بنده وارد (منوی) این خورد کرد دیلدی زوجه *
 وان خورد کرد همه نور خدا * بوکر ام غدا و طعام برانندن بیلد لک جدا اولور یعنی انک وجودندن انجق نجاست آریلور
 و اول طاقه که مراد انبیا و اولیا در طعام و غذا یرید یکی نور خدا اولور (منوی) این خورد کرد همه بخل و حسد (ان
 خورد زاید همه نور احد * بوکره بر جمیع اتدن بخل و حسد ظاهر و متولد اولور و اول قوم بر شکوه بر جمیع اتدن احدک
 عشق طوغر * منوی * این زمین بال آن شورت و بد * این فرشته بال آن دیوست و بد * مثلاً بونبیا و اولیا زمین
 یا کدر و اول کفره و فخره شور و بد بردسته کم و آیت کریمه بویکی طاقه نک حقدنه خوب و لطیف مثال اولور) کافال
 الله تعالی فی سورة الاعراف (والبلد الطیب یتخرج نباته باذن ربه والذی خبت لا یخبر الا نکدا) مثلاً بونبیا طاقه
 علیه فرشته بال و اول طاقه خبیثه دیو کبیدر * منوی * هر دو صورت کریم ماندرواست * آب تلخ و آب شیرین را
 صفاست * هر ایکی صورت اکبری برینه مشابه اولور و امعقولدر زرا صورته اشتراک و مشابهت مقرر در رتبه کم
 آجی صونک و تلوصونک صفای وارد یعنی ایکیسری به صور تا صافیلر و صفوتده بری برینه مشترک در ولید کن ذوق
 اولانسه ما بینلرند تفاوت معلوم اولور * منوی * کرچه که صاحب ذوق که شناسد سیاب * او شناسد آب خوش
 از شور آب) که صاحب ذوقدن غیری بویکی سنک لذتی کیم اکلر ادرالیه خوش و لذت آبی تلخ و شور آب دن اول اکلر
 یعنی اول اهل ذوق اولان کسه اکار * منوی * محو را با مجزه کرده قیاس * هر دو را بر مکر پندار اساس * اول اهل
 ذوقدن غیریسی کفره کبی سحری مجزه به قیاس ایلش هر ایکی سنک بنیادی مکر اوزره ظن ایلر یعنی بی ذوق و بی عرفان
 اولان کسه مجزه ایله سحرل ما بینتی و صاحب مجزه ایله اهل سحرل میانی فرق ایتد رتبه کم جلد نالنده ساحر مجزه لر
 یسایتده بویکی سنک میا نک فرق مسطور اولمشدر فلیطلب فیه کرده نک فاعلی بیت اولده اولان صاحب ذوقدن
 غیر سیدر * منوی * ساحران موسی از استیزه را * بر کفته چون عصای او عصا * حضرت موسی علیه السلام
 زمانه سنک ساحر لری عناد و محادله دن اوتری کندی لر * حضرت موسی علیه السلام کبی زعم ایدوب انک عصای
 کبی اللرنده عصا طو شلدی * منوی * زین عصا تا ان عصا فرقیست زرف * زین عمل تا آن عمل راه شکر ف
 بو سحره نک عصا سندن تا اول عصایه و انجیمه دل بر عظیم فرق وارد و بوعلمدن تا اول عمل و انجیمه دل بر اولوب و وارد
 یعنی بویکی سنک ما بیننده مسافه بنده و فرامیخ * منوی * لعنه الله این عمل را در قفا * رجعه الله
 این عمل را در وفا * بو عملک قفا سنده یعنی بینده و منتهاسنده اللهم لعنی و اذر و اول عمل ایچون وفا ایلکده
 اللهم رجعی و اذر که مجزات انبیا و کرامات اولیا مقتضی رحمت خدا در * منوی * کافران اندر می اوزر سه طبع *
 افی آمد درون سینه طبع * کافر لعناد و جدالده پوزنه طبع در یعنی میون طبع علودر که میونک طبیعتی تقلید
 اوزره مجبوله اولمشدر کذلک کفره دخی عناد و استیزه و آبا و جدادنه طبیعتلر نک مقتضای اوزره تقلید ایدر لر زیرا
 سینه نک ایچنده طبیعت نفسانیه بر عظیم آفت کلدیکه کندی به غرنه ملایم اولور سه ا کا تقلید و میل و محبت ایلر
 * منوی * هر چه مردم میکنند پوزینه هم * آن کنه کرم دیند مبدم * مثلاً هر نهی که انسان ایلر میون هم آتی
 ایلر که آدمدن آتی کوره مبدم یعنی اهل طبیعت میون کبی مردان الهی اولان انبیا و اولیا دن هر نهی کور سه لار نه
 تقلید اول علی بلا تحقیق ایلر و لیکن مقلد ایله محقق علینک ما بینتی میون ایله انسانک عملی کبیدر * منوی * او کمان
 برده که من کردم چو او * فرق را کی داند آن استیزه رو * او میون کمان ایلش که بن انسان کبی ایلدم اول استیزه یوزلو
 یعنی اول تقلیدده عناد و جدل اید بویکی سنک ما بیننده اولان فرق بچن بیلور یعنی بیلر * منوی * این کند از امر
 و او بر ستیز * بر سر استیزه رویان خالک ریز * بواهی الهیدن ایلر و او عناد و می آدن ایلر یعنی بو محقق کامل علی امتثالاً

لا اله الا الله اول و بزرگه طبع اولان مقدار عباد و تقلید دین اتری ایله عباد و تقلید اید بچیلرک باشی اوزره طبراق صاب و وجود و بره * مثنوی * این منافق یا موافق در غماز * از بی استیازه آید بی نیاز * اول منافق موافقه نماز عباد و تقلید دین اتری کور قرض و نیاز ایچون کلز * مثنوی * در غماز و روز و سج و رکات * با منافق مؤمنان در در و مات * صلات و صوم و حج و زکات و کائده مؤمنان منافقه لره بر دواته در بعضی غالب و مغلوب اولقه در مؤمنان ایمانله تحقیق اعمل ایلد کوری جهتن دنیا و آخرتده غالبدر و منافق ایمانسته قلیله عمل قیلد قلیله ایلدن دنیا و آخرتده مغلوبدر * مثنوی * مؤمنان را بر دباشد عاقبت * بر منافق مات اندرا آخرت * مؤمنان را عاقبت برد اولور یعنی غالب اولور و نجات و فلاح بولور آخرتده منافق اوزره مات اولور یعنی خائب و خاسر اولور و عذاب و لعنت بولور (مثنوی) * گرچه هر دو بر سر یک بازیند * هر دو با هم می ریزی و رازیند * اگرچه هر ایکسی یله بر او یون باشی اوزره در بعضی مؤمن ایله منافق هر ایکسی بر عمل طرفی اوزره در هر ایکسی بری بریند نسبتله می ریزی و رازیند در هر دو بر سر یک آدی و راز بر آخر شهرک احمیددر که بینم ساده مسافه بعیده و فراسخ کثیره وارد می ریزی می روزه منسوب و رازی رازه منسوب دیمک اولور بعضی می ریزی می روزه منسوب معناسنه در علی خلاف القیاس می و بر شهرک احمید رازی راز شهرنه منسوب معناسنه درری بر شهرک احمید در دیمک * مثنوی * هر یکی سوی مقام خود رود * هر یکی بروفق نام خود رود * لیکن هر برسی عاقبه الامر کل شی بر جمع الی اصله خواستجه کندی مقایم جانیه کیدر و هر برسی کندی نامنک وفقی اوزره یعنی مقتضای اوزره کیدر بوراده نامدن مراد اصل عند الله ازلی هر کسک ثابت اولان احمیددر که لوح محفوظده کرمومن ثابت اولدیه ازله اولان نامنک موافقه اوزره مقایم جانیه کیدر و اگر شی و منافق مسطور اولدیه اول اسم حکمی اکا آخر الامر غالب اولور شی و منافق کیدر * مثنوی * مؤمنش خوانشد جانش خوش شود * و منافق کوی بر آتش شود * مؤمنه مؤمن او قور رانک روحی خوش و مسرور اولور و کرمومن منافق دیه سن بر آتش و زیاده مضطرب اولور * مثنوی * نام او محبوب از ذات ویت * نام این سیغوش زافات ویت * یعنی اول مؤمنک نامی محبوب اولق انک ایمانله موصوف اولان ذاتند در نفس الامر ده ایمان محبوب و بدیر انکچون موضوع اولان اسم دخی محبوب و یا خود مؤمنک نامی علم الله ده ناسه اولان عینندن محبوب و مقبولدر که قبل من قبل بلا عله در کذلک منافق ذاتک سیغوش اولسی اقاتدن و نفاقله موصوف اولان ذاتند در فی الحقیقه نفاق آفت و بر بر امر صفتدر که انک قبی انک اسمی دخی قبح ایلور و یا خود منافقک نامی آفات ازلیه سندن مبغوضدر که اول آفات انک عین ناسه سندن اقتضای سیددر که و در من رد بلا عله در * مثنوی * میم و او و میم و نون تشریف نیست * لفظ مؤمن جزئی تعریف نیست * لفظ مؤمن درت حرف در لفظ منافق بش حرف در ذات مؤمنه شرف و بر من و بوش حرفدن ذات منافقه عیب و شین ابر من بلکه لفظ مؤمن مصدق اولان ذاتی تعریف ایچون موضوع و لفظ منافق ظاهری باطنه مخالف اولان ذاتی توصیف ایچون موضوع اولددر پس ذاتی مؤمن اولان کسه به منافق دینسه و بونک امثال الفاضل مکر و هه ایله تسخیم اولنسه نفسنه الم کلز و ناخوش اولز زیر ایلور که بوحروف انسانک ذاته عیب و بر من لیکن بویه دین کسه به شرعاً مؤاخذه لازم کاور اما ذاتی نفاقله متصف اولان کسه به منافق دیسک بونام دون انک درونی عقرب کبی صوقر زیر انفسی می رض و خیندر پس لفظ منافق انک مرض نفسی محرک اولور و خراشیده قیلور و نفسنه الم واضطراب کاورنه کم * مثنوی * چون منافق خواهش این لفظ دون * همچو کزدمی خلد در اندرون * بیورد قلیری بومعنایه اشارتدر زیر معنی چونکم مؤمنه منافق اوقوبه سن بودون خینک نام انک قلبی عقرب کبی صوقر یعنی اندن زیاده مجروح و بی حضور اولور * مثنوی * کره این نام اشتقاق دوزخست * پس برادرزی مذاق دوزخست * اکبر بومنافق نامی اصلی دوزخ اولان نفاق صفتندن مشتق اولمیدری پس فیچون اول منافقه ده مذاق دوزخ اولوردی که اول ختم و غضب و اضطراب دروندر که جهنم صفتدر * مثنوی * زشتی * این نام بد از حرف نیست * دلچنی آن آب بحر از طرف نیست * بود اولان منافق نامنک قبی حرفدن دکادر کذلک نیک اولان مؤمن لفظنک حسنی دخی حرفدن دکادر بلکه ایکسینک یله قبح و حسنی ذاتند در نه کم دریا صومرک آجیاتی بزندن و بارداغندن دکادر ذاتند در و استعداد ازلیه سندن در * مثنوی * حرف طرف آمد در معنی جواب * بحر معنی عنده ام الکتاب * سورة رعدده بواتندن مقتبس در (وما کان رسول ای ماصح رسول و لیکن فی معنه) ان بانی بایه یعنی بر رسول صحیح اولدی که آیتندن بر آیت کتوره (الا یاذن الله) الله اذینله کتور و هر نه ایسه (اسکل اجل کتاب) هر وقت و زمان ایچون بر امر مکتوب و قدره در اول وقت کاجیند اول امر مکتوب حکمی طهر در اعجاز (و الله ما یشاء) الله

تعالی بحو و نسخ ایلر و حدن دیند یکی نقشی (و ثبت) اثبات ایدر دیند یکی امری (و عنده ام الکتاب) و اول انکه عندنده در لوح قضای سابقه مشایخ صوفیه قننده لوح در تدر اول قضای سابقه که عقل کل و عقل اول و حقیقت محمدیه و قلم اعلی و ام الکتاب دخی در بر لویه یله حدیث وارد اولمشدر اول ما خلق الله العقل اول ما خلق الله النور اول ما خلق الله القلم (کبی پس بولوح عقل کاده منتقش اولان امورده من بعد تغیرات و تبدلات واقع اولز نایب لوح قدر که نفس ناطقه کلیه در لوح اولده بمجل اولان امور بولوحده مفصلدر بولوح محفوظ دخی در بر نالشا لوح نفوس خربیه سماییه که بونده منتقش اولور شکله و هیاتنه و مقداره بوعالده هر نه و ارایسه اولکی لوح روح مشابه سنده در و ابکینی لوح قلب مشابه سنده در و اوچینی لوح خیال مشابه سنده در و رابعی لوح هیولیه در که قابل صورند بر عالم شهادتده پس بولوح لوح محو و اثبات دخی در بر پس معنای بیت بودر که حروف ظروف کیدر و معانی اول حرفده آب کیدر آب معنایک بجمری ایسه اول الهک عندنده در ککه اول بحر معنی ام الکتاب و لوح قضای حرفدن مراد جمع قوالب انسانیدر زیر اجمع عالم کلمات و حروف منزله سنده در کن امر سنک مظهری اولد یغندن اوتری پس ظروف و قوالب انسانیده هر کسک روحی و استعدادی و قابلیت آب کیدر پس هر کسک روحنده موضوع اولان شیرینک و تلکات یعنی سعادت و شقاوت انسانک قوالب جسدان سندن حاصل اولق دکادر بلکه بحر معنایک حاصل اولمشدر که اول بحر معنی الله قننده در و اول بحر معنایک مراد ام الکتابد معنی آخر حروف ظروف کیدر هر کله ده موضوع اولان معنی آب کیدر و آجیل و طلولق صوینک صفتدر ظرفک دکل و نیک و بدک معنایک در حرفک دکل کذلک ایمان و نفاق و خلاف و وفاق انسانک معناسندن در قلبندن دکل بحر معنی ایسه عند الله ثابتدر که اول ام الکتاب و لوح محفوظدر هر کسک تلخ و شیرینکی اول بحر معنایک و لوح بی خطا دندر * مثنوی * بحر تلخ و بحر شیرین در جهان * در میان شان برزخ لا یمغیان * سورة رحمانده اولان آیه اشارتدر تفسیری بوجلدده تفسیر مرج البحرین سر خنده کلور معنای بیت آج دریا و وطن و دریا جهانده بویکسینک میاتده معنوی برده وارددر که بری بریند متجاوز اولور و معنا اختلاف قیلز در دیمک اولور بحر تلخدن مراد ازله کافر و منافق اولنلدر و بحر شیریندن مراد ازله مؤمن و موافق اولنلدر اگرچه بونلر بحسب الظاهر بری بریند مختلط اولور ولیکن من حیث المعنی بری بریند مختلف قیلور که اول برزخ معنوی بونلری بری بریند اختلاف ایلک که قومن و برزخ معنویدن مراد بوراده هر برینک خاصیت ذاتیه می و استعداد ازلیه سیدر * مثنوی * و انکه این مردوزیک اصلی روان * بر کد زین هر دور و تا اصل آن * بونی بلکه بوهر ایکی بحر بر اصلدن رواندر یعنی بویکی ضد اولان بحر سنک اصلی حقیقت واحددر که بویکسی اول حقیقت واحدده در بوعالده روان اولمشدر و ظهور قیللدر بویکی دریاک اختلاف صور سندن کدر ایله تا بونک اصلی اولان حقیقت واحدیه دلکیت بوجه اختلافات صور سنک متحد اولمیری اول مرته ده سرایت * مثنوی * زرق لب و زرق کور عیار بی محک هر کدانی را اعتبار * قلب التوفی و خالص التوفی عیار ایلکده محکمز مجرد اعتبار جهنم شدن یله مر سن بلکه بونلری بلکه رما یلری فرق قیلغه محک استر زرا یکسینه به صورتا لتون اعتبار ایلر اما محک اوردده هر برینک قبی و حسنی عیانه کاور بونده زرق لبدن مراد میانی و منافق در زرق کوردن مراد مؤمن و موافق و عاشق و صادقدر بویکسینک مایتنی مجرد اعتبار جهنم شدن یله مر سن بلکه بونلری بلکه رما یلری فرق قیلغه محک علم و معرفت لازمدر که انبیا و اولیایه مخصوص اولان محک علم ایلر بونلر مایتنی فرق اوانور و تمیز قیلنور * مثنوی * هر کد را در جان خدا بند محک * ریقین را باز داند از رشک * هر شول کسه نک که خدای تعالی جانده علم و عرفان محک کنی قوبه هر یقینی اول کسه شکدن ککیر و یلور و رشک ایلر بقینک مایتنی اول محک واسطه سیله فرق قیلور * مثنوی * در دهان زنده خاشاک کی جهده انکه آرامد که بیرونش نهد * بر دیر سنک اغزنه بر خاشاک صجره سه یعنی دوشمه اول دیری اول وقت دکلتور و حضور ایلر که اول خاشاک کی اغزندن طشره قوبه * مثنوی * در هزاران لقمه یل خاشاک خرد * چون در آمد خس زنده بی برده * نیچه یل لقمه نک ایچنده چونکه بر کوچک خاشاک کدی یعنی واقع اولدی زنده نک حسنی ایلندی یعنی اول کسه اول خاشاک کی وافر لقمه نک ایچنده ادرال ایلدی خلاصه کلام حسن ظاهریده بوقدر فهم و ادراک وارددر که هزاران لقمه نقیه نک ایچنده بر خاشاک خرد اوسه آتی ادرال ایلر پس حسن باطنیده دخی اول قوت و قدرت وارددر که نیچه یل افعال صالحه اولسه و انک ایچنده نفاق و کفر دن بر فعل اوسه در حال آتی ادرال ایلر و یا خود هزاران مؤمن صادق مایچنده بر منافق انلره هر حالده تنبه قیلسه یله اول منافق قوت ذاتیه علمیه می اولان عارف یلور و ادرال قیلور * مثنوی * حسن دیار دیان این جهان * جس دینی زردبان آسمان * دنیایه منسوب اولان حسن بوجهانک زردباندر یعنی بوجهان صور سنک عمارتک اسبابندر حسن دنیویدن مراد دنیایه

متعلق اولان ابراهیم کاترا کرطاهری اولسون واکرطاطی اوسون یعنی حواس ظاهره و باطنه دن دیوی اولان
 خصلت هر برسی بوجهان صورتیک نرد باید در دینک اولور اما دینه منسوب اولان حس که بوندن مراد ادرکات
 عرفانه و باقیاتیه در در دینک آسمان معنوی در زمی قات درجات عالم آخر ویدر (منشی) صحت این حس بچوید از طیب
 صحت آن حس بچوید از حبیب * اول حس دنیوی و شک سلامت و صحتی طیب صورتیدن ایستد کز را طیبیان
 طبیعت خلل کلان حصاره معالجه ایله یادن الله صحت ویرمک نمکند بر وحس دینیک یعنی ادرکات یقینک صحت
 و سلامتنی حبیدن طلب ایلدیک حبیدن مراد حضرت خدا و انک خلقاسی اولان هر عصرده اولیا و اصفیادر که
 بونار طیبیان الهی و حبیبیان ربانیدر که دینی و روحانی اولان ادرکات خلل کلسه یادن الله اک صحت ویرور و اول
 حسلی خللدن قور تر و سلامت مر ته سینه ابر کورر * منشی * صحت این حس زمعموری تن * صحت
 این حس زختر بیدن * اول حس صورتیک صحتی تن معمور لغند ندر بر وحس دینیک و ادرکات یقینک صحتی بدنک
 ویران و خراب لغند ندر * منشی * راه جان مر جسم را ویران کسند * بعد از آن ویرانی آبادان کند * زیرا جانک
 یولی البته جسمی ویران ایلر اول ویران لغند نصکره نه معمور ایلر حاصل معنی اولدر که جان یولنه برکسه سالک اولسه
 اول طریق حکمی جسمک شہوات و مقتضیات از الیه قیلر بعد فناء اوصاف الجسمانیه آتی لذایذ روحانیه و قوای عقلیه
 و عرفانه ایلر معمور و آبادان ایلر * منشی * ای خنک جانی که در عشق مال * بذل کرد او خاتم و مالک * ای
 سعادت تو شول بر جانکه مال و مالک عشقنده یعنی فی الحقیقه مرجع و مصیر اولان خدای تعالینک جنتنده خاتمائی
 و مالک و مال و جانی بذل ایلر تا سعادت ابدیه بی و حیات طیبیه بی حاصل قیلر ایلر حالد جان و مالی بذل قیلان و انک
 مقابله سنده اجر جیل و جزاء جزیل بولان کسه ایچون بومشالری ضرب ایدوب بیورر * منشی * کور ویران
 خانه هر کج * وز همسان کنجش کند معمور تر * مثلاً برکسه خانیه ویران ایلدی زر خزینه سندن اوتری که انده
 مدقون اید و ککن یلدی و نه همسان اول کنجش خانه سنی اول کیدن معمور و لطیفه ایلر اول کینی بولد قده
 * منشی * آبر ایدر و جور ایلر * بعد از آن جور آروان کرد ایچورد * مثال آخر برکسه صوبی باشندن
 کدی و جوی باله ایلدی یعنی محل آب اولان ابر معنی نجاست و خبائثتدن پاک ایلدی اندنصکره ابر معنی ایچمه که لایق
 اولان صوبی روان ایلدی آنچورد بولنده ایچمه که لایق آب دیکدن * منشی * بوسه را بشکافت و پیکارا کشید
 * بوسه تازه بعد از آنش بر مید * مثال آخر برکسه دری بی یاردی و دمی فی انک ایچندن طشره چقدردی اندنصکره
 تازه دری انک نرینه بتدی * منشی * قلعه ویران کرد و از کافر ستم * بعد از آن بر ساختش صد برج و سد * مثال
 آخر پادشاه کافر قلاعندن بر قلعه نک حین محاربه ده برج و بار و سنی ویران ایلدی کافردن الدی ویران ایدوب کافر
 النندن الدنصکره اول قلعه بی دوزوب آکایچم یوز برج و بار و وسد و زدی بوجله امثال بدایت حاله بذل قیلان و نهایت
 کارده انک اجر و عوض بولان کسه لر حقنده اولور * منشی * کار ایچون را که کیفیت نهد * این که کفتم این ضرورت
 می دهد * صحت این حس بچوید بیدندن بویته کلنجیه دل بسط ایلدکاری قاعده و طریقه اولان انحصاری ننی
 ایچوندر کان بیورر که اگر چه بر طریقت ایلد که اول راه جان جسمی ویران ایلد کلکدر و دخی سالک کنج توحید
 ایچون خانه وجودین خراب وجود و هوئی اول کنجندن معمور و مستطاب قیلدرد بتمشدی و بونک امثالی ضرور
 امثال ذکر اولمشدی اوله اولیجی کار ایچون همان بوکونه طریقه منحصر دیندن غیری اکابول یوقدر دینش اولر
 زیرا کار ایچون کیم کیفیت ویرور یا خود نه کسه انک فعلی بر حالته و بر طریقه مر بوط قیلر بوسوز که دیدم بوضورت
 ویرور بر کاه اولور که اول حق بر قولی بلایاضه و لا جماعده کاله ابر کوزر و وجهل و غفلتله مرده ابکن در حال علم
 و معرفتله دری کورر * منشی * که چنان بنماید و کاهی چنین * جز که حیرانی باشد کاردین * افعال خدا و تیره واحده
 اوزره د ککدر تا عقل و قیاسه صغه (فعال لما یبرید و یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید) انک شان شریفنده ظاهر
 و بیدر دینس کاه اولور کتا باطاعات و عبادات ایدنه و مجاهده و ریاضت یولنه کیدنه کرامت و ولایت ویرور کمال ووصاله
 ابر کورر کاه اولور که بی مجاهده چوق کسه لر مشاهده مر ته سن بولور و روی مقصودی کورر و مجاهده ایلینر
 و ریاضت یولنه کیدناری محروم قیلور کورر ستمک نیجه کسه جمع عمری کفر و عصیانله کورر آخر عمر نده اکایمان
 و ایمان و عرفان شراب بی ویرور در حال کفر و عصیاندن کورر و مر ته ستمک و حیرت و جهل و غفلتله مرده ابر کورر
 و بعضی دخی طاعت و عبادت قیلور حتی ولایت و کرامت مر ته سن بولور و عند الناس مقبول و مسلم اولور آخر الامر
 کافر اولور مثلاً بلم و بر صیصا کبی (لا یسل عما یفعل و هم یستلون) در انکچون کل ذوقنون کاردینده حیران
 و بخت و ندر * کما عاقل اعقل مذهب * و جادل جادل تلقاه مر زوقا * هذا الذی ترک الاوهام حائرة * و صیر العالم

الخریر زندیق * منشی * بی چنان حیران که بشتش سوی اوست * بل چنین حیران که غرق و مست دوست *
 دینده حیراندن مراد انجیلین حیران دکل که بشتی حق جانیه و یوزی خلق جانیه در بلکه مراد اولان بونجیلین حیراندر که
 دوستک مست و مستغرقیدر دینده حیران ایکی قسمدر بر قسمی حیران حق شکنده حیران خلقدر و معروض محبت
 وجود مطلقدر لباس دین وری اهل یقین ایلد و کلام مشایخ کز تله جلب دنیا و جمع احباب ایلر و خلقه دین و تقوادن
 و راه خدادن سوبلر بر قسمی دخی مست و مستغرق دوست اولمشدر و ترک کائنات و مخلوقات قیلشدر و رضای باری بی
 اختیار ایتلشدر و اتمام مذهب عشق و محبتله کسندر دینده کیم این فاضل یوایکی قسمه اشارت بیورر (شعر) فاخرت
 حتی آخرت جییک مذہب * فوا حیرتی ان لم تکن فیک حیرتی (منشی) آن یکی را روی او شد سوی دوست * وین یکی را
 روی او خود روی اوست * مست و مستغرق دوست اولان حیرانک یوزی (بلی من اسلم وجهه لله وهو محسن
 آیتک طبقه دوست جانیه اولدی و بشتی حقه و یوزی خلقه اولان حیرانک یوزی خود آنک کندی یوزیدر یعنی قلبی
 خود وجه مخلوقتی و بشری جانیه در حق جانیه متوجه دکلدر و سروری مر حوم از خود ذاتی کسند و بخت
 بیوست نصرف و توجه از ان خدایده دیمسی او حیرانک یوزی اول دوستک یوزیدر دینک معناسنی مشعر اولور ستمک
 شعی دخی بومعنا به ذهاب اولوب و او برینک خود انک وجهی دوستک وجهیدر که مراد ارباب حقیقتک کزیده سیدر که
 مر ته استغراق و عالم وجدن جدا اواز دیمشدر و لیکن سیاق و سباقه مناسبتی آرکاور بومعنا لک نه چنان
 حیرانکه بشتش سوی اوست ستمه توفیق قتی مشکل اولور قالا اولی * منشی * روی هر یک می نگر می دار پاس *
 بکه کردی تو ز خدمت روشناس * هر برینک یوزیه نظر ایلد و حفظ طوت یعنی حیران خلق و حیران حق اولان
 کسه لر ذاتلر نه نظرایله و بونلر خاصه ذاتلر قلیکده حفظ ایت بولایک خدمتدن سن روشناس اوله سن یعنی
 مر جودر که خدمت الهیه ده و خدمت مشایخ ربانیه ایلد کدن حقیقت شناس اوله سن رو بونده ذات و حقیقت
 معناسنه در * منشی * چون بسی ابلیس آدم روی هست * پس هر دسی نشاید داد دست * چونکه آدم صورتلو
 شیطان چوقدر یعنی صورتده آدمی و سیرتده شیطاندر که شیطان خلقی خبیثه اضلال ایدوب صراط مستقیمدن
 چیقارر سه اول ضلال و مضل همچنان خلق ضلالتله سبب اولور پس بیعت و ارادت ایچون هر بر الیه ویرمک لایق
 دکلدر زیرا احتمالدر که شیطانی و نفسانی اولوب مر شد لباسیله متباس اوله و مشایخ محققین زینه داخل اولوب
 ناسی بومکرله سید قلیله * منشی * زانکه صیاد آورد بانک صغیر * تا فرید مرغ را آن مرغ کیر * زیرا که صیاد صغیر
 صداسنی کنور یعنی قوش کبی صقار دوروب اوتر تا اول قوش طویجی مرغی الدایه بوندن مقصود صورت ناصالح و معنا
 ابلیس صالح کبی اولان کسه لر در که الفاظ و گفتار مشایخه خلقی صید ایدر لر و اول دردمندله اولیا و انبیسانک
 کلا بمرندن دانه دو کوب دام مکرر لند قید ایدر لر * منشی * بشنود آن مرغ بانک جنس خویش * از خوا اید یاباید
 دام ویش * اول مرغ کندی جنسک بانک بی اینسیدر اول بانکه مغرور اولوب هوادن آشفه کار و دام ویش بولور یعنی
 دامه گرفتار اولوب غلام اولور * منشی * حرف درویشان یزد دمر ددون * تا بخواند بر سلیمی زان فسون * فقیران
 حقیقی اولان درویشلر حرفی یعنی کلمات و اصطلاحاتی دون همت اولان مر داوغورر تا کمر سلیم و ساده دل کسه
 اوزره اندن افسون او قویه یعنی اولیا و فقرانک کلامی بر بون کسه یه مویلیه تا کمر اول ساده دلی بوحیلله ایلد صید ایلر
 * منشی * کارمردان روشنی و گرمیست * کاردونان حیلله بی شرمیست * مردان الهینک کاری کرمیت و نور ایتدیز
 دوتلرک و مدعی و کذاب اولان متقوللر کارلری بی حیلقدر و خدعه و حیلدر * منشی * شیر بشین از برای کم
 کند * بومسيلم والقب احد کند * سوال و در پوزه دن اوتری بوکدن ارسلان ایلر یعنی شیران طریقت صورتی
 اورنوب اهل دنیا به اندر کبی سوز سوبلر لر و حال بوک قلیلری کلاب و ذیابیه مشابهدر (کافال صلی الله علیه وسلم سخیج
 فی آخر الزمان من السکر رجال یختلسون اهل الدیسا بالذین و یلبسون جلود الضان السنهم احلی من السکر و قلوبهم
 قلوب الذیاب الی آخر الحدیث کذا فی المصایح فی باب السعته و الریا) بومسيلم کذابه احمد لقب ایلر بومسيلم کذابدن
 مراد اول مدعی و لافزنلر کندی نفس خبیثلریدر که اکایغمبر علیه السلام حضرت تباریک اسمیله و رحیمه زب و زینت
 ویروب کندیلری بی خی و ولی علامتله معلم ایدوب خلقی صید ایچون انلره صورت صلاحدن کورر نور لمسيلم کذاب
 شول کسه در که حضرت رسول صلی الله علیه وسلم انک اخر نه قریب ظهور ایدوب دعوائی نبوت ایلشدر بعد وفات
 النبی علیه السلام حضرت ابوبکر رضی الله عنه بر بقدر عسکر ایلد اوزر نه واروب انکله محاربه قیلوب آخر الامر فانیل
 حضرت حمزه اولان وحشی آتی قتل ایلشدر نه کمر سورمه مانده ده اولان (یا ایها الذین آمنوا من یرتد عنکم عن دینه
 آیتنده اهل تفسیر دینده مر تد اولنلری اوج قسم ایدوب بومسيلم کذابک دخی قصه سنی بوکونه یازمشدر در مسیله تنیاً

وكتب الى رسول الله صلى الله عليه وسلم من مسيلة رسول الله الى محمد رسول الله اما بعد فان الارض نصفها الى نصفها
 لك فاحب عليه السلام من محمد رسول الله الى مسيلة الكذاب اما بعد فان الارض لله وورثها من يشاء من عباده
 والعاقبة للمتقين بخاربه ابو بكر رضي الله عنه بجند المسلمين وكان بينهم قتال شديد فنصر الله المؤمنين عليهم وقتل
 مسيلة على يد وحشي قاتل حمزة وكان يقول قتل خير الناس في الجاهلية وشر الناس في الاسلام كذا في مشكوة
 الانوار * منتهى * بومسيلم والقب كذاب ماند * مر محمد والاولا الالباب ماند * بومسيلم عاقبت لقبى كذاب قالدی
 وحضرت محمد صلى الله عليه وسلم تحقيقه القی الاول الالباب قالدی اول الالباب عقالر صاحبلى معنائه در اولو اسم
 جمع اولور وحضرت رسول صلى الله عليه وسلم عقل شریقی خددن زیاده اولدی بچیون وکند یلری واحد کالاق
 قاعده سی اورره جمع منزله سته تنزیل اولنوب اولو الالباب دینلدی (منتهى) ان شراب حق ختامش مشك نلب
 ياده واختمش بود كنده عذاب) اول مردان الهی و دوستان ربانی شراب حقد كه انك عاقبت و خاتمه سی مشك نابدر یعنی
 مر داروخوار و هلاک و یوارد کلدرو بونلردن فوش ایلین شراب خورلرل دخی خاتمه سی سعادت کردار برقرار غیر نثار در
 فلتنافس المتنافسون بوشربك حقنه دینلسه البق و لثل هذا فليعمل العاملون بونلرایچون ذکر قیللسه احددر
 اما اول دونلکه ياد متيطان وماده عصياندر لائله خاتمه سی فصاحت و شاعت و عذاب و عقوبت در بونلرل
 مشرندن شارب اولان طابلىر نلک دخی عاقبتلى و غایتلى ذهاب و هلاکت و ذالت و خباثتدر نلکه کومکارلرل
 حالى طالب حق اوللره اعلام و اشعار ایچون وزیر غدار و حيله کاربد کردارل وانی مر شد اخلاذ ایلین غیابوت شعار
 و بلاهت دنارلرل عاقبه الامر هلاکت و یوارلرین تحیر و تزلزل کار یورلرل ناسالک اولنلرل بوقصه دن حصه دار و بهره دار
 اوللرل) دامستان پادشاه جهوده که نصرانیان میکشت از بهر تعصب ملت خود (منتهى) * بودشاهی در جهودان
 ظلمار * دشمن عیسی و نصرانی کداز * جهودلرده بر ظلم دوزیچی پادشاه و ارایدی عیسانک دشمنی و نصرانی بی
 اریدیچی یعنی نصرانی بی هلاک اید یچی ایدی * منتهى * عهد عیسی بود و نوبت آن او * جان موسی او و موسی جان او *
 اول زمان حضرت عیسانک زمانی ایدی و نوبت نبوت انک آنی ایدی یعنی اسکا مخصوص ایدی حقیقته خود
 او موسانک جانی و موسی انک جانی ایدی زیرا ایکسی حضرت حق جل شانله نلک پیغمبر ایدرو ایکسینک جانی حقیقته
 بر در اختلاف انجی صورتند در و محکم (لا تفرق بین احد من رسله) جمع پیغمبرلر حقیقته متحد در حقیقه تدریشه
 و جانلرلن فوریه نظر اولند قدده برانلرل مایتنی فرق ایلرل زامانلرل حسیله بری برلرلن افضل اولسی محقق
 و مفسر حدیث (کما قال الله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض * منتهى * شاه احوال * کرد در راه خدا *
 آن در دمساز خدای را جدا * احوال شاه خدا اولنده اول ایک خدایه منسوب دمسازی جدا ایلدی یعنی طریق
 حقه بری بر شمه موافق ایک پیغمبری که حق طرفندن کلکده بر ابرایکین اول احوال و دویین بونلرل حقیقته نظر
 ایتوب ظاهر شرعیتلر شمه باقوب بونلری بری برندن غیرى عدا ایلدی انک احوال و دویین لکنی تفهیم ایچون استاد ایل
 شا کردل قصه سنی علی طریق التمثیل ابراد ایدوب بیورلر * منتهى * گفت استاد احوالی را کانداز * و برون آر
 از وفاق آن شیشه رای * شلار استاد بر شاشی به ایدی که ایچورکل پوری خانه دن اول شیشه بی طشره کتور * منتهى
 گفت احوال زان دوشیشه من کدام * پیش تو آرم بکن شرح تمام * اول احوال ایچورکیروب خانه ایچره شیشه بی ایک
 کوروب استادنه ایدی اول ایک شیشه دن بن تفهیمی سنک اوکه کتورم تمام شرح و بیان ایل * منتهى * گفت
 استاد آن دوشیشه نیست رو * احوالی بکذار و افزون بین مشو * استاد احوله ایتدی اول ایک شیشه دکلدر پوری
 شاشیلقی قور زیاده کور بی اوله * منتهى * گفت ای او ستامرا طعنه مزن * گفت او ستازان دویک را برشکن (احول
 استادنه ایدی ای او ستادیک طعنه اورمه زیر ایشنه ایکیدر استاد احوال شاکر دینه ایتدی او ایک شیشه دن بری صی
 منتهى * چون یکی شکست هر دوشد ز چشم * مر دا حول کرد از میلان و خشم) چونکه اول احوال بر شیشه بی
 صیدی اول بریمی دخی اولدی یعنی احوال چشمدن ناید اولدی زیر اولده هم بر ایدی * منتهى * شیشه یکن بود
 و بچشمش دوغود * چون شکست آن شیشه را دیکر شود * حقیقته شیشه بر ایدی وانلک کوزنده ایک کورنبدی
 چونکه شا کرد بریمی صیدی او بریمی چشمدن کندی زیر حقیقته اول بر ایدی مر قی اولان خیال دخی کوزندن
 غائب اولدی پس پادشاه جهودلک دیده باطنی احوال ایدی باحوال ظاهر شیشه بی ایک کوردد یکی کبی اول احوال باطن
 انبیای علیهم السلام وحدت یشده بی ایک کوروب برندن فرق ایلدی پس دیده باطنک احوال اوللنه سبب و علت
 نه گونه خلقت ایدوکنی پسانه شروع ایدوب بیورلرلر دیزاده میلندن و غصبندن شاشی اولور یعنی بوانکی صفت
 قبیحه موجب احوال بصیرت اولور و مری حقیقت بین ایلکدن دور کورقیاورجه و پادشاهی حقیقت

کورمکدن کور و دور فالدی کبی (منتهى) خشم و شهوت مر در احوال کند * زاستقامت روح رامبدل کند * غضب
 و شهوت مری احوال ایلر و روحی استقامتدن مبدل و محول ایلر یعنی قوت غضبیه و قوت شهویه انسانک بصیرتیه
 علل و دخل و یروب روحی عدالت و استقامتدن بدیل و تغییر قیلوب حقه میل قیلقدن و حقیقت بین اولقدن آتی دور
 و مهجور ایلر * منتهى * چون غرض آمد هترو شیده شد * صد حجاب از دل بسوی دیده شد * چونکه غرض کلدی هنر
 مستور اولدی کوکلدن * کوز جانینه یوز برده اولدی یعنی برکسه انواع هنرلر صاحبی اولسه و برکسینک کوکل
 کوزنه غرض نفسانی کله و اول صاحب هنر اول غرضله نظر قیلسه آنک جله هنری پوشید ماور و نیجه یوز حجاب
 آنک کوکلدن کوز جانینه حائل اولور * منتهى * چون دهد قاضی بدل رشوت قرار * که شناسد ظالم از مظلوم زار
 چونکه فلبنده قاضی رشوته قرار ویره و غرض نفسانی سدا اوله ظالمی زار و ضعیف مظلومدن چن کار بلکه غرض
 سبیلله ظالمه معاونت ایلر * منتهى * شاه از حقه دجهودانه چنان * کشت احوال کالامان یارب امان * شاه جهودلره
 مقسوب اولان کین و غضبندن آنچلین احوال اولدی که الامان یارب الامان یعنی یارب اول خویندن سن امین ایلدیمک
 اولور * منتهى * صد هزاران مؤمن و مظلوم کشت * که پشاهم دین موسی را و پشت) اول لعین یوزیلک بی کاه مؤمن
 دپله لدی بواعتقاد اوزره که دین موسانک حافظ و معینی ام (اموختن وزیر مکر پادشاه راجعت رفع نصرانیان * منتهى
 او وزیر داشت و هزن عشو ده * کو براب از مکر برستی کره * اول پادشاه جهود بول اور بیچی عشو و بر بیچی یعنی
 حبله و مکر قیلچی بر وزیر طو تر دی که اول وزیر آب اوزره مکرندن دوکوم بغلردی یعنی آبی بغلردی و جاری و سناری
 اولقدن کیر و فوردی دیمک اولور * منتهى * گفت ترسیان پشاه جان کند * دین خود را از ملک پنهان کند * وزیر
 بر وزیر پادشاهنه ایتدی ترسار جانلری حفظ ایلر یعنی هلاک اولقدن خوف ایلر پادشاهدن کندی دینلری
 پنهان ایلر یعنی هلاک خوفندن دینلری ستروا خفا ایلر * منتهى * کم کش ایشانرا که کشتن سود نیست * دین ندارد
 بوی مشك و عود نیست) انلری دپله زیراد بلکل فائده سی بوقدر دین رایحه طو عز زرامشک و عود دکلدر * منتهى
 سر پنهانست اندر صد غلاف * ظاهرش بانست و باطن برخلاف * دین یوز غلاف ایچنده پنهان سر در انک
 ظاهرى سنکله در و باطنی خلاف اوزره در * منتهى * شاه کفتش پس بگو تبسیر چیست * چاره این مکر
 و این ترور چیست) شاه وزیره ایتدی پس بوکه تدبیرند و سوبله اول مکرلر و اوزرلرل چاره سی ندر (منتهى * تا نماند
 در جهان نصرانی * فی هویدا دین و بی نهانی) تا کم جهانده بر نصرانی قالمیه نه بر آشکاره دینلونه بر پنهان دینلونه هم
 و جهودنه دینی آشکاره اوله نه دینی پنهان حاصل معنی قتل عام ایدوب نصاری قومنی چیه اهل ایدم کر کسدی آشکاره
 و کرکسه پنهان ایلسونلر دیمک اولور * منتهى * گفت ای شه کوش و دستم را بر * بیی ام بشکاف و لب در حکم مر *
 وزیر دیدی ای شه المی و قولغمی کس مصرع نایده اولان لب در حکم مرده بر قاج وجه جائز در اولامر امر یا مری دن
 امر اوله بو تقدیر چه معنی بورغمی یارولبه حکم ایلکده امر ایلدیمنی یاردقدن صکره بی زیر دراه کتور دیدی و نایسا
 مر مر میردن امر اوله معنی بی بی یاروی حکم ده مرور ایلدیمنی لکی حکم ایلکده انقاد و اجر الله معنائه اولور و نالسا
 مر تلخ معنائه اولوب حکم مضاف اوله معنی بی بی یارولجی دخی آجی حکم ایلکده و یا خود دیمنی یارولجی آجی حکم
 ایلکده ایلدیمک اولور * منتهى * بعد از آن در زردار و مر * تا بخواهد یک شفاعتکر مر * بوقدر سیاستد نصکره
 بی دارا غامجی التمه کتور آحق قصدنه تا بر شفاعت ایدیمنی بی ایستیمه یعنی بکاشفاعت ایدوب صلیدن خلاص
 اید * منتهى * بر منادی کاه کن این کار تو * بر سر راهی که باشد چار سو * بواشی سن مناد یارند ایلده چلک یرده ایل
 بر یول باشند که چار سواوله * منتهى * آنکه هم از خود بران تا شهر دور * نادرا ندازم در ایشان شرو شور * اند نصکره
 بی کند کدن تا ابراق شهره سور تا انلرل ایچنه فساد و فتنه و غوغا براغم که دینلر شمه تمام اختلاف و نقصان واقع اوله کان
 پادشاه اول وزیر بر وزیر دیدی که سن انلره نه ایلله جکسن وزیر دخی انلره ایلله جکی مکرری و سوبلیه جکی فکری
 پادشاهه تقر بر ایدوب دیدی (م) پس بگویم من بسر نصرا نیم * ای خدای رازدان میدانیم) پس نصرا نلره دیم که
 سرادین نصرانی بدهنی تم فی دینده ام ای راز بیلچی خداسن بی بیلور سن (تلبیس ان وزیر جهود جهت قصد ترسیان
 و عرض کردن حال ایشان در پیش شاه * منتهى * شاه واقف کشت از ایمان من * و ز تعصب کشت قصد جان من)
 پادشاه بنم ایما ندن یعنی نصرانیچدن کاه اولدی و تعصب و غضبندن شاه بنم چانه قصد ایلدی * منتهى * خواستم
 نادین خود پنهان کنم * آنچه دین اوست ظاهر آن کنم * ایستدم نادیمنی شاهدن پنهان ایدم اول نسته که انک دیندر
 یعنی دینه لازمدر آتی ظاهر ایدم که بیودیدر * منتهى * شاه بوی برداز اسرار من * دتم شدیش او کفتار من
 شاه بنم اسرار مدن بر رایحه ایلدی یعنی سری طویدی شاه قنده بنم سوزم متهم ولی اعتبار اولدی * منتهى *

گفت گفت نوجوان در سوزنست * از دل تو نادل من روزنست * شاه ایندی سنک سوزنک نان ایچنده ایکنه کبیر
 یعنی سوزنک زیاده ضرر لودر من القلب الی القلب روزنه طبیحجه بنم قلبدن تاسنک قلبکه پنجه واردر * مثنوی *
 من از آن روزن بدیدم حال تو * حال تو دیدم تنوشم قال تو * بن اول روزدن سنک حالکی کوردم یعنی سنک حقیقت
 حالکه ایردم سنک حالکی کوردم یعنی حقیقتنه نظر ایر کوردم سنک ماسکی استنم و قبول قیلزم بعض نسخه
 نونک و اول فحجه سیله نوشتم واقع اویشدر بوتقدیر اوزره معنی بن سنک حالک کوردم و قالک دوردم دیک اولور * مثنوی
 کربدن دین عیسی چارام را اوجه و دانه بگردی باره ام) اگر حضرت عیسانک دیندن بکاچاره و مدد اولمیدی بعض
 نسخه کربودی جان واقع اولمش یعنی اگر عیسانک جانی بنم چاره و درمان اولمیدی اول شه جهودنی جهودانه
 باره لردی یعنی ترجمه ایتموب بنی باره باره ایلردی (ی) هر عیسی جان سپارم سردهم) صد هزاران منتش بر خودنم
 عیساندن اوتری جانی تسلیم ایلرم و بانمی و بر یرم عیساندن اوتری جان و یرمکی کشدی نفس اوزره صد هزاران
 منت تو ردم یعنی آتی کالیه جانم منت یلورم * مثنوی (جان دریم نیست از عیسی ولیک * واقع بر علم دیش نیک نیک
 * بوییت نصاری قومنک جابندن اولان سوال مقدره جواب اولور کان انلر جابندن دینک لازم کاور که چونکم عیسی
 حضرت نلرندن اوتری جان و باش و یرسن و آتی جانکه منت یلورسن پس آنک یولنده جان قد اقلقندن نیچون دریغ
 قیلورسن یولرک سوال مقدره جواب و یروب دیر عیساندن جانم دریغ دکدر اما انک دینک علی اوزره تمام واقع
 یعنی زیاده خوب یلورم یوسیدن شندی اولمک استنم * مثنوی * حقیقی آیدمرا کان دین پالک * در میان جاخلان
 کرد هلاک * بنک حقیق و ظلم کاور که اول پالک دین که مراد دین عیساندن جاخلار اوزره سنده هلاک و ضائع اوله * مثنوی *
 شکر ایزد را عیسی را که ما * کشته ایم این دین حق را رهنما * الله و عیسیایه شکر اولون که بر اول حق دینه
 و مذهبه رفعا و دلیل اولمش * مثنوی * از جهود و دواز جهودی رسته ایم * نایز ناری میا ترا بسته ایم * جهوددن
 یعنی جهود لردن و جهود لقتن و نور تلشتر تا که بر نزار ایه میا غزی بغلشتر * مثنوی * دور دور عیسیست ای مردمان
 بشنود اسرار کیش ای مردمان * ای مردم دور عیسی دوریدر انک دینک اسرار فی جانه بدن استماع ایلکیز تا که سزه
 تحقیق و بیان ایدم یونده تنبیه بود که هر صورت ظاهر در لباس صلاحه متلبس و دین ایمانه متعلق کماله متکلم
 اولان که له اعتماد و اعتقاد ایلک جازد کلد ز بر صورتده صالح و معناده طالح کسه چوقدر و ظاهر امو من
 و موافق و باطن کافر و منافق آمده نهایت یوقدر نه کم و یر بر ترز و بر کبی که صورت ادا عای نصرانیت ایلدی و معنا
 صرف جهود ایدی بوجه نصاری قومه ایلیمه جکی مکر و ترز و بر در که نصاری قومنک مابینه داخل اولزدن و انلری
 بوحیله ایند اضلال قیلزدن مقدم بو ترز و یری پادشاه جهود بو کونه تقریر ایلدی مثنوی (چون وزیر آن مکر بر شمر
 از دلش اندیشه را کلی ببرد * چون وزیر بوحیله بی شاه اوزره صایدی و بیان ایندی و قیلنده مر کوز اولان حیل
 و حقدی بر رنه ایسه عیان ایلدی جهود شاهنک قیلندن جیعاغم و غصه بی ایلدی پس نصاری قومی قتل عام
 ایتمکدن فراغت ایلدی * مثنوی * کرد باوی شاه آن کاری که گفت * خلق اندر کاروی مانده شکفت * شاه وزیر
 ایلدی اول برایشی که وزیر دیدی یعنی سیاست و عقوبتن هر نه سوبلیدی ایسه آتی اول وزیر ایلدی خلق
 اول وزیرک حالنده عیبه فالش ایدی که شاهدک یوقدر مقبول ایکن نیچون اکاسیاست ایندی دیو خلق نجیب
 ایلدی بعض نسخه مصرع نانی خلق حیران ماند از آن مکر نهفت واقع اولمش یعنی خلق اول مستور مکردن
 حیران قالدی زیرا حقیقت حالی میلد یلر * مثنوی * راند او را جانب نصرانیان * کرد در دعوت شروع او بعد از آن * اول
 وزیر ترز و یری نصرانیان بنه سوردی بویه ایلد کدنصکره نصرانیله تمام اعتقاد کسون ایچون اندنصکره اول
 وزیر دعوت شروع ایلدی و قوم نصاری حضور نه کاوب اکا تابع اولمغه باشلد یلر) قبول کردن نصرانیان او را
 از پوشش وضعف * مثنوی * صد هزاران مرد ترسایش او * اندک اندک جمع شد در کیش او * صد هزاران یعنی
 حددن زیاده مرد ترس اول وزیر ترز و یرک جانه آرا آنک محله سنده جمع اولدی نااندن آیین دین عیسی نه ایسه او کزنه ل
 * مثنوی * او یسان میگردایشان را بر از * سرانگیون و زنا و غماز * و انلره رازله بیان ایلردی انجیل و زنا
 و غماز سرنی * مثنوی * او بظواهر و اعظا احکام بود * لیک در باطن صغیر و دام بود * اول وزیر ظاهر ده دین عیسانک
 احکامی و عطف ایدی ایدی لیکن باطنده دام و صغیری ایدی خلاصه معنی اول وزیر ظاهر احکام الهیه بی نقل ایدیچی
 ایدی ولیکن باطن اول احکامی خلقه دام ایدوب کشدی اول دامک صغیر و صداسی ایدی خلقی اول صغیر ایه صید ایدوب
 کشدی یعت و اراده قید ایلردی و بوحکایه نک مالی آفاقه و انفسه تاویل اولور افاقد معتبر اولدینی تقدیر اوزره
 شاه جهوددن مراد شیطان چند که دین بی آدم در زیر حیل کاردن مراد شیطان انس اولان مرابی و موز

و لباس مشایخه متلبس و مصور لردن و انفسه اولدینی تقدیر جبهه و دودن غر ادنفس و وزیرندن مراد قوت
 و اجمه اولور و عیساندن مراد روح و نصارادن مراد قوای روحانیه اولور پس شیاطین انس اولان مرابی و موز و لردن
 شیاطین چله کال آشناقلری اولدنیچون (بوی بعضی الی بعضی زخرف القول غرورا) مغز اسبجه اقوال مر خرفیه
 انلره القا ایلدر و خلقی اضلال و اغوا جانه کیدر و یروب و یرجین دعوتده اول مرتبه دشمن شیطان و محب رحمان
 کور و نور و لباس دیانت و تقوای بر شکله یور نور که عوام کالهام دکل بلکه اکثره عام انلری تمیز و تشخیص
 قادر اولمز لا اله الا الله نوریه ناظر اولمز کذلک انفسده دشمن قوای روحانی اولان شاه نفس طرفندن قوت و اجمه انوار
 عقله مشوب و لباس دیانت و تقوای مستور اولوب ظاهر او اعظ احکام اولوب عبادت و طاعتیه امر ایلر اما باطنیا
 صغیر و دام اولدینی جهتدن قوای علمیه و عملیه دن حاصل اولان ادواق و انوار اخلاصی ازاله و هلاک ایلر مشایخ نوکا
 خواطر ملبوسه دیر هر کس نفس یومکری تمیز ایدم لردن * مثنوی * بهر این بعض صحابه از رسول * متلبس بودند
 مکر نفس غول * انکیچون بعض اصحاب کرام رسول نیکام علیه السلام دن نفس غولک مکر فی متلبس اولور لردی
 و عبادت و اخلاص جانه اغراض نهاندن نه مکر و حیله قیلر آتی سوال قیلور لردی عصمت الله و ایا کم عن خواطر
 الملبوسه و مکاید المتشیخین الملبوسه * مثنوی * گوچه آمیزد اغراض نهان * در عبادتها و در اخلاص جان *
 دی بار رسول الله نهانی غرضلردن نه قارشد و رونه مکر و حیله پیدا ایلر عبادت لردن و جان اخلاصده نه مکر و حیله ایلر
 اگر کو کاف عریله او تو نورسه معنی بویه اولور که انفس عبادت لردن و اخلاص جانه اغراض نهاندن نه مکر و خطایلر
 مثنوی * فضل طاعت را نچستندی از * عیب ظاهر را نچستندی که کو) اول رسول مکرمدن طاعتک فضلنی طلب
 ایلر لردی یونده ایکی وجه جازد روجه اول اولدر که طاعت ایچون اولان فضل و ثوابی دیمز لردی و اندن استفسار
 ایلر لردی زیرا خالص اولان طاعتک فضیلت و ثوابی محقق اولدینی ییلور لردی بلکه آندن ظاهر اولان عیبی
 استر لردی که قی یعنی طاعتک ظاهر نه اولان عیبی ایلر لردی زیرا شوائب اغراض دیو طلب ایلر لردی وجه ثانی
 اولدر که اول یغیر علیه السلام دن طاعتک زیاده لکنی طلب ایلر لردی زیرا شوائب اغراض نفسانیه دن خالصه اولان
 طاعات قلیله اغراض نفسانیه ایه مشویه اولان طاعات کثیره دن خیر و اولدینی ییلور لردی پس اندن عیب ظاهری
 قی دیو جست و جو قیلور لردی کودی معناسنه امر حاضر اولسه دخی جازد * مثنوی * موجود و ذره مکر نفس
 می شناسیدن چون کل از کفر * نفس مکر فی موجود و ذره اول اصحاب اکادیلر و فرق ایلد یلر کفر
 یراغندن کلی فرق ایلد کفری کبی * مثنوی * موشکافان صحابه هم در آن * وعظ ایشان خیره کشندی بجان *
 صحابه نک موشکافلری یعنی مدققلری نفس حیل و مکر یابنده ایلد یکی وعظده انلرک جانی هام و حیران فالور دی که
 نفس مکارک یوقدر حیل و خدعه سی انلری مخیر قیلور دی نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سبائات حسنا (متابع
 کردن نصرانیان وزیر را بجملی از ضعف چشم (م) دل بد و دادند ترسیان تمام * خود چه باشد قوت تقلید عام
 * ترسار تمام مرتبه اکاکوکل و یردیار یعنی اکاعتقاد و اعتقاد ایلد یلر عوام کالهامک تقلیدنک خودنه
 قوی اولور یونده عوامک اعتقاد و تقلیدنده قوت و ثبات اولدیفنه تنبیه واردر (ولهذا قبل اعتقاد العوام کرب
 الحار تقوم ساعة وتسقط ساعة) که بونلر طبیعتلر نیک مشتهیاسنه مناسب برکسه بولسه را کحیبت و اعتقاد
 قیلورلر و اگر نفسلر نیک هوا سنه مخاف اندن بر فعل و بر خصات کورسه را اعتقاد لری در حال ساقط اولوب
 اندن رجوع ایلر لردی * مثنوی * در درون سینه مهرش کاشند * نائب عیسی می پنداشند * نصارانک عوامی
 انک محبتی سینه لری ایچره اککد یلر آتی حضرت عیسانک قائم مقامی صاند یلر * مثنوی * او بر دجال یک
 چشم لعین * ای خدایا دروس نعم المعین * اول وزیر ظاهر ارجال دین کبی ایدی و سرا بر کوزنی دجال لعین
 ایدی یک چشم اولسی ظاهر بین لکندن عبارتدر ته کم حضرت بی علیه السلام بو کونه دجال و مکار لردن تقدیر
 ایدوب یورر لردن کون فی آخر الزمان دجالون کذابون یا تون لکم من الاحادیث بما لم تسمعوا انتم ولا آباؤکم فایا کم وایاهم
 لایضاونکم ولا یقتنونکم رواه ابو هریره معنای مصرع نانی ای خدایا زیاده ابرش بونک کبی مکار لردن سن لطیف
 و معین سن * مثنوی * صد هزاران دام و دانست ای خدا * ماچو مرغان حریص بی تو * ای خدایا زیاده یوزیک دام
 و دانه واردر بر آج حریص مر غلر کبی یز که بر آج حق بنسبه ایه اسیر دام اولور بعض نسخه ده دام دانست واقع اولمشدر
 اضافله که معنی بویه اولور ای خدایا زیاده یوزیک دانه طوزانی واردر یعنی اشکاره دانه لروارد لیکن معناده
 دام لردن * مثنوی * دمیدم ما بسته دام نویم * هر یکی کرباز و سیرنی شوم * الهی هر ردمده بزر یکی دامه بفلمش
 و مبتلا و لشدن فری هر بریزاکر بازوا کر بر سیرغ اولد و زبانی مع هذا اگر هر بریز عقل و ادراکده سیرغ کبی

و شکار معانی و معارف ایلکده یاز کی اولور سده نه بردامه مبتلا اولقدن خالی اولمز * مننوی * می رهائی هر دی
 ماراویاز * سوی دای میروم ای سرفراز * الهی کمال لطفکدن هر بردم اول داملردن سن بری خلاص ایلرسن وکیرو
 ای بی نیاز دایم جانینه کیدرز (مننوی) مادرین ایتار کندم می کیم) کندم جمع آمده کم می کیم) الهی بزواتبارده کندم
 ایلرزه یعنی بواتبار وجودده اعمال و طاعات بغداد ایلرین تحصیل ایلر جمع اولمش کندی ضائع ایلرزه یعنی وسواس
 شیطانی و حیل و مکر نفسانیه نك قلب ایچره دخولی اولدیغی اجلدن انلر استراقه می سببیله اعمال و طاعات نك
 ذوق کندی ضائع ایلر جمع هذا صور اعمال و طاعات مزجوده در ولیکن انك ذوق و نوری مفقوده در * مننوی *
 میندیشیم اخر ما بوش * کین خلل در کندست از مکر موش * آخر بر عقل و ادراکزه اندیشه ایلرزه که کندمه
 بوخلل موش مکر ندر یعنی عقلت ذوقی بغداد نك نقصان و خللی موش کی اولان شیطانت مکر و فساد ندر که
 انك ذوق و لذاتی ایتار در وندن هر دم استراقه ایلر (مننوی) موش نا ایتار ما حفره زدست) از نفس ایتار ما ویران شدست
 موش نا که بزم ایتار مزه حفره اورمشدر یعنی موش کبی اولان شیطان بزم ایتار قلمزه تا کم دلت دلمش و دخول
 قلمشدر اول موش فن و ضرر وندن بزم ایتار می ویران اولمشدر * مننوی * اول ای جان دفع شر موش کن * وانکه می
 در جمع کندی کوش کن * اولای جان موش شرفی دفع ایلر واندنصکره کندی جمع و تحصیلنه کوش و سعی ایلر والا اول
 کندی کندی سکا هیچ بر فائده اولمز زیر اس جمع ایلر سن موش ضائع ایلر * مننوی * بشنوا اخباران صدر صدور * لا صلو
 تم الا بالخصور * اول صدر لر صدر نك خبر نندن ایتست که میورمشدر لا صلو الا بحضور القلب یعنی نماز کامل و تمام
 اولمز الا قلبك حضور یله پس کندی مدمن می اد بوراده ذوق درون و حضور قلب اولور و شیطان صلوات و طاعاتدن حاصله
 اولان ذوق و لذاتی و حضور قلبی مکر و حیل ایلر ازاله ایلر و صلوات و طاعات روحی کیدیوب انجیق رسم و صورتی قالور
 و بلا حضور رسم صلو عند اهل الذوق صلو حکمده اولمز * مننوی * کر نه موشی دزد در ایتار ماست * کندی اعمال
 چل ساه نجاست * اگر بزم ایتار مزه خرمن موش اولمیدی یعنی ایتار در و نغزده سارق اولان ایلرین قرار قلمیدی
 پس قرق یل مقداری اولان عملرک بغدادی قنده در یعنی قرق نیلدن بروظهوره کلان اعمالک اذواق و انواری بغدادی
 فیکر بو قدر پس معلوم اولد * کدی طاعاتدن حاصله اولان ذوقی نفس و شیطان آخذ اولور و ازاله قیلور ایش
 * مننوی * بریزه بریزه صدق هر روزه چرا * جمع می ناید درین ایتار ما * آزار و اوقی اوقی هر کونک صدق نیچون بو بزم
 ایتار مزه جمع اولمز روزه دن صوم اولسه دخی و جهدن خالی اولمز و معنایه خلل کلز یعنی هر صومک صدق ازا نیچون
 بو بزم ایتار در و نغزده جمع کلز و کثیر اولمز اگر بر ایتار کونده بر قاج دانه داخل اولسه و ضائع اولسه بعد الايام جمع اولق
 و ایتار طوطی مقرر اولوردی پس بزم دخی در و نغز ایتار نده هر کونک اولان اعمالک صدق و ذوق دانه لری ضائع
 اولمیدی و شیطان آتی بر جابدن سرقه قلمیدی ایتار قلبی صدق و ذوق ایلر پر اولان صدق قلمی کبی بزم دخی قلمیز
 بر اولوردی و صدق و صفا ایلر دردی پس بو معنای تفهیم ایچون بویتلری مثل موقعه ابر ایدوب * یورلر (مننوی)
 پس ستاره آتش از اهن جهید * وان دل سوزیده پذیرفت و کشید * مثلا آهندن آتشک چوق ستاره سی صیحه دی
 یعنی جقمه دن آتشک و افر شراره لری ظهوره کای و اوایتمش کوکل آتی قبول ایتدی و چکدی (مننوی) ایلک در ظلمت
 یکی دزدی نهان می نهان نکست بر استار کان * ولیکن ظلمته در دزد اول ستاره را اوزره نهانی پرمغنی قور
 * مننوی * می کند استار کان ایلک * تا که نفروزد چراغی از فلک * بریز اول ستاره لری یعنی شراره لری سوزندر
 تا کم فلکدن بر چراغ شعله لیمه آهندن مراد طاعاتدر و ستاره لردن مراد انوار طاعاتدر دل سوزیده دن مراد
 عاشق سوخته نك ناید در ظلمتدن مراد ظلمت نفسانیه و دزددن مراد وسواس شیطانیه در پس تقدیر کلام بویه دیمک
 اولور که طاعات و عباداتدن ستاره و شراره لری ایتار لایحه صیحه دی و ظهوره کادی و اول یاتمش کوکل اول انواری
 سوخته و اقبال ایتدی و در و نغز چکدی و ایلکن ظلمت نفسانیه ده بردزد بر تبلیس خفیه اول ظاهر اولان نور اوزره
 مکر و اضلال بر مقلقی قور و اول وسوسه و تشویش و دغدغه بر مقلیه اول نور لری بر سوسه و در ایلر نا کم آسمان
 معنودن بر چراغ روحانی شعله لیمه و کندی نك خیانت و خیانتی ظهوره کلیمه زرا اول دزد لیمه یلور که خانه دله چراغ
 روحانی شعله لور و نور الهی ظهوره کلور منور درون اولور سه کندی نك مکر و فساد عیان اولور و حیل و خدعه به
 مجالی قلمیوب آخراول نانه دن فرار قیلور پس نه مناجاته و حضرت حق جانبیه عرض حاجاته شروع ایدوب
 یورلر * مننوی * کر هزاران دام باشد در قدم * چون تو بامانی باشد هیچ غم * الهی اگر هزاران دام اولور سه قدمده
 یعنی هر بر آمده چونک سن بزه اوله سن نهی نك فدایت و عتبات بزه اوله هیچ غم بودر (می) چون عتبات
 بود بامانم * کی بودی از ان دزد لیمه * الهی چونک نك عتبات و عتبات بزه اوله بزه دامنهادی و رهمن

اوله اول لیم اولان دزددن بزه چن خوف و بیم اولور * مننوی * هر شی از دام تن ارواح را می رهائی می کنی الواح را
 الهی سن قادر سن و شول فتاح سنکه هر کیجه تن دامنندن ارواحی قور تار رسن و الواحی قور بار رسن یعنی ذهندن
 لوحه لردن نقوش و خواتری قلع ایلر سن (مننوی) می رهند ارواح هر شب زین نفس * فارغان فی حاکم و محکوم کس
 هر کیجه ارواح بو نفس تدن خلاص اولور فارغ و آزاده لردن کسه نك حاکمی و نه کسه نك محکومیدر ارواحدن مراد
 بونده هر کسک روح روانیدر که روح تمیز دخی در بر حالت نموده خروج ایدن و عالم ارواحه کیدن روح بور روح رواندر
 و بونده قالان روح حیوانیدر و فی الحقیقه نوم غلبه قیلوب روح روان بدن دامنندن خلاص اولدقه عالم ارواحده
 کسه نك حاکمی و دخی بر کسه نك محکومی اولدیغی کی بعد انخلاص بواسطه النوم من البدن دخی همان بویه فارغ
 و آزاده اولور پس بو محله اول سوال لازم کلز که هر کیجه ارواح نفس تدن قور توب نام اولدقه منامنده یا حاکم اولقدن
 و یا محکوم اولقدن خالی اولمز اکثر ارواح انسانی خود خوابده بو توب ایلر مقید لردن بوسواله جواب شافی اولدر که
 منامنده حاکم و محکوم اولان و قیود و زندانده قالان روح روان دکادر بلکه روح حیوانیدر که حس مشترک واسطه سبیله
 کندی و اوصورت خیالیه ده کورر * مننوی * شب زندان بخیر زندانسان * شب زدولت بخیر سلطانسان * زندانده
 اولدر کیجه ایلر زندان و حبسندن بخیر لردن در سلطانه منسوب اولدر یعنی صاحب دولتر کیجه ایلر دولتدن بخیر لردن
 پس بو جهندن هر بری فارغ و آزاده اولور اگر چه منامرده هر بری بر قید ایلر مقید اولور سه ده (مننوی) فی غم
 و اندیشه سود و زیان * فی خیال این فلان و آن فلان * بودام تدن خلاص ارواحه نه زبان غمی و نه فائده فکری و اردنه
 بو فلانک فکری و نه او فلانک فکری و اردن بلکه بو جهندن فارغ و آزاده اولور را کور بوداده بر سوال اولنور سه که روایه خود
 سود و زیان اندیشه می بو فلانک فکری مقرر در و بالجه بر قیود ایلر مقید اولق محققدر پس آزاده نك نوجله منامدر
 اولور جواب اولدر که رقیب عالم ارواحه عالم اجسادک اورتیه سنده اولان عالم مشالده کورر شور پس اکثر زمانده انسانک
 ارواحی عالم ارواحه و اصل اولوب رقیب و خیالات دامنندن دخی آزاده اولور و بعض زمانده حکمه و ملصحه اول ارواحی
 حق تعالی عالم خیالده بر حاله مقید قیلور پس بو عالم دخی قیوددن خالی اولدیغنه بیهو عالم اجسامدن عدا و لنور
 و حضرت خداوند کارک مراد شر فکری عالم اجسامدن و عالم اجسامه متعلق اولان عالم خیالدن دخی آزاد اولوب عالم
 ارواحه وصول یلوب مستغرق وی قید اولد فلر نه کوردر در ارواح انساننک حالت نموده اکثر ایشانلری بی قید
 و آزاده اولقدن و بعض زمانده روایه بر قید ایلر مقید اولقدن پس یور قدری کلام اکتره بیهو اولور و عالم ارواحده
 اولان آزاده لکه نسبت اولور فافهم * مننوی * حال عارف این بودی خواب هم * کتب ایزد هم رفودرین هم *
 سورة کهفده جناب عزت اصحاب کهف حقنه یورلر که (و تحسبهم ايقاظا) خطاب سلطان ایتیا علیه السلامه و باهر
 خطابه قابل اولان کسه لره در علی الانفراد یعنی اگر سن اول وقتده حاضر اولدک و کوریدک اصحاب کهفی ای محمد
 و یا ای کسه سن ظن ایلیمیدک بو نلری ايقاظ و بیدار و هم رفودر حال بوکونلر نام و راقدر لردن (و نقلمهم) ای نصر فهم (ذات
 البین یعنی بزد و ندر و رز و نلری صاغ جانبته (و ذات الشمال) وصول جانبته (و کابهم) و اصحاب کهفک کابی باسط ذراعیه
 ایتلری باسطدر (بالوصید) فناء غاره قاشاقی رحه الله تا ویلا شده اصحاب کهفدن مراد عارف بالله اولان اولیادر
 دیشلدر رتبه کم یورلر و تحسبهم ايقاظای و تحسب العارفين بالله ايقاظا لا فتاح اعینهم و احسانهم و حرکاتهم
 و الارائه الی اشتغال الدنیا و هم رفودر عن ماسوی الله فی الحقیقه و نصر فهم الی جهة الخیر و نقلمهم ناره الی جهة متشتی
 الطبیعة و الشواغل الجسمانیة ظهور الحکمتنا و کابهم ای نفسهم باسط ذراعیه ای قویما بالوصید ای بغناء البدن
 ملازمه اهم معنای بیت عارف اولدرک حالی مناسزمه بوکونه آزاده لک و بی قیدک اولور اگر چه بونلر اویانق و بوعاله
 کوزلری آچق ظن اولنور لیکن بونلر بوعالمدن او بوشلدر و قیود بندن خلاص اولمشدر رتبه کم حق تعالی اصحاب
 کهف حقنه بونلر کوزلری آچق اولدیغی جهنندن بونلری کورن ايقاظ ظن ایلدیکیچون بونلر راقدر لردن بونلردن
 اور که دیدی پس بر کسه نك هم بیدار شکل متحرک اولسی و هم او یلوب عالمدن قطع علاقه قلمی بو آینه اثبات اولنور
 پس عارف بیدار شکل ایکن نیجه نام اولور و ارواحن نوم واسطه سبیله بولدیغی آزاده لکی نیجه بولور دینک لازم کلز ته کم
 بو معنای نبین ایدوب تفسیر یورلر * مننوی * خفته از احوال دیار روز و شب * چون قلم در بنجه تقلیب رب *
 عارف دنسانک احوالندن کیجه و کوندن او بومش و فارغ اولمشدر ربک تقلیبی بنجه سنده قلم کبیدر یعنی قلم کابک الله
 نه کونه فی اختیار ایه و انک حرکات و سکنات و هر حالای کابک اولدیغی مقرر اولدیه عارف دخی دست قدرت
 الهیه ده کابک الله قلم کبیدر * مننوی * هر که او بنجه نه بیند در رقم * فعل پندار بیچینش از قلم * اول کسه که رقم
 و کابکده دستی کورر جنبش و حرکته فعلی قلمدن صانور یعنی فعل و حرکته تقلیب ربی مشاهده قلم اول فعل

وصفات الهیه نیک عکس و نظایر و بوسایه و پیرایه صورتی اصلی مرتبه حقیقت در پیرایه اصلی قیوب سبایه و پیرایه نیک صید و شکار نه سعی قیلان عمری ضایع قیلور و مقصود بالذات ندن محروم فالور نه کم تمیل ادب بیورررر مشنوی * تیراند از دیسوی سبایه او * ترکشش حالی شود از جست و جوی * اوایل شکار ایلک قصده سبایه جانینه اوقا تر طلب و سعیدن آنک ترکشی خالی و تنی اولور یعنی سهام انقاس قواسی سبایه دنیا جانینه رمی ایلر و جست و جوی تیراندن آنک ترکشی خالی فالور ترکشدن مراد عمر در نه کم بیوررررر مشنوی * ترکش عمرش تنی شد عمر رفت * از دیدن در شکار سبایه نفت * آنک عمری ترکشی پوش اولدی عمری کندی رفت فعل ماضی مفرد مذکر غائب در سبایه نیک شکارنده نفت بلکدن اوتری یعنی کریمت ایل بلکدن اوتری بودخی وجه در سبایه نیک شکارنده بلکدن بر حرارت اولدی سیابان بیورد قد نصکره آنک مکر نه فر رفته و نقوش ظاهره سنه گرفتار و شفته اولان ابلهک بوقید و آمدن خلاص و نجات بولمنه و به یله نه ایدیکنک سیاته شروع ایدوب بیوررررر مشنوی * سبایه یزدان چو باشد دایه اش وارها ند از خیال و سبایه اش * اول ابلهک سبایه یزدان یعنی ظل الهی اولان ولی عالیشان چونکه دایه و مریشی اوله آتی سبایه دن و خیال دن کیر و قوررررر مشنوی * سبایه یزدان بوبنده خدا * مرده این عالم وزنده خدا * یزدانک سبایه سندن مراد خدا نیک بنده سی اولور اول بنده خدا او عالمک مرده سی و خدا نیک زنده سیدر یعنی بوعالمدن بر موجب موافق ان موافق اولش و میت کسی فراغت قیلش و خدای تعالی ایل زنده اولمش و اولک قرب وصالی بولمش در مشنوی * دامن او کیر و زتر بیکان * تارهی درد دامن آخر زمان * ای اسیر سبایه دنیا اولان کسه اول سبایه خدا نیک دامننی طوط یعنی آنک تبعیت و انقیاد دی ذیلنه علی الفور تبیت ایت بی کان تا کم آخر زمانک دامننده اولقدن قورنه سن یعنی تا کم بی شبهه آخر زمانک نهایتنده واقع اولان قن و محندن نجات بولمن * مشنوی * کیف مد انظر نقش اولیاست * کودلیل نور خورشید خداست * سورة فرغانده اولان آیت کریمدن مقتبسدر نه کم بیورررررر الم ترالی ربک نظر انتر میسن یا محمد ربک صنعته و قدرته (کیف مد انظر) نه حاله ظلی بسط ایلدی ظلدن مراد عند اهل التحقيق ظلال کائنات و صور مکوناندر مد ظلدن مراد اظهار ایدر یعنی ربک بوجود خارجی بی نیجه اضافی بسط ایدوب اظهار ایلدی (ولو شاء جعله ساکنا) اگر ربک دیر سه اول ظل کائناتی خزینه عدمه ساکن قیلوب غیب مطلقه منعدم و مکتم قیلور (ثم جعلنا الشمس علیه دلیلا) اندنصکره بر قیلدق شمسی اول ظلال اوزر نه دلیل قیلدق زیر اشمس اول نیجه ظل معلوم اولر شمندن مراد عقلدر یعنی برشمس عقلی قیلدق بوظل کائناتک اوزر نه دلیل قیلدق تا حقیقی نور عقله منته هم اوله (ثم قبضناه) ای ذلک انظر یعنی اندنصکره بر اول ظلی اخذ ایلدک (الینا) بزم جائزه (قبضایسیرا) ای سه لا غیر عسیر یعنی آسانغله مغنای بیت کیف مد انظر که حق تعالی بیوردی که اندنصکره مراد عند اهل التحقيق ظل کائناتدر بوسایه کائنات نقش اولیاد که اول اولیاه دلیل نور ذات خدادر کوزیمیری اولیایانک نقشه راجع اولسه دخی جائز در بوجه اوزر نه معنی که اول نقش اولیا اولان ظلال کائنات دلیل نور ذات خدادر دیمک اولور و بوجود خارجینک نقش اولیا اولی بوجه در که جله عالم حقیقت محمدیه نیک صورتی و نقشیدر زبرامدر موجودات و مرئی ممکن اولدر و هر کامل و مکمل که مظهر اسرار حقیقت محمدیه اوله بوعالم بالکلیه نیک جسدی و صورتی و نقشی کبی اولور حیث مایشاء انده تصرف ایدر نه کم ابن فارض حضرت نری بیورررررر شعر * ولا ظلال الا ومن نور باطنی * به ملک میدی الهدی * مشنوی * اندرین وادی مرئی این دلیل * لاحب الا فلین کو چون خلیل حضرت واهب الاحسان و الانعام سورة انعامده حضرت خلیل علی نبیا و علیه السلام مبداء حالنده اولان احوالی حکایه بیوررررر (فلما جن علیه اللیل) وقتا کم حضرت ابراهیم اوزر بیلیل بور و بوب ستر ایلدیه قاشانی لیلی طبیعت جسمانیه اید تاویل ادب در که فلما اظم علیه اللیل ای عالم الطبیعه الجسمانیه فی صباء و اول (رأی کو کبا یلد زری کوردی تا ویلی یعنی رأی کو کب ملکوت الهیکل الانسانی التي هی النفس المسمیة روحا حیوانیه اذ وجد فیضه حیوانیه و مرتبه یعنی هیکل نفس انسانی کو کبی که روح حیواندر آنک حیوت و تربیه سن و فیض بولدیه قال هذاری) حضرت ابراهیم علیه السلام دید که کو کب بنمرد و تا ویلده کو کب روح حیوانی بنمرد دیدی فلما اظم (وقتاً کم اول کو کب زایل اولدیه تا ویلده یعنی روح حیوانیه صفی اوار قلب و آوار شد و نفع الله زائل اولدیه قال لاحب الا فلین دیدی که بن زایل اولان شیریه محبت ایزم قال القاشانی ای الغابرین فی الجسم المحسین به حضرت خذروند کار دخی تعلیم بیورررررر که طریق وحدت و راه جناب عز نه دلیل و در همتا سر کتمه و نقوش کائنات نه لاحب الا فلین دی خلیل و ارجله به دل و برمه زتم * مشنوی * رز سبایه آفتابی رباب * دامن شه شمس تبریزی شتاب * بوری سبایه دن بر آفتابی بول یعنی سبایه الهی اولان و اینک وجود ظاهر سندن آفتاب احدیتی بول تبریزه منسوب

شاه شمسک دامننی بول یعنی اگر سبایه وجود و لیدن آفتاب حقیقی بولق اسیر سبایه شامعنی اولان شمس الدین تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت نری نیک دامن امر و ارشادنی محکم طوط شتاب لغنده بولد دیکل معنایه در و بوجمل ده محکم طوط معنایه استعمال اولور * مشنوی * ره ندانی جانب این سور و عرس * از ضیاء الحق حسام الدین پیرس * بوسور و عرس جانینه بول بیاز ایلک سور و کون معنایه عرس کانه و کویکویه اطلاق اولور لیکن بونده محبوب معنایه استعاره قیلور ندانی ده استقامت معنایه و بریلور نقدیر کلام اگر بوجوبه حقیقه و آنک وصالی سور نه بول بیلر سبک حقل ضیائی اولان حسام الدین جامی افندی قدس الله سره العزیز حضرت نری ندن سوال ایل که اول محبوبه حقیقتک و آنک وصالک طریق بقی اعلا بیلور و بوجوبک وصاله عاشق اولان اکا افتد ایلور یعنی بوا یکی کامل عصر ربک مرشد و مرید سیدرا کرشم حضرت نری بوله من سبک اول معشوق بولنی حسام الدین جللی افندی دن صور بومعنی اول عصرده اولنره کوره در پس اول عصرده اولنره نسبت بولکلامدن حصه بودر که ای آفتاب حقیقی بولق استین شاه طریقه اولان شمس حضرت نری نیک مشربنده برولینک دامن امر و ارشادنی طوط واکر اول محبوبک وصاله بول بوا زسک حسام الدین صفتا و بر مرشد کاملدن آنک طریق سبک سوال ایت دیکل اولور مشنوی * ورحسد کیر در ترادره کاو * در حسد ابلیس را باشد غلو * اگر حسد بولده سنک بوعازکی طوبه حدهده ابلیس لعین ایچون غلو اولور یعنی طفیان اولور و تبحر اوز قیلور بونده مشایخ عظامه و اولیای کرامه جسد ایلکدن حذر ایلک که تنیه وادر نه کم شیطان حضرت آدم علیه السلامه حسد ایلوب و سرکش اولوب انده اولان نیجه منافع و قوراندن محروم قالدی کذلک رلی اولنره و ارشاد قیلنره شیطان کبی حسد قیلان و اناخیر منه دیوب سرکش اولان کسلر انزل منافع دینیه و فواید یقینه سندن محروم فالور * مشنوی * کوز آدم تنک دارد از حسد * با سعادت جنک دارد از حسد * زیرا که او شیطان حسد ندن آدم علیه السلامدن عار طو ترو فی الحقیقه سعادتی ایلدیه جنک طو تر حسد ندن که آدم علیه السلام حضرت نری نه ملائکه کبی محبت و مطاوعت قیلسه ایدی سعادت ایدی به واصل اولوردی چونکم اکا حسد ایلوب مخالفت قیلدی ککدن سبک سعادت ایلدیه جنک طو توب و دواتنک یوان اوردی (مشنوی) عقبه زین صعبتر در راه نیست * ای خنک انکس حسد همراه نیست * راه حقه بوحسدن اصعب و دشوار بر عقبه بوقدرای سعادت تلوشول کسه که حسدا کا همراه دکلر * مشنوی * این جسد خانه حسد ایدان از حسد اوده باشد خاندان * بوحسد انسانی حسد خانه سی کلدی ییل ای اهل طریق حسد دن خاندان آکوده اولور یعنی حسد بر صفت قبیحه در که خاندان وجود انسانی بی ملوث قیلور * مشنوی * کر جسد خانه حسد باشد ولینک * آن حسد را بالک کرد الله نیک * اصکبر چه جسد انسانی خانه حسد اولور ولیکن بوحسدی الله تبارک و تعالی ایوبالک ایلدی نه کم انبیاء و اولیاء و اصفیایک جسد رلی پالک ایلدی کبی مادام که تطهیر الهی بر کسه نیک خانه جسدنی ماء علم و معرفتله بالک قیلله آنک جسدی خانه حسد اولقدن خالی اولر دیکل نکته سنی اشعار ایلر * مشنوی طهرایبیتی بیان با کبست (کنج نورست اطلعشمس خاکیت) سورة بقره ده بوا یتن مقتبسدن (وعهدنا) ای امرنا هاما الی ابراهیم و اسماعیل) یعنی بزم ابراهیم ایلدک ابراهیم و اسماعیل (ان طهرایبیتی) تطهیر ایلک بنم بیتی دیکل کلاه لاطافین) طواف ایدنرا ایچون (والعا کفین) دخی مقیم اولنرا ایچون (والرکع السجود) دخی را کعلر و ساجدرا ایچون قال القاشانی ای امرنا هما ببطهیر القلب من قاذورات احادیث النفس و ارجاس و سواس الشیطان و انجاس دواعی الهوی و ادناس صفات القوی اللطائفین ای السالکین المشتاقین الذین یدورون حول القلب فی سیرهم و العاکفین الواصلین الی مقام القلب المقیمین فی بلا تلویضات النفس و الرکع الخاضعین الذین بلغوا الی مقام تجلی الصفات و مرتبه الرضا السجود القانتین فی الوحدة پس حضرت خداوند کار دخی بوا یتنک معنای تطهیر قلبه الوب بیورررررر که حضرت ابراهیم و اسماعیل حق جانیندن کعبه نیک تطهیر نه امر تطهیر قلبه اشارت اولور ویا کلکی بیان قیلور نه کم بیورررررر طهرایبیتی قوی بالنا یلمکی میا ندر زبر ادله اصولیه نیک بری دخی قیاسدر پس تطهیر کعبه واجب اولیجق تطهیر قلب بطریق الاولی زبر المؤمن اشرف من الکعبه عند الله حدیثک غوا سنجبه مؤمن کعبه دن اشرفدر پس تطهیر قلب لازمه معنای مصرع ثانی اول جسد من حیث الباطن نور الهی کنجیدرا کرچه اول نورک طلسمی جسد خاکیدر انسانک ظاهر نه نظر قیلسک خاک و طیندن مرکب اولمش بر جسد در و باطنی اوار الهینک و علوم و اسرار ربانینک مخزنیدر بوجون نور جسد خاک کی طلسم کبی واقع اولمش در زبر ا بوجسد خاک کی در ونده اولان کنج نوری کوسر من و شیطان سیرت اولنره در ونده اولان خزینه نیک فتحه و مشاهد سینه بول و برمن * مشنوی * کرکنی بر بی حسد مکر و حسد * زان حسد در اسباب همارسد * چونکه بی حسد اوزر نه یعنی درونی غل و غشدن صافی اولان

جسد او زره مکر و حسد ایلیم من اول حسد دن کواکه سیاه غلغلر ابریشور که انک سینه یله تیره دل اولوب ظلمت جهل
وغفلتده و سیاهی کفر و معصیتده فالورسن * مننوی * خال شومر دان حق وزیر پاپ خال بر سر کن حسد را هیچ و ما
مردان حقل آتانی التمه خال اول بزجلین حسد باقی اوزره مطباق ایلهر که حسد وجود و برمه (بیان حسد وزیر)
مننوی * ان وزیر از حسد بودش نژاد * تا باطل گوش و بینی باد داد * اول وزیر چک که انک اصلی حسد دن ایی نژاد
اصل معناسند در حسد باطل لاله کوش و بینی سنی یله و بردی یعنی عیب پیره کنیدی اختیاری ایله قولتی و بورتنی
کسدری * مننوی * بر امید انکه از نیش حسد زهر اودر جان مسکینان رسد * کوش و بینی سنی یله و بردی اول
امید اوزره و بردی که حسدی نیشدن انک زهری مسکین و بیچاره لاله جانته ابرشه یعنی نصارت فقرا و مساکینک
جانته حسد نیشدن زخم اوره تا انتری صورت او معنا هلاک قیله * مننوی * هر کسی کوازه حسد بینی کند * خو پش
بی کوش و بینی کنی کنده مصرع اولده کند بفتح الکاف کنیدن لفظندن قور بر منی معناسنه ماضیدر پس تقدیر معنی
هر شول که که حسد دن برورن قور بر معنی خلقه ضرر قصد ایلیم کنیدی معنای کوش و بینی ایلزیر بر حسد انسانک
سمع جان کر و انت جانانی فرایند اگر چه بر قاج وجهله دخی معنی قایلدر اما انکرده تکلف زیاده اولور * مننوی * بینی
ان باشد که او بوی برد * بوی او را جانب کوی برد * بینی اولدر که او بر رایحه ایلیم یعنی قو قود و به رایحه ده اولدر که آتی
بر محله جانته ایلیم بینی دن مراد مشام روحانی اولور که رایحه روحانی اله و رایحه روحانی آتی حقیقت محله منک جانته
ایلیم دیک اولور * مننوی * هر چه بویش بویش بینی بود * بوی آن بویش کان دینی بود * هر که کابوی بود در
بوم و جهل و هر که انک بوی بود یعنی انک بوری قو قوالمز حقیقتده اول کسه برونیز در زیر بر و نندن مراد رایحه
المقدر چونکم رایحه ایلیم عدم مشابه سنده در بویدن مراد اول دینه منسوب بویدر که انک سینه یله کوی یار
حقیقی اولان مرده وصول بوله حاصل معنی بینی دن مراد معنوی اولان بینی و رایحه دن مراد رایحه دینیدر
بر کسک نک که دین رایحه سنی استنمام ایلیم قوت شامه باطنیه سی اولسه اول کسه مشام معنوی صاحب لیم
نسبت برونیز در (مننوی * چونکه بوی برد و شکر آن نکرد * کفر نعمت آمد و بینی خورده * چونکه بوی ایلندی
و انک شکر فی ایلدی یعنی چونکم طالب بر معدن روایح دینی اولان کاسلدن بر دینه منسوب رایحه الادی و یقینه
مخصوص اولان بر رایحه فی مشام جانله استنمام قیلدی کرد که انک شکر فی ایلیم چونکم اول رایحه دینه نیک شکر فی
ایلیم اول کسه کفران نعمت کلدی و بورتنی سیدی یعنی قوت شامه روحانی سنی محو ایلدی پس دین رایحه سنی المنه
قابل اولان قوت که در نندن زائل بوله اول کسه نعمت دینیده بی بهره فالور بلکه معسر اولور و نه و بانه عاقبه الامر
کافر اولور و لهذا قیل (یت) مشبو کفران نعمت زانکه کفران * چونیکو شکر فی باشد و کفران * مننوی * شکر کن
مر شا کر از انده باش * پیش ایشان مرده شو یا بنده باش * شکر ایلیم و تحقیق شکر ایلیم بیلیم بنده اول شا کر کردن مراد
بونده حق تعالیکن نم صوری و معنوی سینه شکر قیلان کاسلار در انلر اوکنده مرده اول باقی اول یعنی شا کر اولان
مر شده بنده و مرید ایلیم کر کرد که کالیت بینیدی الفصال مرده اوله سن و جمیع مراد کدن کذر قیله سن تا کم
حیات ایلیم و سعادت مرده مرده من بوله سن شکر لوشا کر لک تفصیلی اوچنی جلد لک شکر حسد بر قاج محله بیان
اولشدر * مننوی * چون وزیر از رزنی مایه ساز * خلق را تو بر میا و از نماز * اول وزیر جهل و کبی رهنلکدن یعنی
یول اوچنی و اضلال قیلیم یلندن کنده یکسر مایه دوزمه سن مضل اولوب خلقی مأمور اولد قلمی نماز و سازدن بوقار و
کسر مرده یعنی انکر نماز و سازنی زانکه * مننوی * ناسخ دین کنسته آن کافر وزیر * کرده اواز مکر در لوزینه سیر
* اول باطن کافر اولان وزیر صورت نادینک ناسخی اولش ایدی مکر و خیله سندن اول وزیر کویلو زینه ایچره صار مساق
ایلمش ایدی یعنی انک حالی فی المثل صورتده لوزینه در و ننده سیر اولان حلوا به بکزدی نه که زمانه مر ایلری دخی
بوقیه نلدر و فهم کردن حادثان نصار مکر و زرا * هر که صاحب ذوق بود از کشت او لک سیدید و نطنی جفت او
نصارتدن هر کسکه صاحب ذوق و اهل تمیز ایدی وزیر لک سوزندن یعنی وعظ و نصیحت متعلق اولان کلامندن
بر لذت کوردی و آجیاق انک جفتی یعنی انک کلامنده و الفاظنده ظاهر ابر لذت و جلالت کوردی که باطنش امر ارت
خاد و ضلالت انکله جفت اولش و از دواج قیاس ایدی وزیر دن مراد بونده مرایی و مدعی و کذاب اولان و نصیحت
و ارشادی دام تزویر ایلیم و خلقه بحسب الظاهر نصیحت قیلان و بحسب الباطن انتری مضل اولان طائفه در
مننوی * نکتم سانی کفت او * ایچنه * در جلاب قدر خری ریخته * اول وزیر نه چخنده غرض نفسانیه ایلد قرضش
نکته لردی شلافند جلای ایچنه بر زهر و دوش ایدی مراد آفاقده اهل رایلیک حالی بونک کسید و انفسده صورت
صلاح منقلب اولان نفس لرامه ناک عبادت و طاعت و خیر و حسنات متعلق اولان خواطر و کلمات بوقیلند در

دیک اولور (مننوی) ظاهرش می کفت در ره چست شو * و اثری کفت جان راست شو * وزیر لک کلام منک ظاهری
سامعه طریق حقد چست و چابک اولد و بردی اثرده یعنی کلام منک اسلوب و خواسته جانته سست اولد و بردی یعنی
بر ذوالوجهین کلام سوزلردی که انک ظاهر نندن طریق حقه ترغیب و تحریض ایلیم مننهم اولور و لیکن انک اثری
و معناسی جانته سست اول و ترک طاعت قیلدیم ایسام و اشعار قیله و بردی اگر انک کسر همزه ایلد قرائت اولورده معنی
بوند دیک اولور که انک کلام منک ظاهری سامعه راه حقد چست اولد و بریدی و انک عقبنده خفیه ایما و اشارتله
جانته سست اولد و بریدی یعنی انک مقالی ظاهر اچست اولد دیک اولور پس بر شینی مشر اولور و انک اثر نندن جانته
سست و کاعل اولدیم کی نکته قیلور و دیک اولور پس بر شینک ظاهری خیره و اثری شره داعی اولد یقینه و صور تا نافع
و معناسی قیلد یقینه و اسیات شریقه بی ضرب اید و بوم معنای نفهمی و برور * مننوی * ظاهر نکره کراسفیدست
و نو * دست و جامه مر سیه کرد از * مثلا نکره منک ظاهری اگر چه بیاض و یکمدر نوضم نوله قرائت اولورال و جامه
اول نکره نکره نکره سیاه اولور نکره ده بو خاصیت وارد که بر کسه آتی ایلد صایسه و جیب جامه ده جوق زمان طوئسه
البته انک اثری اول کسینک الی و جامه سنی سیاه ایلر اگر چه اول نکره ظاهر اسیده و نودر کذلک کلمات مضمره و نصایح
من خرقه ظاهر ادین اسلامه متعلق اولد یعنی جهلندن بیاض و نو کیمدر و لیکن معناسی انک اثری و اثر نلالت باطن
و موجب کدورت درون اولمی مقرر در * مننوی * آتش ارجه سرخ رویت از سر * نوز فعل اوسیه کاری نکر *
مثال آخر آتش اگر چه سرخ روی در یعنی نورانی شکل در سر و شعله جهلندن سن اول آتشک فعلندن و اثر نندن اولان
سیم کاراغه نظر ایلد مثلاً هر نه بی یاقسه و علوی کسه البته اول شی سیاه کوه کبی فالور پس شکلی نورانی و کار و اثری
ظلمانی اولور کذلک مرایی و کذاب و مدعی اولدر لک فعلنی و قولنی بو که کوره قیاس ایلد (مننوی * برق اگر نوری نماید
در نظر * لیک هست از خاصیت دزد بصر * برق اگر چه نظرده بر نور کوستر و بوم معنادر برق اگر چه نظرده صافی بر نور
کوی نور لیکن انک خاصیت ندر بصری او غرق یعنی خطف ابصار و اخذ رؤیت و انوار ایلک زرا کوزة آشوبه برانسته
کوره مر اولور کذلک اهل ریا و قبل تصفیه النفس ارشاده نصدی ایلین اصحاب دعوی ظاهر انظرده بر نور کوستر و
و یا خود کندی نظر ناسده بر نور صافی کبی کوی نور و لیکن بونلرک خاصیت ندر مستعد اولان طاب لیلرک ابصارنی
خطف ایلک و بونلرک بصر صیرتک او کجه ادراکات نورانی سیاب ایلک * مننوی * هر که جزا کاه و صاحب ذوق
بود * کفت او در کردن اوطوق بود * هر که آگاه و صاحب ذوق غیری ایدی یعنی خبردار و صاحب ذوق دکل ایدی
وزیر لک سوزی او کسینک بونده طوق اولدی یعنی کردن جانته قلاده کبی قالدی ته کم بوزمانده بی ذوق و بی تمیز اولان
کسه لک کردن جانته وزیر کبی بر تر و اولان مرایی و مدعی لک قولی طوق اولش و هر بری انلرک کلمات من خرقه سنی
پوشتر نه قلاده قیلشدر * مننوی * مدت شش سال در حیران شاه * شد وزیر تاسع عیسی را شاه * شاه *
فراق و هجرانیدن الی یل مقدار ی اول وزیر بر تر و عیسی علیه السلام حضرت تلیشک توابعنه شاه اولدی یعنی
خواصدن غیری به ملجاء و ماوی اولوب حفظ قیلدی (مننوی) دین و دل را کلید و برید خلق * پیش امر حکم او
می مر دخلق * خلق جمیعادین و دلی کانلیم ایلدی خلقی انک امر و حکمی اوکنده اولور و یعنی اکانلیمه مطیع
اولور و * یغما شاه پتمان با وزیر * مننوی * در میان شاه و او یغماها * شاه را پتمان بد و آرمها * شاهله
او وزیر لک اورتیه سنده یغما و ار ایدی شاهک او وزیره خفیه ارامری و ار ایدی یعنی نهانی وعده لری و قلبه ارام و سکون
و بره جک سوزری و ار ایدی * مننوی * پیش او بنوشت شه کای مقبل * وقت آمد زود فارغ کن دلم * اول وزیر لک اوکنه
شاه مکتوب یازدی بویه دیو که ای بتم مقبول و عده نک وقتی کادی بتم کویکی تیز نمدن ازاد و فارغ ایلد شاهک وزیره
خبر ارسال ایلشندن مراد بونده شیطانک نفسنهانی اخبار من خرقه و خواطر مزور و بی انصاف سید در تاقوای
روحانینک محو و ازاله سنده سعی قیله و قوای روحانیته و نورانیته ازاله انکله شیطان غمدن فراغت کاه و آسوده اوله
* مننوی * کفت اینک اندرین کارم شما * کافکم در دین عیسی فتنها * مکتوب ایچنده وزیر ایدی ای شه شندی
بو فکرده یم که عیسانک دینی ایچنه فتنه لر راغم که نالک سبی ایلد ظاهر اوطا ناهلاک اوله لروضلا نده فالوب عقوبته
کفر قیارت اوله لر (بیان دوازده سبط از قوم نصاری) نصارتدن اون ایکی سبطک سیانده در سبط بلوک و قیله
معناسی در * مننوی * قوم عیسی را بد اندر دار و کیر * حاکمانشان ده امیر و دو امیر * قوم عیسی ایچون دار و کیرده
یعنی ضبط و حکومتده انلرک حاکمی اون ایکی امیر ایدی * مننوی * هر فریق مر امیری راسع * بنده کشته میر خود را
از طمع * هر بر بلوک بر امیر تابع اید یلر اسباب دنیا میدندن کنیدی امیر نه بنده اولمشدی * مننوی * این ده و این دو
امیر و قومیشان * کشته بنده آن وزیر بد نشان * و اوون ایکی امیر و بونلرک قومی اول وزیر بد نشان بنده و افکنده

حال بدله عمل قبلی رمان را بر اینچه در اولی دیند انفع در مثنوی از نظر چون بکتری و از خیال کشته باشی نیم
شب شمع وصال * زیرا که دخی کاله به دین جهان نظردن و آنک خیمالندن بکرسک شمع وصال اولان نظری قبل
الکمال نصف سلو کده سوسید و مش اولورسن پس تدریجه کمال تحصیل ایدوب قلب بوجها نك حقیقتن بیابوب کمال
خراغه فارغ اولد قده سن دخی شمع نظردن بودیدادن سوسید و مش شمع جانک برضیا و زجاچه جنسانک باصفا اولور
ته که نومعنایه اشارت قیالور * مثنوی * در یکی گفته بکش باکی مدار * تا عوض بینی نظر راصدهزار * برنده دخی
عاشق حق اولنره و قلبی حق نورله قوت بولنره دیش که بوجها نه اولان نظردن شمعنی سوسید و مش جانک طومعه تا بوجها ندن
دوخته اولسه چشم باطن افر و خسته اولور و انوار الهیدن ضیا بولور (مثنوی) که زکشتن شمع جان افزون شود * لیلی ات
از صبر بوجنون شود * زیرا دنیا به اولان نظردن شمعنی سوسید و مش جانک افزون اولور سنک دینادولتی
اولان لیلانک و محبوبک سنک صبر کدن سکعاشق و بچنون اولور * مثنوی * ترله دنیا هر که کرد از زده خویش * پیش
اید پیش او دنیا و پیش * نوبت ما قبله علب اولور آنکچون سکعاشق بوجبه اولان دینادولتی سنک محبوبک اولور که
هر شول کسه که دنیای ترلایدی کندی زهد ندن ایلور و کورانک اوکنه دنیا و زیاده کوز بود دنیا سایه کیندر قو وارسک
او که کجه بحر و قمر سنک سکا تابع و طالب اولور کمال الله تعالی فی الحدیث القدسی یادیا اخدی من خدمتی واستخدی
من خدمتی * مثنوی * در یکی گفته نه انجیت داد حق * بر تو شیرین کرد در ایجاب حق * و برنده دخی دیش که اول
نسته بی که حق تعالی سکا و بری انجیت انچه ترا فده برنده در سنک اوزر که آتی شیرین ایلدی سنی وجوده کتور مکده
* مثنوی * بر تو آسان کرد خوش آنرا بکیر * خویشتر زادر میفکن در زخیر * سنک اوزر که دخی و دنیوی آتی که
آسان ایلدی آتی خوش طوط کند یکی یورک آغز سینه و مشقت و ریاضته برافه بومر به دینک رخصت و سهولتی
طرفه اشارت و کلا حرج فی الدین در کمال الله تعالی و ما جعل علیکم فی الدین من حرج پس دین محمد سهولت اوزره
قوناشد و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حقیقت و مسامحت اوزره بعث اولمشدر کمال الله علیه السلام بعثت
بالحنفیة السجدة و دخی عسر ندن و تعمق و تکلفن تحذیر قیالشد در کزوی عن عمر رشی الله عنه ایاکم و التعمق فی الدین
فان الله قد جعله سهلا فخذوا ما طيقوه پس جناب حق قولر نه دینده من بعد عسرت مراد ایلر پس قول دخی عسرت نه
دو شمه (کمال الله تعالی برید الله بکم البسر ولا یزید بکم العسر) برنده عزیزی ادا ایلدی کبی رخصتی دخی محملنده
ادا ایلسه اللهک مقبول و محبوب بقول اولور (کاروی عن ابن عمر قال انی صلی الله علیه و سلم ان الله یحب ان توفی
رخصه کما یحب ان توفی عزایه اما سالت بودیده اولان رخصت و سیره طرفه قبل ترکیه النفس مائل اولسه بغایت
ضرر و چکر و لیکن بعد تصفیه النفس رخصت جای مندوب و مستحسن در حقوق کسیر رخص دینیه بی کندی ره مذهب
انحاذ ایلد کارندن فراتدینه دن خاسر اولد یلر و نقصانده قالد یارنه کم برطومارده عزیمه اشارت ایدوب نقل یورور
مثنوی * در یکی گفته که بکذا آن خود * کان قبول طبع نور دست و بد * برنده دخی دیش که ترله ایلد کندی مقتضا کی
زیرا اول سنک طبعنک قبولی اولان مر دود و قیحد رس طبعیت که سهولت و رخصته مایل در بجن طبعیله رخصتی
ارتکاب ایلسه باطل در بلکه ارتکاب رخصت دخی طبعیا اولیه لمرضاة الله اوله * مثنوی * راغهای مختلف آسان
شعبت * هر یکی را ملتی چون جان شدست * کور من میسن فرق ضاله نك و اصحاب اهل به نك مختلف اولان بولری
طبعه آسان اولمشدر هر بطا فقه به بر ملت مشربلر نه خوش اولد بی ایچون جان کبی کلشدر * مثنوی * کر میسر
کردن حق رهیدی * هر چه دود و کبر از او که بدی * اگر الله ندیده اولان امور میسر ایلدی طریق و مذهب اولیدی
هر چه دود و کبر اول حقندن آله اولوردی اما حقیقت مجرد تیسر و تسهیل ایلدی جانی عزایندن قطع نظر بول بولیدی
(کمال الله تعالی و اتبعوا احسن ما انزل الیکم من ربکم) ای العزایم دون الرخص و التامیخ دون المنوخ پس اللهک
میسر ایلدی ارتکاب ایلک محملنده لدی الحاجه خوبدر اما مجرد به میسر اولانی مذهب انحاذ ایلک مر دوددر (مثنوی
در یکی گفته میسر آن بود * که حیات دل غماید جان بود * برنده دخی دیش که اللهک میسر ایلدی اولدر که کوکاک
حیاتی که ذوق باطندر رجان انسانی و روح حیوانی به غذا و له تا طاعت کراخته اولیه بلکه حضور قلب و لذت نفس اوله
* مثنوی * هر چه ذوق طبع باشد چون گذشت * بر یارده عجب و شور و عجب کشت * زیرا هر نه که طبع انسانینک
ذوقیدر چونکم یکدی اول طبع یوقار و کتور من و تور من و رکی ربع کشتی یعنی انسانک طبعی کوکاکن غذا
بولسه و طاعت طرفه اول طبعیله مذوق لذت فالسه اول طبع زمین شوره کبی حاصل کتور من و کدی طاعت
تختی تور من اگر چه طبع انسانی حیاة دلدن قطع نظر ایلسه طاعتدن ذوقی یوقدر ولیکن حیات دل کاغدا
اولسه طاعتدن ذوق بولور فرضا طبعیله طاعت ایچون ذوق اولسه بلکه عبادت و طاعتی مع الکراهه قیلسه *

مثنوی) جز بشیانی نباشد ربع او * جز خسارت بیش نارد ربع او * بشیانیلقدن غیری اولز آنک ربع و حاصلی خسارتدن
غیری اوکنه نسته کتور من آنک بی و یا خود خسارتدن غیری زیاده نسته کتور من آنک بی احب الاعمال الی الله
ادومهادر که انسانه اول علمدن بشیانیلک کلمه * مثنوی * او میسر نبود اندر عاقبت * نام او باشد معسر عاقبت * اول
طبعنده طاعت ذوق اولین و طاعتی صفای خاطر له قیلیمان کسه عاقبتنده طاعت ایچون میسر اولان کسه لردن
اولز بلکه آنک نامی عاقبتنده معسر اولنردن اولور و یا خود معسر عاقبت نك نامی اولور نه و ذبانه بویتده بوحیث
شیر یقه اشارت وارد که اتفاق اوزره حضرت علی کرم الله وجهه دن مر ویدر (قال علیه السلام ما منکم من احد الا
وقد کتب مقعده من النار و مقعده من الجنة قالوا فلا تکل علی کتابنا رسول الله قال اعلموا فکل میسر لما خلق له) یعنی
هر کس علی موفق و مسهل اولمشدر خیردن و شردن خلق اولند بی عمل ایچون یعنی از لده اهل جنت اولنه بودیده
سبب جنت اولان اعمال میسر و آساندر و اهل جهنم اولنه موصول دوزخ اولان اعمال میسر و آساندر و بالعکس
اهل جنته اهل جهنم علی معسر و کذلک اهل جهنم اهل جنت علی معسر در نسته کم حضرت نبی علیه السلام
بوحیثی تفسیر یور دیر قاما من کان من اهل السعادة فیسیر لعل السعادة و اما من کان من اهل الشقاوة فیسیر
لعل الشقاوة ثم قرأ (فاما من اعطی واتق و صدق بالحسنى فیسیر له الیسری و اما من بخل و استغنی و کذب بالحسنى
فیسیر له العسری) (مثنوی) تو معسر از میسر یازدان * عاقبت بیکر جمال این و آن * سن معسری میسر دن کیر و بیل
تفسیر اولنان کسه ایله تیسر اولنان کسه نك مایستی فرق قیل و عاقبت بونک و آنک جالنه و مائله ناظر اول هر کم طاعت
حق ذوق طبع و شوق قلبله ایلسه میسر در و ما خلق طبعنه موافق در و هر کم مع الکراهه قیلور سه معسر در و بمعنای
عاقبتنه نظردن در زرا چوق کسه اولور که او اولنده معسر اولور و یا اخر ندن میسر اولور و بالعکس دخی اولور پس انما الاعمال
بالخواتم در آنکچون عاقبت بیکر یور دیر (مثنوی) در یکی گفته که او ستادی طلب * عاقبت بیستی نیایی در حسب *
حسب آبا و اجداد له اولان شرف و مفاخرته در لر پس برنده دخی دیش که بولیده بر او ستاد طلب ایلد که الرقیق ثم الطريق
دینش و بولده مر شد سز کیدن یکلمشدر و او ستادی اولمشک حقیقه من لا استاذ له فاستاذ الشیطان قولی صادق
اولمشدر (یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله وابتغوا الیه الوسیلة آتینده اهل تحقیق وسیله دن مر ادمر شد و رفیق در یاشدر در
ودخی (فاستلوا اهل الذکر انکم لاتعلمون) آتی او ستاد و معملک طلبی ایچون در دیوید قیالشد و بولر اماشالی آیات
و اخباری استاد طلبی حقیقه جوق تالی اولمشدر در لاسیما حضرت موسی علیه السلام اولو العزم ایکن حضرت
خضری طلب ایلسته اولان امر بو خصوصده دلیل قاطع و برهان ساطع در پس حسب و نسبه عاقبت بینک و اهل
یقینلق بولر من و حسب و نسب ایلد عاقبت کاره و نمایت علوم و امراره واقف اوله مر سن اگر آبا و اجدادده اولان علوم
و کمالک انسانه تقی اولیدی حضرت نوح علیه السلام او غلی حقیقه انه ایس من اهلک) دینزدی و حضرت خضر
اول و لذ شیخ صالحی قتل قیلزدی و بر خوی (ان اکرمکم عند الله اتقاکم) اتقای ناس اکرم ناس اولمزدی اگر حسب
و نسبله عاقبت بینک اولیدی (فلا انساب بینهم) درست اولمزدی و سلمان فارسی رضی الله عنه ال رسول دکل ایکن
السلطان من الی دیو یورمزدی * مثنوی * عاقبت دیدن ده کون ملتی * لاجرم کشتند اسیر زانی بویتده بلا استاد لفظی
ما قبلنده اولان بیت قرینه سیله مقدار اولمشدر و اعتماد الفهم العالم قرینه نك قیاسی سمیله نظمندن مخدوف اولمشدر
زیرا معنی عاقبت کور دیر و بلا استاد نه بابت کاره نظر قیلد یلر هر کون ملل سالفه و ام سانیقه لاجرم بلا اتباع
اتباع اسیر زلت و ضلالت اولدیلر اگر کندی بلد کار یله اولان عاقبت بینکدن کسه لر و انبیای عظام علیهم السلامه
تابع اولسه لر و انلری مر شد و استاد انحاذ قیلسه لر دی اسیر ضلالت و غوایت اولمزدی دیک اولور * مثنوی * عاقبت
دیدن نباشد دست یاف * ورنه کی بودی بدینها اختلاف * عاقبت بین اولمق و نه بابت کاره نظر قیلن و حقیقت حالی
بولمق ال اور کوسی اولز که سن بولری سهولته اله کتور سن و کندیکی حقیقت بینک مر ته سینه بلا استاد یور سن
اگر بو عاقبت بینک دست یاف کبی سهل اولیدی یقن دیشدرده و اصحاب آتیندرده اختلاف اولوردی پس بولنره
بو اختلاف حقیقت بین اولمق فلزندن و استاده متابعت و خدمت قیلد فلزندن اولور (ولایرون مختلفین الامن
رحم ربک) خواسی اوزره رحمت رب العالمین انیسا و اولیای بو اختلافادن خلاص قیلشدر و طریق یوحیدی بولنره
میین اولمشدر بولنردن غیر سنی و بولرک توابعندن ابرومی اختلافده فالمشدر * مثنوی * در یکی گفته که استاهم قوی
زاده استارانشاهم قوی * مر دباش و خجرت مر دان مشو * رومر خود کیر و سر کردان مشو * برطومارده دخی کامل
العقل اولنره نسبت دیش که استاد و مر شدیم سنن زیرا استاد و مر شدی عالم و شناسا اولان هم سنن اوله
اولمق بومر ته کمال کسده اوله و قلبک وحدت مطلقه بی بوله و هر حاله حق سکا هادی و مر شد اوله مستقلا سنند دخی

مراد اول و زبون مغلوب مردان اوله پوری کندی باشکی طوط مرشد طلبنده حیران و سرگردان اوله بومر نه
اولیه الله بن ظاهر امر شده خدمت ایمین اوسیلره کوره و خدا پرورله کوره در اوسیلر انلردر که ظاهر اشخ
و مرشدی اولیه و صور تا خدمت مشایخ قلیله لیکن معیار و لیلک روحانی آتی تربیه و ارشاد قلیله اما بکر و هک دخی
اکثری بعد السکال لاعن احتیاج بر مرشد از بساط ایللر در بو کوره ده مشهور اولان اولیان شیخ عطار قدس
الله سره العزیز حضرت تریز که ظاهر اشخاری معلوم اولما مشدر حسین منصور حضرت تریز و حاییتلری
آتی تربیه قلیلشد و نایب حسن حرثانی قدس الله سره العزیز حضرت تریز در ظاهر اشخاری یوقدر معنایا برید
قدس الله سره العزیز حضرت تریز و حاییتلری تربیه قلیلشد و نایب الدین نقشبندی قدس الله سره العزیز
حضرت تریز که انلردن دخی ظاهر اشخاری یوقدر معنایا عابد الخالق عباد و انیلک روحانیلری تربیه قلیلشد پس
بومر به کماله ابرارله نسبت اوستاده خدمت نفس الامر ده تحصیل حاصل اولور کذلک خدا پرورله دخی مرشد لازم
اولوزیر انلردن دخی جذبیه خدا سبیل یولده فالز لیکن شواکی طاقه دن ماعداسی اسکر خدمت اوستاد قلیلر سه
و مرشد و معلم تابع اولوزر سه ناقص فالور و علوم دین و اسرار یقیندن بی نصیب اولور و یولره مخیره مردان اوله
و کندی تدارک کده اول مرشد طلبنده حیران فاله دینلر زیر ابوطومارلک سوزی یوایی طاقه حقه در غیر بلره الخ
* مشنوی * در یکی گفته که این جمله یکسب * هر که اورد و یبند احوال مرد کسب * برنده دخی دیمش که بوجه اقوال
مختلفه بحسب الحقیقه بر لکدر هر شول کسه ایکی کور و بروری بر نه ضد بولور شاشی ار جکر در و برصر بصیرتی کوردر
بحسب المراتب و الاقوال و الافعال اولان اختلافانند حقیقتک اختلافی و احکام دنیسه نک تساقض و تغایری
لازم کلز بلکه هر مرتبه نک حکمی لازم اولان مجمله صرف اولنسه متناقض اولوزنه کم کثرات و اختلافات اشیا
و حلت ذاته خلل و بر من (فنی کل شیء له آیه تدل علی انه واحد م) در یکی گفته که صدیک چون بود * این که اندیش
مکر بجنون بود * برنده دخی دیمش که یوز بر نیجه اولور بونی که اندیشه ایلر مکر بجنون اوله وزیر بر تروریک اهل تقلید
اولمی بویتدن منفهم اولوزنه کم اصحاب تقلید حالتی بود که ارباب توحید کلامی واسطه سیه وحدت مطلقه به
اقرار ایلر و نطقه کتور ب آتی سولر را اما تحقیقا توحید کندی مقاملری اولدینی ایچون هر بار که کثرات مختلفه و افعال
متنوعه به نظر ایتسه لای فهم ایلر که بو کثر و تفرقه ضد وحدت و جمعیت اوله پس صدیک چون بود بر و وحدت نه
یوزدن مرآت کثرانده متجلی و کثر نه جهتدن وحدتله متحیلدر بیلر و شریعت و طریقت و حقیقتده واقع اولان
احکام متنوعه و اقوال مختلفه نک اختلافاتی بحسب المراتب اید و کن فهم قلیلر نه کم وزیر بر تروریک بونکونه اولان اقوال
مختلفه نک حقیقتک بیل مدی و مراتب و اشخاصه نظر قیلوب موحد اوله مدی (مثنوی) هر یکی قولست ضد همدگر
* چون یکی باشد یکی زهر و شکر * زیرا بواقوالدن هر بری بر قولدر که بری برینک ضدیدر نیجه بر اولور بری زهر و بری
شکر که الضدان لای اجتماع درنم مراتب حسیله و صورت اعتباری ایلر لکل شیء اثر و لکل بقاء مستقر و دخی لکل
مقام مقال و لکل عمل رجال دینوروز هر و شکر مغایر عدا و نوروز بر وجودده هر مرتبه نک بر آخر حکمی وارد کا
قیل بیت) هر مرتبه از وجود حکمی دارد * که حفظ مراتب نکنی زندیق * و لکن بواختلافات استعدادات مختلفه
صاحبزندن حاصل اولور و مراتب کثر اعتبارله ظهوره کاور اما معنایه نظر اولنسه اکر بواقوال مختلفه ده و اکر
عالمه اولان اشیا متنوعه و افعال متکثرده اختلاف فالز و مناقض و مغایرت اولوز * مشنوی *

تا زهر و از شکر در تکرری کی توازن کلزار وحدت بوبری) مادام که سن زهر و شکر و نفع و ضرر قیدندن یکمیه سن و جمیع
افعاله میانی توحید ایلک شرابی ایچمیه سن یقن سن کلزار وحدتدن رایحه آورسن و نه وجهله وحدت مطلقه بی
بولورسن اگر اضداد و انواعه بقارسک حتی بو قیابورسن پس کلزار وجود نه کیرن آتی اسماء متضاده و اوصاف متقابله
و افعال متنوعه ایلر متجلی کوردر دخی و هو الاول فی عین آخریه و الاخری فی عین اولیه و المظاهر فی عین باطنیه و الباطن
فی عین طاهرینه دینوروز بمرتبه الضدان لای اجتماع من مرتبه زهر و شکر و نفع و ضرر بوند بر اردر * عین مذکور
و حی عین حیدر و قابض عین باسط در و قس علی هناما سائر الاضداد * مشنوی * این غلط وین نوع ده طومار و دو *
بر نوشت آن دین عیسی و اعدو * بواسلوب و بونوع اون ایکی طوماری اول عیسی دینسه عدا و اولان وزیر یازدی بو غلط
بو نوع دیمکرندن بومعنا منفهم اولور که مشوبده واقعه و مکتوبه اولان کلمات مختلفه آنک طومارینک
اقوال مختلفه بی اولیه بلکه انجی آنک اختلافی بومشوبده مسطور اولان الفاظ منظومه و مختلفه به تشبیه و تمثیل
اولور و بونکونه مختلفه سوزلر سولدی دیمک اولور پس مثل اولوزر مشال اولور دخی آنک طوماری اون ایکیدر و مشوبده
مکتوبه اولان در یکی گفته اون التی زین شاد ایلر که بوانک عینی اولیه بلکه بوندن مراد اختلافات احکام شرعی

و مغایرات مراتب مرعیه اوله توفیق و توجیه اولدینی اوزره وزیر بر تروریک احکامی حقیقه متغایر
و متناقض زعم ایدوب اول احکام مختلفه ایلر نیجه کروهی تفرقه و اختلافه بر قدینی کی طاقه مقلده دخی احکام
مختلفه شرعی بی توفیق ایدمه مد کلرندن و جمعیت جابنه کیده مد کلرندن ستفرق امتی الی ثلثه و سبعین فرقه کاهم
فی النار الا واحد قولنک موجب نیجه تیش اوج فرقه اولوب بوجه دن فرقه ناجیه جامع جمیع مراتب اولان اهل توحید
اولدی که طریق اعدل و اوسطی اختیار قیلدی مثلا الکر جبری اولدی و بالکلیه قدری دخی اولدی و معتزله مذهبنده
دخی قالمدی مع هذا یشه بونلرک اده و مذهبلرله محالنده عمل قیلدی و الله اعلم (در بیان آنکه این اختلافات در صورت
روشنست نه در حقیقت راه) اوزیرک رنکی عیسی بونداشت * و مزاج خم عیسی بونداشت * جامه صدرنک ازان
خم صفا * ساده وینک کشتی چون صبا) اول مقلد وزیر احوال وزیر حضرت عیسی علیه السلام یکر نکلی
مر به سندن رایحه و ذوق طومندی و حضرت عیسی علیه السلام مزاجی کوسندن خوی طومندی وزیر نکلی
جامه اول صفاخی اولان مزاج عیسا دن ساده وینک ازلور دی صبا کی مزاج عیسا بی خه تشبیه ایدب کبر و اکا
مضاف قیللری حضرت عیسا نک ظاهر ده دخی صباغ اولد قلمی ملاسمه سیه در وزیر حضرت عیسی علیه السلام
معجزات علیه سندن بری دخی اول ایدی که بر کوپدن جامه لری انواع الوان بوردی و لازم کسه انواع الوانله منصف اولان
جامه بی بکر نک و ساده ایلدی اکثر اهل قاریج بونی یولیه یازمشلر و اهل تفسیر دخی (فلما احس عیسی منهم الکفر قال
من انصاری) آیتنده بونه اشارت قیللر در محشی * یضای اولان شیخ زاده مر حوم حاشیه یضاویده دیر که (قال اهل
التواریخ ان امه سلمت الی صباغ فاراد الصباغ ان یغیب یوم البعض مهماته فقال له هنا ثیاب مختلفه فقد جعلت علی
ککل واحد منهم ما علامه فاصبغها بثلث الالوان فادخل الجميع عیسی فی جب واحد فرجع الصباغ و سأل
فاخبره بما فعله فقال قد فسد الثیاب فاخرج ثوبا اخضر و ثوبا احمر و ثوبا اصفر و ثوبا بیض کایرید الصباغ فغیب
الحاضرون منه و آمنوا و هم الخواص و ثوبا اخضر و ثوبا احمر و ثوبا اصفر و ثوبا بیض کایرید الصباغ فغیب
وصفته نفسا یتله منصف و مکتور و حضرت عیسی علیه السلام مزاجی کوسندن بکر نک اولی اول حضرت نک
شرعنه و قلیله داخل اوللر و وجودی جامه سی الوان اختلافات بشریه دن خلاص اولوب نور توحید ایلر بونامی
و صبا کی صفا بولسیدر (مثنوی) نیست یلر نک کز و خیزد ملال) بل مثال ماهی و آب زلال) و بو توحیدل بکر نکلی
اول بکر نکلک کادر که اندن مثالک ملالت حاصل اوله بلکه اولی بر نکلک عالمی آب زلال کی واکامستغرق اوللر ماهی
کی آنکله زنده اولوب و آنکله راحت و حیات بولوب عیش و نوش قیلور (مثنوی) کرچه در خشکی هزاران رنگه است
ماهی را بیابوست چنگه است) کرچه بو نور و واقع معنی بوعالم صورته هزاران نقوش و الوان وارد راینک ماهیان
بحر و وحدت اولان انبیا و اولیانک بیوسله جنکاری وارد یعنی عالم کثرتدن احتراز و تفریق وارد (مثنوی) کیست
ماهی چیست در یاد بر مثل * نایدان ماند ملک عز و جل * ماهی کدر و دریانه شیدر مشلده که تا کابکزه به ملک عز و جل
یعنی بو مثل دکل مثال در سن وحدت بکر نکلی دسیا بکر نکلیه قیاس ایتنه * مشنوی * صد هزاران بحر و ماهی
در وجود * سجده آریدیش ان اکرام وجود * زیرا نیجه یوز بیک بحر و ماهی بو وجود عالنده سجده و عبادت کتوردر
اول اکرام وجود صاحبین اوکنه و یا خود اکرام وجوددن مضاف بخدوف اوله یش آن ذی اکرام وجود دیمک اوله
و یا خود در جل عدل قیسلندن اولوب اول عین اکرام و عین جود اولان حقل حضور سه سجده کتوردر دیمک اوله
* مشنوی * چند باران عطایا باران شده * نایدان آن بحر در افشان شده * بر نیجه باران عطایا غیبی اولدی اول
حضرت طرفندن تا اول بر قاج باران عطایا سبیله بو بحر در افشان اولدی * مشنوی * چند خورشید کرم
افر وخته * تا که ابرو بحر خود آموخته * و بر نیجه خورشید کرم اول حضرت جانندن افر وخته اولدی و طلوع
قیلدی تا که بابر و بحر لاندن جود و سخا و کبر ندی پس قیاس ایلر اول حضرت نک عظم شانی که جمیع بحار آنک
تلم جودندن بر قطره و جل نیرات آنک خورشید کرمندن بر ذره و کل نم جهان آنک خزان نعمت لاندن بر پروردن
نوجله دریا کمال اولور * مشنوی * بر نودانش زده بر آب و طین * تا که شددانه پذیرنده زمین * اول خورشید
کرم الیه دن بر نودانش و لعه شناسش خاله و طینک اوزرینه اوردی تا بوزمین اول بر و واسطه سیه دانه پذیرنده اولدی
* مشنوی * خاله امین و هر که دروی کاشی * بی خیانت جنس آن برداشتی * کورمز میسن خاله زمین امیند و هر نه
نخه که اکا کدک بلا خیانه بلکه مع زیاده آنک جفائی اندن قالدردل * مشنوی * این امانت زان امانت یافتست
کافش عدل بروی یافتست * بوامینلکی زمین اول امانت الیه دن بولمشدر که آفتاب صفت عدل آنک اوزرینه
طالع اولمشدر * مشنوی * ناشان حق نیاردنوب سار * خاله سرهار انکرده آشکار * نشاندن مراد امر در که

بادشاه را که امر نه نشان در بر و با خود اسم عدالت را نثار بدرد که اعتدال زمان در تفریع معنی تا امر الهی و با خود
صفت عدالت شانی اولان اعتدال بر بی تو بهاره و معنی کتور به به خالک جو فنده اولان اسرار ای آشکارا بیلدی
ولسان نه لاله هر بر برک و بار و از هار و اشجار ما فی الضمیرین سو بیلدی هماندم که ایت الله البقل مقتضای نسخه
جناب کرد کار تو بهار واسطه سبله اسرارنا کی اظهار ابادی هر برک و بار بر لسان اولوب اهل انظاره حالی
سو بیلدی بیت استر ایست لغه حکمت کایندن سبقتی * خامه قدرت نه یازمش صفحه اشجاره بقیت اشجاره بقیت که
هر ورق بر کبابدر) ادراکی اولمیه جیهان بر ورق دکل * مثنوی * آن جوادی که جیادی را بداد * این خبرها
دین مات برین سندان * اول بر جواد که بر جاده و بر دی بو خبری رو با ما نیتی و بوسه داد و استقامتی (مثنوی) مر جادی را
کند فضلش خیر * عاقلانرا کرده و هر اوضر بر * هر بر جادی آنک فضل و احسانی خبر دار ایلر که جمیع خصوصه
حق تعالی آنک امر به مطیع لر در مع هذا بولنده عقل و تمیز تو قدر آنک تهری عاقلری کور ایلندر که عقل قوی ایلر آنک
تهرندن خلاص بولغه قادر اوله مدبر و فکر و فراست و نیجه بیک حکمت و معرفتله آنک قضا سندن نجات بوله مدبر
(مثنوی) جان و دل و طاقت آن جوش نیست * با که کویم در جهان یک گوش نیست * مثلاً حکماء کافرین و عقلاء
مشرکین کبی جان و دل اول جوش و طاقت بوقدر یعنی حق تعالی حضرت تباریک اسرار نهائی و حکمت بی پایانی
فهم و ادراک ایلر که جان و دل ایچون اول طاقت و کالایق قدرت بوقدر بوجان و دلک ادراک ایلر که عاجز و فر و مانده
فایده بی مری کیمه سو بیلیم که جهاننده بولک استماعه لایق بر گوش بوقدر یک گوش نیست دیونی کلی ایلر کلرندن
مراد انصار کالعدم و قولنک مفهوم اشعار ایلر * مثنوی * هر یکا گوش یزدازی چشم کشت * هر یکا سستی
بزاروی چشم کشت * هر زده که بر گوش و ارایدی اندن چشم اولدی یعنی هر فنده که سمع مرتبه سنده بر کسه وار
یدی اول خدا نیک و فایق و هدا یتمندن رزیت و مشاهده مرتبه سنی بولدی عرفنده که بر ستن و ارایدی اندن چشم اولدی
یعنی هر برده که بر جبر لا یفهم و جاد کبی بکم که و ارایدی اول خدا نیک فضل و عنایتندن چشم اولدی و جوه و هیت
مرتبه سنی بولدی * مثنوی * کیمیا سب زست چه بود کیمیا * مجزه بخشست چه بود سیمیا * اول خدای تعالی کیمیا
در یحیی در کیمیا نه اولور یعنی اول حضرتی کیمیا به تشبیه ایلر نه فاده قیلور اکر اول کیمیا کیمیه در دینسه بوسوز یعنی
اولور کیمیا شول کسیر در کیمیا و رضای مقوله سی شیر سی و ذهب خاص ایلر و خدای تعالی بوا کسیرک
صانع رکعت ایلر اولیا در بری معنوی کیمیا لدر که کفر و عصیان و جهل و طغیان مسئله لر بی طاعت و ایمانه
و عدل و عرفه نه تبدیل ایلر لرحق سبحانه و تعالی بومعنوی اولان کیمیا لدر که خلق و صانع بر پس اکا کیمیا دینسه
برنده اولر و نفع مجزه بخشدر سیمیا نه اوله مجزه شول خارق عاداتدر که انبیاء علیهم السلامدن غیر بی آنک
نیاستند عجز لر در زور و خارق عاده اولان حالتها انکچون مجزه بیلدی که خلایق عاجز ایلر اول خارق عاده اکر
ارایان ظهوره کسه کرامت دینور و سیمیا مجزه مشابه شول خیلاتدر که آنک حقیقتی بوقدر لیکن اوستاد آتی
صنعتله عیون ناسه موجود شکلنده کوستر و مثلاً اهل شعبه نیک بعض صنعت غریبه کوستر دکاری کبی
* مثنوی * این تا گفتن زن ترک شاست * کین دلیل غنی و غنی خطاست * بندن بوشانی دیک و احصا
ایست عین زلف در بر و بون * بون دیک و جوده دلیل دشساندر و جوده عین دیک لکول بر نوع ذنب و خطا در بلکه
احصای کالت شانی خدای تعالی بی شایه وجود کال بجزله تا ایلر کدر و وجود ایلر اولان مدح و ثنای ترک قیلندر
نه کم سلطان انبیاء صلی الله علیه و سلم احصای شایه ایلر کده وجود و قدرتی ترک ایلدی و لا احصی شاء علیک انت کما انتیت
علی نقل دیو پروردی * مثنوی * پیش هست او باید نیست بود * چیست هست پیش او کور و کبود * اول خدا نیک
وجودی قنده نیست وانی وانی کرک و جود آنک ارکند نه در کور و کبود در کور و کبود آرده فالمش شینه در لر بونده
وجود غیر آنک وجودی قنده بی نفع و بی معنی دیکدن عبارتدر پس وجود غیرک کور و کبود منزه سنده اولدی یعنی
بی تله تفسیر سیور و پروردی (مثنوی) کز بودی کور و بیکد اختی * کزنی خورشید را بشناختی * اکر وجود غیر کور
اولمیدی اولدن اریدی یعنی اکر حقدن غیر یک و ما سوا مرتبه سنده اولان اشیا نیک وجودی حضرت حقا
شودندن کور اولمیدی بلکه آتی کند نیک وجودنده مشاهده قیلیدی بوز کبی اریدی وفاقی اولیدی و خورشیدک
کرملکنی اکیمیدی یعنی خورشید حقیقت نور بوقی و آنک تأثیر بی هم قیلیدی پس بوجود غیرک وجود حقه
قام اولدی یعنی بلامسی وادن خبر دار ایلر * مثنوی و بون اوستاد بود زهر زیت * بی
مردی محبوب بن ناحیت * رنگ کبود دیا رجمده رنگ ما قدر دیا رجمده سیاه رنگ ما تم اولدی کبی
معنی اول وجود ما سوا تیزندن کبود اولمیدی یعنی حضرت حقدن بعد اولان ما غندن ازرق بوش شکلنده

اولمیدی بونا حیت بوز کبی بون طو کردی یعنی بونا حیه تمکات و وجود کائنات بوز کبی بون منجمده اولوردی و غیرت
مرتبه سنده موجود فالوردی بلکه اول قدیم مطلقه قریب و قرین اولمیدی و آنک ظهوری کند بیلر که وجودنده معاینه
قیلیدی غیر تیزدن اثری فالوردی (کما قال الحنیه اذا قرن المحدث بالقديم لم یبق له اثر) پس موجود آنک ما سوا و غیر
مرتبه سنده موجوده و منجمده اولمی وصال حقدن و شهود وجود مطلقدن کور و مجر و طالع نه شهادت ایلر
(در بیان خسارت وزیر دین مکر * مثنوی * همچو شه نادان و عاقل بد وزیر * پنجه میزد با قدم نا کر * بادشاه
جهود کبی وزیر دین نادان و عاقل ایدی مفا رتی ممکن اولین و امر نیک قبولی ضروری و لازم اولان قدیمه پنجه
اوردی یعنی حضرت حقه مقابله قیلیدی زیر ادرین عیسی علیه السلام حق تعالی نیک مر ادا بیلدی دین ایدی آنک
تغییر نه سعی قیاتی حقه له پنجه اورمق کبی اولدی نا کر بر لایه و لازم معنای سنده در (مثنوی) یا چنان قادر خدای کر عدم
صد جوع عالم هست کرد اند بدم * انجلین قادر بر خدا به پنجه اوردی که عدمدن بر دمه بوعالم کبی بوز عالم وجوده
کتور * مثنوی * صد جوع عالم در نظر پیدا کند * چونکه چشم را بخود بینا کند * سنک نظر کرده بوعالم کبی بوز عالم
پیدا ایلر چونکه سنک چشمکی کند و سبله کور بی ایلیمه یعنی کندی نوریه کور بی ایلیمه * مثنوی * کرجهان پشت
برک و بی نیست * پیش قدرت ذره می دان که نیست * کرجهان سنک قنکده عظیم و بی بابان و بی نهایتدر لیکن
قدر و قدرتی قنده بر ذره بیل بوعالمی که حقیقتده بوقدر * مثنوی * این جهان خود حبس جانهای ناست
هین روید آن سو که جبرای ناست * بوجهان خود سزک جانلر بیکرک حبسید را کاه اولور کز اول جانبیه کید بیکر زار اول
جانب سزک جبر او تفر جکا کز در اول طرفدن مر ادا دنیا و اولیا علیهم السلام کتد کاری ارض الله واسعة و مرتبه
حقیقتدر * مثنوی * این جهان محدود آن خود بیحدست * نقش و صورت پیش ان معنی سدهست) بوجهان صورت
محدود و اول جهان معنی خود بی حد و بی نهایتدر و نقش و صورت اول معنی عالمک او کنده حجاب و سدر بوعالم
معنی دائم بوعالم صورتده متصرف و آنک اهل بوعالم اهلینک اوزر ینه غاب و متساظر پس بوعالم معنی اهلک عالم
صورت اهل اوزره غلبه و حکومتنک سیاه شروع ایدوب بیورر * مثنوی * صد هزاران نیرة فرعون را * در شکست
از موسی بایت عصا * فرعونک صد هزاران نیرة سنی یعنی بوعالم صورتک اهل اولان فرعونک و آنک عسکر نیک
اکت حرب و قتالی اول عالمک اهل اولان بر موسادن بر عصا ایلصدی * مثنوی * صد هزاران طب جالینوس بود *
پیش عیسی و دشمن افسوس بود * بوعالمک اهلندن اولان جالینوسک صد هزاران طبی و ارایدی اول عالمک اهل اولان
حضرت عیسی علیه السلام اکر کنده و آنک نفس مبارکنک قنده افسوس و پیوده اولدی زیر با و اطبای صوری
ابرای اکد و برص و احیای موی ایلر که قادر اولدی بر حضرت عیسی علیه السلام دن بوجزه لری کور و عجز فالد بلر
مثنوی * صد هزاران دفتر اشعار بود * پیش حرف امی اش عار بود * نیجه بوز یک شعر لر کد فتری و شاعر لر افحی
و ارایدی اول عالمک بر امیسنک او کنده اول اشعار عیب و عار اولدی امی ده که یارک او کیسی نسبت ایچوندر و ابکیجیسی
و حدت ایچوندر ضمیر غائب اولان اش مقدما آن معنی دیکله اشارت بیور دتلی عالم معنیه را جعدر و با خود
خدای تعالی به را جعدر و اشعاره دخی راجع اولسه جائز در لکن الاولین اولی و امیدن مر ادر حضرت محمد صلی الله
علیه و سلم در اول حضرت نه ای دینلکده برایکی وجه و ار در اول بر شی و اقیوب و استاددن بر علم ایلدی ایچون ای
دید بلر که افادن نیجه طوغدی ایسه غیرک تعلیمه محتاج اولوب اوله ظهور ایلدی نایس آمدن مر اعدند اهل الحقیق
ام الیکابدر اول حضرت نه ای دیو امه نسبت قیاتی آنک علمنک ام الکتابه منسوب اولدی بندن عبارتدر و اول حضرت نیک
عصر شریفنده افصح فصحا و ابلاغ بلسا قتی چوق اید بلر مکه مکر مده بونلر بر نادی لری و ارایدی کاب اول موضعده
جمع اولوب بری برله بحدی ایلر دی حتی بونلر دن برگزیده و عالیة در سبعة معلقه صاحبی بیدی شاعر و اراید بکم انلرک
شعری ایجاز مرتبه سنی بواشدی بونلرک هر بری علی سبیل القیدی شعر لرین کتور باب کعبه به تعلیق قیلیدی
چونک سلطان انبیاء صلی الله علیه و سلم بونلرک دعوتیه یعث اولند قنده و بونلرک حضرت حق جانیندن قرآن عظیم ایلر
تحدی قیلند قمره اقصا سوردن بر سوریه کتور سکه واکا نظیره دی که عاجز و فر و مانده اولوب هر بر نیک اشعاری کند بلر
عیب و عار کابوب کچه ایلر کعبه قبوسندن شعر لری او غزلد بلر و اول حضرت نیک لسان شریفندن ظهور ایلن حروف
و کلمات مثالی کلمات و حروفک نظیره سنده قادر اولوب هر بری اختفا قیلدی بر پس اول عالمک بوعالمک اهل اوزره
غالب اولدی بینه انبیای عظام علیهم السلام بومجزاتی ایلر استشهاد بیور دیر و هر نیک مجزه بی کندی عصر تده
اولان قومنه هر نه کار صنعت غالب اولدیه و اول قومک ایچنده هر نه حالت مقبول و پسندیده کلدیه و انیسینک
مجزه سی اکا کوره واقع اولند در مثلاً حضرت موسی علیه السلام زمانده محصر و ساحره و غبت زیاده ایدی که

خلق بعض محبت له با جزا بشاردی حق تعالی عالم معنائک اهل اولان حضرت موسی علیه السلام عصا سنی
از دوا بکشد که بونری عاجز قیلدی و دور عیسی علیه السلام طبع علی من غوب و معظم کلمندی و هر بر طیب
اول زمان قومک ایمنده نبی مکرر اولمشدی حق تعالی عالم معنائک اهل اولان عیسی علیه السلام
حضرت تری برای اکه و ابرص و احیای موی ایتمکله بونله ارسال ایلدی بونله بوجزه زی کوروب عاجز قالدیلر
و حضرت نبی علیه الصلاة والسلام زمانده ناس فصاحت و بلاغته رغبت قیلشدر و رفصیح و بلیغی عظیم القدر
و جلیل المرتبه میلشدردی حق تعالی نبی امی حضرت تری بونله بعث ایلدی بونله انک فصاحت و بلاغته دن حیران
قالدیلر و آنک مثلی ایسانده عاجز اولدیلر پس هر بری بر آخر نییدن صادر اولان مجزه بی اظهاره قادر در ولیکن
کندی زمانده اولان قوی هر نه رغبت ایلر سه بونله دخی مجزه سی اکا کوره ظهوره کلمشدر (مثنوی) * با چنین
غالب خداوند کسی * چون غیره کرباشد او خسی * بو نیلین غالب و قادر بر خداوند مقابله سنده بر کسه نیچون
اولیه اگر اول کسه زیاده دخی اولیه با بونده مقابله معناسته استعمال اولور * مثنوی * بس دل چون کور
انکیت او * می غزیر بادیا آریخت او * اول خدا چون طاع کبی قوی و محکم قلبی قویاردی یعنی عقل و فضل الله
کوره کبی راسخ و ثابت قلبی برندن قلع ایلدی اول قلبک قوت و شسانی آنک تضامنه مقابله قیلدی و اول قوت و نبات
واسطه سبله انک پنجه قهرندن خلاص اولدی اول قادر و قوی و عاقل و زبر اولان مرغی ایکی ایغیله آصدی یعنی ایکی
آیاغندن طو ندی و دام قهر نه بنیادی مرغی ز بر کدن مقصوده هر کارنده زبرک و عاقل اولان و ضرر و مکر دن اجتناب
قیلان کسه (در) (مثنوی) فهم و خاطر تیز کردن نیست راه (بر شکسته می تکرر فصل شاه) فهم و خاطر تیز بیز ایلک بول
دکار یعنی فهم و خاطر و عقل تیز ایلک حضرت حق چاینده طریقی اولز زبر اول بادشاه حقیقینک فضل انکسار
و شکسته ملکن غیر طوغز یعنی قبول قیلر (ولهذا قال فی الحدیث القدسی) * اناعند منکسرة القلوب * مثنوی *
ای بسا کنج اکنان و کنج کانه کان خیال اندیش راشد ویش کاوه اولکی کاو کاف عریله کاویدن لغظندن بوجق قز بیجی
دیک اولور و نانی کاو کاف فارسیله صغر معناسته در تقدیر معنی ای چوق خزینه طو لدر بیجی و بوجق قز بیجی کسار که
اول خیال اندیش اولان و زبر بر زور صغری صغالی اولدی یعنی اول دخی و زبر نابع اولدی زیرا استعمال اهل فرسده
ویش کاوشول کسه به دیر که بر دخی شیشه تبعیت قیله واکا حظه اوله پس و کلامدن مراد تعریض اولور شول صوری
خزینه طو لدر و مال جمع ایدن اهل دنیا به و یا خود معنوی کنج قلبین بخت ایدوب جواهر علمه بر ایدن علمایه که دنیای
دخی به و نفس خسیسه نابع اولشدر و ویش کار منزله سن بولشدر و بونله خطاب ایدوب بر نیجه ایسانده دخی ارشاد
بیورر * مثنوی * کاوه بود تا نورش اوشوی * خلد چه بود تا حشیش اوشوی * کار کیم اوله ناسن انک صفالی
اوله سن یعنی دنیا صغری و انفس اماره صغری نه شی اوله که سن انک تابعی اوله سن خلد نه شی اوله ناسن انک حشیشی
اوله سن یعنی بوعام ترابنه ذنیر که سن آنک اونی اوله سن حاصل کلام انسان خلاصه موجودات ایکن حیوان سیرت
اولان نفسه و دنیای دخی به تابع اولدی و مرتبه سفلی ده قالمق دین رابمانه شرر و برستی و معناسیخ و رفیع اولمشی
شعار ایلر * مثنوی * چون زنی از کار بدشدر روی زرد * مسیخ کرد او را خد او زهره کرد * چون که بر عورت بد فعلدن
روی زرد اولدی یعنی خجل و شرمسار اولدی روی زرد خجالتدن کما بذر خدای تعالی انک صورتی مسیخ ایلدی
و آن زهره ایلدی بونله زهره اولمشده علمانک اختلافی وارد (وما انزل علی الملکین یابل هاروت و ماروت) آیتنک
تفسیرند ما همل تفسیر بونله قصه سنی هر بری بر نوع او زهره حکایه قیلشدر و اکثری الان سبعة سیاره دن اولان زهره
یادری اولدیغنه قائل و راضی اولمشدر و بعضی الان سبعة سیاره دن اولان زهره در دیشدر و حضرت رسول
صلی الله علیه و سلم حدیث ثریقی بود عتابه دلالت ایدر و حدیث که حدیث صحیح در رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
هر بار که زهره بلد زنی کورمه ایدی بیورر زنی که (لعن الله الزهرة فانها هي التي قتلت للملكين هاروت و ماروت) رواه
لسیوطی فی الجامع الصغیر عن علی کرم الله وجهه و صاحب التیسیر تیسیر دده در که حق تعالی اول وقت کم آسمانی
براندی کواکبی یله خلق ایلدی زهره سبعة سیاره دن بریدر که آسمان ایدیه یله خلق ایلدی و بلکه خدای تعالی هاروت و
ماروت کلان زهره نام عورتی مسیخ ایلدی و آسمانه اسم اعظم قویله جیه ایدی و آسمانده هاروت و ماروت و یا خود سائر
مسخوات کبی ناره ملکه در اول حریفی که احباب حدیث حضرت نبیدن روایت ایلشدر که (لعن الله الزهرة فانها
اقتلت ملکین) بیورمشدر و لعنت اکا احسنک نوافقه دن او تیردیشدر و معالیه مسطور در که زهره بر جیه عورت
یدی ایدیه عورت ایلدی اول ملکینک محکمه سنه کاری فی الحاصل اول ملکینک انکسار و ملاحق کوروب
فرشته اولدی و آسمانه بونک سهمانی تا خبره بر اقدار بر آخر کونده اول عورت کیر و کادی آنی اول ملکینک خلوتخانه لرینه

دعوت ایلدیلر و کندیلرک عشق و محبتن اکا اشکاره سو یادیلر اول زن دخی بونله بو کونه جواب و بردی که سزل
مطلوب بکن حاصل اولز الا اوج فعلی ارتکابه اولایم معبود اولان هته برستش ایتمکله و شوهری قتل قیلله و دخی
شریب خراشیمکله بونله برستشکی و قتل نفسی اکبر کاردن ایدوکنی یلوب آنی ایسانکدن اجتناب قیلوب شرب
خمره راضی اولدیلر لیکن مجمع قبایح و ام الحیثیات بونلیدیکنی بیلدیلر روایت اولور که اول زمان بونله دیدی که سز
هر شب بعد ادا حکومت که آسمانه عروج ایلر سز اول امکله که آسمانه عروج ایلک انک بونله قادر اولور سز
یکتا تعلیم ایلک بونله اول اسم اعظمی اول زن او کرتدیلر و اول اسمک قویله اول زن آسمانه عروج ایلدی و خدا انک
صورتی مسیخ قیلدی آنک صورتی بر کوبک صورتیه مبدل اولدی بومحله حضرت خداوند کارک دخی
اگرچه کلام در ربارلندن بالبد ایه عین زهره مشهوره اولدی متفهم اولور لیکن عین زهره مشهوره اولدی
کوربشور بوقریله که مسیخ لغتده بر صورتک بر آخر صورتیه بدل اولمشه دیر که صورت آخری صورت اولی دن ادنی
اوله پس مسیخ کرد او را خد او زهره کرد بیورملی خدای تعالی آن زن را مسیخ کرد و بر شکل زهره کرد و یاد صورت
زهره کرد و عیسی اقتضا ایلر پس خدای تعالی اول زنی زهره صورتیه مسیخ ایلشندن و اول زنک شکلی زهره مشهوره
شکنکه کرمشندن انک عین زهره اولسی لازم کلمز بلکه حق تعالی آنی زهره صورتیه قیلدی دیک مستلزم اولور پس
صورت زهره به مسوخه اولد قندنکره صاحب تیسیر دیدی کبی یا آسمانده قالمش اوله و یا خود سائر مسوخات
کبی ناره کذر قیلش اوله پس عین زهره مشهوره اولدی بونله مسیخ اولور و آسمانه کار علم لازم کلمز و بومحله بوندن
انسیب توفیق اولز قیلشامل * مثنوی * عورتی را زهره کردن مسیخ بود * خلد وکل کشتن نه مسیخت ای عنود *
بر عورتی زهره ایلک مسیخ اولدی یعنی بر عورتک زهره صورتیه اولسی و شکل زهره به کیرمسی مسیخ اولدی ای زیاده
عناد اید بیجی خلد وکل اولدی مسیخ دکلیدر یعنی مسیخدر * روح سی بردت سوی جرخ برین * شوی آب وکل
شدی دو اسقلین * روح سنی جرخ برین چاینده ایلشدر یعنی آسمان روحانی چاینده سنک روح شستی جذب ایلر سن
مرتبه اسقلینده آب وکل چاینده کشدل یعنی مقتضای روحی قویوب مشتمل ای اختیار ایلد * مثنوی * خوبتر را
مسیخ کردی زین سفول * زان وجودی که بدن رشک عقول * کندی بکی بوالهلق جهنمدن مسیخ ایلدک شول
بر وجوددن مسیخ ایلدک اول وجود عقول شکلی ایدی یعنی احسن التوفیقه اولان وجود حقیقیه انسانی که
فی الحقیقه عقول و میلانکه ناک مغبوطی و مرغو بیدرسن آنی تن برست و متابعت هوا یله پست اولان کمنسته صورت
حیوانیه به مسیخ ایلدک و آب وکل مرتبه سنه مسیخ اولان اکل و شر به مقید اولدیغک جهنمدن (مثنوی) پس بین کین
مسیخ کردن چون بود * پیش آن مسیخ این بغایت دون بود * فاذا کان كذلك بود مقدمه لومک اولد بیه نظر ایلد
بو مسیخ ایلک نیجه اولدی او مسیخ ایلد بونله مسیخ بغایت دون اولور یعنی اول زهره ناک مسیخته نسبت بو آب وکل
صورتیه مسیخ اولدی کما یسله ادنی او زبر اول اول صورت زهره به که شکلا نور ایدر و مسوخه اولوب سقلدن علوی
چاینده عروج قیلوب آسمانده قرار قیلدی مع هذا احسن التوفیقه اولان صورت معنویه انسانی به نسبتله سنه
مسیخ اولدی پس آب وکل اولدی و محض حیوانیتده قالمق نه مرتبه مسیخ اولور بو کا کوره قیاس ایلد (مثنوی) اسب همت
سوی اختر ناخنی * آدم مسجود را نشناختی * بویست خجوم علمنه مستغل اولان و علم هیئتله تفوق و ترقی زعن قیلان
کسه رجا نبندن حاصله اولان شیمات و همتی دفعی ایچون اولور و ما قبلش به و وجهله مناسبت بولور خلد وکل
کشتن نه مسیخت ای عنود بیور دقاری کبی دخی پیش آن مسیخ این بغایت دون بود کلامن ادا ایلد کیری کبی کانه اسیر
اکل و شرب اولان و عالم طبیعه سنه فالان مجتنب و اعل هیئت علملر ننگ موضوعی عالی اولدی یعنی جهنمدن کندیلری دخی
مرتبه سفلیه و شکل حیوانیه دن نجات بولش و بوحکمدن کندیلری مسیختنا اولش زعم ایلر و کویالسان حاله
مسیخ معنویدن برنجت بولدی دیو و بولر پس انله خطا با بویست شریفی بیورر و انلک زمینده مسجود ملائکه اولان
آدمک قدر و شسانی بیایکی قویوب علم و همتلر ایدلا که صعود و ترقی ایلد کاری ذم و قدح قیلوب دیرلای منجم همت
آنی اختر چاینده سورلد و کندی بکی علم خجوم و هیئت واسطه سبله زهره و ارافلا که ابر کوردک مسجود ملائکه اولان آدی
اکلکد یعنی حضرت آدم که سنک بذر کدر آسمان اهلینک مسجودی اولمشدر پس حضرت آدم آسمانه و اهل آسمانه
خدمت و التفات و محبت قیلدی بلکه آسمان و اهل آسمان اکا عظیم و خدمت قیلدی پس سنکه آدم زاده اوله سن
اگر خیر خلق اولدیلک اولدیغک مرتبه بی سن اکاردلک و اولد سرایه معناسی سنده بونلوردی و انک صفتیه موصوفه
اولوب کندی قدرکی بیلوردک * مثنوی * آخر آدم زاده ای ناخلف * چند بشاردی توبتی را شرف *
چند کوی من بکرم عالمی * این جهان را بر کتم از خود دمی * ای خلف یعنی ای ناصالح آخر آدم زاده سن نیجه

برای خلقی من شرف زعم ابرسن یعنی علم نجوم ایل زهره کی آسمانه کهک و افلاک علیه ترفع و ترقی اینک آدم
 مسجود ددن موروث اولان و انبیای عظامدن ظهوره کلان علمه نسبت تدنی و تفسلدر پس سن اول پستلکی نیجه
 شرف عدا ابرسن و مقصود بالذاتی قویوب سیانه نه کیدرسن ای ناخلف خطابی اهل نجوم و اهل هیئت اولیوب
 اهل هوا و اهل دولته اولسه دخی لطیف اولور بوتقد بر اوزره معنی آخر آدم اوغلیسن ای خیر من ناصالح ولد بود دولت
 صوری و رفعت ظاهری معنی استلکدر پس سن هوا و هوا و نیچون ترفع و آسمان دولت صوری جابننه ترقی ایدوب
 معنا پست و سفلی اولان مرتبه بی نیجه بر شرف و دولت ظاهره به حریص اولوب بن عالمی طوتم دیو نیجه بر دیرسن
 بوجهانی دولت ابرسن دیک اولور و هو الانسب للمحل ای رفعت حاضره به و دولت ظاهره به حریص اولان بن عالمی
 طوتم بوجهانی کندمدن پرایلم یعنی نیجه دل کندمک دولت و رفعت علیه بوعالمی طولدرم دیرسن * مننوی *
 کرجهان بر برف کردد سر سر * ناب خور یکد از دش بایک نظر * مثلا اگر بوجهان باشند باشه قارایله پراولسه
 آفتاب حرارتی انی بر نظر له ایدر یعنی دولت صوری و رفعت رسومی فی المثل برف کیدد اگر بر کسه دولت
 صوری و شوکت رسومی ایل بجهانی باشند باشه طوتمه و عالمی تحت تصرفه آکوب ضبط ایلسه خورشید حقیقینک
 ناب قهری بر نظر له ایدر و علی الفور و محو فایاب ایلر کذلک ناب لطنی دخی برف کی اولان معاصی و اوزاری بر نظر له
 ایدوب محو و فایاب ایلر محصل کلام اول خورشید حقیقینک ناب قهرنه دولت و قدرت اناس نیجه طاقت کتوره من سه
 کذلک ناب لطف و رحمته خطا و معصیت و جرم و ضلالت بر فاری دخی فر شود و من بلکه آنک ناب لطف و عنایتی
 معاصی و اوزر کیره بی علی الفور انسا ایلر ته کم بعض کار بیور و العنایه ته دم الخسایه و توجب الهدایه و نور الولاية
 * مننوی * و زرا و و صدد و زرا * نیست کرداند خدا بایک شرار * و جنب خدا اول بادشاه ذوالعطاء در که
 اول وزیرک و وزیر و انک کی نیجه وزیرک کس لک دخی و زور و خطاسنی شعله رحمتدن بر شر ایلر یوق ایلر اگر ارا دخی تعلقی
 ایلر * مننوی * عین ان تخمیل را حکمت کنید * عین ان زهراب را شربت کنید * اول تخمیل را فاسده نک عین
 حکمت و افیه ایلر اول عین زهراب اولان سیشانی شربت شافیه و حسنات صافیه ایدوب (اولنک یدل الله
 سیشاتم حسنات) دیوانله اشارت ایلر و انلر حقیقه کلام سولر * مننوی * ان کان انکیز از سازد یقین * مهرها
 رویند از سیاب کین * اول کان ظهوره کنورک کسه بی اهل یقین دوزوب حقیقه بیور و سیاب کیندن محبت و مهر لر
 بتوردر (مننوی) بر زرد در آتش ابراهیم را ایمنی روح سازدیم * حضرت ابراهیم علیه السلاهی آتش ایچره بیلر
 ویم و خونی روحله اینک ایلر انک عقلی ادراک ایلر حکمت و صنعتی چوق و اسرار و کارنه قیاس و اندازه یوقدر کاه
 اولور که عادت الله بر مقتضای عقل و سیاب و وسایط اوزره جاریه اولور و کاه اولور که خرق عاده ایدوب بر خلاف مقتضای
 عقل برشی ایجاد قیلور (مننوی) از صیب سوزش من سودایم * در خیالاتش چو سوسفطایم * سوسفطایم حکما
 دهر به دن بر طنه در که حقایق انبیا انکار ایدر بر بونلر اوج قسم بر قسمی بواشایه اوهام و خیالات باطله دیر لر
 بونلر عناده دیر لر بر قسمی بونلر دن اشیه نک نبوته منکر دکلر و لیکن زعم ایلر که اشیا تابع دیر لر بر قسمی بونلر دن
 اشیا اعتقادات اوله یعنی بر شیشه اگر جواهر اعتقاد ایلر سن جواهر دروا کر عرض اعتقاد ایلر سن عرض دروا کر قدیم
 اعتقاد ایلر سن قدیم درو محدث اعتقاد ایلر سن محدث دروا کر و عنده تسویه اولور و بر قسمی دخی اشیه نک نبوته
 وعدم نبوته اولان علی انکار ایدر لر زعم ایدر لر که بونلر شک ایدر بیلر درو شک ایلر کارندن دخی شک ایدر بیلر درو شک
 جرابو تسویه لادریه دیر لر زرا بونلر سوال اولسه که بواشایندر جوابی لادری دی کدر پس حضرت مولانا نک
 چو سوسفطایم دیو کند یلری تشبیه بیور دقاری بولادریه قسمیدر معنای بیت بن خدائک سبب سوزلکندن حیران
 و سودایم که بو خصوصه مقتضای عقله اعتماد یوقدر و انک ارادت ذاتیه و حکمت خفیه سنک خیالاتدن
 سوسفطایم کییم که لادری دینلرم که جمیع انبیاء و مرسلین صلوات الله علیهم اجمعین بو خصوصه بولیدیلر در کلام
 الله نبیه فی کتابه الکریم (قل ما کنت بدعاهن الرسل) ای بدیع ما سنم ادر علی مالم بقدر راعیه و مادری ما بفعل بی
 ولایتکم ای فی الدارین علی التفصیل اذلا علی باعب والله اعلم (مکر دیکر انک بخت وزیر در اضلال قوم نصاری
 مننوی) مکر دیکر ان وزیر از خودیست (وعظ و انکذاشت و در خلوت نشت) اول وزیر بر وزیر و بر کندن و سندن بر غیری
 مکر بغلدی یعنی ید ایلدی و غلای قودی و اولنله او قودی زرا کثرت مشاهده قلت حرمتی موجب دیوینده اکثر
 اهل خلوتک اخلاصه خلوت نشین اولیوب بلکه بر ارتعظیم و خلق ایچون خلوت کزین اولدق بر نه اشارت وارد ته کم
 بونلر بر وزیرک خلوت اختیار قیلسی بوقیلند * مننوی * در میدان درمکنند ارشوق سوزه بود در حیات
 چهل پنجاه روزه می یلر عشق و آرزودن حرارت بر اقدی یعنی مصاحبت و بدارنه زیاده مستی اولدیلر فرق الای

کون خلوتده اولدی که کسه به کورم دی * مننوی * خلق دیوانه شده اند از شوق او * از فراق حال و قال و ذوق او *
 خلق آنک اشتیاق و آرزو سندن دیوانه و بی صبر اولدیلر آنک حالنک و مقالنک و ذوق بالنک فر اقدن * مننوی * لایه وزاری
 همی کردند او * از ریاضت کشته در خلوت دونو * خلق تضرع و فغان ایلدیلر و وزیر ریاضتدن خلوتده ایکی قات
 اولمش ایدی * مننوی * گفت اینسان نیست ما را بی تو نور * بی عصا کش چون بود احوال کور * انلر دیش که
 سفسر بر نور یوقدر عصا کسین کورک احوالی نیجه اولور * مننوی * از سرا کرام و از بهر خدا * بیش ازین ما را
 مدار از خود جدا * اکرام اجلندن و خدادن اوزری بری بوندن زیاده کند کدن جد طوتمه * مننوی * ما چو طغیانیم
 و ما را دایه تو * بر سر ما کستران آن سایه تو * بر طفلار کی بر و سن بره دایه کیسن سن اول سایه بی بزم باشن اوزره
 دوست یعنی بری تربیت و حیاتنک سایه سنده طوت * مننوی * گفت جام از حجامن دور نیست * لیلک بیرون آمدن
 دستور نیست (وزیر ایدی بنم جام بیلر دن اراق دکدر لیکن خلوتدن طشره کلکه اجازت یوقدر مادامکه بر اشارت
 اولید (مننوی) * آن امیران در شفاعت آمدند * وان میدان در شفاعت آمدند * اول امیر لر بو خصوصه شفاعت
 کادیلر اول مریدلر شفاعت کلدیلر یعنی تشیع و کندیلر حقیقه زبان دراز لغه شروع ایلدیلر بولر دیو که * مننوی *
 کین چه بد بختست ما را ای کریم * ازل و دین مانده ما بی تو یتیم * که ای کریم بوزره نه بد بختقد بر من مندر دل و دیندن
 یتیم قالمش * مننوی * تو بهانه می کنی و ما زرد * می ز نیم از سوز دل دمه های سرد * سن تعلل و بهانه ایلر سن خلوتدن
 حقیقه ما می ایچون بر زرد و غمدن و کس و کل حرارتدن صوفی نفسلر اوزر زبانی زیاده اضطرر ایدر من مفید و موثر اولین
 اهلر قیلور * مننوی * ما بیکتار خوشتر خورده ایم * ما ز شیر حکمت تو خورده ایم * بر سنک لطیف سوز به که خوی
 ایلش و معتاد اولش بر سنک حکمت و معرفتک سودندن نوش ایلش سندن مفارقته قادر دکلر * مننوی *
 الله الله این جفا یا ما ممکن * خیر کن امر و زرا فر ما ممکن * الله حقیقینک الله حقیقینک بزه بوجهانی ایلر و با خود اللهدن
 قورق اللهدن قورق بزه بوجهانی ایلر بودم خبر ایلر بو کونی بارین ایلر زرا تا خیره آفت وارد * مننوی * میدهد دل
 سر را کین بی دلان (بی تو کردند اخرازی حاصلان * کوکل سکارضا و برری که بوی دللر یعنی سنک و کوکل رضا و برر
 و معقول کورری که بوی دل و بی جان اولان مریدلر لآخر سفسر بی حاصللر دن اولر یعنی سندن دور اولوب بطال
 قاله * مننوی * جله در خشکی چوماهی طیند * آب را بیکش از جور دار شد * جمله سی خشکید اولان ما می
 کی حرکت واضطراب ایلر کو یا که سنسز حیانتدن امیدلری قطع ایلر لر ابرامقندن بند قالدرا بی آج یعنی صوفی
 اولنکی کی اجرا بیت * مننوی * ای که چون بود زمانه نیست کس * الله الله خلق را فرادرس * ای کسه که زمانه ده
 سنجین کسه یوقدر الله الله خلقه فر یاده ابرش و معاونت ایلر یعنی الله ایچون بری بو اضطرر ایدن خلاص ایلر (دفع کردن
 وزیر مرید انرا * مننوی * گفت هان ای سحر کان گفت و کو * وعظ کفشار زبان و کوش جو * وزیر بو کونه عرض
 اشتیاق ایلین مریدلر محقق و صادق اولان مریدلر کی دیدی اکاه اولک ای گفت و کونک مغلوب و اسیری اولان قوم
 کوش و زبانک سوزنی و بندنی دلیلی قوم یعنی کوشه متعلق و زبانه مضایف اولان و وعظ و کفشارک استماعنی طلب قیلین
 طایفه * مننوی * بنیه اندر کوش حسن دین کنید * بند حسن از چشم خود بیرون کنید * دون اولان حسن قولن
 بنیه ایلر کی یعنی ظاهر قولن بنیه لیکر تا کم جمع باطنی سقوح اولوب کلام الله و اسرار بیانیته بی استماع ایدر سز کندی
 چشمکزدن حسن بندنی طشره ایلر کی یعنی کندی باطنکزدن کوزندن بو حسن ظاهری قیدی اخراج ایلر کی تا بصیر
 بصیرتکزدن حسن ظاهری بختابندن خلاص اولدقده کشاده اوله و عالم غیبک غرائب و عجایب بی مشاهده ایلر که بول بول
 و جمال محبوب حقیقی بی معاینه قیلر * مننوی * بدنه آن کوش سر کوش * تا نکر دد این کر آن باطن کرست
 اول من قولنک بنیه بی یعنی طبعی باش قولنکدر مادامکه بو ظاهر قولن مفتوحدر باطن قولن مسدوددر پس
 کر دکر که مالا یعنیدن و عزل و دروغ بی معنادن بو ظاهر قولن سدایده سن تا جمع باطن کشاده اوله زرا تا بو ظاهر
 قولن صاغر اولیه اول باطن قولن صاغر در جمع باطنک مفتوح اولسی جمع ظاهر لاسدود اولسنه موقوفدر
 فافهم * مننوی * بی حسن و بی کوش و بی فکر شود * تا خطاب ارجعی را بشنوی * حسسز و کوشسز و فکر تسز
 اولکزی یعنی انکشاف درون و انشراح صدورک حصولی ایچون حسن و کوشش و فکر تک احکام و قیودندن بری و عاری
 اولکزی تا نفس مطمئنه من به سن بولوب حضرت حقدن نفس مطمئنه به واقع اولان ارجعی خطابی استماع قیلکزد که
 حضرت حق کندی ذکر به مطمئنه اولان و شهنوات و مقتضیات نفسانیه دن نجات بولان نفسله کندی جنبانه دعوت
 ایلک اوزره خطاب ایدوب (یا ایها النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه) بیور بول آنک تفسیری عنقریب عرب
 بادیه نشین حکایه سنده کاور پس ای سنک ذکر به مطمئنه اولان و حظوظ جسمانیه دن رجوع قیلان نفسک نوار جی

خطابتی گوش باطنیه کندی جسمانی اولان قیودندن شجاعت بولوب حفرت حق جابینه متوجه اولدیغی اوقاتک
کایسته استماع ایلرله آنکه همان حین موت طبعینده استماع ایلله (منشوی) تا بکفت وکوی بیداری دری * نو
ز کفت خواب بوی کی بری * دریبه کی باخطاب ایچوندر بیداریده که یا مصدریه وکوی بیدار یلغه مضافر یعنی
مادامکه سن بیدارلغک کفت وکوی سنده سن یعنی سنکه قیل وقال طاهره مقید اوله سن گفتار خوابدن واسرا عالم
نایابدن بچن رایحه الورسن ونه وجهله باطن ذوقن بولورسن دیمک اولور * منشوی * سیر بیرونست قول وفعل ما *
سیر باطن هست بالای سما * بزم قول وفعل سیر بیروندر یعنی بوقوال وافعاله اولان سیر طاهره عالمه منسوب اولان
سیر در که بوعالمدن طشره کیمز فعلک سیری فعلده ترقی و قولک سیری قولده ترقی ایلدکدر سیر باطن آسمان اوزره در یعنی
قلبک وعقل وروحک سیری آسمانک فوقنده درم اذ قلب وروحک سیر مع الله و سیر فی الله ایلدکدر که الله اولان
سیر واللهده اولان سیر بوجهاوات سبعة دن عالیتر در * منشوی * حس خشکی دیدکدر خشکی براد * عینتی جان پای
بر دریانهاد * حس ظاهری خشکی ویا خشک منسوب اولانی کوردی زیرا که خشک کدن طوغدی خشک کدن مراد
بوعالم صورتندر جان عینی علیه السلام که روح اللهدر پای همت وعز یتن دریا اوزره قودی دریادن مراد عالم معنی
دریاسیدر * منشوی * سیر جسم خشک بر خشکی قیاد * سیر جان پادردل دریانهاد * خشک منسوب اولان جسمک
سیری خشک که دوشدی یعنی بوعالم صورته ویا که منسوب اولان جسمک سیری وسلوکی خالک وصورت عالمه واقع
اولدی اما جان سیری آیاغنی دریانک اوزره سنه قودی یعنی روح سیرده قدم همتن بجر معنی ایچره وضع ایلدی انسان
فی الحقیقه بر ریزخ جامعدر که نصی نصی بری و نصی بجریدر روح سبحانه و تعالی اول انسان بری و بجرده سائر اولغله
وتصرف فیقله مکرم ایلدی ته که بوایت کریمه نک معنای باطنیسی بومعنه ونه اشارت اولدر (قال الله تعالی ولقد
کرمتنا بی آدم ورحلناهم فی البر والبحر * بونک تفسیری وتحقیقی اینکفی جلدک آخرینه قریب قصه بط بچکان
بیانده کلور (منشوی) چونکه عمر اندر ره خشکی کدشت * گاه کوه وگاه دریا گاه دشت * آب حیوانرا بجا خواهی
بویافت * موج دریا را بجا خواهی شکافت * چونکم عمر خشک بولنده یکدی یعنی بوعالم صورتک طر یقنده عمرک
ضایع اولدی گاه طاعده گاه دریاده وگاه صحراده یعنی ای طالب سنک عمرک عالم صورتک طر یقنده اگر تجارته
اولسون واکریا احتله اولسون واکردنیه متعلق اولان خدمتله اولسون گاه طاعلدره وگاه دریادره وگاهی صحرادره
مرور ایلله الجواب سن آب حیاتی قنده بولسک کرل سن دریانک موجنی قنده یارسک کرکدر یعنی چونکم سنک عمرک
بیابان عالم صورته بوله ضایع اوله آب حیات معنای بی نه بولسک کرل واماوج دریای عالم ارواحی نیجه یاروب
قطع قلوب عالم الوهینه کدر قیلسک ونیجه واصل اولسک کرل یعنی مادام که جان عالم صورت سیرنده مقید در آب حیات
معنادن ایچره مزور دریای عالم ارواحی قطع ایدوب ایلر ویکه مزوهای عالم حقیقهده پرواز ایدوب اوچه مز دیمک اولور پس
کرکدر که سالک هم خاکه منسوب اولان موجلدن وهم آبه منسوب اولان موجلدن کدر قیل و خلاص اوله تا کم
مرتبه حقیقی ومقام ولایتی بوله پس موج خاکینک ووج آیینک تفسیر سن بویته اشارت ایدوب سیرور * منشوی
موج خاکی وهم وفهم وفکر ماست * موج آبی محو و سکرست و فاست * خاکه منسوب اولان موج بزم وهم وفهم
وفکر مز در کرکدر که سالک وهم وفهم وفکر مز موجلدن ایلر ویکه که بونلر جسمه و عالم صورته متعلقدر و آبه منسوب
اولان موج محو و سکر در وفنادر یعنی موج آیدن مراد روحانی اولان محو و سکر وفنادر که بوروحانی اولان
محو و سکر وفنادن سالک بچمک کرل تا محو حقیقی و سکر حقیقی وفناء حقیقی مرتبه سنی بوله محو و سکر وفناء
روحانی ایلر محو و سکر وفناء حقیقیک ما یتنه تفاروت عظیمه واردر محو و روحانی اولدر که سالک کندوی مع بقیه
الوجود محو کوروز حال بکه کندوی اوله کوروسی عین وجوددر و سکر روحانی اولدر که روحک لایذ واذواقیلله
سالک مع بقیه الوجود سر خوش اولسیدر وفناء روحانی دخی سالک کندوی فانی کورمیدر و محو و سکر وفناء
حقیقی بقیه وجود ایلر اولان حالتدر برتر در (منشوی) تاد برین سکر از ان سکر یودور تا برین مستی از ان جامی
نو کور * مادام که سن بوسکرده اول سکر دن دور سن یعنی ای سالک مادام که سن بوسکر روحانیه ده مقید اوله سن
اوسکر حقانیدن دور و محو و سکر تاسن بوندن مست سن اول جامدن سن کورسن یعنی مادام که سن بولذات
روحانیه دن مست سن اول جام حقانیه دن کورسن زیر الذات روحانی دخی نه قدر واریسه حجاب نورانیدر
ته کیم انواع لذات جسمانی حجاب ظلماتدر پس سالک حجاب ظلماتدن کدر ایلک نیجه لازم ایسه عند
اهل الفنا حیلک نورانیه دن دخی کدر ایلک اوله لازمدر اینکون سمری سقطنی قدس الله سره العز بر حضرت تری
کندی مریدلری لذات طاعتدن تحذیر ایدوب سیروردی ایا که لذات الطاعات فانیه ستم قائل * منشوی *

کفت وکوی ظاهر آمد چون غبار * مدتی خاموش خوکن هوش دار * بکفت وکوی ظاهری غبار کی کشتدر که
بوقیل وقال صوری آینه قلبک زنگاریدر ولسنا قال النبی صلی الله علیه وسلم لابن مسعود قیل وقال وثمرة السؤال
واضاعة المال کذا فی الجامع الصغیر بر زمان خاموش اولغی خوی ایلر عقل طوط یعنی قل الخیر والا فاسکت حدیثله
عمل ایدوب هوش دردم لفظنک مصداقنه عقل کی عقلک اوزره طوط یعنی سو بلیدیک کلای تفکر و تعقل ایت
(مکرر کردن مریدان که خلوت را بشکن (چله گفتند ای حکیم رخنه جو * این فریب و این جفا با ما مگو * مرید لرجله
ایستد برای فرجه و بهانه استیجی حکیم بوفریب وحیلہ بی و بوجهای بزه دیمه یعنی بوسوزدن فراغت ایلر * منشوی *
چار بار اقدر قدرت بارنه * برضعیان قدر طاق کازنه * چار بایه طاق و قوی قدر بولر قوی یعنی بولر کتورن حیوانه
تحمل ایلدی کی قدر بولر اوزر زیاده قومه ضعیف اوزره قوت و قدرتی قدرایش قوی یعنی (لا یكلف الله نفسا الا وسعها) ایلر
عمل ایدوب تکلیف مال ابطاق ایلر * منشوی (دانه هر مرغ اندازه و است * طعمه هر مرغ ایچیری کیست * هر مرغ غن
دانه سی آنک مقدار ایدر یعنی جسته سی قدر در هر قوشک طعمه سی بر ایچیری بچن اولور (منشوی) طفل را ککران
دهی بر جای شیر * طفل مسکین را از ان نان مرده گیر * اگر طفله سود بر نه نان و بره سن مسکین طفلی اول ناندن او اش
طوط یعنی اولسنی مقرر بیل زیرا اول حالده فانه تحملی بوقدر * منشوی * چونکه دندانه بار ایدر از ان * هم بخود
کرددش جوای نان * چونکه طفل دندانه یار و قار و کتوره یعنی طفلک که دیشلری سیکد نصره هم اوطفل کندی
اختیار ایلر نان طاب ایدبی اولور دایه سنه احتیاج چکه زوهم وجهدر هم اوطفل کندیسنه نان طلب ایدبی اولور
دایه سنه توقف ایلر * منشوی * مرغ بر نارسه چون بران شود * لقمه هر کریمه دران شود * قنادی بقمش قوش
چونکه پرواز ایدبی اوله هر برتی کدینک لقمه سی اولور یعنی مرغ بر نارسه کی کاله ابرمین مرید و پروبال معنوی
بولن مستفید اکر مرشدومر پسندن قبل الکمال دور اولسه ویز جناح تربیه پسندن مهجور قالسه آنک حالی شول
قنادی بقمش قوش کی اولور که اول هر کریمه درنده نک لقمه سی اوله زیرا بومرید ناقص دخی کریمه درنده کی اولان
اهل هوا و اهل ضلالک و شیطان و نفس پروبالک لقمه سی اولور و انلر نیجه ضلالنده قالور * منشوی * چون برارد
برهم برتر بر * بی تکلفی صفرینک وید * چونکه مرغ قناد کتوره یعنی قنادی ته او کندی اختیار ایلر اوچار زجت
وتکلف سزینک و بدصدا سزینک یعنی ایونک وکتونک معا و تیسز * منشوی * دیور اطق تو خامش میکند *
گوش مارا کفت بوش میکند ای مرشدومر بی سنک نطق و مصاحبک شیطان نفسی خاموش و دیور ایلر سنک سوزل
بزم قولغمزه هوش ایلر با خود سنک سوزل بزم قولغمزی هوش ایلر یعنی سنک گفتار معنیدارک بزم معمره عقل
وهوش ادخال ایلر و با خود محل عقل وهوش قیلر * منشوی * گوش ما هوشست چون کویا قوی * خشک ما بجرست
خود دریا قوی * بزم معمره عین هوشدر و معدن عقلدر چونکم کویا سن اوله سن بزم خشکمز بجردر چون دریاسنسن
یعنی بزم صوری اولان وجودمز عین دریای معنای اولور چونکم بزم دریاسنسن * منشوی (باقومارا خالک بهتر از فلک
* ای سالک از قومنورتا عک * سنکله خالک بزه فلکدن بکر کدر زرا انسان کامل مظهر ذات وصفات الهیدر
وفلک ایچق بعض اصما وصفات الهیه نک مظهر بزرگ انسان کامل ایلر مصاحبک الله له مصاحبک ایلک کیدر
انکچون زمینده مرشد کامل ایلر اولق افلاک اوزره املا کاه اولقدن بهتر در بوخیر شریف دخی بومضمونه دلیلدر
(کافیل دن ارادان بچلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) ای سن شول که سنک سماسکدن سنک سنک
نورکدن عالم نوردر * منشوی * بی تو مارا بر فلک تباریکست * بانوای مه این فلک باری کیست * صورت رفعت بود
افلاک را معنی رفعت روان بال را * مرید را ساندن مرشد کامله خطاب اولور ته کم وزر لمریدلری اکادیدر سنسن
بزه فلک اوزره تاریککدر سکان بته ای ماه الهی بوقلک باری کیدر ونه شیدر زرا رفعتک صورتی یعنی صورتا رفعت
افلاک ایچون و رفعتک معناسی یعنی معنی رفعت روان بال ایچوندر زیرا بوعالم صور تا عالم کبری ومعنا عالم صغرادر
وانسان کامل صور تا عالم صغری ومعنا عالم کبری و مجموعه عظمادر * منشوی * صورت رفعت برای جسمه است *
جسمه در پیش معنی جسمه است * رفعتک صورتی جسمه ایچوندر جسمه معنی قنده ایلدر یعنی معنایه نسبت
جسمه لک هیچ اعتباری بوقدر (جواب کفتن وزیر خلوت را نمی شکم * منشوی * کفت بجهت های خود کونه کنید *
بیدر در جان و در دل ره کنید * وزیر مریدله ایتدی بجهت بکر قصه ایلک ز و ابرام و الحاحدن فارغ اولکر بزم بتمه
جائک ز ایچنده وکو کلک ز ایچنده بول ایلک ز یعنی بیدی جان وکو کلدن استماع ایلک ز * منشوی * گرامیم مهم نبود
امین * کریمکم آسمانرا من زمین * اگر امین ایسه مامین مهم اولر قرضا کریم آسمانه زمین دیسه مامین تصدیق ایلک
و بکا استماع قیلک لازمدر بوسوزلک جله سی اگر چه وزیر استادندر لیکن انظر ما قال ولا تنظرالی من قال حدیثک

موجبه جمله می قبول در هر عین بر می آید اما باینده واقع اولان مکالمات و معادلات در هر صورت در
سیان اولندی * مننوی * که کلام با کمال انکار چیست * در نیم این رحمت و آزار چیست * اگر بن اهل کمال ایسم که کاله
انکار نه در که بنم سوزی قبول انتمیوب عناد ایدر سوزا که اعل کال دکل ایسم موزجت و جفانه در یعنی بدن فراغت
ایلیک (مننوی) من غوشم در این حالت برون * زانکه مشغول باحوال در درن * بن بو خلوتن طشره اولتی
استم زیرا که درون و قلب احوال مشغول اعتراض مریدان بر حالت وزیر (م) جمله گفته ای وزیر انکار نیست
گفت ما چون گفتن اغیار نیست * وزیر که می دلی که احسن ادله دید یاری وزیر انکار می بود و بر من سوز من اغیار
سوزی کی دکلدر * مننوی * اشد دیدست از فراق تو دوان * آه اهدست از میان جان روان * سنک فراق کدن
کوز منک یاشی یلیجیدر یعنی اغلیجه در جائز ایچنده آه آه روان و ظاهر در یعنی جاندن آه ایلر زجانه نسبت روان خوب
واقع اولندر * مننوی * طفل با دایه نه استیز دلیک * کید او که نه بداند نه شک * طفل دایه و می بیست استیزه
ایلر ولیکن اغلرا و کرچه ابوی و کتوی فرق ایلر می بداند می شد کامل ما باینده اولان معامله در که بوضو رتده تقریر
بیورر اما بوجله در قاعده وارد در که طالب اسرار مننوی اولتره انک بیلنسی لازم در که مننوی شارحاری کاواقف
اوله عشار در که اول قاعده بود در که حضرت مولانا مننوی شریفنا اکثر محکمه تقریر مقال ایلر کن در حال ظاهر دن
مظهر و یا خود مظهر دن ظاهر انتقال ایدر در حقیقتده ظاهر و مظهر عین واحد اولدیغیچون مظهر که خلیفه
کاملت وجودیدر و انده ظاهر که اسما و صفاتیه حقد پرس عارف موحد خلیفه نک تعین ظاهر نه مناسب سوز
سویلر کن در حال مستخلف غلبه نمودی سبیل کلامی خلیفه نک مرآت وجودنده ظاهر اولان مستخلفه مناسب
سویلکه باشلر نه کم بوجله دیلدر که می بدوزره خطاب ایلر کن در حال شهود وحدت مطلقه غلبه قیلوب کلامی
جناب حق و وجود مطلقه توجیه ایدوب سویلکه باشلر دیلدر که * مننوی * ما چون حکیم و توحه میزی * زاری
ازمانی تو زاری میکنی * ای بزم میز مظهر نه اسما و صفاتیه ظاهر اولان ریجز بز چنک کی الترسن کار زجه
اوررسن و ناله وزاری بزدن دکل سن زاری و نالان قیلورسن (مننوی) ما چونایم و نالازما زست * ما چون کوهم و صدا
درما زست * ورنای کی بز زده اولان نوا سندن در بز کوه کی بز زده اولان صدا سندن در (مننوی) ما چون شطرنجیم
اندر در دوات * بردوات ما زست ای خوش صفات * و کذلک بر شطرنج کی بر تالاب و مغلوب اولقده بزم غالبیت
و مغلوبیت سندن در ای صفاتی خوش ریجز (قل کل من عند الله) فخر اسبجه (والله خالق کل شی) مقتضاسبجه و دخی
(والله خلقکم و ما نعملون) آیتک مقتضاسبجه جمیع اقوال و افعال و احوالک حق خالقیدر نهده همسان آور نهده
بر آلتدر و بوجله بیوردری بویا که کتبیبه دل توحید افعاله اشارتدر بویا تبهده اولنه مخلص دیر که سر لامله و جمیع
اعمالی اگر خدادن کوروب کند و سنی معدوم مطلق مشابه سنده قیوب مظهر ای اعتباری دخی اولسه بویا تبهده
اولانه فتح لامله مخلص دیر بونک قدر و علوشانی اولکیدن زیاده در که بونلر که تبه سی توحید ذاتدر پرس توحید
ذات مر تبه سنه اشارت ایدوب بیورر * مننوی * ما که باشیم ای و ما را جان جان * تا که ما باشیم با تو در میان *
ز که اوله وزای سن بزم جاتملر کانی تا که بر سنکله آور نهده اوله و زو وجوده و ایجاد افعاله مشارکت قیلور
* مننوی * ما عدمهایم و هستهای ما * توجود مطلق فانی غما * ای پادشاه مطلق بزیز اولدیغیز حیثیتدن
محصا عدملر زو بزم و اولقلمز دخی عدمدر محقق و سن فانی کوسر بیجی بروجود مطلقن ای طالب گفتار
خدمت مولوی وای راغب اسرار حضرت مننوی بویت معنوی جوق سوز کوزرا گرفته فیلامباحث کثیره ایلر شرح
ایلر سنک طالب عقلت بیورر اما اجمالا وجود مطلق اسرارندن بر مقدار تخریر ایدلر تا که شبهه سی اولتر بو قدرله
اکفتا ایدلر اتفاق مشایخ بونک اوزبیه در که واجب الوجود و وجود مطلقدر کافال الشیخ الاکبر قدس الله
سره العزیز فی ابتداء الفتوحات فی العقیده ان الله تعالی الواحد لا شریک له موجود لذاته من غیر افتقارالی و وجد
یوجده بل کل موجود سوا مفتقر الیه تعالی فی وجوده فالعالم کله موجود به و دور حده متصف بالوجود لنفسه
لا افتتاح له وجوده و لا نهایه لبقائه بل وجوده وجود مطلق غیر مفید قائم بنفسه و قتا که منکران حضرت شیخ
بو عبارتی فتوحاتده و بعضی مصنفاتده کوردیلر سه زعم ایلدیلر که شیخ وجودیه مذهبده اوله پس اول حضرت زعم
فاصلر نهج تکفیر ایلدیلر و شیخ بعض معتقدلر دخی قیاس ایلدیلر که شیخ وجود مطلق در عبارتدن مرادی
یا وجود عام اوله بیلدیلر که بوندن نیجه فساد لازم کور یا خصر من شیخ واجب الوجود و وجود مطلق دیکدن مرادی
واجب الوجود علت و معلول دکلدر کافال فی الباب السادس من الفتوحات اعلم ان الحق هو الموصوف بالوجود
المطلق لانه سبحانه لیس معلول لشی و لا علة بل هو موجود بذاته و وجوده لیس غرضاته مع انه غیر معول الذات بوراده

بر سوال لازم کاور که عدم معلولیت ذات الهی علی الاتفاق ظاهر در اما عدم علت اولی نیجه قابل در که فلاسفه ا
 علّه العمل دبر و عقل کله آتی علت تامه طور تر و دریر که عقل اول حقدن مفارقت قبیلز و اول دخی دانما عقل اوله افاضه
 قیامه دن خالی اولمز بنقد برجه انکله مقید و اکملت اولور (و کان الفلاسفه صرحو بان ایجاد الحق تعالی للعالم من لوازم
 ذاته فیمتنع خلوه عنه) پس بونلر ارادت و قدرت فی انکار ایدوب ایجاب اثبات ایلدیلر و موجب بالذات دیدیلر بومعنا یسه
 حقت وجود فی عالم و وجودیسه عین تفسید و عالم قدسی تأیید در پس شیخ اکبر قدس سره العزیز حضرت تلمی
 فتوحاتک ایکنی باند و بحمل مناسب دخی جواب با صواب بیورر که (اعلم ان الحق تعالی موجود بذاته مطلق الوجود
 غیر مقید بغيره و لا معلول عن شیء و لا علّه شیء و هو خالق المخلوقات و العلیل پس بومعنا معلومک اولدیسه حضرت
 مولانا و حضرت شیخ اکبر و وجود مطلق دیملرله وجودیه مذهبنده اولنلر و وجودیسمنک مابینده فرق عظیم وارد
 زیر بونلر و وجود مطلق دیمسی علت دکل و موجب بالذات دکل دیمک اولور و وجودیه مذهبنده اولنلر و وجودیه مطلق
 دیمسی مطلق وجود عام اولدر دیمک اولور و کفر در ته کم سعد الدین نقفازانی مقاصد شرحنده تصریح ایلدی اما بویکی
 حضرت نک بیورر یعنی ایمان محض در که بویک ایمان لازم در که سوال اولور سه که شیخ اکبر حضرت تلمی فتوحاتده سبحان
 من اظهر الاشیاء فهو عینم سادیدی و دخی بیت (فی کل شیء له آیه و تدل علی انه عینیه) بیورر پس بوسوزلر مذهب
 وجودیه بیورر اولور جواب اولدر که ینه فتوحاتک اول محله برفاچ سطر آتخی بیورر که (فهو عین کل شیء فی الظهور
 ما هو عین الاشیاء فی ذاتها و اما سبحانه بل هو هو و الاشیاء اشیاء) پس سوز جوق و قیل و قاله نهایت یوق معنای یشته کله لم
 ما عدم منها یم دیدکاری اعیان نایته ینه بتله در که الاعیان ماسحت رایحه الوجود و خواصحه وجود خارجی رایحه منی
 استعمال ایتماسلدر و هستیهای مایعنی بزم خارجده اولان و اراغمز دخی اگر چه بحسب الظاهر وارد لیکن اول دخی
 بحسب الحقیقه عدم و هالکدر که (کل شیء هالک الا وجهه بیورر دیمک بیورر مدی پس سن ای معبود بالحق بلامقید
 بالاشیاء ظاهر اباقی و نفس الامر ده فانی اولان شیرلی کوسری بیورر وجود مطلق سن امام غزالی مشکوه الانوارده
 بیورر که (ترتیب العارفون من حسیض المجازالی ذروه الحقیقه و استکملوا معارجهم فرأوا بانها عذرة العیانیة انه ایس
 فی الوجود الا الله و ان کل شیء هالک الا وجهه فانه لا یصیر هالک کافی وقت من الاوقات بل هو هالک ازلا و ابدا و یاتک
 مشرب اهل تحقیق اوزره و هر شیء نفس الامر ده هالک اولدیفغه کوره بر اطفیف معناسی دخی وارد اول معنا
 و هستیهای ما ما عدمهایم اوزره معطوف اولیه بلکه و هستیهای ما مبتدا و مصرع فانی اکابر اوله پس معنی بویه
 دیمک اولور که بز وجود خارجی حیثیتندن عدملر و هالکدر که بزم وجودی حقیقه وجود کادر و بزم ذات حقیقی
 و اعیان نایته مز سن وجود مطلق فانی غماح اگر چه اعیان مرتبه علمیه بیزه اولدیفی اعتبار اوله بزم
 هستی حقیقی بزم سن وجود مطلق سن دیمک قابل اولور (کان الله و لم یکن معه شیء) حدیثی جنید قدس سره العزیز
 حضرت تلمی استماع ایلد کارنده بومر تبیه اشارت ایدوب الان کما کان بیورر دیمک (رباعی) هستی که درو
 ظهور ایات حقت در دیده اهل کشف مرات حقت پس ظاهر اومین که معروض فناست در باطن اونکر که
 آن ذات حقت پس توحید ذات مرتبه سته اشارت بیورر قد نصکره ینه مرید لسانندن توحید افعال مرتبه سنک
 تحفه بقیته شیران علی غنیل ایلک طریق اوزره شروع بیورر منشوی * ما عه شیران ولی شیر علم * جمله شان از باد
 باد دمدم (بیورر دیدیلر که ملا بزد و کالی شیرلر ولیکن سنجاق شیری بر یعنی سنجاق لک بزنده تصور اولان و سلا نلر
 کبی بر اول علمده مصور اولان شیرلر جمله می دمدم یلدن اولور که لک بزم دخی جمله مز و حرکات و سکات مز من کل الوجوه
 حقیقه نظر اباد ارادت الهیده ظهوره کاور کما قال علیه السلام اشاره الی هذا المعنی القلب کریشه فی فلاة قبلها الیاباح
 ظهر البطن * منشوی * جمله شان پیدا اونا پیدا است باد * انکه نایده است هرگز کم مباد * بوسنجاق لدره منقوش
 اولان شیر نقشنک جمله سی و حرکتی پیدا اوزر باد نایده ادر که لک بزم دخی اجساد و اشخاص لک جمله حرکتی ظاهر و برده
 متصرف اولان خدا باطن و نایده ادر اولکه نایده ادر بزدن اکس و جدا اولسون کم کاف فار سینک ضعه سیه قرآت
 اولسه ده معنی صحیح اولور اول خدا که باطن و نایده ادر بزدن غائب اولسون دیمک اولور منشوی باد ما بود ما از دانست
 هستی ما جمله از ایجاد دانست * الهی بزم باد مز و بود مز یعنی محو و وجود مز سنک داد و احسانک ندر باد دن
 مراد محو و مدبر اولان عقل و روح در بزم وجود مز جمله یعنی علی الاطلاق کینه سنک ایجاد ندر * منشوی *
 لذت هستی نمودی نیست را * عاشق خود کرده بودی نیست را * الهی سن شول قادر مطلق سنکه بولفغه و ارباق لذتی
 کوسر لک یعنی عدمه وجود طعم من اذاته قیلک نیست دن مراد بوراده عدم اضافی اولان اعیان نایته در که
 خارج عالمه اضافتله رایحه وجودی استعمال ایلماشدری عدمی کنذیکه عاشق ابلشد ازل از زاده بونده عدم دن مراد

انبياء اوليايک و عشاق الهي اولان اصفيايک عين ثابت ليدر که دخی وجود خارجي رايحه سنی استقام ايلان
اول خدای تعالی بونری ازل آزاله کند یه عاشق ایلشدی * مثنوی * لذت انعام خود را وامگیر * نقل و باده
و جام خود را وامگیر * الهی کندي ازل اولان انعام واحسانک لذتی بزدن کیر و طوطه یعنی درین ایتمه کندي جامی
وباده کی و نقل کی یعنی عشقه متعلق اولان لذات و بحالیاتی بزدن درین ایتمه (مثنوی) و برگیری کیست جست و جو
کندي * نقش بانقش چون نیر و کند * الهی بوفیوضاتی اگر درین طونه سن کیم جست و جو ایلر فی المثل نقش نقاشه
نیجه زور و مقابله ایلر یعنی سنکه فیض و امداد کی امساله ایده سن بر * مسه آتی طالب اوله من و مجر و صور و نقوش
منزله سنده اولان مخلوقات سن نیچون بوله ایلر سن دیوسنک فعلکه معارضه و مقابله قیله من (م) متکر اندر ماکن
درمانظر * اندر اکرام و مضای خود تکر * خداوند ایزه باقه بزه نظر ایلله * کندي اکرام و سحاکه نظر ایلله (مثنوی)
ما تودیم و تقاضا ما نبود * لطف تو با گفته مای شود * الهی بزوغ ایدلک بزم تقاضا من دخی بوغدی سنک
لطف قدیم بزم لسان ظاهر من ایل سو یلنما من سر من لمقتضای ایشیدردی و مناجاتی بیلوردی (م) نقش
باشد بیش نقاش و فل * عاجز و بسته چو کودک در شکم * خدا با نقش نقاش و فلک اوکنده عاجز و مقید اولور بطن مادرده
کودک عاجز اولدی بی کبی * مثنوی * پیش قدرت خلق جمله بار که * عاجزان چون پیش سوزن کار که * مثلاً قدرت
الهی تبارک اوکنده جمله بار که عالمک خلقی سوزن اوکنده کار که کبی عاجز لر در کار که ترکیجه کار کف دید کار بیدر * مثنوی
گاه نقش دیو که آدم کند * گاه نقش شادی که غم کند * اول نقش حقیقی انسانک وجودی کار کاهنده گاه
آدم نقش و گاه شیطان نقش ایلر یعنی کاهی صفت انسانیله متصف و کاهی صفت شیطانیله متصف قیلر
کاهی انده شادیلک نقش و کاهی غم نقشن پیدا ایلر * مثنوی * دست فی تادست جنبانیدفع * نطق فی تادم زند
در ضر و نفع * افراد موجود داندن بر فردکی یوقدر که تا کننده خدای تعالیلک موجود قیلدی بی نقش دفعه
النی تحریر ایلله و کذلک هر برینک نطق یوقدر تا ضر و منفعت جهتن دم آورده یعنی کندي به ضرر که ویااندن
منفعت دور اولسه نیچون بوضری کتور دل و اول منفعتی بدن از ایلدوب سور دل دیوسوز سولیه حقیقه بر احد
بوله دیکه قادر و مستحق اولمزه کم (لا یستل عما یفعل و هم یستلون) بوضر و دلالات ایلر * مثنوی * تورتان
باز خوان تفسیر بیت * گفت ایزد ما رمیت اذ رمیت * کر بر انیم تیران نه زماست * ما کان و تیراند ازش خداست *
سوره انفالده اولان آیتدن مقتبسدر ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی وقتاکم حضرت پیغمبر علیه السلام بقابلله
حالیله متصف و متعلق اولدیلر سه جناب عزت و دل رمی اذ رمیت دیکه کالکات ایلدوب و ما رمیت دیکه اندن فی
ایدوب و لکن الله رمی قولیه ذات بیچوته اسنادای خمس مر تبه جعده متظم تفصیله اشارتدر پس رای حقیقه حقدور
و حضرت نبی علیه السلام اکالتدرو بمقامه مشایخ قرب فرایض تعبیر ایلر پس بویات شریفه بی مرید لر لساندن
جمع اشیا نک و سالت اولنر لک عند سطوة ارادة الذاتیه و التصرف الالهیه اضغلال و تلاشی سنه و انقهار و تفانی سنه
اشارت بیور لر و بند بقای حقله و ارادت وجود مطلقه کارکننده اولدیلر بی اشعار ایلر یعنی مر تبه قرب فرایضده
جمع افعال حقل اولدیفته شاهد قرآن عظیمدن سن بویتنک تفسیر فی اوقو که ایزد تعالی (ما رمیت اذ رمیت)
بیور دی رسولی حقدور پس حضرت رسولک بومر تبه سنه وارث اولان اولیا دخی دست حقه آلت اولوب انلردن ظهور
ایلن کار حضرت پرورد کردن اولور ته کم بیت ثانی بومعنائی تفسیر قیلور اکر تبهام اقوال و افعالی قوس وجود مزدن
رمی ایلنک فی الحقیقه اول بزدن دکادر زیر بر دست تصرف حقدور کان کبی یز و بوکانک تیراندازی خدا در که
مر تبه قرب فرایضده قول حقه آلت اولور پس بوکلمات طبیعه دن جبر شائیه می توهم اولنوب آتی دفع ایچون
بر قاج بیت بیور لر * مثنوی * این نه جبر این معنی جباریت * ذکر جباری برای زاریست * زین العرب دیر که جبار
اجیه مبالغه دندر معنائی عبادی امر دن و نمیدن دیلیدی شینک اوزر نه قهر اید بیجیدر و قال بعض الشراح
هو الذی یحمل الخلق علی ما اراد صدوره عنهم علی سبیل الاجبار نه زین العرب بعض شراحندن ناقلدر که انلر دیدیلر که
جبار اول الله در که خلقی علی سبیل الاجبار جل ایلر اخلاق و ارزاقدن و اعمال و اجلن و بونلر امثالی احوال دن دیلیدی
شیرلک اوزر نه که انلردن صدورین ضر ادا یلدی معنائی بیت یعنی بو ذکر اولنن اسرار و کفایتار تکالیف شرعیله نک
استطاعتدن اوزر اولان جبر مذموم دکادر بلکه بو حقل جبار اجمک معنائیدر که تکالیف شرعیله نک مینامی
اولان اختیار جزیعی بوسلجایم بلکه عین اختیارده اول جبارک فاعل مختار و مقاب القلوب و الابصار اولسنی
اشعار ایلر پس اول الالهک جبار لغت ذکر کی اکاتضرع و زاریلک ایچوندر که همیشه آتی فاعل مختار بیلور (اللهم
یا مقرب القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی دینک یا الله دیه سن * مثنوی * زاری ما شد دلیل اضطراب و حجت ما شد

دلیل اختیار * بزم زار بلغمزه اضطراب من دلیل اولدی که فغان و زاریلق البته اضطرابی اولور و بزم بر کردن خجالت
اول کاری اختیار منزه ارتسکاب ایلدی کمزه دلیل اولدی زرا جناب حق خلقدن بلا اختیار مع الاضطراب اولان
کاری تعیب و تعییزلر پس حق بر کس نه دن بر کار معیوب و نامعقول ظهوره کس نه انلردن شر مسار اولسنی
دلیل اختیار در زرا بلا اختیار اولان کار غنث الله و عند الناس معذور در معیوب دکل * مثنوی * کر بودی
اختیار این شریم چیست * وین دریغ و خجالت و آرم چیست * اکر بزم اختیار من اولییدی بر کار نامشروعی
ایشلده حقدور و یا خود خلقدن بوشر مسار حق ندر و بوحیف و خجالت و حیاندن بونلر خود اختیارده دلیلدر
زرا اختیاری اولین مثلاً حیوانات کبی بر کارک ظهورنده حیف بیز و شر مسار اولنر زرا استادان بشاکردن
براست * خاطر از تیرها کردان حراست * حضرت خداوند کارائیات اختیار جزمیده بر شاهد آخره دخی
شروع ایدوب بیور لر که ای اختیار جزوی یوقدر دین جبری اکر اختیار اولسه اوستاد لر شا کردلر بی بر کار معیوب
ایچون نیچون ز جرم منع ایدر لدی اختیاری اولسنه خود ز جرم منع یوقدر و خاطری معلم اولنر تدبیر لدن
دوندنر مک نیچوندر اختیار اولدی بی ایچوندر اکر اختیار اولیوب مضطر اولسه مضطرک تدبیری دوندنر مک
قصد اولور میدی * مثنوی * کر تو کوی غافلست از جبر او * ماه حق پنهان شدیت در ابر او * بویست معترض طرقدن
اولان سوال اولور که این نه خبر این معنی جباریت ییندن لازم کاور زرا بو کلامدن متفهم اولان و جمیع مشایخک
واهل سنت و الجماعت کلماتدن ظهوره کلان بودر که جبر ایکی قسمدر بری جبر مذمومدر که سلب اختیار
ایدوب عید جبار منزه سنده در دیوب خیر و شر اندن نه صدور ایلر سه خدا انکدر دین طایفه مجبره نک جبریدر
و بر قسمی دخی جبر مذمومدر که سلب اختیار ایلر و عید جبار منزه سنده در دیوسو یاز بلکه معنا جباریتی مشعر
اولور و اسرار قضا و قدردن خبر و بر و جمیع انبیاء اولیا و علمائک مذهبی اولان جبر اوسطدر که بو جبرله متصف اولین
مجموعی و ثوبه کیدر (بیت) هراکس را که مذهب غیر جبرست (بی فرمود کوما تندر کبرست) دید کبری بو جبرده و حقه
اشارتدر که سرب جباریت حقدور پس حضرت خداوند کار بویکی جبرک مایتنی فرق ایلن معترض جابندن
بر سوال ابراد ایدوب بیور لر که اگر سن ای معترض اولان کسه غافلدر جبرده و حقدور اول ذکر اولنن مریدر طایفه سبی
دیر سنک ماه جباریت و سلطنت حق انلر ابر وجودنده پنهان و مستور اولمشدر و بونلرک بو کلماتی اهل جبر مذموم
اولد قلردن ظهوره کلتدر دیو اعتقاد ایلر سنک * مثنوی * هست این را خوش جواب ایشنوی * بیکذری از کفر
و درین بکروی * بواعتراضه بر لطیف و معقول جواب وارد اکر آتی اجتماع ایدرسن کفر و انکاردن بکرسن و دینه
تصدیق ایدرسن اول جواب بودر که بر قاج ایسانه تنبیه بیور لر (مثنوی) حسرت وزاری که در بیماریست *
وقت بیماری همه بیدارست * ای معترض معلومدر که حسرت و فغان خسته و شکسته لک و قنده در صحت
و سلامت و قنده دکادر و بیمارلق وقتی دوکلی بیدار قدر غفلت و معصیت زمانی دکادر بوم معلوم اولدیه
اول مریدر دخی بوسوزری بغایت سوزلندن سولیدیلر و خسته فراق یارایکن زاریلق ایلدیلر بویاسه اختیاری
دکل بر اضطرار ایدر مثلاً خسته نک فغان وزاریسی کبی و خسته لک وقتی ایسه اتبیه و حقدور کاه اولوق و قیددر
جرم و گاه وقتی دکادر ته کم (مثنوی) آن زمان که می شوی بیمار * می کنی از حرم استغفار تو * اول زمانده که سن بیمار
اوله سن جرم مکدن استغفار ایلر سن (مثنوی) می نماید بر تو زشتی * کنه * می کنی نیت که باز آیم * اول شکسته لک
حالنده سکا گاه و خطایک زشتکی کور نور صحت بولورسم بوله کیر و کام دیونیت قیلور سن (مثنوی) عهد و پیمان
میکنی که بعد ازین * جز که طاعت نبودم کار کزین * عهد و پیمان ایلر سنکه بو حالتد نصرکه اکر سلامت بولورسم بکا
طاعتدن غیری بر کار مقبول و کزین اولیه (مثنوی) پس یقین کشت این که بیماری ترا * می بخشد هوس
و بیداری ترا * پس یقین و مقرر اولدی بو که شکسته لک سکا هوس و اتبیه بفشلسکا (مثنوی) پس بدان این اصل را
ای اصل جو * هر که در دست او بردست بو * فاذا کان کذلک ای اصل معنائی طلب ایلن بوقاعده بی نیل که هر کیمک که
ذردی و انکساری وارد اول کسه رايحه المشرر جبر حقیقیدن و اسرار الهیدن بوضه مجبور و مکسور اولین اهل
جبر که تفسیر نک درستلکی حالنده مجبور زردیلر انلر رايحه اله مشرر * مثنوی * هر که اویسد از تر بردر تر * هر که
اوا کاهتر زرد تر * درد بیدارنی و اتبیه می مستلزم اولدی بی کبی حقدور بیدار اولوق دخی بادر اولوقی مستلزم اولور
ته کم بیور لر هر شول کسه که حقل جمال و جلالتدن و تصرف و تقلیددن زیاد بیدار و باخبر در اول کسه زیاد
درد لودر هر شول کسه که آلت استغنا و قضا سندن کاهتر در بوزی زیاده اصفردن کاه قال علیه السلام انا اعلمکم بالله
وانا اخشیکم من الله (مثنوی) کر ز جبرش اکبی زاریت گو * بیش زنجیر جباریت کو) اکر اول الالهک جبرندن یعنی

ارادت کلیه سندن و کیف مایشاه تصرف و تقلیدند انگاه اینست تضرع و زاری ابله کلک قتی که بجز و تصرف حتی
 مشاهده قیلان کسه بن تضرع و زاری ابله شانسند تدرسته کم انس حضرت ناری حضرت رسالتناهدن روایت
 لیدر رکاول حضرت اکثر زمانده تضرع برله (یا مقلب القلوب و الابصار بیت فلو بساعلی دینک یا الله) قولی اکثر
 ایدر زاری (قلت یا بنی الله آمنابک و بما جئت به فهل تخاف علینا قال نعم ان القلوب بین اصبعین من اصابع الرحمن
 یقلبها کیف یشاء) اگر جبارک زنجیر به کند یکی بسته کور رسک جبارک زنجیر رسک کورشی قتی که حقت جباریت
 و قهاریتی کورن و قبضه قدرتده مجبور و مسکور اولان کسه بن علامتی وارد که یوردر * منوی * بسته در زنجیر
 چون شادی کند * کی اسیر حبس آزادی کند * زنجیرده بغل اولان نیجه شاد بک ایلر و بن اسیر حبس آزادلق ایلر
 یعنی بسته زنجیر جبار اولان قوللر هرگز نقضایتلری و هوای جبهندن شاد بک ایلر و اسیر حبس ارادت حق اولنلر
 آزاد رکی آسوده و فارغ البال اولنلر بلکه بنده رکی افکنده و دردمند اولور لر مثال آخر دخی بودر که * منوی *
 و روقی بینی که پایت بسته اند * بر تو سر هکانه شنه بنشسته اند * مثلا اگر سن کنیدی کور رسک آیا غکی بغل سدر
 و سنک اوزر که بادشاهن چاوشلری اوزر سدر (منوی) پس تو سر هکانه مکن باعاجزان * زانکه نبود طبع
 و خوی عاجزان) فاذا کان کذلک فحق سنده بوجالت و بواقع بحق اولدیه سن عاجز اولان مخلوقات اوزر سر هکانه
 ایلر زیرا که عاجز لر طبعی و خوی اول سر هکانه ایلک و امر و نهی قیلن دکاندر بوجمله مفید و مختصر نتیجه بودر که
 بر کسه کنیدی بسته زنجیر جبار کورسه و آتی هر حالده کنسیده کورن و خلق دخی بوجالت اوزر بولان عاجز اولان
 خلق حکومت ایلکنن فالور و انده طعن و ملامت ایلکنن و مسلط اولقدن بری اولور انکچون جباریت حتی
 مشاهده ایلن عرفاده بگویند صفت برانیز مکر که امر حق اوله و یا خود رضای حق ایچون اوله * منوی * چون
 تو جبار غمی بینی مگو * در همی بینی نشان بید کو * چونکم سن کنیدی نفسکده اول خدایک جبر و اگر اهنی کور من سن
 دیمه که بن مجبور و مکر هم و اگر انک جبری کنسیده کورد کسه کور منک نشانی قتی جبر و اگر اهنی کور منک نشانی
 شاد و خندان اولمق و ناله و افغان قیلقدن * منوی * در هر آن کاری که میلست بدان * قدرت خود راهمی بینی
 عیان * امور دنیوی و دین هر اول بر ایشده که سنک اول ایشده میل و از زول و اول ایشده کنیدی قدر تکی عیان کور رسن
 خدای تعالی دندر دیز سن بلکه بن ایدم دیونفا خایرسن یعنی سنکه حظ نفس و میل قبله بر کاری ایشله سن انده
 مختار سن مجبور و کلسن و انده قدرت و ارادتکی عیان کور رسن (منوی) در هر آن کاری که میلست نیت خواست
 اندران جبری شدی کین از خداست * و شول کاره که میلک بوقدر و طلیک دخی بوقدر انده جبری اولور سن که
 بوقدر اندر یعنی کار دینده و آخرته متعلق اولان عمللر میل نفسک اولد یغندن بوقدر انده جبری اولور سن و دیر سنکه
 حتی تعالی بوقاری استخز و بن بوقدر انده جبری اولور دیر سن و دیر سنکه مجبور سن حال بود که بوقدر اول کار دین
 تقریر بوقدر حق دکلدر * منوی) انبیا در کار دنیا جبریند * کافران در کار عقیبا جبریند * انبیا علیهم السلام
 دنیا ایشده جبریلدر یعنی دنیا به طالب و راغب دکلدر کافر آخرت ایشده جبریلدر یعنی آخرته طالب و مائل
 دکلدر * منوی * انبیا را کار عقیبا اختیار * جاهلان را کار دنیا اختیار * انبیا به آخرت ایشی اختیار ایدر زبر ایدان
 فقرت ایشلدر جاهلله کار دنیا اختیار و مقبولدر پس هر کسه که انک تلبسده محبت دنیا محبت عقیدان زیاده اوله اول
 کسه جاهلان زمره سندن (م) زانکه هر مرغی بسوی جنس خویش * می برد و او در پس و جان پیش پیش * زیرا که
 هر مرغ کنیدی جنسی جابته او چار اول مرغ تن آرد و روح ایلر و او چار یعنی تن و روح تابع روح ته تابع دکلدر
 پس هر کسک روحی نه جفندن اینه اول جابته کیدر دخی کاتبعت ایدر (م) کافران چون جنس مجین آمدند
 مجین دینار اخوش این آمدند * انبیا چون جنس علین بدند * سوی علین جان و دل شدند * کل شیء رجع الی اصله
 خواستجه هر کس اصلی جابته آخر الامر رجوع ایلر چونکم کافر مجین جفستند کلدیلر بواجلندن دنیا زندانه
 خوش آیین کلدیلر و انبیا علیهم السلام چونکم جنس علین اولدیلر و لهنا جان و دل علین جابته کلدیلر
 مجین برون فعلیلدی فات برک الله منده و وضع کتاب بخاردر دینلر * کما قال الله تعالی کلان کتاب الفجاری مجین
 و ما ادبرک ما مجین کتاب مرقوم) ای کتاب مسطور جامع لا اعمال الفجره من الثقلین و علین فعلیل و زنده اولان علی دن
 منقولدر مسطور و ثقلینک خبر ایتک دیواید و احیاء سابعده ابرارک دقترا عملتک مقاسنک ایدر (م) قال الله تعالی
 کلان کتاب الابرار انی علین و ما ادبرک ما علین کتاب مرقوم بشهده المقرنون (منوی) این سخن پایان ندارد
 بک ما * باز گویم آن تمامی قصه را * و الاهی سوز زبان ز نهایت طوق و اما بر اول قصه نک تمام نمی کیر و ده * نویسد
 کردن و بر مردان و از رخص خلوت (منوی) آن وزیر از اندرون آواز داد * کای مریدان از من این معلوم باد * اول

وزیر بچرودن آواز و بریدی بویه دیو که ای مریدان بیدن بوسه معلوم اولسون (منوی) که مر اعیسی چنین بیغام کرد *
 که همه یاران و خویشان باش فرد) که حضرت عیسی علیه السلام بکایوبه اعلام و خبر ایلدی یعنی حضرت عیسی بکا
 یوریدی بویه دیو که جمیع یاران و خصم کدن فرد و جدا اول (منوی) روی در دیو اکر کن تنه نشین * و ز وجود خویش
 هم خلوت کزین * یوزی دیواره ایلر تنها اولور یعنی خلقتن اعراض و انقطاع ایدوب بالکرا اول و کنیدی وجود کدن
 هم خلوت و عزلت اختیار ایلر بوسوزا که چه وزیر مکار طر فستدن در (اما انظر ما قال ولا تنظر من قال) حدیثک
 خواستجه عند اهل الحق مقبول و مسامدر (منوی) بعد ازین دستوری گفتار نیست * بعد ازین با گفت و گویم کار
 نیست * شمد نصکره گفتار یعنی وعظ و بنده اجازت بوقدر شمد نصکره گفت و گویدیم ایشم بوقدر زبر انکاسکوت
 بیورلشدر (منوی) الوداع ای دوستان من مرده ام * رخت بر چارم فلک بر رده ام * الوداع ای دوستان من اولشم که
 موافق ایلر ان تموتوا منی منته و صول بولشم اسبابی چارم فلک اوزره ایلشم بوسوز حضرت عیسانک فلک چارمده
 ایلدی یعنی اعتبارله در کان هر نینک و ارفی معنا اول نینک مرته سته قریب اولمق اشعار ایلر اما بونده علوم مرته دن
 عبارت اولور (منوی) تا بر رخ ناری چون حطب * من بسوزم در عنار و در عطب * تا ناره منسوب فلک التنده
 حطب کی عناده و عطیده یا غمیر زیر اهل دینانک ریخ و عناسی دنیا به ابتلا می قدرت در رخ ناری تعبیری کور ناره
 اعتبار ایلدر (منوی) یه لوی عیسی نشینم بعد ازین * بر فراز آسمان چارمین * شمد نصکره حضرت عیسانک
 یاتنده او نورم در دینی آسمانک اوزر نده * ولی عهد ساختن وزیر هر یک امیر اجد اجد (منوی) و انکهای ان امیرانرا
 بخواند * یک بیل تنها بهر یک حرف راند * اند نصکره و اوزده امیرلری خلوت او قودی بر بر رنهانی هر بر رنه سق کلام
 ایلدی یعنی هر بر امیری علی حده جدا جدا خلوتخانه سنده دعوت ایلوب انلره وصیت ایلدی و هر بر رنه سن بنم نائب
 و قائم مقام اول دیو سولیدی (منوی) گفت هر یک را بدین عیدوی * نائب حق و خلیفه من بونی * هر بر رنه ایلدی
 عیسا به منسوب دینده حقت نابی و بنم خلیفه سن (منوی) و ان امیران در کرباسع تو * کرد عیسی جلد را الشیاع تو
 و اول غیری امیر رسنک اتباعکدر عیسی علیه السلام جلد سنی سنک شیعه لر ایلدی یعنی اعوان و انصار لر ایلدی
 (منوی) هر امیر کو کشد کین بکیر * یا بکس با خود همی دارش اسیر * هر شول امیر که او بیون چکه طوط یافت ایلر
 یا خود آتی اسیر و محبوس ایت (منوی) لیک نامن زنده ام این را مگو * تا غمیر این ریاست را بچو * لیکن مادام که
 بن دردی ام بونی کسه به دیمه مادام که اولیم بوریاستی بوحکم و حکومتی استه (منوی) تا غمیر من تو این پیدا مکن *
 دعوی شاهی و استیلا مکن * مادام که بن اولیم سن بونی پیدا و فاش ایلر شاهدق و غالبک دعواسن ایلر (منوی)
 اینک این طومار و احکام مسیح * یک بیل بر خوان تو برامت فصیح * اشته بوطومار مسیح احکامی یعنی بوطومارده
 مکتوب اولان احکام دین عیسا در ال بونی بر بر عیسا علیه السلام امی اوزره فصیح و اشکاره او تو (منوی)
 هر امیری را چنین گفت او خدا * نیست نائب جز تو در دین خدا * اول وزیر هر بر امیر به اشته و تنه ایلدی خدا
 دینده که مراد دین عیسی علیه السلام و سندن غیری نائب و خلیفه بوقدر (منوی) هر یکی را کرد ایلک عزیر *
 هر چه انرا گفت این را گفت نیز) اول وزیر امیرلر هر بر بر بر عزیر ایلدی اول او بیکی امیردن اگاهه دیدی اینه
 بوقدر دخی آتی دیدی (منوی) هر یکی را اویکی طومار داد * هر یکی ضد کربود المراد) امرادن هر بر رنه اول وزیر فرادی
 فرادی بر طومار و بریدی هر بر رسنک مراد و مضعونی او بر رسنک ضدی ایدی یعنی اول او بیکی طومارک مضعونی جیعا
 بری بن سته مخالف ایدی (منوی) متن آن طومارها بد مختلف * همچو شکل سرفه ایا تا الف * اول طومار لر متن
 و ظاهری مختلف ایدی بادن القد کین اولان حرف لر شکلی کی (منوی) حکم این طومار ضد حکم آن * پیش ازین
 کردیم این ضد را بیان * بوطومارک حکمی اول بر طومارک حکمنک ضدی ایدی بوندن اول اول ضدی بیان ایلد
 تکرار بیانه احتیاج بوقدر رکشتن وزیر حوشتن رادر خلوت (منوی) بعد از ان چل روز بیکر در بیت) خویش کشت
 و از وجود خود برست * اند نصکره قرق کون دخی قیو بی بغلدی کنده و متی دیله دی و کنیدی سنک وجودندن قورتلدی
 بوندن بر قاج حصه مستفاد اولور اولور که حسود کنیدی نفی غیره القای ضرر ایلکنن اوتری هلاک ایلر ایش
 ته کم انوار سبیلده مسطوردر که بر کسه به حسد ایلدی هر فوع خذله ایلر اول حسود ضرر رنه قصود ایلدی ظفر
 بوله مدی کمال حسدندن عاقبت بوسوه خاطر بی فکر ایلدی که کنیدی بونی بر بنده سته قتل ایتد بویف انک خانه سته نهانی
 القای تیره پس بنده لزدن بر رنه دیدی که بنم حیاستدن لذت قالمدی اشته سکار بچاق بی فلان کسه نک خانه سنده
 قتل ایلد و بنم مالدن آزاد اول تا بنم انک خانه سنده سیم بولغله شرع قبلندن آتی اخذ ایلد و ب وارثلم آتی قصاصه چکه لر
 وفی الحقیقه اول نادان کنیدی اول محسوده ضرر القاسی چون انک خانه سنده قتل ایتد بونی بوز بر بر وزیر

دخی امت عیسایه تفرقه و ضرر می آید - شدن اوتری کوش و بیانی سنی بر باد اید کد نصرکه کند و سنی دخی هلاک
ایلدی و بر حصه دخی بود که خلونک نتیجه سی موت ارادی اولی لازم در و نفسی سالک اربعین ده کشته قیلقی واجب
اولدیفنی اشعار ایلر (منوی) چونکه خلق از مرگ آواگاه شد * بر سر کورش قیامتگاه شد * چونکه خلق
اول و زلزله موت شدن آگاه اولدی انک قبری اوزره خلق زار و فغانی * کتر شدن قیامت بری اولدی (منوی)
خلق چندان جمع شد بر کور و * موکدان جامه دران در شور و * انک قبری اوزره اول قدر خلق جمع اولدی صاحب لری
یولجیلر و جامه لری برنجیلر اولدی حاله انک غوغا سنده (منوی) کان عدد راهم خداداند شمرد * از عرب و زرتک
وزیری و کرد * که اول عدد صابین هم خدایلیور یعنی قابل شمارد کل ایدی عربدن و ترک کردن و روی و کردن
یعنی آند بوقدر طوائف مختلفه جمع اولدی (منوی) خاله اوزرند بر سرهای خویش * در داود دیند در مان جان
خویش * اول و زلزله قبری خاکنی باشری اوزره ایلدیلر انک دردنی و فغانک زخنی کندی جانلر شه در مان کوردیلر
(منوی) آن خلایق بر سر کورش مهبی * کرده خون را از و چشم خود رهی * اول خلایق انک قبری انک باشی
اوزره برای کندیلر انک ایکی چشمدن خونه بر پول ایلش ایدیلر یعنی قان کوزلندن آب کی روان اولدی جله خلایق
انک درد و فغاندن فریاد و فغانده ایدی هم شاعر و هم کچیلر و هم اولور بوجه احوال انک کمال شوق
و محبتی اشعار ایلر * طلب کردن امت عیسی علیه السلام از امر آکه ولی عهد از شما کدامست * منوی *
بعد ماهی خلق گفتند ای مهان * از امیران کیست بر جایش نشان * بر آید نصرکه خلق ایتدیلر ای اولور
امیران انک برینه نشان و قائم مقام کیمدر (منوی) تا بجای او شناسیم امیم * دست و دامن را بدست او دهم *
تا او زیر برینه آتی امام و خلیفه اکیلم دست و دامغزی انک الله و بره یعنی آکا کلی تسلیم اولم (منوی) چونکه
شد خورشید و ما را کرد داغ * چاره نبود بر مقاشن جز چراغ * چونکه آفتاب فلک علم و معرفت اولان بوجه اندن
کندی و انک غرقای برزم دروغه داغ ایتدی انک مقاشنه چراغدن غیری چاره اولمز یعنی ظلمتدن نجات بولقی ایچون قائم
مقام خورشید فلک ناری بر چراغ لازم در کذلک حق بود نیادن خورشید فلک حکمت و معرفت اولان مرشد کامل
انتقال ایلسه انک قائم مقامی بر چراغ نورانی لازم در کذلک ظلمت نفسانیه ده قلات سالک ارادن استناره ایده و رانی پیشوا
و مقتدا ایدوب طریق حق کیدیلر (منوی) چونکه شد از پیش دیده وصل یار * نایب باید از زمان یاد کار * چونکه
یارک وصالی کوزا و کندن کندی اول یاردن بره بریاد کار نایب کرد که اول یارک وصالی مذکر اوله و بونی کورمک
آی کورمکی فاد قیله و بوا کاد حاله عمائل کله (منوی) چونکه کل بکشدت ز کاشن شد خراب * بوی کار از که
یایم از کلاب * چونکه کل کندی و کاشن خراب اولدی کلک رایحه سنی کیدن بولور کلابدن زرا کلاب کل و کاشنک
نایب نمایدر کل و کاشنک مرورند نصرکه انک رایحه سنی استین کلابده بولور کذلک انبیا علیهم السلام و اولیای
عظام مرورند نصرکه انک رایحه سنی طلب ایلن انلر جانبدن خلیفه اولان و ظهوره کلان کسه لک وجودنده
بولور (منوی) چون خدایند در عیان * نایب حقند این پیغامبران * چونکه خدای تعالی عیانه کلز یعنی
محسوس اولوب ظاهر اولمز خلق ایچره بویغمبر حق تعالی انک نایب و خلیفه سیدر که انلر واسطه سیله خلق عالمه
حکم ایلر و انلر لساندن بی آدمه علوم و اسرار بی سوبلر بس انلر تابع اولان همان حقه تابع اولمز اولورته کیم
بومعنایه اشارت ایدوب بیورلر (م) فی غلط کفتم که نایب بامنوب) کرد و بنداری قبیح آیدنه خوب) بویغمبر ل نایب
حقدر عیشدم من حیث الحقیقه بوله دکلدر غلط سوبلدم که نایب منوی) ا کفی الحقیقه ایکی ظن ایلیه سن قبیح کلور
خوب کلز نایب منوی) ایکی ظن ایلنک قبیح اولمنی اولدر که اولاشرل خنی بی مستلزم اولور و نایب انبیا انک وجودندن
ظهور ایلن احکام حق اراد تسنر انبیا انک کندی مقتضای زندن اولمنی اشعار قیلور تا انشا انبیا طاعت الاله
اطاعت اولمنی لازم کلور حال بو که رسول طاعت عین الله طاعتدر کما قال الله تعالی من یطع الرسول فقد اطاع الله
وانک بدنه بیعت عینله الله بدنه یعندر کما اخبر الله تعالی فی سورة الفتح ان الذین یسایهونک انما یسایهون الله خلیفه
مستخلف عینیدر دید کوری بوجهتند در و حضرت نبی علیه السلام من رأی فقد رأی الحق بیور دقلری بومعنایه
شهادت ایدر نظر حقیقت ینله نظر اولنسه نایب ایه منوب مایبندنه من حیث الحقیقه انبیت بوقدر امامن حیث
اعتبار سرتبه فرقه نشر فی ایچولور مایبندنه فرق و تمیز بوقدر (منوی) فی ریا و توفی صورت پرست) نیش
اولن کشت کر صورت پرست * فی کلمه می اولکی یتدن مستفاد اولان معنی اتحادی فی ایچو و ندر یعنی نایب منوب
بر اولمز ایکی اولور تاسن صورت پرست من یعنی مادام که سن صورت بین و تفرقه کزن سن و اول کسه نک اوکنده نایب
و منوب بر اولدی و بر خلیفه مستخلف عینی اولدی که صورت عالندن قورنلوب معنی عالمه نظر قیلدی پس معنا جمع

انبیا و اولیا متحد و صورت امتعین و متعدد اولدیلر بی تفهیم ایچون بویتلری منسل موقعنده ایرا ایدوب بیورلر
* منوی * چون بصورت بنکری چشم نودوست * تو بنورش درنکر کز چشم رست * مثلاً چونک سن
صورتیه سن و یا خود صورت اعتبار ایله نظر ایدنه سن سنک * کوزلک ایکیدر سن انلرک نورینه نظر ایله که
اول نور کوزدن بتدی و ظهور ایتدی پس اگر چشم منزله سنده اولان انبیا انک نورینه نظر ایلنک بلافرق الله
نوری کورر سن و انلر اولان ظهوری حقک ظهوری بولور سن اما صورتلر نه نظر قیلور سن حقندن غافل اولور سن
وبری برندن متفاوت بولور سن * منوی * نور هر دو چشم تنوان فرق کرد * چونکه در نورش نظر انداخت مرده *
هر ایکی کوزلک نورنی فرق ایلک که قادر اولمز چونک مرده چشمک نورینه نظر اندی یعنی بر صورت چشمه نظر
ایتموب نورینه نظر ایتسه اتحاد انبیا و اولیا کندی * کوزلندن بیلوردی و نایب له منوبک من حیث المعنی
متحد اولدیفنه واقف اولوردی دیک اولور (در بیان انکه لا تفرق بین احد من رسله الی آخره) بوایت * کرمه نک
تحقیقک یناننده در که حق یسارک و تعالی سورة بقره نک آخرنده مؤمنلر لسانندن حکایه بیوروب دیرلر
(لا تفرق بین احد من رسله) یعنی مؤمن اولنلر دیرلر برانک رسلنک مایبنی فرق ایلر زور سلتک مایبندنه نه جهتدن
فرق اولدیفنه و بولور من حیث المعنی * جهله اتحاد قلدیفنه اشارت ایدوب بوایت * کرمه می تفهیم بیورلر
* منوی * ده چراغ ارحضر ایدر مکان * هر یکی باشد بصورت غیر آن * فرضا بر مکانه اکر اون چراغ حاضر کله
هر بریسی صورته اوبر سنک غیری اولور * منوی * فرق تنوان کرد نور هر یکی * چون بنورش روی آری بی شکی
اون چراغدن هر بر سنک نورنی فرق ایلک ممکن دکادر شکسز چونکه * اون چراغک نورینه توجه ایدنه سن
بومعنایه تفهیم ایچون بر مثال آخره شرو ع ایدوب بیورلر * منوی * کرمه صد سبب و صد آبی بشعری *
صدغماندنک شود چون بشعری * اکر سن ظاهرده یوز الما یوزا یوایی صایه سن متعدد اولور چونک صقه سن
ذکر اولنسان یوز قالمز جمیع ابر اولور * منوی * در معانی قسمت و اعداد نیست * در معانی تجزیه و افراد نیست *
معانیده قسمت و اعداد بوقدر معانیده جز و جزیق و هر شی فردا افراد اولق بوقدر بیک عالم معانی و حقایقه
هر شی متحد در معانیدن هر ادمه تبه و وحدانیت و مرتبه الوهیتدر که آند خدادن غیری بوقدر * منوی *
اتحاد یار یا ابران خوشست * پای معنی * کبر صورت سر کشت * یارک یا رانله اتحادی خوشدر معنی
ایاغنی طوت صورت * سر کشتد یعنی موجب تفرقه اولان صورتی ترک ایت و معنی ایاغک طوت تا اتحاد حقیقی به
واحد اوله سن و وحدت مطلقه سرتی بوله سن اکر صورته نظر ایدر سن مغایرت و اختلافدن قورتلر سن * منوی
صورت سرکش کدازان * کن برنج * تابینی زیر و وحدت چونک * سرکش اولان صورتی رنجله اریبی ایله
یعنی معنی عالندن باش چکی و قلبه تفرقه و دغده و برنجی صورتی طاعت و ریاضتله اریبی ایله شول مرتبه به
دککه مقتضیات صورت و لوازم طبیعتدن خلاص اوله سن حتی اول صورتک تختنده وحدت مطلقه بی کنج کی
کوره سن چونک اول وحدت کجنه ابره سن غنی اوله سن و نشویش و دغده اختلاف و کترتدن قورتلوب
صفا بوله سن * منوی * ورتنکدازی عنایتی او * خود کد از دای دلم مولای او * واکرای اسیر صورت سن
تکی ریاضتله اریتمه سن اول الاله عنایتلری خود ایدر و انک مقتضیات محو و نایب ایلر اولان کسه بزم
کوکام انک بنده سیدر ای حرف ندادر منادی بخود و قدر که اول اسیر صورت اولان کسه لردن بریدر مولانا بنده بنده
معنا سنه در و بویتنده حضرت مولانا قدس سره العز بر قرب الهی به وصول ایکی وجه اوزره اولدیفنه اشارت بیورلر که
برسی کسی و برسی و هی اوله کسی اولدر که ادای فرایش و نوافل ایله مقتضای صورتدن سالک خلاص اولوب انک
نتیجه سنده قرب نوافل و یاقرب فرایض ظهوره کله و هی اولدر که سالک طاعت و ریاضتله مقتضیات طبیعتدن
تجاوزه قادر اوله میوب و کنج وحدتی بوله میوب عاجز و فقیر قالد قده عنایات الهیه دن بر عنایت و تقبیلنک عملنه موازی
اولان جذبات رحمانیه دن بر جذبه اول سالک ابریشوب آتی صورت قیدندن قورتلوب کند و لکندن مجور و فانی ایلدوب
کنج وحدته ابصال ایلر (منوی) او نماید هم بدله اخویش را * او بدوزد خرقة درویش را * اول الله کمال لطفندن هم
کوکل کوزلر نه کوسر و کندوبی و تجلی قیلور قلوب و دیده قلوب عشاق آتی مشاهده قیلور) کما قال الشیخ عبدالله
محمد بن العزیز رزویه الله بالقلب الصافی جائزه کما قال عمر رضی الله عنه رای قلبی ربی و قال علی کرم الله وجهه لا عبد ذیا
لماره) اول خدادیکر خار محبتدن پاره پاره اولان درویشک قلبی خرقة سنی که خابر المکسور اولق انک صفتدر خرقة
قلبدن استعاره و دیکمک انک انکساری درست ایتکدن عبارت اولور * منوی * منبسط بودیم و بک جوهر همه *
بی سربوبی پایدیم ان سر همه * دو کایمز بر جوهر منبسط ایدلر جله من اول طرفه بی سربوبی پایدلر یعنی جمیع اجهل منلر

اصلی غیر مرکب بر جوهر بگما و اول طرف حقانیده بر دره بیضایندی (که قال صلی الله علیه وسلم اول ما خلق الله
الدرة البیضاء دره بیضادن مراد بونده جمیع کائنات اصلی اولان جوهر بیکادر که مشایخ صوفیه کاحقیقت
محمدیه دیرلر روح الارواح و نور الانوار و عقل کل و قلم اعلی دخی تعبیر ایدر لایتدا وجوده کلان بوجوهر بیکادر بعهده
حق تعالی حضرت تلمی سائر ارواحی و عقول و نفوس و اشباحی علی الترتیب بوجوهر بیکادن خلق ایلدی پس بوقدر
کرات مختلفه و موجودات متنوعه ائندن وجوده کلوب صحرائ عالمه منتشر اولدی دره بیضاعقل کلک شرحی اوچنچی
جمله دیباچه سنده بر مقدار مذکور اولمشدر منبسط اولان یک جوهر دن مراد فیض اقدس اولقی محله دخی ان سبدر
فیض اقدس و فیض مقدسک و اعیان ثابت و عقل کلک بونلر امثال اولان اصطلاحک مفصلا شرحی تأییه شرحک
دیباچه سنده مذکور اولمشدر فلیطلب فیہ اما اجالا بوجوهر محله شرحی اولدر که مشایخ صوفیه حق تعالی
حضرت تلمی سکت ذات بیچوتندن اعیان ثابت به کلان فیضه فیض اقدس دیرلر که منبسط بر نور واحد در مثلاً شمسک
قرصندن زجاجات مختلفه به کلان نور بیسط کبیدر اول زجاجات کان اعیان ثابت کبیدر و شمسک زجاجات مختلفه دن
ظهور ایلن اشعه متنوعه سی فیض مقدسه مشابیه در که اول اعیان ثابت دن سائر ارواح اوزره کلان فیض الهی در
پس جمیع ارواحک و کلی اعیانک اصلی که فیض اقدس در بومر تبه ده جمله منبسط و یک جوهر کی ایدلر تبه که
جمیع اعیان ارواحک اصلی اولان فیض اقدسک شرحه شروع ایدب بویستارله تعریف ایدرلر * مثنوی * یک کهر بودیم
همچون آفتاب * بی که بودیم و صافی همچو آب * مر تبه احدیتده بر کهر ایدلر آفتاب کبی که انده تفرقه و تجزی
متصور اولقی ممکن دکدر اب کبی که هسز و صافی ایدلر یعنی بوعالم صورتده اولان تعین و امتیاز کی اول عالمده بری
بر عین متعین و ممتاز کل ایدلر بلکه آب کبی بی عقده و صافی و آفتاب کبی بی ترکیب و منبسط بر نور ایدلر * مثنوی *
چون بصورت آمد آن نور سره * شد عدد چون سایه ای کنکره * چون کم اول ابو خوب اولان نور صورتده کلدی
کنکره نک سایه ای کبی عدد اولدی یعنی ذات الهی چون کم جلا و استعلا اقتضایدوب ابتدا نور ذات که فیض اقدس
دید کلدی و اعیان ثابت مر تبه سته کله کده و هر شینک عینته طلوع قیلد قده صور علیه حاصل اولوب سایه ای کنکره
کبی اعیان موجودات متعدده اوئوب بری برندن وجود علیه ایه ممتاز اولدی بعده اول اعیان ثابت دن فیض مقدس
دید کلدی انوار متنوعه مر تبه ارواحه کلوب طلوع قیلد قده هر کسک روحی عین ثابت سنک استعدادنه کوره
وجود روحانیه ایه موجود اوئوب سایه ای کنکره بری برندن ممتاز اولدی کبی هر روح بری برندن ممتاز اولدی
بعده بوعالم صورتی و شمادتی حق تعالی خلق ایلد کدنصره و آدم و حوا علیه السلام واسطه سبله اجساد
آدم ظهوره کلد کدنصره هر کسک روحی عین ثابت سنک استعدادنه کوره صورت انسانیه مر تبه سته کلوب
سایه ای کنکره کبی اجساد ایه متحد و متعدد اولوب صورت بقلدی و وجود عارضی لباسنی کیدی یقین بر سالک
مقام حقیقته ایرسک و مر تبه اصلی کور ملک استبره کر کدر که بوجود مجازی بی ریاضتله و بران قیلر بلکه
تعین نورانی و روحانی بی دخی افشایدوب نامر تبه اصله وصول بوله سالک فناء جسمانی و روحانی بی افشاد نصره
مر تبه حقیقته ابر کده بوجمله نک حقیقتی واحد اولد یعنی مشاهده قیلولر و آنک چشم شهودندن تعداد و تفرقه
زائل اولور پس مقام حقیقتک وصولی و بی فرقیق مر تبه سنک حصولی نه طریق ایه میسر اولد بیغنه اشارت ایدوب
یورلر * مثنوی * کنکره و بران کنیداز محبتی * نازد فرق از میان این فریق * ای طالبان اسرار حقیقت
یسا لکان طریق وحدت مخفیقندن کنکره وجود یکزی و بران ایلک و آنی مخفیق توحید و ریاضتله کنکره کبی اولان
وجود مجازی یکزی افشا ایدلر تا بفریق اور تا سندن فرق کیده یعنی بوزمه کائناتک مابینده اولان فرق و تمیز و مغایرت
و اختلاف زائل اولوب سر وحدت مطلق ظهوره کله و جانکز مقام وحدت و مر تبه حقیقتی بوله * مثنوی * شرح این را
گفتی من از می * ایلک ترسم تا بلغز خاطر می * عناد و جدال جهتمندن بوسر وحدتک شرحی بن سوبلردم
و بوندن زیاده دخی عیان و بیان ایلردم لیکن کماله شرح ایلکه فور قمر تاب خاطر قایمه زیر ابو معنی من التی اقدامدر
هر ضعیف الذهنک بوسر توحیدی استماع قدرتی بوقدر اکثرینک اعتقادنه بوسر توحیددن خلل کلوب ملحد اولمش
و اکثر دخی ورطه جبرده فالشدر پس انشاء الله اولان اولیا بونی کمالیه سوبلر لالا اهلتنه و بوسری عیان و بیان ایلر
الامیستعدا اولان محرمه پس نا اهل و نا محرم اوللرک خاطر قایمه سن و اعتقادنه خلل کله سن دیوا اکثر کل اولان
اولیا نکان توحیدی بوشده سوبلر و سل سبب ایتموب تیغ کلاملرین غلاف امثال اصطلاح ایچره ستر ایلشدر
* مثنوی * نکنه چون تیغ بولادست نیز * کرنداری تو سپر و اس کر * وحدت مطلقه به متعلقه اولان نکنه لری المثل
کسکین تیغ بولاد کیدر ای سالک اگر سن سحر طومر تزل کبرویه قاج سپردن مراد بونده نسکات توحیدی بیلک ایچون

اولان استعداد و فهم در ستر یعنی ای سالک سنکه وحدت وجود نکته لر نه استعداد و فهم صائب طو تیه سن
کر کرد که انک استماع و تعلیم اقدام ایتمه سن زیر انما استعداد سن بعد حصول الاستعداد و نکته لری او زنگه
اقدام قبیلک زیر انما استعداد اولان سالک دین و اعتقاد نه بونکته لر عین ضرر و عظیم خطر در پس کر کرد که بونکته لر
استماع ایلمکدن کیر و کیده سن و توحید و طاعتله تحصیل استعداد ایدیه سن و بونی سوبیلن عارفه مقارن کلک سکا
ضرر و بر منته که تیغ تیزه سپری اولان کسه قارشو کاسه ضرر و بر مدیکی کبی (منشوی) پیش این الماس بی اسب پر میا
کر بیدن تیغ را بنو دجیا * محصل کلام بوالماس تیغ انکته که می ادر سر توحید در بر سرز کاه یعنی استعداد سز بلکه
استاد سز و ارشاد سز بونکته فهم و ادرا کنه اقدام قبیله زیر که تیغ تیزه کسه مکدن حیا اولن یعنی تیغ کبی اولان نکات توحید
سالک بای اعتقاد فی قطع ایلمکدن استحقاق قیلز پس کر کرد که احسن چنه می ته سنده اولان بر استاد اله
کتوره سن و انک ارشاد و تربیه سبله کند یکی مرتبه استعداد توره سن بعده اولیا نک نکاتی و حقیقت آمیز اولان کلماتی
تعلیمه سبی و اقدام ایلیه سن (منشوی) زین مبب من تیغ کردم در غلاف) تا که کز خوانی بخواند بر خلاف * بوسیدن
بن تیغی غلاف ایچره ایلام بومصرعیت اولک مصرع تا یسنه عات اولور بویته له حضرت خداوند کار حضرت
منشویده اولان کلام لر بی پوشیده سوبلرینه وجه و علت نه اید و کسه اشارت بیور در تقدیر معنی چونکم بونیغه
کسه کلکدن حیا اولدیفی مقرر اولدیه بوسیدن بن تیغ نکاتی غلاف اصطلاحات و امثال ایچره وضع ایلام
تا کم بر کز خوان آتی خلاف مراد اوزره ارقومیه و اعتقاد نه ضرر و بر و طاعات و عبادات دن و اداب طریقتدن
بی بهره قالیه پس بومعارف و اسرارک بیاندن رجوع ایدوب وارل امر انک قصه سنک میاته شروع قیلوب بیور لر
منشوی * آمدیم اندر نامی داستان * و زوفاداری جمیع راستان * بر داستانک به تمام لغته کادک راستلر جمعیتک
وفادار لغندن اولان داستانک کادک بومصرع اوله قید اولور سه معنی بویله دیلم اولور و جا زدر که ما بعد نده اولان بویته
مرهون اوله پس تقدیر کلام بویله دیلم اولور که بر نه داستانک تمام اولسنه کادک و راستلر جمعی وفادار لغندن (منشوی
کر پس این پیشوایر خاستند * بر مقامش نایبی میخواستند * که بووفات ایدن پیشوایر انصکره فالقدیر اول پیشوایر
و دقتد انک بر نه بر نائب استدیلر * منازعت کردن امر ادروی عهدی و تیغ کشیدن بر همه کرم (منشوی) انک امیری
زان امیران پیش رفت * پیش ان قوم و فاندیش رفت * اول امیر لر دن بری ایلر کتدی اول وفادار قومل انکته کتدی
منشوی) گفت اینک نائب آن مردمن * نائب عیسی منم اندر زم * اول امیر دیدی اشته بن اول مردل نایبی بر زمانده
عیسانک نایبی بنم هر وارث نبی اولان ولینک نائب و خلیفه سبی معن اول نینک نایبی اولدیفی مقرر در بوا جلدن زمانده
نائب عیسی علیه السلام بنم دیدی * منشوی * اینک این طومار برهان نیست * کین نیابت بعده از آن نیست *
اشته بو طومار بنم بخت و برهاندر که اول وزیرک بکاویرد یکی طومار در که بونیابت اندر انصکره بنم ایچو ندر و بکا
مخصوصدر (منشوی) ان امیر دیگر آمد از کین * دعوی او در خلافت بد همین * اول بر غیری امیر دخی بوصولن کادی
انک دخی دعوائی خلاف قنده هم بوایدی * منشوی * از بغل او نیز طوماری نمود * تا برآمد هر دورا چشم جهود *
قوله غندن او دخی بر طومار کو مستردی تا ایکی سینه بیل جهود خشمی کادی یعنی زیاده غضبناک اولدیلر (منشوی)
ان امیران دکر بیک قطار * بر کسیده تیغهای انداز * و اول غیری امیر لر بر بر قطار اولوب یعنی بری بر بیک
آردیجه آیدار و نیز تیغله چکمه شلر نیابت و خلافت دعوا سندن اوتری (منشوی) هر یکی راسخ و طوماری بدست
* در هم افتادند چون سیلان مست * هر بر بیک النده تیغ و بر طومار دست فیلر کبی بری بر نه دوشدیلر یعنی جنگ
ایلدیلر (منشوی) صد هزاران مرد رسا کشته شد * نازرهای بریده پشته شد * اول جنگ و غوغاده نیجه یوز بیک
مرد ترساده لشم اولدی حتی کسلس باشلردن پشته اولدی (منشوی) خون روان شد همچو سیل از چپ و راست *
کوه کوه اندر هوزین کرد خاست (چپ و راستن قان سیل کبی روان اولدی بونکدن طاع کبی هواده غبار قالدی
وهو اگر دکرد و نه طولدی * منشوی * تخمهای قتها کو کشته بود * آفت سرهای ایشان کشته بود *
قنده لر تخمه لر کبی که اول وزیرا کش ایدی انلرک باشلرینک آفتی اولمش ایدی یعنی انک مقدمات زراعت ایلد یکی قنده لر
تخمینک محصولی امر انک و انلرک توابعینک باشلرینه آفت و بلا اولمش و بونلری عاقبت جنگ و هلاک برایش ایدی
* منشوی * جوز عباس شکست وان کان مغز داشت * بعد کشتن روح باله نغز داشت * انلرک جسدی فی المثل کویا
جوز لر کبی ایدی جوز لر جسدی و اول کسه که مغز طو تندی یعنی نور ایمان و با خود قلب بر عرفان طو تندی بعد اولال
لطیف و بال روح طو تندی * منشوی * کشتن و مردن که بر نقش نیست * چون انار و سیب را بشکستست * اولک
و مقول اولمی که تن نقش اوزره واقعدر فی المثل انار و سیب صقی کبیر یعنی نار و سیبک وجودی صقله در و نلر بیک

حالی ظهور کرده که قیات و چند تئوری معلوم اولور که کتب ان ارمی صند قدنسه که احوال بالمنه سی ظاهر در کاور
رد و تان امرای عیان اولور (منشوی) آنکه شیر نیت باشد ناردانک و آنکه بوسه دست بود غریبانک (اول نسنه که
شیرین بلیدیه در اندازد نال اولور یعنی اولور و حکم شیرین و لطیفه در ناردانک کبی مقبول اولدی و شول کسه که
ایچر دین چوریه در اولدن خالی اولور و بانکه درن غیر اولدی یعنی آنک انجیق صداسی اولدی و منشوی * ایچده
بالمنیت خودیه را شود و آنکه بوسه دست زر و اشود و اول نسنه که معنی ایه در بعد شلال الیدن خود او پیدا
دش شرا و اول نسنه که چوریه شرا و اول رسو اولور و منشوی * رو معنی گوش ای صورت پرست * زانکه معنی
مرصورت پرست (ای صورت پرست پوری معنی چاش زیرا که معنی صورت بانئی اوزره قناد در معنی که ایمان
و عرفان ایستاد رسو و صورت بانئی اوزره بوسه معنی پردوات و سعاد که موجب سعادت و مستلزم دوات و عنایت در نه کم
عراق باس قنده پرشما بر کسه نال بانئی اوزره سایه صالحه موجب دوات و سعادت را اما خواص اولیا قنده صورت
بانئی اوزره پر معنی موجب دولت و سعادت در پس دوات ایدیه و سعادت سرمدیه استرک طایب معنی او که معنی
صورت بانئی اوزره برهما کیه درده نال اولور برین مراد برهما اولیوب مطلق قناد معنی استد اولوب قوت و قدرت
معنی استه استوار اولد و سر طرف معنای بریلوب معنی بویه اولور و سه دخی جائز در پوری ای صورت پرست
معنای معنی ایا زیرا که معنی صورت طرفی اوزره قوت و قدر تر در معنی قوش قنادی ایه نیجه پرواز ایلر و صورت انسانی
دخی آتیه نه حقیقه پر معنی ایلر پرواز ایدوب واصل اولور پس طایب معنی اولو جان بنیدن تحصیل معنای طریقی ندر
اولک حصولی نیجه میسر اولور و دن نرم کاری ندر جواب طریق بیه و ورلر (منشوی) همنشین ایل معنی باش تا *
هم عضایای و هم بانئی قند ایل معنی همنشین و مصاحبی اول تانلردن هم عضایا و له سن و هم فنی ادا سن یعنی
صاحب قوت ایمان و عز و نه تاز و طری معنی بر جوان عایشان اوله سن (منشوی) جن بی معنی درین تنی خلاف
دست و جواب تیغ چرین (عراق) (عراق اندر بود بانیت) چون برون شد سوختن را نیت) معنای مزاجان
نوتده خلاف و شکست زانی ایچنده آن جن اولان قی کیدر که یقین غیر کار براد زنیغ چوین مادام که غلاف
شده و نه ایچلر در تیغ آتشین ایل قیاس ایلر چون کم غلاف نین طشر اولدی و آنک حالی ظهوره کاری باقی ایچون آتیه
منشوی * تیغ چرین را بعد در کالر * بیکر و نیت * هر دو کار زریه چنک و نه تیغ چوینی ایلر چنک
و نه کفر نین نیت * کمال ایشک دفعان و زار اولیه یعنی ای ای اولیان و درونی ذوق عرفان و ایستادن
بی بیره تان کسه تیغ چوین کبی اولان روح بی معنای قیامت کارزار نیت ایلر اوله بود نیاده اولور و حکم نظر ایه کور که
تیغ چرین کبی بی معنای برایتیغ آتشین کبی پر جوهر و با معنای سید را حین معرکه ده ایشک زار اولیه کر که و که
روح اولدی و نیجه کره متعین و اختصار ایلر سن نیت با معنی ایلر سیما حق ایقین ظهوره کله شردن و نه
آنی با معنی زعم ایتیه و آخرت جنبه اول زعم ایتیه اول خلل ایشک زاری اولیه و باشک بلا کلمه * منشوی * کر بود
چوین برود بیکر طلب * برود لمس یاش آب طرب * برود نیاده روح که نظر ایلر کر چوین مشابه سنده ایه یوری
غریب نیت طلب بی معنی چوین بوسه کبی اولان روح تر ایدوب مانه تیغ لمس بر روح صاحب قوت و طلب ایلر
وا کر لمس و ذوق و طرب ایلر کبی (منشوی) تیغ در زار ایتیه اولیاست * دیدن ایشان شمارا کیاست * تیغ معنی
و شمشیر حب و ولا و ایدان جبهه نه قلبلر ندر تیغ باطنی اولیان و شمشیر ایقان و عرفانی کردن جانیه فلاذ و قیلان
کسه زره کر که رتق جان و جانی انلر در رب تیغ عرفان و ایقان اولدن اله اولری بویه و یله و کور و زار انری کور و
ن طایب لریز لره کیت اجرو کسر اعصا و راع کلیل کبی دولت دیدن ارباب ولایت و کیمای سعادت خدمت احصا
کرمت در دایکین هر طایب اولونلری کور که ایستاتی یوز و ریخته و صکه یونلر و مشبه مقلد قتی چو قدر پس طلبیده
زیاده صرف کر که در کور و نیت رؤیتی میسر اوله * منشوی * جمله دایان همین گفته همین * هست دایار حقه سالین *
جیع دایار دایان لره همین بونی دوشلر و همین که دایکین اولان دایار و عارفینا عالم الیه و ن رختدر اصل دایار و ایش
ایلا اولان عالم ایدر در حقیقه مصطفی و خلف جمیع انبیاء اوله کمال علیه السلام العلماء خلفه لانیاء و ورثتی
و ورثتی لانیاء و ورثتی (اما رسالت لار حقه لایا) یعنی نه اول حضرت شان شریفند و نازلدر پس اکثر اولان کمال
دخی و لری در حقیقه اولور و ارمی کر ناری قی حقیقه نیت را ناده خند و زنده و شمس کر نیت طایب برانار اولور سان
سند ایلر یعنی شق ارباب دره و اولان دنده لری طاهر قی ایلر ایلر ایلر دانه سندن خیره انار دن
مرسل طریق الاستعاضا و تمایله عارف با نال وجودیدر خنددن مرده و نال ایلر و عیال لایق حاله و
و دانه سندن مراد سیر ایلر و عقیای و ذکارت و یه در پس بوی ایلر ای طایب اولیا کرانار دست بر و رضان خنددر

[illegible]

دیگر برادری چون که اول کلب جهود و بخت مشابه سنده اولان نفس لا یقنی و مرادی و بریدی بعض نسخه ده نوله نداد
واقع اولش در وقت برادرزاده معنی اول کلب جهود و نفس بتک امر الهی اوزره مزاسنی و بریدی انک نفسی بتدن
بر غیری بت طوغدی * مننوی * مادربخت بخت نفس شماس * زانکه این بت ماروان بت ازدهاست * النفس هی
ام الاصل نام قولک مضمون بتله انانی سرتک نفسک بتیدر زبانت برستلک و جمع هوا و اوزره و مستلک معدن
واصلی نفس در زیر اوصوری اولان بت مارشابه سنده و بو معنوی اولان نفس بتی مانند اوزره و اوله اذیل الذهن
هی الصنم الا کبر ماری اولدمک نیجه سیر و اوزره های اولدمک نیجه صعب و عسیر ایسه سار بتلری ازاله ایتک ماری
هلاک ایتک کبی آسان و سیر مایه بت نفسی اولدمک اوزره های اولدمک کبی صعب و عسیر در پس خارجه اولان
بتله نفس بتی اصل و معدنی اولدیغنی تفهیم ایچون چقه ماقله طاشی تمیل ایدوب بیورر * مننوی * آهن و سنگست
نفس بت شرار * ان شرار از آب میکشد قرار * مثلاً نفس آهن و سنگ در بیت شرار اول شرار آیدن قرار طور
یعنی ساکن اولور و سوسور * مننوی * سنگ و آهن ز آب کی ساکن شود * آدی بایر دوکی ایمن بود * لیکن سنگ
و آهن آیدن ساکن و زائل اولور و فرض ایجه بالار آب ایچنده ایلر لسه لآتش نه اندر دن زائل اولور آدی بویکیسی ایل
چقن ایمن اولور بویکیسندن مراد ظاهر استک و آهندر اما معنائنفس و شهور که برقرار اوله انسان کفر و معاصیدن ایمن اولور که جمع کفر و معاصیدنک اصلی
نفس و شهور تدری که خارجه اولان نار و شعله نکل اصلی سنگ و آهن در اکثر نسخه لده بودرت بیت واقع اولش در که
معناری بویه دیک اولور * مننوی * سنگ و آهن در درون دارند نار * آب را بر نارشان نبود گذار * سنگ و آهن
اتشی در و نده طو تار و بواجندن انارک تاروی اوزره آیک کذری اولور یعنی نارنی محو ایتک که قادر اولور (مننوی) آب جو
مار بر دنی را کنه * در درون سنگ و آهن کی رود * آب جو چون که آتش صورتی سوزد رآب سنگ و آهن ایچنده چقن
کیدر * مننوی * سنگ و آهن چشمه نارند در دود * فطره هاشان کفر تر سا و جهود * سنگ و آهن که مراد نفدر
آتش و قوت چشمه سیدر یعنی انواع فسق و فساد و کفر که منبعیدر اول چشمه نکل قطره لری تر سا و جهود
و سائر کافر که کفر در زیر ابوجه به سبب نفس اماره بالسوء در * مننوی * آب خم و کوزه کرفانی شود * آب چشمه تازه
و باقی بود * کوب و برد اقل صوری اگر قانی و ناب اوله اما چشمه نکل صوری تازه و باقی اولور * مننوی * بت سیاه است
در کوزه نهان * نفس را آب سیاه را چشمه دان * بت کوزه ایچنده سیاه آب مشابه سنده در نفسی آب
سیاهه چشمه میل * مننوی * آن بت مخوت چون سیل سیاه * نفس بت کرجشه بر آب راه * اول مخوت بت یعنی
کافر که لایزال و نیش و دوزخیش بت فی المثل سیاه و بولانی سیل کبیدر که بر زمانه فکرها اول سیل دو کتک و ایتک
بولانقلی کتک ممکنر اما بتکر اولان نفس اماره شاه راه اوزره فی المثل بر چشمه در که لا ینقطع جاری اولور یعنی نفس
انسانی طریق ربانیده کفر و عصیانک منبعی و خذلان و خسرانک معدنیدر که طریق الهی انک آب سیاه ایل کل الود
اولش در که نیجه سالک کفر قدی انک بالخیله ملوث اولمش و نیجه سی اول ورطه ده باغمش فالشدر * مننوی * صد
سور ایتکند یکبار سنگ * و آب چشمه می زهاند بی درنگ * بر باره طاش یوز دسیتی بی صبر و ایچلرنده کی صوری
دو کوب ضایع ایلر لیکن آب چشمه تو قفسر تقاطر ایدوب روان اولور * مننوی * بت شکستن سهل باشد نیک سهل *
سهل دیدن نفس را جهلست جهل * صوری اولان بتی معنی سهل اولور زیاده سهل و آسان اولور اما نفس اماره بی
سهل و آسان کورمک جهلدر یعنی کایله جهلدر تکرار تا کید و زیاد افاده ایلر * مننوی * صورت نفس ارجیوی
ای پسر * قصه دوزخ بخوان با دقت در * ای پسر اگر نفسک مثال و صورتی استر سکییدی قبولود و زخک قصه سنی
اوقوتی که جهلک صفتی حق تعالی حضرت تری سوره مجده بآیت کریمه ایل بیان بیورر (وان جهنم اوعده هم اجعین
لهما سبعة ابواب لكل باب منهم جزء قسم) بآیت کریمه نکل نفسی جلد اولک آخرینه قریب زید حکایه سنده
اولش در که ابواب سبعة دن مراد حدیث شریفه ثابت اولان مهلکات سبعة دیغند * مننوی * هر نفس مکرری و در
هر مکرران * غرقه صد فرعون با فرعونیان * نفس اماره نکل ایشی هر نفسده بر مکرر در اول نفسده اولان
مکرر لدن هر مکرر در فرعون لیل یوز فرعون غرقه در یعنی نفس اماره نکل حیل و مکرری قتی چوقدر آنک حیل و خدعه سی
کویا نیجه یک فرعون نوبه ایل غرق اولمش بر دربار که اکا حد بیان یوقدر * مننوی * در خدای موسی و موسی
کر * اب ایمان از فرعون میز * نفس اماره نکل شر و ضرر زدن خلاص استر سکی موسی علیه السلام خدا سینه
و موسایه قاج یعنی موسی مشرب اولان و قلب موسی اوزره سیر قیلان می شد کامله و انک ریسته اتصالیه تا امان
نوله سن فرعون بقدن یعنی عاصی و طاشی اولقلندن ایمان موسی دو که * مننوی * دست را اندر احد واحد برن *

ای برادر واره از بو جهل تن * ایکی احد و اجد او یعنی احد تعالی استک امر نه و حضرت احد علیه السلام
سنتنه تمسک ایلای برادر تن ابو جهلندن کیر و قورتل ابو جهل نفسدن قورتلای حضرت احد علیه السلام نه موافقتسز
و جناب احد علیه السلام شرعنه متابعستز کسه به میسر اولور ابو جهل شدن خلاص اولق استین کر که در کمالک
شرعنه تمسک ایلایه * سخن آمدن طفل در میان آتش و تحریض کردن خلق را در افتادن با نیش الی آخره * مننوی *
بک زنی با طفل آوردن جهود * پیش آن بت و آتش اندر شعله بود * اول جهود شاعی او غلبه ایل سبله بر عورتی
کوردی اول بتک او کینه و حال بو که آتش شعله ایدی * مننوی * طفل از بوستد در آتش در فکند * زن بر سید و دل
از ایمان بکند * اول جهود طفلی عورتدن الی آتش بر قدی عورت آتشدن قور قدی و کویانی ایمانندن قور قدی
* مننوی * خواست تا او سجده اید پیش بت * بانک زدن طفل الی لم است * عورت دبلدی که اول بتک او کینه سجده
کوره اول طفل آتش ایچندن الی لم است دیوانک اوردی یعنی تحقیقن اولدم دیوانی جانبیه چاغردی (مننوی)
اندر آی ای مادر ایچمن خوشم * کرجه در صورت میان آتش * ای مادر آتش ایچمن کل خوف ایلر زیر این
بونده خوشم اگر چه ظاهرده آتش ایچمنده ایم اما آتشدن ضرر یوقدر * مننوی * چشم شدست آتش از هر جنب
* رحمت این سربراورده زجیب * صورت آتش جیبیدن اوزری کوز باغیدر عوام ناسه بو آتش جیب غیبیدن باش
یوقار و کورمش رحمت * مننوی * اندر مادر بین برهان حق * نایبیتی عشرت خاصان حق * ای مادر
آتش ایچمن کل حق تعالی حضرت تری سنگ برهان و آیتی کور تا حق تعالی حضرت تری سنگ خاصلر نکل عشرت و ذوقی
کوره سن بوقصه دن حصه بودر که اول دم که عقل طفلی مادر طبعندن جدا اولوب فقر و ریاضت انشده دوشه سنده
لذت روحانی و نعمت معنوی بولوب و خاصان خدا نکل انده اولان ذوق و عشرتی بولوب کایله کایه سین حاصل
اولدمک نصکره نقطه کلوب اولامادر طبعیتی اول جانبیه دعوت ایلر عده اول آتش فقر و ریاضتدن خوف ایلین
و آندن خوفی سیدیه جهود و نفسه تابع اولغه میل قیلان کسه لری دخی دعوت ایلر بونله کلک بو آتش فقر ایچره
خاصان خزانک عشرتی کورلدی و سوزلر (مننوی) اندر او آب بی آتش مثال * از جهلی انست ابش مثال *
ای مادر ایچر کل آتش مثاله آب کورده بی عقل طفلی مادر طبعنه در که ای مادر طبعیت خوف ایلر بو آتش فقر
و ریاضتک ایچمن کل آتش مثاله آب حیات کورشل بر جهلاندنکه فی الحقیقه آتش در وظاهر اول آب مثاله در
یه تی دویا که صورت آب لطیف مثاله در لیکن معناده عذاب نار در دین و دیانت و فقر و ریاضت اگر چه ظاهرا
آتش کوریلر لیکن معنائمت خوش و راحت دلکشدر (مننوی) اندر اسرار ابراهیم دین * کوردر آتش یافت
سرو ایلین * ایچر کل حضرت ابراهیم علیه السلام اسرارنی کور که اول ابراهیم آتش ایچره کل و ایلین تولدی
(مننوی) مرلئی دیدم که زادن زو * سخت خوف بود افتادن زو * ای مادر سندن طوغدیم و قتی و بوعالمه کادیکم
زمانی موت کوردم سندن دشمنک و جدا اولقل بکافتی خوف اولدی زیر اعتقادم بویا که سنگ رکندن اوسع
بر عالم بوله میم بورحم ایچره قیلدیغم حضوری آنده قیلیم (مننوی) چون بر آدم رستم از زندان تسک * در جهان
خوش هوایی خوب رنگ * چونکم سندن طوغدم تسک اولان زندانندن قور تادم خوب رنگ و خوش هوایی جهان
کادم که رحم مادره نسبت جشدر (مننوی) این جهان را چون رحم دیدم * کنون * چون درین آتش بدیدم
آن سکون * بن شدی جهانی رحم کبی کوردم چونکم بو آتش ایچره بوسکون و قورای کوردم * مننوی * اندرین
آتش بدیدم عالمی (ذره ذره اندر و عیسی دمی) ای مادر بو آتش ایچره بوعالمی کوردم که اول عالم ایچره ذره ذره بر عیسی دم
و اربعی اول عالم اجزاسندن هر جزه ندن مرده را حیالیدی بر حیالنجش عیسی دم بی آدم وارد رسالک
عقل طفلی بوعالم ایتک هر بری عیسی دم کورمن الا آتش فقر و فسا ایچره اولدم که کدیوی آتش فناءیه ابوب
و وارفت یقوب محو ایلر بوقای حقله باقی اولدمک نصکره آتش ایچره بویا مشاهده ایلر بوطالب حیات ابدیه
اولدم اول عالم مری بو کونه سوزلر (مننوی) یک جهان نیست شکل هست ذات * و ایچمن هست شکل بی ذات *
ای مادر آتش معدوم شکل و موجود الذات بر جهان که بن انده ساکنم مراد عالم حقیقتدر و اول موجود الشکل
اولان جهان بی ثابت که سن انده ساکنسن بوندن مراد عالم صورتدر که شکلا موجود و معنایه معدومدر (مننوی)
اندر اما در بحق مادری * بین که این اذر ندر اذ آذری * ای مادر مادراک حقیقون آتش ایچمن کل کور که بو آتش آتشک
طوغد (مننوی) اندر اما در که اقبال آمدست * اندر اما در مده دولت زدست * ای مادر آتش ایچمن کل که اقبال
و دولت کلمندر ایچر کل ای مادر دوائی الدن و برمه * مننوی * قدرت آن سک بدیدی اندر * نایبیتی قدرت و لطف
خدا * اول کایک قدرتی طشرده کورلدی ایچر کل تا حق تعالی حضرت تری سنگ قدرت و لطفی کوره سن بعض نسخه

مصرع ذاتی زینتی قدرت رب الهی و افعاله درونی با خلاقیت و قدرت کوره سن دیسک اول (منوی)
 من زو جت می کشام پای تو * کز طرب خود نیست بر پای تو * بن سنگ آباغی بوجایه مر جت جهنم ندن چکر
 طرب و ذوقدن خود سکا پروام بود بر یعنی بر مر به طرب و نشاطه مستغرقم که سنگ جابینه قولایلم و سنی قارم قلم
 بود سنی بوجایه چکد یکم مجر دسکامی محمد ندر بونده تنمید بود که سالک طفل روحی آتش فقره و شوب انده عالم
 حقیقی مشاعده اولد کد نصره کندی نفسی و طبعی اول جابیه دعوت ایلر و سائر خلایق دخی طاعت و ریاضت
 آتشنه دعوت ایلکی نفسنه تکلیف ایلر نه که بومعنا به اشارت ایدوب پیورر * منوی * اندر اودیگر اتر اهرم بخوان *
 کادر آتش شاه بنمادست خوان * آتش ایچنه کل و غیر یلری هم اوقوتا کلوب آتش ایچنه کیره لر زیر آتش ایچره
 شاه خوان قوه ندر شاهیدن مر ادشاه جهود در و آتش ایچره اولان خواندن مر اد حیات حقیقی و نعمت اخروی
 در پس آتش ایچره بومعنا و وضع ایلین فی الحقیقه الله در و شاه جهوده اسنادی اسناد مجازید راول نازی با قیاد ایدوب
 مؤمنلری اول ناره انقا ایلدوب بونلر اول نعمت معنوی به وصولنه سبب اولد یعنی ملاسه ایلر مادر نه خطاب ایدوب
 آتی کندی مقاسمه دعوت ایلد کد نصره عامه مؤمنینک دخی دعوتنه شروع ایدوب دیدی * منوی * اندر اید
 ای مسلمانان همه * غیر عذاب دین عذابست آن همه * ای مسلمانان بر جیمه آتش ایچنه کلکز دین و طاعت لذتندن
 غیر بی اول دو کالی عذابد یعنی دین و طاعت لذت باقیه در و سبب نعمت ایدوب در و دین و طاعت لذتندن غیر
 اولان لذت لذت فانیه در و باعث عذاب اخروی در * منوی * اندر اید ای دای همه پروانه وار * اندر بن بهره که دارد صد بهار
 ای مسلمانان پروانه وار جیمه کز ایچره و کلکز بوجیه و نصیبه کلکز که بوزیم سارطو تاریعی عالم حقیقه واصل اولان
 عقل خلقی جانب دین و طاعت بو گونه دعوت ایدر (منوی) بانک می زد در میان آن گروه * برده می شد جان خلقان
 از شکوه * اول طفل صغیر اول کرومک اورتیه سنده ندا اوردی خلایق جانی هیبت و عظمتدن پر اولدی و جانلری
 نورین ایلر طولدی * منوی * خلق خود را بعد از آن بی خویشی * می فکندند اندر آتش مر دوزن * اندر نصره خلق
 کند یلری اختیار سر مر دوزن کیم واریسه آتش ایچنه بر اقدیلر * منوی * بی موکل بی کشش از عشق دوست *
 زانکه شیرین کردن هر تلخ از دوست * موکل سر کشش سر دوستک عشقندن یعنی اندر اوزره کسه حواله اولدن و انلری آتش
 جابینه جذب قیلدن محض احقک محبتندن کند یلری آتشنه بر اقدیلر زرا که هر آجی طلو ایلر اندر که استدیکی
 قولر جفای عین صفا و محنت و تقوی محض نعمت و ذلت لذت و در و بلای مطلق دوا و شفا ایلر * منوی *
 تا چنان شد کان عوان خلق را * منع می کردند کانش در میا * حتی خلقک آتشنه کیر می و رغبت ایلر ایچیلین
 اولدی که اول عوان خلقی آتشنه کله دیو منع ایلدیلر * منوی * آن یهودی شد سیه روی و چل * شد پشیمان زین
 سبب بیکار دل * اول یهودی سیه روی و چل اولدی بوسیدن پشیمان و خسته دل اولدی * منوی * کادر ایمان
 خلق عاقبت شدند * در قنای جسم صادق شدند * زیرا که خلق ایمانه اولکیدن عاشق اولدیلر جملری فنا
 ایلد کده صادق اولدیلر * منوی * مکر شیطان هم در و بچید شکر * دیو هم خود را سیه روید شکر * خدایه
 شکر اولسون که شیطان مکر و حیل می هم ا کاطولشدی یعنی مکر و حیل و فساد می نه ا کاصار لدی و عاند اولدی
 شیطان سیه رو اولدی و مکر و فساد می هم کند سنی سیه رو کوردی خدایه شکر اولسون بوی شیطان سیه رو
 اولدی و مکر و فساد می نه کندی به عودت قیاقی معنا بر نعمتد که آنک مقابله سنده خدای تعالی به مؤمنلر شکر گزار
 اولسنی اشعار ایلر (منوی) ایچنه می مالید در روی کسان * جمع شد در چهره آن نا کس * اول نسنه می که پادشاه
 جهود مؤمنلر دن اولان کسه لرله یوزنه سوردی آندن مر اد اول جهودک مؤمنلر ایلدی اهانته و حقارتد راول
 نا کسک چهره سنده اول جمع اولدی بومعنی آن نا کسه متصل اولوب آن خیرنا کس مفرد اولد یعنی اوزره در اکر آن
 نا کسه متصل اولوب نا کسک جیمی اولور سه معنی اول نا کسک لرله یوزنده مؤمنلرک یوزنه سوردی شی جمع اولدی دیلک
 اولور و می مالیدک فاعلی شیطان اولد در شاه جهود اولی محله انسیدر * منوی * آنک می در دجامه خلق چیست
 * شد دریده آن اوایشان در ست * اول کسه که خلقک جامه عرضی و لباس جسمانی بی توقف یرتدی بر تلی اول
 درنده نل لایق اولدی و انلر در ست اولدی یعنی اول شاه جهود و نلک اعوان و انصاری که مؤمنلرک عرض و وفارین
 بر تقفه قصد ایلشردی حق تعالی آنلری آتش ایچره در ست ایدوب نعمت بولدی بلمن حضرت ایلر لایحه وقع فیه جدینلک
 متضامین ایلر که در دخی قیو * بولدی اندی دوشدی و آتش تهرانی ایچره آخر کار با نوب بشدی پس
 غیبه در مراد با نوب اول شری که کد باده و ولایتی مناد ایلد بویانی ایدوب پیورر * کز ماندن دغان
 ان مر که نام محمد علیه السلام را بنده خیر و استخر خواندی * منوی * آن دهان کز کرد و از خیر بخواند *

مر محمد را دهانش کز بماند * اول بر کسه اغزی اگری ایلدی مسخره لقی جهنمندن اوقودی یعنی حضرت محمد علیه
 السلام نام شریفی استر ایلد اغزین اکر لکد کز قیلدی آنک اغزی اگری فالدی (منوی) باز آمد کای محمد عفو کن *
 ای ترا لطاف و علم من لدن * کیر و کادی بویله دیو که ای محمد عفو ایلد ای رسول حق سنک ایچون الله قشند اولان علمک
 لطافلری و ادب * منوی * من ترا افسوس می کردم ز جهل * من بدم افسوس را مذسوب و اهل * بن جهلدن سنی محمد خیر
 ایلدم مسخره منسوب و اهل بن اولدم قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب پیورر * منوی * چون خدا خواهد که
 برده کس در * میلش اندر طعنه پا کان برد * چونکم خدای تعالی حضرت نلری استیه که کسه نلک برده سنی بر نه آنک
 میلش با کارک طعنه سنده ایلدور * منوی * در خدا خواهد که پوشد عیب کس * کم زنده در عیب معیوبان نفس *
 و اگر خدای تعالی حضرت نلری استیه که کسه نلک عیبی اورتیه معیوبلرک عیبینه نفس اورتیه و انلرک عیب و قدحنه متعلق
 سوز سوز باز * منوی * چون خدا خواهد که مان یاری کند * میل ما را جانب زاری کند * چون خدای تعالی استیه که
 برمه معاونت و عنایت ایدوب بزم میلری نیاز و زاریلق جابینه ایلر (م) ای خنک چشمی که آن کریمان اوست * ای همایون
 دل که آن بریان اوست * ای سعادت لوشول چشم که اول چشم آنک کریمان روای مبارک کوکل که او کوکل آنک بریاندر
 * منوی * آخر هر کیه آخر خنده است * مر دآخرین مبارک سنده است * هر کیه بنده آخری آخر الامر خنده در آخر
 و عاقبت کور بچی مر دمبارک برنده در پس کریمه نلک فوائد و منافعی تفهیم ایچون بویقلری مثل موقعنده ایراد ایدوب
 پیورر * منوی * هر یک آت آب روان سیه بود * هر یک آت اشلک دوان رجت بود * مثلا هر قنده که آب روان اوله انده سیه
 اولور هر قنده که بر کوزیاشی بلیجی اوله آنک غره می رجت اولور * ی باش چون دولاب نالان چشم تر * ناز سخن جانت
 بر روی خضر * دولاب ککی نالان و چشم تراول بودی وجه در که دولاب نالان کبی چشم تراول یعنی کوزی
 یا شاول نالانک جانتک خنده خضر به یعنی جانتک ایچنده ایمان و اسلام سیه لری ظهور ایدوب * منوی * اشلک
 خواهی رحم کن بر اشلک بار * رحم خواهی بر ضعیفان رحم آرم * اشلک و کر به استر ایلر کوزیاشی با غدر بچیلر اوزره
 مر جت ایلر کریمان اولان بیتلر و مظلوملر و فقیرلر اوزره مر جت و شفقت ایلر که بونلره مر جت رقت قلبی و کریمه چشمی
 مستلزم اولور و بونلره مر جت و شفقت ایلر کدن حاصل اولان رقت دل و سرشک دیده سبب مغفرت و باعث رجت حق
 اولور خدای تعالی بدن رجت استر ایلرک ضعیفلر و فقیرلر اوزره مر جت کتور * کما قال علیه السلام ار جوا تر جوا فقال
 علیه السلام ار جوا من فی الارض بر حکم من فی السماء * عتاب کردن آتش را ان پادشاه جهود سه سر سخن (منوی)
 رویش ککر شد کای تدخو * وی جهنم سوز طبیعی خوت کو * شاه جهود یوزنی آتشنه ایلدی و بویله دیو
 سوبلیدی که ای تدخو آتش سنک اول طبیعی جهنم باقی خولک فنی که احراق ایلرک سنک خاصیت ذانک ایدی
 * منوی * چون نمی سوزی چه شد خاصیت * باز بخت مادر کشد نیت * نیچون باغز سنک خاصیتک نه اولدی
 یا خود برن طالع مزدن سنک نیتک غیر می اولدی * منوی * می نیشانی تو بر آتش پرست * آنک نپرست ترا او چون
 پرست * من آتش پرست اوزره تر جیم ایلر سن اول که کسه کسا طایع اول کسه نیجه قورتلدی * منوی * هر کزای
 آتش تو صابر نیستی * چون نسوزی چیست فادر نیستی * ای آتش یا ثقه سدن هر کز صابر کسن نیچون یاغز سن
 سبب ندر قارد کلسن پس نیجه باشلوب کندی کندی به دیدی * منوی * چشم بندست این عجب باهوش بند *
 چون نسوزاند چنین شعله بلند * ای عجب بوجالت کوز باغیدر با عقل باغیدر بویله بلند و قوی شعله نیچون یاغز
 * منوی * جادوی کردت کسی یا سیمیاست * یا خلاف طبع نواز بخت ماست * ای آتش بر کسه سکا جادو لقمی ایلدی
 و یا خود سیمیا میدریاسنک طبعک خلاقی بزم بخت مزدمیدر * منوی * گفت آتش من همان آن آتش * اندر اوق
 تایینی تابشم * آتش لسان حاله و یا خود باذن الله لسان قالا ایتدی بن همان اول آتش ایچروکل تاسن بنم
 سوز و حرارتی کوره سن بعض نسخته آتش بر نه ای شمن و تابشم بر نه تاب من واقع اولشدر * منوی * طبع من
 دیگر نکشت و عنصرم * تیغ حقم هم بدستوری برم * بنم طبع و عنصرم متغیر و متبدل اولدی حق تعالی حضرت نلرک
 یعنی هم و آنک ایدار شده هم هم آنک دستور و اذینله کسر میس کند سنک ارادتی حقه کمال اطاعتی و حضرت حقن
 آشنالر نه رعایتی و دشمن و یسکانه اولنلره عداوتی ترک نلرک کلا بنه تمیل ایدوب دیر * منوی * بر در خرکه سکان
 ترکان * جابلوسی کرده پیش میهمان * مثلا خرگاهه قوی اوزره ترکانک کایلری مهمانک اوکنده جابلوسلق و ملاعت
 ایلشدر * منوی * و رنج که بگذرد بیکانه رو * حله بند از سکان شیرانه او * و اگر خرگاهه جابینه بیکانه رو و اجنبی شکل
 بر کسه کچه اول بیکانه کلبدن شیرانه حله کورر (منوی) من زسنک کم نیستد در نلکی * کم زرنکی نیست حق در زندگی *
 بعد ضرب المثل آتش جهود شاهنه ایتدی بن بنده لکده کابدن اکسک دکام حق تعالی حضرت نلری حیات و قدرنده

چونکه اول شیبان را می جبهه جانبیه که میدیدی نماز و تفسیر نامه که مورد اوراده سوری اوزره ترک و تاز کنور میه
 (مثنوی) هیچ کس در زرقی اندران که کوفندی هم نکشتی زان نشان * هیچ بر سر کزل اول خطک ایچنه کنزدی
 هر بر کوفندی اول نشانند دوغزدی یعنی طشره کلزدی پس قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب یورلر * مثنوی *
 باد حرص کرل و حرص کوفندی دایره مر دختار ایدوبند * قورلدل حرصی بلی و کوفندی حرصی مر دختار انک
 دایره سنه بند اولدی یعنی مقید و مویوط اولدی قورلدل حرصی بلی دایره دن ایچر و کیده میوب کوفندی لره ضرر
 ایر کورمدی و کوفندی دایره دن تاج اوزاید میوب کندیلر قورلدل ویرمدی کذلک مر دان خدا دایره سنه
 داخل اولنلر حرص و هو اواسطه سیله دایره دن حقوب ابالیس و شیاطین پنجه لرنه گرفتار اولنلر ابالیس و شیاطین
 دخی اول دایره کیروب آنلری آزرده و پریشان قیلرلر ایدوب مر دختار ایدوبند * مثنوی * دختار انک دایره سی
 یونلرک ما بیننه سدر اولدر (مثنوی) همچنان باد اجل با عارفان * نرم و خوش همچون نسیم یوسف آن *
 عارفانه اجل و موت یلی دخی یونلر کیروب اولدی با اجل یوسف علیه السلام را یحیه طیبیه سی کی بعض
 نسخه ده جمع صیغه سی اوزره یوسفان واقع اولمشدر یوسفان دن مراد لطیف و خوب اولان محبوب اولدر یعنی
 محبوب لک نسیمی عاشقانه نیجه خوب کلورسه با داجل دخی عارفانه آنک کی لطیف و خوب کلور بعض نسخه ده دخی
 یوسفان واقع اولمشدر معنای واضعدر (مثنوی) آتش ابراهیم راندان نزد * چون کزیده حق بود چو نیش کرد *
 آتش حضرت ابراهیم علیه السلامه دیش اورمدی چونکه اول حضرت حق مقبول و کزیده سید را آتش آتی نیجه
 اصرر (مثنوی) ز آتش شهورت نسوزد اعل دین * باقیاتر ایدوبند نافع زمین * همچین اهل دین شهورت آتشدن یاغز
 اما اهل دیندن باقیاتر قعر زمینه ایتشدن نه که آتش سوری حضرت ابراهیم علیه السلامی یلوب باقیاتی کی آتش
 شهورت نفسانی دخی اهل دینی یلوب و فرق قیلوب آنلری یاغز (م) موج دریا چون بامر حق بتاخت (اهل موسی را
 رقبطی و اشناخت * دریانک موجی چونکه حق امر یله چایدی و سرعت ایلدی حضرت موسی علیه السلام
 اعلی قبطیدن اکلدی یعنی سبطیلره دریای قلم منقلب اولوب اون ایکی بدن یول اولدی و قبطیلری (فغشیم من الیم
 ماغشیم) خواستجه بر یوب غرق و دلا قیلدی و محله واقع اولان حکایات بعض مواضیه مفصلا بر قاج کره شرح
 اولند یعنی چون تفصیل و تطویلدن اجتناب اولوب بوقدرله اکتفا قیلندی * مثنوی * خاله قارونرا چو فرمان
 در رسید * باز روختش بقعر خود کشید * خاله قارونی چونکه اکافران الهی ابرشدی ز روختی اله آتی کندینک
 قعر نه چکدی (مثنوی) آب و کل چون از دم عیسی چرید * بال و پر یکشاد مرغی شد پرید * آب و کل چونکه حضرت
 عیسی علیه السلام نفسندن اولادی یعنی آنک دم مبارک کندن فیض اکلدی و حیات اولدی بال و پر آچدی
 و بر مرغ اولوب اوجدی نه که بویات کریمه بمعنای شهادت ایدر (قال الله حاکما عنه انی اخلاقکم من الطین کهمیثه
 الطیر فانفخ فیه فیکون طیرا باذن الله) و خاصیت سنک وجود کدن دخی حاصل اولور و سنک نفس کدن نیجه طیر
 جنت حیات یلوب ظم و ره کلورنه که بویات کریمه بمعنای شهادت ایدر * مثنوی * هست تسبیح بخار آب و کل * مرغ
 جنت شد زنفخ صدق دل * سنک تسبیح آب و کل بخاری اولدی آب و کلدن مراد جسد انسانیدر کوکل صدق دل
 نفخندن اول بخار جنت مرغی اولدی مؤمنلرک تسبیح و تهللینک صدق دلری بر کاتیل طیر و جنت اولسی احادیثه
 نایت اولمشدر * مثنوی * کوه طور از نور موسی شد برق * صوفی کامل شد ورست اوز نقص * طور طانی
 حضرت موسی علیه السلام ریسنک نورندن رقصه کلدی کامل صوفی اولدی و اوطور طانی نقصانند قورتلدی
 بویتنک شرحی بوجادل اوانلنده طور مست و خر موسی صفا یبینه تفصیل اولمشدر او چینی جادل اوانلنده قریب
 دخی (صار دکنه و انشق الجبل) یتنه تعیز قیلمشدر فلیطلب فیها * مثنوی * چه عجب کر کوه صوفی شد عزیز *
 جسم موسی از کاوشی بود نیز نه عجب اولدی از کر کوه طور عزیز صوفی اولدیه یعنی عجب دکلدر حضرت موسی
 علیه السلام جسم شریفی دخی بر کاوش ایدی یعنی حضرت موسی علیه السلام جسدی اصلنده بی جان برخاله
 یاره سی ایدی پس حضرت حق جل و علا کاحیات و قدرت و علم و ارادت و ربوبیت و رسالتله تشریف ایدوب کندیله
 مکالمه مرتبه سنه ایر کوروب ارنی انظر الیک دیکه قابل و لایق ایلدی پس حق تعالی بر کوهه تجلی قیلسه و اول کوه
 اول تجلی بر کاتیل صوفی عزیز اولوب رقصه ککله و کامل اولوب نقصانندن نجات بوله بعد و غریب دکلدر
 (مثنوی) این عجایب دیدن شاه چو دیدی * هر که خیزد از انبیا * و در اول جه و دشامی بود کرانسان بجای
 کوردی اول آتش طعندن غیری واک نکاردن غیری ایلدی (طیران از اردن شاه چو دیدی و قبول ماکردن نصیحت
 باحسان خویش را) (سر سخن) * مثنوی * ناچار کشته ایدم کدران * هر کس استیغره را چندی مران *

ناچار کاتیلدیلر حددن تجاوز یله و مقصد و طالم اوله عناد مر کتی بوقدر سورمه * مثنوی * ناچاران رادست
 بست و بند کرد * ظلم را یوندر یوندر کرد * ناچارلک الی بغلدی و بند ایلدی ظلمی بری برته اولشدردی علی التوالی
 ظلم ایلدی * مثنوی * بانک آمد کار چون اینچار سید * پای دارای سنک که قهر مار سید * عالم غمیدن آواز کلدی ایش
 چونکه یوریه ابرشدی ابق طوط قرار ایلای کلب که بزم قهر مز ابرشدی (مثنوی) بعد از آن آتش چهل کز بر فروخت *
 حلقه کشت و آن جهود از آب سوخت * آند نصیحه اول آتش قرق ارشون بوقاری شه لندی حلقه اولدی و احاطه
 قیلدی و اول جهود لری جعبه باقدی ته کم سورة بر وجه حق تعالی (ولهم عذاب الحریق) یوردی بعض اهل تفسیر
 عذاب حریقدن مراد نسیاده احرار بالاسار اولمیردیم خلدر (مثنوی) اصل ایشان بود آتش زاندا * سوی اصل
 خویش رفتند انتها * ابتدادن انلرک اصلی آتش ایدی یعنی ابتدای خلقتدن یونلر آتشین خلق اولمش و ناریلک یونلره
 غالب اولمش ایدی بر موجب کل شی بر جمع الی اصله عاقبت کندیلر سنک اصل لری جانبیه کندیلر (مثنوی) هم ز آتش زاده
 بودندان فریق * جزوه را اسوی کل باشد طریق * بوفریق * که مراد اصحاب اخذ و در هم آتشدن طوغمش ایدیلر
 یوسفیدن آتش خوئی طوغب مسلمانلری یا قیدیلر جزو لک طریق کل جانبیه کادی و هر جزو عاقبه الامر کل جانبیه
 رجوع قیلدی * مثنوی * آتشی بودند مؤمن سوزوبس * سوخت خود را آتش ایشان چو خس * اوطالم
 مؤمن باقی بر آتش ایدیلر انقی یعنی آتشک اگر چه احرار ایلسی وارد لیکن احرار دن ماعدا نیجه خاصیتی وفائده
 و منفعتی وارد را مابوی دینلر انحق مؤمنلری باقی بر آتش ایدی عاقبت انلرک آتشی کندیلر خار و خس کی باقدی
 و کندیلرک علملری کندیلره عائد اولوب بنیاد وجود لری بقدی * مثنوی * آنکه بودست امه الهامویه * هاویه باشند
 مر اورازویه * اول کسه نک اصلی هاویه اوله بر خوی کل شی بر جمع الی اصله هاویه کاراویه و مکان اولور (کافال الله
 تعالی) و امامن خفت موازیه فامه هاویه و ما ادربک ماهیه نار حامیه) هاویه باقی بر جمعک امیدر (م) مادر فرزند
 جویان و بست * اصله امر قهرهارادریست * فرزندک مادری فرزند بی طلب ایدیلر جیمدر اصله فرعلرک ایزنده یعنی
 طلبنده در * مثنوی * آیهادر حوض اگر زندانست * بادنفش میکند کار کایت * مثلا ایلر کر چه حوضده
 زندانی و محبوب سدر باد اول ابی ثنفا ایلر زیر که ارکانه منسوبدر ارکان رکنت جیمدر مراد چار عنصر در بعض نسخه ده کان
 کانیست واقع اولمشدر معنی که اول معدن سدر دیک اولور * مثنوی * می رهندی بر دنا معدن * اندلک اندلک تانه بینی
 بردنش * باد اول ابی حوضدن خلاص ایلر ای معدن ده دلا ایلر و اندلک اندلک یعنی تدریجه که آنک ایلتنی کور مر سن
 (مثنوی) وین نفس جانهای مارا همچنان * اندلک اندلک دزد از حبس چیمان * بونفس بزم جانلرمزی انجلین یعنی
 یو باد نفس بزم عمر لرمزی اول حوض ایچندن نشف اولنان ما کی آزار ز جهانک حبسندن او غر لرس کر کد و باد نفس
 باد هوا و موس اولیه تا عمر آخی میان بیره ضایع قیلیه بلکه توحید الهی و تسبیح ربانی اله مزین و مطیب اوله تا الهیه
 یفصل لکم الطیب) خواستجه معدن حقیقه رجوع قیلوه آب جانکی اصلنه ایصال قیلوه (مثنوی) تا الیه یصعد الطیب
 الکلم * صاعدا منالی حیت علم * سورة فاطره بویات کریمه به اشارت یورلر (الیه یصعد الکلم الطیب) اول الله
 صعود و عروج ایدر کلمات پاکیزه کلمه توحید و سائر تسبیح و تفسادینک توابی فاشانی کلمه طیبی تاویل ایدوب دیر که ای
 النفوس الصافیة الطیبة عن خبائث الطبیاع الذاکرة لیساق توحید تانفوس زکیه بی کلمه طیبیه به تشبیه بوجه تندر که
 جمیع موجودات کلمه ککن دن حاصل اولمشدر و بوقدره برجه سبیل اسمی مسیبه اطلاق قیلندن اولور پس جمله
 موجودات کلمه الله در لیکن انبیاء علیهم السلام و اولیاء عظام کلمات تاما تدرته که جناب عزت حضرت عیسی علیه
 السلام حقنده (و کلمته القاها الی مریم یورلر پس بوجه تندر نفوس را کینه به کلمات اطلاق (والعمل الصالح بر فعه)
 و دخی اعمال صالحه که صدقه آراسته اوله رفع ایلر آتی یعنی اول کلم طیبیه بی محل قبول و رضایه معنای بیت حضرت
 خداوند کار یورلر که (تالیه) تا اول اللهم جنابه یصعد صعود و عروج ایدر طیب الکلم پاکیزه کلام کلمه توحید کی
 و بعض علوم و معارف حقانینک کلماتی کی و یونلره مشابه اولنلرک آناری حقه صعود ایدر صاعدا منالی کلمه طیبیه
 بزدن صعود ایلدی حاله و یا خود صاعدا صعود معنای اوله پس مفعول مطلق اولور بصعود صعود ایتدیر برنده یعنی اول
 اللهم کاتیله کلمات پاکیزه بزم جانجزدن صعود ایلکله صعود ایلرالی حیت شول شعله و مقامه که علم الله تعالی یلادی
 آتی (مثنوی) ترتی انفسنا بالمتنی * متخفمانالی دارالبقا * ترتی ارتقا و عروج ایدر انفسنا بزم نفسلرمز و کلاملرمز
 بالمتنی تفاوت و طهارتله اولغله حرام لقمه دن و معاصی و آتامدن و منهی اولان کلامدن متخفمانا بزدن تحفه
 و عده قائمدهی حاله الی دارالبقا در بقایه و عالم علایه (مثنوی) ثم تاتینا مکافات المقاب * ضعف ذالرحمة من ذی
 الجلال * اعراب بیت ثم حرف و حروف عاطفه دن تاتینا جمله سی بیت سابقه ترتی جمله سته معطوفدن و مکافات

تأنیناک فاعلیدر مضاعف در مقالده الف لام مضاف الیه من عوض در ای و مقالیدیک اولور مضاعف لفظا مضاعف فوع
بذلدر مکافاتن ذال اسمدر اسماء اشارتدن اعرابدن محللاجر ورمضاف الیه در مضاعفه مشار الیه مقالدر تقدیر کلام
تأنینا مکافات قدر مضاعف ذلک المقال دیمکدر روجه تمیزیت اوزره منصوبدر و من حرف جر متعلقله صفتدر روجه نلک
ای روجه کائنیه من ذی الجلال معناییت ثم تأنینا یعنی بعد الصعود بزه کاور مکافات المقال مکافات و مجازات مقالاز
ضعف ذال اول مقالزلک ضعیفی کاور یعنی اول مقالزلک ایکی مثلی قدر مکافات کاور روجه رجت یوتدن من ذی
الجلال اول جلال وعظمت صاحبندن یعنی آنک اوزرینه لازم و واجب اولدییجهتندن دکل بلکه قولارینه لطف
در حتی یوتدن کاور دیمک اولور منشوی * ثم بلجینا الی امثالها * کی نیال العبد عما نالها * ثم بلجینا * له سی
تأنینا جملدر سنه معوضه فاعل ضمیری تحتندده مستتر هو ذی الجلاله عائددر امثالها سده * بر مکافات عائددر کی
حرفدر حروف فواصدن العبد لفظا مضاعف فوع نیالک فاعلیدر العبد منصوب اولوب نیال نلک مفعولی اولسده ده جاتردر
من حرف جر ماموصوفه و ماموصوله در علی کلا التقدرین مکافات مقالدن عبارت اولور نال فعل ماضی فاعل ضمیری
تحتندده مستتر هو عائددر عبده فاخیر بارز محللا منصوب مفعولیدر نال نلک عائددر مکافات حکمندده اولان مایه و مامع
صفتیه و باصلته محللاجر و در من الیه و من سیانیه در متعلق محذوفدر که اول خبردر و یا نعم و یا بنور اماشی محلله مناسب
اولان کملدر در اکر العبد منصوب اوقنور سه نیال نلک مفعولی اولور و حرف جر متعلق محذوفله نیال نلک فاعلی اولور و اکر
مرفوع اوقنور سه حرف جر متعلق محذوفله نیال نلک مفعولی اولور تقدیر کلام بویه دیمک اولور که بعد شجی مکافات
مقالنا الیا و صلنا الله الی امثال تلك المكافات لیال العبد نعمیها و من جنس مکافات الی نال ذلک العبد الیه اقیله یعنی
مقالزلک مکافاتی بزه کلد کدنصرکه حضرت ذی الجلال والا کرام بری الجا و یاصال ایلر اول مکافات امثالنه عبده فاعل
اولی ایچون شولنم و حسنات که اول عبده نائل اولدییجی مکافات مقال قبیلندندر و مرفوع اولدییجی اوزره معنی
عبدار شون ایچون اول خیره اول نعمیه که اول شی جنسندندر که عبدا کا نائل اولدی که می ادا اول شیدن مکافات
مقالدر * منشوی * عکذ ان تعرج وتنزل دائما * ذافلازلت علیه قائما * هکذا ده ها حرف تنبیه در کاف حرف
تشبیه در ذال اسم اشارتدر تعرج فعل مضارع فاعل ضمیری تحتندده مستتر می راجعدر بیت سابقده اولان انقاسه
و یا خود انقاس معنایسنه مؤل اولی اوزره مقال راجع اوله تنزل فعل مضارع فاعل ضمیری تحتندده مستتر می
عائددر مکافات مقالده دائما ظرفیت اوزره و یا تمیزیت اوزره منصوبدر ای زمانا دائما و من حیث الدوام دیمکدر
ذال اسمدر اسماء اشارتدن مشار الیه مصرع اولک مضعوفی و مفهومیصد راعربدن محللا مضاعف فوع مبتدادر فاعل عقیب
ایچوندر لازلت ده لازال افعال ناقصه دن بر فاعلدر تا محلا مضاعف فوع آنک اسمیدر قائما خبریدر علیه ده علی حرف جردر
اکامصل اولان خیر غائب محللاجر و در علی الیه که ذال اشارت اولان مفهومه راجعدر معناییت اکاه اول شودر که
اولان تعرج بزم انقاس و یا خود مقال از که می ادا طیب کلم در حق جانبیه عروج و صعود ایدر و تنزل و مکافات
مقالزلر نزول ایدر دوام جهتندن یا خود در زمانده شو مفهوم که ذکر اولندی یعنی عروج انقاس و نزول مکافات
بولک اوزرینه همیشه قائم اولدی پس من بویکی حالتدن زائل اولملکه هر بار که سندن اطیاب کام و انقاس تنسیه حق
جانبیه عروج ایلیمه نلک مکافاتی بکا نزول ایلدر سیاده نزول ایلین جزاء عاجله سید و آخرتده کلجک و نزول ایلجک جزاء
آجله سیددر (منشوی) پاری کوییم یعنی این کش * زان طرف ایدکه امدان چشم * نا الیه یصعد ییتندن بورایه
کانبیه دلک بومضی عربی سوریلک * نفعه کرباری سولیم یعنی بوجکم ککشندن من انقاس تنسیه می
و نقوس طیبیه حق تعالی حضرت تلمیذک عالم اعلایه جذب ایتیمیدر پس بوجکم کلک انسانک روحه اول طرفدن
کاور که اول چشم کادی یعنی روحه اول لذت و ذوق حاصل اولدی و روح اکامل قیلوب مجذب اولدی (منشوی)
چشم در قومی بسوی مانده است * کان طرفیک ریز ذوقی مانده است * هر رقومک کوزی بر جابده فاشدر و دایم
اول جابه نکران اولمشدر و بر اول طرفده بر کون بر ذوق سورمشدر * منشوی * ذوق جنس از جنس باشد خوددین *
ذوق جزو از کل خود باشد بین * یتین بودر که جنسک ذوقی کندی جنسندن اولور و بر اخلاف جنسندن ذوق اولی
ولذت بولق عقله ملایم دکا رکذ لان جزو ک ذوقی کندی کاندن اولور نظر الیه کندی کاندن غیر بدن جزو ذوق المانی قاعده
علمه مناسب دکدر پس جنس ایکی قسم اولور بری ایو بری * کتو قسم ثالث بویکی قسمه مستعد و قابل اولندر
پس بوقسم ثالثه اشارت ایدوب سورلر (منشوی) یا مکران قابل جنسی بود * چون بدویست جنس اوشود *
یا خود مکرانها و اخلاف جنسندن اولان که اول بر جنسه قابل و مستعد اوله مثلاً بر عاصی مطیع اولغه و بر مطیع
عاصی اولغه قابل اولدییجی کی چونک اول ظاهر اخلاف جنس اولان جنسه اولدی آنک جنسی اولور اول جنسه

قابلیتی حبسیله (منثوی) هجواب و نان که جنس مانبو * کشت جنس ما و اندر مافزود * مثلاً آب و نان کبی که ظاهر ایزم جنس زد کلدی بزه اولشقه بزم جنس اولدی و بزم وجود مزده زیاده ایلدی و قوت و جسمان از آرتوری (منثوی) نقش جنسیت ندارد آب و نان * زاعتبارا خرازا جنس دان * آب و نان شکل و صورت جهندن جنسیت نقش طوغر که آنک انسانه شکلا مشابهی بوقدر اما آخرا عتباردن آتی جنس بیل (منثوی) در زغیر جنس باشد ذوق ما آن مکرمانه باشد جنس را * آنکه مانندست باشد عاریت * عاریت باقی باشد عاقبت * مرغ را کر ذوق اید از صغیر چون که جنس خود نیاید نشد نفیر * بیورر که البته جنس ذوق جنسیدن اولور و خلاف جنسیدن ذوق المتی ممکن کلدی پس جنس اگر چه اوج قسم اولور اما اصل بالاسه تقریبی قسم اولور اول بر قسمی مردود و مطرود در اول سبی معنا و صورتا جندر مثلاً بر عالم کسه بر عالم کسه نلک و بر انسان صالح بر آخر انسان صالح صورتا و معنا جندر و ایکتی قسمی معنا جندر لیکن صورتا انسانه جنس دکلدر اما اعتبارا آخره جنس اولور و بونوع انسانه دخی بونور مثلاً بر کسه هیئت صلحاده واریاده دکل بلکه عوام شکنده اما معنوی اولیا و صلحایه قابلیتی اعتباریله انلره جنسدر بوندن ذوق حاصل اولور اما جرد اولان قسم ثالث صورتا جنس و معنا نا جنس اولنلدر مثلاً لان شکنده زهر و احسان شکنده اولان قهر و انسان شکنده اولان حیوان و اهل عرفان هیئتنده اولان احتجاب طغیان کبی پس معنای یتنه کله لم بوقسم ثالثه اشارت ایدوب بیورر که اگر بزم ذوق نا جنس حقیقیدن اوله مکر اول جنسه مشابه اوله صورتا بولماسه ایلاندن دخی حظ الثور و ذوق اولنور اما بونذوق معتبر و باقی دکلدر بزا بونذوق سبی و منشای مشابهت در اول نسته که مشابهت در عاریت و عرض اولدی عاریت و عرض ایسه عاقبت باقی فالمز پس بر شیکل سبی زائل و ایلحق مسبب دخی موجود او از پس بوجود بر قاج مثل ایراد ایدوب بیورر که مثلاً ککر مرغ ذوق کلد کندی جنسی آوازی کبی اولان صغیر صیاددن چونکه بوازه فریده اولوب کسه کندی جنس بولسه نفرت ایدوبی اولور و دام بلاده فالور * منثوی * نشنه را کر ذوق اید از سراب * چون رسد دروی کر برد جود آب و بر مثال آخر دخی بودر که بر نشنه به اگر چه سر ایدن ذوق کاورا به مشابه اولدیغی چون چونک اول سرابه نشنه اول آب شکلی آندن قمار اول نشنه نه طلب آب ایلر پس متشیخ اولان کذاب و مدعی اولان ناصوابلر دخی (کسر آب بقیعة بحسبه الظمان ما حتی اذا جاءه لم یجد شیئا) جن طلب آب حیات حقیقی اولنلر بونلری ماه حقیقت ظن ایلدوب دفع عطش ایچون بونلره کمال رغبتله و جذابسه لر بونلرک نشنه لکی زیاده اولوب آب مراده واصل اولمز لر و کندی لر سراب جهالتدن و ورطه غفلت و بلامتدن خلاص قیلر لر بوضو صده بر مثال آخر دخی بودر که (منثوی) مفلسان هم خوش شوند از زر قلب * لیلک آن رسوا شود در دارضرب * مفلس اولان طالبلرا اگر چه خوش اولور لر قلب التوتدن لیکن اول زر قلب کبی اولان مزور لر سوای اولور لر دارا اضرب حقیقته یعنی حضور عزنده (منثوی) نازر اندو دست از ره تفکند) ناخیال کز ترا چه تفکند) از کلیله باز خوانان قصه را * و آندران قصه طلب کن حصه را * زینهارای طالب نازر اندوده لک سنی طریق حقدن کیر و برائییه و باطل واکری خیال سنی غفلت و جهالت قیوسنه آتیه کایله و دمنه نام کایدن بوقصه بی کیر و اتقوا و اول قصه دن حصه طلب الله که قصه دن مراد حصه در که اول کلیله و دمنه ده مسطور اولان قصه بودر حکایت و کل و ترله جهد گفتن شجیران بشیر * منثوی * طائفة شجیر در وادی خوش * بودشان از شیر دام کش مکش * وادی خوشده شجیران طائفه می یعنی حیوانانندن صیده مناسب اولان بر طائفه بر اطفیف و ایدیه انلره ارسالندن منازعه و اضطراب و ایدی دایم * منثوی * بس که آن شیر از کین در میر بود * ان پرا بر حله ناخوش کشته بود * زیاده که اول شیر بوضو دن شجیرای قیاردی اول اولاق جهیستلک اوزرینده ناخوش اولمشدی (منثوی) حبله گردند آمدند ایشان بشیر * کر وظیفه ما تراد ارم سیر * اول شجیر لیر شیر کلد بیلر حبله ایلد بیلر دیدیلر که وظیفه دن بزنی طوق طو تار بیتی سکا بوی تعیین وظیفه ایدیه لم (می) کر وظیفه در بی صیدی میا) نانکر در تلخ بر ما این کما * تعیین اولشان وظیفه دن غیری بر صیدله اردنجه کله تابو می عاو یکا بزم اوزر مزه تلخ ناخوش اولیه (جواب گفتن شیر شجیرانز او فائده جهد گفتن) (می) گفت آری کر فایتم نه مکر * مکر عباس دیده ام از زید و بکر * شیرانلره ایتدی بلی دیدیک کز سوز مقبولدر کر فاکورم مکر و حبله کورم زبازید و بکر کردن چوق حبله و مکر کر کوردم احتمالد که سزدخی بر مکر شروع ایدیه سز * منثوی * من غلام فعل و مکر مردم * من کرده فزخم مار و کر دم * بن خلقه فعل و مکر نک هلاکی ام مار و عر بلک اص لرشی ام یعنی مار و عر بلک طبعه عتده اولان کسه لردن چوق ضرر کورمشم (منثوی) مردم نفس از دروغ در کین) از همه مردم برتر و مکر و کین) دروغدن بوضو ده اولان نفس مردمی بکام مکر و کین ایلکده جمیع خلقدن قبحر لک و ضرر لور کدرته کم نو حدیث شریفه بومعنا به دلالت ایدر) (قال علیه

السلام اعدی عدو له نفسك التي بين جنبيك (مثنوی) كوش من لا بدغ المؤمن شفيده قول يغفر بجان ودل كريد
 شجيرة ديد كه اي وخوش بنم قولم لا بدغ المؤمن حديث كوش ايندي ويغفر له قواني جان ولله قبول ايندي
 نه كم احروا بود اودا بود هر دن و ان ما چه ابن عمر دن بود حديث شريف روي روايت ايدر لافال عليه السلام لا بدغ المؤمن
 من بخروا حد مرتين يعني ملدوغ اولمز بر دل كدن اينكي كره يعني مؤمن عاقل بر محاربه كه بر كره ضرر كوره تكرار نه
 كندی به ضرر كلان بره و غره مزاول محاربه بر كره دخی مختاره اولمز بر كره من جرب المجرب حلت به التمام در
 (ترجیح) نهادن شجیران توكل را بر جهم و اکتساب (مثنوی) جله گفتند ای حکیم باخبر * الخذر ع لیس یعنی عن قدر
 جله شجیر را رسلان اید بیلای خبر دار اولان حکیم حذری تر لایله زبر احذر قدر در غشای فائده و بر من
 را کما قول علیه السلام الخذر فان الخذر لا یغنی عن القدر یعنی حذری تر لایله زبر احذر قدر در مغنی از لمز زبر المقتدر
 کائن وجف اقلع بیا و کائن و انا کل شیء خلقناه بقدر و کل شیء فله و فی الزبر در و یونک امشالی آیات و اخبار چو قدر
 همان عبده لازم اولان تسلیم و رضا در غیره چاره یو قدر (مثنوی) در حذر شوریدن شور و شرس * و توکل کن توکل
 به ترست * قدر در حذر را بیکده شور و شریک بر شالغی وارد شوریدن بونده بر شان معاشانه استعمال اولنور
 یوری جمیع خصوصه خدایه توکل الیه توکل ایاور کدر زبر اوقلا ده قضا و قدره تسلیم اولمق بولنور اما کسب و مجاهده ده
 نوعا قضایه معارضه ایلاک اولور نه کم میورر * مثنوی * بانضای بنجه من ای تد و نیز * تانص * کیردهم قضا
 با تو متیز * قضا الیه بنجه اورمه ای تد و نیز یعنی متور و غرضیلو که تافضادخی سنکله عناد و خصوصت طوعیه
 * مثنوی * مرد باید بدیش حکم حق * تا باید زخم از ب الفلق * نده حق تعالینک حکمی او کدره مرده اولمق
 کرک کالیت بینیدی انفسال تا مبدع کائنات و مظلم مخلوقات اولان رب العزیزدن زخم کلیه زبر اجمرد که به اعتماد
 قیلتی و تو کالی تارک اولمق حضرت حقل قضایه معارضه قیلتی کیدر و آنکه مقابله ایدوب بنجه اورمق کیدر
 پس حضرت خفه توکل قلمین و آنک قضایه رضا و بر من کسه به عاقبه الامر زخم و قهر کلک و بر بلا اله هلاک اولمق
 مقرر در (ترجیح) نهادن شیر جهم و اکتساب را بر توکل و تسلیم (مثنوی) گفت آری در توکل رهبرست * این سبب
 هم منت یغما برست * ارسلان شجیر لره ایندی نم اگر چه توکل سالکه رهبر و دلیله در که جناب حقه ایرشدر
 بوجیب که مراد جهم و اکتساب در هم یغما بر علیه السلام حضرت تارنک عادت و ستی در بوجمله شیردن مراد جهم
 و اکتسابی توکل اوزره ترجیح قیلان و اسباب و وسائله متمسک اولان طایفه در که انرا کجخلری بودر که ذکر میورر
 * مثنوی * گفت یغما بر با از بلند * با توکل زانوی اشتربند * بوحديث شریفه اشارت میورر که معاذ بن
 جبل رضی الله عنه حضرت تری روایت ایدر بر * کون بر کسه حضرت رسول علیه السلامه کلوب ایندی
 بار رسول الله دره ملک زانوسی بغلیوب آنک حفظنده احتیاط قله عیمی و با خود مطلق العنان قوی و و بر و بر
 خدای تعالی به متوکل اوله یعنی قال النبی صلی الله علیه وسلم اعقل بعیرک ثم توکل علی الله یعنی یغما بر علیه
 السلام حضرت تری آواز بلند ایدیدی الله توکل الیه کله دوه تک دیرنی بغله توکل الیه کله جهم و اکتسابی
 جمع الیه مجرد توکل قیلوب جهمی تر لایله دیک اولور * مثنوی * رمز الکاسب حبیب الله شنو از توکل
 در جنب کاذب منو * ای مجرد توکل که ثبت قیلان کسه الکاسب حبیب الله حدیثک رمز فی ایش و بوحديثه
 عمل ایدوب سندخی برایش ایت توکلدن اوتری سبب خصوصه کاهل و فاضل اوله معنی حدیث شریف کسب
 ایدیبی کسه الله محبوب دیر یعنی سوکلو و لیدر دیک اولور (ترجیح) نهادن شجیران توکل را بر اجتماع
 (مثنوی) قوم آفتندش که سبب از ضعف خلق * لقمه ترزور دن مقدور خلق * بویانده قومدن مراد
 تو کالی جهم و اکتساب اوزره ترجیح قیلان و طریق توکل که ذاهب اولان طایفه در اول قوم کسب و اجتهادی افضل
 کورن شیر ایدیلر که کسب خلق ضعفندن و ترزور دن خالی دکلدر کویا بر لقمه ترزور در که حبص اولنرک بوزاری
 مقداری اولور یعنی حرمی نه دارا کسه کسب و کاره سعی دخی اولور اولور * مثنوی * نیست کسی از توکل خوبتر *
 چیست از تسلیم خود محبوبتر * حق تعالی حضرت به متوکل اولمقدن خوبتر کسب و قدر که (ومن توکل علی الله
 فهو حبه) میورمدر دخی (و علی الله فلیتوکل المؤمنون) دیومونه امر قیلتی در تسلیمدن خود مر غوب
 و محبوب تر یعنی حضرت حقه امر کی تسلیم و تفویض الیه کدن محبوبتر خصلت یو قدر آنکه و ن حضرت حبیب
 اکرم صلی الله علیه وسلم هر کجه یا تدینی و قنده اللهم استقمی الیک و فوضت امری الیک و البات ظهیری الیک
 میورر * مثنوی * پس گزیند از بلا و ی بلا * پس چهند از مار سوی ازدها * بولمق اولان بلا جابته جوق
 چار جوق که (ماردن اردرها جابته صحرار لملان توکل زحمتدن چار ازدها کبی صعب اولان کار و کسب

بنجه سته گرفتار اولور * مثنوی * حیل کرد انسان و حیلش دام بود * آنکه جان پنداشت خون اشام بود * انسان
 دردمند مراد نفسک حصولی ایچون حیل ایلدی و کسب انیسانک خصلت و ستی در دیو کالی قیوب اسبابه
 تمسک قیلمدی آنک حیل می کندی به دام قید اولدی اول نسنه کی که جان قیاس ایندی فان ایچی اولدی * مثنوی *
 در بست و دشمن اندر خانه بود * حیل فرعون زین افسانه بود * غافل انسان عدودن خلاص ایچون بلا و عنا
 قیوسنی کسب غشای تمسک به یلمدی حال یو که دشمن خانه در و تنده ساکن و آسوده ایدیلر پس بولنر به اعدادن اضرب
 ایکن یعنی اعدای عدو اولان نفس و کندی به قرین اولان شیطان خانه در و تنده ایکن انسان بوعدوری خانه در و تنده
 قیوب فقر و بلا که جک قیوبی سدا یلر که چه غنا و ثروت و بوقیوبی بیار اما خبری یوق که نفس و شیطان آنک بنیاد دین
 و آخرت بقار فرعونک حیل و مکر یو افسانه دن اولدی یعنی قیوبی بغلیوب دشمن خانه ایچره اولمق قیلمدن
 افسانه اولدی * مثنوی * صد هزاران طفل کشت آن کینه کش * و آنکه اوی جست اندر خانه اش * اول انتقام
 ایدیبی و کینه چکی یوز ییک طفل دبه لدی و اول کسه بی که اول فرعون استردی آنک خانه سنده ایدی یعنی فرعون
 لعین انسانی بنی اسرائیلی دولتک دشمنی ظه و رایله سن دیو قتل ایلدی حال یو که حضرت موسی علیه السلام کندی
 خانه سنده صلب پدرندن مادری رحمت و اصل اولدی و بعد اتولد در بای نیل آتی فرعون سرایشه قریب ساحله اقبای
 اید کده * فالنقطه آل فرعون لیکن لهم عدو و احثرنا * آیتک طیفجه آنک اهل اول موسی علیه السلامی اخذ ایدوب
 قرة عینی و لاک دیوانی خانه لرنده بیلدیلر اوچنی جط ده بقصه مفصلا شرح اولمشدر (مثنوی) دیدم ما چون بسی
 علت دروست * و رونا کن دید خود در دید دوست * بزم کوز من چونمک انده چوقلق علت وارد که کورمکده و بر شینک
 حقیقتی بیلکده خطا و خللدن خلی دکار یوری سن کندی کورمکی دوستک کورمکده محو وفانی الیه تا کم سنک
 نظر لشدن محو اوله و اکیدل دوستک نظری سنده ظه و ره که تا کم غلط و خطا کورمکدن بری اوله سن * مثنوی *
 دیدم مار اید اوزم العوض * بانی اندر دید اوکل غرض * بزم کورمزه آنک کورمسی نم اله و ضد یعنی دوستک نظری
 و بر صری بزم نظر من لره بر نه کوزل عوض در اول حضرتک نظر نده کالی مقصودی بولور سن و غلط و خطا کورمکدن
 بال و عاری اولور سن پس کندی ارادت و قدرتی و آرزو و مشتکی و الحاصل بالکلیه بشری سکی اول حضرتک ارادت
 و قدرت و مقتضایه شیتنده محو الیه و طفل صغیر پدر کبری عروجله وکیل انتخاب ایدوب کالی و تمسک ایدوبکی
 کبی و حضرت نبی الهی اکلا فی کلا طفل الصغیر دیدیکی کبی سندخی بویه دیوب اول حضرتی کندی که وکیل انتخاب
 و کندی کار و کسبیکه و صنعت و قدرت که اعتماد ایتکی تر لایله تا جمیع مؤتک بی زحمت و مشقت حاصل اوله (مثنوی)
 طفل تا کبر او تا یو ایدوب * مر کیش جز کردن بابا بود * مئلا طفل مادامکه طویتی و یلی اولدی یعنی تا قوت و قدرت
 وصول بولدی اول طفلک مر کبی باباسنک بوشندن غیری اولدی زبر اول طفل باباسنی جمیع امور نده وکیل مطلق
 انتخاب ایدوب کندی و اکتسلیم قیلمشدر اول دخی اکا وکیل اولمشدر (فاخذ وکیل) ایت کریمه سنک حسب بنجه سندخی
 ربکی وکیل مطلق انتخاب الیه تاسی رزق ایچون کبر او یو ایدوبدن خلاص ایدوب کنز لایفه بی به واصل ایده (مثنوی)
 چون قضوی کشت دست و پا نمود * در عشا افتاد در کور و کبود * چونمک طفل بر فضول اولدی یعنی صاحب قوت
 و کستاخ اولوب ال آتی کوستردی زحمت و بلایه و کور و کبود اولمغه دوشدی کور و کبود آرده فالغه دیر بوننده
 مقصوددن بعید و غافل اولمغه دوشدی دیک اولور پس کندی مستقل صاحب قوت و قدرت سیلوب ارزاق جابته
 همت و حرکت قیلتی سبب زحمت و مشقت اولور اما بوجله بی تر لایله دیوب توکل طریقته کیدوب حضرت حقی جمیع
 امور نده وکیل انتخاب الیه باعث راحت و موصل نعمت و سعادت اولور * مثنوی * جانهای خلق بدش از دست
 و پا * می پریدند از وفا اندر صفا * خلقک جانری دست و پادن اول یعنی جوارحه عمل و تصرف قیلمزدن مقدم عالم
 ارواحده و فامر به سندن صفایه سنده اخچه روحانیه الیه اوچار لردی * مثنوی * چون با مر ابطوا ایندی
 شدند * حبس خشم و حرص و خرسندی شدند (چونمک ابطوا امر الیه مقید و محبوس اولدیلر یعنی مر به ارواحدن
 عالم اجسامه نزول الیه و حق تعالینک امر الیه ارواح مامور اولدی و بوعالم اجسامه کلدیلر خشم و حرصه و قناعت
 و قناعت حبس اولدیلر * مثنوی * ما عیال حضرتیم و شیر خواه * گفت املق عیال لاله * برحق تعالینک عیالی بر
 و اندن سود طلب ایدیبی بر یعنی برحق تعالینک عیالی کبی بر و اندن غذا و قوت اید از غزی استیجی بر نه کم بر کسه نک
 اهل و عیالی نفقه و کسوه لرین و قوت و غذا لرین اول کسه دن طلب ایدر لر اول کسه نک اوزر نه بولنر لر زرقی و بر من
 لازمدر * کذلک جمیع دواب و حیواناتک رزقی و یرمک الله اوزره لازمدر کال الله تعالی (و ما من دابة فی الارض
 الا علی الله رزقها) بوجهندن خلق عیال الله کیدر نه کم حضرت یغما بر علیه السلامدن مر ویدر

* منتهی * حیلهاشان جله حال آمد لطیف * کل شی من طریق * طرافت ذکا و کاسته دیر
 پس انبیای عظام صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین طریق حقه اولان حیل لری یعنی نفسه وادل نفسه مداراته
 مجاهده لری جله حال لطیف کادی بحکم کل شی من طریق نظر بفرع شری عاقل و ذکی اولان کسه دن معقول
 و مستحضر منتهی * دامهاشان مرغ کردنی گرفت * نقصهاشان جله افزونی گرفت * اول انبیاء و اولیاء علیهم
 السلام دام لری کردونه منسوب مرغ طوندی یعنی جرح کرد و نیک رفتنی صیدا بتدی انزلک تقصی جله زیاده لک
 طوندی * منتهی * جهدی کن انوائی ای کما * در طریق انبیاء و اولیاء ای اولوفا قادر لده و طاعتک بتدیکه جهد
 انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامک طریقه نده تاسک دخی سعیدک مشکور اوله و حق تعالی مقابک انزلک کبی عالی
 قیل * منتهی * باقضا پنجه زدن نبود جهاد * زانکه این راهم قضا بر ما نهاد * قضا ای پنجه اورمق و مقابله قیل
 جهاد اولدی یعنی ترک اجتهاد و اکتساب اتمک و مقدر کاتدر کسب و جهاد فائده سی بود قدر دیک قضا
 الهی ای پنجه طومق و اکتساب ای تمک کید در بوا یسه صواب دکلدر زیر که قضاء الهی بود کسب دخی اجتهادی
 بزم اوزر مزه وضع ایلدی یعنی بوا کتساب و اجتهادی بزم اوزر مزه حکم الهی و قضاء ربانی یازدی پس بونی
 ترک ایلک و انک تقدیر ایلدیکنه راضیم دیو سولک انک حکمنه و قضاسنه معارضه اتمک و کندی نفسک مقتضای
 اوزر که کدر بوا یسه صواب و سد ادد کادر دیک اولور طریق انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامده مجاهده ایدنره
 اضلا زین واقع اولدی یعنی واضع مضاعف اجر جزیل و جزاء جیل بولد یعنی اثبات ایچون کندیلره محال اولان
 شیه شرط ایدوب سیورل (منتهی * کافر من کر زین کردست کس * در ره ایمان و طاعت یکن نفس * کافر من کر
 بر کسه زین ایلک ایسه ایمان و طاعت یکنه بر نفس یعنی بر کسه بر نفس ایمان و طاعت یکنه اولوب اصلا و قطعاً
 زین ایلک واقع اولمشدر که (ان الله لا یضیع اجر المحسنین آتی بومعنایه دلالت ایدر) (وما کان الله لیضیع ایمانکم *
 نص شریفی بومعنایه شهادت ایدر پس کندیلر کفری اختیار اتمک محال درو محسن و مجاهد اولنلک جزای ضائع
 اولمشدخی محال اولور زیر محاله تعلیق محالی مستلزم اولور اگر براده بر سوال لازم کورسه که بلم و بر صیایه بونلر
 منال بعض صلحایه تدبیر سکه بونلر طریق انبیاء و اولیاء پنجه ایام جهاد و اکتساب اتمدیلر و طاعات و عبادات
 مستحبه بر مرتبه ایدر لکه مستجاب الدعوه اولوب کشف و کرامت مقلنه بتدیلرمع هذا بونلرک جهاد و اکتسابی
 ضائع اولوب و حسن خاتمه دن محروم قالوب کافر اولدیلر الجواب بزم سوزم جهاد و اکتسابک و اعمال و افه الک خالصا
 لوجه الله اولمشدوبی ربانوی جمعه ظهوره کلشنده در بوا یسه الله اولان اعمال دکلدر که بونلرک طاعات و اعمالی
 عزت و وفار ایچون و خدمت و تعظیم اناس ایچون ظهوره کلشد (وقدمنا لی ما علومان عمل فجعلناه هباء منثورا)
 آیت کریمه سیکل فوا سنجون هباء منثور اولمشدر اگر خالص اولیدی ضائع اولتی احتمالی بوغدی اگر دیر سکه
 خالص اولیدی بونلرک کشف و کرامات و مستجاب دعوات ظهوره کاور میدی تم اتفاق مشایخ آنک اوزرینه در که
 عبد عباد ندسکر ایلسه (یخادعون الله و هو خادعهم) مقتضای حق تعالی دخی اکامکر و خدعه ایلر پس اول
 کشف و کرامات و خارق عادات استدراج قیلدن اولور بونلرک کونه کرامات و خارق عادات تحت اعماله دلالت قیلر
 و الحاصل بر کسه دن که خلوصه بر عمل صادر اوله اول عمل محققدر که ضائع اولنلر پس مع الاستطاعة علی طاعة الله
 مع الامارة الجوارح عاجز و شکسته یمدیک باشی درست و سالم اولوب قصدله باشم شکسته در دیوب باشن بغله بن
 کسه به بکزر پس بونلرک قصدله جبری اولان کسه به خطاب ایدوب سیورل * منتهی * سر شکسته نیست این سر را
 منتهی * یکن دور زره جهاد کن باقی بخند * ای قصدله جبری اولان کسه باشک صفت دکلدر بوا یسه بغله زیر اجبرک
 معنای صنفی بغله تدبیر مادام که من صحیح صمیمه من و منکسر اولوب بی قدرت و بی طاعت عالمیه سن نه وجهله
 قصد او را جبری اولور من و بن شکسته یمدیکندینه جبری اسناد قیلور سن پس جبری قوی برایکی کون عمل
 و عبادت جهاد ای باقی کل یعنی بوی برایکی کون اولان عمرده سعی و کسب اخروی اید و آخرتده باقی و ابدی شاد و خندان
 اول (منتهی) بدی محالی جنت کون دنیا بخت * یکن حالی جنت کوعقی بخت * بر محال بدی یعنی حصولی نالبد
 ممکن اولین شیئی استدی اول کسه که دنیا استدی بر او حال استدی اول کسه که عقی استدی که آنک دولت ولدی ابدی
 و سرمدیدر (منتهی) مکرها در کسب دنیا بار دست * مکرها در ترک دنیا و اوردست * دنیا که بندن سعی و مکر بار ددر
 دنیا تر کنده مکر و حیل ایلک کلکار و اوردی یعنی شرعی و جائزدر (منتهی) مکر آن باشد که زندان حفره کرد * آنکه حفره
 بست آن مکر بست مرد * ترک دنیا و اورد و حلال اولان مکر اول اولدیکه زندانی دلک ابدی یعنی بوجن دنیایی
 حرق ایدوب آخرت جانینه کندی اول کسه که دلکی با غلبدی اول سر در مکر در یعنی شول کسه که دنیا زندانندن

آخرت سرانیه اولان قبولی ابدی و آتی سدا یلک خصوص منده مکر ایلدی اول مکر بارد و مذموم بر مکر در * منتهی *
 این جهان زندان و مازندانیان * حفره کن زندان و خود را و اهرمان * بوجن ان زندان و روزن ایلر زندان دنیایی
 مجاهده قازمه سبله دلک ایل و کندیک بوجن دنیادن خلاص ایل * حفره بونده دلک معنایه در * منتهی * چیست
 دنیا از خدا غافل بدن * فی شام و نقره و فرزند و زن * مصرع اول هم سوال و هم جواب در اکثر کسه نوعی ایدر که
 شرمده و طریقه نده مذمومه اولان دنیادن مراد بوعالم شهادت اوله و قشاش و نقره و فرزند و زن و دولت و ثروت اوله
 مذمومه اولان دنیادن مراد عند الانبیاء و اولیاء علیهم السلام بود کلد رسته کم بویت شرمده بومعنایه اشارت ایدوب
 سیورلر دنیا ندر فی الحقیقه خدای تعالی دن غافل اولمشدر قشاش و نقره و فرزند و زن دنیاد کلد رسته کم حضرت نبی
 صلی الله علیه و سلمدن بر کسه مال دنیا رسول الله دیو سوال ایلد کده کل مال الهالک عن مولاه فهدیه لک دیو جواب
 و یریدلر فی الحقیقه اگر محسوس و اگر معقول هر نه شیکه سنی ریدکن کندی به مشغول ایلر سه دنیا اولدر * منتهی *
 مال را کز هر حق باشی حول * نعم مال صالح خواندش رسول * شول مالی که حقن رضاسندن اوتری کتور بچی
 اوله سکن اول مال حضرت رسول صلی الله علیه و سلم کوزل مال صالحه را و قودی ته کم بوحديث شریف دلالت ایلر
 نعم المال الصالح للرجل الصالح یعنی مال صالح رجل صالح ایچوندر نه کوزلدر پس رضای حق ایچون حفظ اولنان
 مال دنیادن اولنلر لکه دیندن اولور پس دنیا صد دنده اولان نقره و قشاش و اوزاق و معاشک ضرری نه جهتدن وفائده
 سی نه جهتدن ایدو کنی بیان ایلد که شروع ایدوب سیورل * منتهی * آب در کشتی هلاک کشتی است * آب اندر
 زیر کشتی پستی است * کشتی ایچنده آب کشتیک هلاک کیدر کشتی نک القنده آب کشتیه معین و نظم بر دینی مشاع
 و قشاش و اوزاق و معاش فی المثل صو کیدر و انسان کشتی صو کیدر اگر بونلرک محبتی در و ته قورسه بونلرک
 فکر و خیالی آبی آنک قلبنه داخل اولورسه سبب هلاک اولور اما بونلرک حب و خیالی در و نه داخل اولوب درونی
 محبت حقه طورسه و مال و رزق طشرده فالورسه اصلا ضرر و بر من بلکه آنک دین و طاعتده اولمشد معنی و ظاهر
 اولور * منتهی * چونکه مال و ملک را زدل براند * زان سلیمان خویش جز مسکن نتواند * چونکه حضرت
 سلیمان علیه السلام مال و ملک قلمبتدن سوردی اول خبیدن سلیمان علیه السلام کندینه مسکیندن غیری
 اوقومذی روایت اولنور که سلیمان علیه السلام اکثر اوقانده فقر او مساکین ایلد او نوروب بیگ برایدی بر کون بر کسه
 اول حضرت دیکه سن سلیمان علیه السلام اوله سن نیچون فقر او مساکینه او نوروب بیگ برسن (قال احب المساکین
 و جالس المساکین و اکل معهم * منتهی * کوزه سرسته اندر آب رفت * از دل بر باد فوق آب رفت * دریک و ایلر
 صوا ایچنده باشی و اغزی بغلنش بر داق بادله بر کو کادن آب اوزره کندی یعنی آب ایچره غرق اولوب آنک اوستنده سیر
 ایددی مراد شول تارک دنیا اولان سالک کوزه وجودیدر که آنک درونی هوای حقه طول و اغزی شنوات نفسانیه
 ولد ایددنیوبه دن بغل اوله آنک وجودی دنیا به غرق اولنلر که فوق الدنیا مرتبه اعلا ده سیر قیلر * منتهی *
 یاد درویشی چود رباطن بود * بر سر آب جهنم ساکن بود * درویشک هوای چو نکم بر کسه نک باطننده
 اولسه اول کسه جهنم صورتک اوستنده ساکن اولور یعنی دنیا محبتنه مستغرق اولوب عالم جانده سیر قیلور
 * منتهی * کرچه جله این جهنم ملک و پست * ملک در چشم دل اولانی است * کرچه بوجن جیه عاتک
 ملک در ملک جهنم آنک کوکلی کوزنده لاشیدر که هر کز کالتفات ایلر سلیمان علیه السلام کی * منتهی * پس
 دهان دل بند و مهر کن * برکش از یاد کیر من لدن * فاذا کان کذلک بوسوز معلومک اولدیه کو کلکک اغزی بغله
 و مهر ایلد تا کیم محبت دنیا آبی آنک ایچنه کریمه اول کوکلی لدنی اولان علم یادندن بر ایلد بعض نسخه ده مهر من
 لدن واقع اولمشدر بونلرک اوزره معنی اول کوکلی من لدن مهرنک هوا سندن بر ایلد لدندن مراد حق تعالی حضرت تکریم
 ذات و صفات ایدر * منتهی * جهاد حقیقت و دوا حقیقت و دردم * مکر اندر زنی جهلش جهاد کرد * جهاد ایلک
 حقد و دوا ایلک حقد و دردم دخی حقد یعنی بونلرک هر بریشک حقیقتی ثابت در باطل دکلدر اما مکر اول شیرک
 جهادی منع و تنبی ایلد که جهاد ایلدی بومهر عده اش که ضعیف یا بیدر شیر عاید درو شیردن مراد شریعت و طریقه نده
 جهاد و کسب قیلان وسیع و کوشش مقید و نافع اولمشدی ادله عقلیه و نقلیه ایلد اثبات لیلین عالم و پیرلر درو مکر کردن
 مراد کرچه ظاهر انجیرلر در اما جهاد و کسب قیلان وسیع و کوشش تارک اولوب بطال و عطل اولان فرق
 ضاله مراد اولور پس تقدیر معنی بولید دیک اولور که جهاد دوا و در دیک حقیقتلری ثابت در کرچه جهادی مکر اولان
 طائفه جهادی انبیاء ایلین شیر شیرلرک جهادی ننی ایلک خصوص منده ادله عقلیه و نقلیه ایلد جهاد ایلدی پس
 بوطائفه نک ننی جهاد ایلک خصوص منده جهاد ایلدی کندیلر مکر اولور و جهاد وسیع اثبات قیلور پس ننی جهاد

ایلمزنده جهد ایلمز عینیه اثبات جهد ایلمز مستلزم اولور که وجه مقال جهندن جهدی نی ایلمز رسیده
 نه کم سو قسطا نه طاقه سی حقایق اشیا نی ایلمز ایلمز حقایق اشیا نی قیسه قابل اولمی عین اثبات حقیقت
 قیله لری مستلزم اولور و لهذا استکلام اولور در حقایق الاشیا نه اثبات (مقرر شدن ترجیح جهد بر توکل
 منتهی) زین غایب برهان گفت شیر که جواب آن جبریان کشند سیر به ارسلان بواسطه بدن که بیان اولندی چوق
 برهان و دلیل سوبیلدیکه جوابدن اول جبریل طوبیله و قانع اولدیلر * منتهی * روبه واهو و خرکوش و شغال *
 جبروا یکداشتند و قیل و قال * روبه واهو و خرکوش و شغال که شجیرلرل کزیده لریدر جبری و قیل و قال قودیلر و بحث
 وجدالدن فراغت قیلدیلر و فضیلت جهدی معتقد اولدیلر * منتهی * عهد ها کردند با دیروزیان * کاندیرین بیعت
 یفتند دوزیان * شیرزبان ایله یعنی آری ارسلانله عهد ایلمز که بویعه مقدمه زیانه دشمنه لر (منتهی) قسم
 هر روزش بیایدی جگره حاجتش بود تقاضای دگر * زجت و مشقت سزا کاهر کونک قسمت و عذاب سی کاه ارسلانله
 غیر ی طلب و تقاضایه حاجت اولیه پس مایلمزنده اتفاق ایلمز که مقارعه ایده لر * منتهی * قرعه بر هر کوفتادی
 و دوزوز * سوی آن شیر او دیدی همچو بوز * حیوانانندن هر یک که اوزریشه فرعه دوشردی کوندن کونه
 اول ارسلان جابینه او حیوان پارس کی بلدی (انکار کردن شجیران بر خرکوش در تاخیر رفتن بر شیر * منتهی * چون
 جگرکوش آمد این ساغریدور) یانک زدر خرکوش کاخر چند جور) چونکم دورایله بوساغر خرکوشه کلدی یعنی نوبت اکا
 ایرشدی خرکوش یانک اوردی و ایستدیکه آخر جور و ستم نچیه دلک بوجله کنجیه دلک بوقصه آفاقه جل اولندی بی اوزره
 شجیرلردن مراد بطلالت و عطلالت اختیار ایدن کسه لر و شیردن مراد کسب و مجاهد قیلان دلیرلر اولور و انا نه
 اولندی بی اوزره شجیرلردن مراد قوای نفسانی و خواطر شیطانی اولور و شیردن مراد عقل معاد اولور اما بوجمله
 شیردن مراد نفس اماره و شجیرلردن مراد قوای روحانی و حواس ظاهره و باطنه اولور و خرکوشدن مراد عقل معاد
 اولور و پس عقل معاد شیرتفه صید و غدا و لغه رضا و برمیوب و کند یه تابع اولان قوانک دخی انک جابینه کتمنه
 و کندیلری کاغدا لایسته رضا و برمیوب انک دفع و ازاله سی خصوصنده تدبیر ایلمز که شروع ایلمز سی اولور و قوای
 روحانیه عقل کاملک علوم و اسرارنه و تدبیر و تدار کته واقف اولد قلمری جهندن انک نفسلک حکمنه و مقتضاسنه
 مخالفت ایلمز انکار ایلمز مراد اولور (منتهی) قوم گفتندش که چندی کاه * جان فدا کردیم در عهد و وفا * اول
 قوم خرکوشه دیدیلر که بوقدر و قوت بر وفا و عهد ده * تمزی فدا ایلمز (م) بوجویدنائی مای عنوده * تا نچند شیر و زور
 زود رود * ای عنود من بزم بدنا ملغمزی استمه تا که شیرانچمه به پوری پوری تیز تر مراد حواس ظاهره و باطنه
 و قوای نفسانیه روحانیه نفس اماره نک زبونی اولد قلمری جهندن انک عظیم و قوی عدایلیوب و عقل کاملک علوم
 و اسرارندن عاقل اولوب و حد ذاتده انک ضعیف و حقیر قیاس قبول انک شیرتفه مخالفتنه و عدم اطعنه بکونه
 انکار ایدر لر عقل معاد دخی بونرلمسان حالده بکونه جواب و برورلر (جواب گفتن خرکوش ایشانرا) (منتهی)
 گفت ای یاران مراد صفت دهید) تا بکرم از بلا بیرون جهید) خرکوش انله ایتدی ای یاران بکامهلت و بریکز نامکرم
 سبیل بلادن طشره صحرایه سز و شیرلالم واضطرانندن خلاص اوله سز * منتهی * تا امان باید بکرم جانان
 ماند این میراث فرزندان * تا بنم مکرم سبیل سزل جانکز امان بوله بومکر سزل فرزند لیکزه میراث و اله باشلرینه
 بکونه ملا کلد کده بنم مکرم و حیلیم کی مکرم و حیل ایدوب دشمنانندن خلاص اوله لر * منتهی * هر صبر امتانرا
 در جهان * همچنین تا مخلصی خواندشان * هر صبر علیه السلام امتلری جهانده بوجویدن تا بر محل خلاص
 و شجانه انلری او قودی * منتهی * کز فلک راه برون شودیده بود * در نظر چون مردمک پیچیده بود * زیرا هر نی فلکدن
 طشره اولق یوانی کورمش ایدی هر ری صورتانظر ناسده مردمک کی پیچیده ایدی یعنی اسکریه بونر خلقن
 نظر نده صغیر و حقیر اولمش ایدی لیکن اقطار سماوات وارشدن خلاص اولق یوانی کورمش ایدی * منتهی *
 مردمک چون مردمک دیدن نخر * در بزرگی مردمک کس ره نبرد * مردمک اوتیلری کوزیمکی کی صغیر و حقیر
 کوریلر کوزیمکی نک اولوغنه معنا کسه بول ایلمز که کذلک اگر چه خلق عالم انبیای عظام علیهم السلامی بحسب
 الصورة مردمک کی خور و حقیر کوریلر اما انلر من حیث المعنی اولان عظم شانه کسه بول ایلمز که (اعتراض
 شجیران بر خرکوش * منتهی * قوم گفتندش که خرکوش در خوش راه از خرکوش دار * قوم بر سبیل
 اعتراض خرکوشه ایتدیلر ای خرکوش بزم سوزمنه قوای طوط کندی کی خرکوش اندازنده طوط یعنی قدراری
 یلوب حد و طور کردن نجا و زانجه) کافال علیه السلام رحم الله امر اعرف قدره ولم یعد طوره * منتهی * هین چه
 لافست این که از تو بتران * در نیار و نداند رطاران * کاه اول بونه لافدر بکه سندن ایلمز اولور و لایق خاطر کتورم دیر

منتهی) معنی یا خود قضا ما من در نیست * ورنه این دم لایق چون تو کیست * ای خرکوش معجب و خود پسند من
 یا خود قضا بزم قضا منده درو الا بوقفس و کلام حق سنک کینک لایقیدر مراد حواس جسمانیه و قوای نفسانیه نک
 نفسی قوی و عقلی ضعیف کورملری و عقلک نفس اماره اوزره غلبه و مقابله سی محسوس بیللمزندن عبارت * اولور
 باز جواب خرکوش شجیرانرا (م) گفت ای یاران حق الهام داد * من ضعیفی را قوی رأی فتاد * خرکوش شجیرله
 جواب و برورلر ایدی ای یاران حق تعالی بکا الهام و بردی تحقیق بار ضعیفه بر قوی رأی دوشدی پس صورت بین اولیوب
 سیرت بین اولوغه سی ایلمز که صورتنا چوق حقیرتی وارد که آمل کارنی صورتده عظیم و جسم اولان شیرا شلمکه قادر
 اولمز (منتهی) آنچه حق اموخت مرز و زور را (ان باشد شیر و اکور را) مثلاً اول نسنه بی که حق تعالی زوره او کردی
 اول صنعت شیر و بیان اشکنه اولمز * منتهی * خاتم سازد بر از حلاوی تر * حق پروان علم را بکشاد در * اول زبور
 حلاوی تردن طولو خانه لر دوزر حق تعالی حضرتی انک اوزرینه اول علمک قبوسنی اجدی حق تعالی نک الهام سبله
 اول زبور مسدس و هموار خانه لر دوزر که مهندس لر انک صنعتده عاجز و متعیر لر در * منتهی * آنچه حق اموخت
 کرم سبله را * هیچ بی داندان کون حیل را * مثال آخر اول نسنه بی که حق تعالی ایدن قورنده او کردی هیچ بر فیل مع
 جسمانیه و عظام شکله انک کی حیل بی سیلوری * * منتهی * آدم خاک زحق اموخت علم * تا به قتم آسمان
 افروخت علم * خاکه منسوب اولان آدم علی حق تعالی حضرتدن او کردی آسمان هفتمه دلک و یا خود تا آسمان
 هفتمه آنک علی شعله لندی یعنی سماوات سبعمه انک علمک نوریه منور اولدی * منتهی * نام و ناموس ملاک را
 در شکست * کوری انکس که در حق در شکست * ملک نامنی و ناموسنی صیدی یعنی ملائکه انک عالمی کوروب
 قصورلر شمه معترف اولوب سبعمه انک لا علم دیو کندیلر دن نی علم قیادیلر و بجز لرین بیلدیلر اول کس نک کورلکته که حقد
 رب و شکده در و اول کسه دن مراد کیم اید و کین بویته تعریف ایدوب بیورلر * منتهی * زاهد شصده هزاران ساله را
 بوزندی ساخت ان کوساله را * الی بوزیک بیللق زاهدیکه مراد شیطاندر و الی بوزیک بیل زاهد اولمسندن مراد
 کثرت زهد و عبادتدن عبارت اولور و بوزند دوزدی اول کوساله ایچون اول کوساله بی بوزنده منسوب اولان دوزدی
 دیک دخی وجه در بوزند شول آغز باغنه دیر که بوزاغینک اغز نه بغلر نامنی امسون ایچون پس بر سبیل استعاره
 تخیلیله شیطانی بوزاغوبه تشبیه ایدر لر آنک بوزندندن مراد قیاسات عقلیه سی اولور * منتهی * تا آند شیر علم دین
 کشید * تا نکر در کرد آن قصر مشید * تادین علمک سودنی حکمکه یعنی اتمکه قادر اولیه تا اول محکم و عالی قصرل
 اطرافی طوائفه قصر مشیددن مراد علم دین و اسراریه قین اولور که حق تعالی آنی حضرت آدمه تعلیم قیلدی و شیطان
 استیکاری سبیله اکا و صولدن محروم قالدی (م) علمهای اهل حس شد بوزند * تا نکر در شیران علم بلند * کذلک
 اهل حسلک علملری انله بوزند اولدی یعنی اهل ظاهرلک علملری کندیلرله آغز باغنی اولدی تا اول عالی علمدن سوت طوغمه
 یعنی علم دیندن و اسراریه قیندن ذوق المیه زیر الفاظ و عبارانه مشغول اولان و قیاسات عقلیه دن لذت بولان کسه لر
 انبیاء علیهم السلام و اولیای کرام حضرت انک ذوق الدقلری علوم دینیه و امر اولدینه دن ذوق اله من لر و منتفع اوله من لر
 منتهی * فطره دلر ایکی کوه رفتاد * کان بدرباها و کرد و نه انداد * کوکل قطره شمه بر کوه دوشدی کوکل قطره سندن
 مراد شول سوبدای دل در که منورری الشکل اولان قلبک ایچنده مردمک چشم مقداری بر قطره لطیف خوند که محل
 حیات و روح در سوبدای دل علم و ادرا که موصوف بر روح کوهی واقع اولدیکه حق تعالی حضرتی آنی در باره
 و فلکاره و برمدی پس اگر چه منبع روح اولان سوبدای دل حد ذاتده بر صغیرتی در ولیکن من حیث المعنی زیاده
 عظیم و کبیر در که صورت عظیم اولنر انک مالک اولد بی علوم و امراره مالک اوله من لر (منتهی) چند صورت اخرای
 صورت برست * جان بی سعیت از صورت برست * ای صورت برست آخر نچیه دلک صورت سنک معناسنر جانک
 صورتدن قورتلدی اگر معنایه واقف اولق استرک صورتنه بقه قدن کذرقیل تا غر شیک عالم معناده اولان مرتبه سنه
 و قدرنه عالم اوله من (منتهی) کر بصورت ادبی انسانیدی * احمد و بوجهل خود یکسانیدی * اگر آدم اوغلی
 صورتله انسان اولیدی اجد و ابو جهل خود یکسان اولوردی زیرا (انما انا بشر مثکم) حسبجه ایکسی به بشریده
 و صورت انسانیده مشترک در ولیکن من حیث المعنی ینهم ماده (کین الارض والسمااء تفاوت عظیمه واردر) (منتهی)
 نقش بردوار مثل آدمست * بکر از صورت چه چیز اوزر کست * مثلاً دیوار اوزره نقش آدم کیدر و نظریله کور که
 صورتدن آنک نه شیئی اکسک در اول آدم شکله عاقل اولان صورتک نه شیئی اکسک اید و کین بویته بیان بیورلر (م)
 جان کست ان صورت با ناب را * روجو آن کوه کیمیا را * او با ناب اولان صورتک یعنی اول دیواره نقش اولان
 ناب و زینتو صورتک جانی اکسک در بوری اول ناب و بی نظیر کوهی طلب اله که لازم اولان اودر * منتهی * شد سز

شیران عالم جلّه پست * چون سنّ اصحاب را دادند دست * جلّه عالم را سلاطین ملک باشتی پست و نیکون اولدی چونکم
 اصحاب کهف کینه ال ویردی یعنی انزل کینه و خدمت منته حق جانیدن دستور و برلدی و حجت اعلا به انزل یله
 داخل اولغند تشریف لندی باخصوص که (و کلیم باعظ ذراعیه بالوصید) نص شریفه مغنون اولوب قرآن عظیمه
 ذکر اولدی چونکم بوسه زود قدر کایسیر اولدی سلاطین و خوش اولان شیران باشتی اول صورتا حقیر اولان سک
 ویریلان شرف و عزتی کورد کده پست و نیکون اولدی حال بوکه بونلر اندن بحسب الصورة نیجه وجوده اولی و اعلا در
 و معنی یوزندن بویه شرف و عزت بولدی پس (ان الله لا ينظر الى صوركم ولا الى افعالکم بل ينظر الى قلوبکم و یانکم)
 حدیثک مضمونی اوزره خدای تعالی و انبیاء علیهم السلام و اولیای کرام صورته باختر یلکه نیت و سیره نظر ایدر
 پس کدر که سندخی صورت بین اولغند کدر قیله سن و ناظر سیرت اوله سن زیر اهر صورتده به تر و عا لیترا اولان
 معنیده دخی به تر و عا لیترا اولور و لهذا قبل اقل جبال الارض طوره و نه * لا عظم عند الله قدر او متزلا * صورناشاه
 فیلدن اصغر در اما نظیفه در و صورتا یل اندن اکبر در ولیکن جیفه در نه کم الشاة نظیفه و الغیل جیفه در بندی (م)
 چه زیانتهش از ان نقش نفور * چونکه جانش غرق شد در بحر نور * اول منة و رقیق نقشدن اگاه زبان وارد چو نکه
 آنک جانی نور دریا سینه غرق اولدی * مثنوی * وصف صورت نیست اندر خامها * عالم و عادل بود در نامهها * کایک
 خامه زنده وصف صورت یوقدر یعنی کاترک قلم زنده صورتی توصیف ایلک یوقدر خامه لردن مراد ذکر موجب اراده
 موجب قاعده سی اوزره کاترکی نامه زده عالم و عادل اولور یعنی متکون و لایحه بر کسبه سی وصف ایتک لازم کله
 صفات حیده سی یازیلور صورت جیله سی یازیلوب اکار سال اولغز اکر صورته اعتبار اولدی بر کسبه مدح اولغدی
 و قنده آنک شکل و صورتک حقیقی یازوب اکار کوندر ملک معتبر اولور دی بو خود معتبر و مقبول اولغدی در مسکر که نه
 اهل صورت مایمنده زیر بونلر کندی محبوب و مخدوم لینه نامه یازسه لر چشم و ابرو سی مدح ایدر و صورت و شکلنده
 اولان حسن و لطافتی یازر بونلر بویه یازمه سی اهل معنای قنده لیس بشی فیلندن در پس بعض کسه لر نامه زنده
 شکل و صورتی مدح ایدر و بویه معتبر اولور * مثنوی * عالم و عادل همه معنیست و پس * کش نیایی در مکان پیش
 و پس (عالم و عادل جمیعاً الحق معنیدر مراد و وحل صفت حیده لریدر که اول صفتری مکان وجهات پیش و پسده بوله من
 من اکر بر مسکه یدن علم و عدل صفتری نه مکان دکلیدر الجواب بو کونه صفتری جانک صفتیدر بونک صفتی دکل
 جان ایسه داخل بدن و خارج بدن دکل دروا کاتصل و اندن منفصل دخی دکلدر پس بدن بو صفتری مکانی اولور
 و بو صفتری معنوی اولور که اول معنایی مکانده و پیش و پسده بوله من سن دیک اولور * مثنوی * سی زنده برتن زوی
 لامکان * سی تکبید در فلک خورشید جان * و علم و عدل صفتری ملک موصوفی اولان جان لامکان جانیدن تن اوزره
 اوزر یعنی عالم غیبی و مرتبه لاریدن اول روح الهی جسم اوزره بر تو صا و و انده تدبیر و تصرف قیلر حد ذاتده جان
 کونشی فلک کاره صغیر قنده فالدیکه خانه جسدی آدمه صغه صورت عالم و آدم روح الهی به نسبت برشی حقیق در
 * ذکر دانش خرکوش و بیان فضیلت و منافع دانش * مثنوی * این سخن پایان ندارد و شداد * خوش سوی قصه
 خرکوش داره بو کونه سوز با بیان طوع و عقل طوط و فهم سخن ایت عقلی خرکوش قصه سی جانینه طوط (مثنوی
 خوش خرکوشی و دیگر خوش خرکوش * سخن و ادب یاد کوش * اثرک قولفی صات و غیره قولی صا و ن ال زیرا
 بو سوزی اثرک قولفی فهم ایلر کوش خردن مراد ظاهر قولفیدر که کوش صورت کلام معنوی بی فهم و ادرا که قادر
 اولر بلکه بولای کوش ادرال فهم ایلر کدر که آتی عقل کامل صاحب لردن صا و ن ال سن دیک اولور * مثنوی *
 روز و ربه بازی خرکوش بین * مکر شیراندازی * خرکوش بین * یوری سن خرکوش و ربه بازی کور یعنی دلکو کبی
 حیل و مکر او نامه سنه نظر ابر کور خرکوش شیراندازی اولان مکر فی کور یعنی خرکوش شیری چاهه اتمه سنک مکر فی
 مشاهده ایدر ملک اولور چونکم خرکوش حقیر شیر قوی و دلیری چاهه اتمی و طاقه تحجیری ایت شیرندن آزاد
 اتمی علیه اولدی مقرر اولدی ایسه ملک فضیلتک و مدحت محمد علیه الصلو و السلام ملک یانته شروع ایدوب
 پیور لر * مثنوی * خاتم ملک سلیمانست علم * جلّه عالم صورت و جانست علم * علم سلیمان علیه السلام ملکک
 خاتمیدر نه کم سلیمان علیه السلام ملککده اجناس مختلفه بی مسم و اولان کندینک خاقی سیمه تحت تسخیر
 و تصرفه المندی که اول خاتم نقشی عماله اولمش و آنک وجودی عماله ظهوره کلمدی پس بر کسه ملک فص قلبنده که
 علم تسخیر و تصرف مقوش اوله سلیمان علیه السلام و اخلق عالمک تصرفه قادر اولور جلّه عالم صورت در و علم جاندر
 نه کم صورت حیات و قوتی جانیدن بولور عالم دخی نظام و انتظامی علمدن بولور انکچون عالم ملک حیات و روح
 مشابه سنده اولور موت العالم کون العالم حدیثی بو مضمونه شهادت قیلور (مثنوی) آدمی و ازین تر بیچاره کشت

* خلق دریا عا و خلق کوه و دشت * آدمی به بو هر جهتندن بیچاره اولدی یعنی بو ذکر اولان عالم و حکمت
 اچلندن اوتری آدم اوغلنه زبون و محکوم اولدی دریا لرک و طاغ و صحرالک خلقی که انسان بر و بحرک مخلوق اوزره
 علم قوتیله حاکم و متصرف لر * مثنوی * زوینک و شیر ترسان هم و موش * زوینک و شیر ترسان هم و موش * بلنک
 و ارسلان انساندن موش کبی خوف ایدر بیجیدر دریا نلک نکی انساندن صفر و جوشده در یعنی درونی بولغده
 و قیامه قده در که مراد آنک درونک مضطرب و متالم اولمندن عبارتدر * مثنوی * زویری و دیو ساحلها گرفت
 * هر یکی در جای پنهان جا گرفت * انساندن بری و دیو ساحلها طوتدی یعنی آنک خوفندن قاجوب سوا حلی
 مسکن اتخاذ ایددی هر برسی خوفندن پنهان برده بر طوتدی * مثنوی * آدمی را دشمن پنهان نیست *
 آدمی با حذر عاقل کست * آدمینک پنهان دشمنی زاده چو قدر مناجن و پری و شیاطین و عفاریت کبی
 حذر و تدارگاه اولان آدمی عاقل بر کسبه در * مثنوی * خلق پنهان زشتشان و خوبیشان سی زنده بر دل بهر دم
 کوبشان * خلق بونده فتح خامه ایله یعنی مخلوق در ضم خالده خوی معناسنه اولق عدم مناسبتندن
 خالی اولدیغندن ماعدا جمیع ضعیفی اکار سال ایلک تکلفدن دخی عاری اولور پس سیاق و سباقه انسیب اولان مخلوق
 معناسنه اولغدر یعنی ذکر اولان مخلوق پنهاندر بونلر ضرر لر و فاعلری و کلمه کرایه کلمی هر دمده
 قلب اوزره انزل کوب و تأثیری اورر یعنی وسوسه و اغوا سی و الهام و افکار حسنیه فی القاسی کوب
 اوزره هر دمده بونلر کوبی یعنی شیاطینک وسوسه ایله و کسب و ملائکه نک الهامه تلوی و دکلمی هر دم دلره واصل
 اولور (یکما قال علیه السلام ان الشیطان لمة وللملک لمة یابن آدم فاملة الشیطان فایعاد بالشر و تمکذیب
 بالحق و املة الملک فایعاد بالخیر و تصدیق بالحق فن وجد ذلك فلیحمد الله ومن وجد الاخری فلیتعوذ بالله من الشیطان
 رواه ابن مسعود * مثنوی * بهر غل ادر روی در جو سیار * بر تو آمی زنده در آب خار * حق سبحانه و تعالیکن
 ملائکه و جن و شیاطیندن مخلوقات خفیه سی وارد که کبی انسانه دوست و کبی دشمندر انلر که نور لر در
 انسانه دوست و انلر که ناریدر انسانه دشمندر اکر چه بونلر ذواتی بحسب الظن مستوره و مخفی در لیکن فاعلری
 و اثر لر و وجود انسانیه ظاهر و بیدار اولور ملائک سن غل ایچون بر جو سیار داخل اولسک سکا آب دینده
 اولان خار بر آسب اورر یعنی آباغ که باقوب الم و برر * مثنوی * کچه پنهان خار در آست پست * چونکه در فو
 می خلدن آبی که هست * اگر چه خارک وجودی آب ایچنده پست و پنهاندر چونکه اول خار سکا یاه یلور سنکه آب
 ایچنده خار وارد ریس دتگاهمزات شیاطین و الهامات ملائکه مقررین قلوب مؤمنینه کلوب تأثیری و خلیان
 و اضطراب و بر دیک ایچون پیور لر * مثنوی * خار خار و حیلها و وسوسه * از هزاران کس بودی یک کسه * باش
 تا حسهای قومیدل شود * تا یقینی شان و مشکل حل شود * تا مخنه های یکان رد کرده * تا یکان را سرور خود کرده *
 کوکاک خار خاری یعنی الهامات ملکیه و همزات شیطانیه جمیعندن اولان اضطرابانی نیجه یلک کسه دن اولور بالکنز
 بر کسبه دن دکل یعنی بالکنز بر ملکدن که قریب کدر همان اندن الهام اوله و غیره ملائکه دن اولیه و همان قریبک
 اولان بر شیطاندن وسوسه اوله غیره شیاطیندن اولیه بویه دکلدر بلکه نیجه یوزیک ملائکه دن ککسه سکامو کل
 و ککسه غیره موکل بو اضطرابات و الهامات حاصله اولور و کذلک کوه شیاطیندن هزاران در لوکسده دن همزات حاصل
 اولور بالکنز بر کسبه دن دکل یعنی اکثر اضطرابات الهامات و خلیان همزات هزاران کسدن اولور همان بر کسبه دن دکل
 یعنی اکثر کسبه یه واقع اولور همان بر کسبه یه دکل سروری و شغینک ذاعب اولدی یعنی معنی بودر لیکن اولکیسی اولی در
 پس مؤتمه بواکی خاطر نک ما یعنی فرق و تمیز ایلک لایدر و لا زمدر اکر سن بونلر وجودنه انکار ایلر سن صبر ایله
 تاسک حواسک بودی ساد موت اختیار ایله و یا خود موت اضطرابی ایله مبدل اوله و عالم ملکوت اکبر و ملکوت
 اصغر در حال ظهوره کله تا بوملائکه و شیاطینی کوره سن و مشکل حل اوله اول زمانده یله سن تا کلرک سوزنی رد
 ایلشسن و کیملری کندیکه سرور قیامت سن بوسوز ملائکه و شیاطینک وجود فی انکار ایلین طواقفه الزام و حجت و زرا
 فلاسفه و عقلا دن بعض کسه وارد که خار جدم ملائکه و شیاطینک وجودی یوقدر در لر و ملائکه سماویه دن مراد
 قوای سماویه و ملائکه ارضیه دن مراد قوای ارضیه و ملائکه انساندن مراد عقل و فکر و قوای روحانیه و قوت علیه در
 و قوت علیه در و شیطاندن مراد نفس اماره و وسواس و خناسدن مراد قوت و اهماه در در لر (یکما قال امام الحرمین من
 المتکامین فی کتابه الشامل اعمالهم الله ان بعض العقلاء انکر والملائکة و اولوایقوی الروحانیه وان کثیرا
 من الفلاسفة و جماعه القدریه و کافة الزنادقة انکر و الشیاطین و الجن اصلا و راسا و لا یعد ذلك عمالا یثبت
 بالشریعة و انما الهب من انکار القدریه و معظم اهل الاعتزال مع تمسکهم بنصوص القرآن و الاخبار) پس ای وجود

ورای با صوابدن محروم اولور شیر دلیر عاجز فالدینی ورای با صوابدن محروم اولدینی کبی * منوی * راه عمارت
 وزیرش دامها * خطه منی در میان نامها * بویته ایکی وجه جا تراولور وجه اول اولدر که مصرع اول مقتضای
 مقام دلالت ایلدی کی کلام محذوفه علت اول اول کلام محذوف چون نه پس بیندنه پیش از احقیقش قولندن لازم
 کاور که دینه پس امیره لازم و واجد که پیش و پس سنی کوره و هر بر قدمه احتیاط ایل نظر ایر کوره زیر اول
 ظاهر اهرام واروطیه در آنک التند طوزاقلر واردر ناملر ایچنده معنی خطی واردر یعنی اگر کا عالم اولزسه ورای
 و تدبیرله سلوک قیلزسه طریق الهیده اولان داملری کور میوب اکا کرتار اولوزومعنا به طرف و محل اولان
 نام و کلامی بی معنی اولان نام و کلامدن تمیز اید میوب ورطه جهل و غفلته فالور وجه ثانی اولدر که بویته
 اولده حاققتندن اوکن اردن کور من امیرست اندیشه مثال اوله تقدیر کلام بوجه اولزیه بولدی اولور که
 اول حاققتندن اوکن اردن کور من امیر کویا بحسب الظاهر شول راه هواردر که آنک التند داملر واردر و شول
 ناملر در که آنک ایچنده معنی یوقدر یعنی بی تدبیری اندیشه اولان امیر ظاهر ادوزول کیسدر که کورن کسیر
 آتی مقصوده موصل بروسيله قیاس ایلر اما آنک باطننده نیجه ضرور فساد داملری مشاهده ایلزودنی شول
 القاط مسمله کیسدر بحسب الظاهر اکانام و کلام اطلاق اولنور ولیکن آنده معنادن اثر اولز پس بومناسبتله
 اکثر القاط و تراکیب لذیذ حقیقته نظر اولند قدده دام مشابه سنده اولدیغنه و معنادن خالی اولدیغنه اشارت
 و تنبیه ایدوب یورر * منوی * لفظها و ناسها چون داسهاست * لفظ شیرین ریک آب عمارت * لفظلر
 و ناسلر طوزاقلر کیسدر یعنی جوق ناملر واردر که بحسب الظاهر شریف و عالیدر اما معنا دام کولکیر در مثلا
 بر کسبه امیر یا خود شیر و دلیر یا خود جا کم یا تدبیر و بر لویهض کسره دخی صلاح الدین و معین الدین و مصلح
 الدین دیولقب ایدر * کول و احقره بونام دام اولوب بواسطه اسم ایل معنی اولان کسره لکذواتی دخی اسملری کبی
 قیاس ایدر لرحال بوک بونلر مسمالی اسملر مطابقت دکدر و کذلک لفظلری دخی بولدی در جوق القاط واردر که
 عبارات فصیحیه و استعارات لطیفه شکنده ظهوره کلمندر و صناعات شعریه و اصطلاحات بدیعیه بی جا مع
 اولندر اما معنادن بهره می یوقدر اگر چه القاطده صناعاتی جوقدر پس بوکونه کلام و ادا کسراب بقیعه بحسبه
 الظمان ما آیت کریمه سنک غواستجه سر آب قیعه به مماثل اولندر اما آنک چون یورر شیرین و لطیف لفظ بزم عمر من
 آنک ریکیدر حاصل کلام اولدر که قوم صوبی ایچوب و جذب ایدوب نیجه ضایع ایلر سه ظاهر اشیرین اولان القاط
 و عبارات دخی بزم عمر من صوبی اولضایع ایلر مطلقا القاطه متعلق اولان علوم انسانک عرفی ضایع ایدر
 دیک اولور پس بوراد بر سوال لازم کاور که دینه چونک القاط شیرین جذب آب ایلنر ماله مشابه اولدیه هر لفظ
 بوجه کده داخلیدر سوال مقدوره جواب اولق طریق اولزیه منبع آب حیات اولان نظری اولکی لفظلر دن
 استنشا ایدوب یورر * منوی * آن یکی ریکی که جوشد آب از * سخت کم یابست رواتر ایچوب * اول بر قوم که
 اندن صوبشارتی آتو لنجیدر یوری آتی استه یعنی شول بر لفظ که آدن آب حیات علم و عرفان جوشان اولور و زلال
 معارف و اسرار ظهوره کاور بوکونه لفظلر القاط و کلمات اناس ما بیننده زیاده کیسدر یوری آتی طلب ایلر تا آب عمری
 ضایع قیلندن نجات بولر سن و خاصه آب حیات معنایی آدن شارب اوله سن پس منبع آب حیات اولان کلمات
 متکلمی مر دخت اولدینی اجلدن و کلام متکلم صفتی اولدینی جهتدن اولامنیع آب اولان ریکدن مر دان خدانک
 کلامی مر ادا ایلوب نایا کنندی ذاتلری مر ادا ایدوب یورر * منوی * هست آن ریک ای پسر مر دخت * کو بچق
 پوست از خود شد جدا * ای پسر اول ریکدن مر ادا خدادر که اول مر دخت احق تعالی حضرت نلر نه واصل اولدی
 و کدریندن جدا اولدی یعنی صفات نفسانیه دن و اخلاق بشریه دن گذر ایدوب اوصاف الهیه ایلر اتصاف قیلدی
 * منوی * آب عذب دین همی جوشد از * طالبان از ان حیاست و غو * اول مر دخت اذن دینک لذیذ شیرین
 صوبی عیشینه قینار و ظهور ایلر طالع ایلر اندن حیات و شووغا واردر و الحاصل مر دان خدانک اگر ذواتی و اگر
 کلماتی منبع آب حیات اولان ریکه بکزر (منوی) غیر مر دختی چوریک خشک دان * کاب عمرت را خورد او هر زمان
 اما مر دخت اذن غیر بی قوری قوم میل زیر او هر زمان سنک عمرک آتینی ایچر و الحاصل بونلر ذاتلری و کلماتلری
 محل ضیاعت عمر اولدینی مقرر در پس بونلرله مقارنتدن حذر لازمدر عمر ضائع اولیه * منوی * طالب حکمت
 شوار مر دختیم * تا زور کردی توینا و علم * مر دختی کیدن طالب حکمت اول یعنی لازمدر که بی معنی اولان
 کسره لدن مقارنت قیلر سن و بر منبع حکمت اولان مر دختی علم و حکمتی طالب اوله سن تا کسره اندن بصیر
 و علم اوله سن حکمتک تعریفی بوکامتعلق اولان کلمات جلد ثالث دیاجه سنده مذکور اولندر فلیطلب فیه

* منوی * منبع حکمت شود حکمت طلب * فارغ اید اوز تحصیل * بب * حکمت طلب اولان کسره یعنی حکمت
 الهیه بی طلب ایدینی کسره بعد تحصیل الحکمة حکمتک منبیه اولور منبع حکمت اولدقدنصره اول کسره تحصیل
 سبیدن فارغ اولور * منوی * لوح حافظ لوح محفوظی شود * عقل اوز روح محفوظی شود * لوح حافظ بر لوح
 محفوظ اولور یعنی ابتدای حالد طالب حکمت اولان کسره حفظ علوم حکم ایدینی لوح ایدی بعد تحصیل السکال
 جهل و غفلتدن و خطا و لذتدن و مقابله علم و حکمتدن مصون و محفوظ بر لوح اولور زیرا بومر تبه ده آینه دل مجلی
 اولوب لوح محفوظه مقابله قیلوب انده اولان علم و اسرار بونده منعکس و منتقش اولور اول طالب حکمتک عقلی روح
 القدسدن محفوظ اولور و فیض الوجوددن مر ادا کنیدی روحی و یاروح اعظم و یا خود روح القدس اولمغه امکان واردر
 (منوی) چون معلم بود عقلش مر در * بعد ازین شد عقلش کردی و را * چونکه اول کسره اول عقلی معلم ایدی که
 تحصیل عقلی سبیلله اولوردی اندنصره عقل کابرش کرد اولدی زیرا آنک روحی و علمی عقل مر تبه سندن نجاووز
 قیلدی و حضرت حقه واصل اولدی * منوی * عقل چون جبریل کوندا جدا * کریکی کافی نم سوزد مر * عقل
 حضرت جبریل کبی اکابر برای اجداد کبر آدم ایلر و قوم تجلی نوری بی یقار یعنی شب معراجده حضرت جبرائیل
 علیه السلام سدریه واروب مقامنده فالد قدده حضرت نبی اکا یاخی لم تأخرت منی دیوسوال قیلد قدده بولدی جواب
 و بر دیکه یا اجداد نوت اقله لا حترقت پس عقل دخی سالکک حضرت حقه کال حبیبی و قریبی کور دکه کندی
 مر تبه سندن ایلر و به استعدادی اولدیغنه بنام جبرائیل علیه السلام و اراول سالکک روحنه دیکه ای وارث اجد
 وای معدن اسرار محمد بن بومر تبه دن ایلر و به نجا و از اید مر م و حضرت حقل ذات و صفاتک مشاهده می
 مر تبه سنده کیده مر م سن سعادتله اول جابه سیر ایلر کربن کنیدی مر محمدن ایلر و بر آدم قوم تجلی نوری بی احراق
 و افشا ایلک مقرر در * منوی * تو مر ایکن ازین پس پیش ران * حدم من این بودای سلطان جان * سن بی
 قویوندنصره ایلر و سور بنم حدم بوایدی ای جان سلطانی که حضرت جبرائیل علیه السلام حضرت سلطان
 انبیایه ایلر معراجده بولدی دیدی پس وارده مورث عنک ما بیننده مناسبت نامه اولدیغیچون وارث کاسلده دخی
 بوحالت بولوب عقلی اکا بوسوزی سولر و آدن بوکونه تأخیر ایلر پس کر دکر که سالک روز شب طالب علم و حکمت
 اوله و طریق علم حکمتده قدرتی تدبیر سعی و کوشش قیل * منوی * هر که ماند از کافلی بی شک و ریب * او همین
 دانده که کیرد پای جبر * هر شول کسره که کافلر کنندن بی شک و ریب صبر فالدی یعنی اعضا و جوار حیل عبادت و قلیله
 محبت و تسلیله محبت حق قیلدی و امر الهی به صابر اولدی اول کسره همان بونی یلور که جبرائیل طرز و جبر
 بولنه کیدر یعنی دیکه اگر امر الله بنم طاعت قیلر هادی اولور سه بکافوت و مکنت و بر بنم حال طاعت و عبادت
 قدرت و رغبت یوقدر در مع هذا نفسک مر ادی جابینه قوت بولر اما طاعت کسره کاه لکنندن عاجز بونی قدرت اولور
 (منوی) هر که جبر آورد خود رنجور کرد * تا همان رنجور پس در کور کرد * هر شول کسره که جبر کتوزدی یعنی
 راه طاعتده عدم قدرت و استطاعت اظهار ایلدی اول کنیدی و رنجور ایلدی و قوت و قدرتی واریکن عمارض
 قیلدی تا همان اول رنجور اقی استه مر ده ایلدی و هلاک قیلدی و یا خود اول جبر آتی موتا منزله سنده قیلدی تا کور
 کسل و فتوره مدفون و مستور اولدی دیک اوله پس مع القدرة و الاستطاعة اظهار عدم قدرت مر ذیل نعمت و مغنی
 قوت و قدرته باعث اولوزنه کم مع الصحة والسلامة لا غله عمارض ایلک استیلاب مرض و سقامت قیاور (کافال علیه
 السلام لا عمارض و افا انکم اذا عمارضتم فتمرضوا) پس بو حدیثک معناسی نظمه کتوزوب یورر * منوی * کفت
 پیغامبر که رنجوری بلاغ * رنج آرد تا میرد چون چراغ * جبر چه بود بستان اشکسته را * یا بی دوستن رله یکسسته را *
 حضرت پیغمبر علیه السلام دیدیکه لاغ و لطیفه ایلر اولان خسته لک مرض کتوزر تا چراغ کبی اولور یعنی چراغ
 سوزندیک کبی اول کسره دخی سوزور پس جبر لغتده نه اوله شکسته و مکسور اولانی بغایت و مصلح اولق و یا خود منقطع
 اولان عروق و حیالی بری برینه متصل قیلر دیرلر انکیچون جناب حقه عرب یا یا جا برالکسور دیوند ایلر که
 مصلح مکسور اندر * منوی * چون درین ره پای خود شکسته * بر که ی خندی چه بار بسته * چونکم ای اهل
 جبر بورا طاعتده سن آیاغ صیمه دل و کنیدی مکسور قیلدی کیمه کولرسن و نه آیاغک بغلرسن یعنی کبی استنزا
 و تمخیر ایلرسن و آیاغک جبرک کسالت ایلر بغلرسن و عاجز و بی پام دیورا طاعتده کنیوب عمارض قیلرسن جبر
 مذمبنده اولر عبادت و طاعت قیلنری استنزا ایلک شانلر ندر تبه کمر دیرلر عیدر بواله خلق برده اختیار و قدرت
 زعم ایدر لروزه عبادت تکلیف ایدر لروزه خود بو خصوصده عاجز بسته بار پس حضرت خداوند کار بونلر دیکه عباد
 الالهین کیمه خنده ایلرسن و نیجه بسته پام دیوسو یلرسن بونلری مستهزی اوله و کنیدی طریق حقه شکسته یا قیلر

شماره پنجم در اول دهم می شمرم و انزل افلا و بل منوره سیه اصلا برایش ایتم بوجه سی دیورل و غولرل
صد اسیدر یعنی بونل بوجه سوزلی شیطا نزل و غولرل حبله و مکرله اولان کلام و اداسیدر غول سیابانده بر نوع
چندر که بعضی که لردوسی کبی صد الیوب انلری اضلال ایدر لایکنی جلده تحقیقی مذکور اولمدر * منشی *
بردران ای دل نواستان راما است * بوستان برکن که شان جز بوست نیست * ای کوکل سن صبر و توقیف ایله انلری
یرت انزل بوستنی قویار که انلر بوستدن غیردی دکلر و فی الحقیقه عهد نه وفا ایلین کسه لمحضاشتر بوست منزله سنده
در که شیر غضب الهی انلر من حیث المعنی بوکونه نیت ایلر و بوی و فالری طور مه هلاک الیه دیولسان حالله سوبلر (می)
بوست چه بود که فتمای رنگ رنگ * چون زره بر آب کش بود درنگ * قشر بوست ندر کونا کونا مقالات و دورلو
دورلو کلمات در آب اوزره اولان ذره کبی یعنی نقوش و ارقام کبی که انلک درنگ و قراری اولمیه * منشی * این سخن
چون بوست و معنی مغز دان * این سخن چون نفس و معنی همچو جان * بوسوز سوبلنور بوست کبی میل و معنای ایچ
کبی میل بوسوز نقش کبیر و معنی اکاجان کبیر و معنای اولین سوز قالیبی جان کبیر که کالفاظ همه له در لروا کر
رضای خداوند و رضای رسوله موافق اولمیه * کامالایعنی تعبیر ایدر * * منشی * بوست باشد مغز را عیب
بوش * مغز نیک و راز غیرت عیب بوش * بوست بر امر ایچون عینی ستر ایدر بچیدر * کذلک الفاظ و عبارات
کشینک در و تنک عینی اور بچیدر و له اقال علیه السلام العلم و المال بستران کل عیب اومغزی غیرتدن غیب
اور بچیدر و غیبدن مراد بونده غیب هویت الهیه در یعنی حضرت غیب مطلق کمال غیرتدن مغز نفز صاحبی اولان
ولیسری دید ما ناسدن ستر ایدر بچیدر که بونلک جمال جانلری و کمال عرفانلری خلق عالم کوره من لروا طافت
در و نلر نه نظرایر کوره من لاما انلر که مغزید صاحب لیدر علم و مال و قیل و قال اگر چه انلر فساد درونی عیون
عوامدن ستر ایلش در ایدر کن دیده خواصدن عیوب و قباختلری مستور و پوشیده اولمدر * منشی *
چون قلم از یادید دفتر زاب * هر چه نویسی فنا کرد دشتاب * چونکه قلم یادیددن دفتر آیدن ایدی هر نه یازار ایدر
فوری فنا و محو اولور * منشی * نقش آبست اروفا جوی ازان * یاز کردی دستهای خود گزان * بی معنی اولان سوز
فی المثل نقش ایدر کراندن و قباقتا ستر ایدر کیر و دوزنلر کندی الیریکی ایصر بی اولدیغ حالده * منشی *
باد در مردم هوا اوزر بوست * چون هوا بکذاشتی بیغام هوست * اگر بادن مراد طو تر ایدر انسانک وجودنده
هوا و آرزو در چونکم هوایی قویه من و خدا انلک امر نه او به من هو انلک خبریدر یعنی چونکم هوای نفسانیته بی ترک
ایلیه من هویت الهیه نک الهام و کلامی مرتبه سیدر و حضرت حق له مکالمه خوش ایلمک و خبر المتی و آتی مشاهده
قیلیق مقامیدر * منشی * خوش بود بیغامهای کرد کار * کوز سر تابای باشد بایدار * حق تعالی انلک بیغاملری
خوش و لطیف اولور زیرا که او بیغام باشدن آغا دکن یعنی اولندن آخر نه دکن بایدار و برقرار اولور پس کر کردر که
ترک هوا ایدر من و طریق حق کیده من نالهام حق له لایق اوله سن و بیغام خدای کوش و هوشله استماع ایلمک
استعداد بوله سن و مقام امنه و بقایه و اصل اوله سن * منشی * خطبه شاعران بکر ددوان کا * جز کا و خطبه نای
انبیا * شاهلرک خطبه سی و اول سلطنت و دولت لری بالکلیه متبدل اولور انبیای عظام علیم
الامانک خطبه لزدن و سلطنت و دولت لزدن ماعدا سیکه بونلر متبدل و متغیر اولور بقیدر * منشی * زانکه بوش
یادشاعران از هوست * یاز نامه انبیا از کبریاست * از در مه نام شاهان برکنند * نام احمد نالدری زنده * زیرا
یادشاعرانک هیبت و شوکتی هوا ندرانکچون متبدل و فانی اولور انبیای عظامک اجازت نامه سی کبریا ندر یعنی
انبیا انک حکومت نامه سی و تصرفی عظمت و کبریا صاحبی اولان خدای تعالی ندر حق تعالی انلک کبریا لغنه
نیجه فنا و زوال کلز سه انبیا انک دخی اولو لغنه اوله زوال کلز انچه لزدن شاهلرک نامن قورر یعنی سکه لری تغییر
ایدر لاما حضرت احمد علیه السلام نام شریفی تابیدی اورر یعنی بعض سیم و ذهبدن لوحه لراوزره تبرکات و تمنا آنک
نام شریفی تا قیامت دکن نقش ایدوب قورر و یا خود کاغدن صحیفه لراوزره دائمانه بایه دل کات * لمر انلک
اسم لطیفی یاز لریس نام احمد همیشه مضروب اولمدهن خالی اولور پس بوراده بر سوال لازم کاور که دینه مقدم اندیکر
ایدیکه انبیای عظام علیم السلامک دولت و خطبه لزدن ماعدا شاهلرک دولت و خطبه لری بالکلیه متبدل و متغیر
اولور و انلرک ناملری در ملر دن زوال بولور پس سلفه کلان انبیانک شریعتلری دخی منسوخه اولدی و اکبر انلک ناملری
دخی نامه لوم قالدی و نایدی اولدی پس جز کا و خطبه ای انبیا دیو شاهلرک خطبه و سلطنتندن انلرک خطبه سی
و سلطنت و نالدری است * این خطبه ایچون اولور بوسوال مقدمه جواب ربوب یورر * منشی * نام احمد نام جلد
انبیا است * چونکه صدامد بوده منیش ماست * حضرت احمدک نام شریفی جلیغ انبیا انک نامیدر یعنی انک اسمی

جمع انبیا علیهم السلام انلک اسمی و انلک شریفی و انلک جمیع انبیانک شریفی و انلک خلاصه و اکمل در و انک حقیقی جامع
جمع حقایق و انلک روح شریفی جمع ارواح و علومه خدایق کبیر که جله بی محیط در چونکه انک اسمی ذکر اولمیه جمع
انبیا انک وجه اولیا انک و اصفیا انک اسمی ذکر اولمیه کبیر و منلا چونکم بوز کلدی طقسان هم بزم قنده در زراوز
اعدادک اکملدر ماد و تده اولان عدد لرونک تحت حکم منده داخلدر و فی الحقیقه بوز دیک طقسان و سکان و تمش
و انش تا احده و ارنجیه دلک جله سی بوزلک ایچنده موجود در و بوز جله بی محیط در پس حضرت احمد علیه السلامک
نامی و شریفی و حقیقتی بوکا کوره قیاس الیه که انلک ذکر اولمیه جله نک ذکر اولمیه معنی اولور (هم در بیان مکرر
خرکوش * منشی * در شدن خرکوش پس تا خیر کرد * مکرها یا خویشتن تشریر کرد * خرکوش شیر کتک * کده
جوق جوق ناخیر ایلدی شیر ایدر جک مکرری اولا کندیشه تفر را بیلدی (می) درره آمد بعد تا خیر دران * تا بکوش
شیر کوبیدن دوران دراز وافر تاخیر دیکر خرکوش بوله کلدی تا شیرک و لاغنه بر ایکی زازده خرکوشدن مراد بونده
عقل معاد در عقل معاد صاحب لرنک بر کاره شروع ایلمک و قنده تانی و تدبیر لری بوکونه اولور هر شیشک آخری اول تفر
و تصور ایدوب اندنصره اکاشروع ایدر * منشی * تاچه عالم است در سودای عقل * تاچه یاهنماست این
دریای عقل * عقل سودا سنده تانه عالم را در عقل دریای سنده نه عجب و سحر و ادر سودای عقل بونده عقلک
قارلتی سنده یعنی وجودنده دیک اولور * منشی * صورت ما اندرین بحر عذاب * می دود چون کاسه بر روی آب
مثلا بزم صورت و وجود و بوشیرین دویاده که مراد دریای عقلدر یلر و حرکت ایلر آب اوزره اولان کاسه لری کبی * منشی *
تا شد بر سر دریا جوطشت * چونکه بر شد طشت دروی عرق کشت * تا کم بزم صورت غرق کاسه سی آب عقلدن
بر اولمیه دریای اوزره لکن کبیر چونکه طشت آله بر اولدی دریاده غرق اولدی یعنی مادامکه بزم وجود من کاسه لری آب
عقلدن طویله و آنک اسرار طاقتمدن بر اولمیه عالم صورت سیرندن خالی اولور و نقوش و الوان کور مکدن فارغ کلز اما
شول مکه عقله بر اوله و آنک معانی و اسرار یله طوله عالم صورتدن گذر ایدر و دریای عقلک عقنه کیدر اسرار عالم جبروتی
شاهدره قیلور بر جولا دونه مستغرق اولور حتی در آب غسل کل مرتبه سستی بولور * منشی * عقل پنهنماست
نظا هر عالمی * صورت ما موج یازوی غمی * عقل دریای پنهنما در و نظا هر اولان بر عالمدر و یا خود عالمه منسوب اولان
نظا هر در و یا خود بوسورت عالمی ظاهردر دیک اولور بزم صورتی لمثل اول در بادن بر موج و بار غدر (منشی)
هر چه صورت می وسیت سازدش * زان وسیت بحر دوراند از دش * هر نشه بی که صورت و تن اول دریایه وسیله
و واسطه دوزر بحر عقل اول وسیله اجلندن اوتری صورت و تنی کشیدن ابراغ آثار یعنی صورت و تن دریای عقل کاه واصل
و داخل اولق ایچون هر نه شیشیکه وسیله دوزر سه اندن دور اولمیه سبب اولور پس اکاموصل اولان وسیله نه کندی نوری
اولور آتی غیر لک ادر کبچون وسیله قیلسک ممکن اولور اما غیر لک واصل و ادر کبچون وسیله قیلسک انک ادر کندن
بحر و قورر کندی ذاتی سیلان و ریبی دخی مشاهده قیلان اول نور الهیدر و اکر اکا واصل اولق مراد ایلر سک
عقلکی وسیله الیه که جزو کاه وسیله اولمیه ممکن اولور * منشی * تا نبند دل دهنده راز را * تا نبند تیر دوراند از را
تا صورت مرتبه سنده اولان کوکل راز بر بیجی کورمیه تا ابراق آتیینک اوقتی کورمیه دوراند از دهنده رازدن
مراد خدای تعالی ندر تیردن مراد واسطه و سبب تقدیر کلام مادامکه کوکل راز بر بیجی کورمیه و ابراق آتیینک
سبب و تدبیری تیرنه نظرایر کورمیه بوندن اولی معنی تیر دوراند از مضایق اولیوب نبیندک فاعلی اولمدر بو تقدیر
اوزره تیردن مراد صورت مرتبه سنده اولان دل و یا خود بحر دهنده دور اولنک وجودی اولور و تقدیر معنی بوله دیک
اولور که مادامکه کوکل راز بر بیجی کورمیه و دخی تیر کندی ابراق آتییی کورمیه یعنی مادامکه تیر کبی اولان دل
و یا وجود غافل بعید اید بیجی و ابراق آتییی فاعله نظرایر کورمیه جواب بویت اولور (منشی) اسب خود را باوه داند
وز ستر * می دواند اسب خود در راه تیر * اول وجود غافل کندی سنک آتی باوه و ضایع اولمش بیلور و غنا و جود الدن
کندی سنک آتی بوله تیر یلدر بر اسب دن مراد حق دن غافل اولان کسینک عقل و روحیدر که دائما کاه و ادر (منشی)
اسب خود را باوه دامن چو اسب خود ارا کندن کرد چو باد * اول چو ادر کندی سنک اسب بی باوه و کم بیلور و حال
بوکه کندی سنک آتی چکی و بلی ایلش * منشی * در فغان و جست و چو آن خبره سر * هر طرف پرسان و چو بان
در بدر * اول سر اسب و سر گردان غلط ایدوب فغان و طلبیده در قیودن قیوبه هر طرفه بلجی و طلب ایدر بچیدر و بوله
دی بچیدر (منشی) کان که دزدید اسب مارا کو و کبست * این چه زهران نسبت ای خواجه چیست * که اول کسه که
بزم اسبزی او غور لادی قتی و کبیدر یعنی شول کسه که کندی روحندن و عقلندن خبردار اولمیه و عالم ارواح
و عالم عقولک و جبروت و ملکوت دید کاری عالمک طلبنده اوله اول کسه کندی را کب اولدیغی آتی حالا کارا کب

ایک ضایع ایلام دیوطن ایلمی کیدر پس بوکونه کسبه دین کرکر که بواسطه کسبک او بایر غلالتده در
ای خواجه ندر یعنی بوغن روح که سن اکار کب سن اول سن حاسد رونه در دین کرکر اول کندی حقیقه قندن غافل
اولان واسطی باوه زعم قیلان کسبه دیسک بوسنک سوار اولدیغک اسب نه در (منشوی) اری این اسبست لیکن اسب کو
ببخود ای ای شمسوار اسب جویمع بواسطه لیکن اسب قتی دیرای اسب طلب ایدیمی شمسوار کندی که
کل یعنی اگر برحقه قندن غافل اولان کسبه بوسنک را کب اولدیغک عقل و روح که حالاسنک ملککده دروسن
انی طلب سن دیسک دیر کبیل بوغن و روح که سن اکار کب سن اول سن حاسد رونه در دین کرکر اول کندی حقیقه قندن غافل
کرکر که ای شمسوار اسب جویمع بواسطه لیکن اسب قتی دیرای اسب طلب ایدیمی شمسوار کندی که
روح که در عالم عقل و جبروت دید کارنی کندی عقل کده و عالم لاهوت دید کارنی کندی سر کده مشاهده قیلان سن
و هو معکم ایماکنتم (رسولنه عالم دین که بوجده سی سن در دین کرکر منشوی) جان زیدای و نزدیکیست کم
چون شکم پر آب و لب خشکی چویم * نغمة الهی اولان جان انسانه کال ظه و رندن و غایت قرندن کم و پتم سندر
انسان بر کوب کیدر درونی آب حیاله بر روی آبدن خشک و خالی در پس حقیقت نظری ایله نظر اولانسه جان جان
انسانه جان و چناندن دخی اقرب و ظاهر در بر خوی * و غن اقرب الیه من حبیل الوری * و بر مقتضای (واعلموا
ان الله یحول بین المرءة و قلبه) و بر مقتضای (و فی انفسکم افلا تبصرون) نه پایه مافی الباب شدت ظموری اکا
تقابلد رتبه کم تنک حیات و قیامی جانله در پس جانک حیات و قیامی دخی جانانله در معلوم اولدی که هر حاله انسان
چاندن و چاناندن ایرون کدرونیکن انتر انسان بومعنائی مشاهده به قادر کدرونیکچون حضرت مولانا قدس الله
سره العزیز بنو خصوصه الوانله نوری تمثیل ایلدیلر تا معلوم اوله که الوانک ظموری نورله وجودنده متوقف ایکن و نور
اولانند ظهر یکن اول شمسوار کدرونیکن مشاهده به قادر کدرونیکچون (منشوی) کبی بیانی سرخ و سبز و فوری تانه یعنی پیش
آزین سدن نور * لیک چون در رنگ کم شد دوش تویم * شد ز نور آن رنگ مار پوش تویم * چونکه شب ان رنگها مستور بود *
پس بیدیدی دید رنگ از نور بود * وجود الوان مذهب شیخ ابوعلی سینا سده و ظهور الوان بعضی مذهب هندی و وجود نور
و مذهب سیه در پس الوان ظموری اوج نوری ایدیمی اراکبجه اراکب اولان نور بصر نایان نور شمس و غیره ناله اراکبجه
ایسده نور چراغ انور در پس معنای بیت سن سرخ و سبز و فوری رنگلی شیلری کوروسن یعنی جمیع الوانی نیجه مشاهده
قیلورسن تا بوالواندن اول اوج نوری سن کوروسن یعنی البتة بواج کونه نوردن ایکسی اول سکا حاصل اولندر
اندن صکره سن الوان و اشکالی کوردن و لیک چونکم سنک هوشک رنگر کده مستغرق و کم اولدی اول رنگر سکا
نور دن حجاب و رو پوش اولدی و سیران الوان و اشکال سنی مشاهده نور دن غافل قیلدی چونکم کبجه کلدی و اول
رنگر مستور الیه پس کور کدرونیک کورمکالک نور دن اولدی امدی ظهورات اشیا نور خدا ایلد در برابر هرنگم
ظاهر فی نفسه و مظهر لغیره در کانونر تسمیه اولنور پس جناب حق جل شانه نفسنده اسما و صفاتله ظاهر و مظهر
جمیع مظاهر در پس بواجندن ناسما حسانندن بری نوردر (و فی حدیث ابی ذر قال سألت رسول الله صلی الله
علیه و سلم هل رأیت ربک قال نوری اراه بوحیث اوج وجهه قرأت اولنور فتح حمزه و کسر حمزه بیا نسبیله ایک
وجه اوزره بر نوردر که باخود نورده مفسود که بنانی کوروریم دیک اولور پس واران انبیا و اوصلا حقیقت هدی
دخی مارایت شیأ الاورایت الله قله خواصجه هر نه نظرایتسه رابند اخدای کورر لاندن صکره نور خدا ایشیا
مشاهده قیلور و مؤثر دن نری بولور کمال الاعرابی انبی صلی الله علیه و سلم قال علیه السلام معرفت الله
قال عرفت الاشياء بالله ای بنور الله و هدایة لا بواسطة الاشياء پس کوره مستدلین بونرله عکسیدر که انرا نردن مؤثره
استدلال قیلور و مضافی صله یلور بوط تقداول الوافی کوروب بعده نورله وجودنه انکله استدلال قیلان کیدر
وارای طاققه نورله وجودله الوافی کورن کیدر میزینم ما فاین هما * منشوی * نیست دید رنگ بی نور برون * همچنین
رنگ خیال اندرون * این برون از آفتاب و از سحاب و اندرون از عکس او اراعل * خارجه اولان نور سوزنک و اشکالی
کورمک میسر اولدی * مشاهده الوان و اشکال ظاهر کدرونیکچون در رنگ خیال رنگی و احوالک لونی دخی
بی نوردر و نیز اولدی و نافع اولان مضر اولندن فیصل بولدی الوان و اشکال بیرونی بصر ایلد کوریلور خیال و احوال
درونی بصیرتله بیانور و نور سیرتله فرق اولنور بونور بونی آفتاب و سعادن یعنی نیران ظاهر دندر و نور درونی عکس
انوار خدا دن و اثر صفات اسما دندر پس اصل نور نور بصیرتله درونیجه و جوه شتی الی نور شمس و قردن و نور بصر دن دخی
افضل و اقوا در زرافوت با صره کندی نفسی و ادراکی و هم آنتی که قلب و دماغ و ادراک ایلر و کایات و جزئیاتی
و موجودات در عالم دخی در رنگ و نور و اشکال و احوال و احوالک لونی و نور و نور بصر دن و نور بصر دن و نور بصر دن و نور بصر دن

بوقدر ایلد اوجی اصل نور دیک بوکاصحیح اولور * منشوی * نور نور چشم خود نور دلست * نور چشم از نور دلها
حاصلست * نور چشم شول قوت با صره در کجه جمیع چشمی اولان حیوانانده بونور چشم موجود و حاصلدر بیا
انضمام نور قلب پس حیوانات انکچون هر نه بی کورسار طبیعتله نه ملایم اولانی احساس ایلد کدن غیری نه اید و کن
حقیقه بیلر پس نور نور چشم بونلر ده و نور بصیرتی اولان آدم لده بوقدر زب انور نور چشم خود نور دلدر نور چشم ایسه
کوکالک نورندن حاصلدر یعنی عند الرویه مدر که اولان نور چشم نور قلوبدن حاصلدر و باخود قوت با صره نک و حواس
ظاهر نک نشو و تماسی ریاس جمیع اعضا اولان قلبدندر که هر حسک اکا اتصالی و آندن استمدادی واردر و نور بصر
نور چشم نور دلدن حاصلدر * منشوی * باز نور نور دل نور خداست * کور نور عقل و حس باله و جد است * کور بونلر
کبی کوکلک نورینک نوری نور خدا در یعنی نور دل که قوت عاقله در کانونر خدا منضم اولقسزین هر انسانده واردر دن
المجانی استمداد لری مقداری پس نور خدا که عقل و حس نورندن پاک و جدادر حقن نور قلبه منضم اولسه انکله
معرفة الله حاصل اولور و اسما و صفاتی یلور و مرآتیه الهیه قیامی و ادر الی قیلور و بی بسع و بی بصیرت به سنی
بولور حتی هر اعضا سنی نور خدا ایلد (واشرقت الارض بنور ربها) مقتضای سنجه منور اولد قد نصکره کندی و عین نور
خدا بولور نه کم حضرت پیغمبر علیه السلام دعا ایتکله بومعنا به اشارت قیلوب سورر (اللهم اجعل فی قلبی
نورا و فی بصری نوراً و فی سمعی نوراً و فی فکری نوراً و فی قلوبی نوراً و فی کفائی نوراً و اجعل لی
نورا * منشوی * شب تید نور و نیدی رنگها * پس بضد نور سید اشد ترا * دیدن نورست و انکه دید رنگ * وین بضد
نور دانی بی درنگ) پس الوان و اشکالک کوروسن نورله در چونکم کبجه نور اولدی رنگری کورمک پس نورله ضدی
سبیلله کانونر پیدا اولدی امدی اول نوری کورمکدر لاندن صکره رنگی کورمکدر بومعنائی یعنی اول نوری کورب
صکره رنگی کورمک نورله ضدیله یلورسن بلا فکر و توقف که بونی بیلک بیدیم تندن در ملاحظه و نظره محتاج دکلدر
منشوی * و غم راحتی بی آن آفرید * نایدن ضد خوش دلی آیدید * و غمی حق سبحانه و تعالی انکچون خلق
ایلدی که تا بویکی ضد سبیلله خوش دلک ظاهره که که هر شی ضدله منکشف اولور مثلاً اگر کبجه اولسه بلنزدی که
نهارنه دروشتا اولسه معلوم اولدی که بهارنه در فقر و غنا اولسه سلامت و عیالی کم یلور دی سلامت اولسه
صحی کم یلور دی و حیایان اولسه موتدن کم اگاه اولور دی یا خور و ظلت اولسه نور و قوت اولسه فوریله و مریدی
والم اولسه حضور و غم اولسه سرور و بولور مریدی البتة نعمتی مظهر اولور و ذات عزتی و زجت راحتی تبیین قیلور
اعلاستی ایلد یلور و هستی نیستیده کوریلور (یت) هستی اندر نیستی توان نمود * مال داران بر فقیرانند جود *
وقس علی هذا سائر الاضداد * منشوی * پس نهانیم باضد سید اشد * چونکه حق را نیست ضد نهان بود *
فاذا کان كذلك الاشياء تبین باضدادها فخواصجه نهانیلر ضدله عیان اولور چونکم حقه ضد بوقدر نهان اولور پس
باه عریله او ففقه جاتر که حق نهانیلر ضدله پیدا اولور چونکم حق ضد و ندی بوقدر نهان اولور دیک
اولور بی جناب حق وجودده شریک و ندی و اولو هیتمه مقابل و ضدی بوقدر که بواسطه تضاد و قابل
ظهوره که بلکه جمیع اوصاف متضاده و اسما متقابلله ایامی کائنات و مجالی موجودانده متجلیله اولان
حضرت در (بیت) رماهی الا ان بدت بظواهر * فظنوا سواها و هی فیهم تجلت * و غایت خفاسی کال ظه و رندن
و نهان اولسی زاده عیان اولسنندندر انکچون * بیت * ای تو مخفی در ظه و رخو بدشتن * وی رخت نهان
نور خو بدشتن دیمشدر * منشوی * که نظر بر نور بود انکه رنگ * ضد بضد * بیا بوجون روم و رنگ * پس بضد نور
دانستی نور * ضد ضدرای نماید در صددور * نور حق را نیست ضدی در وجود * تا بضد او را توان سید نمود *
زیرا نظر اول نورده اولور اندن صکره رنگه اولور اولدی و لیک ضد ضدیله پیدا اولور و روی و رنگی کبی پس ضد نورله بیلد
سن نوری زبراضضدی کورسار صددورده بولد اوجی نور حق بکونه استدلال قیلق ممکن دکلدر زب راجتی تعالی
حضرت تیرسک نورسک وجودده ضد و ندی بوقدر تا کم ضدی ایلد آتی پیدا و هویدا کورسار ممکن اوله زب نوری ظلمت
ضدی اولان نور دکلدر که آنک نوری ظلمتله یلورسن و وحدتی کثرتک مقابلی اولان وحدت دکلدر که وجود مقیددن
وجوده مطلق آیزوب کابوا استدلال الیه عارف و واقف اوله سن اگر نظر حق یلر بقارسک بروحدت کورسار جمیع
کثراته و روم اولمش و بر حقیقت بولور سنکه جله اضداد و اختلافاته ظه و رقیلش ومع هذا بکثرات و مظاهرا کاجمل
و ممکن دکلدر (منشوی) لاجرم باضداد لا تدر که * و هویدر لیک بین نواز موسی و که * سورة انعامه اولان آیت کریمه
اشارتدر (لا تدر که الابصار) ای لا یحیط به الابصار لانه لطیف جلیل عن ادراکها و کیف تدر که و هی لا تدرک
انفسها الی هی نور منه) و هویدرک الابصار) لاحاطته بکل شی و لطف ادراکها پس بویک معنای لاجرم بزم کورسار

اول اللهی ادر الله واحاطه ایدم من فی ادر الله فی رؤیتی مستلزم دکلدر زیر ادر الله احاطه به در بر حق تعالی احاطه اولفدن
 منهدر و اول الله بزم ابصار عین جمیع ادر الله ابصر لریم بصر لریم ادر الله ابصار عین سن کور موسی علیه
 السلام و کوه طور دن که جبل طور رب موسی علیه السلام تجلی قیلده کوه طور مد کوه طور و متلاشی اولوب
 وحضرت موسی علیه السلام منشی علیه به قیلوب عقلی کیدوب بعد الا فاقه (سبحانک بت الیک وانا اول المؤمنین)
 دو جناب حتی بوبصر له ادر الله اولفدن تریه قیلدی (منشوی) صورت از معنی چو شیر از پیشه دان * یا چو از زرخن
 زانندیشه دان * این معنی و او از از اندیشه خاست * نوذانی بجز اندیشه کجاست * ایلیک چون موج سخن دیدی
 لطیف * بجز آن دایکه باشد هم شریف * یعنی لاجرم بزم ابصار بزم آنی کور مد یکی من حیث ذاته در لای من حیث صنعه
 و آثاره اگر چه عالم معنی بکوزاید کوزاید اما معنا صورتند ظهور را بید یکی جهتدن صورتند معنا به عارف اولور سن
 و آثاردن مؤثری یلور من ته کم تمیل یورر در مشلامعنی عالمندن صورت عالمی پیشه دن شیر کبی یل ته کم شیر
 متبستانده نشو و نمایوب و اندن حیقوب ظهور کابو بندا کا عودت ایدر کذلک بوضورت عالمی دخی منبستان
 معنادن نشو و نمایوب و اندن ظهور کابو بندا کا رجعت قیلور یا خود صورت عالمی اندیشه دن حاصل اولان
 سخن و آواز کبی یل که معنی عالمی فکر و اندیشه کیدور صورت عالمی صوت و سخن کیدور کور که بوسوز
 و بواوا از اندیشه دن فائسدهی حاصل اولدی مع غدا سن بیلر سنکه بجز اندیشه نه سکانده در که آسانه نه داخل زنه
 اندن خارج و نه منفصل و نه متصلدر ولیکن بجز موج سخن چونکم کور دکه که لطیفه در آنک بجز فی دخی هم
 یلور سنکه شیر فدر زیر البحر عتدل علی الغدیر و الحفنة تدل علی البندر الکبیر و اسنجه اتر دن مؤثره استدلال
 اولور و جزودن کله امتشهاد و انتقال قیلور فقس علی هذا عالم الصورة و عالم الماهی و الصنع مع الصانع الاعلی
 * منشوی * چون زدنش موج اندیشه بتاخت * از سخن و او از صورت بتاخت * از سخن صورت
 برادر و باز مرد * موج خود را باز اندر بحر برد * صورت از فی صورتی آمد برون * باز شد کانا الیه راجعون *
 چونکم عقل و دانش بجز ندن موج اندیشه تصور اولوب حلقوم و بخارج جانب چایدی و اول تصورات ذهنیه
 مرتبه بخارج حروف و کلمات لیا سن کیوب سخندن و اول سخنک آوازندن صورت دوزدی و الفاظه و عبارات
 شکل بغلدی سوزدن صورت طوغدی و معنی حاصل اولدی و کیر و اولدی و زائل اولدی زیر حروف و کلمات اعراض
 سیاه کیدر که ایکی زمان باقی فالمرس بچکم کل شیء یرجع الی اصله موج سخن کیر و بجز کندی کذلک جمیع صورت
 بی صورتان عالمندن که عقل کل عالمدر نفس رحمانی کبی معانی اسماء الهیه بی اظهار قیلدی کیر و اکا کندی بر که
 موجودات ممکنه بجز جله من تحقیقا کارا جعلاز * منشوی * پس ترا در لحظه مرگ و رجعتیست * مصطفی فامرد
 دنیا ساعیتیست * جله عالم بی شود هر دم فنا * باز یسدا می نماید در بقا * هست عالم دائمدر سیر و مجلس * نیست خالی
 یکن نفس از خلق و لیس * پس ای سالت اگر نظر حقیقت بذهبتیست هر لحظه سکامر که و رجعت وارد و هر آنکه اعدام
 و آنک امنالی ایجاد مقرر در هر کس دخی همچنان آفاقا ناموت و حیاته در لایکن تجد امثال و تعاقب
 اشکال ایلد یکچون اکثر محجوب و بربور دن غافلدر بود معنی (بل هم فی افس من خلق جدید) آینهک معنای
 حقیقتیست دن خی حاصلدر پس افراد ممکناندن در بر فردا غماخ و ایدسه و فنا و بقا در در زبونیکنه فی
 اشعار ایچون حضرت مصطفی علیه السلام الدنیا ساعة یوزدی مدت دنیا بر ساعت اولیچ بر آدمک عمری اول
 ساعتدن بر دم اولور نه بایه مافی الباب اول بر دم سرعت انکیزی صنع خداست ککو ستر اما کلامع بالبحر
 او هو اقرب در عند اهل الله کما قال الله تعالی فی امر الساعة (وما امر الساعة الا کلامع بالبحر او هو اقرب * منشوی *
 فکر ما تیر یست از هو در هوا * در هوا کی باید اید تا خدا * نوذانی بجز اندیشه کجاست * یور مشلردی و بجز اندیشه بی
 مناسب بر واج ایات شریفه دخی ادایوب و خلق و افس سرفی دخی مناسبته ذکریله قد نصکره بجز اندیشه بی
 و منبع فکر و در پیشه بی سان ایدوب بیورر که ای طالب اسرار الهی بزم فکر و اندیشه من کور بر تیر در عیوب
 ذات الهیه دن هوای وجود آسانه در اول تیر فکر بجز آنک و زبانه خدای تعالی به کور پس دمبدم سهام افکار
 و اقام هویت الهیه دن هوای قلوب انسانیه به وی اولور پنه جوانینه عودت ایدر کذلک دنیا و ما فیها بقدر
 و ارایه هر آنکه حق نبایندن نفس رحمانیه واسطه سیله هر شیعه وجود اعطا اولور و نه مقتضای احدیت
 و تمایز ایدر دن سلب و اخذ اولور نه کم بومعنا به اشارت ایدوب بیورر (منشوی) در نفس نوی شود دنیا و ما *
 بی خبر از نوشتدن اندر بقا * هر طرقة الهیه کهنه و نو اولور بود سیامر ده وخی اولور بواشیا بزم رانده بودتیاک
 کهنه و نو اولاندن بی خبر بقای صورتند که بوجه انک صورتا بر نوع اوزره اولان بقا سندن و تیره واحده

اوزره اولان قیامتدن قیاس ایلر که نوعا لخطه خلقة کهنه و جدید اولیه حل بوکه هر آنکه نیست و هست اولفده در
 بومخلده توضیح معنی و تحقیق خفوی بودر که اسماء الهیه ایکی قسمده منقسمدر که اول للهیه و قهر به در وجهه سی هر آنکه
 در کار و بر عملدر که هیچ برینه تعطیل ممکن دکا - ریس حقایق امکانیه دن بجز بر شی وجوده کله در حال رحمت رحمانیه
 آتی اخذ ایدوب کا فاضله وجود ایلر پس احدیت حقیقه که اقتضای انقهار تعینات و استدعای اضمه لال کثرات
 ایلر در حال اول وجودی نفسندن خلغ و سلخ ایلر هماندم رحمت رحمانیه اسلوب سابق اوزره کا فاضله وجود
 ایلر نه وحدت حقیقه آتی اندن سلب و اخذ ایلر فعلی و مزاج جمع اشیا داغما اعدام و ایجاد و فنا و بقا اوزره اولوب
 دنیا و ما فیها هر دم کهنه و نو اولفدن خلی دکا ریس بوجه انک و کون و مکان اعراض سیاه کبی اولدیه بوجه دن
 عمر انسانی ما جاری به تشبیه ایدوب بیورر * منشوی * عمر همچون جوی فونی رسد * مستوری می نماید در جسد
 آن زیزی مستر شکل آمدست * چون شیر رکش قیز جنبانی بدست * عمر انسانی آب روان کبی طور مر فونی
 بنشوب جریان ایلر در حال هر دم که گذشته اوله نفس رحمانی فاضله عمر ایلر بوجه جسد انسانیده عمر مستر
 داغما کوریه و متجسس دالامثال و متشابه الاشکال اولدیه همچون اما کمال سرعت سربایندن و بغایت تیز جریاندن
 اول عمر مستر اشکل کلد در وحس اند * غلط ایدوب آتی طول در دراز عمر صامتدر مثل اشول بر شاخ اوزره بر آتش باره
 کبی که سن آتی الککه تیز تیز تحریک ایدم سن یاد اتره مدور و یا خود بر خط مستقیم کوریه و نه که بومعنا بی تفهیم
 ایچون تکرار نقطه جواله نار بهی تمیل ایدوب بیورر * منشوی * شاخ آتش را بجنبانی بساز * در نظر آتش نماید
 پس دراز * یعنی بر آتش مضاعف شاخ سوختنی کندی صنعه که و کار که تحریک ایلر کذلک نظر ده زیاده طول و دراز آتش
 کوریه و نه که نقطه نار به جواله نک با کری اشکل کور غمی و یا خود خط مدید مرفی اولسی مقرر و محققدر نه کم
 دینامدر * نقطه * رنقظه آتشین بگردان * نادانرا از ان نماید * این دانه غیر نقطه نیست * ایکن بنظر چنان
 نماید * مغالطه حواس ظاهره و باطنیه چو در وحس مدر کاتک * حقیقت و نفس الامر اطلاق یوقدر لاسیما
 قوت و اهمه و قوت خیالیه نک اکثر کوروب * ایدر که بر عکس و غلطدر نه کم بوحس ظاهر سراب معدومی موجود
 و نفس نار به بی خط * هر دو کور و رنقظه جواله بی دانه زعم قیلور کذلک احوال دوزین صورت دانه و موجودات ممکنه ده
 تجد تجلیات غیر متشابه الیظا هر اولان نقطه و در حق ممکناندن غیر کوروب و کثرات و تعینات نفس الامر ده
 امر اعتباری ایکن حقیقه وجودی و از زعم ایلر حل بوکه عند اهل الشهود دانه و عویمی کیدر * نقطه * این
 نقطه ز کردنی که دارد بجز بر صورت دانه بر آید * بکذا رخسار و دم نه کمر * نادانرا نقطه نماید * منشوی * این
 درازی مدت از تیزی صنع * می نماید سرعت انکیزی صنع * طالب این سرا که علامه ایست * نک حسام الدین که
 سالی نامه ایست * بویست سوال مقدره جوابدر که اگر عمر انسان بر آن ومدت دنیا بر ساعت نیجه اولور که بوقدر ایام
 کثیره و مدت مدیده و ارددر بر سبک بود درازی مدت انسانیه نه بته در که حقیقت کاره و انقد دکا در پس حواس انسانیه
 سرعت انکیزی صنع الهی رنقعی چوق زمان و تیزی صنع ربانی بر آتی نیجه یل ایام کوریه و نه حال بوکه ایام الوهیه
 نسبتله بود دنیا بر ساعت انکچون (وما امر الساعة الا کلامع بالبحر او هو اقرب) در و خلق عالم یوم قیامت کوردر کارنده
 حقیقت کاره و واقف اولوب ککند باری دنیا ده یار و وقت و بر ساعت اکندی ظن ایدر * کما قال الله تعالی (کأنهم
 یوم یرونها) و لیسوا الا عتیه او فحیما) پس بوسر مجر دقیل و قاله بیلر بلکه بوا سراز صاحبی اولان رجاله خدمت
 و اراده لیسوا انکچون بیورر که بوسر لطایفی فرضا علامه عصر اولد * کادیکه اشسته کامل و مکمل اولان
 حسام الدین چلی قدس الله سره العزیز که اول حضرت نک وجودش بر فی ناسه ساهی و نسخته الهیه در اولد او ایچق اول عصر ده
 بوسر طالب اولان انلردن اخذ ابالی لازم ایدی ولیکن هر عصر لوطای (خذ العلم من افواء الرجال بقلب لا بعقل
 ذی عقل و خواصیه اول عصر لک کماله متصف اولان رجالتدن اخذ ابالی لازمدر) رسیدن خرکوش بنیر * منشوی
 شیر اندر آتش و در خشم و شور * دیدکان خرکوش مر آید زور و * آجلندن و خرکوش زیاده تأخیر ایدر بکندن
 ارسلان حدت و حرارت و غضب و اضطراب ایدی کور دیکه اول خرکوش ابراقدن کور (منشوی) می دود
 بی دهشت و کشتاخ او * خشم * کین زنده و تیز و ترش رو * دهشتمز و ک * تا خف سز اول خرکوش بلمر معنی کوا
 خدمته قصور ایلوب ادای خدمت ایلوب بی باله کور خشمه ناله و شته تلور و حذتلو واکشی یوزلور اولد بی حالد که
 صادق و بی گناه اولاندر لایالی بودر * منشوی * کر نکسته آمدن تهمت بود * وز دلیری دفع هر ریت بود * زیرا نکسته
 وزبون کلمه کن جرم و تهمت اولور و جرأت و دلیر اکدن هر شک و شبهه نک دفعی حاصل اولور (منشوی) چون رسید او
 بیشتر زدن صف * بانک بر زدنهای ای ناخلف * چونکم اول خرکوش صف قشقه ایلور لک ابر شدی یعنی شیر

طوری که صفه فریاد می آید ای ناخلف دیواران ترکوش اوزر بانگ آوردی * منوی * من که کاوا ترا هم
 بدیده ام * من که گوش شیر زمانیده ام * وایندی بنکه کارلری بر غنم و بار باره بانگ می آید که ارکات ارسلانک تولغنی
 یورشم یعنی تا دیب ایدوب منسوب و مقهور قیلمش شیرین کردن مراد بود محله غضب شیر حقیقت اولور ترکوشیدن
 مراد حضرت حق ایلعه عهده قیلان و عهد نه وفا قیلوب مکرر و حیل طریقه ذهاب اولان و امر حق و قیلوب برینه
 کتور میوب تا خیرالین کسه را اولور پس غضب الهی شیر امره و قیلوب امتثال ایتمیوب تا خیرالین کسه لره بوکونه
 خطاب و عتاب ایدوب دیر که * منوی * نیم ترکوشی که باشد کوچن * امر مارا افکند او بر زمین * بر نیم ترکوش
 یعنی بریارم عتله وضعیف ترکوش کیم اوله نه ترکوش بونک مکی بز امر مری را ورزه براغه یعنی امر مزه
 انتقام ایتمیوب عتله سیرالید پس حضرت مولانا قدس الله سره امر حقه امتثال ایلکده تا خیرالین لره و مکرر و حیل
 نفسانی سینه کید نلره نصیحت یورر لور دیر (م) ترک خواب و غفلت ترکوش کن * غره این شیرای ترکوش کن
 ای ترکوش سیرت طوشان اوزر و سنی و نلک غفلتی ترک ایل طوشان کوزی آچق او بر آنی کورن بیدار صنور حال
 بوکه اول او بر و کندی غافل اولور (ک) قال صاحب حیات الخوان الارنب تمامه متوجه العین فرما جاها عا
 القناس فوجدها کذلک فیظن انها مستقیظه پس جوق انسان وارد که کوزی آچق و کورن آنی بیدار صنور
 لکن نفس الامر ده غافل و نامریدار نکل اولان غافل غفلت خواب ترکوش دیر لیس بوکونه کسه لره بنید ایدوب
 یورر لرای غافل خواب غفلت ترکوشی ترک ایل ای ترک و غضب الهی شیرین غره و خروشی استماع ایل (عذر که
 ترکوش (منوی) گفت ترکوش الامان عذرم هست * کرده ده و خداوندیت دست * ترکوش شیر ایدی
 الامان بر عذرم وارد اگر سنک خداوند لک عفو ال و بره یعنی سنک خداوند لک عفو میسر اولور سه عذری
 بیان ایلیم * منوی * گفت چه عذرای قصور ایل بیان * این زمان آید در پیش شهان * شیر ترکوشه ایدی ای
 ایلهارک تصور و ناقصی نه عذره یعنی نه بی معنی عذر شاهرک گفته یوزمانی کاور لور بونده تنبیه بود که وقتیه اولان
 ضاعت سبب عتاب و عتاب اولور * منوی * مرغی وقتی سرت باید برید * عذرا حق را می شاید شنید * وقتیه
 قوش سن سنک باشی کسک کرک احق عذری استماع و قبول لایق دکادر * منوی * عذرا حق بدتر از جرمش بود
 عذرا - نه زهر خرد نش بود * حقت عذری جرم و خطا شدن بر امر رکدر جاها عذر عذری هر علمک زهرید یعنی
 در کونه عذر قیلوب عذر طریقی بیلیم دخی زیاده خطا ایدوب عاقل و عالم و بریر * منوی * عذرت ای
 ترکوش رن نش نمی * من نه ترکوشم که در گوشت نمی * ای ترکوش سنک عذرک علم و ادب خالیدین ترکوش
 دکام که عذرتی بنم گوشه قویه سن یعنی سنک کی ضعیف العقل اولور لردن دکام که بی محل اولان عذر کی احتیاج
 بند بر و قبول ایدوب برین * منوی * گفت آن کسه را کسی را کس شمار * عذراستم دیده را گوش دار * ترکوش
 شیر ایدی ای شمره عذرا کسی کس عذراستم دیده نلک عذره قولی طوت و آنک سوزنی استماع ایت * منوی
 خاص ابرم رکرت * عذره لری رن و مران رره خود علی انحصوس کندی منصب و عزت رکرتا شدن اوزر
 اولور بر کرشی کندی بونکدن سورمه و آنی طریق انقذدن در ایل و خطا ترکوشدن امر اعلام غضب الهی
 ظهوره که که اظهار عذرا بیان اصل تسویف و احتیاج خطا اولور و دخی اهل جرم و معصیه تعلیم اولور که حین
 عتابه تا دیب ایدوب و تذلل و تواضع سینه کیدوب بوکونه تضرع و نیاز ایدوب (منوی) جگر کو آبی هر جوی دهد
 هر خسی را بر سرورزی نه دی که او دریا هر جوی آب و برادرل جهت من آب و برر که حرارت شمس و آب طه سینه
 جگر ما هوایه تصاعد ایدوب آتی حساب کندی به نفس و جذب ایند که نصکره اندن زمینه متقاطر اوزوب جویره آب
 و برین اولور پس بجزل جود و عطاشه بومر به غنیم شانی و ارایکن هر بر خسی باشی یوزی اوزره وور * منوی *
 کم خواسته کشت دریا بر کرم از کرم دریا کرم کسیدن و ناقص اولور سرد دریا کسیدن زیاده
 و کسان لری * منوی * کنت دیم من کرم بر جی از دیم * عذراستم دیده را گوش دار * ترکوش شیر ایدی ای
 و کرم بر سرورزی نه دی که او دریا هر جوی آب و برادرل جهت من آب و برر که حرارت شمس و آب طه سینه
 جامه سنی انک قندی مقداری کسرم به عتاب و حاکم بونی نلک یورر شیر در میان کرمه اغزار و اعتبار و غیر
 استعداد جازد کادر (ک) قال الله تعالی (یا ایها الانسان ما غرک لربک الکریم الذی خلقک فسیولک فعدک) (منوی
 گفت بشنو کرناشم جای لطف * منم دیم پیش از درهای عتب * ترکوش شیر ایدی عذری و سوزنی است
 محل لطف اواز ایدوب عتب و قهر وارد نلک او کده باش خودم و بره یورر * منم دیم اولم اصل عذرا اولور که
 * منوی * من بوقت جااست در راه آدمم * بار فقی خودم سوی شاه آدمم * بن قوشاق و قیده بوله کادم کندی

رفیق ایل شاهک جان بنه کادم پس اول رفیق فی نفس ایدوب دیر * منوی * بامن از هر تو خر گوش دکر * جفت
 و همزه کرده بودند ان نقر * بنه سندن اوزر بر غیری خر گوش اول قوم جفت و همزه ایل لردی * منوی * شیر
 اندر راه قصد بنده کرد * قصد هر دو همزه آید کرد * بر شیر بولده بنده به قصد ایدوب هر یکی همراه کایچی به قصد
 ایلدی * منوی * کفتش ما بنده شاهدشیم * خواجه تاشان که آن در کهیم * خرکوش در اول شیر ایدوب
 برر شاهدشیم بنده سی اراول در کاهل حقه خواجه تاشلی ایز * منوی * کفت شاهدش که باشد شرم دار *
 پیش من تو یاد هر نا کس میار * اول بولده اولان شیر آخر شدن بوکلامی که اشدی بکادیدی شاهدش که اوله شرم طوت
 سن بنم حضور دده هر نا کس کس یادنی کنورمه اکر آنک ذکرنی بر دخی یاد ایلر سک * منوی * هم تراوم شمت رابر درم
 کر تو یارت بگردید از درم * هم سنی و هم سنک شاهکی بر تارم * کس سن بولده اشلکه منم قیوم شدن رجوع ایدوب
 کیدرسکن * منوی * کفتش بکدار تا یار دکر * روی شه بینم برم از تو خبر * اول شیر ایدوب قوی هلاک ایل تا بر کره
 دخی کندی شاهدک یوزی کوره یوم سندن خیر ایلیم * منوی * کفت همزه را کونه پیش من * ورنه قربانی
 تو اندر کیش من * اول شیر ایدی بولداشکی بنم قیده رهن قوی و خسه سن بنم آیین و مذهبده قربانسن * منوی *
 لایه کردیش بی سدی نکرد * یار من یستدرم ایلکداشت فرد * اول شیر عذوق تضرع و نیاز ایدوب بر فائده ایلدی
 بنم بولداشکی الی بنی یال کز قودی (منوی) یارم از رفیق سه چندان بد که من * هم بلفظ و هم بخوبی هم بنم * بنم
 یارم ایلر کدن اوج اولق در ایدیکه بن یعنی اوج بن قدر ایدی هم لطافتده و هم خویلقده و هم بنده و هم ایلر کده
 (منوی) به داوران شیر این ره بسته شد * حال ما این بود یاو گفته شد * صد نصکره اول شیردن بول مسدود اولدی
 بنم حال بولیدی و سکا و بلفظ سوزی دیرم و حق سوز آچید رفل الحق و لوکان من ایلان اولش اولدی * منوی
 از وظیفه بعد از این امید بر * حق دمی کوم ترا و الحق مر * صد نصکره وظیفه دن ایدیک کس سکا حق سوزی دیرم
 و حق سوز آچید رفل الحق مر حدیثک مقتضا سخته حق اولان کلامی سکا سولدم سندی عذرتی * صد نصکره بر تدارک ایل
 (منوی) کر وظیفه بایدت ره بال کن * حقین یا و دفع آن بی بال کن * اکر سکا وظیفه کر که بولی بال ایلد کاه اول
 کل اول بی بالی دفع ایلد بویانده (کفت بشنو کرناشم جای لطف) سندن بویا به کایچی دل طهارت ترکوشن خطا
 ایلدی شیردن مراد نفس اماره اولور و خرکوشدن مراد عقل معاد اولور و اول بولده راست کادم دیو حکایه
 ایلدی شیردن مراد نفس اماره نلک صفتلر نلک عکس و اثری مراد اولور و کندی به همراهم دیو اسناد ایلدی
 خرکوشدن مراد عقل معاش اولور و عقل معاد نفس اماره شیرنه بوکونه مکر و خداع ایدوب تا آتی کندی مقام سندن
 آبروب حیل ایلد بولده کتور و راه حقه نشان ایلدی چاه و قریب باخته اتمق استروانک شیر و شوریدن تحجیر لکی اولان
 قوای روحانی و مد رکات ظاهر و باطنی بی این اتمق استرین نفسی ریاضت قیوسنه انفعه بوکونه علم و خیل لازمدر
 (جواب کفت شیر ترکوش و اوروان شیرین یاو * چون * کم اول شیر ترکوش کندی خستدن خیر و بری غذا
 حنظلک انتطاع سندن یارم بر کوردی در حال مقام سندن ایدوب کندی به معارض اولنک دفعه شروع ایدوب
 * منوی * کفت بسم الله یا تا اوجکاست * بیشتر شوکر همی کوی نوراست * دیدی بسم الله کل تا او شیر قنده در
 او کده اول و ایلر کیت اکر سن طوعری سولر ایلک (منوی) تا سزای او صد چون اودهم * و دروغت این سزای
 بودهم * تا مان و بوزا لیلک لایقی و برم اکر بویید بک سوزلان اسسه سنک لایقی و برم مراد نفس اماره نلک
 عقل معاد انکار ایدی اولور (منوی) اندر آمد چون قلاوزی پیش * تا بر داور ایدوبی دام خویش * خرکوش
 بر قلاوزی شیرل او کده کادی یعنی عقل معاد نفسیش و اولدی تا آتی کندی طور آبی جانینه ایلیم * منوی *
 سوی چاهی کوشانش کرده بود * چاه را اودام جانش کرده بود * بر قیو جانینه که اول آتی نشان و تعیین ایلش ایدی
 قیوی و خرکوش شیرل جاتده دام ایلش ایدی اکثر سخته ده چاه را محله چاه مع را واقع اولمش در بوقدر برجه معنی عقیق
 و تارک قیوی اتمک جاتده دام ایلش ایدی دیک اولور * منوی * می شدن این هر دو تا نزدیک چاه * ایت ترکوشی جو
 ابی زبرکاه * بویک سنی که مراد خرکوش و شیردر تا چاهل قنده کندی لراشته سکا بر خرکوش صمان التده
 صوکی دیک اتمک مکر و پوشیده سندن کایه اولور که بعض حیل کر لور اولور بر بقورده و افر صوابه اتمک اوزرین
 صمان ایلسترایدوب آید لردن بری آتی صمان ظن ایلوب اوزرینه صد قده ایجه دوش * منوی * آب کاهی را
 به سادون می برد * آب کوهی را بجب چون می برد * آب بر صمانی صحرایه ایلر و زراخفه در آب بر طنانی عجب نیجه
 ایلر و برنی برندن قلع و قعه قادر اولم که کوهن مراد عقل و عله ثابت و واضح اولنر در که آب مکران لری نقره که قادر
 اواز و کاهدن مراد شول ضعیف العقل اولان سقیه لردن که آب مکر و هوال لری برندن ابروب صحرای میل و هوسنه

اولاد بخیون و کبر و نخوت و خرد و انایت صفتی شمع رفیع و بخیون اولور که ایضا علیهم السلام و اولیای عظام که قرینه
 وصولدن اوتری عرض هنر اولور سه معقول و مقبول اولور ته که یوسف علیه السلام حضرت تبارک ملک مصره اولان
 خطابی قرآن عظیم الشانده حکایت اولندی (قال اجعلنی علی خزائن الارض انی حفیظ علیم) ربوبیت کریمه طلب
 ولایتک جو اتریه دلیل واردر اگر طالب اولان کسسه اقامت عدل و احکامه قادر ایسه بونک مثالی اکابر که می
 چون سیاید برده راز خواجه عرضیه دارد از هنر دیباجه و مثلاً چونکه اسیر اولنه بر خواجه دن کرک اوله یعنی
 چونکه بر اسیر بر کسه بی افتد بلکه قبول ایده اول اسیر کندیده اولان هنر دن بر دیباجه عرضه طو تار تا اول خواجه
 آن قبول قیله بول آن خدمت مند وصول بول دیباجه بونده بر مرار معناسنه استعمال اولور * منتهی * چونکه
 دارد از هنر پدایش تنک * خود کند بیمار و کروش و تنک * چونکه اسیر خواجه تنک مشربلکندن عار طونه یعنی اندن
 حظاً بقیوب نفرت ایده اول اسیر کند یستی خسته و صاغر و جولو و اقی ایلر (منتهی) توبت هدهدر سید و پیشه اش
 وان میان صنعت و اندیشه اش * هدهدر کف توبتی و آنک پیشه و هنر تنک توبتی ایشدی و اول هدهدر اندیشه
 و صنعتک سیانی توبتی ایشدی (منتهی) گفت ای شهین هنر کان که ترست * باز گویم گفت گونه بهترست * هدهدر
 ایشدی ای شاه توبت بر هنر که اول هنر حقیر تر در اشکاره دیدیم حال بوکه کوته و مختصر سوز او و کدر که خیر الکلام
 مافل و دل - موجه سوز و مزاج و مفید کدر گفت بونده سوز معناسنه در * منتهی * گفت بر کونا کدماست آن هنر
 گفت من آنکه که باشم اوج بر سلیمان علیه السلام اکایتی سوله تا اول قنغی هنر در هدهدر دیدی اول وقت که
 بر او هوا وزره اولم و زیاد بوسک و بچم بر فطنه واحده ایلد اولور سه بر اوج تقدیر نه اولور که نقطه نشاند ایلد
 فارسی اولور سه وصف ترکیبی اولوب یوکسک و چچی معناسنه اولور (منتهی) شکر از اوج با چشم بین * من
 بیستم آب در قعر زمین * چونکه اوج هوا دن نظر ایدم چشم بقینه بن آبی قعر زمینده کور بریم (منتهی) تا کجاست
 وجه عمقش چه تنک * از جهی جوشد زخا کی یاز سنک * اول آب تا فتنده در و آنک درینلکی ندر یعنی نه
 مقدار در و اول آبک زنگی ندر اول آب ندن قینار بر خاک کدغی یا بر طاش کدغی قینار و یا خود طیار فلقه کدغی
 و یا طاش کدغی قینار و ظاهر اولور زمین ایجره آبی کورمک و هر قنغی محله ایسه اکانتظر ایر کورمک هدهدر
 خاصیت ندر کوردی کتاب حیات الحیوان قال بد کر عن المهدداته بری الماء فی باطن الارض کما بره الانسان
 فی باطن الزجاج و زعموا انه کان دلیل سلیمان علیه السلام علی الماء و نه السبب تفقده لما فقهه (منتهی) ای سلیمان
 بهر لشکر کار * در سفر میدار این کاره هدهدر سلیمان بی علیه السلام حضرت تبارک علیه ای سلیمان لشکر کا هدن
 اوتری یعنی لشکر بر محله نزول ایتد کده انره آبی آشکاره ایلکدن اوتری بومادن اکاهی سفرد ما نکرده طوبت و اولور که
 بر کسه هر تقدیر قدر و شرفده اولسه و دولت و عزتده کمال مرتبه سن بولسه نه کندی به لازم اولان صاحب هنر دن
 اعراض ایلد اگر چه اول صور تا حقیر ایسه ده زرا انسان مدنی الطبع در * که بری برینه البته محتاج در * منتهی
 پس سلیمان گفت ای نیکو رفیق * در سیاهی بی آب عمیق * پس سلیمان علیه السلام اکایدی ای اویولداش
 عمیق و بی پایان آبسی سیاهاندره بر مله اول * منتهی * نایابی بهر لشکر آب * در سفر سقا شوی اصحاب را * تا کم
 لشکر دن اوتری آبی بوله من سفرد اصحابه سقا اوله سن یعنی لشکر و مصاحب لر عزدن اوتری سقا اوله سن و صوبی
 بولوب آنک وجود نه دلالت قیله سن بونده هر خدمتی اهلنه و بر مکه تنبیه واردر هر امر و حاکه لازمدر که بر کاری آنک
 اهلنه تفویض ایلد اول کاری نا اهل اولان کسبه تفویضدن حذر قیله تا عاقبت نادم و پیشیمان اولیه و اشراط
 ساعتی خلقه اظهار قیلد که بر امری بر نا اهل و بر مک اشراط ساعت ندر کما قال علیه السلام اذا وسد الامر الی غیر اهله
 فانظر الساعة (طعنه زاغ در دعوی هدهدر * منتهی) زاغ چون بشنود آمد از حسد) با سلیمان گفت کو کز گفت و بد
 زاغ چونکه هدهدر دن بوسوزی اشتدی حسدن ایلر و کلدی سلیمان علیه السلام حضرت تبارک علیه ای سلیمان اول هدهدر
 اگری و قیج سوبلدی (منتهی) از ادب نبود پیشه مقال * خاصه خود لاف دروغین و محال * شاهل حضورنده
 سوز سوبلک ادیدن اولم علی الخ و سن خود زیاده دروغ و لاف اوله و اولاف ممکن اولوب محال اوله بومعنی دروغین
 شم داله و کسر غین ایلد اولد بی وجه اوزره در قنغ دال ایلد و قنغ غین ایلد خنی او قنغی جائز در زرا غین لغتده بولوت معناسنه
 کار و بوراده برده معناسنه استعاره اولسه جائز اولور بونقدیر اوزره معنی علی الخصوص خود بر لاف اوله که انده برده اوله
 و اولاف محال اوله اول هدهدر لاف و کزف اسنادی نه جهندن لازم کوردی سوزمه الجواب (منتهی) کر مر و این نظر
 بودی مدام) چون ندیدی زیر منشی خال دام * اگر اول هدهدر دایم بونظر اولیدی بر اوج خاک التده اولان طوزانی
 نیچون کورمز دی * منتهی * چون گرفتار آمدی در دام * چون قفس اندر شدی تا کام * اول هدهدر دامده نیچه

کر قنار کوردی نه حاله تا کام و ناجارده فص ایجره مبتلا اولور دی هدهدر دن مراد بوراده اسرار خیمه مطلع اولان
 و مکنونات بواطنی مشاهده قیلان اصحاب مکاشفه در روز اعدن مراد انلک کشف و شهودنه انکار ایلن طاقمدر
 * منتهی * پس سلیمان گفت ای هدهدر و است * کز تو در اول قنغ این درد خامت * پس سلیمان علیه السلام
 هدهدر ایتدی ای هدهدر و اومعه و لمیدر که اول قدحده سندن بود در طاهر اولدی یعنی ابتدای حاله سندن بوکونه
 تیره لک ظهوره کلدی * منتهی * چون نمایی مستی ای خورده بودوغ * پیش من لافی زنی دانکه دروغ * ای دوغ
 ایچمش کسه سن نیچون مستلک کو ستر سن بتم اوکده بر لاف اورور سن اندن صکره اولاف دروغ اوله (جواب گفتن
 هدهدر طعنه زاغ را * هدهدر حضرت سلیمان علیه السلام دن چونکم بوکونه عتاب آمیز خطا بلری کوش ایتدی
 اکا جواب و ربوب ایتدی * منتهی * گفت ای شه بر من عور کدای * قول دشمن مشوا زهر خدای * ای شاه رسالت
 بن عریان کد اوزره خدارضا نیچون دشمنک قوائی استماع ایلد * منتهی * کر بیطلانست دعوی کردم * من نه نام
 سر بر این کردم * اگر بنم دعوا ایلک کسکم کذب و بطلانله ایسه بن باش قودم و راضی و مطیع اولدم بنم بوبو یعنی کس
 منتهی) زاغ کو حکم قضا را منکرست * کر هزاران عقل دارد کافرست * زاغ که اوزاع قضایک حکمنه منکر در
 اگر هزاران عقل طور سه هم کافر در بویتلر هدهدر لساندن طعنه زاغه جواب طریقه اولور هدهدر دن مراد قضا
 و قدره ایمان کنورن طاقفه علیه اولور روز اعدن مراد قضا و قدره انکار ایلن قدریه اولور و سلیمان علیه السلام دن
 مراد فرق مختلفه تنک السنه و مذهبه عارف اولان وارث کمال حضرت توبه اولور بچن ارباب شهود اسرار
 وجوده بر عارف و مراتب کورنه دمه مترونا بود اولان آب معنایه و قنغ بود دعوی شککنده سوز سوبلک راعل قدر
 مذهبه و معتزله مشربده اولان زاغدر حال انکار ایلر و اعتراض محتمله کیدر لر در لر که لانسلم که بونلرده
 بونظر اوله و بونلر آب معنای هر دم مشاهده قیله زرا اگر بونلرده بونظر مدام اولیدی نیچون زیر خاله بشربده مستر
 اولان دایم بلای کورمز لر دی و کفر تارذات و محبوس قفس محنت و عقوبت اولمقدن توجبه له ازاد اولور لر دی معلوم
 اولدیکه بونلر بود دعوا و ادعاف و صلا فلر در پس بچن منبع علوم و عرفان اولان سلیمان زمان علی طریق الامتحان
 هدهدر دن معرفت و عارفان آب حیات حقیقه دیسه که بوا اعتراضه جواب ندر بو طعنه به کفتار با صواب نه وجهله در
 بونلر در لر که ای شاه حقیقه زاغ طبیعت اولان اهل قدر که حکم قضایه منکر لر در اگر هزاران عقل و علم دخی طور ترسه
 کافر لر در بحکم حدیث شریف (قال علیه السلام القدره یحوس هذه الامه در و شر و معاصی قضای الهیه دن
 د کادر بلکه عبدک تقسی آتی ایجاد ایلر دن قدریه بی بعضی تکفیرا تمسک لر بعضی توقفا تمسک لر در تکفیرا تمسک لر بونلر
 اهل قبله اولوب قرآنله استنم با دایم کاری ایچون توقفا تمسک لر در و تکفیرا اید نلر خالقیت حقه شریک قوشد قلدی
 ایچون تکفیرا تمسک لر در قضا و قدرلک خبر و شر نه ایمان کورمین مؤمن اولمدیغنه متعدد احادیث شریقه وارده اولمدر
 کما قال علیه السلام والله لا یؤمن احدکم حتی یؤمن بالقدر خیر و شره و قال علیه السلام الايمان بالقدر نظام التوحید
 قضا اشیا ناک از لدن ابد دله اوزر سنه جاریه اولان احواله حکم کلی اجمالی در و قدر اولمک اوقات معینه آشنا
 اوزره اولان صورت تفصیلیه سیدر (منتهی) در قونا کافی بود از کافران * جای کندی شهرتی چون کافران * اگر سنده
 فرضی شویم مذهبنده اولان کافر لر دن بر کاف اولسه یعنی قضاء الهیه نلک انکار کی مشرب حرف اولسه کافران کبی
 یعنی فرج نوان کبی موضع شهوت و محمل رایحه بد سن یعنی بر غوی ائمه المشرکون نجس شرک نجاست معنویه در
 پس تنویه و قدریه خصالندن سنده که شرک خنی بی متضمن بر خصلت اولسه جنایات معنویه و جنایات باطنیه ایلد
 ملوث و نایا کسن کر کدر که درونکی آب توحید و معرفتله بال و طهارتله سن تا کم موحدین زمره سنه داخل اوله سن
 منتهی) من بیستم دایم را اندر هوا * کر بنوشد چشم عظم راقضا) پس هدهدر سلیمان علیه السلام ایتدی هوا ده ایکن بن
 خالک التده نهانی اولان طوزانی کور بریم قضاء الهی اگر بنم عظم کوزنی اور غترسه (منتهی) چون قضا ایلد شود دانش
 بخواب * مه سیه کر دیکر آفتاب * چونکه قضاء الهی کله علم و عقل خواب غفلته کیدر ماه سیاه اولور آفتاب
 طویلو یعنی چونکم قضاء الهیه کله ماهه خسوف و آفتابه کسوف کاور بو نلر نوری زائل اولور (می) از قضا این
 تعبیه کی نادرست * از قضا ان کو قضا را منکرست * قضاء الهیه دن بونعیه یعنی بونخلیط و مکر بچن نادر و قیلدر
 یعنی نادر کادر بلکه بوکونه تخلیط و مکر اندن چوق واقع اولور قضاء الهیه دن بیل که اوقضایه منکر در زیر بر کسه تنک
 انکار و کفر نه قضاء الهی تعلقی استسه اول کسه کافر و منکر اولمزدی معلوم اولدیکه هر کافر کفری و هر منکرلک
 انکاری قضاء الهیه ندر (قصه آدم علیه السلام و بستن قضا نظر او را که مراعات صریح نهی و ترک تأویل) حضرت آدم
 علیه السلام کقصه سیدر و قضای الهی آنک چشمتی نهی صریح رعایتندن بغفلتدن یا تنده در که اول نهی صریحی

اول ببقده بل طو تار باد بروت کبر و سر کشیدن کایه در که آتش جوهر نورانی و علویدر و باجلدن سر کشک طو تار مع
 هذاهم بریل آنک اوزر نه عیوت او قوری یعنی اولمک و سوبنک حالتی کا جرایم که بر شمع او ف دیسک سو نورین
 بوبه نورانی و سر کشیدن بمرقد اربدن نوری کیدوب مرده اولور (منشوی) حال دریا را اضطراب و جوش او به فهم کن
 بند بلم های هوش او دریا نك حالتی آنک اضطراب و جوش شدن یعنی آنک غلیان و خرو شدن آنک عقلنک تبدیل
 اولمک فهم ایلنه کم بر که نك صورت ظاهر می جوش و خرو شده اولسه و حرکات واضطراب قیلسه آنک عقلنک
 تبدیل در فی ظاهر ده اولان اضطرابنن فهم ایلر سن پس دریا نك دخی و جوش و خرو شدن هوشنک تبدیل اولمک
 فهم ایلنه محققین دریا نك دخی هوشی وارد مر ادا نده مدبر و متصرف اولان عقلدر عند الحکا کا عقل فعال دیر
 * منشوی * سر کرد آنکه اندر جست و جوست * حال او چون حال فرزند ان اوست * که حضیض و که میانه کا
 اوج * اندر و از معد و نحسی فوج فوج * یعنی سر دانه که الملاء الاعلی یطلبون الله کانتهم تطلبونه فخواستجه طلب
 رضای موجوده حرکات شوقیه ایلدور اوده در آنک حالی دخی جو فنده اولان فرزند آنک حالی کیدر یعنی موالید
 نكته ککی اول دخی دماغ تبدیل و متغیر اولقه در که حضیض در که مذلت و حقارت صفتیدر و کاهی میانه که
 ذلت و رفعت اعتدالی مر به سید رو کاهی اوجدر که کمال رفعت حالدی در مثلاً فلکی بر دانه فرض ایلدن و آنک
 اوستنه بر خط و خمی چکسک آنک نصف فلیسنه عیاط و حضیض و نصف علویسنه صاعد و اوج دینور کوکب که
 حوالی بروج اوزر نده سیر ایده مستقیم در آنک خلاقی اولور سه راجعدر کوکب که کاهی یوقار و فک که قریب و کاهی
 آشفه فک که قریب اولور یوقار و اوجه وارد یعنی بعد ایدر و در و اوجه فوج فوج مقتضیدر که اوج مر به سنده اولان
 میانه مر به سنده اولان حضیضه نزول ایده و حضیض مر به سنده اولان وسط مر به سنده و در وسط مر به سنده
 اولان اوجه و عروج ایده پس حدوث و تغیردن خالی اولور و بعد و تحسیدن اول چرخه فوج فوج جوق سعادت
 و غحومت وارد * منشوی * از خود ای جزوی ز کاهما مختلط * فهمی کن حالت هر منبسط * یعنی ای کلردن
 مختلط اولان و عناصر اربعه دن مر کب و عروج اولان جزوی کند کندن فهم و قیاس ایلد هر مر کب اولین منبسط
 حالتی سن نكسکه نیجه متغیر و منقلب ایلد جمیع کلیات جزویات تبدلات و تغیراتدن و فوات و موادن خالی
 دکادر (منشوی) چونکه کلیات را رنجست و در * جزوایشان چون باشد روی زرد * چونکه کلیات جه مانده رنج
 و در و وارد آنک جزوی نیچون زرد روی و مر یض اولیه یعنی چونکه کلیات تغیر و تبدیل و فسادن خلاص میسر
 دکادر پس آنک جزو نه خلاص نیجه میسر اولور * منشوی * خاصه جزوی کو زاضدادست جمع * زاب و خال و آتش
 و بادست جمع * خصوصاً اول جزو که اوضا در دن جمع و مر کیدر آب و خال و آتش و باددن جمع در یعنی علی الخصوص
 بر جزو که اضداد اربعه دن مر کب اوله و طبایع مختلفه دن اجتماع قیلد آنک متغیر اولماسی و فساد اولماسی بعیدر
 نه کم اضداد اربعه نك امتزاجی میش و در کل امتزاجنه تمثیل ایدوب یورلر * منشوی * این عجیب نبود که میش از کرک
 جست * وین عجیب کین میش دل در کرکست * یعنی بوجوب اولدیکه قیون قورددن صیجادی و فزایلیدی عجیب بود که
 بوقیون قورده کوکل بغلادی حاصل کلام انسانک سقامت و موتی عجیب دکدر سقامت و موت چاراضدادل بری برله
 امتزاج ایلدن حاصل اولور بلکه انسانک صحتی بعیدر که اول کرک و میشک و کو و ویشک الضدان لایحه مان ایکن
 بری بر نه کوکل و بر مسی و مصالحه قیلدی کیدر (قطعه) چارطبع مختلف و سرکش * پنج روزی بدن با هم خوش
 کریکی زین چهار شد غالب * جان شیرین بر آید از قالب * منشوی * زندگانی زاشتی ضدهاست * مرلذدان اندر
 میانسان جنگ خاست * انسانک زندگانیکی و صحتی بوجاراضدادل بارشعه متددر اولوم یل اول زمانکه بودرت
 ضلک اوزر نه سنده جنگ فالقدی و اعتدال زایل اولوب مزاج فاسد اولدی (منشوی) لطف حق این شیرا و کو و را الف
 دادست این دوزددور را * حق تعالی نك لطیفی انسانک و چورنده پوشید و کوره وایکی اراق ضده الف و انس و بر مشدر
 شیر و کوردن مر اده ایکسی بری بر نه ضددو عناصر اربعه دن حرارتله برودتدرو با خودی و مستله و طوبتدر (منشوی)
 چون جهان رنجور زندانی بود * چه عجیب رنجورا کرفانی بود * چونکه جه مان بالکلیه رنجور زندانی اوله مر یض
 اگر فانی اوله عجیب دکادر (برسیدن شیراز سبب پای واپس کشیدن خرکوش) (منشوی) خواند بر شیرا و زین رو بندها
 گفت من پس مانده ام زین بندها) خرکوش شیر به بوزدن بند را اقدی و پدی بن بوبندر سپیدن آرده فالشم و ککده
 آباغی چکشم قصد دن حصه بودر که عقل معاد نفس اماره شیرنه بوکونه بند و ارشادر ایلر متصح اولسون و کین
 و کدورتدن فراغت فیلسون ایچون چونکم بوموت و فانی عادن عبرت المیه و عقل معادله نصع و پندی کا کارکر
 اولیه خرکوش عقل آخر الامری انی چاه ریاضت و فقره آروانی اول چاه ایچره مغلوب و مغفور ایدر * منشوی *

شیر گفتش تو را سباب مرض این سبب کو خاص کا نیست غرض شیر خرکوشه ایتدی سن اسباب مر ضیدن بوسیله دی
 خاصه همان کا غرض بود یعنی تبدلات و تغیرات عالم و فنا و زوال بنی آدمدن معلوم در پس چاهدن باعد و تاخر
 ایلکه سبب ندر یعنی بنم مقصودم بود بونی سوبله (منشوی) گفت آن شیر اندرین چه سبب کنت * اندرین قاعده را قات
 ایمنت * خرکوش شیر جواب و یروب دیدی بوجا هده سا کندر اول شیر بوقلعه ده آفاتدن ایمن و محفوظدر چاه
 و قلعه دن مر ادا بونده خلوتخانه شیران طریقت اولور که انک قلعه خلوت ایچره آفات نفسانیه و سکا بد شیطانیه دن
 مصون و محفوظ اولور و خار جده اولان شیردن مر ادفن اماره و اهل نفس غداره اولور که چاه خلوت ایچره ساکن
 اولان طریقت شیر لیل نك بونلر ضدی و عدوسیدر پس خلوت و عزلت نك محل امن و سلامت اولد یعنی و عاقل اولنلر
 آفات عالمدن قاجوب چاه خلوت و عزلتی اختیار قیلد یعنی بویکی بقله اشارت ایدوب بعده نه قصه به شروع ایدوب
 یورلر که (منشوی) فخر چه بکزد هر کوعاقلست * رانکه در خلوت صفاهای داشت * قیونک دخی اختیار
 ایلدی هر ککه اول عاقلدر زرا که خلوتده کوکل صفای وارد * منشوی * طلبت چه به که ظلمت های خلق *
 سر نبرد انکس که کیدر پای خلق * چاهک ظلمت بیککه خلقک ظلمت لری بد و مضر در بومصر عده خبر شد و قدر که
 اوبد است یور دقلر بدر که انکه مندرست دیکدر که قریب کلام بونله دلالت ایدر و قریب به نیست یور دقلر بدر که
 انک ضدی بد و مضر در و خبر تقدیر اولفقه سبب اولدر اگر خبر مقدر اولمز سه بومصر عده سه صحیح سبکوت
 افاده ایلر و باشتی قورتر مدی اول کسه که خلقک آباغی طو تر مر اذ خلقله مختلط اولان و روز و شب معاشرت
 قیلان کسه فلاح و نجات بوله میوب عاقبت خائب و خاسر اولور و سوء خا فاده زره اولور دیکه افاده ایدر * منشوی *
 گفت پیش از خیم او را قاهرست * تو بین کان شیر در چه حاضرست * شیر خرکوشدن چونکم بوسوزلری اشدی ایلر
 کل بنم زخم آتی قاهر درای خرکوش سن کور که اول شیر چاهده حاضر میدن (منشوی) گفت من سوزیده ام زان آتشی
 * تو مکر اندر بر خویشم کشی * خرکوش بر مکر پیدا ایدوب شیر ایتدی بن اول آتشدن یاغشم یعنی اول آتش سوزان
 ککی اولان شیردن نیجه زجت و محنت کوروب سوخته اولشم ای شیر مکر سن بنی کندیکه چکه سن * منشوی
 * ناپیشت تو من ای کان کرم * چشم بکشایم پیچه در بنکرم * ای کرم معدنی ناپنک مطا هرت ر معاشرت که چشم
 آچم چاه ایچره نظر ایدم (نظر کردن شیر در پناه و دیدن عکس خود را وان خرکوش را) (م) چونکه شیر اندر بر خویشش
 کشید * در پناه شیر تاجه می دود * چونکه شیر خرکوشی کند نك صدر نه چکدی پس خرکوش شیرک حفظ و نا هنده
 چاهه دکن بیلدی (منشوی) چونکه در چه بنکری نند اندراب * آندراب از شیر و اودر تافت تاب * چونکه شیر خرکوش
 معا چاهده اولان آب ایچره نظر ایلد بآب ایچره شیردن و او خرکوشدن عکس تاب ظاهر اولدی (منشوی) شیر عکس
 خویش دید از آب تفت * شکل شیری در برین خرکوش زفت * شیر کند نك عکسی کوردیکه سودن بیلدرادی و ظاهر
 اولدی تفت بونده تافتدن محقق در فعل ماضیدر بیلدرادی و ظاهر اولدی معناسنه بر شیرک شکلی انک فتنده برفره
 خرکوش کوردی * منشوی * چونکه خصم خودیش را در آب دید * مرور ایلد اشد و اندر چه جهید *
 چونکم شیر کند نك خصمی چاهده اولان آب ایچره کوردی شیر خرکوشی چاهک طشره سنده قودی و کند یسی
 چاهک ایچره صیجادی پس نفس اماره صاحب نك کسب ایلد کاری معاضی و مظالم چاهنه عاقبت دوشد کاری
 و کندی عمللر نك سوء جزا ستم نهایت کارده کرفشار اولد لری بنی سیان ایلکه شروع ایدوب یورلر (منشوی)
 در فتاد اندر چهی کو کند بود) زانکه ظلمش در برش آینه بود) اول شیر بر قیویه دوشدیکه اول قیوی حقیقتده اول
 شیر قازمش ایدی زیرا که انک ظلمی آنک باشد کایچی اولدی و متعیر لطفه سته هر نه ایلر سه عاقبت بولدی بونده
 تنیمه بودر که * من عمل صالح فلنفسه ومن اساء فلنفسه) آیتله فواستجه بر کسه هر نه عمل ایلسه کندی نفسی
 ایچون ایلر (من عمل منقالب ذره خیر ابره ومن بعمل منقالب ذره شر ابره) آیت کریمه نك موجب بر کسه
 خیر و شر نه عمل ایلر سه عاقبت جزا ستمی * کورر * منشوی * چاه مظالم کشت ظلم ظالمان * ایچین کفتند
 بوله عالمان * چاه مظالم اولدی ظالم لک ظلمی عالمرک جمیع بنی بولد دید بیلر (کما قال النبی صلی الله علیه وسلم الظالم ظالمات
 یوم القیمه) منشوی * هر که ظالم ترچمش با هول تر * عدل فرمودست بدتر رانتر * چونکم حقیقت حال بودر پس هر که
 ظالم کدر آنک قیوسی هوانا کدر یعنی زیاده قورقو و لو و تاریکتر عدل الهی بدتر یور مشدر که جزا ستمیه
 ستمه نكها قوی بومعنا می مؤید اولمشدر * منشوی * ای که تواز چاه ظلمی میکنی * از برای خویش چاهی میکنی *
 ای شول کسه که سن منصکدن اوتری خلقه بر ظلم ایلر سن حقیقتده کند کدن اوتری بر قیو قازرسن * منشوی *
 کرد خود چون کرم * لاله بر من * هر خود چه میکنی اساره کن * ایلک قوردی کبی کندی اطراف که طولمه کند کدن

اوتری قوی قازر ایسک مقدارله قازیرنی برعل قیچی ایلسک انک جزاسندن خلاص اوله جتی وعذابه صبر
ایده جک قدرایه والا کرانک عذابه صبرایده منسک اندن سابعدا یله کما قیل (وان تصبر علی الشیران فاعص) والا کن عن
العصیان قاص (منشوی) هر ضعیف ترا تو بی شخصی مدان * ازنی اذاجا نصر الله بخوان * ای ظالم قوی وای حاکم
غوی سن ضعیف اولنلری خصم سزومعین سز بیله بلکه ضعیف انک معین وناصری الله در شاهدا سترسک قرآندن اذاجا
نصر الله سورس من اوقو که حضرت نبی صلی الله علیه وسلم مع اصحابه اولده ضعیف وقوم قریش وکفار مکه قوی وغالب
ایدیله حق تعالی حضرت تری پیغمبر علیه السلام ظفر ونصرت ویروب غالب وقهر اولان ظالم لری مغلوب ومظلوم
وضعیف لری غالب وقاهر ایدوب شهر رانی اهل اسلام ووردی نه کم رسولنه خطایا یوردر (اذاجا نصر الله والفتح) شول
وقته که اللهم جنس نصرتی مؤمنله که ودرخی فتح مکه ویا خود فتح جمیع بلدان حاصل اوله (و رأیت الناس یدخلون
فی دین الله افواجا) وسن ناسی اللهم دیننه فوج داخل اولور کوره سن (فسبح بحمده ربک) وسن تزیه ایدوبکی شانه
لایق اولیان اوصافدن جد و سپاسنه متلبس اولدیغک حالد (واسخفره انه کان توأبا) واندن مغفرت طلب ایلد تحقیقه اول
ربک دا تمامستغفر اولان عبادنه رحمت ومغفرت ایلد توأب اولدی محل استشم اد اللهم ظفر ونصرتی حضرت پیغمبر صلی
الله علیه وسلمه و توابعنه ضعیف ایکن کلمسی وانلرک قوی اولمیدر (منشوی) کتوبیلی خصم تواز نورمید * نک جزا
طیر ایلیت رسید * ای ظالم فرضا کرسن بیل ایسک وصورته قوی ونیل ایسک خصمک سندن اورکدی وقاجدی
ایسه آفته سکا جزا طیر ایلیت یشدیکه اضعف مرغاندر که اقوای جانورانی واصحاب طغیانی بقوه الله هلاک ایلدی
ته کم حق سبحانه و تعالی کلام مجیدنده رسولنه خبر ویروب یورور که * الم تر کیف فعل ربک باصحاب الفیل * روایت
اولندیکه ملک نجاشی قبلندن اولان والی * بن اعنی ابرهه بن الصباح صنعاده قلیس نام برکنیسانا ایلدوب استدیکه
حجاجی اکتصیف اید پس گانه قیل سندن برکسه واروب برکیجه اوکنیسیایه افشان ایلدی ویا خود برآتش
یا قوب باد آتی اول کنیسیایه اولد یروب آتی احراق ایلدی پس ملک بن غضبه کاوب عین ایلدیکه کعبه بی یقه وخراب
ایده پس حبشه عسکرله و محمود نام بر عظیم قیله ودرخی بعض قیللرله تخریب حرم محترمه قصد ایدوب مغس نام
موضع کاد کده عبدالمطلب مع اشراف اکا حقیقوب بوکاردن رجوع ایتمک ایچون ثلث مالن اکا عرض ایلدوب
قبول ایتمیوب تخریب کعبه به مصر اولوب قیللری حرم محترمک حائنه سوردارنده میلاردن اونه ایچر وکتیوب عین
طرفنه دوندرد کزنده هروله و سرعه برله اول جابه کیدوب بونلر بوکاره مشغول ایکن حضرت حق ایلی قوشنی
بونلرک اوزرینه ارسال ایدوب هر ربک متفاننده عدسدن یول برطاشی بونلرک باشنده آتوب باشلاردن ککیروب
دیرلرندن چقوب بونلری هلاک ایلدی قصه سی تفاسیرده مسطور در پس حق تعالی رسولنه یورور که یا محمد عجب سن
کورمدکی یعنی انلرک آتاری مشاهده قیلرک و اخبارنی استماع ایلرک که سنلر ربک نه اشلدی اصحاب قیله (الم یجعل
کیدهم فی تضلیل) و بونلرک کعبه خصوصنده اولان مکر فی تضلیع وابطالده قیلدیم یعنی بونلرک مکر فی ضایع
و باطل قیلندی (وارسل علیهم طیرا ابایل ترمیم بحجابه من سحیل) و بونلرک اوزرینه ابایل قوشنی ارسال ایلدی سنک
و کادن اولان حجاری بونلرک اوزرینه آندلری حالد (فجعلهم کصفاء کول) پس بونلری حق تعالی همان کبی قیلدی
وهلاک وناه ایلدی * منشوی * کر ضعیفی در زمین خواهد امان * غلغل افتدر سپاه آسمان * اگر بر ضعیف زمینده
امان آتیه یعنی بر یوزنده اگر مظلوم بر ظالمدن بخصور اولوب حق تعالی حضرت نارندن امان استیه اول مظلومک
تضرع ویا زندن آسمانک عسکره غلغله دوشر (منشوی) * کیدند انش کزی بر خون کتی * در دندانت بکیرد چون کتی
اگر بر ضعیفی دیشکله ایصره سن و بر خون و مجروح قیلر سن بوستم مقابله سنده کاندین تدان مقتضایه سنجه دیش
اگر بیکه سنی طوته نیجه ایلر سن و جزاکی بولدقده نه قیلور سن * منشوی * شیر خود را دید در چه وز غلبه * خویش را
نشاخت آدم از عدو * شیر ایدم چاهده کند یستی یعنی کندینک عکسکی * کوردی و غلور و هجومندن اولدم
کندیستی عدودن اکلدی (منشوی) عکس خود را اوعدوی خویش دید * لاجرم بر خویش شمشیری کشید *
کندیست عکسکی اول شیر کندینک دشمنی کوردی لاجرم شیر کندی اوزرینه بر شمشیر چکدی (منشوی) ای باطلی که
بینی در کسان * خوی تو باشد در ایشان ای فلان * ای چوق ظلم که غیری که سه * رده کورر سن ای فلان اول ظلم انلرده
سنک خو یکدر * منشوی * اندر ایشان تافته * سنی تو * از نفاق و ظلم و بدعتی تو * سنک و ارغک انلرده
یلدرامش و طالع اولشدر سنک نفاق و ظلم و بدعت استککدن یعنی سنک وجود کده اولان نفاقدن و ظلمدن
و بدعتکدن و سائر اخلاق سینه دن هر نه ایسه غیر یلرک وجودی آینه سنده روغا اولوب سن اول صفتلری انلرک
زعم ایلدوب انلر بغض و عداوت ایلر سن حال بوکه المؤمن مرآة المؤمن حدیثک مقتضایه انلرک سنک مر آنکدر

وانلرده کورینن صفات قبیحه سنک کندی صفات کنکدر (منشوی) آن تو بی وان زخم بر خودی زنی * بر خود آن دم
تار اغنت می تنی * بر موجب المسلمون کنفس واحده اول ظلم ایلدیکنک کسه فی الحقیقه سنس اول زنجی کنسدیکه
اورر سن کندک اوزره اول دمده لغت تارنی طوقور سن یعنی اوزریکه لغت ایلر سن تارنل معناسنه در * منشوی *
در خود آن بد را نمی بینی عیان * ورنه دشمن بودی خود را بچنان * کندی وجود کده اول بدفعالی و قبیح خصالی
عیان کورر سن والا کندیکه جانله دشمن اولور سن * منشوی * حله بر خود میکنی ای ساده مرد * همچو ان شیر که
بر خود حله کرد * ای ساده و ابله مرد کندک اوزرینه حله ایلر سن اول مذکور اولان شیر کی که کندی عکسی اوزره حله
ایلدی و کند یستی هلاک قیلدی (منشوی) چون بقعر خوی خود اندزرسی * پس بدانی کز تو بودن نا کیمی * چونکه
کندی خو یکک قعر و غورنه ابرسه سن پس اول زمان یلور سن که اول نا کسلک سندن ایدی (منشوی) * شیر را در قعر
پیدا شد که بود * نقش او انکش در کس می نمود * ارسلانه قیو ذبیده ظاهر اولدیکه کورن آنک نقش ایدی اول
نقشکه اکا غیری کسه کورندی * منشوی * هر که دندان ضعیفی می کند * کاران شیر غلط بین می کند * هر که
بر ضعیفک دیشنی قو بره حقیقه اول غلط کور یچی شیرک ایشنی ایلر * منشوی * ای بدیده خال بد بر روی عم * عکس
خال تست ان از عم مرم * ای برامز یک کورمش عی یوزنده یعنی ای عی و خالی ذاتده قبیح نقش کورن کسه اول
سنک خالک عکسی و اثریدر عکدن نفرت ایلر خال خا میجه ایلدر اول کی مصر عده یک معناسنه و مصرع ثانیه
خا میجه ایلرک معناسنه و حاصم له ایلرک حالت معناسنه اولمق دخی جائزدر * منشوی * مؤمنان آینه یکن دیکریندر
این خبری ازیه بر اورند * مؤمنلری بر لبیک آینه سیدر و خبری پیغمبر علیه السلام حضرت تدر کتورر زنه کم امام
طبرانی اوسطده بوحدیثی انس حضرت ثلثندن روایت ایلر قال علیه السلام المؤمن مرآة المؤمن یعنی مؤمن مؤمنک
آینه سیدر هر نه صورتیکه برکسه بر مؤمن قرنداشنک وجودنده کوره اول کندینک صورت حالیدر دیک اولورای آدم
وای عالمک وجودنده احوال قبیحه و صفات خبیثه کورن کسه (منشوی) پیش چشم داشتی شیشه کبود * زان سبب
عالم کبود می نمود * مثلاً من کوزک اوکنده شیشه کبود طوندک اول سفیدن عالم سکا کبود کورندی حال بوکه عالم
کبود کادر (منشوی) کرنه کوری این کبودی دان زخویش * خویش را بد کومک و کس را تو بدیش * اگر کور دکل
ایسک بو عالمده کور دیکک کبوداکی کند کدن بیل کندیکه برامز دی ارتق غیری به برامز دیمه یعنی اگر کور دکل
ایسک بو عالمده کور دیکک عیب و نقصانی کندی نفسکدن کور کندی نفسکده بدی غیری کسیه ارتق بدو بیله نا کندی
عییکه مشغول اولمده غیری ناسک عیوخی کور مکدن فارغ اوله سن و ناسانی غیبت و مالا نه نشیدن امسال ایدوب
طیبت و سعادت بوله سن ته کم حضرت نبی صلی الله علیه وسلم یورر لطوبی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس و انتفق
الفضل من ماله و امسک الفضل من قوله و رواه الدیلمی فی فردوس الاخبار عن انس رضی الله عنه (منشوی) مؤمن ارب نظر
بنور الله بود * غیب مؤمن را برهنه چون نمود * مؤمن اگر الله نوریه نظر ایلر اولمیددی احوال غیبیدن مؤمنه نیجه
کور یورردی یعنی مؤمن اگر الله نوریه نظر ایلر نه غیبده اولان امور و احوالی مکشوف و عریان کوره مز و باطنده اولان
اسرار و نظری کوره مز اسرار ضما نره نظر ایلر کورنر و حقیقت حالی کورنر الله نوریه نظر قیلر اولانر در (ولهذا قال
صلی الله علیه وسلم فی حقهم اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر نور الله و رواه البخاری فی التاریخ و الترمذی عن ابی سعید
و الطبرانی عن ابی امامه * منشوی * چونکه نور نظر شار الله بدی * سکو بی راواندیدی ایزدی * ای عیب بین
چونکم سن الله ناریه نظر ایلر اولدک نار الله دن مراد اللهم بعد و فراقیدر یعنی چونکم سن اشیا به اللهم
فراقیلر و اندن بعد اولدیغک حالد نظر ایلر سنک ایلرکی برامز لقدن ککیر و کورمدک و سنک و بد حقیقه نه شیدر
تمیز ایلرک بونلرک سببی حقه نظر ایلرک اولور * منشوی * اندک اندل نور را بر نازن * تاشود نار تو نوری و الحزن *
ای خلقک عیب و نقصان * کورمکه مشغول اولان کسه اگر بو بد نظر دن خلاص اولمق استرسک از حق از حق
نوری ناره اور یعنی تدویم بیل نور و جیدی نار بر شریط و لهب طبیعت و نفسانیت اوزره اور تا کم سنک نار نفسک
و لهب طبیعتک نور و حده و ضیاء حقیقه مبدل اوله ای حزن و غم صاحب اولدمکه نار نفسک منطق اوله
نور و حده سنک وجود کده تجلی قیله اول نورله اشیا به نظر قیلور سن و حله اشیا بی مظاهر الهی بولور سن پس عیب
بینل کدن بری اولور سن مادامکه نور حقه نظر قیلر سن حقیقت بین اوله مر سن و عیب بینلک مر ته سندن
دخی کدر قیله مر سن پس بومعنی انسانک مجرد کندی کسب و اختیار به حاصل اولوب بیلکه توفیق
الهی و هدایت ربانی ایلد یعنی مقرر اولدیه تعلیم الطالیین مناجاته توفیق و ترغیب الصالحین عرض حاجاته
باشلایوب * منشوی * هم تو زن یارب از ان آب طهر و * تاشود این نار عالم حله نور * یا رب العالمین اول آب طهر و ردن

هم سن اور تا که عالم نواری جیعا نور اوله آب ظهوردن مراد توفیق و عنایت و تیسیر و هدایت و که نفسنده
 یونلر ما طهر و کبیر که هم مطهر لر هم مطهر لر در نار عالمدن مراد بعد و غفلت و جهالت و کشف است
 و یونلر انسانی بد خصا اشد در حد اتمه بوصف تر سبب نار و جهالت در و باعث نار فرقت در بواجادن یونلر نار
 تعمیر اولور و توصیف تری انساندن از اله انزالات و هدایت آبی (منوی) آب دریا جله در فرمان نیست * آب
 و آتش ای خداوند آن نیست * الهی دریانک آبی بالکلیه سنک فرمانده درای خداوند آب و آتش سنک لایق و ملکه کرد
 آب و آتشدن مراد اگر چه ظاهر ده اولان آب و آتش فهم اولور اما آبدن مراد جمیع مطهر و مطنی اولان شیر اولور
 اگر صوری اولسون و اگر معنوی اولسون و آتشدن مراد اگر صوری و اگر معنوی احرار و افتا ایلین شیر اولور
 پس اگر بوجه سی سنک امر و فرمانده و قبضه تسخیر کرده دیک اشعار اید یی اولور * منوی * کرو خواهی آتش
 آب خوش شود و در خواهی آب هم آتش شود ای خدا صکر سن استیبه سن آتش لطیف و خوش آب اولور
 و اگر استیبه سن آب هم آتش اولور (منوی) این طلب در ماه از ایجاد تست * رستن از سید ارباب داد تست *
 الهی برده بطلب وسی هم سنک ایجاد کرد و سید اولمندن نور تلقی سنک داد و احسان کدر (منوی) بی طلب
 تو این طلب مان داده * کج احسان بر همه یکشاده * طلب سز بره بطلبی سن و بر دل احسان خزینه ری
 جمیع قولاری که آید و بی شمار بی حد عطار و بر منشن چونکم * طلب سز بره طلب احسان ایلدک پس طلب
 قیاد قد نصکره مطلوب عزی دخی عطا ایلد * مرده بدن خرکوش سوی تجیران که شیر در چاه افتاد * منوی *
 چونکه خرکوش از رهایی شاد گشت * سوی تجیران دوان شد تا بدشت * چونکه خرکوش خلاص
 اولمندن شاد اولدی تجیران جاننه صحرایه دکن یلر کتدی (منوی) شیرا چون دید در چه گشته زار *
 خرکوش شادمان تا مر غزار * خرکوش چونکه شیری چاه اینخنده زار و مهور اولمش کوردی مر غزار و چراگاه
 دکن شاد اولدی حلاله خرکوش و در قص قیلدی (منوی) دست میرد چون رهید از دست مرل * سبیز
 و در قصان در هوا چون شاخ و برل * خرکوش چونکه موندک آتندن نور تلدی اللری بری برینه آوردی و سبیز و قصان
 اولدی هواده شاخ و برل کبی یعنی هواده شاخ و برلر قصان اولدی بی کبی سبزلک لطافت و طراوتدن گایه در (منوی)
 شاخ و برل از حبس خاله آزاد شد * سر بر آورد و حرف باد شد * شاخ و برلر خاکت حبسندن آزاد اولدی باشن و قارو
 کتوردی و بادک حریف و مصاحبی اولدی (منوی) بر که چون شاخ را بست کافتند * تا ایلای درخت اشتافتند *
 بیرا قلم چونکه بودا یی یار دیر و حبسندن نجات بولد یلر تادر خنک آوزر نه اودیلر و فوخته عروج ایلدوب مر ارب عالیله
 بولدیلر (م) بازبان شطاه شکر خدا ی سر اید مر بر برکی جدا که برورد اصل مارا و اذالعهطا * که درخت استغلاظ آمد
 فاستوی (بویات شرفه سورة قصده اولان آیه اشارتدراوی بودر که (ذلک مثلهم فی التوریه) یعنی شو و وصف مذکور
 یونلر صفت عجیب الشاندر کتاب موساده (مثلهم فی الانجیل کرع اخرج شطاه) دخی صفتلر در انجیلده و با خود
 مثلهم فی الانجیل مستدا و له و خبری کرع اخرج شطاه اوله یعنی یونلر انجیلده صفتلری شول اکن کبیر و که اول
 حالده ابراز و اخرج ایلدوب و بی راغنی (فا زره) من الموارنه فنی المعاونه اومن الازار و هی الاعانه پس تقویت
 و بر و معاونت ایده اول شطاه (فاستغلاظ) پس رفتدن غلظته تبدل بول اوله (فاستوی علی سوقه) آتندن نصکره ساقلری
 آوزره قایم اولدی (بعب الزراع) زراعی عجب کتور زاول زرعت قوی و عظمتی و حسن منطری جناب عزت جلوت قدرته
 و علت صحابه کرامک مبدأ اسلامنده ضعیف و قلیل اولوب بعده کثیر اولوب یونلر احوالی مستحکم
 اولدی یعنی ضرب مثل سور زراعت حضرت پیغمبر علیه السلام اول خالده شطاه زرع کبی ایدی بعده چهار
 یار کین رضی الله عنهم اید قوی اولوب و احباب سعادت قریله مستحکم و مستغلاظ اولوب یوما فیوما زیاد ایلد قنده ناس
 یونلر احوال عجیب الشانته تعجب ایدر لدی (ایغیظهم الکفار) تعلیلد ز یونلر احوالی زرع تشبیه در روز بروز قری
 و زیاده اولد قری یعنی یونلر یوما فیوما قریلری کفار یونلر غلظت و غضب ایلریدن اوتیرید (وعد الله الذین آمنوا) الله
 تعالی و عده ایلدی شول کسره که ایمان کتور دیلر (وعلوا الصالحات) دخی عمل صالح ایلدیلر (منهم مغفوره) یونلردن
 مغفرت اوله عنود و نوب و عیوب و عده ایلدی (واجرا عنظما) دخی عظیم اجر و عده ایلدی معنی (بویات لسان شطاه
 اید یعنی هنوز چمن بیرا اله اول زرع خدای تعالی شکر فی هر بریش و هر بریاق بشقه ایدر لدی ادا ایلر بولدی که
 غنما و احسان صاحب اولان خدای تعالی بزم اصلزی بیلدی تا اول بزم اصلاز و کومر مستغلاظ و مستحکم درخت
 کایدی و ساقی آوزره مستوی و قائم اولدی حضرت مولانا حبس سدن و منجن بدندن از ادا اولان عشاقک احوالی
 و حبس خاکسکن نظم و رالان شطاه زرع تشبیه ایدوب و بطون درختدن بر و زایدن بر کاره تمیل ایدوب در لر که

هر شول

هر شول کسکه تن که شطار و حی حبس خالتدن آزاد و برلر و شکوفه قلبی بند بدندن خلاص اولوب مر تبه کماله
 درخت مستحکم و شجره مستعلاک منابه سنه یدکده هر مر تبه دهنه لسان حاله شکر کز ارق و باد هوای عشق یارنه
 رقص و بی قرار ایلدوب دائم اذوق و شوقدن خالی دکالدر * منوی * جانمای بسته اندر آب و گل * چون رهند
 از آب و کلم شاددل * آب و کادن بسته و محبوب اولمش جانلر چونکه آب و کادن یعنی جسمانیت و نفسانیتدن
 خورنلر شاددل اولد قری حالده یوشاددل کلمه سی مر هون اولور بویت (منوی) در هوای عشق چون رقصان
 شوند * همجو قری بدربنی نقصان شوند * یعنی شاددل اولد قری حالده یوشاددل اول جانلر در حق تعالی شکی
 هواستده سرور قلبه رقص لید ییجی اولور لر قری بدربنی نقصان اولور (منوی) جسم شان در رقص و جانم ساخود
 مبرس * وانکه کیرد جان از انما خود مبرس * انلرک جسمی رقصده در کمال سرور لیدن جانلری خود صورده که انلرک
 جانلرک شانی توصیف ایلک نمکن دکالدر * منوی * شیرا خرکوش در زندان نشاندک شیری کوز خرکوشی یماند
 * خرکوش ارسلانی زندانده اوتور تدی اول بر شیر زهی عیب و عار که اول بر خرکوشدن کبر و قادی بویتمده تعریض
 وارد شول شیر و دلیر کچن کسره که خرکوش تقیبت زبونی و آنک خداع و مکر سنک مفتونی اوله (منوی) در چنان
 تنکی و آنکه این عجب * غز دین خواهد که کوشندش لقب * انجیلین بر عیب و عارده درو آند نصکره بوعبد راستر که آنک
 لقبی خیر الدین دیله یعنی اسیر نفس و هوا ایلکن و عیوب و ذنوبه مبتلا ایلکن یونلر نصکره بوعبد که کسند و بی دین
 و طریقتده بر عالی قدر کسره زعم ایلدوب استر که خلق آنک لقبی خیر الدین و یا مصلح الدین و یا کل الدین دیله و بوالقاب
 کبی تعظیم و تکریمی مشعر مدح ایلدوب یونلر خیر الدین وازی حضرت لری نه شایسته تعریض اولتی دخی مختلدر * منوی
 ای چو شیری در تنک این چاه فرد * نفس چون خرکوش خونت ریخت و خورد * ای کسره سن یوتها چاهک دبدنه یعنی
 یوتن قیوستک لیچنده بر شیر سن خرکوش کبی نفس مکر و حیلده ایلستک قنک دو کدی و لیچدی (م) نفس خرکوش
 و صحرادر آ * یونقهر این چه چون بحر * سنک خرکوش کبی مکار و نفسک صحراده جاده در سن آتدن غافل اولوب
 بوجون بحر چاهک تعریف قلمش سن یعنی قیل و قال و بحث و جدال و جواب و سوال بی مال قیوسته و دوشوب افکار
 و وسوس صوبی عقلک باشندن آشوب زار و زبون اولمش سن (منوی) سوی تجیران دیدن شیر کین کابشر و ایا قوم
 اذاجاه البشیر * اول خرکوش شیر کیر باندیر تجیرلر جاننه شیرک هلاک اولمشی تبشیرا تمک لیچون مسارعه ایلدی
 و انلرک بشارت و بر و سوب سوبیدیکه ای قوم بشارت لیلیک بری بر یکزه زیرا که ستره مرده و بریمی کلدی و ستری
 هلاک دشمنله مسرور و شادان قیلدی حدیثده وارد اولددر که مؤمنلر بشارت و بر منک و قلبلری نه ادخال سرور
 ایلک افضل اعمال دندرت که حضرت رسول علیه السلام یور مشلر من افضل الاعمال ادخال السرور علی المؤمنین *
 رواه البیهقی عن ابن المنکدر خرکوش طائفه تجیرانه بوکونه بشارت و بر دیکه * منوی * مرده مرده ای کره
 عیش ساز * کان سنک دوزخ بدوزخ رفت باز * ای عیش دوزخی و عشرت ایدیمی کره ستره مرده و بشارت که اول دوزخ
 کلای کیر و دوزخه کسدی * منوی * مرده مرده کان عدوی جانما * کشفهم خالقش دندانه * بشارت بشارت که
 اول جانلرک دشمنی خدای تعالی سنک قهری آنک دیشلری قوی یاردی یونلر مراد نفس لمارنک دمه و اولمشی و عقل
 معاد آنک شرنندن نجات بولمش و قوی روحانیه و جسمانیه و حواس ظاهره و باطنه آنک قنار و زوالندن عقلک تبشیر
 قیلمشی و انلرک دخی بوخبر صبرت آمیزدن مسرور و شادان اولمشی اولور * منوی * انکه از پنجه بسی سرها بکوفت
 همجو خوش جاروب مر کش رابر وقت * اول شیرک پنجه سندن چو قنق باشلری دو کدی مرل جاروبی آتی هم خس
 و خار کبی سپردی (منوی) جمیع کشته اندن زمان جله و خوش * شاد و خندان از طرب در دوزخ و خوش * اول زمان
 جله و خوش جمیع اولدی شاد و خندان اولد قری حالده طرب و سرور و دوزخ و خوش * جمیع شدن تجیران در کرد
 خرکوش و ثنا گفتن اورا (منوی) حلقه کردند او چو شمع در میان * حبه آوردند و گفتندش که هان * و خوش آنک
 اطرافنی حلقه و لحاظه ایلدیلر اول آنلرک میا شده بر شمع کبی ایدی اکا حبه تعظیم کتور دیلر و کادیدیلر که اول (م) ی
 نور شنه آجانی یاری * نه تو عزرائیل شیران نری * سن آسمانک فرشته سید یا بر یسن فرشته آسمان و بری دکسین
 بلکه سن ارکات ارسلانلر عزرائیل سن که قهرله آتی هلاک ایدوب بری آنک شرنندن خلاص ایلدک مراد قوی و حواسک
 عقل معاده بعد از خلاص من افات النفس ایلدک کوری مدح و ثنادر و مریدلر مرادی مر تبه معنده اولان مر شد صاحب
 س داده قیلد قری جد و سیاهک صورتید (م) هر چه هستی جان ما قریان تست * دست بردی دست و بازویت درست
 هر نه اولد کسره بزم جانن سنک قریانکدر آتندن ال ایلرک یعنی چه لایه سبقت ایدوب غلبه ایلدک ال و قولک درست

اصغر علی از نذر نه قیلد بل بر یعنی سعلری سدا بلد بلا استماع دعوت من (واسعه و انبساط) غشاه و غطا قیلوب پورند بار
 نیایاری بنم دعوت فرط کراشدن (قال الله اشأنی قد تروا بایده انهم والحقوا بهم الشهد فیه لهم الیها و تعاقبهم بها
 (واصر و ا) ای اکبوا علی الکفر والمعاصی (واستکبروا استکبارا) یعنی معاصی به مکب اولوب دعوت من استکبار اولوب
 معنای بیت حضرت نوحه امی دید برفنی رزه موعود اولان ثواب نوح دخی دید بیکه اول طرفند که استغشای تیاب
 ایلد بیکر انکچون کور من سکر حضرت خداوند کار دخی سورور که ای هوای هوا جس شهواته محجب وای غشاه
 غلابی و عوایق بدنه مستتر من ذات وصفات حتی نیجه مشاهده ایدرسن که دیده سر یرتک حجاب غفلتدن کشاده
 و بصیرتک عیای شهوتدن آزاده اولیه پس چشم جان کور و کوش جنان مستور اولد یغندن شهود جمال حقندن
 دور اولد بیکر (منوی) رور سردر جامه های پیچیده اید * لاجرم پادیده و نادیده اید * ای ثم وجه الله سرندن غافل اولنلر
 باشکزی و یوز کزی جامد بیکر صامت منسز یعنی وجه باطنکزی و سر جانکزی طبیعت جسمانیست جامه لیه پیچیده
 فیلمسز لاجرم کوزایله سز کور غشای منسز یعنی سر نده دخی چشم باطنکزی و اردو لیه کن حجاب بدنه ایلد محجوب
 و مستور اولد یغندن وجه باقی کور غشای و بواجلدن جمال حقیقی هر شیشه مشاهده فیلمسز * منوی *
 آدمی دیدست و باقی بوست * دیده آنست آنکه دید دوست * آدمی فی الحقیقه دیده در و باقی بوست در یعنی انسان
 بصیر منزله منسز در باقی اشیا و اعضا بوست * کیم در نه کم مر دمک چشمه انسان العین در بر دخی انسان دید کوری
 باقی اشیا به نسبت انسان العین منزله منسز اولد یعنی اعتبار له در ازل نسبه که دوستی کور سکر کور و مرک اولد رس انسان
 دوستی کور سکر دخی مستلزم اولد زیرا آدم دیده در و دیده دخی دوستی کور سکر دوستی کور سکر دیده دیده اولد و دیده
 منسز به سینه ارمین آدم اولد بیکر اشعار قیلور و بوند * بر وجه آخر دخی جان اولد فی الحقیقه آدمی چشم در و باقی
 بوست در کور و مرک اولد که دوستی کور سکر دوستی کور سکر کوز فی الحقیقه کوز اولد پس دوستی کور سکر آدم انسان اولد
 را انسان العین منسز بوست * اولد دیک اولد * می * چونکه دید دوست بود کور به * دوست کور باقی باشد در به * چونکه
 بر دیده به دوستی کور و مرک اولیه کور اولد بیکر دوست که اول باقی اولیه دور اولد بیکر زرافانی اولان محبوب دوستلغه
 لایق دکلار مع الاختیار باقی اولیان محبوبدن مفارقت اولد به بالضروری مفارقت خود مقرر در بواجلدن باقی اولیان
 دوستلر دن مع الاختیار دور اولوب باقی اولنه کوکل بعلقی لازم و واجب اولد (منوی) چون رسول روم این الفاظ تر
 در سماع آورد شد متناظر * چونکه فی صر و مرک رسولی بو تر و نازه الفاظی اهل مدینه دن سماعه کتوردی یعنی گوشه
 بتوردی حضرت عمر رضی الله عنیه کور که متناظر لایزادی (منوی) دیده را بر جستن عمر کاشت (رخت را واسپ را
 ضایع گذاشت * کوزی حضرت عمر رضی الله عنیه کور که جستن و جوی اوزره حواله قیلدی اسبابی و آتقی ضایع قودی
 یعنی اسباب و اسبیتی بتوردی و فراغت قیلدی * منوی * هر طرف اندری ان مر دکار * می شدی پرسیان اود و ناه و ار
 اول مر دکار لایزاده و نازده هر طرف اول رسول روم دیوانه کبی پرسیان اولوردی بویتده بو معنی دخی جان زد که پرسیان
 و افطنه مضاف اولد و اولد فی حضرت عمر عائد اولد مصر ع اولد اولان ان لفظی دخی اکا عائد اولد و مر دکار دن مراد
 رسول روم اولد بو تفراده اوزره معنی بوید بیک اولور که مر دکار اولان رسول اول حضرت عمر بنده هر طرفه انک پرسیانی
 اولوردی بچنون کبی * منوی * کین چنین مر دی بود اندر جهان * و از جهان * مانند جان باشد نه مان * اول
 رسول روم تعبیا کند و سینه بوید دید بیکه جهان ایچره بونک کبی بر مر داوله و جهان دن اول مر دجان کبی نهان اولد یعنی
 بوید مد بر عالم و جان کبی حیات بخش بنی آدم بو جهان ایچره بر مر د صاحب علم اولد مع هذا بو جهان اهلندن
 نه نهان اولد بو مر تبه شهرت زیاده اختصار عید ردیوب انک طلبنده اولدی * منوی * جستن اورا تاش چون
 بنده بود * لاجرم جویده باشد بود * پس اول رسول روم آتی جستن و جو ایلدی تا اکابنده کبی اولد لاجرم طلب
 اید بچی مطاوعی بواجبی اولور (کافال علیه السلام من طلب و جد و جد * منوی * دید اعرابی زنی اوراد خیل * گفت
 عرا بیک بر آن خیل * بر اعرابی عورت اول رسولی دخیل کوردی اعرابی شهرده ساکن اولمین بادیه و قری عرب لیه
 دیر دخیل سکر مددن کلوب بر قومه داخل اولان کیمه بهر بر یعنی بادیه و قراهه ساکن اولان عربلر دن بر شاون اول
 رسولی غریب کور و بر فرامته انک طالب حضرت عمر اید و کبی یلوب اکایدی اشته عمر اول خرما اناجنک التنده در
 (منوی) زیر خرما بن زخلقان اوجنا * زیر سایه خفته بن سایه خدا * اول حضرت عمر خلافت دن جدا خرما اناجنک
 التنده در خدای نه الینک طلانی سایه لخل التنده باقی کوردیدی (باقتی رسول روم امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه
 زیر رحمت حقه (منوی) آسمان از آرد و استاد * مر بمر دید و در اید * رسول روم اول بره کادی ابراقدن
 آباغ اوزره بتوردی حضرت عمر رضی الله عنیه کوردی و در تمکه دوشدی * منوی * هیبتی زان خفته آمد بر رسول

حالی خوش کرد بر جانش نزول * رسول روم اول خفته اولان حضرت عمر دن بر هیبت کادی بر خوش حالت انک جانی
 اوزره نزول ایلدی * منوی * مهر و هیبت هست ضد هم * در * این دو ضد را دید جمع اندر جکر * محبت و هیبت بری
 برینک ضدید را رسول روم بواجبی ضدی جکر نده جمع اولمش کوردی (منوی) گفت با خود من شهنزاده ام *
 پیش سلطانان مه و بیکزیده ام * رسول روم چونکم بو هیبت و عظمتی کند یسند کوردی کندی به دیدی
 بن بادشاهلر کور مش سلطانلر قنده اولد و مقبول رکیده اولمش (منوی) از شما هم هیبت زری بود * هیبت این مرد
 هر شمر را بود * بادشاهلر دن بکار خوف و هیبت اولدی اما بو مرد دل فیهی بنم عقل و هویتی قایدی (می) رفته ام
 درینشه شیر و پلنگ (روی من زیسان نکر داند رنگ * شیر و پلنگ اولان یشنه به کشمش بنم یوزم انلر دن رنگی دوند رمی
 (منوی) پس شدستم در مصاف و کارزار * هم جوش * بر آن دم که باشد کارزار * چونکم مصاف و کارزارده ش * بیکری
 اولدم اولدم که کارزار اوله و اول وقتده که عمل دشوار اوله یعنی کار دشوار اولد یعنی دمده شیر کبی بن جوق صفرده
 و جنگ کرده اولدم * منوی * پس که خوردم بس زخم زخم کران * دل قوی تر بود * ام از دیگران * زیاده زخم یدم
 و جوق زخم کران اوردم اول حالده غیر یلر دن دل قوی تراولمش (منوی) بی سلاح این مرد خفته بر زمین * من هیبت
 اندام لوزان چیست این * بو مرد سلاح من را اوزره باقوب او یومش بنیدی اندام له در تریجیم بونه حالتدر * منوی *
 هیبت حقیقت این از خلق نیست * هیبت این مرد صاحب دلق نیست * بو هیبت حقیقت هیبتی سید و خلقتدن دکلدر
 زیرا خلقت هیبتی کرار امر ارا کور مش دیدی بو صاحب دلق مرد دل هیبتی دکلدر زرافانی اولان درویشلر دن
 بو مر تبه هیبتی اولد دیدی (منوی) هر که ترسد از حق و تقوی کربد (ترسد از وی جن و انس و هر که دید) بویت حضرت
 مولاناقدس الله سره العزیز لساندن خائف اولنلر و زهد و تقوی اختیار قیلنلر عظم شانی بیان ایچون واقع اولمشدر
 سورور لکه هر شول کسه که الله دن قورقودی و تقوی اختیار ایدتی تقوی دن ادنی مر تبه سی شریک دخی و جلیدن برهیز
 و اوسط مر تبه سی جمیع محرمات و منیها بدن برهیز و اعلام مر تبه سی جمیع ماموی الله دن برهیز ایلکدر بر کسه که
 الله دن قورقسه و بو مر اتب ثلاثه اوزره متقی و برهیز کار اولسه اندن قورقور جن و انس و هر کیم که آتی کوردی تنه کم
 بو حدیثده واقع اولدی من خاف الله خاف کل شیئ منه و فی روایه انری من خاف الله یخوف الخلق منه و من خاف الخلق
 یخوفه من الخلق (می) اندرین فکرت بخرمت دست بست (بعد یک ساعت عراز خواب جستن) بو فکر تده رسول روم
 حرمت و ادب له بغلیدی و حضرت عمر رضی الله عنه تعظیما خضوع و خشوع ایلد فایم طوردی بر ساعتده نصره
 حضرت عمر رضی الله عنه خوابدن صحیره دی او قوردی (سلام کردن رسول روم بامیر المؤمنین عمر رضی الله عنه * می
 کرد خدمت مر عمر را و سلام) گفت پیغمبر سلام انکه کلام (سلام کردن رسول روم حضرت عمر رضی الله عنه و تعظیم و سلام
 ایلدی پیغمبر علیه السلام اول سلام اند نصکره کلام دیدی کافال علیه السلام السلام قبل الکلام و فی روایه انری
 السلام ثم الکلام رواه الترمذی عن جابر (منوی) پس علیکش گفت اورا یش خواند * ایمنش کرد و پیش خود نشاند
 السلام تطوع و الراد فریضة حدیثک مقتضا سنجه پس حضرت عمر علیه السلام دیورد سلام ایلوب اول رسول روی
 او کنه او قودی حضرت عمر رضی الله عنه آتی خوف دن این ایلدی و کندی بنک حضور نده او قوردی * منوی *
 لا تخافوا هت نزل خاتقان * هست در خور از برای خاتقان * خایه لک نزلی لا تخافوا اولدی یعنی الله دن قورقچی
 کسه لک ما حضر طعامی قورقنک دیوا من قیلانی اولدی تنه کم ربوبیت حقه اقر او ایدوب استقامت ایلین خایه لک ایچون
 ملائکه عند الموت و با عند البعث و الحشر نزول ایدوب انلر لا تخافوا ولا تحزنوا دیه ل (کافال الله تعالی ان الذین قالوا ربنا
 الله ثم استقاموا اتنزل علیهم الملائکه ان لا تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة الی کنتم توعدون) زیرا لایق اولدی خایه لک
 اوزری اول لا تخافوا نزلی (می) هر که ترسد مر و را این کنند * مر دل ترسند راسا کن کنند * هر کیم که الله دن قورقه
 تحقیقه سا آتی این ایلر تحقیقه سا خوف اید بچینک کوکافی ساکن و منسلی ایلر * منوی * انکه خوف نیست چون
 کوی مترس * درس چه دهی نیست او محتاج درس * اول کسه که انک خوف بو قدر کا خوف ایلد نیجه دیر سن یعنی
 دیر سن اکادر سن نه و دیر سن او خود در سه محتاج دکلدر یعنی * کمت بالغه الهیه بونک اوزر نه جاریه در که
 امین اولنی قورقود و خایف اولنی امین ایدر و هر کس نه محتاج ایسه انک حاجتی اکاسوق ایدر محتاج اولمین
 کسه به برشی بو مرک حکمته مناسب دکلدر * منوی * آن دل از جارتده راد لک ساد کرد * خاطر و برانش را آباد کرد *
 حضرت عمر اول کوکافی برندن کشی دلش ادا ایلدی انک و بران خاطر فی اباد ایلدی * منوی (بعد از ان کفش سخنهای
 دقیق و در صفات پاک حق نم الرقیق * اند نصکره حضرت عمر رضی الله عنه رسول روم اسرار الهیه دن دقیق
 و خفی سوزل دیدی و نم الرقیق اولان حق تعالی نلک بالی نظیر صفتلر دن دیدی رقیق رفقه در رفقه غفلتک ضدیدر

طبیعیات وارد و خبیث و ابله و چون خبیثات وارد مصرع نانی و معنایی متعادل و بر کلام یا در خوش کن خوشی بین و بر نجان بدی بین دین اولی (م) یک مثال ای دل بی فرقی سار و بایدانی جبر از اختیار و ای کوکل جبر و اختیاری بری برندن فرق و تمیز ملک ایچون بر مثال کتور تا جبری اختیار دین یله سن * منوی * دست کان لرزان بود از آسایش * و آنکه دستی را نوازانی ز جاش * من لادست اول دست که از عا شدن دترجیحی اوله رعشه بر مر صد که انسانه کاد * کده انک الی دتره و بی اختیارالی دتره من کسه به مر نعلش دینور و اول بردستی که آتی برندن سن دتره درس * منوی * هر دو جنبش آفریده حق شناس * ایک شوان گردان با آن قیاس * هر ایک حرکتی حق تعالی ملک برادلمشی و مخلوقی اکله لیکن بونی اک قیاس ملک کرکز بر او اختیاری و اول اضطراریدر اگر چه ایکسینک یله خالق حق در لیکر بینم ساره فرق عظیم زاردر * منوی * ریس بشیا که ریس ریس * مرعش را تی پشیمان دیدیش * بو حرکتدن پشیمان سنکه آتی سن دتره لکس معلوم اولدیکه بو خصوصه سنک اختیارلک وارد اما مرعشی اول حرکتدن قن پشیمان کوردلک یعنی پشیمان کوردلک زیرا که مجبوردر پس اهل الاهک جبری مرعشک جبرنه بکزر که مقبول و محدود و اهل نفسک و جبریه نک جبری غیر مرعش اولکک تحرک بدایدلکده مجبورم دیمسنه بکزر که مذموم و محدود و نفسک حظی جانبیه کاسر مرید و مختار اولور و طاعت و عبادت کاسر اختیار مرید و قدر دیو کند یلری جبری قیلور (منوی * بحث عقلست این چه عقل آن حیل * تاضعینی ره بردانجا مکر * بوذ کر اولنان بحث عقلک بحیل در بوجیل که نه عقلدر یعنی بوجیل ایدیحی عقل جزوی حد ذاتره عقل دکادر دینک اولور استقام انکار ایچون اولوب حیل کر اولان عقلی نفسنده عقل اولمتدن نی قیلور بر اصلنده عقل عقل کاید که انبیا و اولیا نک عقلدر و عقول جزیه اکانت عقل دکادر پس تقدیر معنی بوذ کر اولنان بحث عقل در کده اصلنده عقل دکادر بو بحث عقلی انکچوندر که نابرضیف الذهن کسه مکر که اول جبر و اختیار مرید به سنک اول ایله و جبر و اختیار در عقلی تنبکی قدر فهم ایله (منوی * بحث عقلی کردرومر جان بود * ان ذکر باشد که بحث جان بود عقله منسوب اولان یعنی بحث فرضا کردرومر جان اولسه اول بحث غیری اولور که جان بحثی اوله یعنی جان بحثی بر مرید به خوب و لطیف اولور که عقله منسوب اولان بحث کردرومر جان یله اولسه اکامائل اولور (منوی * بحث جان ادر مقامی دیگرست * باده جائز اقوامی دیگرست * جان متعلق اولان بحث بر مقام آخر دره اول مقام عقادن عالی و برتر در جان باده سنک بر آخر قوامی وارد که اول عقل باده سنک قواصیه بکزه من (منوی * آن زمان که بحث عقلی ساز بود * این عمر باو الحکم موجود بود * اول زمانده که عقله منسوب اولان بحث دوزنی و اعتباری و ارادی بو عمر که مراد حضرت عمر رضی الله عنهدر و الحکم ایله همراز و مساوی و الحکم ابو جهلک مقدم اولان آتیندر و آنکده اسمی عمر در دینار و الحکم دیوا کانکچون کنت و بر مشرک حکم عقلیه ده غایتله ماهر و اباحت فکر به زیاده و ارادی چونک حضرت نبی علیه السلام بحث اولوب انری دین مینه دعوت ایدلکده بو قدر عقله اسرار و به دن غافل و علوم دینه دن جادل اولدی پس ضدیله کنت و بر یلوب ابو جهل دیمکله معروف اولدی و بو کنتله شهرت بولدی اما حضرت عمر ایمانه کلدی و علم دینی و بحث جانی یلادی اول حضرت نک لقب شریفی فاروق اولدی انکچون کنتی باطنی زیاده فرق رعیه یلاری ته کم * و در (منوی * چون عمر عقل آمد سوی جن و الحکم ابو جهل شد در بحث ان * چونک حضرت عمر عقلمدن جان جانبیه کلدی یعنی عقل جزوی مرید به سنکدن بکوب ایمان و اسلامه کلوب جان مرید به سنی بولدی و الحکم آنک بحثنده ابو جهل اولدی یعنی کنتی ابو الحکم ایکن اول جانک بحثنده ابو جهل اولوب جهل و غفلت مرید به سنده قالدی و ایمان و عرفاندن و اسرار و حکم جانکدن محروم اولدی * منوی * سوی حس و سوی عقل او کمالست * کرچه خود نسبت یچان او با حلیست * حس جاننده و عقل جزوی جاننده اول ابو جهل کاسلدر کرچه جان نسبت خود او با حلدن و الحاصل استدلالی و صوری و عقلی اولان اموره نسبت اول ابو الحکم در دینی و یقینی و جانی اولان علومه نسبت اول ابو جهل در پس بوندن معلوم اولدیکه عقل جزو سنک بحثی و استدلالی دینه متعلق اولان و جان و انساب قیلان علوم و اسرار و واسطه اولمز و نفع و فائده دخی قیلز * منوی * بحث عقل و حس اثر دان یاسب * بحث جانی یا عجب یاو العجب * بحث عقلی و بحث حسی بی اثر یسل یا عجب یعنی عقل و حسک بحثی با اثر دن مؤثره استدلال و اخود سیددن مسببه انتقال ابلک یل که عقل و حس اثر و سبب مرید به سنکدن ایلری تجا و زیاده من و جان مرید به سنه کیده من اما بوجان منسوب اولان بحث یا عجب در و یا خود عجب صاحبیدر یعنی جان منسوب اولان بحث و علی بر مرید به عجب یسل و عجب عجباید که عقل جزوی صاحبی انک ادر کسکده حیران و کلماتک فهمنده دخی عاجز و ناتواندر (منوی * ضربه جان آمد نمادای مستحی * لازم و ملزوم و نانی مقتضی

* زانکه بیناوا که نورش باز غشت * از دلیل و از عصا کش فار غشت * بوذ کر اولنان جبر و قدر بحثی قبل و قال و بحث عقل بر عقلدر که متکامن و اهل جداله لایقدر اما اصحاب کمال بوکونه بحث وجد الدن خلاص لولش لردر زیرای طالع رضا و ضیای هدی وای راغب اسرار خدا و نوره جانک ضوئی کلدی و عین العیان حاصل اولدی پس دلائل عقلیه دن لازم و ملزوم و نانی و مقتضی قالدی لازم و ملزوم مثال طویل التجاد و کثیر الرماذکی که بو نملزومدر و نوره لازم کلان قد طویل و مسلمان کثیردر که بونلردن کایه در اما بوجله مناسب اولان لازم و ملزوم مثلاً افعال خلق ملزوم و اکاحقک خلقی اعمی لازم در نانی و مقتضی اسم قاعده را کرمایشلرنده و اومقدر اولور سه بری برینک مقابل و ضدی اولوب نی ایدیحی و اقتضای ایدیحی دخی قالدی دیمک اولور و اومقدر اولور سه مقتضی نی ایدیحی قالدی دیمک اولور مثلاً بوجله مناسب عند اهل السنه افعال خلقی حق مقتضیدر اهل قدر و اصحاب اعتزال بونی نافیدر پس ضیای جان و مقتضای اعیان اولدقده بوذ کر اولنانک بر سیده فالمز اول سیدنکه برینا کسنه نک نوری باز غدر یعنی طالع و لامعدرا اول بینا دلیدن و عصا کشدن فار غدر بعض نسخه ده از دلیل چون عصا کش فار غشت واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنا اول بینا عصا کش کی دلیدن فارغ و مستغنیدر دیمک اولور (تفسیر و هو معکم ایما کنتم) بوی آیت کریمه سورده حدیده در و بوجله بوی آیت کریمه نک تفسیر و تحقیق سنک سیانده در معنای شریفی اول الله سز که یله در در نه برده و نه حالده اول کزاکر اول اول الله هر نه برده اول کز علم و قدر لک سز که یله در عموما و فضل و رحمت یله یله در خصوص صادی و تفسیر ایشلدر اما بوجمعیت فی الحقیقه عقلیه ییلز و فهمه ادرالک اولمز محصل عقل بونک در کسکده خبر اندر اما بوجمعیت ییلز و یچی و آنک معنایی قابل معرفت اولنه روشن و واضح ایدیحیدر تفسیر و هو معکم ایما کنتم * منوی * یاردیکر مابقه آمدم * ما از ان قصه برون خود کی شدیم * بر کبر و بحسب الظاهر قصه جانبیه کلدک بر خود فی الحقیقه اول قصه دن قن طشره کتدلک یعنی قصه نک حقیقتندن طشره کتدلک و مقصود اصلیدن خروج ایتدلک هر نه قصه یه کلدک انکده یله بر و نه حاله ابر سنک اندن خالی دکاز (منوی) کرجهل ایم آن زندان اوست (و بر علم ایم آن ایوان اوست) اگر جهل مرید به سنه کسکدن و غافل و جاهل اولی اول آنک زندانیدر که اللهک عالم و عارف قولری مرید به سنه جهل و المنالک اولور و زندان محنتی بولور و کر علم مرید به سنه کاور سنک اول علم اول مقصود حقیقیات ایوانیدر تن انسانی ایوان صوریله نیجه راحت بولور سه جان دخی مرید به سنه علمده اوله راحت بولور و رفعت حاصل قیلور بعض نسخه ده قافیه زندان ماست و ایوان ماست واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی اگر جهله کاور سنک اول بزم زنداندر و کر مرید به سنه علمه کاور سنک اول بزم ایوانمز و مقام عالیشاندر و الحاصل مرید به سنه جهلده و مرید به سنه علمده اندن خالی و دور دکاز * منوی * و بر بخواب ایم مستان ویم * و بر بیداری بدستان ویم * و اگر خوابه کله وزانک مستری بز و اگر بدار لغه کله وزانک قصه و حکایتنده بر محصل کلام ایک حاله یله آدن بعید و مجور دکاز (منوی) و بر بکریم ابر بر رزق ویم * و بر بخندیم ان زمان برق ویم * و اگر غلبه و زاول خدانک آله برابری بر که فطرات دموعی باران کبی یا غدر بر رزمین وجود مزده نباتات حسنی بتور مکدن اوتری و اگر خنده ایلله و زاول زمان خدای تعالیکن برقی بز (منوی) و بر بخشم و جنگ عکس قهر و هوس * و بر صلح و عذر عکس مهر و اوست * و اگر غضب و جنگه کله و زاول اللهک قهر سنک عکس و اثریدر یعنی بزم قهر و غضب صفتی حق تعالیکن قهر و غضب سنک عکس و اثریدر که وجود انسانی آنک صفات سنک مرآت و مظهریدر و کر صلح و عذر کله و زاول اللهک مهر و محبت سنک عکس و اثریدر که بزمه ظاهر اولمشدر منوی * ما کیم اندر جهان بیج * چون انب و احو و در دهمج هیج * چه دار دهمج هیج دخی نسخه در بویست شریف حق خلفه معینی حقیقه منده مع الاغیار و لای و اولدی یعنی مشعر اولور بلکه معیت بحسب المراتب و الالهاء لازم کاور و لای الحقیقه معیت مع القیر ممکن اولمز کما قال ابن الفارض (ولیس معی فی الملک شیء سوا) و المعیت لم تحضر علی المعیت * پس حضرت خد اوند کاردخی بو مرید به سنه به اشارت ایدوب * و بر رر که ای طالب سر و حدت اگر چه مرید به سنه مظهر بته نظر اندیشه ایدوب اغله سق آنک ابر بر رزق بز کاسک آنک برقی بر و خشم و جنگیز آنک عکس قهری و صلح و عذر عکس مهریدر در لیکن مرید به سنه احیده نظر اولمشه بر کیز بوطول لاشق و فرشتق جهانده که اسماء کثیره و مختلفه نک ظهورات یله معقد اولمشدر اول حضرت خود نفس الامر ده الف کبی متوحد بالذات ادر اتصال و انفصال دن حرکات و سکنات دن و اغیار و سوادن منزه در کما قال علیه السلام (کان الله و لم یکن معه شیء) قال الجنید الا ان کما کان) اما بوجمعان اوجه و انسب و عقل و فهمه اقرب اولان معنا بودر که مصرع نانی حضرت احدیه تشبیه اولوب حقایق ممکنیه به تشبیه اوله بو تقدیر اوزره معنی بز و جهان معقدده کیز الف کبی بر اول خودنه طور هیج * و بر سنه حرکات و نقاطدن طوع و نکر کذلک بز دخی نفس الامر ده هیج برنی طوع و نکر بلکه بزم وجودی فی الحقیقه نابوددر و بر

مجلسی مرده در این حرکت و سکن و اختلاف آنکه در بعضی از نسخه ها منقضا نیست پس التوحید اسقاط الاضافات
بومر به کوره دینش در * منقوی * چون زعران رسول این را شنید * روشنی در دلش آمد بدید * چون که اول
رسول روم حضرت عمر رضی الله عنه بن بركات طیبه بی اشتدی بر روشنی آنک که کلامدن آنک که کلامدن ظاهر کادی
وقتی منور قیلدی اول رسول روم اول کلام حکمت آمیز لذت و قدن بر مرید نورانی اولدی و اشغراق مر به سن
بولد بکه * منقوی * محوشد پیشش سوال درم جواب * گشت فارغ از حسا و ز صواب * انک از کنده هم سوال
و هم جواب محو اولدی خطا دن و صواب دن فارغ اولدی زیر اقام و حدی بولدی و کمال صفونه ایردی (منقوی * اصل را
در یافت و بکشدت از فروغ * بهر حکمت کرد در برش شروع * اصلی بولدی بکه مقام حقیقت در و فروغدن یکدی که مراد
صور خلقیه در اگر چه اصلی بولدی و فروغدن تجار و قیلدی و سوال و جواب قیدندن و قورتلدی ولیکن حکمت
و منفعتدن اتری رسول روم سواله شروع ایلدی تا نیجه طالع بر و علمدن مستقیم اوله و اسرار حقیقه وصول بولدی
بودخی کلینک دانند ندر که کند بر سوال و جواب قیدندن مستغنی ایکن طالع بر و علمدن و فائده بولسندن اتری
طالع بر لازم اولان علی سوال ایندروا و تفسار مستغنی کیدر تا طلبه اول علمدن منتفع اوله و رسول روم
بعد الکمال سوالی دخ بوقیادن اولور * سوال کردن رسول روم از عمر رضی الله عنه از سبب ابتلای ارواح باین
آب و کل اجسام * منقوی * گفت یا عمر چه حکمت بود سر * حبس آن صافی درین جای کدر * سوال ایدوب دیدیکه
یا عمر نه حکمت ایدی نه سرائیدی اول صافی اولان روحانک بونمکدر و تیره اولان پرده حبسی یعنی روح صافی که بولدی
عالی جوهر ایکن بدن کیف و سفیده محبوس اولسنه حکمت ندر دیدی * منقوی * آب صافی در کلی پنهنان شده
جان صافی بسته ایدان شده * آب صافی کاک ایچنده پنهنان اولمش صافی جان بد نمره قید اولمش یعنی بونده حکمت
ندر دیدی * منقوی * گفت تو بحث شکر می کنی * معنی را بنده حرفی می کنی * حضرت عمر رضی الله عنه اکا جواب
و پرور دیدی ای رسول روم سن بر شکر ف یعنی بر عمیق و دقیق بحث ایلر سن بونک حقیقه کشفی شرعاً جائز اولندن
دکدر و لزم نادر و حک حقیقتدن سوال اولند قده (قل الروح من امر ربی) دیکله جواب و برلدی اما جان صافی ک
بدن کشفه کلسنده واکتشف و نهائی قیلسند چوق فائده وارد مرثلا جلّه فائده دن بری بودر که بر معنایی بر حرفه
بنده ایلر سن تا اول حرف واسطه سبیله درونکده اولان معنی ظموره کله و خارجده مخاطب اولان که سبیل اول حرف
واسطه سبیله اول معنادن منتفع اوله و مراده ایدیکنی سبیله * منقوی * حبس کردی معنی ازادرا *
بنده حرفی کرده تو بادرا در و نده ازاد اولان معنایی حرفه حبس و قید ایلر سن باده نفسی بر کله به مقید ایلر سن و ناسه
اول نفس و کله واسطه سبیله آتی سو ایلر سن * منقوی * از برای فائده این کرده * تو که خود را فائده در پرده * بونی سن
معلومدر که فائده ایچون ایلر سن سنکه خود فائده دن پرده ده سن یعنی روح بدن کشفه کلسندن واکتعلق
قیلندن محبوس سن * منقوی * انکه ازوی فائده زایدده شد * چون نیشند آنچه ما را دیده شد * بعض نسخه ده
زاینده واقع اولندر تقدیر معنای اول الله که اندن فائده طوعیجی اولدی و یا طوع غلش اولدی یعنی جفس فائده اندن
وجود بولدی و ظموره کادی اول الله نیچون کورمه آتی که بره کورلش اولدی یعنی برده اولند در علم و حکمت و ارکه
البته بر فائده کورمه سن بر معنایی بر کله به تعلیق ایلر ز وضیعه اولان معنایی حرف و کله واسطه سبیله ناسه سو ایلر
چونک مخلوق ایکن بره بوفائده کورلش اولدی پس حکیم مطلق اولان حضرت حق عالم معناده اولان ارواحی قوه به
کتور مکده و صورت عالمه بتور مکده نیچون فائده کورلیه و نه وجه له ارواح صافی ک اجساد کشفه به کلسنده
منافع کثیره رفوئده عظیمه اولیه (منقوی) صد هزاران فائده ست و هر یکی صد هزاران پیش آن یک اندکی * معنای
کلامه مقید اولسند و بخارج و سرف مر به سنه کلسند نیجه یوزیک فائده وارد و صد هزاران هر بری اول
بر فائده نک قمتند که مراد اندن جانک جسده تعاقب ایلر ایدر اند کدر مصرع اولده هر یکی افضلی مصرع نانی به مرهون
اولور و معنی هر صد هزاران قدر عدد اول بر فائده قمتند اقل قیلدر که اندن مراد روح بدنه تعلیق ایلسند اولان
فائده در جلّه دن بری مشایخ عظام روح صافی ک جسده کشفه تعاقب ایلسند اولان فائده خصوص سنده مرانی
تمشیل ایلر درود پیشدر که زجاجة صافی بی کشف روغما اولور و ناظر اولنک وجهی اول زجاجة صافی قده
قیلر سن صورت انسانیه نک کورلسندن اتری استادان جهان زجاجة صافی ک ظموره کدر و کشف کتور و
در حال اکاناظر اولنک وجهی عیان و غماین اولدی کذلک ارواح صافی ده صفت الهیه بکمالها کورنیوب آینه
ظم رنده اولان کشف کبی حق تعالی اجساد کشفه بی ارواح صافی به شم اید کده ارواح صافی ده ظموره کلین
و غماین اولمین صفات الهیه اجساد انسانیه به ظموره کادی و مرآت وجود آدمیده غماین اولدی * منقوی *

این دم نفقت سه جزو بر زده است * فائده شد کل کلی خالی جرات * مثل اول سبک نطق نفسی که
جزو اول جزو بد و هر بر عضو بر جزو دوم نفس بوجه جزو اول بر جزو دوم مصرع معنای می خواند و در کلام اول
سبک نطق دمی که جزو اول جزو بد را کلی فائده اولدی کلی فائده دن نیچون خالیدر اولکی کلی ایکنی کلمه مضاف دکادر
یکنی کادن مراد انسانک روحنک وجسمنک کابسه در تقدیر معنی کلی سبک نطق نفقه سی که جمله "جرا بدینه کردن
بر جزو در انک افساظ و حروفه تعلق ایلمدی کلی فائده اولدی پس نفقه الهی اولان روح جسمه کسد کده وجسمه
ظاهر اولد فاده کل اولور پس کل مرتبه سنده اولان فائده دن نیچون خالی اولور جزو اول جزوی کلی فائده اولیق کل کلی
فائده بی جامع اولدی اولونه ثابت اولور (منشوری) نو که جزوی کار بقا فائده ست * پس جزو طعن کل آری نو دست
بویت کل روح بدنه کلمه سنده واک تعلق قیلینده اولان فوائدی اثبات ایلر رسول رومن جان صافی بسته ابدان
شده دیوسوال ایندی یکدن مراد بر جان دکادر بلکه جانلر کابسه وابدانک جمعه اولمسی دخی بوکه دلالت ایدر
وهر آدمک روحی بوجه ارواحدن بر جزو کیده ورسول رومن روحی بوجه ارواحدن بر جزو منزله سنده اولدیغی
مقرر اولدیسه حضرت عمر رضی الله عنه اکابر طریق اوژه خطاب ایدوب - ورورای رسول روم سنکه جزو سن سبک
ایشک فائده ایلدر که سن مردم فائده دن خالی دکلدن پس کل روح طعنه نیچون دست کتور رسن یعنی کل روحن
ایدان کشفیه تعلق ایلمینده فائده ندر دیو نیچون طعنه شروع ایلر من ارواح ابدانه کلمه سنده ویدن آینه سنده
ظاهر اولمینده لایعدولا یحصی فوائد کثیره ومنافع عظیمه واردر که تحریر و تعبیری ممکن دکادر و اما ذیل کثیره دلیل
اولدیغی چون بورقاج فائده ذکر ایله اسکته فال اولندی فائده اول اولدر که روح صافی بدنه کلمه تکمله تحصیل کمال
ایلر زیر انک وجودنده بالقوه اولان خاصیت بو عالم اجسامده فعله کاور وانک علمی عیان مرتبه سن بولور و اول عالمده
ابتدیی اقراری بو عالمده اثبات قبول اور اول عالمده صالح و فاسد و صابر و مجاهد اگر چه حق تعالی نک معلومیدر که
بو عالمده دخی صالح اولان و فاسد اولان و صابر و مجاهد مرتبه سن بولان همان اول عالمده صابر و مجاهد اولندر
بغیر تفاوت ولیکن اول عالمده صابر و مجاهد اولمده اعتبار یوقدر زیرا اول عالم صلاح و فساد و صبر و جهاد عالمی
دکدر پس لازم کلدیکه انده بالقوه حاصل اولان اعمال بو عالمده فعله کله و ثبوت مرتبه سن بوله و لهذا (قال الله تعالى
ولنبلوکم حتی نعلم المجاهدين منکم والصابرين) مجاهد و صابر عالم ارواحده ایکن دخی حق تعالی نک معلومی ایدی
ودخی صبر و جهاد له ابتلا اراقمشلردی پس اول عالمده صابر و مجاهد مرتبه سن بولد بلر تا بو عالم اجسامده کامیجه
وطاعت و مجاهده ايله اختیار اولمینیجه پس بو عالمده کادر بلر مجاهده قبول مجاهد اولد بلر و بلار صبر ایدوب صابر
مرتبه سن بولد بلر و حق علی هذاسائر الاوصاف اگر انسانک روحی بو عالم اجسامده کلمه و بااتوه ذاتنده اولان
خاصیتی فعله کتورمه کمال بولمز دی و بالقوه ذاتنده اولان خاصیتلر فعله کاز و ثبات اولمز دی وفائده ثانی اولدر که روح
عالم ارواحده ایکن وصالک ذرنی و اول عالمت قدرتی بولمز دی و فراق و مجرای طعمه فی دخی طوعیز دی پس اول عالمت
قدرتی بیلکدن نعمت وصاله عالم اولقدن اوتری حق سبحانه و تعالی اول روح آزادی سین طبیعت کتور وب
محبوس قیلدی و فراق و مجرای المربین کامذیق اولدی تا اول عالمه عبادتله مستعد اوله و بعد الخلاص من اندن اول
نعمت قدرتی یله حضرت آدم علیه السلام نصه سی بو معنایی سوید اولور و روشن قبولر زیر الاولحق تعالی اگا جنت
ملکن و بر مش و جنت ایچره اتی (یا آدم اسکن انت وزوجک الجنة وکلما منها رغدا حیث شئتما) آیتنک مغھوی ارزره
نعمت و راحتله مستغرق قیلیندی ولیکن بی تعب و بی سعی وی مسرت میسر اولان نعمت قدرتی
نو عابلیتمک مقرر اولدیسه حق تعالی حضرت نری انک حجره خطبه به تقری جنتدن خروج و سمادن زمینه شبهه
سبب ایلوب بودنی سایه کتوردی و بوقدر الام و شهید ایدی چکیم مرتبه سنه تیوردی انک وجودی بوقدر انسانک
وجودینه سبب اولد قد نصکره و تحصیل کمال قیلد قد نصکره شبه جنت اعلايه واصل ایلدی محقق اولان عرفانک
معلومیدر که صکره کی وصول اولدی کبی دکادر و فائده ثالث اولدر که گنت کثر تحقیقا فحیبت ان اعرف خلقت الخلق
لا عرف حد بینک خواهی ارزره خاصه انسانک مخلوق اولدی و روحنک بوجده کلمی حق تعالی نک بکله بیلنس
ایچوندرو وعید ریسن معرفت شهودی و تفصیلیه ايله مشاهده قیاق ایچوندرا کرچه عالم ارواحده دخی هر روح ریسن
استعدادی قدری یلوب اقزاقیلشد لیکن معرفت اجمالیه ايله معرفت تفصیلیه و شهودی ايله دکل زیر معرفت
شهودی و تفصیلیه تک محلی بو عالم ظاهر در صفات الهیه دن نیجه صفات واردر که انک ظهوری بو عالم ظاهر واسطه سبله
اولور مثلاً اسم شافی کچی که شافی اسمنک ظهوری جسده اولان مرضی از الایدوب شهاذیر مکله اولور عالم
ارواحده ایسه بواسطه تجلیسی نوعا ظاهر اولمز و کذاک اسم شیعی و میت کبی بونلر دخی ظهوری بو عالم ظاهر نه سبله در

اگرچه محیی است این عالم ارواحه اثر و تجلی سی و اردر امانظ هوری اصل بوعالمه در که اولک و دیرلک بوعالمه نسبتله در پس عید بوعالمه کامیجیه شافی استنک و محیی و محیت استنک اثار فی مشاهده قیلدی بوعالمه کاسد کد نصرکه ریمینک بوصفله موصوف اولدیغنی یقینا یلادی و مشاهده قیلدی و کذلک حق تعالی بک توابع اولدی و ستر عیوب و مغفرت ذنوب قیلدی روح بوعالمه کامیجیه مشاهده قیلدی زیر عالم ارواحه عیوب و ذنوب بوعالمه حتی ستر و غفارلک صفتری اول واسطه ایله ظاهر اولدی کذا و کذا انچه صفات وارد در که انک ظهوری بوعالم ظاهره مرهوندر پس عیدر یستی اول صفتله موصوف بیلک دخی بوعالم اجسامه کلکه موقوفدر سعادت کبری و نعمت عظمی بر کسه ریمینی موصوف اولدیغنی اوصاف کامله ایله بیلک و مشاهده قیلدی در کالیله بیلک ایسه بوعالمه میسر اولور پس روح انسانینک عالم اجسامه کلکسند فائده حضرت حق اوصاف کامله ایله بیلک و عیدلک تکمیل معرفت قیلدی ایچوندر * منوی * کت را کفائده بود مکو * و بود هل اعتراض و شکر جو * روح جسد تعلقی باسند فائده بود قدرین کسیه جواب بود که سوزلک کفائده سی اولز سه سوبله وی معنی اولان الفاظ و حروفی تکلم ایله و اگر سوبلک سوزلک فائده و معنای اوله اعتراضی ترل ایله و شکر طالی اول که بوسر سکا بوجله کشف اولمش اولور که روح عالم معنادن قالیله کلسی ضمیرده اولان معنی حرفل الفاظ و حروفه کلسی و متکلم مافی الضمیر بی انکه بیان و عیان قیلدی کیدر البتته متکلم اولان کسه باطنده اولان بر معنای اظهاری انک استسه آتی بر حرف و بر کلمه به وضع ایدوب اول واسطه ایله انی اظم ایلر حرف اول معنایه ظرف اولور معنی اول حرفه ظهوره کاور پس متکلم که بر معنایه دلالت ایلن کلمه بی ادایله البتته انده فائده مقرر اولور پس هر و حن جسد کلسی بوکه کوره قیاس ایله هر روح قالیله کلمه لا نفس رجائی واسطه سیله چونکم بر روح بر قالیله که اول فایده انک اثری نمایان اوله کلمه معنایه دلالت ایلدی کی اول فایله کندی روحنک شانه و حقیقه و انده نه ایچون وضع اولدیغنه دلالت ایلر پس صحافت کونده ای ایات حتی اوقومق استین کسنه هر کلمه بر معنایه دلالت ایلدی کی کبی هر صورت دخی بر کونه معنایه دلالت ایلرادی بوقوال انسانیه و صور کونی به نظر ایله که هر بری خاصه کندنه موضوع اولان معنایه دلالت ایلر اعراف اینک مشایخک عالم معنی دید کارنی بوعالم صورته کورور سن و متکلم حقیقینک اول صورتنه مراد ایلر بکنه واقف اولور سن * منوی * شکر مردان طوق هر کردن بود فی جدال و روتش کردن بود * حق تعالی بک شکر هر کردن طوق اولور یعنی هر کسک بویسته لازم و فرضدر که منع حقیقی به شکر قیلدی علی الخصوص عالم ارواحدن بوعالم انسانیه کتوردیکی و مرته عقل و فهمه بتوریدی نعمتک شکر بن قیلدی شکر جدال ایلک و یوزا کشتک دکلدر یعنی منع حقیقی سنی بر بلا به مبتلا ایسه و افات و محنتله امتحان قیلدی بنده نه نعمت و ازدر دیو جدال ایلک و اول بلادن یوزل و کوزل ترش ایلوب بونه بلا دردیوشکایت آمیز سوز سوبلک شکر اولز شکر اولور که وجودکی محضانعت سیله سن و اگر بلا ایله امتحان اولور سن جدال و ترش و یلکدن حذر قیلدی سن و ممکن اولدیغنی مرته سار بکنه بکنه دکلدر و اولور * منوی * کرش ربون آمدش کوروس * پس چومر که شکر کونی نیست کس) اگر شکر انحق ترش اولق کادیه پس بوعالمه سرکه کبی بر شکر کوی کسه یوقدر زرا سرکه بر دم ترش و یلکدن خالی دکلدر (منوی) سرکه را گراه باید در جکر * کوبوسر که کین اواز شکر * سرکه به اگر جکر بول بولق کر کسه سرکیه دی اوسر که شکر دن سرکنکین اولون یعنی اکتی یوزل اولان کسه دوونه بول کر کسه کانیکه ملاوت و شکر بطاعتلک لوط و مزج اولوب اول واسطه ایله درونه بول بوله و مقبول اوله (م) معنی اندر شکر بر باخیط نیست * چون فلاستکست و اندر ضبط نیست) معنی شعرده خبط و خطاندن خالی دکلدر معنی شعرده ضبان کیدر که ضبطده دکلدر یعنی نه کم بر صبان انان کسه استدیکی بری نشانه المربنی کبی و مرادی اوزره آتی اوزمیدی کبی ناظم اولان کسه دخی استدیکی معنای سوبلیز و کیف مایشاء مافی الضمیر فی تعبیر ایلر بیلکه شعرده معنی صبانده اولان طماش کیدر که اولور که بر مرادی نشان ایلوب انک نظمده قصد اولنسه معنای بر آخر جابه کیدر و شعرده ناظم مرادی اولان معنی ظهور ایدر بویست کان بعض کما انک نظمه کلسی و تقرر اولدی اول محله نسب و ایلک ایکن ایلک کات نظمه کلبوب ایل محله بر آخر کلام و بر آخر معنی سوبلک بکنه اعتدال ایلک طریق اوزره راجع و لک در معنی است که من اردن بیلک مع ایلک فیلکس مع ایلک انصوف) ایل قولن معنای سنک سیانده در که بر کسه اللهم لایله اوزر معنی دیلک پس اول کسه اهل تصوف ایلر اوزر سون زرا بونر منظر اوصاف الهی و مرآت امر اورا بیدر لکدن ایلر و حقیقه باقی اولنر لکته که جسد حضرتلری تصوفی بویه تفسیر ایلوب دیدیکه التصوف ان عیدلک الحق عینک و یحیی کس پس اهل تصوف کیدر بکنه باقی و حقیقه باقی اولنر در * منوی * ان رسول

از خود بدین یک دو جام * کی رسالت یادمانش فی پیام * اول رسول روم بویاکی جامندن که نوش ایلدی کند یسندن کندی جامدن مراد حضرت عمر رضی الله عنک یوردنی کلام سعادت انجیامدر که حقیق تحقیق ایله پرایدی اول رسول روم انی کوش هوشه نوش ایدوب فی خود اولدی و استغراق مرتبه سن بولدی انک یاد و خاطر زنده نه رسالت و نه پیام قالدی * منوی * و اله اندر قدرت الله شد * ان رسول انجیامر سیدو * اشد * اول رسول بر حالته ایشدیکه الله تعالی بک قدرته و اله و حیران اولدی اول رسول بومر سیده ایشدی و شاه اولدی (منوی) سیل چون آمد بر با بجر کشت * دانه چون آمد بوزع کشت * سیل چونکه دریاه کادی و قارشدی دریا اولدی دانه چونکه مزرعه کادی کشت و وزع اولدی یعنی رسول روم مقدمه سیل کبی ایدی بجر معنی اولان حضرت عمر رضی الله عنک و اصل اولمده دریای معنای اولدی و اول بر دانه کبی ایدی مزرعه اسرار الهی اولان حضرت عمر رضی الله عنک و اصل اولمده جمعیت معنای سی بولوب کشف علوم و معارف اولدی کذلک هر کیه که اهل تصوفدن برینه ملاقات اولسه قطره ایکن دریا و دانه مشابه سنده ایکن محل جمع اولق مقرر در پس بومعنای سوبلک اولان سوزله شروع ایدوب بیورر (منوی) چون نهی یاب بان با بر بستر * بان مرد زنده * کشت و با خبر * چونکه نان بوالشمره تعلقی بولدی اکاغدا اولق سیدله لاجرم مرده و حیات نان زنده و خیر اولدی * منوی * موم و دیزم * چون فیدای نارش * ذات ظلماتی اوانو رشت * موم و دیزم * چون آتش فدا اولدی و یاندی اول موم و دیزم ذات ظلماتی اوانو رشت و نور اولدی * منوی * سنک سرمه چونکه شد در دید کان * کشت ینبانی شد انجیامد بایان * سرمه طاشی چونکم کوزلده اولدی یعنی سرمه طاشی حق اولوب چونکم کوزله چکلدی اول سنک مسخوق ینبانیله سبب اولدی اول چشم کورچی اولدی (منوی) ای خنک ان مرد در خود رسته شد * در وجود زنده و ستمه شد * ای سعادت تلو اول مرده که کند یسندن قورقش اولدی بر زنده نک وجودنه اولشمش اولدی یعنی بر مرشد کامله و اصل اولوب انک سایه تربیه سنده پرورش بولدی (م) وای ان زنده که یا مرده نشست * مرده کشت و زندگی ازوی بچست * وای اول زنده که مرده ایله اوتزدی ایل زنده مرده به مقارنتله مرده اولدی و زنده لک اندن و حیرادی مرده دن مراد اغنیا و اهل دنیا در (کا قال علیه السلام) ایکم و بحالست الموقی قالوا من الموقی رسول الله قال علیه السلام الاغنیاء فی روایه آخری قال اهل الدنیا و زنده دن مراد قلبی علم و عرفانه حیات بولان کسه در چونکم بر زنده دل اولان کسه مرده دل اولان کسه ایله مقارنت قیلدی سبب محبت مؤثره در و طبیعت سارقه اولدیغنی جهندن مقارنتک حکمی اخذ ایدوب مرده ویزمرده لک کاخ میمرایت ایدر پس ای زنده دل اگر صحبت و مقارنته لایق و حیات قلبی زیاده اید بی اهل تصوفدن کسه بی بولز سن مرده دللر له ینهم صاحبندن فرار ایلوب خیر ایلر و روح و روانه انیس اولان حضرت قرأ الله انیت ایله و انک تلاوتی ایله متلذذ اول و احکامیه عمل قیل (منوی) چون تودر قرآن حق بکرستی باروان انیسایحی * ای زنده دل اولان کسه چونکم سن مرده دل اولنر لک صحبتی ترل ایدوب حق قرآن به سن یعنی حضرت قرأ نک تلاوته مقید اولوب احکامیه عمل قیلوب کا لکجایده سن انیسای عظامک روایتله مختلط اولور سن و انلرک جانلریه آشنائی قیلور سن (منوی) هست قرآن حایهای بنیای * ماعین بشریک * لبریا * زرا قرآن انیسای عظامک احوال و اوصافی اولدی انیسای عظام فی المثل باله اولان دریای کبیانک ماهی لریزرا کمن دیر سنک که بن قرآن عظیمی اوقورم قرآن عظیمی اوقومقدن مراد اصل انک احکامی قبول ایلکدر (منوی) و ریخوانی و نه قرآن پذیر * انیسایا و ایسار ایدیه کیر * فرضی اگر سن قرآنی اوقویه سن و قرآن پذیر اولمیه سن انیسایعلیم السلام و اوایای عظامی دخی کورم سن طوب قرآن پذیر اولمیه انیسایعلیم السلام و اوایای عظامک صحبت و ملاقاتی فائده مند اولور و قرآنی قبول قیلن انلرک رویتندن بهره و نصیب المیز (منوی) و ریذ برای چورخوانی فصص * مرغ جانت تنک ایدر در فصص * و اگر قرآن عظیمی قبول اید بی اوله سن و انده اولان قصص انیسایعلیم السلامی چونکم اوقویه سن سنک جانت قوشی ترنفسنده سنک کاور یعنی طیار کاور و متالم اولور (منوی) مرغ * کواند و قصص زنده نیست * می بخوبید رستن از نادانست * بر قوشکه اوقوش نهی ایچره زنده نیدر قفسدن قورتلق استرزه نادانلغسندر (منوی) روحهای کره صهارسته اند * انیسای و هیر شایسته اند * شول بر روحلر که قفسلردن قورتلشدر در رهبر لکه شایسته ولایت اولان انیسایعلیم السلامدر شایسته حق اولان و رهبر اولان انیسایعلیم السلامدر دیک دخی وجهه در * منوی * از برون آوزشان ایدزدین * که ره رستن را نیست و این * اول انیسایعلیم السلامک آوازی طشردن دین جابندن برو کاور یعنی کند لک عالم معناده مقصد صدقه ساکنلر در انلرک کلامی دین جابندن برو خارج عالمدن طالبه بویه دیو کاور کسه نفس تمدن قورتلق بولی سکا بودر و در این و این کله سنک مشار الهی

مرد دلبر محبتی ترک آید و حضرت قرآنه انکه ایدوب نک احکامیه عمل قیلوب انیای عضامک حایله لایک
 * مثنوی * مایهین رستم زین تکین فقص * جز نه این ره نیست چار این فقص * انیای عضام دین جانین بویل
 دیر که ای طالب فلاح و فلاح اولان کسه بزوتکین اولان تن قفسندن بوذ کراولان سبیله تور تندق بوقفسک چاره می
 یعنی بوقفسندن تور تلمه چه ره بویولدن غیری دکدر یعنی بوقفسندن تور تلمه چه ره بویولدن غیری دکدر یعنی بوقفسندن تور تلمه چه ره بویولدن غیری دکدر
 مختصر در مرده لکچینندن خلاصه وسیله و تن قفسندن شجانه ذریعه بود که * مثنوی * خوش راز بجزور سازی
 زار زار * تا ترا بیرون کشد از آستین * کند یکی زیاده ضعیف و رنجور و دوزخ و اغنیای او اهل دنیا به کند یکی معیوب
 کوه ستره سن ناسی آستین برون ایلیه و مقبول و مطبوع و دگر دیو سبیل * مثنوی * آستین برون خاق
 بند محکمست * در ره این از شد آهن کی گشت * زیرا خلقک آستیناری محکم بند در یعنی بین الخلاق مشهور اولمق
 و نیابت شان بولمق حق بولنه بر محکم قید در طریق الهیه بواشتناری دیدی شد آهندن چن کدر یعنی قید آستیناری قید
 آهندن کم دگر بیلکه بند آستیناری دخی محکم و اهل آفاق علیه السلام بحسب امر من الشران بشار الیه
 بالاصابع فی الدین اوفی الدنیا الا من عصمه الله فته کم شهرتدن تور تلمه و تن قفسندن خلاص اولمق بوقفسندن تور تلمه
 ایدر نار حصاره سن و سندی اول طوطی * کبی قفس تندن شجای بولنه سن و صحرای معانیده پرواز قیلنه سن *
 قصه یار زکات که طوطی تحبوس او او ای مقام دایطوطیان هندوستان هنگام رفتن بخجارت (مثنوی) بود یار زکات
 و او را طوطی (در قفس تحبوس رب طوطی) بر یار زکات و اریدی و انک بر طوطی و اریدی قفسده تحبوس بر زکات
 طوطی ایدی * مثنوی * چون که بزرگان فرار بر کرد * سوی هندوستان شدن آغاز کرد * چون که بزرگان سفری
 دوزمک ایدی و تدارک ایدی هندوستان جنبه آنکه عزم و آغ زایلیدی * مثنوی * در علام و هر کس بزرگان وجود
 گفت بهر توجه آرم کوی زود * هر غلامنه و هر جابه سینه جود و گردن اول باز کاندیدی سندن اوتری نه کشورم
 تیز دیدی * مثنوی * هر یکی از وی مرادی خواست کرد * بجز او عده یداد آن نیک مرد * اندر دهر بر بی اول
 باز کاندیدی بر مراد طلب ایدی اول نیک مرد جله سینه و عده و یردی * مثنوی * گفت طوطی راجه خوانی ارغیان
 گارمت از خطه هندوستان * جمع غلاملردن و جاریه لندن نکره طوطی سینه ایدی نه ارمغان استرسن که سکا
 هندوستان سرحدندن آن کشورم (م) که نقش آن طوطی که انجیا طوطیان * چون بیینی کن ز حال من بیان * اول
 طوطی باز گانه دیدی اول برده و طوطی بوی که کوره سن بنم حاملدن انله بیان الیه بویله دو که * مثنوی *
 شکر و طوطی که منقش است * از فضای آسمان در حبس ماست که اول فلان طوطی که سزل مشتاک در قضا
 آسمان بزم جسم بزمده * مثنوی * بر شما کرد اسلام و داد خواست و رنج چاره و رنج دخواست * اول طوطی
 سز و سلام ایدی و سز دند داد طلب ایدی و سز دند ارشاد و چاره بولی طلب ایدی * مثنوی * گفت می شاید که
 من در اشتیاق * جان دهم انجا بچشم در فراق * طوطی باز گانه ایدی انله بویله دیکه لا بقه میدون سزل اشتیاق کرده
 جان و یرم بونده سزل فراق کرده اولم * مثنوی * این رو باشد که من در بند سخت * که شارب سینه کاهی بر درخت *
 بوز اولایقمیدون محکم شده اولم سز کاه سینه ده کاهی درخت اوزره اوله سز بوجه دخی جائز در که دینه که سز
 درخت اوزره سز کاهده اوله سز بونده تسمیه بود که بر کسب بلیه * چلا اوله ده انیای علیم السلام و اوایای عظامک
 ارواحندن بواسته ادایلی * مثنوی * اینچنین باشد و فای دوستان * من درین حبس و شمار کستان * دوستارک
 دوستاره و فای بولی اولورین بویله حبس و تحبوس اولم و سز کستانده اوله سز (مثنوی) یاد اریای مهان زین مرغ زار
 یک صبحی در میان مرغزار * ای اولور بوزار و گرفتار مرغدن یاد کتور بکتر بر صبحه مرغزارک ایچنده یعنی صباح
 ایچان شرابله بومرغ ضعیفی اول کازار ایچره خاطره * کتوریکوز کزایدیکز (مثنوی) یاد اریان یارایم چون یاد
 حصاره کابی راین چون یاد * دل بر باری یاد دند کرایلی یارایم چون و مبارک و لور علی الخصوص یاد
 ایچان ایل و من * کور رلان بنون اوله * مثنوی * ای حرمیاد بومرغ خود * من قدح می خورم بر خون
 زخود از خون خود خنجه در بویست طوطی * نک ارواح انیای علیم السلام و اولای عظامدن استعداد و استرشاد
 قیلندن و قفس تندن خلاص و رها ایچون مستعین و مستعد اولمک سیانده واقعه اولان ایات شریفه دندر
 طوطی جان سالک ارواح انیای علیم السلام و اوایای عظامه عرض نیاز ایلر بویکونه کلام سوبلر که ای کنیدی موزون
 و معتدل اولان محبوس بیلر و مقربلر انصافیدر که بن عالم دجیران و فراقده کنیدی قائمندن پرقدح ایچرم پس
 جلوه و عین جمعه خطاب ایلر کن و عرض حاجات ایدوب طالع سوبلر کن بویله دند بر طمع نظری و مصرع بصری
 اولان تحبوس معینه آستین ایدوب سوبلر دند بل غس واحد حکامنده اوله * مثنوی * و حاکمده شادایلی

اشعار ایلر و دیر که * مثنوی * یک قدح می نوش کن بر باد من * که مثنوی * ای محبوب و مرغوم
 بر قدح می وصال و مشاهده دن نوس ایلد بنم یادمه اگر استرسک که بره سن بنم نصیب و دانی (م) (جو با حبیب نشینی
 و باده بیایی * سیاد دار حریفان باد پیما * مثنوی * بیاساید این فتاده خالیز * چون که خوردی جرعه بر خالیز
 یا خود بوحالک الیچی اولان افتاده نک یادنه یعنی بوعالم سقلی و جسممانده فلان دل داده نک یادنه چون که ساقی حقیقتدن
 شراب طهوری ایچمن و لارض من کسکاس المکرام نصیب خواستنه انک فضل و جرعه سنی خاله اوزره دوله
 مثنوی * ای عجب آن عهد و ان سو کند کو * و عهد های آن آب چون فندک * ای عجب اول عهد و اول عین قنی اول
 قند کبی شیرین لیک و عده لری قنی (م) (کفر اقی بنده از بند کست) چون بویله بد کنی پس فرق چیست اگر بنده نک
 فراقی بنده لکدن یعنی قولقده اولان قبا حنندن ایسه چون که سن بده بد ایلر سن پس خداوند و بنده اوزره سنده
 فرق ندر حضرت مولانا نک قدس الله سره العزیز آب شر بقری مثنوی نک اکثر محننده بود که مظهر خدا اولان ولی
 کامله خطاب ایلر کن مظهر و ظاهر که مرتبه احد بنده بر اولد یغنه اشارت ایچون مظهر دن ظاهره و متجلیدن تجلیه
 النفات ایلر و اکامتناسب و موافق سوز سوبلر لسته کم بویله در فاقهم و اول جناب محبوب حقیقی به
 یزور دقری ایات شریفه دندر که یزور (م) (آن بدی که نو کنی در خشم و جنک * با طرب تر از سماع و بانک جنک
 * ای محبوب حقیقی اول بد و جفا اییکه من خشم و جنکده ایلر سن سماعدن و جنکک بانک و صداسندن شوق
 و طرب بیکه در * مثنوی * ای جفا یوز و دولت خوبتر * و انته مقام یوز جان محبوب تر * ای جان سنک چور و جفا ک
 دولتدن خوبتر درو سنک انتقامک جان و حیاتدن خوبتر و مرغوم تر در * مثنوی * نارفوا نیست نورت چون بود *
 ماتم این یا خود که سورت چون بود * ای دلبر حقیقی سنک نازک بود که عاشاق ذوق و صفالردن اکایا غمه جان و یرور
 سنک نورک نیجه اوله سنک ماتم بود یا خود سنک سوزک نیجه اوله (مثنوی) از حلاوتها که دارد چور نو * و زلفا طافت
 کس نیاید غورق * حلاوت و لطافتد نک سنک چورک طو تر که تعمیر ممکن دگر در لطافت و ملاحتدن کسه سنک
 غورکی بولز یعنی سنک لطافت و ملاحتک بر مرتبه پایاند که کسه انک حد و غایتنه ایلر * مثنوی * نام و ترسم که
 او بار کسد * و زکرم آن چور را کتر * ناله ایلر و قورقمر که اول محبوب حقیقی بنم ناله می تصدیق ایلنه
 و کمال کرم و رحمتدن اول چوری کتر ایلنه * مثنوی * عاشقم بر قهر و بر لطفش بجد * و بالحب من عاشق این هر درسد *
 بن اول محبوبک لطفنه و قهر نه جلد عاشقم زیاد بچیدر که بن بود را یکی ضدک عاشقم * مثنوی * والله اریزین خار
 درستان شوم * هیچ بلبیل زین سبب نالان شوم * والله اگر بوخاردن بوستان جابنه کیدم یعنی بوخاریلادن چوب
 بوستان راحت و کستان نعمت جابنه سیرایم بلبیل کبی بوسیدن نالان اولورم و اوخاریلادن چوب کستان راحت
 کدیکم ایچون فریاد قیلورم (م) (این عجب بلبیل که بکشد ایدهان * تا خورد اوخار را با کستان * بوجب بلبیلر که
 دهانی آجر حق اول بلبیل خاری کستان ایلیه یعنی بلا و جفای صفا کبی قبول ایلنه (مثنوی) این چه بلبیل این نه نک
 انشیت) جلا حو نه از عشق او خوشیست * نه نک در ای محبطه ما کن باغه شکنده بر عظیم جانور در که اندن
 یولک جانور اولز مش عجب مخلوق فایده مسطور در که بر عالم کسینه هند کسینه کیروب کیدر کن بر طایفه راست
 کاب اهل کشتی دیدیلر که سبحان الله بونده طایغ بوقدر بونه حکمتدر دویوب کیدن طشره چقدیلر اول کوهلک اوستنده
 آتشراقدیلر بکار پشوردیلر بعد زمان اول کوه عظیم حرکت کاب و دریا ایچره که که با شلد یعنی کوردکاری کبی در حال
 کمی به قاجوب کیدر بیلر و کور دیلر که اول کوه عظیم دریا ایچره غایب اولوب کتدی اهل کشتیدن خبر دار اولنلر دیدیلر که
 بحمد الله که اغزی جابنده بولمق و اگر اغزی جابنده نیجه بیلک می اوله اکانسبت بر پرگاه قدر اولمیدی دیدیلر
 پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز عاشق خدا اولنلری تنکه تسمیه ایدوب یزور بونه بلبیلر یعنی بلبیل دکلر
 بلیکه بوعاشق آتشمه منسوب نه نکدر جمع ناخوشلر انک عشقندن خوشلقدر و ذوق و دلکسکدن در عاشقان حق
 و مستاقان جمال مطلق کل شی من الحییب حبیب مقتضای محبوس حقیقتدن لطف و قهر و عداوت و مهر و تریاق
 و زهر هرنه کورسه مقبول کورر لر نعمت و محنت مقابله سنده نیجه شکر لری بولر لسه تقنی دخی نعمت و محنت عین
 محنت ییلوب اوله شکر لری بولر و بلا و جفای صفا ییلور کما قال ابن الفارض * شعر * وکل اذی فی الحب منک
 اذ ابیدی (جماعت له شکر مکان شکی) و ما حل بی من محنة فهو منحة (و قد سلت من حل عقد عزی) و منک شقای
 بل شقای منة * و فیک لباس البؤس اسخ نعمة * و یاریند قدس الله سره العزیز بر حضرت باری و محله مناسب
 یزور (که بنده قضای خدایه رضا اول مرتبه ده در که اگر بنی دوزخده مؤبد قیلنه بنم شکر چننده مخلد اولادن
 بنه زیاده اولوردی اصل اهل و لا قننده بلامیلدن عاقل اولقدر کما قال الشبلی البلاء و الة فله عن الملی (و کما قال

القشیری فی هذه الایة واسمع علیکم نعمه ظاهرة وباطنة النعم الظاهرة المنحة والولاء والنعم الباطنة المنحة والبلاء لان
البلاء یورث الفناء والقضاء یورث البقاء پس عشاق الیهینک یومخله مناسب سوزلری چوقدر همان عاشق
اولدرکه بالکلیه کندی ارادت واقضاسنی ترک قیل و دوستک مراد و رضاسنی هر نه ایسه کند و به مراد یله تا عاشق کل
مر تبه سنی بوله * مثنوی * عاشق کست خود کاست او * عاشق خویشست و عشق خویش جو * بوبلبل باغ
و حسد و عندلیب کز احقیقت عاشق کادر کدن مراد مسیحی الله اولان مر تبه الوهیتدر که جمیع اسماء صفاته
متصفه درو عاشق کل اولدر که جناب حق اسماء لطیفه سی جهنندن نیجه عاشق ایسه اسماء قهریه سی طرفندن دخی اوله
عاشق اوله مثلاً معطی بی نیجه سورسه ما فی دخی اوله سور و معز و باسطه نیجه یورسه مذل و قابض جابنه دخی اوله اوله
جیل و لطیف اولستی نه کونه آرزو قیلور سور قهار و منتقم اولدینی و قنده دخی اوله آرزو قیلور و بونکونه اسماء جلالیه دن
دخی حظ اولور و الحاصل معشوق هر نه صفتله تجلی قیلسه و هر نه حالتی مرید اولسه عاشق دخی مرادی اول اولور
بومر تبه به واران عاشق بالکلیه کندیدن قوریلور و من خرج عن السکل وصل الی السکل کلامک طبقه کدن بکن کل
اولور و خلیفه مستخلف عینی اولور و ید کلری مر تبه بی یولور و کندی کندی به عاشق اولور و کندیدنک عشق طلب قیلور
زیر ابعداً نحو صحوه کلد کنده صکره اثینیت اولور و مغایرت باقی قالمز (کمال ابن الفارض * شعر * فی المحو بعد المحو
لم لا غیرها * و ذاتی بذاتی اذ تجلت تجلت * فوصنی اذ لم تدع بائنین وصفها) و هیئتها اذ واحد سخن هیئت) و قدر رفت
تا انخطاب بیتا * و فی رفعها من فرقة الفرق رفعتی * صفت اجنحه طيور عقول الیهی) بویسان الیه منسوب اولان
عقول طيور کفاد لریک صفتیدر عقولک بش مر تبه سی و اردر اول مر تبه سی روح حاسیدر اول نسنه بی که حواس
خسته ظاهره ایراد ایلور و روح آتی تلقی و قبول ایلور و روح حیوانینک اصلیدر و بوروب روح سداس صینک دخی
وجودنده و اردر ایکجی مر تبه سی روح خیالیدر حواس خسته نک ایراد ایلدیکی شیرلی حفظ ایلور وقت حاجتده روح
آتی عقله عرض ایلر که انک مر تبه سی بالاتر در صینک وجودنده بدایت نشو و نما سنده بوروب یوقدر زرا کوردیکی
شیئی در حال فراموش ایلر اوچجی مر تبه سی روح عقیدر که حس و خیال دن خارج اولان معانی ادر الیلر که معارف
ضروریه کلیه کبی بحالت بهایم و صیانیده یوقدر در دخی مر تبه سی روح فکریدر که انواع تالیقاته علوم عقلیه بی
اختیار و کندی معلوماتی مایته درج ایلر که انکه ابواب معارف و علومک استفتاحه قادر اولور و علمانک عقلی کبی
بومر تبه اربعه ده اولان عقوله عقل بشریه دینوریشنی مر تبه سی شول روح قدسیدر که انبیاء علیهم السلامه مخصوصدر
بعض اولیای عظامه دخی مخصوص اولور و بوروب قدسیدن انوار غیبی و اسرار لایبی متجلی اولور و عقول الیهی
بومر تبه ده اولان روحلردن عبارتدر و بوعقول الیهی عالم معانیده و مرآت الیهیده پرواز ایلدیکی جهنندن طیوره
نمانلدر و بوعقولک جناح لری قوت علیه و علیه در شوق و محبت و ولایت و کرامت و بونلر امانتی اولان صفترا کا اجنحه
کبیدر که بونکونه صفت علیه الیه اوج معناده پرواز ایلدر (صفت اجنحه طيور عقول الیهی) (م) قصه طوطی
جان زینسان بود * گو کسی کو محرم مرغان بود * جان طوطیست قصه سی بواسلیدن اولور و بی طوطی محبوس
اولدینی کبی و آرزوی پرواز قیلدینی کبی جان طوطیسی دخی تر قفسنده محبوس اولمش و اندن خلاصه آرزو ایلر
عالم ارواح سیر فی دیر قی برکسه که و مر غلر که محرمی اوله یعنی قی بر طالب که طيور الیهی اولان انبیاء علیهم السلام
و اولیای عظامک محرمی اوله و انلر رازی فهم ایلر که تحصیل استعداد قیل * مثنوی * کویکی مرغانی ضعیفی بی کاه *
و اندرون او سلیمان با سیاه * قی کاهن زیاده ضعیف بر مرغان و انک در و تنده سلیمان علیه السلام عسکر یله اوله یعنی
سلیمان حقیقت که حضرت حق در جمیع جنود یله انده اوله و انک وسعت باطنی بر مر تبه ده اوله که جمیع اشیای احاطه
قیله محصل صور تا صغر معنا عالم اکبر اوله * مثنوی * چون ناله زاری شکر و کاه * اقتدا در هفت کردن غلغله *
اول مرغان ضعیف شکر سز و شکایت سز چونکم زاریلر که ناله ایلر که ناله سی سبیل هفت کردونه غلغله دوشه یعنی
اولیای عظامدن حد ذاتده صور تا ضعیف و ضعیف بعض کسلر و اردر که شکر و شکایت طریقه دکل بلکه کمال شوق
و محبت لردن آه و ناله ایلدری آسمان خلقه انک ناله سندن و لوله و زلزله دوشردی دیک اولور (م) هر دمش صدنامه
صدیق از خدا یاری زوشت لیلیک از خدا * خدای تعالی حضرت تارندن هر دم اکا و زمانه یوزیک ایریشور یعنی نیجه
فیوضات الیهی و نیجه ارادت ربانی حق جابندن انک جائنه کاور اول کسه دن برابری دیک حضرت خدادن انک
مقابله سنده التمس کره لیلیک دیک اجیتک اجابه بعدا جابه دیک معناسی متضمن اولور * مثنوی * زلت او به زطاعت
نزد حق) پیش کفرش جلایمانهای خلقی انک خطاسی غیر یلر لطاعتندن حق تعالی قنده یکدر و انک کفری قنده جل
ایمانلر که تده در انک خطاسی خلقک خطاسی کبی دکلدر ته کم مجتهد فی الدین خطا ایلسه ثواب باز یلور

و اصحاب تقلیدک ایمان و طاعتندن مجتهدک خطاسی اولیدر و انک کفرندن مراد کفرک لغت معناسی
اولدینی اوزره ستر در یعنی اول عاشق کندی ایمان و طاعتنی و حضرت حقله اولان اسرار فی و قری عیون ناسدن ستر
ایلمی قنده قلد اولان خلایقک ایمانلری کهنه و بی اعتبار دودیک اولور حضرت جنیدک کفرت بدین الله و الکفر
واجب لدی) دیمسی و حضرت شبلینک طوطی لمن مات فی کفره فن مات فی کفره فاما واه القردوس دیمسی ستر اسرار و بویست
معناسی مراد اولور * مثنوی * هر دمی او را یکی معراج خاص * بر سر تاجش نه صد تاج خاص * هر بر نه سده اول
عاشق صادق ایچون بر خاص معراج و اردر که مشاعده الیهیدن هیچ خالی اولانک تاجیقک باشی اوزره حق تعالی
نیجه تاج خاص قور تاجدن مراد یونده علوشاندر یعنی حق تعالی انک رفعتی اوزره نیجه خاص و مقبول رفعتلر قور
و باخود تاجدن مراد ادب الیهی اوله ته کم یوریشدر * بیت * ادب تاجیست از نور الیهی * به بر سر برو هر جا که
خواهی) پس بوقدر اوزره انک ادبی اوزره حق تعالی کندی نورندن نیجه تاج قور دیک اولور * مثنوی * صورتش
بر خاک و جان در لامکان * لامکانی فوق و هم سالکان * اول عاشق کاملک صورت جسدی خاک اوزره درونک جانی
لامکانده در پر لامکانک سالکرک و همکنک فوقنده در که سالکرک قوت و اهمه سی آتی تصور و توهم الیهی
(م) لامکانی فی که در فهم آید * هر دمی در وی خیالی زایدت * سکایدیکم لامکان اول لامکان دکلدر که سنک
و همکه و فهمکه کاه هر بر مده اول مکانده سکا بر خیال طوعه و بر اندیشه حاصل اوله * مثنوی * بل مکان لامکان
در حکم او) همچو در حکم بهشتی چارچوبلکه مکان و لامکان اول لامکانک حکمنده در جنتک درت ایرمفی بهشتیلرک
یعنی بهشته مقسوب اولان اهل جنتک حکمنده اولدینی کبی ته کم حدیثله ثابتدر که اهل جنت جنتک ابرمقلری
کیف مایشاء استدکاری جابه روان ایلر و جنتک انما باربعه سی انلر حکمی و تصرفنده اوله کذلک مکان
و لامکان لامکان حقیقینک حکم و تصرفنده اولور * مثنوی * شرح این کونه کن روح زین بقیاب * دم مزن و الله اعلم
بالصواب * بوطیور عقول الیهینک شرحی قصه ایلر و بوندن یوز چور رسوله و جمیع سندن الله تعالی صوابه عالم لور کدر
* مثنوی * باز میگردیم مای دوستان * سوی مرغ و تاجر هندوستان * طيور عقول الیهی سیانندن و انلر مرآت
و اسرار فی شرح ایلکدن ای دوستلر ز کبر و رجوع ایدلم مرغ و تاجر هندستان جابنه یعنی بونلر قصه سی بیان ایلر که
دیدن خواجه طوطیان هندوستان در دشت و بیغام رسانیدن ازان طوطی الی آخره) (مثنوی) هر دینار کان
پذیرفت این پیام * کورساند سوی جنس از وی سلام * هر دینار کان طوطی سندن بوخبری قبول ایلدی که اول
بازرکان طوطی سندن جنسی جابنه یعنی هندوستانده اولان طوطیلر طوطی سندن سلام ایرشدره * مثنوی *
چونکه تا اقصای هندستان رسید * در میان طوطی چندی بدید * چونکم بازرکان هندوستانک اقصا و غایتنه
ایرشدی بیایانده بر قاج طوطی کوردی (م) مرکب استانیدیس اواز داد) ان سلام و ان امانت باز داد بازرکان اوراده
مرکبی طور دیردی و صکره آواز و بردی اول سلامی و اول امانتی آشکاره و بردی * مثنوی * طوطی زان طوطیان
لر زید بس * اوقات و مرد و یکسشتش نفس اول طوطیلردن بر طوطی چوق دردی اگر بس با فارسی ایلر اولورسه
معنی اول طوطیلردن بریسی دتردی و صکره دوشدی و اولدی و انک نفسی دنقطع اولدی دیک اولور (م) شد پشیمان
خواجه از کفت خبر * کفت رفتم در هلال جانور * خواجه خبرک دیم سندن پشیمان اولدی و اول طوطینک
سیامنی انلر سو یلسندن ندامت قیلدی بازرکان کندی کندی به دیدی بر جانورک هلا کته کتدم یعنی موته سبب
اولدم (مثنوی) این مکر خو نیست بان طوطینک) این مکر دو جسم بود و روح یک بازرکان انی صحیح مرده اولدی
قیاس ایدوب کندی به دیدی اول بزم قفسم زده اولان طوطی چکه مکر که خصم در و اراسه بوا یکسی مکر صور نا ایکی
جسم ایدی و معنا بوروب ایدی * مثنوی * این چرا کردم چرا دادم پیام * سو ختم بیچاره رازین کفت خام * بوکاری
نیچون ایدلم و اول طوطیدن بونلر نیچون خیر و بر دم حیفا که بیچاره طوطی فی بوخام سوزدن یا قدم بس بومناسیته
زیانندن حاصل اولان ضرر و زیانک سیانته شروع ایدوب سیورلر * مثنوی * این زبان چون سنک و هم آهن و نیست *
و آنچه بجهد از زبان چون انشیت * بوزبان فی المثل سنک کبی و هم آهن کبیدر و اول نسنه که زیانندن صحرار و طاهر
اولور و آتش کبیدر * مثنوی * سنک و آهن را من بر هم کزاف * که زروی نقل و که از روی لاف * پس ای قاتل سنک و
آهنی کزاف و بیهوده بر بر برینه اورمه کاهی نقل یوزندن و کاهی لاف یوزندن یعنی بی تفکر و بی تدبر که کسه لاف
یوزندن و کزاف کسه نقل جهنندن کلامه دم اورمه و بیهوده بیره سوز سوزیله (مثنوی) زانکه تاریکست و هر سو پنبه زار
در میان پنبه چون باشد شرار * زیرا که بو عالم طبیعت قرناتدر و هر جانب فی المثل پنبه لکدر پنبه ایچنده شرار آتش
نیجه اولور و فکر الیه یعنی معلومدر که پنبه به آتش دوشد کده نیجه یارسه و انک سبیل نیجه اشیاء سوزنده از لورسه کلام

فته انگیزدخی نیران حرب وفسادی اولیه استعمال ایلر * منتهوی * ظالم ان قومی که چشمان دو خند * زان منتهما
 عالمی را سوختند * طایم را اول قوم که کوزلی د کدیله یعنی انماض عین ایدوب اول سوزلردن عالم اهلنی باقدیلر *
 منتهوی * عالمی راین سخن وبران کند * روپوان مرده را شیران کند * برکلام قسمة انگیز عالمی وبران وخراب ایلر اولمش
 دلکوزی ارسلا نلر ایلر یعنی احباب خداع و حیلہ دن اولان کسار مرده مشابه سنده مسکنده ایکن اول سوزلر انلری
 شیران ترکی غصیناله ایلر * منتهوی * جانها دراصل خود عیسی دمنده یک زمان زخند و کاهی مرهمند * کرجاب
 از جانم ابر خاستی * کفت هوجانی مسیح آساستی * جانلرک جیعیسی دخی عالم طبیعتہ کلز دن اول الواث وادناس بشر تله
 ملوث اولمزدن مقدم کندی اصلنده عیسی دملدر هر برینک مرده را احیاء ایلک شاندند را ما بشر ته کلد کد نصکره
 بر زمان زخلد رو کاهی مرهملد دره بی هر بار که بشریت و مقتضای طبیعت غلبه ایلده انلرک نفسی بری برینت زخم
 اور ورجاحت اور وهر بار که اصلنده اولان خاصیت جان ظهورده کاد اول زمانده مرهم اولور ورحیات ویرر لمصرع
 اول عالم ارواحده اولد قریته کوره درو مصرع ثانی عالم بشریت کلد کاد برینت کوره دریس جمیع جانلرک حیات بخش
 اولسنده دم عیسی کبی مرده را احیاء ایلسنده مانع اولان بشریت بحیاء ایلری و طبیعت پرده لیدر فرضا جانلردن اگر
 بشریت بحیاتی قائمیدی وادناس طبیعتیه دن روحلرک و مقدس اولیدی هر بر جانک سوزی حضرت مسیح
 سوزی صکی اولیدی و مرده لری احیاء ایلیدی * منتهوی * کرجن خواهی که کوی خون شکر صبر کن از حرص
 واین حلوا خجورای متکلم اولان کسه اگر شکر کبی لذت و شیرین سونلک استرک و مسیح آساق جان بخشکله نیجه مرده
 دلری احیاء ایلک استرک حرص وطمع دن صبر ایلده وحوالوی بیجه حلوا دن مراد لذات جسمانیه و حظوظ نفسانیه در
 یعنی بولدا نلر نفسانیه و مستحیات جسمانیه دن بیجه و حرص وطمع دن صبر ایلده تا شکر کبی سوز سوبلیه سن وآنکله
 نیجه مرده دلری احیاء ایلیمه سن دیک اولور (می) صبر باشد مستحیات زیر کان) هست حلوا آرزوی کود کان) زیر کارلک
 و دمار مستحیات و مستحیاتی صبر اولور اما کود کلرک آرزو داشت ساسی حلوا اولور * منتهوی * هر که صبر اورد کردن
 برود * هر که حلوا خورد واپس ترود * ای عاقل هر شول کنشی که صبر کتوردی و کندی و بی صابر لرم ته سته بتودری
 کردن آوزره کید بر مریم ته عالی پرواز اولور که انک روحی آسمان برین آوزره سیر ایدر هر شول کسه که صبر وقتاعی
 کندی به پیشه ایلیمه مریم ته عالی و قدر و قیمتی ساسی اولوب بر مریم ته به یار که معنا آسمان رتبت وکیوان رفعت
 اولوب انک روحی افلاک آوزره سیر ایلر اما شول کسه که نفسنک حفظه وایوار و انجق مشتملای طبیعتی اختیار ایلر مدبر
 اولور و حیوانیتله فالور و روحانیت و ملکیت ذوق تدن محروم اولور پس بوندن بر سوال لازم کاور که اول سوال بودر
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام خود بر لایحیر و مقتضای بشریت و مشتملای طبیعتلری و ربوب بود نیاده خوش
 بکولر ز دخی انلر اقتدا ایلدوب یسک و ایچسک و نفس نه مراد و مشتملای و ربوب خوش بکسک جائز اولمزی و مقبول
 کلزلی حضرت شیخ عطارک قولیلر جواب و ربوب انک کلامی تفسیر سیورلر * تقریر قول فرید الدین العطار قدس الله
 روحه بیت توصیف نفسی ای غافل میان خاله خون میخور که صاحب دل اگر زهری خورد آنکین باشد معنای
 شریفی اولدر که اهل نفس اولنلر خطایا سیورلر ای غافل سن صاحب نفس سن خاله آورته سنده فان بی یعنی بدتک ترابه
 ملاصق ایدوب خدمت و ریاضت ستمه کیدوب میان خاله ایچره جگر فان بی که سکنا نافع اولان بودر زرا که صاحب دل
 اگر بروافز زهریه ا کا اول عمل مصفا اولور (منتهوی) صاحب دل را ندان زیان * کرجور اوزهر قاتل و اعیان
 صاحب دل اول زهریان طوق ترا ک اول صاحب دل آشکاره زهر قاتل بیه * منتهوی زانکه صحت یافت و زهر بریزست
 * طالب مسکین میان تب درست * زرا صاحب دل اضر و حانیه دن فور تلوب صحت معنوی بولوب پر هیزدن
 خلاص اولدی اما طالب مسکین هنوز تب آورته سنده در یعنی نفسانی اولان امر اضل ایچنده در پس اکا پر هیز ایلک
 لازمدر (منتهوی) کفت پیغامبر که ای طالب جری * هان مکن با هیچ مطلوبی مریم پیغمبر علیه السلام دیدی ای جری
 دلیر اولان طالب زنه ار مطلوبه جدل و نزاع ایلده یعنی ای طالب مریم سنده اولان مبتدی مراد و مطلوب مریم ته سته
 واصل اولان کاملرله عناد و همسرک ابله که سنک حالت انلرک حالته بکزه من (می) در قنم و دبت تاش در مرده
 رقت خواهی اول ابراهیم شو) سنده غمزدنک وارد آتش ایچنه کیمه آتش ایچنه کیمک استرک اول ابراهیم اول یعنی ای
 غمزد مقتبله متصف اولان اهل نفس بوا کل و شر و حظ نفس من حیث المعنی آتش کیدر اول جانبه کیمه واکاشتغال
 اتمه اگر لابد کیمک استرک اول ابراهیم صفتیه متصف اول اند نصکره اول جانبه توجه قبل تا سکا ضرر ویریمه و سنی
 عاقبت هلاک مریم ته سته ابر کوریمه (می) چون نه صباح و نی دیاب (می) در میفکن خویش از خود را بی (می) ای اهل نفس
 چونکم بوزیجی دکان و در بایه منسوب اولان اهل دریا دخی دکان سقا هت و خود را یلفکدن کند کدی در بایه براته که

زیرا غریبی اولور سن یعنی بو حظوظ نفسانیه و مستحیات جسمانیه فی المثل دریا کیدر علماء عاملین و اولیای کاملین بوچرده
 سباحلر و اهل دریا صکی غواصلر در بونلر حظوظ نفسانیه دریا سینه داخل اولسه لکن بیزی اندن خلاص و نجاته
 قادر لدر سن مجر کندی رأیکله و هوای نفسکله انلر متاهت ایلک کسزین اول دریا به کندی بکی براته که انده ضرر و زیان
 بولور سن * منتهوی * اوز قهر بحر کوهر اورد * از زیانها سود بر سر اورد * اول مطلوب مریم ته سنده اولان و سباح
 و غواصلق عالمی سیلان دریا نلک دبدن کوهر کتورر بعض نسخه ده مصرع اول اوزا تش ورد اجر اورد واقع اولمشدر
 معنای اول ابراهیم خواتشدن ورد اجر کتورر اول زیانلردن سود و منفعتی فضل کتورر سر بونده فضل معنایه در
 (می) کاملی کخال کیدر زرشود) ناقص ارز بر دختا کسترشود بر کامل فرضی اگر طیرا غی طوتسه التون اولور اما ناقص
 اولان کسه کراتون ایلنسه خا کسترا لور یعنی کامل برحقیر و ناقص شی طوتسه کامل العیار و عز برالوجود ایلر
 اما ناقص بر عز برالوجود و کامل العیار شی اخذ ایلنسه خا کستر کبی حقیر و بی معنی ایلر دیک اولور (می) چون قبول
 حق بود آن مر در است) دست اودر کارها دست خداست چونکم اول مر در است و صادق حق تعالی نلک مقبول اوله
 جمیع ایشلر ده انک الی خدا نلک الیدر یعنی اندن هر نه صادر اولور سه خدای تعالی دن صادر اولور و اول کامل حضرت
 حقه آت مشابه سنده اولور (منتهوی) دست ناقص دست شیطانست و دیو) زانکه اندر دام تکلیفست و دیو) ناقص الی
 شیطان و دیو لک الیدر زرا اول ناقص شیطانک تکلیف و حیلہ بی طوزا غنده در (منتهوی) چهل آیدیش اولدش شود
 چهل شد علمی که در ناقص رود * اول کامل قسمة چهل کاور علم اولور اما چهل اولدی شول بر علم که ناقصه کیدر زرا
 مقتضای علم آوزره عمل ایلکله قادر اواز اول علم قدر فی دخی یلر * منتهوی * هر چه کیدر علنی علت شود * کفر کیدر
 کامل ملت شود) علتده فسوب اولان مریض هر نه بی طور سه علت اولور زرا مزاج فاسد اولنجه هر نه بی یدسه فاسد
 ایلر اما بر کامل کفر طوتسه ملت اولور زرا کامل کفری عن علم طور و شرعا و عقلا آتی طوق و واجب اولدی بیچنده
 طور پس انک ول چینه کفری طوتسی ملت اولور * منتهوی * ان مری کرده پیاده با سوار * سر نخواهی بردا کنون
 پای دار * ای سوار له مری و عناد ایلش پیاده شمدی باشکی ایلیمه سر سن ایاق طوت پیاده دن مراد مبتدی و ناقص
 کسه در سوار دن مراد مبتدی و کامل اولان کسه در یعنی ای منتهوی و کامل اولان کسار له همسرک و برابر لک ایلش
 ناقص باشکی قورتر مغه قادر دکان الان آنکله همسرک ستمدن آباغک کیر و طوت دیک اولور * تعظیم ساحران
 مر موی را علیه السلام * که چه فرماید اول تواند ازی عصا یا ما * منتهوی * ساحران در عهد فرعون لعین *
 چون مری کردند یا موسی بکین) ساحر فرعون لعینک زمانده چونکم * کیتله حضرت موسی علیه السلامه
 مری و عناد ایلدیلر * منتهوی * لیک موسی را مقدم داشتند * ساحران او را مکرم داشتند * لیکن ساحر لاول
 چینه حضرت موسی علیه السلامی مقدم طوتدیلر ساحر حضرت موسی علیه السلامی مکرم و معزز طوتدیلر
 منتهوی * زانکه کفتندش که فرمان آن تست) کرمی خواهی عصا تو فکن تخت * زرا که ساحر حضرت
 موسی علیه السلامه آیدیلر فرمان سنک ایچوندر ا کراسترک عصاکی اول سن زانکه که حق تعالی حضرت لری
 بو آیت کریمه ایلده بومعنازی بیان سیورلر و ساحر لردن حکایه قیلور (قالوا یا موسی اما ان تلقی و اما ان نکون اول
 من التی) ساحر لک یا موسی اما ان تلقی عصاک دیوتقدیر ایلر تعظیم و تکریم معنای افاده ایلر) و اما ان نکون اول
 من التی) دیملی فرمان سنکدر و اختیار سنکدر ا کراسترک اول برالقاید له او کراسترک اول سن القایله دیمکی
 اشعار ایلر * منتهوی * کفت فی اول شاعی ساحران * افکیتد آن مکرملر ادمیان * حضرت موسی علیه السلام
 انلر ایلدی اول بن براغزم ای ساحر لاول سز اول بحر و مکرری اور تابه براغز نته که حق تعالی حضرت موسی علیه
 السلام انلر دیمسندن حکایه سیورلر (قال لهم موسی ان قول ما انتم ملقون) منتهوی) این قدر تعظیم دین شاترا خرید
 * کرمی ان دست و پاهاشان برید) بو قدر تعظیم و حضرت موسی علیه السلامی بو کونه تقدیم ایلر انلر دین
 صاقون الی یعنی انلر ایمانه سبب اولدیکه حضرت موسی علیه السلام ایلج و عناد ایلد کوری جهتن انلر اول
 اللری و ایلر کسادی یعنی کامل اولان حضرت موسی علیه السلام و ساحر لک تعظیم ایلر دینلر نه سبب اولوب
 مقبول حق اولدی و مری و عناد ایلد کوری مقابله سنده تلر نه زخم کلوب اللری و ایلر کسادی دینلر نه کیم بیت
 بومعنازی مفسر اولور * منتهوی * ساحران چون حق او بشناختند دست و پا دیر جرم ان دریا خنبد) ساحر چونکم
 اول موسی علیه السلام حقی کادیلر و عظم شاتنه عارف اولدیلر اول ابتد کوری عناد و خصوصتک جرمته دست
 و بارقی او شاندیلر و قطع اولنقی روا کوردیلر که دست و پا برینک محبت موسی علیه السلام آوزره قطع اولنستی مقدم
 ایلد کوری کستا خلفه کفارت اوله پس رته حضرت شیخ عطارک قول شریفنک دلالت ایلدیکه معانی نلک یانه

شروع ایدوب یوزرور * منوی * لقمه و نکته است کامل را حلال * تونه کامل بخوری باش لال * ای ناقص اولان
 اهل نفس اقمه بیک و نکته دیک کامله حلال در زیر که کامل اولان کسه هر قدر لقمه بیسه نور حق اولور و عبادت
 و طاعت و تقوی قیلور و غره مرتبه نکات و اسرار و سوسله انک عهده سندن کاور و آئی شرعه توفیق و تطبیق قیلور سن
 کامل دکنسک بیسه و لال و خوش اول زیر اسن لقمه بیسه غفلت و کسافت زیاده اولور و هو او نفسک قوت بولور و اگر
 فوجید امیر نکته سوسلر و اسرار الهیه دن بیلدیک قدر نقل ایلر سن توفیق قادر و اوله مر سن و آئی مقتضای شرع
 اوزره تعبیر قیله مر سن پس نیجه کسه نک ضلالتنه و فساد عقیده سسته سبب اولور سن لازم کور که بیکدن و ایچمکدن
 پر هیز قیلر سن و ساکن و خوش اوله سن و اهل کاله نیجه زمان خدمت قیله سن ناسن دخی کال مرتبه سن بوله سن
 اندن کسه لقمه بیک و نکته مدیک سکا دخی حلال اوله * منوی * چون تو کوشی اوزبان فی جنس تو * کوشا و احق
 بقرمود انستوا چونکم سن قولق اولق مرتبه سسته سن و اول کامل لسان مرتبه سسته تعبیر و نطق صاحبدر
 اول سنک جنک دکادر زیر که حق تعالی حضرت تباری * کوش مرتبه سسته اولناره انصه و ادیو دکلکه و اصفا ایلکه
 امر یوزرور ی کا قال الله تعالی (فاذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترجون بآیت کریمه نک تبصری جلد نائینک
 او اخر نه قریب منزلت چهار کس بیانده مذکور اولمشدر * منوی * کوله اول چون براید شیر نوش * مدنی
 شامش بود او جله کوش * مثلاً او غلجی چونکم اول طوغه شیر نوش طوغه یعنی سوداچی طوغه بر نیجه مدت اول
 کوله خاصش اولور و جله کوش اولدنی حلاله * منوی * مدنی ی بایدش لب دوختن * از سخن نا او سخن * موختن *
 اول کوله که بر نیجه مدت سوزو بیکدن لبی دکنک کرک نا اول کوله سوزدن سوزا و کرک کلکه دکنک یعنی سوز
 او کرک قابل و نکمه قادر و لنجه دکنک اغزی سوزو بیکدن بعلق کال لازم اولور * منوی * ورنه اورد کوش فی
 می کند * خوشی را کنک کیتی میکند * واکر اول کوله قولق دو نیمه فی فی ایلر یعنی بی معنی و بیوده سوزا اول طفل
 کندستی جهات دیلستری ایلر سن طفل مرتبه سسته اولان مبتدی به لازمدر که خیر الاوبین اولان سخنک نیجه زمان
 کلامه قولق طوطه و لادن حسن تعبیر ایلکی و اسرار طریقت سوسلکی استماع ایده تا کند دخی بعده صاحب نطق
 و مالک حسن تعبیر اوله واکر انک کلامه قولق طوطه و لادن تعبیر اسرار ایلکی تعلیم آتزه فی فی دینار کبی الفاظ
 سهمله سوز بیکدن بی معنی و بیوده کلام نقل ایلکدن خالی اولمز محصل معنی کند و بی جهان اهلینک دیلستری ایلش
 اولور و بمعنی استماع اصلده استعدادی و قابلیت اولوب و لیکن استماع ایتوب قابلیت ضایع ایلن کساره کوره در
 راول کساره اصلده کوش ایچکه استعداد طوطه و لادن بیسته انزه دخی اشارت ایدوب یوزرور (می) کز اصلی کش بود
 آغاز کوش * لال باشدکی کند در نطق جوش * اصلی اولان صاغر که کالیتدن قولق اولدی یعنی نا نادن
 صاغر طوطه اول کسه دیلستر اولور و نطقه جن جوش ایلر یعنی لیدی سوزه قادر اولز کذلک ازله سمع باطنی اولم
 کسه لقمه قوتار متایج استماعه میل قیلز و ابی ائلر سوزنی متکلم اولز * منوی * زانکه اول سمع باید نطق را
 * سوی نطق ازله سمع اندر * زیرا که نطق و گفتار اول کوش و استماع کر کدر سوز جابنه ای طالب سمع بولدن
 کل بورایه مناسب اولان کلمات تفصیلا ابتدا به بنحو این یافتند * منوی * و ادخلوا الایات من
 ابوابها * و اطلبوا الاغراض فی اسبابها یعنی اولان نطقه و حسن تعبیر استماع لازمدر نطق تعبیر جابنه سمع بولدن
 ایچر و کلکه نطق قیومی سمعدر کدیلتندر سزایانه او ابندن داخل اولک و اغراض مر اداتی اسبابندن طلب قیلک
 نیکو کار لقی سوزه ابوابندن داخل اولمدر و بد کردار لقی سوزه ظهورندن بری کلکدر (کا قال الله تعالی و لیس الیران تا و
 الیسوت من ظهورها و لیکن الیرمن اتق و اتقوا الیسوت من ابوابها و اتقوا الله لعلکم تفلحون) یعنی نیکو کار لقی دکلدر که
 سوزه اردندن و ظهورندن کله سوز لیکن ایلک شول کسه نک ایل کیدر که لاله سرام ایلدیک سیدن پر هیز ایلیه و سز سوز
 قیلورندن برو کلک ای مؤمن و الله لهدن تقابلک سز امر ایلدیک خصوصه عذاب و عقابندن فلاحی رجا ایلدیک کز
 حلاله * منوی * نطقی کان موقوف را سمع نیست * جز که نطق خالق بی طمع نیست * اول نطقه سمع بولنه موقوف
 دکلدر یعنی سمع طریق قیلله حاصل اولمز طمع سز اولان خالق نطقندن غیر دکلدر * منوی * مبدء است و تابع
 استادنی * مبدء جله و استادنی اول خدائنی و هر شیئی مبدءدر یعنی بوندن و اراید مجید و استاد و ارشاده تابع دکلدر
 اول جله نک مستدر و لکن غیر بیستنادی بوقدره فی جمیع اشیا نک مستند و مبدءی اولدر اما انک هیچ بر شینه استناد
 و اعتمادی بوقدر (می) یا قیاس هم در سرف هم در مقال * تابع استاد و محتاج مثال * اما یا قیلر فی سائر خلائق و هم
 حقیق در هم مبدء الله است * تابع و مبدء * صاحب استاد سز و مبدء است * و مبدء اوله و مبدء مبدء
 قادر و اوله * منوی * ذین * حقن * کریم * دلق و اشکی کیدر و برانه * پس طالب مبتدی به اوله اکون

و استماع و تعلم کلام شیخ لازم اولدنی بیان ایلد کدنصکره طریق حقه کادخی نه لازم ایدیکنی بیان یوزرور لای
 طالب رضای الهی بوسوزدن اکریمانه دکل ایسک یعنی بوز کلامه محرم و اشنا ایسک برورانه دخرقه و کوزیانی طوت
 یعنی اکر بوسوزری اشک و قبول ایتد کسه بوندنصکره سکا لازم اولان اولدر که دنیایی ترک ایده سن و برورانه ده
 برکته کسوه فناءت ایدوب کوزیانی اقیده سن که بدایت سلو کده اولنره شرط بودر بونده بر معنی دخی جائزدر
 کز حرف شرط اولمیب صاغر معناسنه اوله بوقدر برور و معنی ای طالب بوسوزدن صغرد کاسن اما سکا نه سن کر کدر که
 برورانه دلق و اشک طوطه سن تا محرم و اشنا اوله سن و عتاب الهی سندن نیات بوله سن * منوی * زانکه ادم زان
 عتاب از اشک رست * اشک تر باشد دم توبه پرست * زیرا که حضرت آدم علیه السلام اول عتابدن کوزیاشندن
 قورتلدی توبه پرست اولان کسک نفسی زیاده کوزیاشله اولور یعنی ذنوبدن توبه به ملازمت قیلان کسه نک اغزندن
 چقان کلامی زیاده کوزیاشنه مقارن اولق کر کدر یوخسه بجزر دی سرشک دیده و بی سوزش سینه تبت و رجعت
 قولنه اعتبار یوقدر دیک اولور * منوی * هر که به آدم آمد بر زمین * تا بود کریان و نالان و حزن * آدم علیه السلام
 بر اوزره کریدن اوتری کلدی تا کمزمینده نالان و کریان و حزن اوله پس آدم زاده اولنه دخی بوحال لازم اولق کر کدر
 * منوی * آدم از فردوس و لای هفت * پای ماچان از برای عذروفت * حضرت آدم علیه السلام فردوس
 اعلادن و فوق سبعة سمادن عذردن اوتری پای ماچانه کندی یعنی صف نعاله * کندی ایتدیکی خطایک
 عذرنی دیکلکدن اوتری تزل ایتدی پای ماچان اصلنده ایاق دولا شد و متی و آتول آتول کتمک معناسنه در صکره مشایخ
 بجم انی با یوح و یشتی چبقاره جق بیره اطلاق ایلدیلر اول مناسبله که اکثر اول برده آتاق دولا شیی و با یوح کین آدم
 بر مقدار آتول آتول یور یی اولدیغندن اوتری * منوی * شریقه هر نه برده که پای ماچان ذکر اولنوز سندن صف نعال
 مراد اولور و طریق مولوتک و مشایخ صوفیه نک الان دآبندندر که جن برکسه بر جرم ایلنه آتای ماچانه بکوزر
 نایر منه اعتذار ایلنه و مر شده و قند اسندن * کناهنک عفو فی دیلیه و مشایخ عظام بودی حق تعالی حضرت تباری
 حضرت آدمی عالم اعلادن مرتبه لطفه خطایک عذرنی دیکلکدن اوتری تنزیل ایلدیکندن اخلاص تشار در فافهم
 می (کر زبشت آدمی و زصلب او) در طلب می باش هم در طلب او ای طالب حق اولان کسه سندن خا اگر حضرت آدمک
 صر سندن و صابندن ایتدیکی اکر اولاد آدم ایسک همیشه طلبنده اول و هم ائل بلو کنده اول شیطان کبی سرکش
 اوله و کریدن و زاریدن فراغت قیلله خیر خلف اولنه لازمدر که بد نک اثر نه کیده و انک طریقی و علمانی اختیار ایده طلب
 بضم الطاء اوله معنی سنده در * منوی * زانکه دل و آب دیده نقل ساز * بوستان از ابر و خورشید ست باز * کوکل
 آتشندن و کوزیاشندن نقل دوزر بر بوستان حجاب و آفتابندن * کشاده و تازه در * منوی * توجه دانی ذوق آب
 دیدگان * عاشق نانی تو چون نادیدگان * سن کوزلک یاشینک ذوقنی نه بیلور سن کور و عمار کبی عاشق نان سن
 (می) کز این انسان خالی کنی) برز کوه رهای اجلائی کنی اگر سن بودر و نطق طغافر جقنی نادن خالی و طعام بیکدن
 بری ایلیه سن آسان دورو کی اجلاله منسوب اولان کوه لر دن بر ایلر سن * منوی * طفل جان از شیر شیطان باز کن
 بعد از انش باملک انبار کن * ای سالک راه خدا جانک طغافر شیطان سودندن منع اله شیطان سودندن مر ادغدا
 جسمانیه در اتدنصکره اول جانی ملائکه به شریک ایلر یعنی ملائکه مک غذا سسته و ذوقه آتای اور تاغ ایدوب انزل ذوق
 الدینی رذن سنک دخی جانک ذق السون (منوی) تا تو ناریک و مولول و تیر * دانکه باد بولعین همشیره * ای طالب
 مادامکه سن * کشف و تار بکن و مولوسن و صفت نفسله بولانقسن ییل که شیطان لعین اله همشیره سن یعنی
 شیطانک ذوق الدینی و لذت بولدی رذن سندن دخی ذوق الوب لذت بولور سن * منوی * لقمه کور و افز و دو کال *
 آن بود آورده از کسب حلال بر لقمه که اول لقمه نور و کال زیاده قیلدی و اول لقمه بی آکل اولان کسه نک درونی منور
 اولوب مرتبه کاله متوجه اولدی حلال کسیدن کور و لاش لقمه اولدر یعنی لقمه حلالک البقته شاتندندر که نور درونی
 و کال جانی افزون ایلر (ی) روغنی کاید چراغ ما کشد * آب خوانش چون چراغی را کشد * شول برور و غنکه کله بزم
 چراغی سوزد بره اول روغنه آب دی چونکم بر چراغی سوزد بره چونکم برور و غنکه روغنی خاصیتی اولیه و چراغه
 معاونت قیلله اول آب طبیعت اولوب پس روغن دیتز کذلک بر لقمه که چراغ قلبه ضیا بر میله بلکه نور درونی
 اطقا ایلیه اول طعام اگر چه صور تا حلال مرتبه سسته ایلنه ده کاحرام دی زیر خاصیت حلال ایده بولنمش
 اولور و نادن خاصیت حرام ظهوره کلس اولور پس انک حلال مرتبه سسته اولمبی نه فاده قیلور * منوی * علم و حکمت
 زاید از لقمه حلال * عشق و رقت آمد از لقمه حلال) حلال لقمه دن علم و حکمت طوغر عشق و رقت قلب حلال
 لقمه دن کاور و حلال لقمه نک خاصیت و شانی بولدر (می) چون ز لقمه توحیدینی و دام) جمل و غفلت زاید اترادان

حرام چونکم لقمه و طعامدن من حسد کوره سن و قید و دام کوره سن یعنی کند یکی بر شسته مقید کور و ب و راه حقدن
مانده بوله سن اندن جهل و غفلت طوغه اتی حرام میل زب لقمه حرام ک شانی بود و لو کان فی صورة الحلال البتة
لقمه حلال و در جان و ذوق درون کتور و لقمه حرام کتافت و جهل و غفلت کبی خصلت بر تنور (م) هیچ کندم کاری
و جو بردهد * دید * آسبی که کره خردهد * مثلاً هیچ بغدای اکر سن و اربه حاصل و بر روی یعنی و بر مری یعنی بغدای اکر سن
البته بغدای محصول و بر روی اربه اکر سن و اربه محصول و بر روی میسن بر آسبی که کره خرو بر مری یعنی اسب کرفتر
و خردخی کره آسبی و بر من محال عقارب کذلک لقمه حلال طاعت و نورانیت و علم و حکمت و بونلرمانالی خصلت
محصول و بر روی لقمه حرام ظلمات و معصیت و جهل و غفلت محصول و تنور نه اندن بو خصلت و نه بوندن او خصلت
ظاهر اولور نه کم اربه دن بغدای و بعد ایدن اربه حاصل اولر و اتدن اشک و اشکدن ان دخی طوغر (م) اتمه ختمت
و برش اندیشهها * لقمه بحر و کوهش اندیشهها * زاید از لقمه حلال اندر دهان * میل خدمت عزم رفتن انچهان
فی المثل لقمه ختمه در وانک حاصلی فکر لدر معناده لقمه در یاد روانک کوهی اندیشه لدر آغزده حلال اولمقدن طوغر
حق نه الینک خدمتیه میل اول جهانیه کتکاک طوغر * باز کفتن باز رکان باطوطی انچه دید از طوطیان هندوستان
(م) کرد باز رکان بنجار ترانغام * باز آمد سوی منزل دوستگام اول باز رکان بنجار تی تمام ایلدی دوستلر مری اوزره
نیکو حال و مرفه الیال منزلی جاقنه کادی (منثوی) هر غلای را بساورد ار مغنا * هر کنیزک را بخشید او نشان
اول باز رکان و عده ایلر یکی ارزهر هر رغلامنه ار مغنا کتوردی هر کنیزکه او باز رکان نشان بغشلدی یعنی احسان
ایلدی * منثوی * کفت طوطی ار مغنا بنده کو * انچه دیدی و انچه کفتی باز کو * طوطی ا کالیتدی بنده نک
ار مغنا قتی اول نسنه یی که کوردل و اول نسنه یی که اشتد کتوردی (منثوی) کفت فی من خودیست چمان ازان * دست
خودنایان و انکستان کران باز رکان ایتدی دیمز بن خوداندن پشیمان کندی المی چینی و بر مقلری اصربی اولدیم
حاله بوله دیمک دخی وجه در کندی المی چینی ام و بر مقلری اصربی ام بوله دیو * منثوی * من چرا پیغام خای
از کرانف) بر دم از بی دانستی و از نشاق که بن برخام خبری نیچون کز افدن یعنی بیوده جهمتدن ایلتمد دانش سز کمدن
و عقلسز لغمدن نشاق سفاخته و عقلسز لغه دیرل * منثوی * کفت ای خواجه پشیمانی ز چیست * چیست
ان کین خشم و غم و امقتضیست * طوطی باز رکانه ایتدی ای خواجه پشیمانلق نندنر اول ندر که بو خشم و غمی
مقتضیدر * منثوی * کفت کتم ان شکایتی تو * باز ره طوطیان همتای تو * باز رکان طوطی به ایتدی سنک
بکاسپارش ایتدی بک اول شکایتلری هندستانده سکامشایه و همتا اولان طوطیلر کروه نه دیدیم * منثوی *
ان بکی غوطی ز درت بوی برد * ز دره اش بدرید و وزید و بر د * اول بر طوطی سنک در دکن رایجه ایلتمدی و سنک
مر ادکی فهم ایتدی انک اودی چاک اولدی و دتردی و اولدی * منثوی * من پشیمان کستم این کفتن چه بود) لیک چون
کفتم پشیمانی چه سود) بن پشیمان اولدم بو خبری دیکنه ایدی یعنی بوسوزی انلره ادا ایلک نیچون اولدی دیو پشیمان
اولدم لیکن چونکم دیدیم پشیمانلق نه فائده پس بومنا سبتله حفظ لسانه و ضبط دهانه تقیه ایدوب بیوررلر
* منثوی * نکته کن جسته نا کاز زبان * همچو قیری دانکه جسته اواز کان * بر نکته که نا کاه زباندن صجره دی
آتی بر تیر کبی یل که او تیر کانندن صجره دی یعنی دهاندن چیقان سوز کاندن چیقان اوق کبیدر (منثوی) و انکر درد
ارزهر آن تیرای بسر * بنده باید کرد سیلی راز سر * ای بسر اول تیر بولندن کیری و غمز بر سیلی باشندن بند و سدا ایتلر کرل
* منثوی * چون گذشت از سر جهانی را کرفت * کرجه مان ویران کندی بود شکفت * چونکم سبیل باشندن کجدی
یعنی باشندن حفظ و ضبط اولدی جهانی طوتدی اکر جهانی ویران و خراب ایلر سه عجب اولر سیلدن مراد کلان
انسانیه در انک ضبطی چنان و دهانده ابکن ممکن اولور چونکم حفظ دهانه قادر ایلر سه سن و آتی باشندن ضبط
قبیلر سه باشندن بخا و ز فیلد قد نصکره جهانی طوتسه و اهل جهانی اول کلام قتنه انکیز ویران ایتسه عجب اواز که
چون سوزر جهانا ک خرابد سب اولدر * منثوی * فعل رادر عیب اثره از ادیانست) ان موالیه دش بخکم خلق
جست * انساندن صدور ایدن فعل و قول که خیر و شر هر نه ایتسه عالم غیبده اثر لری زاده نیدر یعنی طوغر خلق مقرر در
و فعل اول موالیه که عالم غیبده طوغر خلق حاکم منده کادر (منثوی) بی شریک ج * له مخلوق خداست * ان
موالیدار چه نسبتان بجاست * اول موالیدو ا نار شریک سز حله خدا نک مخلوقه در یعنی که سنک انی ایجاد ایتسمنده
اصلا شریک تی یوقدر بلکه خدای متعال اول آ نار و جزانی خلق و ایجاد ایلر اکر ج * اول موالیدلک نسبت و اضافی نه
بره در زیر اصلی فعل بزدن صدور ایلدی پس فعلدن طوغان دخی بزم اولور کافال علیه السلام الناس مجزون باعالمهم
ان خیرا و خیران شرافتر (م) زید بر ایتد تیری سوی عمرو) عمرو با کرفت تیرش * و غمر) مدتی سالی همی زاید در

در ده ها را آفرینند حق نه مرد و زید را می آن دم از وی بی در ده ها میزاید انجا با نجل و آن مولود جمع چون
مرداو و زید را ز اول سبب قتال کو اصل فعل بر کسه دن ظهور ایلد کده آنک آناری دخی اکامسوب و مکتوب
اولد یغنه بومستلانی تمثیل طریقیه ایرادیلدوب بیورلر متلازید براوقی برتاب ایلسه عمر و جانینه انصاف اول عرووی
طوتندی اوق قبلان کی بر مرسته مقداری تیدل اوقنک یاره شدن عروک وجودنده در درلو طوغدی اول در دردی عروک
وجودنده حق برادر زید برادمن کور که زید را می اول اوقی اتدی دخی دم اولسه خوفندن در درلو و جعلر طوغر عروک
وجودنده اول اوقنک زخندن تا عروک اجلی وقتنه دل اول اوقنک و جعلنک موالیدنن چونکم عمر و بر سینه صکره
اولسه زیده سن اول سبب اولد یغندن او تری قتال دی که عمر و آنک زخی سیمیله اولدی مشوی و آن وجهها را بدو
منسوب دار که چه هست آن جله صنع کرد کایه همچنین گشت و دم و دام و جماع و آن مولودست حق را مستطاع
اول و جعلر که عروک وجودنده حاصل اولدی زید اکا اول بادی اولدی یعنی جهندن زیده منسوب مروتا که چه اول جله
اوجاع و آلام صنع کرد کار و ایجاد پرورد کار در زید لاندی صنع و مدخلی بو قدر و همچنین اکن و نفس و شصت و دام و جماع
و سایر اعمال اول موالیده که بنارندن تولد ایرلر حقه مطیع و مثلاً کنی انجی القای تخم ایرلر بتور من و دانه شکله
کتور من و کاله بتور من آنک صنعید را کنجینک اندی مدخلی بو قدر و لیکن سینه محصول اکانه ووب اولورا کر کندم
وا کر شعیرا کر بنیه واکر سر بر هر نه ایسه هیچ کندم کاری و جو بر دهد دیده آسی که کر خرده و کر بخاری
خسته خود گشته و بر حریر فزوری خود و شسته کذلک دم دخی تخم کبیر رخن سن کلات هدایت معانی تلفظ ایلدن
آنک محصولاتی نه سکا عائد اولور و قس مقلات الضلالة علی هذا و شصت و دام دخی بویه دوسن جماع ایرلر سن اول نطفه فی
جناب حق مضغه و علقه ایرلر و جنین ایرلر و بد التولد هر نه ایسه سکا منسوب اولور و براده بر سوال مقدور لازم کار و که اول
سوال بودر چونکم موالید را ناز کار صنع پرورد کارله ایودن ایودن کم تولد ایرلر کدر تبدیل عاده الله قابلیدر که
بر عندن حسنه مأمول ایکن سینه و سینه وقع او انور کن حسنه تولد ایلیه و مأمول و متوقع اولان اثر یا مستعد
و یا منعکس اوله بویا سانه جواب بیورلر می اولیا را عت قدرت ازله تیر جسته باز کر داند ز راه بیسته در دای
موالید از سبب چون پیشمان شد ولی زان دست رب یعنی نعم خلفای خدا اولان اولیای عظام ایچون الهندن اول
قدرت و قوت وارد کر آتش اوقی بوندن کیر و دوندن و در لر موالید کقبولری ولی خدا اینه شد و سیدن بی آثار و اسبابدن
دفع و قطع ایرلر چونکم ولی پیشمان ولی حضور و ولدی اول موالید لطف و برندن و ایکن بوموالیدن دست و بدن بغلر کندنی
دست قدر لطف ذک بومصر عده ایکی وجه جان زردر و وجه بودر که ولی حرف استدر اکن ولیکن معنای سانه اوله بو تقدیر
اوزره بسته نک و پیشمان شدک شعیری اولیای عظام دن علی سبیل الیدل هر بر ولی به عائد اولور نه کم بو تقدیر اوزره معنی
ویرلدی و بر وجه دخی ولی اولیای عظام خدادن علی الاطلاق بر کسه مراد اوله و بسته و پیشمان شدک فاعلی اوله پس
بو تقدیر اوزره معنی چونکم ولی خدام موالید و آثار لطف و برندن فی حضور و ولدی دست و بدن و قوت و حق جسم شدنن
موالید کقبولری اسباب طرفندن بغلر و آناری اسباب و آلاتدن دفع ایرلر دیک اولور و متلا ب معرق ایکن آنی اغراق
ایلمکدن منع ایرلر و انحراف ایکن ناری احراف قیلقندن دفع ایرلر نه کم شیخ کبر حکایه قیلمور که طبعی مذهبنده
بر حکیم ایلد وقت شناده بر مجلسده مقارنت واقع اولدی قلبا یا نار کوبی بر دوا سلام علی ابراهیم آیتی تلاوت اولوب
منافقه قصه ابراهیم علیه السلام ذکر اوانشدی و ناراکا بر دوسلام قیلدی دیو حکایه اولتدی در حال حکیم بوندن
ولانندی و دیدیکه حرق بالطبع اجسام قابله فی یقمنی نیجه نمکند و پس بو آتیده ناردن مراد عروک نار غشی بر دوسلام
ولدی دیمک اولور دیو مذهب باطله ذهاب اولیجی غیر الهی ظموره کلوب بسکایر حالت مستولی اولوب اور تاده
منقل ایلد و آفر آتش و ارایدی جناب حق آنی بکاسختر قیلوب اکادید مکه ایمان کتور میسن اکر شو آتش سنی باخر ایسه
دیدیلدی پس آنک الهی کتورب اول آتسه قودم و آتشی اسپاینه قویدم من بعد احرار ایلدی پس اول حکیم ایمانه کلدی
(می) گفته ما گفته کند از فتح باب که از آن نه شیخ سوزده کباب گفته گفته را تقدیر نه در و کندک فاعلی ولیدر تقدیر معنی
اول ولی کامیاب کندنی به اولان فتح یابدن دیناشی و شلمش ایرلر اول وجه اوزره که اندن نه شیشد نارونه کباب کور نور
یعنی کسید ظلم و ستم باز بکده آنک حقد و کدرت حق برله کمال عبادت ایرلر دیک اولور و فتوی از همه دلها که آن
نکتمه شیدن) آن سخن را کرد محو و نابید و دو کلی فلوبدن که اول ولی نکاتی اشد بیرسه فلوبدن اول سخن و کلماتی محو
و نابید ایلدی یعنی بونار مصرف و طاهر و جواسیس ضمایر در کافال ابویعقوب موسی رضی الله عنه فی حدیث النبی
علیه السلام اتقوا فراسة المؤمن فانه یظهر نور الله فاتهم جواسیس القلوب یخون قلوب الناس و یخون انطاظر
والرؤس فاذاجاستوه و خاسوه باصدق والا خلاص (منشوی) کرت برهان باید و حجت بها باز خوان من ایه

اوتنساها ای اولوا کرسکار بهان و حجت کر کنه قرآن عظیمدن من آیه اوتنسهایی کیر و اوقوبو سوریه بقدره اولان آینه
 اشارتدر (مانتسح من آیه اوتنسهایی) بو آیتک سبب نزولی بودر که یود و مشرکین دیدیلر که محمد اصحابنه امر ایلدیکی شیئی
 نهی ایلر و نهی ایلشکن نه امر ایلر پس حقدن دکلر بیلکه تلقاء نفسندن دید کلر نه نازل اولدی و نسخ لغتده بر شیتک
 صورتی زائل اولوب بر شیئی آخیره تبدیل اولد و نسخ آیتدن مراد حکمی نی اولوب بر غیر آیتک حکمی ثابت اولد و در
 مانته خنده ما شرطیه جازمه در و انسا من باب الافعال اوتند و منی و قلبدن بر شیئی اذهاب ایتکه دیر لکن بر کلام
 هر قننی آیتی که آیتلردن بر نسخ اید و زو یا خود اوتند و زو نأت بخیر منها اول آیت منسو خه دن دخی خیر لوسن کتور برز
 اوتنسهایی (با خودا) کاما تده نفعده و نو اید بر آیت اتری کتور برز (الم تعلم ان الله علی کل شیئی قدير) بیلر مینس با محمد یعنی
 ییلور سن تحقیقا الله تعالی جمیع شیئی قادر باد شاهد و پس بو آیتک بوجمله توفیق بومنیوال اوزره اولور که حق اولیا الله
 و انبیای عظامدن بر کسه مر ته قریب فراهه و اصل اولد قده و اوصاف حقه متصف اولد قده باذن الله تعالی و بتصرفه
 و جمیع اشیا در متصرف اولوب حکملری نافذ اوله پس قلوب خلقه باذن الله متصرف اولوب شول کسلردنکه راضی
 اوله لکن قلبدن افکار فاسده و خبیثه بی نسخ اید و بر شیه افکار حسنه و خواطر پسندیده کتوره لور و انلردن که
 راضی اولیه لکن افکار حسنه بی انلره انسا اید و ب افکار خسیسه اید اید و لر زو راحتی سبحانه و تعالی آیت اولد و انسانی
 کندی ذاتمه اسناد ایلدی و بو آیتده انسانی اولیا سنه اسناد ایلدی که باذن الله تعالی انلر دخی تذکیر و انسا به قادر لردن
 نه کم بویتله بومعنیانی اثبات یورور * منوی * آیت انسوکم ذکر ی بخوان * قدرت نسیان نهادن شان بدان *
 بو آیت سورته فایده در ابتدای بودر که (ان کان فریق من عبادی) بو آیت حضرت بلال و صهیب و سلمان رضی الله
 عنهم و فقره اصحاب رسول الله حقدن نازل اولد و درانه ده ضمیرشان ایچوندر یعنی تحقیقا شان بودر که بنم عباددن
 بر فریق و زمزه معادت رفیق و اردر که (یعولون) انلر بر لکه (ربنا) ای بزم ربزمز (امنا) بزم سنک و حدایتکه تصدیق
 ایلد (فاغفر لنا) پس بری انوار ذات و صفاتکله ستر ایلد (وارحنا) و بر رحمت ایلد (وانت خیر الراحمین) حال بو که
 مرحت اید بچیلر لکن رحیم (فاتخذ عوهم) پس سز انلری انخاذا ایلد بکنز (سخرنا) ضم سینله و کسر یله قدر اید و یعنی
 مسخره انخاذا ایلد بکنز (حتی انسوکم ذکر ی) حتی سزه انلر اوتند و دیر بنم ذکر ی اهل تفسیر بومعنیانی اختیار ایلشکر که
 یعنی انلر کتور زاسنه او اقدر توغل ایلد بکنز که انلر کتور زاسنه قیامده اید بکنز بزم ذکر ی اوتند و دی اما اهل تحقیق
 همان لفظندن مستفاد اولان معنیانی اختیار ایلر یعنی سز انلری استمزا ایلد بکنز انلر ده سزه بزم ذکر ی اوتند و دی
 بو تده برجه انلر ده باذن الله تصرف اولش اولور (وکنتم منهم نفعکون) حال بو که ای کافر سز انلر کولر اولد بکنز
 (الی جزئتم الیوم) جناب عزت بوم قیامتده دیه که تحقیقا بن بونله جزا و یردم الوان نعمی بوکون (عاصبروا)
 سز لک اذ استمزا کز صبر ایلد کازی بیبیلد (انهم هم الفائزون) تحقیقا همان بونلر ده کافر سز انلر کولر اولد بکنز
 جاز و اصلدر انواع غنیمتزه حضرت مولانا قدس الله سره العزیز دخی یورور لکه ای اولیای عظام و عرفای
 تحقیق و فقرای اصقبا ی استمزا سز انلر احتراز ایلد که انلر غیر فی فیکر زده نورانی نزع ایدر تنه کم شیخ کبر
 حضرت لری یورور لکن حبس مع الصوفیه و العرفاء و خائفهم فی شیئی بما تحقیقون به نزع الله الايمان عن قلبه و تحقیقینده
 وارد در که من امان لی و لیا فة بارزنی بالمحاربة و بر حدیثه دخی اغبر اشعث لواقسم علی الله لایره محصل مقال عرفا
 و فقرایه علی کل حال سوء ظنندن و استمزا و طعنندن احتراز لازمدر معنی بیت انسوکم ذکر ی آیت کریمه سنی اوقو
 بو طعنندن نوبه بان قوم لکن قدر نی یل * منوی * چون بقدر کیر و نسیان قادرند بر همه دلهای خلقان
 قادرند * چونکم ایلد بکنز کیره و نسیان قادر لدر خلافتک جمیع سنک کولاری اوزره قادر لدر یعنی انلر قلوبی
 اوزره غالب لرنده تصرف ایلد که باذن الله قادر لدر استر لسه بر شیئی خلافتک قلبه کتور لدر و استر لسه بر شیئی انلر
 قلبدن از لاله ایدوب آتی اوتند بر لری * منوی * چون نسیان بست اوزره نظر * کار نتوان کرد و بیا شده هنر * چونکه
 زلی نسیان بیبیلد بر کسنک فکر و نظری بوانی بقلبه اول کسه بر کار و عمل ایلد که قادر اولور و اکر هنری اولور سده
 * منوی * خلقه و اخیره اهل السوء از ی خوانید تا انوکم * بویت مقدم اولان دخی مفسر در خلقت افعال
 قلوبدر مفعولیه تمهید ایدر مفعول اولی خیریه و نایبی اهل السوء در و مفعولی معنیانده در تقدیر کلام ای
 اهل دنیا و ارباب نفس و هوا سز اهل سعوی و اصحاب علوی خیریت ظن ایلد بکنز آمدی قرآندن اوقولک تا انسوکم
 آینه دل پس قورقن که الهام ذکر ی سزه اوتند بر لری پس اللهم ذکر ی نور جان و ضیای جنا در بر قلبدنکه نزع اولوب
 زائل اوله نعوذ بالله اول قلب محل کفر و عصیان اولور (منوی صاحب دده بادشاه جهه هاست * صاحب دل
 شاه دلهای شامت * شهر و کوی صاحبی جهه بادشاهیدر که انلر تصرف و حکومتی اجسامه در اما صاحب دل

منزل قابو بکنز بادشاهیدر که انلر تصرف و حکومتی قلوبه در * منوی * فرغ دید آمد عمل بی هیچ شک * پس نباشد
 مردم الامر مدک * من قام این نیارم کفت از ان * منع می اید ز صاحب مرکز ان * جمیع عمل بلا شک و شبهه نظر
 فر عید و بر صر عله اصل علت مستقله در پس فی الحقیقه انسان اولر الامر مدک چشم و ساری اعضا و صورت
 و جسم و رسم منزله سنده در کمال الشیخ الا کبر فی معنی هذا الی کون الجامع انسانا و خلیفه لانه الحق بمنزله انسان
 العین من العین الذی به یكون النظر و هو المعبر عنه بالبصر پس بن بونک تمامنی دیمکه قادر دکنم یعنی بن بوانسان العین
 منزله سنده اولان اولیای عظامک احوالی سوبیلکه و اسرارنی کماله شرح ایلد که قادر دکنم زیرا صاحب مرکز
 اولان انبیای عظام علیهم السلامدن منع وارد اولور که انلر مر ته ولایتدن مقام حقیقه دن افشای راز ایتکه راضی
 دکلر که لوظهرت الحقایق لبطلت الشرایع در انکچون کلوا الناس علی قدر عقولهم لاعلی قدر عقولکم دیو عقول
 و افهام ناسندن خارج کلام سوبیلکدن نهی اولمشدر * منوی * چون فراموشی خلق و یادشان * باو بست و اورسد
 غریادشان * چونکم خلقه اوتند و منی و کدیر و ب معلوم ایدر که اول خلیفه حق اولان ولی خند ایلد در اول کامل
 یتشور اول خلق فریادنه انکچون کاغوث اطلاق ایدر لکن اشاران انقارض (شعر) وان دعیت کنت المحیپ وان اکن
 * منادی اجابت من دعای وابت * منوی * صد هزاران نیک و بد را ن بهی * می کنند هر شب زدلهاشان نهی
 صد هزاران نیک و بد افکار و خواطری اول به تراولان و بهای حسنه اتصاف قیلان هر کجه خلق قلبدن نهی
 و هر کون نه بر ایلر و خلیفه حقدن که کونده بقوه الله و اراده تصرف ایلر کمال الشیخ یجبلی الحق لمرأه قلب الولی
 الکامل قننه عکس الانوار من قلبه الی العالم فیکون العالم باقی محفوظا بوصول ذلك القیض الیه فلا یحسر احد من العالم
 علی فتح الخزان الالهیه و التصرف فیها الا باذن هذا الکامل لانه هو صاحب الاسم الاعظم ولا یخرج من الباطن
 الی الظاهر معنای المعانی الا بحکمه و لا یدخل من الظاهر فی الباطن شیئی من الاشیا الا بامر و ان کان یحمله احیانا
 عند غلبه البشریه علیه پس بوسیان نا آخر نه و ارنجیه دل ولی کاسلک تصرفش شریحیدر اما سروری و شعی باو بست
 ضمیری خدایه ارجاع اید کازی بومعنیانی عوامه تفهیم ایچوندر الله اعلم و فی الحقیقه بو تصرف نه حضرت حقدن
 و ولینک وجود مجازیسی اعتبار ایلد دکلر خلیفه مستخلف عیند و دیر کازی بومعنیانی اشارتدر پس حضرت
 مشنوبک دأبتندر که اکثر محمله خلیفه کاملی و انک اوصافی ذکر ایلر ککن خلیفه فی الحقیقه مستخلف عینی
 اولد یعنی تکتی اشعار ایچوندر الا خلیفک ذکرندن مستخلف ذکر نه انتقال ایدر لروا کانسب اولان کلام
 سوبیلر و بومحمله دخی بویه در که ولی کاسلک ذکرندن و کانسب اولان کلامدن خدای تعالی نیک تصرفنه انتقال
 ایلوب بیان یورور لری (م) روز دلهارا از ان بر می کند * ان صدقها را بر از در می کند * کوندر کولری خدای تعالی
 اول افکاردن پر و عمل ایلر اول قلوب صدقنی دردن بر ایلر یعنی افکار و معانی و اسرار در لردن قلوب صدقنی
 هر کون طول ایلر * منوی * آن همه اندیشه پیشانها * می شناسد از هدایت جانها * اول پیشین اولان یعنی کوندر بن
 مر و رتبه قیلان دو کالی اندیشه لاله تعالی نیک هدایتدن جانلری اکار لری یعنی بعد النوم بیدار اولد یعنی کبی هر کسک
 فکری و اندیشه می نه اکا کاور و هدایت الهیه دن کندی جانی فهم قیلور * منوی * پیشه و فرهنگ تو آید بتو *
 تادر اسباب بکشد اید بتو * سنک صنعت و کمالک حین یقظه ده سکا کاور تا اسباب قیوسنی سکا فتح ایلد یعنی سنی اول
 صنعت و هنرک نیجه سیدار مشغول ایلد * منوی * پیشه زور کز با هنر نشد * خوی این خوش خوب ان منکر نشد
 نوم حالده هر کسک صنعتی و هنری لوح خاطرندن کیدر و حضرت حق آتی قوت و قدرت ایلد حفظ ایدر چونکم بیدار
 اوله سن نظار ایلد زور کز صنعتی آهنگره کمدی بو خوش و لطیف خوینونک خوبی اول منکر و بد خویه کندی یعنی
 هر کسک خوبی و هنری اکر خیر و اکر شر هر نه اینسه بعد النوم نه اکا کلسی و صاحبی بولسی مقرر در محصل بر کسه نک
 خوی و هنری و عمل و صنعتی صباح اولد قده ما کلوب بر آخر کسمیه دخی و ارنجی پس النوم اخ الموت فواستجبه موت نومه
 بکنز و بعد الموت اولان حیات بیدار لغه بکنز ککر که اول عالمک حالی و موتی الان اولان نومله بیدار لغه قیاس
 ایلد سن ته کم یورور * منوی * پیشه و خلقه ها همچون جهیز * سوی خصم آیدر روزر * سختیز * صنعتلر و خویر
 جهیز کبی قیامت کونی خصم صاحبی جانینه کاور و نه حالله اولد یلر سده و دنیا دهنه عمل اوزره اولد یلر سده
 اول حال اوزره بعث اولور لکن کمال علیه السلام بعث الناس علی ماما و اعلمیه و قال علیه السلام عوفون کما تعیشون
 و تحشرون کما تموتون (منوی) بیته ها و خلقه ها از بعد خواب) واپس آمده ام بخصم خود شتاب خوابد نصکره صنعتلر
 و خویر لمر عتله کندی کرو خصم و صاحبجه کاور * منوی * پیشه ها و اندیشه ها در وقت صبح * هم بد ایشا شد که بود
 آن حسن و فج صنعتلر و فکر لری و قنده هم اول بره کندی که اول حسن و فیح ایدی یعنی اکر حسندر و اکر فیدر و نه

کندی صاحبته کیدر * مثنوی * چون کبوترهای پیک از شهرها * سوی شهر خویش ارد بهر * مثلاً سبک بوتر
 کبی شهر لردن کندی شهری جابنه خبر لر ز نصیلر کتور لرنه کم بغداد عراق جابنده بر شهر دن بر شهر خبر کوندر من
 لازم کاسه اول شهر دن مقدم بر قاج کبوتری مرسل خبر اولان کسه نک شهر نه کتور اول دخی مرادن یازوب انک قنادنه
 بغراول کبوتر آتی کندی شهر نه کتور را اعمال انسانی دخی بوکه بکزر * شنیدن آن طوطی حرکت ان طوطیان
 و مر دن ان طوطی در قفص ونوحه خواجه بروی * مثنوی * چون شنید آن مرغ کان طوطی چه کرد * هم بلزید
 اوقساد و کشت سرد * چونکه بو مرغ اشتدیکه هندستانده اولان اول طوطی نه ایندی هم بو طوطی دتردی دوشدی
 و صوف اولدی و کندی میت کبی قیلدی (مثنوی) خواجه چون دیدش قنادنه همچنین (بر چه میدوزد که رابر زمین
 باز رکان چونکه طوطی بی بونک کبی دوشش کوردی بر دن صیحه دی و اضطرار بدن تاجی بره آوردی * مثنوی *
 چون بدین رنگ و بدین حالش بدید * خواجه بر جست و گریانش درید * چونکه باز رکان طوطی بی بونکده و بوجالده
 کوردی خواجه غایت المندن صیحه دی و بقیه سن بر تدی پس خنده باشیوب * مثنوی * گفت ای طوطی خوب
 و خوش چنین * این چه بودت این چرا کشتی چنین * دیدی ای خوب و خوش چنین اولان طوطی بوسکانه اولدی
 نیچون بویله اولدک ایچنین چرا کشتی تقدیر نه اولور * مثنوی * ای دروغا مرغ خوش آوازم * ای دروغا مدم
 و هم آرم * ای دروغ اولسون بنم خوش آوازی مرغ ای دروغا بنم مصاحب و بنم هم آرم * مثنوی * ای دروغا
 مرغ خوش الحان من * راح روح و روضه * ریحان من * ای دروغا بنم خوش الحان اولان مرغ بنم روح شک شرب
 و راحت و بنم ریحان و روضه منی اولان مرغ دیدی و بویکونه نوحه و چنین ایدوب نأسف بدی بوندن مراد حیات
 قلبیه در که بعضی مقال و فعال سبیل اول حیات زائل اولور و طوطی قلب اول خیانت بر تن قفسی ایچرمه مرده
 مشابه سنده اولور چونکه باز رکان آخرت اولان کسه طوطی قلبیک حیاتنی کتمش کوره لازمدر که بویکونه
 فریاد و چنین قیلده و کاه اولور که بویکونک و حیات قلب زوال و غیبت عشق و فساد دخی اولور اول حینده عاشق نه
 نوحه و چنین قیلور رفته کم شیخ محمد مغری حضرت نرنگ بوکلای بومعنا به دلیل اولور (شعر) نقد کان قلب و قدغاب
 عن صدی * ای ایلم اعرف ولا رجه ادری * اهل ساری لیل من العشق ساری الی حضرت المذکور من عالم الذکر
 الالیت شعری * اهل الاقیه مره * و اهل اری فی لقیامه ما ارتضی عمری * الامن رای قلبا فریدا من الوری * الامن رای
 قلبا وحیدا مدی الدهر * الامن رای قلبا مصتی مطهر * من الشک والانکار والشرک والکفر * الامن رای
 قلبا عن الوهم خالی * الامن رای قلبا تحلی الی الفکر * الامن رای قلبا سید و رمع النبی * الامن رای قلبا یفر
 عن القشر * الامن رای و رفاه خضره * حله * زمان الصفا غایت من الایک والوکر * و قلت له یا ذالک الکون طایع * تحببت
 عن عینی و قد مت من هجر * فقال انبساط غلت ما کنت نازحا * و لکنی عود الی البطن من ظهر (مثنوی) کر سلیمان را
 چنین مرغی بدی * کی خود او مشغول ان مرغان شدی * بویتنده بعض متوهمین توهم ایشلارد که اگر خواجه دن
 مراد حضرت مولانا قدس الله سره العزیز اولور سه و باخود عشاق دن بر آخر ولی مراد اولور سه علی کلا التقدر برین
 فضیله ولی علی النبی علیه السلام لازم کاور و اگر خواجه عامه مؤمنیندن بر کسه اولور سه ده بوسوال نه
 وارد اولور پس بویت عقله و شرعه نه و جمله توفیق اولور پس سرزوری و شیعی بوقوه می دفع ایچون اگر چه بعض
 تاویل و توجیه جابنه کشلدر اما نه (لایسن ولا یقنی من جوع) قیلاندن اولوب شفای صدر حاصل اولین کلمات
 فقر را غشلدر بویته مناسب معنی و بوجله موافق ادا اولدر که سطا قاعا عشق کندی نک معشوقی در نه ایسه سائر
 معاشق و ملا یحبدن اجل و اعلی یلور مثلاً بخونه لیلادن زیبا و رعنا بر محبوبه دخی بوغیدی و قلبی جمیع محایب
 و دایمان جهانندن مستغنی و طوق ایدی مع هذا الی بر سیج کرده و خفیف و خوار چه فزایدی پس اگر مجنون ادعایلیسه
 که بنم ایلام صکی احسن و اجل جمیع جهانده و خوبان سلطان زمانده بر محبوب یوقدر اکر اولیدی چن سلاطین
 جهان عا کر و رعایا به مشغول اولور ردی بوسوزا کانبسته صاد قدس مع هذا انندن افضل و اجل محبوبه اولوسی
 لازم کلز بلکه بوسوز کندی لیلایه کمال عشقی مین اولور و محبوبه سنک کندی نظر نده اولان مرتبه سنی اشعار
 قیلور کذلک عشاق دن اولیای عظامدن بری کندی معشوقی مرغنه تشبیه ایدوب علی تقدیر الفرض دیسه فرضا
 اکر سلیمان نبی علیه السلام بنم معشوقم کبی مرغی اولیدی بنم معشوقه الفت و محبت قیلدی بنم کبی اول دخی اکا
 الفت و محبت قیلیدی چن اول طوبوره مشغول اولور دی دیسه بوقابلک سلیمان علیه السلام اوزره فضیلتی لازم
 کلز بلکه کندی نک معشوقه اولان عشق و محبتی انندن فی لازم کاور پس مرتبه چون عشق و محبت مرتبه سی دکدر
 علم و حکمت و عقل و تصرف مرتبه سید و فرضا عشق انبیای عظامه دخی غلبه ایلده خلقه انبیت و ناسله الفقه

مانع اولوردی پس عشاق من تبت محبتده لسان محبتله سوبلد کلامی سوز و عنند کرام الناس معذ و روم قبولدر
 ولو کان خارجا عن الشریعه و محتاجا عن الادب و الطریق یقزی را کاه اولور که افراط محبت و کرمیت عاشقه ادبه رعایت
 ایلکدن مانع اولور رفته کم شیخ اکبر خضر تلمی و بوجله مناسب فتوحاتک یوز غش سکر نیجی باینده مقام محبتده دیر که
 حکم ان خطا فاراود خطا فاع کان یحیی قیة سلیمان علیه السلام و کان سلیمان علیه السلام فی تلك القبة فسمعه
 و هو یقول له القبله بلخ منی حبک انک لوقت لی اعدم هذه القبة علی سلیمان لعلک فاستدعاه سلیمان علیه السلام
 و قال له ما هذا الذی سمعته منك فقال یا سلیمان لا تبخل علی فان المحب لسانا لا یسکرم به الا المحبون و انما احب الانبی
 و العساکر ما علیهم من سبیل فانهم یسکرون بلسان الحجة لا بلسان العلم و العقل ففعل سلیمان علیه السلام و روجه
 ولم یعاقبه کذلک المحب لله لا یؤاخذ فان الحب من یل للعقل و لا یؤاخذ الله الا العقل لا المحبین المعذورین (مثنوی)
 ای دروغا مرغ کارزان یافت * زود روی از روی او بر یافت * ای دروغا شول مرغیکه اوچوز اولدم انک یوزندن
 علی الفور یوزچوردم یعنی اندن جدا اولدم پس زبانک زبان اولسونک و اندن صدور ایدن اکثر کلمات ضرر قیلستک
 سیاتسه شروع ایدوب بیوردر * مثنوی * ای زبان تو بس زبانی مر مرا * چون تویی کویا چکوم مر مرا * خواجه
 کندی شک زبانه لوم ایدوب دیدی ای زبان سن بکا چوق زیانسن چونکه سولبی سنسن بن سکا نه سولیم که بوقدر
 مضرت سبب اولور سن و سکوت ایچوب نه تکلم قیلور سن * مثنوی * ای زبان هم آتش هم خرمی * چند این آتش
 درین خرم زنی * ای زبان فی المثل هم آتش سن و هم خرمسن زبانک خرم اولسی کلمات طبیعه که سبب خرم
 حسنا در آتی تکلم ایلمندن عبارت در آتش اولسی کلمات فاسده که محرق خرم طاعت در آتی سولیمندن کایتدر
 بو آتشی بو خرم نه بیجه بر اوررسن یعنی مفسد طاعات حسنات اولان کلماتی نیجه بر سولرسن * مثنوی * در نه ان جان
 از نوافغان میکنده * کر چه هر چه گویش ان میکنده * ای زبان جان نه نمانده سندن فغان ایلا کر چه جان هر نه دیر سنک
 آتی ایلر بو مصرع زبانندن صادر اولان کلام امر الهی و نهی ربانی اولدیغنه کوره در که هر نکم زبان امر الهی و نهی
 ربانی مع و منی جانه تکلیف ایلده جان اکا محالقت ایدو میوب بوجهندن هر نه دیر سه آتی ایلر * مثنوی * ای زبان
 هم کچی بیایان تویی * ای زبان هم ریشی در مان تویی * ای زبان هم بیایان کچی سنسن یعنی بیایان اولان خراب علوم
 و اسرار کشف و فتنه مفتاح سنسن و کچی بیایان نواب حسنا دخی وسیله سنسن ای زبان هم علاج و درمان سنز
 رنج سنسن سلامت سنک سکوت کنده در وللهذا قال علی کرم الله وجهه ما سلامة الانسان الا فی حفظ اللسان و بلای
 بی در مانک نطق لسانه موکل اولسنه حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنک بوکلای دخی دلالت ایلر که ابلاء
 موکل بالناطق بیور مشدرونی الحقیقه اللسان صغیر الحرم و کثیر الحرم قولنک خوا سجه لسان اگر چه بر کوشیت پاره در
 ولیکن آنک پاره می او کلز و درمان پذیر اولمز بر پاره در کما قال الشاعر (شعر) جراحات اللسان لها التیام * ولا یلتام
 ما جرح اللسان * مثنوی * هم صغیر و خدعه مرغان تویی * هم انیس و حشت هجران تویی * ای زبان قوشلر هم
 صغیری و هم خدعه سی سنسن یعنی طیور و ارواح انسانی الدایجی و انزل کندیلرین لسانی اوزره سوز و سولبی
 و انزلی بواسطه صید و قید ایلی سنسن هم هجران و وحشت صاحبک انیسی سنسن و حشده مضاف مقدر اولور
 یعنی مطلقا صاحب وحشت و قوت اولان کسه ره سندن صدور ایلین کلمات سبب انس اولور * مثنوی * چند اما تم
 میدی ای بی امان * ای توزه کرده بکین من کان * ای اما نسل لسان بکا تقدیر امان و بررسن یعنی بکا چوق زمان
 امان و بررسن ای سن بنم کیمنه و قصدمه یایی کرشلسن سن یعنی سهام کلامکله بنی مجروح ایتمکه قصدمه ایشلسن
 مثنوی * نک برانیده مرغ مرا * در چرا کاه سنم کم کن چرا * ای زبان شمدی بنم مرغی اوچور و مش سن ظلم چرا کاهنده
 از اوتله یعنی ظلم محلندن خطا له وظلمه و ستمه متعلق سوز و سولیه * مثنوی * یا جواب من یده یاد اده * یا من از اسباب
 شادی یادده * یا بکا جواب سولیه که سبک علاج ندو یا خود داد و بر یعنی انصافه کلوب عدالت ایلده که سکا نه حاج بودر
 یا خود بکا اسباب فر حدن یاد و بر یعنی مسرت و شاد بیلکک سبیلر یز کرایه تاا کانبست ایدوب شاد و فر خنک اولم
 پس لسانه خطاب ایلد کد نصکره نه نوحه به شروع ایدوب دیر * مثنوی * ای دروغا صبح ظلمت سوز من *
 ای دروغا نور صبح افروز من * ای دروغ اولسون بنم ظلمت یاقینی و محو ایدی صبحم ای دروغا بنم روزی مشور ایدی
 صبحم بعض نسخه ده نور صبح افروز من واقع اولدر بو تقدیر اوزره صبحا شعله در بی و صبحه ضیا و بری نورم
 دیک اولور و کندی طوطی سنی استعاره تمثیلیه طریقی اوزره صبحه و نور تمثیل قیلش اولور یعنی ای حیف و دروغ اولسون
 بنم ظلمت غم و المی از اله ایدیجی و شاد بیلک صبحی مشور قیلش مرغی سن بکا صبح ظلمت سوز روز دفر روز کبی ایلش
 کندی دیک اولور * مثنوی * ای دروغا مرغ خوش پرواز من * زانتهای بریده تا غار من * ای دروغ اولسون بنم بلند

و خوش پرواز مرغ زانها پریده تا آغاز من انتها دان تا بنم آغازمه پرواز ابلش مرغم بونده مرغدن مراد تاجر
 طریقت اولنک قوت روحانیه سی اولور و انتها دان آغازه پیران اولسی مرغ به بشر بنیدن مبدأ اولکه مراد اندن مرغ به
 احدیت و یاخود مرغ به اعیان نباشه در اول جانبه عروج و ترقی قیامی اولور مرغ به بشریت انسانک روحیه مبدأ
 اولدن سیرتولی ابلکده انتها واقع اولمشدر چونک روح آغازدن سیرتولی ایدوب بشریت کلوب سیرتولیسی نهایت
 بولور بوندنصکوه نه نامیداً آغاز سیر عروجیه ترقی قیامی حتی واروب اول ایدوبی مرغ به بی بولور بیت همه ز آغاز
 سوی آخر اندم من از آخر سیام سوی آغاز دین فائز قولی دخی بومعنایه اشارت اولور بومعنی دخی جاز اولور که
 انتها دان مراد و آغازدن مراد سلوکه اولان نهایت و بدایت اوله اکثر مکملانک روحی نهایت مر تبیه وصولدنصکوه
 تکمیل طالبین ایچون بدایت مراتب سلوکه سیر عن الله ایتمکله نزول ایدر لر پس انتها دان آغازه پرواز ابلک بوجه له
 ولورنته کم جنید حضرت لرندن برکسه من نهایت دیونهایدن سوال ایددی قال الرجوع الی البدایه بوا کاجواب
 و بردی بولکلام بود کراولسان معنایی مؤید اولور * منتهوی * عاشق رنجست نادان تابند * خیر لا اقسام بخوان تافی کبد
 ر کبد ف ر ع ب م باروی نو * و زبید صافی ندیم در جوی نو * بویتنک ما قبله مناسبتی بوجه له ممکن اولور معنی بویله
 دیمکدر که عاشق رنجیدر بود کراولسان حالدن نادان اولوب کار دنیا و فیه یاه دانا اولان کسه نابده دلکرا شاهد
 استرک فالت لا اقسام بی اوقوتانی کبد ده دلک لا اقسام هذا البلد بعض مفسر لای زائد طومشار تقدیر کلام بن قسم
 ایدرم شومکه شهر نه وزاید کل دیلر بویله معنی و برر لر که بن قسم ایتمزم بومکه شهر نه باجمد (وانت حل هذا البلد) حال
 بومکه من بومکه شهر نه حلول ایدم من پس قسم سنک ذاتکه لایقدر ولا زائد اولیجی معنی بن قسم ایدرم شومکه شهر نه
 سن حلول ایدم بکل حاله ز بر اشرف المکان بالمکیندر اول شهره قسم سنک شانکی مشر در اکر سن اولمکلا کاتسم
 ایتمزم دیمک اولور بعضی حل لال معنایه المشربو تقدیر بجه بن شوبده به قسم ایدرم که سکا تته کم حلالدر کفار له
 قتال ایلن بوشهر ده وسندن غیری بر احده حلال اولدی تته کم عام فخره کفار له بر ساعت قتال ایلن حلال
 اولدی یاخود معنی بن قسم ایدرم شومکه که سن حلال سن کفار له یعنی صیده تعذر ضربی حلال ایلدکاری کی
 سکا دخی تعزنی حلال مرغ به سینه ایر * و و دبلر (ووالد و ما ولد) والد دن مراد حضرت آدم علیه السلام اوله که
 ابوالاشباح حیدر و یا حضرت پیغمبر علیه السلام اوله که ابوالارواح در یعنی آدم علیه السلام حقیچون دخی اولادی
 حقیچون (نقد خاتمه الانسان فی کبد) جواب قسمه در حقیه با بر خلق ایلدک انسان فی رنجده و تعبد به پس تعب اول
 مشقت رحم و رنج آخر مضایقه موت در نفس بینهما لاجرم اکثر ناس غم دنیا به مغموم و الم ماسوا به محزونلر در
 خدمت شایخ قیلر لوف در عرفای بیاز لر که مضایقه جهاندن خلاص اوله لر بن ایسم کبدور رنجدن فارغ اولدم
 سنک روی شریفک مشاهده سجه رنج و کبددن فارغ اولق علی طریق الکایه دانا و عارف اولق مستلزم اولوروزید
 غم در و سخی المین صافی اولدم ای محبوب سنک جوی عشق و محبتکده پس بر سوال وارد اولور که اول کبددن فارغ
 اولدم و زبیددن صافی اولدم دید کدر صکره بودر بچ و خیر ندر دیمکدر پس بوسواله جواب طریقه یله بویله ادا یوردر که
 منتهوی * این در یفاها خیال دیدنت * و ز وجود نقد خود بیدر نیست) بوی در یغ دیمکدر و تحقیف بیکر ملاحظه
 محبوب و دیدن روی مقصود ندر دیدن مشاهده کردن ایسه سالک کندی نقد اولان و وجودندن منقطع اولمقد پس
 طوطی وجودنک فضا رفائی ایچون اگر چه ظاهر ا در یغ قیلقله داما باطن خیال دیدن یاره مسرور و امله در یاره
 اولیجی بولکار باز کونه صور نادر یغ جسد در طوطی وجود موهومینک فو تنه و باطناسم بر تد معشوق
 حقیقینک وصلته فافهم * منتهوی * غیرت حق بود و یا حق چاره نیست * کودی کر حکم حق صد باره نیست *
 بومرغ خوش اولسی وفوت اولسی حق تعالینک غیرتی ایدی و حکم حقه چاره بود قدرتی بر کول که حق تعالینک
 حکمنده بوزباره دکلدر پس غیرت فی الحقیقه نه ایدیکتی بویته لیان ایلکه شروع یوردر (منتهوی) غیرت ان باشد که
 او غیر همه ست * الم افزون از میان و دم دست * غیرت اول اولور که اول خداداد و کلی اشیا ناک غیرتدر پس ماسوا
 حکمنده اولنه غیرت طو تر اول خدا که بیاندن و دمدمه دن یعنی نقطه دن و صوتدن فزون و توصیف و تفصیل دن
 برونر (می) ای در یفا اشک من در یادی * تاشارد لبر زیادی * ای در یغ بنم کوزم یائی در با اولیدی نازییا اولان
 دلبرک تناری اولیدی (منتهوی) طوطی من مرغ ذریه سار من * ترجان فکرت و سار من * بنم طوطم بنم ذریه
 خوبیلور مرغ سار بونده خوی معنایه در بنم فکرت و سار من ترجائی جواب بویتنک حاصل اولور (منتهوی)
 هر چه روزی داد و داد ایدم * از اول گفته تا باد ایدم * اول طوطی بی توصیف و کمال انیسیتی تعریفدر که اندن مراد
 روح انسانی و وجودنهایدر که اول طوطی مرغ اید که هر نسته بی کار زق و روزی و پرواز برمه بکا کوردی

و ناداد و ادب کامونس ایدی کمال انیسیتندن و عدم مفارقتندن نگاه در یعنی روح انسانی کرک نصیب و روزق و پروکر که
 و برمه ناموت اضطرابی و یاخود موت اختیاری زمانه دلک انسانه کلکدن و مونس اولمقدن خالی اولور و موت کلد کده
 اگر چه روح اضافی اولور و لیکن روح حیوانیه و جسد انسانیه مونس و یا اولور داد و داد ایدم دادیم و ناداد ایدم
 تقدیرنده در اول طوطی اول گفته دن تا بنم یادمه کاور که اول گفته دن مراد است بر یکم فالو ایدی در یعنی باده ازلی
 آشادر (منتهوی) طوطی کاید روحی آواز او * پیش از آغاز وجود (آواز او) بر طوطی در که انک آوازی وحیدن کاور و اول
 سوباز الاوحی الهیه سوباز انک آغاز و ابتدای وجود خار جینک ابتداسندن مقدمدر که حق تعالی ارواحی اجساددن
 ایدی بوزیک میل مقدم خلق ایلشدر کما قال علیه السلام ان الله خلق الارواح قبل الاجساد بالنی ماته عام * منتهوی *
 اندرون تست آن طوطی نهان * عکس اورادین * بر این وان) اول طوطی سنک درونکده باطن و نهاندن که سنک نفس
 ناطق کدر بونک اوزره سن آنک عکس و اثری کورمشن یعنی بوشینک و اوشینک ظاهر نده کوردیکل اول روحک
 عکس و اثری در سن انجق انک عکس و اثری کورمشن ذاتدن غافل سن (ی) بی بردشادیت راوشاد از او) بی بیری
 ظلم را چون داد از او * اول روح سنک سرورکی و شادیکسی سندن ایلتور مع هدامن اندن نه شادسن ظلمی اندن
 عدل و احسان کی قبول ایلر سن یعنی هر بار که سنک تقبیلک حظنی و نفس ناطقک جسمک متعلق سروری
 کوندر سه سن اندن نه شاد اولور سن و اوسنک نفسک حظنی از اله ایلکه سکاظم ایلدسن آنک بوستنی عدل
 کی قبول ایدر سن (منتهوی) ای که جان از بهر تنی سوختی * سوختی جان را و تن افر و خنی) ای شول اهل نفس که جانک
 تنک ایچون یاقلک علی خلاف اهل المحبه و روح روانکی ضایع و تلف قیلدک و تنکی افر و خته ایدوب متعجب اولدک
 (منتهوی) سوخته من سوخته خواهد کسی * نازم ن آتش زند اندر خسی * سوخته چون قابله آتش بود * سوخته
 بستان که آتش کش بود * بن باندن علی عکس اهل النفس والصور سوخته استری برکسه که تا بنم کانون قلبدن آتش
 عشق و محبتی اقتباس ایدوب حسن بشریت و هوا و هوس نفسانیت اوره سوخته یعنی قاو چونکم قابل و اخذ آتش
 اولور اویه اولیجی سوخته فی آل که آتش کش اولور و نار محبت و شراره عشق جذب قیلور یعنی نایخته و خام اولندن
 و کانون درونی بی ناره لاندن حذر ایل و اندر دن کذرا به که برودت و فسرده لکازی سکا سرایت آیه دیمک اولور پس
 خواجه به فو حه و حینه با شلیوب دیر (منتهوی) ای در یغای در یغای دریغ * کالجنان ماهی نهان شد ز مرغ
 ای دریغ اولسون ای دریغ اولسون ای دریغ اولسون که انجیلن بر ماه بلوت التنه نهان اولدی بودخی تا بر طریقت اولنک
 حیات قلبیه و قوت روحانیه سنک قوتیه تحسیر و تأسف ایلکدن عبارت اولور (منتهوی) چون زخم دم کانش دل
 نیشد * شیر عجز آشفته و خون بر شد * بن بیدم اوره بم که کوکلم آتشی تیز و زیاده اولدی هجران و فراق شیر آشفته
 و خون بر اولدی چونکم هجران شیر برکسه نک اوزر به غلبه ایدیبی و انک فانی دو کیی اوله سوز سوبلکه و حال
 درونک نقل ایلکه طاقی قالمز پس بطریق استعاره تخفیلیه هجرانی بر شخص تدوسته تخفیل یورب قهیم
 ایچون بویتنک مثل موقعنده ایراد ایدر لر * منتهوی * آنکه او هشیار خود تدست و دست * چون بود او چون قدح کبد
 بدست) مثلا دل کسه که هشیار اولدیبی حینده تدوسته در چونکم انده قدح طونه و شراب نوش ایدم اویه کسنه
 نه کونه اولور پس عشق و فراقی بوکه کوره قیاس ایلکه عقل مرغ به سنده ایکن و عقله حکمتی و مقتضای انفاذ
 و اجر ایلدیکتی و قنده بیل بر تدوسته کسنه کیدر چونکم عقلی از اله ایدم و جوش و خروش کلوب عاشقک وجودنه
 غلبه ایدم اول حینده نیجه اولق کرک فهم ایل * منتهوی * شیر مستی کر صفت بیرون بود * از بسط هر غزار افزون بود *
 مثلاً بر مست ارسلا نکه صفندن خارج اوله و دائره عقل و ادرا کدن بیرون اوله هر غزار لر بسطندن انک مستلکی
 زیاده اولور زبر امر غزار مستلکی تحریک و تمیج ایدیبیدر پس مست ارسلا نکی اولان عشق و شوقه دائره توصیف
 و تعریفدن بیرونر بجن مر غزار قلب عاشقه قدم قوسه و انک قلبینک رونق و زینتی کورسه انک مستلکی دخی زیاده
 اولور پس حضرت خداوند کار شیر مستلک بسط هر غزاره کلد کده مستلکی افزون اولمندن کندی بخنایلر نک
 هر غزاره حقیقه ایروب حضرت محبوب حقیقه اولان معامله و مکه الله سنک بیاتنه شروع ایدوب یوردر لر
 * منتهوی * قافیه اندیشم و دل لر من * کویدم متدیش بر دیدار من * بن نظم کلام ایچون قافیه و ردیف اندیشه
 ایلرم و بنم دلدارم بکادیر که بنم دیدار بر بقمدن غیر یستی فکر ایل * منتهوی * خوش نشین ای قافیه اندیش من *
 قافیه دولت تویی دریش من * ای بنم قافیه فکر ایدیبی عاشقم خوش و آسوده اولور بنم قفده دولت قافیه منی سنسن
 یعنی دولت و سعادتک نظیر و مثلی بنم قفده سنسن پس قافیه و شعر حاجت بوندن بوندن مراد شعر و قافیه نک تفکری
 حضرت الهیده مذموم اولسنی اشعار ایلر و فی الحقیقه اول مرغ به ده قافیه اندیشک مذمومدر که ادب حضرت

محبوب اولور و عاشقیت و معشوقیت ایکی جا بده بيله موجود اولور (مثنوی) تشنگان کراب جویند از جهان * آب
جوید هم به عالم تشنگان * مثل تشنه اگر چم ساندن آب طلب ایلر سه آب هم عالمده تشنه لری استر زرا آبل قدر و شرفی
تشنه ايله معلوم اولور اگر تشنه اولسه ایدی آبل شرفی ظهوره کلز دی بوجله مناسب اولان تفصیل و تحقیق جلد
ناشک اواخر نه قریب ملاقات ان عاشق با صدر جهان سر خنده مسطور و رمز کور اولمشدر قلیط طلب فیه * مثنوی
چونکه عاشق اوست فو خاموش باش * اوچو گوشت می کشد فو گوش باش * چونکم عاشق طالب فی الحقیقه اودرسن
ایسم اول اوچونکه تنگ قولغ کی چکه من قولق اول قولغی چکه مکدن مراد کلامی استماع ایچون تنبیه و ایضا
ایلمکدن کایه در یعنی ای عاشق چونکم اول معشوق حقیقی سکا کنیدی کلامی استماع ایلمکدن اوتری تنبیه ایلله
سکالایق اولان اولدر که من گوش اوله سن همان آمل کلامی استماع قیلله سنکه اول منک کنیدی به عاشق اولما کدر
و کنیدی و حدت سوزی و مر به احدیتک سری و کلامی برسیل تدوینزه بکزر که ضعیف الذهن اولان طالب لیل
اودیة قلوبنه اگر کدر ایلر سه انزل قلوبی و افهامی ویران ایلمک مقرر اولدیه کنیدی وجود شر یقیرنه
علی طریق التجربه خطاب ایدوب و وحدت آمیز اولان کلماتک بند اولسنه و مستور قلمسنه امر ایدوب بیورر
* مثنوی * بند کن چون سیل سیلانی کند * ورنه رسوائی و ویرانی کند * ای مولانا بند ایلله چونکم سیل سیلانلق
و جریانلق ایلله یعنی وحدته و حقیقته متعلق اولان سوزلسانکدن جریان ایللسون و اگر بند ایلر سنک اول سیل رسوائلق
و خرابلق ایلر اکثر ضعیف الفهم اولان عاقل لک عقلی وادرا کنی خراب ایلر اما بوجله مریددی اولانه و عاشق اولموب
مر به غفلده قلابه کوره در * مثنوی * من چه غم دارم که ویرانی بود * زیر ویران کنج سلطانی بود * بن نه غم طور تمکه
عشق الهیسن بکار ایلر اوله زیر ویران و خرابه اتنده سلطانه منسوب کنج اولور * مثنوی * غرق حق خواهد که
باشد غرق تر * همچو موج بحر جان زیر ویر * حق تعالی تنگ عشقنه و مشاهد سته غرق اولان دخی زیاده مستغرق
استر جان دریا سنک موج کبی زیر ویر اوله تفرق و تمیز قیدندن نجات بوله (م) زیر ویر باخوشترا ایدیا زیر * تیر او
دلکش تر ایدیا سر * دریانک آتشی لطیف لک کاوریا خود اوستی لطیف لک کاوریا نیک تیری دلکش رنک کاوریا خود
سیری دلکش رنک کاوریا یعنی غریق حق اولان کسه بر مر به غرق اولق استر که جان بحر تنک موج کبی زیر ویر اوله حتی
دریانک آتشی خوشتر کوریا خود تنک اوستی دلکش تر کاور فرقی قیلله پس بویی بومعنایه و عدم فرق و تمیز علت
موتنده امر ایدوبورر * مثنوی * باره کرده و سوسه باشی دلا * کرطرب ریا زانی از بلا * زیرا و سوسه تنک باره لفتشی
اولور سنک ای کوکل اگر طری عنایه بلادن کیر و یلور سنک و جفا و فسادن فرق قیلور سنک مر به استغراقک شرطی
بوجله احوال متضاده تنک غرق اولمقدر * مثنوی * کر مرادت را مذاق شکرست * بی مرادی فی مراد دلبرست *
اگر سنک مرادیکه ذوق شکر و ارایسه ده مذاق بونده مصدر مجید ردوق معنایسه یعنی اگر سنک کنیدی مرادک ایچون
شکر لنتی و ارایسه و مرادک ساکناشکر کبی لذت ارایسه بی مرادلق دلبر مرادی دکلیدر چونکم دلبر مرادی
عاشق بی مراد اولسی اوله اگر عاشق کنیدی شکر کبی لذت اولان مرادنی اختیار ایلر سه عاشق اولمز لک باره کرده
و سوسه اولق مقرر در زیر عاشق شانی کنیدی مرادی دوستک مرادندن اوتری قانی خیالی و دوستک مرادی هر نه
ایسه آتی کنیدی به مراد بیل کدر (کافال بعض العشاق) ایدوب و صالک و تریده جری (خاترک ما اید ما تریده * مثنوی *
هر ستارش خونبیا صد هلال * خون عالم ریختن اورا حلال * اول محبوبک هر بر ستاره سی صد هلال خونبیا سیدر
یعنی ستاره کبی اولان تجلیسی و لمعه عشق و شوق هلال کبی اولان نیجه یوزیک عقل دیکدر هلالدن مراد بونده عقل
و فکر اولور قلب انسانه نور و بر دیک و امطه ایل عالمک قانی دوکنا کا حلال در یعنی عالمی هلال ایلله اکلایقدر که تنک
حقا بده سنده اضعاف مضاعف مکافاتنی اعطایلر * مثنوی * ما به ما و خون بهار ایا فتم * جانب جان ناخنت
یشافتم) بر که مره عاشق تنک بولدم بیل جان و دل که ایلدک تنک مقابله سنده بهامری و خون بهامری بولدی اول
حبیدن جان فدایلمک جاننه ایلدک عاشق دینی خدای تعالی تنک وصلت و قربتیدر تنه کم حدیث قدسی دلالت ایدر
(من احبني قتلته ومن قتلته فانا دینه) چونکم عشاق بودیت عاجله اولان وصلت و مشاهد بی تقدیر لک تنک
مقابله سنده بیل جان و دل ایلک آسان کلوب اول دینلر الواب اندنصر که جانلرین بدل ایلش اولور (مثنوی) ای حیات
عاشقان درم دکی * دل نیایی جز که در دل بردگی * ای دعوی عشق ایلن کسه عاشق لک حیات دوستک طریق
عشقنه اولمک کسکده در کوکل بولمز من الا کوکل ایلک کسکده یعنی کوکل صاحبی اولمز سنک الا اول حفرنه کوکل
و بر مکده و حیات طیبه و ایدیه بولمز سنک الا روحی اول حفرتنک بولدمه بدل قیلدنه (کافال ابن الفارض (شعر)
بذلک جرى ثم طالع هری بین اقله فطانت بالعه ارفق فوق (مثنوی) س دیش چشم به مار و دل * ابره سانه

کرده بامن از ملال * کفتم آخر غرق تست این عقل و جان * کفت روز و بر من این افسون بخوان * من ندانم آنچه
اندیشیده ای دودیده دوست را چون دیدی * علم ایها الطالب که از باب تو حیدک نظر شهود زنده لا موجود الا الله در
فاذا کان كذلك جناب حق ایلله بجن معامله ایلله لکاه اطلاق و تنزیه مر به سی بوتدن معامله و مکالمه ایلر و اول
مر به به مناسب الفاظ سوبلر و کاه تقیید و تشبیه مر به سی جهندن معامله و مکالمه ایلر و اولمشر در قرآن
عظیم الشان تنزیه و تشبیه اوزره نازل اولمشدر و کذلک اخبار نبی مختار تنزیه و تشبیه اوزره وارد اولمشدر پس عبد کابل
و وارث فاضلک دخی کلامی بوا سلوب اوزره اولور پس بومقدمه معلومک اولدیه معنای اولور که بن اول معشوق حقیقی تنک
کوکلنی استدم و رضای طلب ایلدم اول محبوب مطلق صد ناز و شیوه ایلله بهانه ایلدی بکابندن ملال و استغنا سندن
اوتری و محبوب حقیقی به دل اندادی آتی و قلب و مصرف اولدیه اعتبار ایلله و اول حضرت مره و مجلا اولدیه
ملا بیه ایلدر که بیت الله و عرش الله دید کیری کیمیدر ملالت اگر چه صفت نفسانه در اما غایبانه حل اولق اعتبار ایلله
اول حضرت اطلاق صحیح اولور که ملالتک غایتی تیری واجتنابدر تنه کم اکثر صفت نفسانی بی اهل تفسیر بوا اعتبار
اوزره جناب حقه اطلاق ایلشدر پس بن اول حضرت دیدمکه ای محبوب حقیقی آخر بوعقل و جان سنک دریای
عشقک غریقدر و ناز و شوکتک سر قیدر پس وصالک نهان قیلدیدی بوری بکار بوا فو فی اوقومه بن بیازیم اول
نسنه بیکه سن فکر ایلر سن ای ابکی کورشی احوال دوستی سن نیجه کورمش سنکه بیکه دوست طلب ایلر سن و بن
اکادیدم دیوایی لک سوبلر سن بویات شریفه کنیدی احوال معاملاتنی تقریر ایلک طریقه عاشق و معشوق حقیقته
غیری سیلان کسلره تهریضدر (مثنوی) ای کراخیان خوار دیدستی ورا (زانکه پس ارزان خریدستی مرا) ای جان ثقیل
اول دوستی خور کور دلک و کاغایت تعظیمه تعظیم ایلدک زیرا که آتی زیاده اوجوز صانقون الدک کراخیان کشت بدینه ایلله
ثقیل اولان و الا لهک عبادت و طاعاتده چاپ اولم کسه در و الا لهک امر شر یعنی خور طوعنی کند و بی خور طوعنی
منزله سنده اولدیه قیددن ای کراخیان خوار دیدستی ورا ووردیلمر ادای جانی طاعت حقه ثقیل اولان کسه اول
دوستک امری و دینی خور کور دلک زیرا که آتی زیاده اوجوز صانقون الدک یعنی بابا کدن آتی تقلیدله میراث
بولک اجتهاد ایدوب دین حق کسب قیلدک و قرب حقه معنی ایلله واصل اولدک انکچون بومشاع دین و طاعتک قدرنی
بیلدک (مثنوی) هر که اوارزان خرد ارزان دهد * کوهی طفلی بقرصی نان دهد * هر شول کسه که برشی اوارزان آله
ارزان و بر مثلار کوهی بر طفل بران پاره و بر رزرا آمل قدرنی بیازیم ای طفل طریقت اولان کراخیان سندن
طاعت رحمانک قدرنی بیایوب نفس و شیطان سنی نان و خوالله فریفته ایلله لاول نان و خوالی الواب طاعت رحمانی
انک مقابله سنده ضایع ایدرسن و بیاز سنکه اول فی حد ذاتک کوه در پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز حضرت
خدای تعالی به مر به عاشق ایدیکن و افراط محبتده نیجه صادق ایدیکن بیانه شروع ایدوب بیورر (مثنوی
غرق عشق ام که غرقست اندرین * عشقه های اولین و آخرین * بر عشقه غرقم که بوعشق ایچره غرقدر اولین و آخرین * تنک
عشقری یعنی اولین و آخرین بقدر مخلوق و ارایسه بوجله تنک عشق اگر بره جمع اولسه بن حضرت حق تعالی به اولان
عشقمدن جله تنک عشق محو و مستغرق اولیدی دیک اولور * مثنوی * بجاش کدتم نکردم زویان * ورنه هم افهام
سوزدهم زبان (من چولب کوبم لیدریا بود) من چولا کوبم مراد الا بود) بود کراولیان اسرار الهیه سوزنی بچل دیدم
مفصل سوبلدم و اندن روشن و مشروح بیان ایلدم و اکر بوله ایهام و ابهام اوزره و ایمییدی هم زبان ساردی هم افهام
پس بومقامده کلامی علی سبیل الکتابه سوبلک و مافی الضمیری بوجه استعاره تعبیر ایلک ادب طریقه انساب
و قانون شریعته افریدر انکچون بوبکار بوا سر ازل اخفا و اسرار ایچون بعض اصطلاحات وضع ایلک لکدر که انک حقیقه مالمی
اربابنه معلومه و مشهوره و اغیار و ناخبره مستوره در تنه کم بیورر بن جناب دیسم مراد لب دریای وحدت در لب
محبوب صورت دکل و لب دریای وحدت اصحاب نبوت و ارباب ولایتد که باطنی بحر وحدت و ظاهر لری بر شری سدر
و جن بن لادیسیم مراد الا اولور یعنی جن بن لایم و هیجیم و فایم دیسم بوندن مراد اثبات وجود حقیقی قیلق و بقای
حق له باقی اولق مراد اولور پس حقایق اسرار کفتمار شایسته بیکه عالم اولین کسه لکچر دالفاظدن مستفاد اولان
معنایی مرادزم ایدوب آتکار جاننه کتبه لک که حق تعالی نمی بیوردی و لا تنق مالمیس لک به علم آتیلله (مثنوی
من ز شیرینی نسیم روزش * من ز بسیاری گفتارم خوش) بن زیاده شیرینکمدن و در و تنک لذت لکندن بوزی اکتشی
او نور مشم بن جو قلق سوزدن خاموش و ساکت یعنی دروتم زیاده محلاوت و اطاعتده اولدیه بیچون عبوس الوجه
او نور مشم و کلمات طیبیه و مقالات لذتده بی چوق بیلدیکم ایچون سبک و صامت اولمشکه عرفا بایله اولمز لک و منبع
ذوقه و صول بولمز لک خوئی بوله اولور و بوجله لک اظهار نه سبب و عات اولدر که * مثنوی * تا که شیرینی عا زده و

جهان در حجاب و ترش باشد نهان * تا که بزم شیرین لکمزایکی جهانان و ایکی جهانان اهلندن ترش و رولتی
 جنانده نهان و مستور اوله * منوی * تا که در هر گوش ناید هر سخن * یک همی گویم ز صد سرلدن * تا که بوسوز
 هر قولغه کلیه یعنی فاحرم اولنر بولکلام حقیقت انجای استماع قلیله انک ایچون بوز سرلندن برین سولر زبانی
 بوشنویده اکثر سولدی بکمز امر و نهی وعد و وعید و قصص و ضرب امثال و حکایات و کلیات مشایخ نقاشان را حیانا
 سرلندن و وحدت مطلقه به متاسب اولان سختن دخی بوزده برنی نظمه کتور زو بکونه سوزدن از سولدی بکمز
 سبب اولدر که فاحرم و بیگانه اولنر لک کوشنه بکونه سوزلر کلیه بوقدر سولنم که دخی سبب مستعد اولان طایفه
 سرلدن تعلیم ایلم ایچون اولور (تفسیر قول حکیم سنایی رحمة الله علیه بهر چه از راه و اما فی جمعه کفران حرف
 چه ایمان بهر چه از دوست دورافتی چه زشت ان نقش وجه زیبا * حکیم سنایی حضرت قری بیورر که هرنه شی
 سبیلله که راه خدادن کیر و قاله سن اول حرف نه کفر و نه ایمان یعنی کر که کفر اولسون و کر که کلمه ایمان اولسون
 چونکم طریق حقدن اول واسطه ایه کیر و قاله سن هیچ فرق بوقدر کر که چه فرنی اول کیر و قاله بنگ شی کلمه ایمان
 دخی اولور سه حرف طرف معناسنه دخی کاو و بوقدر بوزره کر که کفر طرف اولسون و کر که ایمان طرف اولسون
 هرنه سبیلله که راه حقدن کیر و قاله سن انده فرق اولر هرنه سبب ایه که حقیقی اولان دوستدن ننی دوشه سن اول نقش
 زشت نه ایمش و زبانه ایمش یعنی ایکی سبیلله برابر در و نقش زشتدن مراد کفر و معاصی و اعمال قبیحه و افعال
 صیبه در نقش زبانه ایمان و طاعات و اعمال حسنه و افعال صیبه در بوزاده کر بر سوال اولور سه که کفر
 و عصیان محققدر که انسانی حقدن و راه حقدن دورا یار اما ایمان و اسلامک دورا یلمک احتیالی و امید در الجواب
 اگر ایمان و اسلام خالصا لوجه الله اولر سه و عامل اولان کسه علی برای حق قیلر سه مقرر در که آنی حضرت حقدن
 و طریق انهمیدن دورا یلمس محقق اولان اولیای عظام اول اعمال صورت حسنه اولدیفنه اعتبارا بجمیوب آنی کفره
 برابر طور تر که ان صاحب معناسنه تر که اولر اولور و در معنی (قوله علیه السلام ان سعد الغیور و اننا غیر
 من سعد و الله اغیر منی و من غیره حرم القواحتی ماظهر منها و ما یطن) سبب و در حدیث شریف اولدر که حق تعالی
 خذف اید تکره حدیث و قدغه معدن معاذ دیکه باور اول الله اگر بن کندی خاتمه بر که بی خاتمه بفرورایلر کورسم
 اگر بن شاهد کتورم که کید رسم شاهد کاخیه دل اول حامله اولور و زانی فرار قیلور و اگر کا کوز سولر کن
 خذف ایلرسم خذف ایچون تازیانه یرم و اگر خاموش اولورسم غیر بنی اولدر برس جناب رسول علیه السلام بیوردر که
 تحقیق اسعد غیور در برین سعدن زاده غیورم و الله بندن اغیر در اول سعد غیور در اول اللهک غیره تندر که
 فواحشی حرام ایلدی اول فواحشدن ظاهر اولنیده و باطن اولنیده (منوی) جمله عالم زبان غیور آمد که حق *
 بر در غیر بن عالم سبق * جمله عالم اول سیدن غیور و کدی که حق تعالی حضرت تری غیر تده بوعالم اوزره سبق ایلدی
 یعنی غیرت خداجیعتنک غیرتی اوزره غالب اولدی پس سائر خلق غیرتی انک غیرتدن الدی * منوی *
 اوچو جانست و جهان چون کالبد * کالبد از جان پذیردینک و بد * اول خدای تعالی فی المثل جان کیدر و جهان
 کالبدت قالب کیدرینک بدی هرنه ایه جانن قبول ایدر پس اجساد عالمده فی الحقیقه متصرف و مؤثر خدای
 تعالی ایدر پس خلق غیرتی انک غیرتک ایدر اصحاب شهود و وجودده مؤثر حقیقیدن غیرتی کور و مر و هر شیک
 هر آتیه وجودده آنی کور و بناندن غیرتی به نظر قیاس از حقن مقرب اولان اصحاب شهوددن بر ذلت معنوی صادر اولسه
 غیرت الهیه انی مشاهده و معاینه مر تبه سندن ایمان مر تبه سته تنزیل ایدر تده که بومعنا به اشارت ایدوب بیوردر
 منوی * هر که بحراب نمازش گشت عین * سوی ایمان رفتن میسدان فوشین * هر که که نماز انک محرابی عین
 اولدی یعنی انک قبله سی و حده مطلقه بی و حقیقه الحقایق مشاهده و معاینه انک اولدی انک ایمان جاننه کتمنی
 سن کا عیب و شین یل زیر ایمان غیبه تصدیق ایلکد و عین غیبه اولان ظهورده کاوب آنی مشاهده ایلکد بر پس
 اهل ایمانک ایمان مر تبه سته کلمی انره شیندر اما عوامک ایمان مر تبه سته کلمی و مؤمن اولمی انره نسبت
 رفعت زینت و بی * منوی * هر که شمر شاه را و جامه دار * هست حیران بهر شاهش انجبار * مثلا در شول
 کسه که بادشاهه تقرب قلیله و جامه دار اوله شاهدن اوتری کا انجبارن قلیتی و باز کان اوانی خسراندر * منوی *
 هر که با سلطان شود او دمنشین * بر درش شستن بود حیف و غین * هر که یکد اولطافه دمنشین و صاحب اوله اول
 کسه سلطانک تپوسی اوزره از نور حق حیف و غیندر * منوی * دست بوش چون رسید از بادشاه * کر کزیند بوس پا
 باشد کاه * بادشاهدن اول کسه چونکه ال ایدل ایدر سه اول کسه اگر بادشاهک آغاغن او یکی اختیار اید کاه
 و خندا اولور * منوی * کر چه سر بر پانادن خدمت * پیش ان خدمت خطا اولنست * اگر بادشاهک آغاغی

اوزره باش قومق خدمت و عبادت در اول خدمت رفیعته نک اوکنده بو خدمت خطا و ذلت و یعنی ال اویمک خدمت نه
 نسبت ابلاغ اویمک حقیر و دوتدر اول مرتبه به * حق اولش و محبوب حقیقی آنی او خدمتسه لایق قیلش ایکن
 بو خدمت مرتبه سته تنزل ایلسه نوعا خطا ایتمش اولور * منوی * شاه را غیرت بود بر هر که او * بر کزیند بعد از انکه
 دیدر * بادشاه حقیقته غیرت ایلک اولور هر شول کسه نک اوزر نه که او کسه انک بوزنی کور و کد نکصره غیرتی اختیار
 و کزیده ایلیمه یعنی مشاهده مر تبه سته اربوب بر کسه محبوب حقیقته مقرب اولد فدنصکره کر غیر حکمنده اولان
 بر شینی اول کسه اختیار ایدر سه حق تعالی کا غیرت ایلر تده که بر کسه بر کسه بی زیاده سوسه اول کسه بی اختیار ایدر سه
 حق تعالی کا غیرت ایلر تده که بر کسه بر شینی سوسه انک غیرت ایلر تده اولر (ان الله لغیور) خواستجه حق
 تعالی خود جمیع خلایقدن اغیردر (می) غیرت حق بر مثل کندم بود * کاه خرم غیرت مردم بود) مثلا حق تعالی
 حضرت تری غیرتی فی المثل کندم اولور خلقک غیرتی خرم صمائی کبی اولور (می) اصل غیرت باید از انکه آن خلقان
 فرع حق اشتباه * غیرتک اصلنی الله من یسلکوز خلایقک لایق اولان غیرتی حق غیرتک فرعی بلولک شبهه سز
 بو غیرتک شرح و بیاندر (منوی) شرح این بکذارم و کیرم کاه (از جفای ان نککار ده ده) بو غیرت صفتک شرحی
 قودم و شکایت طوتم اولده ده اولان نککار یعنی جوق خاطر لی اولان یارک فجران و فرائضک جفا سندن نککار محبوب
 حقیقیدن عبادتدر و ده ده تعیری تجلیات مختلفه صاحبی اولدیفنه اشارتدر و بوندنصکره اولان ایسات ثلثه
 کندی حالاری تقریر ایلک صد دنده طایفه تعریض و محاضره صغیر قیلندندر کا کز ناهذه القاعده فی شرح ایسات
 ثانی عشر فی بیت در غم ماروزهایکاه شد * منوی * نالم ابرانها خوش ایدش * از دوعالم ناله و غم بایدش * ناله ایلر
 زیر ناله را کا خوش کور ایکی عالمدن کا ناله و غم کر که در یعنی ایکی عالمک اهلندن انک مقصودی ناله قیلقدن
 و غمناک اولقدن * منوی * چون نالم تلخ از دستان او * چون نیم در حلقه مستان او * انک ناله بر غصه سندن نیچون
 ناله ایلیم چونکم مستلرینک حلقه سنده دکلم (منوی) چون نباشم همچو شب بی روزا و بی وصال رری روزا و روزا
 انک روزی بیچون شب کبی اولیم یعنی انک روز کبی یوزی سز شب کبی نیچون تیره و تاریک اولیم و انک روزا و روزا اولان
 یوزینک وصال سز شب کبی سیاه پوش اولتی و تیره و تاریک اوانی بکالایق اولور دیک اولور (منوی) ناخوش او خوش
 بود در جان من * جان فدای یار دل رنجان من * انک ناخوشی بنم جانم اوزره خوش اولور که کل شی من الحبيب حبیبدر
 بنم دل رنجیده اید بی یارمه جان فدا اولسون * منوی * عاشقم بر رنج خویش و در د خویش * بهر حشوددی شاه
 فرد خویش * کندی رنج و دردم اوزره عاشقم کندی فرد و لا نظیر شاهک خشنود لغندن اوتری * منوی * خال غم را
 سرمه سازم بهر چشم * تاز کور بر شود و بچشم * غم طیراغنی کوزدن اوتری سرمه دوزم یعنی انک طریق
 محبتنده غم چکمی تنو بر بصیرت ایچون کل ایلر ناکم ایکی چشم در یابی سرشک کور لرندن پر اوله * منوی *
 اشک کان از بهر او بارند خلق * کور هست و اشک بندارند خلق اول کوز یا شنی که خلق اندن اوتری کوز لرندن یا غدر لر
 کور در و خلق آنی اشک صانور لر یعنی حق تعالی انک خشیتی و محبتی ایچون کوز لرندن تنزل ایلین دوع جواهر
 ولایتی کبی عند الله و عند الملائکه مقبول و ذی قیمت در تده که شیخ عطار حضرت تری نقل ایدر چنده حضرت نرندن
 جنید حضرت تری دیر لکه بر کون بر برده کیدر دم کورده که آنسانک مله کاری آسمانن جوق جوق تنزل ایدوب بنم
 اوکنده بری برینه من دحم اولد قری حالده زمیندن بر شنی فابشر لروا کا کال رغبتله رغبت ایدوب بری برندن البشور لر
 انلرک بومر تبه و رغبتنه تعجب ایدوب ایچلرندن برینه سوال ایلد مکه بور غبت ایلوب بری بریکزیند قایشدیفه کز نه
 شی در جواب و بر و دیدیکه سندن مقدم بومحله بر شوریده دل عاشق او غریوب کمال محبتندن بر آه موزان چکوب
 کوز لرندن بر فاج قطرات سرشکی یا غدردی حب الهیدن تنزل ایلین سرشک و دم و معک عند الله و عند الملائکه کمال
 شرفنه و قوفا اولدیفچون انک کوزندن این بر فاج قطره سته کمال رغبتله رغبت ایلوب و آسمانن انکچون تنزل
 ایلوب آنی بری بریزدن قایشدفکه اول بزم قنزده جواهر ولا ایدن اولی و بهر دیدیلر * منوی * من زجان جان
 شکایت میکنم * من نیم شاکی روایت میکنم * بویتمده ایکی وجه جانر در وجه اول استفهام اولقدن بوقدر بوزره
 معنی بن جانک جانندن یعنی حضرت جانانن شکایت می ایلر بن شاکی دکلم حالی حکایت و روایت ایلر وجه ثانی
 استفهام اولقدن بوقدر بوزره معنی بن جانک جانندن بحسب الظاهر شکایت ایلر یعنی بنم سوزنده حضرت جانانن
 ظاهرا شکایت ایلک شایسته بی متفهم اولنور و فی الحقیقه بن شاکی دکلم بلکه حسب حالی طالب اولنره تعلیم
 ایچون روایت و حکایت ایلر * منوی * دل همی کوید از رنجیده ام * و ز نفاق سست می خندیده ام * کوکام همیشه
 نکاد بر که اندن انجوتنه دلک سست وضعیف نفاقندن کویمخیم یعنی قلب عاشق به شوقله بر مر تبه متحد اولور و اندن

بر من نه لذت الور که کندی ذوقی اغیار و ناخیر مردن بعض شکایت آمیز کلمات و حالات که در میگردان ماعدا عقل و روحند دخی اخفا آنکه قصدا بدوب زیاده لذتند و بغایت باره الفت و انسیتند شکایت گونه اولان حال و مقامی روپوش اید بنوب عقل و روحی دخی بو گونه شکایت آمیز اولان کلمات فریفته ایلم استر مثلا کوکل عقله دیر که بن اول دوستدن انجندم زیرا لا و ریاضاتی کا جوق تحمیل ایدر حال بو که باطن نادل اندن راضی و شاکر در پس عقل دخی قلوب کو گونه راضی و سر فی دودده انک اتفاق ستند خنده ایلر بوم عناد که حضرت مولانا قدس الله سره العزیر کنسدیلر قلب شریفند حانی نقل یورر لاطاب اولنریله زولی کمال قلبه بو گونه حال دخی کاور اعیش که سر یاری کندیلردن به اخفا و استتار قصد قیلر اعیش منتهوی را سیتی کن ای تو خیر استان ای تو صدر و من دوت را استان استان و صدر در معنی بکاست ماومن کوان طرف کان یارماست بو خطاب مظهر حقیقت مجربیه اولان کامل و مکمل در بعد مناجات محبوب اکرم شرح روح اعظم و مکالمه نور الخمه شروع ایدوب یورر که راستک ایلر و عدالت و استقامتله نظر قیل ای راست اولان اولیای عظامک و انبیا علیهم السلامک مغفیری سن صدر کائنات و اشرف موجودات سن و بن سنک باب سعادت نکات ایشکی یو بو استان و صدر اعتباری و دخی بو گونه هلال ویدر صفاتی و کدر کفشاری جمیع صورت کوره در عالم معناده صدر و استانه راعلا و اسفل و میانه قنده در و بر سن و بن قنی اول طرفه که بر م بار عزانده در معنی بو تعینات مرتبه آن لایعینه صغیر و مقام روح تده مغایرت و انیتیت اولر منتهوی ای رهیده جان تو از ماومن ای لطیفه روح اندر مردوزن ای مظهر حقیقت مجربیه اولان کامل که سنک جانک ماومن قیدندن رها بولشد و ای مردوزنده اولان روحک لطیفه سنکه سنک نورک اغیار و ماویدن خلاص اولشد در لطیفه روح اصطلاح مشایخده شول دقیقه المعنی و رقیقه القوی اولان حقیقه دیر که عبارت صغیر و اشارت کلز می مردوزن چون یک شود آن یک قوی چونکه یکما محوشد آنکه قوی چونکه می مردوزن تعینی مضاعف و هالک اولوب مرتبه وحدت بر اولر و وحدت مطلقه مقامی بوله لاول وحدت بلا مقید سنن چونکه کثرت اعداد مقابلی اولان وحدت بر محو اوله او بنحرف سنن کاف نص غیر ایچوندر منتهوی این من و ما بر این بر ساختی تا تو با خود نزد خدمت باختی بومن و ما دن مراد تعینات کثیره در پس معنی ای حقیقت واحد بو تعینات کثیره ای انکی چون دوزل و لانی کائناتی سلت وجوده بواجلدن دیر ذلک ناسن فی الحقیقه کثرت و شئونات ذاتیه کله و بحسب الظاهر صفات که خدمت عبادت نزدی او سالد اگر نظر حقیقت بنده نظر اولنسه اغیار و سوی کور غیز و غیرت و انیتیت بولمز و غیرت انجق کثرت و صورت اعتباریله در انکی چون شیخ اکبر حضرت تلمی فتوحاتک اولنده بوم مرتبه نیک غلبه سی اعتباریله یورر (شعی العبد حق و رب حق فیالیت شعری من الکاف ان قلت عید ذلک میت) او قلت ربی انی یکلف و عارفه بو آیت کریمه نک سری بس در که همان علی ای حال الله دیه و غیرتی ترک ایلیمه کافال الله تعالی قل الله ثم ذرهم فی خوضمهم بلعبون (منتهوی) تا من و تو هاهمه یکسان شود عاقبت مستغرق جنان شود تا مشکلم و محطاط تعینی غلبه وحدت و تعینی حدیث اولد قده در کبی یکسان اولور و اختلاف ضداد منافع اولوب عاقبت الامر کالکوا کب فی سطوة ضیاء الشمس مستغرق جان اولور و وحدت ظاهر کوره کاورا منتهوی این همه هست و یسای امر کن ای منزله از یسای از سخن) امر کن یعنی امر کن در عدل یعنی عادل اولد یعنی کبی و با خود مضاف مقدر اولورای دو امر کن تقدیرنده خطاب مطلقه در یورر که بودر کبی ذکر اولنسان قطعی من و ما و اوردنر در و بقای فردایتک خصوصیتی اول حضرت محقق در و کل سن ای امر کن صاحبی و بن سکا کل دیدم ای من شول منزله سن کل دیدم و حرف و صوته امر ایلکدن و سخن و یلکدن پس سخن جناب حضرت علی طریق انشیه بر افظ اطلاق اولنسه در حال اندن تنزه لازمدر تا که مشبه و مجسمه طاقه سنک اعتقادنه مشایه و مذهلر نه موافق اولیه پس بوشلده بیافنددن مراد طهر و غیره و یسای ای امر کن امر کن صاحبی دیدم اولر و تنزه اول حضرت کل طهر و یسای دیدم و ناسن بو گونه خنددن لازم کاور (می) جسم جسمه تو ایدیدنت در حیا اوردنم و خندیدنت دل که او بسته غم و خندیدنت) تو مک و کلا یق آن دیدنت) جسم اولنر جسمه انیت مرتبه سنده قلندر ای محبوب حقیقی سنی جسمانه کورمکه قادر اولور سنک لسان شرعه ثابت اولان غم و خنده فقر حکمی خیاله کتور و جسمده اولان خنده و فرح کبی قیاس ایلر مثلا جسمه و مشبه مشربه مایل اولان جسمه ایلر آیات و اخبارده وارده اولان مشایهاتی مثلا و جبار ربک کبی و خلع الله الباریحه حدیثی و الله یفرح بتوبه عبده المؤمن حدیثی کبی آیات و احادیثی ظاهر نه حل ایدوب حضرت محبوب حقیقه استناد اولان غم و خندیدنی خیاله کتور و تنزه ایدوب ایسان و اسلاسن یورر بر دل که دخی کوانک و غم بسته و قید ایدر سن دیمه اول کورمک لا یتیدر با خود معنی سن

دیمه که اول کو کلک لایق کورمک کدر یعنی کورمک لایق دکلدر زیرا صبح مشاهده حقه لایق اولان قلب غم و خنده قیدندن آزاد اولدر فرضی بر کسه دخی هنوز مقید صفات جسمانی ایکن تنزیه ایلمه تنزیهی تحقیق اولر بلکه تقلید اولور قدسنا الله وایا کم عن قیود الجسمانیة سروری اول یق استقام اولوق اوزره معنی و بر مشدوب یعنی جسم و جسمانی سنی کورمکه قادر اولور یعنی اولر دیک اولور کر تسخه جسم و جسمانی اولورسه بودنی وجه درو معنی دخی بعض تسخه ده چشم واقع اولد یعنی اوزره استقام انکاری معناسن و بر و بر که سنی جسمانی چشم کورمکه قادر اولور یعنی قادر اولر تنزه کم بو آیت کریمه آتی عیان ایلر (لا تدركه الابصار و هو يدرك الابصار) سکاغم و خنکی کسه خیال و فکر نه کتورری یعنی کتورم زیرا که سن غم و خنده دن منزله سن تسخه جسمانی اولد یعنی تقدیر اوزره بوم معنی دخی وجه دن خالی اواز اما اولکی سی اولدر منتهوی انکه او بسته غم و خنده بود ابدین دو عاریت زنده بود اول کسه که او غم و خنده به بسته اوله اول کسه بوا یکی عاریت سمیلر زنده اولور یعنی بوم و خنده که انسانک وجودنده ایکی عاریتی خالدر غم و خنده به بسته اولان کسه بوا یکی عاریتی اولان حالته دیر یلور دیک اولور منتهوی باغ سبز عشق کوی منتهاست جز غم و شادی درو بس میوه است عشق الیهینک سبز و تازه باغیکه اوی منتهاست و بی غایت در غم و شادیدن غیری اول عشق باغنده جوق میوه لور و اورد (منتهوی) عاشقی زین هر دو حالت برترست بی بهار و بی خزان سبز و ترست عاشق اقی بوهرایکی حالته دن عاقل کدر بهار سبز و خزان سبز عاشقی تازه و تر در معنی بوشادی و غم حالترندن عاشق برتر در و انک بهاری دایم در اختلاف هوایه زائل اولر و ناقص اولر منتهوی ذه زکات روی خوب ای خوب رو شرح جان شرحه شرحه باز کو ای ذاتی خوب اولان محبوب کوزل ذاتک زکاتنی یعنی طهارتنی و پاک ککفی زکات حقیقی به محتاج و معتبر اولان و ترکیه و نفعیه طلب قیلان عاشق لیکه و بر و یورر لوت وجود و مجازیدن تطهیر قیل و خوب یوزیک فراق و هجران دن شرحه شرحه و باره باره اولان جانک شرح و تفسیر سن سولوا کاتر ص در اعطایله منتهوی کز کرشمه غمزه غمزازه بردنم ساد داغ تازه کرشمه ناز و کوزا و جلیله بمقم غمزه کوز و زیک تمیق فارسیدر غمز زده در یوقی و کین ایدبچی معناسنه ده کاور عریدر پس تقدیر معنی بن او محبوبه دیدمکه ای خوب روی کوزل یوزیک زکات اعطایله و بوشرحه شرحه اولان جانک شرحی سولر پس اول محبوب در حال طمان اولان غمزه سنک ناز ایلر تکرار ندن بنم کو کلام اوزره برداغ تازه و زخم بی اندازه قودی غمزه غمزازه عبارت در تعینی ذاتیه جلایله دن زیرا غمزه عینه مخصوص بر شیوه در و غمزازه اولسی کیندر و خو و غمزازه اولسی مشعر اولور یعنی بن دیدمکه طهارت ذاتک در نکا اعطایله پس اول حضرت تجلی ذاتیه جلایله سندن بنم قلم اوزره و سخن بشر بقی مظهر و دنس وجودی من کی برداغ تازه قودب که معنا لطف بی اندازه در زیرا کرشمه معنی حیات ولذات جسمانی اولد یعنی حیثیتدن در و برداغ در امامه طمی وجود حقانی بولد یعنی جهندن و در باغدر اکر بولجده بوسوال اولورسه که علمالسان شرعه شان حقه وارده اولن اسماء و الفاظک جناب حقه اطلاق جاز کورمزر پس کرشمه و غمز و بونک امشالی لب لعل با من اطلاق اول حضرت نهیجه ممکن اولور الجواب نم علمانک بو خصوصده اختلافی وارد اکثری بومذهبه ذاهب اولمشدر که اسماء الله توفیقی در حضرت حقه بر اسمی و بر لفظی اطلاق ایان شارعک اذنه موقوفه در کالسان شارعک اطلاق جاز کوردی ایسه اول اسمیه تسمیه اولنق جاز در و الا فلا و بعضی دخی دیرلر که هر شول لفظکه بر معنایه دلالت ایسه که اول معنی شان حقه موجود و ثابت اولسه اول لفظک جناب حقه اطلاق صحیح اولور و الاذن شارع شول وقتده که اول حضرت جناب کبریا سنه لایق و مشعر تعظیم اوله و بعضار دخی بومذهبه ذاهب اولمشدر که دیرلر هرگاه که عقل دلالت ایلمه که جانب حق متصف در صفات و جویه دن و سلبیه دن بر صفاته پس اول صفاته دلالت ایلن بر لفظی اطلاق ایلک جاز اولور خواه عربی خواه فارسی اکثر ناسن زعم ایدرلر که حضرت مولانا قدس الله سره العزیر بعض اصطلاح خنده بومذهبه اختیار ایلش اولر حال بو که مصرع عاشقانه ذاهب دکلدر بلکه جواب شافی و کلام وافی اولدر که اولیای عظامک اوج حالاتی وارد راول عقل الفاظه بومذهبه ذاهب دکلدر و کلام وافی اولدر که اولیای عظامک اوج حالاتی وارد راول عقل و بعضو حالی مادامکه عقل عالیه اولر اولکی مذهب جه و راوزره جناب حقه لسان شرعک اطلاق ایلدیک اسماء و الفاظه مکالمه و معامله ایدرلر ناسن سکر و استغراق حالیدر بوم تبه ده شراب عشق حقه مست اولور و مشربلر تبه موافق و مناسبت هر نه ایسه تکلم و تلفظ قیلور و بوم تبه ده بونلر بوسول ادا سنده و بو گونه کلماتک جناب حقه اطلاقده معذور در زیرا و حالده بونلر عقلا عقلمدن در و در پس رعایت ادب شرع عاقله واجبدرست و مستغرق اولنه دکل و مست و هشیار اولوق زیاده زیاده منتهی اولنه ممکندر اوسط سلو کرده اولنه قبل دکلدر تبه کورر

جمع صورت با چنین معنی زرف * نیست ممکن جز سلطان شکر ف * سکر و عیشیاری بیاید جمع کرد * تا برافه فقر
 باقی شیر مرد * و نالساقتانی الله خالید بر بومر تبه ده تفرقه و تغییر بر طرف اولور و قدوم و حدوث قیدی مرتبه عقده
 قانور و تعینات و تشخصات غلبه نور حقه محتق اولور و همتی مجازی سالک محو و فناء اولور پس بومر تبه ده اولور که
 لساندن هر نفسکم جاری اولور سه اول کلام حقل اولور مثلا بایزید حضرت تلیک سیمانی ما اعظم شانی
 (لا اله الا انا فاعبدونی) دیمی کی و کار مشایخدن بگونه الفاظ صادر اولور کسی بومر تبه ده سوبلین کلامه
 که تیک دخل و دنی جائز اولور بومر تبه ده اگر چه اول کلام ظاهر اولور دن صادر اولور اما نفس الامر ده حقدن
 ظهوره کلور پس حقه دخل و دنی ایلک صحیح اولور * بیت * برین معنی کسی را بر توفیق نیست * که صاحب مذهب
 اینجا غیر حق نیست * مثنوی * من دلالش کردم از خودم بر بخت * من همی گفتم حلال اوی کر بخت * بن اول
 محبوبه حلال ایلدم اگر قائم دخی دو کد یسه بن قائم دو کی حلال اولور دن بدم اول محبوب بقر دی یعنی بن انک
 جفا سینه بر م تبه ده عاشق اولور که حق قائم دو کی و دلالا تکی اکاحلال قائم دخی تیغ عشقه که محو و فانی
 ایلد بدم اول بن محو * تمکدن و سوزی استمکدن اجتناب ایلدی (مثنوی) چون کرینی ز ناله خاکبان * غم چه
 بری بر دل غما کیان * ای محبوب حقیقی چونکم قاجی سن و قبول ایتمی سن خاصه کیرل ناله سندن پس غمی
 نیچون دو کرس غما کیرل کو کانه اشباع وارله جرات مناسنه اولان چون اوقه ده مناسبت از اولور فاهم
 * مثنوی * ای که هر صبحی که از مشرق بتافت * همجو چشمه مشرق در جوش یافت * ای سن شول سلطان اعظم
 سن که هر صبح که مشرق طلوع ایلدی سنی چشمه مشرق کی یعنی آفتاب کی جوش و خروده بولدی یعنی نثار وجود
 و رحمت و بخشایش و اعطای نعمتله آفتاب عالمات کی سنی مفیض و خطا بخش بولدی * مثنوی * چون بهانه
 داری این شیدان را * ای بهانه شکر بن بهات را * چونکم بوصف کرم وجود له متصف بر یاد شاه سن اولور ایلدی
 نیچون تعلل و بهانه و بر من بومر تبه ده لا و شیدا که ای سنک قیمت و بهای یوقدر شکر بن لیلر که لیلر دن مراد نفس رجائی
 و تحلیات اطمینه سبحانی در که حیات بخش جمیع عالم ولد تده جان بی آدم در چشم یاردن حاصل اولان بیمار و جگر
 خوار لکلب لعل یار شفا و صحت و برور * بیت * فکر از چشم و از آب حیث پیدا * لوازم را رعایت کن در انجیا *
 ز چشم خواست بیماری و مستی * ز اعلش کشت پیدا عین هستی * ز چشم او همه دلها جگر خوار * لب لعلش
 شفای جان بیمار * مثنوی * ای جهان کهنه را تو جان نو * از تن بی جان و دل افغان شتو * بویست خدای متعاله
 خطاب اولور ده قابل درو آیت خد اولان خلیفه الله خطاب اولور ده قابل در جناب خدایه خطاب اولور سه ای غم
 و المله فرسوده و کهنه اولان اهل جهانه هدایت و مسرت بخش که جان نو کی اولان خدای جان و دل اولان و کند و بی
 فنا قیلان تدر افغان و ناه بی ایت و قبول ایلد اگر آینه رحمان و مظهر بر دان اولان انسان پر عرفانه اولور سه تقدیر
 کلام بولدی دیک اولور که ای کهنه جهانه تازه جان وای فرسوده اولان ا کوانه روح روان بی دل و جان اولان تسدن ناله
 واقفانی گوش ایت و دخی سکسویلم ایت بومر تبه ده اولور ما بعد نه نسبتله نهایت مافی السباب در حال ظاهر دن
 مظهر انتقال اولور (مثنوی) شرح کل بکذا از هر خدا شرح ببلبل کو که از کل شد جدا * ای شراح اسرار کل
 وای هادی اعدل * بل خدا حق ایچون شرح کل حقیقی بی زلله و کل معنوی دن جد اولان عشق ببلبل شرح سن سوبل
 (م) از غم شادی نباشد جوش ما با خیال و وهم نبود دوش ما * حاتی دیگر بود کان نادرست * تو مش و منکر که حق
 پس قادرست * بر که ببلبلان کستان عشق و عند لیبان بوستان شوق و زرم جوش و خروش غم و شادیدن اولور بلکه
 تحلیات الهیه و تصرفات ربانیه دن حاصل اولور و کذلک علم و هویت ز خیال و وهمه منسوب اولان علم و دوش دکادر
 بلکه و رای عقول سلیمه و فهم مستقیمه بر حالت دیگر در که اول قتی نادر الوقوع در سن صقین و رای عقلیده نه کونه
 حالت و معرفت اولور که عقول انسانی آتی ادراک ایلایه دیومنکر اولور که جناب حق زیاده قادر الله در عقول سلیمه تک
 ادراک ایلدی کی احوال و علوی عشاقه میسر قیلور کافال ابن الفارض * شعر * فتم دراهم عقل علم بقی عن * مدرالک
 غایات العقول سلیمه * مثنوی * توقیاس از حالت انسان ممکن * منزل اندر چور و در احسان ممکن * ای سن عشق
 الهیه سن عشق حالت ناسدن بونرک مر تبه سنه استدلال ایت و جور و احسان مر تبه سنی منزله طوقه یعنی
 بومر تبه لده قائمه * مثنوی * جور و احسان ربی و شادی حادث * حادثان میرند و حقشان وارست * زیرا
 جور و احسان و غم و شادی حادث پس جمعی حوادث اولور و مضاعف اولور و حق بولدی به وارندر زیرا حادث
 اتفاقن بالقدیم لم یقله از در اوله و ایچون قدیم اولان عشقن حالاتی محدثات کی اواز الله اعلم * مثنوی * صبح شد
 ای صبح و ایش و باده * عذر بخدای حسام الدین * بومر تبه ده مراد حق ظاهر اولورده و صبح حقیق

اولورده قابل اما یکدیسی به مراد اولور اولورده بی تمکدن که حضرت مولانا قدس سره العزیز کیچده دن مثنوی به
 شروع ایلد و حضرت حسام الدین چلی کات ایلد و بومر تبه ده کلد کلد کیده کیچده صبح کلد کیده حضرت
 حسام الدین چلی تک بومر تبه ده ایچون جناب حقدن عذر دیش اولور و بیه صبح حقیقه ایه و اشارت قیلدی
 پس معنای بیت دیک اولور که بومر تبه ده مثنوی به مثنوی ایچون صبح اولور ای صبحه معین و بهاء اولان الله
 بومر تبه ده و معظم حسام الدین چلیک عذری دیکه نکته بودر که الهی بن انک خدمتیه لایق اعتذار
 ایچکه قادر کلام بایکه کر مکدن اول حضرتک عذری سن دیکه دیک اولور کر بوراده پرسوال او انور سه که عذر کافمن
 عذری دیکه دیر لر دخی تقصیر ایلدی * کنی دیکه محله استعمال اولور پس حسام الدین چلیک
 عذری سن دیکه دیکه نیجه مناسب اولور جواب بودر که بوراده عذر انک شکر و تعظیمدن اولان قصوری
 دیکدن عبارتدر پس دیک اولور که یارب بن اول حضرتک ادای شکر و تعظیمده جوق تصور ایلدی پس اول
 تقصیرک عذری سن دیکه یعنی سن بومر تبه ده یکم * کسکلیکی سن تمام ایلد و بومر تبه ده کاید جکم شکر و تعظیمی کاید بنی
 ادا ایلکه سن قادر سن دیک اولور و جناب حقل عیده اعتذار ایلدی شکر اتدن دکا ر بلکه حدیث صحیده
 ثابتدر کاروی عن حسن البصری (قال قال عیسه السلام یونی بالعید یوم القیمة فیعتذر الله الیه کما یعتذر الیحل
 فی الدنیا انیکم فیقول تعالی بونی و جلالی ما زیوت عنک الدنیا هو انک علی ای عیدی و لکن لما عدت لک من
 الکرامه و الفضیله ل آخره * مثنوی * عذر خواه عقل کل و جان نوبی * جان و جان تابش مر جان نوبی * ای کریم
 ذوالمنزله عقل کل و جان کلد عذر خواهی سندن یعنی عقل مجر و روح مجده تعظیم و تعظیم قیلان سندن عذر خواه
 اولور تعظیمدن گایه در پس ذکر ملزوم اراده لازم قیلدن اولور کذلک و اران عقل کاید دخی جناب حق بولدی تعظیم
 و تکریم قیلور و سن ای رحمان ذوالاکرم جانرک جانی و مر جان کی اولان قلبک فوریه انیس سن مر جانن مراد قلبدر که
 کثره انیس سینه و جگر تبه ده را کثری بعد از مددوری صوری السکلی اولورده قلبه مناسبت واردر * مثنوی *
 نافت نور صبح و ما ز نور تو * در صبحی بای مصور تو * نور صبح سعادت طالع اولدی و بر سنک طلعت بالذوری
 تابش ککدن می منصور که و شراب طهور که صبح سعادت و حقیقت باده سن انجمده یز * مثنوی * داده تو چون
 چنین دارم مرا * باده که بود کو طرب آرد مرا * باده در جوشش کدای جوش ماست * سرخ در کردش کدای هوش
 ماست (بوراده باده دن مراد مطلقا مکلف و مست کتده زلالت دهند اولان شیدا را کرمه نوبی پس معنی
 ای ساقی باقی چونکم سنک فیض و داد لایق بگونه مست و کشاده طور تر باده صوری و مکلف امکافی نه در که اول بکا
 طرب کتوره و بیده نشاط و انبساط یوره بلکه جل باده حکمنده کیف و بر نلر و بر مرده و افسرده اولور لایق در
 افی کورنر کال لذت و ذوقه ایزر جوش و ظهور و بزم جوش باطنرک محتاج و مفتقر بیدر و سرخ سر کردن کردش
 و در ورانده بزم عقر که کد اوقه بیدر انفاق مشایخ صوفیه و اجاع حکماء مشائیه و اشراقیه بونک اوزر سه در که
 موالیدننه و عناصر اربعه ده متصرف افلاک تسعه و افلا کده مدبر و متصرف عقول و عقولده مدبر و متصرف
 عقل کادر و بوعقل کل بر حقیقتدر که هر قومک استاده بر کونه عیار تله مسمی در * شعر * عبارت شتی و حسنک
 واحد * و کل الی ذلک الجمال تشریح پس بچن بروی کامل حضرت محمد علیه السلام کمال متابعتله بوحقیقه مظهر
 و بولکاله محلی اولورده دپسه که جمیع لذات و کیفیات و جله اذواق و مشتهیات و مسکرات جوشیده و لذاتده و نشاط بخش
 اولورده بزم خم باطنزده اولان راح و رجز کد جوششک کد اسیدر بوسوز صادق در و کذلک بومر تبه ده سر کردن کردش
 و در ورانده بزم هوشنرک تدبیر و تصرفه مفتقر در و بزم عقل کاید زانده متصرف و مدبر در دپسه بوقول دخی عقل و شرعه
 موافق در بگونه کلماتک جله بی بومر تبه ده اشارتدر و دخی قطیبت و غوثیه دلالتدر * مثنوی * باده از ما مستی شدنی
 ما از تو * قالب از ما هست شدنی ما از تو * ما چور و بزم و قالها چوموم * خانه خانه کرده قالب را چوموم * بر که حیطة
 عقل کاده شخته اولان ارواح حقایق ایزر مخلوق ایچون آماده اولان باده ولدت و کیفیات معقاده بزدن مست و کشاده
 اولدی بایانن دکل و کذلک قالب و صورت بزدن هست اولدی و ظهوره کاید که بزم وجود مر انک حصوله علت
 مستطوره در بزدن اولدی و بیدنه وجود بولدی خلافا لافلا سفة زرا اندر دیر که نفس باطنه بدنه به وجوده کاور و ظهور
 بولور تبه که هیسا کل صاحب تشبیه ایلد و بر دیر که کارایت قیلده متبعدة نشیله من النار فلا تتعجب من حصول
 النفس الناطقه عند اتحاد البدن بوسوز عند الحقیق باطنرک زرا ارواح وجود علیه لری جهتیدن اولور حادث
 دکا و وجود و حایه لری حیثیتدن قدیم زمانیدر که قال علیه السلام فی حدیثه الله خلق الارواح قبل الاجساد
 بالقی عام ارواحدن مراد ملائکه و اجساددن مراد اجساد عالمدر دیک مناسب دکا و بزم ارواح بر نورینر مثلا و شور

حضرت یوسف علیه السلام در بشیر کلوب اول قیصری حضرت یعقوب علیه السلام وجه مبارکته القا بیده کرده
 یوسف قیصره اولان و ایچه سندن انک ییاض اولمش و بی نور قالمش کوزلی اچلوب بصیر اولدیغی حالد یوسف جانینه
 رجوع ایلدی (منوی) بوی بدیده را تازی کند * بوی یوسف دیده را یاری کند * برادر ایچه تحقیقا چشمی تیره
 و بی نور ایلر یوسف ایچه سی چشمه معاونت ایلر یعنی بدو فاسد اولان کسه لرلر ایچه خبیثی چشم دلی تیره و نایب ایلر
 و یوسفان حقیقت اولان اصحاب هدایت و ارباب معرفتک روایح طیبه سی بصیرت صیرتی کشاده وینا ایلر (منوی)
 نو که یوسف نیست یعقوب باش * همچو او با کریمه و آشوب باش * من که یوسف دکان یعقوب اول حضرت یعقوب
 علیه السلام کی کریمه و نضرع و نیازله اول یعنی چونکم مقام مطلوبیته ابرمدک و مرتبه محبوبیته قدم بصوب
 اصل اولدک کز کدر که یعقوب وار طالب یار اوله من و روز و شب انک شوقنده کریمه و زاری قیله من اگر بومعنا نکر سرنه
 و غورنه ایرمک استرسک (م) بشنوا این بند از حکیم عزیزی * تا ییابی در حق کهنه نوی حکیم عزیزی حضرت تارندن
 پوشیدی ایش و بونکه ایش ایت تا کهنه تنکده تازه لکار بوله من و بی حیات اولان قلبه بو کلمات حیات بخشیدن
 حیات دل حاصل قیله من حکیم حضرت تارنک یورد قاری بویکی یتدر * منوی * نازار و بی ییاید
 همچو ورد * چون درین دردی بخوبی مکرر * زشت باش روی باز یار زرد * سخت باشد چشم نایب و در
 نازه تازه کل کی لطیف و زیبا بر یوز کل چونکم کل کی زیبا یوز طوطی حسن نازله و بدخوی کل اطرافنه
 طوطی زبازشت و نامقبول زبازیا و صاری یوز و مشکدر چشم کور و در دله یعنی برکسه هم کور و هم مر یض
 و اهل درد اهل قی مشکدر چشم کور کذلک روی نازیا ایکن بدخوی املق و کور املق و اندن ماعد امر یض املق
 کبیر بویکی حالت قیحه به مبتلا ایکن با خصوص ناز قیاتی ایچ قیبا یخدن اولور حاصل کلام بر موجب حدیث رحم
 الله امر عرف قدره و لم تعد طوره برکسه کندی مقداری بیلک و طور و مرتبه سندن تجاوز ایلان رحمت حق اقرب
 و احسانه الیقدر (م) یش یوسف نازش و خوبی مکن * جز نیاز و آیه یقوی مکن (یوسف کتفه نازش و خوبی ابله
 یعقوبه منسوب اولان نیاز و اهدن غیری ابله یعنی یوسف مصر حقیقت اولان اهل کال حضورنده عرض جلال و کال
 قیلد بلکه یعقوب و نیاز و خضوعدن خالی اوله (منوی) معنی مردن ز طوطی بد نیاز در نیاز و فقر خود را مرده ساز
 * طوطیدن اولمک معنای نیاز اولدی یعنی انک اوله سندن مستفاد اولان معنی نیاز و فقر اولدی من هم کنده یکی
 نیاز و فقر مرده دوز معنی استغنا و کبری تر لایه و حیات طیبه جانینه طالب و محتاج اول * منوی * تادم عیسی
 ترا زنده کند * همچو خوبنت خوب و فرخنده کنند * تابر عیسی صفت کسه نک نفس جان بخشی سنی زنده ایده
 اول عیسی علیه السلام کندی کی سنی خوب و فرخنده ایده اگر سن دیر سنکه ربع صفت اولان اصحاب معرفت
 و ارباب ولایت بزی نظری ایله احیا ایلونلر و دم صبا و اولملیه جان و دلمزی سر سبز تازه قیلون جواب * منوی
 از بهاران کی شود سر سبز سنک * خاله خونا کل برید رنگ رنگ * با لر ددن طاش فتن سر سبز تازه اولور یعنی اولم
 خاله اول تاسنک وجود کده رنگ رنگ کالر به یعنی بهار لر کی اولان مر می و مرشد لرک نظر اکیر تاثیر لرندن
 حصه دار املق و نشو و نما بملق استرک خاله کی اول متواضع و متذل اولوب انلرک تربیه سنه مستعد اول نازمین
 وجود کده کونا کون معانی کلری و اسرار و معارف و حکم لطایف و مبالغری نظم و ره که مادامکه بونلرک حضورنده
 خاله کی اولیه من بومر تبه بی بولم من * منوی * سالها بونلک بودی دل خراش * آزمون کن یکزمانی خاله باش
 نیچه بیلر من طاش اولدک دنلر اش یعنی طاش کی صلابت و قسوت و غلظت قلیله نیچه بیلر کو که الم و بریجی و قلوبه
 زخم اورجی اولدک استعسان ایچون بر زمان خاله اول خلاصه کلام چوق زمان کبر و مخوت و صفت عجب و انانیتله
 طاش کی دنلر اش اولدک تجربه ایل بر زمان خاله کی اول دست و متواضع و تخم فصیح و ارشادی قبول قیل کور سندن
 انلر حاصل اولور و تقدیر مشافع و فوائد دینی و دنیوی ظهوره کاور دیک اولور * نغمه پیر چنکی در عهد امیر المؤمنین عمر
 رضی الله عنه در وری بولر ابر هر خدا در کورستان چنکی زد (منوی) آن شب بدستی که در عهد عمر * بود چنکی
 مطرب با کر و فرقی آتی اش کدیکه حضرت عمر رضی الله عنه زمانده کور فایله بر مطرب چنکی و ارادیکه اوایل حالده
 انک آواز سنک خیل اطافت و زینتی و ارادیکه (منوی) بلبل از آواز ایلر و خورشیدی * بک طرف ز آواز خویش صد شدی *
 مثلاً بلبل انک آوازندن بی خودی خوش اولور دی خوب اولان آوازندن مستقیمک طری یوز اولور دی * منوی *
 مجلس و جمع دمن آراستی * و از نوای اوقیامت خواستی (انک نفسی مجلس و جمعی زینت ایلر دی و انک نوا نغمه سندن
 قیامت قانردی یعنی اول زمان ایلیددی و اورا جسد تیره مرده اولان دلاره حیات کلوب انک دم حیات بخشندن
 قایم اولور دی و حیات اخر یوز اولور دی (منوی) همچو امیر بلبل * سدا و زش یفن * مر دکان را جان در او در بدن

* اسرافیل کی که انک آوازی فن و صنعتله مرد لرلر بیدنه جان کتور ردی و مرده دل لرلر قلوبنده حیات بنور ردی
 (منوی) یار سائل بود اسرافیل را (کس سماعش بر برستی فیل را) مصرع اولده یار سائل لفظنده بر قیاح و بجه جان زدر
 اول سائل سائل اوله یوتقدیر او زره معنی اسرافیله سوال ایدیجی یار ایدی دیمک اولور نایب سائل سیلان اوله یعنی
 جاری یوتقدیر او زره معنی اول بیر چنکی حیات بخش جان و جان اولمده و آواز و الحان قیلده بر یار جاری و هم زبان
 ساری ایدی اسرافیله نالسا یا حرف علت اوله رسایل و سیلنک جمعی اولور سیله بویه محلولده یارده و معین معنا سنه
 کاور بویه او زره معنی یا خود اول مطرب اسرافیله یارده لر و هم آواز و دمساز لر مرتبه سنده ایدیکه انک آوازی سنک
 استماعندن بر و بال بتدی بیل کی کران و تقیل اولنره و کثافت و کثالتده قانلره دیمک اولور (منوی) ساز داسرافیل
 روزی ناله را * جان دهد بوسیده صد ساله را (اسرافیل حضرت تری بر کون ناله سنی دوز و صور و نغمه ایدوب آواز ایلر نیچه
 یوز بیلای چوریمه جان و بر ریس نغمه مطرب و نغمه اسرافیل مناسبتله حیات بخش قلوب و ارواح اولان انبیا علیهم
 السلام و اولیای عظامک نغمات حیات مضامینک شرح و بیانته شروع ایدوب بیور لر * منوی * انبیا را
 در درون هم نغمه است * طالبان آزان حیات بی به است * انبیا علیهم السلام در و نده هم نغمه لر و اورد لر لیکن
 معنوی طالبلره اول نغمات معنویه دن حیات بی به اولور که اول شول حیات باقیه در که کا اصلا قیامت اولم (منوی)
 نشوندان نغمه را گوش * کز ستمها گوش حسن باشد نجس * حسن قوافی اول نغمه لری اشتر ز بر اظلمردن
 و تعد بلردن حسن قوافی نجس و نایب کدر بواجلدن اول بال اولان نغمات طیبه بی استماع ایتمز گوش حسن
 نغمات قلیبه و کلمات معنویه بی استماع ایلدیجی عجب کدک در زیر او کلمات قلیبه و نغمات معنویه جن و برینک کلماتدن
 الطف و اخفادر چونکم گوش حسن آدمی کلمات قلیبه به نسبتله ظاهر و باهر اولان کلمات جنی و نغمات پریلری
 استماعه قادر اولمز پس اندن اخفی و الطف اوافی نیچه فهم و ادرا که قادر اولور نته کم بویته بومعنا به اشارت قیلور
 * منوی * نشود نغمه پری را آدمی * که بود از اسرار بریان انجمی * آدمی برینک نغمه سنی اشتر زرا که اول آدمی
 برینک اسرارندن انجمی و غافلدر (منوی) کرچه هم نغمه پری زین عالمست * نغمه دل بر تر از هر دود مست * اگر چه
 برینک نغمه سی هم بوعالند لر لیکن قلب نغمه سی هر ایکی نفسدن یعنی آدمی و برینک کلام سندن بر تر و عالیندر پس
 گوش حله نغمات قلیبه نک استماعی و ادرا کی ممکن اولمز زرا کلمات قلیبه بوعالندن و بوعالنه مضاف اولان کلمات
 قیلدن دکلدر انکچون کلمات آدمی بریدن الطف و اخفادر (منوی) کر بری و آدمی زندانیند * هر دود زندان این
 نادانیند * زیر بری و آدمی زندانلر در هر ایکسی بونادانلق زندانده در زیر یعنی پری و آدمی جهل و غفلت زندانی
 ایچره نابت و ساکن اولملر در بواجلدن بو که زندانی دینور کر بو خصوصده شاهد برهان استرسک نته کم
 بیور لر (منوی) معشر جن سورة رحمان بخوان * نستطیعوا ان نغذو و اربا زان * سورة رحمانه معشر جن ایتی
 او قوتستطیعوا ان نغذو و اکل لرینک معنای کر و بیل تاسکا بونک حقیقی معلومه اوله یا معشر الجن و الانس * ای کره
 جن و انس ان استطعمت اگر قادر ایه کران تغذ و انقود و خروج ایتمک که من اقطار السموات و الارض جوانب
 سموات و ارضدن فانهذ و اوس خروج و نفوذ ایدک لا تنقذون نفوذ ایده من سز الا بسلطان الا انک قدرت و قوتیله (قال
 القاضی ان قدرتم ان تغذو و التملوا ما فی السموات و الارض فانهذ و التملوا * کن لا تغذون و لا تملون الا بیدینه
 نصیحه الله ففقر چون علم با فکار کم) پس بومعنا ده منقهم اولان بود که جن و انسان زندانلر در و محبوسان محسوساتدر
 انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک سموات ارواحنده اولان علومه شعور لری بوقدر مکر الله قوت و قدرت و بر مکره
 عالم قیله (منوی) نغمه های اندرون اولیا * اوله گوید که ای اجزای لایه اولیای عظامک در و تنک نغمه لری اسان معنایله
 اولاد بر که ای انک جز و لری یعنی ای لایه مضاف اولان و نغمه تعلق قیلان جز و لر (م) هین ز لای نفس سرها بر زیند
 این خیال و وهم بک سوا فکنید * کاه اولک نفی لاسندن باشر بکیز یو قاری اولر یعنی نفی لاسیله مراد نفیه متعلق اولان
 لامر تبه سیدر که جمیع ماس و امرا د اولور جمیع ماس و اذن با شکر یی یو قاری جقارک و مرتبه فنا و نفیدن خلاص اولک
 بو خیال و وهمی بر جانینه برا غکز و موجود حقیقی مرتبه سته کاسکز و آتی جمیع ماس و اذن حقیقه استنفا قیلر و انکله
 همیشه و دائم باقی اولک (منوی) ای همه بوسیدید در کون و فساد * جان باقی تان تروید و نژاد * ای بوعالم کون
 و فسادده دیکل چوریمش جانلر و هوا و هوسله مرده اولمش چنانلر سز لایق اولان جانلر بکیز بتدی و دخی طوع و عدی
 باقی اولان جان شول ولد معنوی و حیات قلیبه در که مرشد کالک تربیه و هم تبه و طایبک راه حقه طاعت و ریاضتیه
 روحندن حاصل اولور و معرفت و حکمت لبینله نشو و نما بولوب قوت حاصل قیلور و من بعد اول حیات طیبه و ولد قلیبه به
 فطاساری اولمزلر که ابدال ابا باقی قانور (منوی) کر که کوم شمع ران نغمه ها * جانها مر بر تندر دختها * اگر اولیای

عظامک دروننده اولان اول نغمه لردن بر شمع سولیم واندن بر مقدار فکرت و بقل ایلیم جانلرخه لردن باش یوقری
اورز لر یعنی دجهای اجساد ایچره مرده اولان و مقابر ابدانده یوسیده قالان ارواح انسانی اول نغمه لر لاطاقتندن
حیات بوله لوباش یوقری کتورب ظهوره کاورلردی * مثنوی * کوش رانزدیک کن کان دور نیست * لیلک نقل آن
بقودستور نیست (کوش جانکی یونغمه لر لسان معنایه سولیم متکلمه قریب ایلکه اول متکلم هر عصرده سندن
ایراق دکدر و لیکن اول نغمات معنوی به فی القاط و حروفه سکا نقل ایتمک دستور یوقدر کر کدر که سن اتی جمع جانله استماع
ایده سن * مثنوی * هین که اسرافیل وقتند اولیا * مرده رازیشان حیانت و نما * ای مقابر ابدان ایچره مرده
اولنرود دجهای اجسادده مدفون قائلرا گاه اول کز اولیاء الله و قتلر سنک اسرافیلدر مرده دل اولنلره و افسرده
و مرمر مرده قائلره حیات بی بها و نشو و نما و اورد * مثنوی * جان هر یک مرده اندر کورتی می جهد راز ایشان
اندر کفن * هر مرمر مرده دلک جانی تن قبرندن کفن و لباس صوریده پیچیده ایکن انزلک آواز لردن حیات بولوب
صبر اروزنده اولوب حشر معنوی ایچون قایم اولور و قیامت معنوی بی مشاهده قبولور * مثنوی * گوید این اواز آنها
خود جیاست * زنده کردن کار آواز خداست * اول حیات طیبه بولان و دم اولیا به زنده اولان کسه دیر که بوا و آواز
خلایقک آواز لردن جدار زرا بوانلره بکزه مرزنده ایتمک آواز خدا تک کاریدر خلایقک آوازی بواجبتندن
عاریدرس انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک قلوبک آوازی و راز لری من حیث الحقیقه الیهک آوازی و راز لری
اولدیغنه اشارت ایدوب بویته تنبیه یورور * مثنوی * ما یردیم و بکلی کاسیم * بانک حق امد همه بر خاتم
بر که مرتبه فساد و فساد فقیده اولان ارواح و ولدک و بالکلیه کسدلک و محو اولدق حق تعالیلک باندکی یعنی کلام
هذابت المجاهی کلدی و جمع جائز اتی استماع ایدوب دو کالی قالدق و حیات طیبه بولوب انکله قایم اولدق * مثنوی *
بانک حق اندر حجاب و بی حجاب * آن دهد کدود می رم راز حجب * حق تعالیلک بانکی اگر بجایده و اگر بجلاب
آتی و بر که او حق حضرت مریمه جیبندن و یردی بانکدن مر ادب و اوده بی حرف و صوت ازلان کلام الیهی و روح
تعالیلک تکلمی ایکی نوع اوزره اولور بر نوبی بلا حجاب و حیل اولان و قلبه بلا واسطه اشارت ربانیه ایلکه کلان کلامدر
و بر نوبی دخی و رای حجابدن اولان و یا خود ملائکه واسطه سیله ظهوره کلان کلامدر رتبه که بوایت کریمه ده کلام حقل
بی حجاب و من و رای حجاب اولمسنه دلالت وارد قال الله تعالی فی آحر سورة الشوری (وما کان لبشر ان یکلمه الله
الا وحیا و من و رای حجاب او بر سل رسول فیوحی باندن) محصل کلام الیهی اگر بی حجاب و بی واسطه قلبه وحی او اوسون
و یا خود ملائکه بی انبیاء علیهم السلام ارسال ایلوب و یا خود من و رای حجاب حضرت موسی علیه السلام درخت
حجابک و راستدن سولیدکی کبی انلر واسطه سیله وحی ایلدی کبی اولسون علی ای وجه کان کلام الیهی آتی اعطا
ایلر که حضرت مریم علیها السلامه جیبندن نفخ ایلدی و اول نفخه الیهی سیبله حضرت روح الله ظم و ره کلدی
فتخفافیه من روحنا فی شرفک ما صدق فیه نافع حقیقته خدای تعالی در بعض مواضعده حضرت جبرائیل
علیه السلامه استناد اولغنی مجاز ادر چونکم حق تعالی حضرت تدری حضرت مریمه تنخ ایلدی واکالسان حقیقته
بی حرف و بی صوت کلام سولیدی انک اثری حضرت مریمک وجودنده روح الله اولدی واندن ظم و ره کلدی پس
هر قنقی کسه نک قلبه کلام حق کسه و انک جان و دلته الهام الیهی اولسه انک خاصیت و شانی اولدر که انک درونندن
مرده را احیا اید بی بر عیسی دم و لدم معنوی حاصل اولور و نفخه حق ایل وجود بولور و کاعند المشایخ و لدم معنوی دینور
(مثنوی) ای فسانان نیست کرده زربوست * بار کردید از عدم زباز دوست * ای مرده دلر شول کسه لر سکه
فتاسلری بوست اتشد بوق باش دوستک آوازندن و انک کلام بار ازندن عدم جابندن وجود حقانی مرتبه سنه
و جوع ایلک و همیشه بقا و دوام حقله باقی اولک و زنده قالدق (م) مطلق آن آواز خود از شه بود * کرچه از حلقوم
عبد الله بود * گفته اورامن زبان و چشم تو * من حواس و من رضا و خشم تو * رو که بی یسج و بی یسج تو * سر تو
چه جای صاحب سر تو * چون شدی من کان الله ازله * من ترابشم که کان الله * اول مرده دلری احیا قیلان
و بر مرده و افسرده اولان روحلره نشو و نما و یرن آواز و کلام بر از خود مطلقا شاه حقیقیدن اولور و کرچه بحسب الظاهر
الله قولنک حلقوم و ده سندن ظهور و قبولور و بوم سنایه (ان الله بقول الحق علی لسان عبده) حدیثی دخی شهادت
قیلور و عبد الله شول بنده کاملدر که جناب حق کاجیع اسماء صفایه تجلی قیل و قرب فوازل و قرب فرائضه و اصل اوله
بنده کان حق ایچنده بو عبد کاملدن ارفع و بونده فاضلدن اعلی بردخی اواز زرا بومر تبه اسم ذات * متجمع جمیع صفات
اولان اسم اعظمک مظهری و عبدیدر الله سبحانه و تعالی اول کامله قرب فواقله دیدیکه بن سنک لسان و چشمکم
و بن سنک اسماء صفایه حواسکده ظم و رایده نم و بن رضا و خشمکم یعنی سنک رضاک بنم رضام و سنک خشمکم

بنم چشمدر یوری ای بنده خالص بنم عبادم مایبندده مر شد اولدیغک حاله بنم ایشیدر و بنم کور و سن والانسان
سرمین اسرار ی حدیث شریفک خواسنجه سر سفسن نه سر محلی صاحب سر سفسن من کان الله کان الله له حدیثک
مقتضاسنجه چونکم سن الله اولان کسه اولدک و له و حیر نکدن بندخی سنک ایچون اولور مکه و خصوصده کان الله
حدیثی ثابت و برهان قاطعدر (م) که تویی کوم ترا کاهی منم (هر که گویم آفتاب روشنم وای عبد کامل و بنده فاضل
گاه سکان سن دیرم تعینک و عبودیتک جبهتندن و کاهی بنم دیرم ربوبیت و الوهیت جبهتندن و مر نه دیرسم آفتاب
روشن و وحدت مبرهنم (مثنوی) هر یکا تا بنم مشکاتی دمی * حل شد انجم مشکلات عالمی * هر نه مظهر و تجلی قیلیم
اسماء و صفایه بر مشکاتدن بر دم طالع و ظاهر اولم اول محله عالمه منسوب اولان کسه لر لک مشکلاتی حل اولور اکثر
نسخه ده مشکات یا سز واقع اولوب دمه مضاف اولم در بوقتدیر اوزره معنی هر قنده که نفسنه منسوب اولان
مشکاتدن بلادر ای معنی هر قنقی محله که دم و کلامه منسوب اولان محل مصباح حقیقیدن تجلی ایلیم او محله ده
عالمک مشکلاتی حل و کشف اولدی دیمک اولور (مثنوی) ظلمتی را کسکافتابش بر نداشت * از دم ما کردان ظلمت
چو چاشت * شول بر ظلمتی که آفتاب اتی دفع ایلدی و ازله قیلیدی برن نفس و کلامنزدن اول قوشلق کبی روشن
اولور ظلمتدن مراد جهالت و غفلت و کفر و معصیت ظلمتدیر که انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک
دم و نفسلری ایلر زائل اولور بعض نسخه ده بویته واقع اولمدر (مثنوی) هر یکا تا ربیک امد نامز * از فروغ ماشود
شمس الغنی * هر قنده نامعقول و نامنیر ظلمت کلدی و ظاهر اولدیه اول ظلمت برن فروغ تجلیزدن فخی کونشی
کبی اولور بوجه گفته اورامن زبان و چشم تو یبندن بوجه کلنجیه دلک جناب حق لساندن در پس حقیقت آدم مرآت
الهی و بلا واسطه مظهر اسماء و صفات ربانی اولدیغنه اشارت ایدوب بویته شریفی ادایورور * مثنوی * آدمی را
و بخویش اسماء و صفات دیگر از ازا دم اسمایی کشود * آدمه و ادمه منسوب اولان اولادنه اول خدای متعال بنفسه
کندی اسماء و صفاتی کوسر ددی و بر مصداق و علم آدم اسماء کلهتا تعلیم ایلدی و آدمدن غیر یلره آدمدن اسرار
اسمائی فتح ایلدی و آدمی و اولادنی خلیفه قبول انک واسطه سیله خلق عالمه علوی و سفلی هر یک ایسه اسماء و صفاتی
عیان قیلیدی پس آدم بین الحق و الخلق بر رخ جامع و واسطه کاملدر و خلیفه فاضله اولان قوت و قدرت و ارادت
و علوم و حکمت و معرفت و بونلر اثنای اولان صفتلر آدم کاملده هر قدر و ارایسه جیعا حضرت حق کدر پس انسان
کامل مرآت الیهی و مخزن اسرار ربانی و مظهر انوار سبحاندر * مثنوی * خواه ز آدم کیر نورش خواه زور * خواه از خم
کیری خواه از کدو * پس سن استر سنک آدم کامل و خلیفه فاضلدن اخذ ایلر انک نورنی و یا قادر ایلک بلا واسطه اول
الهمدن اخذ اتی تته کم انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام بلا واسطه اندن اخذ ایدرلر و خواه خم و خدندن اخذ ایلر
می علم و معرفتی و خواه کدوی وجود خلیفه دن * مثنوی * کین کدو باخم به پیوستست سخت * فی چو نوشادان
کدوی نیک بخت * بو کدوی وجود خلیفه خم و خدتن * ختلفه سخت متصلدر دایما اندن امتفاضه ایدوب و آلت حق
اولوب مستحق اولنلره حق ادا و افاضه ایلر ای بشر بنده قیلان و اسیر صورت و انانیتده اولان اول کدوی نیک بخت
سنک کبی شهورت نفسانیه و لذت جسمانیه سندن شاد کددر بلکه حقله شاد و درونی وجود مطلقه آباد در پس درونی
حقله آباد اولان خلیفه دن اسرار و انوارنی الحق حقندن المقدن و اول خلیفه حقله آتندن دخی الحقینه حقندن الحق
کیسید و علم جبرائی غیر النهایه تته کم بمعنایه اشارت ایتمک ایچون حدیث رسول علیه السلامک مضمونی نظمه کتورب
یورور * مثنوی * گفت طوبی من رأی مصطفی * والذی یبصر لمن و جهمی رأی * حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم
یوردر بلکه طیبیت و سعادت اول کسیه که بی کوردی و دخی شول کسه به طیبیت و سعادت که بنم و جهمی کورن کسه بی
کوره بو حدیث شریفه اشارتدر که امام طبری و حاکم عبدالله بن بشر دن اتفاق اوزره بو حدیثی روایت ایدرلر که
قال علیه السلام طوبی لمن رأی و آمن بی وطوبی لمن رأی من رأی و آمن بی * طوبی لهم و حسن مآب * یعنی طیبیت
و سعادت شول کسیه که بی کوردی و بکایمان کتوردی و دخی شول کسیه که بی کوردی و دخی شول کسیه که
بنی کورن کسه بی کورن کسه بی کوردی طوبی و جنت انلر ایچوندر بیغمیری کوروب و مجلسنه حاضر اولنلر اصحاب دیرلر
و اصحابی کورنه تابعین و تابعینی کورنه تبع تابعین دیرلر اگر چه لفظ حدیث شریفدن بواج کوروهه منحصر اولتی
منفهم اولور لیکن روایتدن مراد رویت عالمی اولور سه الی غیر النهایه و الی دور قیامه بو طیبیت و سعادت هزارت نبی و عالم
سرمصطفوی اولنلره و انلری کورنلره حاصل اولور و حضرت مولانا قدس الله سره العزیز دخی بو محله ده مراد شریفی
بودرنته که بر کسه حضرت پیغمبر علیه السلامدن علم اقتباس ایلسه و بر کسه ده اندن اقتباس ایلسه الی غیر النهایه
بو گونه اخذ اقتباس ایلسه لمادام که علم اولدق آخر ده اولان کسه دن اخذ ایلر اولده اولان کسه دن اخذ ایلر کبیر

وانك مرادينه كنهك بيفمبر عليه السلام مرادينه كنهك كيمدر (م) چون چراغ نور شمع را كنيد هر كه ديد او را
يقين آن شمع ديد مثلا چونكه بر چراغ شمع نورني چكدي يعني اول شمعند شعله اخذ ايد و ب چراغك وجودي و دخ
ياندی وشعله لندی هر كيمكه او چراغ كوردی يقين محقق اول شمع كوردی (م) همچنين تا صدم چراغ او نقل شد (دیدن
آخر لقای اصل بد) بونك كی بوز چراغه دل اگر نقل اولسه يعني اول چراغك نوری بود كراولان اسلوب اوزره نجه
يك چراغه دل انتقال قيلسه هر بر چراغ بر آخر چراغك نورندن مشعل اولسه آخر كی چراغ كورمك اصلك اقصای
اولدی يعني اولكی چراغ كورمك را كاملاقی اولق مرتبه سنده اولدی زیر بونك نوری اندن مقتصددر (مثنوی)
خواه از نور پسین بستان توان * هیچ فرقی نیست خواه از شمع جان * استر ایستك سن اول نوری صكره كی نوردن آل هیچ
بر فرق بود راستر سلك شمع جاندن آل شمع جاندن مراد جاندن نور و بر دكی سلاسه ايله حضرت خدا در حضرت ني
مجتبی عليه السلام اولسه دخ جائز در خلاصه كلام منور باطن اولان علمی استر سلك چراغ پسین مرتبه سنده اولان
عصر كره كی وارث حضرت ني عليه السلامدن اقتباس ايله و با خود حضرت ني عليه السلامك مشكات
روندن اقتباس ايله واستر سلك جله انواره اصل اولان حضرت خدا دن اقتباس ايله ومقتبس اولان نورل مايتنده هیچ
فرق بود در هر قفسی سندن اولورسه اولسون زیر بونك نوری عینیه اولكی چراغك نوریدر بلا فرق (مثنوی)
خواه بین نور از چراغ آخرین * خواه بین نورش ز شمع غایبین * استر ایستك نوری آخر لک چراغندن كوراستر ایستك نوری
غایر و غایر اولك شمعندن كور غایر ماضی معناسنده در استر ایستك نور حقی متاخرینك وجود لری چراغ لردن
مشاهده ايله استر ایستك انی عبور و مرور ایلین متقدمینك مصباح ارواحندن مكاشفه ايله كور * در معنی حدیث
ان لربكم فی ایام دهر كم نفعات الافتراضوا لها * بوحیث شریفك معناسنده در كه حضرت مصطفی صلی الله علیه
وسلم یوردی و ابوهریره و ام سلمه رضی الله عنهما اول حضرت بدن بونی بویه روایت قیلدیلر حضرت علیه السلام
یورمكلك تحقیق بار كز ایچون زمانكز كونلرنده نفعات وارد نفعات حاصمه ايله نفعه نك جمعیدر یعنی طیب
رایحه و وارد مراد اللهك رحلتیدر انكچون بعض روایتده من رجه الله لفظی من بیانه ايله وارد اولمشدر آگاه اولك
ای طالب حق اولك اول نفعه لری توجه و قصد قیلك تعرض توجه و قصد ایلكه در لریس حضرت مولانا قدس الله سره
العزیز بوحیث شریفك معناسنده نفعات رجه لاهلین اولان سرور كائنات علیه السلامك وارثینه جل ایدر لری
و بونك هر بری نفعه الهی و نفعه ربانی اولدیغنه تعلیم و تفهیم ایدوب یورر لری * مثنوی * كفت بیه غیر كه نفعتهای حق
* اندرین ایام می دارد سبق * بيفمبر علیه السلام دیديكه حق تعالیك نفعات لری بوايمده سبقت كك و رر لری
یعنی جمیع اوقاتده و ككل ساعاتده نفعات الهیه خلائق اوزره ظموره كاور و غلبه قیلور * مثنوی *
كوش و هش داربدان اوقات را * در ربایدان چنین نفعات را * ای طالب نفعات الهیه اولك بونكلكه كوش
و هش طوكز بونكچون لطیف و شریف نفعات لری فایز كز یعنی اخذ و قبوله مستعد و طالب اولكز * مثنوی * نفعه
امدمر شما را دید و رفت * هر كرامی خواست جان بخشید و رفت * نفعه دیدكز رسید آگاه باش * تا زین دم و انما
خواجه تاش * هر وقتده نفعات الهیه اولان نفعه حق سز كادی و تحقیق سزی كوردی و كندی و هر كیمه
دیدكز سینه جان و ایمان بغلندی و رحلت ابدی اككر بونكلك وجودندن مستفید و مستر شد اوله مدلايسه
بر آخر نفعه دخ یتندی آگاه اول و آتی بول تاندن دخ كك بونكلكه من ای خواجه تاش و نور ظهروندن
محروم اولیه من ای كخفاش * مثنوی * جان ناری یافت زو آتش كشی * جان مرده یافت از وی جنبشی * آتش
منسوب و مضاف اولان جان غضبناك غضب و شهور آتشی اولدر ملككی اول شیخ ربانی و نفعه سبحانیدن بولدی
كشی یتیم الكاف قرأت اولورسه معنی بود روا كز بفتح الكاف قرأت اولورسه شوق عشقه آتش كی بر شعله و نورانی
اولان آتش كش اولق و جذب نار محبت قیلنی اول نفس رحمانیدن و دم سبحانیدن بولدی و غفلتله مرده
و خطا و معصیله بر مرده اولان جان انسانی علم و معرفتله اول نفعه الهییدن دین و طریقه نفعه جنبش و حرکت بولدی
مثنوی * جان ناری یافت از وی انطفا * مرده پوشید از بقای اوقبا * و ناره منسوب اولان جان غضوب و پرشورت اول
حضرت بدن منطقی اولدی و جهالت و غفلتله مرده انك بقاسندن قباى حیات ابدیه بی كیدی و اول نازه لکی و جنبشی
سالك اول مالك نراین الهیه دن بولور * مثنوی * نازكی و جنبش طریقت ان * همچون جنبشهای خلقمان
یتان * نازكی و جنبش طوبی در اول سائر خلق حرکت و جنبشی كی دكدر اول طوبی جنت اعلاده
بر شجر رعنا در كه جمیع اهل جنت انك سایه معادنده خوش بگر لروانك شت ظلمتله رلر ایچون جمیع بیوت و قصور
جنانك اغصانی متدلیه و انما و قوفی دایمه در (م) كردار فتنه در زمین و آسمان * زهر هب ان آب كرد در زمان

خود پس این دم بی منتها باز خوان فایین ان یحملنها (در نه خود اشفتن منتها كی بدی * كرنه از پیش دل كه خون شدی
* بویاسات شریفه دن منضم اولان بود كه حدیث شریفده اولان نفعات شاه معجمه ايله اولان نفعه معناسنده
اولمشدر و اول انك معناسنده و ثانیاً معناسنده بونك معناسنده اشارت قیلشدر و ايكسنگك نیله جوارزه ذاهب
اولمشدر پس شاه معجمه ايله اولدیقى اوزره یورر لری كه ا كرو خود انساينده اولان دم سبحانی و نفعه ربانی زمین و آسمانه
دوشه ایدی انك اهللر سلك زهره لری در حال آب اولیدی و اریوب قبا اولیدی خود بودم بی منتها و امانت خداك
بیمندن زمین و آسمان اما و اشفاق ایلدیلسن كیر و اوقو فایین ان یحملنها آیت كریمه سنی و الا بویه اولیه ایدی اول اما سندن
بونك خوف و اشفاق یقین اولوردی ا كرو بودم بی منتها انك بیمندن قلب كوه خون اولیدی بوی آیت كریمه به اشارتدر
جناب حق سورة احزاب آخرنده یورر لری (انما عرضنا الامانه) جناب عزت یورر لری كه تحقیق بار عرض ایلدك امانتی
(على السموات والارض والجبال) سموات و ارض و جبال اوزره امانتندن مراد به ضلوف ایدر دیمشدر و بعضار معرفه
الله در دیمشدر و بعضار تكالیف شرعیه در دیمشدر لیكن حضرت مولانا قدس الله سره العزیز یوردیقى بویله
جامع اولور كك یورر لری اصل امانت نفعه الهیه اولان روحدر كه مبدأ جمیع اعمال و احوال و علت جملہ تكالیف
و واجبات و حرام و حلالدر پس اصل ارض و سما و جبال و نفعه دن اعراض و اشفاق ایلدیلكه مبدأ جمیع تكالیف
و احوالدر و بعض اهل تحقیق امانتندن مراد كمال ظهور حقدر من حیث اسمائه و ذاته و صفاته در لریس بوجیهته
بر شینك استعدادی بودر الا انسان كاملك (فایین ان یحملنها) پس اول امانتی كوترمكدن ایا ایلدیلكه كمال ظهور
حقه عدم استعداد لری اولدیغندن سموات و ارض و جبال و سائر اشیا بوامانتك اورتكایندن ایا ایلدیلكه (واشفقن
منها) و اول اما سندن اشفاق و خوف ایلدیلكه (وجعلها الانسان) پس اول امانتی انسان حامل اولدی یعنی كمال
مظهر یتنه انسان قادر اولدی (انه كان ظلو ما جمهولا) تحقیق سال اول انسان اولدی غایله ظلم ایدیی و مع الفیه ايله جاهل
اولدی قال القاسانی ای ظلو ما علی نفسه مهینا ایاها منفسا ذاته فی ذات الله جهولا لغيره ناسیالما و انا فیالما اعدله
بقوله لا اله الا الله و بر معنی دخ بودر كه ظلم و جهول صفات مباغتساندر معنای حدیث سبحان و ظلم ایلدیلكه روحندن
سبحان و جاهل اولدیلكه در پس قول مشهور در كه اذا استجابوا للشيء حده انعكس ضده پس ظلمك ضدی عدل و جهالت
ضدی علمدر پس تقدیر كلام اول امانتی حامل اولدی انسان بغایت عادل و عالم اولدق لردن ديك اوله پس حضرت
خداوند كار بوامانتی عشق حق و نفعه اسرار وجود مطلق ايله تعبیر یورر لری كه ا كرو عشق حق و نفعه اسرار وجود
مطلق ايله نفعه اسرار سبحانیه به هر شینك قابلیتی اولیدی ایا یتیمه لردی پس عشق حقه قابل اولان اولیای عظمك
و انسان كاملك نشسته روحا یتلریدر (م) دوش دیدكز لون این میداد دست * لقمه چندی در امدره بیست * بونك نفعه
الهیه و دم ربانیه نك بونك ما عدا بر ا خروجه اوزره بر لطیف معناسی و ذكر اولشاندن شریف شرح و عنای حضرت مولانا
قدس الله سره العزیز بونك علی طریق الواردات و الالهام جناب حقدن قلب شریفلرینه القاء اولكوب لیكن اكل و شرب
نفسانی سد باب حكم ربانی و واردات سبحانی قیلوب انك نطقه كله سینه مانع اولدیغنی بیان یورر لری و در كه دون
بر غیر كونه بونك نفعه نك معناسی و شرح رعناسی بزه الهام واسطه سهال و یردی ولیكن بر قاج لقمه كادی و یتلدی و راه
معنایی باغلدی كآل علیه السلام اذ املت المعدة خست الحكمة پس حكمت ربانی و مر تله لقماتی استین كسه
غذای نفسانیه بی ترك ایلك لازم اولدیغنی اشعار ایچون بر قاج كفتار حكمت آمیز دخ نظمه كتوب یورر لری (م)
هر لقمه كشته لقماتی كرو * وقت لقماتیست ای لقمه برو * لقمه دن اوتری بر لقمان رهن اولمش یعنی لقمان صفت
و معدن حكمت اولان روح الهی كفتار رعناى نفسانی قالمش لقمان و قتمیدر ای لقمه یوری یعنی علوم و حكمت
زمانیدر ای غذای جسمانی سن بر طرف اول ديك اولور * مثنوی * از هوای اقمه این خار خار * از كف لقمان برون
ارید خار * بو خار خار راقمه دن اوتریدر یعنی بوغصه و ناسه و دغیدغه و وسوسه بر غذا ایچون درازر ای لقمه ایست
تقدیرنده ذرقه مانك پایدن خاری طشره كتورك یعنی لقمان صفت اولان روحك قدمندن غذای تقسمه متعلق
اولان افكار و اضطراری اخراج ایلدك (مثنوی) در كف او خار و سایش نیز نیست * لیكن ان از حرص ان تمیز نیست *
اول جان لقماتك پاك كفتنده خار و در انكچون انك سایه سی نیز دكدر یعنی انك جسدی نیز دكدر ولیكن تا اول
خار و حرصكزدن تمیز بودر دیکدر یا خود خار بدن مراد غذای نفسانی و اول غذا ایچون اولان افكاردر كه روحك
پاینه خار مشابه سنده واقع اولمشدر ولیكن تا حرصدن تمیز بودر دیکدر اما اولكی معنی اولدرا كز نفعه ده تمیز یتنه
نون ايله نیز واقع اولمشدر بونك مدبر اوزره معنی اول لقمه نك كفتنده خار بودر و انك سایه سی دخ بودر بلكه خار بدن مراد
غذای نفسانی به حرص اوراق و اشتغال قیلقدرد ولیكن سز و حرصكزدن اول تمیز بودر كه فرق اید سز ديك اولور

(منشوی) خاردان انرا که خرمادیده زانکه بس نانکور و بس نادیده * معناده خاریل آیکه ظاهرده خرما
 کورمشن زیرا که نانکور و بس وزباده کورمشن سن انکچون خاری خرما کورمشن اگر نانکور و نادیده اولمیدلک
 ظاهرده خرما کی نفیس کوردیک طعمه لری خاریلوردل (منشوی) جانلقمان کان کستان خداست * پای
 جانش بسته خاری بر است * لقمانک چایکه خدای تعالیانک کستانی و نظیر کاه بوسه شایدرانک جاتلک ایانگی نیچون
 بزخارلک بجز و حیدر یعنی بر خار اول پای روحی مجروح و خسته ایدوب طریق حقه کیمکدن کیر و قومق لایقه میدر (م)
 اشتراک دین وجود خار خوار * مصطفی زادی برین اشتراک سوار * بوخاریبی وجود فی المثل اشتراکدی بر مصطفی
 زاده بود و نهک اوزرینه سوار در یعنی بر مصطفادن طوغش وانک نورنیدن ظهوره کلمش بر روح بو اشتراک خوار
 کبی اولان وجودن اوزرینه را کب اولمشدر انا نور الله والمؤمنون من نوری حدیث شریفنک خواستجه هر مؤمنک
 روحی بوقدر اوزر مصطفی زاده اولور * منشوی * اشتراکک کبی در بار است * کرشمیش در قوسد کارزار است *
 ای اشتراک ارقل اوزر بر کل تنکی وارد که انک تسجیدن سنده بوز کار بستدی یعنی ای اشتراک کبی اولان جسم سنک
 اوزر که بر کل تنکی وارد که انک تسجیدن سنده بوز کار بستدی یعنی ای اشتراک کبی اولان جسم سنک
 میل تومنی مغیلاست وریک) ناچه کل چینی زخار مرده ریک) اما سنک میلک مغیلاست دگمه و قوم جابینه در یعنی
 غذای نفسانی و اموال دنیوی ستمنه در آمده قالمش خاردن عجبانه کل دروسن (م) ای بکشته وین طلب از کوبه کو *
 چند کوی این کستان کور کو) ای بو طلبدن کوبه کو کشت و سبی ایش نیچه بر دیر سن که بو کستان قی و قی (منشوی)
 پیش ازین کین خاریا بیرون کبی * چشم تاریکست جولان چون کبی * بوندن اولک بو آیاغده اولان خاری طشره
 ایده سن چشمک تاریک وی نور در نیچه جولان ایلرسن یعنی مادامکه پای جانکده خار طعام مر کوز و چشم دلک تاریک
 وی نور اوله جولانه قادر اوله مر سن و راه حقه رفتار قیله مر سن (م) آدمی کوی نکجدر جهان * در سر خاری
 همیکردن دهان * مصطفی آمد که سازدهمدی * کلیتی با جبر اکل * حقیقت آدمیه روح اعظم و عقل کادر که اول
 بو جهان صغیر عجبدر که بر خارلک طرفندن طولانور نهانده که اول خار لذت جسمانه و عیش نفسانیه در که کل عقل
 که نسبتله خار و عزت روح اعظمه کوره خوار در کور مر میسنکه حقیقت مجذبه و عقل مصطفیه کون و مکان صغیر
 ایکن کدی که بو عالم بشر شده بر همدم دوز و اول همدم حضرت عایشه رضی الله عنها ایدیکه هر بار اول حضرت
 روحانیت و ملکیت غلبه قیله بشریته نزول ایچون حضرت عایشه رضی الله عنها قریب اولوب یا عایشه بکاسوله
 و مکالمه اید تا سنکه انبیت قبل و بشریت لذتی دخی بولمیدردی جبر احرانک نصغیریدر حضرت عایشه رضی الله عنها انک
 لقمیدر بیانجه اولدنیچون ا کاجرا تلخیص اولندیکه بیاض اولان انسانه جرادیر لر) کما قال ابن الاثیر فی شرح هذا
 الحدیث قال علیه السلام خذوا طردینکم من حیرایه عایشه کان علیه السلام یقول لها یا حیرایه ارید البیضاء
 فان العرب تقول امرأه حیراء ای بیضاء حسن (منشوی) ای حیرا آتش اندر نه توئل * تا نزل توشود این کوه لعل
 هر کوه لعل دخی نخنده در علم نارنجایده مسطور در که جن بنده فرار قیله و یا خود بر محبوب سرکش اولسه انک
 احسنی بر یکی نعل یازوب آتسه قور در حال اول عبد آتی عودن قیلور و محبوب سرکش مطیع و مسخر اولور پس نعلی
 آتسه قومق بر کسه بی جذب و تسخیر قیلقدن کایه اولور کرمزوم اراده لازم قیلقدن در پس حضرت پیغمبر علیه
 السلام حضرت عایشه به بیور در دیکه یا عایشه بی بشریت عالیه جذب و تسخیر ایل تا سنک نعل کدن یعنی جذب
 و تسخیر کدن بو کوه وجود و یا خود هر کوه وجود کوهی دین و ایمان لعلدن و ایمان و عرفان کوه نندن بر اوله بعض
 تسخیر این کوه و بعض سنده هر کوه واقع اولمشدر و حضرت رسالت پناه علیه السلام انکچون حضرت عایشه به
 بو معامله ایدر دیکه تا آنک مکالمه و مصاحبتی واسطه سینه بشریتدن و دنیا به نزول ایدوب تبلیغ احکام و رسالت
 بروجه عدالت قادر اوله لر زبانه یاد ندر اندله صحبت بشریت و جسمانیی اقتضاید و هر بار که بشریت و مقتضای
 عالم طبیعت غلبه اید ارحنا یا بلال در بر دزی زبانه از خوب روحانیه در عالم ارواحه جذب قیلور پس اول حضرت
 مشرب لطیفه بغایت اعتدال اوزر اولدیفندن شرع شریفی دخی کایله عدالت اوزر در فاهم * منشوی *
 این حیرا لفظ تانیست و جان * نام تانیست تانیان (تازیان) بو حیرا که حیرانک تصغیریدر لفظ تانیستدر و جان دخی
 تانیستدر زبانه اولدیلر اول جانه تانیست نام قور یعنی بو حیرا حقیقه تانیست افضلیدر و کذلک جان دخی تانیست معایدر
 عرب عزبا کانا تانیست نام دخی ایدر و هر بار که حیرا کوندر سه لرمونت تیزی کوندر لر (منشوی) ایکن از تانیست
 جان را بال تانیست * روح را با می دوزن اشراک نیست * وایکن روحه تانیستدن بال بقدر روحک مر دوزن اید اشتراکی
 بقدر بهی ارو عورت اولمه اشتراکی و تانیستی بوقدر مونت رمز کرا اولمندن بر و عالتیر در نه که بیور لر * منشوی *

از مونت و زمذ کر بر ترست * این نه آن جانت کز خشک و ترست (زیر روح فی حد ذاتهم مونت و مونت اولمندن
 مقدسدر بود * کرایلدیکم جان اول جان د کادر خشک و ترست یعنی بی صوم و زطوبت و حرارت و برودتک اجتماع
 واعتدالندن ظهوره کلان و لطافت اخلاطدن حاصل اولان روح حیوانی دکل (منشوی) این نه آن جانت
 کافزاید زان * یا کبی باشد چمن کاهی چنان * بو وصف ایدلکم ز جان اول جان د کلدن نان و طعامدن زیاده اوله
 واکل و شر بله قوت بوله یا خود کاهی بو چمن و کاهی انجیلن اوله یعنی کاهی بود کرا و نان کبی نان و طعامدن زیاده اولوب
 قوت بوله و کاهی بی نان و طعام ناقص اولوب ضعیف اوله که روح حیوانیه نکل حالی وصفی بودر * منشوی * خوش
 کنندست و خوش و عین خوشی * بی خوشی بود خوشی ای مرتشی * بوقته الهی و امر ربانی اولان روح خشک
 و تر دن واکل و شربدن حاصل اولان روح حیوانی کبی کاه خوش و که ناخوش دکل بلکه خوش کنند روح حیوانی
 و بدن انسانی ولذت دهنده قوای جسمانی و روحانیه و نفسانیه خوشدر و خوشلخت عینی و جله لذت و نعمتک معدن
 و منبعیدر که خوشی غیر بدن المزلذت نعمتی واسطه ایل بولمزای مراد مقصودنه وسیله انجاذایلین کسه رشوه
 حاجته اولمشدرین شیشه دیر لر شادندر رشالغته ما یوصل به الی الحاجة دیر لر مرتشی بوراده حاجته وسیله انجاذ
 اید بی دیمک اولور * منشوی * چون نوشین از شکر باشی بود * کان شکر کاهی ز غایب شود * مثلا چونکم سن
 شکر دین شیرین و لذت اوله سن اولور میکه اول شکرلک احیاناسندن غایب اوله مصرع اوله بود مصرع نایده استقامد
 و بو معنی دخی اوجمدر که استقام اولیه و شکر دین مراد روح الهی و شیرین اولمندن مراد اندن حلاوت بوقای اوله
 و تقدیر معنی بوله دیمک اوله که چونکم سن شکر دین شیرین اوله سن یعنی روح الهیه دن لذت و حلاوت بوله سن اول ذات
 روح کاه اولور که سندن غائب اولور و سنک قلبک اندن اول حینه بی لذت و حلاوت قالور و بو معنی ما بعد سنده اولان
 چنک ایکنی معنایه مناسب اولور * منشوی * چون شکر کردی ز تائیر وفا * پس شکر کی از شکر کردی جدا *
 چون اشباع و اوله ادات استقامدن اولمده جائزدر بوقدر برجه مصرع اول سوال و جواب اولور یعنی نیچه شکر
 اولور سن تا تائیر وفادن شکر اولور سن دیمک اولور و بلا اشباع ادات شرطیه دن اولسه دخی جائزدر تقدیر معنی چونکم
 حقت سکافاسنک تا نیرندن و یا خود سنک جناب حقه ایدلکم وفانک تا نیرندن شکر اوله سن یعنی محضار روح الهی
 اولوب کایله لذت و حلاوت بوله سن پس شکرلک نفس شکر دین نوجله جد اولور زبانه لازمه حقیقت حقیقتدن منفک
 اولر کما قال صاحب الهیه کل لازم الحقیقه لذاته لا یفک عناته که حیوان ناطقلق انساندن منفک اولدیفنی
 کبی پس بولذت و خوشی و روح صفت ضروری سی اولور و صفت ضروریه شینک نغسندن منفک اولر تزه که اربعه دن
 زوجیت منفک اولدیفنی کبی (منشوی) عاشق از خود چون غدا ایدر حقیق * عقل انجاء میشود کم ای رفیق * عاشق
 چونکم رحیق * کندیبن غدا بوله رحیق شراب خالصه در بر لر یعنی عاشق چونکم شراب وحدتی وی محبتی کندی
 وجودندن غدا بوله و اندن ذوق اله عقل جزوی اول محله ای رفیق که اولور یعنی انک سرفی و ذوقی فهم ایلکدن عاجز قالور
 (منشوی) عقل جزوی عشق را منکر بود * کرچه بنماید که صاحب سر بود * عقل جزوی عشقه منکر اولور زیرا
 المرء عدو لما جمل فحوا سجنه عشق امر اراد واقعی ادراله ایدلکی اجلدن و عشقک عظم شانه واقف اولدیفنی جهتمندن
 اکعادوت و انکاره بلور فرخی عقل جزوی صاحبی اگرچه صاحب سر اولق کور و نور سه دینه حقیقه مرتبه سی
 حکمیه عشقه و عاشقه منکر اولق مقدر (منشوی) زیرک و داناست اما نیست نیست * تا فرشته لانشده اهر نیست
 نعم عقل جزوی زیرک و دانادر ولیکن نیست وفانی د کادر اولکی نیست نفی ایچوندر نفی نفیه او غمر سه اثبات معنایی
 حاصل اولور مادامکه فرشته لا اولیه آهر منیدر یعنی ملائکه سفیدن هر قنی ملک که نور الهیه محو وجود ایلله اول
 شیطاندر شیطانک نوع ملائکدن اوامسی ونفی وجود قیلدیفنی جهتمندن شیطنت مرتبه سنده قالمسی ایکنی جلده
 حضرت معاویه حکایتده تفصیل اولمشدر (م) اوبقول و فعل یارما بود) چون محکم حال آبی لا بود) اول عقل جزوی
 قول و فعل ایل یزم یارمن اولور چونکه حال حکمنه کاه سن عقل معاش لا و محو اولور (منشوی) لا بود چون او نشد
 از هست نیست) چونکه طوعا لانشد کراهیه نیست * چونکه عقل معاش وجود مجازیدن فانی اولدی و کندی
 محو قیلدی لا اولور وی قدر اولور عقل معاش چونکه طوعا و اختیار لا فانی اولدی کرها واضطرار اهلک اولق
 اکاسدر یعنی کافیدر (منشوی) جان کالست و ندای او کال * مصطفی فرمودار حنا یا بلال * جان حد ذاتده
 عین کالدر و نقصانی روح حیوانی و قوای جسمانیکنک غلبه سی اعتبار بله در پس بوجانک روح حیوانی حکمنندن
 و هوای جسمانی قیدندن خلاص اوله و کال اصلیه سی بوله انک ند او صدامی و الفاظ و اداسی دخی عین کالدر انکچون
 مصطفی علیه السلام ارحنا یا بلال بیور دی یعنی ای بلال بری دکلندر و بر غنلق کتسون دیمکدر اراحه دکلندر که

دیر (کاف) الجوهری اراحة الرجل اذا رجعت نفسه اليه بعد الاعياء يعني يورغلة رنصكره روحی کار جوع
 ایلدی وراحت اولدی دیک اولور (منوی) ای بلال اغرازانک سلسلت * زان دمی کاندردمیدم دردت * حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هر بار که تبلیغ رسالتدن یورسه لردی استراحت ایچون حضرت بلال یورردیکه
 ای بلال اذان و پروم سلسل اولان صدا کی بلند ایلد و جناب حتی تهلیل و تعجید ایدوب سوله اول نفخه و فیض دنکه بن آتی
 سنک قلبک افاضه ایلدم و اول حیات حقیقتدن سکا سوبلدمکه اول علم توحید و سر تعجید و تعجید درکه لفظ
 اذان اندن خبر ویر (منوی) زان دمی کادم ازان مد هوش کشت * هوش اهل آسمان بی هوش کشت * یعنی یا بلال
 تدا صد اکی اول دم دن سوبلدمک حاله یو کسک ایلد که اول منبع علوم اولان نفخه الهیه دن و نفس رحمانیه دن
 آدم علیه السلام حضرت تری مست و مد هوش اولدی و عقول اهل آسمان انک اثر و علمدن بی هوش اولوب حیران قالدی
 * منوی * مصطفی بی خویش شد زان خوب صوت * شد نمازش در شب نعر پس فوت * سر ازان خواب مبارک
 بر داشت * تا نماز صبح دم آمد بچاشت * در شب نعر پس پیش آن عروس * یافت جان بالایشان دست بوس *
 رست جان بالایشان از عبوس * دخی نسخه در بو کلام ایلد اولکی کلامک مایتمده حذف و اختصار وارد تدر کلام
 پیغمبر علیه السلام حضرت تری حضرت بلال ارحنا یورددده حضرت بلال امتثال الامر الرسول خوب آوازله
 تهلیل و تعجید باطلدی مصطفی علیه السلام بی خود اولدی اول خوب آواز دن دکندی وراحت بولدی اول مرتبه
 استراحت ایلدیکه اول حضرتک نمازی لیله تعری یسده فوت اولدی تعریس اکادیر لکه مسافر اول لیلدن آخر لیله دل
 کیده و آخر لیلده بر موضعه نوم و استراحت ایچون نزول اید کما قال ابن الاثیر فی انهایه التعریس نزول المسافر آخر اللیل
 للنوم والاستراحة ابوقتاده دن و بعض صحابه دن بولیر روایت اوئور که رسول علیه السلام حضرت تری الله عز و اتدن
 بعض غزاه تعریس ایلدک اولقدر استراحت ایدوب خوابه وارمش که صبح نمازی فوت اولمش و آفتاب خیره کبری
 محله کلمش و حراری بره تأثیر قلمش پس یسدا اولد قنده حضرت رسالت پناه حضرت بلال اذان او فودیو یوروب
 حضرت بلال اذان او قیوب اول فوت اولان صبح نمازی جماعته قضا ایلد بولیر لیله تعریس بر نیجه کوه واقع
 اولمشدر حتی بر آخر لیله تعریس یک جهرنده نه اوقتاده به حفظک الله بما حفظت نیتک دیو خیرد عایور مشلدر اول
 وقتده پیغمبر علیه السلام حضرت تری راحله سندن نوم غلبه ایدوب اکلمش واروب نه طایف طوغر تلمش او چینی
 کرده تکره قریب مبارک باشلرین قالدروب من هذا یور مشلرو اوقتاده دخی انابار رسول الله دیش اول دمده بودعانی
 دیشلر پس حضرت مولانا قدس سره العزیزل کلامندن مفهوم اولان بودر که بر کچه سفر اید و رواجیه ایلد آخر
 ایلدک کیده لر زعب راهدن یور غلق حاصل اولد قنده و استراحت ایچون بر موضعه نزول قیلد قنده ارحنا یا بلال
 دیر پس حضرت بلال آواز خوب ایلد تهلیل و تعجید سر آغاز قیلد قنده اول آواز دن اول مخزن راز و احباب سرفرازه
 بر ذوق و حالت کلمش اوله که اول ذوقدن بی خویش اولوب نماز صبح فوت اولسه بوقته راز و زده فوت نماز کشف بدندن
 حاصل اولز بلکه کمال ذوق و استغراقدن حاصل اولور و هو الایق بشأن الرسول و احبابه فافهم پس اول شب تعری یسده
 واقع اولان خالی تبیین ایدوب یوررد که اول حضرت مبارک باشی اول خواب مبارکدن یورری قالدردمی تا نماز صبح دم
 ضعی وقتنه کلدی اول شب تعری یسده اول عروس کبی اولان معشوق حضور نده اول صاحب سعادت لک جان پاک
 دست بوس مرتبه سنی بولدی یعنی وصلت ال و بردی و مشاهده معشوق حقیقی حاصل اولدی یا خود معنی انزل جان
 پاک انقباض و مستندن و در و المدن خلاص اولدی بوراده بعض طاعن چابندن بر سوال وارد اولور که لسان شرعده
 واقع اولین القاطک جناب حقه اطلاق صحیح اولز پس جناب حضرت عروس اطلاق نوجمله مناسب اولور پس
 بوه می دفع ایچون یوررد * منوی * عشق و جان هر دو نه اند و ستیر * کر عرومش خوانده ام عینی مکبر * عشق
 بمعنی معشوقدر یعنی معشوق حقیقی و جان هر ایکسی مستور و نه اندر در جناب عزت تنق عزت و جناب کبریا
 و عظمتله محجوب و جان دخی کمال اطاعت و بقایات نور ایتله مستور و محجوبدر کرا اول معشوق محجوب اولد یغیچون
 علی طریق الاستعارة التیمیلية عروس ایلدسه عیب طوغه زیرا باب استعاره و تمثیه مفتوح و در رعایت لوازم
 الاسماء اولیاده مندوب و غیره و حذر * منوی * ارمولوی یار خاموش کردی * کر هم اومهلت بدادی
 یان دمی * لیلک می گوید بکوهین عیب نیست (جز تضاوی قضای غیب نیست) زیرا یارم بنم بوکونه سوزم دن اول
 اولیدی یارک ملول کنندن بن خاموش اولوردم کرا اول یارم بکام کت اولفه مهلت و بریدی بر دم ساکت وصامت
 اولوردم لیکن اول یار حقیقی به عیب یوقد بوکونه سوزی سوبلومک امثالی امثال الفاظی نقل ایلد یو یوررد و زنده
 بوکونه اقتضا باند و بوشکل تضاوا عالم غیبک قضا سندن غیری دکدر که بوکونه سوزی سوبلک اللهم امر و قضا سنک

اقتضا سید را کر چه بوکونه کلام سر قضای حقه جاهل اولان مخلوقه نسبتله عیب ایدسه خداوند قبوله نسبتله
 عیب دکدر که انک امر و رضا سنک اوزر نه درنته کم عن قریب کر کرته غزوه نمازه یتیمده بورایه مناسب اولان
 اجوبه و استله تحیر را اولندیکه اولیا الله بوکونه کما فی جناب حقه اطلاق ایلد کیده معذور و زورده هم مأمور و زورده (م)
 عیب باشد که نه یتیمد جز که عیب (عیب کی یتیمد روان باله عیب عیب اولور که اول کسه عیبدن غیری کورمیه یعنی اول
 کسه عیبدن غیری کورمیه صافی عیب اولور و عالم غیبیه مضاف و منسوب اولان روان باله عیب عیب کورمیه یعنی عالم
 غیبیه متعلق اولان مناسبتک قولنده و فعلنده عیب کورمیه بولرک قول و فعلنده عیب کورن کسه لر سرف عیبدن غیری
 اولز (منوی) عیب شدن نسبت بمخلوق جهول * فی به نسبت با خداوند قبول * عیب زیاده جاهل اولان مخلوقه
 نسبت عیب اولدی خداوند قبوله نسبت دکل یعنی قبول اید بی خدای تعالی به نسبتله وجهان من الوجوه مخلوقه
 عیب یوقدر که اول الله عبث و باطل شی خلق ایلد در ناسه نسبتله عیب اولان شیرده دخی نیجه حکم خفیه سنی وارد که
 هر کس اول غیبده اولان سر و حکمتی مشاهده اید (منوی) کفر هم نسبت بخالق حکمتست * چون
 به نسبت کئی کفر آفتست * کفر هم خالق نسبت حکمتد زرا حق تعالی (وما خلقنا السماء والارض وما بینهما
 باطلا) آیت کریمه سنک مقتضایه باطل و عبث شی خلق ایلد در پس کفر دخی عند اهل الحق انک مخلوقه در اوله
 اولیق اول حکمت صاحبیه نسبت کفر و ضلالت عین حکمت و مصححه در چونکم بره نسبت ایلدیه سن کفر آفت
 و مضرتدر * منوی * وریکی عیبی بود با صد حیات * بر مثال چوب باشد در نبات * واکر یوز حیات و نیجه * سناتله
 بر کسه ده بر عیب اوله اول عیب نباتده چوب مثالنده اولور (منوی) در تر از و هر دو را یکسان کشند * زانکه آن هر دو
 چو جسم و جان خوشند * تر از و هر دو را یکسی یعنی چوبه نباتی یکسان چکر لر زرا که هر اول ایکسی جسم و جان کبی
 خوشلر در (م) پس برزگان این تکه تکه از کزاف * جسم پاکان عین جان افتاد صاف) پس اولور بوی کر افندن و بینوده
 برده دیر لیا کارک جسمی صافی عین جان واقع اولدی و لهذا بولک اولان صاحب دلارار و احنا اشباحنا و اشباحنا
 ارواحنا دیر و چند قدس سره العزیز دخی یوربای بی بومضه و نده خوش یوردلر برق الزجاج و رقت الحجر) فشاها
 و تشاکل الامر * فکنا خرو لا قدح) و کما قدح ولا خر (م) گفتن و نشتن و نشتن (جمله جان مطلق امد
 بی نشان) انزل سوزی و انزل نفسی و انزل نقشی یعنی انزل جمیع احوالی جمله نشانه سوزم مطلق جان کلدی حکم غالبه کدر
 و المعلوم کالمعدوم در چونکم جان نهانی انزل غالب اولدی بولرک جمیع اعمالی و افعالی جان مطلق حکمده داخل اولدی
 و روح لطیف مرتبه سن بولدی * منوی * جان دشمن دارشان جسمست صرف * چون زیاد از نرد او است
 صرف) انزل دشمن طویتی جانی صرف جسمه راول یا کاری دشمن طوطن جان نرددن زیاد کبی صرف اسمد نرد
 ترکیه طاوله دید کاری لعیدر مشهور ایک زاری وارد آتار لمقابله اولان کسه بجن بر بولی نک کورسه زاری راست
 کلد کده آتی اور و خانه سندن چقار زرد باز لر قنده کار زیاد و کساد دخی دیر لکه اصلا اول بولت بر نفع و فائده سنی
 و علی یوقدر بلکه همان بر قوری اسمد کذلک اولیای عظام و انبیاء علیهم السلامی دشمن طوطن جانلر نرد باز قنده
 کساد و زیاد اولان بول کبی بی نفع و بی فائده بر قوری نامدر * منوی * آن بخالت اندر شد و کل خالت شد * این نمک اندر
 شد و کل خالت شد * زیرا اول یا کاری دشمن طوطن جان خاکه کندی و بالکلیه خاک اولدی و هلاک اولوب ابدی
 نابالک قالدی بوکهر ابدان پاکاندر نمک ایچره کندی و کل پاک اولدی و نور محض مرتبه سن بولدی * منوی *
 آن نمک کرزی محمد الحمت * زان حدیث باتمک او افحمت * بویا کلر اول نمکه کندیلر و اول نمکه کندیلرین ملیح
 ایدیلر که محمد اندن اسلمدر کما قال علیه السلام انا اسلم من اخی یوسف و یوسف اجل منی اول ملاحظه که حضرت بی
 علیه السلام انکه ملیح اولمشدر علیه الهیه و ملاحت ربانیه دندر اول رسول علیه السلام اول ملاحتله اولان حدیثدن
 افهمدر کما قال علیه السلام انا افصح العرب (م) این نمک باقیمت از میراث او (با فوئدان وارثان او بوجو) بوملح ملاحت
 و نمک بلاغت و فصاحت محمدیه الان با قید راول حضرتک میراثندن و اول ملاحت محمدیه به وارث اولان کار سنکله
 یله در آتی طلب ایلد * منوی * پیش بوشسته ترا خود پیش گو * پیش هست جان پیش اندیش گو * انزل سنک او کنده
 او نور مشدر سنک خود او کتنی سنک وارثک او کنده یعنی حقیقتک حضور نده اول فکر اید بی جان فی یعنی حقیقت
 انسانی ده پیش و پس فکر ایدن جان خیوانی و عقل جزوی یوقدر پس سن وارثان حضرت بی علیه السلامی استر سنک
 بومرته ده طلب ایلد که پیش انسانی حقیقه بود و انزل بومرته ده او نور مشدر در * منوی * کور خود را پیش
 پس داری کما * بسته جسمی و محرومی زجان) اگر سن کندی که معنی چابندن پیش و پس کما طو تر سنک یعنی عالم
 معنیه نسبت کندی که جهات و ارقیاس ایدر سنک جسمه بغلش و چابندن محروم سن * منوی * زربو بالا پیش و پس

جان ولا یافته آسمان را در اول آسمان چنان آسمان که کار فرما میدریغی ایش پیوری و انک اوزر نه حکم
یذبحید در بوا آسمان را درن مراد شرح ایسات مشنودن معلومک اولور روح یولنده البقی و بوکسک برلور در یعنی مرتبه
سقی و مراتب علوی و اهر و حده پست و بالا برلر کبیدر اولو طاعلر و در بارلر و اودر کوه های بلنددن مراد هم علیه
و عزایم شریفه و تمکین و وفای سکینت اولور و در بارلر مراد اسرار علوم و اوار معارف اولور (مثنوی) غیب را بری
و آفتابی کبی دکلر بلکه دیگر در عند اهل التحقيق مراتب الهیه و معنویه دن هر مرتبه ماتمخته نسبتله آسمان
و ما فوقه نسبتله زمین کبیدر ملازمه عا که عا غیر رقیقه درلر کبیدر ماتمخته اولان مراتب آسمان نسبتله
زمین کبیدر و اندن ظهور ایدن فیوضات تجلیات امطار کبیدر کدک مرسته و احادیث عقل کاه نسبتله آسمان کبی
و اندن ظهور ایدن فیوضات باران کبی و تجلیات لطفیه باران بهاری و تجلیات قهریه باران پاییزی کبیدر و کدک
عقل کل عقول عشریه نسبتله و عقول نفوسه نسبتله و اجرام فلکیه به نسبتله آسمان کبی و نوکدن ظهور و بروز ایدن
باران کبیدر تریه و تنبیه به سبب اولان باران ربیعی کبی و اعدام و امانه به باعث اولان باران شتایی کبیدر * مثنوی *

نایدان الا که بر خاصان بنید (باقیان فی ابس من خلق جدید) سورة قافده اولان آیت کریمه به اشارت در (افعیضا باخلق
الاول) ای افجهز ناعن ابداء الخلق حتی نهجز عن الاعاده یعنی ابتدا خلق ایتمکه برنی عاجز قالد که بو تری بعد الموت
اعاده دن عاجز اوله و (بل هم فی ابس من خلق جدید) ای لا ینکرون قدرته اعلی الخلق الاول بل هم فی شبهه و التباس
فی خلقی حادث بخیر دکل وقت یعنی کفار اول خلق اولر ینه انکارا غزلر بلکه خلق جدیده شبهه درلر و خلق
جدیددن مراد حشر اجساد و اما اهل تحقیق جمله دن حضرت شیخ اکبر رضی الله عنه فص شعیبه ده بوم معنایه
ذاهب اولمکدر که بوعالم عین واحد مراد معنیه دن عبارت در و الا عراض لاتبقی زمانین مقتضایه عالم هر آمده
عدمه کبیدر انک ملی شبه وجوده کلمکه در و اکثر اهل نظر و اهل عالم بومعنان غافل در کمال سخاوت و تعالی
(بل هم فی ابس من خلق جدید) از ان محجوب اولر ان عاقب امثال و تناسب احوال دن خلق ظن ایدر که وجود عالم
بر حال و از منتهی متوالیه بر منوال اوزره اوله پس عارف پالنه نزد اقتضای اعدام و ایجاد و کون و فساد قیامتدن بر نوع در
پس خلق جدیدی در آن مساعد ایدوب جناب عزیزی بر شانه متجلی کورر رفته کم حضرت خداوند کار دخی بومعنایه
اشارت ایدوب پیور لر عالم غیبک احوالی خاصان حقه ظاهر و بدیدر بوجه سه سائر خلق عالم بو خلق جدیددن بی خبر
و بدیدر در (مثنوی) هست باران زبی بروردی (هست باران ازبی بروردی) * باران و اودر پرورده لکدن اوتری
باران و اودر بر مرده لکدن اوتری یعنی بر نوع باران و اودر که وجود عالمه حیات بخش اولور و خلق تریه و تنبیه قیلور
و بر نوع باران دخی و اودر که خلقه مرده لک و بروردی بر مرده و افسرده قیلور (مثنوی) نفع باران بهاران بو انجب *

باغ را باران پاییزی جوتب * بهار و متعلق اولان باران نفی زیاده بحیثیدر کوز زمانه منسوب اولان باران باغه ستمه
کبیدر که خراب کتده در باران به ایدن مراد فیوضات الهیه و تجلیات لطفیه و جمالیه در باران پاییزدن مراد
تجلیات قهریه و جلالیدر (مثنوی) آن بهاران باز پروردش کند * وین خزی باخوش و زردش کند * اول بهاره
منسوب اولان باران باغ و بوستان عالمی نارایه پرورده بیلر و حیات و پرورده بیلر و بوستانه منسوب اولان باران اول باغ
و بوستان جمالی باخوش و زرد بیلر * مثنوی * همچین سرما و باد و آفتاب * بر تفاوت دان و سر رشته سیاب *

بوز کراولان کبی سرمای ریادی و آفتابی تفاوت اوزره بیل و سر رشته بی بول یعنی بارانده نیجه تفاوت و ارباسه سرماده
یادده و افتابده دخی و این تفاوت و اودر که بوجه سه بر خاصیت اوزره کاد * مثنوی * همچین در غیب نواست
ین * در زیان و سود و در ریج و عین * بو دیاده اولان انواع کبی عالم غیبده دخی و انواع اوزره در زیان و سود و در ریج
و عینده یعنی عالم غیبک دخی بارانی تفاوت و انواع اوزره در زیان و بر مکده و سود ایدلکده و ریجده و خسرا نده ته که
عضو بخور و اودر که زبان ایلر بعضی دغم و اودر که نفع و سود و بروردی بعضی دخی ریج و خسارت و بروردی بعضی دخی
رازنی و موری بوکده کوره قیاس اید * مثنوی * این دم ابدال باشد ران بهاره * در دل و جان روید ازوی - به زار * ابدال
باز جمیع در صفات بشریه بی ازله ایدوب صفات الهیه به بدل قبلان و ایلر در برابر لاله متعلق اولان احادیث و کلمات
کتابی جمله در خسرت حکما یافته و اوچنی جمله دخی بعضی مواضعده مذکور و اولمکده و ریجده و خسرا نده ته که
اولور یعنی اولیای خدای تعالی کبیدر حیات بخشی اول ذکر اولانان بهار معنودن اولور طایب و قابل دل و جانده
دل دمدن - بهار از تره بی ابدال نفس نیستدن طایبک چنان و جانده ایمان و عرفان و ذوق و ابقان کبی حاصله
لمر و ایدر (م) فعل باران بهاری با درخت * ایدر امان شان در نیکیست (بهاره منسوب اولان باران که ملی و نری

درخت کا وارانک انفسا سندن نیک بخت اولان درختہ یعنی اول بہار معنایہ منسوب اولان باران غیبک تأثیری
و تریہ سی نیک بخت اولان وجود انسانی درختہ بہ انزلہ نفس مبارک کردند کا ورو حاصل واصل اولور * مننوی
کر درخت خشک باشد در مکان * عیب ان از باد جان افزامدان * فرضی اگر بر مکائد قوری اغاج اولسہ
اول درخت خشک عینی جان افزا اولان بادن بیلہ بلکہ انک خشک اولسی و نشو و نماد بی بہرہ قالسی کنیدی
عیندن و قباحتند در پس حق بر اولینک نفس نفیسی بر مکائدہ بر نیچہ کسہ لک درخت وجودی اوزرہ واقع اولسہ
وانرہ باران عطا وارشاد فی یاغدر سہ بوجہ انک نفس نفیس قبول ایدوب و باران عطا وارشاد نہ مظہر اولوب
نشو و نماد اولسہ لرو کمال مرتبہ سہ واصل اولسہ لرانک اول استعداد اصلہ و طینت پاکیزہ لرزند و لکن بوجہ دد بری
اول نفس نفیسی قبول قلیسہ و حیات و لطافت بولسہ اول دخی انک وجود خبیثک مقتضاستند در مرشد و مرشد
عیب و نقص باشند دکلر * مننوی * یاد کار خویش کرد و پروزید * انکہ جانی داشت بر جانش کرید * مثلاً بل اسدی
و کنیدی ایبتی ایلدی یعنی خاصیتی ہر نہ ایسہ بذل و عطا ایلدی اول کسہ کہ بر جان طوئدی اول بادلک خاصیت و اثری
جان اوزرہ قبول ایلدی کذلک حیات قلیسہ سی اولان طالب لرباد نفس مرشدی جان و دل اوزرہ قبول فیلور و حیات
قلیسیہ سی اولیان انک نفسینک خاصیت و اثرندن محروم فالر در معنی اس حد بیکہ اعتماد اربع فائہ بعمل بایند انکم
کجا بعمل بانجبار کرم و اجتناب و ابردار خریف نہ بعمل بایند انکم کجا بعمل بانجبار کرم * حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ
وسلم بر خوی حدیث بعثت بجموع الکلم امتنہ جامع الکلم کوند لرشد و جامع الکلم اولدر کہ قلت لفظہ و کثرت
معنایہ دلالت قیلہ و ظاہر لفظندن بر آخر معنایہ تفادہ اولوب باطنی بر آخر معنایہ اشارت اولہ تہ کہ بوحید بشدن
معلوم اولور ظاہر ندن مستفاد اولان معنی سر غنیمت عبد البلیک ای امتہ ہار زمانک بروئتی زیر اول ہارک بردی
انجبار یکز نہ ایسہ ابدانکرہ دخی آئی ایشلر و اجتناب ایلدی خزان و شان زمانک صوغندن زیر اخران زمانک بردی
انجبار یکز نہ ایسہ ابدانکرہ دخی آئی ایشلر پس معنی باطنیسی ہار دن مراد اصحاب عقل و جان و خزان دن مراد
اصحاب نفس و خذل اندر اہل عقل و جانک بردوسردی انسانہ نافع و اعلی نفس و عصیانک بردوسردی مضر و غیر نافعدر
کما بین فی النظم الشریف (م ی) گفت پیغمبر ز سرمای بہار * تہ پوشانید باران ز بہار * پیغمبر علیہ السلام
ایندی بہار لہر سراسندن ای باران ز بہار تنکیزی اور عالم (مننوی) زانکہ با جان نشان میکند * کہ ہار ان بادر خمتان
میکند * زیرا کہ سرمای بہار سزل جانکرہ آئی ایلر کہ اول بہار لردر ختارہ ایلر (م ی) لیل بکر برید از سر دی خزان *
کان کند کو کرد یا باغ رزان * لیلک خزانک سر در بردندن اجتناب ایدوب حق زیر اخرانک صوغنی سزل ابدانکرہ آئی
ایلر کہ اول خزانک صوغنی باغہ و احملہ ایلدی (مننوی) راویان این رابطہ ظاہر بردہ اند * ہم بران صورت قناعت
کردہ اند * راویلو بوحیدت شریفی ظاہرہ البتہ شریفی ظاہرہ اولان معنایہ فہم ایشلر و ظاہرہ جل ایشلر ہم اول
صورت ایلہ قناعت ایشلر و لفظندن مستفاد اولان معنایہ ذاہب اولوب سر حد بشدن غافل اولش لردر (م ی) بخبر
بودند از جان آن کرہ * کوہ را دیدہ ندیدہ کان بکوہ (جاندن اول کرہ بی خبر اولدیلر یعنی ظاہر بین اولان و عبادات
والفاظہ قلان عالم لجان کلامدن بی خبر اولدیلر اول کرہ طمانی کرہ ش ایکن طاعنہ پنهان اولان معدنی کوہ رمش
(مننوی) ان خزان نزدیکان نفس و ہواست * عقل و جان عین ہماست و بقاست * حدیث شریفہ واقع اولان اول
خزان و خریف خدانک و اہل خدانک قندہ نفس و ہوا در عقل و جان و عقل و جانک اعلی عین بہار و بقادر (مننوی)
مر ترا عقلیست جزوی در نہان (کامل العقلی بچواند رجہان ای نفس و ہوا صاحبی نمائندہ تحقیق اسنک ایچون بر عقل
جزوی وارد عقل جزوی اولدر کہ وجود سئل لوازمی و کنیدنک و توابعینک معاشی و حوایج جسمانیہ سی تدبیر
و تدارک ایلکہ قادر اولہ جہانہ بر کامل العقل کسہ استہ کامل العقل اول کسہ در کہ ریشنی یلہ و انک احکامنہ عارف
و عالم اولہ و دنیائی بہ فانیہ میل و محبتدن گذر قیلہ و نفس و ہوا دن ثبات بولہ و عقل و جان مرتبہ سہ واصل اولہ (مننوی)
جزو و از کل اوکی شود * عقل کل بر نفس چون علی شود * سئل عقل جزو ک انک کل اولان عقلندن کلی اولہ کہ
صحبت مؤثرہ در روشنی مقارنک حکمتی اخذ ایلک مقرر در عقل کل نفس اوزرہ بر زنجیر کی اولور اول نفسی مراد نہ
و ہوا سنہ مشغول و لغوہ و میوب قید و بند ایلر * مننوی * جزو کل از کل او کردیدید * انچنانکہ مستحق عقل از بندید *
کلی جزوی اول جزو ک کا ندن ظاہر و بید اولور یعنی عقل معاشکہ عقل کایینک جزوید راول عقل جزوی کنیدی کلی
اولان عقل کاملدن بید اولور و قوت بلور فی المثل الخلیف کہ بنیددن عقل مستلکی ظاہر اولور یعنی عقل شرابہ
مقارن اولہ شرابک حکمتی و اثری عقلہ ظاہر اولور و عقل اول شرابدن مست و سرخوش اولور کذلک عقل جزوی
بقی عقل کلی بہ مقارن اولسہ عقل کایینک حکمتی و آثری اندہ ظاہر و بید ارا اولوب عقل جزوی اندن بتأثر و فاعل

اولور و عقل کلینک خاصیت و اوصافی بولور دیک اولور (منوی) پس بتاویل این بود کانفاس بان * چون بهارست و حیات برک و ناک (پس بود کراولان کلمات معلوم اولدیه تا اولده معنای حدیث بولور که انقاس بان بهار کبیر و فرزند ناک حیات کبیر یعنی بهار اوراق و اشجار که حیات اولدنی کبی اولیای عظام انقاس بان کبی دخی اوراق ابدانه و اشجار اریاح انسانه حیات ویرجی و اطاف و طراوت من به سته ایر کور و یجیدر دیک اولور (منوی) کتتمای اولیای نرم و درشت * تن مپوشان زانکه دیت راست پشت * اولیای عظام ک سوزندن نرم و درشت و کرم و سرده نه ایسه تکی اوزمه یعنی بدن کی انلک سوزندن چروب حفظ ایتمه زیرا که انلک سوزی سنلک دیکه معین طهریدر (منوی) کرم گوید سرد گوید خوش بکیر * ناز کرم و سرد بجهی و زهر * اگر کشج کرم سولور کرم سولور یعنی اگر نرم سولور کرم خشونت ایلرانی خوش طوط نا کرم و سرددن و سفیردن صحرا به سن یعنی حرارت و پروت من به سندن خلاص اوله سن و جهمعدن نجات بوله سن (منوی) کرم و سردش نو بهار زنده کیت * مایه صدق و یقین و بند کیت * ولی اولان مرشد لک کرم و سردی زنده لک کرم نو بهاری و فرخنده لک کرم موجب قراری صدق و یقین و بند لک مایه سیدر (منوی) زان کز بوستان جانها زنده است * زین جواهر بجز دل آکنده است زیرا که جانلر بوستانی انک نفس حیات بخشندن دیریدر بود کراولان جواهر روحانیه و زواهر عرفانیه دن دل در بایمی معلوم و در عاقله لازم اولان اولدر که بو جواهر قدسیه و معارف انسیه بی دل خزینه سنده جان کبی حفظ قیله و انک ضایع اولاستدن حذر ایلیمه (منوی) بر دل عاقل هزاران غم بود * کز باغ دل خلایک کرم بود عاقل قای اولوزه هزاران غم و الم اولور کرم کرم کل باغندن برخلال یعنی بر جزوی ذوق و حالت ناقص اوله * بکر سوال عایشه از حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم (منوی) کف صدیق که ای زبده وجود * حکمت باران امر و زین چه بود) عایشه رضی الله عنها حضرت رسوله ابدی ای وجود زبده و کزده سی بو کونکی بارانک سر و حکمتی نه ایدی (می) این زبارانهای رحمت بود یا بهر تهدیدت و عدل کبریا بو باغان باران حق تعالینک حکمتی و رحمتی یارانلر ندغی ایدی و یا خود تهدیددن و عدالت کبریا دن اوزمیدر یعنی بو کون کوردیکم باران غیب حق تعالینک فضل و رحمته متعلق اولان مطر میدر و یا خود اول حضرت کبریا نلک عدلندن و خلقنه تحویف و انذارندن اوزری نازل اولان باران قهریه و جلالیه میدریدی (منوی) این از ان لطف بهاریات بود * یا زباییزی پرافات بود * بو باران اول بهار بانک لطف ندغی ایدی بهاریاتدن مراد رحمت و فضل و جمال و احسان و بونلر امثالی اولان اوصاف الهیه در یا خود باییزه منسوب اولان پرافات قبیلندغی ایدی باییزی پرافاتندن مراد صفات قهریه و جلالیه در خلاصه کلام اول باران شکنده کوردیکم فوایل اسمان لطفیه و جلالیه جابده تمیز در یا خود اوصاف قهریه و جلالیه جهنم تمیز دیواستفسار ایلدی (منوی) کف این از بهر نه کین غمت * کرمصیت بر نژاد آدمست * رسول علیه السلام حضرت عایشه رضی الله عنها به ایدی بو بارانکه سن کوردل حق تعالینک رحمتی جهنندن اسم رب طرفندن ظهوره کلان بارانلر تسکین غم دن اوزمیدر که اول غم مصیبتن آدم نژاد و نهاده اوزره در یعنی آدم و اعلینک طیبه یعنی اوزره مصیبتن حاصل اولان غم و الم ازاله سندن اوزری نازل اولان امطار لطفیه دندریدی * منوی * کمران آتش بجاندی آدمی * پس خرابی در فتادی و کمی * اگر آدمی اول آتش اوزره قالدی یعنی آتش فراق و ولوعت مصیبت و احتراق اوزره آدم اوغلی مستغرا لیدی جوق خرابلغه و کسلکه دوشردی و عقلی باشند کیدوب شاشردی و بر کاره مشغول اوله میوب معطل قاوردی (منوی) این جهان ویران شدی اندر زمان * حرصه بایرون شدی از مردمان بوجهان در حال اول زمانده ویران اولور دی و انتظام عالمه خلل و نقصان کاوردی مردملرک تعمیر و وجودیچون بقای اجساد ایچون اولان حرصلر طشره کیدردی پس عالم خرابه وارردی و نسل آدم منقطع اولور دی و حکمت حقه مخالف کوردی * منوی * است این عالم ای جان غفلت * هوشیاری این جهانرا آفت * ای طالب اسرار یلک لکه عندا المحققین غفلت ایکی قسمه متعسر بر قسمی شول غفلت معتدله و مقوله در که نفس الامر ده بو غفلت نعمت الهیدر رحمت و رحمانه دن و حکمت برزانیه دن حاصل اولور و بو غفلت معتدله اولدر که انسانی حضرت حق دن و امور اخر و به دن و احکام دینیمنه غافل ایلر بلکه آلام و مصیبتن و موتی اولان که لک فرقت و سرتندن و موجب حیرت و دهشت اولان و حشندن غافل ایلر تا بو واسطه الله لوازم وجوده رعایت ایایوب ندر بجهل قرب حقه و کمال هوشیارلغه و اصل اولور کرم بو غفلت معتدله اولمیددی انسانه حیرت و دهشت غلبه ایدوب معطل اولیدی و خود من به سن بولیدیکه بحال مذمومه در پس حکمت الهیه بو غفلت معتدله بی بنده لینه عالم غیبندن ارسال سیوردر تا کیم مصیبتده لک قلی منقلب اولور و خود غفلت و دهشت و حیرت من به سنده و نلرک جانی روح و راحت

بولور و بر قیچی دخی شول غفلت متجاوز و مذمومه در که فی الحقیقه بوکونه غفلت نعمت الهی و قهر ربانیدر زرا
 بو غفلت مذمومه حق تعالی ناک قهر و غضبی جابندن کاوب خلایق قلایه مستولی اولوب یونلری حضرت حق دن
 و امور اخیرونه دن و احکام دینه دن غافل ایلیوب بوجهانک تعمیر و تزیینته حرص ایلمر و جمع ماله و اکل و شربه
 و عز و جاهه مشغول و منهم ملک قبل و عالمک مستوی اولان غفلت متجاوز در که بویتله اشارت بیورر ای جان بو عالمک
 مستوی غفلت در که جهانک معمور و اواسنه و زینت و زینتی بولاسنه سبب و علت بوکونه غفلت در هوشیارلی بوجهانه
 آفت و ضرر در زرا تعمیر و تزیینی مانع اولور اما غفلت و حماقت زینت و عمارتی اقتضای اولور و لهذا قال علیه السلام
 لولا الحماة لحرب الدنيا * مثنوی * هوشیاری زان جهانست و جوان * غالب اید پست کرد این جهان * زرا
 هوشیارلی اول جهان معنویند و چونکم اول هوشیارلی غفلت اوزره غالب کلد و آتی مضاعف و متلاشی قیلد بوجهان
 پست اولور و حقیر و ناجیز قاور (مثنوی) هوشیاری آفتاب و حرص یخ * هوشیاری آب این عالم و سخی * فی المثل
 هوشیارلی آفتاب و حرص یخدر هوشیارلی آب و بوعالم و سخی در یعنی بوعالمه حرص اولتی و بونک الزان و نه و شنه میل
 و محبت قیاق قلبه و سخی و دنس کبیر در هوشیارلی بوکونه او سخی قبلدن ازاله ایدی بی و بال فیلجیدر (م) زان جهان
 اندل ترشح میرسد * تا نفرد در جهان حقد و حسد * اول جهان الهیدن از جوق ترشح یشور یعنی هدایت الهی عقله
 بصیرت و هشیارلی اعطا ایلمر ترشح صرمق معنایه در بورانه عطا قلیل معنایه استعاره اولور تا که جهاننده
 حرص و حسد کرمیه یعنی غلبه قیلد * اگر جهان الهیدن هوشیارلی اعتدال اوزره کلمیدی بوجهاننده حرص
 و غفلت بنی آدمه غلبه قیلور دی و انلری کار حق دن و امور اخیرونه دن بالکلیه معطل ایدوب کار دنیا به مشغول ایلر دی
 (مثنوی) کر ترشح یشتر کرد در غیب * فی هنر ماند درین عالم نه عیب * اگر عالم غیب دن ترشح یشتر اولور سه یعنی ابتیاه
 و هوشیارلی زیاده کارور سه بوعالمده نه هنر قاور نه عیب بلکه بوعالمه متعلق اولان عیوب و غنرک جمیعسی اول
 حینه و محو و متلاشی اولور دیکی اشعار اولور * مثنوی * این ندارد در سوی آغاز و سوی قصه مر دمطرب بازور
 بوکونه معارف الهیه و اسرار علیه حد و بیان طومر آغاز جابینه پوری کیر و مرده طربک قصه سی جانبته کیت خطاب
 تجرید فاعده سی اوزره کندی وجودش مقرر نه در حسام الدین افندی حضرت تلی نه از سه دخی جا زدر که محو و مثنویدر
 بقیه قصه پیر چنکی و بیان مخلص آن (مثنوی) سطرلی کزی جهان شد بر طرب * رسته زان از خ خیالات عجب *
 بر طرب ایدیکه جهان اندن بر طرب اولدی آنک از اندن عجب خیالات بنش و قلوب مستعینه طرفه حالات ظهور
 ایتمندی (م) از توبیش مرغ جان بران شدی (وز صدایش خوش دل حیران شدی اول مطربک نوا سندن جان مرغی
 بران اولور ایددی و اول مطربک صداسندن کوکل هوشی حیران اولور دی * مثنوی * چون بر آندر ز کار و پیر شد *
 باز جانش از عجز نشه کیر شد * چونکه روز کار کلدی یعنی چونکه جوق زمان بکدی و مطرب پیر اولدی آنک جانی
 طوعانی عجز و قهر نندن نشه کیر اولدی یعنی شی * حقیر صید اید بیجی و دنی و ناجیز شینه راضی اولیجی اولدی * مثنوی *
 پشت او خم کشته همچون پشت خم * ابروان بر چشم همچون یاردم * و بونک ارقه سی کی اول مطربک
 ارقه سی خم اولدی و بوکلدی اول مطربک ابرو لری کوزی اوزره بالدم کبی اولدی اشقی صر قندی و کوزنی اورندی
 * مثنوی * کشته آواز لطیف جان فزاش * زشت و زرد کس نیز زیدی بلاش * آنک جان زیاده اید بیجی لطیف آوازی زشت
 اولدی و که نل قنده آنک آوازی بر شینه دکزدی * مثنوی * آن نوای رشک زهر آمده * همچو آواز خیری شده *
 اول زهر نل رشک کی گلش نوا نغمه بر قوجه اشک آوازی کبی اولمش * مثنوی * خود که دامن خوش که آن ناخوش
 نشد * یا کد امین سقف کان مفرش نشد خود قنقی خوشد که اول ناخوش اولدی و کل تعمیر لاجاله زائل) خوا سنجیه
 جهانک جله نعیمی و دیانک هر خوشلنی عاقبه الامر محو و زایل اولتی مقرر دیاقنقی * مقدر که اول مفرش اولدی البته
 دینری اولان هر صف عالی عاقبه الامر پست و سافل اولتی محققدر * مثنوی * غیر آواز عزیران در صدور * که بود
 از عکس دمنان نفع صور * بوجه دن آواز عزیرانی استنسا ایدوب بیورر صدورده اولان آواز عزیران دن غیر سی
 که انلرک دمنک عکسندن اولور نفع صور یعنی صور اسرفیلک حیات بخش اجساد فانیه اولان نفعه سی اول عزیرلر که
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام در انلرک نفس نفیسند عکسی اولدی دیمک اولور نفع صور بونلرک دمنک عکسی
 اولسی بوجه اوزره ممکن اولور که بونلرک نفس و کلامی وحی الهی و الهام ربانی اید اولور پس بوقدر اوزره بونلرک
 انقاس نفیسی مرده دلاری و پرمزده اولان روحلری احیایلر پس جسد دن قلب و روح شریف اولد بی شققدر
 شریفی احیایلین دخی شریف اولتی مصدق در بوقدر بونلرک نفع صور بونلرک دمنک عکسی اراتی فهمه اقرب و عقله اوفقد
 (مثنوی) اندر و فی کاندرو نه سامت ازوست * نیستی کن پست سامان هست ازوست * عوز بر لرک دروینکه جیم

درون اندرون مستدر و بونلک نیست که بر نیستد که بوزن و اقلق میزند و در یعنی عزیزان وجود اولان اولیای
 عظام و وجود موهومی مجازی جهندن فانی اولوب باطن عالمده حقه باقیلد در بر که بوعالم ظاهرده وجود مجازی
 ایدست و موجود لرزم و وجود لرزم از لرزم موجود اولد یعنی عالم عدمند در که بوعالمه نسبتله نیستد و لای الحقیقه
 مستدر منوی) که بر بای و کروهرا و از اول و لذت الهام و روح و از اول و عزیران و وجود و کوهرا و از اول و
 که بر بایدر هر آواز اولقظه مضاف دکادر اول و لی راز و وحین و الهام و لذت و تیردیهی در آوازی و افکاری مرتبه
 حقیقه و مقام مقبولیته جاذب اولان اولد و الهام و وحین و راز و سرک و خلوت و روحی اولد که اول مظهر ذات
 و صفات الهیه در بود کر اولسان حالات و صفات اندن ظهوره کاور و انک ذائقند رونق و فربور پس بنه مطربک
 ذمه سندر جوع ایدوب سیورر (منوی) چونکه مطرب پیر رکت و ضعیف شد و بی رهنیک رغیف
 چونکه مطرب زیدد و پیرو ضعیف اولدی کسب سز لکندن بر رغیفه مرهون اولدی (منوی) گفت عرومهلم
 دادی بی لطفها کردی خدایا با خسی پس جناب حقه متوجه اولوب بوکونه عرض حاجات قبول دیدی
 خدایا بکاجو خلق عرومهلم و بردن ای خدایا بر خسه لطف ایلد (منوی) معصیت ورزیده ام هفتاد سال
 باز گزینی ز من روزی نوال پیش بیل معصیت می قیلم بر کون عطا کی بدن کبر و طوعه ملک منوی نیست
 کسب امر و زه منان توام چنک بر روزم کان توام کسب بو قدر بو کون سزک همما نکم چنک سندن اوتری چالم
 زیرا که سزک عید و علو ککم منوی چنک را برداشت شد الله جوی سوی کورستان یثرب اه کوی چنک
 یوقر و فالدری و الله استی اولدی مدینه منوره نک مقابری دیفته آه دیبی اولد یعنی حالده بودخی و جهدر که دینه
 چنک فالدری و الله دلچلی اولد یعنی حالده مدینه منوره نک کورستانی جانبته آه اید یعنی کندی شد رفت معناسنه
 و لور منوی گفت خواهم از حق ابریشم بها کوبه یکوی بذر قلبها کندی کندی به دیدی حقدن ابریشم بها
 استرم زیرا اول خدا کمال لطفندن نیکول و احسانه قلبی قبول ایلر منوی چنک زدن بسیار و کران سر نهاد
 چنک بالین کرد و بر کوری فتاد کورستانه جوق چنک جالادی و اغلیه رق باش قودی چنک یصدق ایلدی و بر نقره
 اوزره دوشدی (منوی) خواب بردش مرغ جان از حبس رست چنک و چنک را رها کرد و بچست آخی خواب
 فایدی مرغ جانی حبسندن قورتلدی چنک و چنک لکی و مرغ جانی ترل ایلدی و تن حبسندن صحرادی (می) گشت
 آزاد از تن و رنج جهان در جهان ساده و صحرای جان خواب سبیله تنندن و جهان و چنک آزاد اولدی بر جهان
 ساده و صافیده و صحرای جانده یعنی آنک مرغ جانی بی کدورت و بی کثافت اولان جهان و صحرای جانده واصل اولغله رنج
 جهانندن و آلام تنندن آزاد اولدی و نجات بولدی دیمک اولور (می) جان و انجاسر ایان ماجرا کاندرا اینجا کرماندندی
 مرا اول مطربک نه جانی اول صحرای جانده ماجرای ابرایی ایدی بولدی و کوهرا بومر تبه ده نولیدی بی قویه لری کربونده
 غنی معناسنی متفنن اولنده جائز ندکم لسان عریده لغنی معناسنی متفنن اولور و سرف شرط اولوب مابعدده
 اولان ایسانه جواب ایلدی دخی جائزدر (می) خوش بیدی جانم درین باغ و بهار مستاین صحرای غیب لاله زار بو باغ
 و بهار معنویه بنم جانم خوش اولور دی بو صحرایک و غیبه منسوب اولان لاله زار لستنی اولد یعنی حالده منوی
 بی پروی با سفر میگردی بی لب و دندان شکر میخوردی اول جهان صافیده قناتسز و با قناتسز سفر ایلدم لب
 و دندانسز شکر دردم یعنی لذت روحانیه و اذواق لذت بولوردم دیمک اولور منوی ذکر و فکری فارغ از رنج و دماغ
 کرده می باسا کتان جرخ لاغ بومنده ایکی وجه جائز اولور اول اولد که دماغندن و رنجندن فارغ سا کتان عرشه فکر
 و ذکره منسوب لاغ ایلیدم بوقدر بر اوزره فکریده بانسبت ایچون اولور بعض نسخهده رنجله دماغ مابیننده و اویوقدر
 و بعض نسخهده واقع اولندر که کاکوره شرح اولندی و وجه فانی اولد که فکریده یا وحدت ایچون اوله
 و مصرع اولک معناسنی ثانی به مصروف و مخلوط اولیه و بویوت تنازع فعلین قیلندن اولور که مصرع اولد ذکر و فکری
 و مصرع نائیده لاغ کرده می لفتنده تنازع قیلش اولور پس قرینه کلام بوی اقتضای ایدر که یا مصرع اول و یا مصرع
 ثانی به بر کرده می فغانی تقدیر اولوب بولدی ذکر و فکری فارغ از رنج دماغ کرده می باسا کتان جرخ لاغ یعنی ملائکه
 ایل لاغ و اطفیه ایلیدم دیمک اولور که در با عالم مثالندر و عالم مثال بین العالم الارواح و الاجساد شول عالم خیاالدر که
 نایک روحا کواصل اولور و استعدادنه منامب انک صور خیالیه منی مشاهده قبول کاه اولور که بومر تبه دن ترقی
 ایا یوب عالم ملکوت داخل اولور و انک احساب و ارباب عالمه و مکالمه قیلور کرده می باسا کتان جرخ لاغ دیمک سیر
 جائندن بکایه یورملی مرتبه ملکوت سیرنه انک جانی واصل اولد یعنی اشعار ایلر (منوی) چشم بسته عالمی
 سیدیدی و در در جهان بی کنی می چیدی کوزی بلانش و چشم ظاهری اور تاش ایکن بر عالم کوریدم دست سز

و بر کفسر و در جهان دیدم که نایک روحی و چشم ظاهری مسدود و مستور ایکن عالم مثالی کوروب انک عجایب
 و غرایبی مشاهده ایلر و دست ظاهر اول عالمده و در در میان و منبیل و ضمیران دوشرر (منوی) مرغ آبی غرق دریای
 عمل عین اولی شربی مغسل بویات سوره صادده در اولی بودر (ارکض بر چنک) بواصری یا جبرائیل ایده و یا خود
 جناب عزت ارکض دیو الهام ایده ای اضرب بر چنک الارض ای اوب اورا بقلر کاه بیره (هذا مغسل) آتقارین امر حقه
 زمینه اوروب بر عین بی نظیر جاری اولیچ قبل حقدن اکا اشارت اولدیکه (هذا) شوصو (مغسل) محل اغتسالدر (بارد
 و شراب اوله مغسل که بارد و شرابدر بر رو آیده ایکی بیکار اشکار و بیدار اولوب بری بارد و بری حار ایدی ماه باردن
 ایچوب و ماء حاری اغتسال ایلدی و جیسع امراض و اعیامندن صحت بولدی حضرت خداوند کار پیر چنکینک
 روحی اوبه تشبیه ایدوب سیورر که پیر چنک اول حالده بر مرغ آبی ایدیکه غرق دریای عدل اوله دریای عدل بوراده
 کمال لذتندن کایه در و اول حال کانه اوبه منسوب اولان عین ایدیکه شراب مغسل ایدی همان پس پیر چنکینک
 غرق اولد یعنی ذوق عین اوبه تشبیه سیورر لر زرا اول ذوق الهی دخی امراض باطنه و کاسنه دن سالکی بالک و طاهر
 قیلور (منوی) که در و اوب از با نایق فرق بالک شد از رنجها چون نور شرق که اول عین سبیله اوب علیه السلام
 آیدندن باشد دل نور شرق کبی یعنی آفتاب کبی رنجلندن بالک اولدی بعض نسخهده نور شرق برینه نور حق واقع اولندر
 اول چنمه سبیله نور حق کبی امراضدن بالک و طاهر اولدی دیمک اولور (منوی) در جهم اگر بودی چو سرخ
 در آنک خیدی در روزان نیم برخ (منوی) شریف بجمده یعنی وسعت و مقدارده اگر سرخ کبی اولیدی و طبقات
 سماوات قدر و امع کلیدی بوسردن اول منوی به یارم پاره صغیریدی یعنی اول عالم اسرار و انواری و عجایب و غرایبی
 بر مرتبه بی حددر که اگر اشعار اقلام و بحار مداد و طبقات سماویه اوراق اولسه و جمیع خلایق بواصره و انوارک
 شرحی الی یوم القیام کابیت فیلسه انک بعضی انک نصی یا زلیبیدی و عشر عاشری شمر بر قیلمیدی * منوی *
 کان زمین و آسمان بس فراخ کرد از تنگی دلم را شاخ شاخ * که اول زیاده و امع اولان زمین و آسمان تنگ لکندن
 کوکلی پاره پاره ایلدی زیرا بوعالم صورت عالم معنایه نسبت غایتله احقر و اصغر رشید و طلب اولیایه کوره دانه خردل
 قدر در بواجلندن تنگ لکندن قلبی شاخ شاخ ایلدی سیوردی * منوی * وین جهانی کاندین خوابم نمود *
 در کشایش پرو بام را کشود * و بر جهانکه بو خواب ایچره نکا کورندی کنشایشدن بنم پرو بامی اجدی یعنی پرو بام
 عقل و روح که قیود جسمانیه ایلد بته اولشدی بوعالم معنوی آچقلقندن بنم مقید اولان پرو بامی آجدی حتی روح
 روان بوعالم علویدن جولان ایدوب اوچدی یعنی مطرب کند بینه بولیدی (منوی) آن جهان و راهش اربید ایدی
 * کم کسی بکلمظه اینجی ایدی * بو جهانک بولی اگر ظاهر اولیدی از کسه بر لحظه اول دنیاده اولیدی یعنی مطرب
 اول عالمده دنیایی کندیدن بعید کوروب اگر دنیا جانیندن بوعالمه بر بول اولیدی اول دنیاده که بر لحظه قرار قیازدی
 دیدی و حضرت مولانا قدس الله سره العزیز انک لسانندن اول عالم روحانیت عظم شانی و بوعالم اوزره فضل و ربخانی
 بیان سیورر * منوی * امری آمد که فی طامع منو * چون زیارت خار بیرون شد برو * و اول بومر مطربک روحنه بوکونه
 امر الهی کلیدی بوق طامع اوله وی موت اضطراری بوراده قرار ایلکه امید قیله چونکم پایکندن خار بیرون اولدی
 بوری یعنی چونکم پای جانکندن احکام بدینه و شواغل جسمانیه خاری طشره کادی بوری عالم دنیا جانیته که قدم جان
 خار کی اولان اشغال جسمانیه و مقتضیات نفسانیه دن خلاص اولد قدسکره بوعالمه کلکه مانع و دفع اولز و پای
 روحندن خار جسمانی اخراج ایلن کسه بوعالمه کلکده عسرت و مشقت چکمزدیدی * منوی * مولی مولی میزدانجا
 جان او در فضای رحمت احسان او پیر چنکینک جانی اول عالم روحانیه بر مولی مولی آوردی یعنی توقف و انتظار
 ایلدی اول الهام رحمت و احسانک صحرای مستند مولیدن توقف و انتظار ایلدی معناسنه اولور اما بوقه و روشنه
 افتندی مر حومک کندی خطیله بویتنک کارنه تحریرین کوردم بولیدیمش که کجیلر لساننده مولی مولی دیمک سلم سلم
 و یا خود خلص خلص دیمک در پس بوراده دریای انواره مستغرق اولان چنکینک جانی الهی سلم سلم یعنی سنخی سالم قیل
 سالم قیل و ورطه دنیادن گشتی وجودی خلاص قیل دیونده آوردی دیمک اولور بودخی و جهندن خالی دکادر (در خواب
 گفتن هاتفا میر المؤمنین عرضی الله عنه را که چندین زرا زیت المال بر کیر و بدان مرده که در کورستان حفته است
 * منوی * آن زمان حق بر رخوابی کاشت * تا که خویش از خواب نتوانست داشت * اول زمان حق تعالی
 حضرت تلمی حضرت عمر اوزره بر خواب حواله ایلدی تا که کندی بی خوابن طومغه قادر اولدی یعنی خوابی
 کندی دن دفعه قادر اولوب بی اختیار او بودی * منوی * در عجب اقتیاد کین معهود نیست * این رغیف
 فتادی مقصود نیست * حضرت عمر عجب دوشدیکه بو خواب معهود دکادر و روزمان او بومق بکامعقاد دکادر

و تخلصه بقیه او دواسته متعدد قابل ایکن نیز چون طالب حقیقت اولیه من و تحصیل سعادت سرمدیه قلبیه من
 (م) بن ستون رادین (کراند در مین) ناچو مردم حشر کردیم دین حضرت نبی اول ستونی بر ایچنه دین ایلدی
 تا بوم دیند اول ستون مردم کی حشر اولد (م) تا بدانی هر که را بر دین خواند از همه کار جهان بیکار ماند تا بونی
 بیله من هر کی که حضرت یزدان اوقودی و کندی چنانچه دعوت قیلدی اول کسه جهالت و کالی کارندن بی کار
 قالدی و عمل و فعل دینویدن فارغ اولوب طاعت حق مشغول اولدی (منتهوی) هر که را باشد یزدان کار و بار یافت
 بار ایچار بیرون شد کار هر کیه که خداون کار و بار اولدی درگاه حق بول و اجازت بولدی و کار جهانندن طهر اولدی
 (منتهوی) انکه اورا بود از اسرار داد کی کندی تصدیق اولد انکه جاد اول کسه به که اسرار الهی دین عطا اولیه اول کسه
 جاد ناله سنی یقین تصدیق ایلر (منتهوی) کوبد آری فی زلزل بر وفای تا نکو بندش که هست اهل نفاق جادانک
 تسبیحنه اعتقاد ایلینله موافقتن اوتری ظاهر ایلدی دیر کوکلدن دکل تا کادیبه لکه اهل نفاق در بعضی طعن و قدح
 خوفندن اوترید تصدیق تسبیح جادات قیلنله بحسب الظاهر موافقت ایلوب بلی اولد در دیر ولیکن بحسب الباطن
 تصدیق و اقرار ایلر (منتهوی) کریندی و افغان امر کن درجه من رد گشته بودی این سخن یعنی اگر بوجادات
 و نباتات الهی کن امر نه واقف و عالم اولیه زدی جهانده می رود اولش اولوردی بوسوز یعنی بوجادات و نباتاتک
 سوزی و کلامی حال بوکه بونلر سوز و سوزی و تسبیح و تکلم ایلدی شرعاً تا بندر می دود دکلدر تیشه کم اولد بهشته
 حضرت رسول علیه السلامه وحی کلوب منزل شریفله منصرف اولد و ده اجمار و اشجار کلا کلام و رسمی
 و حصانک کف مبارک کرده شهادت قیلدی مشهور و متواتر اولدر و یاخود معنی اگر بواشیما کن واقفدی دکلدر
 اولیدی جهانده بوکن سوزی رد اولش اولوردی (انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون) قوی تحصیل
 حاصل و بیومده اولوردی زیرا یشک امر فی فهم ایچین شیشه امر ایچک عبت و می رود اولدی اگر امر تسخیر ایچون
 در دنیا و ایل اولنورسه بو نکته فوت اولور (منتهوی) صد هزاران اهل تقلید و نشان افکندشان نیم و همی
 در کان اهل تقلید و اهل نشان یعنی علام و آثار اهلندن و تقلید اهلندن نیچر بوزیک کسه لری یارم و هم انلری
 شک و گمانه براغوب یعنی ادنی و هم انلره غلبه قیلد و قدح تحقیق و یقین مرتبه سندن دور اولوب جادات و نباتاتک
 حقیقه تسبیح قیلینده و جمیع اشیا ک ریلرندن آکاه و خبردار اولینده شک و تشبه به دوشوب و خصوصه
 وارده اولان نصوصی عقلیه موافق و فهملر نه مطابق تاویل و توجیه ایدر (منتهوی) کسه بظن تقلید
 و استدلالشان قایست و جله پروبالشان زیرا انلر استدلالی ظنله قایدر و جله پروبالری دخی یعنی جله پروبال
 و عقل و فکر لری و تقلید و استدلال لری ظنله قایدر بظن ایه حقیقه بظن بر شئی مغنی و مفید اولر (کافال
 الله تعالی و ما یبع اکثرهم الا ظن ان الظن لا یغنی من الحق شیاً) و قال فی سورة النجم (ان یتبعون الا الظن
 وان الظن لا یغنی من الحق شیاً) (منتهوی) شبه انکیزدان شیطان دون در قمره دین جله کوران سر نکون اول دون
 شیطان انلر دیند بر شیه و پر بر مثلاً بوجادات و نباتات حی و عاقل دکلدر نتیجه ناطق اولور و جله تسبیح قیلور
 دیوانلر قلبیه و سوسه و بر آنک سبیل بوجه کورلر بانی اشغه و دوشر لری تاویل و توجیه سخته کیدوب حقیقتندن
 محروم اولور اما اصحاب یقین تشکیک و مشک کردن چاه و همه دوشر و شبه و شکو که کفر تا اولوب کلام خدای و کلام
 نبی جنبانی تاویل و توجیه قیلر (منتهوی) بان استدلالیان چوبین و دبان چوبین سخت بی عکین بود استدلالی
 اولان کسه لک ایچی چوبین اولور چوبین اولان ایچی زاده بی عکین اولور یعنی اهل استدلال طریق حقه عقل
 و فکر لری قدیمی اناجدن ایچی کیدر و معلومد که اناج ایاقه یورک زیاد بی ثبات بی قرار در وضعندن خالی دکلدر
 کذلک اصحاب استدلال و دوشر و باطن اشیا بی استدلال ایدن لری وضعندن خالی دکلدر (منتهوی) غیر آن قطب
 زمان دیده و در کز نباش کوه کرد خیره سر اول دیده و اولان قطب زماندن غیر بکه اول قطب زمانک ثباتندن
 طاع خیره سر و سر ایه اولور یعنی اهل استدلال جله سنک پای عقل و ادراک بی عکین بی ثبات اولور الا شول
 بصیرت و مشاهده صاحب اولان قطب زمان و مدار عرفان و یقین بونلر کی اولر که آنک ثبات و قرارندن جبال را خه
 بزان اولور و آنک عکین و رسوخن کوروب بریده زانه قاور جمیع موسوس و مشک بر بر جمع اوله و اکا
 شول و نیم ایقی انقایله لاول مرکز علوم و عرفانی مقامندن اصلا تخریکه قادر اوله می لری (منتهوی) پای ناینا
 عصا بانه عصا تا یفتد سر زدن ابر حصی کورل اولنک آبان عصا اولور عصا سنک بره رازره او کور
 دوشیه عصادن مراد استدلال و کورندن مراد کورل و عصادن مراد ضلال و خطا در تقدیر یعنی کورل اولنک
 راه حقه خدی استدلال اولور و انکه عصا و انکا قیاد را کم ضلال و خطا طاشلر لک اوزر نه بانی آشی دوشیه

(منتهوی) آن سواری کوسه را شد ظفر اهل دین را کیت سلطان بصر اول بر سوار که او سپاه ظفر اولدی
 یعنی اهل دینه کیدر سلطان بصر در اهل دین راسبه رادن بدل اولی و یاخود سیه رای مفسر اولی معنایه اقرب
 و انسیدر و کیت سوال سلطان بصر خبر اولور و تقدیر معنی بویه دیکل اولور که اول سوار بکه عسکره یعنی اهل دینه
 ظفر و ظمیر اولدی اول کیدر در سیک بصر سلطان بصر یعنی انسان العین منزله سنده اولان و می دمک دیده می سه من
 بولان انسان کاملک سلطان بصر می اد حضرت نبی علیه السلام و اکوارث کامل اولان هر و ایدر که وراثت لری حبسیله
 سلطان بصر منزله سنده اولور سلطان بصر دیکل سلطان انسان دیکل معنایه سنده در انکی و نکه بصره انسان
 دیر و انسا نه انسان دید کاری اشیا به و حقه بصر منزله سنده اولد یغندن اوترید و کاتقله من کلام الشیخ الا کبر
 فی هذا الشرح مرار (م) باعصا کوران کره دیده اند در پناه خلق روشن دیده اند کورل عصا ایلد اگر چه بول
 کورل در دروه قصود ابر شلدر در خلق پناهنده روشن کور بچیلدر (منتهوی) کره بینایان بدندی و شمان جله
 کوران مرده اندی در جهان مثلاً اگر عالمه بینا لرو شاه اولیه لری جهانده اولان جمیع کورل اولش اولور لری
 (م) فی کوران کشت ایدنی درود (فی عمارت فی عمارت ای سودر کورلردن نه اکل و نه بچمک کاور نه بناری عمارت
 ایلک و نه تجار ترونه فائده و منفعت حاصل اولور (منتهوی) کر نکردی رحمت افضالتان در شکستی چوب استدلالتان
 اگر حق تعالی حضرت لری ای کورلر منزله افضال رحمت ایلیدی منزله استدلال کز چوبی صردی بعض نسخه تان
 برینه شان واقع اولد بر تقدیر اوزره معنی اگر الله تعالی اول کورلر رحمت و افضال ایلیدی انلر استدلالی چوبی
 صردی یعنی ابطل ایلدی کورلردن مراد اهل ظاهر و اصحاب استدلالدر که ظاهر کوزی کور اولان ظاهر ایدر و
 اولان کسه لره نسبت نه مرتبه ایه کورل اولان اهل استدلال دخی اصحاب یقین اولان اهل مشاهده به نسبت
 بویه در (منتهوی) این عصا چه بود قیاسات و دلیل ان عصا دادشان بینا جلدی بوعصا که بونده
 ذکر اولندی نه اوله قیاسات و دلیل مراد اولور اول عصای انلر کیم و یردی جلدی اولان بصیر الله و یردی (منتهوی)
 چون عصا شد آلت جنک و نفیر ان عصا را خردی کن ای ضریر چونکم عصا جنک و نفیر آت اولدی ای اعی
 اول عصای خرد ایلدی یعنی استدلال عصای قیل و قاله و یحی و جداله علت و سبب اولدی اول عصای استدلالی ای
 کورل اولان کسه ترک و از الله ایه تا انک مقابله سنده چشم حقیقت بین اوله سن (منتهوی) او عصا تان داد تا پیش
 آمدید ان عصا از چشم هم بر روی زید و او خدا سزه عصا و یردی تا ایلری کادیکز اول عصای هم غضبدن تا اکاوردن
 یعنی اول خدای تعالی قیاس و استدلال عصای سزه انکی چون و یردی که تا انک خلفای اولان انبیاء علیهم السلام
 و او ایای عظما به تبعیت ایدر و انلر بولنه کیده سزاستر سکرای کورلدر خشم و غضبه کلوب عصای
 استدلالی بر میل بحث و جدال انک خلفای اولان انبیاء علیهم السلام و او ایای عظما اوره سکر که حقیقه حقه
 اورمق کیدر (م) حلقه کوران بجه کار اندرید دیده باندر میانه آورید ای کورلر حلقه می وای ضریر زمره می
 نه کارده و نه عجله سزاور تا کره دیده بان کتوریکز یعنی مایه کزده بر بصیر که کتوروب اکاقتدا ایلکیز تا انک دلالتی
 واسطه سبیل مصالح کزدرست اوله و کار و کردار کز نظره کله و نتیجه بوله (منتهوی) دامن او کیر کورلر عصا
 در نکر کادم جهاد ایدر عصا عصادن مراد استدلالدر اهل تقلید عقلی اکا اعتقاد و استدلالدوب آنکله
 کورانه مدلوله بول بولد قلمی ملائمه سبیل پس معنی دیکل اولور که استدلال عقلیه بی ترک ایت و او الهی امر و فرمانی
 دامن طوت که سکا عصای عقل و استدلالی اول و یردی و نظر ایه که آدم علیه السلام نه لکوردی و نه بلالره ابردی عصای
 استدلاله متکی اولمقدن و دامن نبی ترک قیلندن زیرا حضرت آدم علیه السلام دامن نبی صریحی قویوب و سوسه
 شیطان سبیل عقل و استدلاله اولوب بوشجردن نبی تحریمیدو و یا تخریمیدر مراد دیوا استدلالی عصا قیلد و ده
 عصیان واقع اولوب بوقدر بلالر چکدی پس اخبار و نصوصه استدلال عقلیه ایه معنی و یروب نصرف قیلندن ایمان
 کتورمک اولدر سنت سلف دخی بودر زیرا کثر احکام مرعیه و امور شرعیه ده من بعد عقل مدخلی بوقدر بیکه
 شرع شریفه ده عقل مخالف احکام و امور قی چوقدر مثلاً اوائل سورده اولان حروف مقطعه کبی و آیات متشابهه کبی
 و جده اولان بعض افعال عجیهه کبی پس علیکم بدین الجائز حدیثک مقتضای عقل و استدلالی ترک ایدوب امر
 اولدینی اوزره راه حقه کیدوب ظواهر اخبار و نصوصه ایمان ایدوب جناب حقندن کشف حقایق اولنجه دلزره
 شرع رسولدن عقله تصرف ایه و زک شرعه عقل مدخلی بوقدر (م) مجز موسی و ایدر انکر چون عصا شد مار
 و استون باخبر حضرت موسی علیه السلام و حضرت اجد علیه السلام مجزه سنه نظر ایه عصی نیجه
 ارد و استون حسانه نه کونه باخبر اولدی (م) از عصا ماری و از استون چنین بیخوبت میزند از یردین

حضرت علی بر کعبه کورم دی * مثنوی * گفت این بود که باره دید * مانده گشت و غیر آن پیراوندید * حضرت عمر رضی الله عنه کند سینه بدی بنده خا صر ای بود کار دیوب بر غیری که دخی یادی محصل عاجز و فرموده فاش اولدی اول پیردن غیری اول عمر کورم دی (م) گفت حق فرموده ما را بنده ایست * صافی و شایسته و فرخنده ایست حضرت عمر کند سینه ایته دی حق تعالی پیورده که بنم ایچون برنده وارد اول بنده صافی و شایسته و فرخنده در (مثنوی) پیر چکنی کی بود مرد خدا * حبذا ای سر نهان حبذا * پیر چکنی چن مرد خدا اولورنه محبوب سن ای سر نهان نه محبوب سن یعنی ای سر نهانی و ازلی نه عجب خوب و مرغوب سنکه صورت ظاهر ده بر کعبه عاصی ایکن اتی شایسته و صافی ابرسن و کمال لطف و کریم کن اگاهنده خاصم دیوسو بلسن دیدی پس نه احتیاط و احتیاجی ترک ایلیوب (مثنوی) یار دیکر کرد کورستان بکشت * همیچو آن شیرشکاری کرد دشت * غیری که کورستانک اطرافنی کشت و دور ایلدی اول شکار ایچی ارسلان صحرانک اطرافنی کشت و دور ایلدی کی (مثنوی) چون یقین گشتش که غیر پیر نیست * گفت در ظلمت دل روشن بپست * بوقدر اهتمام و احتیاط ایلد کد نصکره چونکم آکا یقین اولدی که اول پیردن غیری بوقدر کند سینه ایته دی ظلمت ایچره روشن دل زیاده بوقدر (مثنوی) آمد و با صد ادب انجاشست * بر عمر عطسه فاد و پیر جست * حضرت عمر رضی الله عنه کلدی اول پیر اولدی پیورده یوزادله اوتردی حکمت الهی برله حضرت عمر رضی الله عنه عطسه واقع اولدی پیر خوابدن او سوب صحرادی * مثنوی * چون عمر را دید مانده اندر شکفت * عزم رفتن کرد و لرزیدن گرفت چون حضرت عمر رضی الله عنه کی کوردی نجه ده قالدی کتکاکه عزت ایته دی و خوفندن در منزل طو تدی * مثنوی * گفت در باطن حدای زودد * بحسب بر پیر کی چکنی فساد * در و نده ایته دی خدایاستندن داد و فریاد محتسب چکنی پیر چکنی ازورنه دوشدی محتسب امر معروف و نهی منکر ایلین کعبه به دیر چونکم حضرت عمر رضی الله عنه خلافتی زما نده بنفسمه امر معروف و نهی منکر ایلدی و اولی بواجلدن پیر چکنی آکا باطنده محتسب اطلاق ایلدی * مثنوی * چون نظر اندر رخ آن پیر کرد * دید اورا سر مسارو روی زرد * حضرت عمر رضی الله عنه چونکه اول پیرک یوزنه نظر ایلدی اتی فجل کوردی و زیاده حیاسندن رویی زرد کوردی * مثنوی * پس عمر کفش مترس از من مرم * کت بشارت باز حق آورده ام * پس حضرت عمر رضی الله عنه اکادیدی بدن قورقه و بندن اور که که سکا حضرت حقدن بشارت کورمشم (م) چند یزدان مدحت خوی نو کرد تا عمر را عاشق روی نو کرد * حضرت یزدان بر نیجه سنک خوبک مدحن ایلدی حتی عمری سنک یوز که عاشق ایلدی * مثنوی * بیش من نشین و منجه وری مساز * تا بکوشم کوم از قبایل رار * بنم فتمده اورو رور و هجور اوق دورمه تا اقبال و دولتدن سنک قولانکه رازیم * مثنوی * حق سلامت میکند پیوست * جونی از ریخ و غمان بپشت * حق تعالی سکا سلام ایلسنی صور حدس اولان ریخ و غمان کدن نیجه سن یعنی حق تعالی سکا سلام ایلوب بی حد اولان ریخ و غماندن انک حالی تدر سوال ایلدی * مثنوی * نک قراضه چند ابرشم بها * خرج کن این را و باز ایجاسیا * آشته بر قاج دی تا ابرشم بها بونی خرج ایله کیر و و راه کل قراضه زور نه دیر لورونده دینار مرا داو لور (مثنوی) پیر لزان کت چون این را شنید * دست می خایید و برخودی طبع * اول پیر چونکم بوخبر لری اشتدی زیاده شرمندن لزان اولدی اتی چیتدی و مضطرب اولدی * مثنوی * بانک میزد کای خدای بی نظیر * پس که از شرم آب شد بیچاره پیر * صد اوردی بوله دیو کای بی مثل بی نظیر اولان خدا زیاده شرمندن بیچاره پیراب اولدی یعنی اریوب مجو و نابدید وادی (مثنوی) چون بسی بگریست و ز حد رفت درد * چنک رازد بر زمین و خرد کرد * چونکم پیر جوقلق اغلیدی و درد و الم حقدن زیاده ایلدی چکنی پیر اوردی و خرد ایلدی پس چکنه خطاب ایلوب بو طریقه نوحه به باشلدی (مثنوی) کت آن بود عظام ازله * آن مر تو ره ز زشاه راه * دیدی ای الم همدن * کاجاب و برده اولمش ای سن بکاشا همدن بول اورچی سن (مثنوی) ای بخورده خون من هفتاد سال * ای زور ورم سیه بیش کمال * ای بیش بیل بنم قانی ایچمش یعنی بیش بیل قدر عمر منک تلف اولسته سبب اولمش چنک کمال صاحبی قنده سندن بنم یوزم سیاهدر پس چنکدن مراد توبه کارا و نلره نسبت نفس اماره اولور حضرت خدایه حجاب اولان و رهزن اولوب طالبک یوان اورن نفسدر چکنه خطاب ایلد کد نصکره حضرت حقه متوجه اولوب و نوکونه مناجاته و عرض حاجاته آغاز قبول دیدی (مثنوی) ای خدای با عطا و بار * رحم کن بر عمر رفته در جفا * ای عطا ایله و وفا ایله اولان خدا اجفا و معصیت ایچره کتمش عمره و رحمت ایله (مثنوی) داد حق عمری که هر روزی از آن * کس نداند قیمت آن در چمنان * حق تعالی حضرت نری انک دعا سن قبول ایلوب آکار عمر پرورد که اول عمر دن هر رکون اور کون قیمتی جه مانده کعبه به یعنی بر عمر شریف اعطای ایلدی که اول عمر کونک قیمتی جه مانده کعبه به کعبه فاد و راه (م) (م)

خرج کردم عمر خود را دمدم * دردمیدم جمله را در زوروم * آه که زاده و پرده عراق * رفت از بادم دم تلخ * فراق * وای کرتیزی زیر افکنده خرد * حسرت شد گشت دل من دل پیرد * وای که زوار این نیست و چهار * کاروان بکشدت ویکه شدنهار * حضرت خداوند کار پیر چکنی لساندن مطربانه مناسب اولان القضا و کفشاره علم ادواره کفشار اولنلره و موسیقی بولنده عمر نازنینی تلف قیلنلره ارشاد و نصیحت ایلوب پیوردر که اول مطرب دیدی الهی عمری دمدم خرج ایلام او فرودم یعنی خرج رضایع قیلدم جمله سنی زیر پرده یعنی الحق و یوک ک صد داده و بونده الجفله و یوک ک کاکده عمر فی ثانی ایله لره دخی تعریض و ایما وارد عراقی اون ایکی مقامدن بر بید راه عجم و راه عرب دیر لری یعنی عرب و عجم طرزی دیک مراد ایدر لری مطرب محقق ایلوب دیر که آه واد اولون راه عجم و عرب یاد ایلد کدن و عراق مقامنی خاطره قیامدن بونده دخی راه عرب و عجمی یاد ایدن و سیاحت ایلوب مقام عراق ریخازه ککیدن کعبه لره تعریض وارد بونلره اشتغال سببیه بنم یادمدن کندی روحک بدندن فراقنک تلخکی دی و یاخود روحک حقدن فراقنک اجملنی دخی دیک اولور و زراف ککند خرد دخی اون ایکی مقامدن بریدر که یوکا کوچک دخی دیر لر حد اشته بر اطمینان و تر هوادر بوندن دخی آه واه ایلوب دیر که وایلر اول زراف ککند خردک لطفات و تراکندنک کاکا کوکل ویر من واسطه سببیه قلم ایکنی خشت اولدی و کوکام اولدی و نشو و نمای حقیقه دن محروم قالدی و دخی وایلر یوکری دورت شعبه نک آوزندن که یوک اشتغال سببیه قافله عمر یکری و اوقات نهاری وقت اولدی پس انسان بوکونه هوا و هوسه عمر نفیس ضایع ایتمک کر لره و راه عجم و عراق دیوب و ده بره کتک کر لره بلکه راه خدایه کتک و مقامات ارباب و عرفا ایچون خرج ایتمک کر لره تا کم نعمات اوباسیه عارف و احسان و تر نعمات اصفیایه واقف اوله سن و انلره آوازلین استماع ایلوب قاله سن و مقاملین بوله سن پس بوجه دن رجوع ایلوب مانع راه حق اولان نقدن خدای تعالی به شکایت ایلمک باشلیوب دیدی (مثنوی) ای خدا فریاد ازین فریاد خواه * داد خواهم فی زکس زین داد خواه * ای خدا بفریاد استیجیدن فریاد بودا استیجیدن داد استرم غیری کعبه دن اوتری داد استرم یعنی شکایت کندی نفسدن غیری دن دکلدرا کاعدالت استرم دیدی * مثنوی * داد خود از کس نیام جز منکر * زانکه هست از من بمن نزدیکتر * کندی دادمی کعبه دن بولزم الام * و اول خدادنکه اوینکا بدندن بقیر کدر * مثنوی * کین منی ازوی رسد دمدم مرا * پس و رایتم چو این شد کم مرا * زیر ابونک اول موجود حقیقیدن بشور دمدم بکاپس اول موجود حقیقی کی کور ورم بواناست مجازی بکا کم اوله یعنی بویم عاریتی اولان وجودم و اعتباری و موهومی اولان نایتم محو و فانی اوله پس مطلقا اتی کور ورم اندن غیری کورمزم * مثنوی * همیچو آن کوباق باشد زرشهر * سوی اوداری نه سوی خود نظر * مثلا اول کعبه کبی که او سکا ز صایچی اوله یعنی سکا لتون و بر بیجی اوله انک جانبته نظر طو تر من کندی جانبته نظر طو تر من یعنی حق تعالی حضرت نری دایما سکا زور برن کعبه کبی وجود خالص و بر مجیدر کدر که سکا فی المثل ز صایوب زور برن کعبه به نظر طو تدی بنگ کبی اول وجود واهی و کرم وجود صاحبک جانبته دایما نظر طو توب کندی کور مکدن فراموش قیله سن دیک اولور (مثنوی) همیچین در کعبه و در ناله اوی شردی حرم چندین ساله اوی اول مطرب کعبه و ناله ده بوخیلین بوقدر یلاق خطاسنی صایدی * گردا بدن امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه نظر اورا از مقام کعبه که هستی است بمقام استغراق که مستی است (مثنوی) پس عمر کفکش که این زاری نو * هست هم انار هشیاری نو * پس حضرت عمر رضی الله عنه اکادیدی که بو سنک زار یانک دم سنک هشیار یانک اتر لید یعنی بوکعبه و زاری نو عا وجوده و هشیار لغه دلیل (م) راه فی کشته رای دیکرست زانکه هشیار کاهی دیکرست عشق حقه فانی اولمشک بولی بر غیری بولدر زیر که هشیار ارق و وجودنه کعبه و زار یانک معنای بر کاه دیکر در و لهنذا قال علیه السلام وجودک ذنب لا یقاس به ذنب آخر (م) هست هشیاری زراه ماضی (ماضی و مستقبلت پرده خدا) ماضی و مستقبل سکا خدایه پرده در ماضی بی یاد ایلد کدن هشیار ارق وارد ربه یعنی کعبه زما نده اولان ماجرای تذکر ایلمک علامت هشیاری در وعظاک کاریدر (م) آتش اندر زن بهر دو تابکی * بر کره بانی از ان هر دو چونی * بر آتش اور هر ایکینه یعنی ماضی به و مستقبله آتش نوحیدی و شعله لای قنایی اور محو اوله ناخنه دل بر کره اوله سن بوهر ایکینه شدن قامش کبی یعنی ماضی و مستقبل قیدی ایله نه زمانه دل مقیده و معده اوله سن و زمان و مکان بندنده قانه سن بو ایکینه سی محو اوله تا این وقت اوله سن دیدی (م) تا کره بانی بود هم از نیست (هم نشین آن لب و آوازیست مادامکه نایه کره اوله هم از کدر اول لب و آواز * مهاجی دکلد ربه فی وجود انسانی کفی کبیدر و ماضی و مستقبل قیدی و زمان و مکان تصویری وجود انسانیده عقده زور پرده رکبیدر مادامکه وجود انسانی بو عقده لره معقد اوله و انک درونی بوکونه قید لره و اله کافخ روح ایلین خدایه هم از آواز و اول کلام و آواز حقیقیتک هم نشینی دخی اولور و در و نده اول کلام

کلام مرد اولور (م) چون بطرفی خود بطرفی مرتدی (خون بخانه آمدی هم با خودی مرشد کامل اولان حضرت
عمر رضی الله عنه مطرب باخبری مقام کریده دن و مرتبه توبه دن مرتبه فناء فی الله وبقا بالله تصرف و ترغیب ایدوب
سورور که سن چن کعبه رحمته یول بولور سن ونه وجه له مطاف حقیقه طی طواف قیاور سن چونکه سن کندی
ظرفه سن ریح طوره مرتدی و کنده سن پس ردا اولایا طواف کعبه جائز دکار رکذک ردا وجود و انانی
مرتدی اولاد کعبه وحدت طوافی ممکن اولان زیر اشراط طواف کعبه وحدت اولدر که اولای جمع وارلق لیا سندن
مجرد اوله سن و فناء اخرا نه کیه سن تا کم طواف کعبه و وحدت مستحق اوله سن سن ایسک ای طالب وحدت چونکم خانه
توحید کندی هم نه کند که سن پس کند یلکه توحید حق نیجه جمع اولور پس کند وی نی قیلان توحید ده کال بولور
یلت و موحد کم جعفر و احد اولدر کیر و توحید ایچنده جاهه اولدر (م) ای خبر هات از خبر ده بی خبر توبه نوازگاه
توبه بی ای نواز حال گذشته توبه جو که کنی توبه ازین توبه بکوی ای سنک خبر ده اولان اللهم خبرک واکاهل قلمک
مع بقیه اوجوده عین بی خبر کدر زراسن اول علمری و خبری کندیکن زعم ایدرسن و مغایرت و مشارکت
یوانه کیه رسن بوکونه خبر رایا که چه سکا خبر ویر یچیدن خبر ویر مکا کدر رایا کن معنا نفس الامر ده عین بی
خبر لک بی اکاهل قلم و کذلک سنک مع بقیه الوجود نگاهدن کند کاه توبه ایلمک سنک نگاهدن بدتر و قیچتر در زراسن
اکبر خطا و کاه شرکدر شرک ایسه ختی و جل یه منقسمدر پس کندیکی توبه قیلقده حقه شریک قیلمش اولور سن اگر چه
بر نگاهدن رجوع قیاور سن کاه اکبر کندی وجود کدر اکسلاف اولور سن بو جهندن یولک نگاهدن بدتر اولور
ای که سنک ماضی ماضی ده اولان حال کدن رجوع طلب اید یچین چن سن بوکونه توبه دن توبه ایلسن سوله بوزر بوکونه
توبه عند المحققین و المعتبرین بر نوع عینه در فوت اولنه مقید اولوق وقتک حکمتی ضایع قیلقدر چن ماضیده اولان
معصیتک توبه منه مقول اولادک وقتنده اولان طاعتک معرفت و موافقتک اشتغال سندن محروم فالور سن اوله
اولیجق یاد ماضیدن توبه ایدوب اولدیغک خالده و مدده حقه آشنا اولغه و معامله قیلقه شروع لازمدر ای کسه که
سن توبه استیجی یعنی مرد این احوال دن رجوع طلب اید یچی واکامقید اولیجی سن سوله بو توبه دن چن توبه ایلسن
ماضیده اولان حاله مقید اولوق وقتک حکمتی ضایع قیلقدر وقتک حکمتی ضایع قیلقی ایسه بر نوع نگاهدر پس طالع
حق اولان احوال ماضی به مقید اولیوب وقتک حکمتی ویر مک لازم اولور (منشوی) کاه بانک زراسن اقبله کنی * کاه
کریمه زراسن اقبله زراسن ای مطرب کاه بانک زراسن قبله کاه ایلسن واکام توجیه اولور سن واکاه زراسن کله اولان کریمه بوجه
اوررسن بانک زراسن مطرب اصطلاحده صدای پسته در لور بوراده پست و سفلی اولان آواز و کلامدن کاهیه اولور و کریمه
زارای بی اوین و آتی محبوب انتخاب ایلکدن استعاره اولور و تبه بر معنی بویه دیک اولور که ای مطرب کاه پست اولان
آواز و کلامی کندی که قبله ایدوب اکامقید اولور سن و بعد التوبه کاهیه کریمه زراسن محبوب انتخاب ایدوب انکه معامله
و موافقت قیاور سن بویکی حالت مشاهده حقه مانع اولندر دندور بوردن کچ دیدی (م) چونکه فاروق آینه اسرار
شد * جان میرا زندرون جدا شد * چونکم فاروق اولان حضرت عمر رضی الله عنه آینه اسرار الهی اولدی و اول
پیره و جوه سراری پیر اوغما یان قیادی پیر کنیکلن روحی در زوندن یدار اولدی و جان مرتبه سن بولدی * منشوی *
همچو جان بی کریمه بی خنده شد * جانش رفت و جان دیگر زنده شد * جان گبی بی کریمه بی خنده اولدی انک جانی کندی
غیری جانی زنده اولدی یعنی روح حیوانیسی کیدوب روح الهیسی زنده اولدی و انکه حیات باقیه بولدی (منشوی)
حیرتی آمد در ویش آن زمان که برون شد از زمین و آسمان اول زمان انک در ویش بر حیرت کادی که زمین و آسمانندن طشره
کندی یعنی ماسوای فراموش ابدی (م) جنت و جوی از برای جنت و جوی من خیدام تومیدانی بکوی جنت
و جویک وراسندن بر جنت و جوی یعنی صوری اولان جنت و جویک فوقندن اکابو معنوی جنت و جوی حاصل
اولدی که انک کیفیتی عتله بیلنن بیلنم اکر سن یاور سن دی بومعنی اول ذوقک تعبیری قابل و عتله بیلنمی ممکن
اولدی یعنی اشعار ایدر * منشوی * حال زدی از برای حال و قال * غرقه کنسته از جمال ذوالجلال * بر قال و حال که
صوری اولان حال و لک وراسندن اول پیر ذوالجلالک جالنه غرق اولمش یعنی بومعارف اولان حال و قالک وراسندن
بر حال و قاله ایرمش که جلال و کمال صاحبی اولان خداتک جالنه مستغرق اولمش * منشوی * غرقه فی که خلاصی
باشد * وایچدیرا کیم بشتامش * اوله بر غرقه دکل کاه کابر خلاص اوله با آنی در بادن غری بر کسه کاهیه یعنی
ارال * حال در ویش آن زمان که برون شد از زمین و آسمان اول زمان انک در ویش بر حیرت کادی که زمین و آسمانندن طشره
کندی یعنی ماسوای فراموش ابدی (م) جنت و جوی از برای جنت و جوی من خیدام تومیدانی بکوی جنت
و جویک وراسندن بر جنت و جوی یعنی صوری اولان جنت و جویک فوقندن اکابو معنوی جنت و جوی حاصل
اولدی که انک کیفیتی عتله بیلنن بیلنم اکر سن یاور سن دی بومعنی اول ذوقک تعبیری قابل و عتله بیلنمی ممکن
اولدی یعنی اشعار ایدر * منشوی * حال زدی از برای حال و قال * غرقه کنسته از جمال ذوالجلال * بر قال و حال که
صوری اولان حال و لک وراسندن اول پیر ذوالجلالک جالنه غرق اولمش یعنی بومعارف اولان حال و قالک وراسندن
بر حال و قاله ایرمش که جلال و کمال صاحبی اولان خداتک جالنه مستغرق اولمش * منشوی * غرقه فی که خلاصی
باشد * وایچدیرا کیم بشتامش * اوله بر غرقه دکل کاه کابر خلاص اوله با آنی در بادن غری بر کسه کاهیه یعنی

اولسان اسرار عقل کلاک و مرتبه حقیقت کلاک سر لیدر بولند سو یکنه سبب علت نه اولور جواب ویروب دیرل
عقل جزوی عقل کلیدن و یا خود مرتبه الوهیتد که حقیقت کلاک سو یکنه اولوزدی وکل مرتبه سنک اسرارنی نقل
قیلزدی اکر اول کل مرتبه سندن تقاضا تقاضا اوزره اولمیدی و عقل جزوی نقل قیلزدی اسرار کل ایلمکه راغب
وطالب قیلیدی چونکم مرتبه کلاک عقله تقاضا تقاضا اوزره ایریشور اولوزدی حقیقتن مویجی بوعالم صورته
یشور اول دریا نیک موجدن مراد معانی و حقایق و اسرار و دقایق درته کم حضرت مولانا قدس الله سره العزیز
باطن لرندن قوج ایدوب بوطاهر عالمه بوقدر امواج دریای حقیقت اولان معارف و علوم ککش و کتاب مننویه الفاظ
و حروف ظریفه فرات قیاش در هنیا اشاریه و طوبی لطالبه * مننوی * چونکه قصه حال پیر انجاسر سید * پیر
وحالش روی در پرده کشید * چونکه پیر چکنیک حال قصه سی پورایه ایرشدی پیر و انک حالی یوزنی پرده به چکیدی
* مننوی * پیر دامن راز کفت و کوفشاند * نیم گفته در دهان او پانده * پیر چکنی دامننی سوزدن کلچیدن
سلکدی یعنی کفت و کومرتبه سندن کندوبی خلاص قیلدی برم سوزانک حال سندن بزم دهانزده فالدی یعنی
بر مقلد اسرار سولمنش قصه بزم اسامه زدن واقع اولدی (مننوی) ازین ابن عیش و عشرت ساختن * صد دزاران جان
سیاید باخنین (بوعیش و عشرتی دوزمکدن اوتری یعنی پیر چکنیک واصل اولدی بوعیش و عشرت معنوی مهمیا
ایتمکدن اوتری نیجه یوزینک جانی فدایا نیک لایق اولور (مننوی) در شکر ریشه جان بازباش * هیچ و خورشید جهان
جان بازباش * جان میشه کنک شکارنده طوغان اولدی میشه بستان چنده صید و شکار ایلمکده طوغان کبی اول
جهان خورشیدی کبی جان اوینادی اول * مننوی * جان فشان اقتاد خورشید بلند * هر دی فی میش و پیر
می آفند * بلند آفتاب جان نثار ایدوبی واقع اولدی هر بر دم آفتاب نورضیادن تی اولورینه پرایلر اول نور که آفتاب
آقی عالمه نثار ایلر آتی نفسندن ایجاد را حدات ایلمکه قادر دکلدر بلکه هر دم حضرت حق کا اول نوری عطا ایلر
اول دخی خلق عالم اوزره آتی نثار ایلر بر هر نی که بذل ایرسه در حال آنک یرینه عوض و بدل ویریلور * مننوی * جان
فشان ای آفتاب معنوی * هر جهان کهنه را بنماوی * ای معنوی اولان آفتاب جان نثار ایلم که کهنه جهانیه
یکیکلک کوستر کهنه جهانیه یکیکلک کوستر ملکی اولان روح بذل ایدوب انک مقابله سنده موهوب اولان یکی روحی
کوستر نا جهان و کهنه جهانک اعلی انی کوستر و نلر دیمکدن عبارت اولور آفتاب معنویدن مراد سالک راه حقدور
شمعی مر حوم سرورزی افندی نیک تا و یلنی بو محله فهم ایده میوب آفتاب معنویدن مراد سالک راه حق اولوق محله
مناسب دکلدر دیش و مراد حضرت حقدور بوسولش نفسنده خطا ایلمش در اصل محله انساب و اوفق اولان سالک
راه حق اولمش در بر تقدیر معنی بولنده دیک اولور که ای آفتاب معنوی اولان سالک راه الهی آفتاب صوری کبی طریق
حقدور جانک نثار ایلمه تحقیقا بو جهان کهنه به یکیکلک کوستر که سندن فیاض مطلق بونی استر هر نکم انک یولنده بذل
ایلر انک اضعاف مضاعف عوض و بدان بولوق مقرر در (مننوی) در وجود آدمی جان و روان * می رسد از غیب
چون آب روان * بوییت کان سائلک سؤال مقدر فی دفع ایچون اولور کو یا مخاطب اولان سالک دیر که حالا وجود مده
اولان جانی حق یولنده بذل ایلمس بی جان فالورم سورر که آدمینک وجودنه جان و روان عالم غیبدن آب روان کبی
ایریشور یعنی جان و روان ماه جاری کبی عالم الهی دن دیم بدن انسانه ایرشکده در اول عالم دن سکا کافی فی سبیل الله
بذل ایلر انک نیک نونی و دخی زیاده کور را کرم لایلمر انک کهنه اولوب فرسوده و بر مرده فالور برس اولی اولان آتی
ایس سالک ایلمیوب بذل قیلدور انک بدلی جان جدید و روان سعید بولقدور (مننوی) هر زمان از غیب نو نو میرسد *
وزجهان تن برون شو میرسد * هر زمان عالم غیبدن انسانه عمر و جان یکی یکی یشورتن جهانشدن طشره اولوق
ایریشور یعنی هر نه که عالم غیبدن وجود انسانه کا ور سه تنی جهانشدن و بدنی عا نشدن طشره اولور یعنی عالم غیبدن
کلاک انک بدشدن خروج ایدوب ینه عالم غیبه عروج ایلر چونکم قضیه بولنک کیمیدر که کدر که امسا کدن حذر
قیله سن اگر جان سعید و رزق جدید استر سنک جان و مال کی انک یولنده باذل اوله سن تا کم نو بوجان و نو بوزق و مال بولم
سن دیک اولور * معنی دعای این دو فرشته که هر روز بر سر یازار منادی میکند اللهم اعط کل منفق خلفا و اللهم اعط
کل ممسک تلقا و بیان کردن انکه منفق و مجاهد را خوانست فی مسرف) بویان اول ایکی فرشته نیک دعاسنی نفسیر در که
اول ایکی فرشته هر کون باز ایا شنده بود عایی ایلر اول دعا بود اللهم اعط کل منفق خلفا فی آخره و دخی بیان ایلر کدر
که اول منفق من مراد مجاهد راه حقدور و بولنک مسرفی دکلدر بخاری و مسلم و نسائی بو حدیث شریفی ابو هریره رددن
روایت ایدور قال النبی صلی الله علیه و سلم (ما من یوم یصبح العباد فیها الا ملکان یتران فیکول احدهما اللهم اعط
کل منفق خلفا یتول الآخر اللهم اعط کل ممسک تلقا) یعنی هیچ بر کون بوقدر که عباد حق انده صباحه داخل اولور

ایکي ملک نازل اولور و برسی دیر که ای بنم اللهم من هر منفقه عوض واضعاف مضاعف متاع وعوض و بر و اول
 بر ملک دخی دیر که ای بنم اللهم هر مملک و بخیله من تلف و بر تا امسال ایلدی کی شی بلاخاف تلف اوله دیر لر پس
 حضرت خداوند کار منفی ایکي قسمه کذلک مملکي دخی ایکي قسمه تقسیم ایدر لر یعنی منفی خان و مان و منفی تن و جان
 و مملک دخی بوله در سائر معنای نظمده و انچه در (منوی) کف پیغمبر که دائم بر پند * دوفرشته خوش منادی
 میکنند پیغمبر علیه السلام دیده که دائم ددن اوتری ایکي فرشته خوش ندا ایدر لر بوله دوند ایلر * منوی *
 کای خدا یا منفقار اسیر دار هر در مشان قوعوض ده صد هزار که ای خدا منفقاری سن سیر طوبت یعنی اتفاق اید یجیری
 طوق و غنی ایت انلر هر در منهد هزار عوض و بر * منوی * ای خدا یا مملک کاز در جهان * تومده الا زیان اندر
 زبان * ای خدا مملک اولنر و مال لر فی حفظ قیللره جهانده سن و برمه الا زیان ایجره زبان و بر پس امسال و انفاق
 تعریفنه شروع ایدر لر (منوی) ای با امسال کز اتفاق به مال حق را بر جابر حق مده ای حق امسال
 که انفاق دین یکدر حق تعالی ملک مالی حق امر ندن غیری به برمه یعنی مطلقا اتفاق مدوح و مطلقا امسال دخی
 مذموم دکلر بلکه حق امسال و ارد که انفاق دین یکدر مال حق آنک امری بوجه اولدیسه و نه محله صرف ایله
 دیوامر قیلدیسه که کدوک اوله قیلده سن (منوی) ناعوض بابی تو کجی کران * تا نباشی از عدد کافران * تا کم حق
 جانبدن کجی کرانی عوض بوله سن تا کم کافر را دندن اولدیسه سن و مسرفلر زمره منهد وصول بولیه سن (منوی)
 اشتران قربان همی کردند * چیره کرد تیغشان بر مصطفی * زرا کافر (دوه لر قربان ایلدی لر تا کم انلر تیغی حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اوزره قوی و غالب ایله چونکم ایلد کازی قربان و سخا و احسان الله ایچون اولیوب
 حفظ نفس ایچون اولدیغندن اخوان شیطین اولدی لر مغلوب و مقهور قالدیلر (م) امر حق را با جزا واصلی
 امر حق را با زدن کر کاهلی حق تعالی ملک امر فی بر واصلدن امده یعنی اللهم امر نه عالم اولان بر مرشد کاملدن طلب ایله
 زیر امر حق هر مرکوک کل فهم ایلر (م) در بنی انذار هل غفلت * کان همه نفاقها شان حسرت قرآن عظیمده
 اهل غفلت ایچون انذار و تحویر و ارد زرا که اهل غفلت جله انفاق حسرت در کافال الله تعالی فی سورة البقرة
 کذلک یریم الله اعمالهم حسرات علیهم و قال ایضاً فی سورة الانفال فیبنه قوتها تم نکون علیهم حسرة و نزل
 حسرتنه سبب اولد که انفاقاری نفس و هواری ایچون در رضای خدا ایچون دکلر هر تکم نفس و هو اولنده بذل اوله
 اسراف و ولوحیه و هر تکم خدا اولنده بذل اوله خیر و انفاق و ولو کانت خزینة ولهم فی الخیر و لا خیر
 فی السرف دیشلدر * م * سروران مکه در سرب رسول * بودشان قربان بامید قبول * مکه سرور لر رسول
 علیه السلام حضرت تیرک حریده بونلر قربانی قبول اولق امیدیه ایدی * اشتران قربان همی کردند تا * چیره کرد
 تیغشان بر مصطفی * بویست بهض مشنیده مقدم واقع اولد در شرح اولد یعنی اوزره و مضیبه سنده دخی و بوحله
 مؤخر واقع اولد (منوی) چون غلام باغی کو عدل کرد * مال شه بر اعیان ایدل کرد * مثلاً بر باغی قول کبی که
 او عدل ایلدی کندی زعمده او غلام شاهن مالی شاهن میغوضی اولان باغی لر اوزره بذل ایلدی * منوی *
 عدل این باغی و دادش تزد شاه * چه فزاید دوری و روی سیاه * بو باغینک عدل و دادی پادشاهن قنده نه زیاده ایلر
 دورت روی سیاه زیاده ایلر زرا که اول عبد خا بنک بذل رضای شاه اوزره اولدی اگر چه کندی نیتلری عدل و داد ایلد
 زعم ایلدی ولیکن بویست مضا و عدالت مستلزم حسرت و ندامت اولدی مقرر و میبندد * منوی * بهر این
 مؤمن همی کوید زبیم * در نماز اهد الصراط المستقیم یعنی بخنده ادا ایلدنک خوفندن غارزه اهدنا الصراط
 المستقیم یعنی همان مندن عون عنایت طلب ایلر زای خدا من بزه هدایت ایل طریق حق که سنک رضا که موصلدر
 * منوی * ان درم دادن خفی را لایقت * جان بپردن خود سخای عاشقست (اول درم و دیه نار و بر ملک خفی به
 لایق در جان تسلیم ایتمک خود عاشقک محاسنید یعنی جانی جانان اولنده نثار ایلد که عاشقه لایق اولان عاشق قنده
 بذل مال اعتبار بوقدر * منوی * نان دهی از هر حق نانت دهنده * جان دهی از هر حق جانت دهنده * حضرت
 حقندن اوتری نان و بر و سنک آلم مقابل سنده سکان و بر و لر و کحقندن اوتری جان و بر و سنک سکا جان و بر و لر
 * منوی * کر بر بر کهای ان چناره بر لبی برکش بچشد کرد کار * اگر خار جده اولان چنارک پیراقلری دو کله
 کرد کار حضرت لر اول چناره بر کاک بر کنی بخش ایلر یعنی پیراقلر آفتی کا عطا ایلر اگر چه ظاهر انک اورا قی
 دو کاوره آلم مقابل سنده حضرت رزاق کا ارازا معنوی عطا ایلر که اول اورا قه کافی و معادل اولور بوندن
 مقصود معنی اولنلر بذل درم و دیه نثار ایلد نمیل اولور بویست دخی بومعنا بی توضیح و تفسیر قیلور * منوی *
 کرمانه از جود در دست نوال * کی کند فضل اله با مال * اگر جود و سخا جلندن اوتری انده مال قالدیه

حق تعالی ملک فضل و کرمی سنی حق با مال ایلر * منوی * هر که کار و کرد انبارش تنی * لیکش در مرزعه باشد
 بی * خوشول کسه که اکرانک انباری بوش اولور لیکن اکامر رعه ده ایلک و زیاده لک اولور * منوی * وانکه در انبار
 ماند و صرفه کرد * اشپش و موش حوادثش خورد * واول کسه که تخمی انبارده قودی و صرفه ایلدی یعنی ادخار
 ایلدی حوادثلر فاره سی و بی اول تخمی یدی و بوسیده ایلدی بشر و مال البخیل بحدث او وارث حدیثک حسبجه
 مملک و بخیل اولنک مالی کندویه و فاطمیه حوادث دهر دن بر حادنه ایل زائل اولور و یا خود عاقبه الامر پروار نه
 قالدیه و قطعه * هر که مال هست و بخشش نیست * اوزان مال بهره کی دارد * یا تاراج حادثات برند * یا میراث خواره
 بکلر * منوی * این جهان نفیست در انبات جو * صورت صفرست در معیت جو * بر خقوای (کل شی مالک
 الا وجهه و کل من علمها فان) بوجهان و کون و مکان فی و فایندر هر نه دیار سنک عالم اثباتده دیله و صورتک بوش و سنک
 معنای کده در بر حق و بومعنی دخی ایهام ایلر که صورتک بوش در مراد کی معنای کده دیله * شعر * و ترجم انک جرم
 صغیر * و فیک انطوی العالم الا کبر * منوی * جان شور و تلخ پیش شیخ بر جان چون دریای شیرین را بجز * ای و طوزلو
 جانی شیخ او کنه ایلد دریای شیرین کبی اولان جانی ال جان شور و تلخدن مراد روح حیوانی و دریای شیرین کبی اولان
 جانبدن مراد روح الهی اولور و تقدیر کلام روح حیوانیه کی شیخ عشق ربانیه قنده ایلد و بونلر انکله افشا ایله تادریای شیرین
 کبی اولان روح الهیه بی اله سن و حقیقت ولدت و حلاوته مستغرق اوله سن دیک اولور (منوی) و غنی دانی شدن نین
 آستان * باری از من کوش کس این داستان * و اگر بستانه دن او باغی بیلر ملک یعنی جان شور و تلخی نثار ایدوب دریای
 شیرین کبی اولان جانی آستانه حقیقندن المنه قادر ایلر ملک باری بندن بود استانی * کوش ایله تا آستانه درگاه
 حقه واریخی * لیه سن و بود آستان سبیله بذل جان شور ایلر که متشوق اولوب درگاه حقه عزیمت قیلده سن * قصه
 آن خلیفه که از کرم در زمان خود از حاتم طایی گذشته بود (م) یک خلیفه بود در ایام پیش * کرده حاتم را اعلام جود
 خویش * زمان سادقه بر خلیفه و اریدی حاتم کندی جودنک غلامی ایلش ایدی (م) رایت اکران و جود افراشته
 فقر و حاجت از میان برداشته * اکران و عدل سخیفی عالی ایتمدی فقر و حاجتی جهانندن قالدیرمندی (م) بجز در
 از بخشش صاف آمده (دادار از قاف تا قاف آمده بجز در انک بخششندن صاف کلمدی یعنی لای بچار انک عطا و کرمندن
 بی کدر صافی ایلندی انک عدالت و اعطای قادن قافله دکلدی بهی عالمی احاطه قیلدی (م) در جهان خال
 بر و اب بود (مظهر بخشایش و هاب بود) جهان خا کده اول پادشاه فی المثل محاب و آب ایدی یعنی باران عطایله جهان
 خا که نشو و نما بر مندی و مالک بخشایشنک مظهری ایدی (م) از عطایش بجز و کان در زلزله - وی جودش قافله
 بر قافله) انک عطا سندن بجز و معدن زلزله ده ایدی شرم و بختلندن انک جود و کرمی جانیته قافله اوزره ایدی (م)
 قبله حاجت در و در و از اش * رفته در عالم بجز و اوزره اش انک در و در و از می حاجت قبله سی ایدی جود و سخا ایلر
 اوزره سی عالمه کتمش و مشهور او اشدی (منوی) هم بجم هم روم هم ترک و عرب * مانده از جود و سخایش در بخت
 هم بجم هم روم هم ترک و عرب یعنی بوجه طوایف مختلفه انک جود و سخاستندن بجمده قالمش ایدی (م) آب حیوان
 بود و دریای کرم * زنده کشته هم عرب و هم بجم * اول خلیفه آب حیات و دریای کرم ایدی هم عرب و هم بجم اندن
 دیری اولمندی خلیفه دن مراد اوصاف الهیه ملک مظهری اولان شیخ کامل اولور * قصه عربی و ماجرای زن او
 بسبب قافه (م) یک شب اعرابی زنی مرشوی رای * کف و از حد برد کف و کوی را بر کجه اعرابینک بر عرونی تحقیقا
 شوهر نه دیدی و کف و کوی جددن ایلدی اعرابی باده نشین اولان عربله در لر (منوی) * کین همه فقر و جفا
 می کنیم * جله در عالم خوش و ما با خوشیم * که دو کوی فقر و جفایی دمان بز کجک ز جله عالم بخوشلقده بز ناخوش (م)
 نان مالی نان خورش مان در و در و شک * کوزه مان فی آب مان از دیده اشک * بزم ناغز بوقدر بزم نان خورش یعنی
 قاتمزد در و در و شک و غبطه در بزم کوزه من بوقدر بزم صومز دید * مزدن کوزا شیدر (م) جامه مار و زاب اقتاب
 شب نمالین و لحاف از مهابت) کوند بزم جامه مر افتابک پر تو و حرارتیدر کجه بزم دوشک و بورغان ما عتابند (م)
 قرص مه را قرص نان پنداشته * دست سوی آسمان برداشته * زن عرب کالدیه آچلقن و زیاده فقر و کرسنه لکن
 انظار ایدوب دیدیکه ای شوی آچلقده بزم شومر تبه ده بر که ماهک قرصنی نان ظن ایلدله الیزی آسمان جانیته
 یوقاری قالدیرق بو کال کرسنه لکنندن در و در انسان زیاده ج اولد قده نانه مشابه اولانی نان و خوانه مناسب اولانی خوان
 صافور (م) تنک در و در و نان زرد و بی ما * روز و شب از روی اندیشی ما) بزم در و در و شکمزدن در و در و عار و اردر
 بزم رزق اندیشه ایلد یکمزدن روز و شب یعنی بزم رزق و نصیب تفکر ایلد یکمزدن کوند بزم کجه کبی تیره در (منوی)
 خویش و یگانه شده از ما و مان * بر مثال امری از مردمان * خصم و اچنی بزدن او رکچی اولش و فرار قیلشدر

مکره که فشار اوله و اول طالب در سندی اول منور فر دایر دایر بعض حیل الیه فر بفته قیلسه نیجه ایامد فکرمه
اول طالب انک ترورنه آگاه اوله بوقدر عمر نازنین بیه وده بیره کیش اولور انک بعد زمان آگاه اولسی آگاه فائده قیلور
دریه ان آگاه نادراقتی در مدعی منور صدق اعتقاد بند که اوکیست و بدین اعتقاد بقای می رسد که شیش
در خواب ندیده باشد و آب و آتش او را گزند نکند و شیش را گزند نکند و لکن بنادر باشد نادر است * انک بیاتنده در که از واقع
اولور که بر مرید بر منور مدعی به صدقه اعتقاد بغلیه که او شیش فتنه بر کسه در و بوا اعتقاد سیبیه اول مرید بر مقامه
ایریش در که انک شیش اول مقامی واقعه ده کور من اولور و آتش و صواب مریده بنده اولوب ضرر را بلز انک شیش ضرر ایلر
ولیکن بود کر اولسان حالت نادر اولور مدعی قی آردن از واقع اولور پس النادر کالعدم حسیجه بو کا اعتبار بود و بدین که
بر مرید کامل محقق مریده لازم اولور دندر (م) لیکن نادر طالب اید کر فرغ) در حق آن نافع ایدان دروغ لیکن از طالب
کا ور که اعتقاد شعله سندن اول مرید که حقه اول دروغ نافع که یعنی اول عین دروغ اولان شیخ و یا خود اول شیخ
دروغی مرید صادق حقه نافع اوله بونادر اولور (م) اوبه قصدین خود جایی رسد) که چه جان پنداشت آن امد جسد
اول مرید کندینک اول اولان مقصدیه بر مرید شورینک خود مضاف اولوب معنی بویه اوله ده جاتر در اول
مرید کندینک مقصدیه خود بر او بر مرید و اگر چه شیش جان ظن ایلدی اوجسد کادی بوطالبین حسن اعتقادی
بر کاتیه قصدی و سلوکی صحیح اولور (م) چون تحری در دل شب قبله را * قبله ی و ان نماز اولور) که چه ناک آورده سنده
قبله یی تحری کبی قبله یوق و انک نمازی جاتر در (م) مدعی را خط جان اندر سرست * لیکن مارا خط نان در ظاهر است
مدعینک جان خطی سر نده در و لیکن خط نان بزه ظاهر ده در یعنی اول باطن جان فقیریدر و کند و بی ظاهر احتشم
کوستر و بر ظاهر انان فقیری بر چونکم بزم فقر من ظاهر در * مثنوی * ما چرا چون مدعی پنهان کنیم * بهر ناموس
من و رجان کنیم * بر چون مدعی کبی آتی سر و پنهان ایلر من و اولان ناموسدن اتری جان چکش و رز یعنی خلقدن
فقر منی اظهار ایلکه عار ایدوب عرض منی عار و ناموس له صیانت ایدوب بوناموس من و رز تخمده بلا چکر خلق
بزی غنی صنوبر بر خود فقیر پس بوعار و ناموسی ترک ایدوب فقر منی اظهار ایلیم دیدی بوجه نقیصه عقل جانینه
ایلدیکی تشویش و نوبلیدن عبارت اولور و در و نندن عقل جانینه اکثر زمانده بگونه دغدغه و خلبانی اقا قیلور
و عقل دخی اکابر و نمل ایلکه نصیحت یورر) رجوع بقصه اعرابی وزن و تعلیمهای بوالهجب (م) شوی گفتش
چند کوی دخل و کشت * خود چه ماند از عمر افزونتر گذشت * ار اول عورتی ایدی ای خاتون نیجه بر دخل و زرع
استرسن کاف فارسیک فتحه سیله اوقنسه دخی معنی جاتر اولور معنی ای خاتون نیجه بر دخل و محصول و دور
و کشت استرسن عمر دن خودنه فالدی زیادد کی بکی (مثنوی) عادل اندریش و نقصان نکرده * زانکه هر دو
هجو سیلی بکدر * عاقل اولان معیشتک زیاده و نقصانته نظر ایلر زیر اهرایکیسی سیل کبی بکر قرار ایلر (مثنوی)
خواص صاف و خواه سیل تیره رو * چون نمی باید دی از وی مگو * خواه صافی و خواه تیره رو یعنی بولاق سیل چونکم
بر قرار کلد بر دم اندن سوبله یعنی اگر صافی اولان نعمت و صحت و رفاهیت و اگر مکر در اولان و بولاق سیل
کبی کلان بلا و سخت و عشا و زحمت چونکم قرار ایلر بر دم اندن سوبله * مثنوی * اندرین عالم هزاران جانور *
منیز خوش عیشی بر زور * بوعالمده نیجه سیل جانور خوش عیش اولد قاری حالده دیر یلور زور و زور منیز یعنی
آشقی و یوقار و لقمه منیز هر بی کار یکب خوش آسوده دیر یلور و الله تعالی بونوره رزق بی کسب و کار اصال
ایلر که دل سندن بی سوزن و تکبوت و کافین من دایه لا تحمل رزقه الله برزقه ما را با کم و عواله مع العلیم (مثنوی)
شکر میگوید خدا را فاخته * بر درخت و برک شش ناما فاخته * شکر میگوید خدای تعالی به او کیلک درخت اوزره و کیچه
بیچک رزق دوزلش * مثنوی * حمد میخواند خدا را عندلیب * کا عندل رزق برست ای عجیب خدای تعالی به
عندلیب جسد در که رزق اعتمادی سنک اوزرینه درای دعا را اجابت اید بی تته که حق تعالی سوره هودده بوقولک
مضه و ننی یوردی و ما من دایه فی الارض الاعلی الله رزقه ما (مثنوی) باز دست شاره کرده نوید * از دهه مر دایر بریده
امید * طوغان شامک الله امید ایلش و یا خود محل نواله ایلش جمیع مر داردن امیدنی کسش بویه نواله و امید معنایسته
کا ورا که چه بعض معناردخی کا ورا ما محله مناسب اولان بویک سیدر * مثنوی * هیچین از بنده داری نایه بل *
شد عیال الله حق نم المعیل * بونک کبی پشه دن طونه سن قبله و ارنجیه دل یعنی افر حیوانان دن اکبر حیواناته
ایرنجیه دل تقدیر حیوان و ارنجیه جله سی عیال الله اولدی و حق تعالی نه کوزل عیال پرورد رفته که
حضرت نبی علیه السلام یوردی خلق عیال الله و احب الخلق الیه احبهم لعیاله بوحديث شریفک شرحی بوجلدده
تخیر ان الله شکر حاکم سنده مر دایلدی * مثنوی * این همه نهمها که الله درینم است * از بخار و کرد یاد و بود ما است

بود و کلی غم که رزق و معاشدن اتری سینه لده وارد بر من باد و بود غم که کرد و بخار و ندر یعنی بزم وجود من لک بخار و نندن
و هوامر لک غبار نندن بود و وجود معنایسته و باد هوامر غبار نندن و غبار و بخار و نندن مر ادمه مقتضای مشتملی
اولور که موجب غم و هموم اولور * مثنوی * این غم ان بیخ کن چون داس ماست * اینچنین شد و اینچنین وسواس
ماست * دانکه هر رنجی زمر دن پاره است * جز مر ل ار خود بران کر چه است * بو کول قویار بی غم بزم اورا غز
کیمدر رفته که حکایت مندر در غم و هموم انسانک اورا غم در بویه اولدی و اویه اولدی دیمک بزم وسواس و در یعنی رزق
شویه اولدی و یا خود معاش بویه اولدی دیمک بزم وسواس و خیال فاسده و بی معنی اولان فکر و خاطره در بیکه مؤمن
شویه اولدی و بویه اولدی وسواس سندن خلاص اولوب حضرت حقه متوکل اوراق لازمدر بیکه هر مرض موتدن
بر پاره در اکر سنده بر چاره و قدرت و ارایه مر کات بر روی کند کدن سوره * مثنوی * چون بزم و مر لک تنوائی کریمت *
دانکه کاش بر سرست خواهند در بخت * چونکه مر کات جز و نندن بقمه فادر کل سن بیکه اول جز و لک کانی که مراد
موتدر سنک باشک اوزره و کک استر * مثنوی * جز و مر لک ار کت شیرین مر تر * دانکه شیرین می کند کل را خدا *
در دها از مر لک اید رسول * از رسولش رو مکر دان ای دصول * مر کات جز و بیکه در دمر ضدر اکر سکا شیرین اولدیه
بیکه خدای تعالی کبی هم سکا شیرین اید مر ض و در در مر کدن رسول کا و رای فضول انک رسولک بدن بوز
دو ندر مه انکله خوی ایله کایله خوی ایلک آشنایا و غه سبب اولور * مثنوی * هر که شیرین میزند اوقغ مر د *
هر که اوترا بر ستمد جان نبرد * هر کیکه شیرین دیر یلور اکر سکه آجیله اولدی هر کیکه اوتننه طایر جان ایلدی (مثنوی)
کو سندن از صحرایمیکه سندن * انکه فربه تر مر اورای کسندن * مثلاً کو سندن لری صحران خانه جانینه چکر ل اول
کو سندن سز ز کدر آتی بو غزل * مثنوی * شب گذشت و صبح آمد ای غم * چند کیری این فسانه را ز سر * شب بکری
و صبح کادی ای غم یعنی ای میوه دل بوزر زمال قصه منی نیجه بر باشند طو تر من بعض نسخه ده سین ایله سر و بعض
نسخه ده تالیله و تراغ اولد بونقد بر اوزره نام زن اعرابی اولور اما الله اعلم اصلنده تالیله و تراغ اولد در صکره نسخ کاتب ایله
تصحیف اولد در پس علی کاذ التقدر برین شب دنیا کدی و روز اجل نزدیک اولدی بوسیم روز قصه منی باشند نیجه
بر طو تر من بو کفت و کودن فراغت ایدوب کار آخرته مشغول اولد دیمک اولور و ز شمار اولوب دنیاه حریص
اول مر دخی تعریض اولور * مثنوی * تو جوان بودی و فاته تریدی * زر طلب کشتی خود اول زریدی * سن است داده
جوان و نازده اید اول حینده فانه تر ایدک شمدی زر طلب اولدک خود اول زریدی یعنی سن و سالک اخره پر شدی
زر طلب اید بی اولدک خود اول حالده و تازه لک اواتده زریکی مقبول و جوهر ایدک * مثنوی * زریدی بر میوه چون
کا حد شدی * وقت میوه بخت فاسد شدی * میوه ایله بر راضه ایدک نیجه کا حد اولدک میوه لک اوراق و شمع و قی
فاسد اولدک یعنی بدایت حالده اخلاق حینه میوه ایله بر باغ کبی ایدک شمدی که میوه لک بخته اوراق و کاله ابرمک و فتنده
نیچون حرص و طمع و اطمه سیله فاسد اولدک * مثنوی * میوه ات باید که شیرین نشود) چون رسن تابان نه و پاستر رود
* سنک میوه لک کر کدر که بومافیه ما شیرین تراولرسن تابلر کبی کیر و رز کتمه یعنی سنک میوه حالک کر کدر که روز
بروز لطیف و شیرین اوله و حلاوت و لطافت مر تبه سندن ترقی قبله موی تابلر کبی اردنه کتمه نته کم انلر برای بو کر اردنه
کیدر و مر د بر اولور ایلکی کوی برابر اولان مغبون و بو کوفی بکن کوتدن شری اولنه حضرت نبی علیه السلام ماهون
دیمدر کاروی عن عایشه رضی الله عنهما من استوی بومافیه و مغبون رسن کان بومه شرامن اسمسه فیهو ماهون
مثنوی * جفت مای جفت باید هم صفت * تا بر اید کارها با مصلحت * ای زمان سن بزم جفت سزک جفت هم خوی
و هم صفت کر کدر تا ایشلر و مر ادر مصلحتله حاصل اولور * مثنوی * جفت باید هم مثال هم کدر در و جفت
کفش و وزه در نکز * جفت ابر جفتی کبی کرل کفش و موزدنک ایلکی جفتنه نظر ایلد تا جفتک جفتنه مشابه اولسی
بیله سن * مثنوی * کر یکی کفش از دوتنک اید بیا * هر دو جفتش کار ناید مر تر * مثلاً ایلکی کفشیدن بری اما غکه
طار که کفشک در ایلکی جفتی سنک ایشک کز * مثنوی * جفت درین خردوان دیگر بزلک * جفت شیرینیه دیدی
هیچ کرل) قبونک جفتی بری کو چک و بری بویک کور دخی پشه ده اولان ارسلانک جفتی هیچ قور کور دخی (م)
راست ناید بر شتر جفت چوال * این بکی خالی و انیک بر زمال * مثال آخر حوالک جفتی دوه اوزره راست کا ز ابر جفتی
خالی و بوجفتی مالامال پراول * مثنوی * من روم سوی قساعت دل قوی * تو حراسوی شاعت میری) من قساعت
جانینه دل قوی کیدرم من نیچون شاعت جانینه کیدرسن * مثنوی * مر د فافع از سر اخلاص و سوز *
زین نسق بی کفت باز ن تا روز * فافع اولان مر د اخلاص و سوز درون جهندن بوا سولیدن صبح و قننه دل خاتونه
سولیدی و بونمط اوزره پند و نصیحت را یادی بوجه دن مر د عقلک نفسه و اعل عقل اولان مر شدک اهل نفس اولان

۴۱۰
مریده ایلد بکی نصیحتدن عبارت اولور * نصیحت کردن زن مرشوی را که سخن از قدم و مقام خود افروخته و متکبر که
حق جل و علا میفرماید که لم تقولون ما لا تفعلون و اگر چه این سخن راستست این مقام تو کمال ترا نیست و این
سخن گفتی فوق معامله خود زبان دارد و السلام * زن اعرا اینک شوهر نه نصیحت ایلمک کی نک بیاید در بویله دیو که
سوزی کندی مقام کن و قدم کندن افزون سوزیله که بوسوزا کر چه نفس الامر ده راستد ولیکن بومقام
تو کمالی سنجیون بوقدر و بوسوز که کندی مقام کن و معامله کن فوفنده سوزیلسن سکا زبان طور تر کبر مقتا عند الله
اولو یعنی مقت بودند کیر اولور بآیت کریمه یه اشارت یورور حق تعالی سوره صفات اولنده یورور (یا ایها الذین آمنوا
لم تقولون ما لا تفعلون کبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون) بآیت کریمه نک سبب نزولی بواولسدر که بر کون مسلمانلر
دیدیلر که کبر بیلیدلر حضرت خضه فتنی عمل حیدر بر نازل عیله چه غری و ما ازی بذل ایدیلر بس (ان الله یحب الذین
یقاتلون فی سبیلہ صفا) آیتی نازل اولدی و بونلر مقاتلدن قوی قیلدی یوم احد ده بس بآیت نازل اولدی و جناب حق
قوی قوتله او عیله انکه تو بیخ قیلوب یورور که ای مؤمنلر بیخون سوزیلر سکا زواج حق اساتله نقل ایلر سکا زاول علیکه
اشهر سکا سزل انکه یکدیزی سوزیله کر عذاته شریعت بعض چهندلر عجب بیول اولدی که بر کسه ایلر بکی سوزیله
وحالی اولین عمل ادعا ایلسه عند الله بعض عظیمه سبب اولور العیاذ بالله (م) زن بروز دبانک کای ناموس کیش * من
فسون تو بخوام حور دیش) زن اول ایش اوزرینه صرا اوردی بویله دیو که ای ناموس مذهبی یعنی ای آیین نام
و ناموس اولان مردین سنک افسونکی بودند زیاده بیجک یعنی قبول ایلک استمزم (م) ترهات از دعوی و دعوت مکر
رو سخن از کبر و از خنوت مکر * دعوی و دعوتدن ترهات سوزیله یوری کبر و خنوتدن سوز سوزیله * مننوی * چنده
حرف طمطراق و کار و بار * کار و حال خود بین و شرم دار * نیجه بر طمطراق حرف و کلمات و کار و باره متعلق الفاظ
واصل احاط ایلک کندی ایشکی و کندی حالکی کور و شرم طوط (مننوی) کبر زشت و از کدایان زشت تر) روز سرد
ورق وانکه جامه تر) کبر فی نفسه قبیحدر اما کدالردن انجدر کمال علیه السلام ثلثه لایکامهم الله یوم
انقیامه ولا ینظر الیهم ولا یرکیم ولهم عذاب الیم) شیخ زان و ملک کذاب و فقیر متکبر و فی روایه اخری عائل متکبر مثلا
کون سوق و قاراندن کفره قفتان یاش یعنی بوذ کرا اولسان مرتبه زشت و نامناسب ایلسه فقیر ده خنی متکبر اولنی
وحالی بیلیوب چندن زیاده دعوا قیاق بویله زشت و غیر مناسبدر (م) چنده دعوی و دم باد و پروت * ای ترا خانه چو
یت العنکبوت ای مدعی نیجه بر دعوا و باد و پروت دی پروت یغده در بر براده کبردن گایه در و باد خنی هوای نفسدن
گایه در یعنی نیجه براد دعوا نیجه بر کبردن و هوای نفسدن دم اوردی ای سنک اولک اورمچک اوی کبی تنه کیر سوتک اوهنی
یت عنکبوت و سنک دخی یث قدس و خند و بندیت عنکبوت کبی سست و ضعیف ایکن بود دعوا و قناعت و ریاضتدن
و توکل و طاعتدن دکام ایلانه مناسبدر (مننوی) ارتعاب کی توجن افروخی * ارتعاع یوم اموجت
قناعتدن سن بچن جانکی شعله اندر دک قناعتلردن سن نام او کزدلک (م) گفت پیغمبر قناعت چیست کنج *
کنج را تو و امیدانی زنیج) پیغمبر علیه السلام ایدنی قناعت ندر کنجدر کمال علیه السلام القناعت کثر لایقنی سن کنجی
رنجیدن کیر و بیلر سنک یعنی قناعتکه کنجدر دنیا به میل و محبت رنجدر سن قانع اولنی کنجی دنیا به محبت قیلنی رنجندن
فرق قیلر سن بس مجر دقائم دیکدن نه منفعت واردر (م) این قناعت نیست جز کنج روان * تو منن لاف ای غم و رنج
روان) بوقناعت فی الحقیقه کنج رواندن غیر دکلدر بونده مصرع نایده اولان روانلر ایکه سی یله جان معنایه در
بوقناعت دکلدر الا جان خز نه سید رای جانک غم و رنجی سن کنج جان اولان قناعتدن لاف اورمه (م) تو بخوام جفت
کدر زن بقله جفت انصاف تم جفت دغل سن بکا جفت او قوم به بکا از قولتی اوره یعنی بکایان اوروب شخصات ایله اهل
انصاف جفتی ام دغل و حیله کارک جفتی دکام (م) چون قدم با میر و بابک میزنی * چون ملح و ادهر و ارک میزنی
نه حاله میرله و بکله قدم اوردر سن یعنی انلر کند یکی همسر و همساقیلور سن چونکم هواده اوچن مکمل طمرن
اوردر سن یعنی سکا اوردر سن کر سنه اکدن ادنی واحه قرالان شیلر صید قیلور سن بس بوحالت کر تار ایکن کند یکی
نه و چه لار باب دولت و احباب قناعتدن عدا یلر سن (م) با سکان زن استخوان در چالشی * چون فی اشکم سی
در نالشی) کالیه استخوان اوزره جنگ و چالک ده سن یعنی طالب دنیا اولان سکرله دنیا به متعلق اولان خوان
و استخواندن اوزری جنگ وجدالده سن شکمی پوش برفش کبی نالش و فغانده سن (مننوی) سوی من متکر
بخواری سست سست * تانکوم انکه درو که ای نشت * بنم جانجه حصار نه سست سست نظر ایله نادیم اول
نشته فی که سنک طمرانده در یعنی اگر بکا حصار نه بیوب سوزم قبول ایلر سنک سکا درونکده اولان عید و بکی افشا
ر طهار ایلر (مننوی) عفر شوهر از زمین افزون دیدنه * عفر من که عفرل را برون دیدنه کندی عفرل

بسند زیاده کوروش سن بن ناقص عقلی دخی نیجه کوروش سن یعنی بنی حقیقه قتل کوره کش و بنم ادرال وادعائی بیه
 کش سن (منوی) هیچ و کرک غافل اندرماجه * ای زنگ عقل تو بی عقل به * غافل قور دکی بره صحرایه ای مرد
 سنک عقل عارندن بی عقل اولی یکدر (م) چونکه عقل نوعه مر دمست (ان نه عقلست انکه مار و کر دمست
 چونکه سنک عقل خلق عقیده مدبر یعنی خلق قید و بندیدر اول که مار و عر بندر اول عقل دکار مدبر یعنی سنک عقل
 مار و کر دم قیلمدن مودی سیرتدراول عقل دکار (منوی) خصم مکر و ظلم تو الله باد * مکر عقل تو زما کوتاه باد *
 سنک ظلم و مکر کج خصمی الله اولسون سنک عقل کج مکر و ضرری بزدن کوتاه اولسون پس اول زن لساندن نفس
 اماره املی افسون و صنعت له صید ایلین مزور شیخک صورت حالنی بیان ایلکه شروع ایدوب بیورلر (منوی)
 هم قوماری هم فسوتکرای عجب * مار کیر و ماری ای تنک عرب * سن هم مار سن هم فسوتکر سن بوجال ای عجبدر
 مار کیر سن و مار سن ای عار و عیب عرب یعنی سن هم نفس اماره صاحب سن و هم افسون ایدوبجسن فی المثل بوجالت
 نفسنده مار کیر املی کیدرای تنک عرب بوجالت ایسه فی الحقیقه عجبدر پس نفس اماره صاحب اولوب حیل و افسونه
 نفس اماره صاحب اولان خلقی صید ایلک هم مار اولوب هم مار کیر املی کیدر (م) زاغ ارک زشتی خود بشناختی
 هیچ برف از درد و غم یکداختی * زاغ اگر کندینک زشتی کنی اکلیدی درد و غم دن قار کبی اریدی یعنی زاغ طبیعت
 اولان اهل ضلالت کندی قباحتی فهم ایلیدر دی درد و غم زدن قار کبی اریده دی (منوی) مرد افسونکر
 بخواند چون عدو * افسون بر مار و مار افسون برو * افسونکر اولان مرد مار اوزره افسون اوقور عدو کبی افسونی
 مار اوزره اوقور مار هم معنی افسونی تنک اوزره اوقور (م) کریدوی دام افسون مار کی فسون مار را کشتی
 شکار * مارک افسونی اکر اول افسونکره دام و قید اولمیدی افسونکر مارک افسونه یقن شکار و گرفتار اولوردی
 و اول مارانی کندی به نوجله مشغول قیلوردی (م) مرد افسونکر زحرس کسب زکار * درین اید آن زمان افسون مار
 افسونکر مر د کسب و کار حرسندن اول زمانه مارک افسونی اکلز (م) مار کویدای فسونکر هین هین * آن خود
 دیدی فسون من بین * مار ایدرای فسونکره کاه اول کاه اول کندی لایقکی و خاصیتی کور دکن فسونی دخی کور
 یعنی نفس اماره صاحب اولان ناس حیل و افسونه انری صید ایلکه قصد ایلین متشیخ و مزور لسان حاله دیر لکه
 سنکه بز صید ایلک ایچون مشغول اولمشن و زره افسون قیلمشن بز دخی معنی یوزندن سکاف و غمزه نظر ایله
 که سنی کار نافع دن کندیمزه مشغول قیلمشدر * منوی * تو بنام حق فریبی مر مرا * تا کنی رسوای شور و شر مرا
 * سن بنی حق تعالی تنک نام شر بقیه له الداسن تا بنی شور و شرک رسوای ایلیمه سن یعنی بی حیعت ناسه و سیده ایلیم
 بنم سبیل انری جر ایلیمه سن (م) نام حقم بست نه آن رای تو * نام حق رادام کردی وای تو حق تعالی تنک اسم شر بنی
 بغلیدی سنک اول رایک بغلیدی حق تعالی تنک نام شر یعنی بنم کبی حقیری صید ایلکه دام ایلدک وای سنک حالکه (م)
 نام حق بستاند از وادمن * من بنام حق سپردم جان و تن * حق تعالی تنک نام شر یعنی سندن بنم دادی الوریا خود
 السون بن جان و تنی حق تعالی تنک نام شر یعنی تسلیم ایلدم (م) باز منم رل جانت برد (یا که همچون من برتدافت
 برد * یا بنم زخمه سنک جانک طمر بنی کسه یا که بخجلین سنی زنانه ایلته مشهور در که دیار عربده طریق منشا بخده
 بغض طاقه اسم الله مار افسون ایلیمه آتی صید ایدر نا انکه خاقه اظهار کرامت ایدوب خلاق بو واسطه ایل
 دام بیعت قید ایدر هر دیکه انرا اسم الله مار افسون ایلیمه مار دخی لسان حاله انره بو گونه کلمات ایلر و دیار و رومده
 نفس اماره صاحب بنی اسم الله و ذکر الله ایل صید ایلیمه جعیت و غم کامه ایلین مار کیر سیرتد دخی انلر کیمیز
 در بار کذکر الله صید ناسه مشغول اولر لسانک لسان حالاری انلر بو گونه مذکرات سوبلر (م) زن ازین گونه
 خشن گفتارها * خواند برشوی خودان طومارها * مرد چون این طعمه از زن شفت * مستمع شد بعد ازین
 نین ناچه گفت * بونک کبی خشن و درشت سوزلردن کندینک زوچی اوزره اول زن طومار را اوقودی یا خود
 کندینک زوچی اوزره اول طومار لکه مخمونی نقل اولندی اوقودی مرد چونکه بو طعمه لری زندن اشتدی د کبی
 اولدی بوند نصکره * کورتانه سوبلیدی دیمک اولور (تصیحت کردن مردن خود را که در فقر آن بخوری
 منکر و ذکر حق بیکان کمال نه * و طعمه مزین در فقر و فقیران بخیال و کمال بی توانی خویشتن (منوی)
 گفت ای زن تو زنی یاوا الحزن * فقر خرا آمد مرا بر سر مزین * اول مرد زنه خطاب و عتاب ایدوب دیدیکه
 ای زن سن زنجین یا خود حزن صاحبیمسن فقر بکا فقر کلدی باشه اورمه یعنی تو بیخ قیله که منور کائنات
 علیه افضل لاموات الفقیر غزی و به افتخر بیورمشد پس اول حضرته نخر اولان واق و اثر بنه دخی مقبول کلان
 فقر سنم له سن بنی نیچون تعمیر ایلرسن دیدی * منوی * مال و زر سر را بود همچون کلاه * کل بود او کرگاه سازد پناه

پورانه لایحه و بر جید رخوش طالع ایلله تارک اولان درونلری منور قیل دیدی (منشوی) گفت احمد راست گفتی
ای عزیزم ای رهیده نوزنیای نه چیز * حضرت احمد علیه السلام کادیدی ای عزیزم راست سویلک ای صدیق سن
ناجی اولان دینان قورتلشسن * منشوی * حاضران گفتند ای صدر الوراء راست کو گفتی دوزخ کوراجرا حاضر
اولتر حضرت رسول اکرم علیه السلام دیدیلر ای خلق صدری و اشرفی ایکی ضد سولایچی به نیچون راست کویدیلر
حال بوکه بوا یکسنگ کلاهی بری برینه متناقصدر (منشوی) گفت من اینده ام مصقول دست * ترله و هند و درمن آن
بند که هست * حضرت نبی علیه السلام یوردیکه بن دست الهینک مصقولی آینه ام یعنی دست قدرته جلایولمش
و مصیقل اولمش بر مرآت ترله و هند بنده آتی کورر که کند بنده و اردرخن مز آه مجلوله قدری کل احد فینا صورته قولی
بعضر بو مضمونده حدیث شریف دریمش و بعضر کلام اکابر دیوانسان مشایخدن نقل ایلشدر (منشوی) ای زن
ارطماعی یینی مرا زین تحری زبانه بر ترا * ای زن اگر بی طماع کورر ایسک بوزنلر کی تحری ایلکدن بوقر کل
و مردلر می تبه منه ترق ایدوب اندر کی یقین مشاعده صاحبی اول (منشوی) آن طمع را ماند و رجعت بود * کو طمع
انجا که آن نعمت بود * اول طمع به بک زولیکن رجعت اولور یعنی اول صید مردم ایلک و فقر و قناعتدن خلقه سوز
سویلک تو عا طمع به مشابه اولور و ایکن باطن طمع دکلر بلکه حددن رجعت و خلقه من حد قدرتی طمع اول
مرببه ده که اول نعمت اوله یعنی بر رده که نه مت معنوی و غنای قلبی اوله انده حرص و طمع دن اثر اولر از کچه سوزی
طمع به مشابه اولور سه ده (منشوی) امتحان کن فقر را روزی دو تو * تا بقدر اندر غنای یینی دو تو * سن فقری بر ایکی کون
استحسان ایلله اکابر و تحمل ایلکله تا فقر ده ایکی قات غنا کوره سن ایکی قات غنایان مراد غنای ظاهر و غنای
باطن در زرافتر تمام اولد قده و سالک اندن لذت نولد قده کاغشای قلب حاصل اولور و ظاهر ادخی هر نیه مالک
اولور سه اگر صورت آرایسه ده آتی و افرو کثیر عدا یلر بس غنای باطن حاصل اولد قده غنای ظاهر اندن خالی اولر و ایله
اولیجی فقر دن ذوق الان کسه فقر ایچره ایکی قات غنا یولمش اولور (م) صبر کن با فقر و بیکدار این ملال * زانکه
در فقر ست عز و الجلال (فقره صبر ایلله و بوملال و کلاهی قوی یعنی ترله ایلله زیرا که حق تعالی نیک عزتی فقرده در (منشوی
سر که مفروش هزاران جان ییین * از قناعت غرق بحر انکبین) سر که صامه یعنی بوزلر کوزلر اکشی ایته نیچو سیک جانی
قناعتدن عمل دریا نه غرق اولمش کور یعنی نیچه جانلر فقر و قناعت واسطه سیکله بحر لذت متغرق اولمشدر و انلره
نظر ایلر کور (م) صد هزاران جان تلخی کش نک * همچو گل آغشته اندر کاشکر * نیچه بوزیک اجیلی چکی جان
نظر ایل کل کی کلشکر ایچره بمنج و مختلط اولمش یعنی ریاضت و تخلکدن لذت الوب کل ایلله شکر لامتراج کی انگله
اختلاط و الت قیلشدر منشوی * ای در بیا مرا ترا کجادی * تازجام شرح دل پیدا شدی * ای در بیا تحقیقا
سکاو ست و حوصله اولیدی تا جاعدن کو کاکل شرح پیدا اظه اولیدی و سکا درون لذتندن خبر قیلیدی (منشوی
این سخن شیرست در پستان جان * سیکشده خوش نمی کرد در روان) بوسوزنی المثل جان همه سندن سودر چکی
و انجیسر خوش روان جاری اولر * منشوی * مستمع چون تشنه و جوشیده شد * واعظ ارمده شود کوینده شد *
مستمع اولان کسه چونک تشنه و طالب اولدی و اعظ فرنی اگر مرده مشابه سنده اوله سولایی اولور زیرا مستمعین
طلب و اشتها سنک وجود تکامده عظیم تأثیری وارد * منشوی * مستمع چون تازه آبدی ملال * صد زبان کرد
بگفتن کنگ ولال * مثلاً مستمع اولان کسه ملال و کلاسر چونک تازه و لطیف کاه کنگ ولال اولان کسه سوزده
بوزد بلل اولور کنگ ولال ایکی سی یله دیلسر دیرلر (م) چونکه نا محرم در اید از درم * برده در پنهان شوند اهل حرم
* چونک قیومدن ایچر و نا محرم کله اهل حرم برده ایچره پنهان و مستور اولور * منشوی * ورد اید تحری
دوراز کرد * برکشاندان شیران روی بند * و اگر ضرر دن بعید بر محرم ایچر و کله اول مستور بوزیک بند و نقابی
آچار بوندن مقصود اسرار درونه محرم اولنله ظاهر اولور و نا محرم اولنلر دن قجر لریلک اولور * منشوی * هر کرا
خوب و خوش و زیبا کنند * از برای دیده بینا کنند) هر نه شی که خوب و خوش و زیبا ایلر کور بی کسه نک کوزندن
اوتری ایلر اعماد اوتری ایلر که اعمانک مبصرات لطیفه دن نصیبی یوقدر * منشوی * کی بود آواز چنک و ز بوم *
از برای کوشی حس اسم) کذلک چنک و ز بوم آوازی چن اولور و راشنی صد اوم یوقر و صدایه دیور که ایکی سی
یله بری برینه مناسب اوله اعمانکی حس اولان کوشندن اوتری بی آواز چنک و آواز بر بوم صاغر کسه نک بی ادرل
اولان کوشندن اوتری چن اولور یعنی مسوعات لذتیه و نغمات نفسیه اسم اولان کسه دن اوتری اولر که انلر
مسوعات لذتیه دن حصه می یوقدر * منشوی * مشن راجع به ده خوش دم نکرد * هر حس کردوی اختم نکرد
مسک حق تعالی حضرت نلری به و در بره خوش دم ایلدی یعنی عبت به ریاضت و ریاضت ایلدی حس وادرا کدن اوتری

ایلدی اختمدن اوتری ایلدی یعنی قوت شامه سی برنده اولوب استعماله قادر اولان کسه ایچون خلق ایلدی
دماغی فاسد و قوت شامه سی مختل اولان کسه دن اوتری ایجاد قیلدی جمیع مبصرات قوت باصره سی اولان کسه ل
ایچون موجوده اولمشدر تا اندن متلذذ اولوب اعتبار قیلر و جمله مسوعات قوت سامعه سی اولان کسه ل ایچون
ظهوره کلشدر تا اندن بهره بولر و مسوعات دخی قوت شامه سی مختله اولمشدر ایچون خلق اولمشدر تا اندن ذوق
و راحت بولر * منشوی * حق زمین و آسمان بر ساخته ست * در میان پس نار نور افراختست * حق تعالی زمین
و آسمانی دوزمش و وجوده کک تور مشدر زمین و آسمان اور تا سندن چوق نار نور بوجلتش و پیدا ایلشدر (م)
این زمین را برای خاکیان * آسمان را مسکن افلاکیان * بوزمینی خاک کیلدن اوتری آسمانی افلاک کیلدن اوتری یعنی
بوزمینی خاک که منسوب اولان مخلوقدن اوتری مسکن ایلدی که انلر زمینه اهل و مستحق درو آسمانی افلاک منسوب اولان
ملائکه دن اوتری ایجاد ایلدی که انلر اول مر تبه به مستعد لر * م * هر دسغلی دشمن بالا بود * مشتری هر مکان
پیدا بود * مثلاً سغلی اولان مرد بالانک دشمنی اولور یعنی مرتبه اعلایه و انک اهلنه فعلا و حالا عدوت قیلور دشمن بالا
اولقندن مراد سغلی به اهل اولمشدر و سغلی اولان عمله میل فیلسیه در که سغلی علونک ضدیدر بر کسه سغلی اولوب عملی
دخی سغلی اولسه بالطبع دشمن بالا اولور اگر چه ظاهر بالا به هم عداوت ایلسه ده چونک بومقدمه معلومک اولدیسه
هر مکانک مشترسی پیدا اولور انلر که جنت اعلایه مشربلر در کامنا سب عمل قیلور و اومقام بالا به مستحق و مستعد
اولور انلر که اهل دوزخ در اول جای ادنا به مناسب افعال خبیثه قیلور و اول جای خبیثه مستحق اولور (منشوی)
ای ستیره هیچ نور خاستی * خویشتن را بر کور آراستی * ای مستوره هیچ سن قالدغی کند یکی کوردن اوتری ترین
ایدوب آراسته ایلدی * کور بونده اعمی معنایه اولق محله انسدرا ماسروری و شهینک و پردیکی معنای
مناسبتدن ابعد در زیر ابویت مثل موقعنده واقع اولوب اول خاقونک کندی فهم ایلدی کی بردن مرد عرب اکا کندی
حالی تفهیم ایلک مراد ایلر یعنی ای مستوره مثلاً سن هیچ قاقوب کند یکی اعمادن اوتری بره یوب آراسته ایلدی کی
معلومدر که ایلدی بلکه محرم اولان ینسار لر ویت و سیرندن اوتری کند یکی ترتیب و ترین ایلدی چونک سنک حالت
بودر سنکه کوردل اوله سن بن سنجون اوصاف و اسرار دروغی نیچه اظهار ایلیم و اظهار و عیان ایلدی کم تقدیر اوزره
دخی سن آتی کورمکه و مشاعده قیلغه نیچه قادر اولور سن دیک اولور و بوبیت بومعانی تأیید قیلور (م) کچه انا
پردر مکنون کیم * روزی تو چون نباشد چون کیم * اگر جهانی فرضی پردر مکنون ایلیم و در مکنون کی
نقیس و لطیف سوزلر سولیم چونک سنک نصیبک اولیه بن نیچه ایلیم کر کدر که در مکنون کی اولان کفته و اسرار مه
مستعد و اهل اوله سن تا کم اندن نصیب اله سن (منشوی) ترل چنک و ره زنی ای زن بکو * ورغی کوی بتلر من بکو *
ای زن چنک و ره زنی کی ترل ایلله و اگر چنک و ره زنی کتن سولیمز سنک بترک سولیه یعنی آتی ترل ایلر سنک بی ترل ایلله
دیک اولور و تحقیقا (منشوی) مر مرا چه جای چنک و نیک وید * کین دلم ارض لهما هم می رمد * بکانه نیک و نه بدک چنکی
بریدر زیر او کوکام صلحدر دن دخی اور کرفته قالدیکه چنک و جداله تحمل قیلر مراد کمال فراغنی اشعار در * منشوی
کرش کردی و کرفی آن کیم * که همین دم ترل خان و مان کیم اگر خوش اوله سن و سکوت قیلر سن خوب و لطیف دروا کر
خاموش اولیه سن و سوزمه عمل قیلر سن آتی ایلر که هم بودم ترل خان و مان ایلر یعنی اوی و برقی ترل ایدوب سکا
طلاق و بریرم و بوجه بوریه کنجیه دل علقک نفس و کامل العقل اولان مرشد اهل نفس ایلدی کی خطاب و عتابدن
و جواب پر صوابن کاتب اولور) مراعات کردن زن شوهر را و استغفار کردن از کفنه خویش (م) زن چو دید او را که
تند و نوسنت * کشت کر بان کر به خود دام زنت * زن چونک اومر دعری کور دیکه حرون و سرکشدر کر بان اولدی
کر به خود زنک طوزاغیدر یعنی چن خاتونلر لر بی کندی مراد لر اوزره عامل ایلیمه مسه لر و لطفله دخی طبیعتلر نه
اوبدر مسه ل کر بان اولور تا بوجه ایلله انلری کند یله مائل قیلور (م) گفت از تو کی چنین پنداشتم * از تو من امید
دیگر داشتم * زن شوهر نه ایتدی سندن چن بویه صاندم بن سندن غیری امید طوتم یعنی بنم امیدم بوا یلدی که سن بکا
مواقفت ایلیمد سندن بونی ظن ایلردم و بویه امید طوتم دیدی (منشوی) زن در امد از طریق نیستی) گفت من خاله
شامی فی سنی * زن یوقلق طر یقندن کلدی و دیدی بن سنک خا ککزم سنی دکام یعنی سزه خاتون اولغه لایق دکام
بلکه سنک قدم کزلر ترابیم دیوب تواضع و تذلل طر یقندن کلوب التیام و ملائمه باشلدی (منشوی) جسم و جام
هر چه هستم آن است * حکم و فرمان جلایکی فرمان نست جسم و جام و هر نه و ارایسه ملک و سنک لایق کدر حکم
و فرمان بالکلیه سنک فرمانکدر الا امر امر که هر نه امر ایلر سنک بنده فرمانم و سکامطیع و منقادم هیچ مخالفت یوقدر
دیدی * منشوی * کر در ویشی دلم ارض بر جست * هر جویشم نسیب ان پیر و اس * اگر در ویشلکدن بنم کوکام

صبر ایستادن بپای ایستاده اول خصوص که درین اوتری دکا رسدن اوتربدر (مثنوی) تو مرا در دردها بودی
 دوای من نمی خواهم که باشی بی توای من بکادر دردها در اولدک ونیجه محنت و بلا زمانه لطف و احسان قیلدک
 بن استغفرم که بی تو ایستاد اول من * مثنوی * جان تو که بر رخویشم نیست این * از برای تست این بانه و حنین
 سنک جان و حیانک حقیقون بطلب کند مدن اوتری دکا در بونا و حنین سندن اوتربدر پس اسم حقه دخی قسم
 ایلوب کندی دعوا سنک صدقنی اثبات ایلک ایچون دیدی (مثنوی) خویش من والله بر خویش تو * هر نفس
 خواهد که میردیش تو * بنم کندم سنک کندک ایچون خوشتر بونده ذات معشاسند استعمال اولدور یعنی بنم
 ذات بالله سنک ذاتک ایچون هر دم استر که سنک او ککده اوله وسکا فدا قربان اوله (مثنوی) کائنات کس روان سن
 فدی * از حیر جان من واقف بدی بویستک فارسیجه تقریری کاشکی جانک از حیر جان من واقف بودی که بجانک
 روان من فدا بادد عیال اولدور یعنی نوایدی سنک جانک که بنم روح روانم کا فدا اولسون بنم جانک خیر ندن واقف اولیدی
 بنم مرادی بیلیدی (مثنوی) چون تو بامن این چنین بودی بطن * هم زجان بیزار گشتم هم زتن * چونکم سن بکاسو
 طن ایلدکده بویه اولدکده هم جانم بیزار اولدم هم تمدن * مثنوی * خالک زار سیم زور کریم چون * تو چینی بانه ای
 جانرا سکون * طیرانی سیم وزرا وزره ایلدکده چونکم سن بنم ایلد بویه سن ای جان سکون و آرام اولان یعنی ای جانم
 سکون و آرام اولان کسه چونکم سن بخله بویه ضد و مخالف سن سیم وزرا وزره طیراق صاحبک واذن فراغت ایلدک
 انکچون سنکله ضد اولمق مناسب دکا در دیدی * مثنوی * تو که در جان دلم جامیکی * زین قدر از من تبرامیکی *
 سنکه بنم جان دلمده بر ایلرسن بوقدر و سوزمدن بدن تیری ایلرسن (مثنوی) تو تبرا کن که هست دستکاه ای تبرای تو
 جانرا عذر خواه * سن تیری واستغنا ایلدکده زراسکا دستکاه و قدرت وادرای سنک تیری واستغنا که جانم عذر خواهد
 یعنی سن هر بار که بدن تیری از لغه واستغنا قیالغه قصد ایلدکده سن بنم جانم نک عذری دلیجیدر وسکا تضرع ایلجیدر
 * مثنوی * یاد میکن آن زمانی را که من * چون صم بدم تو بودی چون شمن * سابقه اولان اول بر زمانی ایدالیه که
 بن صم کبی ایدم سن شمن کبی ایدل یعنی بن بت و سن بت پرست کبی ایدل مرادین معشوق و سن بکعاشق ایدل دیک
 اولدور بویانده بوجه نعل علقه کمال متابعتی و زیاده انقیادی اولدیفک صورت حالی مراد اولور * مثنوی *
 بنده بروقی تو دل افروختست * هر چه کوی بخت کوی بدو خست * من سبناخ توام هر چه بری * یاترش بیا که
 شیرینی سزی * زن شونه یعنی نفس عقل تدخونه کمال اطاعت و انقیادی خالنده دیر که بنده سنک امر کا
 موافقتی اوزره کوی منور در هر نه کاریکه دیه سن بشورم هیایله بنده دیر که دل سوخته در سوخته است تقدیر بنده در
 بوم سوخته اولان بنده و کوی اولقده قابلد رو کوی کل سکایا غمدر دیک زیاده عاشق منقاد اولسندن کایه اولور دخی
 دیر که بن حوائج طاعت کبی ام غرنه کبی بشورسک قایل یا کبی شور بیا که شیرین شور با سن لایقسن اکابر بن
 مضیم سکا * مثنوی * هر که من بن با من ایدم * پیش خدمت ارسر جان ایدم * اول معارضه و فتنده عظیم
 خطایلدم کفر مو یادم اشتها ایدم کلام حکمک او کنه جان طرفندن کادم یعنی جان ودل او چندن زیاده ذوق محبتله
 کادم * مثنوی * خوی شاهانه ترافنا ختم * پیش تو کستاخ اندرنا ختم * سنک شاهانه اولان خوی و عادی کلام
 سنک او ککه کستاخانه مورد یعنی سنک ادبیکر رعایت ایتوب بی ادبانه سوق کلام ایلدم * مثنوی * چون زعفرانو
 چراغی صاحبم * توبه کردم اعتراض ایدختم * چونکه سنک عفو کدن بر چراغ دوزم ایلدیکم خطایله توبه ایلدم
 واعتراضی بیانه ایدم * مثنوی * می نمیش تو شمیر و فتن * میلشم پیش تو فردن رابر * سنک او ککه شمیر
 و کفن فورم بونی سنک او ککه حکرم اور (مثنوی) از قراق تلخ می کوی سخن * هر چه خواهی کن و ایکن آن مکن
 آجی فراقدن سوز سوزد من هر نه استر بسک ایلدکده بونی ایلدکده * مثنوی * در تو از من عذر خواهی هست سر *
 با تو بی من اوشق مستر سنک وجود کده بدن اوتری بر عذر خواه سر وادری او خود بر عذر خواه مستر و روحی وادری
 سکا بنسز اولد داغبر شفیعدر و اول مستر و اولان عذر خواهی بویستله تفرایدوب یورلرمی عذر خواهم در درونت
 خلق نیست * ز اعتماد اول من بزم جنت * بنم عذر خواهم سنک درونکده سنک خلق کریمکدر کا اعتماد ایلکدن
 بنم قلبم جرم دیلدی که او خلق کریم صاحبی مواخذه ایلدکده بویکونه جرأت و جسارت قیلدی (م) رحم کن پنهان
 ز خود ای خشمکس ای که خفت به زخم من انکبین ای مکافیا حتم اوتری خشمکین اولان کندی درونکدن بکاینمان
 رحم ایلای سنک خلق کریمک بویکونه پنهان کنیندن بنم ترو شیرین تردری (زین فتنه می کف با لطف و کساد) در میانه کربه
 بری فتاده زن مردع به بوسلویدن لطف و کسادله سوبلیدی اثناء کلام مدد زن اوزره بر کربه واقع اولدی اگر چه بوسوزل
 صورت نمده درن اسامین مرد ابرای به التیام ایلک طریق اوزره واقع اولدکده امانت سنک علقه کمال متابعت

وطاعتی صورتی حلیدر ادنی عرفانی اولان کسه به بویانلرک تاویل و توحیدی مبین و طاهر اولد یغیچون دفعه دن
 حصه عقله تفکک معامله و مکالمه سی اولد یغی بوعلمک طالبی قنده شیوع بولدی یغیچون هر ریتده مراد نفدر
 و با عقلدر دینلوب تطویل کلامدن اعتماد اعلی فهم الطالبین احترام اولدیدی * مثنوی * کربه چون از حد گذشت
 وهای های * زو که بی کربه بد او خود در لای * کربه وهای های چونکم حددن یکدی اندن که خود کربه سز کوکل
 قاپی ایدی * مثنوی * شد از ان باران یکی برقی بدید * زد شراری بر دل مرد و حید * اول بارانند که مراد کوزا شد
 اندن بر برق ظاهر اولدی ریاضت و قناعت عالمنده فرد و حید اولان مردلک و کای اوزره شراره اوردی یعنی زنگ
 کربه سندن اعر اینک قلبه رقت و مرحت کایب متأثر و منفعل اولدی * مثنوی * آنکه بنده روی خویش بود مرد *
 چون بود چون بندگی آغاز کرد اول کسه که مرد آنک روی خوبنک بنده می ایدی و آنک جان ودل ایلدکده می ایدی
 مرد نیجه اولور چونکم اول مرد بنده که آغاز ایلدی (مثنوی) آنکه از کبرش دلت لرزان بود چون شوی چون پیش تو
 کران بود * مثلاً اول کسه که آنک کبرندن سنک قلبک در تریجی اولورسک نیجه اولور اول سنک او ککده کران اوله وسکا
 تواضع رتدل قیل (مثنوی) آنکه از نازش دل و جان خون بود * چونکه ایدد ناز از چون بود اول کسه که آنک نازندن
 دل و جان خون اوله چونکم او محبوب نیازه کله اول عاشق نیجه اولور * مثنوی * آنکه از جور و جفا پیش دام ماست
 عذر ما چه بود چو اورد عذر خاست * اول کسه که آنک جور و جفا سندن بزه دام وادری بزم عذر نیجه اولور چونکه
 اول عذر فاقدی یعنی بود کراولان و جوهک جله سنده صبر و تقوه له مجال بوقدر (مثنوی) زین للناس حق اراستست
 زانچه حق اراست چون دانست حجت * بویست سورة ال عمرانده در (زین للناس حب الشهوات) یعنی زینت اولندی
 انسانه محبت و شهوات نفسانیه و مزین حقه قنده حقه و زرا خالق افعال و اعمال اولدر (من النساء) من بیان ایچوندر
 و شهواتدن جالدر و شهواتی بیاندرای حال کونم امن طاقفه النساء دیکد زونسا ایلدکده اولمسی بوطا فقه نک فتنه سی
 سائر اشیادن اشد اولدیفنه اشارتدر (والنیر) و حال کونم امن الاولاد و الانسال بنین و بنات دخی محبت و شهوات
 نفسانیه در زیر اسالک بونلرک سبیله نیجه معاصی ارتکاب ایدوب راه حقه مانع اولور کما قیل اولادنا کادنا و ان عاشوا
 افتنوا و ان ماوا الحرقونا (والقناطر) جمع قنطار و قنطار مال کثیره به دیر لقال ابوهریرة رضی الله عنه هو اننا عشرة
 الفواقیه واربعون درهمه بعضلر تمش بیک دیملر و بویک التونه دخی قنطار دیرلر (المقنطرة) ای المضرب و به المنه و شیه
 و بعضلر مقنطری بی محکمه و محصنه ایلدکده تفسیرا غشدر دیر لقال قنطرت الشئ اذا حکمته ای المحصنه الخ حکمه دیک اوله
 کذا فی معالم التنزیل و بعضلر مقنطری قنطاردن ما خود در دیر لرتنه کم بدرة و الف موافقه و دراهم مدرمه بد کار ی
 کبی بوقصدیر برجه قناطر ی تا کید اولور و قال ابن زبان رضی الله عنه القنطار طیرالاموال فوق الارض و المقنطرة
 المدفونة الذهب و الفضة اول قناطر مقنطره التوندن و کوشدن اولد یغی خالده (والخیل المسومة) معطوف علی النساء
 خیل مفرد اللفظ مجموع المعنی در قوم کبی واحدی فرسدر و مسومه تعقیل باشدن اسم مقنطره و لدر ما خود من السمة
 وهی العلامة و یا خود سائمه دن ما خود اوله تنه کم دیر لراسام الدابة و سومه ای ارسلهای الی الری بوقصدیر برجه
 مسومه مرعیه دیک اولور یعنی اول محبت شهوات افراس معلندن اولد یغی خالده (والانعام) جمع نم ای الابل
 و البقر و الغنم (والحرث) ای الزرع بوجه فتنه سالدکدر که راه حقدن و وصول جناب وجود مطاقدن دور ایلدکده (ذلک) یعنی
 شود کراولان اشیا (متاع الحیوة الدنیا) متاع دنیای فانیه در قلیل الانتفاع و سریرع الزوالدر (والله عنده حسن
 المآب) ای حسن المرجع الذی لا یزال ولا یغی و هو الجنة و حضرت خد اوند کار یور لکه اول عرب بادیه نشین خاقونک
 کندی به انقیاد و محبت کور بیک بالضروری بی صبر و قرا اولوب کا اطاعت ایلدی زیر اساجه سندن اولان حب
 مشتهیات که نام ایچون زینت قیلندی حق اراسته ایلدکدر اول نسنه دنکه حق بزه دی خلق اندن صبر امانی نه بیلور
 واندن نیجه خلاص اولور بویستده واقع اولان قایم مقام فاعلی انسان طرفندن آراسته و پیراسته ایده اول سکر دن
 کسه خلاص اولر مکر هایت اوله * مثنوی * چون بی بسکن الیماش آفرید * کی تواند آدم از حوا برید * چونکم
 حق تعالی حضرت تری مرده نسایی استیناس واکسکون و آرام ایلک ایچون براندی آدم علیه السلام حوادن چن
 کسلکه قادر اولور تنه کم سورة اعرافه اولان بویست کربه بومنه نایه شهادت قیلور (هو الذی خلقکم من نفس واحدة)
 یعنی اول الله مزی خلق ایلدی نفس واحده دن یعنی آدمدن (وجعل منها زوجها) و دخی اول نفس واحده دن
 قیلدی زوجی یعنی حوائی (لیسکن الیها) ای لیستانس به یایعنی انکله استیناس ایتسون ایچون بن جناب عزت
 حوائی نسکین و تانیس آدم ایچون خلق اید بیک آدم حوادن نیجه منقطع اولور پس بنی آدم دخی کذلک * مثنوی *
 رستم زال اربود و زجره پیش * هست در فرمان اسیر زال خویش * اگر بر کسه فرضی رستم زال اوله و زجره دن زیاده

بواس اینک تعین خاصه می جهتند آیه ضد اولدی و خاصه تعینی جهتند ضد اولدی کذلک روغن وجود انسانی
 ماه الحیوة برزانیسیدن نشو و نما و حیات و غذا و ولورکن و آب حیات حقیقی اکا کالما فی الجسم والدهن انده سرایت
 قیلورکن متکبر علی الله اولمقندن و معصیت و مخالفت قیلقدن و خاصه بشریتلرین افنا ایدوب حقیقته متصف اولان
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه دخی ضد اولمقندن و عداوت و بغض قیلقدن خالی اولمز چونکم اصل
 مرتبه لده که بی رنگ کما باریک کما مرتبه لدر که عالم معنایه عالم صورتدن عبارت درضدیت و مغایرت مقرر اولمق
 بویکینک اصحابی مابینده دخی ضدیت مقرر درنته که بویکی مرتبه تک اصحابینک ضد اولمسنه و مرتبه لری
 حکمیه جنگ و جدل قیلسته بویکی تمثیل ایدوب یوردر (م) چون کل از خاست و خوار کل جزا هر دو در جنگند
 و اندر ماجرا چون کل خاردن در خار کاندن نیچون هرایکسی جنگده و خلاف و نزاعده در یعنی انبیاء علیهم السلام
 و اولیای کرامت هریری وحدت باغتنک کاید راما اکثری خار وجود کفار و بخارندن حاصل اولمدر و بعضی
 دخی اگرچه انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامدن طوعشدر ولیکن اصلارنده و جدلارنده خار کفر ثابت اولمشدر
 اکثر خار وجود کفار و بخار دخی انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامت کلارندن ظهوره کلسدر نیچون هرایکسی
 جنگده و ماجرا در درو کشمکش و چون و چرا قیلور لمع هذا اصلیت و فریت مابینارنده ثابت درانچون ظهور خدا
 الاشیاء تعرف باضدادها فخواصه اضداد اوصاف و اسمایه پیدا و هویدا اولمشدر پس مظاهر اسماء متضاده
 مابینده دخی مخالفت و منازعت ظهوره کلسدر مثنوی * یا نه جنگست این برای حکمتست * همچو جنگست
 خرف و زدن صنعتست * یا نه اینست و نه آن حیرانست * کج را جو کج درو برانست * یا خود بویانبیاء علیهم السلام
 و اولیای کرام هدایت شعاره کفار و بخار ضلالت دنازل جنگی حقیقه دکدر بلکه برای حکمت بالغه و اظهار
 اسرار کائنات ایچوندن مثلا جنگ و نزاع خرف و روشن کبی که بر صنعت در صورتا برای مصلحت و حقیقه اتحاد و الوقت
 و تشدید بنای مصلحت و صنعتدر اگر نظر حقیقت یکنه بقدرت نه برای حکمت و مصلحت جنگدر و نه اول صورتا
 اولان جنگدر بلکه حیرانلقد کج و حقی طلب الیه ککنز و وحدت اضداد و اختلاف و برانلغده درو کثرات
 و اختلافاتک مع قیامها و بران و خرابی بوکونه معلوم اولور که مثلا خیال طله نظر قیاسک اشخاص مختلفه و السنه
 متشوعه و افعال و حرکات متضاده و متباینه ایل قیل و قال و جنگ و جدال و نزاع و قتال ایلکده درو صورتا اولان
 اختلافاتی و بران قیاسک و باطن پرده به داخل اولمک و کندیکی دخی بی وجود بر امر اعتباری بولمک کتر مخفی
 بولور دل بعد سر و حکمت نه اید بکن یلور دل * مثنوی * آنچه فو کجش تو هم میکنی * زان تو هم کج را که میکنی *
 اولنسته بیکه سن آتی کج تو هم ایلرسن اول تو هم دن کجی کم ایلرسن یعنی ای کندوی کج و حده واصل اولدم دیو تو هم
 ایلن کسه اول یلدر بک و واصل اولدینگ معنایی سن کج و وحدت تو هم ایلرسن اول تو هم دن اول کج و حده کی کم
 و ضایع ایلرسن زیر امدام که منده کج و حده کی بولدم واکا واصل اولدم دیو تو هم می موجود اوله البتته کج و حده تک
 مفقود اولمی محقق اولور (مثنوی) چون عمارت دان تو هم و رایج * کج بود در عمارت جایج * و هم و رایجی سن
 ای واصل کج و حده تم دین عمارت کی یل عمارتده کجک بر لری اولمز بلکه کجک محلی و برانلقد در پس طالبک دخی
 یلدم و بولدم دیو تو هم و رایج بر ندم موجود و معمور اوله انده کج و حده نیچو بولور و بقیه وجودی اولان کسه
 نوجهله کج و حده محل و مظهر اولور * مثنوی * در عمارت هستی و جنگی بود * نیست و از هستی استی بود * عمارتده
 و اراق و جنگ ایلک اولور زیسته و اراقلردن زیاده عار اولور یعنی نیست که ظاهر امو موجوداته نسبتله کج و حده در پس
 ظاهر ایت اولان کج و حده و انک اهل اولان اصحاب فناء وجود لردن و تعینلردن و بونلر اهللردن زیاده عار اولور
 پس ای واصل کج و حده تم دین دینه و حده مطلقه بی محل جنگ و اختلاف اولان وجود کاه نیچه بولور سن و انک
 وجودنده عاری و ارا ککن مع بقیه الوجود آتی نه وجهله یلور سن دیمک اولور * مثنوی * بی که هست از نیستی
 فریاد زده بلکه نیست آن هست را واداد کرد * زیرا که و اراق بولقدن فریاد ایلدی نی کردلغنه مصروف اولور
 و تقدیر کلام زیرا که هستی از نیستی فریاد نکدر دیمک اولور بلکه بولقدن اول واری کندیدن کیر و ویرمک ایتدی یعنی
 دور و بعد ایلدی خلاصه کلام نیستدن مراد عالم معنی و انک اهل اولان اصحاب فناء و هسندن مراد عالم دنیا و انک
 اهل اولان اصحاب وجود و اهل غنا در پس اهل دنیا ک زعمری بودر که بز بولقدن و اهل فسادن کیران اولور
 و انلردن نفرت قیلور زدر بوزعم خطا در بلکه امر بر عکسدر اهل وجود اهل فسادن و مرتبه فسادن فرار ایلاری
 اهل فسادن انلری باطنی کاندن دور ایللردن حاصل اولور و بوجه اصحاب فسادن باطنی کاندن و محبت ایدلردی
 اهل دنیا انلر هزار جاله طالب و راغب اوللردی (م) بولور من کیرا هم نیست * بلکه از تو کیرا است نیست

ای اهل وجود سن دیمه که بن بوقدن و اهل فسادن کیرا هم نیست بلکه اول بولقدن عالمی و انک اهل بیکری مرتبه سندن
 نفرت اید بیکدر کرسن دیر سنکه اهل فسادن کندی به دایم دعوت ایدوب و بکامیل و رغبت ایدوب سندن اونیجهله
 نفرت ایدوب جواب * مثنوی * ظاهر را بخواندت اوسوی خود * و زدر و ن میراندت با چوب رد * نم ظاهر اوسوی
 کندی جائینه اوقور و درو سندن سنی چوب ردله سورر انک درو سنک نفرتی سنک وجودنده اولان نفرتی ظهوره کتور
 (مثنوی) نعلهای باز کونست ای سلیم * نفرت فرعون میدان از کیم * ای ساده دل کسه بویست سابقده ذکر اولان
 اهل فسادن اهل دنیایی طالب و اهل دنیا انلردن هارپ اولمی باز کونه نعللردن نته کم ایزا زدر مقدن اوزری آیه نملری
 ترس اوردر اول نعل باز کونه اولان انلر ایزنه و اثر نه بقان اگر ظاهر نه اعتقاد ایلرسه مراده اصابت ایلش
 اولور چونکم بونل باز کونه بی ندر یلکده نفرت فرعون موسای کیم حضرت نلردن بیل ظاهر اوسوی علیه السلام
 آتی دعوت ایلردی و باطنی انلردن نفرت ایلردی پس حضرت موسی علیه السلام باطنی نفرتی فرعونک وجودنه
 تأثیر ایدوب ظاهر حضرت موسی علیه السلام نفرت ایلردی و کذلک حضرت نبی علیه السلام اوجهلدن
 قاجسی و اوجهلک اندن قاجسی و حضرت ابراهیم علیه السلام نمرودی دخی بوکا کوره قیاس الیه و هراولیا به
 منکر اولوب انلردن نفرت ایللردی دخی بوکا کوره قیاس الیه * سب حرمان اشقیما از دو جهان که خسر الدنیا
 والاخره * اشقیانک ایکی جهانک عزت و دلندن محروم اولمدر سنک سیمینک ییاند که خسر الدنیا والاخره اولمشدر
 یعنی دنیا آخرتده مخدول و مدحور قالمشدر (مثنوی) چون حکمتک اعتقادی کرده است * کاهمان بیضه زمین
 چون زرده است * چونکم حکیم جک تمام اعتقاد ایلدر بویله دیو که آسمان بیضه زمین صاریسی کیمدر حکمتک
 مذهبی بونک اوزر یسه در که جمیع افلاک کری الشکل بیضه کیمدر و خاک افلاک میاشده بر طه تک صاریسی
 کیمدر * مثنوی * گفت سایل چون بماند این خاکدان * در میان این محیط آسمان * سائلدن برسی دیدی
 بو خاکدان نیچه قالدی بو محیط اولان اسمانک اور تاسنده (مثنوی) همچو قندیلی معلق در هوا * فی باسفل میرو دخی
 بر علا * هواده معلق بر قندیل کبی نه اسفل و نه اعلا به کیمدر بلکه میان آسمانده شویله معلق طور بونک معلق
 طور و مسنک سبی ندر دیدی (م) آن حکمتش کج کجذب سما * از جهات شش بماند اندر هوا * اول حکیم اول سائله
 دیدی آسمانک جهات ششدن جذب ایلسندن زمین هواده معلق قالدی بو معنایی سائله تفهیم ایچون مقناطیسدن
 دوزلش قبه به وزمینی کوه حیدیه تمثیل ایدوب در (م) چون زمقه مقناطیس قبه ریخته * در میان ماند آهنی آویخته
 مثلا آسمان مقناطیسدن دوزلش بر قبه کبی اصلش بر آهن اور زاده قالدی یعنی زمین بر آهن طوب کبی
 و آسمان مقناطیسدن دوزلش بر قبه کبی هر جابیدن زمینی جذب ایلدیکندن زمین میان آسمانده معلق قالدی دیمک
 اولور اما بومذهب ضعیفدر (م) آن ذکر کفت آسمان با صفا * کی کشدر خور زمین تیره را * اول بر غیری حکیم ایتدی
 آسمان با صفا تیره و کثیف زمینی کندینسنه بکن چکر یعنی چکر زیر الطیف کثیف جذب ایلک شاتسندن دکدر
 * مثنوی * بلکه دفعش میکند از شش جهات * زان بماند اندر میان عاصفات * بلکه آسمان زمینی شش جهاتدن
 دفع و در ایلر زیرا که اطمینان اول سیمین زمین عاصفات مابیننده قالدی یعنی زمین آسمانک شش جهاتدن طرد
 ایلسندن ریا ح میاشده معلق قلوب شش جهاتدن بر جابه کیده همشدر * مثنوی * پس زدفع خاطر اهل کمال *
 جان فرعونان بماند اندر ضلال * چونکه بومقدمه معلومک اولدیه و آسمان اطمینان زمین کثیفی هر جابیدن
 رد ایلسی ظهوره کدیه پس اهل کمال اولان اولیاتک خاطرینک دفع ایلسندن فرعونلر جانی ضلال و وبالده قالدی
 و اهل کاله منکر اولوب انلر صحبت ارادتدن اجتناب قیلدی (م) پس زدفع این جهان و آن جهان * مانده اند این
 بیرهان بی این وان * پس بوجهانک و اوجهانک دفعندن بو بولسز واد بولسز و آنسز قالمشدر و خسر الدنیا والاخره
 اولمشدر بویات کریمه سورة حمده در * قال الله تعالی خسر الدنیا والاخره ذلک هو الخسران المبین * یعنی شول وقتکه
 بوجهان موت واسطه سیه اول بولسز لری کندیدن آخرت جائینه طرد ایلیه آخرته مناسب کار لری واستعداد لری
 اولدینی اجدلدن عالم آخرت دخی بونلر لذت و بر میوب دفع ایلیه (وحیل فیم و بین مایشتهون) آیت کریمه سنک
 خواصجه دنیا جابندن اولان لذت لری ایه کندیلری مابینه بر سور معنوی حائل اولدینی اجدلدن دنیا جابندن لذت
 اله میلر و آخرته متعلق بر علاری و کار لری اولدیفنه بناء آخرتدن دخی حظ و نصیب بویله لریس بوجهانک و اوجهانک
 دفعندن دنیا و آخرت لذتدن محروم اوللر (مثنوی) سر کشی از بند کان ذوالجلال * دانکه دارند از وجود ذوالجلال *
 ذوالجلال اولان الالمک بنده لردن اگر باش چکر سن بیل که انلر سنک وجودندن ملال طور تر اولشند بیکان الهی اولان
 ولیر * مثنوی * کم یادارند چون پیدا کنند * کاه هستی تراشیدا کنند * کم ریا طور تر چونکم ظاهر ایدلر سنک

اجزاسندن ناله و فغان اشدهی نوحه ظاهر نوحه کوبلر نابدید و نابدی یعنی آثار نوحه ظاهر و ذوات نوحه کران مستور و نابدید اولمشدی (م) زانسخو نام باشان شفیق اولهاسا اشک و بران جان شان چون زالهاسا انلرک استخوانلرندن صالح علیه السلام ناله لاشدهی کوزباشی دو کوجی ایدی انلرک جانی زاله لکری یعنی بونلری بوحالت اوزره مشاهده ایلدی (م) صالح آن بشفید و کربه ساز کرد * نوحه بر نوحه کران آغاز کرد صالح علیه السلام بونی اشدهی و اغلغه باشلدی نوحه اید بچلر اوزره نوحه ایتمکده شروع ایلدی (مثنوی) گفت ای قومی سیاطل زیسته * وز شما من پیش حق بکرسته * حضرت صالح علیه السلام اول قومه بو کونه خطاب ایدوب دیدی ای باطل ایلدیرلش بر قوم و سزدن اوتری بن حق حضورنده اغلغم و سزدن حضرت حق جوق شکایت ایلشم حضرت صالح علیه السلام اول قومنک هلاک اولمشد نصکره انلرک بو کونه خطاب ایلدی حضرت نبی علیه السلام بدر غزاسنده مقتول اولان کفره ناک اجسادنه خطاب ایلدی بویه دیمسی کیدر کما قال علیه السلام (انا وجدنا ما وعدنا ربنا حقا ففعلنا و جددنا ما وعدنا ربکم حقا) روایت اولنور که چونکه بدر غزاسنده کفر مار مقتول اولدیلر و انلرک اجسادلرین کتوروب بر چیه قوره طولدر دیر حضرت نبی صلی الله علیه وسلم انلرک اوزریشه کلوب انلرک بو کونه خطاب ایلدی لکه تحقیقا بزیمزله وعده ایلدیکنی بولدی حق و ثابت بولدی پس سزدخی و بیکرک وعده ایلدیکنی تحقیق حق و ثابت بولدی بیکری حضرت عمر رضی الله عنه ایدی یارسول الله ارواحی اولین اجساد من ده یه نیچون سوزسوزیلر سز حضرت رسول علیه السلام اکا جواب و برور یوردی والذی نفس محمدیه مانتم باجمع لما قول منهم لکن لا یجیبون بوحديث شریف دلالت ایلر که اشقیانک جانی بعد الخروج عن الابدان عذابده باقی اولور (مثنوی) حق بکفته صبر کن بر جورشان * بندشان ده بس نمائند از درویشان * حضرت صالح علیه السلام اول حینده کند یسته ایدی حق تعالی بکا انلرک جور ی اوزره صبر ایلدیمشدر انلرک و بر انلرک دور زما تندن جوق قالمادی (مثنوی) من بکفته بندشد بند از حفا * شیر بند از مهر جوشد و ز صفا * حضرت صالح علیه السلام ایدر بن حق تعالی به دیمشدم بنم نصیحت انلرک حقانندن بند اولدی یعنی منعقد اولدی زیر نصیحت سودی مهر و صفادن قینار و درونک محبتندن ظهوره کاورس متکلمدن تکرار مخاطبه التفات ایدوب اول مهور اولان قومه بو کونه خطاب ایلدی * مثنوی * بسکه کردید از حفا بر جای من * شیر بند افسرد در رکهای من * زیاده جفا ده که بنم حقه ده ایلدیکر نصیحت سودی بنم طمر لمدن منجمد اولدی و سزه نصیحت قیلغدن قلم نفرت قیلدی * مثنوی * حق مرا گفته ترا طنی دهم * بر سران زخمها مرهم نهم حق سبحانه و تعالی خاطرمی چیر و تسلیمه ایتمک ایچون بکادیمشدر سکا زیاده لطف و برورم اول زخملرک باشی اوزره مرهم قورم (م) صاف کرده حق دلم را چون سما * رفته از خاطر م جو ر شما * حق تعالی حضرت تری بنم قلبی سما کبی صاف ایلشدر بنم خاطر مدن سزل جور کز شما کبی سپور مشدر (م) در نصیحت من شده بار در * گفته امثال و سخنم اچون شکر * تکرار مرحت و شفقت جهنندن بن سزه نصیحتده اولشم شکر کبی سوزلر و مللر دیمشم (م) شیر تاز از شکر انکیخته * شیر و شهدی با سخن امیخته * شکر دن تاز و سودید ایلش ایدم سوز ایلد بر شمد و شیر ی قرشدر مشدم یعنی لطیف و شیرین سوزلر دیمشم (م) در شما چون زهر کشته آن سخن زانکه زهرستان بدید از بیخ و بن سزل وجود کرده اول لطیف و شیرین اولان سخن زهر کبی اولمشدی زیرا که اصلندن و کونکندن زهرستان ایدیکر * مثنوی * چون شوم نمکین که غم شدر نمکون * غم شما بودید ای قوم سرون * نیچون نمکین اولم که غم باشی آشنی اولدی ای تند و حرون قوم بکا غم سز اولدیکر (م) هیچ کس بر مرل غم نوحه کند ریش سر چون شد کسی مور کند * هیچ کسه غم مرل وزولی اوزره ناله و نوحه ایلدی چونکه باشک برامی کندی بر کسه اندن اوتری قیل قورری و انک زوالی ایچون صاحب مة قالن بولوب فریاد قیلوری (مثنوی) رو بخود کردی کف ای نوحه که * نوحه اترام بندیردان نقر * صالح علیه السلام کند یسته نوحه ایلدی و ایدی ای نوحه کراول نقر سزل نوحه که دکر * مثنوی * کز سخوان ای راست خوانده مین * کیف اما خلف قوم ظالمین * سوز قاعرافده اولان آیت کریمه به اشارتد رالله تبارک و تعالی حضرت شعیب علیه السلام بیورلر (الذین کذبوا شعیبا کانا هم انما سمن فتولی عنهم و قال با قوم لقد ابلغتکم رساله ربی و نصحت لکم فکیف آما علی قوم کافرین) شول کسه که شعیبی تکذیب ایلدیلر من حیث الدین والدنیا خسرا نه مخصوص همان اندر اولدیلر جناب حق بونله عذاب کوندر و ب مهور اولدیلر بعد نزول العذاب حضرت شعیب علیه السلام بونلر دن اعراض ایلدی و دیدیکه ای قوم تحقیقا بن سز و بک رسالتنی ابلاغ ایلدم و کمال لطف و ملاحظه موعظه و نصیحت سوزلدم قبول ایلدیکر بس حضرت شعیبک قومنک هلاک اولمشی اوزره حزنی مشند اولدی بس اشدهی ناله و فغان ایدوب دیدید و کتب آسان نه حاله حرون اولورم کافر قومنک هلاک اوزره آسانه نفس

مشکله در آسی یاسی دن در دخی بابدندر آسی فلان علی مصیبه دیر لر یقن بر کسه بر مصیبت اوزره محزون اولسه اما بوراده ایکی سوال وارد اولور بری بویست که حضرت صالح علیه السلام لساندن قومنک هلاک اوزره محزون اولق صد ندن دینشدر آیت کریمه ایسه حضرت شعیب علیه السلام لساندن بر س نیجه موافق اولور ایکنجیسی بوک آیتده کافرین و پیته ظالمین واقع اولمشدر بس نکته ندر جواب بودر که (لا تفرق بین احد من رسله) نکته سنی مشعر اولور و انیالک کمال اتحاد لر فی اعلام قیلور بونکته به تنبیه ایلک ایچون مصرع اولده اگری اوقومه ای قرآنی طوغری اوقون بیوردیلر یعنی ای مبینی طوغری اوقون فی الحقیقه شعیب علیه السلام بویه دیمسی همان صالح علیه السلام بویه دیمسیدر و بالعکس امدی قرآنی اگری اوقومه و اتحاد انیسا علیهم السلاهی فهم ایده کور کندیکنی مرتبه تفرقه ده قوم دیمک اولور کافرین دیمک دخی نظمه مناسب ایکن ظالمین اراد ایلاری انکیچوندر که کفره ظالمین مایمنده عموم و خصوص وارد اول کافرک ظالم اولد یعنی اشعار ایلر ایلک کز شکر و کفر ظلم عظیم و نایا ظلمه به دخی شامل اولور پس ظلمتک دخی هلاکته تأسف و تلافیف ایلک ای اعلام ایلر (م) باز اندر چشم دلد او کربه یافت * رحمتی بی علنی دروی بتافت کیر و ار صالح علیه السلام کوزنده و قلبنده کربه و کربه ناک باغی اولان رختی بولدی بر سبب سز رحمت انک وجودنده ظاهر اولدی (م) قطره می بارید و حیران کشته بود * قطره ییعلت از دریای خود * کوزندن قطره مرشکی یا غدردی و حیران اولمشدی جو دو کرم در یاسندن سبب و علت سز بر قطره ایدی (م) عقل اوی گفت کین کربه ز چیست (بر چنان اف و سیان شاید کربت * صالح پیغمبر علیه السلام عقی کند یسته ایدیکه بو کربه نند و انجلین تمسخر و استهزا اید بچلر اوزره اغلغی لایق میده * مثنوی * بر چه می کری بکور بر فعاشان * بر سپاه کینه بندن فعاشان * نیچون اغلر من سوبله انلرک فعللری اوزره می اغلر من انلرک بد نعل اولان یعنی بد روش اولان کینه سنی عسکری اوزره می اغلر من بد نعل بد روش معناسنه اولور (مثنوی) بر دل تاریک بر زنسکارشان * بر زبان زهر هم چون مارشان * انلرک بر زنسکار تاریک کویلی اوزره می اغلر من انلرک مار کبی زهر لری زبانی اوزره می کربه ایلر من (مثنوی) بر دم دندن سکسارانه شان * بر دهان و چشم کزدم خانه شان * لغت حلیمده دیر که سکسار بر کونه مخلوق درایت باشلو طو کز دیشلو کبی صفالو فیل قوللو کوزلری صاری و کوده لری چویدر نکاوا کز فالون چر بر سده اولور یعنی حضرت صالح علیه السلام کندیلرینه تسلی و برور دیدیکه ای صالح بونلرک نه سنه اغلر من بونلرک سکسار دیشی و قوریر یعنی کبی دندن و دملری اوزره می اغلر من و یاخود کزدم خانه سی کبی اولان کوزلری و اغزلری اوزره می اغلر من دیمک اولور انلرک عقرب خانه سی اولان دهان و چشمی اوزره می اغلر من یعنی کربه و مر حمتک انلرک کزدم کبی مودی اولان زبانیلری اوزره و بد نظر لری اوزره میده (مثنوی) بر ستر و تمسخر و افسوسشان * شکر کن چون کرد حق محبوسشان * انلرک عنادی وطن و تمسخر و استهزای اوزره می کربه ایلر من شکر ایل که حق تعالی انلری زندان قهر ایچره حبس ایلدی ظالم اولان قومنک هلاک اولدی و آردی کسلوب منقطع اولدی بر نعمتدیر و نعمتک مقابله شنده دخی حق تعالی به حمد و شکر ایانک کلام عزتله اشارت اولمشدر کما قال الله تعالی (فقطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین) مثنوی) دستشان کز بایشان کز چشم کز * مهرشان کز صلحشان کز خشم کز * انلرک الی اگری انلرک آباغی اگری کوزی اگری انلرک محبتی اگری انلرک صلحی اگری خشمی اگری یعنی اگری طوبی و اگری کیدی و اگری کور بیجی بر قومدر که درست بر فعللری بوقدر و اگری محبت اید بیجی و اگری صلح اید بیجی و اگری غضب اید بیجی بر طاقه در که مستقیم الاحوال اولیوب بر حاللری الله دکادر (م) از فی تقلید و زاریات نقل * پانها ده بر سر این بیر عقل * بیر حری چله کشته بیر خر * از ریای چشم و کوش هم دکر * از بهشت آوردن زندان بندکان * تا غمایدشان سقر مرورده کان * تقلید بر آخر کسه ناک قوائی و فعلی بوننه قلا ده کبی لازم ایدوب انک قولنه و فعلنه من غیر نظر و تأمل اعتقاد ایلوب تابع اولغه دیرلر کما قال صاحب الترفیات التقلید عبارة عن اتباع الانسان غیره فیما یقول و یفعل معتقدا للتحقیقه من غیر نظر و تأمل فی الدلیل کان المقلد جعل قول الغیر و فعله قلا ده فی عنقه حضرت صالح علیه السلام لساندن بویات نصیحت سماقی ایراد ایلور و لیکن هر مقلد اولان کسه به دخی تعرض و قویجی مر ادا اولور و دیدیکر بوقوم بیداد آبا و اجداد لرینه تقلید ایلرندن اوترو دخی نقل و روایات رابا تندن اوتری یعنی علملرندن اوتری بیر عقلک جانی اوزره یعنی عقل معادل و یاخود حضرت صالح علیه السلام بر سدادک جانی اوزره آیتی قودیلر روایات نقلیات و روایاته ایدیلر یعنی هر بار که صالح علیه السلام هرامت اهل تقلیدی حقیقت و هدایت جابینه دعوت ایلیدیدی سلفلرین اقوال و اعمالنه جاهلا عن حقیقه الحال اتباع ایدرلر روایات و منقولاتی پیش و ایدوب ارد نیجه کیدر لر یقن بیر عقل و عالم حقیقت نقل اولان مر شد صالح بونلری دعوت ایلسه انک حال ارشاده ایلک اوزرینه آیتی قورلر و اسلاف

مقدمین افوال واعمال بلاشعور سندی دیویر که (انا وجدنا ابانا علی امة وانا علی آثارهم معتدون وکما قال
 تعالی فی ذم اهل التقلید من المشرکین واکفروا) واذ اقبل اهل امة واما انزل الله فاولیل تنبع ما الفینا علیه ابا واولو کان
 باؤهم لایعقلون شیئا ولا یستدون) بوال اهل تقلید کردن جانانیه سلفینک افوال واعمالی قید وقلاده ایلدکاری
 یچون پیر و آزاد اولدیله بعض نسخده شاه معجمه ایلد واقع اولمشد بوقدره اوزره پیر خریعی پیر صاقون ایلی اولدیله
 ایلد که جلوه سی پیر خراولدیله بری برلینک کوشنه وچشمه ریا ایلدن اوزری یعنی اکابر و عالیشانک
 کوزلر نه عادت اوزره اولان علملرین کوسترمک و قدمایه ایلدکاری متابعی انزل کوشنه اجتماع ایلدن اوزری
 بند تقلیده اسیر و یولارنش بر خریعی تدبیر کی اولدیله برلرا کر اول عادت اوزره ایلدکاری عبادتی ترک ایلدوب پیر عقه
 و عالم حقیقت نقله متابعت قیلسه لردی انزلک روسا و علمای انزل طعن و ملامت و ذم و غیبت ایلدر لیکه کوردکی
 فلان کسه فی آبا و اجدادی طریقه ترک قیلدی و واروب فلان کسه به تابع و بنده اولدی کما یقولون فی زمانه اذ فی تارک
 التقلید و سالت طریق التوحید پس جناب حضرت جنت اعلادن ارشاد و دعوت ایچون بوعالم انبیا و اولیادان
 بنده لکوردی تا انزل کوشنه برورده لری یعنی جهنم ایچون برورده و اماده اولدیله که انزلک علامتی تقلیدی
 ترک ایتمک و توحید و اسلام بولنه کتکدور * دریسان معنی مرج البحرین یلتقیان * انک معنای سیانده در که
 حق تعالی حضرت نری (مرج البحرین یلتقیان ینهم ما برزخ لایغیان) یوردی مرجت الدایه دیر سن یچن دایه بی مرعایه
 ارسال ایلست مرج البحرین ای ارسالها الله یعنی الله تبارک و تعالی ارسال ایلدی بحر یلج و بحر شیرینی بری
 برنه یلتقیان ای تجا و زان و تجاس سطحها یعنی بری برنه تجا و زان ایلدوب سطحی بری برنه عباس اولدی
 ینهم ما برزخ ای حاجز حصین من قدره الله لایغیان ای لایغی احوال ای لایغی احوال ای لایغی احوال ای لایغی احوال
 یعنی حدلندن تجا و زان ایلدوب بری برنک خاصه سن ابطال ایتمز (قبای الایم ککذبان) خطاب ثقلینه در یعنی
 و ککذبان یعنی نعمته تکذب ایلد سکر ای جن و انس * منوی * اهل نار و خلد بری * در میان نشان برزخ
 لایغیان * اهل جنت و اهل جهنم سن همه کان کور که ایکسی برد کلد اوزر لار انزلک اوزره سنده برزخ برورده
 و اردر که ایکسی بری برنک مر تبه سنه تجا و زان ایلر * منوی * اهل نار و اهل جنت * در میان نشان کوه قاف
 تجا و زان * اهل نار و اهل جنت بری برنه ظاهر اقرنشد لیکن انزلک مایندنه من حیث الباطن کوه قاف و بارلشد
 یعنی وضع اولمشد * منوی * همچو در کان خلد و زور کد اختلاط * در میان نشان صیابان و رباط * مثلا خاک
 و زور کی که معدنه بری بری ایلد اختلاط ایلدی اما خاکه زورک میانلر نه یوزیابان و نیجه یوز رباط و اردر * منوی *
 همچنانکه عقد در درو شبه * تختلط چون میمان یکشبه * اهل نور و اهل نارک و هدایت شعار و ضلالت کردارک مثالی
 انک کبیر که بر قلاده درو شبه منتظم اولدور کیجه لک مهمان کی اختلاط قبله آخر الامر هر کس کنیدی
 مقامه کیدر و عقدی جناب حق قطع ایلدوب بر مصداق (واما از الیوم ایها المجرمون) درو شبهی تمیز و تفریق ایلدوب
 عقد در در عقد تقدیر نه در (منوی) بحر را پیش شیرین چون شکر طعم شیرین رنگ روشن چون قر * اول بری برنه
 مختلط و ملتی اولان نصی شکر کی شیرین طعمی لذیذ و رنگی قر کی روشن طعمی شیرین و رنگ روشن چون قر * اول بری برنه
 اولان اهل طاعت و احباب هدایت اولور (منوی) نیم دیگر تلج همچو ن زهر مار * طم تلج و رنگ مظلم قیرواره نصی
 دخی زهر مار کی تلج طعمی آج و رنگی زفت کی مظلم دروندن مراد احباب کفر و معصیت و اهل ضلالت اولور
 منوی * خرد و بره میانه اوست و انج * بر مثال اب دریا موج * هر ایکسی بری برنه تحت و اوجدن اورر
 یعنی اهل خلد و اهل نار * هر ایکسی اشغی مرتبه دن و بوتر و مرتبه دن بری برنه دوقنور و اختلاط قیلور دریا صونک
 مثالی اوزره موج * یعنی دریا صونک موجی اشیغیدن و بوقریدن بری برنه دوقنور و اختلاط قیلور دریا صونک
 جهنم دخی بری برنه انک کی قرشوب خلط قیلور (منوی) صورت بره زدن از جسم تنک * اختلاف جانها
 در صلح و جنگ * محلهما بحر و حد تک نصی شکر * کبی شیرین در مراد احباب الطیفیه و جلاله درو نصی زهر مار کی تلج
 و رنگنده مظلمد که مراد اوصاف قهریه و جلاله دریاوی کونه اسماء و اوصاف آب دریا کبی موج موج دریای
 وحدتدن حاصل اولوب اسفلدن و اعلادن بری برنه اوریلوب و مختلط قیلشد یعنی مؤمنله که اهلک و موحدله
 اهل انکارک و اهل نورله اهل نارک اختلاط و اختلاف ایلدور و انفسده جسم تنکدن بری برنه اورمشک و ظهور قیلستک
 صورت و مثالی جانلک و صلح و جنگده اولان اختلاف در که صلح از صفت لطیفه و جنگ از صفت قهریه در * منوی
 موجهای صلح بره میزند * کینه از صفت کینه بر میزند * صلح موجی لطیف دریا شدن حاصل اولوب بری برنه اورر
 تری اولدر که کینه لردن کینه لری قی و ازاله قیلور (منوی) موج * دریا جانلک در * هر هار ایکسند زور

وزیر * جنگ موجی دخی شکر کل آخر اوزره دریای قهر الیهدر کلوب مجتلی زیر و محو ایلر * منوی * مهر نخل
 بشیرین میگذر * زانکه اصل مهرها باشد رند * محبت اجلی طلقیه چکر زور که مجتلی اصل رشدر * منوی
 قهر شیرین را تلخی میبرد * تلخ باشیرین یکا اندر خورد) قهر و عادت طلقی آجیلغه ایلدوب یعنی کنیدی جانانه جذب
 ایلدوب تبدیل ایلدوب زور تلخ شیرین ایلدوب تلخ لایق اولور یعنی یچن شیرینک جاننی غالب اولسه تلخ کی کنیدی به جذب ایلدوب
 انک تلخ کنی محو و تبدیل ایلدوب کذلک تلخک دخی غالب کله شیرینکی کنیدی به جذب ایلدوب محو و تبدیل ایلدوب
 انک چونکه تلخک شیرینکله معابر برده جمع اولن لایق و قابل اولمز زور ایکسی بری برنه ضد لردر ضد تلخ اجتماعی
 ایسه ممکن دکلدر (منوی) تلخ و شیرین دین نظر نایدید * اردر چه عاقبت داشتید * آجی و طلقی و نظر دین ظاهر
 کلر یعنی معنوی اولان تلخک و شیرینک بوحس ظاهر ایلد مدرک اولمز اهل بصیرت بونک ادراکی عاقبت پیچر سندن
 کورمکی یلور یعنی عاقبت بین ایلد اولان کوزله کورمکه قادر اولور (منوی) چشم آخرین تواند دید راست * چشم
 آخرین غرورست و خطاست * آخر و عاقبت بین اولان کوز راست کورمکه قادر اولور آخر بین کوز غرور و خطاست
 یعنی بوعالم صورت که روح حیوانینک آخری کبیر و چشم ظاهر انجق بوعالم صورتی * کورمک کبیر پس خطا
 و غلطدن خالی دکلدر بود کرا انسان تلخ و شیرینکی چشم ظاهر کورمکه قادر اولمز بلکه بونی کورمکه عاقبت بین اولان
 عبرت کوزی کر کدر دیک اولور (م) ای با شیرینک چون شکر بود * لیل زهر اندر شکر مضرب بود * حضرت مولانا
 قدس الله سره العزیز بعد شرح اوصاف المتضاده و مظاهر المتقابله فی الآفاق والانس اوصاف ملتبه
 و باز کونه نک شرحه و بوافعال ملتبه فی تمیز قیلان طائفه نک تفاوتنک تفسیر نه شروع ایلدوب یورر که ای چوق اسماء
 لطفیه و جلاله مظهری صورت شیرین و لطیف شکر کی شیرین و اردر که بوضوح اهل اناری لطف الهی و نعمت ربانی
 عدا ایلر لیکن زهره اول شکر ایلچنده مضرب اول نعمت ایلچنده نعمت ستردر کما قال علی کرم الله وجهه سبحان
 من اذعت رحته لاولیائه فی شدة نعمته واشدت نعمته لاعدائه فی سعة نعمته انک چون اطراف جنت مکاره و شکر
 و حوالی دوزخ شهور و لذتله احاطه ایلشد کما قال علیه السلام جنت الجنة بالمکاره و جنت النيران بالنهار
 حضرت رسالتیه علیه السلام انما الحق قهار و از قضا اتباعه اللهم انما الباطل باطلا و از قضا اجتنابه
 اللهم انما الاشیاء کما هی یورملری و اشیای مزوره فی افعال مزخرفه فی تمیز ایچوندر که حضرت رب العباددن استمداد
 ایلد که ارشاد در زیر اهر کس اشیای مشتمله و ملتبه نک تمیز نه قادر دکلدر الا اللهم علم و معرفت و تمیز و یکاست
 و یرد یکی قولر در پس بدین و طریقه اولان مشتمله و ملتبهی هر کس علم و یکاستی مقداری فهم ایلر (منوی) انکه
 زیر کتر شود بنشاندش * وان دکر چون برب و دندان زدن * اولکه غایتله اعرف عرف قادر وزیر کتر در لطف و نعمته
 مزور و مستر اولان قهر و غضبی رایحه سیله کلر و علم و یکاسته بومر تبه اولین اول بر غیر بی چونکه آبی و دندانته
 اوره اول وقت کار بوندن دخی ناقص اولان اغزنه داخل اولد قده یلور (منوی) پس لبش رذن کتد پیش از کلو *
 کرچه نعره میزند شیطان کاوا) پس انک ای اول زهر ناک اولان شیئی رد ایلر و غزنه دخولدن اول کرچه شیطان بیکوز
 دیو نعره اورر (منوی) وان دکر در کلو کلویدا کند * وان دکر در کلو کلویدا کند * و اول برنه بوعازنده پید ایلر یعنی
 علم و معرفتده ذکر اولان کسه لردن ناقص تر اولان کسه نک طعام حرام بوعازنده قبل الدخول الی بطنه ظاهر اولور
 و اول برنی قارنه داخل اولد قده صکره بدنده رسوا ایلر * منوی * وان دکر در کلو کلویدا کند * ذوق آن زخم
 چکر دوزخ دهد * و اول برنه حدت و فتنده یا خلع و بر اول طعام حرامک ذوقی چکر دلیلی زخم و بر یعنی حرام
 خور اولنک حین استجاده اول حرامک سوز و مضرب ظاهر اولوب انک ذوقی کا چکر دلیلی الم و زحمت و برر انک شکمتی
 و یامه عدنی در دیولاره ایر * کور و دیک اولور بوطائفه نوحا حق تعالینک رحمتنه مظهر اولدر در که عن قریب
 بر الرقی دیناده چکمش اولور و لولادیب الهی ایلد مؤدب اولوب توبه قیلور (منوی) وان دکر در کلو کلویدا کند * وان
 دکر در کلو کلویدا کند * و او برنه نیجه ایام رشم و در صکره حالت زعده پید اولور و او برنه بعد الموت قید بنده معلوم
 اولور (منوی) و در هندن مهلت اندر هر کور لایدان پیداشد یوم النشور) و اگر مقبره بدیده کامهلت و بره اولور
 حرامک عذابی کور میوب انده سالم اوله لاید اول زهر لک اثری حشر و نشر کوشنده پید اولور (م) هر نبات و شکری را
 در جهان * مهلتی پیداست از دوزخ زمان * هر نبات و شکری ایچون جهانده دور زمانده برمهلت پیدادر یعنی هر شیئی
 ایچون زمانک دورنده بر مدت و بر ساعت و اردر اول مدت کلمتیه اول کار ظه و ره کلز (منوی) ساله باید که اندر
 آفتاب * لعل ایلدر رنگ و رخساری و تاب * مثلاً یلر کر کدر که آفتابک بر تو تریه سنده لعل رنگ و بر اقلق و بر تو بوله
 (منوی) باز تره در دوماه اندر رسد * باز ناسالی کل احر رسد * کیر و برک تره و کامانده اولان سبز ایکی آید کاله یثوب

کیروقر می کل بریده دکن ایرشور کل اجره تخصیص حسن ورداجر لطیف اولدی بی حسیله در یوخسه غیرتی
 کلردی بوحکمده داخلدر (می) براین فرمودحق عزوجل * سورة الانعام در ذکر اجل (هو الذی خلقکم من طین
 اول الله در که سزی خلق ایلدی طیندن ماده اولی طیندر یا خودمضاف حذف اوله ای خلق ایا که من طین دیک اوله
 (ثم قضی اجلا) اندنصکره قضا ایلدی بر اجل غیر معین که موتدر (واجل معنی عنده) واجل معین اول الله کتندده
 مبتددر متغیر اولمز اجل معادن مراد قیامت اوله و یا خود ایتدای خلقتدن موت و وارنجبه اولان مدت اوله (ثم انتم
 یقرون) ای ثم انتم بعد ما علمتم قدرته علی ابدانکم و افنائکم و احاطه علمه بکم تشکیل فی قدرته قتلستون لغیره قدره و تأثیرا
 یعنی الله ک قدرتن بلد کدنصکره ای کافر لر مرا و عنادایدوب شک ایلدیکز حضرت خداوند کاردخی بوکا مناسب
 سیوردر جناب حق عزوجل یوندن اوتری سیوردی سورة انعامده اجل ذکر ایلستنده یعنی جمیع نباتات و حیواناته
 بر مدت و مهلت معین قیلندر زمانی کد کده نه بر ساعت تأخیر و نه بر ساعت تقدیم ایدر (می) این شنیدی و معویت
 کوش باد آب حیوانات خوردی نوش باد * بوسر و حکمت رحمانی سوزنی اشد کسه جمیع و یک بشقه بشقه قولتی
 اولسون بوسوزی که استماع ایلر من معنوی آب حیواندرا کرایجده کسه نوش اولسون (می) آب حیوان خوان بخوان
 این را سخن روح نوین در تن حرف کهن بوکلامه آب حیوان او قوموزا و قومه که قلوب ارواحی احیایده بجه در اسکی حرف
 فتنده یکی روح کور حرف و کلمات و ترا کتب اسکیش شیردر و تن کهنه کبیرد بو معانی لطیفه و اسرار شریفه که
 بر نظم کتور مشر در حرف کهن تننه یکی روح کبیرد پس سن بو کلمات حیات بخشی ابدان حروف عتیقه ایچره تازه
 و لطیف روح کبی کوردیک اولور (می) نکته دیگر بو شنوای رفیق (همچو جان او سخت پنهان و دقیق) در مقامی هست
 هم این زهر مار از نصاریف خدای خوشگوار) سیوردر که بو محله بر خوش نکته وارد سن آتی استماع ایلای رفیق که
 اون نکته جان کبی زیاده پنهان و دقیق بعض نسخه ده سخت و پید اود دقیق واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی اول نکته
 عارفه نسبتله جان کبی زیاده ظاهر و بعض کسه به نسبتله دقیق و نهاندردیک اولور اول نکته بود که نعمت و دولت
 دنیوی و لذت و شهوت جسمانی عباد اللهدن جمیعستنه ضرر ایلندر دن دکلدر بلکه اهل نفس و اهل صورت اولنله
 محضدر و بر مقامده دخی هم بوزهر مار خدایه منسوب اولان نصاریفدن خوشگوار اولدی یعنی کماله ایرنارک و کدورات
 نفسانیه دن صفوت بولنله مقامنده بولنات نفسانی و شهوات جسمانی و دولت و عزت و ریاست و بولنر امثالی
 ضرر دهنده و هلاک کننده شیر بولنله ضرر و بر من و غضب و قهره ایر کور من فافهم (می) در مقامی زهر و در جانی دوا
 * در مقامی کفر و در جانی روا * بر مقامده زهر در و بر برده و او شفا در بر مقامده کفر و خطادر و بر برده جائز
 و زوادر * منوی * کچه انجبا و کزندان بود * چون بد بخادر رسد در مان بود * اگر چه او محله ده یعنی مبتدیک
 وجودنده اول زهر مار کبی اولان لذات نفسانیه جانیه ضرر اولور چونکم بو محله یتشه یعنی اهل کمال وجودنده ایریشه
 اول ذکر اولان لذات نفسانیه در مان اولور * منوی * آب در غوره ترش باشد و لیک * چون بانگوزی رسد شیرین و لیک
 مثلا غوره می نه سنده آب اکتی اولور و لیک چونکه غوره انکور لکه ایریشه انک آبی شیرین و لطیفه در * منوی *
 یازدو خم اوشود تلخ و حرام * در مقام سر کبی نعم الادم) کبر و اول انکور لک می نه سنده شیرین و حلال اولان شیر خم
 ایچره اول تلخ و حرام اولور پس خردن خل می نه سنده ایرد کده سر که لک مقامنده نعم الادم انخل دینور و ادم لطیف اولور
 پس شی واحد هر می نه ده بر آخر حکمده اولور که می نه نایده اولدی می نه اولده اولدی کبی اولز کذلک لذات
 دنیوی و حظوظ نفسانی مبتدیک وجودنده اولدی کبی مبتدیک وجودنه نسبت ایلد اولز نه که بویسان شریف ایلد
 دخی بو معنای نایید ایدوب سیوردر (در معنی انکه هر چه ولی کامل کند مریدانرا شاید کستای کردن و همان
 فعل کردن که حلوا طیب رازیان ندارد اما رنجور رازیان دارد و مرما و بر و انکور رازیان ندارد اما غوره
 رازیان دارد * بوسر * شریفانک معنایی میاتده در که اول نسنه می که ولی کامل ایلر مریدره کستاخلک
 ایلک و همان اول فلی ایلک لایق دکلدر زرا حلوا طیبیه زبان طومر اما خسته به زبان طومر و غرق و فارا و زمه زبان
 طومر اما غوره به زبان طومر (لیقفلک الله ما تقدم من ذنبک وما تأخر) زیرا بوایت ککر به نک معنوی و نک مظهری
 اوامشدر که حق تعالی حضرت تری حبیبی حقنده سیوردی یا محمد الله تعالی سنک ذبکندن تقدم ایلان و تاخر
 ایلدی بالکلیه مغفرت ایلان ایچون سکا فتح مبین ایلد فقی میسر ایلدی پس بر مالک می نه ولایت ایروب اول حضرت
 وارث کامل اولدقه بوایت ککر به نک معنوی و نک مظهر اولوب (ما تقدم من ذنبک وما تأخر) بالکلیه مغفور اولور اما مبتدی
 اولان بوسر نه ده اولنه تقلید ایلر به ضرر قیلورنه که سیوردر * منوی * کولی زهری خوردنوشی شود * در خورد
 طالب سیه هوشی شود * فرضا کولی بر زهر سیه صافی عمل اولور و اکر طالب و مبتدی زهر سیه هوش و تیره دل

اولور (منوی) رب هب لی از سلیمان آمدست * که مده غیر من این ملک و دست * سورة صاده جناب رب العباد سیوردر که
 قال) سلیمان علیه السلام دیدی (رب) ای بنم پرورد کارم (اغفر لی) بی برلقه (وهب لی ملکا) و بکار ملک موهبت ایلد که
 لا ینبی لاحد من بعدی) لایق اولیه بر اجدده بندنصکره مقابل سیوردر که لا ینبی لاحد من بعدی دن مراد تسخیر ریا
 و طمور و شیاطین در نه که آیت اخیده بو کادلات ایدر و بو حدیث شریف دخی بو معنایی مؤید در نه که ابوهریره
 رضی الله عنه حضرت تری حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلمدن روایت سیوردر مسلم و بخاری نک متفق علیه
 اولدی بی احادیث شریفه دندر قال علیه السلام (ان عفر بثمان الجن) تحقیق از مره جندن بر عفرت یعنی بر خیل
 و منکر (نقلت) بکاتعریض ایلدی (البارحة) دون کچه (لیقطع علی صلوئی) بنم صلوئی قطع ایتکدن اوتری
 فاکتکنی الله منه ای اعطانی الله مکنه من اخذه و قدره علیه) یعنی بکا الله تعالی قدرت و مکنه و بر دی (فاخذته) بن آتی
 طوتم فاردت) بن دیلدم (ان اربطه) اول عفر می بفلم) علی خاربه من سواری المسجد) مسجد کدیر کارندن بر دیر که
 حتی نظر و الیه کلکم) حتی اول عفر به جله کز نظر ایلد سز (قد کت دعواتی سلیمان) پس بن ذکر ایلدم قرن داشم
 سلیمان علیه السلام بود عا سیکه دیدی (قال رب اغفر لی و هب لی ما کلا لا ینبی لاحد من بعدی) فردنه پس بن اول
 عفر بی رد ایلدم (خاتما) ای ذلیل پس حضرت سلیمان علیه السلام بو کلامی حسده مشاهد رلیکن خلقه عین
 مر حندن ناشی دیمشدر نه که حضرت خداوند کار بو محله نصریح و تبیین ایدر (انک انت الوهاب) تحقیق اسن یاری
 و هابسن دیدی چون حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام مدن یاری سن بکا هبه ایلد دیک کلشدر بویه دیو که بندن
 غیرتی به بولمکی بو قدرتی و برمه (می) تو مکن با غیر من این لطف وجود * این حسد را ما ندانم ان بود) الهی بندن
 غیرتی به بولطف وجودی ایلد بوسر حسده بکزار ما اول حسد اولدی * منوی * نکته لا ینبی میخوان بیجان
 سر من بعدی زینخل امدان * لا ینبی لاحد نکته سنی جانله او قوم بعدی سربنی انک بخل و حسدندن بیله (منوی)
 یلکه اندر ملک دید اوصد خطر * مو مو ملک جهان بدیم سر * بلکه حضرت سلیمان علیه السلام ملکده بوز خطر
 کوردی زرا جهان ملک مو مو باش قورقوسی اولدی (منوی) بیم سربایم سربایم دین * امتحانی نیست مارا
 مثل این * سلطنتده و صوری اولان دولتده دین قورقوسیه جان قورقوسیه باش قورقوسی وارد کسر سنله اولان
 مردن مراد جان اولور بر امتحان برن ایچون بونک کبی یعنی بوسلطنت و دولت کبی بو قدرنه که مصابیحده امام بغوی
 بو حدیث باب امارتده روایت سیوردر قال علیه السلام انکم ستعززون علی الامارة و انما ستکون علیکم ندامة
 فتمت المرضعة و نسبت القاطمة (منوی) پس سلیمان همی باید که او بکزدن صد هزاران رنگ بو پس بر سلیمان
 همت ککر که اود دولت و سلطنته مغرور اولوب بوجه بوزیک رنگ و بویدن کچه و امور دنیویه به محبت ایتجه
 (منوی) باچنان قوتکه او را بود هم * موج ان ملکش فروی بستدم) انجلین قوتله که حضرت سلیمان علیه السلام
 ایدی اول ملک مویجی انک نفسی بغلیدی نه که صافنات جیاد ا کاعرض اولدقه انک سیرنه مشغول اولوب
 ایتکندی غازی فوت اولوب حتی شمس غروب و واردی نه که حق تعالی حضرت تری سورة صاده اندن خبر سیوردی
 (اذ عرض علیه باله شی الصافات الحیاد فقال انی احببت حب الخیر عن ذکر ربی حتی وارت بالجناب) (منوی)
 چون بر بنسبت زین ایدوه کرد * بر همه شاهان عالم رحم کرد * چونکه بو غصه دن حضرت سلیمان علیه السلام
 اوزره غبار او قوردی جمیع عالم باد شاهلری اوزره ترحم ایلدی (می) شد شفیع و کفایت این ملک ولوا) یا کالی ده که
 دادی مر مرا * سلیمان علیه السلام شفیع اولدی و ایتدی الهی بولک ولوا بی شول کمال و قدرته و بر که بکا و بر دلی یعنی
 بود دولت و امارتی شول کسه به ور که ا کمال و عدالت و عصمت و بر من اولسن نه که آتی بکا و بر دله تا اول عدالت
 و کال ایلد اولان کسه بود دولت و امارتک حقندن کلوب دینه ضرر کلیه (منوی) هر گز ایدهی و بکنی آن کرم *
 او سلیمانست انکس هم من * کالی و عدالتی و حسن خصالی هر کچه ککه و بره سن و اکعطا ایلد سن اول کسه
 زمانه سنک سلیمانیدر و اول کسه فی الحقیقه هم بنم بندن غیرتی اولمز (می) او نباشد بعدی او نباشد معنی * خود معنی
 چه بود معنی مدعی * اول کسه بعدی اولمز بلکه معنی اولور یعنی بندنصکره اولمز نه ایلد اولور اگر چه زمان حسینه
 بندنصکره کد سیه ده می نه اعتبار ایلد نه ایلد در معنی خود دیکندر اول بنم بی نزاع و بی مدعی زیر معیت ایکی شی
 بر برده اولقدر حقیقه وجوده نظر اولدقه معیت و انقیاف قالمز بلکه بونده ظهور ایلن عینیه انده ظهور ایلن اولور
 بو جهندن بو اولور بی نزاع * منوی * شرح این قرصست کفین لیک من * بازی کردم بقصه مر دوزن * بوسر
 شرح حنی دیک فرضدر یعنی خود معیت ندر عقیله اول کسه بی خصومت بنم دیمه سنک شرح حنی دیک فرضدر زرا
 بونکه انک ما یتشده اتحاد معنوی نه جهندن اولدی بی توضیح قیلا لازم و واجبدر ولیکن بن کبر و مر دوزن قصه سته

رجوع ایلر (مخلص ماجرای عرب و جفت او) یعنی عرب و آنکه جفتش را براسینک و خلاصتک محلی بیاندوده در
مخلص اگر مصدر می آید و در دین اولور می آید. ماجرای مردوزن را مخلصی بازی جوید درون
مخلصی (مردوزنک ماجرا می چون بر مخلصی بر مخلص درونی کبر و استر مخلصدن مراد حسام الدین افندی حضرت تری
اولور (مثنوی) ماجرا مردوزن افتاد نقل (این مال نفس خود سیدان و عقل) این زن و مردیکه نفسست و نزد
نیک بایستست بهر نیک و بد (وین دو بایسته درین خاک سیرا و روز شب در جنگ و اندر ماجرا * مردوزنک حکایه
و ماجرا سنی نقل واقع اولدی بونی عقل و نفسک مثالی بیل که قصه دن حصه بود در وزن و مردیکه بر ذکرا بیلد مراد
نفس و عقلد ایو کر کلودر ایودن و کثودن اوتری و صالح و طالحدن اوتری و بویکی لازم ضروریکه نفسد بود در نیاده
و یا خود بوخا که منسوب اولان جسم او نه کیجه کوند ز جنگ و ماجرا در نزاع و چون و چرا در در زرت که هر برینک
اقتضاسنی و نزاع و آرزوسنی قطعه کتور و بوردلر * مثنوی * زن همی خواهد حوایج خانقاه * یعنی آب روزنان
و خون و چاه زن همیشه خانقاه حوایج رلوازمی استر یعنی آب روی و نان و خزان و چاه طلب ایلر که حوایج خانقاه دن
مراد بونلر در (م) نفس * معیون زن بی چاره کری (گاه خاکی گاه جوید سروری) نفس زن کی چاره اید بچیلک ایچون
یعنی مراد بیلک حصول ایچون گاه خاکی و نواضع و تذال اید بی اولور گاه عظمت و سرور لک استر (م) عقل خود زین
فکر ها آگاه نیست * در دماغش جز غم الله نیست (عقل معاد خود نفسک ایلدیکه بوفکر لردن آگاه دکلر انک دماغ
و فکر نه الله نمندن غیر یوقدر (م) کرچه سر قصه این دانه ست و دام) صورت قصه شنوا کنون قام) اگر چه قصه نک
سری بودانه و دامد یعنی قصه دن حصه بو عقل و نفسد که دانه و دام کییدر اما شنیدی قصه نک صورتی قام ایست زبرا
صورت معنایه و معنی دخی صورتیه لازمدر لای صورت معنایه مفید اولور و معنی دخی صورتیه نظیره (م) کز (م)
کریان معنوی کافی شدی * خلق عالم عاقل و باطل بدی * اکر بیان معنوی کافی اولیدی یعنی مجرد ایمان و عرفان
و اعتقاد اسلامه کفایت قیلیدی خلق عالم عاقل و باطل اولوریدی یعنی عبادات و طاعات و اعمال صالحات
و افعال حسناات ایستلکدن معطل اولوریدی اما اقرار باللسان و عمل بالارکان دخی ایمانک شرطند که ظاهر باطنک
عنوتاندن (م) کر محبت و فکر و معنیست * صورت روزه و نماز نیستی اگر محبه الله مجرد فکر و معنی اولیدی
و تقدیر اوزره سنک صوم و صلا تکل صورتی اولوریدی و عبادات ظاهر به شروع ایلک لازم کزیدی (مثنوی) هدیه ای
دوست با همه کره نیست ایدر دوستی الا صور * دوستلر بری برینه ارمغانلری دوستلری خصوصه دکلر
لا صورتلر در کرچه صورتلر در اما سیرنه دلالت اید بچیلر در (مثنوی) تا کواهی داده باشد هدیه * بر محبتی مضمیر
در خفا * تا کم صورتی اولان هدیه لر شاهدلک و برمش اوله خفا و دوزنده مستر اولان محبتلر اوزره * مثنوی * زانکه
حسانهای ظاهر شاهدند بر محبتی ای سرای ارجند * زیرا که ظاهرده اولان احسانلر شاهد لر در مرده اولان محبتلر
وزره ای محترم اولان که (مثنوی) شاهدت که راست باشد که دروغ * مست کاهی ازی و کاهی زدوغ * سنک شاهدک
گاه راست اولور و کاهی کذب و دروغ اولور یعنی اعمال ظاهرلک کاهی بی ریخالص اولور و کاهی مع ریاض و زوره و کاذبه
ولور منلاست کاهی میدن و کاهی دوغدن مست اولور میدن مست اولده مستلکی صحیح و صادق و ایراندن مست
ولد قده مستلکی کاذبدر اما ناسه کند بستی مست کوستر (مثنوی) دوغ خورده مستی پیدا کند * های وهوی
سر کر اینم کند * ملا دوغ ایچمش که کذب بر مستلک اید ایلر های وهوی باش اغر لقه لقل ایلر صحیح مست اولنلر
کی حال آنکه آنده مستلکدن اربوقدر * مثنوی * آن مرایی در صیام و در صلاست * تا کان اید که اوست ولاست
ول مرایی صیامده و صلا تده در تا خلقه کان کتوره که اول مست محبت الهیدر (م) حاصل افعال بروی دیگر ست
* تانسان باشد بر آنچه مضمیر ست * حاصل کلام افعال بروی و صورتی دیگر در یعنی احوال درویندن غیریدر ولیکن
بواقعا بروی وضع اولنشد تانسان اوله اول نسته نک اوزرنه که درونده مضمیر در که ظاهر باطنه عنوان و نشان
اولور اما ظاهرده اولان نشان صادق و کاذب و لطف و محبتلر بواجلندن مشاجره شروع ایدوب اول نشان صورتلک
کر اولسندن راست اولسنی فرق ایلک ایچون حق تعالی حضرتدن تمیز ایلک طلب ایدر لر و غیرلر دخی بو خصوصه
خدای تعالیدن تمیز ایلک ایچون ارشاد * و برلر (مثنوی) یارب این تمیزده مارا بخواست * تانسانیم آن نشان کز
ز راست * یاری من بزه طلب و سوال ایتمکله اول تمیزی و بر تا کم اول اکر بیلک نشانی طو غریدن آگاهیم و کاذبی
صادقدن فرق ایلیم (مثنوی) حسن را تمیز دانی چون شود * آنکه حسن بنظر نور الله بود * کراسر نبود سبب
هم مظهرست * معیون و بینی کر محبت خبرست * الظاهر عنوان الباطن خواصه افعال بروی احوال
درونه دلالت و شهادت ایلر و محبت و مودت قلبی اعلام ایدوب مافی الضمیری سویلر ولیکن شاهد اولان افعال ظاهره

گاه راست و صادق و گاه کز و منافق اولور محصل هر خسه آنک تمیزی میسر اولور حسن و ابرارک ایچون تمیز یلور میسن
نیجه اولور اولر حسکه بنظر نور الله اوله ایوی کدن تمیز اول قیلور اما ناظر بنور الله اولنلر اتردن مؤثره استدلال قیلور
مثلا اثر افعال بروی و مؤثر حال و محبت درویندر که آثار و افعال مافی الضمیره دلالت و شهادت ایلر اما چونکم آثار
محبت اولسه اسباب محبت دخی مظهر در شول قربت کی که محبتدن مخبر در حقن بر کسه ده افعال صورت و آثار محبت
اواسه اکر محبتک آنده سبی اولور سه آنک محبتنه دلالت ایدر مثلا کراول کسه نک اهل محبتیه قربانی و عاشقان خدایه
الفی و ارایسه بویب محبت دخی مظهر محبتدر (مثنوی) نبود آنکه نور حقش شد امام * مر اثر ارایسیم بار اعلام *
اما بر کسه به نور حق امام اوله اول همام آثار و اسبابه غلام اولر بلکه نور خدایه اسرار درونه مطلع اولور و ضمایری
بلا استدلال مشاهده قیلور (مثنوی) تا محبت در درون شعله زند * رفت کردوز اتر فارغ کند * تانک درونده
عاقبت محبت الهی شعله اوزر و ظاهر اولور اولر محبت تدویر یکه یکه و قوی اولور اولر کسه بی اتردن فارغ و مستغنی ایلر
(مثنوی) حاجتش نبود بی اعلام مهر * چون محبت نور خود در بر سیر * نور مهر و محبتی اعلام ایچون آگاهایت
ایلو و احتیاج اولر چونکم محبت الهی کند بیلک نورنی سپهر و فلک اوزره اوردی یعنی چونکه محبت الهیه کالیله ظاهر اوله
وانک نورنی دروندن برونه شعله اوره اسبابه اعلام ایتمک احتیاج قائم * مثنوی * هست تفصیلات تا کرد تمام *
این سخن لیکن بچو نور و السلام * بوجله تفصیلات وارد تا کم بوسوز غام اوله ولیکن اونه صیلاقی اهلندن طلب ایلر
و دخی سلامته اول تفصیلات بودر که محبت اصلنده جیل حقیقینک کندی جمال و کالنه در جمعا و تفصیلا مر تبه
جعه اولان محبت بلا توسط کائنات ذات الهیه نک کندی جمال و کالنه اولان حیدر و جیعنک مر تبه تفصیله محبتی
اولر که ذات الهیه مع اسمائه و صفاته مظاهر کوبه و مرایات متناهیه ظم و روحیه سته اولان حیدر * رباعی *
جانانکه دمی عشق نزد با همه کس * کس زانرسید امش دست هوس * مرآت شه دواست ذرات وجود * با صورت
خود عشق همی باز دین * یا خود تفصیلدن مراد مر تبه تفصیلده اولنه محبتدر ته کم اکثر افراد انسانینک مظاهر
کوبه ده عکس جمال مطلق کور و با کاحبت و عاشق اولدینی کی (رباعی) ای حسن تو کرده جلوه هادر برده *
صد عاشق و معشوق بدید آورده * بروی توبلی دل بچنون برده * و ز شوق تو وامق غم غمرا خورده * و یا خود مر تبه
تفصیلدن جمعه اولان محبتدر مثلا اهل سلوک جناب حقه اولان محبتی و وجود مطلقه اولان اشتیاق و لوعی کییدر
و بوجبتک آثار و علامتی (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی بحبیکم الله) آیت کریمه سنک مقتضایه متابعت حضرت
رسالتشاه و مطاوعت امر الهه در که بر کسه نک جناب حقه اولان محبتیه بواقعا ظاهره شهادت ایلر اما شول
عاشق صادق که محبتی مشتعل اوله و زفت اولوب شهرت بوله اول اتردن فارغ اولور یعنی اکثر لره استدلال ایلک کدن
مستغنی اولور آگاهایت اولر و احتیاج لازم کز افعال ظاهره به مهر فی اعلام ایلک فرضا عاشق صادق افعال
ظاهره بی کم ابلسه و آثار محبتی ستر قیلسه چونکم انوار محبت سپهر اوره و رایات عشق قائم اولوب طوره انک ستری
نیجه ممکن اولور (شعر) فکیف تکر حبیبه دما شدت * به علین عدول الدمع والسقم (مثنوی) کرچه شدم معنی درین
صورت بدید * صورت از معنی قریبست و بعد * در دلالت * هم و آید و درخت چون پناهیت روی دورند محبت
ترنما هیات و خاصیات کو * شرح کن احوال آن دو ماهر و بیت اول کلمات سابقه دن ناشی اولان سوال مقدری دفع
ایچوندر اول سوال بودر که معانی و حقایق صورت حکایات کلماتده ظهور ایلدیکه کی جمال و کمال خدا و عالم معنی
دخی بواینه صورتده و مجلای بشریتده عیان و نمایان اولدی و تجلیات الهیه ایلر جهان طو لدی سوزلر نم کرچه عالم
معنی آینه صورتده ظاهر و بدید اولدی ولیکن صورت معنایه من وجه قریب و من وجه بعد در معنی صورتده ظهور
ایلدیکه حیثیتدن و صورت آینه اولدینی جهتدن صورت معنایه اقرب من جبل الورد در اما هر برینک حقیقته
نظر اولنسه صورت معنادن و معنا صورتدن بغایت بعد در ته کم صورتلک معنایه قریب و بعدی غشیل ایدوب سوزلر
بو معنایه که صورت بری برینه دلالت ایلکده آب و درخت کییدر ته کم اشجار سبز زارانه دلالت قیلور بر اذرا کی
اولان یلور که درخت نشو و نمایی مادن الی و کذلک عالم صورت معنایه و عالم بالا به بویکونه دلالت قیلور بر اعتدال العلماء
سید او هیدر که عالم صورت معنایه قائمدر و خدای متعال قیومدر و عالم صورت جمیع حالاتده حیاتده و عبادته
و حرکات و سکناتده و دخی سائر صفاتده جناب حقه محتاج و مقتدر در و خدای متعال رب العالمیندر و مقوم آسمان
و زمیندر و چونکم هر برینک ماهیتده ذاهب اولسن بری برندن قتی دور و بعد در لر مثلا ماهیت ما جوهر سیاه
و ماهیت درخت نبات نامیه در پس ینهماده مسافه بعدیه و ایدر در صورت عالم ممکن الوجود و ماهیات عالم اعیان
نایه و ماهیات غیر مجعوله در که مراد صور علمیه الهیه در و امور کایه در عند الحکماء و المشایخ الصوفیه خارجده

[illegible]

بنانك جانبته نجه كيدم * منوى * نسبتى بايد ميا حيلتى * هيچ پيشه راست شدى آتى * بكايار سبب و يا خود
بر حيلت و صنعت كرك هيچ صنعت بر اكسز راست اولدى يعنى شاهد حصوره و ارغنه بروم به لازمدرى آلت
وى سبب بو كارل * حصوله شكدر * منوى * هيچ و مجنونى كه بشنيد از نيكى * كه مرض آمد بديلى اندكى * اول
مجنون كى كه بر كسه دن اشند بيه ليلايه بر آرزق مرض كادى * منوى * گفت اوى بهانه چون روم * و بهمان
از عبادت چون شوم * مجنون ايتى اى واه ليلايه بهانه سز نجه كيدم و اگر عبادتدن فالورس نجه اولور يعنى انك
حالى صور مرض نجه اولور * منوى * ليتنى كنت طبيباً حاذقاً * كنت امشى نحو ليلى سابقاً * مقدما حضرت
مولانا قدس الله سره العزير بنو محله سالكان نفسى زنه و روحى مرده تشبيه ايدوب بيورررر سالكان نفسى روخته
لسان حاله دير كه اى روح بر مرشد كامل و خليفه قاضى زمانكده وارد رانك * حصوره واركه سنى دنيا و آخرت
احتيا جندن خلاص ايد ديد كده روح دخى دير كه اى نفس ينهماده مناسب و استعداد لازمدرى سبب وى استعداد
نجه قابلدركه انسان كامل ايله آشنا اوله مثلاليلى خسته اولش و مجنون انك عبادت به سبب واسطه بوله ميوب
على طريق التمسك و التمسك ديتكه ليتنى كنت فوليدم بن اوليدم طبييا حاذقاً بر طبيب حاذق * كنت امشى
بن يوررر اوليدم نحو ليلى ليلى جانبته سابقاً سبقت ايدوبى اولديم حاليه * منوى * قل تعالوا گفت حق مار ابدان * تا بود
شرم اشكنى مار انسان * شب بر اثر كر نظار و آلت بدى * روز شان جولان و خوش حالت بدى * سورة آل عمران
اولان آيه اشارتدر * قل ابدل الكتاب تعالوا الى كلمة دى يا محمد ابدل كتابه كل اول كلمة حق كه (سواء بيننا وبينكم)
اى لا يختلف فيها الرسل و الكتب و ما بعد نده بو آيت اول كلمه فى تفسير در (ان لا نعبد الا الله) يعنى بر عبادت ايمورررر الا
(ولا نشرك به شيئاً) و دخى برا كعبادتده شرك ايمورررر (ولا يتخذ بعضنا بعضاً ارباباً من دون الله) و دخى اتخاذا ايمورررر
بعضى بعضى ارباب اتخاذا * كلكم لله عندى غيرى مسيح بن الله و عزير بن الله ديمه بر پس بر كسه نك كه كادى و حالى
مخالف رضاء الله و رضاه رسول الله اوله انده خدمت و محبت من دون الله ارباب اتخاذا نك قيلمند ندر ديمشدر (فان
قولوا) اگر فو حيد حق دن اعراض ايدر رسه (قولوا ان الله واحد) پس سز ديك انده شاهد اولك كه * يانا * سلوون * تحقيقاً
بر مسلم اندر ز سورة انعامده دخى بيورررر (قل تعالوا) دى يا محمد كفاره كل (اتل ما حرم ربكم عليكم) بن سز تيلاب
يده يم بركرك سرك اوزر بركره حرام ايلدى بكي شينى (ان لا تشركوا به شيئاً) اللهم شركاً بيه سز (ويا اولادى احساناً)
دخى و الديه احسان ايدم سز پس دعوت حق جله اهمه شاملدر پس باى وجه كان اگر بلا استعداد او كر بلا مناسبه
ولا اسعاده توجه و اجابت لازمدر * معنى بات مرد عرب لسانتندر كه خاتونه سويلر وليكن حضرت مولانا قدس
الله سره العزير زركاه حقه بلا هديه و لاوسيله توجه ايايندر تعريض ايلدر مرد عرب دير ككه نم اى خاتون اگر
جناب حق كلام مجيد نده بر نجه محله رسوله امر ايدوب تعالوا ايسوردى يعنى كلادى بوعود قيلمى تا كم بره انك
دعوتيه اجابت قيلمه شرم شكلك و حياقر مقلق نشان و علامت اوله پس بوشرم شكلك دخى فوعاوسيله و التدر كه
انسانه بوحيا و عارى كيدروب خليفه الله دعوتيه اجابت قيلمه خيلى كوشش و استعداد كر كدر برده ايسه
بو آلت نظار بوقدر مثلاً شب بره لرك اگر نظرى و آلت استعدادى اوليدى كوندز انده جولان و خوش
حالت اولوردى سائر طريقور كى حال بو كور روزانى جولان دن و طيراندن مانع و دافع دكلدر وليكن انك نه سارده جولان
ايتكه استعدادى بوقدر پس جناب حضرت دخى اگر چه انبيا عليهم السلام و اولياى كرام اساتندن عبادى دعوت
بشد راما على اى حال اول دعوتيه استعداد لازمدر اقل مايكون شرم شكن و عار افكن اوله سن (مى) گفت چون
شاه كرم ميدان رود * عين هربى آتى آلت شود * زانكه آلت دعويست و مستقيمت * كاردربى آتى و مستقيمت
زن شرنه يعنى نفس فقر خورى عقل نصيحت كوينه دير كه اى عقل چونكم كرم شاشى و وجهه شلوونك البوى ميدان عطا
و احسانه كيدم وجود و كرمه عبادت توجه ايدم عين هربى آلت آلت اولور و كى دولت دوات بولور * بيت * داد حق را
قابليت شرط نيست * بلكه شرط قابليت داد اوست (عطا و موهبت الهيمه به وسيله و آلت لازم دكلدر بلكه حقيقتيه
ظرا و لطفه بولوده بولقدن و كمال فقر دن ايووسيله و آلت اولز انك چون آلت و سبب دخى فوعاد عوا و اوارا قداصل كار
دعمل التفسير لكده و كمال يستللكده در نته كم ابن القارض دير * بيت * و عمتها بالفقر لكن بوصفه غنيت فالغيت
افتقارى و ثروتى (فانبتلى الفاء فقرى و الغنى) فضيله قصدى فاطر رحمت فضيلى (يعنى بن اول حضرت جابنه كمال فقر له
قصدا ايلدم ليكن اول فقر له وصفيله غنى اولدم پس وجوده له اولان افتقار و ثروت و غنا میده القيا ايلدم پس فقر و غناى
القيا ايلكه دخى بنم قصدمك فضلى اسباب ايلدى بكا پس فضيلى دخى طرح ايلدم تا بيه شرخنده مفصلاً شير
ايلدك پس الاعتماد على العمل عند العارفين من الزلل فخر استخيه اعمال و افعاله استعداد خود فوعا خطيأ ندر و من

جز حقیق و مایه اذواق نیست زیرا بونک کی بر اطفاف آب دو کلی آفاده بود و آب شراب خالصدن و مایه اذواقدن
غیری دکلدر فی الجملة عقل و نفس مرتبه حقیقه ابر مردن اول بوریه دنیاده ایکن کوزه وجودنده حاصل
قیلند قری ما مهین کی اولان علمین و عملین مامعین کی زعم ایلوب جیع آفاده ایلله بر اطفاف شی بوقطن
ایللر نه اشارت اولور و مثنوی * زانکه اینسان زایهای تلخ و شور * دائما بر علندونیم کور * زیرا که انرا آجی و طوزلو
صوردن دایماعت و مریضه برونیم کورلدور یعنی کوزلی خیره و بی نوردر * مثنوی * مرغ کاب شور باشد مسکنش *
اوجه داند جای آب و روشش * بر مرغ که انک مسکنی آب شور اوله اومسکنک روشن اولان صورتی اومرغ نه یلور
(م) ای که اندر چشمه شورست جات * فوجه دانی شط و جیحون و فرات * ای شول که که سنک برلش شور چشمه ده در
سن شط و جیحون و فراتی نه یلور سن مراد اهل صورت و اهل نفس اولنره خطابدر چشمه شوردن مراد انلرک حظ
الدینی ولدت بولدیغی غذای نفسانی ولدت جسمانیدر و جیحون و فراتدن مراد اذواق روحانی و اشرف سبحاندر
والحاصل بوجه اهل نفس و اهل صورتک مشائی اولور که انلرک عالم حقیقت اهلنک ذوقلرندن بی خبر اولدقلرندن کندی
ذوقلرنی عظیم ذوق ولدت عدا بیلر (م) ای که نارسته ازین قافی رباط (فوجه دانی محو و سکر و انبساط) ای که که سن
بوقافی رباطدن خلاص بولمش سن محو و سکر و انبساطی نه یلور سن یعنی ای قافی دنیانک قیسندن خلاص اولمین
که سن طریق الهیده اولان محو وجود ایلکدن و سکران حق اولمندن و انبساط مرتبه سن بولمندن نه خبر
طورتسکه اهل نفس و اهل صورت نه بومر نه لک شهودی میسر دکلدر و بومر نه لک شری جوقدر (مثنوی) و رب دانی
نقلت از اب و جدست * پیش تو این نامه چون ایچ دست * ایچده و هوزجه فاشست و بدید * بر همه طفلان معنی
پس بعد * ای بودنیای فایندن و رباط جسمانیسن شک نارسته سن و بوسورت بشریته مریوط و بسته سن سن نه
یلور سن اولیاتک ملوک کننده اولان مرتبه لک کیفیت نیجه دراکرین بومر ته لری علامه یلورم دیرسک فرضی اگر
یلور سکه ییلک طریقتده اولان آبا و اجدادن و مشایخ سلفدن نقلله و انلر تقلید ایلدر کندی حالک دکل و تحقیق
و تحقیق ایلدیکن مقامک دکلدر سنک اوک کده بوناملر و بوناملر کونه اصطلاح کلاما ایچد کبیدر ایچد و هوزنه فاشدر و نیجه
بدید درجه اطفال اوزره ولیکن معنای زیاده بعد در فصول مفصله و بعض کتبده مسطوردر که بواجبد
هر بر کلمه می لسان عرب اوزره بر معنای دلالت ایلدر مثلاً ابی آدم عن الطاعة جدای جدی التقرب الی الشجرة
واکل الخطة هوزای تحرک الی التوبه حظی ای خط و سقط عنه الذنب کلن ای تلقی الکلام من ربه سغص ای سعی
فصار مقبول قرشت ای کسبت نفس آدم درجه عالیة و فضائل سامیه نفعزای نعم الله علیه ضغلا ای خلص من الغل
والغش پس بواجبد کلمه لک انقاضی اطفاله نیجه آسان ایسه اطفال طریقتده دخی اصطلاحات مشایخ
بوناملر کونه محفوظ و معلومدر ولیکن اصطلاحات علومیه کسه مسلمان اولمز و الفاظ و عبارات ارباب ولایتی
از بر قیله و خلقه آتی تالی اولمفلر انلرک مرتبه می اله کلز بلکه بومر ته لک محقق و متخلق اولمفلر و تقلید و قیل
و قالدن کذر قیله سعی و کوشش لازمدر عصمت الله و ایا کم عن التقليد و هو لب نظامیته التحقيق * مثنوی *
پس سبور داشت آن مرد عرب * در سفر شدی کشیدش روز و شب * پس اول مرد عرب سبوی قالدردی
سفره کندی و روز و شب آنی چکدی مراد عقل و نفس مقام طبیعتدن و مرتبه صورتن کذر ایلوب و سلوک
کبیر و منوجه الی الله اولمیدر * مثنوی * بر سبورزان داز آفات دهر * هم کشیدش از سیابان
تابشهر * دهرک آفادن سبور اوزره در بیجی ایدی اول سبوی سیابان دن تاشهر چکدی (مثنوی) زن مصلایاز کرده
از نیاز * رب سلم ورد کرده در غماز * زن نیاز و نضرع جهندن سجاده سن اجش رب سلم دیکی نمازده ورد ایلش
یعنی یارب سن بوسوزه ایجره اولان آبی آفات صوری و معنویدن سالم قیل دیکی ورد ایلش (مثنوی) که که
دار آب مار از خندان * یارب آن کوهریدان در بارسان * که بزم صوعزی ادانی و خسلدن نگاه طوت یاری اول
کوهری اول دریا به ابرشدر بونده تنبیه بودر که سالک نفسی سیرالی الله حالنده کوزه وجودنده اولان آب ایمان
و طاعتی حفظ ایلکده بومر ته مقید اوله و روز و شب نماز و نیازده اولوب حضرت حقه دعالر قیل و بوکوهری اول دریا
حقیقه الهی سن ابرشدر دیو ملش و متضرع اوله * مثنوی * کرچه شرم که هست و پرغش * لیک کوهر
هزاران دشنست * اگرچه بزم زوجم کاه و ذوقن و کاملدر لیکن کوهرک هزاران دثنی وارد (مثنوی)
خودچه باشد کوهر آب کورست * فطر فزشت کامل کوهرست * کوهر خودنه اوله یعنی کوهر بونکانبست شی
دکلدر و آب کوردر یعنی علم و عملدن زیاده کثیر خیردر بوندن بر قطره در که کوهرک اصلدر در جواهر روحیه و معنویه لک
اصل آب علم و عمل اولدیغنه ابرشدر و کوهر مراد عند اهل التفسیر علم و عملدن زیاده خبر کثیردر نه که

اما عطیشک الکونر) دهمفسر کونری ای الحیر الکثیر المفرط من العلم والعمل دیو تفسیر ایلش لردر * مثنوی *
ازدهای زن وزاری او * وزغم مرد و کرباری او * زنک دعالرندن و زنک زار بلفندن و مرد لک غمندن و زنک
کرباری کندن یعنی سبویاری چکوب آنک زحمتی اوتسکاب ایلستدن (م) سالم از دزدان و از آسیب سنک * برد
تادار الخلافه بی درنک * دزدلر دن سنک طوقستندن سالم اولدیغی حالده توقف و صبر سزدار الخلافه دکل اول سبوی
ایلمدی مراد سالک عقل و نفسی دعا و نضرع ایللر شک بر کایتله سبوی علم و عملین مرتبه حقیقه ایللر سنک
صورت حالی اولور * مثنوی * دیددر کاهی بر از انعامها * اهل حاجت کستریده دامها * چونکم دار الخلافه ابردی
انعاملر دن پروردگار کوردی اهل حاجت انده داملردوشه مشرت یعنی احباب حاجات وصول مرادات ایچون هریری
بر وسیله بسط ایللر * مثنوی * دمیدم هر سوی صاحب حاجتی * بافته زان در عطا و خلعتی * هر دمه هر حاجتده
بر صاحب حاجت اول بایدن عطا و بر خلعت بولش (مثنوی) بهر کبر و مؤمن و زیبا و زشت * هچو خورشید و مطر
فی چون بهشت * کافر و مؤمندن و خوب و زشتدن اوتری آفتاب و باران کی ایدی که جله به فیض و عطای شامل و برابر
ایدی جنت کی دکل ایدی یعنی جنت ککی مؤمنلر مخصوص ایدی و اهل طاعت و احباب هدایه منسوب
اولمشدی بلکه فیوضات و عطیاتی جیع خلاصه علی السوی استعدادلر نه کوره ابرششدی دیک اولور
نمکم درگاه الهینک شانی بودر که جیع خلاصه استعدادلر نه مناسب آنک فیضی و عطای عام و شاملدر پس اول
حضرت مظهر کامل اولان خلیفه ناک دخی درگاهنک شانی بویه اولور سرور و شعی سرفنی اولان فی کلمه سیه
ماقبلنی ننی ایدوب معنایی بویه و بر مشلدر که آفتاب و باران کی ایدی اوله دکل بلکه جنت کی ایدی یعنی جنت
کی بی نهایت و بر انعام ایدی بوسرور سنک و بر دیکی معنادر بونک و بر دیکی معنی اوزره دخی لازم کلز و ما قبلنه
مناسبتدن دخی خالی اولمز اما شعی در که یعنی جیع عالمه انواع انعامی عام و شامل دکلدر بلکه اهل جنته مخصوصدر
اگر سوال اولنور سه و لازم کاور سه که بعض نسخه ده فی موقعه بل واقع اولمشدر بونکدر و بر دیکی معنایی
مؤید اولور جواب اولدر که بونقه در اوزره معنایی اولمق کرل کبردن و زشتدن و مؤمن و زیبا ایدن اوتری خورشید و مطر
کی احسان و عطای جله به عام ایدی بلکه جنت کی مؤمن و زیبا اولنر ایچون عطای خاص ایدی ته کم حق
تعالی حضرت تبارک عطا ای عامه و عطای خاصه می و رحمت عامه و رحمت خاصه می و اورد پس اخلاق الله ایل متخلق
اولان خلیفه کامل و جود دخی عطای عام و عطای خاصه متصف اولور انلر که کبر و زشت مقوله سیدر عباد الله
اولدیغی جهندن انلر دخی عطا و بخششی امسال و دریغ ایلز انلر که مؤمن و زیبا مقوله سیدر خاصه انلر بر کونه
عطا و بخشش ایلر که عامه به قیلدیغی کی اولمز دیک اولور و هو الا ولی من الاول * مثنوی * دیدقوی در نظر آراسته
قوم دیکر منتظر برخاسته * اعرابی برفوی کوردیکه نظر خلیفه ده من بن اولمش برفوم دخی فرمانه منتظر اباغ اوزره
طورمش ارسکی طائفه دن مراد مهربان درگاه الهی و نانی طائفه دن مراد امر حقه منتظر اولان عباد و زعاد
مقامنده خدمنده اولان کسه لردر (م) خاص و عامه از سلیمان تا بومر * زنده کشته چون جهان از تنق صور
خواص و عوام سلیمانن موره دکن یعنی شریقتدن و ضعیفه و اعلادن ادنا به و ارنجه جهان تنق صوردن دیری
اولدیغی کی دیری اولمشدی و هریری استعدادلر نه مناسب بر کونه حیات بولشدی (م) اهل صورت در جواهر بافته
* اهل معنی بیز معنی یافته * اهل صورت جواهرده اولمش یعنی مخلوط و مستغرق اولمشدی بافته بونده مخلوط
و مستغرق اولمش معنایسته استعاره در اهل معنی یعنی بحر فی بولش یعنی حضرت حقه و اصل اولمشدی (مثنوی)
انکه بی همت چه با همت شده) و انکه با همت چه با همت شده) اول کسه که همتسز ایدی نه عجب همتله اولمش و اول
کسه که همتله در نه عجب همتله اولمش که انک غورنه کسه ابرمز و اول کسه که همتله کلش یعنی اول کسه که همتسز اول
درگاه کلش بر عجب همتله و اصل اولمش و بر عظیم نعمته ابرمش که انک کهن کسه بیلز (در بیان آنکه چنانکه کدا
عاشق کرمست عاشق کرم زم کرم هم عاشق کرمست) کدا کدا صبر بیش بود کرم بر در او اید و کرم راضی بیش بود کدا
بر در او اید اما صبر کدا کمال کداست و صبر کرم نقصان اوست) بوسرخ شریف انک بیاستده در که انجیلن کدا کدا کرم
عاشقیدر که انک دخی عاشقیدر کرم کرم کرم کدا انک عاشقیدر کدا کدا انک صبری زیاده اوله کرم انک قیوسنه کاور
اما کدا انک صبری کدا انک کالیدر زبر اصبر کامقبولدر و کرم صبری کرم نقصان و عبیدر (م) بانک می آمد که
ای طالب یاسا جود محتاج کدا یان چون کدا) آواز کدیکه ای طالب کل زبر جود و کرم کدا کی کداره
محتاجدر * مثنوی * جودی جود کدا یان و ضعیف * هچو خوبان کاینه جودند صاف * جود و صفا
کدارای وضعی قاری استر شول خوبلر کی که صاف و روشن آینه استر تا کندی جالری ایل آینه ده کوردر

[illegible]

جسمایه دره انک شانی بحسب سانه متعلقه اولان جزئیاتی ادرال ابل کدر محبت عر و عداوت بکر یکی اکثر ادر کدره
غلط ایلر علی الخصوص معقولانده زیاده غلط ایلرینه کندوی عاشق ذات دیوزغم ایلرین حضرت مولانا قدس الله
سره العزیز و ورر که اگر درویش صورت کندوی عاشق ذات احدیت ظن ایلر سه عشق ذات الهی به اولر اسما و صفاتک
و هم و ادر اکیله و هم کزین و غلط آیین بر قوتدر عشق ذات اکابر که اخراط محبت الهی عاشق وجودینه بروجه له
مرایت و تأثیر ایلر که انک شکل ظاهر ندن غیر جمع وجودی افشا ایدوب انک نظر ند و وجه وجودنده معشوقدن
غیری بر نسنه قومیه پس مرتبه نفسانیته ده قفلان کسه مع البشر به و حظوظ النفسانیته کندوی عاشق خدا زغم
ایلمک نه فائده ایلر عقل و و هم له خدا بیلنر و تصور و و هم له حضرت حقل قری و حی بولنر زبر او هم و عقل مخلوقدر
و مولود کلدنر و جناب حق مولود او امشدن (لم یلد ولم یولد) در پس هر نه بی حکیم مخلوق اولان عقل و و هم تعقل
و ادرال ایلر اول مخلوقدر و الله اول معقول و مدرک اولان تصور انک خالق قدر کمال علی رضی الله عنه کما یعقل
فی عقلک و تصور فی ذلک فاعلم ان الله خالقهم ملا بر کسه کندی عقلنده ذات حق جل شانہ تصور ایلر و اکا عقل
و و هم له محبت ایلر کندی تصور سنک عاشق در اول کسه پس تصور و و هم له عاشق اولان عاشقان ذوالمن یجن
اولور عاشقان ذوالمن کندی لری قانی قیلنر و زینکار و هم و تصور دن صافی اولنلدر (منوی) عاشق آن و هم اگر صادق
بوده آن مجازا و حقیقت کش شود * اول و هم عاشق اگر صادق اوله اول مجازاتی حقیقت چکر که (المجاز قنطرة
الحقیقة) دینلندر و مجازا حقیقت جانیله جاذب اولمی بوجوه ثلاثه ده معلوم اولور اول بر کسه بر صاحب جاله عاشق
اولور انک واسطه سیدله جذب خدا ایشوب اول جمالک خالی اولان ذوالجلال و السکاله عاشق اولور ثانیاً بر کسه جنت
ایچون و نعمت آخرت ایچون حضرت خاتمه عبادت و محبت ایلرین عنایت الهی اکا معرفت و یقین میسر ایلدیوب
جنت و نعمت آخرت ایچون اولان عبادت و محبت مرتبه سندن کجوب حقیقت شرابی ایچوب الهی (ما عبدک خوفا
من نارک ولا رغبة فی جنتک بل لوجهک الکریم) دینلر ان اولور ثالثاً بر کسه فی الحقیقه حضرت حقسه عاشق اولیه
ولیکن کندوی عاشق تو هم ایلر و ناسه دخی کندوی عاشق کو ستره بوقسم اگر و هم نده کاذب و می اری ایلر مجازی
حقیقت جانیله جذب ایلر ان مجازن در حقیقت می کشید یور دقلری بوقسمه کوره اولور منوی * شرح میخو اهد
سیان این سخن * لیک می ترسم زافهام کهن * بوسوزک سیانی شرح استرا ما کسه نه و ضعیف فمخلدن تور فر مک
بوسوزمک سرفی فهم ایچوب بی معنی خیالات و افکار و شوب ضلالت ابر شیه (منوی) فیه های کهنه کونه
نظر * صد خیال بد در آرد در فکر * کونه نظر اولان کسه نک کهنه و بی و ده فمخلری فکر له نیجه بوز خیال بد کتورز
و کندوی و خیالات فاسده و ایدیلر نده یور * منوی * بر باع راست هر کس چیر نیست لقمه هر مر عکی
انجیر نیست * زبر راست و درست استماع هر کس غالب و فادرد کلدن هر قوش فزله لقمه می انجیر دکل در بلکه
هر قوشک استعدادنه منساب بر لقمه می و ارد * منوی * خاصه مرعی مرده و بوسیده * بر خیالی اعنی بی دیده *
علی الخصوص بر اولمش جور مش قوش بر بر خیال دیده سر بر اعنی اوله یعنی شول درویش و شیخ صورت نده اولان
کسه که مرغ مرده و بوسیده کبی اوله و خیالات فاسده و افکار ناپسندیده ایلر بر اولوب بصر بصیری کو رونادیده تنی
بوکونه کسه را اول کلام حقیقیدن هیچ بهره یوزلر و اصلاح آتی دخی فهم قیلر * منوی * نقش ماهی راچه دریا و چه
خاله * رنگ هند و راچه صابون و چه زاله * ماهینک نقش و تصویر نه دریا نه و خاله نه هند سنک رنگه صابون
نه و زاله نه یعنی نقش ماهی کبی اولان بی فهم له دریا و خاله برابر دخی صورت و معنی مساویدر و هند و عرب کبی
اولان قره یوزلره قره بویله صابون برابر دخی صابون ارشاد ایلر اگر انلری یوسنک و باخود زاله اضلال و فساد له
بویه سنک انلر بر دکر اصلانده میروید و یور قابل اصلاح دکادر (منوی) نقش اگر نمکین نیکاری بروق
اوتد ادر از غم و شادی سبق * بویت مثالدر مرغ مرده و اعای بی دیده اولان بی فهم له ایچون مثلاً و رق اوزده نقشی
اگر نمکین نقش ایده سن اول نقش غم و شادیدن سبق طوغر * منوی * صورتش نمکین و او فارغ از ان * صورتش
خندان و اوزان بی نشان (وین غم و شادی که اندر دل خطیبست * پیش از ان شادی و غم بر نقش نیست * اول نقش
صورتی اگر چه نمکیند لیکن اول نمودن فارغ دریا خود اول نقش صورتی خندان در اول خنده دن بی نشاندر
کذلک درویش نان و بی فهم و اذعان اولان طایفه اگر چه صورتان غماله و شادان اولور لیکن کالک نقش فی الوری حقیقت
غم و شادیدن بی خبر در لر و حقیقت شادی و غم شادی حقیقت و آخر تذکر بر او غم و شادی صورتیکه کو کلدن بر خط
و حالتدر اول شادی و غم آخر نه نسبتله نقشدن غیر دکادر (می) صورت نمکین نقش ازهر ماست تا که ما زاباد
آید راه است * نقش نمکین صورتی بزدن اوتد بر تا که طوغری بول بزم یاد و خاطر مره کاه * منوی * صورت

حمدن نقش ابرو نیست. زان صورت شود معنی درست نقش خندان صورتی شدن اوتزید راول صورتدن معنی درست اوله یعنی بوتقش دیوار کی اولان بی عقل لک خندان صورتی سکارشاد و تنبیه ایچو ندر تا اول صورتدن ای عاقل و دانامعاله درست اوله و حقیقت و غم رشادیدن خبر بوله صورت نقش کی بی فهم و بی خبر و آیه * منوی * نقشهایی کادورین کریمه است * از برون جامه کن چون جامه است * تا بروی جامه ای بی و بس (جامه بیرون کن درای هم نفس زانکه با جامه درون موره نیست) تن زجان جامه زن آگاه نیست (شول نقوش و صورت که بوجامه و وارد جامه کذلک طشره سندن نظر اولند قدده اول جامه لک کیمیدر یعنی بی معنی و بی جان صورت ندر کذلک بوجامه به جهاند مصورا اولان اشکال انسانی خارجدن نظر اولنسه جامه کن کی بر آلی اشکال نمادرمادامکه بروی من و خارج عالمده مقید من الحق صورت جامه لری و اجساد شکل لری کور رسن پس ای سالک جامه صورتی خلق الیه و لباس بشری سلخ الیه باطن جام عالمه داخل اول ای مدم تا حقیقت عالم و آدم ندر کی یله من و ماهیات اشیا بی بلا لباس صورت مشاهده قیله من و مکال لباس و صورتدن مجرد اول دیدیم که انکیچو ندر جامه تنله درون جانیته یول بوقدر و بعض نسخه ده دران سو واقع اولند بوقدر و تقدیر اوزره معنی زیرا که جامه الیه اول جانیته یول بوقدر یعنی باطن جانیته یول بوقدر زیرا تن جانیته جامه تندن آگاه کد کدر پس بواطن اشیا به مطلع اولغه بجز و انسلخ شرطدر (پیش آمدن نقیبان و دربانان خلیفه از بهر اکرام اعرافی و بذر حقن عذبه و م می * آن عرابی از بیابان بعید) بر در در اخلاص چون رسید اول اعرافی بعید اولان بیابان دن دارالخلافه قیومنه چونکم ابرشدی (م) پس نقیبان پیش او باز آمدند پس کلاب لطف برجیش زدند * پس قیبلر انا و کنه کادیلر یعنی استقبال ایلد یارته کم درگاه الهی به متوجه اولان سیری الله مرتبه منه ایرد کده و بواطن عالمه نظر ابر کور کده درگاه حقل نقیابی اکا استقبال ایدر اناک جیفنه و کربانیته جوق لطف کلابی اوردیلر (م) حاجت افهم شان شد بی مقال * کارایشان بد عطا پیش از سوال * مقالسز اعرایینک حاجتی ائزلر فهم و معلومی ائزلر کاره لری * اولدن اول عطا را احسان ایدی * منوی * پس بد و کفشد یا وجه اعرب * ر جانی چون راه رنعب * پس اول قیبلر کادیلر ای عرک و جعی یعنی آب روی و شرینی قند من یولان رزختن نیجه من * منوی * کف و جهم کرم اوجهی دهد * بی وجودم چون پس بنشتم نهید * اعرافی ائله دیدی بن و جهم بشر بقم اگر یکا یوزره سز و جهم بوقدر یعنی شرف و عزه مناسب و جهم بوقدر چونکم بی و رای طهر کز قوبه سز * منوی * ای مدد درون نشان مهتری * فرزان خوشتر ز جعفری (ای کسه لک سزله یوز کرده اولوق نشانای وارد سزله فرو شو کتکز جعفری التوندن اودر ز جعفری جعفره منسوب بر خاص التوندن یعنی باب سعادت کلا ن محتاج لره اولان التفات و کرم کز مسرتی جعفری التوندن اودر * منوی * ای کدین دیدر زده و رف * نند دیدن دین و رف * ای قیبلر سزله بودید ار کز نیجه دیدار سزله سنده در یعنی سزله برقت کر نیجه نظر معادلری کسه ل سزله دیدر که یعنی رؤیت و شهود که دینار نشان اولسون * منوی * ای مدم حضرت و راند شده در برشه بهر بخشش آمده * ای دو کیکیز لاله نورید بشار ایلر اولمش شاه قنده محتاج نیجه بخشش و احساندن اوتزی کیش بونلردن مراد تقبای درگاه الهی و بدو تقبای اهل تحقیق اهل الماه سدن اوچیز کسه لردن کد فلانته فلانته قلوبهم کشف آدم حدیثی بونلر شائنده و بونلر مرتبه بی ابرار و اخبار مرتبه سندن ایلر و در جن بونلردن بری قوت اولسه ابرار و اخباردن بونلر مرتبه شنه مستحق بر کسه بی بونلر ژمره سنده داخل ایدر و بونلر حوائج نامی ادا و محتاج لره ادر ادنی قضا ایلک ایچون وضع اولمش در کسک استعدادنه مناسب مرادی نه یسه بونلر امت کد کده بادن ائله ایدر * منوی * در انا کیمای نظر * بر سر مسلمان اخلاص بشر * ناول نشر بکر کیمای لری اوزره سز بشرک احساس مدلسر سز اوزره یعنی شاه حقیقت قندن سر عباد الله مجرد عطا و بخشایشدن اوتزی کیش طائفه سز که تا اول نظر اکسیر تا ایلر یکزی بشر لکس کی اولان شخصلری و جسد لری اوزره اوزره سز تا ایلری مرتبه کاله ابر کوره سز و ذات و حقارت مرتبه سندن خلاص ایده سز دیدی * منوی * من غریم ایسیان آدم * بر امید لطف سلطان آدم * غریم بیابان کدم سلطان لطفی امید یوزره کدم (منوی) بونلر سز و بیابان زوت در عیان رین هم جامه کف * انک لطف و احسانی رایحه سی بیابان لری طوتدی ربک در لری هم انک نسیم احسانی سبیل جاناری طوتدی (منوی) ایدر بیجا بر دیسار آدم * چون رسیدیم میت دیدار آدم * تا بویایه دل دینار دن اوتزی کدم بونلر کم بویایه ایر شدیم میت دیدار کدم و دینار دن فراغت قیام (منوی) بر نان شخصی سوری نادر * داربان چون حسن با جار ایدر * مثلاً نمکدن اوتزی بر نفس اماره جامه بلدی چونند ما ان حسنی کوردی جان ویدی * منی نان و جان خاطر ندن کیدوب

اکا عاشق اولدی (منوی) بهر فرجه شدیکی تا کاستان * فرجه اوشد جمال باغبان * مثال اخر سیر و تفر جدن اوتزی بر کسه کستانه * کتندی باغبانک حسن و جمال انک فرجه وسیری اولدی (منوی) همچو اعرافی که اب از جه کشید * اب حیوان از رخ یوسف چشید * مثال آخر شول بر اعرافی کی که چاهدن آب چکدی و قصیدی دخی قیودن صوایدی چونکم بعد الار سال دلوی اخراج ایلدی حضرت یوسف علیه السلام بوزندن آب حیات طائندی اعراییدن مراد مالک بن زعیر در که کنعان قیوسندن صوچکر کن حضرت یوسف علیه السلام انک دلونه تعلق ایلدی و ب طشره چکد کده (قال یا بشری هذا غلام) دیوب آب حیات ایچمش کی ذوق و حیات بولدی بویات کریمه نک تفسیری و محله مناسب در دخی جلده دلداری کردن و نولختن سلیمان علیه السلام بیاتنده مذکور در (م) رفت موسی کانش آرد او بدست * انشی دید او که از آتش برست * مثال آخر حضرت موسی علیه السلام کندی که آتش کتوره واله بر آتش کوردیکه او آتش طلبندن قورتلادی یعنی نار شکنده نبی الهی کور و ب ای ان الله خطابانی استماع ایلد کده مست و مستغرق اولدی تنه کم حق تعالی حضرت ناری انک حالندن قرآن غلظنده اکثر مواضعده حکایه قیلدی کما قال فی سورة طه (وهل انیک حدیث موسی اذ رای نار اقال لاهله امکنوا لی آتت ناراً) آه (م) جنت عیسی تار هدا زدنخشان * بردان جنت بیچارم آسمان * مثال آخر حضرت عیسی علیه السلام صحرادی تادش نلردن قورتله اول صحرایمق آتی فلک رابعه التدی تنه کم حق تعالی سورة تساده آیتک آخر نه قریب (وما قتلوه یقینا بل رفعه الله) یوردیکه و دیلر ائندن یقوب براوه کیدر کده حضرت جبرائیل علیه السلام آتی الله اذ یله فلک رابعه ابر کوردی (منوی) دام آدم خوشه کندم شده * تا و چودش خوشه مردم شده * مثال آخر حضرت آدم علیه السلام دای کندمک خوشه سی اولمش و نیجه کندمه تقوی ایلدی واسطه الیه اگر جنتدن خروج قیلش تا انک وجودی خلقت خوشه سی اولمش یعنی انسانک وجودنه صالحم کی سبب اولمش حتی بوقدر اولاد و انسال انک وجودندن طهوره کلدن (منوی) باز اید سوی دام انهم رخور * ساعده یاید و اقبال و فر * مثال آخر طوغان اقمه و غدادن اوتزی طوزان جانیته کاور شاهک ساعدی و دولت و قوتی بولور (منوی) طفل شد مکتب بی کسب هنر بر امید مرغ و بالطف پدر * مثال آخر طفل مکتبه کتدی کسب علم و هنر ایلکدن اوتزی پدر نک لطفی سبیل مرغ امید اوزره (م) پس زمکتب ان یکی صدوری شده * ما هکانه داده ویدری شده) پس مکتب دن اول بر طفل کسب هنر ایلد کده سکره صدره منسوب اولمش و جله نک اوزر نه قصه در قیلش حین تحصیلده معلنه آیلق و بر مش بعد تحصیل فلک علمده بریدر کامل اولمش * منوی * آمده عباس حرب از بهر کین * بهر حق اجد و استیز دین * مثال آخر عباس حضرت ناری کین و انتقامدن اوتزی حرب و قتاله کیش حضرت اجد علیه السلام قع و رفی ایچون و باطل دینک ستیز و عبادندن اوتزی یعنی زمان جاهلیتده اولان کندی دینه معاونت ایلک ایچون حضرت رسول علیه السلام الیه محاربه ایلکده حاضر اولوب عاقبت اول حربه اسیر اولوب اسلامه کادی (منوی) کشت دین و انا قیامت پشت و رو در خلافت اوفرو زدن او قیامت کین دین مینه ظهیر و معین اولدی خلافتده حضرت عباس رضی الله عنه و انک اولادی خلافت صوری انک اولادندن منقطع اولوب غیره انتقال ایلد کده سکره انک تسلندن اولنر خلافت معنویه مظهری اولوب دین مینه قیامتده دل ظهیر و معین اولسه (عجب دکلر و بوجه امثله متعدد دین مراد اولدو که بر کسه دنیوی و نفسانی بر مراد اوزره خلیفه حق اولان مشایخک بانیته متوجه اولور کاکلد کده درگاه حقندن اکابر آخر حالت یوز کوسر و ب مقصود اصلی جانیته عزت ایلندن عبارت اولور (م) من درین در طالبه خیر امتم * صدر کیشم چون بدلیلز آدم * بن بوقویه بر نسته طلب ایلدی کدم چونکم دهلیزه کدم صدر عالی قدر اولدم (منوی) اب اوردیم بختیهر نان * بوی نام برد تا صدر جنان * ارمغان بر نه ناندن اوتزی آب کتوردم نان رایحه سی بی جنانک صدر نه ایلندی یعنی نان امیدی بی بوی خلیفه حقل جنت کی اولان دار سعادتنه کتورمکه سبب اولدی (منوی) نان برون راند آدمی را از بهشت * نان مر اندر بهشتی در بهشت * نان آدم علیه السلام حضرت ناری جنتدن طشره سوردی نان بی بهشته منسوب اولان قوم ایچره تخمیر و تخلیط ایلدی حق تعالی قادر در که بر شیبی بر کسه به نسله سبب طر و بعد و بر کسه به نسله سبب قرب و انس ایلله (منوی) رستم از آب و زنان دعوون ملک * بی عرض کردم درین در چون فلک * بویایه کدم فرشته کی آب و ناندن قورتلدم من بعد بویاب اوزره فلک کی غرض سز دور ایلرم (منوی) بی عرض نبود کردش در جهان * غیر جسم و غیر جان عاشقان * جهاند فلک کی غرض سز اولر کردش و حرکتده عاشق لک جسدندن و جانتدن غیری یعنی عاشق لک جسم و جانی و کردش و دورانی بی غرض نفساندر اما عاشق ندن غیر سز کردش و حرکتی یاد نیوی و یا نیروی البتته بر غرضدن خالی دکادر (بیان آنکه عاشق دنیا

بر مثال عاشق دیوار است که بر تواب آفتاب زده باشد و چهره ساد نکند تا فهم کند که آن تاب روتق از دیوار نیست
 از قرص آفتاب است در آسمان چه ارم لا جرم دل بر دیوار نهاده چون بر تواب آفتاب پیوسته او محروم ماند (بوسه)
 شریف آنک سیاتند در که دنیا به عاشق و طالب اولان دیواره عاشق اولان کسه کیدر که اول دیوار اوزره آفتاب نوری
 و بر توبی بدردادی و چه دوسعی ایلدی تا فهم اید که اول دیوار اوزره آفتاب نوری و بر توبی روتق دیوار دن دکل بلکه
 فلک رابده اولان آفتاب قرصندن و ذاتند ندر اول سیدن لا جرم دیوار اوزره کوکل قودی چونکه آفتاب نوری
 آفتاب متصل اولدی و دیوار دن کذریلدی اول عاشق دیوار اولان کسه ابدی محروم قالدی (و حیل بینم و بین
 مایشتون) و حیل یعنی حایل اولدی بینم بو کفار و منافقینک مایشتون (و بین مایشتون) دخی اشتها ایلد کیری
 شیتک مایشتن مراد دیناده اولان حظ و لذت نوری و راحت و عزت ندر بر توابت سورده سبک آخریدر (مثنوی) عاشقان کل
 فی عشاق جزو مماند از کل آنکه شد مشتاق جزو عاقلان خدای متعال بجزو کله عشاقی دکار نه این عشاق
 جزو است تقدیر نده اولور بومعنی دخی جائز در که صرف ند امد در اولوب دینه ای بجزو کله عشاقی اولسان عاشقان کل
 بلکه کلدن محروم قالدی شول کسه که جزو مشتاق اولدی جزو اصلنده کادیر که بر توبی اندن و غیریدن مرکب اوله
 و کل اولدر که بر نیچه جزو کلدن مرکب اوله کما قال صاحب التعریفات الجزو کما مرکب الشیئ منه ومن غیره والکل ما ترکب
 من الاجزاء لیکن اصطلاح صوفیه ده و محمله واقع اولان جزو کلدن مراد بود کلدن بلکه جزو کلدن مراد ظاهر اسماء
 الهیه اولان تعینات کلدن مراد مرتبه الوهیتد کما قال صاحب التعریفات الکل اسم للحق تعالی باعتبار الحضرة
 الالهیه الجامعة للاسماء والصفات ولذا يقال واحد بالذات وبالاسماء والصفات (مثنوی) چونکه جزو عاشق
 جزو شوی شود * زود معشوش بکل خود رود * ریش کار بنده عیری شد او * غرقه شد کف در صحنی در دوا * چونکم
 تعینات موجود دن بر جزو بر آخر جزو یعنی مظهر اسماء الهیه دن بر مظهر عاشق اوله علی انقور آنک معشوق
 جاد و نباتات و انساندن هر نه ایه کله شئی بر جمع الی اصله فخر اسبجه کندی کای طرفنه کیدر اول عاشق جزو غیر
 قولنک ریش کاری یعنی مسخره و مغلوب اولدی و عمری پیوسته میره ضایع قیلدی بعض نسخه ده ریش کار و ایلد بنده نک
 مایشتن و او عاطفه واقع اولد و تقدیر اوزره معنی اول عاشق جزو مسخره و زبون و غیره قوی کلدی دیک اولور مثلا
 هر او هوس دریا سینه غرقه اولوب الغریق بنشبت بکل حشیش فخر اسبجه الی (کیف العنکبوت) اولان مخلوقه اوردی او
 (مثنوی) نیست حکم تا کند تیار او * کار خواجه خود کندیا کار او * اول مخلوق ضعیف حکم شریف دکلدر تا اول
 عاشقه تیار ایلد یا کند و اقتدیسنک کارین قیل و یا خود آنک کار نه مشغول اوله مصرع دل اگر بار کشد بار نکاری
 باری * دینار خوب دیش و بومعنه قول عرب دخی مثل قیلنس (اذ ازیت فازن بالحره و اذاه رقت فاسرق الدرة)
 بوسه شئی تقریر بیان ایلد کیری و قنده بعض مثنوی خوانلر حسن تغییر اید میوب و تحقیق و توجیه جائنه کیده میوب
 تحت النقط معنایله اکتفا ایلد کار نده سامعیندن بعض علما نلره انکار ایدوب دیکلر که بوسوزدن من وجه زلیله
 و سرقیه اذن لازم کاورا کربور مثلا در اولاد عرب بوی بویه دیه کلسلدر در سورسه پس حضرت مولانا قدس الله سره
 العزیز بویه مثل قیچی نه ایجاب ایدر که محل ارشاده ابراد ایلد و بوموضعده آنی کتوروب سولیه بومحمله بونلره جواب
 شافی بودر که اولامثل لغتده ندر و اصطلاحده نه دیر و آنک مضری و موردی ندر بیلک کر که حتی مشکل حل اوله
 مثل لغتده نظر معنانه در مثل و مثل و شیل شبه و شبیه کیدر پس بومعنای لغویدن شول بین الناس سار و دایر
 و مشهور اولان قوله نقل اولدیکه آنک مضری مورد نه تشبیه اولنه مورد شول حالت اصلیه در که ابتدا اول قول اول
 معناده واردا اولدی و مضرب شول موضعه دیر که اول قول اولدنده ثانی مضرب مثل اوله پس مورد حالت اصلیه به
 و مضرب اکاشبه به سالان حالت ثانی به دیر مثلا بومثل عربده مورد حره زنا ایلد و در سرقه قیلدر که حالت
 اصلیه در پس عربلر تا سار بوی اگر صورتک بر حره آزاد کسه بی سوه که اول کسه نک بنده می و اسیری اولیه و طمع
 قیلورسه بر شینک بغایت نفیسه طمع قیلد که اول شئی فی حد ذاته دخی و حقه اولیه دیکل محمله مضرب مثل ایلد بونلره کم
 حضرت مولانا قدس الله سره العزیز * مثنوی * فار باخره بی این شد مثل فاسرق الدرة بیه بنشد منتقل * دیو
 بومنه ای اشارت بیورلر یعنی حره زنا ایلد دیکل و صورتک بر حکم بردادی و بر سر و آزادی سود یکدن اوتری مثل اولدی
 فاسرق الدرة طمع ایدر سن بر شینک بغایت اعلا سته طمع ایلد کما یجوز معنای اولیه سیدن منتقل اولدی دیکل
 اولور بومثل موردی حرام و مضری حلالد بویا سیه شرع و عقلا جائز در راجح الی حرامه تشبیه و بالعکس کلام نبوت
 بنشاده و کلام اولیا الهیه چوق واقع اولددر که قال علیه السلام عند احسان کلام عربون الهم ان من البیان
 الصراح حکم علی طریق التشبیه البلیغ ای ان بعض البیان صریح التشبیه مباح مندوب و المشبه به حرام محظور و قافه

هـ الماعنی والله اعلم بالصواب * مثنوی * بنده سوی خواجه شمس اوما نند زار * بوی کل شد سوی کل اوما نند خار * بنده
 اقتدیس جائنه کندی اول عاشق آنک فراقندن زار و محزون قالدی کاک رایحه سی کل جائنه کندی اکا خار قالدی
 یا خود اول خارله قالدی دیکل اولور * مثنوی * او بمانده در و از مملوب خویش * سعی ضایع رنج باطل پای ریش *
 اول کسه کندی مطلوبندن دور و جدا فامش سعی ضایع رنج و زحمتی باطل آتانی مجروح یعنی عاشق صورت اولان
 کسه نک مشائی بودر (مثنوی) همچو صیادی که کیرد سایه * سایه کی کرد و در اسر مایه * مثلا شول بر صیاد کبی که
 اول بر سایه طوته سایه ایاچن بر سر مایه اولور (مثنوی) سایه مرغی گرفته مرد سخت * مرغ حیران کشته بر شاخ
 درخت * مر دایله بر مرغ غلک سایه سنی محکم طوقش اغاچک بودانی اوزره مرغ حیران اولمش بویه دیکل * مثنوی *
 کین مدغم بر که می خندد عجب * ایت باطل ایت پیوسته سبب * بومدغم عجب کیمک اوزر نه کولر یعنی نه شئی اوزره
 شاد اولور اشته سکا باطل اشته سکا چورعش سبب سایه دن مراد صور کونیه و مر غدن مراد اسماء الهیه اولور چن
 بر عاشق صورت صور کونیه دن بر صورتی صید قیلد و آنی صید ایلد و اله کتوزدم دیوشاد اولسه اول اسم الهی
 وصفه ربانیکه صورت اکاسایه و اول صورت حقیقت کبی واقع اولددر امان حاله اول ایلد ایچون دیر که بویه نه اوزره
 شاد اولور نه اوزره خنده قیلور زهی باطل میره سعی و طلب وزهی پیوسته سبب کونک نتیجه سی همان محضا
 زجت و تعبدر * مثنوی * و رتو کوی جزو پیوسته کاست * خاری خور خار مقرون کاست * بوی شول عرفان
 جزو صاچلر که مخلوقه حب طبعیلمی مقتضا سبب محبت ایدوب بونک محبتی حقیقت محبتدر دیو تا بول ایدنلر
 سوائله جوابدیر و بر که ای سیر صورت اکر سن در ملک و سوال ابراد ایلر سیک که نیم سودیکم جزو خود که پیوسته در
 یعنی مرتبه الوهیتک بر صفتنک و یا خود بر نیچه اوصافنک آینه و منظریدر پس بونک اثریدر بونک حسنی آنک حسن
 و جمالک بر توبی راوله و ایچو بر جزو سولک معنای کلی سولک اولدی جواب بودر که اگر سنک قنده جزو محبت
 کله محبت اولدیه خار دخی کاک جزویدر خاریمکه خار که مقرون و متصلا بونده کلاه عذاب و عقاب و قهر و غضب
 بی حساب دخی اول مر تبه نک جزو و اثریدر پس آتی دخی قبول ایلد زبیرا خار اول کاک خاری و بونار اول یارک نایدر
 پس مشتیمانن فاجق و بونکونه تا بیلدن حکمک سالک لازم اولنلر دندرو بوی بویه زعم ایدنلر ایچون دینلر دندر
 (یت) فان تصیر علی النیران قاصص * والا کن عن العصیان قاصص (م) جزو نیک رو نیست پیوسته بکل * ورنه خود
 باطل بدی بدت رسل * چون رسولان از پی پیوستند * پس چه پیوستندشان چون یک نشد * بویات جزو کله
 پیوسته در جزو سولک کلی سولک در بنده هم تسلیم و هم رددر یعنی ای جزو کله پیوستدر دین نم اجزای عالم دن
 هر بر جزو و اختصاص بی آدم دن هر بر شخص من حیث المظهر به مرتبه الوهیته پیوسته و هویت الهیه نک
 اسماء و صفاتیلد بوجله دن سرائی علی السویه در وایک هر بر جزو یعنی هر بر مخلوق کندی امکانلری جهتندن
 و تعین اقتضای اعتباریه کل اولان مرتبه الوهیته پیوسته دکلدر زیرا که جمیع اسماء امکانلری حسیله و تعینلری
 اعتباریه هی اولسه و عین واحد مرتبه سن بولسه انبیاء عظامک صلوات الله علیهم اجمعین یعنی و اولیا
 کرامک دخی ارشاد و هدایتی باطل اولوردی و بی معنی فالوردی چونکم انبیاء عظام خلقی خالقینک قرینه و معرفته
 پیوسته قیافتن اوتریدر بر پس نه بی اولددر بر چونکم بر تن حکمنده در را که و هو اولسیدی و نک تن مرتبه سن
 بولسیدی انبیاء علیهم السلامک کلمسی تحصیل حاصل اولوردی بلکه انبیاء علیهم السلام خلقی ارباب متفرقه
 و جزویه دن رب الاربابه و جامع جمیع اسماء و صفات اولان الهیه دعوت و ارشاد ایچوندر کما قال الله تعالی فی حق نبینا علمیه
 السلام (قل هذه سبیل ادعوا الی الله علی بصیرة انا و من اتبعنی و سبحان الله و ما انا من المشرکین) یعنی دی یا محمد ارباب
 متفرقه بنده لرنه که شوطریق توحید که صراط مستقیم اندن عبارتدر بریم بولدر برن خلائی دعوت ایلر مستقیم
 جمیع صفات اولان الله (علی بصیرة) لاعلی جهل و لا غفلة و بکا و بیان و ارثلم دخی بویه دعوت ایدر بر پس بن اللهی
 غیر ای کاشرینک قیلندن تیره ایلر و بر آنک حینده مشرکاردن دکان (م) این سخن بیان ندارد ای غلام (روزیکه شد
 حکایت کن غلام * ای غلام بوسوز بایان طوغر و زو قفسر اولدی یعنی کچ قالدی حکایتی تمام ایلد (سپردن عرب هدیه را
 یعنی سوز بایان حلیفه (مثنوی) آن سبوی آب در ریش داشت) خدمت راداران حضرت شکاف (عرب
 بادیه نشین اول صودستیسی ایلر و طوطی اول حضرتده خدمت و عبودیت تخمینی اکدی (م) گفت این هدیه بدان
 سلطان برید و سائل شه راجحت و اخیر (م) اعرافی اول غلامان شاهه ابدی بوهیدی اول سلطان ایلر و کز شاهن
 سائلی حاجتدن کیر و الکز و مرادنی حاصل قیلک (م) آب شیرین و سبوی سبوزون * زاب بارانی که جمع امدنکو
 بوهیدی لایذ صوبکی و بشل دستیدر شول بر باران صوبنددر که چوقورده جمع کلدی بوندن مراد شول بریه صورتی

بجای آمده ایله قطع ایدوب در که حقّه واصل اولدقدنصکره نورقوایله وجودی دستمسی شیزو نوغده دوخته اولان
 و آب علم قایل ایلطولان کندینک هدیه سنی برشی زعم ایلدوب تئییان درگاه الهی اولان اصفیایه و یا خود خادمان
 باب عزت اولان ملائکه به عرض ایاسنک صورت حالی اولور (منشوی) خنده می آمدنقیباز از ان * ایلیک پذیرفتند
 انرا عجب جان * تئییله اول هدیه دن خنده کلدی لیکن آتی جان کبی قبول ایلدیلر (منشوی) زانکه لطف شاه
 خوب با خبر * کرده بود اندر همه ارکان اثر * زیرا که با علم و با خبر اولان خوب شاهک لطفی جمیع ارکان واعیان اثر
 ایلندی (منشوی) خوی شاهان در رعیت جا کند * برخ اخضر خال را خضر اکنه * زیرا شاهک لطفی خوی رعیتک
 وجودنده بر ایلر کاقیل الناس علی دین ملوکهم بشل فلان حال * وزمینی بشل ایلرینهم ماده بودنده مسافه و ارا بکن
 بیله پس یادشاهلر متعلق اولان خوی و خصلتک بیاتنه شروع ایدوب بیورلر (منشوی) شه جو حوضی دان چشم
 چون لوله ها * آب از لوله روان در کولها * ای مستمع اولان کسه فی المثل پادشاهی بر حوض کبی و خدم و حشمی لوله
 کبی ییل آب لوله دن کوللره جاریدر کول غدرید کاردیر * منشوی * چونکه آب جله از حوضیست پال * هر یکی
 آبی دهد خوش در فکال * چونکه جله لوله لک آبی بر پالک حوضدندر هر بر لوله خوش و ذوقلور آب و بر (منشوی)
 و دران حوض آب شورست و بلید * هر یکی لوله همان آردیدید * و کراول حوضده شور و ناپاک صور و ارایسه
 هر بر لوله همان اول آبی ظاهر کتور (منشوی) زانکه پیوسته هر لوله بمحوس * حوض کن در معنی این حرف
 حوض * زیرا که هر لوله حوضه متصلدر بر حوض کلامک معنایی آینه حوض ایلد یعنی تعمق و تفکر قیل دیمک اولور
 و بوکلامک معنایه حوض و تعمق ایلک بوکونه اولور که بصورت عالم بر جسد سوا کیمیدر و پادشاهلر مانند قلب
 و ارکان دولت و خادمان باب سلطنت مانند جوارح و اعضا در حق قلب شاه سنده اولان پادشاه صالح اواسه
 ارکان دولت واعیان سلطنت بلکه جمیع رعیت دخی صالح اولور و اگر مانند قلب اولان پادشاه فاسد اولور سه
 و اعضا و جسد حکمکنده اولان کسه ل دخی فاسد اولورفته کم نعمان ابن بشیر دن روایت اوئشان حدیث شریفک
 معنایسند صدر الدین قنوی حضرت تری بویه دیمشدر که اول حدیث بودر قال صلی الله علیه وسلم ان فی جسد ابن
 آدم لمضغه اذا صلحت صلح الجسد و اذا فسدت فسد الجسد الا و هی القلب پس آفاق انفسه و انفس دخی آفاقه مطابقدر
 تنه کم آفاده پاشاه صالح اولسه انک جنودی دخی صالح اولور کذلک نفس آدمیه قلب صالح اولسه انک جنودی
 مشابه سنده اولان اعضا و جوارحی دخی صالح اولور کما قال علیه السلام اقلب ملک اذا صلح الملك صلحت جنوده و اذا
 فسد الملك فسدت جنوده رواه ابوهریره رضی الله عنه کذا فی الجامع الصغیر) کسکم راع و ککم مسؤل عن رعیتة حدیث
 شریفک نحو آنچه هر کس کنندی وجودنک والی التئده و تحت حکمکنده تصرف ایلد یکی کسه لر راعیسه در هر ککم
 کنندی عقل و جاننده موجود اوله وجود ظاهر یسنه و تحت حکمکنده اولان کسه لر کل اناه ترشح بمافید نحو آنچه اندن
 ترشح ایلوب انلره تأثیر ایلک مقرر در تنه کم بمعنایه مناسب بیورلر (منشوی) لطف شاهنشاه جانی وطن * چون اثر
 کردست اندر کل تنه بی مکان و بی وطن اولان جان شاهنک لطافت و صفاتی تنک کبی جزونه نه کونه اثر ایلشدر بر کسه نک
 تنی کور دیکل * کبی انک جانک لطافتنه و صفات جمیده سنده استدلال ایلرسن (منشوی) لطف عقل خوش نه
 خوش نسب * چون همه تن را در اورد در ادب * و کذلک خوش نسب و خوش طبیعت اولان عقلک لطافتی جمیع
 جسدی نیجه ادب کتور یعنی نظریه جسدی آدمه که انده اولان ادب و حیایا و ایمان و بونلر امثالی اولان خصال
 حسان جمیع عقلک آثار و شایند که بی عقل اولنده ادب و حیایا و ایمان اولور (منشوی) عشق تنک بی فراری سکون
 چون در اید کل تن را در جنون * سکون سر قرار سر شوخ و رشک اولان عشق جمیع تنی نیجه جنونه کتور
 یعنی تنک جنون و دیوانه لکی عشقک تأثیر ننددر * منشوی * لطف آب بحر کو چون کورست * سنک بر زش جله در
 و لوهرست * دریا آینهک لطافتیکه اودریا ککوتر کیدر انک خرد طانی جله در و جوهر در یعنی دریانک صونک
 خاصیت و لطافتنددر که اکثر انک سنک بر زش لری برینه در و جوهر واقع اولمشدر بوکلام در و جوهر مجلی اولان دریاه
 کوره در (منشوی) هر هنر کاستنبدان معروف شد * جان شاگردان بدان موصوف شد * محصل کلام و نتیجه مرام
 در هنر که استاد انکه معروف اولدی و اول هنر ده مهارت و حذاقت بولدی شاگردلرینک جانی انکه موصوف اولدی
 (منشوی) پیش استاد اصولی هم اصول * خواند ان شاگردست با حصول * مثلاً اصوله منسوب استاد قشند
 حصول اید اولان چست و یانک اولان شاگرد هم اصول اوقور یعنی علم اصولی حاصل ایتکه جست و یانک اولان اول
 اصولی انک قشند هم اصول اوقور دیمک اولور * منشوی * پیش استاد فقهیه آن فقه خوان * فقه خواندن اصول
 اندر بیان * فقیه اولان استاد قشند اول فقه اوقو بی شاگردفته اوقوریان و تعبیر قشند اصول اوقور

(م) پیش استادی که او بخوی بود * جان شاگردش از بخوی شود * شول بر استاد قشند که اول استاد بخوی اوله
 آنک شاگردنک جانی اندن بخوی اولور (منشوی) باز استادی که او بخور هست (جان شاگردش از بخور هست) کیر
 شول بر استاد که او طریق حقلک محو و قانیسیدر انک شاگردنک جانی اندن شاه حقیقینک محویدر یعنی طریق حب
 الهمیده فانی اولان مرشدن انک شاگردلری دخی فنا او کورلر و کندیلر فی شاه حقیقینک محوی قیلورلر * منشوی *
 زین همه انواع دانش روزمره * دانش فقرست ساز راه و برل * بود و کای انواع علومدن موت کوفی فقر علیدر راه
 آخر نک از غی و دوزنی کتاب و سنت علمی علم فقردر که بوجهلر عبدک فنانسی و ربیک فنانسی مبین و مفسر در و کتاب و سننه
 موافق اولان اولیایر علمانک علملری دخی هب دانش فقردر و الحاصل علم ایکی قسمدر بری علم نافع بری غیر نافع کما قال
 علیه السلام العلم علان علم فی القلب و ذلک اله الم الذخ و علم علی اللسان فذلک حجة الله علی ابن آدم رواه جابر پس علم
 نافعک جمیعسی علم فقهده داخلدر (حکایت ماجرای بخوی و ششیمان (م) آن یکی بخوی بکشتی در نشت
 رو بکشتیان نهادن خود پرست * او بر بخوی بر کیده او ترردی اول خود پرست * کشتیانه یوز قودی یعنی توجّه
 ایلدی (منشوی) گفت هیچ از بخو خواندی گفت لا * گفت نیم عمر نوشدر و راه اول بخوی کشتیانه ایلدی هیچ
 بخودن اوقودنمی کشتیمان ایلدی اوقودم بخوی کشتیمان ایلدی سنک عمرک نضی فساد کتدی * منشوی *
 دلش بکسته کشت کشتیمان زتاب * لیکن آن دم کشت خامش از جواب * کبی حرارتدن دل شکسته اولدی لیکن
 اولدم جوایدن خاموش اولدی * می * یاد کشتی را بگردانی مکنده * گفت کشتیمان بدن بخوی بلند * امر الهی ایل
 یاد کشتی فی بر گردابه براقدی کبی صوت بلند ایل اول اهل بخو دیدی * منشوی * هیچ دانی اشنا کردن بکوه * گفت
 نه ای خوش جواب خوب رو * هیچ یوزمکک بیلور و پس سوله بخوی ایلدی ای خوش جواب و خوب رویلرم
 (منشوی) گفت کل عمرت ای بخوی فنانست * زانکه کشتی عرق بن گرداهاست * کبی بخوی به ایلدی سنک عمرک
 کلیسی فنادر زرا که کشتی بوگردا بملر غرقیدر (م) بخوی بایدنه بخوایجادن * کور بخوی بی خطر در آب ران
 * ییل بو محله بخو کرک بخو کرک ترا کرسن بخوی ایسک آب ایچنه خوف و خطر سرور بوقصه دن حصه اولدر که
 کشتی وجودک شکسته اولسی و قشند علم قیل و قال انسانه فأنده سی اولوب بلکه علم بخو و حالک نفع و فائده سی
 اولدی یعنی افاده ایلر (منشوی) آب دریا مرده را بر سر نهد * و بر بوزنده ز دریا کیرهد * آب دریا مرده بی بائی اوزره قور
 و اگر دری اوله دریادن بچن قورقور (منشوی) چون بپردی یوز اوصاف بشر * بحر اسرار تهمذ بر فرق سر * چونکم
 سن بشر و صقلندن اوله سن و مو و قیل ان غور و اخوامی اوزره اولمزدن اول اولوب مرتبه قنایه ابروب قریب حق بوله سن
 اسرار الهی دریایی سنی باشنک اوزرینه قور و سکا تعظیم و تکریم قیلور (منشوی) ای که خلق از او خری خوانده *
 این زمان چون خربرن بیخ مانده * ای شول کسه که خلا بقیه سن خرا و قورسن یعنی علمکه مغرور اولوب انلره خرا یافهم
 دیو قورسن بوزمان خربکی بوش اوزره فالنسن یعنی اشک بوز اوزره طیرنوب فالدینی کبی سندی بوزمان بودنیاده
 خربکی فالوب ایلر و کیده غمشن و آخرت و عالم حقیقت جاننده سیر و نقل ایده غمشن (م) کور علامه زمانی در جهان
 نک فنانی این جهان بین وین زمان * اگر من جهانده زمانک علامه سی ایسک اشته بوجهانک و بوزمانک فنانسی کور یعنی
 علامه لک اولدر که بوجهانک و بوزمانک فنانسی حقیقه مشاهد ایلدوب علمی و عملی مجربده ایچون قیل (م)
 مرد بخوی را از ان درد و ختم * تا شمارا بخو و محو و ختم * فقه فقه و شش و صرف صرف (در کم آمدیای ای بار
 شکر ف * مرد بخوی قصه سنی عرب بادیه نشین قصه سنک ما یسنه اول جهتدن کتور و بکذلک و انکچون بوجهلر ضم
 ایلدک تا که سزمه بخو و فنانخوی یعنی علمی و فاعده سنی او کرده و زوینت ثانیکنک معنایی فقهک مفهومنی و شول
 مقصودی و صرفک تبدیل و تغییر فی انکسک بلکه دیو و یوق اولقده بولورسن ای اولوبار فتهک فقهه و شولک بخو و صرفک
 صرفه اضافتی عامک خاصه و لغوی سنک اصطلاحی اولان اضافت لفظی قیلنددر فقه اصلنده فهمه دیرلر و اصطلاحده
 مسائل و احکام شرعییه مع ادلتها عالم اولقده دیرلر و بخو لغتده بر قاج معنایه کاور بوزاده قصده معنایه در که یعنی
 مقصود در و اصطلاحده شول قواعد و قوانین ایچون وضع اولنان علمدر که انکه احوال ترا کعب عربیه اعراب
 جهتندن معلوم اولور و صرف لغتده تبدیل و تغییر دیرلر و اصطلاحده شول قواعد و قوانین ایچون وضع اولنان علمدر که
 انکه احوال انیه کلمه معلوم اوله پس مضاف اولان مصدرلر مفعول معنایسند اولور مثلاً فقه یعنی فقه و یعنی
 مفهوم و بخو یعنی مخو یعنی مقصود و صرف یعنی تبدیل و تغییر پس تقدیر کلام بویه دیمک اولور که مسائل شرعییه
 و احکام مرعییه نک مفهومنی و شول علمک مقصودی و صرف علمک تغییر و تبدیلی جله علم فقرده و یوقلقده بولورسن
 ای بارسنی علم فتهک مفهومنی عبودیتی کماله ادا ایلد کدر پس کماله عبودیتی ادا یوقلقده و کم آمده لکده در علم شولک

قصه اصلاح القاطن اصلاح الفاضل من مقصود معنی درست اولیاد رس معنادر است که دخی علم نحو
وفساده بولور کذلک صرفت تبدیل و تغییر کی تبدیلات و تغییرات علم نحو و فساد بولور نشانه که علم صرفه بنای
کلمه تبدیل و تغییر اولیاد یعنی کی علم نحو و فساد که آمد لکده دخی بنای انسانی تبدیل و تغییر اولیاد اصل بشریتدن
حقیقت نشانه آخر حاصل اولیاد معنی دخی قاطن که فقهی فهم ایلیکی و نحو لکده قصدی و یا خود بر آخر نوعی و صرف
علمی تغییر ایدوب بوزمقلقی که آمد لکده بولور من دیک اولیاد (منوی) آن سبوی آب دانشهای ماست و آن خلیفه
دجله علم خدایت * اول سبوی آبدن مراد برم دانش بر دوز و بر بدن مراد برزاول خلیفه دن مراد دجله علم خدادر
(م) ما عبودها بر بدجله ی برم * کره خردانیم خود را ما خرم * بر آله بر سبوی دجله به ایلتورزی یعنی برز دجله علم
خدایه متوجه اولد که کنده علمزدستی برئی صافوب یله ایلتورزی تو قدر برجه اگر برکنده یزی خرم یلمز سن
خرواحق زرا (وما اوتیم من العلم الاقلیلا) خرواحقه جمیع انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامت علی بحر علم حق
نسبتله برستی صو قدر در پس بوجه دن برانسانک علی بر طره قدر در پس بومعنیایی بولور کنینه علم و علمانی برئی
عدایدوب در کاه حق ایلته و کندوبی بولیکن خرواحق یلمسه اول کسه خربلکه خردن بدتر در (منوی) باری
اعرابی بدن معذور بود * کوزد جله غافل و پس دور بود * باری اعرابی اول آب سبوی تحفه ایلتمسی سبیل معذور ایدی
زیرا که اول دجله دن غافل و زیاده بعید ایدی (منوی) گرد جله با خبر بودی چوما * انبردی آن سبور اجابجا *
اگر اعرابی دجله دن بزم کی با خبر اولیدی اول اعرابی اول سبوی آبی منزل بمنزل بغداد جابانه ایلتورزی (منوی)
بلکه از دجله جوارف آمدی * آن سبور بر سرستی زدی * بلکه دجله دن چونکه واقف کایدی اول سبوی
برطاشک باشنه اوردی و اول در کاهه فقر تام ایلتمتوجه اولور دی (قبول کردن خلیفه هدیه را و عطا فرمودن
با کمال بی نیازی از آن هدیه و از آن سبوی) چون خلیفه دید و احوالش شنید * آن سبور برزور کرد و مزید * چونکه
خلیفه اعرابینک از معانی کوردی و تنگ احوالی اشیدی اول سبوی اشوندن بر ایلدی و اندن زیاده هم کا خلعت
و نعمت و بردی (منوی) آن عرب را گرد از فاقه خلاص داد بخششها و خلعتهای خاص اول اعرابی بی فقر و فاقه دن
خلاص ایلدی بخششها و خاص خلعت و بردی (م) پس تقیما بر فرمود آن قیاد آن جهان بخشش و آن بحر داد
پس اول قیاد تقیما بر سوردی اول بخشش جهانی و اول عدل دریایی (م) کین سبور برزید ست اود همد * چونکه
وا کرد سبوی دجاش برید که بوزر اولان سبوی انک الله و بریکز چونکه بوزر دن دونه آبی دجله جابانه ایلتورزی (م)
ازره خش آمدست و از سفر ازره دجله ش بود نزدیکتر) قوری و قره بولندن کلمشدر اول اعرابی سوردن دجله بولندن
اگر نزدیکتر اولور مکفی پس اول تقیما بر اول برز اولان سبوی اکا و بر آب کتور و بر یکی به قودیلر * منوی * چون
بگشتی در نشست و دجله دید * سجده می کرد از حیای خید) چونکه کیده او قوردی و دجله ی کوردی حیای شرمندن
سجده ایلدی و اکدی بولیدوب * منوی * کای عجب لطف این شه و هاب را * وان عجبتر کوستدن اب را * که بوهاب
اولان شاه ایچون عجب لطف وارد و اول قی عجب تر که اول پادشاه اول ما را کدی ایدی * منوی * چون پذیرفت
از من آن دریای جود * ایچون تقد دغل را زود زود * اول جود و کرم دریایی بندن نه حاله قبول ایلدی ایچون دغل
و حق بر تقدی علی الفور و توقفسز (منوی) کل عالم را سبودن ای بسر * کونوداز علم خوئی نابسر * ای بسر جمیع عالمی
فی المثل سبوی که اول عالم سبوسی علمدن و خوبله دن تاباشنه دل برور (منوی) فطره از دجله خوئی اوست * کان
عید کجدر بری ز بریوت * اول الهمک خوبلی دجله سندن بوعالمده اولان خوبلی بر طره در که اول خدانک خوبلی
بر لکندن یعنی وفرت و کثرتندن بوست الله صغیر و صورت دائره منته داخل اولمز بو بوست الله کلان و صورت
دائره منته داخل اولان جلال و کمال انک درای جلال و کمال انک بر طره در (م) کج خدی بد بری چانه کرد * خسرانابا بر
از افلاک کرده کنت کتزا خفیا فاحببت ان اعراف خلقت الخلق لا عرف حدیث شریفنک خرواحقه غیب هویت
مرتبیه سنده جواهر احواف صافانه مالامال بر کتزنخی ایدی بر لکندن یعنی صفات علیه سنک و اخلاق جمیل سنک
کالیه مقتضیاتندن برده غیبی جال ایلدی خاک افلاکدن تابان تر و روشنتر ایلدی یعنی عالم خاک و یا خود جسد خاک
خاک آدمی احواف صافانه مظهر جلاله افلاک کندن من جلاله یعنی منور ایلدی * منوی * کج خدی بد بری
چون زرد * خاخر سلطان اطلس بوس کرد * حضرت الوهیت مرتبه احدیه سنده کتزنخی و پنهان ایدی اوصاف
کالات و وفرت و کثرتندن چوش ایلدی خالک جسدی آدمی اطلس بوس سلطان ایلدی اول جسد ترابیه
سلطانده اولان قوت و قدرت و مهابت و سلطوت و بونامشالی اولان صفت و حالت اول دریای کمال و جلال کدر
والا بونامشالی بونامشالی نره بولور دی * منوی * و بریدیدی شای از دجله خدا * آن سبور اوفشا کرب

اگر آب علم و جلاله بر اولان وجود دمیستی مقبول و مقیم عدالین کسه خدای تعالی کذلک کمال و جلالدن
بر شاخی یعنی بر جدول و خلیجی کوردی اول وجود سبوسی اول کسه قناییدیدی اول وجود کذلک کذلک اعتباری
قالمیوب آبی بالکلیه محو ایدوب خدا جابانه بی وجود اولد یعنی حاله کیدیدی * منوی * آنکه دیدندش همیشه
بی خودند * بخودانه بر سبوسی زدند * اول کسه که دجله خوئی خدان اولان شاخی * کوردیلر همیشه
بی خود در دری خود رکبی و اهل فساداتدی سبوی وجودی اوزره سنک فقر و ریاضتی اوردیلر و کسر وجود ایدوب
غنا مرتبه سنده ایدوب * منوی * ای زعیرت بر سبوسی زده * وین سبوزنکست کامل تر شده ای غیرتندن
و همت و محبتدن سبوی وجود اوزره بر طاش اورمش بومبوصنش اولقدن کالمرک او اشدر * منوی * خم شکسته
آب از زار شکسته * صد درستی زین شکست آنکخته * کوپ صممش و اندن آب دو کلمش بوزدرستک بوشکسته لکدن
اول خم قور برمن و حاصل امتش مراد وجود موهومینک ضمنی و عقل کامل اولستی و خم کی اولان صفت
تفسا بنک ضمنی و آب عقل و آب عرفانک اندن دو کلیوب ایمان و ایقانه و اذواق جان و جشانه اکانچه در دستک
حاصل اولمندن عبارت اولور * منوی * جز جزو خم در نقصست و حال * عقل جزوی را ندوده این بحال * کوپ
جزو ک جزوی رقصه و حاله در لیکن عقل جزوی به بر حال محال کور غشدر خدن مراد وجود انسانی ایدوب برزوندن
مراد هر بر عضوی اوله و جزو جزوندن مراد انک نابعلری اوله چونکم سالک وجودن صیوب فانی اوله و آب معنایه
وصول بولوب روحی آنکه طوله انک هر بر عضوی کمال ذوقندن رقص و حاله اولور لیکن عقل جزوی صاحب ربه بوحال
محال * کوزینور که اندر سدن غافلر و بوعلمدن جاهلر در * منوی * نه سبوی سداد برن حالت نه آب * خوش بین
والله اعلم بالصواب * بوحالنه سبوی نه آب ظاهر در بوسوزنک حقیقتی خوش کوردی و کلماتک ماهیته نظر
ایر کور الله تعالی صوابه اعلمدر اگر دیر سککه بنده بکو نه معانیک اطلاعنه استعداد بوقدرین بکو نه معنایی
نیجه خوش کوریم جواب برور * منوی * چون در معنی زنی بوزن کنند * بر فکر زن که شهبازت کنند * چونکم
معنی قیومی قه من سکا آچار فکر کت قنادهی اور که سنی شهباز ایلله لاله بطیر یمناسی الهیة والفکره خرواحقه
انسان همت و فکر کت جناحدری ایله اوچار بوعالم صورندن کدر ایدوب جانب معنایه بکر و اول عالمک شهباز بیلند
بروازی اولوب وجه مقصود سنک تقایی آچار (م) بر فکر کت شکل اود و کوران * رانکه کل خواری ترا کل شد چونان
سنک فکر کت قنادهی بالیغه بولمش و تقیل اولدی زیر اکل بیحیسن سکا بالحق نان کی اولدی (منوی) نان کاست
و کوش کت خوار ازین) تاغانی هم و کل اندر زمین نان و کوش اصلنده کلدربوئدن ازرق بی تا کل کی زمینده قالمیه سن
اما عجب حالدر که سکا نه آخلق و نه طو لوق فائده ایلر (م) چون کرسنه می شوی سله میشوی) قندوبید و یوندوبدرک
می شوی * چونکم آج اوله سن سنک اولور سن یعنی سنک کی بدخوا اولوب تشددید و یوندوبدرک اولور سن یعنی غشیلو
و اتصالی و مقارنتی قیج و بداصل اولور سن (منوی) چون شدی بومیر می داری شدی * بی خبری با چود یواری شدی
چونکه طوق اولد بر مر دار اولد بر دیوار * کی آقا سز خبر سز اولد یعنی دیوار نیجه سر کته قازدر کاسه و نه
کونه بی فهم و بی خبر اینه سنده طوق اولدیغک حینه بی فهم و بی خبر اولوب کندی مرتبه کدن عبادت و طاعت
جابانه نقل و حرکت ایلز سن دیک اولور (منوی) پس دی می دار و دیکردم * کی * چون کئی در راه شیران خوش تکی
پس بر دم می دار سن و بر غیری دم کلبسن شیران دین بولنده نیجه لطیف با کلک ایلر سن * منوی * آلت اشکار خود
جز سنک مدان * کتله انداز سنک را سخوان * کندی شکار کت آلت و سببی کلبدن غیری بیلله آلت شکاردن مراد
نفس اماره در که صید دنیا بیلکه آلت اولمشدر کلبه استخوانی ازرق آت یعنی سنک نفس غداستی آرزو بر آب عقلکه
تابع ایت (م) رانکه سنک چون صید مرکش شود * کی سبوی صید و شکار خوش دود * زیرا کلب چونکه طوی
اولدی مرکش اولور لطیف صید و شکار خوش جابانه بقی یلر (م) آن عرب را بی نوایی می کشید * تابان درگاه
وان دولت رسید * اول عربی از قسزلق و محتاجک چکدی تا اول در کاهه و اول دواته تشدی (منوی) در حکایت
گفته ایم احسان شاه * در حق آن بی نوایی بی پناه * حکایتده دیمشز شاهک احسان بی اول پناه سز اولان بی توانک
حقنیده یعنی اول پناه بی اولین فقیرلک حقنیده اول اولان شاهک احسان بی مقدمه حکایه دزد کرا بلسر در (منوی)
هر چه گوید مراد عاشق بوی عشق * ازدهانش می چهدر کوی عشق) مراد عاشق هر نه بویلر سه عشق و قوروسی انک
دهانشدن صیحر عشق محله سنده یعنی مرتبه عشقه مراد عاشق هر نه بویلر سه انک اغزندن عشق رایحه بی ظاهر
اولور که کل اناه بر شمع جافیه بومعنایه شهادت قبولور (م) کربکود فقه فقر اید همه * بوی فقر اید اراش خوش دمدمه
اگر مراد عاشق فقه سوبلیه اندن جی عا فقر کاور اول لطیف صید و شکار خوش سوزلوعاشقه قندن فقر رایحه بی کاور

(مثنوی) در کوبیده در دایره بوی دین * ایدر گفت شکش بوی بقی * اول مرده عشق اگر کفر سوزاید دین را بجهت
 طویر آنک شک و گمانه متعلق اولان سوزیدن بقی را بجهت سی کاور * مثنوی * کف کز کز بجز صدق خاست *
 اصل صاف آن فرع را راست * کف کز دین مراد شک و گمانه متعلق اولان و شرعه مخالف کلان سوز در دین عاشق
 باطنی دریای صدق و بقیه در پس معنی بویله دیک اولور که مثلا کری کپولک بر صدق دریا بندن فالتقمه در معنی اگری
 کپولک کبی اولان شرعه مخالف و عقله منقاد سوز را شک دریای صدق اولان در و بندن ظاهر اولمش در صافی
 اولان اصل اول تیره اولان فری بر مشد در معنی آنک صافی و روانی اولان در و بی اول کز و مر اولان که تباری نوری قینله
 ترین ایلش در حقیقت نظر ایلش اول کچ اولان کلام راست و اول کلام نامعقول فی الحقیقه مختار و معقول در
 می آن کفش راصافی و محقق دان * همچو دشنام لب معشوق دان * مراد عاشق کچ اولان کفی یعنی نامعقول اولان
 کلامی صافی و لایق و مقبول یل معشوق لبش دشنامی کبی یل یعنی معشوق کلام دشنام امیری اگر چه جواب
 قلدر لیکن عشاقه اول شیرین کلمه در مثنوی * کربکوبید کز غایب راستی * ای کزی که راست را راستی * عاشق
 حق اگر اگری سوبیه اول طویر طلق کوه * سررای لطیف بر کچ که راستی برده دی مراد عاشق نامعقول اولان کلماتی
 عادل مشروع و معقول اولان کلماتند لطیف اولوب نلر راست اولان کلامه نلر کلامی زیب و زیبت و بر معنی
 اشعار ایلر که اکثر علقه عاشق الهینک کلامبله کنیدی کلامی برین ترین ایلر و فلان عاشق سوبله دیش دیو سوبلر
 * مثنوی * از شکر کرشکل فانی می بری * طم قند ایدر چون می مری * مثلا کز شکر دین بران شکلی دوزخ من
 و بشوره من اگرانی امه من اندن سکا قند لقی کاوران لذتی کلمه کذلک عاشق مقالتی بوا کوره قیاس ایل (مثنوی)
 و ریاضت مثنوی زین و تن * کی هلا ترا برای هر غن * مثال آخر اگر بر مؤمن التون بت بوله هربت پرست ایچون آتی
 بچن قور * مثنوی * بلکه کیرداندانش افکند * صورت عاریش را بشکند * بلکه مؤمن اول و بی طویرانش
 ایچره براغور آنک عاریتی صورتی صبر * مثنوی * تا غناید بر ذهاب نقش و تن * زانکه صورت مانعست و راهزن *
 فالتون و زره بت نقشی قائمه زرا که صورت آنک التون شدن متفع اولغه مانع و رهز ندر پس بچن بر مؤمن عارف
 بر کلام نامشروع و نامعقول * و رسه در حال آنک ضننده اولان منافع و اسرار نظر ایلر که آنک تحتند نتیجه فوائد
 و منافع موجود ایلش صورت ظاهره نامشروع و نامعقول اولدیغنه باقیوب آنک الفاظ و سروده اولان کز مر
 لکن ازاله ایدوب زری خالص کبی اندن معنای اخذ ایلر * بیت * لفظا اگر راست بودیا کز * هیچ قیر مز بزه معنی کز
 دین بومعنایه دلالت ایدر * مثنوی * ذات زرش داد را بایتست * نقش بت بر نقد ز عاریتست * و شک ز اولان
 ذاتی داد را بایت و عطای الوهیت در امانت نقشی نقد ز اوزره عاریت در امانت اعتبار یوقدر اول نقش بت ذات ذهی خبت
 ایلر (مثنوی) هر کیک تو کایمی را سوز و رسدای هر مکس * مکرار روز * ای قیل و قاله نظر قیلان و معنادن غافل
 اولان بر پیردن اوزری سن بر کایمی یا قهر مکس آواز و صداسندن نهاری ترک ابله بلکه آواز مکس التفات
 ایلوب فوائد روزدن متفع اول * مثنوی * بت پرستی چون پمانی در صورت * صورتش بکذا روز معنی نکر *
 چونک صورت نلر داله سن بت پرست سن آنک صورتی قو و معنایه نظر ایلر * مثنوی * هر دجی * هر حاجی طلب *
 خواه هند و خواه ترک و یا عرب * چه مذوب اریسن بر حاجی هر طلب ایلر * کسه هند و کسه ترک و یا عرب
 اولسون (می) منکر اندر نقش و اندر ترک او * منکر اندر عزم و در آنک او * آنک نقشه و رنگه نظر ایلر زرا اول لازم
 دکلر آنک عزمنه و قصده نظر ایلر که لازم اولان بود * مثنوی * کسر سیاهست او هم اهنک قوت * نویسدش
 خوانک همزنک قوت * اول هند و اگر چه سیاهد ولیکن سنک هم اهنک کدر من کاسید او قور بران حیث
 المعنی سنک همزنک کدر (مثنوی) این حکایت گفته شد ز روز * همچو کز عاشقان بی باوسر * بوحکایت ز روز بر
 دیش اولدی و نظمه بریشان و پرا کنده کاسدی عاشق کز کفری کبی بی باوسر * مثنوی * سر نادر چون زایل
 بودیت پیش * پاند ایدر ایدر بدست خویش * ازل کادر لک ابدی اولیه انتهای اولیه ابدی کادر لک ابدی
 اولیه انتهای اولیه این حکایت من ادد کرمحل اراده حال قاعده می اوزره بوحکایتده * ویلن کفار و اسرار در معنی
 بوحکایتده ذکرا و انسان و فکر عشاق کبی بی باوسر ظهور کلان اسرار و کفایت باش طویر چونک ازلدن ایلر که
 مراد می غنایان نبسته دندر دیک اولور بای طویر یعنی نهایت و آخر طویر ابدی خصم و مقارن اولمش در بوتکته بی
 اشعار ایلکدن اوزری بکتاب شربی سارنایات و صفات کبی دیاجه ایل ابدی ایلش و آترنده دخی اتمام
 واختتامه متعلق کلام سوبلش در * مثنوی * بلکه چون آبست هر قطره ازان * هم سرست و باوم
 بی هر دو آن * باسد بکلام اسبف و نظم شریف سوبلش در هر بر طره اندن هم سر در هم باوم بویکی سز یعنی بکلام

شرف بر عظیم اب لطیف کبیر در هر بیت اندن بر قطره کبیر در هر بیت ایچون سربایه یعنی ابتدا و انتها اعتبار ایلک
 بکندر و سبایه و سبایه نظر ایلدیک جهت ذی سربایه اعتبار ایلک هم قابلدر * مثنوی * حاش لله این حکایت
 نیست هین * نقد حال ما و دست این خوش بین * حاش لله بوحکایت دکلر کاه اول یعنی بن الهی تنزیه ایلر بوعرب
 بادیه نشین حکایه می اولمقدن بوحکایه برن و سنک نقد حال در خوش نظرا ایلر * مثنوی * زانکه صوفی باکر و بافر بود *
 هر چه آن ماضیت لایذ کربود * زیرا که صوفی کز و فر ایلر اولور هر نه که اول ماضیت در لایذ کز اولور یعنی صوفی زیاده
 کز و فر صاحبی شول عالی رتبتدر که آنک قنده هر نه که ماضیت در کز اولور بلکه هر نیکیه صوفی ذکرا ایلر کندی حسب
 حالی رتوبعتک اوصاف بالی سوبلر و حکایات و امثال ضننده انی نقل ایلر دیک اولور (می) هم عرب ماهم سبوا هم ملک
 جله ما یوفک عنه من افک * مثنوی * موره زار ایلر اولان ایت کریمه به اشارتدر (والسما ذات الحبک) جناب عزت قسم
 یورر لک ذات طریق اولان کوکار حقیچون مراد مسیره کوا کب اولان طریق محسوسه اوله و یا خود طریقی معقوله
 اوله نظر غفاله نیجه معارف و حقایق و صولنه مسب اوله (انکم لنی قول مختلف) جواب قسمدر تحقیق سزای کافر ل
 اقوال مختلفه ده سزای رسول حقه اولان مختلف قوللری اوله که کاهن و ساسر و مجنون دید کاری کبی و باقران
 حقه (اساطیر الاولین) و شعر دید کاری کبی و یا قیاسات احوالنده اولان اختلافی کبی و اما تاویل الروح الی ذات
 الطریقی فان من کل صفة طریقیه الی عا الروح یصل الیها من یسلکها (انکم لنی قول مختلف) ای من حدیث
 النفس والافکار المتنوعه والاعتقادات الفاسده المانعة عن الاتحاد فی السلوک والمذاهب الباطله المانعة من الکمال
 (یوفک عنه من افک) ای مصروف عن القرآن والرسول والایمان من مصروف یعنی معروف و معروف اولدیر اولدی امانت و ایلر
 و یا رسولدن و یا ایماندن انلر که علم از لیسده مصروف و محروم اولدیردی اما تاویل و صرف عما یوعدون من الکمال
 من صرف بالشقاوة فی علم الله (قتل الخواصون) ای لعن الکذابون باقوال مختلفه (الذین هم فی غمره) یعنی کذابلر
 شول کسه لدر که جهالت و کمال غفلتده (ماهون) و غافلدر و اهر الیهیدن و کالات نفساندن معنی بیت حضرت
 خداوند کار قدس سره یورر لک هم عرب بر زهم سبوزهم ملک بر زحله ما بوجه بر زهم حیث الحقیقه (یوفک عنه)
 بومعنادن مصروف اولدی (من) شول کسه لک (افک) مصروف و محروم اولدی ایدی علم از لیده * مثنوی *
 عقل را شودان ورن را نفس طمع * این دو ظلمانی و منکر عقل جمع * بوقصه دذ کرا و انسان شویدن مراد عقل
 یل وزن عربدن مراد بوقصه و طمع صفتی یل بویکی ظلمانی و منکر تدبیر غفلدر عقل ایلر فی المثل شاعر که
 نوزده نیر و ادر کله خانه وجودی منور قیلیدر * مثنوی * بشوا کون اصل انکار ز چه خاست * زانکه
 کل را کونه کونه جزو هاست * بویست مقدم اولان یتدن ناشی اولان سوائی دافعدر اول سوال بودر که عقلی اگری
 و نفسی غورت کبی یورر بکز و نفس ظلمانی و عقل شمع کبی نور ایدر دید بکز پس انسان بر ذات ایکن بوضیبت
 و اختلاف ندن حاصل اولدی یورر لک کوش ایت الان بوا کز اصل و بوا کز لک ظهوری ندن حاصل اولدی اول
 جهتند حاصل اولدیکه کالک کونه کونه جزو لری وارد کلدن مراد مرتبه الوهیت و کز قابل ذلک و جزو لردن
 مراد اسماء و صفات متنوعه در عالم و آدم مظهر اسماء و صفات الهیه در پس وجود آدمیده ظهور ایلن
 اختلافات آثار و اختلافات اسماء و صفات الهیه در بوقدیر بجه عقل و نفس مظهر اولدی اسماء مقتضای سنج
 لسان حاله معشاراع وجد الدن خالی دکلر نامطمئنه مرتبه سینه اربوب عقله تابع اولیجه دلک * مثنوی * جزو کل
 نه جزو هاست بکل (نه) چوبوی کل که باشد جزو کل بود کراید بکمز کالک جزو جزو لک کاه نسبی کبی دکلر یعنی
 جزو کل حقیقی دکلر که ترکیب قبول ایدر ز برامیه الوهیت اسماء و صفاتله مر کبه دکلر و کلک رایجه می کینده
 دکلر که کلک جزو اوله بلکه بویژو ککلذ کرا و لندی جزو کل اعتبار ایدر رتبه کبوییتی بومعنایه کوره مثال ایدوب
 یورر لک * مثنوی * لطف سبز جزو لطف کل بود * بانک قری جزو ان بلیل بود * مثلا لطف سبز سینه کالک لطف ایلش
 جزو لطف بحسب الاعتبار یعنی کلک لطفاتی جامع جمیع لطایف سبز و ایت فرض ایلر سن جمله دن الطاف اولدیغیچون
 و هر سبز لک لطفی آنک لطفاندن بر جزو عا ایلر من بوقدیر اوزره لطف سبز جزو لطف کل اولور و کذلک بوا اعتبارله
 بانک قری جزو بانک بلیل اولور یعنی بلیل صداسنی جامع جمیع لذات اصوات فرض ایدوب صدای قریکه کانه بلیل
 دوتر در آنک جزو دیلر سباز در پس مرتبه الوهیت کل و اسماء و صفاتله اجزای اعتباری و فرضیدر حقیقی
 دکلر * مثنوی * کز شوم مشغول اشکال و جواب * تشنگانرا کی توانم داد آب * اگر اشکال و جوابه مشغول اولم
 و بویژو کلک مشکلاتنی حل قلم صومر زره آب ویرمکه بچن قادر اولور یعنی سالکان طریقت و تشنگان حقیقت
 اولدره آب معرفتی بچن ویرمکه فرصت بولورم * مثنوی * کز تشنگانی بکلی و سرح * صبر کی الصبر من شاح الفرج *

اگرست * عرض او خواهد که بازب و فرست * پس بوم قیامت عرضا کبر کوید و هر کس نه کار و عمل اش را بدین
 انک نتیجه می و جزایمی اگا عرض اولنور عرضی اول که استر که زب و فرقه در یعنی انک باطنی علم نافع و عمل صالحه
 مزین اولش و رونق بولند و درونی الحقیقه بویه که عرضا کبر کوید اولان قیامت استر انک جمال و کمالی و حسن
 خصلتی ظهوره که * منوی * هر که چون هندوی بدو دایست * روز عرضش بوبت رسوایست * هر شول
 که که هندوی بدی که سودایی و سپر ویدر یعنی سواد کفر و معصیته انک وجه باطنی مسوده اولش در عرض کوفی
 ا کار سوا انک بوقیدر که انک محنی اولان قیامت باطنه سی ظهوره کاور و آشکاره اولور * منوی * چون نذر دروی
 همچون آفتاب * او نخواهد جز شبی * همچون نقاب * چون که اول هندوی بدی که اولان که آفتاب منور کبی یوز
 طوغز او که نقاب کبی یوز او رتبی بر کچه دن غیری استر زیرا کچه انک وجه قیامتی ستر ایلد یکچون ا کاطالب اولور
 کچه دن مراد بودیدار که اهل کفر و اهل معصیت عیوب و قیامت برین اور تیجیدر و اهل انک کفر که سینه بودیانی سوچی
 و روز آخر تدن نفرت ایدیدر که (بوم تبلی السرا ارفاله من قوه و لا ناصر) خواستجه اول کونده بولرک سر ارفه عیاری
 منورف و ستر اولور * منوی * بر لیک کل چون نذر در خاراد * شد بهاران دهن اسرار او * چون که اول که نک
 خار و جودی بر کل پیرا غنی طوغز یعنی حسنه اندن و اعمال صالحه اندن بر حسنه به و عمل صالحه مالک د کادر بهار لیک
 اسرار نه دهن اولدی بهار لیک مراد روز حشر و نشر و احوال قیامت در که حسنه سی اولمیان که سینه نک مانند بهار
 اولان روز شمار مغض و منقوری اولور * منوی * و انکه سر تا با کاست و سوسنست * پس بهار او را دو چشم
 روشست) و اول که که باشد آباغه کل و سوسن در یعنی سر تا با الطیف و مستحسن در پس بهار ا کابی چشم روشندر
 * منوی * خاری معنی خزان خواهد خزان * نازند بهلوی خود با کاستان * بی معنی اولان خاری معنی یک کار اولان
 وجود د کدر خزان استر خزان استر خزانند مراد بوجه اندر تا کاستانه کند یک بهلوی اوره یعنی پائنده کاستان
 اولان اهل ایمان و اصحاب عرفانه همسرک و برابرک دعوا سن ایدوب اندر مقابل طوره * منوی * تا بپوشد
 حسن آن و شک این * تا نبینی رنگ آن و رنگ این * تا خزان زمانی اول کاستانک حسنی و بو خاری معنی انک عیب
 قیامتی ستر ایلد تا انک رنگ روینی و بو خیشک رنگ بد خو بی کور میه سن (منوی) پس خزان او را بهار است و حیات
 * یک نماید سنک و با قوت زکات * خزانند مراد عالم دنیا بهار دن مراد عالم آخرت کل و سوسنند مراد اهل دین
 و اصحاب یقین و خاری معنی انک مراد دین و بی یقین اولان قوم ضالیندر پس معنی اول خاری معنی بهی یقین اولان
 بی دینه بو خزان وقتی کبی اولان دنیا بهار و حیات در بر او بدیده بر کور نور سنک و با قوت ظاهر زکات بهی ظاهر در
 یعنی خواص حقایق انسانیه بود نیاده کلیله ظاهر اولمز بلکه (بوم تبلی السرا) خواستجه ظهور حقایق و سر ابر
 بوم قیامت بهی و مجد رتبه کم وقت خزانده آثار اشجار ظاهر و بدیدار اولمز بلکه هر شجر لک اثری و غری وقت بهارده
 آشکاره اولور انکچون خاری معنی کبی اولان بی دین بو عالمی استر تا کم کند یک عیبی ظهوره کلیه و اولرک حسنی و لطافتی
 نمایان اولیه * منوی * با عیان هم داند او را در خزان * لیل دید یک به از دید جهان * باغبان وجود و دیده بان
 روضه شهود اولان کامل و مری فاضل هم اول خاری معنی بی دین اولان دنی بود نیاده بهلور که نه مقوله کسدر و نیجه
 معدن هوا و هوس و منبت خاشاک و خسدر ا کرد بر سنک که ان الله عباد ا یعرفون الناس بالتوهم حدیث شریف
 خواستجه علمای زمان و عرفای جهانند چوق کسه لو وارد که خاری معنی اولی انلر دخی فراست و یکاسته به اولور
 و سنک و بدی فرق قیلور پس باغبان طریقه بیلکی مختصر قیلق بی افاده ایلر سورر که نعم بولدر و لیکن اول
 بر کامل کور می بهتر در جهان عرفا سنک کوره سنندن مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولور کما قدر نازیرا کله
 استدر انک آتی اقتضا قیلور و جهان لفظ ندن مقدم مضاف تقدیر اولور علمای جهان و اعرای جهان دیک کبی
 فافهم (می) خود جهان از یک کاست اولیست * هر ستره بر دلک جزیه هست * جهان خود اول بر کسه در
 یعنی اول ذ کرا و لسان باغبان الهمدن عبارت در که روح عالم و زید یعنی آدم اولدر و اول کامل نفسنده ایلد در یعنی غافل
 عن الشر و مطبوع علی الخیر و صافی القلب و ملیم الصدر بر کسه در بوم معنی اوزره اول کامله ایلد دیک جائز در زیرا اصل
 لغتده ایلد بوم معنی ایچون استه سال اولنور انکرا اهل الجنة البله حدیث شریفی بوم معنی کوره در روز برل معنایه دم
 کاور که ان خیر اولادنا ابله و العقول قوی دخی بوم معنی کوره در کما ذ کرا ان الانی فی الثیابه و الجوهری فی الصحاح
 بونقدی برجه بوم معنی بر سوال وارد اولور اول سوال بودرا کچه ابله لفظنک بوم معنی اوزره اول کامله اطلاق صحیح اولور
 ولیکن ابله لغتده عقل سز ساده دل احمق دخی در نور و بین الناس مشهور اولان دخی بودر بونقدی برجه نوعا کرا هیستن
 خالی اواز پس بوندن اولی بر آخر معنی دخی اقتضا ایدر که بونوهم لازم کلیه بونوهمی دفع ایلن معنی اوبله هست لفظی

اگرست * عرض او خواهد که بازب و فرست * پس بوم قیامت عرضا کبر کوید و هر کس نه کار و عمل اش را بدین
 انک نتیجه می و جزایمی اگا عرض اولنور عرضی اول که استر که زب و فرقه در یعنی انک باطنی علم نافع و عمل صالحه
 مزین اولش و رونق بولند و درونی الحقیقه بویه که عرضا کبر کوید اولان قیامت استر انک جمال و کمالی و حسن
 خصلتی ظهوره که * منوی * هر که چون هندوی بدو دایست * روز عرضش بوبت رسوایست * هر شول
 که که هندوی بدی که سودایی و سپر ویدر یعنی سواد کفر و معصیته انک وجه باطنی مسوده اولش در عرض کوفی
 ا کار سوا انک بوقیدر که انک محنی اولان قیامت باطنه سی ظهوره کاور و آشکاره اولور * منوی * چون نذر دروی
 همچون آفتاب * او نخواهد جز شبی * همچون نقاب * چون که اول هندوی بدی که اولان که آفتاب منور کبی یوز
 طوغز او که نقاب کبی یوز او رتبی بر کچه دن غیری استر زیرا کچه انک وجه قیامتی ستر ایلد یکچون ا کاطالب اولور
 کچه دن مراد بودیدار که اهل کفر و اهل معصیت عیوب و قیامت برین اور تیجیدر و اهل انک کفر که سینه بودیانی سوچی
 و روز آخر تدن نفرت ایدیدر که (بوم تبلی السرا ارفاله من قوه و لا ناصر) خواستجه اول کونده بولرک سر ارفه عیاری
 منورف و ستر اولور * منوی * بر لیک کل چون نذر در خاراد * شد بهاران دهن اسرار او * چون که اول که نک
 خار و جودی بر کل پیرا غنی طوغز یعنی حسنه اندن و اعمال صالحه اندن بر حسنه به و عمل صالحه مالک د کادر بهار لیک
 اسرار نه دهن اولدی بهار لیک مراد روز حشر و نشر و احوال قیامت در که حسنه سی اولمیان که سینه نک مانند بهار
 اولان روز شمار مغض و منقوری اولور * منوی * و انکه سر تا با کاست و سوسنست * پس بهار او را دو چشم
 روشست) و اول که که باشد آباغه کل و سوسن در یعنی سر تا با الطیف و مستحسن در پس بهار ا کابی چشم روشندر
 * منوی * خاری معنی خزان خواهد خزان * نازند بهلوی خود با کاستان * بی معنی اولان خاری معنی یک کار اولان
 وجود د کدر خزان استر خزان استر خزانند مراد بوجه اندر تا کاستانه کند یک بهلوی اوره یعنی پائنده کاستان
 اولان اهل ایمان و اصحاب عرفانه همسرک و برابرک دعوا سن ایدوب اندر مقابل طوره * منوی * تا بپوشد
 حسن آن و شک این * تا نبینی رنگ آن و رنگ این * تا خزان زمانی اول کاستانک حسنی و بو خاری معنی انک عیب
 قیامتی ستر ایلد تا انک رنگ روینی و بو خیشک رنگ بد خو بی کور میه سن (منوی) پس خزان او را بهار است و حیات
 * یک نماید سنک و با قوت زکات * خزانند مراد عالم دنیا بهار دن مراد عالم آخرت کل و سوسنند مراد اهل دین
 و اصحاب یقین و خاری معنی انک مراد دین و بی یقین اولان قوم ضالیندر پس معنی اول خاری معنی بهی یقین اولان
 بی دینه بو خزان وقتی کبی اولان دنیا بهار و حیات در بر او بدیده بر کور نور سنک و با قوت ظاهر زکات بهی ظاهر در
 یعنی خواص حقایق انسانیه بود نیاده کلیله ظاهر اولمز بلکه (بوم تبلی السرا) خواستجه ظهور حقایق و سر ابر
 بوم قیامت بهی و مجد رتبه کم وقت خزانده آثار اشجار ظاهر و بدیدار اولمز بلکه هر شجر لک اثری و غری وقت بهارده
 آشکاره اولور انکچون خاری معنی کبی اولان بی دین بو عالمی استر تا کم کند یک عیبی ظهوره کلیه و اولرک حسنی و لطافتی
 نمایان اولیه * منوی * با عیان هم داند او را در خزان * لیل دید یک به از دید جهان * باغبان وجود و دیده بان
 روضه شهود اولان کامل و مری فاضل هم اول خاری معنی بی دین اولان دنی بود نیاده بهلور که نه مقوله کسدر و نیجه
 معدن هوا و هوس و منبت خاشاک و خسدر ا کرد بر سنک که ان الله عباد ا یعرفون الناس بالتوهم حدیث شریف
 خواستجه علمای زمان و عرفای جهانند چوق کسه لو وارد که خاری معنی اولی انلر دخی فراست و یکاسته به اولور
 و سنک و بدی فرق قیلور پس باغبان طریقه بیلکی مختصر قیلق بی افاده ایلر سورر که نعم بولدر و لیکن اول
 بر کامل کور می بهتر در جهان عرفا سنک کوره سنندن مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولور کما قدر نازیرا کله
 استدر انک آتی اقتضا قیلور و جهان لفظ ندن مقدم مضاف تقدیر اولور علمای جهان و اعرای جهان دیک کبی
 فافهم (می) خود جهان از یک کاست اولیست * هر ستره بر دلک جزیه هست * جهان خود اول بر کسه در
 یعنی اول ذ کرا و لسان باغبان الهمدن عبارت در که روح عالم و زید یعنی آدم اولدر و اول کامل نفسنده ایلد در یعنی غافل
 عن الشر و مطبوع علی الخیر و صافی القلب و ملیم الصدر بر کسه در بوم معنی اوزره اول کامله ایلد دیک جائز در زیرا اصل
 لغتده ایلد بوم معنی ایچون استه سال اولنور انکرا اهل الجنة البله حدیث شریفی بوم معنی کوره در روز برل معنایه دم
 کاور که ان خیر اولادنا ابله و العقول قوی دخی بوم معنی کوره در کما ذ کرا ان الانی فی الثیابه و الجوهری فی الصحاح
 بونقدی برجه بوم معنی بر سوال وارد اولور اول سوال بودرا کچه ابله لفظنک بوم معنی اوزره اول کامله اطلاق صحیح اولور
 ولیکن ابله لغتده عقل سز ساده دل احمق دخی در نور و بین الناس مشهور اولان دخی بودر بونقدی برجه نوعا کرا هیستن
 خالی اواز پس بوندن اولی بر آخر معنی دخی اقتضا ایدر که بونوهم لازم کلیه بونوهمی دفع ایلن معنی اوبله هست لفظی

استفهام و مقرر در کلام بود دیکر اولور که عرفی چهارم است کور مسندن اول باغبان الهینک کور می به در
خود جله جهان اول باغبان الهی اولان کسیه دن عبارتدراوا بلهم میدربلکه اعلم علمای جهان واعرف عرافای
زماندر پس مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولوزیرادیک لازم کار که جله جهان اول بدر کامل وماء شاملدن
عبارت اولیحق بابوسا نعر فاعولما وعلا ندز یورر که هر ستاره فلک اوزره جزومه در پس هر عالم وعارفکه مصابیح
زمین و کوکب فلک دیندر العلماء مصابیح الارض فواستجبه ودخی مثل العلماء فی الارض کنل النجوم فی السماء
حدیقنک مقتضا سنجیه اول بدرا نورک وقایم مقام پیغمبر علیه السلام فلک وجودی اوزره اجر او اصحابیه در رتبه کم
حضرت پیغمبر علیه السلام اصحاب کرامی نجومه تشبیه ایدوب یورر که اصحابی کالنجوم بایم اقتدیتم اهتدیتم
پس هر دورک اولیا واعرفای قایم مقام نبی اولان وارث کامل اصحاب واجزاسی مشابه سنده در فافهم وبوجه مناسب
اولان معنی بود روا بعد وبردمعنی دخی وررر راوا بلهست ضمیری خارجی معنی نفسنده ابلاه در وسر تاپاکل وسوسن
کی اولان اورک جزویدرتنه کم هر ستاره فلک اوزره جزومه درالحق سروری وشهینک وردیکی معنادن بونه اولیدر
وان شئت فتأمل فان هذه الایات انعمض الایات والمحل محل التأملات (منشوی) پس همی گویند هر نقش ونسکار
مژده مرده نک همی آید چه اوز * پس هر نقش ونسکار و مردیکو کار دیرو مستغرق مشتغلی اشته بهار کور یعنی
روز شمار ظاهر اولور * منشوی * تا بود تابان شکوفه چون زره * کی گندان میوه باید اگر * تا کم شکوفه زره * کی
تابان اوله اول میوه لرچن کره پیدایلری معنی مادامکه شکوفه دخی زره کی ظاهر و پید اوله اول میوه در دوکم کی عقدہ لرین
چن اظهار ایلری بی ایاز * منشوی * چون شکوفه ریخت میوه سر کند * چون دخت بشکست جان سر برزند * چونکه
شکوفه دوکلدی میوه باش ایلری بی باش کوستر کردلک چونکم تن صندی جان باش بوقر و ایلری بی ظهوره کاور
* منشوی * سیوه معنی شد و ه صورنش * آن شکوفه مرده سیوه دعشت * مثلاً میوه معنی وشکوفه آنک صورتدر
اول شکوفه بنشارتدر معنی که مرادمیوه در اول شکوفه نک نعمتدر * منشوی * چون شکوفه ریخت میوه شد پدید
چون که آن کم شد شدن اندر مزید * چونکه شکوفه دوکادی میوه آشکاره اولدی چونکم اول شکوفه کم و ناپیدا
اولدی بومیوه زیاده لک و کمال بولدی * منشوی * تا که نان نشکست فوت کی دهد * نا شکسته خوشها کی می دهد *
مادامکه نان صدی چن قوت ورر اوزم صاقملری صنمش ایکن چن شراب ورر (منشوی) تا هدله نشکند بادویه *
کی شود خود صحت افزا ادویه مثال آخر مادامکه هدله ادویه ایله صغیه ادویه خود چن صحت افزا اولور یعنی اگر هیچ
دید کاری نی سازد و اوله بحکم محقق اولوب صغیره بدن انسانه صحت زیاده آید بجهل که سبب اولز (دروصف پیر
ومطابق وی) (می) ای ضیاء الحق حسام الدین بکر یک دو کاغذ بر فر زادروصف پیر ای ضیاء الحق حسام الدین
برایکی کاغذ طوطی بر وصفنده و تعریفنده زیاده ایله (می) گرچه جسم نازکت راز و نیست لیکن خورشید مارا نور
نیست اگرچه سنگ نازک جسمک قوی بود ولیکن آفتاب سر ز نور بود یعنی سنگ خورشید مغروسن سفتر زره
روشنا لک بود بعضی نسخه ده گرچه جسم نازکست و بس ترا بر نمی آید جهاز برای نوکاری بی واقع اولمشدر معنامی
اگرچمنک جسمک نازک در روز زیاده ضعیف ولا غرد در سنسر جهازنک کاری حاصل اولمز دیک اولور (می) گرچه مصباح
وزجاجه کشته لیکن سرخیلی دل سر رشته اگرچه مصباح وزجاجه اولمشن یعنی نورآینده سراج کی ولطفنده
قدیل کی صاف اولمشن لیکن معناده اهل دلک سرخیلیسن و سر رشته سپسن یعنی اصحاب دلک رئیس و پیشوامی
وجه نک سر رشته سپسنکه قلوبک مرادی رشته لرنک اوجی سنگ دست ارادتکده در (منشوی) چون سر رشته بدست
وکام نست درهای عقد دل زمانم تست چونکم رشته نک باشی سنگ السکده و مراد کده در کوکل عقد نک در لری
سنگ انعامکندر یعنی مرادرشته سنگ اوجی سنگ دست ارادتکده در کوکل رشته منة منسلک ومنسط اولان
معانی ومعارف در لری سنگ احسانکندر اگر سنگ استدعا واقتضاک اولمیدی بود در معارف وغیر لطایف
درون دلدن ظهوره کلیدی بویتله نوعاً حسام الدین قدس الله سره العز باشد نک قطبینه دخی اشارت یورر
(منشوی) رفوس احوال پیراهدان پیر باتکیزن وعن راهدان راهدان اولان پیرک احوالی باز پیری اختیار ابله
وعین راه ییل یعنی همان عین طریقت پیر صاحب هدایتی قبول واختیار ابا یکی ییل بس تمثیل طریق یله پیرک وصفنه
شروع ایدوب یورر (می) پیر تابستان وخشتان نیمراه خان مانند شنید پیر ماه مثلا پیر تابستان در خلاقی تبر
ماه در خاق شب کبیر پیر ماه کبیر رس بین الناس معارف اولان پیردن مراد سالخورده پیردیش کسیه در اول
نوه می دفع ایچون یعنی یورر (می) کرده ام تحت جو ارام پیر (کور حق پیرست نه ارام پیر) بن جوان اولان بخنه

هر سه سنده کامل را بامدن مراد پیر اولان سید مولی کبی ظاهر اسالخورده پیر کادر (منوی) اوچمنان
 پیرست کش آغاز نیست * باچمنان در قیم انباز نیست * اول حقدن پیر اولان انجلین پیر در که ا کا ابتدا و اول بوقدر یعنی
 انک پیر لکی از لیدر انجلین پیر در تیجه شریک و نظیر بوقدر یعنی زمانه سنک فریدی و عصر نک قطب بی تدیر (منوی)
 خود قوی نرمی شود خنر کهن * خاصه آن خنری که باشد من لدن * خود اسکی شراب قویتر اولور علی الخصوص
 اول بر شراب که الله قنندن اوله خنر کهن من مراد اول پیر لک از لی اولسندن وی روحنک قدیمی اولسندن کلاه درونی الحقیقه
 از لی و قدیمی نشسته دنیایه کوب صکردن تحصیل نشسته ایلیندن اکل واقوی اولور (منوی) پیر ابکیز بی که بی پیر این
 سفر * هست پس پرافت و خوف و خطر * پیری اختیار ایه یعنی بر پیر مرید اول زبر پیر سز بوسه زیاده آفت و خوف
 و خطر له پر در الفریق ثم الطريق والدلیل ثم السبیل قولری بومعنا به شاهد اولمشدر * منوی * آن رهی که بارها
 نورفته بی فلا و زاندران آشفته * ظاهر ده شول بر یولکه نیجه کرها کاسن کمتشن قولوا و زمر اول بوله آشفته
 و حیرانن (منوی) پس رهی را که ندیدستی توهیج * هین مر و قتم از هر بر سر میج * پس شول بر یولی که سن هیچ
 کور مد لکاکا، اول بالکرت که دایم دن باش چورمه یعنی سرکش اولوب ره بردن اعراض قیله * منوی * کریمانه
 سایه اوبر نو کول * پس تر اسر کشته دارد بانک غول * اگر سن کول اوزره ره بر و می شدک سایه سی اولیه پس غولک
 آوازی سنی سر کشته و حیران طو تر غولک شری ایکنی جلده و ادجنی جلده بعض مواضعه مذکور اولمشدر
 بوراده شیطان سیرت اولان انسان مراد اولور * منوی * غوات زره افکنده اندر کز بد * از نو داهی تردن زره
 پس بدند غول سنی طوغری بولدن جدا ایدوب ضرر و هلا که برا غور رسندن زرنک و عاقلتر بویوله جوق اولدیلر
 فطنت و ذکا رینه اعتماد ایلوب خدمت پیردن اعراض قیلدیلر اما مسخره شیطان اولوب ضلالتده قالدیلر
 (منوی) از بی بشو ضلال ره روان * که چه سان کرد آن بلیس بدروان * ره و لک ضلالتی قرآن عظیمدن
 اوفو که اول بدروان و قبیح جان اولان شیطان انزله ایلدی (م) صد هزاران ساله راه از جاده دور * بردشان
 و کردشان ادب و عوره طریق مستقیم نیجه یوزیک میل انلری ابراق ایلندی و انلری ادبار و لباس ایمان و تقوادن
 عریان ایلدی * منوی * اخفوا نواشان بین و موی شان * عبرتی کبر و مران خرسوی شان * انلر استخوانی
 و انلر موی کور بر عبرت طوط و خری انلر جانیته سورمه یعنی شول ام ماله که پیر عقل اولان انبیا علیهم السلامه
 متابعت ایلوب شیطان لعینه اوبدیلر پس قهر خدا ایه هلاک اولوب روی زمینده انلر انلری قالدی پس (فسیر و
 فی الارض فانظر و کیف کان عاقبه المکذبین) آیت کریمه سنک مقتضای سخره روی ارضده سیر قیل و اول مهلک اولان
 ونفس و شیطان متابعت قیلان قومک آثار و احوالته نظر قیلوب انلر حالندن عبرت کبر اول و انلر کندیکی طریقه
 مرکب نفسکی سورمه دیلک اولور (م) کردن خر کبر و سوی راه کش * سوی ره بانان و ره دانان خوش) خر کردنی
 طوط و بول جانیته چک خوش اولان بولجیلر بول بیایجلر جانیته یعنی خر نفسک باشنی طوط طریقی الهی جانیته
 چک و لطیف اولان سالکار و مرشدلر حتمه آتی و اصل ایه (م) هین مهل خر را دست از وی مدار و زانکه میل اوست
 سوی سبز زار * اگاه اول خری صالیو برمه و اندن ال حکمه زیرا که خر عشق و میلی سبز زار جانیته در * منوی *
 کریکی دم نوبه فلت و اهلیش * او در فرستگما سوی حشیش * اگر سن بر دم اول خر نفسی غفلتله کبر و قویه سن اول
 خر نفس حشیش جانیته فرسنگر کیدر یعنی علفزار و مری حتمه نیجه منزل سیر ایدر * منوی * دشمن راهست
 خر مست علف * ای بسا خر بنده را کرد و تلف * خر بولک دشمنده علفک مستیدرای شول کنسه که اول خر جوق
 خر بنده بی تلف ایلش * منوی * گردانی ره را نیجه خر بخواست * عکس آن کن خود بود آن راه راست اگر طریق
 بیاز سن هر شول نسنه بیکه خر نفسک استدی انک عکسکی ایه خود اول طوغری بولدر * منوی * شاور و رهن و انکه
 خالفوا * ان من لم یعصهن تافوا * شاور و رهن خالفوهن نسا حقدنه وارد اولمشدر لیکن مردان الهی نفسی زنه تشبیه
 اینشلدر شاور و رهن نفسلر بیکه زله مشاوره قیلک و انکه خالفوا اندن صکره هرنه دیر سه مخالفت ایلککه ان من لم یعصهن
 تشبیه قائل کسه که نفسلرینه عصیان اعدی تافوا و اناف ایلدیلر نفسلرینی یا خود القتدن مأخوذ اوله ای و تافوا
 و تافوا انفسهم لیکن الاول اولی و بونلردن اوجه اولان معنی تافوا صیغه امر اوله و قول مضمر اوله تقدیر کلام
 بواوله که ان من لم یعص انفسهم مقول فی حتمه تافوا و انفسکم * منوی * باها و آرزو کم باش دوست * چون بصلات
 عن سبیل الله اوست * قال الله تعالی فی سورته ص خطایا داود و ارشاد العباد (یا داود انا جعلناک خلیفه
 فی الارض فاحکم بین الناس بالحق) ای داود بر سنی ارضده اولان ملکه خلیفه قیلدق تا تدبیر ملکیت ایدوب حتی
 فی حتمه ابصال ایلیه سن پس سن ناس ما فیئده حقه و حکم الهی ایه حکم ایلد پس کلکم راع و کلکم مسئول عن

و عیبه حدیث شریف من صد افجه هر کس خلافت الهیه دن استعدادی مقداری بر حصه وارد ره هیچ اولمزه کنده
 مملکت وجود نه خلیفه فیلسفه در پس بوحکم ا کادخی وارد اولور که (یا مؤمن انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین
 اهلک اوفی الامر) و لا تتبع الهوی) و سن هوای نفسه تابع اوله و حکم شدن تجاوزه قیله کما قال علیه السلام
 (تخذیر المؤمنین وایاکم الهوی فان الهوی یضل عن سبیل الله وراه ابن عباس فیضلک عن سبیل الله)
 یعنی هوای نفس سبی اضلال ایلر که ای طالب حق هوای نفس و آرزوی هوس ایلر دوست اوله کم باش میباش
 معنایسته در چونکم عن سبیل الله سبی اضلال ایلر اولدر پس اندن دور اولوب سبیل حقه سلوک ایتمکله روحی
 کولدر * منتهی * این هوارا نشکند ایدر جهان * هیچ چیزی همچو سایه هر هان * بوهوای جهانده صبر
 و رفع ایلر همدلر سایه سی کبی هیچ برشی همدلر دن مراد پیران طریقت سایه لر دن مراد سایه حاجت و تریتلر دن
 فی الحقیقه هوای باغوائی پیران طریقت سایه حاجت لر دن غیر هیچ برشی صغره قادر اولور (وصیت کردن رسول
 علیه السلام علی را کرم الله وجهه که چون هر کسی بنوع طاعتی تقرب جویند بحق بوقرب جوی بعجت عاقل
 و بنده خاص تار ایشان همه پیش قدم باشی بویان حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت علی رضی الله عنه
 وصیت ایلر سید ربوبیه دیو که چونکم هر کس بر نوع طاعتی حق تعالی به تقرب دلیله لر سن با علی عاقل صحبته
 حضرت حقه تقرب دلیله و بنده خاص صحبته تقرب دلیله تا اول کس لر دن دو کالی قدم ایلر و اوله بوحیث شریف
 مضبوطه و مفهومه اشارت یورر ل قال النبی صلی الله علیه و سلم با علی اذا تقرب الناس الی خاله هم بانواع البر تقرب
 الی الله بانواع العقل تسبههم درجه و زلفی عند الناس فی الدنیا و عند الله فی الآخرة (م) گفت پیغمبر علی را کای علی
 شیر حق یلوانی پردی) پیغمبر علیه السلام حضرت علی رضی الله عنه دیدیکه ای علی شیر حق سن یلوانی
 و پردلن یعنی قوی القلب سن (م) لیل بر شیری مکن هم اعتماد ایدر ادر سایه نخل امید) لیکن ارسلا نخل اوزره
 دم اعتماد ایلر امید نخلک سایه سنده کل امید نخلدن مراد ایلر سدا اولان صاحب ارشاد در (م) آندر ادر سایه
 آن عاقلی * کش نشاند برد اوزره ناقلی * اوبر عاقل سایه سنده که آنی بر ناقل بولدن ایلر که قادر اولیه یعنی اول عاقل
 بر مرتبه محقق و کامل اوله که نقل قبل و قاله آتی راه حقیقتدن سکندر مکه قادر اولیه (م) ظل اولان زمین چون
 کوه قاف * روح اوسپر غرس عالی طواف * انک ظلی زمینده کوه قاف کبیر روانک روحی زیاده عالی طواف سیر غدر
 بوصف حضرت علی رضی الله عنه عصر شریفده ایکن اول سید کانتانک صفت علیه سید اول عصر دن صکره هر کم
 اول سلطان و ارث کامل اولور و حقیقت محمدیه به مظهر اولوق مرتبه سن بولور و انک وصف و شایند که فی الحقیقه
 مشرب محمدیه اولان وارث کامل سایه سعادت و ظل حاجی کوه قاف کبی اطراف عالمه شاملدر و روح اعظمی قاف
 قرب لیدر بلند پرواز علی طواف در (م) کریم تقیامت نعت او * هیچ ازم قطع و غایت مجو قیامت دلان کر
 اول عاقل و کامل نعتن سولیم هیچ انک وصف و جلیله غایت و قطع است که انک اوصاف شریفه سی نهایت پذیر اولور
 زیر انک اوصاف الهی اوصاف الهی لا یتا هیدر (م) در بشر رویش کرد دست آفتاب * فهم کن والله اعلم
 بالصواب * بشرده رویش ایلر آفتاب آفتابدن مراد آفتاب حقیقت یعنی جنب الوهیتدر که انسانده احسا
 و صفایه محلی اولوب وجود انسانی اکتاف کبی اولمدر بونکته توحید و اتحادی فهم ایلر والله صوابه اعلمدر (م)
 با علی از جمله طاعات راه * بر کزن قوسایه خاص الله با علی راه حقل طاعتی شکر جله سندن سن خاص اله اولان
 عبد کامل سایه سنی اختیار ایلر که انک سایه خدمت و ارادت واصل اوق و قبول طاعت راه خدانک جله سندن
 افضلدر و علی اولور * منتهی * هر کسی در طاعتی بکرم بختند (خویش را بخلی انک بختند * هر کس بر نوع طاعتی
 قاجد یلر و عذاب قهر الهیدن فرار ایدر اول طاعتی اختیار ایلر کند یلر بوعذاب حقدن بر خلاص اوله حق محل
 قویر دیلر یعنی بر جنب و ملجا اندر ایلر * منتهی * نور در سایه عاقل کریم * تارهی زان دشمن پنهان سیر *
 سن پوری عاقل سایه حاجت فاج تا اولن سانی عناد و مخالفت ایدر بی دشمندن قورله سن * منتهی * از همه
 طاعات ایست بر ترست * حق یابی بر هر ان سلب که هست * دو کالی طاعتلر دن وسکا بر و اولی تر در سبق بولر سن
 هر شول سابق اوزره که وارد یعنی جلیج سابقین اوزره سبقت قیله سن اما پیر واصل اولد قد ذکره انک شروطی و ادابی
 وارد جله شرط و ادب دن برسی اولدر * منتهی * چون کفری بیزین تسلیم شو * هموموسی زیر حکم
 حضرت * چونکم پیری طونه سن اکاه اولر تسلیم اولر مشلا حضرت موسی علیه السلام کبی حضرت خضر
 حکمی ائنده پوری موسی علیه السلام حضرت نوری اولواله زدن بولر عالیشان ایکن حضرت خضر مشابعت
 قیلمی و انک شکوی اولدی * منتهی * صبر کن بر کار خضری بی نقاب * تا نوبده در و همدانق * حضرت رفت

اولان مرشدک جمیع کار نه صبر و تحمل ایلر ولیکن بی نقاب یعنی ظاهر تسلیم و اقرار و باطن مخالفت و انکار اولیه
 بلکه ظاهر و باطن صفا قیله صبر ایلر تا کم خضر مشرب اولان مرشد اعتراض ظاهر و باطنکدن متالم اولور
 پوری ای بی ادب شوی صبر اولوق و یا اعتراض قیلق بنم مابینه سنک مابینه فارقدر عیبه و قصه خضر و موسی
 ایکنی جلدک آخر نه قرب صوفی بسیار کوحکایه سنده ذکر اولمشدر (منتهی) کچه کشتی بشکند نودم مزین *
 کچه طفلی را کشد تو مویکن * اگر کشتی بی صبه سن سوبله اگر چه بر طفلی دلیله سن بر قیل قورمه یعنی صاحبکی
 بولم و فغان قیله (منتهی) دست اراحتی چونست خویش خواند * تا بداند دوق ایدیم براند * سوره فحیده
 اولان آیت کریمه ایه اشارتدر (ان الذین یسایعونک) تحقیق اشول کسه که یا محمد سنکله میبایعه قیلدیلر (انما
 یسایعون الله) انلریعت ایتدیلر الا الله یعیت ایلدیلر بومر تبه به مشایخ متصوفه قرب فرایض تعبیر ایدر لر پس
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ذات حقد و ذات صفات حقد و صفات و افعال حقد و افعال حاصل
 هر حال و وجود حقد و فنا ایدوب فنا من لم یکن و بقائه من لم یزل مرتبه سی حاصل اولد قد جناب رسولدن هر نه کونه
 کار که ظاهر ایدر عین جناب حقدن صدور ایش اولور پس میبایعت رسول حقیقتده میبایعت حقددر (ید الله فوق
 ایدیم) ای قدر نه البازر فی صورته الرسول فوق قدرتم البازر فی صور ایدیم (فن نکث) ای نقض العهد (فانما
 نکث علی نفسه) فلا یعود ضرر نکهش الا علیه (ومن اوفی) شول کسه که ایشا بلسه (بما عاهد علیه الله) اللهم
 معاهده ایلر یکی سنک اوزرینه (فیضیه ابر اعظیا) عن قریب الله تعالی اکابر عظیم اعطا ایدر انک الی حق
 تعالی چونکم کنده الی اوقودی حتی انک الی حقدده (ید الله فوق ایدیم) ایت کریمه سنی اوقودی یعنی امضا و اجرا
 ایلدی حضرت خداوند * ارقدس الله سره العزیز یوحده العلماء و رثة الانبیاء مقتضا سنجیه علماء بالله
 و اولیا اللهم دن اولان مرشدان ولایت پناه دخی فنانی الله و بقایا الله مرتبه سنده واصل اولد قد یلری بدحق و قدرت
 و قوتلری قدرت و قوه وجود مطلق اولد یعنی اشارت یورر لر زبر اوقودی بوندر حضرت پیغمبر علیه السلام مشکوه
 روحا یتلر دن اقتباس ایدر لر پس بوندر دخی بیعت و تسلیم و ارادت و خدمت حقیقتده حقددر (منتهی) دست
 حق میراندش زنده نش کند * زنده چه بود جان پائنده ش کند * حق تعالی سنک دست حق طفلی اولدر رانی زنده ایلر
 زنده ندر یعنی زنده ایلر امر سملدر آتی جان پائنده ایلر و حیات ابدیه و سعادت سرمدیه مرتبه سنده واصل قیلر
 * منتهی * هر که تمام ادر این ره برید * هم بهون همت پیران رسید * هر شول کسه که مرشدن فرد و تنه اولد یعنی
 حالد ندر تله بویولی قطع ایلدی هم پیرلر همتنک معاونتی ایلر ایشدی یعنی از اولور که بعض کسه بو طریقی حتی تنها
 و مرشدن قطع ایدوب مقصوده واصل اولور لیکن معنی بوزدن شه پیرلر عون همتیله واصل اولور * منتهی *
 دست پیران غایبان کوتاه نیست * دست او بر قبضه الله نیست * پیرلر الی غایبلر دن کوتاه د کادر پیرلر الی اللهم
 دست و قبضه سندن غیری د کادر * منتهی * غایبانرا چون چنین خلعت دهند * حاضرانرا غایبان لاشکبه اند *
 اهل الله چونکه غایب اولنلر بونجیلین خلعت و بر ریشه سز حاضر لر غایبلر دن اولدر * منتهی * غایبانرا چون
 نواله می دهند * پیش مهمان ناچه نعمتها نه * چونکه غایبلر نوال و طعام و بر رزمه حان اوکنه عجب نه نعمت
 قورلری سنکه مهمان پیران طریقت اوله سن و انلر خدمت قیله سن قیاس ایلر که انلر سکانه نعمت و بر رزمه
 راحتلر ایلر * و بر رزمه * منتهی * کو کسی کو پیش شان بندد * تا کسی کو هست بیرون سوی در * فی شول
 بر کسه که انلر حضور نده کر بغایه شول بر کسه به دکن که طشره قیو جائنده در * منتهی * چون کبیری پیران زکد
 میباش * سست و وزیده چو آب و کل میباش * چونکم پیری اختیار ایلر تا زکد دل اوله آب و کل کبی سست و وزیده
 یعنی کوشش و دو گش اوله (م) و بر رزمه زخی قورینه شوی * پس بجای صیقل آینه شوی * و اگر بر رزمه و تری
 سن بر کینه و بی حضور اوله سن پس صیقل سز قنده آینه اولور سن (کبودی زدن قورینه) (منتهی) این حکایت ایشو
 ارباب بیان * در طریقی زعادت قزوینیان * صاحب بیاندن بوحکایتی اشت و بوندن حصه پذیر اولوب
 بونکد ایش ایت قزوینلر طریقی و عادتده یعنی قزوینلر عادتی بوایدیکه * منتهی * برتن و دست و کفهای کزند
 از سر سوزن * کبودیه سارند * بدنی والی و بغرلری اوزر بی کزند یعنی ضرر مزاکنه اوچندن کبودیلر اوزر یعنی
 بود کراش عسولر کبودی زدن ایدر لری * منتهی * سوی دلاکی بند قزوینی * که کبودم دن بکن شیرینی
 بر قزوینی بردلر جائنه کسدیکه بکا کبود ایدر بر شربلر ایلر یعنی فاز کاک و لطیفه ایلر بکا کبود ایلدیدی
 منتهی * گفت بر رزمه ای پهلوان * گفت بر رزمه صورت شیریان * دلالا اکایتی ای پهلوان نه صورت اورهیم
 قزوینی دلاک ایلدی شیریان یعنی قغان ارسلان صورتی اوره * منتهی * طالع شیرت نقش شیر زن * جهر کن

و نك كبودی سیرزن بنم طالع شیر در شیر نقش اور جبهه ایله که کبودک رنگین طوق یعنی وافر اور بنم شوی * گفت
 بر چه موضعت صورت زم * گفت بر شاه که هم زن آن دم * دلالت کایتی صورتی سنک تنفی موضعنه اورم قزوینی
 ایدی اول رفی یعنی نقش شیری بنم بغرم اوزره اور (منشوی) چون که اوزن فرور برن گرفت * در داند در شانه که
 مسکن گرفت چونکه دلالت سوزنی آشفه ایلک طوتدی یعنی باور مغه باشدی اول سوزنک دردی نك شانه کهنده
 مسکن طوتدی (منشوی) به لوان در ناه آمد کای سنی * مر مرا کنتی چه صورت ی رفی * به لوان قزوینی
 افغانه کدی بوله دیو که ای سنی بی دلدانه صورت اور سن * منشوی * گفت آخر شیر فرمودی مرا * گفت
 ربه نکر دی ایدر * دلالت ایدی آخر کما شیر یوردل قزوینی ایدی نه عضودن ایدر ایل (منشوی) گفت
 از مسکه آغازیده ام * گفت دم بکذا ای دودیده ام * دلالت ایدی شیرله قویری میخلندن باشلمن قزوینی ایدی
 ای بنم یکی کوزم قویری قویری ایدی اولسون دیدی (منشوی) از دم و مسکه شیرم دم گرفت * مسکه اودم که
 حکم گرفت * شیرلدم و مسکه هندن نفس طوتدی یعنی قویری بندن و قویری بندن دم طوتدی شیرلدم که بنم
 دمسکه یعنی نفس محلی اولان بوغازی حکم طوتدی (منشوی) شیری دم باش کوی شیرمازی که دم سستی گرفت
 زوحم کازی ای شیرد زوحم و ارسلان نقشن اور جی دی شیر قویری سوزن اولسون زیر اینم * و کام کاز زخندن ضعف
 و سبک * طوتدی کاز کاف * در سبک مراض معنایسته در بونده سوزن مراد اولور (م) بجانب دیگر گرفت آن شخص
 زخم * بی شایا و مواسایی و زخم * اول شخص غیری جانب زحمتی طوتدی قیرمق سز و مدار سز و مر حتم
 و بر آخر جانیدن دخی سوزن اور مغه شروع ایدی (منشوی) بانک کردا و کین چه اندام است از * گفت این کوشش
 ای مردنکو * قزوینی بانک اوردیکه شیردن بونه اندام در دلالت ایدی ای اویکه بوکوشدر (م) گفت تا کوشش
 باشد ای حکم * کوش را بکذا و کوشه کن کیم * قزوینی ایدی ای عاقل تا قوافی دخی اولسون قولی دخی ترک ایل
 و کای قصه ایل کای قصه ایل دیل اول نقش طایله و کوشه قیل دیکنن نایه اولور * منشوی * جانب دیگر
 خلش آغاز کرد * باز قزوینی فضا ساز کرد * دلالت اول قزوینیک عضو نه بر جانیه دخی سوزنی باور مغه باشدی
 کروزوینی فغانه باشدی * منشوی * کین سوم جانب چه اندام است نیز * گفت اینست اشکم شیرای عزیز *
 که بو او چینی جانب دخی نه اندام و عضودر دلالت ایدی ای عزیز بوشیرل قزوینی (منشوی) گفت تا اشکم نباشد
 شیر * شیر در درم ز زخم * قزوینی ایدی بوی دخی و کوشه تا شیرل قزوینی دخی اولسون در دزیده اولدی
 زختری اکس اور (منشوی) خیره شد دلالت و س حیران باشد * نایه برانکشت در داند * دلالت قزوینیک
 بوکارندن خیره اولدی و زیاده حیران فالدی قیچندن جوق زمانه دکن بر می دیشنده فالدی * منشوی * بر زمین
 زدمورن زخم است * گفت در عالم کسی ران قتاد * غضبندن او ستاد سوزنی بره اوردی کند بینه ایدی
 عالمه بر کسه به بوکار واقع اولدی (منشوی) شیری دم و مسکه که دید * اینچنین شیری خدا خود بافرید * قویرق سز
 باشم قزن شیر کیم * کوردی یعنی کسه کورمدی خدای تعالی خود بوچیلین بر شیر خلق ایلدی پس قصه دن
 حصه یاتنه شروع ایدوب یورل * منشوی * ای برادر صبر کن بر در دیش * تاری ایش نفس کبر خویش *
 ای برادر ریاضت نیشک در دینه صبر ایل تا کند و کافر نفسک نیشندن قورنه سن (منشوی) کان کوهی که رسیدند
 از وجود * جرح و مهر و ما شان آرد وجود * زیر اشول بر طاقه که وجوددن قورنه شد در فلک آفتاب و ما انله
 محبده کتور یعنی وجود بشر به دن و اوصاف طبعیه دن خلاص اولان طاقه علیه به بود کرا و نشان اشیا خدمت
 قیلور و مطیع اولور * منشوی * هر که مر داند زن او نفس کبر * مر زرافران برد خورشید و بر * هر شول که نك
 که انک تننده کبر نفسی اولدی آفتاب و حساب ثقه قیالت فرمانی ایلنور یعنی انک جمیع اشیا امرن طویر و انک فرمانی
 بر نه ایلنور * منشوی * چون لش آموخت شعاع افر و ختن * آفتاب اورا یارد سوختن * گفت حق در آفتاب منجم
 ذکر ترار کذا عن فهم * سوره که فده اولان آیت کریمه به اشارت در (وتری الشمس اذا طلعت) یا محمد اگر سن اول عهدده
 حاضر اولدیکه شمس کورددل یا خود خطاب علی الانفرا دجله به اوله یعنی ای رؤیته قادر اولان کسه اگر سن اول زمانده
 حاضر اولدیکه شمس حین طلوعده کور ایدل (تراور عن فهم) یعنی بونلک مغاره سندن میل و عدول ایدر کوریدل
 از زوار عن النبی ایل و العدول عنه (ذات الین) ای جانب یمنه زرافران غار فلک قوس قطب شمالی طرفه واقع
 اولمادی (و انما غرت) حق آفتاب غروب ایلد (تقرضهم) ان تر که هم رتعدل عنهم و تظهم و اصل القرض
 الشطع (ذات الشمال) یعنی شمال الکوف (و هم فی الجوه منه) حال بوکه بونلارل که فدن مکان متسع و فراخده ایدل
 یعنی وسط غارده ایدل بوشول حیثیتدن * کسه بونلر روح و ادایه اوزان اولوب تعفن غاردن بونلارین اولمادی

و حرارت و شعاع شمس بونلردن مندفع اولمادی (ذک) یعنی بونلری حرارت شمسدن محفوظ و تعفن غاردن مصون
 و محروس قیلل (من آیات الله) اللهم آتیندند که بوندن نیجه عبرت و نصیحت الله (من بادی الله) شول کسه که
 الله تعالی هدایت ایلد (فهم و المهند) مهتدی اولور (ومن یضل) و شول کسه سیکه الله تعالی اضلال اید
 فلن یجدله) پس البته سن بوله من اول کسه ایچون (ولیا می شدا) ارشاد ایدر بولی بوله من سن معنی یت بود که
 شول کسه که ماتد اصحاب کاهف قید وجوددن کذرو بولمادن غض بصرو قطع نظر ایدر لرجع موجودات انله
 فرمان بر اولوب مطیع و فرمان بر اولور و اول عاشق که قلبی آتش عشقه سوزان اولمغه معناد اوله قادر میدر شمس
 جهان انلری احراق ایدر بلکه نار جیم بونلر انوار بر اشراقلندن ابا و اشفاق ایدوب جزایمومن فان بونلر اطفال
 ناری دیمکه لایه و زاری قیلدنه کم حق تعالی آفتاب منجمده یعنی قرآن عظیمه بونلر حقیقه بوابت کریمه بی
 یورمدر رتبه کم حق تعالی آفتاب منجم حقیقه قرآنده (تراور عن فهم) ذکر فی یورمدر دیمکه وجه در که
 بوابت کریمه آفتاب انلر مغاره سندن میل و عدول ایلنک حقیقه اولور (منشوی) خارجه لطف چون کل می شود
 یش جزوی کوسوی کل میرود * خارکل کبی جله لطف و زیبا اولور شویله که بر جزو قیلدنده اول کل جانیه کیدر
 و جامع جمیع حقایق اولان مرتبه الوهیت منجمه سیر ایدر (م) چیست تعظیم خدا افراشتن * خویشن را خوار
 و خاک کی داشتن * حق تعالی نیک تعظیمی بوچلنک ندر کندی بی خور و خاک طوتدی یعنی خال کبی بی اعتبار خور
 و حقیرا * منشوی * چیست توحید خدا آموختن * خویشن را یش واحد سوختن * خدا نك توحید بی
 او کرمک ندر کندی واحد حقیقینک حضورنده یا قندره بی وجود و همیه کی و اوصاف بشریه کی آتش محبت باقوب
 افتا * منشوی) کره می خواهی که بر روزی چوروز * هستی * همچون شب خود را بسوز * اگر استر مسکه
 روز کی شعله نه سن کندیک شب کبی ظالمی اولان وجودی باق تا انانیت اثری قالمیوب بقای حقه باقی اوله سن
 و وجود حقانی بوله سن * منشوی * هستیت در هست آن هستی نواز * همچو من در کیمیا اندر کداز * ای طالب
 حق وارفکی اوله هستی نواز اولان حقا وارفنده هستی نواز وجود او خشیایی بوراده احیای وجود اید بی
 معنایسته اولور کیمیا شده مس کبی اربت باقر زائل اولوب کیمیا به واصل اولدقه زرخالص اولدی بی کبی سنک دخی باقر کبی
 اولان وجود کفانی و زائل اولوب انک وجودیه باقی و اوصافیه کامل اوله (منشوی) در من و ما - حق کردستی نودست
 هست این جله خرابی از دست * سن من و ما به الکی حکم ایتمسن یعنی بنلکه و سنلکه و بزیمکه حکم
 یا بنه سنن اما خبرل یوفکه بو جله خرابی یکی وجوددن در یعنی دنیاده اولان جمیع فسادک اصلی ایکلکدن اولدیکه
 اول شر کردرو من و ما دیک دخی معنایست خفیدرو من و ما مرتبه سنده فلان مشرک معنوی بواییکلک و من و ما دیک
 مرتبه سندن خلاص اولان بنده صفیدر سن بنلک و سنلک مرتبه سنده فلان اهل وجودک سوء خاتم سنی بیان ایلنک
 ایچون بو حکایتی ابراد ایدوب یورلر (قصه شیر و کرک و روبه که بشکار رفته بودند (م) شیر و کرک و روبه بهر شکار
 رفته بودند از طلب در کو هار * ارسلان و قور و بر دلکوشکاردن اوزری طلب ایلنک جهنمدن کوه ساره کش
 ایدلر (منشوی) تابه پشت هم کبر صیدها * سخت بر بند بار و قیدها * تابی بر سنک بار دمه بشکارل اوزره باری
 یعنی راهی و تیدلری حکم بغلیه لری یعنی شکارل یوانی حکم بغلیه لری و قیدلری دخی حکم ایلد * منشوی * هر سه
 با هم اندران صحرای زرف * صیدها کبرندب یا روشکرف * هر اچی بری برله اول ایلنور عظیم صحراده جوق و عظیم
 صیدل طوتله * منشوی * کرچه ریشان شیر ترانه * نك بود * لیک کرا کرام و همراهی خود * ارکان ارسلان * کرچه
 انلردن عار و ارادی ایکن * هضمالنفسه انله کرام ایلدی و بولدا شلق کوستردی (منشوی) اینچنین شه رازلشکر
 زجست * لیک هممه شجاعت رجاست * بوچیلین شاهه لشکر دن زجت وارد لیکن انله همراه اولدی زیرا
 جماعت رجستدر شیردن مراد شیر معرفت و شیر حقیقت اولان صاحب معادتر و کرک و روبه دن مراد حیوانات
 صفتنده فلان اهل صورتدرا کتر صاحب معادتلر الجماعه رجه حدیثنک مقضاسی اوزره بعض حیوان صفتلر
 صاحب و مقارنتی اختیار ایدرلر کرچه انک شانه نسبت انلردن شین لاجی اولور سده (منشوی) اینچنین مهر
 ز اختر نکه هاست * اومیا احتران بهر خجاست * بوچیلین ماهه کوکبدن عار و اردر و ماه اختر اوزره سنده مختا
 و کرمدن اوزریدر نا کمدنک نورایت و خاصیتی مصاحبه سیرایت ایلد * منشوی * امر شاور هم پیبر و رسید *
 کرچه رأی نیست رأی راندید * بویت هر عصرل وارث حضرت نبی علیه السلام اولان بر کزیده سنک کندی اصحاب
 مشاوره و خلقه مخالفه قلوب انله نواع و موافقت و متابعت سنده اولمئی تأیید ایچون دینلشدر و مثل موقعنده
 ذکر اولمشدر و نبی مثلاً شاور هم امری پیغمبر علیه السلام حضرت تریسه ابر شدی یعنی اصحابه مثلاً و زه ایلنک

خسرو صند (و شاور هم فی الامر) آیت کریمه سی اول حضرت نه حق جانبدن واصل اولدی اگر چه آنک رای شریفته
بر رای نظیر و ندیدد کلد بر من مقصود اول حضرت نک رای شریفتک و فکر لطیفک مشافع و فوائدی انله ابر شکدر
وانرا اول حضرت نک مصاحبت و مکالمه سندن منتفع اولقد (می) در تر از و جور فیک زرد شدست * فی ازان که جو جوز
جوهر شدست * مثلاً ترا زوده اریه التونک رفیق اولشدن و ازان دکل که اریه التون کبی جوهر و به ترا و لشدن
(منوی) روح قالب را کسکون هم شدست * مدنی سنک حارس دره شدست (مثال آخر روح شدی قالبه همراه
اولشدن بر مدت کلب در کاهک حارسی اولشدن رسته کم اصحاب کهفک کبی انزلک بانی حفظ قیلد بقی کبی کافال تعالی
و کاهیم باسط ذراعیه بالوصید) پس بوندن روح تن کبی اولق و سنک اصحاب کهف مرتبه سن بولق لازم کلز (منوی)
چونکه رفتند این جماعت سوی کوه * در رکاب شیر بافر و شکوه * چونکه بوجاعت طاع جانینه کندی بقی شیر
و کرک و روبه کوه سار جانینه شکار ایچون سیرایتدیلر شیرک رکابنده شوکت و عظمه تیل * منوی * کار کوهی
و بز و خرکوش رفت * یافتند و کار ایشان پیش رفت * طاع صغری و طاع یکبسی واری و سحر طواشن بولدیلر و انزلک
اینبی ایلر و کندی * منوی * هر که باشد در بی شیر حراب * کم نیاید و زو و شب اورا کباب * هر شول کسه که محاربه
شیر نک اردنجه اوله واکانبعیت قیلر روز و شب اکا کباب اسک اولز حراب مفاعله بایک مصدریدر محاربه معناسنه
مباغیله جنگ ایچی دیکدر و کالیله دلیر اولشدن کایه اولور * منوی * چون زک دریشه آوردندشان * کشته
و مجروح و اندر خون کشان * چونکم انلر طاعدن شکار لری میشه به کتور دیلر بلخش و باره انش و فان ایچنده
چکرک * منوی * کرک و روبه را طمع بود اندران * که رود قسمت بعدل خسروان * اول شکار کرده کرک و روبه طمع
اولدی که قسمت واقع اوله خسروک عدلیله یعنی کرک و روبه طمع اولوب ضمیر لرنده بولیددیلر که بوصید اولان
حیوانلر میاتده قسمت واقع اوله خسروک مرتبه سنده اولان شیرک عدلیله * منوی * عکس طمع هر دو شان
بر شیر زد * شیر دانست آن طمعهار اسند * انلر هر ایکسنک طمعنک عکسی شیر اوزره آوردی شیر اول طمع ملرک
سبب و سندی بیلدی * منوی * هر که باشد شیر اسر او امیر * او بداند هر چه اندیشد ضمیر * هر شول کسه که امیر اول
شیری و اسر اولک امیری اوله اول کسه یلور ضمیر هر نی اندیشه ایلر سه و خاطر هر نی فکر قیلر سه و لهدا قال ابو بقوب
سوسی فی شرح حدیث اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله انهم جواسيس القلوب يدخلون فی قلوبکم و بطاعون
علی اسرارکم فاذا جالستموهم فخالسوهم بالصدق (می) هین که دارای دل اندیشه خو * دل زاننده بدی در پیش او
ای اندیشه خوبلو کوکل اکاه اول حفظ طوط کوکلی بدو قیغ اولان اندیشه دن آنک حضورنده اگر سن دیر سکه
اول مرشد کامل اولان کسه بنم قلبه مطلع اولسیدی نیچون بکافلیک خاطر هستی سوبلزدی الجواب * منوی * داند او
خر راهی راند خوش * در رخت خندد برای روی پوش * سنک جمیع اندیشه کی یلور و خری ساکت و ابسم
سور و سنک یور که کولر روی بوشدن اوتری یعنی روی اسراری ستر ابل کدن اوتری بجاهل و تغافل ایدوب سنک یوز که
کولر (منوی) شیر چون دانست آن وسواس شان * وانکفت و داشت آن دم پاسان * شیر چونکم انلر وسواسی
بیلدی کرو سبیلدی و اول دم انلری حفظ طوئدی و رعایت ایتدی * منوی * لیلک با خود کفت بنایم سزا
مر خارا ای خسیان و کدا * لیکن کندیسنه دیدی سیزه لایق نه ایسه بعد الامتحان کوستره می ای خسیلر و ای کداز
بعض نسخه ده و اوسر واقع اولش بوتقد بر اوزره ای خسیس اولان کدار دیک اولور (منوی) مر شمار ابل سبامد
رای من * ظن نان ایست در اعطای من * سز به من رایم بس کلدی بنم اعطا و احسانده سزلک ظنکز بود راسته هام
اولوب بنم اعطام حقنده سزلک ظنکز بود میدر دیکل دخی جائز اولور * منوی * ای عقول و رای شان از رای من *
از عطا های جهان آرای من * ای کرک و روبه سزلک عقلر کزور ایلر کز بنم رایم دندر و بنم جهانی زینت ایدچی
عطا لمدن دره منوی * نقش بانقش چه سکالدر * چون سکالش اوش بختید و خبر * نقش نقاشه سبیلر
نه ظن ایلر و دخی نه عیب ایلر چونکه ظن و خبری کانقش بغشادی مصرع اولده کرد دخی معناسنه سکالش ظن
ایلک و عیب ایلک و سوظن ایلک معناسنه دخی کاوره منوی * اینچنین ظن خسیانه بن * مر شمارا بودن سکان
زمن * بوخیلین خسیانه ظن بکای زمانک خلقنک تنک و عار لری سز بکوفی اولدی یعنی بوککونه خسیانه
سوظن ایلک ای اهل زمانک معیولی بنم حقمده سیزه می قلدی و سز بکوفی لایق اولدی دیک اولور (می)
(طائین بالله ظن السور) کریم سر بود عین خطا) سورة قصده اولان آیت کریمه به اشارتدر (و بعد المنافقین
و المنافقات) الله تعالی عذاب ایلر منافقانه و منافقه لره (و المشرکین و المشرکات) دخی مشرک و مشرکه لره (الظانین
بالله ظن السور) اول مشرکین و منافقین که ظن ایدیلر در الله ظن سوا و سوا لری رسول الله علیه السلام

و مومنین منصور و مظفر اولوز زعم ایدر لیدی (علیهم دائرة السوء) بونلر اوزر نه دائر اول بر من لقه که مغلوب و مغهور
اولر ایدر (و غضب الله علیهم و اعنهم) بومشرک و منافقانه غضب و لعنت ایدوب دینا و آخر تنده ملعون و مطرود
اولدی (و اعتلهم جهنم و ساءت مصیرا) بونلر ایچون جهنم اعداد و اظهار ایلدی که مرجع و صیر بوندن اول جهنم
قیغ اولدی معنای بیت الله سوه ظنی ظن ایدیلر لک کسبیم عین خطا اولور و صواب و عدل دن بری
اولور * منوی * واره نام جرح و از تنکشان * تا بماند درجه سان این داستان * جرحی سزلک عار یکزدن دور تریم
تا جهمانده بود داستان قاله و اهل عالم بوندن عبرت بذر اوله (منوی) شیر بایک فکری زد خنده فاش * بر تبسمهای شیر
این میباش * شیر بو فکریله فاش و اشکاره خنده آوردی شیرک تبسمهای اوزره این اوله * منوی * مال دنیا شد
تبسمای حق * کدر دمار است و مغرور و خلق * دینانک مالی حق تعالی نیک تبسمهای اولدی که اول مال دنیا
بری مست و غافل و کهنه و خراب ایلدی عارف و عاقل اولدر که دینانک یوزه کولمسنه و مسخر اولوب ال و بر مسنه
مغرور اولمه زیر اظهار مضحک و باطشامیکدر کافال انوری فی تعریف الدینا (بیت) هی الدینا نقول بلی فیها
حذار حذار من بطشی و فتکی (فلا یفر کم طول انشامی) (فقولی مضحک و القعل سبکی) انچون دیمشدر در مظهر رعایت
اولین و هدایت و تقوا به وصول بولین کسه ایچون مال و منصب دینوی مکر الهی و استدر اراج رباندر * منوی *
مقرر و تجوری به وقت ای سند * کان تبسم دام خود را بر کشند * ای عالی قدر سکا قدر و خسته لک یکدر
زیر اول تبسم کندی دامن عاقبت ظاهرا ایلر یعنی مال دینوی و مناصب و دول صوریکه فی الحقیقه تبسم
الهی کیدر غافل و جاهل اول تبسمک باطنده دام اولدی یعنی بیلایوب اول مکرله اولان تبسمه الدنوب دامه دوشر
و اول تبسم بر کون کندی نیک دامن اظهار ایلر اول دامه در چنین فقر ادینا مالک تبسم حق اولوب دانست
ظهور فی کوردکاری و قنده جد و شکر ایلر (احتضان کردن شیر کرک را و گفتن که پیش آئی کرک و بخش کن صیدهارا
میان ما * منوی * کفت شیرای کرک این را بخش کن * معدنات و انو کن ای کرک کهن * شیر کرک ایتدی ای کرک
بوصیدلری بخش و قسمت ایلای کهنه قوردد عدالتی تازه ایل * منوی * نائب من باش در قسمتگیری *
تا بدیداید که بوجه کوهی * قسما مقده بنم نایم اول ناظر کاه که سن نه کوه رسن * منوی * کفت ای شه
کار و حشی بخش نست * آن بزرگ و بزرگ و زفت و جغت * کرک شیر ایتدی ای شاه میان صغری سنک بخشک
ولایقه کدر زرا کار و حشی سیو کدر رسن * و کسن و کبیر و جغت سن (منوی) بر خرا که بر میانست و وسط
* رو به خرا کوش بستان بی غلط * میان یکبسی بکار بر میانست و اوزره در بکا مشاسد برای روبه سن طوشتی
آل غلط و خطاسز (منوی) شیر کفت ای کرک چون کفتی بکر * چون نه من باشم تو کو بی ما تو شیر کرک ایتدی
ای کرک نیچه دیدلک سولید یعنی بوکونه سوزی نه زهره ایل سولیدلک دی کورده لم چونکم بر رده بن اولم سن دیر سن بر سن
یعنی بنم حضور مده نلک و سنک سوزن سولرسن (می) کرک خود چه سنک بود کوش دید * پیش چون من شیر
بی مثل و ندید * کرک خودنه کلیدر که او کند بستی کوردی بخیلین مثلر و شیرک و نظیر من شیرا و کنده * منوی *
گفت پیش ای خری کو خود خرید * پیش آمد نیچه زدا و ایدر * شیر کرک ایتدی ایلر و کل ای شول بر خرا که
او کند و بی الی یعنی کندی بکنوب انانیت قیلدی بود دخی جائز در ایلر و کل ای شول کسه که او خراچی کندی صانون
الدی کرک ایلر و کلدی شیر نیچه آوردی آتی بر تدی و هلاک ایلدی * منوی * چون ندیدش مغز و تدر بر شید *
در سیاست بوشتن از سر کشید * چونکه شیر کرک علقی و رشد و صلاح و تدبیری کورمدی سیاستده آنک بوشتی
باشدن چکدی (منوی) کفت چون دیدمنت از خود نبرد * اینچنین جائز ایدر زار مرد * شیر کرک ایتدی چونکم
بی کورمک سنی کند کدن کیدر مدی و فانی ایتدی بوخیلین جان زار اولک کرکدر * منوی * چون بیودی فانی
اندر پیش من * فضل آمد مر ترا کردن زدن * چونکه بنم قنده فانی اولدک فرض کلدی سنک بوشکی اورمق یعنی
هر شول کسه که حقیقت شیرنک حضورنده و آنک خلیفه می اولان انیس علیهم السلام و ایلای عظامک قنده
کندی و محو فانی ایتدی و آداب رعایت ایدوب طاعت و انقیاد بولنه کندی اول بوکونه عتابه مستحق اولور و عاقبت
شیر قهر الهی آتی هلاک فی اور * منوی * کل شی شایک جزو جه او * چون نه در وجه او عتی شی * سورة طسین
آخر ندر (کل شی هالک) ای فان (الوجه) الاذاته اذلا موجد سواه (له الحکم) ای القضاء (و الیه ترجعون) بالقضاء
فی ذاته معنای بیت کل شی فانیدر و هالکدر لا ان اول اللهم و جهنم غیر می چونکم سنده اول اللهم و جهنم
اولیه سن یعنی وجودک فانی قیلوب آنک بقاسیله باقی اولیه سن و اراق دیله زرا و اراقی بوقنده در پس سالت وجود
موجود و سن وجود حقه ایدر که موجود و هو حقانی بولوب (کل شی هالک) منزله سندن خلاص اولوب

(الوجه) مقامه واصل اولور پس بومعنائک اربانه بودیاده دیده شود در نه الان (کل شیء هالک) در زیر
هالک دیدی بکدامی پس جمله اسمیه نک دوام و ثباته دلالتی دارد معلوم اولدیکه جمیع اشیمالک الان وجودی
یوقدر وثباته دلالتی بلکه امر اعتباری در ته کم مکان الله ولم یکن معه شیء حدیثی جنید بغدادی قدس الله
سره العزیز استماع ایلد کده الان کما کان یوریدلر ومولانا جای یورور (یت) آن کان حسن بود و نبود
ازجهان نشان * والا آن ان عرفت علی ما علیه کان (منوی) هر چه اندر وجه ما باشد فسا (کل شیء هالک) بود جزا
بیت جناب عزت لسانند در حضرت مولانا قدس الله سره العزیز حضرت خدای سائیدن ترجمان اولوب
یورور که هر نه شیکه بر وجه مزده فانی اوله (کل شیء هالک) جز اولر یعنی هر شیکه هالک در هر شیکه هالک
اولسند اول داخل اولر و بومفهوم اکبر اولر دیک اولر بلکه انک جزای وجه باقیه بقا اولد در دیک افاده یاور
منوی * زانکه در الاست او را لا کدشت * هر که در الاست او فانی نکشت * زیرا اول وجه الهیسه فانی اولان
کسه الاده در یعنی اثبات وجودی به سنده در لادن یکدی یعنی نفی مرتبه سندن یکجوب حقیقت مرتبه سنده ابدی
هر کیکه الاده در او فانی اولدی زیرا اثبات وجودی به سنده فضا صغیر و بعد الفضا حاصل اولان بقایه اصلا فضا طاری
اولر * منوی * هر که بر در اومن و مای زند * در بابست او بر لای قند * هر کیکه باب الهی اوزره اومن و ما اورری یعنی
بنک و سنک اظهار قیلا و اول کسه باب خدایک مر دودیدر لا اوزره طولور یعنی هلاک و فساد مرتبه سنده دوشوب
انده مقهور اولور قصه انکس که در یاری یکوقت از درون گفت کیست آن گفت منم گفت چون تو یوقدر در غمیکشایم
هیچ کس را زیار ان غمیشناسم که اومن باشد بوسرخ شرف اول کسه نک قصه سنک سیاندر که بر بارنک قبوسنی فاقدی
ایچرودن اول صاحب خانه دیدی کیدر اول دق باب ایلین کسه دیدی بنم صاحب خانه دیدیکه چونکم سنسن
سکا قبوسنی اجازم زیرا زیار اندن هیچ بر کسه یی اکز مکه او بنک مرتبه سنده اوله و بن دیه یوری دیدی و آتی رد ایلدی
بوحیث شریفک مضمون و معنونه اشارت یورور که جابر رضی الله عنه حضرت نازندن روایت اولور قال جابر
رضی الله عنه اتت باب النبی صلی الله علیه وسلم فدقت الباب فقال من ذافقت انافقال انا انا کانه کرها کذا
فی المصایح یعنی لم یرض النبی علیه السلام عن جابر التکلم بهذا اللفظ لان فی هذا اللفظ تعظما و تکبرا فلم یرض النبی علیه
السلام منه التکلم بلفظ فيه التکبر والانیة کذا فی تهور المصایح (م) آن یکی آمد در یاری بزد * گفت یارش کیستی
ای معتقد * اول بر کسه کادی یارنک قبوسنی اوردی یاری اکا ایچرودن ایتدی ای معتقد کیسن * منوی * گفت من
گفتش بروه نکام نیست * بر چنین خوانی مقام خام نیست * دق باب ایلین کسه بن دیدی صاحب خانه کادیدی
یوری وقت وزمانی دکدر بونک کی بر خوان اوزره خامک مرتبه و مقامی یوقدر * منوی * خام راجز آتش هجر و فراق
کی بزدکی وارهند از فراق * خامی هجر و فراق آتشدن غیری کیم بشور و فراقدن کیم قورر قورر قورر الا که
آتش فراق و شور و زلاله کار هجر و فراق * منوی * رفت آن مسکین و سالی در سفر * در فراق دوست سوزید
از شره اول مسکین کندی و بریل سفرده دوستک فراقنده شرردن یاندی یعنی اول دوستک هجر و فراقنده شرر
اشیاقدن یاندی * منوی * بخت کشت آن سوخته پس باز کشت * باز کرد خانه آتبار کشت * اول فراق آتشنه
بانش بخته اولدی پس کیدر و نندی کیدر و بخت و خلدنه آتبار اولد یعنی کسه نک خانه سنک اطرافنه طولندی * منوی
حلقه زبرد بر بد ترس و ادب * تا نیمه دی ادب افطی زلب * بود فقه یوز خوف و ادب له قیوا و زره حلقه اوردی تا ادب سز
و ناسه قول بر حرف بلندن صحر امیه و کست خانه بر کلام ایلیه (منوی) بانک زدیارش که بر در کیت آن * گفت
بر در هم فوی ای داستان * انک یاری درون خانه دن صد اوردیکه او کیدر دق باب ایلین کسه دیدی قیود ای داستان
هم سنسن (م) گفت اکنون چون منی ای من در * نیست کجایی دومن رادر سرا صاحب خانه ایتدی الان
چونکم بن سن ای بن ایچر و کل یعنی چونکم کندی بنک کدن یکجوب وجود واحد اولق مرتبه سن بولد کاکه خانه
سنکدر زیر امر اید ایکی بنه صفت یوقدر یعنی سرای وجودی ایچره ایکی بنک اولغه و صفت یوقدر * منوی *
یت سوزن و سر رشته دوتا * چونکه یکشایی درین سوزن در * سوزن ایچون ایکی ایلک اوچ یوقدر یعنی سوزنک
سوراخی بر در ایلک اوچ ایکی اولسه اکا داخل او از بکله ایکی قات ایلک بر قات اولوب سر رشته بر اولد قند صکره
اکا داخل اولور چونکه یکشامن بوسوزنک ایچنه کل یعنی چونکم مغایرت و انقیاس مرتبه سندن خلاص اوله سن
باب خانه و حده داخل اول (منوی) رشته رابا سوزن آمد ارتباط * نیست در خور باجل سم الخیاط * رشته نک
سوزنه ارتباطی کادی و بکته اولد یعنی حلقه سوزن داخل اولدی اما بکته یوردمی جمله لایق دکل مادام که انسان
کبریا با نیله متصف اولان و جل کی مجسمه و نه نام اولان و بودنی ریاضتله رشته کی قلیله سم خیط کی اولان

راه و حده ندر ایچر و کیمکه لایق اولر و اول باب اول انایت صاحبک وجودی تعلیق و ارتباط قلیله (منوی) کی شود
باریک هستی * جل * جز بقراض ریاضات و عمل * جلک وجودی بجن باریک اولور یعنی صاحب وجودی جل کی
اولان و اولی بجن رشته کی خیف و زار اولور ریاضت و عمل مراضندن غیری ایله یعنی جل کی عظیم الوجود اولان
کسه نک وجودی خیف اولر و انایتی قناب اولر ریاضت و عمل مراضله پس بومر به صاحب وجود اولان کسه لره
ابواب هم مفتوح اولر و جنت و حده وصول بولر حتی بونلر جل وجودی رشته کی باریک اولوب سم خیط فتادن
ایچر و داخل اولیچنه تته کم حق تعالی سوره اعرافده کافر لره ابواب سماک مفتوح اولدی و انلرک جنته دخول
قیلسمی جلک سم خیطه دخول قیلسمه تعلیق ایدوب یورودی (لا تفتح لهم ابواب السماء ولا یدخلون الجنة حتی یبل
الجل فی سم الخیاط) حتی بعض عشاق کندی نک کماله ریاضت و صبا بندن مبالغه طریقه یله دیر * بیت * ولوان مای
من جوی و صبا به علی جل لم یبق فی النار کافر (م) دست حق بایدمز ازای فلان * کو بود بر محالی کن فکان
ای فلان اکا حق تعالی نک دست قدرنی کرلک یعنی هستی * جمله باریک اولغه دست الهی و ارادت ربانی لازمدر که او خدا هر
بر محال اوزره کن فکاندر یعنی هر بر محال نسنه به امری تعلیق ایلسمه در حال بلا توقف اول نسنه اولور (م) هر محال
از دست او نمکن شود * هر حرور از بیم اوسا کن شود * هر محال اول خدایک دست ارادتندن ممکن اولور جمیع حرور
و سرکش انک خوفندن رام و سا کن اولور * منوی * اکه و برص چه باشد مرده نیز زنده کرد از نسون آن عزیز
اکه و برص نه اوله یعنی اصلندن اعی اولی و دخی برص اولی اوایلک اکا نیت امر سم لدر مرده دخی اول عزیز
اولان پادشاهک فسوتندن زنده اولور یعنی نفس رحمانه دن حیات بولور و وجوده کاور (م) وان عدم کرمه دهره تر
بود * در کف ایجاد او مضطر بود * و اول عدم مرده دن مرده نک اولور انک ایجاد و تکوینی الله مضطر و مستور
اولور (م) (کل یوم هوفی شأن بخوان * مروری کاروبی فعلی مدان) سوره رحمانده اولان آیت کریمه به اشارت در
(یستله من فی السموات والارض) اول الله دن استر سجا و اتده اولر وارضده اولر که جن و انس و بونلر امثالی اوللر در
استعداد و استعداد قلیله مناسب استفاضه ایدر (کل یوم هوفی شأن) هر وقتده اول الله بر کارده در بوا آیت کریمه یی
حضرت پیغمبر علیه السلام تلاوت یورده فده سوال اولندیکه و ما ذلک الشان بارسل الله فقال من شأنه ان یغفر ذنبها
و یفرج کربها و یرفع قومها فوضع آخرین ابن عینه دن مریدر که دهره عند الله ایکی کوندر بری دنیا بری آخرت در نیاده
شانی امر و منی و احیایا و ماته و اعطاسا و منع و اعزاز و اذلال و امثال ذلک و آخر نه شانی حساب و عقاب و سوال
و جزا و نوبلر اما محققن قنده یوم آن معناسنه و شان تجلی معناسنه در پس تجلی الهی بحسب استعداد و قابلیت
متجلی و هرانده نوع آخر بیای متعاقب و متوالی اولقده در پس تجلی الهی نامتناهیدر پس هرانده شانی دخی
نامتناهیدر کما قال بعض المشایخ ان الله لا یجلی لصوره مرتین ولا یجلی لصورتین مره واحده معنی * بیت کل یوم هو
فی شأن آیت کریمه سنی او قوت تحقیقا حق تعالی بی اشهر و فاعلمز بیل * منوی * کترین کارش بهر روزان بود *
کوسه لشکر روانه میکند * اول خدایک بر کارنک کتری هر کون اول اولور که او خدا اوچ لشکری روانه ایلر
* منوی * لشکری اصلا سوی امهات * بهر ان تادر رحم روید نبات * بر لشکری اصلا بآبادن ارحام امهات
جانبه روانه ایلر اندن و تری تارحم مادرانده نبات یت یعنی اولاد حاصل اوله * منوی * لشکری زارحام سوی
خا کدان * تازر و ماده بر کرد جهان * بر لشکری ارحامدن خا کدان جانبه روانه ایلر تازر و ماده دن جهان پراوله *
منوی * لشکری از خاک زن سوی اجل * نایبند هر کسی حسن عمل * بر لشکری خا کدن اول جهتدن مرلک
واجل جانبه روانه ایلر تاهر بر کسه جزا و حسن عملی * کوره * منوی * این سخن پایان ندارد هین بشاز سوی
ان دیار پالیا کاز * بوکونه سوز بایان و نهایت طوعزا کاه اول اول ایکی پاکاز اولان پار جانبه چاپ یعنی اول ذکر
اولسان ایکی پاکیزه سیرنک احوالی نقل ایلک حتمه سرعت ایله تا انلرک حالی نه مخر اولدی بیان اولنه (پشیمان
شدن آن کونده که گفت منم و بر ریاضت کشیدن او یکسال وجهت استغفار و باز کشتن آن مستغفر بدر آن خانه
در رسیدن صاحب خانه که کیست بر در و جواب گفتن آن مستغفر که توی بر در * منوی * گفت یارش
اندر ای جمله من * فی مخالف چون کل و خارجین * رشته یکشاد غلط کم شو * کنون * کرد و تایی حروف کاف
و نون * کاف و نون * همچون کند آمد جذوب * تا کشاند مر عدم رادر خطوب * چونکم اول بنلکه متصف
اولان بنلکدن یکدی و یوقلق بی خودلق شراب ایچدی در حال یاری اکا توی آجادی و دیدیکه ایچر و کل ای جمله بن
و کندوبی افتاقیلان چنک کل و خاری کی مخالف و ضد دکل سن بلکه عین کسن اگر چه صور نامغایرت و انقیاس
وارسه معنا اتحاد حاصل اوبله اولیچ صورتده اولان مغایرت و انقیاس ضرور بر من مثلاً رشته معنای کاف و نون

یکتا اولدی اگرچه صورتی یکی قات کور در سن حروف کاف زنی کند کبی چکی و جذب ایدینی که ری صورتی ناضد
 و معنا و فعل متعدی تا که چکه معدوم اولان شیئی کار عظیمه پس مقصود و اتحاد معنادر صورت اولان کثرت و اعداد
 ضروری بر منیت و وجه فی قانون الاتحاد و لا تعدد الی قسطنطین غیره مراد است و فواحد جم غیر من عدا
 ه شریعت بخت با بخت و منتهی پس دو تا باید کند اندر صورتی که چکه یکتا باشد آن دو در اثر و پس صورتی کند
 ایکی قات کرک اگرچه اثر اول ایکی قات بر فائده یعنی کند اگرچه ایکی قات در اما اندن حاصل اولان اثر در که اول بر منی
 طوبی جذب یا تکدر (منتهی) کرد و یا کرچار باره را برد و هج و مقراض دو تا یکتا برد و اگر ایکی آیتی و کرد و آیتی
 بولی آیت و وایکی قات مقراض کبی بر قات کسر (م) آن دو هم میزان کازر و اینست در ظاهر خلا فی زان و این
 مثال آخر اول ایکی کازر شریکری کور یعنی بر منی و اور قله نظر را کور و ظاهر ده انک و نونک خلا فی واور که
 اول ایکی سنک فعلی بری بر منی ظاهر اخلافت در منتهی و آن یکی کرپاس را در آب زد و ان در کرمها ز خشکش
 می کند و اول بری بری صوابیچه اور و اول بر شریکی کرپاسی قوری ایلر و منتهی و باز او ان خشک را تری کند
 کویا استیزه برضدی تد کیر و اول بر شریکی او قوری بری یا ش ایلر و سید که عناددن ضد او زره طوانور یعنی
 بر ایکی سنک ظاهر لینه بقان عناد جم شدن بری بر منی ضد او ای او زره کار ایلر و منتهی و لیلک این دو ضد
 استیزه و یا یک دل و یک کار باشد در رضا و لیکن یو ایکی استیزه کو ستر یی ضد رضاده یکدل و یک کار او و بر مثال
 اعدا و اعداد صورت و معنوی اولان اتحاد مانع اولدی یعنی اشعار ایلر (منتهی) هر بی و هر وی را مسلک است و لیلک
 تاحق می برد جله یکست و هر نینک و هر و اینک بر مسلکی واور که صورتی بری بر منی مخالفه و لیکن چونکم اول
 منک سالکی تاحقه ایلر و جله سی وجهتدن بر دلیکن بعضی اقرب و بعضی ابعدا اولقندن خالی اولما کرچه
 انیساعلم السلام طرقتک بجه سی موصول الی الله و ولیکن اقرب جمیع طرق حضرت پیغمبر علیه السلام
 طریق قوییدر و منتهی چون که جمیع مستمع را خواب برد و سنکهای اسباب را برد و چونکم جمع مستعی
 خواب الندی در منک طاشلری آب الندی یعنی چونکم مستمع اولان جماعتی خواب غفلت اخذ الندی و هر بری
 حن استماعه بو کلامی استماع ایلر کی قویوب آخر منتهی کند و نصیحت و ارشاده متعلق اولان آسیابک طاشلری که
 فی المثل الفاظ و حر و قدر که بوزار مصلح دقیق معنادر و قوت ناطقه مانند آند و بوالفاظ و حر و قوت ناطقه آبی ازاله
 الندی دیکندن عبارت اولور و منتهی و رفتن این آب فوق آسیابست و رفتن در آسیاب هر شمعاست و ای کروه
 مستمعین بوابت کتبی آسیابک اوزرنده در اول آب آسیاب کتبی سرن اوزرید و آندن مر اذ نطق در آسیابدن مر ادبند
 و نصیحت بر منی بوبه دیک اولور که ای مستمعین طاشلری بواب نطق کتبی یعنی بواب نطق کتبی ارشاد
 و نصیحت مر تبه سنک فوقنده در که بواب نطق که بنم ناودان دهانندن جاری اولور و نونک عانی آسیاب بند و نصیحتدن
 ارفع و اعداد را ارشاد و نصیحت آسیابنه کتک مجر در سزک ایچوندر تادقیق معنایی اندن حاصل ایدوب مستفید
 و مستفیع اوله سن و منتهی چون شمار حاجت طاحون نماد و آب را در جوی اصلی باز راند و چونکم سزک آسیاب
 حاجتکر قالدی صوری اصلی اولان ارمغه کیر و سوزدی طاحون در کمنه دیر یعنی ای جمع مستمعین چونکم سزک
 ارشاد و نصیحت در کمنه احتیاجکر قالدی ناطق اولان که آب نطقی اصلی جائینه کیر و سوزدی ایلدی ته که در منجیلر
 عادی در کمنه مشتری کلد و بندگان او کور در اولقده صوبی در کمن جانندن قطع ایلوب اصلی اولان
 ارمق جائینه سوق ایلر و منتهی و ناطقه صوبی دهان تعلیم راست ورنه خود آن نطق را جوی جد است و دهان
 جانندن ناطقه تعلیم و ارشاددن اوزرید و بوجه اول نطق ایچون خود را آخر جوی واور یعنی بوقوت ناطقه دهان
 و زبان طرفندن خلقه حتی تعلیم و نصیحت ایلک ایچوندر و الا اول آب نطق بر آخر نهر و مجرای دخی واور که اول
 جان و دل مرتبه سید را کرمستع مر شدک آب نطقندن مستفید اولور و اول نطقی دهانه کتور و باجر ایلر و کر
 مستفید و از سه دهانی بند ایلوب آب نطقی جان و دل جائینه سوق ایلر و منتهی و یی رودی بانکر بی تکرارها
 تخت سالانهار تا کازارها اول قوت ناطقه صوت و صداسر و تکرار و اداسر جوی معنویه کیدر و جریان ایلر
 انک تختنده نهر لری سزه زاره دل تختاده اولان ضمیر مؤنث بیت اولده اولان قوت ناطقه را جعدرو انک تختنده جابه
 اولان انهاردن مر ادحقایق و معنایی نهر لری سزه زاردن مر ادعالم حقیقت و اسرار در وقت بر کلام و نتیجه مر ام
 بوبه دیک اولور که اول ما الحیاة قوت ناطقه کتک صیت و صدای تکرار و اد تختنده حقایق و معنایی نهر لری جاری اولور
 تا کازار حقیقت و حیزه زار اسرار بوبه دیک اولور و منتهی و ای خدا جانرا بوفان مقام که در بوبی حرف
 می رود کلام و معنای اول معنایی سن جانه کور که اول مقام کلام حرف ستر و در و ناطقه ایلر و منتهی

تا که سازد جان باله از سر قدم و سوی عرصه و روپنای عزم تا که باله جان باشد درم دوزخ و مشیاعی از الهام
 لامشیاعی الاقدام عدلک دور و عرض اولان میدانی جائینه کندی (م) عرصه پس با کشاد و با صفا و پس خیال
 و هستی باید زوایا زیاده کشاده و فضا و وسعتله بر عرصه ده در که بوخیال و بوجود اول عرصه دن فوایدی نصیب
 و غدا بولور مقصود عالم عدم در که مر ادم تبیه حقیقتدر بر عرصه و اسع در که بوخیالات و دخی وجود کائنات اول
 عالمدن حظ آکورو نشو و نما بولور دیک اولور (منتهی) تکدر آمد خیالات ارم و بران سبب باشد خیال سبب عم
 باز سستی شد بولور از خیال و رن شود در ری فر هج و ن هلال علم عدم که مر ادم اعیان و عالم ارواحدر خیالات
 عالمی اندن تکدر کندی اول سبیدن خیال اسباب غم از لیکه عالم اعیان و ارواحده غم و اسباب غم بوقدر کیر و بواراق
 عالمی جمیعاً عالم خیالندن اضیق اولدی اول تکدر اولدی بفسدن اوتری اولور اول عالم مستفیده قره هلال کبی یعنی بو عالم
 هستی خیال تکدر اولدی بفسدن اوتری قره بوعالمده هلال کبی کوچک کور و نور حال بو که عالم خیالده اویو کدر زرا
 اهل هیئت دیمشدر که قره وجودی التمش بوزمین قدر در پس خیال آتی عظیم و کبیر تخیل ایلر عالم خیالده
 انک جری بوبه عظیم و کبیر ایکن بو عالم وجودده هلال کبی صغیر اولور و معنی دلالت ایلر که بوجود عالمی عالم خیالندن
 تکدر و صغیر ایلر (منتهی) بر هشتی جهان حسن و رن و تکدر آمد که رند است تنک و کیر و حسن و رنک جهان
 وجودی یعنی بومر فی و محسوس اولان عالم شهادت تکدر کادی ز براتنک برزند اندر یعنی بو عالم حسن و رنک بیت اولده
 ذکر اولسان مطلقاً وجود خارجی عالمندن اضیق اولدی که فی المثل برزند ان تکدر پس علت تنکانه ایدیکنک
 سیاته شروع ایدوب بیوردر (منتهی) علت تنکانه ترکیب و عدد و جانب ترکیب جسمهای کشد و تنکانه علی
 ترکیب و عدد در یعنی بوتر ترکیب و اعداد بو عالم حکمت تنک اولسنه سیدر مصرع ثانی و اول مقدره جواب اولور
 کان برسانل در که چونکم عالم ترکیب و عدد بوبه تنکدر و ترکیب و عدد عالمه انسانی نه شی چکر جواب بیوردر
 جانب ترکیب جسم چکر یعنی بوجواس ظاهر که بو عالم ترکیب و عددده ظموره کاوب انکانه انس کلمشدر هر بار که
 انسان بو عالمدن خلاص اولوب بی ترکیب و بی عدد اولان عالم توحیده کتک استرسه حواس ظاهره آتی عالم ترکیب
 جائینه جذب ایلر دیک اولور (منتهی) زان سوی حسن عالم توحید دان و کبکی خواهی بدن جانب بران اول حسن
 و صورت طرفندن عالم توحیدی میل و کثرت اختلافدن بکوب عالم وحدتی کورا کررک استرسک اول جائینه
 سوزر بر بو عالم صورتده انقیاس و مغایرت مقرر در لیکن معناده جله انک انشادی محقه در نه که بوبیتی مثال طریقله
 بیوردر (منتهی) امر کن یک فعل بود و نون و کاف و در سخن افتاد و معنی بود صاف و مثلاً صیغه امر کن بر فعل
 و بر معنی اولدی که مر ادا اتحاد معدوم در نون و کاف حرفری مخنده و انج اولدی و معنی صاف ایلدی اگرچه صورتده
 اختلافده اولدی سه ده و معنای صاف اولسی اولدر که لفظده ایکی اولان حرف لک معنایی بر اولدی صورتده مغایرت
 و اثر و فاعله اتحاد قیلدی پس سن برلک استرسک صورتدن بکوب معنایه نظر ایلر تا که موحد اوله سن و برلک عالم بوله سن
 (م) این سخن پایان ندارد باز کرد تاچه شد احوان کرک اند و نبرد بوسوز با بان طوقه قصه به رجوع ایلر تا کرکات احوانی
 جنکده نیجه اولدی آتی بیان ایلر (ادب کردن شکر کرد که در قسمت بی بدی کردی (م) کرد و بر لکده مر ان سرفر زره
 تا ناند و مر و امتیاز اوسر فر از و عالی قدر اولان شیر کرکات باشی قو پردی تا ایکی رئیس و امتیاز قائمه یعنی ایکی لک
 و ایکی وجوده مخصوص حکومت و کبر بالی قائمه و امتیاز و مغایرت دخی بر طرف اوله (منتهی) فائده مناسبت است
 ای کرک پیر چون نبود مرده در پیش اسیر و سوره جراتده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وان کان اصحاب الایکة
 نظامین) یعنی (وما کان اصحاب الایکة الا نظامین انفسهم) واضعین الشی غیر موضعه (فانتقمنا منهم) پس بر بونلردن
 اخذ انتقام ایدوب بونلره عقاب قیادق و سوره زخرفده بیوردر (فانتقمنا منهم فانظر کیف کان عاقبة المکذبین) و سوره
 اعرافده دخی (فانتقمنا منهم فاغرقناهم فی الیم) و سوره زلزلده و غیره دن اخذ انتقام مقرر در بولوبعد بعد نته که حدیث
 شریفنده بیوردر ان الله لیل للضام فاذا اخذه لم یفلته معنی یت ای قوجه قورود فائده مناسبت در یعنی ای کرک کمن شو بلا
 و محکمه سنک اوزر بیکه واقع اولدی (فانتقمنا منهم) آیت کریمه سنک مفعول و سیدر چونکم امیرک اوکنده مرده اولدی
 یعنی ای کرک سیرت اولان و درنده لک مرتبه سنده قالان کسه چونکم کندی امیر حقیقتک حضورنده محو وفانی
 ایلایوب ایکی لک مرتبه سنده قالان و کبر و انانیی ترل ایلر شیرک فخر و انتقام مظهر اولدی نته که ام سالفه کبر
 و انانیتدن کچه میوب مظهر انتقام اولدی بلحق تعالی بونلردن انتقام الوب هلال ایلدی (م) بعد از ان روشیر بار زبانه کرد
 گفت این را پیش کن از هر حورده کرکی هلال ایشد کد نصکره شیر بوزره روباچه ایلدی یکسیدن اوتری بونی بخش
 و صفت ابدیدی (م) بعد کرد و کتک این کار بین و چشت خوردت باشد ای شاه کزین و روباچه بو خطابی اشندی

و سجده بندی و دیدیکه بوکارهین سکاچشت خورد اولسون ای شاه کزین یعنی ای کزیده شاه بوسه کز کوسه کز قوشاق
 بیچک اولسون (منشوی) زان برار برار برار برار یعنی باشد برار برار و اول کجی کونک اوزه سندن اتری
 میروز اولان شاه ایچون برینشی اوله (منشوی) و آن در کتر کوش بر شام هم شب چره این شاه بالطف و کرم
 اول غیری خرکوش شاهن اتری هم بواسطه و کرم اولان شاهن کجه بیچکیدر (منشوی) کفت ای روبه تو عدل
 افروختی * ایچنین قسمت ز که آموختی * شیر و باه ایدی ای روباه سن عدل شعله لندردک و منور ایلدک و یغیلین
 قسمتی کچدن او کزندک (منشوی) ازین آموختی این ای بزلک * کفت ای شاه جهان از حال کرک * ای اولوبونی قندن
 او کزندک روباه ایدی ای جهانک پادشاهی کرک حائندن او کزندم و اندن عبرت الیم (منشوی) کفت چون در عشق ما
 کشتی کزوه حرسه رابر کبر بستان و بر و شیر و باه دیدی چونکیم بزم عشقه مزده رهن اولدک و کندیکی فانی قیلدک
 ازین یلده لدر لدر (منشوی) ریم چون چلکی مارا شدی * چون آزاریم چون تو ماشدی * ای روباه چونک
 جیعا بزم ایچون اولدک سنی نیجه ایچیده لم چونکیم سن بزلدک پس سنی انجتمک کندی ایچتمک کبی اولور (منشوی)
 ماتر اوله آشکاران ترام پای بر کردون هفت نه برآ * بر سنک و جلش کار سنک ز برامن کان الله کان الله لدر آغی بدنی
 فلک اوزره قورقار و کل (منشوی) چون کفتی عبرت از کرک دنی * پس تو روبه نیستی شیرینی * چونک دنی کرکدن عبرت
 طو تلدک پس سن روباه دکل سن معناده بتم شیرمن یعنی بتم شیرمن یعنی بتم مقبول و مرغوب سن * منشوی *
 عاقل آن باشد که عبرت کیرت از * مرل یاران دویلا یحز (منشوی) عاقل اودر که عبرت طو ته احتراز اولنیش بلاده یارانک
 مو تدن کاقیل العاقل من اعظم بموت جیرانه * منشوی * روبه آن دم بر زبان صد شکر زانده * که مر اشیرا پس آن
 کرک خواند * روبه اولم زبانی اوزره بوزشکر سوردی و جودنه لرا بادی بویه دیو که بی شیر اول کرکد نصکره او قیدی
 منشوی * کرم اول بفرمودیکه تو * بخش کن این را که بردی جان اوزر * اگر کا اول بیوریدیکه سن بونی بخش ایل
 اندن * کیم جان قورتردی قصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب بیوردر * منشوی * پس سیماس اورا که
 مارادرجهات * کردید ا ز پس پیشینان * پس سیماس اول خدایه که بزنی جهانده اول کلان امتلد نصکره پیدا
 بود و ایدی پس باه عر بله ایلوب جوق سیماس اکانه کدخی جائز اولور (منشوی) تاشفیدیم آن سیاستهای حق
 بر قرون مضیه اندر سبقت * تاحق تعالیم اول سیاستلری شعله سباده ماضیه اولان قرون اوزره * منشوی *
 تا که ما از حال آن کرکان پیش * هیچور روبه پاس خود داریم پیش * حتی بر اول بمقدم اولان قوردر لک حائندن
 روباه کبی کندیم زیاده حفظ طو تالم پیش باه عر یله زیاده معناده دره منشوی * امت مر حومه زان روخوانده مان
 * آن رسول حق و صادق در بیان * بزه اول جهنم امت مر حومه او قیدی اول حقل رسولی و بیانده صادق
 اولان نی کمال علیه السلام امتی حومه و بوات محمد علیه السلام امت مر حومه اولوسی اول جهنم دندر که
 ام سالفه کج جله سنک صوکنده کلشدر و بونلر اول امت احوالندن عبرت بذر اولشدر و جناب حق انلری قهر
 ایچمکه بونلری تخو یف و تذیر قیلشدر * منشوی * استخوان و بوشم آن کرکان عیان * بتکرید و بوند کیریدی مهران
 اول کرک استخوان و پشنه آشکاره نظر ایلکیز نصیحت طو تکرزای اولور استخوان و بوشم مراد ام سابقه ک
 اتر لیدر تمک بو آیت کریمه ایلد کاشاوت و اردر (فسیر فی الارض فانتروا کیف کان عاقبه المسکدین) * منشوی
 عاقل از سر بنده این هستی و یاد * چون شفید انجام فرعونان و عاقل با شندن بوجودی و هوایی قور و زاله قیلور
 چونک فرعونلرک و عاقل قوشک عاقبتی اشتدی (منشوی) و بنده دیگران از حال او) عبرتی کیرند از اضلال او) و اگر
 عاقل اولان بوانا آیت و هوایی با شندن قوم سه غیر بلرک حائندن و آنک اضلالندن بر عبرت طو ترل یعنی آنک اضلالندن
 اتری قهر و غضبندن عبرت اولور (تهدید کردن نوح علیه السلام مر قوم را که با من میبید که من روی پویم با خدای
 بیچید در میان این بحقیقت ای خدو لان) بوسه شریف حضرت نوح علیه السلام قوم ته تهدید ایل سنک یانده در
 بویدیو که ای قوم بکا طو لیکز یعنی عناد و کبر ایدوب خصوصتله سکامار لیکز که فی الحقیقه و بوشم بتم صورت
 فی المثل حضرت حقه حجاب و نقاب کبی اولش و اول بتم وجود مده تجلی قیلشدر خدای تعالی به طو لیکز حقیقه
 بواور تاده ای خدو لور یعنی ای معین مزا اولان مردود لیدی * منشوی * کفت نوح ای سرکشان من من نیم
 * من بدم مردم نیم * من می ریم * حضرت نوح علیه السلام کندی قومه ایدی ای سرکشان و بتکرار بن
 کندی بتم صورت ظاهر دهنی کندی بتم کندی بشر کورر سن لیکن بن فی الحقیقه اوله دکل بن جان بشریدن
 و روح حیوانی اولم * تافه دیری اولور (منشوی) چون مردم از حواس و بالبشر * حق مر شدیم و اولم حق تعالی
 چونک بتم اولم * تافه دیری اولور (منشوی) چون مردم از حواس و بالبشر * حق مر شدیم و اولم حق تعالی

بنم مع و ادراک و بصیرم اولدی کما قال تعالی فی الحدیث القدسی لا یزال العبد یتقرب الی بانی و اذل حتی احبه فاذا احبته
 کنت سمعه الذی یسمع به و بصره الذی یبصر به آه * منشوی * چون که من من نیستم این دم زهوست * پیش این دم
 هر که دم زدکا فراوست * چونکه بن بن دکل بونقس هودندر یعنی چونکیم بن فی الحقیقه فانیم بونقس و کلام
 هویت ذات الهیه دندر هر کیکه بونقس او کنده دم اوردر یعنی اکا نیکار و مخالفت قیلور اول کافر در * منشوی *
 هست این دم نقش این روباه شیر * سوی این روبه نشاید شد دایر * بوز روباهن نقشنده بودم شیر و اردر بوز روباهن
 جانبته دلیر و بی بالک کیم لایق دکلدر (منشوی) کز زوری صورنش می تکروری * غره شیران ازوی نشوی * اگر صورت
 چشم نندن اول نقش روباهه یعنی انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه ایستخیه سن و تصدیق قیلیمه سن نعره و هیبت
 شیرین اندن استخیمسن یعنی انبیا علیهم السلام تقریر در صورت انبیا عظامه نقش روبه تعبیری اهل کفر
 نظر لندره روبه کبی حقیر اولد یعنی ملائکه ایلد که انلرک نظر حسیه اول شیران عالم معنارک صورتلری حقیر
 کورر لیدی (منشوی) کزودی روح را از حقیدی * پس جهانی را برهم زدی * اکر حضرت نوح علیه السلام
 حق تعالی سندن برید اولمیدی یعنی بر قدرت و نصرت اولمیدی بدو نده قدرت و نصرت معنانه در نه کم وید الله
 علی الجماعه حدیثنده قدره الله و نصرة الله علی الجماعه معنایی مراد اولشدر پس تمام جهانی نیچون بری برسته
 اوردری * منشوی * صد هزاران شیر بود اودرتی * اوچوانش بودو عالم خرمی نوح علیه السلام بر شده صد هزاران
 شیر ایدی اول نوح علیه السلام آتش کبی ایدی و عالم فی المثل بر خرم ایدی * منشوی * چونکه خرمن پاس عشر او
 نداشت * اوچنان شعله بران خرمن کاشت * چونکه خرمن آنک عشر فی حفظ طو عدی و حقی ادا ایدی و او انجیلین
 شعله بی اول خرمن اوزره حواله ایلدی شعله دن مراد شعله قهر الهی اولور که (وب لا تذری الارض من الکافرین
 دیارا) دیو بدد عالم ایلد کده عالم آتش قهر اوروب بالکلیه احراق و اهلاک ایلدی (منشوی) هر که آن در پیش این شیرنهان
 بی ادب چون کرک نکشاید دهان * هر که او بونسان شیرک او کنده کرک کبی ادبسنر آغز اچه یعنی بملکه و سنلکه
 متعلق بی ادبانه آنک اغزندن سوز چیه (منشوی) همچو کرک آن شیر بر در اندش * فائتقمنا منهم بر خواندش *
 اول قصه سی مذکور اولان شیر قوردری بر تدبیری کبی بوشیدخی اول بی ادب سوز سوزیلینی بر تر پس فائتقمنا منهم
 مفهوم فی اکا و قورمراد شیران عالم معنی اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه کستاخانه و بی ادبانه سوز سوزیلین
 و نامعقول خر کت ایلین کسه لری شیر قهر الهی بر قوب (فائتقمنا منهم) آیت کریمه سنک مفهوم فی اول
 مقهور لر حقه اظهاری ایلدی اولور (منشوی) زخم باید همچو کرک از دست شیر * پیش شیر ایلد بود کوشد دلیر *
 اول بی ادب کرک شیر اندن زخم بولور شیرا کنده اول کسه که دلیر اوله ایلد و اجن اولور (منشوی) کاشکی آن زخم
 برتن آمدی * تابیدی کایمان و دل سالم بیدی * کاشکی اول زخم جسم اوزره کایدی تا اولیدیکه ایمان و دل
 سالم اولیدی یعنی انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه حضورنده بی ادبانه ایلانله کفر قهر الهی ایچق جسته لینه
 کایدی و ایمان و دلاری سالم اولیدی انلر معنای اول احسان اولوردری لیکن بویه اولمز بلکه کاهی بر عکس اولوب
 جسته لری زنده و مالاری برنده اولور قهر الهی انلر ایمان و دلر سینه کاور و کاه اولور که هم جسته لری و هم جان و ایمان لری
 هلاک قیلور ایمان باله (منشوی) قوم نکست چون ایچار سید * چون تو اتم کرد این سر را بید * قوم منقطع
 اولدی یعنی کوجم اوزلیدی چونکیم سوز و یورایه ایشدی بوسری آشکارا بلکه نیجه قادم یعنی بوسری اظم ارایلکه
 قادر اولمز پس طریق خلاصی و راه نجاتی تعلیم ایلکه شروع ایدوب بیوردر (منشوی) همچو آن روبه کم اشکم کسید *
 پیش اوروباه بازی کم کسید) اول روباه کبی شکمی ناقص ایلکیز یعنی تن پرور اولوب خدای تعالی به عصیان قیلکیز
 و مقتضای شکمه اشتغال قیلکیز آنک حضورنده روباه عیازاق ایلکیز یعنی حیله و خدعه ستمه ذاهب اولکیز
 (می) جله ما و من به پیش او تمید * ملک ملک اوست ملک او را دهید * جله ما و منی آنک ارکته قوکر ملک فی الحقیقه
 آنک ملک کیدر ملک اوکا و بریکز و کندی کز ادر تالقدن خروج قیلکیز تا ملک مجازی به کندی کزی ملک زعم ایچمکه
 عذاب مستحق اولیه سز * منشوی * چون فقیر آید اندر راه راست * شیر صید شیر خودان شجاست * چونکیم
 سزای بنی آدم راه راسته فقیر که سزومن و ما قیدندن کز قیلیمه سز و مؤدب ارله سز شیر و شیرک صیدی خود سز
 ایچوندر (منشوی) زانکه ایا کست و سبحان و صف اوست * بی سارست اوزغز و مغز و پوست * زیرا که
 اول خدای تعالی غرضدن پاکدر و سبحان آنک وصفیدر سبحان اسم مصدر در تسبیح معنانه یعنی شائسته لایق
 اولان نقایصدن منز و مده دس اولق آنک وصفیدر و اول خدای نیاز و لطیف اولان شیردن و لبدن و قشردن یعنی
 (والله غنی عن العالمین) حینجه عالمک قشردن و بوسندن و غز و مغز مر به سنده اولان شیردن جمیع عام مستغنی

ولی یازدهمین عبادی ایچون خلق باشد در کدوی کاچنجان اولدینی بیچون د کار * منوی * هر شکار
 و هر کرامتی که هست * از برای بندگان آن شمس * هر شکار و هر برکتی که وارد اول شاهک بنده زند
 اوتدیر (منوی) نیست شمع را طمع بهر خلق ساخت * این همه دولت خند انکو ساخت * اول شاه * حقیقت طمع
 یوقدر بود و کوی دولتی خلق ایچون دوزدی سعادت اول کسه به که اول بونی کادی * منوی * آنکه دولت آفرید
 و دوسرا * ملک و دولت باجه کار آید و راه * اول الله که دولتی و ایکی سرائی یعنی دنیا و آخرتی خلق ایلدی ملک و دولتری
 آنکه اینده یارار (منوی) پیش سبحان پس تکه دارید دل * تا تکریدار کار بد حیل * سبحانک * حضورنده قلبکری
 زیاده حفظ طو تکر تا آنک حضورنده کان بد و سوء خاطر دن خجل اولیه سز * منوی * کو بدیند سر و فکر و جست و جو
 و جو و اندر شمع صلیص تار مو * زیرا که اول سبحان سری و فکری و جست و جوی * کو و ر خالص سودا بیچره
 اولان صاحب تلی گبی سیاض سودا بیچره سیاه قبل زیاده دیده و اولان کسه به نیجه عیان کور و نوره اول خدایه دخی
 سر و فکر و جست و جو اوله کور و نور (ان الله لا یخفی علیه خافیه) خواستجه اکا بیچ بر خنی شی یوقدر (فانه یعلم السر
 و اخفی) مقتضای سخی و آدن اخفی اولی دخی ییلور * منوی * آنکه اوی نقش ساده سینه شد * نقشهای عیب را
 آینه شد * اول کسه که اول نقش سز ساده سینه اولدی غیبک نقش سز * آینه اولدی یعنی حق سبحان و تعالینک
 اسرار و ازلی بیلدی و علام الغیوب اولدی عجب دکلر که ادنی عقل و عرفانی اولنک و کایمان و ایقانی وارد بیلکه
 اول کسه که آنک درونی ماسودان بی نقش اولدی و سینه سی افکار و خیالاتدن ساده و صافی اولتی مرتبه سن بولدی
 اول کسه عالم غیبک تقو شده و اسرار نه آینه اولدی و عالم غیبده اولوب نه اوله جقدر اکا * کورندی * منوی *
 سر مار بی کن بودن شود * راسه مؤمن آینه مؤمن شود * اول سینه سی صافی اولان ولی بزم سرمه و باطنزک
 مخفی اولان فکر و خاطر سینه کانتز موقن اولور یعنی بی شبهه آ فی بیلدی و ایقان ایدیی اولور زیرا که مؤمن مؤمنک
 آینه سیدر مؤمن اولدن مراد خدای تعالی در که مؤمن اسمی آنک اسماء حسنا سندن در و مؤمن نایندن مراد ولی الله در
 پس المؤمن مرآة المؤمن حدیث شریفک مقتضای خدای تعالی ولینک آینه سی ولی دخی خدای تعالی آنک
 آینه سی اولور پس خدای تعالی آنک علم غیبه مطلع اولدی ولینک آینه وجودنده دخی ظهوره کلوب ولی کامل
 دخی اول سر غیبه عالم اولور مؤمن مؤمنک مرآی اولقندن مراد برسی ولی و برسی دخی افراد مؤمنیندن بری اولوب
 معنی بویه دینه دخی جائز اولور بزم سرمه اول صافی دل اولان ولی عالم اولور زیرا که مؤمن مؤمنک مرآی اولور
 مؤمن سندن رونکده اولان مرآت آینه قلبینده منتفی اولوب سنک باطنکل اسراری اکا عیما نا ظاهر اولور
 (م) چون زندان و نقد مار بر حیل * پس یقی را باز داند اوزندن چونکه ولی بزم تقد می محک اوره پس اول ولی یعنی
 شکدن آشکاره یلور یعنی اول ولی که بزم تقد احوال اسرار مرآت محک قلبیه اوره برده یقینی و اورد شکمی وارد آتی
 یلور و یقینی شکدن تمیز یلور (م) چون شود جانش محک تقد * پس ببیند تقد را و طلب را * چونکه آنک جانی
 تقد را محک اوله پس تقدی و قلبی کور و نقدی قلبدن فرق یلور بعض نسخه ده مصرع ثانی پس ببیند قلب را
 و قلب را واقع اولدیر بوقدر اوزره معنی اول ولی قلبی و قلبی کور و نقدی دلی و قلب اولان مرور فکری دخی یلور دیک
 اولور قلب اولدن مراد دل و قلب نایندن مراد ناسره و مرور اولان نسنه اولور و الحاصل اولیای عظام جوایس اقلوبدر
 قلبک اسرار نه مطلع اولور دیک افاده قیلور و الله اعلم * نشاندن پادشاهان صوفیان عارف و ایش روی خورش
 تا چنچشان بدیشان روشن شود * منوی * پادشاهان را چنان عادت بود * این نشیده باشی ارادت بود *
 پادشاهان صاحبک انجیل * منی و ردیکه و فی آتش اوله سن اکا * یادنده ایسه (منوی) دست چیشان
 بهلوانان ایستند * زانکه دل بهلوی چپ باشد بینه * اول پادشاه اولدیر صول بانلر نه بهلوانا طرورر اول سیدن که قلب
 صوری الشکل صول یاتده بند و قیده اولور * منوی * مشرف راعل دم درست راست * زانکه علم و خط و ثبت
 آن دست راست * دقت از ارباب قلم صاغ جاننده طورر زیرا که خط عالی و ثبت عالی یعنی خط یازمی بیلک بعض
 مراد اولان شی کاعده اوزره ثبت قیاق عالی اول صاغ ال ایچون در اوله اقام کاتبه متعلق اولان کسه لری صاغ جاننده
 اجلام ایدر لری * منوی * صوفیا را پیشرو موضع دهند * کاینه جاننده پند * و صوفیه یوز اوکنده
 یعنی مواجهه و مقابله ده موضع و برر لری صوفیه یلور به جانک آینه سیدر و حقیقتده آینه دن یکاردر (منوی)
 سینه صیقله اوزده درز کور فکر (نایدیر آینه دل نقش بکر) زیر صوفیه یلور سینه به کراهی و فکر یابنده صیقله اوزر مش
 تا کوکل آینه سی بکون نقش قبول اید * یعنی نقش معنایی و روری چانانی * مشاهده اید (م) هر که از ازل صلب فطرت
 خوب راسه آینه در پیش او بایند * هر شول کسه صلب فطرتدن معنی اصل خلقتدن خوب و شجوب

طوغدی آینه بی آنک اوکنه قومق کک کنینک حسنی مشاهده اید (منوی) عاشق آینه باشد روی خوب
 * صیقل جان آمد و تقوی القلوب * روی خوب و زخوی محبوب مرآه عاشق کادی دخی جانیه صیقل و صفا و قلوبه جلا
 و تقوی کادی تقوی بونده با کک معنانه در * آمدن مهمان پیش یوسف علیه السلام و تقاضا کردن
 یوسف علیه السلام از خفته وارمغان * (منوی) آمد از آفاق یاری مهربان * یوسف صدیق راشد مهمان
 آفاقدن بر بار مهربان و مرحتلو بر جان کادی یوسف صدیق علیه السلام حضرت تار سیه مهمان اولدی * منوی *
 کاشنا بودند وقت کودکی * بر وساده آشنایی منکی * که اندر برری ایل کودکاک و قنده آشنایی یلر آشنایق یصدیقی
 اوزره انکاید یجیلردی * منوی * یاد داشت جوراخوان و حد * کفت کان زنجیر بود و ما سید * اول یوسف علیه
 السلام اول مهمان اخوانک جور و حدی یاد و یردی یعنی تذکر مرتبه سینه ایر کوردی * حضرت یوسف علیه
 السلام کادیدیکه اول جور و حد زنجیر ایدی و براسد ایدک (م) عاز بود شیر از سلسله * نیست مار از رضای
 حق کله * اسرانه زنجیردن عاز اولر بزمه حق تعالی سنک حکم و قضا سندن شکایت یوقدر و بزمه اندن الم کلز * منوی
 شیر بر کردن اوزنجیر بود * بر همه زنجیر سازن میر بود * مثلاً کر شیرک کردنده زنجیر اولدیه جبع زنجیر سازلر اوزره
 امیر اولدی و هم وجه در جبع زنجیر سازلر اوزره اول شیر امیر اولدی زنجیر سازلر زنجیر دوزیجی دیکدر زنجیر سازدن
 مراد زنجیر ایلد اولان سیاه اولسه ده اولور و زنجیر دوزن اوستاد دخی اولسه اولور ککه شیر غالب و قوی اولدینی
 جهت سندن بولرک میری کیدر * منوی * کفت چون بودی ز زندان و زبانه * کفت همچون در محاق و کاست ماه
 اول بار حضرت یوسف علیه السلام ایتدی زندان و قیودن نیجه اولدک یوسف علیه السلام اکا ایتدی محاق
 و نقصانده اولان ماه کبی اولدم محاق اکسمل معنانه در * منوی * در محاق ارمافه نو کرد و دونا * فی در آخر بدر کرد
 بزما * محافده اگرچه ماه نوایی قات اولور آخر آسمان اوزره بدر اولزی (منوی) گرچه دردانه بهاون کو قنده * نور چشم
 دل شد و ببیند بلند * اگرچه انجودانه سنی ها زنده دو کدیلر و حق ایدوب خرد ایلدیلر چشم و دلک نوری اولدی و بلند
 کور و نور چشم اولدی کل الجواهر اولسه کوره اولور و نور دل اولدی بعد الحق مجنون ایدوب اکل
 اولد قد نصکره مفرح دل اولد یقنه کوره اولور و کردانه وجود انسایدن استعاره اولور سه ریاضته محو و فانی
 اولد قد نصکره نور چشم دل اولدی روشن در (م) کند می رازر خالک انداخته * پس زخاکش خوشها بر ساختند
 مثلا وافر کند می خالک الله آتد یلر کو باقی تحقیر ایتدیلر صکره آتی خاکدن خوشه لر دوزدیلر یعنی وافر سنبله لر حاصل
 اولوب آندن دانه را اخذ ایتدیلر (م) بار دیگر کو قندش را سیاه * قیشش از درد و نان شد جانفزا * تکرار آتی آسیابدن
 دو کدیلر یعنی اون ایلدیلر نک قیمتی زیاده اولدی و جان زیاده ایدیی نان اولدی (منوی) باز نان رازر دندن کو قند
 کشت عقل و جان و فهم و فهمند * نانی کبر و دیش الله دو کدیلر عقل و جان و فهم و فهمند اولدی اول فناء و حو اولدی
 بو عالی مرتبه لری بولدی (منوی) یاران چن چونکه عو عشق کشت (بهب الزرع آمد بعد کشت) کبر و اوجان چونکه
 عشق الهینک محو اولدی و مو و اقبل ان عو و الله هومنه وصول بولدی بوبت کریمه * سورة فحده در تفیری
 مرزده بردن خرکوش سر خنده کرا اولدی یعنی کیر و شول تانکه محو عشق الهی اولوب رضای حقه و وجودن افلاک
 آنک محو صولی و عبادتینی وفاندنی زراعی عجب کتور و بعد کشت یعنی جانی و جانی تخنی حق یوانده اکد کد نصکره
 زراعدن مراد عمل کنند کان طریق سقدر (منوی) این سخن پایان ندارد باز کرد * تا که با یوسف چه کرد آن نیک مرد
 یوسف و یاران و نهایت طرغز حضرت یوسف علیه السلام ایل اول بارک قصه سی جاننده رجوع ایلد تا که یوسف اولنک مرد
 نه دیدی بیان ایل * طلب کردن یوسف صدیق علیه السلام ارمغان از مهمان (م) بعد قصه گفتش کفت ای فلان
 * هین چه آوردی تو مار ارمغان * حضرت یوسف علیه السلام * کندی سنک قصه سنی دید کد نصکره اکا ایتدی
 ای فلان اکاه اول سن بزمه ارمغان کتور دله * منوی * بر در یاران تپی دست آمدن * هست بی کدم سوی
 طاحون شدن) یارانک قیوسنه تپی دست ککک طاحون جاننده بقدا سیز کتکدر پس سنت و طریقت بود که
 بر بارک قیوسنه و ارسک تپی دست و ارمیه سن هیچ اولر سیه بر برگ سبزدن خالی اولیه سن * منوی * حق تعالی
 خلق را کوید بچشم * ارمغان کو از برای روز نشر * حق تعالی حضرت لری حشرده خلقة در قیامت کوتندن اوتری
 ارمغان قتی * منوی * چته و نافرادی بی نو * هم یدان * این که حقه اکم کذا * حق تعالی اول کون در که ای ناس
 سز بزمه کدیکز و بالکزی نو اولدیکز حالده هم اول اسلوبه که بزمی خلق ایلدک آنک کبی حفا تا و عرا تا
 اول مرزده نیجه عاری اولدیکز ایسه اوله کدیکز سورة اذاعده اولان بوبت کریمه به اشارت در که سورر (واقده جسته و نا
 فرادی) قول مضر در یعنی جناب عزت آخرتده سورر که قولارم سز بکا کدیکز مضر در ایلدیکز حالده ارزاق و اولاد

و سیم و دینار دین و دینار اختیار ایلد یکنیز اعوان و انصار دین زعم ایلد یکنیز که یونلر مرکز که برقرار اولوب پایدار اوله
 فردی فردی جمعید و الف تأنیت ایچوندر کسالانک الی کبی) کا خلقنا کم * فردی دن بدلد و یا خود فردی دن خلق
 ایلد ایدی * کا خلقنا کم اول مرة * فردی دن حالدر تقدیر کلام * و اقد جتتمو نامنه فردین مشتملین ابتدا خلقکم *
 و یا خود مصدر و محذوفک صفی اوله تقدیری (و اقد جتتمو نامنه کفالتکم) (و ترکتم ما خولناکم) ای مافضلنا به علیکم
 فی الدنیا و شغلتم به عن الآخرة (و راظم و رک) یعنی بزم سزه انعام و تفضیل ایلد یکمز شئی و را ظم هر یکزه ترک ایلد و ب
 آندن بر شئی کتور مد یکنز * مشنوی * هین چه آوردید دست آورزا * از مغانی روزرستا خیززا * آگاه اولسکز دست آورز
 ایچون نه کتور دیکز قیامت کوفی ایچون برارمغان دست آورال طونه مغی بعض محله ده دخی ال از مغانی دیمک
 معناسنه استعمال اولتور * مشنوی * یا امید باز کشتن تان نبود * و عده امر و زیابطلتان نمود * یا بود که سزه
 کیرود و غل و بنم حضورمه کلم امید ایلدی اولدی بی بوگونک و عده سنی سزه باطلی کورندی (م) منکری مهمانیش را
 ازخری * پس ز مطبخ خالده و کاستری * اول اللهک هم سالنگنک منکری ایسک خولغندن پس مطبخدن خالده
 و کاستریلتور سن بویت عملده تکامل ایلن طاقه ایچون حضرت مولا فاقدس سره الله سره العزیر لسانتدن واقع
 اولددر * مشنوی * ورنه منکر چنین دست نمی * بردران دوست چون پای نمی * و اگر حضرت خدائک ضیافت
 و مهم سالنگنه منکر دکل ایسک بوغچلین پوش ال اول دوستک قبوسی اوزره نیچه آتیق قورسن حاصل معنا کرانک
 قوتلغنه منکر دکل ایسک اعمال و طاعتدن هدیه تدارک ایلد دکل اولور * مشنوی * اندکی صرقه بکن از خواب
 و خور * ارمغان بهر ملاقاتش بیر * خواب و خوردن بر از حق فائده و ذخیره ایلد آتی اول خدایه ملاقاتدن اوتری
 ارمغان ایلد * مشنوی * شوقیل النوم مما یجمعون * باش در اسرار از یستغفرون * بوایت کریمه سورة ذاریاتده در
 ان المتقین * تحقیقه امتقیر فی جنات و عیون * جنتلرده و چشمه لرده مستقر اولر * آخذین ما آتاهم بهیم * آخذ
 اولد قاری حالده ریلر نکل اعطایلدیکی شیلری قال القاشانی * ان المتقین * ای الذین تجردوا عن تعلقات الطبیعة
 و صفات النفس البهیمه فی جنات الصفات و علومها * آخذین ما آتاهم بهیم * من انوار تجلیات الصفات (انهم کانوا
 قبل ذلک * تحقیقا بو متقیر اولد بلر جنات و عیونده اولز دن اول قال القاشانی ای قبل الوصول الی مقام تجلیات
 الصفات * محسنین * فی مقام العبادات و المعاملات و الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن تراه فانه یراک
 کانوا قلیلا من اللیل ما یجمعون) بوایت کریمه یونلر احسان فی تفسیر در جمعه و نده ماز ایدر و الهجوع النوم و یجمعون
 کانوا کم خبریدر تقدیر کلام کانوا متقیر اولورلدی * قلیلا من اللیل * ای فی طائفة من اللیل نائمین اولورلدی
 و یا خود ما مصدریه اوله تقدیری کانوا فی طائفة قلیله من اللیل هجوعهم و لفظ هجوعهم بو تقدیر جسه مرفوع اولور
 زیرا کانوده کی و اودن بدل اولور یا خود ما موصول اوله ای الذین یجمعون فیه (و بالاحجار هم یستغفرون) دخی یونلر
 سحر لرده استغفار ایدر اولورلدی اول وجهه که کانه اول کیجه یونلردن نیجه برام ظاهر اولدی ایدی و اما التاویل
 و کانوا قلیل من اللیل الاحجاب ما یقلون عن الاول (و بالاحجار) ای اوقات طلوع انوار التجلیات و انشاء ظلمة
 صفات النفس (یستغفرون) ای یطلبون الانوار الی تشرق صفات النفس پس حضرت خداوند کارقدس سره الله سره العزیر
 یوردر که یجمعون دن قلیل النوم اول یعنی نایم اولنلردن نومی قلیل که اول سحر لرده استغفار ایلنلردن اول تقلیل
 خواب و خور ایدر بر مقدار بر کذا اعداد و احضار ایلد تاروزر ستیزه سکادست آوراوله (مثنوی) اندکی
 جنبش بکن هجوعن جنبین * تا یجشنندت حواس نورین * جنبین کی بر آرزق جنبش و حرکت ایلد تا سکانور کوزر یچی
 حواس بغشلیه لر یعنی جنبین حرکت و جنبش ایلد کده کا حواس بخش اواند یعنی کبی سندخی راه طاعت جقده
 حرکت ایلد تا سکانور الهی کوزر یچی حواس و مشاهده اسرار الهی ایدیچی احساس احسان ایلد (مثنوی)
 و زجهانی چون رحم بیرون روی * از زمین در عرصه واسع شوی * رحم مادر کی اولان جهاندن طشره اوله سن
 یعنی بوجهان تنکدن قورتله سن و زمیندن واسع اولان عرصه ده اوله سن یعنی بوجهان تنکدن قورتله سن و زمیندن
 خلاص اولوب ارض الله و الله و الله اصل اوله سن و حقایق حقیقه دخول قیللن * مشنوی * انک ارض الله واسع
 گفته اند * عرصه دان کا نیسی رفته اند * اول بره که ارض الله واسع دیمشدر بر عرصه ییلکه اول عرصه انبیاعلیم
 السلام و اولیای عظام کهنلدر سورة زمره اولان آیت کریمه به اشارتدر (الذین احسنوا فی هذه الدنیا حسنة) یعنی
 شول که لکه بودیناده احسان ایلد بلر یعنی عبادات و طاعاتی علی سبیل المشاهده قیلد بلر انرا ایچون حسنة
 عظیمه و اردوهی شهود الوجه الباقی و جمال الکرم رارض الله واسع یعنی اول که لکه وطنلر نه احسانه و تحصیل
 مرآتیه قادر اولنلدر انکه الله ارضی واسع در دلور قال القاشانی ای النفس المضمنة لدعوة بالله

لا تقیادها و اطمینانها الیه ذات سعة حضرت خداوند کارقدس سره الله سره العزیر یزیرور ارض الله واسع بدن مراد
 انبیاعلیم السلام و اولیای عظامک کتد کوری بر در که مقصود عالم ملکوت و خیروت و لا هو تدر نفس مطهنة نکل فیه
 و خطیره سیدر پس بو عالمدن سفر و کذریلوب ریاضته صبر ایدوب ارض الله ده قرار ایلده کور که حقیقه قنده مقر اولدر
 * مشنوی * دل نکر ددینک از عرصه فراخ * نخل تن انجا نکر دد خشک شاخ * اول واسع عرصه دن کور کل تنک
 و متقبض اولمزن نخلی اول عرصه ده خشک شاخ اولمز بعض نمخته ده تن برینه تر واقع اولمشدر یعنی نخل ترانده
 خشک شاخ اولمز بلکه هر دم تازه و تراولوروا کاروال کلز (مثنوی) حاملی نومر جواست را کتون کند و مانده
 میبوی و سر تکون * الان سن حواسکی حاملین نورغون و فالش و باش آشتی اولورسن کند کافی عربینک ضمه سیله
 چونکملک و یورلغه دیرلر سر نکون اولمندن مراد یا یوب او یومقدر * مشنوی * چونکه محمول نه حامل وقت خواب *
 مانده کی رفت و شدی بی رنج و تاب * چونکم خواب و قنده محمولسن حامل دکلسن یعنی جسمکی و حواسکی کوزر یچی
 دکلسن مانده لک کتدی و رنج و تاب سز اولد یعنی یور غنلق کیدوب مشقت و سوارتدن نجات بولد (م) چاشنی
 دان تو حال خواب را * پیش محمولی حال اولیا * خواب حالی سن بر چاشنی یل اولیای عظامک حالتک محمول اولسی
 قنده یعنی الان بیدارلق حالده اولیای اللهک حواسی و احوالی اسب عنایت الهی و ارادت ربانی اوزره محمول
 اولمشدر و یونلردن حامل حواس و احوال اولمق سقوط اولمشدر تنه کم انسان نومه وارده ده حامل حواس و احوال
 اولمندن بری اولور و قید وجوددن نجات بولور پس حق تعالی نوم حالده محمول اولوب بی اختیار بوی ارادت سیر قیلانی
 اولیای عظامک حالتک محمول لکندن بر چاشنی و انورج ایلد تا ییلد سنکه انلر سیدر اولد قاری حالده دخی محموللر
 و آزاده و مقبوللرد * مشنوی * اولیا اصحاب کهفندای عنود * در قیام و در تقرب هم رفود * سورة کهفده اولان
 آیت کریمه به اشارتدر تفسیری اولیلده مشابعت نصاریا ستیده مر و راستدی معنای بیت اولیای الله اصحاب
 کهفدر ای عنود قیامده و تقرب و اویقوده انلر تا غلدر یعنی هر نه مشابعت ایتیه (باذن الله قایم اولورلر و هر نه دن
 کوزر یومسه لربا دن الله کوزر یومر * مشنوی * می کنندشان بی تکلف در فعال * بی خبر ذات الیمین ذات الشمال *
 حق تعالی انلری تکلف سز یعنی مشقت سز فعاله چکر انلری خبر اولد یعنی حالده ذات الیمینه و ذات الشماله یعنی تنه کم
 (و تقبلهم ذات الیمین ذات الشمال) آیت کریمه سنک خواستجه حق تعالی اصحاب کهفنی صاغ یا تنه وصول یا تنه تقلیب
 ایدوب انلر ذات الیمین و ذات الشمالدن بی خبر اولد یعنی کبی اولیای دخی حق تعالی روحانی و جسمانی فعللر یا تنه چکر
 و تقلیب ایلر یونلر صاغ یا تنه وصول یا تنه خبر اولد قاری حالده یعنی روحانیت و جسمانیت یا تنه مقلوب و مصروف
 اولوب عمل ایلد کاری و قنده اول عملک حقیقه تنه بی خبر اولد قاری حالده حق تعالی یونلری تقلیب ایلر * مشنوی *
 چیست آن ذات الیمین فعل حسن * چیست آن ذات الشمال اشغال تن * اول ذات الیمین در فعل حسن و اعمال
 روحانیدر اول ذات الشمال در تنک اشغاللر یدر و مصالح و مشاغل جسمانیه در * مشنوی * میر و این هر دو و کار
 از انبیا * یخبرین هر دو ایشان چون صدا * بوهرایکی ایش انبیاعلیم السلامدن صادر اولور یعنی بوجهانی
 در روحانی اولان اعمال و مصالح انبیاعلیم السلام و اولیای عظامدن وجوده کار و صدا کبی انلر بوهرایکیدن
 بی خبر لدر مثل یونلر وجودی کوه کبی و یونلردن صدور ایلن فعال و مقال کوه دن صدور ایلن صدور مقال کبیدر
 * مشنوی * کصدایت بشنوا ند خیر و شر * ذات که باشد ز هر دو بی خبر * طباغ اگر چه صدای سکا اشتد بر خیر و شر
 هر نه اید * لیکن کوهک ذاتی ایکسندن یله بی خبر دبلکه اول کوه دن صدور ایلن صدور مقال بر مصوتیکدر کذلک
 اولیای عظامک و انبیاعلیم السلام وجودلرندن ظم و رایلن فعال و مقال فاعل حقیقی اولان خدای تعالی تنکدر
 اگر بونده بر سوال اولنور سه که انبیاعلیم السلام و اولیای عظام کند یلرندن صدور ایلن فعالی و مقال نایم کبی و کوه
 کبی بلمش اولورلر سه یونلر خود حقایق اشیا به عالمدر پس بو محله بو تشبیه انلر قنده نیجه صادق اولور جواب انبیا
 علیم السلام و اولیای عظامک بشر یتری جهتندن (انما انابشر مثلکم) خواستجه سا ترانسانله کندی فعال
 و مقاللر سنک حقیقه واقف و عارف اولقه ده بی وحی و بی الهام اولد قاری حالده برابر و مشترک در و سائر بشردن یونلر
 متماز اولیبی و فعال و مقاللر سنک حقیقه و قوف و شعور بولسی وحی الهی و الهام ربانیه در یخن وحی الهی و الهام ربانی
 اولسه یونلر کندیلرندن صدور ایلن اعمال و احوالک حقیقه یی ییلکده نایم ایلد کوهه مشابیه اولورلر اگر چه اول اعمال
 و احوالک مرید و فاعلی حضرت حق ایدیکندن غافل اولیوب کندیلر یعنی انک ایدر ادر تنده آلت اولد قاری یلورلر گفتن
 مهمان یوسف را که اینه آوردت ارمغان تا که هر بار یک دروی نکری روی خوب خوش را یینی و مر اید کبی * م می
 گفت یوسف هین یا و ارمغان * اوز شرم این تقاضا ز دفعان * یوسف علیه السلام مهمان ایلدی کا اول

ارمغان کتور او مه جان بونقا ضا نك شرمندن فغان آوردی من حیث الباطن (م) گفت من چند ارمغان جسم ترا
 * ارمغانی در نظر نامد سزا * اول مه جان ایندی بن سنك ایچون نیجه عدد ارمغان طلب ایلدم بنم نظرمه
 بر ارمغان کلدی یعنی سکا لایق بر ارمغان بولدم (منشوی) حبه را جانب کان چون برم * فطره راسوی عیان
 چون برم * کندی کندیمه دیدم بر حبه بی کان جانبته نیجه ایلندم بر فطره بی عیان جانبته نیجه ایلندم (منشوی) زیره را
 من سوی کرمان آورم * کریمش نودل و جان آورم * فی المثل ای کان کرم زیره بی بن کرمان جانبته کتورم اکر سنك
 حضور که دل و جان کتورم زیره کیونه دیر کرمان ولا بنده ایل اعتباری بوقدر و تقدیر معنا کر بن سنك بحر احسانك
 حضور نه دل و جانی ارمغان کتورم همسان کرمان ولایتته کیون ایلتمش کی ایلورم که اول دیارده انك قیمت و رغبتی
 بوقدره منشوی * نیست تخمی کاند رین انبار نیست * غیر حسن نو که انرا بار نیست * بر تخم بوقدر که بوابارده
 اولیه سنك حسن و کمال کندن غیری که اکابر و نظیر بوقدر (م) لایق آن دیدم که من آینه * پیش تو ارم بونور سینه
 عاقبت آتی لایق کوردم که بن بر آینه بی سنك حضور که کتورم بر سینه نوری کبی (منشوی) تابیبی روی خوب خود
 در آن * ای تو چون خورشید جمع آسمان * تا اول آینه ده کند بکک خوب پوزی کوره سن ای کسه که سن آفتاب کبی
 آسمانک شی من * منشوی * آینه آورده ای روشنی * تا چو بی روی خود ایدم کنی * سکا آینه کتوردم
 ی کوزمک نوری و دیده ملک روشنی که تا چونکه آینه ده کند ی پوزی کوره سن اول مناسبته بی یاد ایدم سن * منشوی
 آینه بیرون کشید اوز بغل * خوب را آینه باشد مستغل * اول مه جان حضرت یوسف علیه السلامه بوسوزری
 دید کند صکره قولتغندن آینه بی طشره چقاردی محبوبه محل اشتغال آینه اولدی پس الله جیل بحب الجلال
 حدیثك مصداقچه حق تبارک و تعالی شول جیل حقیقیدر که باطن اجمال صاحبی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای
 عظامی سور و انزلک صافی و سلیم اولان آینه دللر نه نظرایدوب کندی جمال و کالنی انلرده مشاهده ایلر و یوم قیامتده
 دخی بر کسه اول حضرت قلب سلیم کتورم عظیم نفع بولور و انك مقابله سنده مشاهده یاره واصل اولور تنه که بوی آیت
 کریمه بومعنا به اشارت وارد قال الله تعالی (یوم لا یقع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم) پس هر شینک کندی
 ذاتنه مناسب بر آینه می وارد که اول شی اول آینه مشابه سنده اولان شینله ظهوره کاورور و نما اولور مناسبته
 بوی آینه لک شرح و بیاتنه شروع ایدوب بیورور * منشوی * آینه هستی چه باشد نیستی * نیستی بر کویله نیستی *
 وجودك آینه می ندر بوقدر حضرت حقه نیستك ایلست اکر سن ایلد کک ایلست * منشوی * هستی اندر نیستی
 بتوان نمود * مالداران بر فقیر آید وجود * زیرا وارلی بوقدره کورمک ممکن اولور مثلا مال دار لر فقیر اوزره جود و سخا
 کتورور که الاشیاء بین بالاضافه هم منجه فقر غناک آینه سیدر که غنا انکله ظاهر اولور * منشوی * آینه
 صافی نان خود کرسنه ست * سوخته هم آینه آتش زنه ست * نانک صافی و صحیح آینه می خود کرسنه ست سوخته
 هم آتش زنه ک آینه سیدر یعنی قلوب جمیع من آتی در که جمیع ان رو صافی قلوب وجودنده ظهوره کاورور تنه که
 نانک لطافت و خلوصی کرسنه ک وجودیه عیان اولور اکر کرسنه ک وجودی اولسه نان بی قدر بی قیمت اولوردی
 * منشوی * نیستی نفس هر جانی که خاص * آینه خوی جمله پیشم است * هر برده که نقصان و بوقلای حاصل
 اولدی ظهوره کلدی جمیع پیشه لک و صنعتك خوب لغتک آینه سیدر (م) چون که جامه جست و دوزیده بود *
 مظهر فرشتك درزی چون شود * مثلا چونکم جامه درست و دلکش اوله اول جامه درزی سنك صنعت و کمالك مظهری
 نیجه اولور یعنی اولمز * منشوی * تا تراشیده همی باید جدوع * تا درو کراصل سازد با فروغ * مثال آخر بود انرا بولمیش
 کک تا تجار آتی اصل دوز با فروغ دوز اکر تراشیده و موزون اولسه تجار محتاج اولمز * منشوی * خواجه اشکسته
 بند انجارود که در انجا بان اشکسته بود * مثال آخر چونکم صنی بقلبی خواجه اول بره کیدر که اول
 برده منش ایق اونه (منشوی) کی و چون نیست رخسور و زاره آن حال صنعت طب آشکار * مثال آخر چونکم
 مریض و زار اولیه اول طب صنعتك جمالی چن آشکار اولور یعنی طبك صنعتك ظهوری و رخسور وجودنه موقوف
 اولور اکر رخسور و وجودی اولسه طبك صنعتی مخفی فالوردی (م) خوار ی و دوی * سها بر ملا * کرباشد
 کی نماید کیما * مثال آخر بقولک اشکاره خورلقی و دولتی اکر اولییدی کیما چن کور نور دی و انک حسنی نیجه ظاهر
 اولوردی (م) نقصها آینه و صف کمال * وان حقارت آینه عز و جلال (جمع نقصانل کمال و صنعتك آینه سیدر کمال
 نقصانله مین اولور و اول حقارت عز و جلالک آینه سیدر زرا عز و جلال حقارتله نظم و ره کاورم منشوی * و انکه صدرا
 ضد کندی بقیق * و انکه با سر که بدیدمت انکین * زیرا شاک منضدی ضد پیدا ایلر کافیل الاشیاء بین بالاضافه زرا
 عمل سره اید طاهر و میندر (منشوی) هر که نفس جویش را دید و شناخت * اندر اسنکال خودده اسبه ناخت

هر شول کسه که کند سنك نقصانی کوردی واکدی کند سنك استنکالندن یعنی وجودی کماله ابر کورم کده حددن
 زیاده چایدی ده اسبه اولدر که بر آینه بنه طقوز آتی بده مثلا سه اسبه اولدر که بر آینه بنه اوچنی بده و دواسبه اولدر که
 بر آینه بنه ایکسینی بده بونده ده اسبه ناخت دیک زیاده سر عتله چایدی دیکدن کایه اولور (منشوی) زان غمی بر دسوی
 ذوالجلال * کورکابی بر د خود را کمال * کندیده نقصان کورمین کسه اول جهندن ذوالجلال جانبته پرواز ایلر که
 او کندینه صاحب کمال کان ایلر یعنی کندی به کامل دیور کان ایلور * منشوی * علی بدتر زیندار کمال *
 نیست اندر جان نای ذودلال * از دل و از دیده ات بس خون رود * تا زوین مجبی بیرون رود * کمال ز غندن
 بدتر ز علت و مرض سنك جانکده بوقدرای کک بر ناز صاحبی سنك قلبکدن و کوز کدن جوق خون کیده
 تا بوم هیلک شدن طشره ککیدر مجب فتح جیم ایل کندی بی بکشمش یعنی جوق اغلق و جوق جکر قانز دوکک
 کر کدر که بکندوبی کایله بکشمک و کامل زعن قیاق شدن طشره کیده (منشوی) علت ایلست ناخبر بدست
 وین مرض در نفس هر مخلوق هست * ایلست اعینک مرضی ناخبر اولدر هر مخلوق نفسنده بومض واردر
 مکر شول کسه لک نفسنده دکل که انلر بومرضی ریاضت و محبتله نفسانندن از اله ایلش اوله لروالابان خلی النفس و طبعه
 عجیب و پنداردن خالی دکلدر (منشوی) کرچه خود را بس شکسته بینداو * آب صافی دان و سر کین زرجو * اکر چه
 کندی به کمال زعن ایلن کسه کندی زیاده شکسته و خسته کورر لیکن فی المثل فی بر آب صافی یل و سر کین و شمس
 ارمغانک التنده (منشوی) چون بشوراند ترا در امتحان * آب سر کین رنگ کرد در زمان * ای ذوبندار چون شکم
 بر کسه سنی امتحان ایلکده فارشدر سه آب صافی سر کین رنگ اولور اول زمانه یعنی حین امتحانده صافیلک کیدوب
 بولانور سن و منکدر اولور سن (منشوی) در تک چو هست سر کین ای فتاه * کرچه جو صافی غاید می ترا ای جوان
 ارمغانک دینده سر کین واردر اکر چه سکا صافی کور نور یعنی اکر چه وجود سر کین هنوز با قیدر (منشوی) هست
 پیراهان بر فطن * باغهای نفس کل را جوی کن * نفس کاده ضم کاف و کسر کافله قرأت جائز اولور اکر ضم کافله
 قرأت اولور سه معنی بولده دیک اقتضایله که راهان حقیقت اولان پیر فطنت باغهای نفس کل اشیا به جویکن
 اولدی یعنی جای قازبی اولدی و صوکتور بی اولدی مراد بچرو حندن ما الحیاة فیوضاتی هر کسک نفسی باغنه
 بحسب استعدادها افاضه و اجر ایدیبی اولدی دیک اولور که مرتبه قطبیته واران کامل جلایه فیض رسان اولمی
 عند المحققین ثابت و محققدر اکر کسر کافله قرأت اولور سه معنی شیخ راهان بر ذکاب فطن کاه مضاف و منسوب اولان
 نفس باغله سه و با خود با لجنه اولان نفسک باغله سه جویکن اولدی یعنی آب هدایت و معرفتی اول بحر علم
 خدادان اساله و اجر ایدیبی اولوب اول با لجنه مضاف اولان و با خود با لجنه حاصل اولان نفسک باغله بی مطهر و مذک
 اولدی نفسک کاه اضافتی یا معنی لام یا معنی من اولور تنه که بوقدره اوزره معنی و بر لدی فافهم فانه محل دقیق (منشوی)
 جوی خود را کی تواند بال کرد * نافع از علم خدا شد علم مرده * کندی جوی نفسی چن قادر اولور بر کسه بال
 ایتمک مستقلا مردک علی خدانک علمدن نفع آلی و منفعت بولای اولدی پس خدانک علمك مظهر و منبعی
 و مفیض بحرایی بیکامل و مرشد فاضلدر طالب حقه و نفعنی اصلاح و باله ایتمک سهی ایدن سالک لازم و واجبدر که
 بر پیراهان و مرشد صاحب عرفانه ارادت کتوره و کندی انک خدمت و محبتنه بتوره تا کم جوی نفسی باله قیل
 و علم خدایه منفعت اوله (منشوی) کی تراشد تنغ خویش را * رو بچراخی سپار این ریش را * مثلا تنغ * کندی
 صافی چن یوز بچاق کندی صابن یوز دید کاری مشهور و منلدر و کشتی کندی یاره سینه کندیسی تیمار قیاق خبلی
 مشکدر دید کاری معروف و سوزدر بوری یواری بری راهه تسلیم ایلر احدن مراد امر اض باطنه به معالجه قیلان
 مری کامل اولور * منشوی * بر سر هر ریش جمع آمد مکس * تا نبیند قیاق ریش خویش کس * هر یاره نك باشی اوزره
 مکس جمع کلدی و اول ریشی بوروب ستر قیددی تا کسه کندی یاره سنك فباحتی کور میه مکسدن مراد نه ایدیکن
 بیان یوردر (منشوی) ان مکس اندیشم اوان مال تو * ریش تو ان ظلت احوال تو * اول مکس سنك فاسد و نامعقول
 فکر لک اول مال و ملک کدر سنك و ریش سنك اول احوالک ظلمتدر پس سکا بر مری کامل لازمدر که اول مال
 و اندیشه مکسازندن سنی قورروب ظلت احوالکی تیمار ایلایه و از اله ایدوب سنی صحت و سلامت مرتبه سینه ابر کوره
 * منشوی * ورنمدم هم بران ریش یوپیر * ان زمان ساکن شود در دوزخ * سنك اول ریشک اوزره اکر بر مری قویه
 و سکا علاج اید اول زمان سنك درد و فغانک ساکن اولور (منشوی) تا که پندارد که صحت یافته ست * بر تو مری هم
 بر انجا یافته ست * حتی ظن ایلر که صحت بولمشدر یعنی بیکامل که مریض القلب اولنک ریش معنوی سی اوزره مری هم
 ارشاد و هدایتی وضع ایلایه انک مرض قلبی ساکن و محنتی اولوب کیدر حتی اول مریض القلب اولان کندیوبی صحت

بواس زعم ایدر بیل که بر تو مرهم اول ریش اوزره بلد را مشد بر عی ارشاد و هدایت مر همک نوری اول مرمن معنوی
 اوزره طالع اول شد و * مننوی * هین زمزم هم سر مکش ای پشت ریش * وان بز تو دان میدان از اصل خویش *
 ای ارقه سی یاره لوا گاه اول مر همدن باش حکمه و اول صحی بز تو دن میل کنیدی اصل کدن بیل بهی ای ظه رقی
 مریض اولان کسه مر منک مر هم ارشاد و تریه سندن باش حکمه و اواقد رجعت که بولدک آتی اول عززل مر هم ارشاد
 و تریه سندن میل کنیدی اصل کدن و حقیقه تکدن بیل و رجعت بنم کنیدی ذاتمند مر می به نه احتیاج و وارد و بد و آندن
 استغنا قیله که تکرار مر رض معنوی اولیه سن و هلاله مر به سنی بولیه سن (مر تشدن کاتب وحی بسبب آنکه بز تو
 وحی بروز آن آیت رایش از پیغمبر علیه الصلو و السلام بخواند و گفت پس من هم محل وحیم (بوسرخ شریف کاتب
 وحیم مر تد اول منک میانه در اول سبیل که وحیک بز تو ی انک اوزرینه آوردی اول آیت کریمه بی پیغمبر علیه السلام
 حضرت تندن اول اوقیدی و ایدی پس بند خی محل وحیم کاتب وحیک حضرت رسول علیه السلام دن اول اوقیدی
 آیت کریمه (فتبارک الله احسن الخالقین) آیتد بویه نقل اول نور که سوره مؤمن نازل اولدی رسول اکرم صلی الله
 علیه و سلم آتی اوقوردی و عبدالله بن سعد بن ابی سرح که کاتب وحی ایدی آتی یازردی بوایت کریمه به کادی که اول
 آیت کریمه بود (و لقد خلقنا الانسان من صلا من طین ثم جعلناه نطفه فی قرار مکین ثم خلقنا النطفه علقه فخلقنا
 العلقه مضغه فخلقنا المضغه عظاما فکسونا العظام لحما ثم انشأناه خلقا آخر) چون تکم حضرت رسول اکرم صلی الله
 علیه و سلم بوجه کادی کاتب وحی (فتبارک الله احسن الخالقین) دیو آخر آیت کریمه بی قبل املاء النبی صلی الله علیه
 و سلم قرأت قیلدی پس حضرت بی علیه السلام کادیدی اکتب هکذا ازات فقال عبدالله ان کان محمد نبیا یوحی
 الیه فانا نبی یوحی الی نبی علیه السلام کادیدی فارتدله دیمش که مکبه کتدی و فتح مکه سینه سنده اسلامه کادی
 و بعضا دخی بوقول صحیح دکلدر بز اول کاتبک ارتدادی مدینه ده واقع اولند و سوره مکیه در چون تکم انک اسلامه
 کلمه اختلاف وارد حضرت مولانا قدس الله سره العزیز کلام لطیفندن دخی معلوم اولان اولدر که اسلامه
 کلمش و اول حال اوزره اولش اوله (مننوی) پیش از عجمان یکی نساخ بود * کو نسخ وحی جدی می نمود * حضرت
 عثمان رضی الله عنهدن اول بر کاتب و ارایدی که اول کاتب وحی وحیک کاتبه زیاده جد کو ستردی * مننوی *
 چون نبی از وحی فرمودی سبق * او هم از او انبشی برورق * چونکه نبی علیه السلام وحی شریفه دن سبق بروردی
 و کاتب او نبی همان ورق اوزره یازردی (مننوی) بز تو آن وحی بروی نافتی * اودرون خویش حکمت یافتی (اول وحیک
 بز تو ی اول کاتب اوزره طالع اولوردی و لمعه اولوردی اول کاتب کنیدی باطننده حکمت بولوردی * می * عین آن
 حکمت بفرمودی رسول * زین قدر که راه شد آن بالفضول * اول کاتب در و ننده بولیدی حکمتک عینی رسول اکرم
 صلی الله علیه و سلم حضرت تری بروردی بوقدر بز تو دن اول بالفضول که راه و مر تد اولدی بویه دیو (می) کافجه می کوید
 رسول مستنیر * مر می هست ان حقیقت در ضمیر) اول نسنه بی که مستنیر اولان یعنی حضرت حقندن نور الان
 رسول وحیدن در تحقیق باک اول حقیقت ضمیر مده وارد (مننوی) بز تو اندیشه اش ز بر رسول * فهر حق آورد
 بر جانش نزول * اول کاتب اندیشه سنک بز تو ی حضرت رسول صلی الله علیه و سلمه آوردی یعنی منعکس اولدی حق
 تعالیک فهری اول کاتبک جانی اوزره نزول کتوردی (می) هم ز نساخی بر آمد هم ز دین * شد عدو مصطفی و دین بیکین
 هم کاتبکدن هم دیندن طشره کدی کینله حضرت مصطفی علیه السلامه و دینه عد و اولدی و انکار قیلدی (می)
 مصطفی فرمود کای کبر نمود * چون سیه کنتی اگر نور از تو بود * حضرت رسول علیه السلام کایوردی ای عناد
 ایدی کای کفر نیچون سیاه اولدک اگر نور سندن ایسه (می) کفر نیچوع الهی بودی * اینچنین آب سیه نکشودنی
 اگر من نبوع الهی اولیدک بونجین آب سیاهی اجز دل و مطلع انوار ربانی اولیدک بویه ظلمت جانیته قاجز دل (می)
 تا که ناموسش به پیش این وان * نشکند بر بست این اوراد هان (بوسه نک واکسه نک قننده انک ناموسی صنیه
 بویصوص انک اغزی بغلادی حتی بواجلندن اعتذار و استغفار قادر اولدی (می) اندرون می سوختش هم زین سبب
 توبه کردن می نیارست این عجب) (بوسیدن هم انک درونی باندی اما توبه ایتمکه قادر اولدی بوعجبدر (مننوی) آمی کرد
 و نبودش آه بود * چون در امتیغ و سر را در بود * اول کاتب آیدردی و آه ایلمک کاسود و نافع اولدی یعنی مجرد
 در و نندن آه قیلدی و بشیمان اولمی مفید اولدی اول اجلد که ظاهر اعار و ناموسیه متکبر اولوب توبه و استغفار
 قیلدی چون تکم تیغ قهر الهی کادی و باشی فایدی بونده تنبیه بود که بر کسه ظاهره سرکش اولسه و عار و ناموسله
 متصف اولوب اهل حق اوزره تکبرک قیلسه اما باطنش بشیمان اولسه و کانه اعتراف قیلسه بوجالت کاناغ و مفید
 اواز بیکه باطنده توبه و انابت و محبت و اطاعت صادق اولورسه البته ظاهره دخی انک حکم و اثری سیاه کاور

مننوی * کرده حق ناموس را صدمن جدید * ای بسا بسته به بند نایدید * حق تعالی حضرت تری عار و ناموسی
 انسانه یوزر بظمان دمور قدر ایلددر ای چوق کسه محنی و نایدید اولان بنده بغلشد (می) کبر و کفر آتسان بست
 آن را هر * که نیارد کرد ظاهر آهرا * کبر و کفر اول مرتبه اول بولی بغلده که در و ننده اولان آهی ظاهر ایلکه قادر
 اولدی (مننوی) گفت اغلالا فهم به مقمعون * نیست ان اغلال بر ما از برون * حق تعالی اغلالا فهم مقمعون
 دیدی یعنی بز کافر لک بونلر نده اغلال قیلدک پس بواکفر لاول اغلال سبیله مقمعدر دیدی اول اغلال برم اوزر عزه
 طشره دن دکلدر بیکه مر ادا اغلال معنویه در نته کم سوره یس ده یورر که (انا جعلنا فی اعناقهم اغلالا) یعنی
 یا محمد بز بواکفر لک اعناق و ایجاد نده اغلال معنویه و سلاسل باطنیه قیلدق قیود طبیعیه و هو او هو اجس نسیمه
 و سائر محبت بدیه و علایق و عوایق دنیویه و امثالهم سالک راه حقه اغلال و سلاسل مثالنده در (فهی الی الاذقان) پس
 اول اغلال بونلر دقتلر نه متصل اولشد بونلرک باشلری حق جابنه میل و تواضعدن منع ایلر (فهم مقمعون) پس بونلر
 باشلری یوقر و قالدیروب کوزلری بوعملدر (می) خلفهم سدا فاغشیناهم) می بیند بندر پیش و پس او بزواججاب
 کفر و معصیتک خلفنده سد قیلدق پس بز بونلرک کوزلری بوزودک بواجلندن او کنده وارد نده او کسه بندی کورمن
 کما قال الله تعالی فی سوره یس (وجعلنا من بین یدیم سدا فاغشیناهم فهم لایصرون) یعنی بز بونلرک
 او کندن وارد نندن سد قیلدق پس بونلرک کوزلری اورقوب غشاوه غفلتله مستور و محبوب قیلدق بونلر حق و صوابی
 کورمن لر و کندیله نافع اولان رشاد و سدا ده نظر بر کورمن لر (مننوی) رنگ صحر ادران سدی که خاست * او غی دانده
 آن سد قضاست * اول برسد که انسانک او کنده وارد نده فالقدی و حاصل اولدی صحران کنن طور یعنی وجود صحراننده
 موجود اولان شینلرک و نکن طور مثلا عار و ناموس و کبر و نخوت و کفر و معصیت کبی صفتلرک و نکن طور اول غافل
 بیلر که اول قضاء الهی سدیدر و راه حقندن مانع اولان صفتلر حکم الهینک اثریدر * مننوی * شاهد قوسه سدری
 شاهدست * مر شد قوسه کت مر شدست) ای بند قضا به مقید اولان غافل سنک شاهدک شاهدک بوز سنک سدیدر شاهد
 بونده محبوب معنا سنده در ایکن اولد کینسندن مر ادمحجوب صوری و ایکنی سندن مر ادمحجوب حقیقی اولور یعنی
 ای محجوب و غافل سنک ظاهره اولان محجوبک من ای نوع کان محجوب حقیقتک رونه سد و حجاب اولشد رسنک
 مر شدک مر شدک سوز سنک سدیدر اولدی مر شددن مر ادا مساویه بول کوسر نلر و ثانی مر شددن مر ادا ذات وصفات
 خدایه دلیل اولندر در یعنی سنی مساویه ارشاد ایلین و سکا حقت ذات وصفاتندن غیر بسندن سوز سولین مر شدک
 مر شد حق اولان کسه نک کلامنه سد اولشد و سنی مر بی * کاملک سوزنی استماع ایلکدن منع قیلشد * مننوی *
 ای بسا کفار را سودای دین * بندشان ناموس کبر و ان و این * ای چوق کفار دین سودایی وارد لیکن
 انلرک بند و حجابی ناموس و کبر و او بودر آن و ایندن مر ادمحجوبه اولورسه اولسون دیمک اولور بومعنی کبردن صکره و از
 اولد یغنه کوره در اما بعض نسخه کبردن صکره و او اولوب کبران و ایسه مضاف اولشد بوقدر اوزره کبردن صکره
 بر لفظی مقدر اولق لازم اولور و تقدیر بمعنی بویه دیمک اولور که ای چوق کفار دین سودایی وارد لیکن انلرک بنددی
 عار و ناموس و بونک و آنک اوزرینه تکبرک ایلکدر * مننوی * بندنم ان لیکن از آن بتر * بنداهن را کند پاره تر *
 کچه بند پنهاندر لیکن آهندن بتر در یعنی قوت و محکم تر در ز بر آند آهی بالته پاره لر (می) بنداهن را توان کردن جدا
 بند غیبی را نداند کس دوا) آه بند جد ارفع ایلک نمکندر اما غیبی اولان بنده کسه در اوعلاج نیاز (می) مر در
 زبور اگزینشی زند * طبع او آن لحظه بردفعی تند * مثلا زبور اکر بر کسه به بریش اوره و الم ویره اول لحظه آنک طبیعی
 آنک دفعی اوزر می ایلر و آنک غم و المی یکوب دردی دخی سست اولور (می) زخم نیش اما جوارح سستی نیست) غم قوی
 باشد نکدر در دست * نیش زخمی اما چونکه سنک وجود و کبر کدر غم قوی اولور در دوا و سست و محو اولز (می)
 شرح این از سینه بیرون می جهد * لیکن می ترسم که نویسدی دهد * بویصوصک شرحی سینه مدن طشره صجوردی
 و ظهوره کوردی و لیکن قور قمر که نا امید لک و بر و چوق کسه بی یأس و قنوط مر به سینه اکر کورر بواجلندن بویه
 مناسب تطویل کلام ایلکدن عطف عنان اولندی و ترغیب و تحراضه ملایم اولان کلماتک سیاتسه شروع قیلندی
 (مننوی) فی مشو نو مید خود را شاد کن * پیش آن فریاد رس فریاد کن * بنم بوسو بیلدیکم کلام سبیله نا امید اوله
 کند بیک شادایه اول فریاد رس اولان و بنده لر سنک دعا و رجاستی قبول قیلان خدایک حضوره فریادایه * مننوی *
 کای محب عفو از ما عفو کن * ای طیب ریح ناسور کهن * بویه دیو که ای محب عفو اولان خدا بزدن عفو الیه یعنی اللهم
 انک عفو و تحب العفو و اعف عنا و عفو سوله تنه کم حضرت بی علیه السلام بوزعای اکبر ناسه تعلیم میورر دردی
 ای اسکی ناسور ریحنک طبیعی دی و بویکونه تضرع الیه (مننوی) عکس حکمت آن شی را باده کرد * خود معین تاب نیارد

از تو کرد) حکمتک عکس و برنوی اول شقی بی کراه و ضایع بیلدی مراد کاتب وحیدر که وحی الهی و حکمت ربانینک
برنوی اتی ضایع و کم ایلدی کند بی کوره تا کند بی کور منک سندن توز و بر میه و کرد بوقر و کتور میه (منوی)
ای برادر بر تو حکمت جاریه ست * آن زانداست بر تو عاریه است * ای برادر حکمت الهی سنک اوزریکه جاریه در
یعنی حکم و اسرار الهی سنک قلبک اوزر شریه بریان اید بیجه در اما اول حکمت ابدال خدا دندرو سنک اوزرینه عاریتیدر
سنک ذاتکدن حاصل اولان خاصیت ذاتکد دکلدر ابدالک شرحی و بو کامتعلق اولان احادیث ایکنی جلد دده خرس
حکایه سنده و او چنی جلد دده خنی بعض مواضعه مذکور اولمشدر منوی * گرچه در خود خانه نوری یافته ست
ن زهم سایه منور یافته ست * مثلاً اگرچه خانه کند یسنده بر نور بولمشدر اول نور منوره هم سایه دن بلد و امشدر
هم سایه منور دن مراد ایا آفتاب و یا ماه تاب و یا نجوم و یا خود چراغ در منور * سر و اوله صیغه فاعل در و بونده
هم سایه منور دن مراد منور بیوت قلوب اولان ولی خدا در که انک روحک نوری بعض قلوبه بر تو صالده قد اول قلبدر
منور اولوب انک علم و حکمتندن انک وجود دنده علم و حکمت ظموره کاور و ذوق و راحت حاصل اولور اما اگر که در
قلبده بنو نوری بولان کسه غره اولیوب و اتی مجرد کندیدن بیلیم اول نورک منبعنه شکر کراقلرا یلیه ته که میوردر
(منوی) شکر کن غره مشو بی می کن * کوش دارو هیچ خود بی می کن * شکر ایله مغرور اوله و تکبر لک ایله بی می کن
دیگ تکبر لک ایله دیمکدن گایه اولور ته که فلان کسه نیک بوری و ارد و برون صاحبیدر دیمکده متکبر کدن گایه ایدر
پس همان قزاق طوط هیچ خود بی نیک ایله دیمک اولور * منوی * صد در باغ و در دکن عاریتی * امتنا در دور کرد از امتی
بوزدر و در غره عاریته منسوب اولان حالت و حکمت امتاری امتلکدن دور ایلدیکه امت مرتبه سنده ایکن
و بر کامله امت اولوب و اکاتبعت قلوب اندن کمال تحصیل ایلک منزله سنده ایکن کندی وجود دنده عاریتی اولان
علم و حکمت و ذوق و حالته مغرور و غرقه اولوب اتی مرشد کامله خدمت قیلقدن و تابع اولقدن مجبور قیلدی
* منوی * من غلام آن که اورد هر رباط * خویش را وصل نداد بر سحاط * شول کسه نیک غلامیکه اول کسه
هر رباطده کند و بی سحاطه و اصل بیلیمه رباط کار بانسرایه در بر بوراده مقام و منزل راه حقندن استعاره اولور و سحاط
قرب الهی و تجلی ذات و صفات ربانیدن گایه اولور یعنی حضرت مولانا قدس الله سره العزیز میوردر که بن شول
کسه به تابع و انک عمتک قولیکه اول کسه منازل راه الهیدن و مقامات طریق ربانیدن هر منزل و مقامده
کند بی سحاط حقیقه و تجلی ذات و صفات ربوبیته و اصل بیلیمه بلکه عاریتی اولان ذوقیاته اصلا التفاتی اولیوب
نامرتبه اصله و اصل اولنجیه دل بزل وجه و همت ایلیه دیمک اولور ته که مثلاً حافظ دخی در بیت غلام همت آم که زبر
جرح کبود زهر چه رنگ تعلق پذیرد از اداست (منوی) بس رباطی که یاید ترک کرد * تا بیکدن دور سدیگر و زمرد
* زیاده جوق رباطی که ترک ایلک ترک ناب رکون مر دم سکنه ابرشه یعنی موطن حقیقه و اصل اوله پس
عاریتی اولان حالانک سیاته شروع ایدوب آتشدن حرارت پذیر اولان آهن سرخ رنگنی تمثیل ایدوب میوردر * منوی
گرچه آهن سرخ شد او سرخ نیست * بر تو عاریت آتش ز نیست * اگرچه آهن آتشدن سرخ اولدی اول ذاتندن سرخ
دکلدر بلکه بر آتش رنگ عاریتی بر تویدر یعنی سالک کات وجود دنده اولان بر تو حرارت کند یسنک دکلدر بلکه بر منبع
بر تو حرارت اولان کات وجود دنددر * منوی * کز شوبد بر نور روزن یا سرا * فودمان روشن مکر خورشید را *
مثال آخر اگر روزن یا خانه منور بر نور اوله سن فی الحقیقه روشن بیلیمه مکر خورشیدی اگرچه خانه و روزن روشنشد
اما روشنکلی ذاتی دکلدر عاریتیدر اول بر تو فی الحقیقه خورشید دنددر که منور بیوت و روزان اولدر * منوی *
هر در و دیوار کوید روشنم * بر تو غیری ندارم این منم * هر قیوهر و دیوار بن روشنم دیر غیری که بر توئی طوتمزم بویم
دیر یعنی بوله ادا ایلر * منوی * پس بگوید آفتاب ای نارشید * چونکه من غارب شوم اید بید * پس آفتاب
اکلدر برای کراه نارشید کراه دیمکدر چونکم غارب و غایب اولیدید کاور و سکاظهار اولور که سن ایلدیکان زعم و دعوا ده
صادق دکان * منوی * سزها کوید ما سب از خودم * شاد و خند انیم پس ز سحاحیم * مثال آخر سبدر
دیر که بن کدیمزدن ز روزن شاد و خند انیم از سحاح و سحاح رخسار ز (م) وصل بیستان بگوید کای ام
خویش را بنید چون من بگذرم * بهار و صیف فصلی انزه دیر که ای ام یعنی ای نباتات جماعتی چونکم بن مرور
ایلم کند یکری کورن اول زمان بیلیمه سز که بولطافت و طراوت سز لک ذاتکزدن دکلدر بلکه سز بنیم واسطه سز در
منوی * تن دمی از دمی و جان دمی و روح نهان کرده فر بر بال * تن حسن و جمال ناز و تفننا بر روح ایسه
کند یسنک فری و بر و بالی نهان ایاش یعنی قوتی و لطافت و ملاحتی ستر قیلمش (منوی) گوید تن کای مزبله
فکاستی * بان دور از بر توین زبستی * من حبیب الطاف روح نند دیر ای مزبله سن کسین برایکی کون بنم بر تو دند

دیریاورسن (مثنوی) غنچ و نازتی می نکجد در جهان * باش تا که من شوم از تو جهان * سنگ شیوه و نازک جهان
صغره صبر ایله تا که بن سندن صبر ایلی اولم و مفارقت قیلم (مثنوی) — سرمد ارانت ترا کوری کنند طعمه ماران
ومورانت کنند * منی زیاده دوست طور تحیل و حرارت له سو تحیلر سکا بر مقبره قزاسنی مار له و مور له طعمه و غذا ایلده لر
* مثنوی * بینی از کندو کیرد آن کسی * که به پیش نوهی مردی بسی * اول بر کسه سنگ قبیج رایحه کدن بورنی
طور ترا کسه که سنگ او ککده چوقلی اولوردی (م) پر نور و حست لطق و چشم و گوش) پر تو آتش بود در آب جوش
نطق و چشم و گوش یعنی ابصار و اسماع روح و حک پر نویدر مثلا آید اولان جوش آنسک پر تو ایزیدر * مثنوی *
پنجانی که پر تو جان بر نیت * پر تو ابدال بر جان نیت * انجلی که تن اوزره جان پر تو واردر ابدالک پر تو بیتم
جانم اوزره در یعنی جائده اولان حیات طیبه و انوار قایمه و اسرار الهیه اولیای کلیمکدر بس کر کدو که سندی
ای سالک اگر جانک نور حقه منور اولور سه آنی حضرت حق دن و حضرت حقن خاص بنده لر اولان ابدال و اقطاع دن
بیله سن و انله دخی شکر و ثنای قیله سن * مثنوی * جان جان چون وا کشد پا از جان * جان چنان کرد که بی جان
تن بدان * سر از آن روی نهم من بر زمین * تا گواه من بود در بوم دین * جان جاندن مراد پر تو ابدال خداونور باطن کل
اولیادر که طالب حقه حیات حقیقه و نشورغای روحیه و بریحیدر اکر اول انوار الهی و پر تو جان ولی طالبک
جاندن آیتی کیر و چکسه جان طالب انجلی اولور که تن جان سر نیجه اولور سه مثلاً بیل بونیکه بوم معنایه بزم منازجی
و ناطق اولان شهادت ایلر که جادوی حیات اولان دخی شهادت ایلر بن باشی اول چهندن زمین اوزره قورم و بجده
قبولورم تا بکا گواه اوله بوم قیامتده و جراحات و نباتاتک حی اولوب نطقه شهادت قیلمسه نصوص فاطمه چوقدر
بر مقدار استن حسانه سیانده ذکر اولندی بویتنک مقدم اولان یتنه مناسبتی تقدیر اولن وجه اوزره اولور که سیاق
و سباق بومعنایه دلالت قیلمدیغیچون و قرینه قائم اولدیغیچون بولکلام یتنه مادن حذف اولندی و اختصار ورا کورلدی
و اصالیب معنایه واقف اولان در حال بونی ادر ال ایلر کلام ربانیده و احادیث نبویه بوقاعده جوق واقع اولمشدر علم معانی
بیان بومعنایه فهم ایلره مثنوی * بوم دین که زلزلت زلزلهها * این زمین باشد گواه مالها * کو تخت جهره اخبارها
در محض اندر زمین و خارها قیامت گوینده که بر حرکت ایلر حرکت ایلمی ایلر بوزمین که احوال عباد شاهده اولور انلردن
هر نه صادر اولدیه زمین و خار لطاعت و معصیتدن که اول زمین جهره و ظاهر اخباری تحدیث ایلر زمین و خار سوز
کاور یعنی زمین و انده اولان خار و یکاه جیعا سوز کلوب آشکارا فصاحتله سوبارتنه کم سو و زلزله دخی تهالی بیور
اذا زلزلت الارض) اول وقتده که ارض زلزله به کلوب (زلزلهها) زلزله ایلر کلکه که مقدر اولمشدر و نطقه ناینده و اخر جت
الارض ائصالها) و ارض اخر ارج ایلده مافی جو فتنده اولان خزاین و دفاین و امواتدن هر نه واریسه و ائصال نقلک
جمعیدر نقل متاع یتنه دیر لر و اخر ارج ارضه استنادی اسناد مجازیدر (وقال الانسان مالها) منکران و کافران
ذیه لر که تولدی بیره که بویه زلزله شدید ایلر دیریه لر انساندن مراد کافران و منکراندر و الا مؤمنلر حرکت و زلزله ایلدیکی
بومتنه تحدیث اخبارها) گوینده خبر لری تحدیث ایلده یعنی اوزرنده هر نه کار و کردار اولدیه باذن الله گفته کلوب خبر لر
بیره بومتنه اذادن بدلدیر فعل ناصبی تحدیث در و تحدیثک مفعول اولی محد و قدر تقدیری تحدیث الخلق اخبارها دیکدر
بان ربک اوحی لها) یعنی تحدیث ایلر اول بیر خبر لری ربکنا کاو حی سبیلده حضرت خداوند کار زیننه وضع جبین
ایدوب ساجد اولدیغیم انکچوندر که روز قیامتده بکا شاهده اولدیر لر ما فلاحه جادانک نطق ظاهر بن انکار ایدوب
بومثلوا یثیری تاویل ایدوب بوندن مراد انسان حاله تحدیث اخبار در دیر لر (نعوذ بالله من هذا الزعم) (مثنوی)
فلسفی منکر شودر فکر وطن * کور و سر رابران دیوار زن * فلسفی منکر اولور فکرده وطنده یعنی فلاسفه مذهبده
اولنر جو امدلک نطق ایلمسه باطل فکر و فاسدن ایلرنده منکر اولور فلسفی به باشکی بوری اول دیوار اوزره اولردی
(م) نطق آب و نطق خالک و نطق کل) هست محسوس حواس اهل دل) ابل نطق و خاک نطق و کلک نطق و کلک نطق
محسوسیدر که اهل دل اولنر جادات و نباتاتک نطق و تسبیح حواس حقیقت یتنه احسان و ادر ال ایلر تنه کم
جلد نالنده دخی مار کیر حکایتده بورا به مناسب اولان دلائل ذکر اولمشدر (مثنوی) فلسفی کو منکر حسانه است
از خواص اولیا بیکانه است) فلسفیکه او حنانه به منکر در اول فلسفی اولیاء عظامک حواسدن بیکانه در بونلر
مشاهده ایلدیکی معانی و اسرار ندن بی بهره و محرومدر (م) کوید او که پر و سودای خلق) بس خیالات آورد در رای
خلق) اول فلسفی دیر که خلق سودا سنک پر تو اثری خلقک رای و فکر نه چوق خیالات کتورر کانه بفرقه ضلالت
کیش جادانک نطق و تسبیحه اقرار ایلن مؤمنلری و انک مشاهده سنه و اصل اولان اولیای عظامی سودا ابراج
اولان خلق منزله سنه تریل ایدوب نطق جادانه متعلق بونلردن بر قول اجتماع ایلدیکه آنی خیالات سودا و بیدن حاصل

اولدی زعم ایدوب وکونه اعتقاد سوادنک غلبه و اثر نیدن حاصل اولان خیالات تدبیر لر و سودا ناک اثری و بر نوی
 خلق نلبه وکونه خیالاتی جوق کتور و دیویدر لر (م) بلکه عکس آن فساد و کفر او این خیال متکری را زدیو
 بلکه انک اول فساد و کفر نک عکسی بو متکری که خیالاتی انک او زدیو واتی آیات و اخبار و مشاهده کبار له مثبت
 اولان معنائک انکار و نفی ابلیسی مرتبه سینه ابر کوردی * منوی * فلسفی هر دیو را منکر شود در همان دم خیره
 دیوی بود (که دیدی دیو را خود را بین بی جنون بود کبودی بر جبین) فلسفی جنه منکر اولور هم اول دمده شیطانک
 خیره و مغلولی اولور ته کم بویت بو کابک اولنه قرب نکر دانتش خرکوش سیور دقلری محله خار خار و حیها
 ووسوسه یئنده ابراد اولندی انده طلب اولنه معنی بیت ثانی فلاسفه مذهبنده اولنه که اگر سن شیطان کور مد کسه
 ای بی عقل کندی کور که اول سنده اولان کفر و انکار شیطانک و وسوسه و اضلاله دلالت ایدر جبین اوزره کبودلک
 جنون سز اولر یعنی جبین اوزره اولان کبودلک جنون و سفاهت شم سادات ایلر ته کم بر کسه نک جیننده کولر نلک
 اولسه سفاهت و جنون نیدن بویتده جنوندن می اصرع حالته مس جندن حاصل اولان جنون اولوب و ناصیه اوزره
 اولان کبوددن می ادم صبر و عک روی جیننده باشی طایفه اورمه دن حاصل اولان کبودلک اولسه دخی اولی اولور
 و فلسفی اولنه علی کلا التقدیرین تو بیخ و تعریض قیلور لر فاذهم * منوی * هر که رادردل شک و بیجا نیست
 در جهان او فلسفی پنهان نیست هر شول کسه نک که قلینده شک و بیجانی و اردر یعنی نطق جساداته و نکلم نباتاته در و تنده
 اعتقادی اولوب کان و اعوجاج اوزره در جهانده اول کسه پنهانی فلسفید را کجه اهل سنت و الجماعه شکنده ایه ده
 حق نطق جساداتی مشاهده قیلان اصحاب شهود و یا خود انلک مشاهده سنه معتقد اولان مؤمنین نطق و تسبیح
 جساداته متعلق کلام مو یلسه لر (منوی) ی غایده اعتقاد و کاه * ان رنک فلسف کندر ویش سیاه * فلسفی مشرب
 اولان کاه کاه بو نکره موافقه بر اعتقاد کوسر اولر فلسفیه طمری عاقبت انک یوزنی سیاه ایلر یعنی فلسفیلک طمری
 انده حرکت ایلد که در حال انکاری متع کلام ایلوب انک تسبیح جسادات خصوص سنده اولان اعتقادی سیاه
 و عارف قنده روینی سیاه ایلر (منوی) الخدرای مؤمنان کادر شمس است در شمس عالم بی منتهاست حذر ایلر کز
 ای مؤمنلر که اول مزده وارد یعنی فلسفیلک مشرب و بعضی فرق ضاله مذهبنه موافق خوی و خصالت منزل
 درونکزد و معرود در منزل وجود کرده نهایت سز جوق عالم وارد * منوی * جمله هفتاد و دملت در نوست *
 و که روزی آن برادر از دوست * جمله تمش ایکی ملت سنده در زیر آفتاب حادامکه علم و عرفانده کمال
 مرتبه سن بولیه و انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک مشاهده سندن و علمندن حظ و نصیب المیه البته هفتاد
 و دومتدن بر ملته مائل اولور و اعتقادی و عقلنک ادراکی اول مذهبه موافق کلور واه که بر کون اول سندن
 ال یوقری کتور یعنی اول مذهبه نجه مذهب اوزره اعتقاد قیلد یقنک اول ملل مختلفه نک صفاتله متصف اولد یقنک
 سر اروضه ایلر آشکاره اولد یعنی کونده سندن ظهوره کاور و سنک اول ملته موافق اولان اعتقاد و خویک عاقبت سنی
 رسوای قیلور * منوی * هر که اورا برلک ان ایمان بود * هر کورلک ازیم آن لرزان بود * هر شول کسه ایچونکه اول ایمان
 برکی اوله یعنی یوم جزاده سر اروضه ایلر ظهور ایلسنه ایمان اوزاری اوله بیرق کبی اول فورق و دن لرزان اولور یعنی باطننده
 اولان سر اروضه ایلر یوم تبلی السرا ترده ظهور ایلر یعنی خورق و دن بیرق صکی در بیجی اولور و اضطراب قیلور
 (منوی) بر بلیس و دیوزان خندیده * که تو خود را این مردم دیده * ای نفسندن غافل ایلر و دیو اوزره اول سندن
 کولنک که سن کندی کبی اور و صالح کسه کور منسن * منوی * چون کند جان باز کونه بو سنین * چند و اوبلی براید
 راحل دیب (چونکه جان کور کی ترس ایده یعنی جان درونی و ضمیری اظهار ایلر و در و نده اولان عقاید و صفاتی ظهوره
 و عیان کاه اهل دیندن جوق و اوبلا و احسار تا یوق و کور یعنی جوق کسه (کند یلرینی بودینده اهل دین زعم ایلوب
 طریق حقه بر دیو اعتقاد ایلر لردی بعث اولنوب یوم جزاده سر اروضه ایلر ظهوره کله کده بو نکرل کندی آشکاره
 اوله و برشی اوزره اولد قلی ظهوره کله کاه کاه لک تعالی سورن الجادله (یوم یوم منم الله جبهه فاحل فاحل و له کابجلفون
 لکم و بحسبون انهم علی شئ الا انهم هم الکاذبون * منوی * بردکان هر زرع خاندان شدست * زانکه سنک امتحان
 بنم سان شدست * دکان اوزره هر زرع و ستر بیخ خندان اولمشد زرع که امتحان طایفه که مرادش کدر پنهان
 اولمشد مرادشول کندی زرع خالص کبی صاف اولمش زعم ابان من خرفلدر که برمه دار صلاح و طاعت ایلک کندی بلره
 مبسر اولد یعنی کبی اصلاح نفس ایلدم دیو کندی به بر زعم حاصل اولوب و اصلاح نفس ایلکدن کندی به فراغت
 کلوب غیر لک اصلاحه سعی قیلور اما دار الضرب حقیقه و اردنده و امتحان الهی طاهر اولد قنده انک سو حال
 کندی به آشکاره اولور و اول زمانده ییلور که کندی به برشی کل ایش پس یوم جزاده کثر کسه نک رسوای اولسی

و عیوی ظهوره کلمی عقر و ایلحق انک سرنه چاره الا ن بودینده ستار العیوب اولان حق تعالی حضرت نلر نه دعا
 و تضرع ایلک اید بکنی تعلیم ایدوب تضرع و دعایه شروع سیور لر * منوی * پرده ای ستار از ما بر مکیر * باش اندر
 امتحان مارا مجیر * ای ستار العیوب وای غفار الذنوب بر زن پرده بی رفع ایلر یوم امتحانده بره امان و بریحی و حقه
 اید بی اول بعد التضرع و الدعایه صده شروع ایدوب سیور لر * منوی * قلب یلوی زنده باز ریشب * انتظار روز
 می دارد ذهب * قلب اولان التون کجه ایلر زره یلو اوور یعنی بودینا کجه سنده قلب زرا ند و متباه سنده اولان منور
 و من خرفلر خالص و مخلص اولان کسه لرله همسر لک و برابر لک دعوا سن ایلر التون روز انتظار طو تره بی ذهب خالص
 کبی اولان صافی درون روز قیامت منتظر اولور (منوی) بازبان حال زر کوبد که باش * ای منور تا براید روز فاش *
 التون زبان حاله قلب اولان منور دیر که صبر ایلر ای منور تا کم روز قیامت آشکاره کله وفاش اوله (م) صده زاران
 سال ایلر یعنی (بود زانبدال و امیر المؤمنین) نیجه یوزیک بیل لعین اولان ایلر ایلر ایلر و امیر المؤمنین دن
 اولدی یعنی مقربین دن و مؤمن اولان ملائکه به امیر اولدی * منوی * بچه زده ادم از نازی داشت * کنت
 رسوایم و سر کین وقت داشت * شول بر نازدن که طو ندی آدم علیه السلام حضرت نلر نه اول جلدن بچه اووردی
 و مقابله قیلدی رسوای اولدی وقت یاشنده سر کین رسوای اولد یعنی کبی که حرارت آفتابله نجاستک قیاحت و فضا حتی
 زاده آشکاره اولور پس یومنا سنله بلم بن با عورلک حکایتنه شروع ایدوب سیور لر دعا کردن بلم با عور که موسی علیه
 السلام و قومش را ازین شهر که حصار داده اند بی مراد باز کردن و مستجاب شدن دعای او * منوی * بلم با عور را
 خلق جهان * سغه شد ماتند عیسی زمان * بلم بن با عورده جهاتک خلق سغه و مغلوب اولوب زمانک
 عیسا سنه مغلوب اولد قلی کبی * منوی * مجده ناور دند کس رادون او * محنت ریجور بود افسون او * اول زمانک
 خلقی اندن غیر کسه به مجده کتور مد یلر انک افسونی ریجورن یعنی ایدی (منوی) بچه زده یاموسی از کبر و کمال *
 آتچنان شد که شنیدستی تو حال * کبر و کمالدن حضرت موسی علیه السلامه بچه اووردی بلم انجلین اولدیکه سن انک
 حاتی وقصه سنی اشتد که ایمانندن بری اولدی و کفر و شقا اوزره اولدی ته کم حق تعالی حضرت نلری سوره اعرافده
 انک حالتدن خبر قیلدی و حضرت نبی علیه السلامه خطابا ییوردی (واتل علیهم یا الذی آتینا آیه انما فالسلح
 من افاتنا و الله الشیطان فکان من الغاوبین * منوی * صد هزار ایلر و بلم در جهان * همچین بودست پیدا
 و نمان * جهانه یوزیک ایلر و بلم اشکاره و نمان بویه اولمشد نهایت مافی الباب * منوی * این دور را مشهور
 کرد انداله * تا که باشد این دور باقی * کوا * خدای تعالی بویکیتی مشهور ایلدی تا بویکیتی باقی سنه
 شاهد اوله * منوی * این دور دزدان و بخت بردار بلند * ورنه اندر فوریس دزدان بدندن * مثلاً بویکیتی خرسزی خدای
 دعای بو کسک دار اوزره اصدی بو خسه قهر الهی ده جوق دزد لر اولد یلر * منوی * این دورا برچم بسوی شهر برد *
 گشتگان قهر رانتهان شرد * عالمیانه عبرت ایچون بویکیتک برچم و سیاستنی شهر جانیله ایلدی برچم
 سیاستدن گایه درو والا قهر الهی کشته لرینی صایق ممکن دکلدر زیر اعلیادن و فضلادن و عباد و صلحادن جوق
 کسه لر علم و عبادت لر نه مغرور و مجب اولوب یا عصبیان قیلد قلی واسطه ایلر و یا خود مقبولان الهی دن بر نه معارضه
 و مقابله ایلد کاری سبیل ایمان و اسلامدن چیقوب سوء خاتمه اوزره جان ویرمشد رو کفر له بو عالمدن کویچوب جهنمه
 کتمشدر نعوذ بالله من شر ذلک * منوی * نازنینی نوری در حد خویش * الله الله پامنه از حدیش * ای علم و علمه
 مغرور اولان فرض ایده لم سن نازنین سن و لیکن کندی حد و مرتبه کده لاهدن قورق کندی حد کندن زیاده آتاق قومیه
 و طور کدن تعدی قیلر (کاهال علیه السلام رحم الله امرأ عرف قدره ولم یعد طوره (م) کرزی بر نازنین تر از خودت
 در نک هفتم زمین زیر آردت) اگر کند کدن نازنین که بچه اوور سن و معارضه و مقابله قیلر سن سنی یلر برک قهر نه آشفه
 کتور (م) قصه عاد و ثمود از بهر چیست) نابدانی کامیار از کیست) عاد و ثمود کقصه سی نه ایچوندر تا یلر سنکه
 انبیا علیهم السلامک و خلفاء اصفیانک دخی ترا کتی و لطافتی و اردنر انلک دخی اضدادی و دو عادتوی کبی سو
 خاتمه ایلر هلاک اولماری مقرر در (م) این نشان خف و خف و صاعقه * شدیسان عز نفس ناطقه * بو خف و خف
 و صاعقه نک نشانی نفس ناطقه نک عزت نک یسانی اولدی یعنی یوقدر قهر و عذابک نرزی نفس ناطقه صاحب لک
 عند الله اولان عزتی و علوشانی یسان ایدی اولدی خسف قارونه و قومنه کوره در قذف قوم لوطه و اصحاب فیل
 کوره در صاعقه قوم عوده کوره درک صیحه جبریل ایلر هلاک اولمشدر * منوی * جمله حیوانی انسانی نکش *
 جمله انسانی نکش انهم رهش * جمله انسانی حیواندن اوتری اولد یعنی اگر فرضی انساندن اوتری جمله حیوانی
 اولدر لک بالضروری لازم کسه جائزدر یا خود معنی اولدر که مع حق اولان حیوانک جمله سنی انساندن اوتری

اولدر که هیچ باس و قدر که انسان ایچون انک اولدر لمسی جائز در جه انسانی هشدن اوتری اولدر یعنی اولدر که
مسئحت اولان انسانک جمیع سنی هشدن اوتری قتل ایله جائز و حلالدر که شرعاً قتل واجب اولانی اولدر ملک خیر محضدر
صاحب هسه تابع اولان مؤمنلو حکمده داخل اولمیس هشی نفسیرایدوب سیورلر (منشوی) هس چه باشد عقل
کل هوشمند هوش جزئی هوش بودمانزند هس نه اوله هوشمندک عقل کلیدر که مراد عقل معاد در هوش جزئی
هوشدر امانزند وضعیفدر هوش جزئیدن مراد عقل معاشدر (منشوی) جمله حیوانات وحشی زادی باشد از حیوان
انسی در کی * آدمیدن وحشی اولان حیواناتک جمله سی آدمی به انیس اولان حیواندن نقصانده در حیوان وحشیدن
حیوان انیسینک مرتبه سی اعلا در انسانه انیس اولدیغی اعتبار ایله * منشوی * خون اها خلق راباشد سبیل *
زانکه وحشی انداز عقل جلیل * حیوانات وحشینک خونی خلقه سبیل اولدی انلری نامه صید ایلوب اولدر کی
حق تعالی مباح قیلدی زیرا که جلیل و شریف عقلدن وحشیلدر * منشوی * عزت وحشی بدین اقتیاد پست *
که مر انسانا مخالف امدست * وحشی حیواناتک قدر و عزتی بوسیدین پست و ناقص دوشدی زیر انسانه مخالف
کلتدر و مونس اولوب وحشی اولدر (منشوی) پس چه عزت باشد ای نادره * چون شدی تو حرم مستغفره *
سوره مدزده اولان آیت کریمه به اشارتدر (خالهم عن الذکرة معرضین) جناب رب العباد علی سبیل
الاستعداد یورور که پس بویکافر ایچون نه اولدر که تنه کرده دن و نصیحت و موعظه دن اعراض ایلدکاری حالده
معرضین حالدر طرفک تحتیده کی ضمیردن یعنی بونلر ایچون برنی بوقدرند که و موعظه دن (کاتهم حرم
مستغفره) کان بونلرشول وحشی مر کبلدر (فرت من قسوة) فراریدر لر اسلاندن و یا خود صیاددن
یعنی استماع مواعظ قرآنیه و قبول اجابت دعوت رحمانه دن بونلر شیر زیاندن حارلر فرار و نفع ایلدی کی فرار
ایدر لر حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز علی طریق التعمیم جمله به خطابا کوهر نشار اولور که پس
ای عجیب کسه سیکانه عزت اولور چونکم سن وحشی حارلر کی مواعظ اولیای عظام و نصایح اصفیادن فرار
ایدیجی اولدر * منشوی * نر نشاید کشت زهر صلاح * چون شود وحشی شود خوش مباح * خری اولدر ملک
لایق دکدر انسانه صالح اولدیغندن اوتری یعنی خدمت و مصطفی اولدیغندن اوتری خرق قتل جائز دکدر چونکم
خر انساندن وحشی اوله انک قتل و خونی مباح اولور تنه کم حار و وحشینک صیدی وقتلی مباحدر * منشوی * کرچه
خر رادش را جر بود * هیچ معدورش نمی دارد درود * اگر چه خرق دانش زاجری اولدی یعنی حار و وحشینک
رحیمیلکندن منع و زجر ایدیجی علمی اولدی مع هذا هیچ آتی محبوس اولان خدا معذور طوع و نذر دانش زاجری بوغیمکن
بله انک قتلنی حلال قیلدی (منشوی) پس چو وحشی شد از ان دم آدمی * کی بود معذورای یارسی) فاذا کان كذلك
چونکم آدمی اولدمدن وحشی اولدی یعنی کلام الهمیدن و دعوت انبیاء علیهم السلامدن و ارشاد اولیای عظامدن
فرت قیلدی ممدن مراد وحی الهی و کلام نبویدر ای عالی یاربخن معذور اولور که آدمینک دانش زاجری واردر و کلام
حق قبول ایله که استعدادی و عقل و ادراکی واردر یعنی عالی معنسانه درود دانش معنسانه دخی کاور * منشوی *
حرم نشار اشد خون مباح * همجو وحشی بیش نشاب و رماح * لابد ولا محالة کافر لک خونی مباح اولدی
حشی کی اوفر و سکور اوکنده نشاب نشابه نک جمیعدر تیر معنسانه در * منشوی * جفت و فرزندان شان جمله
بیل * رانگی عقلنه مر دود و ذلیل * انلر عورتلری و فرزندلری جمیع سبیل واسیردر زیرا که عقلسز در و مر دود
ایلدر در علمای عیلملدر که کافر لک بنده واسیر اولسی طاعت حقندن امتناع قیلرینک جزاسیدر چونکم حضرت
شاه طوع عبادت ایلمکندن امتناع ایلمد بلر حضرت حق انلر جزدان اوتری بنده سنک بنده سی ایلمکی لایق کوردی
نشوی) بار علی کورمدار عقل عقل * کردار عقلی جمیوانات نقل * کپور شول بر عقل که عقلک عقلندن نفرت ایله عقل
فواصی اوزره بونلر حیواناتدن اضل و اسفل اولدیلر بونلر مرتبه عقلندن مرتبه حیوانیتنه تنزل ایلمد کلر نه هاروت
ماروتی تمیل ایدوب یورور * اعتد در کردن هاروت و ماروت بر عصمت خویش و امیری اهل دنیا خواستن و درفته
شدن * منشوی * همجو هاروت و ماروت شهر * ابظر خوردند زهر الخود تیر * مشهور اولان هاروت
ماروت کی یعنی تنه کم هاروت و ماروت مرتبه اعلا دن عالم طبیعته میل ایدوب مرتبه اسفل تنزل ایلمد بلر بطردن
نی کپور و غرور لردن زهر آتد تیرد بلر یعنی تیر زهر الهی به هدف اولدیلر (منشوی) اعتیادی بودشان بر قدس خویش
بیس بر تیر اعتد و امیش) نلر کندی قدس نه یعنی نزاهت و طهارت لرنه زیاده اعتیاد لری و ارادی کاره بینک
بیر اوزره اعتیادی ندر کار میشدن مراد خلق اولدیغنی خلق کندی عقل و قوتنه غرور اولور شیرضا اوزره اعتیاد
بلک نعیبه لایق و قابلد کار امیش موصوفه ندر لرم (م) * کرچه او باشا خ صدق پره لدر شایع شایع شیر زیاره کند

451

[illegible]

روح سلطانی نفس انسانی فی کاه جیم ایلر یعنی عالم شهادت و جبر و تدن اولان حرفک سرین سولور و کاه حاه ایلر یعنی
عالم غیبیدن اولان حرفک سرین سولور کما قال فی الفتوحات اعلم ان الحسام من عالم الغیب (بیت) حاه الحوامیم سر الله
فی الورد اخفی حقیقته عن رؤیة البشر و کاه دال ایلر یعنی عالم ملک و جبر و تدن اولان حرفک سرین سولور کما قال
ان الدال من عالم الملك والجبروت و بوح و حرفک اسراری چوقدر و الخفی چوقدرله اکتفا اولندی پس بوجه بریریه کاوب
ترکیب اولسه بحد اولور بحد انکاره دیر لوقدیل الخیر اولمغه و دخی قلب طار اوامغه دیر لرو کاه اول روح اول کلامی صلح
ایلر و کاهی جدال ایلر یعنی کیف مایشه تصرف ایلر مشنوی که میفش ی برد کاهی یسار که کاسه تان می کشد
کاهیش خار روح اول نفسی کاهی صاغ و کاهی صول ایلر جان اول نفسی کاهی کاستان کاهی خار ایلر کاسه تاندن
مراد خوب و لطیف کلمات و خاردن مراد قبیح و نامعقول مقالات اولور مشنوی که هجستان ابن بادر ایزدان ماه
کرده بد برعاده همچون ازدها و انجلین یعنی بونه نفس کی بومالده اسن بادی بزم رذائز عاده قوی اوزره ازدرها کی ایلش
یدی مشنوی که بارهم آن بادر ایزد منان کرده بد صلح و مراعات و امان که برده هم اول بادی مؤمنلر اوزره صلح
و رعایت و امان ایلش ایدی عاده قوی مؤمنلر اوزره احد کده و نعمت و زحمت اولوب مؤمنلر اوزره کلد کده و نعمت و راحت
اولور ذی تنه که برانسانک نفسی عذرا و زره قهر و غضبه متعلق کلام اولور و یارو آتشا اوزره حیات و صبا کی صفای بریحی
اولور پس جمیع صور کائناتده موجود اولان معنادن مراد نه ایدی که بی سیاه شروع ایدوب یورور مشنوی که
کفت المعنی هو الله شیخ دین که بجز معنی رب العالمین رب العالمینک معنایک بجزی اولان شیخ دین معنی همان
اول الله دریدی یعنی اگر مع الواسطه و اگر بلا واسطه بوعالم صورته متصرف و متجلی و اشیاى ظاهره دن مقصود و معنی
همان الله دریدی اولور و سروری و شمعنی شیخ دیندن مراد صدر الدین قنوی حضرت تلیردی در عیشلر لیکن تخصیصه دلیللری
یوقدر پس انلرده اولسه قابل و یا خود یکباردن بر آخر که ده اولسه قابل بلکه شیخ اکبر اولسه ده بعیدد کلد و زرا
بومشغول اوزره انک کلامی چوقدر و سرراحت بوالعنی هو الله قولی بوابکی کمالک متداول اولان کابلرنده یوقدر و فافهم
م (م) جمله اطباق زین و آسمان که هج و خاشاک کی در آن بحر روان زمین و آسمانک طبقه لریک جمعیسی اول بحر روانده
برخاشاک کبیدر بحر رواندن مراد معنای صور کائنات اولان حق تعالی حضرت تلیردی که جمیع جانلرک بجزی کبیدر زرا
در روح الهی انک امر یدر پس بوضوح کائنات اول بحر روانده فی المثل بر خاشاک کبیدر (م) جمله و اوقص خاشاک
سراب که هم زاب آمد بوقت اضطراب مثلا خاشاک رقصی و جمله لری آبد و حرکت و اضطراب ایلک و قننده هم آبدن
کدی بکده خاشاک مستقل کندی نفسلندن جنمش و حرکت ایلکه اقتدار لری یوقدر بلکه انلرده اولان حرکات
و سکنات ایلکدر (وقص علی هذا صوره الکائنات و اجسام لمخلوقات (م) چونکه ساکن خواهدش کرد مراد سوی
ساحل افسکند خاشاک را چونکه صور خاشاک کی مراد یعنی جدال و عناد ایلکدن ساکن ایلک استه به خاشاک کی
ساحل جانبته براغور آبدن مقصود خدای تعالی در خاشاکدن مراد مخلوقات در زبده معنی چونکه خدای تعالی
صور کائناتدن بر صورتی ساکن ایلک استه اول صورتی دریای حیاستن اخرج ایدوب ساحل فسا و عمااته القابلر
حتی اول صورت جمله و حرکتدن و سیر و ذهابدن کبر و قاب ساکن اولور (م) چون کشد از ساحلش در موجکاه
آن کندها اوکه صر صر با کاه که چونکه ساحلدن اول خاشاک کی موجکاهه چکه مراد در یاد رخاشاکه آب آبی
ایلر که صر صر با کاه ایلر یعنی چونکه خدای تعالی صور کائناتدن بر صورتی ساحل عات و فواتدن دریای حیانه چکه
اول صورته و جسمه اول کاری ایلر که باد صر صر با کاه ایلر یعنی باد صر صر با کاه نه کونه حرکت کتور سه و نه وجه لوزره
اضطرابه و تور سه ارادت می دخی اول صورته ی ایلر دیک اولور (مثنوی) این حدیث آخرند از بارزان که جانب
هاروت و ماروت ای جوان که بوسه ز آخر و نهایت طوفان کبر و سور هاروت و ماروت جانبته ای جوان جواندن
مراد حضرت حسام الدین چلبی اولور که صاحب قنودر منافع کار صاحب قنود اولان قنایه لسان عجم
اوزره جوان دیر لسان عرب اوزره قنایه ایلر یعنی که حضرت علی کرم الله وجهه حقننده لافقی الاعلی دینلندر
بنده و عورت و ماروت و ساحل و عنایت ایشان هم در بیابناه بابل (م) چون کادرفق خاشاک جهان
می شدی بر هر در و درشن آن زمان چونکه جهان خلقلریک کاه و فقی هرا یکدی ای اوزره اول زمان روشن اولدی
بعینی آنک اول زمانده که فقی و عسایان هاروت و ماروت اوزره عسایان و بیان اولدی و ظاهر کلدی
مثنوی دست خابیدن گرفته دی رخشم و این عیب خود ندیدندی بچشم خشملندن لرین چمنک طور لردی یعنی
یوقدر دخی مرسته ملکوتده ایکن چونکه انسانی عیوب و عسایان بونله ظاهر و عسایان اولدی کمال غیظ
و غضبلندن کونا لارین جیره لردی لیکن کند بلرک عینی چمنکه کورمز لردی جمله عیوبدن بری بوابدی که معیوب

اولا در هر صفت یا تمییز طعن و ملامت ایلا بدیل را با خصوص که بر ناله و طاهر از دین و کندی یعنی بکنند بیل (م) خوش
در آینه دیدن آن زشت مرد (رویکرد داند از آن و خشم کرد) مثلا اول زشت و قبیح اولان می دکنند یعنی آینه ده کوردی
آینه دن یوزنی دوندردی و آینه ده اولان شکل قبیحه خشم ایلا بدی (م) خویش بین چون از کسی جرمی بدید
آتش دوری زدوزخ شد بدید * خود بین اولان کسه چون کم بر کسه دن بر عیب کوردی اند دوزخ دن بر آتش پیدا
اولدی که اول حجت نفسانیه و غیرت جسمانیه در اس اول معجب و خود بینا کر کسه دینه بو غضب و حجت مذموم
و قبیح (منوی) حجت دین خواند او آن کبراه تکر در خویش نفس کبر را اول خود بین کبر و غضبیه حجت دین
او قور کند پسند اولان کافر نفسه نظر ایلا بدی (م) حجت دین را نشان دیکرست * که از آن آتش جهانی اخضرست
حجت دینی نه فلک غیر نشانی وارد در برابر که اول آتشیدن یعنی حجت دینه دن جملہ جهان اخضر و انور در
اما حجت جاعلیه فلک شانی و نشانی انسانی خراب و بی حیات قیاق و خاطر شکن و مودی اولقدر پس فوئده قبیحه
اولدر که اگر حاکم اولنلوا کرامی معروف و نهی منکر قیانه حجت نفسانیه و غضب جسمانیه دن پر هیزایک لازمدر
اگر حجت و غیر تری اولورده ده لله و فی الله اونی شرط در تا کم اهل کبر و معجزه مرسته داخل اولنیوب قهر الهیدن
نجات بولہ پسینه حصه یابیدن قصه بیات شروع ایلا بدی (م) گفت حقشان کر شمار و شنید *
در سه کاران مغفل منکرید * حق تعالی حضرت تری یوانیکسه خطاب و سائر ملکه تعرض ایلا بدی ای ملکر
اگر چه سز و شکن سز و نرا سز مغفل اولان سیاه کاره یعنی غفلتیش کاهکاره نظر ایلا بدی (م) دخی جان
اولدر که مغفل سیاه کار لای صفتی ایلا بدی بلیکه ملائکه به اسناد اولنیوب معنی بولہ دیک اوله که ای ملکارا کر سز
نورانی ایسه کر کار لای حاله غفلتیش نظر ایلا بدی انرا خصوصند مغفل اولدی بکتر حاله ناظر اولمال بلیکه انلر
دیدہ انصافه و چشم مر حمله نظر قیلا کزدیک اولورده منوی * شکر کویدای سیاه و چا کران * رسته ایلا ز شہوت
وازلان * ای ملکوت مرتبه سنگ سپاهی وای دن خدمت کار لم شکر ایلا بدی و کاجد و نسا و بلیکزش و تندن
و چالزاندن قور نشز چالزاندن مر ادا و بلیق مایشتده اولان فرجدر * منوی * کران معنی ۳۴ من بر شما *
مر شمارایش پذیرد شما * کر اول آدمینک وجود دنده اولان معنای بن سزک اوزر بکزه قورسم تحفه قاسری شما
ارتق قبول ایلا بدی (م) عصمتی که مر شمارا در نشت * آن ز عکس عصمت و حفظ منست) قبول بر عصمت و زنا و طهر
وطهارت که سزک ذات کزده در اول عصمت و قدس و طهارت بن عصمت و قدس و طهارت عکسیندند
* المعصوم من عصمه الله * و خواستجه معصوم الله حفظ و عصمت ایلا بدی کی کسه در اسکر خدای تعالی
بر کسه معصومی معصوم ایلا بدی سه ملا دخی اواسه خطادن خالی اولن * منوی * آن زمن بیندنه از خود دین
و دین تا خبر بد بر شما دیوا عین * آتی بدن کو فیکز کندیکزدن کورمکزا کاه اولیکز و کاه اولیکز که عجب و غرور
اکبر بکار دندر تا ملعون شیطان سزک اوزر بکزه جرأت ایغیه و غالب اولیه (منوی) ایچنسانکه کاتب و حی رسول
دید حکمت در خود نور اصول انجیان که رسول علیه السلام حضرت تری کاتب و حی کند پسند حکمتی و نور اصولی
کوردی نور اصولن مر ادوی الهیدر که اصول دین نوریدر یعنی کندی قلبند اول کاتب و حی الهی حکمت ربانی
کو روز آتی کندی ذاتندن صاندی واکم فرور اولدی * منوی * خویش را هم صوت مرغان خدا * می شمرد
آن بد صغیری چون صد اول کاتب و حی کند یعنی مرغان خدا انک هم صوتی صایدی یعنی کند و فی انبیاء علیهم السلامه
اول هم آواز قیاس ایلا بدی اول صدای بر صغیر ایلا بدی یعنی صیاد کوشدی کی اولمنی صیاد کندی لسانی اولنیوب
انک ذاتده نیجه عاریتی ایسه کاتب و حی یک جنان و دهاتدن ظهوره کلان و حی الهی دخی انده مجرد صدای کبی
بر عاریتی صغیر ایلا بدی * منوی * لحن مرغانرا اگر اصف شوی * بر مراد مرغ کی واقف شوی * ای حکم عاریتی به
مظهر اولان کسه مثلا کر مرغل لحن و صوتی وصف ایلا بدی اوله من مرغل مرادی اوزره بکن واقف اولورسن
* منوی * کریم موزی صغیر بلبل * فوجہ دانی و فوجہ داردای کلی * کر بلبله منسوب صغیر او کر نه سن
سن نه بلورسن که اول بلبل بر کل ایله کار طر و اول بلبل کاه قرشونه دیوا ز * منوی * ویردانی باشند هم از کان
چون زاب جنبان کام ای کران * فرضی اکر بلبله سن ادهم کان و نندن اولور بقیندن و مشاهدہ جهنمدن اولنر مثلا
صاغر لای جنبان اولان کسه دن کاندی کبی یعنی بر نیجه کسه تخریک لب البسه لروری بر لبه سوز و لبه لر نیجه
صحه مبتلا اولان صاغر اول مجلسده اواسه انلر دوزخا تری حرکت ایلسنندن صاغر لای کونه ظن و قیاس
ایلا رسد دخی طبر لای آوازی اولی بلورسن و کذلک طبر و الهی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام کلماتی
انک کبی فهم قیالورسن نه کم بو حکایه ده واقع اولان صاغر بکار کلماتی کندی عقلی اوزره درست قیاس ایلا بدی (م)

بر عکس اول شدن معلوم آید نور من (عبادت رفتن که در مسایه و رنج و خورش (می) آن گری را که از نورن مایه
که تو را بخور شد همسایه * بر زیاد مر مایه لی که اول بر صاغر دید که سنگ قو کشک خسته اولدی (می) گفت
یا خود که کما گوش کران * من چه در بایم ز کفت آن جوان) که کند بسته است بد که صاغر و قلعه بن اول مر ایض جوانک
سوزند نه بهره الورم (می) خاصه رنج و روضه عیف آواز شد * لین باید رفت انجا نیست بد) علی الخصوص اول که
رنج و روضه عیف آواز اولدی ولیکن اول مر ایض اولدی مکانه عبادت ایچون کتک کرک لا بد یعنی بلاه مفا رقه و مجادله
(می) چون بیمن کان لبش جنبان شود * من قیاسی کیم آترام ز خود) صاغر ایندی چون کیم کورمه که اول خسته نک
لی مخرک اوله بن کند مدن اول لبک سرکتی هم قیاس طوتم (منوی) چون بگویم جوفی ای محنت کشم * او بخواهد
گفت یکم یا خورم * چون کیم بن اول خسته به دی ای بن محنت چکپی همسایه م نیجه سن او خسته یا یویم و یا خوشم
دیه کرکد * منوی * من بگویم شکر چه خوردی یا * او بگوید شربتی یا ماش یا * بن شکر و الحمد لله دیم اندن صکره
نه شور با بی بیمن اول مر ایض دیر بر شربت و یا خود ماش یا بزم ماش یا * چن شور با میدر بهض نسخه ده ماست با
واقع اولشد ریو غرتلی شور باد یل اولور (می) من بگویم صغ فوشت کیست آن * از طیبیان پیش فوشت وید فلان)
بن اول مر ایض صحت اولسون سکاوش اولسون دیم اندن صکره کیدر اول طیبیلدن سنگ او که کور اول خسته
دیر فلاندر (منوی) من بگویم بس مبارک بایست او * چونکه او آمد شود کارت نکو * بن اکادیرم او طیب زیاد
مبارک قدمدر چون کیم او طیب کلدی سنگ کارک او اولور * منوی * پای او را از مود ستیم ما * هر گاهی شد شود
حاجت روا * بر آنک ایاغی منه مشرور و تجربه قیاسن در هر قنده صکتدی ایسه حاجت روا اولور * منوی *
این جوابات قیاسی راست کرد) پیش آن رنج و روضه عیف آنک مرید) صاغر بوقیاسه منسوب اولان جوانی قلینده رامت
و محکم ایلدی اول سنگ مر داوم ریضک قنده کندی چون کیم اول صاغر مر ایضه کلوب ملاقی اولدی * منوی *
گفت جوفی کفت مریدم کفت شکر) شد ازین رنج و روضه عیف آواز و نکرا کادی نیجه سن خسته ایندی اولدم صاغر ایندی
شکر الحمد لله رنج و روضه عیف بیزار اولدی و برانکار اولدی (می) کین چه شکر ست او مکر با مایست) کقیاسی
کردوان کز آمدست * بوله دیو که بونه شکر در واریسه او بزمه مکرید وضد رصاغر بر قیاس ایلدی او قیاسی
کرو بر عکس کلدی (می) بعد از آن کفش چه خوردی کفت زهر * کفت نوشت یاد افزون کشت تهر * اندن صکره
صاغر مر ایضه ایندی سکاوش اولسون نه ییدل مر ایض زیاد بخصور اولد یغندن زهریدم دیدی صاغر مر ایضه ایندی
سکاوش اولسون مر ایض قهری زیاد اولدی * منوی * بعد از آن کفت از طیبیان کیست او * که همی آید بچاره
پیش تو اندن صکره صاغر مر ایضه ایندی طیبیلدن کیدر او که سنگ قنکه علاج ایچمکدن اوتری کاور * می * کفت
عزرائلی آید بره کفت یایش بس مبارک شاد شو * مر ایض زیاد غضبندن عزرائل کاور پوری دیدی صاغر
مر ایضه ایندی آنک قدی زیاد مبارک در شاد اول دیدی (می) که بر دین آمد بکفت او شادمان * شکر کش کردم
مر اعات این زمان صاغر خسته نک قندن طشره کلدی اول صاغر کز بدسته شادمان اولدی بی حالد دیدی شکر که
اول مر ایضه بوزمان رعایت ایلدم و آنک خاطرن اله ادم (منوی) کفت رنج و روضه عیف آنک مریدم) ماندن استیم
گوکان جفاست * رنج و روضه عیف ایندی بو همسایه بزم جاغز لک دخیمنه بر ییلد که اول همسایه جفا معندیدر
(می) خاطر رنج و روضه عیف آنک مریدم * تا که یغاهش کند از هر غط * مر ایض خاطر یوز سقط دیلیجی یعنی نامعقول
و ماستر و عیشی تا که در نودن کاخرا بلیه یعنی کونا کون خاطر شکن صاغر سوز و بلیه (می) چون کسی
کو خورده باشد آن بدی بشوراندلش تاقی کند مثلاً چون بر کسه برام زوضر و آتش اول اول آتش بد اول کسه نک
کو کانی بولاند و تاقی ایلور و منیم آغیوب آتی دهاتندن اخراج ایلور و مناسبتله کتلم غیظ ایچمک و تحمل و صبر و صمتنه کتلم
رشد و بویوریدر (منوی) کتلم غیظ ایست از آتی مکن * تا یابی در بر شربین صحن) کتلم غیظ یعنی غضبی بودن
قوللری حقیقه حق تعالی سوره آل عمرانده پیوریدر * (الذین یلقون فی السراء والضراء و الکافمین الغیظ
والباعین عن الناس و الله یحب المحسنین) یعنی اول جنت که آنک عرضی سموات وارضدر و الوالی سراده و نشراده اتفاق
ایلمن مقبل ایچون اعدا اولش دخی عین غضبه غضبی بودر و صبر ایلور ایچون دخی ناسدن عفو ایلنلر ایچون
اعداد اولشد و الله تعالی محسن اولنلری سوره عن ابی هریره رضی الله عنه قال علیه الصلوة والسلام من کتلم غیظا
و هو یشر علی اخاه ملاقاته قلبه امن و ایمانا) پس حضرت خداوند کار پیوریدر دخی درون آتش غضبه غلیان و فوران
ایله کتلم غیظ اولدر که اول حینده اول غضب و خشی فی ابله و خشم و غضبه متعلق سوز و بوله نالمن و ایمان ایل
قلوبه من و عذر ایستیم من رنج و روضه عیف آنک مریدم) (می) رنج و روضه عیف آنک مریدم

کین سکن روسی * حیر کو * صاغر لک سوز لک نه چون کیم رنج و روضه عیف اولدی اول سوزدن طارادی بولد دیو که
بو حیر خفه عورتل و کاب قنی (می) تا بر بزم بر روی آنچه گفته بود * کان زمان شربیم خفته بود) تا اول نسیه فی کینکا
مرض حالده دیش ایدی آنک اوزر نه دو کیم یعنی سوز لک نه کوره جواب و بزم زیر اول زمان نیم شربیم شیری او بومش
ایدی اکا جواب و بر مکه و لچ ایله که اول ایلدن طاقم اولدی (می) چون عبادت بر دل او ایست * این عبادت
نیست دشمن * ایست * چون کیم عبادت دل اراملقدن اوتری و نسایه قلبدن اوزرید و عبادت نکد و دشمن
کاملقدردشمن کای دشمن مر اولوق دیمکدر مقصود اول بی تسلیه ایچون خاطر م صومق ایچون کلدی بلکه بی
بوحالت مر صده کور و بمرادی حاصل اولقدردی و سوزدن ایلدی (می) تا بیبندشمن خود و اترار) تا بیکدر خاطر موش
قرار * تا کند شک دشمنی ترار و ضعف کوره تا آنک زشت خاطری قرار طوبه * منوی * بس کسان کایسان رطیاعت
کر هشد دل برضوان و باب آن نهند) جوق کسه که انظر طاعتنا کراه و اعراض اید بچیلدر بومعی بعض نسخه ده
مکره واقع اولدی بی اوزر در اما کترواضع اولان نسخه لکده کوه واقع اولشد و بوقدر بر اوزر معنی جوق کسه که انظر
طاعت حقدن کراغدر در بر اقلی رضوانه و اول خداتک فوایه دورر ثواب انده ضمیره عاظمه راجع اولده ده جائزدر
و رضواندن مر ادا خازن جنت اولان یعنی آنک حفظنده اولان جنتدر بوقدر بر اوزر معنی جوق کسه که طاعتدن کراه
اولشد در آنک و کله قلبی جنته و اول طاعتک اجر و ثوابه و دیلر بس عالمی خالصه الله اولدی غنه بینه عبادتدن
کراه اولش اولور رتبه کمر (فن کان بر جوالقاه به فلیعمل عیالاً صالحاً و لا یشرک بعباده ربه احدا) آیت کریمه سنده میضادی
(ولا یشرک بعباده ربه احدا) قولی بان راتیه او بطلب منه اجر ایچمکده تقیر ایلر بس معلوم اولدی که طاعت و عبادتی
جنت و اجر ایچون قیاسی کراه او را بی مستلزم اولور (منوی) خود حقیقت معصیت باشد خنی * بس * در کارا
بوقنداری صنی) ریا ایل اولان و اجر و ثواب ایچون اولان طاعت خود حقیقتده خنی معصیتدر زیر و یا شرک حقیقدر
و کذاک اجر و ثواب ایچون اولان طاعت دخی شرک حقیقدن خالی دکلدر جوق کد روتیر که آتی سن صافی منور سن
(منوی) هم چون کر که همی بنداشتست * کونکوی کرد و آن بر عکس جنت * اول صاغر کبی ظن ایلشد در که
اوصاغر اولک ایلدی و او عکس اوزر و صجرا دی یعنی ظن و قیاسنک عکسی واقع اولدی * منوی * او نشسته خوش که
خدمت کرده ام * حق همسایه بجا آورد دام * اوصاغر خوش او ترمنکه خدمت ایلشم همسایه نک حقه بی بر نه
کتور مشم اما خبری بونکه * منوی * بهر خود او آتشی افر و خست * در دل رنج و روضه عیف (کندیدن
اوتری اوصاغر بر آتش یاغشدر رنج و روضه عیف کو کاند و کشد و بی اول آتله یاغشدر اهل ریا دخی طاعت و عبادت ایلدم دیو
قیاس ایدر خبر لری بوقه کند یلر ایچون بر آتش شعله لندر مشر و عاقبت ککند یلر بی اول آتش ایچر و سوخته ل
تیک لدر در بر ایلر اولان طاعتک نتیجه سی نارنجیم اولان مقرر در (می) فالتقوا النار الی اوقدتموها انکم فی المعصیه
زدتموها) فالتقوا بس اتقا و بر عیالیک النار الی شول آتشدنکه اوقدتموها فی ایضا ایدوب آتشدن مال ایلدی بکر خطا
رعصیان سبیلله انکم تحقیق سائر فی المعصیه کا لدره زددتموها از یاد ایلد کر * منوی * کفت بیغمه مریدک صاحب زیا
* صل انک لم تصل یاقی * روایت اولور که صاحب ریادن بر کسه قاقوب غار قیلدی بعد الفراق حضرت رسول
اکرم صلی الله علیه و سلم اکتم صل فالتک لم تصل یوردی اول کسه ارکان صلوتده خطا ایلدی زعم ایدوب قاقوب
استیاض ایدوب ارکان صلواتی بالتمام و الکمال برینه کتور و ب فارغ اولد قده و کامل و تمام اولد نه اعتقاد قیلد قده
حضرت رسول اکرم یودیلر که (لا صلوة الا بحضور القلب) یعنی صلوة کامله اولمز الا نیت خالصه و حضور قلبله مجرد
ارکان مخصوصه نک بکمالها اولد سبیلله حقیقت صلوة کامله لازم کز با که حضور قلب و نیت خالصه دخی شرط
تکمیلدر * منوی * از برای چاره این خوفها * آمد اندر ره غمازی اهدنا * * * * * ان نماز را میسازای خسته
با غماز صالین و اهل ریا * یعنی بوحضور قلب و لمق و نیت خالصه ایل نماز قیامق و خولر نک و بونزه طاعت سائر
فخا و نک چاره سندن اوزری هر غماز ایچره سوره فاتحه قرآنی واجب اولدی (اهدنا الصراط المستقیم) دینلک
لازم کلدی یعنی الهی همان سکا عبادت ایلرم و هر خصوصه همان سندن عون و عنایت طاب قیلورم سن بره
هر حالده صراط مستقیم هدایت ایلد که اول اهدنا یعنی صراط مستقیم هدایت ایلد بکیم غمازی قارشد مره
ای خدا اهل ضلال و اهل ریا نک نماز نه دیمک معصیاتی متضمندر بر نیت خالصه سی اولمز اهل ریا نک نماز صراط
مستقیمدن خارجدر و سوره فاتحه نک بوحله کافیه ته بی جلد رابعده و حی کردن حق تعالی بوسی علیه السلام
سیانده نیت اولشد در * منوی * از قیاسی که بکردان کر * * * * * زین * صحبت ده ساله باطل شدیدن) اول بر قیاسی که
اومد کور اولان صاغر اختیار قبول ایلدی بوقیاس سبیلله اون * لاتی صحبت و دوستلق باطل اولدی * منوی *

الیه مادامکه نورین سنده حاصل الیه مجرد قیاس واستدلاله حاصل اولان معنایه اعتبار بوقدر قیاس سنده
 واستدلاله خطا ایلش قتی چوقدر * منتهوی * کاتب آن وحی زان آواز مرغ * برده غنی کو بود همباز مرغ * اول
 وحین کاتبی مرغ اول آوازندن برطن ایلشکه اواناز مرغ اوله یعنی حضرت عثمان رضی الله عنده مقدم کاتب وحی
 اولان عبد الله بن سعد اول مرغ الهی اولان حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم خلقه قوم شر یفقدن ظهور ایلان کلامدن
 کند ی به برطن ایلشکه اول کاتب وحی دخی اول مرغ الهینک شریکی اوله واکا وحی کلمش بود دخی اول حضرت کبی
 وحی حقه مظهر اولش اوله حال بوکه ظن و قیاس سنده اصابت ایلوب خطا ایلدیکه (ان الفن لا یغنی من الحق شیئا)
 حبسجه ظن و قیاس حقیقتدن بر شئی مغنی و مفید اولمز * منتهوی * مرغ بری زمره را کور کرد * نک فرو بردش
 بقدر مر لودرد * مرغ اکابر قناد اوردیکه کوزنی کو ایلدی یعنی آنک چشم باطنی نور ایمانه منور اولش ایکن
 حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اکابر برهمه اوردیکه آنک چشم باطنی کو ایلدوب حقیقت بین اولقدن دور
 والدی اشته ای مر لودرد که قهرنه ایلندی یعنی قهر جفته واصل ایلدی * منتهوی * دین بکسی یا بطنی هم شمای *
 درمیتقد از مقامات سما * اکاه اولیکز بر عکس سبیل به برطن سبیل سزدخی * سالت مقام لردن آغنی دو شیکز
 بویست و ما بعد سنده اولان ایات شریفه اگرچه حضرت حق لساندن هاروت و ماروت خطاب ایلک طریق اوزره واقع
 اولشد لیکن مقصود کند یله طاعت و فضیلت اسناد ایلدوب عجب و غرور له متصف اولان کسه لره تعریف و تعلیم
 ایچون دینلشد رکان یورور که ای هاروت و ماروت سیرتو اولان اعل عجب سزدخی اکاه اولک یا عکس نورایت
 دیاعاری اولان ملکیت و روحانیت سبیل و یا خود مجر دظن و قیاس له مقامات عالیه دن و سیماسیا اولان مراتب
 سامیه دن مرتبه اسفل و منزله خیرایت و نقسانته و شاکه دیک اولور (منتهوی) کرچه هاروت و ماروت و فزون *
 از همه برام سخن الصافون * سورة صافات و آیت کریمه به اشارتدر (و اما ان الاله مقام معلوم) جناب عزت
 ملائکه لساندن علی طریق الحکایه یورور که (و اما ان) بزدن هیچ بر ملائکه بوددر (الاله) الا انک یچون واردر (مقام معلوم
 معرفتده و عبادتده و قربت و اطاعتده بر مقام معین و معلوم واردر من بعد اول مرتبه دن مرتبه آخره تجاوز اید منزل
 یعنی حقیقت انسان کبی جامع مراتب اولوب هر آنده بر حاله متصف دکالدر بلکه بر حال اوزره برقرار درر
 (و اما ان الصافون) ملائکه بوددر بر لری یعنی تحقیق بر صفت اید بچیز از ادعای عاقلانده (و اما ان الصافون) و تحقیقا
 بر حق * هیچ زنده بس اید بچیز زنده لایق اولان شایلدن معنی بیت اگرچه هاروت و ماروت ایسه کرده و جلدن
 سخن انصافون طامی اوزره زیاده ایسه کرده جواب بویست اولور (م) بریده ای بدان رحمت کنند (بر منی و خویش منی
 کم تنید) بد لر لیدلکاری اوزره رحمت ایلک ملائکه اوزره و خود دینلک اوزره از طولک بومعی قافیه کم تنید اولدینی اوزره
 در اما بعض نسخه ده لغت کنید واقع اولشد بر تقدیر جبه ملائکه اوزره و خویش بین اولان موجب اوزره لغت ایلک دیک
 اولور پس حضرت خداوند کار قدس الله صوره العزیز و بومعه عبادات و طاعات له موجب و تکبر و زهد و عزت اولر
 معتبر و مستند اولان کسه لره تنبیه و تادید یورور بر لکه صقن عبادات و طاعات که مغرور اولان اگرچه هاروت
 و ماروت ایسه کرده و فضیله ده جلدن افزون ایسه کرده سخن الصافون اوزره پس انسانه لایق اولان شخوت و کبری
 تر لایدوب که تران و اهل بر ایه مقامات نظر ایجه (منتهوی) دین مبادا غیرت اید از کین * سرتکون اقتید در فقر زمین
 اکاه اولیکز اولیه که بوضودن غیرت الهی که باشی آشفته فقر زمیند دوشه سز * منتهوی * هر دو گفتند ای خدا
 فرمان تراست * ای امان و امانی خود نکاست * هر ایکسی ایندیلای خدا فرمان سکتدر سنک حفظ و اما انک من
 خود بر امان قنده در یعنی سنک اما انک سز هیچ امن و سلامت یوقدر * منتهوی * این همی گفتند و دلشان
 بی طبعی بچیز که ایدر مانع الیه * هاروت و ماروت یوروزی دید بیلر ایکن بونلر قلبی بشریت و حکومت جانبیه
 بیل برکت ایلدی و خفیه دید بیلر که دلان بچن کور بزدن که بونلر قول از زم افعال مدحدند در خصوص بالمذح
 شخ و قدر تقدیری نم الیه سخن دیکدر * منتهوی * خار خارد و فرشته هم نهشت * تا که تخم خویش بینی را نکشت
 بوا یکی فرشته نک خار خاری هم قومدی یعنی بوا یکسینک درونلر نک تقاضا واضطرابی هم بونلر حضور بر ممدی
 تا که خود بونلر نخه فی انکی یعنی قلبلر نک تقاضا و انتلابی عاقبت بونلری خود بین ایلدی و بی آدم
 حقتده طعن و لومه متعلق سوز و بیلدی * منتهوی * بس دمی گفتند کای اراکیان * بی خبر ازیا کی روحانیان
 پس هاروت و ماروت ایسه و برای اراکایان یعنی ای عاقلان ایدر من شوق اولان آدمیلر ای روحانیلر با کسکندن
 بی خبر از * منتهوی * ما برین اردون تشبه می کنیم * بر برین ایم و شکر و بریم * بونلر کسکندر که بونلر اوزره
 تقدر طره و زنی عبادات و تسبیحاتدن نورانی برده حاصل ایلر زمین اوزره کلور و شادروان اوزره یعنی آسمان اوزره

طاعتادن نورانی برده لطف و روز زمینه کاوران و عدالتدن سایبان اورور زوداد و حکومت بساطتی دوشه در
 شادروان سایبان و متعش دوشکه و سوله قالی به در بر لوراده عدالت و حکومت بساطتدن استعاره اولور (منتهوی)
 عدل توزیم و عبادت اوزیم * باز هر شب سوی کردون بر بریم * عدل جمع ایدر روز و عبادت کتور برز کبر و هر کجه
 آسمان جانبیه پرواز ایدر (م) تاشوم ایچوبه دور زمان * تانیم اندر زمین امن و امان * نادور زمانک ایچوبه سی
 یعنی زیاده عجبی اولور زمانمینه امن و امان قوروز بین الناس عدالت اوزره حکومت قیلور زیدیلر * منتهوی *
 این قیاس حال کردون بر زمین * راست ناید فرق دارد در کین * اما غافلر که اول ککردونک حالنک زمین
 اوزره قیاسی راست کلز کینده فرق طوری یعنی حال ککردونک حال زمینه له مایند منتهای فرق عظمی واردر پس
 اول مرتبه اعلانک حالی مرتبه اسفلک حاله قیاس ایلک عدم معرفت و کمال جهالتدن ناشی اولور بومنه سبیل
 مرتبه اعلای صاحبی اولنلره مرتبه اسفلده فلان جهلادن ستر احوال و کتم اسرار ایلک ایچون ارشاد یورور
 ز بر امر تبه سفلده فلان جهلا مرتبه علویه اولان عرفانک احوالی ککندیلرک حاله قیاس ایلدوب طعن
 و ملامت ایلر نه سبب اولور * در بیان آنکه حال خود و همی خود پنهان باید داشت از جاهلان * منتهوی *
 بشو الفاظ حکیم برده * سر هم سنجانه که یاده خورده * بر نوع برده مضاف اولان حکیمک انطاطی ایست
 حکیمدن مراد حکیم سنایی حضرت نذیر که عیون ادر لک ناسدن مستور اولد قلمی ملائکه ایلر ایلر پرده به منسوب
 قیلدر و انلرک الفاظ شریفه می بوم صرع در که یورور هم انده باش فوکه شراب ایچمشن یعنی شول مقامدن
 شجوا و ایتمه و اصحاب صورت و اهل طبیعت اولنلره مستلکی کشف ایتمه و راز کی اچه که انلرک طعن و تنقید مظهر
 اولور سن و ککند یکی انلر مایند مسخره و ضایع قیلور سن دیک اولور * منتهوی * چونکه از بختانه مستی ضال شد *
 تسخر و باز بچه اطفال شده مثلا چونکیم بختانه دن بر مست کراه و ضال اولدی اطفالک او بونجی و مسخره می اولدی
 * منتهوی * می فتد اوسوسه بر هر ره می بزد کل وی خنددش هر ایلای * اول مست هر بر ولده طرف بطرف دوش
 بالحق ایچنه و هر بایله اکا کور * منتهوی * اوچنین و کور دکان اندر پیش * بخت از مستی و ذوق میش * اوست بونک
 کبی حالده و او غلج قمارنک اردنده اطفال انک مست ککندن و انک شرابنک ذوقدن بختدر پس مست می خدا اولنلر
 اطفال شریعت و صبیان عالم صورت اولنلرک قنده مست شراب اولنک اطفال مایند اولن کبی کیدر (منتهوی)
 خلق اطفالند جز مست خدا نیست بالغ بر زهیده از هوا * مست خمدادن غیری اولان خلق طفالدر هوادن
 فور تلش کسه دن غیر سی بالغ دکالدر بالغ اولنلر ولی الله اولنلر در اکر سن و سالده تازه ایسه ده و صبی و نابالغ هوا و هوس
 مرتبه سنده فالنلدر که مالخورد پیر ایسه ده نته کم بومعه بونلر کی بی بر بر منصف خوش دیمشدر (بیت) دیدی
 بر بره بر کسه کل اوغلان * دیدی اول داخی بالغ اولدم بن * ولیلکه ایریچک بالغ اولور) ولیلک اولسه اوغلانک اولور
 * منتهوی * گفت دینا لعب و لهو مست و شمای * کور کید و راست فرماید خدا * خدای تعالی کلام مجید سنده دینا
 لعب و لهو در دیدی و نضای انسان اطفال مست حضرت خدا راست یورور تبه که سورة عنکبوتده (و ما هذه الحیوة
 الدنیا الا لهو و لعب) و قال ایضافی سورة الحديد (اعلموا انما الحیوة الدنیا لهو و لعب و زینة زفاف اخر ینکم و تنکون
 فی الاموال و الاولاد) (منتهوی) از لعب بیرون رفتی کور کبی * فی زکات روح کی باشی زکی * تنکبوت لعب و لهو دن طشره
 ککند و ککند یکی باز بچه دینادن خلاص ایتمک کور ککن فی طهارت روح بچن بال اولور سن * منتهوی * چون جماع
 دفل دان اس سونی * نه دمی را نسد ایچای قتی * مثلا بوشم و نه مستوب اولان جماعی طفل نابالغک جماعی کبی
 بلکه اول شوم و نه منسوب اولان جماعی ناس بود نیاده مور و روعله کتور ررای جوان طفالک جماعتدن مراد اولدر که
 برایکی طفل بی عقل بر بره کلوب لعب طریق له بری ابری عورت اولوب بری بر لره بوجه تعلیم جماعت قیلوب
 ملائکه ایدر لری ایکن خاصیت جماعتدن انلرده اثر اولوب نتیجه جماعتدن بی پره و بختدر * منتهوی * آن جماع
 طفل چه بود بازی * با جماع رستی و غازی * طفلک اول جماعی ندر بر بازیچه در بر غازی و بر رستک جماعنه
 نسبتله پس اطفال سیرت اولان اهل شوم و نک مجامعتدن دخی رجال حکمنده اولان اهل کماله نسبتله بویه قیاس ایلد
 با خصوص که بوا دل شوم و نک جماعی مجرد حظ نفس ایچون اوله کندوبی زندان حصن ایتمک ایچون اولیه و نه ککندر
 عباد الله اولای ایچون مباشرت قیلره رجال مرتبه سنده اولنلرک جماعی بونلرک جماعنه بکزه من اولانلرک جماعتدن
 مرادی مجرد حظ نفس دکالدر بلکه تکثیر عباد الله نیت ایلد ککندن ماعد ایچنه نیجه امر ایلد یغه و حکم
 خفیه انلرک انسانله اولان معامله سنده موجوده در و بوجالک جماعتدن مراد انسانله اولدینی تقدیر اوزره در
 اما کندی روح لریه و یا خود اعمال حسنه لریه و یا خود جسته اولان حور بیلرک جماعت ایلری مراد اولور سه

اول مذکور اولان اسم حساسی طلب قیاسی و معنی خایلیله ذاکر اولورسه نه کی مورور * منوی * از صفت
وز نام چه زاید خیال * وان خیالش هست دلال وصال * صفقتن و نامدن نه طوغر خیال طوغر مثلاً الله جناب
حقه علم کیم در وصفی لطف و کرم کیم در مثلاً بر کسه بواسطه صفقتی ذاکر ایله اول ذاکر بوندن بر خیال طوغر
و اول خیال اکاد لال وصال اولور (م) دیده دلال بی مدلول هیچ) تا باشد جاده بود غول هیچ ای عاقل و داناسن هیچ
بر مدلول لال کوردکی یعنی کور مدک زبر اهر دلیل البتة مدلول مستلزم اولور تته کم جاده غولی مستلزم در زرا
ناظر بق اولیه هیچ غول او از مراد خبر نه برده که دلیل اوله البتة مدلول مقرر در دلیل مدلوله و ران معنایه جاده و بول
دینور و هر بول ایسه اگر صوری و اگر معنوی و هر زن و غول سر اولور پس هر اسم وصفی و موصوفه دلال و معنی
و موصوف اکاد لال در (منوی) هیچ نامی بی حقیقت دیده * باز کاف و لام کل کل جیده * هیچ معنای و حقیقتی
بر اسم کوردکی کور مدک زبر اسمی از اسمی اسم ممکن دکانر و اسم دخی بلاملاحظه اسمی ذاکر اولر تته مفید
و نافع دکانر پس بر اسمی بلا ملاحظه اسمی آکفدن منقطع اولر کی اولر لایا کلک کاف و لامن ذاکر قیل به دین
کل دوشور دکی دوشور مدک * بیت * اغز طلموی اولور بال دیکدن * یا بالک حال بولوری حال دیکدن * پس
لازم اولر یک ذاکر عن غله و بلا ملاحظه اولیه بلکه موصوف ملاحظه سی و معنی طلبی ایله اوله * منوی * اسم
خواندی و معنی را بچو * مه سیالادان نه اندراب جو * ای ذاکر اسم الهی چو * کم حروفدن مر کب اولان
اسمی او قودل و ذاکر قیل دل بوری انک معنای طلب ایله که الفاظ و حروف آب چو کبی و معنی انده منعکس اولان
ماه کیم در پس ماه کبی اولان ذات الهی بی لفظ و اسم طلب ایله بلکه بالاده و مر تته اعلا ده بیل و عند اهل تحقیق
بواسطه ملاحظه اصل اسماء الهی دکانر بلکه اسماء الهیه ناک اسماء الهیه یعنی اصل اسماء الهی معنی اولان ذات
اوصاف معینه سیدر مثلاً رحن ذات من له الرحمة و قهار ذات من له القهر و قادر ذات من له القدرة در بوصف
حق اولر سیدر و بوجن و قادر و قهار اسمی بلکه حروفدن مر کبه در اول اسم الهی ناک اسمی در کاسمندن مراد و حروفدن
مر کبه اولان اسم اولور و معنای ناک غیر در زبر اصوات و حروفدن متالف و اختلاف ام و اعصار له مختلفه در و المعنی
لایکون کذلک و اگر اسمندن مراد صفت الهیه اولور و کما هو رأی الشیخ ابی الحسن الاشعری قدس الله سره العزیز
من وجه معنای عینی و من وجه غیر در پس بوجه بحد چو در محصل کلام اسمندن مراد حروفدن مر کب اولان
اسم دکانر و اگر حروفدن مر کب اولان اسم مراد اولدی (فَاعْبُدْهُ مَخْلَصاً) آیتنه و دخی (وما امر و الا لعبد و الله)
آیتنه اولان لفظه الله عبادت اولق لازم اولور دی پس مراد حروفدن مر کب اولان اسم اولدی یعنی بوندن معلوم
اولور اما حروفدن مر کب اولان اسم عین معنای در و محضاً معنایه دالدرین کسه له لاله ضعیفه سی بودر که ذیر لفظه
و حروف اولان اسمندن مراد عین معنای در زبر مثلاً بر کسه ناک خاتونک اسمی زینب اوله و قولینک اسمی بهرام اوله
زینب طالق و بهرام زاد اولسون دیسه طلاق و عشاق معنایه واقع اولور اگر اسم معنایک غیر اولیدی طلاق
و عشاق معنایه واقع اولر بلکه حروفه واقع اولق لازم کوردی مقصود اولر دکانر جواب بودر که شوزینب و بهرام
لنظیر له غیر اولان ذات مطلقه و معنای در یمل اولور کر بوله دیک اوله بلکه اسم عین معنی اوله لسان از و ره
نارک اسمی استمری یا تر و خاتونک اسمی ده نامزد بتردی حال بودر که کل پس اصوات مقطعه و حروف مؤلفه دن اولان اسم
نیجه عین معنی اولور * منوی * کر حرف و نام خواهی بکذری * بالک کن خود را ز خود دین یکسری * اگر حروف
و معنای استه که یک معنی و عالم معنایه اوچه من بالک ایله کند یکی اخلاق و اوصاف کدن بالکلیه تا اوصاف خدایه
تحت اوله من و معنای حق الیقین بیلدن و مشاهده قیلدن * منوی * جمع و آهن را آهنی بی رنگ نو * در ریاضت
بی رنگ شو * آهن کی آهن کدن بی رنگ اول یعنی مصفا اولر و صیقل بول ریاضت رنگ سز آینه اول یعنی
کم رنگی زینکار ما و آهن آینه و شمع لایق و ذاکر قیل و کدن و کدن بالک ایدوب رنگ کثرت و تفرقه دن مصفی قیل
* منوی * خویش را صافی کن از اوصاف خود * تا بدینی ذات بالک صاف خود * کندی یکی صافی ایله کندی
اوصاف کدن و نقیصاتی اولان اخلاق کدن تا اخلاق ربانیه ایله و اوصاف محمدیه ایله متصف اوله سن و کندی صافی و بالک
اولان ذاتی کوه من که مراد حقیقت محمدیه در که (انامن نوراً و انما نور من نور) حدیث شریف و کدن و کدن
تحت قیل معنی حقیقت محمدیه در * منوی * بی اندر ل علوم بیاب * بیاب بی معنی و اوصاف شومر تبه
در ریاضت که در علوم ایستادیم اسلامی کور در کتاب معنایه و مزو معنی و استاد سز * منوی * کف
معنی است از معنی کور و هم کور و هم هم * حدیث رسول علیه السلام ایتر که بنم امتدن بعضی کسه بنم
هم و هم هم * حدیث شریف اشاره اندر که او در ریاضت اندر که حدیث شریف روایت یوردر (قال علیه

السلام و ددت انی قدر ایت اخواننا قالوا یا رسول الله السبا اخوانک قال بل انتم اصحابی و اخواننا الذین یأمنون بعدی
و انافرطهم (علی الخوض) مرتبه اخوت هم کور و هم همت او انی اقتضای در نور اخوت و ولایت یله بونرک جانی بیغیر
علیه السلامی و نور نبوت و ولایت یله بیغیر علیه السلام بونری کوردر * منوی * مر مر ازان نور خندان شان * که من
ایشان را همی یتیم بدان * انرک جانی بی اول نور الهی کوردر که بن اندری اول نوله کوردر (م) بی صحیحین و احادیث
و روایت * بلکه اندر مشرب آب حیات * صحیحین سز یعنی بیغیر علیه السلامی بونر مسلم و بخاری کانیسز و احادیث
و روایات سز بلکه آب حیات کبی اولان کوکل مشرب بنده کوردر و آینه دله مشاهده قیلور و بونر اول طاقه
علیه در که هر بری حدیثی قلبی عن ربی در روان لی قلباً و عصیت له صیت الله قولنک معنی و می ایله متصف اولور و علی
اسانید و روایتدن اخذاً بجز بلکه دائم و باقی اولان علیدن اخذایدور (کما قال ابو بکر قدس الله سره العزیز خطاباً
للعلماء اخذتم علمکم من عین منیت و اخذنا علمنا عن العین الذی لا یموت * منوی * سر امینا لکریا بدان *
رازا صیغنا عرایا بخوان * امینا لکریا قولنک مر فی نیل اصیغنا عرایا کلامنک را زنی اوتیکه بومر تبه
ایر نری صحیحین و روایت آب حیات مشرب بنده اولان ار ندر در بعض نسخه ده دخی سر امینا لکریا بدان و از اصیغنا
عرایا بخوان واقع اولر در بیجا ده واقع اولان کلام مذکور بوموافق اولور و بونرک قصه سی دیباچه ده مرور
ایله درانده طلب اوته (منوی) و در مثالی خواهی از علم نهان * قصه کوز و رومیان و چینیان * و اگر علم نهانیدن
بر مثالی استرک و مجرد تصفیه قلبه علوم و امر اولر کشفنه دلیل و برهان طلب ایله رست و چینیلر دن قصه
سویه انرک قصه سی بودر (قصه مر) رومیان و چینیان در علم نقاشی و صورتگری * منوی *
چینیان کشفنه نقاشی * رومیان کشفنه مارا کورفر * چینیلر ایدر نقاشی تر و رومیلر ایدر بلرزم ایچون
کورفر و اردور و رقی و لطافت برده زیاده در * منوی * کفت سلطان امتحان خواهم دین * کرشماها
کیست در دعوی کزن * پادشاه ایدر یو خصوصه امتحان ایلم کرک پادشاهدن مراد دیوان علی
شر حنده اسکندر ذوالقورین در دیمشکه سز زدن دعوا ده کزیده و مختار کیمدر * منوی * اهل روم و چین چون
حاضر شدند * رومیان در علم واقف بیدند * اهل چین و اهل روم یعنی چینی و رومی اولان نقاشی چونکم حاضر اولدیلر
رومیلر علمده واقف و عارف تر ایدیلر * منوی * چینیان کشفنه خانیه بما * خاص بسما ایدیلر ان شاع * چینیلر
رومیلر دیدیلر بر خانه بی خاصه تسلیم ایدیلر و بر خانه سزک لایق و مخصوص سزک اولسون * منوی * بودد و خانه مقابل
دربدر * زن یکی چینی ستر در دی در کفر قیو قیو مقابل ابکی خانه و ارایدی اول ابکی خانه دن برقی چینی و برقی رومی
الهی * منوی * چینیان صدرنک از شه خواستند پس خزنه باز کردان ارجشند * چینیلر پادشاهدن بوزرنگ
استدیلر پس اول عزیز و سعادتمند پادشاه خزنه سی اچدی * منوی * هر صباحی از خزنه رنگها * چینیلر اتر اتر
بود از عطا * هر صباح خزنه دن رنگلر چینیلر عطای شاهیدن وظیفه اولدی * منوی * رومیان کشفنه
نقش و نه رنگ * در خور اید کار را جردن دفع رنگ * رومیلر دیدیلر دفع رنگدن غیر کاره نقش و رنگ لایق کلز یعنی نرم
کار بزمه لایق اولان نقش و رنگ لازم دکانر بلکه دفع رنگ ایلیوب تصفیه و تزکیه قیامی کفایت ایدر دیدیلر (منوی)
در فر و ستمد و صیقل می زند * همچو کردون ساده و صافی شدند * رومیلر قیو بیغلیلر و صیقل آوردیلر فلک کبی ساده
و صافی اولدیلر و درون خانه بی مصفا و مجلا قیلدیلر پس صافی و بی رنگ اولنک فضیلتی بویتمله اشارت ایدوب بیوزرلر
منوی * از دو صد رنگی به بی رنگی رهست * رنگ چون ابرست و بی رنگی مهست * ایکی بوزرنگی لکدن
رنگسز بلکه بر بول وارد در رنگ سحاب کیمدر که عجب ایدر و رنگسز لک بر ما هدیه کجایی مشور ایلر * منوی * هر چه
اندر ارض و بی و تاب * ان را خردان و ماه و آفتاب * ایرده هر قدر ضیا و نور کورده سن آتی اختر دن و ماه و آفتابدن
بیل پس الوانده اولان لطافت و تاب اکایی رنگلر هر تبه سندن حاصل اولور * منوی * چینیان چون از عمل فارغ
شدند * از بی شادی و دله های زند * چینیلر چونکم عملدن فارغ اولدیلر سرور دن اوتری طبلر اوردیلر * منوی *
شه در آمد دید انجیا نقشها * می رودان عقل را و هم را * شاه کادی نقشلری کوردی اول نقشلر عقلی و فهمی قادی
وانرک بالدیکی نقش کوروب حیران اولدی * منوی * بعد از ان آمد بسوی رومیان * برده را بالا کشیدند از میان
* اندر نکره رومیلر جانیبه کادی اورتادن برده بی یوقر و چکدیلر * منوی * عکس آن تصویران کردارها * زدیبران
صافی شده دیوارها * اول تصو بر و اول عملرک عکس * کوردی بوصافی و مجلا اولمش دیوار از و ره کوردی بورده
(منوی) هر چه انجیا دید انجیا به * دیده را از دیده خانه می رود * هر نه یک پادشاه انده کوردی بورده
ایو کوردی یعنی چینیلر خانه شده کورند یکی نقش رومیلر خانه شده دخی بهتر کورند یکی بر سر تبه ده کورند یکی

دیده بی دیده خانه دن قاردی یعنی خانه چندان و در وقت بصری خطف ایلدی بومصرع انک کایله اماره
 واضع سندن نگایه اولور زاده باری و شارق اولان شیک خطف ایلدی شاندن دیرس بوحکایه ده واقع اولان
 بادشاهدن مراد حضرت حق اولور و چینیلردن مراد علمای رسوم اولور که انرا خانه دیلر نه انواع علوم و سیه ایل
 تشر اوور شلرد و ویرلردن مراد دخی نه اید بکنه بویته له اشارت یورور * منتهوی * رومیان ان صوفیاست
 ای پدر بی زنگار و کتاب و بی هنر ای پدر و ویرلردن مراد اول صوفیلردن بونلر کتاب و تکرار دین مستغنیلر و هنر سزدر
 یعنی هنر و ویرلردن بی بهره لروکت علوم و سیدن و انک درس و تعلیم تکرار ایلدکن بریلدر * منتهوی * لیک صیقل
 کرده بدان سینه * باز و زار و بخل و حرص و کینه * ولیکن اول سینه لری صیقل ایللدر او یله سینه لره کینه لردن
 و سز لردن و بخلدن و شمش و تندن یا کدر بویله دیک دخی و جهدر لیکن حرص و آز و بخل و کینه لردن باله اولان سینه لری
 اغیار و ماسوی زنگارندن صیقل ایللر و مصطفی له ذکر الله صافی و بخل ایللدر * منتهوی * ان صفای
 اینه وصف دلست * صورت بی منتها از قابلیت * اول آینه نک صفای و صف دلدر یعنی رومیلردن یاری آینه
 صافی ایللدر کارندن مراد وصف صفای دلدر که صورت بی منتهایه قابلدر یعنی دلکه صافی اوله نمایند صورت
 و نقوش و اشکالک انده نمایان اولسه قابل اولور * منتهوی * صورت بی صورت بی حد غیب * زانیه دل نافت
 بر موی رجب * عالم غیبی حد اولان صورت سز صورتی آینه دلدن بیلدرادی موسی علیه السلام اوزره جیبندن
 که مراد بیضا در که بی صورت آنک اوصورتدر (ادخل بدلی فی جیبک تخرج بیضا من غیر سوه) (آیت کریمه سی
 یوم عتابه نه سادت ایلر * منتهوی * کرچه ان صورت نکجه در فلک * فی بعش و فرش و دریا و ملک * اگرچه
 اوصورت فلک صغیر عرش و فرش و دریا و ملک دخی صغیر * منتهوی * زانکه محدودست و معدودست ان آینه دل
 ساند حد بدان * زیرا که فلک و عرش و فرش و دریا و ملک محدودست و معدودست و دریا و ملک کواکب آینه سنده
 بیل پس صورت غیبیه مظهر اولی آینه دلک شاندن اولور و بیلدره واقع اولان صورتدن مراد صورت الهیه در
 و حق تعالی به صورت اطلاق عند اهل السنه یا زدر کما قال فی الحدیث ان الله خلق آدم علی صورته ای علی
 اسمائه و صفاته پس صورت الهیه در مراد اسماء و صفات الهیه اولور و ذات الهی مع جمیع اسمائه عرش و فرشه و عالم
 و سمکه صغیر کاوردی الحریف القری لایسعی ارضی و لاسمائی او بواجر ام عالیه و اشیا کثیره نک تجلیات الهیه به
 وسعت و استعدادی اولر بی انکه وندر که بونلر متناهی و محدود در صفات الهیه ایسه لایتنها هیدر اما آینه دل
 عارفه حد و نهایت یوقدر و اهدا صورت بی منتهایه قابلدر اگرچه عالم دخی مظهر تجلیات الهیه در لیکن جمیع اسماء
 و صفات تجلیاتی اولعه انده وسعت یوقدر و جمیع اسماء و صفات مرآت اولعه قابل دل انسان کاملدر فافهم (منتهوی)
 عقل ایجا ساکت آمد یا عقل * زانکه دل با اوست یا خود اوست دل * عقل حضرت خدایک کو که تجلی ایللر
 کیفیتندن یا ساکت کلدی و یا خود حیران و ضال اولدی اول جهته که اول حضرت دلله و یادل آنکه میدر
 و یا خود دل اومیدر نفس الامر ده و معنی حیرت که مشایخ عظامدر که بونلر عجز قلملردن لاسمائه اند
 غایبه از حدانیه و لدن مراد منوری الشکل اولان لحم یاره دکدر بلکه قلب و قاله ده انواع تجلیات تجلی اولان
 ذاتدر اوله و لیکن کوکل ندر * میت * ندانم حال او عکس دل ماست * و یادل عکس حال روی زیاست * دل اندر
 روی او اوست در دل (مر اوشیده کشت این راز مشکل) دین کاشن راز حاجی بومضونه اشارت ایتلر و بویتری
 بومعانی تأیید ایچون بوجله مناسب و بایله * منتهوی * عکس هر نقشی تناسب ناید * بیز دل هم با عدد هم بی عدد
 هر نقش انکاسی طوغمز و منعکس اولر تا بد هم عددله هم عدد سز اولان کوکادن غیری به یعنی هم وحدتله
 هم کثرتله متصف اوله و مرتبه جمیع الجمی بولیه که انسان کاملک قلبیدر که مظهر ذات و صفات متکثره در
 * منتهوی * تا بد هر نقشی نو کاید بر * می نماید بی حجابی اندر و تا بدی هر یکی نقش که اول کوکل اوزره کاور
 بر حجاب سز کوکل ایمر اول نقش نو کاید بر * منتهوی * اهل صیقل رسته انداز بونلر * هر دمی سینه حوی بی درک *
 اهل صیقل بونلر سندن نور نلدر در هر ردمده بی توقف بر خوب کوردر یعنی صوفیان اهل صفا بونلر و بومر نه سندن
 خلاص اوللر هر ردمده جناب حقیقتدن بر خوب تجلی مشاهده قیللدر اگر خوبی ده یا مصدیه اولور و هر ردمده
 حضرت حقدن خوبی و محبوبی کوردر دیک اولور * منتهوی * نقش و نقوش علم را بکده اشکند * رایت عین الیقین
 افراشکند * نو اول علم را بیلدر که علم نقشی و نقشی و در علم الیقین علمیه نه جهات بیلر و حق الیقین مرتبه سنده
 ایوب مشاهده عیانیه حاصل ایللدر (منتهوی) روت و در و روشنائی افراند * نقوش و نقوشانی افراند * فکر
 بونلردن سندن و روشنائی بوللر افراند * فکر و روشنائی افراند * فکر و روشنائی افراند * فکر و روشنائی افراند

اولور را کور و غرق معنایه اولور و سراسر ادالور و اولور کال بغلق مراد اولور سه کال تعظیمدن کایه اولور و تقدیر کلام
 بونلر قلبدن فکرت و اندیشه کندی انک بدلی نورانیت بوللر و آشنای بخرقی و فضا و تعظیم مرتبه سنی بوللر بوللر
 اولور (منتهوی) مرکه کین جله اوزدر و حشمتدن * می کنند این قوم بروی ریش خند * موت که جمیع خلق اندن و حشمت
 و فقرتده درلر بوقوم موت اوزره ریش خند ایلر لر ز بر اسوت بونلر تحفه در کو با بر لید طعمه در پس اندن خوف
 ایتموب انک ظواهر الخوف اولدیغه کورلر * منتهوی * کس نیابد بر دل ایشان ظفر * بر صدف آید ضرر بی بر کهر
 انلر کوکای اوزره که ظفر بونلر یعنی انلر قلب و روحه که سه دن ضرر کلزا کرسن در سیک که بونلردن بعضی سیک
 وجودنه ناعدن ضرر کوکای بونلر قتل ایللدر جواب ضرر صدف اوزره کاور کهر اوزره کز کهر دن مراد بونده دلدر
 که مصرع اولاده ذکر اولندی صدقن مراد تندر * منتهوی * کرچه نحو و فقه را بکده اشکند * لیک نحو و فقه را برداشکند
 بوطایفه علیه اگرچه قواعد نحویه و مسائل قصیه بی ترک ایلدیلر و لیکن نحو و فقهی قالدیلر و اختیار ایللدر
 * منتهوی * تانقوش هشت جنت تانقوش * لوح دلشازا پذیر یافته ست * حتی مکرز جنتک نقشاری یلدر امش
 و طلوع قیللدر انلر قلبی لوحی قبول اید بی بوللدر یعنی بوضافی دللر قلبی لوحی او هشت جنت کندی
 نقشاری قبول قیللر بوللدر دیک اولور * منتهوی * برتر اند از عرش و کرمی و خلا * ساکتان مقعد صدق خدا * عرش
 و کرمی و خلادن اعلی تر لدر و خلا عرش و راسته دیرلر حضرت خدایک مقعد صدقنک ساکتاندر کما قال الله تعالی
 فی شأنهم فی سورة القمر (ان المتقین فی جنات و نهر فی مقعد صدق عند ملک مقتدر) بوجه دن صافی اولان و آینه
 قابله زیاضله صیقل قیلان حضرت زید رضی الله تعالی عنک حکایتیه و انک مشاهده و کاشفه سیک سیاتیه
 شروع ایدوب یورور (بر سیدن پیغمبر علیه السلام مرید را که امر و زجری و چون برخواستی و جواب گفتن او که
 صحبت مؤمنان حقایار رسول الله) بوسرخ شریف بوحديث شریف بقلم مضبوطه اشارتدر که حضرت حبیب اکرم صلوات
 الله علیه و سلمدن انس حضرت تری روایت ایلر قال علیه السلام (صبح نوم لید) حضرت رسول علیه السلام بر کونک
 صبا حده زیده دیدی زید پیغمبر علیه السلام او غلقیدر (کیف اصیبت یزید) نه حاله صبا حده داخل اولد ای
 زید (قال اصیبت مؤمنایار رسول الله) زید دیدیکه صبا حده مؤمن داخل اولدم یار رسول الله (قال ان لكل شیء حقیقه فا
 حقیقه ایمانک) پیغمبر علیه السلام یوردر بیلر حقیقه افر شیک بر حقیقه و ارد پس سنک ایمانک حقیقی ندر عیان ایلر
 قال عزلت نفسی عن الدنیا) زید دیدی که نفسی دیندن دور ایلدم و عزل ایلدم (فاطمات نهاری) پس دخی کوندر زن
 صومر اولدم (واسهرت لیلی) و کجه او باقی ام (فکا فی انظار الی عرش ربی بارزا) بویاضت سبیل بر مرتبه واصل اولدم که
 کان بن نظر ایدرین ریمک عرشه ظاهر (و کانی انظار الی اهل الجنة یتمتعون و یلذذون) و کان بن نظر ایدرین اهل جنة
 تم و تلذذ ایلد کوری حاله (والی اهل النار عا وون) و اهل ناره نظر ایدرین اهل ناری بری بر نه کاب کی جعفر دلمری
 حاله کورورم تعالی عوی یعوی عو آندر عواض عینله کاب جعفر مسنه دیرلر و روایتده دخی (والی اهل النار
 یعدون) واقع اوللدر یعنی اهل ناره نظر ایدرین عذاب اوللدر قری حاله دیک اولور (قال النبی صلی الله علیه و سلم
 اصیبت قازم) حضرت پیغمبر علیه السلام دیدیلر که بازید اصابت ایلدک سترین کندی که لازم الله * منتهوی *
 گفت پیغمبر صبا حده زید را * کیف اصیبت ای رفیق با صفا * حضرت رسول علیه السلام بر صبا حده او غلقی اولان
 زیده دیدی ای صفا حده او غلقی رفیق نه حاله صبا حده داخل اولدک بویته مذکور اولان حدیث شریفده قال النبی
 علیه السلام صبا حده بوم زید کیف اصیبت یزید و انک معنای اولور (منتهوی) گفت عبدالمؤمنن بارز اوین گفت *
 کونشان از باغ ایمان کر شکفت * زید حضرت تری حضرت رسول صلی الله علیه و سلمه دیدی عبد مؤمن اولدیم حاله
 صبا حده داخل اولدم کما وقع فی الحدیث اصیبت عبد المؤمن کیر و اول پیغمبر علیه السلام زید حضرت تریسه دیدی
 نشان قی ایمان باغدن اگر ایمانک باغی اچلدی ایسه نشان سوله باغ ایمان اگر اچلدیسه دیک دخی جائز اولور و جبه
 اول فی حقیقه ایمانک قولنک معنای اولور * منتهوی * کفت تشنه بوده ام من روزها * شب تشنه تم ز عشق
 و سوزها * زید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه ایتدی بنیچه کونلر تشنه اوللشم کیچه عشق مرا تاردن
 او بومشم بلکه کونلر صام و کجه قائم اوللشم فاطمات نهاری و اسهرت لیلی قولنک مقهومی اولور * منتهوی *
 تاز روز و شب گذر کردم چنان * که زاسپر یک ذر ذر نولک نشان * حتی روز و شبیدن انجیل کذا ایلدم که سنانک اوچی
 سپردن کچر یعنی سنانک اوچی سپردن نیچه کچر سه بندخی روز و شبیدن اونه اوله کچدم (منتهوی) که ازان سوز حله ملت
 یکدیست (صد هزاران سال و یک ساعت یکدیست) هست از را و ایدر اتحاد) عقل راره نیست آن سوز افتقاد حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلمک او غلقی زید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه کندی واصل اولدی یعنی مرتبه دن

خبر و رب یوردر که یار رسول الله بر مرتبه به واصل اولدم که اول مرتبه دن نظر اولسه جمله ملل مختلفه و تجلی منمونه
بردر که اول مرتبه و حدت در صکه جمیع ملل مختلفه اند بر اولور بر اجماعی اول عین واحد اکراده کایسه و تجلی
مختلفه شدن ظهوره کاور و حقیقتنه نظر اولند قدده جمله سی بر اولور و بر مرتبه به نسبتله صد هزاران سال و یک ساعت
بردر که لامسه عند الله و لا صبح و لا ایام و لا شهر و لا اعوام بوجه ارض و افلاک و آفتاب و ماه تاب و جالا کدن
حاصل اولور عالم معناده بوکونه احوال فالور و بر مرتبه ده ازل ایل ابد که دخی اتحادی وارد ازل اکرادر که ابتدای
اولیه آخری اوله اید اکرادر که اولی اوله آخری اولیه ابتدای افتتاح جمیع موجودات آخر ازل و انتهای موجودات اول
ایدر پس موجودات و کائنات اعتبار اولند یعنی مرتبه ده ازل و اید بری بر سه اولش و ایجاد قیلمش زیرا ازل و اید
تباری مخلوقات و محدثات اعتباریه در مخلوقات و محدثات اعتباری بر طرف اولد قدده و وحدت مطلقه ظهوره
کد کده ازل و اید اند و متحد اولور محدث اولان عقلک بوجه یونی بو قدر افتقاد و تفحص واسطه سیله بیکه فی الحقیقه
(لا یعرف الله غیر الله و لا یصل الی القدیم حادث بل الحادث فان فی الازل و القدیم باق لم یزل * مننوی * کفت ازین ره
کوره آوردی سیار در خور فهم عقول این دیار حضرت رسول علیه السلام زیده ایستی بو بولدن قنی برارمغان
کتور بو دیار که یعنی بو عالم صورت دیارنک خلقنک عقلر نه و فهملر نه لایق نا بولنر اول عالمک رازی فهمه قادر اوله *
مننوی * کفت خلقان چون بینند آسمان * من بینم عرش ربا عرشیان * زید حضرت رسول اکرم علیه السلامه
یدی یار رسول الله خلایق آسمانی نیجه کوردر سه بن عرشی عرشیلرله اوله کوردرم نشه کم فکائی انظر الی عرش
بی باز ایدو جواب و بردی (مننوی) هشت جنت هفت دروخ پیش من * هست پیدا هجوت پیش من * سکر
جنت یدی دروخ بنم اوکده پیدا و ظاهر در بیت پرست اوکنده بت ظاهر اولد یعنی کبی * مننوی * یک یکن واهی شناس
خلق را * هجوت کندم من رجود را سیاه * خلقی بر را کرم در کمر منده بن بغدادی اربه دن اکلدیم کبی (مننوی) که بهشتی
کیست و یکه کیست * پیش من پیدا جو مار و ماهیست * که بهشتی کیدر و یکه کیدر مار و ماهی کبی بنم قدده
شکار در * مننوی * این زمان پیدا شده بر این گروه * یوم تبیض و تسود و جوه * سورة آل عمرانده اولان آیت
گرمه به اشارتدر (یوم تبیض و جوه) ذکر ایله یا محمد اول کوفی که انده نیجه و چهار یاض اوله یاض وجه بهجت
سرور و ذوق و حور و دن نگایه در (تسود و جوه) اول کونده نیجه و جوه سیاه اوله و سواد وجه استیلای ظلمت
سرماندن نگایه در (اما لذین اسودت و جوه هم) فاما شول کسه لر که و چهاری سیاه اوله (اکفرتم بعد ایمانکم)
ول مضمر در و همزه تو بیخ و تعجب ایچوندر یعنی بوندر یوم قیامتده دیه لر که نه عجب که سز کافر اولدیکن بعد ایمان
ایق دکلدی که کافر اولدیکن (فذوقوا العذاب بما کفتم تکفرون) پس عذابی ذابق اولنای کافر لر کفر بکنر سیله
و اما لذین ایضت و جوه هم) اما شول کسه لر که و چهاری ییاض اولدی (فی رحمة الله) انزل الله لر رحمتده در یعنی
شت و نعمتده در (هم فیها خالدون) جمله مستأنفه در تا کید ایچوندر کان سوال اولندیکه کیف یکونون فیها فقال
م فیها خالدون و معنی یت بوزمانده بو گروه یعنی طائفه کلینه و اهل یقیمه پیدا او هودا اولسدر قیامتده نیجه
جوه ییاض و نیجه و جوه سیاه اولسی بو دیاده آتی هر کسک سیماسند نور مشاهده ایل ییلور لر (مننوی) پیش اربین
رچند جان پر عیب بود در رحم بود و خلقان غیب بود بوند مقدم هر نه قدر که جان پر عیب ایدی یعنی دیایه
مژدن اول جان اگر چه عالم ارواحده دخی عیب لوی ایدی رحده ایدی و جلالیدن غیبده مستور ایدی الشقی من شقی
بطن الامن من محامات الجسم بعرف حالهم دییاده شقی اولان کسه والدیه می قرینه شقی اولدی جسمک علامت لرندن
رک حالی یلنور یعنی حضرت پیغمبر علیه السلام یوردر که الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه رواه
هر مرقضی الله عنه بطن امندن مراد ام کتاب و لوح محفوظدر زیر ام اصله دیر لر یعنی اصل اصلنده شقی شقیدر
سعید سعید در معنی یت الشقی یعنی شقی من شول کسه در که شقی شقی اولدی فی بطن الام ام الکتابده من محامات الجسم
سجارتک سیمالزندن بعرف حالهم خالاری معلوم اولور (مننوی) تن چو مادر طفل جازا حمله * هر کدر در زادنست
زاده * مثلاً مادر کبی جان طفلنه حامله در موت فی الملل و لادنک در دوزله سیدر تن بو دیاده برخاقون وضع جل
فکه قریب اولسه و آتی در دزدان اخذ قیله انک مقاری اولان کسه لر منتظر اولوردر که انک قرینه اولان جنین بو دیایه
حاله ظهوره کاور ایش الوجه می و اسود الوجه می تولد قبولور دیوهری منتظر اولور (مننوی) جمله جانهای گذشته
سطره تاجه نور ایدان جان بطریق کذلک بو دیادن آخرنه انتقال قیلان و گذشته اولان جانلرک جمله سی منتظر در
اول رحم ننده قرار یلین جان مسرور عالم آخرنه کونه طوع و بدو * مننوی * زنجیان گوشه خود را مستاد
و میان گوشه بس رستاد * زنجیلر بر او خود بزدنر زنجیاندن مراد اشقیاف و سقه و کفر در درو میلد بر لر

وقتی زیاده از برنج جعفر دندرد و میگردن مراد ارواح صلحا و بیاض الوجه اولان اهل سعادت در (مثنوی) چون بر آید در جهان جان وجود * این نماد اختلاف بیض و سود) چونکم جهان آخرت و وجود کجانی طوغه یعنی بطن نقدن عالم آخرت بر وجود کجانی فلقه ابرواح مایمنده اول مولود ک بیض و سود اولسند و اختلاف فالز زبر اول مولود اولان روح حقیقت حال ظهوره کاورشبه و اختلاف بر طرف اولور * مثنوی * کبر و زنیکی بر ندس رنگین * روم را روی بردهم از میان) اگر زنیکی اوله آتی رنگین ایلر و زنیکی اولنی هم اور نادن رومی ایلر و زنیکی سیاه روی اولنری نه سیاه روی اولان عاصیلر و کافر لویا خود عذاب مله کاری اولور و بیاض الوجه اولنری نورانی اولان صالح لویا خود ملائکه رحمت اخذ قیلور (مثنوی) تا از ادا و مشکلات عالمست * آنکه نازاده شناسد او مست مادامکه بر وجود آ نار چندن بوعالمه طوغه مشکلات عالمدر که آنک نه حالت و نه صفت اوزره طوغه حقی کسه بیاز اول کسه که طوغه مش آکار اواز در وجوده کلین شیئی ییلان شول اعیان نایبه به نظر قیلان اولیای عظامدر که انلردخی بر شی موجود اولازدن اول آنک حالته واقف اولور * مثنوی * اومکر بنظر نور الله بود * کاندرون پوست اوراره بود * یونام وجود کجانی ییلان مکر شول کسه اوله که الله نوریه نظر ایلیم که پوست ایچره اول ناظر نور الله اولان کسه یول اولور و اول کامل الله نوریه بواسط اشیا به نظر قیلور (مثنوی) اصل آب نطفه اسپدست و حوش * این عکس جان روی و حبش) سید هدر نک احسن التقوی (نا با سفل ی بردن نیم را) اصل آب نطفه آدمی بیاض و خوشدر کر کسه نطفه روی اولسون و کر کسه نطفه حبشی اولسون فرق یوقدر ولیکن رومینک جانینک عکس و بر روی روی به احسن الصورت رنگینی و بر روی حبشینک جانینک عکس و بر روی اول نیی و بولکی تا سفل السافلینه واقع تقویم و زشت شکله ایلر و میدهد ک فاعلی و با سفل ی بردن فاعلی عکس جاندر و یوقدر لطف و نشر مرتب وارد قافهم و بولکامدن مراد اولدر که روی بیاض یوزل اولان اهل جنتدن و اصحاب هدایتدن و حبشی اهل جهنم و اصحاب ضلالتدن عبارتدر یونلرک روز حقیقتده یوزلی بیاض و سیاه اولری ماده جسمانیه لزند دکلدر که اول آب نطفه در بیکه ماده روحانیه لزندند که حق تعالی ارواحی الست عالمندن ایکی قسم خلق ایلدی بر قسم بیاض الوجه کوش کبی و بر قسمی دخی سواد الوجه کوش کبی ننه کم حکیم نر مدیدن جامع الاصولده یوحیدینی ابوذر حضرت نرینه اسنادله روایت ایدر (قال علیه السلام ان الله تعالی خلق آدم فضرب بیمنه علی الیمنی فاخرج ذریه بیضاء کافضة فضرب یسراه علی الیسری فاخرج ذریه کالجمیة ثم قال هؤلاء فی الجنة لا ابالی و هؤلاء فی النار ولا ابالی) پس یوزله بیاض و سواد اولان جانلرک کسی آخر الامر روی کبی اولان مؤمنلره احسن التقویم شکلی و حبش کبی سیاه اولان کافر و فاسقلره اقیح الصور الکرمه الهیة بر شکل مستکره و بر العباد بالله تعالی (می) این سخن پایان ندارد باز ران * تا غنائیم از فطاس کاروان سوزنها یطوغز کیر و زیدک قصه سی جائینه سورنا کاروانک قطار لزند قالمیه لم بعضی قصه به مناسب اولان کلمات افله سندن جدا اولیم که صد دو ما سخن فیه اولدر که * مثنوی * یوم تبیض و تسود و وجوه ترک و هند و شهره کورد ن کره * یوم قیامتده چوق و جهلر بیاض و چوق و جهلر سیاه اولور و کما قال الله تعالی فی آیه آخری (وجوه یومئذ احکمه مستبشرة و وجوه یومئذ علیها غبرة تره قها قتره) قیامت کوفی جمع اولان کروه ن ترک و هند و مشهور اولور بی نورانی اولان اهل جنت و ظلمانی اولان اهل جهنم ظهوره کاورلر (می) فاش کردد کر تو کاهی یا که کوه * هند و ترکیش هر کره) فاش اولور و ظهوره کاور که سن کاه میسن یا خود کوه میسن هند و میسن یا ترک میسن کر و هک اوکنده یعنی هر کر و هک اوکنده فاش و ظاهر اولور که کاه کبی خفیف میسن یا خود کوه کبی رسوخ کین صاحبی میسن یا خود هندی کبی سواد الوجه و باروی کبی بیاض الوجه میسن * مثنوی * در رحم پیدا شه هند و ترک * چونکه زاید یندش زار و سترک) رجمه هند و ترک پیدا اولمز چونکم طوغه خلق اتی زار و سترک نه ایسه کور و وضعیف و قوی هر نه حال اوزره طوغه سیه کانظر ابر کورر (جواب) گفت زید رضی الله عنه ول را صلی الله علیه وسلم که احوال خلق بر من روشنست و پوشیده نیست) * مثنوی * جله را چون زار و سترک * فاش ی بینم عیان از میروزن * ینه زید دیدی یا رسول الله جله خلقی حالا بود نیاده روز رستخبر کبی میروزن هر نه ایسه فاش و ظاهر کور و روم یعنی روز قیامتده میروزنی نه حال اوزره مشاهده ایلرسم حالا شدی ی احوال اوزره مشاهده ایلر دیدی * مثنوی * هین بگویم یا فر و بندم نفس * لب کریدش مصطفای یعنی که بس * بیکه کاه اول سوبلیم یا خود نفسی بقلیم یعنی امر ارقیاساتی سوبلیم یا خود سکون ایلیم ی دیدی حضرت طنی صلی الله علیه وسلم الکلب ابصر دی یعنی بویله که بس اب ابصر مق سره متعلق اولان کلامی افشا ایلیم دیمک نه متکلم جائینه اشارت اولور و براده دخی حضرت ی علیه السلام طرفندن زیده بس و کافیدر ایسم اول دیمکه

اشارت ایدوب مبارک بیلان ایدردی دیک اولور پس حضرت زید باشارت حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلمی
فهم ایلش اوله یلای خود مست شراب حقیقت اولدقلندن بینه اسرارک اظهار واقفانه متعلق حضرت
نبی علیه السلام استیدان قیلله **منشوی** * یار رسول الله بگویم سرخسره در جهان پیدا کنم امر و نشر تکرار
دیدیکه یار رسول الله حشرک سرتی سولیم چمنانده بوکون احوال نشری پیدا ایلیم اجازت اولورسه **منشوی** *
دل مرا ناپرده ها را بردم * ناچو خورشیدی بناید گوهرم * قوخی ناپرده لری برتم تابیم گوهرم بر کونش
کی بیدرایه **منشوی** * تا کسوف آید من خورشید را * تا غایم غفل را وید را * بنم اسرار باطنک و انوار
حقیقت کمال ظهور و روغلیه سندن و آفتاب صوری مغلوب اوله و بی نور قاله تا غفل ویددی کو سترم یعنی خرما آغاجی
کی باغمر اولان مؤمن و صالحی و سکود آغاجی **کبی** بی غریبی بهره قلان کافرو طالحی آشکاره ایلیم (می)
* و غایم راز رستخیز را * نقد را و نقد قلب آمیز را * دستم بپایده احباب شمال * و غایم رنگ کفر و رنگ آل
و اکشایم هفت سوراخ نفاق * در ضیای ماه بی خسف و محاق * حضرت زید رضی الله عنه جناب رسول
علیه السلامه مقامندن خبر و برودیر که (یوم تبی السرائر) بکا بوکون عیان اولدی و هر کسک مالی و حقیقت حالی
ظهوره کلدی اگر مراد اولورسه کو سترم راز قیامتی اولان نقد اولنلری کو سترمکه انلر صافی و خالص و مخلص
اولان عاشق و صادق قدر و قلب آمیزتقودی دخی **کو سترمکه** انلر مرایی و منافق در و احباب شمال که مراد اهل
جهنم لری و اقلری کسلش اولدیفی حالده **کو سترم** ننه کم اهل جهنم در سوریه عمده (فتاوی افواج) آیت
کریمه سنده یضایونک ابرار ایلدیکی حدیده اهل جهنم حقیقتده و بعضهم بچشم مقطعه ایدیم و ارجلهم بیورلدی
ودخی **کو سترم** رنگ کفری و رنگ آلی یعنی دخی اهل کفر رنگی و اهل الله و اهل محمد رنگی **کو سترم** هر اهل قران
آل الله و هر ترقی و ترقی آل محمد در نته کم انس بن مالکدن مریدر قال علیه السلام آل القرآن آل الله و دخی طبرانی
اوسطه بنه انس حضرت تری نه اسنادله بوحید بی روایت ایدر که قال علیه السلام آل محمد کل تقی تقی و دیدیکم آچم
نفاق یددی دلوسکتی که مراد سبع مهلکاندر کاروی عن ابی هریره رضی الله عنه قال علیه السلام اجتمعوا
السبع الموبقات الشریک بالله و السحر و قتل النفس التي حرم الله الاباحی و اکل الربا و اکل مال الیتیم و التولی
یوم از حلف و قذف المحصنات المؤمنات الغافلات بویدی صفات مهلکه نک هریری جهنم یددی قیوسی کیسدر که
بر نلردن جهنم داخل اولورلر کما قال تعالی (ان جهنم لوعدهم اجمعین) له اسبعة ابواب لکل باب منهم جزء مقسوم
قال الیضا وی لعل تخصیص العدد لا یخصار جماع المهلکات بود کراولنلری خسف و محاق ستر ما ملک ضیاسندن
کو سترم یعنی بی خسوف و بی محاق اولان ماه بونک ضیاسنده **کو سترم** **منشوی** * و غایم بس پلاس اشقیای
بشوانم طبل کوس انبیاء اشقیایک پلاس بی کیر و **کو سترم** و اشکاره ایلیم انبیای عظامک طبل و کوسنی اشتدیر یعنی
شوکت و دارا تلمین و دولت و سعادت تری نه دلالت قیلان انار و علامتین خلقه فهم ایدیرم (منشوی) دوزخ و جهنم
و برزخ در میان **منشوی** * پیش چشم کافران ارم عیان دوزخی و جهنم لری و آورده اولان برزخی یعنی اعراف آخرت متکرر
و ان **منشوی** * و کله اشکاره کتورم (منشوی) و غایم حوس کوزر بچوش * کاب بر و رشتان رید بانلش
بکوش **منشوی** * حوس کوزری جوشله **کو سترم** که حوس کوزل آبی انلرک یوزنه اووه و انک صداسی قوافله ابره یعنی
بر مرتبه آب کوزری یقین کتورم که انک صداسی خلقک قوافله کاه و صوبی یوزلر نه طوقه اگر سن دیرسک که بشرده
یومر ته به طاق و ارسیدر جواب اولد که الله تعالی انک کامل اولان وایسنده باذن الله یومر ته لری اظم بار ایلکه
توروت وارد لیکن ارادت الهیه هر نیجه اقتضا ایدر سه بونلر کا کوره عمل ایدرلر (منشوی) و انکسانکه نشند بر کردش
دوان کشته اند این دم غایم من عیان) و اول کسه که صومر حوضک اطرافنده بلجی اولمدر بیدوم آشکاره **کو سترم**
(منشوی) می بساید دوش شک بردوش من و نعره شان می رسد در کوش من و انلرک آموزلری بنم آموزم او زره و ورزور
انلرک نعره می بنم قوافله ابریشور **منشوی** * اهل جنت پیش چشم زاخشیار در کشیده **منشوی** * کردار کار **منشوی** *
اهل جنت چشم اوکنده اختیار دن بری بری کاره چکمش و کافی انلرالی اهل الجنة بنده مون و بتلذذون فیها قولنک
منشوی **منشوی** * دست همدیگر زیارت می کنند از لسان هم بوسه غارت می کنند بری برنک صدری و مکاتی
نعمتی زیارت ایدر دست بویله محله صدر و مکان معالیه استعمال اولنور و ویرلرک لیلندن بوسه یغما ایلر پس
اهل جنت احوالی بیاندنکره نیدلسا تندن اهل دوزخ خلایق سانه دخی شروع ایدوب بیورلر **منشوی** * کرشد این
گویشم زبانکه آه آه از خسان و نعره و احسرتاه **منشوی** * بوقولم صاغر اولدی خسرک آه آه بویله کاری صدادن دخی
و احسرتاه نعره سندن و کافی انلرالی اهل النار نعره سندن و ویرلرک **منشوی** * این اشارت است کوم ایدر اول

ایلی می رسم ز آزار رسول * بوسو بیلدیکم سوزل اشارت لدر عمیق سولیم یعنی در یکدن و باطندن نقل ایلیم لیکن
حضرت پیغمبر علیه السلام بچسور اولمستندن خوف ایلیم مصرع اول بومرعیانی دخی متضمن اولور که دینه
بوسو بیلدیکم رموز و اشارت لدر غول و عمیقدن سولیم یعنی سولیمکه قادرم و سولیمکه استرم و لیکن حضرت نبی علیه
السلامک رنجیده اولمستندن و در قمر که انک کشف ایلدیکنی و کشفه رضاسی اولدیفی کاراوت اولنرک کشف ایلکه
جرأت ایلر **منشوی** * همچنین می گفت سرمست و خراب * داد پیغمبر کربانش بناب * زید بونک کی سوزلری
سولیدی سرمست و خراب اولدیفی حالده حضرت پیغمبر علیه السلام انک کربانی نابه و بریدی یعنی بیهوشی بوکدی
مراد آتی بوکونه سوز و سولیمکدن و افشاء سر ایلکدن فارغ ایددی دیک اولور (می) گفت هین در کش که اسبت کرم شد
عکس حق لایستی زدم شد **پیغمبر** علیه السلام حضرت لری اکادیدی عثمان اختیارک چک و زبانک ضبط
ایت که سنک اسب روحک کرم اولدی حقل عکسی لایستی آوردی شرم کندی که والله لایستی ان قول الحق حدیثک
موجبیه حق تعالی حضرت لری حق سولیمکدن استخیا ایلر کذلک حق بر نیسنه و یا خود بر نیسنه حق لایستی
اورم سنک عکسی تجلی قیلله اول دخی بی شرم اولوب حق نه ایسه سولیمکدن استخیا ایلر (منشوی) آینه توجست
بیرون از غلاف * آینه و میزان بجا کوید خلاف * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم یوردیکه بازید سنک آینه
روح و قلبک غلاف تندن طشره صبرادی و مرآت مجلوه اولدی پس آینه و میزان حق خلاف سولیمر آنکی چون منشاخ
صافی دل اولنر حق مرآت مجلوه قدری فینا کل احد صورته دیملر و بین الناس میزان خدا اولوب هر شیشک مقداری
فرق و تمیز ایلر (ولایخافون لومة لائم) ایت کریمه سنک مصداقیه حق سولیمکده و هر کسک حسب حال ادا ایلکده
لائم اولنرک لومندن خوف ایلر و استخیا و شرم یوانه کتله **منشوی** * آینه و میزان بجا بندد نفس * هر آزار
و حیای هیچ کس آینه و میزان قنده نفس بغلر هیچ کسه نک آزار و حیاسندن اوتری یعنی آینه و میزان هیچ بر کسه نک
ایتمه سندن و او تاقه سندن اوتری کلام حق سولیمکدن و حق کتم ایلکدن نفس بغلر و سکروت ایلر بیکه حق نه ایسه
آنی ادا ایلر **منشوی** * آینه و میزان محکهای سنی * کرد و صد سالتش تو خدمت سالتی **منشوی** * آینه و میزان و ترازوی حد ذاته
اولو محک در ا کفر و بی سنی که بدن اوتری استقامتی ستر ایلکدن زیاده کو ستر و نقصان کو سترم **منشوی** *
اوت کویدریش و سبب بر خند * آینه و میزان و انکه ریویند * اول آینه و میزان سکادر صقالک و بیفکده کوله آینه
و میزان و اندنصره حیل و خدعه یعنی آینه و میزان حیل و خدعه قیلق و اندنصره انلری کندی خاصیت لردن
انخراج ایلک ممکن دکادر آینه و میزان هر ریزی لسان حالده بویله دیرلر **منشوی** * چون خدا ما را برای آن فراخت
که بمایشوان حقیقت را شناخت * چونکم خدای تعالی بزی اندن اوتری عالی ایلدی که حقیقتی اکلن بزنله ممکن اوله
(منشوی) این نباشد ما چه از برای فلان * کی شویم این روی نیکوان و باوازه ای جوان بزنه دکر زبعتی و حقیقت
کو سترم ممکن بزنه اولیه و زراست و صادق اولیه و زبزم نه قدر و قیمت زاولور حق نیکو اولان کسه لری بوزنک آیینی
اولور زبعتی انلرک بوزنی دوزلدیجی اولمزدق اگر زراست اولمیدق حضرت نبی علیه السلام زیده ایددی کرچه حقیقت
حال بویله در (می) لیکن در کش در بغل آینه را **منشوی** * کریمی کرد سینه امینه را * ولیکن آینه بی بغل چک بعض نسخه ده
بغل برینه غد واقع اولمدر یعنی اگر چه ای زید بویله در ولیکن آینه قلبی قولتی ایچره و یا غد ایچره چک یعنی جام جم افشا
اولان آینه دلی و انده مرئی اولان صور حقایق ستر ایلر اگر چه سینه به سینه تجلی ایلدیه سده یعنی نور عالی سنک
قلبکه کرچه تجلی ایلدی لیکن انک ستری سکالازمدر **منشوی** * گفت آخر هیچ کتیدر بغل * آفتاب حق و خورشید ازل
* زید حضرت لری رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت لری ایددی یار رسول الله آخر هیچ بغل صغری آفتاب حق
و خورشید ازل یعنی حقیقت آفتابی و ازل خورشیدی که محمد و دود منتهای دکادر انسانک وجود بغلنه صغمتی و انک غد
جسد بده مستور اولق نیجه ممکندر (می) هم دغل راهم بغل را بر دزد * فی جمنون مانده پیش نه خرد * اول خورشید
ازل هم دغلی هم بغلی برز و کندیسی ظاهر ایلر انک قنده نه جنون و نه عقل قالور (منشوی) **منشوی** * گفت یک اصبع جو
بر چشمی نمی) **منشوی** * زید از خورشید علم را نمی * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم زیده دیدی مثل اسن بر روی بر کوز
او زره قویه سن عالمی آفتابدن خالی کوورسن (می) **منشوی** * مرا نکشت پرده ماه شد * وین نشان ستاری الله شد *
بر برقی اوج کوزه و قوغله ماهه پرده اولدی بومثال الله تعالی انک سترلک نشانی اولدی تته کم حق تعالی دیدی
قلب او زره ستاربت اصبعی وضع ایلدیه دیدی دل انک اوارطاهر سنی و تجلیات باهره سنی ادرا که قادر اولمدر پس مجنن
اسرار الهی اولان ولی به دخی لازم اولور که ستاربت حقه متصف اولوب مشاهده ایلدیکی اسرار اظهر ایلوب تعالی

ایلیه (م) تابو و شاند جهان را نقطه مهر کردند مکشف از سقطة بوبیت حضرت نبی علیه السلام لاسندن ادنی
 شینک اعظم اولان شیئی تفریق بیستی تفهیم همچون مثل موقعنده واقع اولمش در تا که جهانی بر نقطه او مرتقه دن مراد
 مرانکشتد که بو کافر نه بیت اولده واقع اولمش در فی الحقیقه سرانکشت که بر نقطه قدر شیند را که مردمک دیده سی اوزره
 وضع ایلیک جهانی کوستر من و کور مکدن منع ایلسقعه بر کره و شینک و یا خود خطا ایلیک معناسنه در مصرع ثانیینک
 معناسی آفتاب بر خطادن و یا بر پاره شیندن مکشف اولور آفتابک انکسافنه عنداهل الخجوم سبب اولدر که انک
 رسی ماهک قرصنک ظهیرنه محاذی اولد قدسه ماهک قرصی ا کاپرده اولوب کسوف واقع اولدی دیر لیس بوراده
 سقعه دن مراد ماهک قرصی اولور و اگر خطا معناسنه اولور سه کویا که آفتاب کنیدی مداردن دوشوب ماهک
 مدارنه محاذی کلسی اولور و سقعه دن مراد بر پاره بلوت دخی اولده و جهدن خالی اولما اصل معنی اولکی وجهدر
 شارح بر میده بعضی سوز یا زمشدر لیکن مناسبتدن خالیدر * مننوی * لب ببند و غور دریایی نکر * بحر را حق
 کرد محکوم بشن ای زید لیلی بغله و دریایک غورنه نظرایله حق تعالی دریایی بشره محکوم و مطیع ایلدی دریادن مراد بونده
 اسرار الهی و علوم ربانی دریای سیدرتقدیر کلام یا زید اغزنی اسرار سوبلکدن و علوم لدنی بی اظهار ایلیکدن بغله
 و دریای علوم و اسرارک باطننه نظرایله حق تعالی دریای علوم و اسرار انسان کامله محکوم و مستخرایلیشدر رتبه کم
 سائر انسانه (و حناهم علی البر والبحر) خواستجه بحر ظاهر ای منخرا ایلیشدر * مننوی * همچو چشمه سلسبیل
 و زنجبیل * هست در حکم پیچنی * جلیل * سلسبیل و زنجبیل چشمه سی * کبی جلیل و عالی قدر اولان بهشتینک
 حکمنده در یعنی حق تعالی دریایی بشرک محکوم ایلدی سلسبیل و زنجبیل چشمه لر فی اهل جنتک حکمنده ایلدی
 کبی (مننوی) چارجوی جنت اندر حکم ماست (این نه زورماز فرمان خداست) جنتک درت ا بر مفی بزم حکم مزده در
 بونصرت بزم زور و قوتزله دکل فرمان خدا ایله در * مننوی * هر یکا خواهم دار عش روان * همچو بحر اندر مراد
 ساحران * هر قنده که استر زول جو بلری جاری طو ترز ساحر لک مرادنده بحر کبی یعنی ساحر لک صحری هر نیجه
 استر لسه اوله ایلد کاری کبی بزخی انهار جنتی کیف مایشاء استدی کمز جابه ابرایدرز * مننوی * همچو این
 دو چشمه چشم روان * هست در حکم دل فرمان جان * و بویاکی روان اولان چشمه چشمه سی کبی که قلبک حکمنده
 و جنت فرماتده در که دل و جان اول ایکی کورده استد کاری کبی نصرف ایدر * مننوی * که بخواد هر رب سوی
 زهر و مار و وریخواد هر دفت سوی اعتباره اگر ککوکل استر سه کوزل زهر مار جابینه کیدر زهر ماردن مراد بحر مات
 و ناخوش اولان مبظر اندروا ککوکل استر سه کوزل اعتبار جابینه کیدر و اشیا دن عبرت و اتساده اخذ ایدر (مننوی)
 که بخواد سوی محسوسات رفت * وریخواد سوی ملبوسات رفت * اگر ککوکل استر سه کوزل محسوسات طرفنه
 کیدر و اگر ککوکل استر سه کوزل ملبوسات جابینه کیدر ملبوساتدن مراد مستوران مشتهیات اولان شیلدر
 (مننوی) که بخواد سوی کلیات راند * وریخواد حبس جزویات ماند * و اگر ککوکل استر سه کوزل کلیات جابینه
 سور و را ککوکل استر سه کوزل جزویات محبوس فی قالدی یعنی امور جزئی و افعال دنیویه نک حبسنده کوزلری
 که تار قیلدی (م) همچین هر پیچ حسن چون نایز * بر مراد و امر دل شجابه * بونک کبی یعنی کوزل امر دل مطیع
 و منقاد اولد یعنی کبی هر دش حسن بایز کبی قلبک امری و مرادی اوزره جابزه اولدی یعنی کبی و روان اولی اولدی
 پیچ حواسدن مراد قوه سمعه و قوه بصر و قوه تدبیر و قوه شامه و قوه لامسه در بونک هر ری قلبک امری اوزره جاری
 اولور * مننوی * هر طرف که دل اشارت کردشان * می رود هر پیچ حسن دامن کشان * هر طرف که ککوکل اناره اشارت
 ایلدی هر دش حسن دامن کشان وی توقف کیدر سه دامن کشانلق چیست وی توقف اولمقدن کایه اولور
 * مننوی * دست و باد را مر دل اندر ملا * همچو اندر دست موسی ان عصا * ال وایق قلبک امرنده آشکاره و ظاهرده
 حضرت موسی علیه السلام انده دل عصا کیدر یعنی حضرت موسی علیه السلام عصاده نیجه نصرف
 ایلسه دل دخی دست و پاده اوله نصرف ایلر * مننوی * دل بخواد پادراید زیر قفس * یا کمر ز سوی افزونی نقص *
 ککوکل استیه پای فوری رقصه کلور یا خود نقص و خسران طرفندن افزونک و کامل اولمقدن جابینه بحر * مننوی *
 دل بخواد دست آید در حساب * یا اصابع ناویسد او کاب * ککوکل که استیه دست حساب کلور بر مقابله یا خود اول
 دست کتاب یا بدی یعنی ککوکل استد * ال بر مقلد * تا که اول دست کتاب بزه * مننوی * دست در دست نهانی
 ساند است * اودرون تن را برون بنشاند است * دست ظاهر نهانی الدن * قالمشدر نهانی الدن مراد دلر که ظاهرده
 اولان ال حکمنده اولمشدر اودست نهانی که مراد دلر در روزه تنی طشرده نصب ایلیشدر یعنی کنیدی مستور
 و مخفی اولوب تنی و جوارح بدنی خارجده کنیدی به آلت اولی ایچون قومشدر که در و نندن و نیجه حکم ایلسه طشرده

بوجوارح و اعضا ایله * مننوی * که بخواد بر عدوماری شود * وریخواد بر ولی یاری شود * اگر ککوکل استیه
 دست عدو اوزره بر مار اولور اگر ککوکل استیه دست دوست اوزره بر یار و معین اولور * مننوی * وریخواد کفجه
 در خوردنی * وریخواد همچو کزده منی * و اگر ککوکل استر سه دست عکله کیده بر کفجه اولور و اگر استر سه اون بطمان
 بر کرزگی اولور * مننوی * دل چه می گوید بدیشان ای عجب * طرفه و صلت طرفه پنهانی سبب * بوجوارح و اعضا به
 ککوکل ای عجب نه سوبلر عجب و صلت عجب پنهانی سبب یعنی قلبه اعضا مایشته اولان سبب و اتصال زیاده عجبیدر که
 عقل انک بی کیف اولان اتصالی ادر ال ایلیکده عاجز و فاصردر (م) دل مکرمه هر سلیمان یافتست * که هم ارنیخ
 حسن بر یافته ست * دل مکرمه هر سلیمان علیه السلامی بولمشدر و ملکوت وجودنده سلیمان منزله سنده اولمشدر که بش
 حسن مهران ی بکشد در یعنی حواس خسته ظاهره نک یولاری دست نصرفنه آلوب انلری ضبط قیلشدر * مننوی *
 پیچ حسنی از برون مبسور او * پیچ حسنی از برون مأمور او * بش حسنی صوری طشرده دن اول دلک مبسوریدر یعنی
 قولا یلمش محکومیدر بر نوع پیچ حسنی دخی در و نندن انک سأموریدر پیچ حسدن مراد حواس خسته باطنه در که قوه
 دار که قوه واهمه و قوه خیالی و قوه متفکره و قوه حافظه در (م) ده حسست و دقت اندام و در * انچه اندر و گفت
 نایدی شمر * اون حسد ویدی اندام و بونلردن غیری اول نسنه که سوز کز عدا یله اون حسدن حواس خسته ظاهره
 و حواس خسته باطنه دریدی اندامدن مراد ایکی ال ایکی ایاق باش و ظاهر و شکره در و بونلردن ماعد اوقای جسمانیه
 مثلاً قوه تغذیه و قوه هاضمه و قوه نامیه و قوه ماسکه و قوه دافعه و بونلر امشالی بی حدودی نهاییه قوتلر وارد و قوتلر
 روحانیه دخی مثلاً قوه عقلیه و قوه علمیه و قوه نظریه و قوه حبیه و قوه شوقیه و بونلر امشالی نیجه قوتلر دخی وارد در که
 بوجه سی پادشاه دلک حکم و نصرفنده در در * مننوی * چون سلیمانی دلادر مهنری * بر بری و دوزن انکشتتری *
 کردین ملکوت بری باشی زریو * خاتم از دست نونسانده دیو * بحکم حدیث شریف کاکم راع و کاکم مسؤل عن
 رعیتیه هر کس ملکوت وجودینک حاکم و سلیمانی کیدر و انکچون سورر لای ککوکل سن سلیمان علیه السلام کبی سن
 مهتر لکده و حکومته که وجودنک معنای عالم کبری و کون جامع در و کسور وجود کده و شینک نموسی مقرر در مشلار روح
 سلطانی شاه کشور جسمانی و عقل کار بر مرشیر نورانی و دل خاتم سلیمانی کیدر و هو او هوس انک ملکینک بری و دیو
 و شیطان کیدر و اولی ای روح سلطانی بونک و کسور جسمانیه بری و دیو و انی به خاتم سلیمانی کبی اولان انکشتتر
 قلبک حکمنی اوزر یعنی ابر الیه اگر سن بوملکست جسمانیه حیل و خدعه و ربودن بری اوله سن و عدالت و صداقتله
 انصاف قیله سن خاتم قلبی سنک السکدن المزار و دیو که مراد هو او هوس و نفسدر که بونلر هر بری بر دیو بری کیدر
 (کافال علیه السلام اعدی عدو لنفسک الی بین جنینک و قال علیه السلام وایا کم و الهوی فان الهوی یعنی و یصم
 گذار و ابن عباس رضی الله عنه بیت فاصرف هوا و احاذر ان یولی) ان الهوی ما یولی یصم او یصم و عن ابن مسعود
 رضی الله عنه قال علیه السلام یا کم و هوسات الاسواق ای فتنها هوس نفسک اکول اولی و غرور و سرور له یچون
 کبی اولسی و ناله اختلاط قیلسی و بونک امشالی بر امر صفتلیدر (م) بعد از ان عالم بکیر داسم * و دو جهان محکوم تو
 چون جسم تو * اندنصکره سنک نامک عالمی طو تر ایکی جهان سنک محکومک اولور سنک جسمک کبی یعنی حیل
 و خدعه دن بری اولوب ملکوت وجودنده عدالت قیلد قد نصکره سنک سائر انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام
 کبی عالمی طو توب جسمک سکانیجه محکوم اولدیه ایکی جهان سکا اوله محکوم اولور (مننوی) و رز دست دیو خاتم را
 بیدر * پادشاهی فوت شد یختت بیدر * و اگر سنک الی کدن دیو خاتم ایلیکده یعنی خاتم قلبی اخذ اندیسه
 پادشاهلق فوت اولدی سنک یختن اولدی زیر اسنک پادشاهلق و حیات یختن مهر دل السکده اولمقدن در چو نکم
 ککوکل خاتم شیطان الله دوشه پادشاهلق کیدر و طالعک مرده اولمق مقرر اولور (مننوی) بعد از ان یا حسرت ناشید
 یا عیاد * بر شما یختوم تا یوم النشاد * یعنی شاه معنوی اولمقدن فوت اولوب یختنک اولد کدنصکره یا حسرت تاد سنک
 و حسرت و خبیثی دعوت ایدر و حبیب عکای عیاد هو امزک اوزر یکزه واجب و لازم اولدی یوم نشاده دل یعنی
 یوم قیامت دل و اول کونه یوم تناددیناسی ناسک اول کونده بری برینه ند او صدلسی چوق اولد یفته شاه در * مننوی *
 مکر خود را کزوانکار اوری * از ترز و رانه کی جان بری * کنیدی مکر و حیل که انکار کتوره سن یعنی بنده مکر
 و خدعه یو قدر دیوانه کار ایلیه سن ترز و رانه دن جن جان ایلتور سن یعنی میزان خدا و آینه مجلا کبی اولان اولیاه
 اللهم دن بود نیاده جانکی نیجه فور نار سن و آخر تده دخی میزان اخرویدن و آینه کبی صورت نما اولان دقتر
 اعمال کدن نه حاله خلاص اولور سن یعنی مادامکه صادق و صافی اولمیه سن بونلردن خلاصه مجال اولور و اخفای عیون
 و ستر ذنوب قیلوب یحذر حیل و خدعه ایله یا کاک دعوا سن قیلنر حین امتحانده نجات بولز تته کم بوقصه دن حصه

به اید یکی معالجه در زهره چشم کردن غلامان و خواجه تاشان مر قمار آنکه آن میوه ها را برسد و از کف آن آوردیم
 او خورده است **منشوی** * بود اقمان پیش خواجه خوشبختی * در میان بند کانش خوارش * لقمان حکیم
 کشدی خواجه سنگ قنده انک بنده لری آورده سنده خورتن و حقیر صورت ایدی (منشوی) می فرستاد او غلامان را باغ
 تا که میوه ایدش بهر فراغ **اول** خواجه غلامی را باغ که گوندردی تا که خواجه به فراغ خاطر دین اوتری میوه که وانی
 یوب آسوده سال و فراغ البال **اوله** * منشوی * بود اقمان در غلامان چون طفیل * بر معانی تیره صورت همجولیل *
 لقمان غلام را بچند طفیل و تابع کبی ایدی لیل کبی تیره صورت و بر معانی ایدی شب اگر چه مظلم و تیره در لیکن روزه
 سبب آنده نیچه اسرار و معانی مضحک در ظلمات ایچره آب حیات موجود اولدینی کبی پس چوق تیره صورت و نلوار در که
 ظاهر اشب مظلم **کبی** در لیکن باطن اسرار وانی و منبع آب حیوانی سدر (منشوی) آن غلامان میوه های جمیع را *
 خوش بخوردند از نهیب طمع را * **اول** غلام را باغدن جمع اولش میوه لری غلبه و هجوم طمع دین اوتری آتی خوش
 بیدار پس اقتدیلر بنک قنده صقر الید کلوب حضرت اقمانه تهمت ایدیلر * منشوی * خواجه را **کفتند**
 اقمان خوردن * خواجه بر اقمان ترش کشت و کران * خواجه به ایدیلر اول میوه لری لقمان ایدی خواجه اقمان
 اوز و ترش و نفیقل اولدی * منشوی * چون تفحص کرد لقمان از سبب * در عتاب خواجه اش بکشد ادب *
 چونکم لقمان اول ترش رویلک سیندن شمس و تفحص ایدیلر خواجه سنگ عتابی خصوص سنده لبی اچدی
 * منشوی * **کفت** لقمان سید ایش خدا * بنده خاین نباشد مر تضا * لقمان ایدی ای بنم سیدم خدای تعالی بنک
 قنده خاین بنده مقبول اولمز و ارتضا و اجتناب به سنی بولمز (منشوی) امتحان کن چله مانرا ای کریم * سیرمان درده
 و از آب جمیع ای کریم بزم چله منری امتحان ایله سن بزه طوق و وافر آب جمیدن و بر (منشوی) بعد از آن مارا بصحرای بران
 و سواره میایدی دوان اندن صکره بری بر صحرایه سور بعض نسخده بران یرنه کلان واقع اولشدر اولو معاشنه
 سن سواره و بز یاده بیدر دم * منشوی * **نگهان** بیکر تو بیکر دارا * صنفهای کاشف الاسرار را * اندن صکره سن بیکر دارا
 و قبیح کار اولنه نظر ایله اسرار کشف ایدیلر بچینک صنفی نه نظر ایله (می) کشت ساقی خواجه از آب جمیع * مر غلامانرا
 و خوردند آن زبیم * خواجه آب جمیدن ساقی اولدی غلامی نه و قور قور دن آتی ایچدیلر (می) بعد از آن می رانندشان
 در شتهای می دویدند آن نفرشت و علا * اندن صکره انلری صحرایه سور دی اول طائفه آشفه و قور و بیدیلر
 * منشوی * می در افتادند ایشان از عشاء آب می آوردن ایشان میوه ها * انلر عشاء و جسدن فی ایله که باشلدیلر
 دوشدیلر آب جمیع غلامدن میوه لری طشهر کتوردی (منشوی) چونکه لقمان را در آمدنی زفاف * می برآمد از در و نش
 آب صاف * چونکم لقمان کوبه کندن و درو شدن فی کلدی انک درو شدن آب صافی کلدی و انک طهارتی و عدم خیانتی
 ظاهر اولدی * منشوی * حکمت لقمان چو اندان نمودی * پس چه باشد حکمت رب الوجود * لقمان حضرت تلمس بنک
 حکمتی چونکم بوعیوب منوره بی کشف ایلمکی بیلور پس وجود صاحب حکمتی نه اولد یعنی قیاس ایله که
 اول حکیم مطلق حکمتی بودرون خلقده مستوره اولان خیانت و معصیتی نیچه کشف ایله کسر کرد
 * منشوی * **یوم** تبی و السرا رکها * بان منکم کامن لایشنی * سور طارقه اولان آیت کریمه به اشارتد بر سرور
 (یوم تبی السرا رکها) ذکر ایله شول کوفی که تبی السرا برای ظاهر و تعریف خفیات الضما را با تفارقه عن الابدان و جعل
 الباطن ظاهرا (قاله من قوه ولا ناصر) پس انسان ایچون یوقدر بر قوت مانعه که نفسدن آتی منع ایله و دخی بر ناصره
 یوقدر که امتناعه نفسرت ایله معنی بیت یوم تبی السرا رکها اقیامت کوئده متعارف و متماز اوله کل سرلر بان
 منکم) سزدن ظاهر اوله (کامن) شول باطن و مستور اولان سرلر که (لایشنی) انک بیانی اشتم اولنزدی که سبب فضاحت
 اوله بشتی علی شامش هول درو فتنه مقام فاعلی قنده اولان ضمیر در که بیانه را جعدر نه کم (اعدلوا هو اقرب للتقوی ده
 هو عدلر بر ارجع اولدینی کبی) (می) چون سقواما جمیافطعت * جلاله الاستار عما افخت) سور طارقه اولان آیت
 کریمه دن مقید بر اول آیت بودیلر من هو خالقی النار و سقواما جمیافقطع امعاهم) کن هو خالک) مبتد انک خبریدر
 مبتدا مقدم مثل الجنة در تقدیر کلام امثل اهل الجنة کمل من هو خالقی النار دیکدر و باخود مبتدا محذوف
 خبری اوله مقدم اولان (افن کنان علی ینة) قرینه سبیله تقدیر کلام احال من کان مکرمافی الجنة کمال من کان
 هو خالقی النار و سقواما جمیافقطع امعاهم) پس بونلرک بغر سقرنی اول ما جمیع فرط
 سر ازیدن قطع ایله امدی بوحاله متصف اولنلر اهل جنتله برابر میدر دیکدر معنی بیت چون سقواما چونکم بونلر ما
 جمیدن سقنی اولنه لرجله سترزی قطع اولنه و باره باره فیقلنه شول نسنه لردن اوتری که رسوای اولندی قطعت تفعلیل بائیدن
 فعل مجهولدر نه مقام فاعلی جلاله الاستار در می افخت دمن اجله ما موصوفه افخت افعال بائیدن فعل مجهول

آنک صفی اولور تدر بر کلام قطعت جمله استار هم لاجل الشیاء الی جعلت فضاحه لهم دیک اولور (منشوی) بارزان
 آمد عذاب کافران * که بخواران باشد امتحان * نار اول سبیدن کافران عذابنی کایه که حجر لامتحنانی آتش اولور
 یعنی بخار و جواردن من حیث القصور شد اولان قبلری حق تعالی آتش له تلین و ترفیق ایلر سیی بودر که میان
 یورور (منشوی) آن دل چون سنک راما چند چند * نرم کفیم و غمی بدرفت بند * اول طاش کبی قلبه بر نیجه نیجه
 که نرم سوبلدک و اطف اوزره نصیحت ایلدک پندی قبول ایلدی (می) درش بدراداروی بدیافت رنک * هر سر خرا
 سز دندنان سنک * مثلاً درش بد ایچون اولرک داروی بد اولدی یعنی یاره من یاره ناک طمیزی یاره مز و تلج علاج بولد که
 اول بد اولان ریشه لایق اولان داروی بد در مشهور و منکر که اشک باشد * که و بک دیشی لایق اولور ایت دیشی
 طو کزد رسی دید کاری ترکیه بو معنایه کوره در (می) الخبیثات الخبیثین حکمتست زشت راهم زشت جفت و بایقست
 * خبیثات اولان اعمال واحوال خبیثین اولان رجال ایچون حکمتدر زشته هم زشت و قبیح جفت لایق در
 کافال تعالی فی سورة النور الخبیثات الخبیثین و الخبیثات الطیبات الطیبین و الطیبون لایبیبات (بوابت
 کریمه نک و رودی خاصدر که حضرت عایشه رضی الله عنها ناک برائی حقنه در و لیکن حکمی عامه در اکثر مثل بحر اسنه
 اجر اولنور یعنی اعمال قبیحه و اقوال خبیثه اولان کسه ایچون در و خبیث اولان کسه در دخی احوال خبیثه
 و اعمال قبیحه ایچوندر و کذلک احوال طیبه و اعمال حمیده طیب اولان رجال ایچوندر و طیب و طاهر اولان رجال دخی
 همان احوال طیبه و طاهره ایچوندر دیک اولور ایت لایق و هم جنس معناسنه در * منشوی * پس تو هر جفتی که
 می خواهی برو * شو و هم شکل و صفات ایشو * پس سن هر برجفتی که استرسن یوری آنک محوی و مشکو و هم صفاتی
 اول یعنی جنسند قبی فرقه یا مایل ایسک آنرک شکلنه کیوب و آنرک صفتیه متصف اولوب انر میاتنه محو اول
 منشوی * نور خواهی مستعد نور شو * دور خواهی خویش بین و دور شو * نور استرایسک نور مستعد اول * حقندن دور
 اولق استرایسک خود بین اولوب دور اول (می) ورره می خواهی ازین سخن حرب * سر مکش از دوست و اجد و اقرب
 * اگر بو خراب اولان زنداندن بر بول استرسک و قورقانی مراد ایلر مکش سخن خربدن مراد دینا در و شدن پاش
 حکمه که و اجد و اقرب یور مشدر بوابت سورة علق آخر نه در تفسیری جلد راهم ایلر ایلنه مذکور اولمشدر
 (بقیه نسخه زید در جواب رسول علیه السلام) * منشوی * این سخن پایان ندارد خبر زید * برابر ناطقه بر نشنفید
 بو حکمت و معرفت سوزی نهایت طو غز قالی ای زید ناطقه برائی اوزره قید و بند قیل یعنی قوت ناطقه فی میدان گفت
 و کوده نک و بوابل کدن و اسرار سوبل کدن بندایدوب خاموش اول (می) ناطقه چون قاضع آمد عیب رای * می در
 بردهای غیب رای * قوت ناطقه چونکم عیبی رسوای اید یچی که غیبک پرده لر فی برتر * منشوی * غیب مطلوب حق
 آمد چند کاه * این دهل زن را بران برنده راه * نیجه زمان غیب حقن مطلوبی کادی یعنی حقایق اشیا طاهر اولوب
 عالم غیبده مستور اولق نیجه زمان موت کانیجه به دلک مطلوب الهی اولدی بو طاولی فی سور بولی بغله یعنی طبل زن کی
 اولان قوت ناطقه فی آشکاره ایدوب راه کلامی سدابله * منشوی * تک مران در کش عشان مستوره به * هر کس ازیندار
 خود مسروره * جمله و مرعته سورمه عشان مستور اولق کلامی چکاسب نطقی ضبط ایله مستور اولق یکدر
 هر کس کندنی ظن و قیاسندن مسرور اولق یکدر (می) حق همی خواهد که نو میدان او * زین عبادت هم نکر داشتدر
 حق تعالی استر که آنک نومید لری هم بو عبادتدن یوزد و ندر میه لر یعنی قرب الهیدن و رحمت رحانیدن * ابوس اولنر هم
 یور جابله اولان عبادتدن اعراض قلیله لر (می) هم مشرف در عبادتهای او (مشغل کشته بطاعتی او) هم اول
 الیهک عبادتدر مشرف اولد قلی حالده آنک طاعتلر نه مشغول اولمش اوله لر (می) هم بامیدی مشرف می شوند
 چند روزی در رکابش می دوند هم بر امید ایله مشرف اوله لر بر قاج کون آنک رکابنده لر یعنی اول امیدلر رکابنده و اخود
 حقل طاعتی رکابنده سعی ایلله لر (می) خواهد آن رحمت بناید بر همه) بر د و نیل از عوم مرجه حق تعالی استراول
 رحمت جمعینک اوزر نه طوعه عوم مرجه دن یعنی مرحت عامه و رحمت واسعه دن که نیک و بد اوزره آنک محولی وارد
 (می) حق همی خواهد که هر میر و اسیر * بار جاو خوف باشند و حذر * حق استر که هر امیر و اسیر و جاو خوف اید یچی
 اوله لر یعنی اولر و صاحب طاعتلر نه مغرور اولیله لر و بد کردار اولنر و عمل سیه قیلنر آنک رحمتندن قطع امید قلیله لر
 (می) این رجاو خوف در پرده بود * تابس این پرده پرورده شود * بوجاو خوف پرده ده اولور تا بوجر پرده نک اوردنه
 هر امیر و اسیر پرورده اوله و نشو و نما بوله (منشوی) چون دریدی پرده کو خوف و رجا (غیب راشد کروفری بر ملا چونکم
 پرده فی پرده من خوف و رجا قنی غیبک بر کروفری اشکار اولدی خلق اوزره یعنی خوف و رجا مرته سی غیب و شهادتک
 مایشتنه پرده موجود اولد لجه ثابت اولور چونکم پرده فی اوزره دن چال ایلیمه سن و عالم غیبک رونق و لطافتی آشکاره

ظهوره که خوف و رجا بنده را در بعضی احوال بر او ظاهر می شود و این احوال را غلبه و غلبه عالم غلبه اسرار و حقایق ظهوره
 گذارده محل خوف و رجا اولان شراب قلم و خوف و رجا به سبب دخی اولان کرمن دیرس که حشرده و نشرده اکثر
 که لرز و خوف و رجا از ربه اولان که در آن وقت خود را در غیبه دیده اند و چون غیب ظهوره که خوف و رجا
 فالز دیک بو تقدیر او زره نیجه ممکن اولور با جواب غیبدن مراد بونده حقایق اشیا و اعیان ثابت در امور اخرویه دکادر
 پس حقایق ظاهر اولان اصل خوف و رجا فالز دی دیک اولور مرئیه حقیقت ظهوره که کده واکا کمال یقین حاصل
 اولان قد اصل خوف و رجا و شک و شبهه فالز یغنه و مرئیه حقیقت ظهوره که کده شک و شبهه دن خالی اولان یغنه
 بر خوب مثال بسط ایدوب یورور منوی براب جور دظنی یک فتا که سلیمان است ماهی کیرما مثلا بر جوان
 ابرمق کارنده برطن ایلدیکه برزم ماهی کیرم سلیمان علیه السلام در بعضی حضرت سلیمان علیه السلام خاتم لندن
 کتد که نصره سلطنتدن دوشوب بر قریب باقی شکسته ابرمقده بالی اولر کن بریکت آفی سلطنتی حالته کوروش
 و بیانش ایدی اول شکله کور دیک کی طن ایدر که بوالق طویتی سلیمان علیه السلام وایکن نه شبهه و شکو که
 دوشوب کندی به بوبله دیدی (منوی) روست این ازجه فردست و خفست و رنه سیمای سلیمانیش چیست
 کریم ماهی کیر وایسه نه جهتمدن مرد خفیدر واکر سلیمان دکل ایسه پس انک بوسلیمانلق شکلی ندر منوی
 ابرمق بدینشی بود اردودل سلیمان کتد شاهد مستقل بوندینه ده اول جوان دودل ایلدی یعنی تردد قیلدی
 حتی سلیمان علیه السلام مستقل شاه اولدی منوی دویورق از ملک وخت او کیرخت تیغ بختش خون آن
 شیطان بریخت خاقن آن دیو کندی انک ملک وختندن قاجدی سلیمان علیه السلام بخت و دواتی
 تیغی اول شیطان قانی دودکی منوی گردد انکشت خود انکشتی جمع آمد لشکر دیو پوری حضرت
 سلیمان علیه السلام خاقی کندی بر مغنه ایلدی دیو پوری و انکشتی باشنه جمع کندی و انله کالاول حکومت قیلدی
 منوی آمدن از هر نظاره رجال در میان انکه بد صاحب خیال رجال و خلایق نظاره دن ازری
 سر قیلق ایچون کلدیلر اول رجال ما یغنه ایدی صاحب خیال یعنی ارمق کارنده حضرت سلیمان علیه السلام
 ماهی کیر شکسته کور و بوسلیمانیدر و باخود کلدیر دیو بختل دیو بخت ایلن که انله یله ایدی منوی
 چون در انکشتش بدید انکشتی رفت اندیشه و گنش بکمری چونکم اول جوان سلطنت خاقی حضرت
 سلیمان علیه السلام بر مغنه کوردی بالکلیه انک اندیشه و گنش منوی و هم انک کاهست کان
 پوشیده است این قهری ازین نادیده است و هم اول فتنه در که اول شی پوشیده در بو قهری نادیده اولان شیدن
 از تریدر مثلاً کعبه کورلدکده و قبله جانیه در یلخند کده قهری و طلب برنده اولور اما ظهوره کاسه و آشکار اولان
 قهری و طلب باطل اولور که کتد قهری ظهوره کاسه خلایق قهری و طای فالز و خوف و رجا و رجا و رجا و رجا
 برنده و از منوی شد خیال غیب در سینه زفت چون که شرسه خیال و برفت غایب اولان شینک
 خیال و ندیده سی سینه ده غنیم و جسم اولدی چونکم غیب اولان نسنه حاضر اولدی و عیانه کدی انطن
 و خیف کندی منوی کریم و دیو یاریده است و هم زمین تاریک یاریده نیست یاریده باغش بالیده اوزامش
 و زیاده اولش معناسنه در بوختن ما قبله مناسبتی اولدر که یور دیر زیاده و هم و کان اول و فتنه جازدر که اول
 مقصود و مطلوب پوشیده اوله تنه کم بو قهری کعبه یی کور مکدن اوتیرد بوندن معلوم اولور که غیبت مقصود غلبه قوت
 خیالی مقتضیدر و حضور مقصود انبیه رول خیالی مستلزم در چونکم غایب اولان سلیمان علیه السلام
 خیالی اول صاحب خیال سینه شده زفت و قوی ایدی چون اول سلیمان علیه السلام حاضر اولدی خیال اول
 صاحب خیال دن کندی و حقیقت حال ظهور ایددی زرا غیبت مقصود البته خیالی مستلزم و حضور مقصود
 البته دفع خیالی مقتضیدر مثلاً اگرهای نور ایدر که باغش کلدیر هم زمین تیره ناسر و نشو و غماز دکادر که
 بنته های نورانی یعنی زمین طمانی نور کی مقتضیدر و غماز زمین باران آسمانی و باران آسمان نشو و غماز
 زمین مستلزم در پس بیت مندر غیبت مقصود جلب خیالی و حضور مقصود دفع خیالی مستلزم اولان
 منوی بومنون بالغیب یی باید ما ایزان یستم درین فی سراه سو بقره نک اولانسه اشارتد که یوردر (الذک
 لکتاب) مفسرین حروف مقطعه به چوق معنی ویرمندر اما منتهای کلامی بودر که وهی مرمین اسرار الله
 است از جمله وهی سران تحقیقندن بعضی یوردر که هر حرف بر وجود اشارتد ذات حق اشارتد که
 اول حرف حاء در اول فیه اشارتد که لسان شرعه جبرائیل علیه السلام در بر و اوسط وجودد که
 اول حرف لیم در اول فیه اشارتد که لسان شرعه جبرائیل علیه السلام در بر و اوسط وجودد که

تمام اولمندر پس بوسروف مقسم بها اولدی فی تقدیر او زره تقدیر مقسم بویه اولور که الله حقیقونکه جمیع موجوداتک
 اولیدر و عقل فعال حقیقونکه فیوضاتی ایصاله واسطه اولدر و وجود محمد حقیقونکه مظهر ذات وصفات واکل
 و مکمل جمیع موجوداتدر (ذک الکتاب) ای ذک الکتاب الموعود فی التوریه والانجیل بو تقدیر جرحه ذلالتک
 مشار الیه انجیل و توراتدر و موعود اولان قراندر که اشارت اوله و باخود علم الله معلوم اولان کایه اشارت اوله
 تقدیر کلام ای ذک الکتاب المعلوم فی علم السابق الموعود فی کتب المنزله اهل تفسیر بونده وجود کثیره بیان انجیلدر
 بو مختصره ابرادی قابل دکادر (لاریب قیه) بو کایه رب یوقدر علی مدیل الاستغراق فی رب ایلدی حال بوکه اکثر
 کسه خود قرآنده رب و کان او زره ایدیلر نکته بودر که اگر مر تاب اولدر بو کایه نظر صحیح و عقل سلیم برله نظریه حق
 اولور سه بو کلام کمال وضوح برهانی و غایت سطوع دلایل انله شاهد کافی اولوب مجزه نبوی و وحی الهی اولانسه
 شک و شبهه قوم (هدی) هدی مصدر در مبتداء مخدوفک خبریدر و هو الدلالة الموصلة الی البغیة یعنی بو کلام دلالت
 موصله در مطلوبه (للمتقین) اتقوا لئلا یحیون متقی اسم فاعل در و فی یقی و قایه و الوقایه فی الشریعه من یقی نفسه
 عما یستحق به العقوبه (الذین) اوله متقیر که (بومنون بالغیب) ای بصدقون بما غاب عنهم عما انباهم به النبی صلی الله
 علیه وسلم یعنی تصدیق ایدر که کتد بوندن غایب اولان شیره حضرت نبی صلی الله علیه وسلم نیجه خبر و بر دی ایسه
 غیب غائب معناسنه در ایمان اقرار باللسان و تصدیق بالخیان و العمل لیس بداخل فی الایمان اما شافعی علی
 دخی ایمان کامله شرطدر بمشتر (و یقینون الصلوة) دخی اوقات مخصوصه ده صلوة مفروضه یی ادا ایلدیر (و عمار قناهم
 یقنون) و بزم اعطای ایلدی کمز شینک بعضندن تصدیق ایدر لر معنی بیت حضرت مولانا قدس الله سره العزیز
 خدای تعالی لسانندن و باخود حضرت پیغمبر علیه السلام لسانندن فقر و احیاسنه ایمان بالغیبک عند
 الانبیا والاولیا مقبولیتی اعلام ایدوب یورور که (بومنون بالغیب) غیبده اولان احواله تصدیق
 یی باید مرا اگر کدر بریزان بیستم اندن اوتری بغلدم روزن فانی سر اوقافی دنیا نیک آخرت جانیه بنجره سنکه آخرتده
 اولان احواله غایبانه تصدیق ایدر لایمان تقلیدی ایل و ایمان تحقیقی ایلدیر ایمان ایکی قسمدر یا تقلیدی و یا تحقیقی
 و تحقیقی دخی ایکی قسمدر بری استدلالی و بری کشتی پس اهل استدلال و اهل کشفدن هر بریسی با واقعدر علم غیبیه
 و باغیر واقعدر پس غایب و اوقاف اولان علم یقین مر تبه مستنده در بو مر تبه صاحب ملک حالی (ان تعبد الله کانک تراه
 وان لم تکن تراه فانه یراک) حدیثک ما صدقیدر و اما علم غیبیه و اوقاف اولان ایمان عینی صاحبیدر که بومر تبه به عین
 الیقین در بر و بومر تبه اهلنک حالی حساب دخی هر حالده و هر شیده مشاهده دن خالی دکادر در (وهو معکم انما کنتم)
 سرین معیانه قیلوب (افضل ایمان المرء ان یعلم ان الله معه حیث یرکان) و باخود ایمان حقیقی صاحبیدر که
 بومر تبه به حق الیقین در بر و بومر تبه صاحبی مشاهده ذات و صفات ایدوب کتد بیلر فی فشی مطلق قیلدر در
 و بومر تبه آیت کریمه ده دخی اشارت و اردر (یا ایها الذین امنوا آمنوا) ای اللهم ایمان استدلالیه ایمان ایدن ایمان حقیقیه
 ایمان ایدل که ایمان بالغیبانه در حدیثده دخی اشارت و اردر که معاذین جبل احیانا ندایدلر دیکه (یا صهیب
 و یا سلیمان و یا بلال تعالوا نؤمن ساعة) فأتوا الی رسول الله فقاموا یاربنا رسول الله انما انما یالله و بر سوله و بقول لسان معاذ
 هکذا قال علیه السلام دعوا معاذ فانه رجل یحب الله ورسوله) بوندن دخی متفهم اولان ایمان حقیقی جانیه
 دعوتدر و زیدل دخی اصبحتم مؤمنادیدکی ایمان ایمان حقیقی به اشارتدر و ایمان عیان و ایمان حقیقینک علامتی
 عالم غیبیه اولان حقایق مشاهده قیلدر که بومر تبه دن صاحبی خبر و بر سه شریعت باطل اوراق لازم کور و زرا
 لوظهرت الحقایق لبطلت الشرایع در حکم الهیه نک ظهوری شرایع و مظاهره مر بو طدر پس حضرت پیغمبر علیه
 السلام زیده ایمان حقیقینک امراری کتم و ستره امر ایدوب ایمان بالغیبی مدح یوردر قله نه سبب بودر تنه کم
 حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز بونو گفتار لرله دخی بوسراری استتاره ترغیب ایدوب یورور که منوی
 چون شکافم آسمان در ظهور چون بکرم هل تری فیها فطور سورة ملکده اولان آیت کریمه به اشارتدر
 اولی بودر (وهو العزیز) اول الله غالبدر جمیع اشیا به (العزیز) مبالغه ایه مغفرت ایدیمیدر نائب اولدر (الذی) اوله عزیز
 و غفور که (خلق سبع سموات) سموات سبعی خلق ایلدی (طیفا) صفتدر سبع سمواته ای مطابقه طایفه النعل
 بالنعل در بر اذ اخصه فها یخود فعل مخدوفک مصدریدر که له می سبع سمواته صفت اولور ای طوبقت طایفه (ما تری
 فی خلق الرحمن من تفاوت) صفت اخرادر سبع سمواته و خلق الرحمن ضمیر موضعنه وضع اولدی تعظیما الشأین
 و خلقه هن و باخود جمله مستأنفه اوله و خطاب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم در و با خطابه صالح اولان کسه لر
 اوله یعنی من کور من سن ای غافل اولان کسه رحمتک مخلوقنده (من تفاوت) یعنی اختلاف و عدم مناسبتدن بر شئی

کور من (فارجع البصر) بصیر کی سمواته ردایه حتی بالمعانی مشاهده ایدوب شبهه و شبیهه دن خلاص اوله سن
 (هل ترى من فطور) من کور میسن شقوق و صد و عدن برشی معلوم در که کور من سن (ثم ارجع البصر کرین)
 اندنصکره بصیر کی وجعه بعد رجعه و کره بعد کره خلق سمواته رجوع قبل کور بوندره عیب و خلل کور میسن
 (یتقلب البصر خامسا) بصیر کی مسکاذیل و بعد اولدنی حلاله رجوع ایلر (وهو حسی) ای کلیل من طول
 المعاد و کثیر المراجعة معنی بیت حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز جناب عزت لساندن بیورر چون
 شکافم چونکم یارام و یاره پاره قلم آسمان را در ظهور و کاری ظاهرده چون بگویم پس آسمان شق و یاره پاره
 اولد قدنصکره نیجه دیرم هل ترى فیها فطور آسمانه نظرا فطور کور میسن دیو نیجه دیرم حاصل کلام بودر که
 اسرار غیبیه پیدا احوال آخرت هوی اولد قدنصکره نیجه قابلدر که آخرت و جنت وجهه و سائر احوال الله ایمان
 کتور لایته ایمان عالم غیبیه ایکن خوشدربوخته بعد العیان اولمز آمدی عارف صدور الاحرار قبول الاسرار
 معنایله عمل ایدوب افشای رازدن احتراز اید (منوی) نادین ظلمت فحری کسرتند هر کسی روحانی می اورند
 تا خلق بوظلمت دیناده فحری دوشیه لهر بر کسه فحری ایلدیکی و قلبینک اعتقاد ایلدیکی جابینه بوز کتوره لر (منوی)
 * مدنی معکوس باشد کارها * شهنشه رازد اورد بر دارها * بر مدت اوله کار لر معکوس اوله مثلاً دزد شهنشه بی
 دار لر کتوره یعنی بودنی کیدوب مدت اخر ویه ظهوره کاد کده دیناده اولان کار لر اکثری معکوس اوله و جوق کسه
 ظن ایلدیکی شینک عکس بی بوله مثلاً دیناده صوباشی دزدی داره کتور مد عادت اولمش و شهرت بولمشدی آخرت
 اولد قدنصکره بعض دزد اولور که صوباشی بی داره کتور بونک کشف معنای بی وجهله اولور که مثلاً بری کاهی بجز دتمت
 ایل و یا خود غرض نغله صوباشی دیناده اخذ ایلسه و بغیر حق غرض نغله آتی داره کتور بوب صلب ایلسه آخرتده
 اول دخی اکا ویه ایلر پس آخرت امری بر عکس اولمش اولور بومصرع مجرد کار آخرت بر عکس اولمشه مثال اولور
 زمر اددیناده اکثر غالب کور دیکن کسه لر مغلوب مغلوبی کور رسن دیکن اشعار تیلور * منوی * تا که پس
 سلطان و عالی همتی * ینده ینده خود اید مدتی * تا کم بود دیناده زیاده عالی همت اولان سلطان و یا خود جوق سلطان
 و جوق عالی همتلور مدت کنندی ینده سنک ینده می که توضیح معنی بود دیناده نیجه عالی همت سلطان اولور و انک
 تحت ینده نیجه ینده لر اولور اول سلطان دیناده اول ینده به حصار ته نظر قیلور اول ینده اطاعت حقله کسب
 سعادت ایدیه ایلر چونکم آخرت اوله اول ینده نک عند الله مرتبه می عالی اولور اول سلطان اول کونده سفلی قالور
 پس دیناده کنندی ینده می اولنه آخرتده بندل کار و خدمت قیلور تا کم انک شفیع اوله و یا خود بعض حسنات
 اکا اعطایله و لهذا قال الله تعالی (بل بالهم من الله ما لم یکونوا یحسبون * منوی * بندگی در غیب اید خوب
 و کش * حفظ غیب اید در استعباد خوش * خدمت و ینده لک غیبیه خوب و کوزل کار و غیبک حفظی استعباده
 خوش کور یعنی افندی سنک بر ینده حضور نده دکل ایکن غایبه ینده لک ایلک حضور نده اولان ینده لکدن خوب
 و لطیف قدر بر عبادت قیلقده و طالب خدمت اولد قدنصکره غیبی حفظ ایتمک اولی و خوشدرتنه کم ابن مسعود رضی الله عنه
 حضرت نلرندن روایت اولتور که بیور مشر (قال علیه السلام والذی لا اله غیره وما آمن احدنا بالفضل من ایمان
 بغیب ثم قرأ علیه السلام (والذین یؤمنون بالغیب) بالغیبیه بالتباس ایچوندن ایمان ملتبس بغیب دیک اولور پس
 بومعنی نهیم ایچون بونلری مثل و قننده ابراد ایدوب بیورر * منوی * کو که مدح شاه کویدیش او * تا که
 بر غیب بودا و شرم روه مثلاً قتی او که که شاه او کنده شاهک مدحی دیه تا اول کسه که شاهک غیبینده شرم روه اوله
 و غایبانه آدن استحیا قیل * منوی * قلعه داری کر کار ملکک * دور از سلطان و سایه سلطنت * مثال آخره مثلاً
 بر دزد دار که ملکک کارندن سلطان آدن و سایه سلطنت دن دور اوله * منوی * پاس دارد قلعه را از دشمنان * قلعه
 نفر و شد جمال بی کران * دشمنان قلعه بی حفظ طوته قلعه بی کران بی پایان ماله صامیه * منوی * غایب از نه
 در کار نغرها) همچو حاضر اونکه دارد وفا) اول قلعه دار نغزلر کارنده بادشاهدن غایب اولدنی حلاله نغرها در بندره
 رکد کاره دیر بادشاه باندده حاضر اولان کسه کبی او قلعه دار وفا نیکنه طوته (منوی) بیش شاه او به بودا دزد یکران
 که یغمت حاضر نده و جان فنان * بادشاهک قننده او قلعه دار خد متده و استقامتده غیر یلر دن پم تر در که بادشاهک
 خدمتده حاضر لرو جان تشار اید جیلر در * منوی * پس بغیبت نیم ذره حفظ کار به که اندر حاضری زان صد
 هزاره پس غیبینده نیم ذره کاری حفظ ایلک حاضرده اولان حفظ کار لر مدد هزار نندن یکدر یعنی بادشاه حاضر
 دکل ایکن انک امر نه امثال قیلق و غایبانه طاعتده و خدمتده اولان انک حضور نده اولتور دن و حال کور بوب
 نیجه حسیه و احسان و ایدوب اولد قدنصکره نیجه دیرم هل ترى فیها فطور آسمانه نظرا فطور کور میسن دیو نیجه دیرم حاصل کلام بودر که
 اسرار غیبیه پیدا احوال آخرت هوی اولد قدنصکره نیجه قابلدر که آخرت و جنت وجهه و سائر احوال الله ایمان
 کتور لایته ایمان عالم غیبیه ایکن خوشدربوخته بعد العیان اولمز آمدی عارف صدور الاحرار قبول الاسرار
 معنایله عمل ایدوب افشای رازدن احتراز اید (منوی) نادین ظلمت فحری کسرتند هر کسی روحانی می اورند
 تا خلق بوظلمت دیناده فحری دوشیه لهر بر کسه فحری ایلدیکی و قلبینک اعتقاد ایلدیکی جابینه بوز کتوره لر (منوی)

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه غایبانه ایمان قیلنر لایته ایمانی پسند ایدوب حضرت رسول اکرم صلی الله
 علیه و سلمی کور نلر و مجلسنه حاضر اولنر لایته ایمانی اوزره ترجیح ایلشد رتبه کم محشی بیضاوی شیخ زاده مرحوم
 یؤمنون بالغیب) آیت کریمه سنده بیضاوی نک ابن مسعود دن نقل ایلدیکی قول شریفک تحقیقنده دیر کاذ کر عین ابن
 مسعود رضی الله عنه ایمان اصحاب رسول الله علیه السلام قال ان امر محمد کان ینالمن رآه والذی لا اله غیره ما آمن
 کاهم کاذ کر بیدانه لا یحب فی ایمان من آمن و ایمانه بحضوره علیه السلام لما شاهد من المعجزات بل الحب بمن آمن به
 ولم یشهد شیاً من المعجزات فایمانه اشد اعتبارا و افضل من ایمان من شهد * منوی * طاعت و ایمان کنون محمود
 شد * بعد مر که اندر عیان مردود شد * طاعت و ایمان شمعی محمود و روح اولدی موتند نصکره عیان وقتنده ایمان
 مردود اولدی انکچون ایمان یأس مقبول د کادر * منوی * چونکه غیب و غایبی رووش به * پس دهان بر بند
 و لب خاموش به * حضرت نبی علیه السلام نه زیده ایتدی ای زید چونکم غیب و غایب مستور اولق یکدر بوسوز
 ا کرچه حضرت نبی علیه السلام جابیندن زیده واقع اولمشد در پس دهان و لبکی بغله لب خاموش اولق و ستر اسرار لدنی
 قیلق یکدر ایکن هر زید مشرب اولان و افشاء اسرار و راز قیلان عارفه دخی بونده تنبیه اولور تا کم امانت خدایی
 نااهل و بر میه لر و حقایق و اسرار مستحق اولمشله اظم مار قیلر لر (م) ای برادر دست و ادا راز سخن) خود خدا
 پیدا کنده علم لدن) ای فرداش الکی سوزدن کیر و طوط و دیلکی علم لدن نقل ایلکدن حفظ ایت زیر تحقیق خدای
 تعالی علم لدنی پیدا ایلر پس بوعلم قیل وقال ایه نقل اولد قدنصکره ذوق و حاله بولمشی اولیدر بواجلدن خدای تعالی
 پیدا و اظهار قیلشسته استدبکی عبدک قلبنه فذوق و ملهم اولمشه و نه علم قیلشسته تفویض اولتوب یساندن فراغت
 اولندی و بوحده بله طالب علم لدن اولنر تنبیه قیلندی (قال النبی صلی الله علیه و سلم علم الباطن سر من اسرار الله
 وحکم من حکم الله یقذفه فی قلوب من شاء من عباده و رواه علی کذا فی الجامع الصغیر (منوی) پس بود خورشید را
 رویش گواه * ای شی اعظم الشاهد له * سورة انعامده اولان آیت کریمه به اشارتدر (قل ای شی اکبر شهادة
 بآیت کریمه نک سب نزولی بودر که قوم قریش بر کون پیغمبر علیه السلامه دیدیلر که یا محمد یودی و نصاری دیر لر محمدک
 ذکر و وصفی بزم گاه زده بوقدر پس سنک شاهدک کیدر بوی خصوصده جناب عزت بویت کریمه بی انزال ایلدیکی
 قل) دی یا محمد بونلر (ای شی اکبر شهادة) نه شی اکبر در من حیث الشهادة (قل) دی بونلر که (الله) اکبر شهادة شهادت
 جهتندن جمع شیلردن (شهادتینی وینکم) اول الله شاهد در بقله سزک ما یخزده اولان هر حاله معنی بیت پس
 بود خورشید را کونش کفایت ایدر رویش گواه یوزی اکا شاهد اولمشی ای شی نه شیدر اعظم الشاهد شاهد لر
 اعظمی الله الله درای شی مبتدا و اله خبریدر پس جناب عزتک وحدانیتنه و وجود مطلقه شاهدینه بر تو ذاتی
 و انوار صفا ایدر) بافتاب توان یافت کافتاب بکاست * پس بولکلا مدن انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک شهادتی
 حقدن غیری اولق احتیالی دفعدن اتری بیورر که * منوی * فی بگویم چون فرین شد در بیان * هم خدا و هم
 ملائک هم عالمان بونشده فی کلمه می مقدم اولان ای برادر دست و ادا راز سخن قولندن لازم کلان منی فی ثقی ایچوندن زنی
 بوقلمی سوزدن کیر و طوط و عزم سولرم و اسرار لدنی نقل ایلر چونکم بیانده و حضرت قرآنده قرین اولدی هم خدای
 تعالی و هم ملائکه اولو العلم پس بزد جناب عزتک وحدانیتنه شهادت ایدر بزم شهادت حق شهادت غیری
 دکلدر زیر النص شریفده جناب عزت ملائکه و علمانک شهادتن کنندی شهادتته قرین قیلشد رتبه کم مضمون آیت
 کریمه بی نظمه لیه بیورر که (منوی) یشهد الله و الملائک و اهل العلوم * انه لا رب الا من یدوم) بآیت کریمه سورة ال عمرانده
 در اولی بودر (شهد الله انه لا اله الا هو ای بین وحدانیتنه نصب الدلائل علیها یعنی جناب عزت وحدانیتنی تبیین ایلدی
 مخلوقنه نیجه دلائل و بر این نصب ایتمسیره بعضر شهادتی حکم الله معنایسنه و بعضر علم الله معنایسنه المشر
 و ابن عباس رضی عنه حضرت لری شهادتته بنفسه قبل ان یخلق الخلق بیور مشر یعنی اول الله شهادت ایلدی و یا حکم
 و یانین و یا اعلام ایلدیکی (انه) تعقیقا اول الله (لا اله) هیچ بر معبود سزای عبادت و مستحق اطاعت دکلدر (الاهو)
 الاول الاله در (والملائکه) و دخی ملائکه شهادت ایدر روحدانیت حقه بالا عتراف و الاقرار (و اولو العلم) و علم صاحب لری
 دخی بحسب لمراتب شهادت ایدر روحدانیت حقه بالا عیان و الاحتجاج علیها (فانما بالقسط) ای بمقیال العدل فی حکمه
 یا عطا کل ذی حق حقه بحسب استعداده و استحقاقه بوقدر برجه فاما شهادتک فاعلی اولان لفظه الاله دن حال واقع
 اولور و اولو العلم دن حال اولد قدنصکره جازر و مدحیت اوزره منصوب اولد قدنصکره جازر لا اله الا هو فکرار اولمشی تا کید ادا نه
 توحید و مزید اعتناء تعجید ایچوندن (العزیز الحکیم) العزیز الذی یظهر من یشاء من خلقه و الحکیم الذی یدبر بحکمته
 کل شی و بعطیه ما یشاء به معنی بیت شهد الله الله شهادت ایلر و الملائک دخی ملائکه و اهل العلوم دخی اهل علوم بحسب

شهر دوسر که در هم یافتیم * ناسوی رنج جگر دره یافتیم * شهر دوسر که بری برله عتراج اولوب سر کنکین اولدیغی کبی بندخی
 عتراج اولدم و روحانیت بشریله اختلاط قیلدم تا جگرده اولان من ض جانبیه یول بولدم تنه کم سر کنکین درونه
 داخل اولدقده علت صغری ازاله ایدر * منوی * چون زعلت وار هیدی ای رهین * سر که رابکداروی خور انکین *
 ای من رهین وقرین اولان کسه چونکه رنج و علتدن قورته سن مر که فی ترک ایلد و عسل فی سر که دن من اوصفات
 بشریه وانکیتدن من اوصفات روحانیه در چونکه طالب علی نفسانیه دن خلاص اوله من شینک مانند سر که اولان
 بشری جانبیه احتیاجی فالز اول زمانده انک صافی شهد روحانیتدن اکل ایلسه اکا ضرر قیلز * می * تخت دل
 معمور شد بانه از هوا * بروی الرحمن علی العرش استوی * سورة طه ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (الرحمن علی
 العرش استوی) الرحمن من فوقه در مدحیت اوزره تقدیری هو الرحمن استوی عرش ملک و سلطانلقدن مجازدر
 تنه کم در لراستوی فلان علی السررای ملک وان لم یقعده علی السریر البتة یعنی اول رجاند که ملک العرش واستوی
 علیه علماء امت حضرت علی کرم الله وجهه حضرت نرینک بوقولنی بومخلده مذهب مقبول عد ایشلدر تنه کم بیوردر
 الاستواء غیر مجهول والتکلیف غیر معقول والایمان به واجب والسؤال عنه بدعة لانه تعالی کان ولا مکان فهو علی
 ما کان قبل خلق المکان لم یتغیر عما کان (له ما فی السموات وما فی الارض) سموات وارضینک تقدیر شیر واریسه
 انک یعودر (وما ینهم ما وما تحت الثری) دخی سموات وارضینک مابیننده اولان و تحت اثراده اولان شیرک جمیعسی انک
 ملکیدر معنی یت تحت دل معمور شد * وکل تختی معمور اولدی باله از هوا وادان باله اولدیغی حاله بروی اول
 کوکاک اوزرینه (الرحمن علی العرش استوی) عرش اوزره استوا استیلاهی کیمیدر رجالتک بولید دیمک دخی وجهدر
 کوکاک تختی هوان باله اولوب معمور اولدی کوکاک اوزره (الرحمن علی العرش استوی) آیت کریمه سنک مفهوی
 حاصل اولور بر قلب المؤمن عرش الله در وکذلک استوی الله علی عرش وجود الکل بظهور صفته الرجانیه فی
 ووصول اثرها اذ القیض العام من الی جمیع الموجودات * منوی * حکم بر دل بعد ازین بی واسطه * حق کند چون
 یافت دل این رابطه * بوند نصکره قلب اوزره حکمی بی واسطه حق ایلر چونکم کوکاک بوابطه بی بوله یعنی تحت دل
 هوان باله اولوب معمور اولد قد نصکره قلب اوزره حکمی بلا واسطه حق تعالی ایلر چونکم کوکاک حق تعالی به
 بومر به اتصال و رابطه بوله مادامکه دل هوان باله اولیه حق تعالی انک اوزرینه حکمی و سابطه و اسباب ملاسه سبله
 قیلر (منوی) این سخن بیان نداد زید کوکاک * تاده پندش که سوا بی بچو * بوا سرار و معارفه متعلق اولان سوز بیان
 طومر زیدتی تا کابند و بر بوله دیو که رسوایق دبله و اسرار غیبی کشف ایلد (رجوع بحکایت زید) (منوی)
 زید را کتون سیاهی کوکاک تحت * جست از صف نعل و نعل ریخت * زیدی الان سن بوله من سنکه اول زید قاجدی
 وصف نعل بشریدن صجری و نعل دوکدی یعنی پای روح نعل کبی اولان مقتضای طبیعتی و کفش صورتی قاع
 ایلدی (می) نو که باشی زیدم خود را نیافت (همچو اختر که برو خورشید یافت) سن کم اوله سنکه زیدی بوله سن زیدم
 کندی بی بولدی که کوکاک کبی انک اوزرینه آفتاب بلدرادی یعنی عند طلوع الشمس نجومک وجودی نه مرتبه محو
 و مبتلاشی اولور سه عاشقک وجودی دخی عند نظم و رالحق اوله محو وفای اولور بومر به به مشایخ مرتبه فنا تعبیر قیلور
 منوی (فی ازونقشی سیاهی نه نشان * نه کهی پای برای که کشان * بویت فنانا در فنانم به سته اشارتدر معنی
 یت نه اول زیددن بر قش بولور سن نه نشان و نه اندن بر همان بولور سن همان اوغریسی بولنده یعنی بر اثر و علامت انک
 بولنده بوله من (می) شد حواس و ناطقه تابان ما) محو نور دانش سلطان ما) حسها و عقلها شان در درون) موج
 در موج لای شاخصه (برم حواس ظاهره و باطنه من و تابان اولان قوت ناطقه من سلطانمزلک علینک نورینک محوی
 اولدی اول حواس و ناطقه لری نور علم سلطانیه محو اولان کسه لک حسلی در و نده موج موج ایچره الله قننده
 حاضر لدر تنه کم جناب عزت کلبی بر تمیزده حاضر لدر دیدی * سورة یس ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وان کل
 شیء برشی کاکدر) (لما جمیع الدیانتی) (البرم تمیزده) محو در احضار اولدر در بر آیدد دخی بیوردر
 ان کانت الاصحیة واحدة) یعنی نفقه اخیره اولدی (الاصحیة واحدة) (الاصحیة واحدة اولدی) (فاذا هم جمیع الدیانتی
 محضرون (می) چون شب اید باز وقت بارشد) الخیم بنه ان شده بر کار شد) (بیمش از اواده حق هوشها) حلقه حلقه
 حلقه در گوشها) پای کوبان دست افشان در نسا) ناز نازان و بنا حیثینا * چونکه شب که کبر و اجازت و فنی اولور بنه ان
 اولمش کوکاک کار اوزره اولور یعنی لیلی و ظهور آفتاب الهیه ده حواس عاشقان خدا کاخفتاه الکواکب عند
 ظهور نور الشمس تختی و زائل اولور چونکم خلی شمس حقیق تختی و مستر اوله و شب بشریت ظهوره که بنه ان
 اولان شمس حواس انسان بر کار اولور و تکرار وقت بار اولور و تکالیف بوکئی بوکئی و کثوری هوش و مستغرق اولدر جناب

حق کبر و هوشارین برر کوشلده حلقه لرحلقه حلقه اولدیغی حلقه یعنی هر بری هوشلک هوشی و برلکده و محو
 کاد کده انک کوش جانیه نیجه علوم و حقایق حلقه لری حلقه اندر حلقه اولدیغی حلقه اعطا اولور و انفاق مشایخ
 صوفیه بودر که عاشق محو کسه البتة نیجه حقایق و علوم انده حاصل اولدی کرلک والا انک سکری سکر الهی اولر
 کاقتلنا عن الفتوحات فی درجه الصحو و مستغرق و بی هوشلر محودن محو و فسادن بقایه کادکاری حلقه پای کوبان
 و دست افشان نشا و جدی زیاده ایلدکاری حلقه ای برم برم بری احیا ایلدک دیدکاری حلقه کافورتنه کم بعد موت
 الطبیعی و الاضطرابی جمیع ناس هوشه کاورلر و حیات بولورلر و کندی کارلرینه مشغول اولورلر پس بوابه کانجیه دل
 قنای معنوی و موت اختیارینک بیایدر چونکم بعد موت الاختیاری محو ککل بعد موت الاضطرابی بشریه
 و صورتی کله که مشابه اولدیه در حال بعد موت الطبیعی اولان حیاتنک بیاتنه شروع ایدوب بیوردر (می) ان جاود
 وان عظام ریخته * فارسان کشته غبار انکیتنه) اول دو کلمش بوستر و استخوانلر و زو و برمش فارسلر اولمش یعنی تنه کم
 بعد المحو عشاق الهی محو کاد کده انک جلود و عظام جسمانیه لری فارسان میدان طریقت اولورلر و حیات
 ابدیه الهی بولورلر کذلک بعد موت الاضطرابی وقت نفقه الشانیه ده جلود و عظام ریخته فارسان میدان عرصات
 اولورلر غبار انکیتنه اولدقاری حلقه و حیات جسمانیه لری بولورلر و شانلرینه مشغول اولورلر بوندن مقدم اولان
 یت مؤمن حم ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وقالوا ربنا امنتنا انتن) کافر لرجه غده دیه لکه ای برم برم بری ایکی
 کره اولدر دل یعنی بریسی موتی خلق ایلدیکیدر اولده و بری بعد انقضاء آجالهم موت طبعی ایلدر (واحبیتنا انتن
 و بری ایکی کره احیا ایلدک بری حین ولادته اولان حیاتدر و بری بعد الموت بهت و حشر ایچون اولان حیاتدر پس
 حضرت عیسی علیه السلام کلامی موعظه نته کم بیوردر (من لم یولد من تین لن یلج ملکوت السموات) سالک
 راه حق و ولادتین میسر اولیجه که مقصود بری ولادت معهود و بری دخی روحنک بوجود و محسوس و مشهوددن
 مولود اولد * سیدر سیرم ملکوت و جبروتیه دخوله قادر اولر فاما اول سالکان راه حقیقت و واصلان اسرار طریقت
 موت و فوات تعلقات بدنی و مویات و مهملکات شهوات نفسانیه دن خلاص اولوب انوار تجلیات ذات و صفاته
 حیات جاودان بولدقارنده پای کوبان و دست افشان و ناز نازان جد و نثانی خالق کون و مکان ایدوب دیه لکه
 ای برم برم بری کار من جد و سپاس و شکر فی قیاس اول جناب و اهب الرجا و الالتماسه اولسونکه (احییتنا انتن)
 بری ایکی کره احیا ایلدک بری عالم عدمدن صحرای وجوده کتور مکملکله و بعد مهملکات نفسانیه و سالک شیطانیه دن
 خلاص ایدوب حیات جاودانیه حقیقتی قیلدک (منوی) حلقه آرند از عدم سوی وجود در قیامت هم شکور هم کند *
 حلقه کتوردر عدمدن وجود جانیه قیامتیه یعنی مقابر دن قائم اولدقاری و قنده هم شکور هم کند یعنی زیاده شا کرل
 و هم زیاده کافر اولدر (منوی) سرجه می بیچی * کنی نادیده * در عدم راول نه سر بیچیده * باشکی نیچون بوکر سن
 و کور منک ایلر سن یعنی حشر اولقدن و حیات ابدی بولقدن نیچون معرض اولوب تعالی ایلر سن عدمده ایکن
 اول باشکی چور مدکی یعنی عالم عدمده انبیت قیلش ایکن بوجوده کله کدن معرض اولوب سر بیچیده قیلدک
 * منوی * در عدم افشرد بوی پای خویش * که مرا کی رکن از جای خویش * عدمده کندی ایاغکی صقمش
 و محکم با صمش ایلد یعنی لسان حاله بولیدر دل که بی کند و برمدن کیم قور بر یعنی عدمدن بی وجوده کیم کتوردر
 دیردک (منوی) بی نیی صمغ ربانیت را * که کشید او موی پیشانیت را * سن ربانی اولان صمغی کومر سنکه حق
 تعالی حضرت تری سنی آنک صاحبندن چکدی و عالم وجوده کتوردر موی پیشانیدن چکدن زیاد ضبط و تصرف
 ایکن کتوردر) کافال تعالی مامن دایه الا هو آخذ بنامیتها * منوی * تا کشیدت اندرین انواع حال * که نبودت
 در کبان و در خیال * حتی اول حکیم مطلق سنی و انواع حال ایچره چکدی یعنی عدمدن سلاله طین مرتبه سته اندن
 نفقه اندن علقه اندن مضغه اندن لحم و عظام لباسن کیوب ذی روح اولق مرتبه سته اندن طفولیت اندن تکلیف
 لباسن کیوب محصل کلام طور ابعطور سنی هر مرتبه نیجه احواله تیور دیکه سنک ظنک و خیالکده اولمش ایدی
 و بوحالات بجمیه فکر که دخی کلمش ایدی * منوی * آن عدم اورا هماره بنده است * کارکن دیو اسلیمان زنده است *
 اول عدم دائم حضرت خدایه بنده و مطیعدرای دیو کار و خدمت ایلد سلیمان علیه السلام دریدر یعنی
 ای نفس فرمان الهیدن معرض اوله و ترک طاعت ایدوب عصیان قیلد زیر اسلیمان حقیقی یعنی حضرت خق ح
 و لاموت در و باقی ولایتدر پس آنک طاعتندن اعراض ایلن طاعتدر * منوی * دیو سی سار دجفان کالجواب *
 زهره فی تادفع کویدیا جواب * دیو جفته لدر و زجایه لکبی یعنی کاسه لدر و زحوض لکبی زهره سی یوق تادفع ایلدیه
 و اجواب سوبلیه بویت سورة سبأ ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (بما لونه ما یشاء) جناب عزت بیوردر که

از سلیمانه مسخر قیلد شیاطین و جنی ایشان انچه چون هر نه دیر سه * من بحار یب و غافل * محرابان
 و صورتان محرابان مراد مساجد و سائر اشیاء رفیعہ در و غافلیدن مراد سیم و زور و احساس و زجاج و مرمرین
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام صورتان در و زور و با مسجود و معبدان یازوب کا نظرا بتلید رانلک شریعتده
 جازایدی (و جفان کالجواب) جفان جفته نک جعید رقصه کبیرہ دیر لرجواب جاییه نک جعیدر که حوضه دیر ل
 یعنی دخی شیاطین و جنی دوزرردی حوضه کبی چنقلر پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العز بر نفس اماره
 صاحب لیسنه بیورر که آگاه اولک و صکار و غفلدن غافل اولک و قیاس ایالک که بو عالم سلیمان حقیقیدن
 خالی اوله اگر طوعا عبادت یا تنسک کره اماره که سزی بر کار بدله مشغول قیله * منوی * خوش رایش را بین چون همی
 لری زبیم * مرادم رانیز لزان دان مقیم * کند یکی کور عدم اوقا خوفندن نیچه دتر رس عدی دخی اللهک
 خوفندن دایم در بیجیل همانده که وجوده کلکه امر ابله موجود اولورننه کم موجوده امر ابله کده معدوم اولور
 * منوی * و رونومت اندر مناصب می زنی * هم تر تست آنکه جانی می کنی * واکرسن منصبله ال اوره سن
 و ملک و مالی زیاده قیله سن هم خوفکند ندر اولکه زیاده جان چکیشرسن یعنی هر بار که موت و فسادن خوف ایدوب مال
 و منصبه کوکل قویه سن و دولت صوری و عیش فانی به مشغول اوله سن اول سنلک جان چکشمکه سبب اولور زبیرا هر نقدر
 و صلندن لذتک نارایسه فرقتک المی اولفدر اولور (منوی) هر چه جز عشق خدای احسنست * کرشکر خوار است
 آن جان کندست * هر نه که احسن اولان خدایک عشقندن غیر دیرا کر صورتا شکر خوار اوقا ایسه ده معنا جان
 چکشمکه * منوی * جیت جان کندن سوی مرل آمدن * دست در آب حیاتی نازدن * جان چکشمکه ندر
 مرل جایتبه کلکد زبیرا آب حیاته ال اورمقدر یعنی مانند آب حیات اولان محبت خدایه و دامن صاحب هدایه تسک
 قیامه * منوی * خنق راد و دیده در خلد و ممت * صد کان دارند در آب حیات * خلقک ایکی کوزی طیر افده
 و موده در یعنی بر کسه اولد کد نصکره خالک اولور و قنای اولور دیوب نظر لری انجی بومر ته به حصرا یلیوب موت و فیردن
 ایلر و سنه نظرا بر کور مرل آب حیاته بوز کان طور زبیرا اول کسه لکه بود نیاده آب حیات محبت و معرفت قلب لری
 زنده قیله لبعده بحسب الظاهر اوله لخلق آتی اولدی و زبیرا آب اولدی و زبیرا آب حیات ایچمکه در کافنا و زوال
 کلز اولن حیواندر عاشق اولمزدیسک محبت و معرفتک و علم و حکمتک آب حیات اولسنه نیچه سیک کان طو زلر
 و بوجه ایله آب حیات یوقدر دیوب کند لری بی چاه مرل و فتنایه از لری * منوی * جهد کن تا صد کان کردد نود *
 شب بروز و توبی شب رود * جهد ایله تا وزنطن طقس اوله یعنی تحصیل علم بقین ایلمکه سعی قیل تا سنلک شک
 و شپا نکدن بعضی زائل اوله وزنطن و کانک بر قاج مرتبه از قاله کیجه پوری واکرسن او بویه سن کیجه کیدر یعنی
 بوشیرت کیجه سنه طریق حق سلوک ایله و قطع مراتب قیل اکر سن طریق حق کتزلک شب بشیرت الدن
 کیدر و زو آخرت ظهور ایدر اند نصکره کار و عمل فائده سی اولمزد * می * در شب تاریک جوی آن روز را * پیش کن آن
 عقل ظلمت سوز را * اول روزی قرا کو کیجه ده ایسته یعنی اول روز حقیقی بو ظلمت بشر شده ایکن طلب ایله اول ظلمت
 باقی عقلی او کو که ایله یعنی عقل معادی کندیکه قول از قیلوب واکانایع اولوب ظلمت نفسانیه دن خلاص اوله
 کور و روز حقیقی بوشب نیاده بوله کور * می * در شب بدرنگ بس نیکی بود (آب حیوان جفت تاریکی بود) بدرنگ
 اولان کیجه ده جوق اولک اولور آب حیات ظلمتک جفت و قرینی اولور یعنی شب رنگ اولان طبیعت کیجه سنه جوق
 حیات ظهوره کلوب مشهور در که آب حیوان ظلمت ایچره در پس ظلمت بشر شده آب حیات ایدیه موجود در آب
 حیات ایدیه دن مراد ذوق ایمان و عرفان و لذت علم و ایه اندر (اومن کان میتا فاحینیه و جعلنا له نوراً یبشی به
 فی الناس کن مثله فی الظلمات لیس بخارج منها) آیت کریمه می بو خصوصه شاهد و برهاندر * منوی *
 سر زخمت کی توان برداشتن * با چنین صد ختم غفلت کاشتن * باشکی با غفلدن و اولومقدن چنق قادر مفعه قادر اولور سن
 بونک کی یوز غفلت تخمین اککاه بیله یعنی بوقدر غفلت و معصیت ایشلکله مادامکه بیلسن باشکی خوابدن نیچه
 قادر رسن و نه گونه احیای لیلی قیلورسن (می) خواب مرده لقمه مرده یارشد * خوابه خفت و دزد شب بر کار شد
 * خواب اولمش لقمه اویش بری برینه یار اولدی خوابه اودی و کیجه دزد کار و مصلحت اوزره اولدی دزد شدن
 مراد شیاطین و جنی اولور * منوی * تو نمی دانی که حصانست کیند * نارایان خصم وجودنا کیند * ای بی آدم
 سن بیلز سنکه سنلک دشمنلک کیدر نارایان کیکلر وجودنک خصمیدر یعنی شیاطین که نارایلدن بی آدمک
 عدولیدر (منوی) نارخصم آب و زردان اوست (همچنانکه آب خصم جان اوست) آتش آتک و انک فرزند لری سنلک
 دشمنیدر انجیلن که آب آتشک جایتک دشمنیدر فرزندان آبدن مراد ابله نشو و نما اولان انسان اولور اگر چه حیوانه و نباته

دخی شامل اولور سه ده (منوی) آب آتش را کشد زبیرا که او * خصم فرزندان آبست و عدو) آب آتشی دیر زبیرا که
 آتش آتک فرزند لری سنلک خصم و دشمنیدر * منوی * بعد از آن این نارایان و شمشیر * کاندرو اصل کاه و ذلتست * یونار
 شیاطین دید کد نصکره یوناردن مراد نارایان و شمشیر و نه کاه و خطا نک اصلی و اردر * منوی * نارایرونی
 بایی بفسرزد * نارایهوت تابد و زخی بر دخیار جده اولان آتش بر مده دار ابله مرده و افسرده اولور اما شہوت آتشی صاحبی
 دوزخه دلالتور * منوی * نارایهوت عی نیارامد باب * زانکه دارد طبع دوزخ در عذاب * نارایهوت و آتش
 طبیعت ابله ساکن اولمزد زبیرا که آتش شہوت دوزخ طبعی طو تر عذاب و المده تنه کم چہم طویموب هل من مزید
 نعره سن اورر کذلک شہوت نفسانیه دخی قناعت قیلوب ما کولات و مشروبات جایتبه و حفظ نفسانیت
 طرفه بولد چہ حریص اولور * منوی * نارایهوت راجہ چاره نوردین * نورک اطفأ نار الکافرین * شہوت نفسک
 نازنه چاره ندر دین نوریدر ای مؤمنلر منلک نوریکز اطفأ ایلدی کافر لک آتشی که اول سبب اشتعال نارایچیم اولان
 شہوت نفس لیدر کما قال علیه السلام تقول النار يوم القيامة جریام و من فان نور لک اطفأ ناری (منوی) چه کشد
 این نار نور خدا (نور ابراهیم راساز اوستا) یونار شہوتی نه سونددر خدای تعالیلک نوری سونددر حضرت ابراهیم علیه
 السلام نوری اوستاد و زبیرا ابراهیم علیه السلام قلی اوزره اولان و قدم ابراهیم علیه السلام اوزره سیر قیلان
 بر خلیل سیرت کسه نک نور جلیانی کندیکه دلیل ایله * منوی * تاز نار نفس چون غرود تو * وارهد این جسم همچون
 عود تو * تاسنک غرود کبی اولان نفسک آتشدن سنلک بوعود کبی اولان جھنم کورننه * منوی * شہوت ناری
 براندن کم نشد * او بساندن کم شود بی هیچ بد * ناری اولان شہوت نفسانی سوورمکه ناقص اولمزد یعنی ای خرج
 ایچمکه و آنک مقتضای و بر مکه اول اکس اولدی هیچ شکسز و چاره مزاولمغه کم اولور و مقتضای و بر مکه
 ضعف و نقصان بولور * منوی * تا که هیزم می نمی بر آتشی * کی میرد آتش از هیزم کشی * مثلاً تا کم سن بر آتش
 اوزره هیزم و یاسن آتش هیزم چکبی السکدن چن اولور بیکه زیاده اولور و قوت بولور (منوی) چون که هیزم باز گیری
 نارمزد * زانکه تقوی آب سوی نارمزد (چونکه آتشدن هیزمی کیر و طونه سن نار سو نور زبیرا که تقوی آتی آتش جایتبه
 ایلدی تقوی آتشک غداسی اولان هیزمی آتشدن حفظ ایتمک و بر هیزم ایلکدر آتسه غداسی اولان هیزمی و بر مکه
 اکامو ایلتمک کیدر زبیرا هیزمی حفظ ایتمک همان آتسه صوابتوب اوزر شده و ککله برابر در چونکم تقواده دخی
 اطفأ نار ایلک صفتی موجود اولدیه زانکه تقوی آب سوی نارمزد یور دیر تا معلوم اوله که غدای نفسانیه دن
 بر هیزم ایلک آتش شہوتی صوفی سوزد و نیچیدر (منوی) کی سیه کردد ز آتش روی خوب * کونهد ککله کونه از تقوی
 القلوب * خوب و زیاده اوزر آتشدن چن سیاه اولور یعنی بر کسه نک وجه باطنی نارمزد و اتدن چن سیاه اولور که
 او کسه تقوای قلوبدن وجه باطنی اوزره ککله کونه قویه و زهد و ورع زینتیه جمال روحی مزین قیله (آتش افتادن
 در شہر بابام امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه (منوی) آتشی افتاد در عمده عمر * هم و خوب خشنکی خورد او چہر *
 حضرت عمر رضی الله عنه زمانته شهره بر آتش دوشدی جبری اول آتش قوری چوب کبی بزدی * منوی *
 در قناد اندر شاوختا * نازد اندر بر مرغ و لا تناس * اول آتش شاوخته لره دوشدی حتی اول آتش مرغل قناد لری
 و پوه لری نه اوردی (منوی) نیم شهر از شعله آتش کرفت * آب می رسید از آن وی شکفت * شهرک نصفی
 شعله لدن آتش طوئدی و یاندی آب اول انشدن و ورقدی و آتشک بوشدن و غلنه سنه متعجب اولدی * منوی *
 مشکهای آب و سرکه می زدند * بر سر آتش کسان هوشمند * آب و سرکه مشکرا فی اور دیر انشک بانی اوزره
 هوشمند اولان کسه (منوی) آتش از استیزه افزون می شدی * می رسید اورامد داری حدی * آتش عبادندن
 زیاده اولور دی کویا اول آتشی حدلک عالمندن مدد بشور دی * منوی * خلق اسد جانب عمر شتاب *
 کانش مای غیر هیچ از آب * خلق حضرت عمر رضی الله عنه جایتبه مرعله کلیدر بولید دیو که بزم انشخ
 هیچ صودن سوخترا کا چاره ندر * منوی * کفت آن آتش زایات خداست * شعله از آتش بخل شجاست
 * حضرت عمر رضی الله عنه انلره ایلدی اول آتش خدای تعالیلک علامت لری ندر امامعنا سنلک بخلکز آتشدن
 بر شعله در (می) آب بکذارید و نان قسمت کنید * بخل بکذارید * کرا ل منید * صوفی ترک ایلدیکز و قنایه نان
 قسمت ایلدیکز بعض نسخه ده آب بکذارید برینه آب و سرکه چیست واقع اولمزد یعنی آب و سرکه ندر نان قسمت ایلدیکز بخل
 ترک ایلدیکز اگر بتم آله ایسه کریم اهل ایسه کریم بخل و امسا کی ترک ایلدیکز دیدی * منوی * خلق کفتندش که
 در یکش و ده ایم) مایحی و اهل قنوت بوده ایم) خلق اکادید بیکه قبول غری آتش ایزر یعنی و اهل قنوت اولمش (منوی
 کفت نان در رسم و عادت داده اید * دست از بر خد انکستاده اید * حضرت عمر رضی الله عنه انلره ایلدی نانی رسم

مخصوص در امتنه محظور درواکل و شرب اگر حقیقتش جل اول نور سه ناقض صوم اولور پس معنای حقیقتیستند
خطا و لایق تاویل لازم کور حضرت مولا نایب الله سره العز بر جواب صواب و پرور بر سرور که بونک حقیقه
اکل و شرب اولستند خطا و بر مکالم اول عالم عقلند ضمه فندند زرقاقض صوم اولان طعمام دنیوی وارضی
و سلب در طعمام حقانی و ربانی ناقض صوم اولز و دخی وایاکم و الوصال وانی لست کاحد کم دیلند اول حضرت
وارث کامل اولان کسه لردن بو طعمام و شراب حقانیتک منع اولسی و اول حضرت نه تخصیص فیلمسی لازم کازا کرچه
صوم وصالند تحذیر لازم کور و بو طعمام و شراب وارث اولدغه اندن حذر قیلق واجب اولور پس عقل کل مغزدر
و عقل جزو معاشی قشر در قشر لیک حالی و مقصودی بیلز الاطن و وهملی ای قشر منزله سنده اولان مول
کندیکی اخبار رسول تاویل ایله اخبار رسولی کندی فهمکه تاویل ایله و کند و مغز یکدی کازا معنایه دکل
یعنی قلت معرفتک و عدم فهمکه اعتراف ایله و کازا معنایه قوت شامه عقل را بجه معنای المدبغه بدسویه
بو خسه حقیقت معنایه جل اولنسه معنایه خلل کور و یوتاویل قیلده دیک اولور مشوی * ای علی که جله عقل
و دیده * شمه واک و از آنچه دیده * ای علی سنکه جله عقل و دیده سن اول نسه دنگه کور مشن بر شمه کیرودی یعنی
سیان ایله * مشوی * تیغ حلت جان مارا چاک کرد * آب علت خالک مارا بالک کرد * سنک حلتک تیغی بزم جائزی چاک
ایلدی سنک علتک آبی بزم جائزی بالک ایلدی یعنی کفر و جهالت لو نندن بزم جسمدی طاهر قیلدی * مشوی *
باز کوردم که این اسرار هوست * زانکه بی شمیر کشتن کاراوست * کیر و سوله بیلور مکه بواسراره و در زرا که شمیر سنز
اولد رملک کاریدر * مشوی * صانع ی آلت و بی جارحه و واهب این هدیه ای راجحه * آلتسز و جارحه سز اولان
صانع بو ذریع اولان هدیه لک واهی جواب بویتدر (مشوی) صد هزاران ی چنانده هوش را که خبر نبود و چشم
و گوش را * تیغ و زینک ی اذاقه ایله هوشه که ایکی کوز وایکی قولغه اندن خبر اولز یعنی صانع بی آلت و واهب
بی خست عقل انسانه انواع ادواتی اطعمام و اذقه ایله که اندن و حواس ظاهره نک آکا حلقی اولز * مشوی * باز کورای
باز عرش خوش شکار * ناچه دیدی این زمان از کردگار * کیر و سوله ای عرش اعلانک خوش شکار اولان طوغانی
تا بوزمان حضرت خدادن نه * کور دل پس اول حضرتک مدحنه باشلیوب دیدی (مشوی) چشم نوادر الغیب
امور حقه * جسته های * خزان بردوخته * آن یکی ماهی همی بیند عیان * وان یکی تاریکی بیند جهان (وان یکی سه
ماه می بیند هم) این سه کس شسته یک موضع نم با علی من شول انسان کامل و ولی فاضلین که سنک اسرار غیبیه کل
ادراکنه آموخته و حاضر اولنلک کوزلی بومر به ادراک امر ارا بیلکدن بردوخته در تفاوت و انظار محقه در مثلاً
اول برکسه بر ماهی عیان کورر و اول برکسه آخر دخی بوجهانی تاریک و بر ظلمات کورر و اول برکسه دخی اوج آبی
بر بره جمع کورر بی حال بوکه بواج کسه بر موضعه اوزر مشدرد بوجه مناسب ایکی کونه معنی وارد بری بودر که برکسه نک
قوت با سره سنده بغایت ضعف و خلل اولسه اول کسه بوجهانی تاریک کورر ماهی کوره من برکسه نک دخی قوت
با سره منی ینالکن قوت بصیرتی اعی اولسه اول کسه انجق محسوس اولان ماهی کورر برکسه نک دخی هم قوت
با سره منی و هم بصیرتی ینا و کامل اولسه هم بو محسوس اولان ماهی کورر و هم بصیرت تحت الارضدن قره نور و برن
شمسی کورر و هم شمسه نور و برن ماه اعظم یعنی عقل کلی کورر و بر معنی دخی بودر که اوج کسه بر موضعه اولسه اوله لقت
معرفتی اولد یغی چون انوار فو حیددن بوجهانی خالی و تاریک کورر و بری دخی بصیرت بصیرت ماه فو حید افعالی کورر و بری
دخی عین بقیله ماه فو حید افعالی هم ماه فو حید صفاتی هم ماه فو حید ذاتی بر برده کورر سه ماهدن مراد ماه شریعت
و ماه طریقت و ماه حقیقت در دینه ده وجهدن خالی دکلدر (مشوی) چشم هر سه باز و گوش هر سه نیز در تو اوبران
و از من در کربن و هر اوج طاقه نک ظاهرده کوزی آچی و فو لعی نیز در با علی بونلر سکا تعلق اید یچی و بندن قاچه در
یعنی بوذ کرا و انسان اوج مرتبه صاحبک اهلی سنک جنابکه متعلقدر که سن انلر که هر برینک مرتبه سنی بیلور سن
و بندن عجب اولور بر قیاس لیدر که سن انلر حلقی و مانی البانی بیارم (م) حیرت عینت ابن عجب اطف خفیت
بر تو نقش کرل بر من بوسفت * بوکا و که ظهور ایلدی عینک محرمیدر و با خود لطف خفیمیدر لطف خفی
اکادیر که سبی معلوم اولیه و محرر عینا کادیر که کوزمینی ادراک ایلدی شئی کوره که انک اصلی ندر فهم ایلکه قادر
اولیه یعنی بوجالتکه الا ظهور ایلدی محرر عینمیدر و با خود لطف خفیمیدر که عقل بونک مبینی بیاز واصلنه واقف
اولر سنک اوزر که نقش کرل بزم اوزر چه بر بوسفمیدر و با خود سکا نقش کرل بکانهش بوسفمیدر بوییت بهلوان
الساندن حضرت علی کرم الله وجهه به خطا یاد بیلد در مصرع ثانی و مصرع اوله موافق اولوب استفهام اولقی
اولدراستفهام اولسه دخی جائزدر بوجه اوزر که دینه با علی بوجالت سنک اوزر که نقش کرل در معنی صورت زنده در

واهدا عزارتندن بوجالت سبیلله فقرت ایدوب اجتناب قیلدک لیکن بزم اوزر چه بر بوسفمیدر و با خود لطف خفیمیدر
بن قتلدن خلاص اولدم و کفر و عصیانندن دخی نجات بولدم دیدی * مشوی * عالم اربعه هزار ست و هزرت * نیست
این هجده بر چشمتی زبون * عالم اکراون سکزینک و کز زاده در زرا اون سکزینک اولستند و اندن زاده اولستند
اختلاف واردر محصل مایه علم به الصانع بواون سکز هر بر نظره زبون دکلدر و هر کس بواون سکزینک عالمک
مشاهده سنده فادز دکلدر * مشوی * راز بکشای علی مرتضای * ای پس سوه انقضا حسن انقضا * ای اون سکز
بیلک عالمک اسرار نه عالم اولان علی المرتضای آج و بوجالت حقیقتی بکا کشف ایله ای سوه انقضا ندر صکره
حسن انقضا مرتبه سنده اولان علی کنده سنک سوه حلقی سوه قضا منزه سنده و حضرت علی رضی الله عنه کرم الله وجهه بی
حسن قضا منزله سنده تنزیل ایلش اولور و بومر عده بوجه دخی جائز اولور که دینه ای علی سوه انقضا ندر صکره
بکا حسن انقضا واردر یعنی سنک سبیکه کفر و خصومه ندر صکره ایمان و صلح و طاعت حاصل اولدی دیک اولور (م)
یا تو اوا که آنچه عقلت یافته ست * یا بیکویم آنچه بر من یافته ست * یاسن سوله اول نسنه بیکه سنک عقلت بولمشد ریا بن
دیم اول نسنه بیکه بزم اوزر چه طوغشدر * مشوی * اوزر بر من تافت چون داری نهان * می مشائی نور چون
مه بی زبان * سندن بزم اوزر چه طوغدی و لعه اوردی نیچون نهان طور تر سن ماه کبی تکامسز نور صاحب سن یعنی
ساکت و بی نطق ایکن عالمه نور افشان اولوب و ازاله غلات قیلوب مشور ایلر سنک دخی نطق ولی تکلم بولوب نور و پرور
ازاله کفر و ظلمت قیلوب دللری مشور ایلر سن * مشوی * لیلک کرد و کفت اید قرص ماه * شب روان از اوزر تر ادر براه
ایکن قرص ماه سوز کله و کجه ایله بول بوزر بیلر نیچونه کورر یعنی ماه فلک هدایت اولان مرشد کروزه کوب
و هر وره فاله دخی ارشاد ایلر سه نور علی نور اولور و هر وره لردن زاده قوت قلب بولور (م) از غلط این شوند و از ذهل
بانک مه غالب شود بر بانک غول * و هر وره ماه هدایتک حالا و لا اولان ارشادی سبیلله غلظدن و ذهل و غفلتدن
ایمن اولور لر ماحلک بانکی غولک بانکی اوزر غالب اولور و شیاطینک اغوا و ذهل و غفلت دفع قیلور مشور در که غول بیابان
بعض رهرو لری ظلمات شیده بول بودر و بوب طریقتن استخراج ایدوب پروا دیده دلک ایدر مش امامان تابان اولسه
و سالک ره بولی کورمه انک قولنه اعتماد ایلز اگر رحیمه ایله انک قولنه میل ایلچک اولد یعنی حینده ماه سوله واکا
اوجمه غول بیاباندر و بوحقیقت حالی نقل ایلسه سالک راه من بعد غلط و غفلت ایلز * مشوی * ماه بی کفتن چو باشد ره نما
چون بگرد شد ضیاء اندر صیبا * ماه چونکه سوا یکسز همان نور ضیاء سبیلله ره نما اوله چونک ماه سوله
و هر وره حقیقت حالی نقل ایلیه ضیاء اندر ضیاء اولور (مشوی) چون تو بای ان مدینه علم را * چون شعاعی آفتاب
حلم را با علی چونک اول علم مدینه سنک بایسن که سنک شان شریقه کده حضرت نبی علیه السلام (انامدنه العلم
و علی بایم) یوردی چونک حلم آفتابک بر تو و معاینه حلم آفتابک حضرت نبی علیه السلام (انامدنه العلم
و سلم در حلمی بر مرتبه ایدیکه حتی کفار و منافقین سبیلله حلم و ملائمت اوزر ایدیلر پس جناب حق اول حضرت
بالیه النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم) دیورلک حلم ایدوب غلظت و شدت ایلکه امر یوردی * مشوی *
باز بایان ای باب بر جویای باب * تا وسد از تو مشر اندر لیباب * ای باب مدینه علم جویای باب اوزر مفتوح اول ناخشر لر
سندن لبلره ابرشده یعنی صورتده فالنلر و اجساد حکمنده اولنلر سنک ارشاد و هدایتک عالم حقیقت و اصل اوله لر
و مغز نفزی بولر (م) باز بایان ای باب رحمت تالید * بارگاه ماله کفو احد * حضرت علی رضی الله عنه اول بهلوان
خطاب ایدوب دیرلر که کشاده ول ای اللهم رحمتی بای ای غیر التباهیه ای اول کسه نک بارگاه کاهی کابرا حد کفو و نظیر
دکلدر بولده دینه دخی جائزدر ای باب رحمت تالید مفتوح اول شول بارگاه که آنکجهون بر احد کفو و نظیر دکلدر
حضرت علی رضی الله عنه و اکاوارث اولان هر ولی بارگاه الهی و باب اصفا و صفات نامتناهیدر بلکه نظر حق ینله بقدر سنک
هر ذره نک وجودی جانب خدایه بر در درشته کم بیورلر (م) هر هوا و ذره خود منظر یست * ناگشاده که کورد
کا نجاد در است * تا بکشاید دری و دیده بان * در درون هر کز نخبندان کان) چون کشاده شد دری حیران شود * مرع
امید و طمع بران شود) جانب بویته و جنب الوهیه هر هوا و ذره مارایت شیناد بتره بر منظر و در بجه در که بونلر
ابواب ذرات کاستندن اصفا و صفات الهیهی مشاهده ایلندر در که بونلر ابواب حقایق اشیا مفتوح اولمشد اما ابواب
حقایق مادام که ناگشاده در کیم سوله که اول محله بر قیو و در اصفا و صفات الهیه اندر و غما اولور دیده بان حقیقت
تا کیم بر کسه بر قیو و اجدی انک در و تنده اصلا اکا قیو و املق کانی حرکت ایلز چونک بر قیو و اجدی و اکا بر شیندن
فتح باب اولدی اول کسه اول قیودن حقت مشاهده سنده حیران اولور و امید و طمی قوئی اول جانب بران اولور و اول
قیو و مقوله قیو ایدیکن بیلور و بر سن انک مشاهده قیلور * مشوی * غافل نا که بوبران کنج یافت * سوی

هر ویران اثرات پس می شنود * مثلا بر غافل ویرانه ده کنج تولدی هر ویرانه جنبه او کنجی بولد قد نصکره سرعت
ایدری اول امده ایله که اول ویرانه لده دخی کنج بوله * منتهوی * تار درویشی نیایی نو کمر * کی کهر جوی زرد ویش دکره
کدک سن دخی ای درویش مادامکه درویش لده کهر بولیمه سن واند اولان کنز لا یفنا به واصل اولیمه سن درویش لکدن
کهر وچن کهر طلب ایلسن بومعنی دخی جائز در نابرد ویندن سن کهر بولیمه سن بچن بر آنخرد ویندن دخی کهر طلب
ایلسن * منتهوی * سالها کرم دود بایای خویش * نکدر داشکاف بینمای خویش * نیجه بیلار اگر ظن
کندی ای اغیله به یعنی صاحب ظن اولان کسه راه حقه اگر نیجه بیک بیلار پای ظن و قیاسه به یلسه کندینک پرو نلرینک
دلکندن ایرو ویکمز یعنی مادامکه ظن صاحبی یقین صاحبیه مقارن اولیمه واندن علم یقینی تعلم قلیله انک ظنی بوری
دلکندن ایرو کیدوب قوه شاعر روحانیه به واصل اولان و علم الیقین رایحه سنی استعصام قلیل * منتهوی * تابینی نایدت
از عیب بو * عیری بی بی بگو * تا کم عالم غیبیدن سنک بوری که رایحه کلیه وسکا حق تعالی عالم غیبک رایحه سنی
استعصام ایلیجک بر قوت روحانی عطا قلیله بورتکدن غیری هیچ بر سنه کوزر مین دی یعنی مادامکه سکاد ماغ روحانی
حاصل اولیمه واول دماغ روحانیه جائک حق رایحه سنی استعصام قلیله ایلیجک کوردیکک ظاهرده اولان بورتکدر
ویرایحه دخی آتور سنک ظاهرده اولان روایحندن رایحه الی بکدر غیری دکدر (سوال کردن آن کافر از علی کرم الله وجهه
که چون بر من مظهر شدی شمیرا از دست چون انداختی (م) پس بگفت آن نومسلمان ولی * از سرستی
ولدت یا علی) پس حضرت علی کرم الله وجهه به دوست و قریب اولان نومسلمان دیدی سنک ولدت طرفندن
یا علی دیدی ولی بونده قریب معاصنه اولوق محله مناسبد (منتهوی) باز فرمایا امیر المؤمنین * تا بچند جان بتن در چون
جنین * که بیوریا امیر المؤمنین تانده جان جنین کبی حرکت ایلیسه یعنی وحیم مادرده روح اولده قدده و حیات بولد قدده
جنین نیجه حرکت ایلسه بتم جانم دخی سنک نفس شمره کدن حیات بولوب نده جنین و سر کته کله و طبیعت مادرندن
تولد ایله که متوجه اوله دیدی * منتهوی * عفت اختره جنین راندنی * کنده ای جان نبوت خدمتی * چونکه
وقت آید که جان کیرد جنین) اقتباس آن زمان کرد معین بدی اختره بینه دکر اولان سبعة سیاره در (یت) ثروت
و عطارد و زهره * شمس و مریخ و مشتری و زحل * صاحب تجربه اولان منجملر بویه تحقیق ایلملر در که نطفه که وحیم
مادرده دوشه سبعة سیاره دن هر بری علی طریق المناویه اول نطفه به خدمت و تربیت ایدر اولوکی آی زحل تربیه ایدر
ایکینجی آی مشتری و اوچینجی آی مریخ تربیه ایدر چونک در دخی آی اوله و جنینک جان طوقی رقی که آفتاب اکا
معین اولور و تربیه قیلور پس جنین در دخی آید روح بولور و جنبش قیلور یعنی آید زهره النبی آید عطارد و بدی
آید مریخ تربیه ایدر اندنصکره نوبت بینه زحل در که که سکر نیجی ایدر بینه برای کامیل اول تربیه قیلور
اندنصکره نوبت مشتری به دکر پس طوقی تربیه آید متولد اولور اول نومسلمان لساندن بوکلامی ابراد ایلملرندن مراد
بودر که سالک ابتدای حالده جنین کیدور مظهر آفتاب حقیقت مجدیبه اولان شیخ کامل شمس رضیما کبی و سایر
مشایخ و علمای نجوم و کواکب هما کیدور پس جنین جان سالک اگر چه بر شجک تربیه شده بر کونه رنگ و شکل بولور
اما تحت تربیه آفتاب حقیقت کلیه حیات آید به نشسته سن بوله من و بطن بشره آید انک روحی حرکت قیلور پس
بو نجوم محسوسه نک جنینی تربیه ایلملر که بطن مادره بولی معقول و معنوی در کذلک نجوم فلک الهی اولان مشایخ
دخی ارواح دل سلوکی تربیه ایلملر که باطن مریدینه اولان بوللری معنوی در که اول معقول و معنوی اولان بولدن انلری
تربیه و تکمیل ایدر پس معانی ایسات شریعه اولدر که بدی یلدر رحم مادرده اولان هر جنینه بر مدت ای جان انلر
هر بری نوبت خدمت ایدر چونک وقت که بطن مادرده جنین جان طونه آفتاب اول زمان اول جنینه معین اولور
و جنین روح حکمته تبدیله آفتاب تربیه شده مظهر اولدنی رفته بولور * منتهوی * این جنین در جنبش ایدر آفتاب
کافتش جاندهی بختد شتاب * بوانه فرته اولان جنین آفتاب تربیه سندن جنبش و سر کته کاورزرا که
آفتاب کاغذی القور و روح بشاره منتهوی * ادر که انجم نیز قشقی نیسات * این جنین نا آفتابش بر نیسات * غیری
کواکبدن بوجنین رتقشدن غیری بولدی تا کم اول جنینه آفتاب یلدر آمدی یعنی آتی تربیه ایلملر که باشلیدی
(منتهوی) رتقشدن غیری و سایر در رحم یا آفتاب * بوبرو * قشقی بولدن اول جنین تعلق بولدی رحمه ایکن
خوب روی اولان آفتاب تعلق سوال در جوابی بویتمدر که * یورلر * منتهوی * از به پنهان که دور از حس ماست *
آفتاب برخ راس راه ماست * پنهان بولدن جنین آفتاب تعلق بولدی که اول راه مانی بزم حس و ادراکزدن
دور در جنان آفتابان نم فی جوفی بوللری وارد بونی آفتاب هر شیشه معنوی بوللری وارد که اشیا نک وجودی اول
معنوی اولان طرفندن تربیه ایلملر که اول طرق معنوی آفتاب نه آفتابی وارد کذلک آفتاب

حقیقتینک تربیه سنی و افاضه و اناره سنی عقول و حواسدن خارج اولان بوللر نند و اشیا نک دخی کانعلی اول معنوی
اولان طریق بوللر نند پس آفتابک اشیا به و اشیا نک آفتاب اولان طرق معنویه سنک یانته شروع ایدوب * یورلر (منتهوی)
ان رهی که زرباید قوت از و * وان رهی که سنک شد با قوت ارو) ان رهی به سرخ سارد لعل را) وان رهی که برق یخشد
نعل را) اول بوللر که زربمینه التون اول بولدن غدا قوت بولور و اول بوللر که سنک او بولدن یا قوت اولدی و اول
بر بولکه اعلی قمری دوزر و اول بوللر که نعل به برق بفتلر (منتهوی) وان رهی که بخته سازدمیوه را * وان رهی که
دل دهد کالیوه را) و اول بوللر که میوه لری بخته دوزر و اول بوللر که قورقه قوت قلب و بر کالیوه اگر چه بون کسه به
واجب کسه به در بولنده مراد قورق معصانه در نته کم اکثر و هام اولان کسه لکجه اولده قدده خائف اولور لیکن
کوندرا ولوب آفتاب طلوع قیلده قدده قوت قلب بولور پس قورق کسه به برأت وضعیف القلب اولنه قوت و نجاعت
و بر مک دخی آفتابک خاصیتی اولدی لیکن نظر او انسه بوجه مئی راه نهانیدن حاصل اولور * می * باز کوای باز بر
آفر وخته * باشه و با ساعدش آموخته * کیر و اول بولان آید ای قیادی شه لیش و جناح روحی نور خدایه منور
اولش باز الهی کیر و سوله حضرت شاهه و انک ساعده او کرمش بومری سیان اله (م) باز کوای باز عتقا کیر شاه
ای سیاه انکین بخودنی با سیاه * کیر و سوله ای شاه حقیقتینک عتقا کیر اولان بازی ای کندی نفسیه عسکر صیچی
سیاه معاوتیه دکل یعنی حق تعالی نیک سنده بر مرته قوت و قدرتی وارد که بی معاوت سیاه متفردا بر عسکری
صغفه قادر سن چونک بومرته صاحب دولت و مظهر ولایت سن بوسری بکا کشف ایله دیدی بوجه اول
پهلوان لساندن اول مظهر عیالیک و منبع غرایک فضیلت و شانی بیان اولور (منتهوی) امت و حدی یکی و صد هزار *
باز کوای بنده بازت را سکار * یا لکن بر امت سن و صد هزار سن یعنی بحسب الظاهر بر کسه سن و بحسب المعنی صد
هزار کسه مرته سنده سن واحد کالات و زحل بعدل الا لاف قولی ماصدق حال کدر دیدی و فی الحقیقه جیع
عالمک قوتنی حق تعالی بر کسه ده جع ایلسه مستکر دکر کافیل * بیت * ایس علی الله یستند * کران یجمع العالم
فی واحد * و بوحیدت شریف دخی بومضوی مؤید اولور قال صلی الله علیه وسلم عالم واحد شد علی الشیطان من الف
عابد * و شاعرک قلیل اذا عدوا کثیرا اذ شدوا قوی دخی بویه محالده استعمل اولور معنی مصرع ثانی بومری
کیر و سوله ای کسه که بنده سنک باز که شکار در بیتی بونده کینه سنک شه باز هم تنک صیدی اولمشد بوسری اکایان
ایله دیدی * منتهوی * در محل قهر این رحمت زحیست * از ده ارادت دادن راه کیست * قهر محله نده بوجت نند در
ازد و هابه دست و فرصت و بر مک کیمک طریقدر * جواب * کفتن امیر المؤمنین رضی الله عنه سبب افکندن
شمیر از دست چه بوده است در آن حالت * منتهوی * کفت من تیغ ارفی حق می رزم * بنده حقم نه مأ و رنم
حضرت علی کرم الله وجهه او پهلوانه آیدنی بن تیغی حق رضا سیمون اورور من حق تعالی نیک بنده سیم تنک بنده
و مأ موری دکام (منتهوی) شیر حقم نیست شیر و * فعل من بر دین من باشد * کوا * حقله شیر می هوانک شیری
دکام بتم فعل بتم دینم او زره شاهدور (منتهوی) مار میت ادر میت در حراب * من چوتیم وان زنده آفتاب * بخار به ده
بن مار میت ادر میت ام حراب یعنی بخار به در مفاعله بانک مصدرد بن فی المثل تیغ کبی ام و اول اوربچی آفتابدر یعنی
مار میت ادر میت مفعول و سنک مظهری ام قتال و حرابه بن تیغ کبی بر آلت دست الهیده و اول اوربچی آفتاب حقیقدر
ننه کم حضرت نبی صلی الله علیه وسلم کفار بناینه براوج طیرانی ظاهرده ری ایلدی حقیقتده آتی رانی الله ایدی و اول
حضرت یزید قدرته بر آلت اولدی ننه کم (و مار میت ادر میت و لکن الله ری) ایت کریمه می بومعنا به شهادت قیلدی بویات
کریمه سورة انفالده در تفسیری بوجلدله اوایلنه قریب وزیر حکایه سنده اعتراض مریدان بر خلوت وزیر سر خنده
مذکور اولدی * منتهوی * رخت خود را من زره برداشتم * غیر حق را من عدم انباشتم * بن کندی رختی بولدن
قالدر دم حضرت حقدن غیر سنی بن عدم ظن ایلمد یعنی (کل شیء هالک الا وجهه) مقتضایه الان هر شیئی
معدوم یلدم (منتهوی) سایه نام کفخدا ام آفتاب * حاجم من نیستم اورا حجاب * بن بر سایه ام فی المثل بتم کد خدا
و صاحب آفتابدر یعنی سایه نیجه بی وجودایسه و تابع آفتاب ایسه و انده اولان حرکات و سکنات و هر کونه حالات
افتابدن اولدی یعنی مقرر ایسه بتم دخی هر حال اول آفتاب حقیقدر نند بن انک باب سعادتک در بانیم اکا حجاب دکام
* منتهوی * من چوتیم بر کهر های وصال * زنده گردانم نه کشته در قتال * بن فی المثل وصال الهی کوه لرندن بر تیغ
کبی ام جنگ و قتالده دری ایلمد دیلمش ایلمزم * منتهوی * خون نبوشد کوه تیغ مرا * باد از جا کیرد میخ مرا * بتم
نیغ کوه ری فان اورعزم را بغير حق سفلک دما ایلز دیکدن کایه اولور باد بتم میغمی بچن برندن ایلتور بیتی باد هوای
نفسانی بتم محاب وجودی مقامدن نیجه کیده در یعنی قهر که قادر اولور * منتهوی * که نیم کوهم زحل و صبر و داد *

کوه را که در پادشاه باد * صمان دکام حلم و عدل و داددن جبل را خشم محکم بل طاعنی جن نپا دره فی جبل را خشی باد
 صرصره مقامندن رود قیلز کذلک صاحب نمکینی باد هوای نفس مرتبه سندن آرمش واخذ قیلز * منوی * آنکه
 از بادی رود از جا خست * زانکه پادشاه و افق خود بیست * اول که که برندن بر بدن کید بر خسدر ز بر مخالف
 بل زیاد * فقی چو قدر پس باد مخالفدن مراد نه ارلد بغلک سیاهه شروع ایدوب * منوی * باد خشم * باد شوم
 باد آرز * بردار که بود اهل غار * غضب بلی و شوم بلی و حرص بلی اول که که فی ابلندی یعنی قایدی واخذ ایدیکه
 اهل غار اولدی پس بوندن منتهم اولان بود که بر که صحیح اهل غار اولده باد خشم و باد شوم و باد آرز و نرا مثالی
 اولان آتی مقامندن از اله قیلز دیک اولور زبرا (ان الصلوة تنمی عن الفحشاء والمنکر) بیورلشد اول که که فی که صلوة
 فحشاء و منکر دن منع ایلده آنک صلوة فی الحقیقه صلوة اولور * منوی * کوه و غشی * من بنیاد اوست * و رشوم
 چون کا بادم باد اوست * ای پهلوان بن مرتبه نمکین و یقینده فی المثل کوه نم وارلنم آنک بنیاد ایدروا کر که کبی خفیف
 اولسم هر جبهه سبل و حرکت قیلسم بنم بادم آنک باد ایدر زه فی آنک اراوت و تصرفی باندن کاهی ام بویه خفت و حرکت
 بغایت مقبولدر (منوی) جز یاد او نمیدمیل من * نیست جز عشق احدی من خیل من * اول پادشاه باد ایدر اراوتندن
 و هوای نمکندن غیر بیه من سبل حرکت و جنبش ایلز من عسکرم حضرت احدلک عشقندن غیر دکلدر یعنی وجودم
 عسکر من سرداری آنک عشقیدر جله قوای روحانیه و قوای نفسانیه اکا تابعدر * منوی * خشم * بر شاهان شه
 و مار اعدم * خشم راهم بسته ام ز بر لکام * خشم و غضب پادشاه ایدر زره شاه و میرد و زره غلام و اسیر و غضبی هم
 لکام الله بغلشم یعنی غضب منم مر کیدر (منوی) تیغ حلم کردن خشم زدست * خشم حق بر من چو رحمت
 آمدست * بنم حلم تیغی بنم غضب بویانی اورمشد در حضرت حقلک خشمی بکار حجت کبی کلد در یعنی چون که بنم حلم
 خشم و غضبی از اله قیلشد در خدای تعالی آنک خشم و قهری دخی بنم اوزریمه راحت و رحمت اولمشد در بوندن ابکی معنی
 منتهم و زوربری بود که بن خشمی دخی ایتکه که خشم حق دخی بنم مدافع اولوب آنک خشمی برینه عین رحمت کاور
 دیک و زوربری دخی بود که آنک خشمی بکاه عین رحمت و قهری عین لطف و نعمت اولمشد در دیک ایتکه که عساکر
 شایدر * منوی * غرق نورم کرچه * فقه شد خراب * روضه کشتم کرچه * هستم بوزاب * بوزاب حضرت علی کرم الله
 وجهه آنک کتبه شریفی بر بوی کتبه باعث اولدر که بر کون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم فاطمه آنک خانه
 سعادت کلوب سوال ایلدیکه این ابن عمک یعنی ابن عمک نیرده در دیدی بیور دیکر بقله آنک مایته بر مقدار
 شکر آب واقع اولدی و کندی پس حضرت رسول علیه السلام در حال بر کندی آنک جست و چو نه حواله قیلد بلر علی
 الف و کلوب مجروده ایدر و یو خبر و بردی حضرت نبی علیه السلام کلوب کوردیکه اول حضرت یاغش و اعضا و درشتی
 ترابه یاغش بیور دیکر قم بابا التراب قم بابا التراب پس اول زماند نبر و اول حضرت کتبت اولمش معنی بیت نوره غرقم
 اگر چه محقق خراب اولدی روضه اولدم اگر چه ابوزرام یعنی اگر چه ابوزرام و لیکن حقایق و معارف و اسرار و لطایف
 از هارنک روضه سی اولدم اگر چه صورت ظاهر من فانی و خراب اولدیه بحار انوار حقه مستغرق اولدم دیدی
 * منوی * چون درآمد علی ایدر غزاه تیغ را دیدم نهان کردن مزاج * چون که غزاه بر علت کلدی و غرض نفس
 ظاهر اولدی تیغی نهان ایلدیکه غزاه تیغ را دیدم نهان کردن مزاج * منوی * تا که اعطایه اید جو دمن * تا که
 یدکام من * تا که بنم نام احب الله که تا که بنم مرادم ابغض الله که * منوی * تا که اعطایه اید جو دمن * تا که
 امین الله اید جو دمن * تا که بنم مرادم احب الله که تا که بنم مرادم اعطایه الله که تا که بنم وجود ذات امین الله که (م) بخل من الله عطا الله
 و بنم * جله لکم نیم من آن کس * بنم بخل الله و عطا الله در انجیل جله الله ایچون بن کسه آنک ان و تابعی دکام بویان
 شریفه بود * بیت شریفه به اشارت در که او امامه رضی الله عنه حضرت تری روایت بیوردر قال علیه السلام من احب الله
 و ابغض الله و عطا الله و بخل الله فقد استکمل الايمان کذا فی المصابیح امی) و انجیل به میکنم تقلید نیست * نیست تخفیل
 و کان جزید نیست) و اول نسنه فی که الله ایچون ایلرم تقلید کلد بر بنم ایلدیکم تخفیل و کان دکلدر دیدی و معانی دن
 غیر دکلدر بیکر که ایلدیکم کار تحقیق مشاهده اوزره دره * منوی * زاجها * و از خوری و سته ام * آستین بردامن
 حق بسته ام * اجتهاددن و تحریدن نورالمشیم یعنی ظن و کانه اولان اجتهاددن خلاص اولوب قبله حقیقی مشاهده
 قیلشم آستینی حق تعالی آنک دامن به دامن منی دست فلبی دامن امر حقه محکم قیلشم آستین دن مراد دست
 و دامن من مراد امر الهی اولور (منوی) کره می بر می می مطهر و در می کردم همی می مدار نه اگر چه در می
 مطاری کورورم یعنی اگر چه در می مطهری مشاهده قیلورم و اگر چه در می و جلال ایدم دور و در می
 ایدم بیکر می کورورم (م) و در کسم باری بد آنک با * ماهم و حور شیدیدیم بیسوا و اگر برون حکم بیورم

تأفنه ایلدورم بن ماهم و آفتاب او کده ییشوادر یعنی آفتاب حقیقی بکار همادور (منوی) بیش ازین با خلق گفتن
 روی نیست * بجز را کجایی اندر جوی نیست * بوندن زیاده و بواسر ارحمکدن ارتق خلقه سوبل که وجه یوقدر
 زیر ابرو ارمغه صغملق یوقدر خلقک فهملری جوی کبی و اسرار خدای بیکران کیدر پس بجز اسرار خلقک جوی
 فهمنه صغملق ممکن دکلدر فهملری یتدی که مرتبه بود که آندن بر مقدار تعجب اولدیه * منوی * بست می کورم
 باند از عقول * عیب نبود این بود کار رسول * سوزی خلقک عقالری یتدی که قدر الحق سوبلرم بوخصلت کامله عیب
 دکلدر زبر رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت تری کار یی اولدی ته کم بیوردر (نحن معاشر الانبیاء امرنا ان نزل
 الناس منازلهم وان نکلم الناس علی قدر عقولهم) و بر آخر حدیث دخی علوم و اسرار سوبلین عالمه امر قیلوب بیوردر
 (کلوا الناس علی قدر عقولهم لا علی قدر عقولکم * منوی * از غرض حرم کواهی حرسن * که کواهی بند کان
 نه ایزد و جوی غرض نفسانیدن بن حروا آدم حرک شهادتی اثبت زبانه لر شهادتی ابکی اویه دکلدر نفس اولنلر
 شهادتی دخی عند اهل التحقیق امور الهیه و اموردی ده بنده صوری کبی مقبول دکلدر * منوی * در شریعت
 من کواهی بندره) نیست قدری وقت دعوی و فضا) شریعت مطهره ده تحقیق باندن ک کواهلغه دعوی و حکم
 وقتنده بر قدر و قیمت یوقدر * منوی * کره زاران بنده باشند کوا * بر نه سجد شرع ایشا زانکاه * اگر هزاران قول
 سکاشاد اوله (شرع شریف انلری صیانه طارعه و شهادت لری مقبوله ایتز * منوی * بنده شهوت بتز دیک حق *
 از غلام و بند کان مسترق * حق تعالی آنک قنده شهوت بنده می بدتر و زشت تر در غلامدن و مسترق بنده لردن مسترق
 رق اولمش یعنی اسیر اولمش بنده لردن دیک اولور * منوی * کین بیل لفظی شود از خواجه حرم * و آن زیدش برین
 و میرد سخت من * زبر ابوطاهر ده اولان عبد مملوک ایدر بوندن بر لفظ ایلد حرا اولور و اعتد قتلک دیسه هم اندم عتق
 و نجات مرتبه من بولور و اول بنده شهوت شیرین دیر بولور زیاده آجی اولور و آنک موفی قتی تلخ اولور * منوی * بنده
 شهوت ندارد خود خلاص * جز بفضل ایزد و انعام خاص * شهوت بنده سی خود شهوتدن خلاص طو غفر الله
 تعالی آنک فضل دن و خاص انعام سندن غیر بیه * منوی * در چهی افتاد کا زار غور نیست * و آن گاه اوست جبر
 و چور نیست * زبانه شهوت بر قیویه دوشد دیکه آنک غوری و قهری یوقدر و اول چاه آنک کاهیدر اول حالت اکا
 جبر و چور دکلدر (منوی) در چهی انداخت او خود را که من) در خور تعرش می بام رسن) اول بنده شهوت کیدر بستی
 بر قیویه اندیکه بن آنک قعرنه لایق ایب بولزمکه اول شهوت قیو سندن آتی اول سبیل خلاص ایلیم یوقیدون
 من الله اعلم جهنمه اولان غیا قیوسی اولمشد که اهل تفسیر و آیت کریمه آنک تفسیر بنده تقریر ایشلدر اول آیت
 کریمه بود که سوره مر عده حق تعالی بیوردر (خلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة و اتعوا الشهوات ف سوف یلقون
 عیابا) روایت اولور که غیا جهنمه بر دبی یوق قیو در که جهنم آندن خوف ایلر و غیا قیوسی نه تارک صلوة و تابع
 شهوات اولنلدر داخل اولور بیور مشلر * منوی * بن کتم کراین * بنم افزون شود * خود جکر چه بود که خارا خون شود
 بوسوزلردن فراغت ایدوب خاموش اولورم زبر ابوسوزا کر زیاده اوله جکر خود ندر که بوسوزلر هیئتندن سنک خارا خون
 اولور * منوی * این جکرها خون نشد از سختیست * غفلت و مشغولی و بدختیست * بوج ککر لر خون
 اولدیه سختلقدن و کمال قسوتند در قلبک سخت و قافی اولمسته سبب غفلت و اموردنیایه مشغول اولقلق
 و بدختیست در بعض نسخه ده مصرع اول این جکرها خون نشدنه از سختیست واقع اولمشد بر تقدیر اوزر معنی
 بوجکر لر خون اولدیه سختلقدن دکلدر یعنی غلظت و صلابتی اولدیقی ایلدن دکلدر بیکر که غفلتدن و دنیایه
 مشغولتدن و بدختیست قدن خون اولدی دیک اولور (م) خون شود روزی که خوش سود نیست) خون شو
 آن وقتی که خون من دود نیست * بر سکون فان اولور که اکا خون اولق سود اولمز وفانده قیلز شول بروقت خون
 اولکه خون اولق مر دود دکلدر یعنی بود نیاده کلام خدادن و استماع کلام انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامدن خون
 اولین جکر بر کون خون اولور که اول کون یار و زاجل و یا خود یوم قیامتد ولیکن اول کون خون اولق مقبول دکلدر
 پس ای قسوت قلب صاحبی اول کوندن مقدم حالا کلام اولیای عظامدن متأثر اولوب جکر لر خون اولسونکه
 الا آن جکر لر خون اولق سکا نافع و بر سوددر * منوی * چون کواهی بند کان مقبول نیست * عدل او باشد که
 بنده غول نیست * شرع شریفه چون که بنده لر شهادتی مقبول دکلدر شاهد عدل اول اولور که غولک قوی
 اولمیه غولدن مراد نفس و شیطاندر عدل بونده عادل معنایه در موصوف محذوف و تقدیری شاهد عادل دیکدر
 * منوی * کشت ارسلنا الشاهدین زبر و زانکه بوزا کون و احرن حرم * سوره احزابده اولان آیت کریمه به اشارتدر
 قال الله تعالی فی حق نبیه (یا ایها النبی انما ارسلناک شاهد او تذر او تذر اعدای الله باذنه و میراجامتیرا) یعنی

ای نبی مشاهده قیامت برسی مبعوث اولدیغ کسه را اوزره شاهد اولدیغ حالده ارسال ایلدک که سن بونلرک تصدیق و تکذیبینه و هدايت و ضلالتینه شهادت ایلر سن شهادت مقبوله ایله معنی بیت نذرده یعنی قرآنده ارسالناک شاهد آیت کریمه سی اول نبی مکرم علیه السلام حقنده نازل اولدی و شاهدات صفتیه حق تعالی اول حضرت یوسف قیلدی زیرا که اول حضرت عبداللہ و عبدالہوی و عبدالشوی دکل ایدی بلکہ جمیع اکواندن سر ابن حریدی پس شهادت مقبوله به حریب شمر طدر بنده عرض و شہوتک ناس اوزره شهادتی عند قاضی القضاة مقبوله دکار پس (و کذلک جعلنا کم امامة وسطنا لکونوا شہداء علی الناس و یكون الرسول علیکم شہیدا) آیت کریمه سی کر چه عامه امت محمد خطباء درو لیکن ذکر مطلق اراده مقبوله قیلندن اولوب خطاب بوجه دن ناس اوزره شهادته مستحق اولنله و نفسی اعراض جسمانیہ دن واعراض شہوانیہ دن آزاد قیلنله منصرف اولور و الله اعلم * منثوی چون کہ حرم خشم کی بندد مرہا نیست اینجا جز صفات حق در * چونکہ بن صفات نفسانیہ دن و اخلاق ذمیہ دن حرو آزادم خشم بی حق بغلور و اسیر ایلر بمرتبہ دہ کہ ہم بونده صفات حق دن غیر بوقدر بر وکل * منثوی * اندرا کارا کردت فصل حق و رانکہ رحمت داشت بر خشمش سبب * بروکل زیرا سی حضرت حق فضل واحدی کفر دن آزاد ایلدی برغزای سبقت رحمتی علی غضبی غضبی اوزره رحمتی سبقت طودتی (منثوی) اندرا کونون کورسی ار حصر * سنن بودی کییا کردت کهر * ای پهلون بروکل نہ یکہ خوف و خطر دن تورنلک مقدما جبر لایفہم ایلک کیمیا سی کهر ایلدی بی کفر و عصیان مرتبہ سنده سنک کبی بی قدر بی اعتبار ایلک لالاعنایت اکبری سی ایمان و اسلام له کهر ایلوب مقبول اولدک * منثوی * رستہ از کفر و خارستان او * چون کای بشکفت سروستان و کفر دن رانک خارستاندن تورنلک ن ہو با غیبه سنده برکل کبی آجل حقیقه حقیقه داخل اولوب کل کبی ناز و رو خندان اول * منثوی * قومی و من توام ای محشم * تو علی بودی علی راجون کشم * ای محشم سن بن سن و بن مننتہ کم حضرت نبی علیہ السلام المسلمون کنفس واحدة پیوردی شمدی سن علی اولدک علی بی نیجه قتل ایدم بی الا ان اسلامه داخل اولق واسطه سبیلہ بنہ نفق واحد اولق مرتبہ سن بولدک پس سی اولدر مک کندی نفسی اولدر مک کبی اولور پس بن کندی نیچون اولدر دم دیدی * منثوی * معصیت کردی به از طاعتی احسان بیورده در ساعی * هر بر طاعتدن ایوب معصیت ایلدک بر ساعده آسمانی طی ایلدک یعنی سنکہ حین قتلده بنم بوزمه تو کرک آتدک معصیت ایلدک لیکن رب معصیت خیز من الطاعة قولنک مصداقہ بر معصیت ایلدک کہ معنا نیجه طاعتدن خیر لودر اول صور نامعصیت و معنا طاعت اولان خلعت سبیلہ بر ساعده نیجه منازل و مراتبی قطع ایدوب ایمان و اسلام له مشرف اولدک و بنہ اخوت مرتبہ سی بولدک دیدی * منثوی * پس بختہ معصیت کان مرد کرد * فی زخاری بر دم اوراق ورد * زیاده بختہ و مبارک معصیت درک اول معصیتی مرد ایلدی و اول معصیتدن رضا و رحمت ظهوره کادی کل اوراق خارلردن بختی یعنی معلومد زک کل بپراقری خارلردن بتر کذلک جوق معصیت اولور کہ اندن رحمت الهی و مغفرت ربانی حاصل اولوب اول معصیت صاحبی قرب حقہ موصل اولور کاکل کم من معصیت تورث از رحمة رسول المنفرد * منثوی * فی کاه عمر و قصه رسول * می کشیدش تا در کاه قبول * مثلاً بولہ د کلیدر حضرت عمر رضی اللہ عنہ کاه و رسوله قصدی اول عمری در کاه قبولدک چکمدی فی کلمه می مصرع ثانی به مصرع اولور غمی کشیدش تقدیر بند اولوب استقامت معنای و بر بلور و حضرت عمر رضی اللہ عنہ کاه قصه سی مفصل مشم و در راجع الی اولدر کہ دخی اسلامده دکل ایکن زمان جاهلیتده ایکن ابوجهل و انک نوابی برکون حضرت عمر رضی اللہ عنہ سنک خواہرک حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم ایمان کتور و آب و اجدادی دیندن بقدی دیو تغییر ایلدک و اگر شہد غیرت اولدی انلری قومزدلک دیو و بیلدیلر در حال غیرتہ کاوب شمشیر بن اللہ انوب خواہرک رسول قتلہ قصد ایلدی اول خواہر نہ کاد کده برصد الشیدوب توقف ایلدی مکر کہ تو فرندشی اول حینده سورہ طہ فی تلاوت ایلدی اول کلامی استماع ایلدکده قیلندن خشم و غضب بر مقدار زائل اولوب بوفی الحقیقه کلام مخلوقہ بکرمزدوب قلبہ ایمان اثر لری کلمکہ باشلدی لیکن کندی به دیدیکہ بونک قتل آساندر اول محمدی قتل ایدم اندن صکرہ بوکا کام دیوب حضرت نبی علیہ السلام جانبہ توجہ ایلدی پس غضب شدیدہ کاد کده حضرت نبی علیہ الصلوٰۃ والسلام انک غضبندن و قتل رسوله قصدندن خبر و بر دیر حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دفع ایلک کاسون برود یوازن و بر و ب حضرت نبی علیہ السلام مقابل کاد کده در حال اول حضرت برندن خالقوب (مرحبایا عمر اهل و سہلا) دیوب آتی مینہ سنہ شم ایلد کده روایت اواز و کہ عرک زینب سده اولان کفر و عناد و خشم و فساد جہان زائل اولدی و نور ایمان و اسلام درونی طوبوب بکار و قتلہ بار رسول اللہ بکا

اسلام عرض ایلد یوب حضرت نبی علیہ السلام اکانہ بین کلمہ شهادت ایلوب شرف اسلام له مشرف اولوب بومرتبہ قدر و شرف بولوب اصحاب کزندن اولدی * منثوی * فی بحر سحران فرعونشان * می کشید و کشت دولت و نشان * مثال آخر بولید کای کہ سحر لک صحری سبیلہ فرعون انلری کتبدی جانبہ چکدی و دولت انلره عون اولدی و حضرت موسی علیہ السلام ایمان کتورہ لربنہ انلر کهر لری سبب اولدی و شهادت مرتبہ سبب ایصال قیلدی (منثوی) کزنبودی و حشران ان بخود * کہ کتبدہ ایشان بقرون عنود * اگر انلر کهر لری واول انکاری اولمیدی بخود عنناد و انکار معناسنہ در انلری فرعون عنودہ کیم چکدی بی انلری فرعون عنود جانبہ سحرانکاری و بخود لکاری چکدی چونکہ فرعونک یاتنہ کاوب حضرت موسی علیہ السلام مقابل اولوب انک معجزات باہرہ سی کوروب نبی صادق اولدیغنی یلدا کارندن ایمان کتور دیر حتی کتدیلری مرتبہ شہادتہ پیوردیلر * منثوی * کی بدیدندی عصارہ معجزات * معصیت طاعت شدای قوم عصات * اگر سحر لک کهر لری اولمیدی انلر عصای و معجزاتی حق کوروردی چونکہ بونلرک صحری ایمانہ کلمہ سبب اولدی معصیت طاعت اولدی ای عاصیلر قوی * منثوی * ناامیدی و اخدا کردن زدست * چون کتہ ماتہ طاعت آمدست * حضرت خدا لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جیہا) آیت کریمه سبیلہ ناامیدلک بونین اورمشد و چونکہ کاه طاعت ماتدی کلمہ در کتہ طاعت ماتدی کلمہ سی بونلہ تفسیر پیوردیلر * منثوی * چون مبدل میکند او بیئات طاعتی اش میکند رخم و شان * چونکہ اول خدای عزوجل سیاتی حسنا تہ مبدل ایلر کافال الله تعالی فی حق الثانیین عن الذنوب (فالولک یدل الله سیاتہم حسنا تہ) اول سیاتی علی رغم الوشاة بر طاعت ایلر و شاة و اشینک جمیع در وائی غماز دیر لربو محمد شیطا بن مراد اولور بی شیطا بنک کورلک کتہ حق تعالی سیاتی طاعتہ تبدیل قیلر دیک اولور * منثوی * زین شودم جوم شیطان رجیم * وز حسد او بطرف کردد دینیم * رجیم اولان شیطان بوندن اوتری مر جوم اولور حسدنن او چا لرایکی باره اولور شیطان رجیم اولان اللہک سیاتی حسنا تہ تبدیل ایلدیکنی کورہ بوسیدن مر جوم و مدح و حور اولوب حسدنن باره باره اولوب ایکی بار بلور زرا کندی انلری مقهور اولق باندہ ایلدیکنی سی و کوششک جہلہ سی ضایع اولمش (منثوی) او بکوشد تا کاه پیوردیلر * زان کتہ مارا پیماهی آورد * او شیطان سی و کوشش ایلر تا بر کاهی سبیلہ ترسہ ایللہ اول کتہ دن بزی برقیوبہ کتوزہ و اکابر اغے * منثوی * چون ببیند کان کتہ شد طاعتی * کردد اورا نا مبارک ساعی * چون کورہ کاه کاه بر طاعت اولدی اول وقت اکا نامبارک بر ساعی اولور (منثوی) اندر امن در کشادم مر تراه تف زدی و تحفه دادم مر تراه * پس حضرت علی کرم الله وجہہ سہ اول نومسلان ولی به دیدی ایچر کل و علم شہرنہ داخل اولکہ بن سکا قیو ایدم سن بنم بوزمه تو کرلک و بن سکا تحفه و بر دم * منثوی * مر جفا کر اچنیتها میدهم * پیش پای چپ چہ سان سری نم * تحقیقا جفا کر او انہ بونک کبی احسانلر و بر دم صول ایاغک و کتہ نہ وجہلہ باش قورم پای چپدن مراد عصیان جفا یلہ حضور نہ قدم قوبن کسبہ دن کتہ نایہ اولور یعنی تحقیقا جفا کر اولنله بونجلیملری و بر بر و پای چپ مشابہ سنده اولان جانی و ستہ کرلہ کورہ کتہ وجہلہ باش قورم و اسائنلری مقابلہ سنده احسان قیلورم (منثوی) پس وفا کر اچہ بختیم بوندن کچہ و ملکهای جاودان پس وفا کر اولنله نہ بغلورم سن یل و محبت و مقابلہ کتہ نہ کونہ احسان ایلر بوندن استدلال قیل ایدی کتہ لربو جاودانی ملکر و بر بر و و آتی حیات ابدیہ و سعادت سرمدیہ مرتبہ سبب ایر کور بر دم (کتفن پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بکوش رکابدار امیر المؤمنین علی کرم الله وجہہ کتشتن علی بردست تو خواهد بود (منثوی) من چنان مردم کہ بر خوتی خوشش نوش لطف من نشد در فہر نیش * حضرت علی کرم الله وجہہ اول نومسلان اولان ولی به کتدینک کال مر و تبی رعایت فتوتی بیان و سائر ناسه ارشاد ایچون پیوردیلر بن انجیلن مردمکہ کندی قائم اوزره بنم لطفم نوشی قهر دیش اولدی یعنی نوش کبی اولان لطفم آتی قهر ایلدکده نیش کبی اولمیدی و آتی رنجیدہ قیامی * منثوی * کتف پیغمبر بکوش چاکرم * کور در روزی ز کردن این سرم * حضرت پیغمبر علیہ السلام بنم چاکرم قولقنه دیدی چاکر و رکابداردن مراد بن مجملدر حضرت نبی علیہ السلام انک کوشنہ دیدیکہ سن علی بی برکون قتل ایلر سن و بندخی یلدا مکہ اول چاکرم بنم باشی برکون کردندن کسر مصرع نائینک مصرع اولہ مر سبط اولمسنہ و مناسب کلمنہ بوکلامه لربنم مادہ تقدیر اولور شرعده ضرورت اولدی بغیچون وقر سنہ کلام بو تقدیر او انان کلمنہ دلالت قیلد بغیچون بینم ساد حذف اولوب اختصار مطلوب قیلدی (منثوی) کردا کہ آن رسول از وحی دوست * کہ هلاکم عاقبت بردست اوست * دوستن و جیندن ارل رسول بنی اکا ایلدیکہ بنم هلاکم عاقبت انک لندہ در (منثوی) او همی کوید بکش

پیشین مرا * تا سید از من این منکر خطا * اور کابد از چو نه که حضرت رسول علیه السلام در کلاهی استندی
 مکاد بردی بی با علی مقدم اولد از تا بوقیح و نامعقول خطا بدن کلیه و صادر اولیه (منوی) من همی گویم چو مرگ من
 زنت * با فاضل من چون توانم حیل جنت * بن کاد بر دم چون که بن مرگ و هلاک منند در قضای حق بن حیل
 ایتم که نیجه قادر اولورم * منوی * او همی افتد به پیشم کای کرم * مر مرا کن از برای حق دونیم * اور کابد از بنم
 او که دوشردی بویه دیو که ای کرم بی الله ایچون البته ایکی باره ایله * منوی * تانه آید بر من این انجام بد * تانه وزد
 جان من بر جان خود * تا بواججام بد یعنی سوخته بنم از ورعه کلیه تا بنم جانم کند بی جانی او زره یا نیسه و بکو خه فعل
 شدمه مظهر اولیه * منوی * من همی گویم بر وجه القلم * زان قلم پس سر نکون کرد علم * بن رکابد از ایدردم بوری
 جف القلم بمانت لاق در زبانی قلم اعلی شول کاره که سن اکمل لاق اولور سن و عاقبت آتی ابراقیلور سن قلم ازله انک
 از زره جاری اولدی و قورودی جفوف قلم اول کار ازله نبوت شدن نگایه در بر و فخر با و ضم را ایله اوقتی دخی جازدر
 بر و امر حاضر اولوب کیت معنای و بر لسه دخی جاز اولور اول قلمدن چوق علم باش آشفه اولور بر اقلم الهی لوح
 محفوظه هر نه یازد به متغیر اولوب البته انسانک باشه او کاوره منوی * هیچ بعضی نیست در جام زوق * زانکه
 این را من نمیدانم ز تو شدن بنم جاعده هیچ بر بغض بود در زیر که بوقتی بن بیلزم شدن (م) آلت حق تو فاعل دست حق
 * چون زخم بر آلت حق طعن و دق * و سن حق تعالی نک آتین و فاعل دست حق تعالی نک آلتی او زره نیجه
 طعن و دق او رم چون که حضرت علی کرم الله وجهه کندینک مقبول اولمسی و اول قاتلک قتلنی قضاء حق استناد
 ایلدی قاتل جانیند بر سوال لازم کادیکه اول سوال بودر که انک لساندن حکایه بیورر * منوی * گفت او پس
 ان قصاص از هر چیست * گفت هم از حق آن سر خفیت * اول قاتل حضرت علی کرم الله وجهه به دیدیکه چون که
 حقیقتد کار بویه در پس قاتله بوقصاص ندن او تریدر حضرت علی کرم الله وجهه کاجواب و بر و باندی قصاص
 هم حضرت حقدند و او بر خنی سر در که هر کسک فهمی انک ادرا ککنه قادر اولور * منوی * کر کند بر فعل خود
 او اعتراض * ز اعتراض خود بر و باند ریاض * اگر کندی فعلنه اول اعتراض ایلر سه کندینک اعتراضدن با غچه
 بیورر و عوضلر ظهوره کتور و کلامن نکته سی و سری اولدر که حضرت حق فاعل حقیقی و اشیا انک دست قدرنده
 بر آلت کیمیدر بقرنی واسطه سیله اول فاعل حقیقی بر فعلی ظهوره کتور سه و بر جانبدن کندی ارادتیله ظهوره
 کلان فاعله و اول فعلنک آتیه اعتراض ایلر سه اول اعتراض عبث و بیوده و کاد بر لیک نیجه حکم خفیه بی متضخند
 اول کندینک اعتراضدن نیجه ریاض اسراری ظهوره کتور و روانده نیجه کونه حکمتلر و صفیلر بیورر که عقول انسانی
 انک ادرا کنده عاجز اولور * منوی * اعتراض او را در بر فعل خود * زانکه در قهرست و در لطف او احدی کندی
 فعلنه اعتراض ایلنک کالایق اولور زره که قهرده و لطفده اول خدا فرود و احد در انک ملککنده کسه نک شرکی بودر
 (منوی) اندرین شهر حوادث میراوست * در مالک مالک تدبیراوست * بو حوادث شهرنده میرا و در حوادث شهرندن
 مرا جمیع کائنات موجوداتدر یعنی جمیع کائنات موجودات شهرنده همان حاکم و امیر اولور جمیع ملککنده
 همان مالک تدبیر اولور * منوی * آلت خود را کرایشکنده * آن شکسته شکسته رانیکو کند * حضرت خدا
 اگر کندینک آلتی صیه اول شکسته اولشی او و در دست ایلر یعنی مثلاً بر قاتلی قصاصله شکسته قیلر سه و کافا
 اوله نواع اول قهرلر خنکنده اول قاتله منفعت وارد (م) رمز نسخ آیه اونسها * ثات خیرادر عقب بی دان مها
 مانسخ من آیه اونسها * کلامنک و مری و سری انک عقبنده (ثات بخیرینها) رمز بی ای اولوبیل اگر چه بآیت
 کریمه نک ورودی آیت منسخه قرآنی حقدده واقع اولد در لیکن معنای باطنیسی جهندن صحایف کونده واقع
 اولان آیت الهیه دخی شامل اولور بقرنی حق تعالی بوضف کوانده مسطور اولان آیاتدن بر شینک ایت وجودی
 نسخ و ازله ایلر سه (ثات بخیرینها و منلها) موجنیجه یا اول وجوددن خیرلور سن روزا خریده ظهوره کتور و یا خود
 انک منلنی کتور و درین و در بآیت کریمه انک تفصیری و بر انواع او زره تحقیقی بوجدلک اولمسه قریب باز کفتن
 باز در کان باطوطی سر خنده می و را بلشدر (م) هر شریعت را که حق منسوخ کرد * او کابد و عوض آورد (م) مثلاً
 هر شریعتی که حق تعالی حضرت تلمی منسوخ ایلدی اول خدا فی المثل یکایی کیدردی و کاعوض و بدل کل کتور دی
 یعنی منسوخ اولان شریعتلر کویا یکایی ایدی و انک بر سه کلان شریعتلر دن خیرلور سن بدل کل کبی در که اول
 جمیع شریعتلر اسرارنی و زبده احکامنی جامع اولان شریعت محمدیه (م) شب کند منسوخ شغل روزا * بین جادی
 خردافر روزا * باز شب منسوخ شد از نوروز * تا جادی سوخت زان آتش قوروز * بآیات شریعتی که حضرت علی کرم الله
 وجهه لساندن این مجله سر قتل و قصاصی بیان ایلنک صدند هلاک و مقتول اولان کسه بی آیت کریمه به منسخه

و شریعت منسوخ به تشبیه بیورر قدن صکره اشغال روزی شب و احوال شی روز نسخ ایلد بکنه دخی تشبیه ایدرب
 بیورر که نهار اشغال و اعمالی کیجه منسوخ ایلر یعنی شبده اولان نوم و خفته لک روزده اولان افعال و اعمالی
 منسوخ ایلر دیکدر که در محل اراده حال قیلندن اولور و در سبب اراده سبب دخی دینور کور اول کیجه ده واقع
 اولان جملاتی و خفته ای خردافر و در بر بی حواس اعضا و خرداندن مشور اولور و کسل و فتور کیدوب راحت بولور
 پس انوم اخ الموت خواسجه حالت نوم موت کبی اگر چه معطلاتی و فسرده لک و منجمه لک حالتی در و صورتا کراعتدن
 خالی کادراما معنا چون که بودر در راحت و حیانه باعندر مکرره و منسوخ کادر امامه کنی کذلک (ولکم فی القصاص
 حیاة) کیر و شب و احوال شب منسوخ اولدی روزن نوریدن حتی فسرده لک و خفته لک بیلندی و کتندی اول آتش
 شعله لودن یعنی کوندن (قال الله تعالی و جعلنا الليل والنهار آیتین فمعه و نایة الليل و جعلنا آية النهار مبصرة (م)
 کر چه ظلمت آمدن نوم سیات (فی درون ظلمت آب حیات) فی دران ظلمت خردها نازده شد (سکته سرمایه آوازده شد
 اگر چه صورتا ظلمت کادیه اول نوم و راحت و با احساس و حرکتدن قاطع اولدیه (کافال الله تعالی و جعلنا
 نومکم سیات) ای قطعه ما عن الاحساس والحركة استراحة للقلوب الحيوانية و اراحه لکلالها پس فاذا کان کذلک
 درون ظلمتده دکلیدر آب حیات مقرر در که آب حیات درون ظلمتده در اول ظلمت نومده خردلر تازه اولد یعنی و حواس
 زنده اولوب لطافت بولمده بی بوحقه قدر که بولدی و سکنه دید کای مر ض سرمایه آوازده اولد یعنی مثبتدر که اولدی
 و سکنه بر مر ضددر که انسانه طاری اولد قده بر زمان میت کبی بهوش و دمبسته اولور بده بهوشه کلوب حیات
 بولور و سکنه موسیقی داندرا اصطلاحده بر حالتدر که خواننده اولان کسه آوازله او تورکن بر مقدار نفس قطع ایدوب
 راحت بولور و اول سکوت آواز به سرمایه اولور و محسن نعمات و الحان اولور مع هذا سرمایه اول سکنه دن سه ملال
 کز که محله و اناع سرمایه آواز اولان سکنه بودر اما بوسکنه نک افقا اول سکنه به من وجهه قطع نفس ایلکده مشایقی
 اولد بیچون کان اول دخی کویا سرمایه آواز اولش اولور تشبیه التلک السکنه بهذه السکنه لا شرا کهما فی اللفظ
 فافهم فانه معنی لطیف ما عثر علیه احد من الشارحین * منوی * که زنده ها ضد ها ایدید * در سواد و روشنائی
 ایدید * زیر اضرلر صدر لدن ظاهر کاور الاشياء بین بالاضداد قولی بومعنائی تفسیر قیلور حضرت حق سوادای
 دلده و روشنائی بر اندی سوادای قلب بودر و روشنائی ابجیر مردمک دیدده مقدار بی بر سیاه فاشخورد و دیدمدر که
 قلبک و درونک بودر و روشنائی سکنه محل اولور (منوی) جنک پیغامبر مد او صلح شد * صلح این اخر زمان زان جنک بد *
 حضرت پیغمبر علیه السلام جنکی صلح مداری اولدی بو اخر زمانک صلحی اول جنکدن اولدی که اهل اسلام انلرک
 مجاهده سی سبیل قوت بولدی و اهل کفر ضعیف و مغلوب اولوب عاقبت مصالحه قیلدی پس آسوده لکه سبب انلرک
 جنک و قتالی اولدی (منوی) صد هزاران سر بریدان داستان * مان ایدمرا دل جهان * اول داستان نیجه
 یوزیک باش کسدی تاجه ان خلقنک باشی امن و امان بوله * منوی * باغبان زان بی بردشاخ مضمر * تا سید فضل
 قاتله اوبر * مثلاً باغبان مضرا اولان شاخی اول سیدن کسرتا که خرما غایج اول شاخ بدله منقطع اولمسه قاتله فامتلر
 و غر بوله (منوی) می کند از باغ دانا آن حشیش * تا غایب باغ و میوه خریش * مثلاً آخر باغبانلق صنعتده دانا
 اولان کسه باغدن اول حشیشی یعنی بیان او تلمی قور بر تا کرباغ و باغده حاصل اولان میوه اگاخر ملک کوستره
 (منوی) می کنند دنان بدر آن طیب * تارهد از درد و بیماری حبیب * مثال اخر بر امض و مضرا اولان دیشی اول طیب
 قور بر تا با و حبیب درد و رنجدن قورله (منوی) پس زیاده تادرون نقصهاست * مر شهید انرا حیات اندر فناست
 فاذا کان کذلک بومقد مات معاومک اولدیه زیاده لک نقصلر در و ننده در پس باعریله پس اوله دخی محله انسیب
 اولور بونقد بر او زره معنی نقصلر ابجیر چوق زیاده لک و در تحقیق شهیدلر حیات فسادده در که انلر فساد چهلر نده
 حیات ایدی بولور رتبه کم بیورر (منوی) چون بریده کشت خلق رزق خوار * برزقون فرحین می شید کوار *
 سورق ال عمرانده اولان ایت کریمه به اشارتدر که کم بیورر (ولا تحسبن الذين قتلوا فی سبیل الله امواتا) بآیت کریمه
 مطبق شهید احقده اوله و یا خود شهید بدر حقدده اوله و خطاب با حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه اوله و با جله
 ظن ایدنلر اوله پس تفسیر شریقی سن ظن ایلر یا محمد و یا خود سن ظن ایلر ای ظن ایدچی شول کسه لریکه قتل اولدیلر
 (فی سبیل الله الله بولنده امواتا غیر بلرین امواتی کبی بل احیاء) بلکه بولنر حیلدر (عند ربهم برزقون) ربیلری قننده
 بولنر رزق و لورلر سا ارحیار و قلند یعنی کبی (وهو تا کیدلکونهم احیاء و وصف حالهم التي علیها من التتم (فرحین بما آتیهم
 الله من فضله بولنر فرحین و شادان اولد قلمی حالده الله تعالی لک بولنر فضل و عنایه دن اعطا ایلدی شیشه که اول شرف
 شهادت و زم جنددر (و یستبشرون) ای بسرور با بشارت (بالذین لم یلقواهم) یعنی بوشه دانت رتبه سرور اولور شول

کسره که شهادت بود مر تبه نه لاحق اولدی بوردی (من خلفهم) بونلر خلقندن یازمانا یاریته (ان لا خوف علیهم ولا هم یحزون) بالذین دن بدله تقدیری استیشاراید و مر تبه نه لاحق اولمیلر بونلر اوزرینه خوف یوقدر دخی بونلر محزون اولمز و آیت کریمه ده دلالت وارد که انسان بویکیل محسوسه دکل و بلکه بذاته مدبر و پروردگار قناء بندن ا کافیا لازم کلز و تالم و تنعمی بدنه متوقف و منوط دکا در معنی بیت چونکم رزق یچی بوغاز کسایش اولدی (برزقون فرحین) مفهومی سکیمی اولدی یعنی (برزقون فرحین) قولیه مشارالیه اولان نعمت مرزوقه اول کسایش بوغاز خوشکوار اولدی و هضم و ساینج اولدی * منوی * خلق حیوان چون بریده شد بعد * خلق انسان رست افزایید فضل * حیوانک بوغازی چونکه عدل ایله کسایش اولدی انسان بوغازی بدی و فضل و شرف زیاده اولدی یعنی چونکم حیوانک بوغازی کیلوب انسانه غذا اولد قده انسانک وجودنده هضم اولوب انک نشو و نما سیله خلق انسانی قوت بولور و اول لحم حیوانی انسانک بدنه کلوب انده هضم اولوب جزو حکم بولد قد نصکره شرف و فضیلتی زیاده اولور (منوی) خلق انسان چون برده هین بین * ناچه زاید کن قیاس آن برین * چونکم انسانک بوغازی کسله اگاه اول کورتانه طوغر آتی بونک اوزرینه قیاس ایله یعنی حیوانک مذبح اولد قد نصکره انسان مر تبه نه کلوب شرف بولسی اوزره انسانک بوغازی کسلیستی قیاس ایله که انسان اولد کد نصکره نه مر تبه نه واصل اولور (منوی) خلق ثالث زاید و تیار او * شربت حق باشد و انوار او * خلق بریده خورد شربت ولی * خلق الاراسته مرده در بلی * خلق انسان بریده اولد قده خلق ثالث طوغر و اول خلق ثالث در روحانیتک تیماری شراب حق و انک انواری اولور بومعنی خلق انسان طعام و شرابدن بریده اولد قده حاصل اولور طعام و شرابدن بریده اولان و شهادتده قطع اولان بوغاز شربت حق ایچرولیکن هر خلق بریده دکل بلکه شول خلق بریده ایچر که لایمکدن وانکار قیلقدن دور تلمش و بلی دیمکده و اقرار ایلمکده اولمش اوله (منوی) پس کن ای دون همت کونه بنان * تا کیت باشد حیات جان بنان * ای کونه بنان اولان دون همت اکل و شربدن فراغت ایله بعض نسخه ده همت له کونهک ماییننده و او عاطفه واقع اولمش و تقدیر اوزره معنی ای دون همت وای کونه بنان اکل و شربدن فراغت ایله خفته دکن شنگ جانک خیالی نانه اوله مصرع اولد اولان بنان جمع بنانه در بنانه برهق اوچنه دیرلر کونه بنانلر عجزدن وعدم قدرندن گایه اولور یعنی ای عاجز و بی قدرت وای دون همت اکل و شرب نه ساینه به مشغول اولمقدن فراغت ایله تاسنک جانکک حیاتی خفته دل نان و طعام له اوله بلکه ارزاق روحانی و ادوات سجای تحصیلنه همت ایله تا حق تعالی آتی شنگ جانک غذا و بره (م) زان نداری میوه مانند بید * کاب رو بردی بی نان سید * اول سیددن سکود آغاج کبی بر میوه و دوز سنکه آب رویکی نان سیددن اوتری کیدر دل یعنی غدا ی نفسانیدن اوتری بوزل موریر لره دوکوب عندالله و عند انبیائه و اولیائه بی عرض و بی ادب اولد و بی قدر و بی اعتبار قالد * منوی * کردار صبر زین نان جان حسن * کیمیارا گیر و ز کردان قومس) اگر حسه متعلق اولان جان بونانندن صبر طومر سه سن کیمیا طوت و باقری التون ایله جان حسدن مراد روح حیوانیدر کیمیا دن مراد مرشد کاملک تریسه اکبر تأثیر میدرسدن مراد نفس صفت ذمی سید و تقدیر کلام ای اکل و شر به حریص اولان اگر سنک روح حیوانیتک بونان و طعامدن صبر طومر سه مرشد کاملک کیمیاوش اولان نظری و تریسه سنی طوت و نفسکک من کبی حقیر و دون اولان مقتدرن ازاله ایدوب زر خالص کبی کامل العیاریت دیمک اولور * منوی * جامه شوی کرد خواهی ای فلان * روزمگردان از محله کارزان * ای فلان کسه جامه شوی ایتمک استرسک یعنی و نیایک فطهر مفهومی اوزره نیایک قلب و روحی بالذو طاهر قلیق دیلرسک کارزان محله سندن بوزکی دوند رمه کارزان بر بویچی و تراغردیچیه دیرلر بونده مراد مطهره لوب انسانی و مرکبی نفوس آدمی اولان مشایخ عظام و اولیای کرام اولور یعنی اگر دنس ماسودن و و سخ هوا دن کند یکی بالذات استرسک مرشد رملازمت ایلمکدن اعراض ایله دیمک اولور (منوی) اگرچه نان بشکست مرور و زهرا در شکسته بند پیچ و بر تراخ اگرچه نان سنک صومکی صدی ایسه یعنی سنی صایم اولمغه مانع اولد یسه منق بغلا یچی به صارل و یوقر و کل شکسته بندن مراد یا خدا و یا مرشد اولور یعنی اگرچه نان و طعام سنک صومکی کسر ایلدی و فضایل صومدن سنی محروم قیلد یسه جابر مکسور اولان مرشد کامله یایش و انک معا و نیله انکسار و انکسار مر تبه سندن یوقر و کابو جبر مافات ایله * منوی * چون شکسته بند آمد دست او پس رفو باشد بقیه اشکست او * چونکم اول مرشد دست تربیه می شکسته بند کلدی و مصالح اعمال و احوال اولدی پس اول مرشدک صمیه سی وصفات نفسانیه کی ازاله ایتمکله سنی منکر قیاسی بقینار و دوزیرا که انک کسر ایلنده صدر ستلک وارد و شکست قیلد نده نیچه مشایخ و فوائد حاصل اولور اما سن کندی نفسکی مرادله اوزره مرمت ایلان نده نیچه شکسته لک - فرورد * منوی

کروانرا بشکستی کوبیدیا * نودرسش کن ندای دست و پا * بویته اتر اضحیری شکسته بنده واجع اولور و مضاف مقدار اولی اوزره تقدیری ا کورتالت آن شکسته بنده و او یا خود مراد آن شکسته بنده و ابشکستی دیمک اولور معنی اگر سن اول شکسته بندک التقی و یا خود مرادنی صیه سن اول سکاد بر کل سن بونی درست ایله سن ال و آتی طومر سن که آتی درست قیلد سن و کسر ایلد یکل شیئی مصلح اوله سن معلوم اولد یکه صمقلق و کسر قیلق سنک لایقک دکادر (منوی) پس شکستن حق و اباشد که او * مر شکسته کشته راد اندر رفو پس صمقلق اول کسه نک حق اولور که او شکسته اولمشی اصلاح ایلک یله رفو عغه دیرلر بویه محالده اصلاح ایلک و درست ایلک معنای نده استعمال اولور * منوی * انکه داند و خب اوداند دیرد * هر چه رابره رخت یکو تر خرد اول کسه که دیکه کی یاورا و یلور برغنی اندن غیره برغنی مناسب دکادر هر نی که صیادتی انک بر نه نیکو تر صاون الدی پس بویه کسه برشیی صمق عیب اولز و کسه اکابویه نفیس شیئی نیچون ضا نلک دودخل قیلز (منوی) خانه را ویران کند ز روز بر * پس یلک ساعت کند معمر و ز (مثال آخر خانه بی ویران یلر ز روز بر یلر پس بر ساعتده اولکیدن معمر و زلک یلر پس بویه کسه به خانه بی سن نیچون ویران و ز روز بر یلر سن دیمک لایق اولمز بوشاللز حضرت حق خلیفه سی اولان انبیا علیهم السلام و اوایای عظام و حضرة حق تعالی به کوره اولور که انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک و حق تعالی حضرت تلمشک شاتندندر که هر نی شکسته ایلد ر دخی اعلا و درست ایلک که قادر در * منوی * کرکی سر را بر دازیدن * صد هزاران سر بر آرد در زمن مثال آخر اکر بندن بر باشی کسدی ایسه فوری نیچه بوزیک باش ظهروه کتور بر یعنی اول کسه به صد هزاران سر فضیلتی و بر * منوی * گرفتار مودی قصاصی بر جنات * یا نکهتی فی القصاص آمد حیات * سورده بقره ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (ولکم فی القصاص حیاة یا اری الالباب) سز بکون قصاصده حیات عظیمه و اردرای عقله صاحبی علماء معانی متفقد در که بولکلام مشای بلاغت و فصاحتده برکلام دخی یوقدر مع قله اللفظ و الحرف کثرت معنایه دلالتی وارد و فصیحای عربک بومعنه و حوق کلامی و اریلکین (مصرع) چراغ مرده بکجا نور آفتاب بکجا * جلده دن بری قتل البعض احیاء البقیع دیرلر و بری دخی ا کبر و القتل لبقول القتل در اما اجود کلامری القتل انقی للقتل در لیکن وجوهی ایله باشد که بوایت کریمه به هم ایجازده و هم الفاظ و معناده بولکلامدن افصح و ایله در ا کر مخافت تطویل اولسه وجوه کثیره یان اولمق لازم کاوردی ر کتب معانی به بعض تفاسیر مراجعت اولمق لازم کاوردی ظاهری قصاص سبب حیانتدر مثلا برکسه برکسه بی قتل مراد ایله عقبنده قصاص تعقل ایدوب قتلدن اجتناب و خلق عالم قتلدن سالم اولور پس قصاصده حیات بوجهله اولور و اما تفسیر باطنیکه اهل تحقیق اشارت یورور که سز بکون ای اصحاب عقول صافیه و ارباب الباب و افیه قصاص نفسده وارد حیات ابدیه و بقای سمر دیه وارد و قصاص نفسدن مراد نفسدن هر بار که بر ذلت صادر اوله آتی ریاضتله و اولکی مجاهده دن زیاده مجاهده ایله نادب و تهدید یا تمکدر معنای بیتا کر جنایت اید بچیلر اوزره قصاص یور میبیدی و یاد عیمیدیکه قصاصده حیات کادی یعنی حیات وارد کریم قادر اولیدی انک عبادنه تیغزن اولوب بنیان حق تغرب اید (م) خود کرازهر مبدی تا اوز خود * براسر حکم حق تیغی زند * خود کیک قدرت زهره سی اولور دی تا اول کسه کند یسندن حضرت حقن حکمک اسیر و بنده سی اوزره بر تیغ اوره * منوی * زانکه داند هر که چشمش را کشود * کان کشنده مخزقه تقدیر بود * زیرا که یلور هر ککه حضرت حق انک چشمنی اچدیکه اول قاتل تقدیر الهیست مخزده و مغلوبی ایدی * منوی * هر کرا آن حکم بر سر آمدی * بر سر فرزند هم تیغی زدی * هر کسه به که اول حکم الهی باشی اوزره کلیدی فرزندک باشی اوزره هم بر تیغ اوری * منوی * رویتس و طعنه کم زن بریدان * پیش دام حکم عجز خودیدان * چونکم کار بویه در یوری حقدن قورق و بدلر اوزره و قاتل و فاسد ل اوزره طعنه اوزره حکم الهیست دای قشده کندی عجز کی ییل زمر انسان کند سنک صلاح و فلاحنه اعتمادا تمکله مغرور و معجب اولمق و کنگار اولنله و فسق و عصیان قیلنله طعن و دق ایلمک دخی برگاه آخر بلکه ذنب ا کیدر رتبه کم کو حکایه دن معلوم اولور * تعجب کردن ادم علیه السلام ارضالت ابلیس لعین و عجب آوردن * منوی * چشم آدم بریسی گوشتیت * از حقارت و زنیافت بنکریت * آدم علیه السلام چشمنی ابلیس اوزره کسه او ابلیس شقیدر حقارتدن و زیافتدن یعنی اولو لوق جهنمدن و شیطاننی تحقیقا تمکل بایندن نظر ایلدی * منوی * حوش بینی کرد و آمد خود کزین * خنده زد بر کار ابلیس لعین * حضرت آدم علیه السلام خود یلک ایلدی و کندی سنی اختیار اید یچی کادی لعین ابلیس ککار و فعلی اوزره خنده اوردی (منوی) بانک برزد غیر حق کی صبی * لونی دانی زاسر ارضی * حضرت حقن غیرتی بانک اوردیکه ای صبی سن اسرار خفیدن یلزن سن (منوی)

پوشیدن و باز کوبه کردند که در این زمان حضرت حق اگر بوسعتی یعنی کورکی ترس ایلیم کورک ترس ایلیم
 ذمکدن مرا دلطف یرنه قهر و هدایت بر نه ضلالت کوندرو و خیر محله شمری ادا یلیم دیک اولو و طایغی کو کندن
 ندیندن قور بر یعنی اگر امر بر عکس اولمق مرا ادا یلیم طایغ کبی راسخ و ثبات اولان تکین صاحبی مقامندن
 قلع ایدوب هبام منور ایلر * منوی * برده صد ادم آن دم بر در * صد بلیس نومسلان آورد * یوز ادم برده سنی
 اودمه بر تو بر یکی ایلیم مسلمان کنور راسخه نیجه یوزیک صدیق آن واحدده زندیق ایلر و استرسه نیجه ییک
 زندیق در حال صدیق مرتبه سته بتور و قلد ایلرند ایمان و ایمان از هارنی بتور چونکم حضرت آدم علیه السلامه
 بو کونه عتاب آمیز تادیب ابر شدی * منوی * کفت آدم توبه کردم زین نظره ایچنین گستاخ شدیم دگر حضرت
 آدم علیه السلام دیدی الهی بو نظردن توبه ایلدم یونک کبی غری گستاخ و ناسز افکار ایتیم * منوی * یا غیث
 المستغیث اهدنا * لا اختار بالعلوم و الفنا * حضرت خداوند کار قدس الله سره العز رسالت راه حقه مناجات
 و نیاز طریق تعلیم سیوروب عجب و ویرادن احتراز ایدک دیو تنبیه سیورور و اسلوب مناجاتی بویا سالت تعهیم قیلورلر که
 یا غیث المستغیث ای مدد طلب ایدنلر فریادرسی اهدنا بره هدایت ایلد و بری ثابت قیل هدایت اوزره لا اختار لانا ک
 خبری محد و قدر تقدیری لا اختار لانا یعنی بزم اختار من یوقدر بالعلوم علم ایلد و الفنی دخی غشایه * منوی * لا ترخ
 قلبا هدیت بالکرم * و اصرف السوء الذی جف القلم * لا ترخ ما تل و مصروف قیلد قلبا بزم قلبی ضلالت و غوایت
 جاتنه هدیت بالکرم من هدایت قیلدک اول قلبی بره کریمه مکتبس اولدیغمه حالده بالکرمده بالتمس ایچوندرو
 و بویت موره آل عمرانده اولان آیت کریمه به اشارتدر (و لا ترخ قلوبنا) ای بزم پرورد کار من بزم قلبی مصروف
 قیلد عن التوجه الی جنباتک و التهی فی طلب القائل و الوقوف ببابک بالافتقار الی حبب الدینا و غلبه الهی (بعد
 اذهبتنا بک الی صراطک المستقیم و الذین القویم و هب لنا) بره هدایت (من لدنک رحمة) فتکدن رحمت و شفقت
 موهبت ایلد (انک انت الوهاب) تحقیق سانس و هب بیاغرض و اصرف السوء بیلای و کسلگری شویل ایلد الذی
 جف القلم ایلد سوه که قلم آتی یازدی و قورودی جفوف قلم غرقان و ثبوت کاتبین کاتبه در یعنی لوح و قلم بر دخی بیلای
 محو ایلد یاری خط القلم دخی نسخه دزد * منوی * یگذران از جان ماسو القضا و امیر مارا از اخوان صفای الهی
 بزم جانغردن سوء القضا یعنی بزم جانغری قضای بددن خلاص ایلد اخوان صفادن بزمی کسه و خلان وفادان
 بزمی متقطع قیلد * منوی * تلختر از قوت تو هیچ نیست بی بنیاهت غیر بیجا بیج نیست * سنک فراقکدن آجیرلر
 هیچ ننه یوقدر سنک بنیاهت سز بیجا بیج غیر دکلدر یعنی سنک حفظ و احاطه کسرت و لا شقله و معقد اولقلقدن
 غیر یوقدر الا سنک بنیاهت و حفظکده اوللر بیجا بیج دکلدر که انلر سنک حفظک واسطه سیه محل امنده مقام
 سلامتده درلر (منوی) رخت ماهم رخت مارا از هنر * جسم ما مر جان مارا جامه کن * بزم رختهم رختلر
 یوان اویچیدر یعنی دیوی اولان اسباب از روی اولان اسبابلر یوان اویچی و صوری اولان رخت و یچیز روحانی
 اولان رخت و یچیز طریق قطع قیلجیدر بزم جسم تحقیق بزم جانلر جامه سنی قور بیجیدر یعنی مقتضیات
 جسمانی بلیاس روحانی و حل معنوی خلع اید بی و بری عریان قیلجیدر (منوی) دست ما چون پای مارا
 می خورد (ای امان تو کسی چن چون برد * بزم المز چونکم بزم یاغری بر یعنی بزم المزدن حاصل اولان اعمال سینه
 و ظلم و فساد بایزله حاصل اولان اعمال صالحه فی افعال نافعه فی ازاله ایلر سنک حفظ و امانکس بر کسه مهسالت
 نفسانیه و مخاوف شیطانیه دن نیجه جان قور زرد * منوی * ور در جان زین خطرهای عظیم * برده باشد مایه اذبار
 و بیم * و اگر فرضی بو عظیم خطر لردن و هولناک برلردن بر کسه سنک امانکس جان ایلنسه و خلاص ایلنسه معناده
 بد جنتلر و خوفک مایه سنی ایلنلر اولو بعض نسخه ده برده برینه مایه فارسیله برده واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی
 اگر جانی اول کسه بو خطر لردن خلاص ایلنسه اذبار و سر مایه بیم اگر برده و حجاب اولور اما اسم اولان یاه عربیله
 اولمشدر (منوی) زانکه جان چون واصل جانان بود * نالبد باخوش کورست و کبود * زیرا که جان چونکه جانانه
 واصل اولدی تابدی کند سیه کور و کبود یعنی یوقیق الهی اول جان بی نفع و بی نور دیک اولور (منوی) چون
 توندهی راه جان خود برده کیر * جان که بی نور زنده باشد مرده کیر الهی چونکم من وصالک بول و بریمه سن جانی
 خود ایلنلش طوط جانکه سنسز دیری اوله ای اولمش طوط (منوی) کون طعمه می زنی بر بندگان * مر تران می رسد
 ای کامران * ای خدا کرسن شده لرل اوزره طعمه اوره سن ای کامران وای غنی پادشاه سکاوال لا قدر * منوی *
 در نوامد سر بر کوبی چم * در نوامد سرور کوبی در نا * اگر سن ما را فدایه جفادی سن و لذت بی نور عدا یلیمه سن
 و اگر سن سرورلر قاتنه دونا و ناز و زون دیه سن سرور کوبی مستقیم و معتدل اولنره دخل ایلیمه سن * منوی *

ور قورخ و عرش را خوانی حقیر * ورتو کان و بحر را کوبی فقیر * و اگر سن سرخ و عرشه بویه عظیم الشان ایکن حقیر
 اوقیه سن و اگر سن کانه و بحر فقیر دیه سن * منوی * آن نسبت با کمال نور امت * ملک اکل فناء امر تراست *
 خدا یا اول طعنه سنک کال که نسبت رو اولایه قدر فناء کال و بر منک و فانیلری وجود مرتبه سته ایر کور من ملک سکا
 مخصوص و مسلمدر (منوی) که تو یا کی از خطر روز نیستی * نیست از امر وجود و مغیبتی * زیرا من سرور و خطردن
 رفته صاندن باله و منزه سن یوقری ایجاد ایدیمی و غنا و بریمی سن * منوی * انکه رو ایدید اند سوختن * زانکه
 چون بدریدد اند سوختن * و اول الله که یوقری بتور دی و ظه و ره کتوردی یاغنی سیلور و اول کسه که چونکم بریدی
 دیک کی سیلور یعنی اولدر دیکن احیا و وجود کتوردیکن افشا ایلد که قادر در * منوی * بی بوز در خزان مریاغ را
 یازرو یاند کل صباغ را * اول قادر اولان الله هر خزان و قنده باغی یاقر کیر و اول محی اولان پادشاه کل صباغی بتور
 یعنی باغی رنگه بویا بیج کل ظه و ره کتور لسان معنایله بویلدیو (م) کای بسوزیده برون آتازه شویاردیکر
 خوب و خوب اوزره شوه که ای موت و فنا آتشله یاغش عدمدن طشره کل تازه اول تکرار خوب و خوب آتازه
 و لطیف و تازه اول پس (انما امره اذا اراد شیا ان یقول له کن فیکون) آیت کریمه سنک مصداقسه چونکم اشیا نلک
 وجوده کله سن مرا دایلمه در حال وجوده کاور وید قدرت انلری تکرار ایجاد قیلور (م) چشم ترکس کور شد یازش
 بساخت * حلق فی برید و یازش خود نواخت (مثلا ترکسک چشمی کور اولدی کیر و آتی دوزی قاتلک نواغان کسیدی
 و کیر و آتی او خشادی یعنی بتور دی و تکرار کالذ و حلالت و بریدی * منوی * ما چوم صنوعیم و صانع نیستیم *
 بزم بزبون و بزم که فافع نیستیم * بزم چونکم صنوع صانع دکل بزبون اولقدن و قناعت قیلقدن غیر دکلر یعنی
 مصنوعه لایق اولان بجزن بیلک و صانع تسلیم اولی و اندن کانه قناعت قیلقدر * منوی * ما همه نفسی و نفسی
 می زیم * کرخوانی ما همه امر منیم * خدا یا بر که مصنوع و دکلر نفسی و نفسی اوزر زبانی نفسی خالص ایلد یو
 نضرع قیلور زان کرسن بزمی حضور که و بر که دعوت ایتیمه سن بزمه منزه و بیو و شیطان کبی بزم * منوی *
 زان راه من رهید سنیم ما * که حریدی جان مارا از غما * الهی اول سیدن بزمه منلکدن قورند که بزم جانغری
 کورلکدن صانقن الدک و بری بیجا قیلوب جنبانکه مؤمن و موقن اولنلر دن قیلدک (منوی) تو عصا کش
 هر که که زند کیت * بی عصا و بی عصا کش کور چیست * هر کیک که زنده لکی وارد سن انک عصا کشی
 و قاتل سن عصا سز و عصا کش مرکز کورند یعنی کراه و ضلالت کافال فی الحدیث القدسی عبادی کلکم ضال الامن
 اهدیته فاستمدونی اهدکم آه * منوی * غیر تو هر چه خوشت و ناخوشت * آدمی سوزست و عین آتشت *
 سندن غیر هرنه که خوشدرو ناخوشت در آدمی باقی و عین آتشدرا نیای عظام علیم السلام و اولیای کراملک محبتی
 خدادن غیر دکلدر (م) هر که آتش پناه و پشت شد * هم بجوسی گشت و هم زردشت شد * هر شول کسه به که آتش
 پشت و پناه اولدی هم بجوسی اولدی و هم زردشت اولدی بجوسی آتش پرستلره برلر زردشت شول حکیمدر که اشد
 آتش پرستلک مذهبی اول ابداع ایلدی چونکم خدادن غیر و ماموی حکمکنده اولان شیلر تقدیر و ارسه معنا آتش
 اولدیه طالب ماسوی و خدادن غیر به محبت و عبودیت قیلان بوامتک زردشتی و بجوسی اولورنته (م) القدزیه
 بجوس هذه الامة) حدیثی بو مضبوطه دلالت قیلور که انلر فعلک بهضنی خدادن غیردن سیلور و قیاس و شروری
 نفس و شیطان ایجاد ایلد یو اعتقاد قیلورلر * منوی * کل شی ما خلا الله باطل * ان فضل الله غیم هاطل * مسلم
 و بخار سنک انفاقیلد صحیحینده وارد در که (قال علیه السلام اصدق کلمه قالها الساعر کلمه لیبدا لا کل شی ما خلا الله
 باطل) و کل نعیم لا محاله زائل) یعنی آگاه اولال هر شی که حقدن غیر اوله باطلدر و هر نعمت لا محاله ولابد زائلدر
 اعل بخو جله دن سیرانی ما خلا نکل محلی حالت اوزره منصوبدر دیش تقدیر کلام فامو اما خلا زید ایدمدر فامو اخلالین
 عن زید ایدمدر و بعضی محلی ظرفیت اوزره منصوبدر برلر بو تقدیرجه مامصوبیه اولوب مضاف بقدر اوله تقدیر کلام
 فامو اوقت خلوه عن زید دیک اولور پس بومصر عک معنایی بو تقدیرجه (الا کل شی خالی عن الله اوقت خلوه
 عن الله باطل) دیک اولور پس هیچ برنی ظاهر ادا باطن حقدن خالی دکلدر پس هیچ برنی باطل دکلدر بعض اهل
 ظاهر اشیایی حقدن غیر ظن ایدوب معنایی بویه ظن ایلدیلر که هر نه شیکه حقدن غیر اوله اول باطلدر برلر
 اما اهل تحقیق هیچ برنی حقدن خالی و حقدن غیر کور منلر پس هیچ برنی باطل اواز الا تمنع الوجود اولان عدم
 و الوجود اکر باطل صورتده ایه ده باطل دکلدرنته کم شیخ ابومدین مغربی قدس الله سره یورلر * بیت * لا تفکر
 الباطل فی طوره * فانه بعض ظم و رانه * و حضرت خداوند کار قدس الله سره العز بر دخی یورلر که * بیت *

وبصر شر یقارن مائل قیامید که قال الله تعالی فی حق بصره الشمر یف (ما زاغ البصر وما طغی) (منشوی) از بی نظاره او
 دور و جان * پر شده آفاق هر هفت آسمان * انک نظاره سندن اوتری دور و جان جانندن مراد ارواح انبیاء علیهم
 السلام و اولیای عظام و صلحا و اصفیاء هریدی آسمان اطراف پر اولش ایدی * منشوی * خوشتر از آسمان
 از هر او * خود و بر اوای غیر دوست گو * دور و جان و اهل آسمان کنند یارب بر منش ایدی اول حضرت ندن اوتری
 ا کا خود و سندن غیر بسند میل و پروایی قنی پروا قیامی معنای در * منشوی * انچنان پر گشته از اجل حق
 که دروهم ره نیاید آل حق * حق تعالی انک اجل سندن حضرت رسول علیه السلام انچنان پروا و اولش ایدی که اول
 حضرت آل حق دخی پوز و اولش انک حضرت حقه قرینه و مرتبه اهل حق دخی مزاجه قیلز آل حقندن مراد
 اهل حق در که انبیاء مرسلین و جمیع ملائکه مقربین شامل اولور رتبه کم پویندن بوسر ل نهی آسان کاور (منشوی
 لایع دین بی مرسل * و در روح بضاف عقلوا) یعنی سلطان انبیاء صلی الله علیه و سلم حضرت حقه از جلالت
 انک کبی بر اولدی و درون و بروی شول مرتبه تجلی احدیله طولدی که اول حضرت اول مرتبه ده هم آل حق
 یله پوز یعنی اول مقامه اهل حق اولان نبی مرسل و ملک مقرب هم صغیر من حیث التبعین و الشخص
 صغیر بلکه نبی مرسل تعینله متعین اولدی یعنی جهتندن اول حضرت یله اول مقامه پوز بوز مرتبه به اول
 حضرت ولایتی حیثیتندن واصل اولور و اهل ولایت محمدیه دینور پس بوز مرتبه به اشارت ایدوب
 بیورر که لی مع الله وقت لایعنی فیه ملک مقرب ولایتی مرسل یعنی بنم ایچون و بکا مخصوص الاله بوقت
 وارد که اول وقتده بکا ملک مقرب و نبی مرسل من حیث تعینانهم صغیر رتبه کم اول مرتبه به بندخی نبی مرسل اولدیغ
 جهتندن صغیر لازم کسه ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین بومقامه فنا فی الله اولد قری جهتندن و انشای تعین
 ایلدکاری حیثیتندن صغیر و اهل ظاهر دیر لکه لام جاره تخصیص ایچوندر و الاله اولان اول وقت حضرت
 محمد صلی الله علیه و سلم مخصوصدر که لام تخصیصیه دن مستفاد اولان معنی بود پس بر کسه دیشه که ملک مقرب
 و نبی مرسل اول وقت صغیر ولیکن اولیای عظام صغیر ل قد کفر هکذا ثبت فی الاشیاء و النظائر الجواب حضرت نبی
 صلی الله علیه و سلم اول وقت کنده پاره تخصیص ایلری نبوت و رسالت جهتندن دکانر بلکه ولایتی حیثیتندن
 ولایت نبینک قنای و حضرت حقه بقای مرتبه سیدرس اولیای محمدی و ورثای ولایت احدی قانی
 فی الله اولد قری و بقای الله صغیر انصاف قیام قری جهتندن بلا تعین و لا شخص اول حضرت مخصوص اولان
 وقت و مرتبه به فائز و عاقل اولور و مرتبه ولایت محمدیه و شکات باطن احدیه حضرت حق بلا من اجتهاد و کثرات
 چشم حقیقت یله مشاهده قیلور و بوح حضرت محمد صلی الله علیه و سلم مخصوص اولان وقت و مرتبه به جمیع انبیاء
 علیهم السلام و اولیای عظام من حیث فناء تعینانهم و من جهة قیامهم و بقائهم بالحق جمع اولور و اهل
 بوح حضرت احمد علیه السلام مخصوص اولان وقت و مرتبه به مشایخ عظام مرتبه جمع دیو تعبیر قیلور پس بو ذکر
 اولشان معنای شریعی اعلام و نبوت و ولایت نکتة لطیفی اشعار و افهام ایچون حضرت خداوند کار قدس سره العزیز
 بویت حقیقت شعاری اول معدن اسرار اولان نبی مختار صلی الله علیه و سلم لاندن صیغه جمع اوزره علی اراده
 اشعار و اقوال تقر بر تعبیر بیورر اول حضرت اگر چه بحسب الظاهر لی مع الله وقت لایعنی فیه ملک مقرب ولایتی
 مرسل بیورر ولیکن من حیث المعنی بوندن کندی به مخصوص اولان مرتبه جمعی مراد قیلدی
 و اگر چه من حیث تعینله لایعنی فیه ملک مقرب دیدی فاما من جهة ولایت لایع فی انکته سن اشعار ایلدی
 و کانه بویکونه سولدی که نبی مرسلدن بر کسه بنم ایچون الاله بوقت وارد که اول وقتده بن عین جم پس
 بزه صغیر نبی مرسل من حیث تعینله و نبوت بل من حیث فناء و ولایت و دخی ملک مقربده ملک مقرب اولدیغ
 جهتندن صغیر دخی جبرائیل علیه السلام و یا خود جنس روح هم کبر و بکن نبی مرسل و ملک مقرب کبی
 صغیر بلکه بوجه لازم کسه من حیث فناء فی الله و بقائه بالله بوقت و مرتبه به صفای عقل سوز معنای
 توحیدی فهم ایدک ولایت محمدیه جابته کیدک دیک اولور * منشوی * گفت ما زاغیم همچون زاغ فی
 * مست صباغیم و مست باغ فی * و اول حضرت مرتبه جمیع لسانی مرتبه بشر بی حقدده ناله اولان آیت
 کریمه نیک معنای بویکونه صیغه جمع اوزره تعبیر و تحقیق ایلوب دیدیک بر که حقیقت حقایق انسانیه بر
 ما زاغ یعنی محبوسدن غیر به میل ایاز زباغان و ادهوس کبی دکاز الوان و اکوای بورنکه بویه بن صباغ
 حقیقت مستی زباغ دنیا و آخرت مستی دکاز روی عن ابن عباس قال علیه السلام الدیاس حرام علی اهل
 الاخرة و لا تره حرام علی اهل الدنيا و هما حرامان علی اهل الله و راه الدیالی فی فردوس الاخبار * منشوی * چونکه

نخستینهای افلاک و عقول * چون خسی آمد بر چشم رسول * افلاک و عقولک نخزنلری کبی نیچه نخازن و کوز بر خس
 کبی کادی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم چشم شریفه و اهل (ما زاغ البصر وما طغی) بیورر لای فاذا کان کذلک
 نذر اول حضرت تک قننده فتح مکه و ضبط و ربط شام و عراق که حق بوا یکسینه آرزو و اشتیاق کوستره اول حضرت تک فتح
 بلاد و مداندن مقصودی سلاطین صورت قصدی کبی دکدر فله علم * منشوی * پس چه باشد که و شام و عراق *
 که نماید او نبرد و اشتیاق * چونکه افلاک و عقولک نخزنلری حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم مبارک چشمک
 قننده بر خس کبی کادی یعنی خزان عقول و افلاک و بدایع نفوس و املاک اول حضرت نه حقه و لایستی اولدی
 پس مکه و شام و عراق نذر که اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اندر دن اوتری چشمک و اشتیاق کوستره * منشوی *
 آن کان بروی ضمیر بد کند * کو قیاس از چهل و حصر خود کند * اول کافی اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اوزره
 بد اولان ضمیر ایلر بر اول سو و خاطره صاحبی کندی جهلندن و حصرندن قیاس ایلر که اول حضرت تک فتح بلاد
 و تسخیر قلاع و بقاعه اولان سعی و اجتهادی نفسک حرص و هواسندن اوله (منشوی) آنکینه زرد چون مازی نقاب
 زردینی چله نور آفتاب (منشوی) مثلاً صاری صرجه فی چونکه نقاب دوز سن و آفتابه اندن نظر ایدهن سن آفتابک نور فی جمیع
 صاری کور رسن (منشوی) بشکن آن شیشه کبود و زرد را * ناشناسی کرد را مر در * ای ضمیر بد صاحبی اول
 کبود و زرد شیشه بیضی یعنی بهی و موطنی و فکر فاسدی از الاله تا کردی و مردی اکلته سن و غباری سوار دن
 فرق ایلیمه سن * منشوی * کرد فارس کرد مر افراشته * کرد افریمر دحق بنداشته (مثلاً فارسک اطرافنه غبار باش
 یوقر و ایلد که یعنی نوز قالمشدر و بوجلمشدری تمیز اولدیفکدن کردی سن مرد حق ظن ایلشمن یعنی فارس که ولی
 و نبینک رو حلیه و کرددن مراد جسد لیدر چونکم جسد لری انلر رو حلیه پرده اولوب ستر قیلدی سن ای صورت
 بین غبار کبی اولان جسد لری مرد حق زعم ایلدک حال بوکه مرد حق اولان انلر باطنی و روحیه در * منشوی * کردید
 ابلیس و گفت این فرع طین * چون فزاید بر من آتش جبین * ای صورت بین سنک حاکم شیطان لعینک حالی کیدر
 تنه کم ابلیس لعین کردی کوردی دیدی بو طینک فری و یا خود بوز اولان طین مراد حضرت آدم ملک جسد شریفدر
 بن آتش جبین اوزره یعنی بن آتش آله و اوزره نیچه زیاده اولور و فضیلت بولور * منشوی * تا قومی بی غی رانز آتش
 دان که میراث بلیست ان نظر) ای صورت بین سن دخی عزیزی بشر کور رسن بیل که اول نظر ابلیسک میراثیدر
 و سن انک واریسن (منشوی) کینه فرزند بلیسی ای عنیده پس بومیراث آن سنک چون رسید * ای معاند اگر ابلیسک
 فرزندی دکل ایسک پس اول کلبک میراثی که مراد صورت بین اولی و تکبر قیلقد رسکا نیچه بشدی و سن شیطان صفتیله
 نیچون متصف اولدک پس حضرت علی کرم الله وجهه لاندن چونکم بومعرفت لری بیان بیورر بلر نه اول حضرت تک
 رکابداره سولدی بکی کسانک تقر بر نه شروع ایدوب بیورر (منشوی) من نیم سک شیر حقم حق برست * شیر حق انست
 گر صورت برست * بن کلب دکلم حضرت حقه طایبی و اکعبادت اید بیجی شیر حقم حقل ارسلانی اول کسه در کسه
 صورتدن قورتلدی پس شیر دنیا به شیر خدا نیک ما یحقی فرق ایدوب بیورر (منشوی) شیر دنیا جوید اشکاری و برک
 شیر مولی جوید آزادی مرک * دیشا شیری و هواد لیری اولان کسه برشکار و ورز و غدا استراما شیر مولی تن قیدندن
 و دنیا بندن آزاد اولی و اولوب نجات بولقی استر * منشوی * چونکه اندر مرک بند صد وجود * همچو مروانه بسوزاند
 وجود شیر حق چونکم موت ایچره بوز وجود و حیات کوره مروانه کبی وجود فی یاندرو شهله عشقه نفسی کونندور
 (منشوی) شد هوای مرک طوق صادقان) مراد از این دم امتحان) اولک هوای صادقان کردن جائته طوق اولدی
 و تحقیق عود بلره بودم یعنی محبة الی لقاء الله غنی موت ایلک نفسی و کلامی امتحان اولدی تنه کم حق تعالی قرآنده
 بیورر (یا ایها الذین هادوا) یعنی ای قوم یهود (ان زعمتم انکم اولیاء الله من دون الناس فتمنوا الموت ان کنتم صادقین
 اگر منکرند بکزی تحقیقا اولیاء الله دن زعم ایلد که رایسه ناسدن ما عدا پس اگر دعوا کرده صادق ایسکنز محبة الی لقاء
 الله موتی غنی ایلک که صادقانه موت کبج و سود اولدی زیر انلر حیات طیبیه بی موده بولدی لعلین که عندالتاجرین
 آرزوی سود ایلک وارد و عند الصادقین آرزوی مرک ایلک اندن هم تر در پس ای چه و دلر سا ترکسه ل قننده عرض
 و ناموسکزدن اوتری یعنی نام و ناموسکزدن خوار و شکسته اولمسون ایچون غمناهی موتی باری زبانک اوزره اجرا ایلک و بن
 موت استرزد بولسا الله سولیک چونکم حضرت محمد علیه السلام بوعلم غنی موتی اعلام ایلدی و بونله علی طریق تحدی
 بونی سولدی بوجه بیورر یزدن بزی اولقد زره طوقه دیکه غنی موتی اسانه کتور و لودعوالی بول شپونه تیورر
 می) در بی فرمود کای قوم عود صادقانرا مرک باشد کبج و سود حق تعالی حضرت لری حضرت قرآنده بیورر دیکه
 ای بود طائفه سی صادقانه موت کبج و فائده در تنه کم سوره بقره دخی حق تعالی بیورر (قل ان کانت لکم الدار

الآخره عند الله خالصه من دون الناس فبنوا الموت ان كنتم صادقين ولن يتخونه ابدا بما قدمت ايديهم * مثنوی *

همنانكه آرزوی سوده است آرزوی مرگ بردن زان بهست * انجلی که جهانده اهل دنیا به آرزوی سود و منفعت

وارد موت آرزوش ایلتک صاد قلره اول سوددن یکدن * مثنوی * ای چه ودان بهر ناموس کسان * بگذراند این

غنا بر زبان * حضرت نبی صلی الله علیه وسلم را یک اصحابی چه و دره تحدی ایدوب دید یلرای چه و در کس لک نام و سندن

اوتری یعنی ناس ایچده عرض و ناموس کنی صیانت ایلکدن اوتری بوئی مونی لسانک ز اوزره اجر ایلیک و بر مونی غنی

ایلر ز بوسو بلیک * مثنوی * یک چه و دی این قدر زهره نداشت * چون محمد این علم را بر فراشت * بر چه و بود و قدر زهره

و طاقت طوعدی چونکه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بوعلی بوخلندی یعنی چه و دره مونی غنی ایلیک

نکای غنی اظهار ایدای * مثنوی * گفت اگر ایتداین را بر زبان * یک یهودی خود غماندی در جهان * حضرت

رسول علیه السلامه اصحاب کرام دید یلرا کر بو یودی طبایفه سی تمینا الموت دینه لردی بونلر نیجه اولوردی

یورود یلرا که اکر بونی لسانلری ایلر دینه لردی و اجر ایلیک لردی چه و دی خود بر یودی قالمییدی کما قال علیه السلام

لو غنوا الموت لغص کل انسان بریقه فاب مکانه ولم یبق علی وجه الارض یهودی (م) پس یهودان مال بردند و خراج *

که مکن و سوا قمارای سراج * چونکه حضرت نبی علیه السلام بونلر مونک تمینسی تکلیف ایلدی بونلر لسانلرله

کتورمکه قادر اولوب پس اول یهودیلر مال و خراج ایلتدی بونلرله دیوکه ای سراج عالم وای آفتاب نبی آدم سن بری

رسوای ایلر و بره بونلر سوزی سوبله (م) این سخن را نیست پایانی بدید * دست بامن ده چه و چشت دوست دید *

بوسولر بر یایی نظا غر د کابر الکی بکاو و چونکه سنک چشک دوستک یوزنی کوردی یعنی اگر دوستی مشاهده

ایلد کسه بکار ادا کن و زوب بیعت و متابعت قبل بعض نسخه لده یوایی بیت واقع اولمشدر که معناری بود من بله دن

کاستان ایچره کل چونکه ظلمده مشعل کوزلک توقفسر علی الف و طاعت بونلرله قدم قوبودی اولمن قیودن دم اورمه

ارم بانی جانبته یعنی من بله تقدن کستان حقیقت جانبته کل چونکه ظلمت طبیعه عده چراغ هدایتی مشاهده ایلدک

بوغوری و فغری اولمن چاه طبیعه عده باغ حقیقت جانبته تأخیر و توقفسر قدم قوبو و قور کل دیک اولور (ککتین

امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه باقرین خود ککه چون خد و انداختی در روی من نفس من جنبید

و خلاص عملی بمانع کشتن توان شد * مثنوی * ککت امیر المؤمنین بان جوان که بهنگام نبردای پهلوان

* امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضرت ناری اول جوانه ایدیکه جنگ وقتنده ای پهلوان * مثنوی *

چون خد و انداختی در روی من * نفس جنبید و نه شد خوی من * چونکه نیم یوزمه تو کرک آتدله شریعت

مقتضای اوزره بنم تقسم حرکت ایلدی و نیم خورم خراب اولدی * مثنوی * نیم بهر حق شد و نیمی هوا *

شرکت اند و کار حق بود روا * بوغز انک نصی حقدن اوتری و بر نصی هوای تقدن اوتری اولدی حضرت حق

کارنده شرکت لایق و روا اولز کما قال تعالی (ولا یشرک عبادة به احد) * مثنوی * بونکاریده کف مولیسی

ان حق کرده من نیستی * من حضرت مولینک کفکدن نکاریده سی یعنی نقش اولمشی و مصنوعین حق

دعائینک آتی من و بنده مصنوعین بنم ایلدیکم دکلسن و سی بن خلق ایلدم (م) نقش حق را هم با حق

شکن * برزاجه دوست سنک دوست زن * حضرت حق نقش هم حق امیرله سی دوستک صرجه سینه

دوستک طاشنی اور یعنی انسانکه بیان الهی و زجاجه دست را بنیدر برکسه آتی صق استه ککرکه

انک امر به صبه (مثنوی) کبر این بشفید و شد نوری بدید و در دل اوتا که زناری برید * کبر حضرت علمیدن بوسوزلی

اشته می منت ندیده بر نور طاهر اولدی تا که امانه کلوب زناری کسندی (مثنوی) کفت من تخم جفای کاشتم *

من ترانوع ذکر داشتیم) ایل مبارز ایددی بن جفا غمهی اکدم بن سنی غیری دور و صادم یعنی بن سار و او هوسده اولان

اهل غرض کبی قیاس ایلوب سنک اخلاصکدن و حقه اولان معامله کدن غافل ایتم * مثنوی * توزاروی

خد احو بوده بل زبان هر ترار بوده * من خدا و خور و ترار و او اشمن یعنی من حضرت احدل اخلاقه تخلق

قیلشن بلکه عدل و استقامتده هر ترار و یک زبان سی او اشمن * مثنوی * توبار و اصل و خویشم بوده * توفروغ

نعم کیشم بوده) من بنم قوم و قبیلهم و اصل و اقربام اولشن من بنم مذمک شعشک فروغ و ضیای او اشمن (مثنوی

من علام ان چراغ چشم جویم که چراغ روشنی پذیرفت از * بن اول چشم طاب ایدیمی چراغک غلامیم که سنک

چراغک اندن باعلی روشناک قبول ایلدی چراغدن مراد حضرت نبی مکر مدبر کما قال الله تعالی فی حقه (یا ایها النبی

انارسلناک شاهدا و مبشرا و نذیرا و داعیا الی الله یا ذنه و سراج منیرا) و اول حضرتک چشم جو او اشمن مراد

اولدر که چونکه اول حضرت سراج الهی اولدیه سراجک شاستند که بر ظلمده قالمش بصیر و بدیده و رکسه اوله

ناتک نورن کوره و اول سراج منیرا کابول کوستره پس سراجک نشی بنساره اولوب اعماله اولدینی جهندن سراج

چشم جو اولور تا که کندینک خاصیتی ظهوره کله * م * من علام سراج ان دریای نور که چنین کوه برادر در ظاهر و

بن اول نور دریا سنک موجک غلامیم که بونجلیک لطیف کوه هر ظهوره کنور دریا نور دن مراد حضرت خدا و حضرت

نبی مجتبا صلی الله علیه وسلم اولمق دخی جائزدر که حضرت علی کرم الله وجهه اول دریای نور له موجی و اول بحر حبورک

کوهری کیمید پس اول مبارز اول حضرت نه دیدی * مثنوی * عرضه کن بر من شهادت را که من * مر ترادیدم

سرافراز من * یا علی بنم اوزر به شهادت عرض ایلر که بن سنی زمانک سرافرازی و امتیازی کوردم (مثنوی) قرب

بنجه کس ز خویش و هم او عاشقانه سوی دین کردند و اول یهلوانک قومندن واقربا سندن الی کسه به قرب

عاشق کبی دین منین جانبته توجه ایلدیلر * مثنوی * او بنم * علم چندین خلق را * و اخیر اذ تیغ و چندین خلق را *

اول علی کرم الله وجهه حلم تیغی ایلر بوقدر و یوزاری و بوقدر خلق تیغدن کبر والدی اول کبسی دخی حاکم همه ایلر و صرغ

ناتیده کی حاکم همه ایلر اوقسنه دخی معنایه خلل کلز بر اول علی کرم الله وجهه حلم تیغله بوقدر خلقی و بوقدر یوزاری

تیغدن کبر و صابون الی و بونلری طعمه شمشیر اولقدن خلاص قیلدی دیک اولور (مثنوی) تیغ حلم از تیغ آهن تیرتر *

بل ز صده لشکر ظفر آنکیز تر * حلم تیغی آهن تیغدن کسین رکدر بیلکه یوز عسکردن ظفر قور و بر بیکدر یعنی حاکم

تأثیری یوز عسکردن زیاده در (مثنوی) ای در یفا لقمه دو خورد شد * جوشش فکرت از ان افسرده شد * حضرت

مولانا قدس الله مره العزیزک عادت شریفی بود که هر نه حالکه اثنای نظم مشنیده واقع اولسیدی با غرک حکایه سی

ضمینده تقریر ایلدر و با خود صرجه کز کینور لردی پس بومحله کاد کارنده و مقتضای بشریت بر قاج لقمه تساول

ایلد کارنده البطنة غیت الفطنة فخر اسنجه و دخی اذاملت المعدة خرس الحکمة مقتضای سنجه کالات کاد فطنته

بادی و انجماد فکرت و انسداد باب حکمته اکل و شرب باعث اولدینی بیان یور و لرد بر که ای در یفا برایی لقمه

صوری خورده اولدی جوشش فکرت و جریان ذیوع حکمت اواقمه لردن فسرده اولدی و حقایق مثنوی بی منع

قیلدی (م) کندمی خورشید آدم را کسوف * چون ذنب شعشاع بذری را خسوف بویت بعض معتقد سنک

خاطر نه لایح اولان نجی دافع در کان دیکدر که اگر سن دیر سنکه خورشید عقلنه و بدر قلمنه بر قاج لقمه توجده مانع

نور اولور نم محل تعجب دکلد کوز من میسن بر کندمک کای منبع علوم الهی اولان آدمک خورشید عقلنک کسوفته

باعث اولدی مثلاً ذنب بدر او اشن آیک شعشاعنک خسوفنه سبب اولدی ذنب اصطلاحات مجتبه دن بر اصطلاحدر که

بیلمنسی ایکی دائرة تقدیر ایلکه موقوف در یسلکل که آفتابک مداری وارد روماه تا یک مدار یبقشه اول ایکی مدارک

بری برینه مقابل اولدینی موضعه تقاطع دیرلر و اول تقاطعک ایکی نقطه سنه عقدین دیرلر و اول عقده که ماه

یکه و شمائی اوله اکا را سن دیرلر و اول عقده دنکه ماه یکوب جنوبی اوله اککا ذنب دیرلر پس بجن آفتابک

یوزی ماهتابک نظهرنه مقابل کلد کسوف کسوف واقع اولور و آفتابه ماهتابک مایینده ارض حایل اولدیده

خسوف واقع اولور بونی کالیده بیلک علم هیتمه موقوفدر بوقدرله اککتفا اولندی (مثنوی) اینت لطف

دل که ازین مشت کل * ماه او چون می شود پروین کسل بویت مثنوی شریفک انحض ایستندند رامتشان اذهان

اولنه جق بریندر اولایسلکل که شعرای عرب و عجم کال انتظام و جمعی نظم ثریاه تشبیه ایدرلر مشهور در اثباته حاجت

یوق و بونک عکسی تقرقه و بریشاننلی ثریانک انتشارنه وراکنده اولسنه تشبیه ایدرلر نته کم رشته پروین او بکسته شد

دیرلر و رکسه نک سبب جمعیت بالی و انتظام حالنک منقطع اولسندن کایه ایدرلر نومعلومک اولدیه بویتده پروین

کسل بریشان و پراکنده لکدن کایه در روماه دلک ادراکنده استماره در این اسم اشارت درات حرف خطا بدر معنی

هذاک و بواسارت کاه اولور که تحقیر معنایی متضمن اولور نته کم اهدا الذی بذکر آلهتکم ده اولان هذا کبی

پس بویتده دخی اینت تحقیر معنای متضمندر و کوردیمی مستلزم اولور پس تقدیر معنی بیت بودر که داشته

سکا کول لطافتی که براوج بالقدن یعنی بر باره لقمه دن انک ادراکی ماهی نیجه پروین کسل اولور کور معنی نه

مرتبه ضعیف اللطافت و حقیر القضا تندر که انک ادراکی بر مقدار لقمه دن بریشان و پراکنده اولدی اما سروری

مر حومک شرحی بر غیر کونه در پس بعینه تحریر ایلدک تا بیلدن که مجتبه سببی آزد معنی مصرع اول ترکیبوسکا

ککول لطافتی دکلی که براوج بالقدن یعنی از لطافت دلست که از باره لقمه ماه او چون می شود پروین کسل یعنی

ماه دل چکونه شود پروین کسل که بی نور بماند و باندک چیز در تغییر کای پیدا شود بومعنی دخی لطیف اولور

اگر پرویندن مراد دلک زوجه ثابت اولان معنای منظومه اولور سه بشرط انکه ازین مشت کله بر متعلق مقدراوله

بوتقدیر به معنی بوبله دیک اولور که بوسکا لطیفه دلدر که بر مشت کادن انک ماه فکری بی نور اولدی و بی ناب قالدی

فجیه برین کس اولور یعنی فوجیه له افک ماه فکری مع ضعه برین معانی منظومه بی فک روحدن قطع اید یچی ورشته
 قهر رده دیر یچی اولور دین اولور الله اعلم منوی * نان که معنی بود خوردش سود بود (چونکه صورت کشت
 انگیزد بخود نان و غذا که معنوی اولور انک یحیی سود و نافع اولور نان معنوی که مراد علوم و حکم الهی در روح
 اندن عظیم پرورش و حیات بولور چونکه نان صوری اولدی قلب طارلقنه و ذلت خیره باعث اولور بخود و بخود ضیق
 القلب و قلت خیر معنایسته در واقعده اکل و شرب صوری خیر کثیر اولان حکم قلتنه باعث و تضییق قایمور در
 (منوی) * جمع و خیر سبز کاشتری خورد * زان خوردش صد نفع و لذت می برد * مورث حکمت و روحانیت اولان نان
 و غذای اشته نافع اولان خا صبره تشبیه ایدوب و باعث قات خیر کثیر و تضییق قلب خیر اولان نان و غذای خارشک
 بی منفعت تشبیه ایدوب و حکمت خورنده اولان مؤمنی اشته تشبیه ایدوب کاشیه رسول الله صلی الله علیه وسلم
 لمؤمنون هینون لیسون کاجل الالف و یورر که مورث حکمت و معرفت و باعث روحانیت و قطننت و ذکاوت اولان
 نان شول خا صبر کبیر که شتر آبی اکل و بلع قیلور و اول خوردش صد نفع و لذت الود * منوی * چونکه آن سبزی
 رفت و خشک کشت * چون هم برای خورد اشته درشت * می دراند کام و نجش ای دروغ) کان چنان ورد مر بی
 کشت تیغ) چونکم اول خا رگ سبز لکی و لطافتی کیده و خشک و بی معنی اوله چون همان به آتی به اشته صحرادن
 انک دماغن و آوردین بر تر بار باره ایدوب و ریغ و انجیلین ورد مر بی تیغ اولدی و انک ضرر اولدی مراد
 اولور که چونکم نان و لقمه نک روحانیتی و مورث حکمت و معرفت اولان لطافتی کیده و قوری صورت قاله و نه همان
 آتی مؤمن و سالادشت ارض الله دن نه بونقدیر اوزره اول سالک کام رده همان جاتنه ضرر و پرور کام و لجه دریده
 و لان کبی روحه زحمت ابر کوررای حیف و دریغ که حکمت و روحانیتله مر بی اولان غذای تیغ کبی آت ضرر اولدی دیک
 دوز (منوی) نان چومعنی بود بودان خا صبر * چونکه صورت شد کنون خشکست و کبیر * بوندن عادت که
 وریش نری * خورده بونی ای وجود نازنین * بر همان بوی خوری این خشک را * بعد ازین کامیخت معنی بتری
 حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز ختم کلامه و حسن اختتامه وسیله اولسون ایچون کلام سعادت
 انجیلین حکم الهی و معارف ربانیه تحمیر و آمیخته اولدی بی جهتن نان معنوی و غذای روحانی تعبیر ایدوب
 و بحکم و علومدن قطع نظرا کایان صورت اطلاق ایدوب بعده نان معنوی اولان کلاملین و ارادات الهیه و فیوضات
 ربانیه لطیف و نازه اولدی بی جهتن خا صبر نافع و فیوضات الهیه و الهام ربانیه دن قطع نظر اولندی بی اعتبار ایدوب
 خا خشک و بی منفعت تشبیه بیوروب حسام الدین جلای به علی طریق الاعتذار بیورور که نان چونکم
 معنوی و لقمه روحانی اولدی اول خا صبر لطیف و نافع کبی اولدی چونکم صوری اولدی الان خشک و درشت دریغ
 بریم کلامی که مقدما نان معنوی و غذای روحانی ایدی بواسطه الهام الهی و ارادات ربانی اما الان انقطاع و ارادات
 و فیوضات سبیل چونکم صورت لقاط و کلمات خشک و بی لذت قالدی پس سن اول عادت ایدوب که بحالت ده مقدم
 ول نان معنوی اولان کلامی بی ایدوب ای حسام الدین وجود نازنین همان نه اول عادت قدیمه و رایحه طیبیه اوزره
 بو خشک اولان لقاط و کفتاری خا صبر و لطیف عدا ایدوب به سن و اولوب سابق اوزره قبول ایلیمه سن ای حسام
 الدین بوندنمکه که آمیخته اولدی معنی خا خشک کله مر و ندر ما بعدنه (م) کشت خا آ میز و خشک و کوش بر
 ان کایه لیسون بیری شتر * خا آ میز و صفی اولدی و قوری صورت و قشر قالدی و قاطع لحم اولان خا رکی
 بی نفع و بامشیت و بی بکونه کاهدن و خا خشک کبی اولان کفتار دن الان برده ایدوب ای شتر الهی و ای جل ربانی
 * منوی * حجت خا آوده می ایدوب * آب تیره شد سرچهنه کن * سوزلین آیه و قلبلین چاهه تشبیه ایدوب
 و آب معنی تازده و خا خشک آیدوب آوده و پست و اسنه اشارت ایدوب بیورور که زیاده خا آوده و قلیل
 نفع کور اولدی آب کلام جاودله کوا که بی امداد الهی جاودلدن آب معنی منقطع اولوب الهام الهی و افاضه
 ربانی سزمع تکلف و تفکر کلام بیورمعی جائز * کورمزلر انکچون علی قاعده التجرید وجودشتر بفارینه خطاب
 بیورور آب جان نه و خا آوده اولدی مر جا قلبی بد ایدوب ای مولانا * منوی * تا خدایش باز صاف و خوش کند
 * و تیره رده صافش کند * تا خدای تعالی اول منکدر اولان کلامی صافی و خوش قیل و بیابیع علوم و حکمی
 اول ماه معنادن خالی اولان جاودله صبر و مقیض و مجری اوله اول الله که انی تیره و منکدر ایدوب هم صافی
 یلر و ما الحیاة الطاف و اعطای ایدوب اسعاف ایلر لیکن نجیم مدت حبس نفس و تقصه موقوف و صبر حیل و ترک شتاب
 و هوسه مر بوط و مر هورم می * صبر ادر ایدوبی شتاب * صبر ان و الله ایدوب صواب) اوزره مرادی صبر ایتان
 کتور و حبس نفس و تقصه بولنه کتک حاصل ایدوب شتاب و بخله کتور مر صبر ایدوب الله تعالی بونتا خبرک صوابه بل

هر کار و تدبیر که مرجع و مأیینه اعلی در صبر مفتاح فرج و مصباح درون پر سرچ و مناجاعلای کادر در صبر نصف
 ایمان و راس عرفان و ایمان در فضایل صبر قتی جوق و آثار خواصنه نهایت بوقدر پس آخر جلد اولی آنکچون
 توصیه صبرله ختم بیوردی تنه کم اخر سورة عصر ده توصیه صبر
 اید ناره حضرت جناب حق مدح بیوردی
 و اهتمامالشان الصبر حق اوزره عطف
 اولندی الحمد لله علی توفیق
 الانعام والصلوة
 علی سید
 الانام

الحمد لله فتح آيات المعاني * بمفاتيح آيات الجلاله انشائي * جاعل كلمات اولياته المصايح الروحاني * لاضاء قلوب
الانسان * والصلوة على نبيه محمد الداعي الى جواره بالايات القرآني * والبيانات الفرقاني * وعلى آله واصحابه الذين
انصروا باوصاف الالهية * ونقصوا باخلاق الرباني * بعد حمد الله عز وجل بوقوع برزخ بعد شرح آيات السفر الاول
مستتران علم وحكمته اتم * ومناجاة معرفتي بين الاخوان كساد ومتميز * بولد قدوة وقوابل خلق جهاني
دخی بوجاهه ميل ومحبته من غفل ومغفل * مشاهده قبله قدوة مایه شوق تحریر وتصنیف نقصان وخلل کاوب خاطر
قادر بوطول املدن تجمیع مدت فارغ اولدی * بیت * جذب سمعت از کسی را خوش ایست * کرمی وجهه معلم از صبیست
کر بودی کوشای غیبگیر * وحی ناوردی ز گردون یک بشیر * پس بعد زمان بعض یارانک فتح آيات سفر ثانی به نیت رغبت
ومیلانی ظهوره کلوب بوقوع بال بر ملای در حال مقامی حامد الله المتعالی تالی اولوب دیدیکه الحمد لله علی الآلاء
الا لا تحزن فان متاع الحکم لا تفسد * وطلب متاع المعرف لا یفسد * ولو کان فیما بین الناس طالبوا واحد اعدل
لا کاف * ولو کان فی الصورة حقیر بعد من الاشراف * پس بونکر رغبت ومیلانی جان وحنانی غبار فتور و توانیدن
بالک ایدوب شرح آيات سفر ثانی به مجتهد و لا لایله ایست در کوفیق الهی قرین وعنايت ربانی معین اولوب اتمامی
میسر واختتامی سهولته قدر اوله * ورا افق بیننا و بین قومنا بالحق وانت خیر القاصین آمین یارب العالمین (بیان
بعض از حکمت تأخیر بر جلد دوم) بوابی شریفه تاخیر از اخبار اولیست حکمت نرندن به فتنه سنک بیانده در روایت
اوانور که جلد اول تمام اولده نصکره حضرت خداوند کار برایکی سنه مقداری کوه رستار اولیوب منوی
یورمد بلر پس سبب تأخیر حکمت تقدیردن بعض سنکه خیر مستر لایه لایه اولدر ارجلا بودی ساجده تسطیر
وقر بر یوروب دیر ادا کرجله حکمت الهی بدو راه علم و د * ادا کر حکم الهی بک جلدی قوله معلوم اواسه
(در فوائده ان کار بنده ازان کار فرموده اند) اول کار که فائده نرنده قول اول کرده عاجز قاور (وحکمته بی پایان حق ادرالک
اورا ویران کند) وحق تعالیست حکمت بی پایانی آنک ادراکنی ویران ابلر (بدان کار نبردازد) کمال حیرتدن بنده اول
کاره و نرانی یعنی مشغول اولمز (پس حق تعالی شمه ازان حکمت بی پایان مهاری یعنی اوسازد) پس حق تعالی
بر شمه بی اول حکمت بی پایان اول تولک بورتیه بولاردوزر یعنی اول نکر بعض نفی وحکمته بی بنده به روشن ابلر
حتی آنک نامی اول کار اول نفع واسطه سبله مائل و منجذب اولوز (وایر ابدان کار کنند) واول قولی اول بر شمه سبیل
اول علم چکر (که اگر اوز ازان فائده هیچ خبر نکند) که اول قول اول کار که فائده سنندن هیچ خبر ایلزسه (هیچ نمید) هیچ
اول قول بر کار حرکت ایدوب جاستر اتمز (زیرا جنبانده از هرهای آدمی است) زرا شکر نرندون و دواعی و تقاضای

بطون آدم بیلر بهره وفائده سنندن او نور بدر (که از هر ان صلیت کن که اول بهره وفائده دن او توری مصلحت اید و زکنیم
محلنه کند دخی نسخه در) واکر حکمت این بروی فروریزد) واکر بولار که حکمتی و سری اول قولک اوزر نه منصب
اولوب بالکامیه دو کاور سه یعنی جمعا کام معلوم اولوز سه (هم تواند جنبیدن) هم نه اول کار که عملنه حرکتی قادر اولمز
(چنانکه اگر در بی شترمه یار بود) مثالی آنک کی که کرده و نک بورتیه بولاردوزر سه (نرود) طوغری بولده کیده من
(واکر سخت برزله بود هم فروخسب) واکر اول بولار فنی بولر اولوز سه مثلا فرق الی بطماک زنجیردن بر بولاری اولسه
هم نه بیاور بولده کیده من نه کم الله تبارک و تعالی سورده یورور که (وان من شی) ان نفی ایچوندن من زاندر
تا کیده ایچون ای ماهن شی من الاشیاء الممكنة (الاعندنا خزانة) الاول شیک خزانه لری بزم عند من ده در یعنی اول
شیکلر ایجاد و تکیوننه قادر بوضرب مثلدر جناب عزتک کمال قدرته که مقدورات الهی اشیا بخزونه به تشبیه
اولندی اخراج و ایجادنده کافت وزجته احتیاج اولدی یعنی مشهور در (وما نزله) بزاو شیکلری خزنه قدرندن تنزیل
ایتمرز (الایقدر معلوم) الامقدار معینه ملتبس اولدی یعنی حاله تنزیل ایدر که اقتضای قدرت و امتداعی مشیت
وحکمت اودر پس حضرت مولانا یورور که (خالق آب کاوخ نشود) طیراق صومر کریم اولمز بوهوم وجهه در آبسنز
خالق کاوخ اولمز بوجه اوزره خالک آبه مضافر (وچون آب بسیار بود هم کاوخ نشود) وچونکه صوجوق اوله
هم نه کریم اولمز فاسد اولوز پس هر شیده عرالت لازم درا کر نوبه و عدالت اولسه انتظام اشیا بواغزدی نه کم حق
تعالی سورده رجن ده یورور (والسماء رفعها ووضع المیزان) حق تعالی سحای مرفوع قیلدی بحلا ورتیه شول حینینه که
منشاء احکام و افضیه و منزل اوامر و محل ملائکه قیلدی و دخی وضع میزان ایلدی و عدله شروع ایلدی هر حق مستحقه
وهر شیئی مستعدنه ایصال ایتمکه حتی امور عالم انتظام بولوب احوال اشیا مستقیم اولدی کافال عم (بالعدل
قامت السموات والارض * پس بویآله استشهاد یورور قد نصکره دیر که (میزان دهنده هر چیز را بی حساب و بی
میزان) امدی الله تعالی هر شیشه بر چیزی عدله و میزانله و برر حسابسنز و میزانسنز مقتضای عقلدن خارج و برمن
الاکسانی که از عالم خلق مبدل شده اند) حساب و میزانسنز کسبه برشی و برمنز یکدن سوال لازم کادیکه اولیا و انبیایه
دخی بوه سوال اوزر مدیدر پس انلری کرده عالمیادن استقنا یوروب دیر که الاشول کسه لره میزانله و برمنز که آنز عالم
خلقندن و می نه بشریتدن مبدل اولمشدر (ویرزق من یشا بغير حساب کشته اند) والله تعالی دبلدیکنه رزق و برر
بغير حساب و لامیکال قولک مظهری اولمشدر (ومن لم یلق یقدر) وهر شول کسه که بوسری طاعتی بیلز مادامکه
بر کسه بر مرتبه به واصل اولیه اول مرتبه صاحب لرتک احواله مطلع اوله مز اگرچه علم معلوم اید نور سه ده حالیه مز
بوه غایبه تمیزل قوروب بریت یورور که (پرسید یکی که عشق چیست) صوردی بر کسه بکا که ای مولانا عاشق قلندر
کفتم که چون شوی بدانی (دیدم که چون بم کی اوله سن بیلور سن عشق و محبت بی حسابست عشقه محبت بی نهایت
بی حسابدر بعض نسخه ده عشقه محبتک مایتمنده و او عاطفه بوقدر بوقدر اوزره معنی عشق حسابسنز محبتدر
(جهت آنکه گفته اند صفت حقیقت حقیقت) اول جهتد که دیشدر در عشق و محبت صفت حقد در حقیقتده و عشق
و محبت نه نهایت بوقدر که حق تعالیست صفتد و اوصاف حقه ایسه نهایت بوقدر (ونسبت اوبه بنده مجازست) و او
محبتک نسبتی قولا مجازادر حقیقتده محبت حقددر زیرا کنت کثر الحقیقا فاحبت ان اعرف یورودی محبت حقد
صفت قدیمه سیدر (یحیهم قدامت و یحیونه کد است) یعنی الله تعالی بومؤمنلره محبت ایدر کلامی تمام و کافیدر
و حقیقتدر وهم مقدمدر و یحیونه و مؤمنلر الله محبت ایدر لرفنده در یعنی اصل محبت قولر نه ابتدا حقددر پس
بعد محبت حق قولده محبت ظهور ایدر حد ذاتده حق عبده محبت ایلزدن اول عبده حقه محبت ابلک ممکن و قابل دگادر
پس عبدا حقه اولان محبتی مجاز و اعتباری اولوز و بوايت سورة مائده ده در اتالی بودر (یا ایها الذین آمنوا) ای اللهم
وحدایتنه تصدیق ایدلر (من یرتد منکم عن دینه) شول کسه که سزدن دینندن رجوع ایدوب مرتد اولسه بوايت
کریم قبل الوقوع غیبک حاتی اخبار ایدر محصل کلام بودر که بعد وفات النبی عم عربدن بر نیجه گروه مرتد اولدیلر
بسیله الکذاب وطلحه بن خویلد کی که بنی اسد قبیلله سنندن ایدی بونکر نباشته نیجه گروه جمع اولوب نبوتیه اعتراف
ایلدیلر الله تعالی خبر و یوروب یورور هر کد دینندن مرتد اولوز سه (فسوف یأتی الله یقوم عن قریب) الله تعالی کتورز
بر قومی بونلری هلاک ایلد کد نصکره (یحیهم) اوله قومه که الله بونلره محبت ابلر (و یحیونه) و بونلره الله محبت ایدر
یحیهم و یحیونه جلد سنک اعرابدن محلی مجرور قومک صفتدر علمانک یحیهم و یحیونه ده اقاویل کثیره سی واردر علماء ظاهر
و بعض متکلمین بواکاذیب اولمشدر که الحمة ممل النفس الی شی بیکل ادرل فیه (ودخی دیر که محبت بر نوع ارادته
و تعلق ارادت حوادث واحد مائه و خدمت و طاعت منافع اولوز و خسه ذات و صفات حقه تعلقی محالدر و دخی

دیر که قول خدا به محبتی از نام و احسانه و خدمت و طاعت و غفرانه محبت در و خدا نیک بنده به محبتی ایصال
 خیر و منفعت در اما بگو کلام محققین قنده ضعیف در زیر ارباب تحقیق قنده محبت حق قدیم و محبت بنده محمد در
 و دیر که فان محبة العبد لله افتاء الناسوتی فی بقاء الالهوتیة و محبة الله للعبد ابقاء الالهوتیة فی فناء الناسوتیة
 اگر بصر بصیرت و دیده سیرتله نظر او انسه جله مرآت بدن هر مرتبه ده حضرت حق در غیر محبت و محبوب بود *
 بیت * یحبهم و یحبونه چه گفتار است * درون پرده مکر خویش را خیر است * ما حاصل بوحبیت خصوصنده
 مباحثه کثیره وارد بوحبیت صده ذری قابل دکانر * اذلة علی المؤمنین * اذلة جمع ذلیلدر یعنی اولیه قوم که حیدر
 متذللین و متواضعین در مومنان و زره * اعزته علی الکافرین * کافر را از زین اشتراد متغلبین در و الله اعلم بحقایق کلامه
 (اول ایات المثنوی) مدنی این مثنوی تا خیر شد * مهملی بایست تا خون شیر شد * بر نیجه زمان بومثنوی باز آمدن
 در شسته تحریر و تقریر در بزلدن تا خیر اولدی و باعث تاخیر فی الحقیقه مؤخر که تجلی و تأثیریدر که اول الالهات اسماء
 خناسندن بر اسمی مؤخر در و هو الذی یؤخر الاشیاء بعضها عن بعض فی الوجود و الزمان و بعضها فی مواضعها علی
 مقتضی الحکمة الباقیة فاستحق التقديم و ما استحق التأخیر آخره پس جناب حق که مؤخر اسمی هر مرتبه مدتی
 و وقتنه دل تا خیر ایدر و مقتضای عقل و ادراکی منع ایدوب حکمت بالغه او زره تدبیر و تأثیر ایدر که حضرت پیغمبر
 صلعم و حیک ظه و رنی ابره سی کون مر ادا بلیوب مشرک اول حضرت بدن روحی و اصحاب کهنی و اسکندری سنوال
 ایلد کارنده ساخر که غدا یوردی و جناب حق اول وحی نیجه مدت تاخیر ایددی کاروی عن ابن عباس رضه قال
 ان الوحی تأخر عن النبی ع اما حتى قال المشركون ان محمدا دعه ربه و قلاه فزلت ما و دعه ربك و ما تلي پس حضرت
 پیغمبر ع متبوع اضیاء مودة عنه جمیع اولیاد و وارث کامل اولد که اول حضرت نیک بر حالندن حصه دار اوله پس
 حضرت مولانا اکل ورنای محمده در نه که حضرت پیغمبر بدن مع الواسطه اولان وحی نیجه مدت تاخیر اولدی
 حضرت مولانا دن دخی بلا واسطه اولان وحی قلبی نیجه مدت تاخیر قیلندی تا که متبوعه تابع مایند و موروثه
 وارث میا ننده مناصبت تافته و مشابیه کامله بولندی معنی مصرع ثانی اولد که هر نوع ادله علت منزله سنده اولور
 زیرا بر مهلت کرد که تا خون شیر اولد دیگر جناب حضرت جلت قدرته و علت هر شی ایچون بر اجل و مدت تعیین
 یور نشدر بر خوی الامور و دونه با و قاتها هر امر و کار که ظهور و بظوفی بر وقت معینه هر هون و بر مقتضای
 حدیث (و لکل شی عند الله اجل مسمی) هر شئی که حصول و زوالی بر اجله مقررند که (فاذا جاء اجلهم لا یستأخرون
 ساعة ولا یستقدمون) قوی بومعنا به رخسوندند که طعام خون اولمی بر مهلت موقوف و مقررند و کذلک
 خونک این صورتی که کسی نیجه مدت ظهور و لده هر بوطوم هر دیر نه که یوردر (مثنوی) تا نر اید محبت و فرزند تو
 خون نکرد شیرین خوش شوی * ای طالب لب مثنوی تا که منک مادر بختک بر یکی و لدم معنوی طوغرمیه عروق
 بایده خون کبی میطون اولان علم لدنی شیرین کبی اولمز و پستان لسانه کلوب صورت کلمات موزونه ده ظهور قیلز
 خوش دگله و ابوا کله لب صورتیک حصولنده اصح اولان قول بود که اشیا ما کوله منضمه نیک اجزاء لطیفه سندن
 متولد اولان دملک بعض اجزائندن حاصل اولور خلافا لکلی کاروی با سناد ابی صالح عن ابن عباس قال ان حیوان
 اذا اعتلف و انطج العلف فی کرشه کان اسفله فرنا و اوسطه لبنا و اعلاه دما بوسوزا که هیچ ابن عباس حضرت تباریک
 اولور سه تاویل اولور یعنی امطنی ماده این و اعلامی ماده دم بدن اولور دیک اولور زیرا کرش حیوانده دم و لب اولمز پس
 قول اصح حضرت مولانا نیک و محقق اولان علماتیک قولیدر که لب بعض اجزای دم بدن حاصل اولور و اصل ابتدای
 ظهور دم و لب اولد که جن حیوان غدا سی تناول ایلد و اول غدا نیک کر شده هضم و منطج اولسه هضم اولده ایکی
 قسم اولور بقایب اعلا و لطیف جکره کیدر و اسفل و کثیفی امعایه نزول ایدر اندنصکره اول کبدده اولان منطج
 اولوب و هضم ثانی مرتبه سن بولوب دم اولور مخلوط مع الصفراء و البوداء و فضله الماء اما صغیر امر ایه کیدر یعنی ارده
 و سودا طحله کیدر یعنی طلاعه و زیاده مایه بور که کیدر بدن مثانه به نزول ایدر دم صرف کبدن بجاری عروق
 جریان ایدر و هضم ثالث حاصل اولور پس کبدن ضرع متصل اولنسان عروق بدن کلوب ضرعه منصب اولور پس
 ولد ظهوره کدکده اول ضرعه اولان دم محل لب لحم ایض رخوه داخل اولد قده و هضم رابع بولد قده در حال باذن
 الله صورت دم بدن صورت لبه منقلب اولوب خون شیر اولور لب صورتیک ظهوری بگونه اولور اما غدا روح اولان
 لب معنوی که علوم و معارف الهیه در که حروف جان و جنان مریده دم کبی مغیره و مستوره در بونکدخی ظهور
 و بروزی بولد و قلبیه به متوققدر و فرزند قلبی دید کبری شول و وجود روحانی و قوت عایب در که مثنوی علم لدن
 و جناب کلمات میخندرجن طالب قلبیه بوقوت روحانی بولد ایلد هر بدن اشتها می مقداری جلب لطایف و هوم

و جذب معارف و علوم ایلور و می اولوب مکمل اولد قده ملکوت مجایه و حقایق و بواطن اشیا به داخل اولور اما بولادت
 ثانیه حاصل اولسه بود که اولنندن محروم فالور کما قال عیسی علیه السلام (لن یلج ملکوت السماء من لم یولد) مرتین
 مثنوی) چون ضیاء الحق حسام الدین عنان * باز کرد اند ز اوج آسمان * چون بهر اراج حقایق رفته بود * بی چهارش
 غنچهها نشکفته بود * حضرت مولانا حسام الدین چلی به ضیاء الحق تعبیر یور مرانده اول حضرت نیک قطیبت
 و غوثیت و شمستینه و سائر اولیانک تبعیت و عرضیت و قرینته اشارت یورر ز رضایا ما بالذاته دیر نوردن
 اقوی در نور بالعرضه دیر رضایان ضعیف در نه که حق تعالی شمس نیره بالذات و غری نیر بالعرض قیلوب * وردی (هو
 الذی جعل الشمس ضیاء و القمر نورا) حق باطل اولان معدوم ملک ضدیدر و شول موجود حقیقتیک استمداد که وجودی
 دائما محققدر و ثابتدر اما سائر موجوداتیک فی حد ذاتها ممکنه اولدیغی حیثیتندن وجود و شوقی بوقدر کما قال علیه
 السلام (اصدق کلمة شعر العرب الا کل شی ما خلا الله باطل) پس حسام الدین چلیبیک ضیاء الحق اولمرانده نیکته
 بود که دائما ذات خدادن جداد کلد و جناب حق فیضی اول بلا واسطه کلوب زمانده اولان سائر اولیانندن استفاده
 و استناره ایدر در دیک اولور کما ان مرتبه الغوث الاعظم مثل مرتبه الشمس و مرتبه سائر اولیاء مرتبه القمر
 و الکواکب کلهم یستفیدون منه مثل استفاده القمر من الشمس * بیت * فانه شمس فضل هم کواکب * یظهرن
 انوارها للناس فی الظلم * حسام سیف قاطعه دیر لدین طاعت و انقیاد و عادت دیر لر و اول حضرت حسام الدین
 کینی اهل دینک سیف صاری و بی دین اولان اهل کفر و عصیانک قاطعی و عادت و بدعتک فاصی
 اولدیغیچوندر نه که حضرت رسول حقنده کعب بن زهیر دیدی * بیت * ان الرسول لسیف یستفاه به * مهند من
 سیوف الله مسلول * آسماندر مر ادب و راده آسمان اعیان بایده در که حقایق اشیا اندن عبارتند نه که بیت ثانیه
 اولان معراج حقایق بواج آسمانی مفسر در معراج اسم التدرع و جردن زربانه دیر و منه لیل المعراج حقایق
 حقیقتیک جمیع در مراده شئییک ماهیتی و باخود مثنوی نیک ماهیتی و حقایق اوله که اجمالا حقایق اشیا ننده میبندد
 و بهر عبارتدر حسام الدین چلیبیک ربیع صفت اولان توجه و حیاتبخش اولان همتندن و غنچهها استعارتدر
 ایکار معانی و اسرار نهانیدن و تقدیر معنی * یبین شریفین اولد که یورر چونکم حق ضیاء سی اولان حسام
 الدین عنان توجه و عزیمت کیر و دوندی ذروه آسمان معنودن ارشاد ناسه و نظم مثنوی به زیر چونکم مراتب
 حقایق * کونه و معارج اسماء الهیه و اعیان مشاهده سنه کتمش ایدی آنک بهار همت حیات کردار
 و لطافت شعار سز معانی و حقایق غنچه لری باغ دلده آچلمش و مثنوی شرای اندن اول ایچلمش ایدی که آنک بهار اقتضا
 و ارادتدر غنچههای حقایق و معانی کشاده و آماده ایلن (مثنوی) چون زردیاسوی ساحل باز گشت * چنک
 شعر مثنوی با ساز گشت * دریا مرتبه اجدیتندن و عالم الوهیتندن عبارتند که (و الله بکل شی محیط) خواص غنچه
 جمیع افواج اعیانی و امواج اشیا بی محیط و غار قدر مرتبه اجدیتده سوی و فارق یوق و مرتبه الوهیتده ماسوی و اغیار
 امواج بحار کیدر و الا نیه ببحر حقیقت بولد در عند اهل الله کما قال الجنید * بیت * البحر بحر علی ما کان فی قدم *
 ان الحوادث امواج و انهار * لا یحجبک امواج تغایرها * عن تشکل فیها و هی استار * و بوعالم صورت و بشریت
 عالم وحدته نسبتبر و ساحل کیدر و بر مقتضای (ولقد کرمانی آدم و حملناه فی البر و البحر) بی آدم بدن مکرم
 اولیا و انبیاسی ببحر و برده سائر و در قیاسد زریا هر نی و لیلن ایک حالی و ابرری لی مع الله حالیکه کامل مقرب و بی
 مرسل صغیر بوحالده نبوت و رسالت و ارشاد انام و تبلیغ احکام اولمز و بر حال دخی نبوت و رسالت و مقتضای بشریت
 حالیدر کذلک هر ولی به علی طریق الوراثة وراثتی قدراری بوا یکی حال مقرر در کادریای وحدته مشغول و مستغرق
 اولوب و محو و فنا مرتبه سن بولوب غیر و سوی قیدندن رهسار میاید و محب صیدندن میرا و معرا اولور و کاه ساحل
 بشریت کلوب و تربیه به آثار قیلوب عاشقانه کلمات لطیفه لیه سلوت و لطافت و برز و نفوس مشتاقانه انفس
 نفیس لیه راحت ایر کوردر پس بوجه بدن اول مقتدای مشایخ کزین و پیشوای اصحاب تمکین اولان چلی حسام
 الدین حضرت تباریک که زمان شریفانده محو و فنا حلقی غلبه ایدوب دریای وحدته مستغرق اولمز و خیر مثنوی
 و تقریر کلام معنودن فراغت قیلشدری چونکم دریای وحدته مستغرق اولتی حالندن ساحل کثره و بر بشریت
 کیر و دوندی مسیره لقدومه الشریف و فرح حله رجوعه اللطیف چنک شعر مثنوی با ساز اولدی یعنی دوزلدی
 و معانی و معارف منظومه به استیفا یا زلدی * بوندن معلوم اولان اولد که باعث تاخیر مثنوی اول حضرت نیک محو
 و مستغرق اولمی و بادئ تحریر و تقریری آنک عقل و محو و کسیدر که وجود شریفی را کاعلت غایبه و سبب و اکت
 مستقله اولشدر (مثنوی) مثنوی که صیقل ارواح بود * باز گفتش روزا متفتاح بود * مثنوی که شول منظر حقایق

خورشیدی شوی) چون تنه اقلدن من برنومید کبی اوله من لازم اولان اولدر که خورشید حقیقه منسوب اولان یارک
 سیاه سی التنده اوله من یعنی بر مرشد هر بی به خدمت قبیله سن و آنک صحبتته وارادته واصل اوله سن دیمک اولور
 منوی (در بجزو یا رحه ای رانور) چون چنان کردی خدایار بود * یوری سن خدای تعالی منسوب اراسته
 بیتوقف چونکم الجبلین ایلیمه سن خدای تعالی سنک بارک اولدی (منوی) آنکه در خلوت نظر بردو خفتت * آخر
 اترام زیار اموختست * بویست سوال مقدره جواب اولور کان برکسه دیر که خدایه منسوب اولان یاری طلب ایلان
 نه لازمدر حق که وارد که خلوت اختیار ایدوب نظر لرین ماسوادن دیکمشر و خلقت منقطع اولوب حضرت حق
 آشنائی ایشلر بدخی کند و با شمه خلوت اختیار ایلیمه بی زجت مرشد نظر ماسوادن دیکسم اولمزی جواب
 سیورر اول کسه که خلوتده نظری ماسوادن دیکمش و حضرت حقه دیدده دلی کشاده ایشلر آخر آقی هم باردن
 اوکر غمدر یعنی نظری ماسوادن قطع ایدوب حق جانینه کشاده ایلیمه کی بریار خدایی و مرشد بایندن اوکر غمدر یوخسه
 مجرد بی مرشد خلوت اختیار ایتکله برکسه ماسوادن خلاص اولوب واصل حق اولمزا کر ظاهره مرشدی یوق
 ایدوده واصل حق اولمزا برولینک روحانیتینک هدایت و معاونتیه واصل حق اولور که بونله وسیله دینور پس
 یار خداییدن جدا اولوب خلوت اختیار ایلیمه عندالاولیه رضا و جواز یوقدر (منوی) خلوت از اغیار بایندن زیار
 بوستن پیردی آمدنی بهار * خلوت اغیاردن کرل یاردن کرکز کورل قیشتن اوتری کادی بهاردن اوتری کلدی
 اولیا که خلوت کتملر و مریدین دخی خلوت اختیار ایتکله ترغیب و تفریص ایشلر مجرد اغیاردن خلاص اولمغه
 وسیله دن اوتریدر پس خلوت موضوعی اغیاردن اجتناب ایلیمه ایشلر و ندرته کم بوستن قیشتن ایشلر موضوع اولم
 و مناسب کتملر پس یاردن خلوت ایلیمه مذمومدر و نقصان دینه و ضلالت باعذر (منوی) عقل با عقل دکر
 دونا شود * نورا فزون کشت و ره پیدا شود (عقل بر غیر عقل ایدونا اولور و قوت یوقدر و مقارنت و مصاحبتدن نور
 افزون اولدی و طریق الهی پیدا اولور و سالک قوت قلبه عیانا سالوک قیلور (منوی) نفس بانفس دکر خندان شود
 ظلمات افزون کشت و ره پنهان شود) اما نفس آخر نفسله خندان اوله و مقارنت قیله اول مقارنت ظلمات زیاده اولدی
 و راه الهی پنهان اولور (منوی) یار چشم تست ای مریدشکار از خشن و خاشاکه ارا پاند دار) یاری یعنی مرشد هدایت
 ککر دارای مرید مرشد شکار سنک کوزل کبیر آتی خشن و خاشاکدن پالتوت یعنی ای شکاراری مرشد
 کال سنک چشم حقیقتنک منزله سنده و در کدر که آنک قلبی رفیحه ایلیمه خشن و خاشاکدن پالتوت (منوی)
 هین بچاروب زبان کردی مکن * چشم را از خشن ره آوردی مکن) آگاه اول دیل سپور که سیله بر غار ایلیمه چشمه
 خشدن برره اوردا ایلیمه یعنی چشم منزله سنده اولان یاره خشن و خاشاکدن دل خراش کدن خفیف ارمغان کتورمه و آنک
 قلبی ایشلر مر تبسته بتورمه (منوی) چون که مؤمن آینه مؤمن بود * روی اوز آوده کی این بود) چونکم
 مؤمن مؤمنک آینه سیدر کما قال علیه السلام المؤمن مرآة المؤمن) آنک یوزی آوده لکدن یا کدر اول سیدن
 سنک شکل باطنکی و صورت جانکی سکا کورستر (منوی) یار آینه ست جان ادر حزن * در رخ آینه ای جان دم مزن
 یار حزن و غمده جانک آینه سیدر ای جان آینه نک یوزنه نفس اوره و کس استخلاق ایدوب اکامقابل طورمه تاسنک
 فعلکدن و قولکدن رفیحه اولیمه و روی قلبی ستر قیله نه کم سیورر (منوی) ناپوشد روی خود را دردمت
 دم فرو خوردن بیاید هر دم * تا کم دردم یعنی علی الفور سکا کند و یوزنی اورغیه پس هر دم سکا خاموش اولم
 کر کدر دردم بونده علی الفور دیکدر بعضی نسخهده ازدمت واقع اولمدر سنک سوز کدن دیمک اولور (منوی)
 کم زخا کی چون زخا کی یاریافت * از بهاری صد هزار اوار یافت * خا کدن کم میسن یعنی کم دکلن چونکه برخا
 بهاره منسوب اولاندن یاربولدی صد هزار ازاره یاربولدی بهاری ده یانست ایچون اولور سه معنای بود و بهاره منسوب
 اولاندن مر ادب و باران اولور بوده جائز اولور که یانست ایچون اولیمه یوقدر اوزورمه معنی خا کدن کم دکلن چونکم
 خا کدن بهاردن یاربولدی صد هزار شکوفه و از بهار بولدی (منوی) آن درختی کر شود یارب جفت * آرزوی خوش
 ز سر ناپاکت * اول بر درخت که یاره جفت و قرین اوله لطیف هوادن باشند آباغه دل آجادی و اوراق و اثماره
 مزین اولدی (منوی) درختان چون دید اوار خلاف * در کشید اوزور و سر زیر طایف * خزان و قنده چونکم
 او درخت یارب مخالف کوردی اول درخت یوزنی و باشتی بورغان آتسه چکدی یعنی کترا یلیوب برل و یاری اخفا
 ایدری پس سالک اولنله بونده تنبیه و اشارت اولور که ایشلر ذوی العقولدن دکل ایکن یار موافق بولمقاری
 و قنده از بهار و اثمار و باطنلر سنک اسرار و ظهروه کتوروب شاد و خندان اولور و یارب مخالف کوردر کانه
 اختفاء و استتار قیلور پس سالک دخی بوصفله متصف اولم لازمدر (منوی) گفت یارب دیلا اشفقتست * چونکه

و اآمد طریقم خفتست) درخت لسان حالله ایندی برامز یارب لایک ظهور و شمسیدر چونکم یارب کادی بنم
 طریق عادتم ایدومدر اگر چه گفتنک قائل درختدر لکن یار موافق یارب خلدن تمیز ایلیمه یارب ددن بختب اولان
 کسنه مر ادا اولور (منوی) پس بخشم باشم از احباب کشف * به زد قیاسوس آن محبوس کشف * بختب
 اولان عارف دیر که ایدوم احباب کشف اولورم مغاره نک خوابی دقیاسوسدن یکدر زبرد قیاسوس بر کافر پادشاه
 ایدی بونلری صم پرستلکه دعوت ایلدی پس آنک مصاحبتنده کافر اولوب بیدار اولمقدن مؤمن و مسلمان مغارهده
 ایدوبی هزار بار اولی ایدوکن ییلدکاری ایچون آنک ضمنتدن فرار ایدوب مغاره ایچره اختفا ایلدیلر قصه می
 مشهوردر تخر به حاجت یوقدر بعضی نسخهده زد قیاسوس آن محبوس ایهف واقع اولمدر معنی اولهف و حسرتک
 محبوس دقیاسوسدن یکدر دیمک اولور (منوی) یقظ شان مصروف دقیاسوس بود * خواب شان سرمایه
 ناموس بود) اول احباب کشف بقظی یعنی بیدار بقی دقیاسوسک مصروف اولدی یعنی اویانقل حالنده عمر لری
 دقیاسوسک خدمت و صحبتته خرج اولوب تلف اولدی آنک خوابی عرض و ناموسک سرمایه می اولدی و قرب
 حقه انلری واصل قیلدی پس بجزریدار اولم مقبول دکلر چونکم جهاده عصیتله اوله کذلک خواب دخی مذموم
 دکلر چونکم علم و معرفتله اوله (منوی) خواب بیداریست چون بادانست * وای بیداری که بانادان نشتست
 خواب معنای بیدار لقر چونکم علم و معرفتله دروای اول ییداره که نادانله اوتوردی یعنی شول عالم که جاهل
 و غافل ایل صحبت قیلدی علمه نام اولنک نوی اندن هزار بار اولی اولدی (منوی) چونکه زانغان خیمه برهمین زدند
 بلبان پنهان شدند و تزدند) چونکم زانغان دنیا و پیوده تازان هوا یاده کویان خطا خیمه جمعیتی بهمن ضلالت
 اوزره اورده و جتر اتفاق و اتحادی شتای فساد و غوایت اوزره قوره لر بلبان باغ هدایت و عندلیبان کزار
 ولایت پنهان اولور و سکوت قیلور (منوی) زانکه بی کزار بلبل خامشت * غیبت خورشید بیداری کشت
 آنک چونکه کزار سز بلبل خامشدر یعنی غیبت کزار و بهار مقتضی سکوت بلبل کویادرتنه کم غیبت خورشید
 برضیا بیدار کش و جاذب نومدر مصرع ثانی مصرع اوله مثال اولور کافدر نا بویسته کایه بودر که بلبان باغ
 ولایت و عندلیبان روضه طریقت مادام که کزار حقیقت اولیمه و بهار آخرت ظهوره کلبه حقیقت حالی سو یلکدن
 صامت و مافی البالی تقریر ایلکدن سا کتدر زبرد احتجاب خورشید حقیقت مزیل انتباه و بیداری و جاذب غفلت
 و استتاریدر پس غیبت خورشید مناسبتیه آفتاب روحک بوعالمدن غیبت و غروبیه اشارت ایل خطاب ایدوب
 سیورر که (منوی) آفتاب ترل این کلشن کنی * تا کتخت الارض را روشن کنی * آفتاب معرفت را نقل نیست
 مشرق او غیر جان و عقل نیست * ای آفتاب روح انسانی آخر بوکلشن جهانی ترل ایدرسن و تحت الارضه کیدرسن
 تا که برلک التنی روشن ایلیمه سن معرفت آفتابنه نقل یوقدر یعنی اگر مشرق آفتاب معرفت اولد کسه پس ییلکه حتی
 ییلک آفتابنه نقل یوقدر و آنک مشرقی جان عقلدن غیری دکلدر هر شول کسه نک که عقل و جانی آفتاب معرفت مطلق
 اولدی نور و باقی مر تبه سن بولدی (منوی) خاصه خورشید کالی کان سر یست * روز و شب کردار اوز روشنکریست
 علی الخصوص شول کاله منسوب اولان خورشید حقیقه نقل یوقدر که اول جانبیه * سویدر و روز
 و شب آنک اعلی روشنکدر (منوی) مطلع شمس ای اگر اسکندری * بعد ازان هر جاروی یکوفری * اگر اسکندر
 مشرب ایلک مطلع شمس حقیقت اولان عقل و جان عالمنه کل اندتصکره هر نه مر تبیه و جانبیه کیده سن یکوفری
 و برانور سن ته کم حضرت اسکندر ذوالقرنین مطلع شمس سبب اولان طریقه تابع اولوب حتی مطلع شمس بالغ اولوب
 اول شمسی بر قوم عالینک اوزر نه طالع بولدی که اول قومله شمس مایینه جناب حق برستر و پرده قیلمشدی کما قال
 الله تعالی فی حقه) ثم اتبع سبیاحی اذا بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع علی قوم لم نجعل لهم من دونها سترا) پس
 سندخی ای سالک طریق الهی مغرب شمس روح اولان جسمانیت و نفسانیتی سیرایت کد نصکره اسکندر وار مطلع
 شمس حقیقت اولان جان و دله موصل اولان طریقه اتباع ایلیمه حتی مطلع شمس حقیقه واصل اوله سن و اول شمس
 حقیقی بر قوم عالی اوزر مجتبی و طالع بولدی سنکه آنکله شمس حقیقتنک قنده بر حجاب یوقدر الا فرقت نور و کمال ظهور
 (منوی) بعد ازان هر جاروی مشرق شود * شرقها بر مغرب عاشق شود * بعد الوصول الی مشرق شمس الحقیقه هر نه
 جانبیه که کیده سن و هر قنقی شیشه توجه ایدو سن مشرق نور حق و مطلع ظهور وجود مطلق اولور (وایه اوتولوا فتم
 وجه الله) سری ظهوره کاور و ماریت شیاء الا و رأیت الله فیه معنای سکا دخی عیان اولور جمیع کائناتکه مشارق
 شمس اسما و صفاتدر سنک وجودک مغرب عاشق اولور که سنک وجودک شمس حقیقه حجاب اولدیغی جهتدن
 و آفتاب هوت آنکله محجب اولدیغی حیثیتدن مغرب کبی اولور (منوی) حس خفاشت سوی مغرب دوان * حس

دریافت سوری مشرق روان * سنگ شب پره مشابه سنده اولان حسن ظاهرک مغرب جانبیه بلجیدر سنگ دوشار
 اینجی حسن مشرق جانبیه کیدر بلجیدر یعنی حواس خسته ظاهرک مانند خفاش مشرق اوار الهی اولان روح
 طرقتدن فرارایدوب مغرب کبی اولان محسوساته بلجیدر ومدركات باطنک هریری درباش معارفدر که مشرق انوار
 الهی اولان روح جانبیه روان بلجیدر (منشوی) راه حسن راه خرافست ای سوار * ای خرافانوفراحم شرم دار
 حسن ظاهر یولدر خزل یولیدر ای سوار زیر احسن ظاهر خزلده دخی واردای خزلده سن انزلک حواس سنده مزاحسن
 شرم طوت یعنی ای هوا اسبنه سوار اولان مرتبه حواس ظاهرده استکیاییت وخرلوانی ترک ایت مرتبه حواس
 ظاهرده قلاتن سن اسیر غداوشموت اولقد خزلده ازدحام ویرجی سن یومدموم اولان صفتدن استکیاییت وخرلوانی
 ترک ایت خزل یولنه کت (منشوی) پنج حسی هست جزاین پنج حس * آن چوز سرخ وین حسها چومس (بوظاهری
 اولان بش حسدن غیری بریش حس دخی وارد که اول حس حس مشترک وقوة واهمه وقوة متفکره وقوة خیالییه
 وقوة حافظه در اول حواس باطنه قمری التون کیدر و یوحواس خسته ظاهره بقر کیدر (منشوی) اندران بازار
 کادل محشرند * حس مس را چون حس زر کی خزند) اول بازارده که محشرک اهل درلر مراد اصحاب آخرت واریاب
 حقیقت درلر که یولده اهل محشر دی نورس مشابه سنده اولان حسن ظاهری زرکبی لطیف اولان حسن باطن
 کبی یقین صانون اولر یعنی اهل محشرک قنده حواس ظاهره به اعتبار یولدر انزلک قنده مقبول اولان حواس
 باطنه در که انسانک حیواندن تمیزی آنکله در معارف واسرار و لطائف اول حواس باطنیه حاصل اولور اگر چه
 یوحواس ظاهره دخی اسباب علمدن درلکن مطلق دکل بلکه انسان وعاقل اولدینی اعتبار ایلدر (منشوی) حس
 بدان قوت ظلمتی خورد * حس جان آراقتی بی می جرد) بدنلک حسی ظلمت از غنی بر یعنی قلبه ظلمت وکدورت
 ویرمکه باعث اولان قوت و غدا بی پرا ما جان حسی بر آفتابدن اولر آفتابدن مراد آفتاب حقیقتدیر یعنی جانک ادراکی
 آفتاب حقیقتدن فیض آلور و غدا یولدر دیمک اولور (منشوی) ای پردر رخت حسها سوی غیب دست چون موسی
 برون اورر جیب ای حواس مدرکائی عالم غیبه و مقام لاریبه ایلتن سالک (واضح یدک فی جیبک فخرج بیضاء من
 غیره) آیتک مضمونی اوزره موسی وارد دست افکارکی جیب قلبکدن طشره کتور تا نور معرفتله بیضا و پرا نوار
 کوره سن و عالمه ضیا کتر اوله سن (منشوی) ای صفات آفتاب معرفت * واقف جرح بنیدیک صفت * کاه
 خورشید و کهی دریا شوی * کاه کوه قف و که عنقا شوی * ای رخت حواسی غیبت هویت الهیه جانبیه ایصال ایدن
 عارف معرفت کونشی اولقی سکاه صفتدیر و یوحرحل آفتابی بر صفتل بند و مقیددیر که اول منیر لکدن انجی ظلمت
 محسوسه بی اوله ایدر اما ای آفتاب معرفت اولان عارف سن جمیع اوصاف الهیه ایلده متصف سن کاه خورشید
 اولور سن خلائی انوار الهی و معارف واسرار ربانیله منور قیلدیغک حثیدن و کاه دریا اولور سن امواج حقایق
 اشیایی محیط اولدیغک جهندن اسکر (ومن مطلی نور البسیط کلمه * ومن مشرقی بحر المحيط کقطره
 قولنی دیرسک شاکه لایقدر و کاه کمال رسوخ و نباتده کوه قاف اولور سن حقایق عوالمی احاطه قیلدیغک اعتبار ایل
 و کاهی موجودالاسم و معدوم المسی عنقا اولور سن وقاف حقیقت انسانییه بی مقر و مظهر قیلور سن عنقا هویت
 الهیه و مظهر ربانییه دن عبارتدیر و وقاف حقیقت انسانییه دن عبارتدیر که مظهر و مقرر ظهور الهیه در قاف اولمی
 در دویت الهی اولدینی اعتبار ایلدر و عنقا اولمی کندی بی فانی قیلدیغی اعتبار ایلدر (منشوی) تونه ان باشی
 نه این در ذات خویش * ای فزون از همه ها و زیشیش) ای عارف بر جهندن هر نه اسمله مسی اولسک لایق زیرا کون
 جامع و شخه اعظم سن وحد ذاته نه بوس نه اوسن یعنی نه خورشید و نه دریا و نه قاف و نه عنقا سن ای سن او هام
 و عقولت ادرا کنندن فزون سن و زیاده لکدن دخی زیاده سن محصل عقول و او هام سنک ادرا کننده قاصره در
 و حقیقتک حقایق عوالمی حاسره در (منشوی) روح با علمت و با عقلست یار * روح را با نازی و ترکی چه کار * امر
 الهی اولان روح انسانی علم و عقله یاردر و نفقه ربانی اولان روحک عربی و فارسی و ترکی بیلکله و لغات و الفاظه
 میل ایتکله نه کاری وارد یولدر روح حیوانی و عقل جزئی نیک یاری و محبوسدیر اما روح الهیه نیک یار و محبوس بی روی سنی
 بیانات و اسما و صفاتی تعقل قیلقدیر عقل بر نور الهیه در که روحک یار مشیر و مدبری و علمک منبع و شجری کیدر کافال
 الغزالی فی الاحیاء العقل منبع العلم و مظهره و العلم یجری منه یجری الثمر من الشجر و النور من الشمس و القمر
 و الزویه من البصر (منشوی) از قوای بی نقش با چندین صوره هم موحد هم مشبه خیره سر * حضرت خداوند کار
 جناب پرورد کارک استاز بیجونی و کار بوقلمونی مشاهده سنده مائر و اوج معانی و حقایق شئون الهیه طاهر
 و مکاشفه فنی افعال و صفات ذات احدی سنده حار و ولوب کمال اشتیاق و غایت استغراق لیدن مرآت روحده مرفی و غایبان

اولان جانانه خطاب ایدوب نور وحدتک غلبه می واسطه سیله در حال مظهر دن ظاهره و مرآتدن ناظره انتقال یوروب
 خطابا علی المحبوب الحقیقی دیرلر که سندن ای ذاتده بی نقش و بی رنگ اولان محبوب حقیقی یوقدر صور کثیره و اوصاف
 و اسماء متنوعه ایلده هم مشبه اولنلر و هم توحید و تنزیه قیلدر خیره سر در موحدک حیران اولمی بحال مطلق مرآت
 مقیده مشاهده قیلد قری و قنده اولور و مشبهک حیرتی تنزیه و توحید و اطلاق و عدم تقید و رخنه غالب اولد قده اولور
 نه کم یورلر از قوای بی نقش یعنی سندن ای بی نقش و بی رنگ اولان پادشاه با چندین صور یوقدر تصاویر کثیره
 و غایتل بی نظیره ایلده هم موحد اولنلر بودی معرقده حیران و فیا فی مشاهده خیره سر و واله و سرگردان درلر
 و بی نقشدن مراد ذات احدی سندر زیر اوجود من حیث هو هو غیر وجود ذهنی و خارجی یعنی لایشرط شی اطلاقدن
 و تقیددن و کلی و جزوی و عام و خاص و تشبیه و تنزیه دن برابر یوحله می بحسب مراتب و مقامات لازمه ذاتدیر
 و چندین صور دن مراد اسماء و صفات و شئونات و تجلیات متنوعه در و یوقدر تعینات و تکثرات و تشخصات و غثالات که
 محسوس و مرئیه در جلوه می مرایای مظاهر اسماء و صفاتدیر پس کثرات اسماء و صفات و تجلیاتدن کثرات مظاهر لازم
 کابو یوقدر نقوش و شئون حاصل اولدی مشبه ایکی قسمدر بری صوری و بری معنویدر مشبه صوری جناب حقه
 جسم اطلاق ایدلر در کبی جوهر در دیرلر و کبی عرض در دیرلر و کبی متشابهاتدن اولان آیتلرک ظاهره معناسه اعتقاد
 ایدوب (یدالله فوق ایدیم) و خلقت یددی (الرحمن علی العرش استوی) و یولدره شالی آیتلرک ظاهره اعتقاد ایدوب
 حقه جوارح و اعضا و سکنات ایدلر در نه و ذراته را ما مشبه معنوی اولدر که حتی بحسب التفاضل قولده تنزیه ایلر لکن
 بحسب الباطن یقینی اولدیغدن جناب حتی بواشیدان باخارج آکلر و یا داخل و عرش و کرسیده اعتقاد ایدوب
 باطرن راسخدن وارضدن تنزیه ایدوب پس اعنة دلر نه مناسب الیه یجوعول قیلدر لیدن مشبه معنوی اولدر لکن
 اما موحد آنلر که جمیع اشیایی مظاهر و مجالی حق یابوب هیچ وجود مطلقدن غیری بر شیئ کورمزلر (منشوی
 که مشبه را موحد می کند * که موحد را صورده می زند * اول محبوب حقیقی هر یار که تجلی وحدت مطلقه ایلد قلوب
 مشبهینه تجلی ایلیمه مشبهی موحد ایلر و هر کاه که من حیث المظاهر و الصورة قلوب موحدینه تجلی ایلیمه تجلی فیه
 اولان صورته نکل یولن اوررا که اطلاق و تنزیه دن غافل قیلور سه والا فلا تعبیر آخر کاه اولور که اول محبوب حقیقی بحال
 وحدتدن نقاب کثرت و تعیناتی رفع ایدوب تجلی احدیتله قلوب مشبهینه تجلی قیلر پس هر مشبه یوشم و دسمیه
 عین موحد اولور و کاه اولور قلوب موحدینه من حیث المظاهر و الصورة التظاهر تجلی قیلوب یوشم مشاهده نکل استغراقده
 موحد مرتبه تنزیه دن دور اولور سه صورت ایل یولن اورمش اولور و اهنا قال سید الطائفة (الجمع بلا تفرقة زندقه
 والتفرقة بلا جمع تعطیل و الجمع مع التفرقة توحید) پس صورتک یول اورمی وجود مطلق مظاهر دن بر نه مقید
 قیلوب جمیع اشیاء و مظاهرده مشاهده قیلقدن دور اولقد رنه کم مناقب حضرت شمس الدین تبریزده مسطوردر که
 بر کون اوحد الدین کرمانی بی کوروب سوال ایلدی که در چه کاری کفت ماه رادر طشت می بینم کفت در کردن کردنیل
 نداری جرادر آسمان نه بینی یعنی اوحد الدین کرمانی حضرت نرنگ مشرقی شاعرباز و یا کاز لاله مشهور ایددی حضرت
 شمس نورالله با نواره سوال ایلدی که نه مقام و نه مرتبه ده من جواب ویردی که ماه حقیقی و شاه احدیتی طشت
 وجود مهر و یانده و مطلع طلعت محبوبانده مشاهده قیلورم حضرت شمس یوردی که اگر کردن جانکده من وجه
 مرض معنوی اولمیددی ماه حقیقی بی آسمانی جمیع موجوداتده مشاهده قیلوردلر اما یومر به الله اعلم حضرت
 اوحد الدینک اوائل حالی اولقدیر حضرت مولانا عقیس مراتب اولنلر ایچون یورلر * بیت * ای برادر بی نهایت
 در که هست * بر هر آنچه میرسی بالله مشیت (منشوی) که ترا کوید زمستی بوالحسن * یا صغیر السن یار طب البدن
 حضرت مولانا یورلر که ای محبوب حقیقت وای مرغوب و مطلوب اهل محبت کاه اولور که کمال مستلکندن
 سکاد برای بوالحسن اولان مولانا یا صغیر السن دیر یعنی ای سنی کوچکل یار طب البدن وای بدنی تازه محبوب دیر
 ابوالحسن کویدلر فاعلیدر و ابوالحسنندن مراد حضرت مولانا کند و لریدر دلیل و برهان بودر که یور تمام غزلدر که
 دیوان شریفقرنده مسطوردر بنجامه اول غزل بودر * بیت * یا غزالین غزلان الین * انت عینی انت روحی فی البدن
 یا صغیر السن یار طب البدن * یا قریب العهد من شرب اللبن * صبح عند الناس انی عاشق * غیر ان لم یعرفوا عشقی لمن
 روح دروخی و روحی روحه * من رأی روحی عاشقی البدن * اقطعوا واصلی وان شتم صلوای کل شیئ منکم عندی حسن
 * یوسفی الوجه ترکی القفا * دلیلی الخدروی الذقن * اما حضرتک کندولره ابوالحسن کندی مشهور دکلدر و یا خود
 ابوالحسن دیمکدن مراد حسن حسام الدین جلینک نامیدر و حضرت خستادند کارا کالی حقیقی دیر بوقدر سیله
 کندولره ابوالحسن یوردی را و له و یا خود ابوالحسن دیمک صاحب الفعل الحسن و یا عقل الحسن و یا خلق الحسن دیمک

اوله اما بر شارب و معنایه صلح و امان ای طالب اسرار الهی وای راغب رموز بادشاهی اکابر اولیا و سلاطین اصفا
 جمال با کمال حتی ایکی قسم اعتبارا باشد در بری جمال مطلقه در اول جمال وحدت ذاتی در من حیث هی و عارف
 جمال مطلق قنای الله و بقا بالله حالته مشاهده قیل و بری دخی جمال مقید در جمال مقید اولدر که محبوب حقیقی
 مضاهر روحانی و جمال و سرایای جسم اندین تجلی قیل و قدومه و وحد اول جمال آینه اشیا ده مشاهده قیل و قدومه عین جمال
 مطلق انوار و برتوبین مشاهده ایدرتی که این فاضل بیوردر بیت * وکل ملیح حسنه من جالها * معارله بل حسن کل
 ملیحه * پس هر تقدیر دلبر ملاحظت کردار و مهوش صاحب آثار و ارایسه اول محبوب حقیقینک جمال با کمالند
 مستعار در پس موحده کاه جمال مطلق بلا قید و لا اطلاق مشاهده ایدر و کاه بحسب المظاهر و الجمالی مشاهده
 ایدر رتبه که سلطان الموحیدین ابو یزید البسطامی بیوردر انا کلم الله وانا اسمع منه منذ ثلثین سنه و الناس یظنون انی
 اکلهم هم هر یار که یو کاره انوار لاهوت غالب و اسرار جبروت طالع و لامع اوله ظاهر و مظهر و نزل چشم شهودینه واحد
 اولوب انینیت و غیرت مرتفع اولور پس ظاهره خطاب ایسه لمر اداری اول مظهره و تجلی اولندر لکن خلق عالم
 یوسری فهم ایدرتی که این فاضل بیوردر بیت * وادهمت صحی ان شرب شرابهم * به سرمری فی انشائی
 بنظره * معاذ الله که یوسلاطینک محاط به معامله سی سائر محجوبان بشریت و محجوسان سجن طبیعت و شهوت
 کبی اوله حفظنا الله وایا که من سوه الخواطر الی الا کابر زیرا یومضون اول علم مکنون و سر یخیزند در که حضرت
 حبیب خالق یحییون یومعه اشارت بیوردر ان من العلم که هیته المکنون و لا یعلم الا العلماء بالله و لا یکرها اذا نطقوا به
 الا اهل الفرة و حضرت حسن بن علی بن علی در که بیوردر بیت * و رب جوهر علم الوابح به * لقیلی لی انت عن بعد
 الوشا * پس بر کسه که یو علمک حقیقته واقف اولیه اول علمک اها لیسنه انکار جارتد کدر رتبه که یو آیت برهان ساطع و نص
 قاطع در (ولا تقف ما لیس لک به علم ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئک کان عنه مسؤلا) قال الیضاوی و لا تتبع مالم
 یعلق به علمک تقلید اگر ذات انساندن تجلی حق محال کور نور سه یو کاجواب بودر که جمیع علماء مفسرین و اولیای
 موحیدین متفق در که حضرت موسایه تجلی شجره عنابدین و یار شجر اخضر دن اولندر رتبه که آیه مذکور در که
 بیوردر که (فلما اتاهانودی من شاطی الوادی الایمن فی البقعة المبارکة من الشجرة ان یاموسی الی انا الله رب العالمین
 پس تجلی حق احسن اشیا دن ظهور ایدر بک اشرف اشیا که انساندر و اقد کرمانا کرامیه معزز و مکرم) و اقد خلقنا
 الانسان فی احسن تقویم) تشریفه مشرف و مفخم اولندر پس بطریق الاولی تجلی حق انساندن ظاهر و ایدر
 یو محله تحقیق نهایی یو قدر اما یو قدر له اکتفا اولندی احترازا عن التظویل (منوی) کاه نقش خویش ویران
 می کند) از تنزیه جانان می کند) کاه اولور که جانانک تنزیه و تقدیسندن اتری اول ابوالحسن کند و نقش ظاهرین و الوان
 اوصاف باطن ویران ایدر که کمال تنزیه الهی افشای ظاهر و باطنده یو انور و مع بقیه الوجود کمال تنزیه موجود اولور
 فافهم تعبیر آخر کاه اولور که اول ابوالحسن کنندی وجودی نقش ویران ایدر وجودی ویران ایلسی جانانک تنزیهندن
 اوتیرد مادام که نقش وجود مودومی ویران اولدی بجه تشبیهندن و تقدیسندن خالی اولور پس عارف محقق و کامل مدقق
 نه صرف متزه و نه صافی شبه اولور بلکه عارف بالله اولدر که تنزیی و تشبیهی جمع ایدوب محله تنزیه و محله تشبیه
 یی دند که حضرت شیخ کبر بیوردر بیت * فان قلت بالتزیه کنت مقیدا * وان قلت بالتشبه کنت محذرا * وان قلت
 بالامرین کنت مستدرا * و کنت اماما فی المعارف سیدا * هر عارف که تشبیه و تنزیی جمع قیله معارفه سید و امام اولدر
 که یو بیت کریمه تشبیه ای تنزیه جمع اولندر (ایس کماله شی) تنزیه در برابر جمیع اشیا ک مشابیه و امثالتی من کل
 الوجوه تنزیی ایلدی (و هو السمع العلیم) تشبیه در برابر حقه و غیره به هم جمیع وهم علیم دینور (منوی) چشم حس را
 هست مذهب اعتزال و دیده عقلست سنی در وصال * حسن ظاهر چشمک مذهبی اعتزال در عقل کوزی وصال
 و مشاهده مذهب مشیدر یعنی معتزله طائفه سی که رؤیت الهی به منکر در کذلک ظاهر کوزی و اسیر حسن اولان کسه که
 حالا معتزله مشربنده در که رؤیت الهی به مشاهده حقه قادر اوله من امعقل معاد کوزی وصال الهی و مشاهده
 ربانیده سنند که رؤیت حقه اگر دیاده و اگر آخرتده منکر دکلور زیر اعقل کوزیه حق تعالی فی مشاهده ایلک ممنوع
 و محال دکلدر رتبه که حضرت عمر (رأیت ربی بقلبی) و حضرت علینک لا عابد ربالم اریه بیوردر یو ضمونی
 مؤید اولور (منوی) حضرت حسد اهل اعتزال * خویش را منی نماید از ضلال * اعتزال اهل حسن ظاهر کوزیون
 و مغلوبیدر لیکن کند در بی سنی کوسر در ضلال نلندن یعنی معتزله طائفه سی کند بر اهل سنت و اصحاب عدالت
 اصل یزید یو داعی الی یوب و اهل منته طائفه مجره دیو سولیب و جهالت نلندن کند و لرینی سنی کوسر در لیکن سنت
 و طریق عدالتندن خارج اولوب اسیر حسن فالشدر در زیر کتاب و سنت رؤیت حقه دلالت و شهادت ایلر و تنک اندر کتاب

و سنده رؤیت حقه دلالت ایلن آیات و اخباری تأویل ایدوب رؤیت الهی انکار ایدر لر پس کند بر بی سنی
 کوسر نلری ضلالت و جهالت نلندن اولور و زبون و اسیر حسن اولدر قریه دخی مذهبی شهادت قیلور (منوی) هر که
 در حسن ماند او معتزلیست * هر که کوییدی سی ام از جاهلیست) هر که که حسن ظاهر ده قاله اول معتزلیدر اگر چه اول اسیر
 حسن اولان کسه سنی یم دیر سه جاهل کند ندر زیر مذهب سنی اولدر که حق تعالی ک رؤیتی و مشاهده سنی مقرر
 و معتقد در (منوی) هر که بیرون شد ز حسن سنی ویت * اهل ینش چشم عقل خوش بیست * هر شول کسه که
 حسن قیدندن بیرون اولدی و بصیر بصیرتله جناب حق مشاهده قیلدی سنی اولدر اهل ینش خوش بی اولان عقل
 چشمیدر یعنی اهل مشاهده خوش روشل و لطیف کید شل و اولان عقل سنینک چشمیدر که مشاهده حق مقرر
 و معتقد در (منوی) کربیدی حسن حیوان شاه را * پس بیدی کاو و خرا الله زا * اگر چه وانک حبشی شاهی کوریدی
 حیوانک حسندن مراد یو حسن ظاهر در که رؤیتده حیوان ایه مشترک در یعنی اگر یو حسن حیوانی بادشاه حقیقی
 مشاهده قیلیدی پس کاو و خرا الهی کوریدی کاو و خرا حضرت حق کورمک خود محال در منوی) کربودی حسن دیگر
 مر ترا * بحر حسن حیوان زیورن هوا * اگر سنک یو حسن ظاهر دن غیری حسک اولمیدی هوا و هو سک طشره سنندن
 حسن حیوانیدن غیری یعنی هوا و هو سک خار جندن اولان حسن حیوانیدن ماعد استکیون بر آخر حسن دخی
 اولمیدی یو یقینه مر هوند (منوی) پس بی ادم مکرم کی بدی * کی بحس مشترک محرم شدی * پس بی ادم قن مکرم
 اولوریدی یقن حیوانله مشترک اولان حسن سبیل محرم اولوریدی یعنی اگر بی ادمک حواس باطنه سی اولمیدی و آنکله
 ادراک معانی و حقایق قیلیدی مکرم اولوریدی و مجرد حیوانله مشترک اولان حسن سبیل محرمیت مر ته سن
 یولوریدی یو مصرعه اولان حسن مشترکدن مراد حیوان حسیله مشترک دیکدر انسانده اولان حسن مشترک مراد
 دکلدر و حسن مشترک یقن محرم اولوریدی دیک دخی معنی دکلدر (منوی) نامصویر یا مصور کفنت * باطل آمدی
 ز صورت رفنت * نامصویر یا مصور پیش اوست * کوهمه مغزست و بیرون شد ز پوست * اولکی مصور یون نافیه ایه
 و نافیه مصور تحتنده ایکی نقطه سی اولان یا ایه در نامصوردن مراد مر ته احدیت یعنی ذات بحت الهیدر که تصویر
 و تصویر اولدی یقن حیثیتدن نامصوردن بلکه من حیث هی هی اطلاق و تقدیسندن و تعریف و توصیفندن مراد منزه
 اولدی یقن جهتدن نامصورتعبیری صحیح اولور و مصوردن مراد مر ته واحدیت در که ذات الهی یو مر ته ده جمیع
 اسماء و صفات له متصف و مصور در و جناب حقه صورت اطلاق عند المشایخ الصوفیه و الکلامیه جائز و نا بدر ته کم
 لسان شرعه دخی و اردر قال علیه السلام ان الله خلق آدم علی صورته ای علی اسمائه و صفاته دیکدر یا خود
 نامصوردن مراد جناب حق اوله مشهود و معنی اولدی یقن حیثیتدن و مصوردن مراد انیاء و اولیاء اوله و یا خود
 صورت جمیع اشیا اوله پس معنی دیک اولور که ای سالك سنک نامصور اولان ذاتدن و یا خود متصور اولان اسماء
 و صفاتدن و یا خود نامصور اولان ذات خدادن و مصور اولان انیاء و اولیاء و سائر اشیا دن سولیکلک باطل کلدی
 و بی معنی و بی حاصل اولدی صورتدن کسکسز و کند بی بشریت و حیوانیتدن خلاص استکسز مصور اولان ذات
 ربانی و یا خود مصور اولان اسماء و صفات الهی و انیاء و اولیاء و اشیا نامتناهی اول کسه نک علمک او کند و مشهود قبلنک
 نظر نه در که اول کسه لب لباب معنوی مر ته سن یولش و قشور عقول جزئی و پوست فهم و ادراک صوریدن منسلخ
 اولشدر و صورتدن معنایه کذر قیلشدر و علم و عرفانی حقدن آکشد (منوی) کزو کوری نیست برامی حرج
 ورنه رو کا صبره قباح الفرج * اگر سن ای اسیر حسن اولان کسه مشاهده الهیدن کورایسک (لیس علی الاعنی حرج
 مقتضا سنجه اعنی اوزره حرج و تکلیف یو قدر واکر و در کل ایسک یوری صبر ایه که صبر فرجک مقتاحیدر
 و الصبر ضیاء مخ و اسخه صبر ایلک قبلک ضیا و مصباحیدر (منوی) بردهای دیده راداروی صبر * هم بسوزدهم
 بسازد شرح صدر * کوزلک پرده لر فی صبر داروسی هم یا قرهم صدرک بشر حنی دوزر یعنی دیده دلک پرده لر فی که آندن
 مراد غفلت و جهالت و محبت دنیا و میل ماسوا در صبر قیلن و نقبی آرزو سنندن منع ایلک داروسی اول پرده لر
 یا قرهم انشراح صدر و قشحت قلب دوزر یقن سینه انسان فی منشراح و منفسح اولسه علامتی اولدر که دار غرور دن
 متباعد اولور و دار سرور و انابت قیلور و موت کلزدن اول اکاستی اولور (منوی) آینه دل چون شود صافی و پاک *
 نقبها بی برون از آب و خالک * کوکل آینه سی چونکه محبت ماسوا یا سنندن صافی و پاک اوله آینه دله آب
 و خاکدن خارج نقبش کوررسن یعنی عالم غیبک صور و اشکالی مرآت قبلنده ظاهر اولوب کانظر ابر کوررسن (منوی)
 هم یقینی نقش و هم نقاش را * فرش دولت را هم فراش را * هم نقشی و هم نقاشی کوررسن دولت فرشی و هم آنک
 فراشی مشاهده قیلور سن فراشدن مراد بر موجب (والارض فرشاها فتم الماهدون) حق تعالیدر و فرش دولتدن

مراد ایا از من جنت و بارض حقیقه در که کائنات مثل دخی در بر (منشوی) چون خلیل آمد خیال یار من * صور نش
 مت معنی * اوست شکن * خلیل دوسته و صدیقه در در درونه و قلبه متخلل اولد یغسدن او نری خلیل نسیمه اولندی
 کمال الشاعر بیت * قد تخلت ملک الروح منی * و به معنی الخلیل خلیلا * و بمخلده معنی صدیق اولسه ده جاتر در
 لکن معنی متخلل اولسه دخی اعلا در تقدیر معنی چون کم بنم درون و باطنه متخلل کادی حق یونده اولان یار ملک خیالی
 اول خیالک صورتی بت و معنای بت شکنند و یا خود اول یارک صورتی بت در مخدوم و مطمح نظر اولدیغی حیثیتدن
 و معنای بت شکنند جمیع اصنام صورتی و معنوی بی نقی و ازاله ایدوب اثبات توحید حقانی ایلدیگی جهندن یعنی دین
 محمدیده یار دلدار اولان شیخ ولایت شعارک صورتی مخدوم و معظم و مطاع و محبوب اولدیغی جهندن (انخذوا
 احبارهم و رهبانهم اربابان دون الله) آیتک فخر اسبجه اللهدن غیر متخذ اولان ربه و به نوعا مشابه اولور لکن
 یونلر من دون الله اولان ارباب و اصنام کی اصنام دکادر بلکه یونلرک معنای حضرت خلیل کی ارباب متفرقه بی
 کسر ایدیی و اصنام متنوعه بی نقی ایدییچیدر یونلر اولان خدمت و عبادیت عین خدا یه در (منشوی) شکر
 بر دانا که چون اوشد بیدید * در خیالش جان خیال خود بیدید * تعظیم و ثنا اول الله که چونکم اول یار حقیقی بیدید
 و ظاهر اولدی آتک خیالشدن جان کندی خیالان و جمالان کوردی یعنی اول کمالک جمال و کمالی خیالی چونکم
 مرآت بامکده بیدید ارو آشکار اولدی بر موجب حدیث (المؤمن من آة المؤمن) جام اول حضرتک آینه خیالنده کندی
 جمال با کمالک خیالی مشاعده قیلدی که اولیامیزان خدا آینه مجلی در که هر کس کندی مقداری بملک استه
 آنلرک میزانیله یلور (منشوی) خالدر کاغت دل را می فریفت * خالک بروی کوز خا کت می شکفت * غایتدن مخاطبه
 التفات یوروب دیر که ای یار حقیقی سنلر که ولا یبنا هکلت خا کی بنم قلبی فریفته ایلدی طهارت اول کسه نل
 اوزر سیه اولسونکه خا ککدن تعجب ایلدی یعنی کندوسنی خا ککدن زیاده بکندی و یا خود سنلک خا ککدن ظهور
 ایلدی بویتمده یار حقیقی اولان مر شده کمال تعظیم و تعظیم لازم اولدیغنه تنبیه یورور (منشوی) کفتم ارخو پیم یرم
 این از و نه خود خندند بر من زشت رو * مخاطبدن متکلمه التفات ایدوب یورور برن کندی کندیم دیدم که
 اگر بن نفسده و حقدانمده محبوب ایسم بوفریفته لکی و خالک در کاغنه اولان شیفه لکی قبول ایدرم اول یار
 حقیقیدن و اگر بومر به فریفته لکی قبول ایتمزم خود بنم اوزریمه کور زشت و زشت تر و زشت تر بر کسبه که کوله
 نه وجهله خوب و اولور (منشوی) چاره آن باشد که خود را بتکرم * ورنه او خندد مرا من چون خرم * اوجیلست و
 محبت الجمال کی جوان نوکر بندیر زال بر کسه کندی کندی به یار حقیقی محبت و آتک قنده کندی بتک محبت بملک
 بیلکه چاره اولدر که کندی به نظر ایلله اگر کندیده یار حقیقی به کمال میل و محبت کور رسه بیل که یارک دخی کا کمال میل
 و محبتی وارد که محبت محبتی محبوبک محبت اولان محبتدن حاصلدر و لهذا قال علیه السلام (من کان یحب ان یعلم منزله
 عند الله فلیعلم منزله الله عنده فان الله یزل العبد من حیث انزله العبد من نفسه) آنکچون حضرت مولانا یورور
 چاره اولدر که بن کندیمه نظر ایلیم اگر بن اول یار کالیه محبت ایسم اول دخی بکا کالیه محبتد و اگر دکل ایسم اول بکا
 کور و استهزا قیلر بن آتی نیجه اوزم که بن زشتلک صقیله که عدم میل و محبتد و موسوم اولمش اولورم پس خوب زشتی
 سوملک و ملیح قبیحه محبت ایلک عاده اللهده مشهور و موجود اولمشد زولهذا قال علیه السلام (ان الله جمیل یحب
 الجمال منی یحب المحض الجواد نظیف یحب النظافة) رواه ابو سعید و الجمال یقع علی الصور والمعانی
 والمعنی ای جمیل الافعال و کمال الاوصاف یحب جمیل الافعال و کمال الاوصاف پس ان الله طیب لا یقبل الاطیبا
 حدیثی دخی بومعنا به دلیل والجفس الی الجفس جمیل قوی دخی برهان جلیلدر جنسیت عله الضمائم اولور مثلا
 کور من میسن یخن بر تازه جوان بر قوجه قری بی اوب کا محبت و التیام قیلوری زیرا عدم جنسیت علت منیا بنتدر
 بیت * کند هر جنس با هم جنس پرواز * کبوتر با کبوتر باز با باز * کافال الله تعالی فی کتابه المیز (الطیبات للطیبین
 والطیبون للطیبین والطیبات للطیبین والطیبون للطیبین) بوقت کریمه اگرچه حضرت عائشه حقنده وارده
 اولشدر لکن مثل بجا رسته جاره در که هر طیب طیب و خبیث خبیثه نلک مقارنت و منادمتی ایچون ضرب مثل
 اولور (منشوی) خوب خوبی را کند جذب این بدان * طیبات الطیبین بر وی بخوان * خوب خوبانی جذب اید
 اگر با وحدت ایچون اولور سه خوب اولان بر خوبی جذب ایلر بوی بیل یعنی ذاتمه محبوب اولان کندی کی
 بر شوی صید اید و کابل بیل بومعنا به انرا ذیل اگر و کابل بیل (الطیبات للطیبین) آیتنی بویک اوزر نه
 اوزر که طیب طیبی جذب ایلدیکنه بوشاهد قویدر (منشوی) در جهان هر چیز چیزی جذب کرد * کرم کرمی را کشید
 و سر در ده جهانده هر سینه بر سینه بی جذب ایلدی آنکچون که ما یارنده قدرت ترک آیتنه بر جنسیت اولدی اسی

اسی بی و صوفی صوفی چکدی زیر حرارت حرارت جفس و کذلک برودت برودتله جفسدر پس هر جنس جنسیتی
 کندی جانه جذب ایدر (منشوی) فسم باطل باطل برای کشند * باقیان از باقیان هم سر خوشند * باطل قسمی
 باطلاری چکرلر و کذلک حق و باقی اولدر حق و باقی اولنلردن هم سر خوشلردر باقیلردن مراد صالحاتدر هر نه دن
 اولور سه اولسون کافال الله تعالی (والباقیات الصالحات) (منشوی) ناریان مر ناریانرا جاذبند * نوریان مر نوریانرا
 طابند * ناریانرا بیلر جذب ایدییچیدر یعنی ناره منسوب اولان و ناردن وجوده کلان طائفه جنسیتلری حسبیه
 بری برلری جاذبیلدر نوریلر هم نوریلر طابیلدر یعنی نوره منسوب اولان نوردن ظهوره کلان قوم هم بری برلری
 طابیلدر نوریلردن مر ادا نییا و اولیا و ملائکه و صلحا و مؤمنین اولور (منشوی) چشم چون بستی ترا تاسه گرفت * نور
 چشم از نور روزن کی شکفت * چشم چون بستی ترا جان کند نیست * چشم را از نور روزن صبر نیست * تاسه توجذب
 نور چشم بود * تابه پیوند دینور روزرود * بویات شریفه بی جنسیت علت ضم اولدیغنه و هر شئی کندی جنسیتی
 جذب و تسخیر قیلدیغنه مثال یورور که مثلا چونکم کوزکی بغلیه سن سنی تاسه و غم طوتر زیر نور چشم نور روزن
 یخن صبر ایلر کوزکی چونکم بغلیه سن سکا جان کند نلک یعنی کمال اضطراب و الم وارد زیر چشم نور روزن صبری
 یوقدر پس تاسه و ظلمت مفارقت جفسدن حاصل اولور و سنلک تاسه کجاذب نور چشم اولور تا کم علی الفور
 کندی جنسیتی اولان نور روز اوله شور معلوم اولدی که جنسیت علت ضم و عدم جنسیت علت تاسه و غم اولی مقرر در
 (منشوی) چشم بازار تاسه کیدم ترا * دانکه چشم دل به بستی برکشا * ان تقاضای دو چشم دل شناس * کوه می
 جوید ضیائی بی قیاس * اگر کوزلک آتی ایکن سنی تاسه طوتر سه بیلکه کوزکی بغلک آتی آج تاغم والمدن
 خلاص اوله سن کو کاده اولان اول تاسه واضطرابی قلبک ایکی کوزلک تقاضای کاله که اول دیده دل ضیائی
 بی قیاس طلب ایلر که اول نور خداد اولدم که دیده دل آتی بوله ظلمت غمدن آزاد اولور (منشوی) چون فراقان دور
 بی ثبات * تاسه آوردت کشادی چشمهات * چونکم بویکی بی ثبات اولان نورلک فراقی یعنی نور چشم و نور روزنک
 افتراقی سکا تاسه و انقباض کتوردی صبر ایتمیوب کوزلک آجک (منشوی) پس فراق آن دور یابدار * تاسه می آرد
 مرا ترا پاس دار * پس امدی اول ایکی بایدار اولان نورلک فراقی دخی تاسه کتور تحقیقه آتی حفظ طورت مراد قلبک ایکی
 کوزلک نوریدر و اول ایکی کوزدن مراد بری دیده عقل و بری دیده قلبدر که کابصیرت دیر بر پس دیده عقل و دیده قلبک
 نورلری سالک حقه ایلک لازم اولنلدر تا نلک زوالیله ظلمت دائمیه به مبتلا اولیمه و ایدی تاسه و غمرا ده قالیه
 (منشوی) اوچوی خواندم مرا من بکرم * لائق جذب و اید بیکرم * اول محبوب حقیقی چونکم بی دعوت ایلر تاسه کم
 والله یدعوالی دار السلام) و دخی والله یدعو الی غیر اکرم) آیتلرک فخر اسبجه اول جمیع بنده لری دار سلامه و مغفرت
 و قربت مر تبه سته دعوت ایلر بن نظر ایلیم آتک جذبیه لایقیم و یا خود نالایق بد بیکرمیم اگرچه اول حضرتک
 دعوتی جمیع عبادنه عامدر لکن آتک جذبیه و قربیه لایق و مستعد اولین کسه ره نسبت اول دعوت معنی استهزاء
 و تمکیدر (منشوی) اگر طبعی زشت را در پی کند * تسخیری باشد که اوباری کند * مثلا اگر بر لطیف محبوب زشتی
 اردینه ایلیمه و دار سعاده کل سنی خوان و صالمله طویلیم دیوسو بلیه بر مسخره اتی و استهزا اولور که اول محبوب اول
 زشت و قبیحه ایلر بن ای دعوت حقه مدعو اولان کسه که کدر که اول کندی یوزنی کوره سن ملیح الوجه میسن و یا خود
 قبیح الشکل میسن مقدم کندوی امتحان ایلیم بر خوشبجه کور (منشوی) کی بیستم روی خود را ای بچ
 تاجه رنگم همچو روزم باچوشب * ای بچ کندی یوزی یخن کور یرم تا که رنگم روز کی نیم و یا خود شب ظلماتی کی
 میم بویتمده المحاض تصح ایلک ایچون کشیدلر بن محل نفعه اذخال ایدوب علی قاعده اسلوب الحکیم غیر یلره تعریض
 مراد ایدر (منشوی) نقش جان خویش می جسم بسی * هیچ می نمود نقشم از کسی * کندی جائلک نقشی و صورتی
 جو خلق طلب ایلدم تا بر کسه نلک مرآت وجودند مشاهده ایلیم بر کسه دن بکا هیچ جائلک نقشی کور نمیدی (منشوی)
 کفتم آخر آینه از هر چیست * نایبانه هر کسی کو چیست کبست * کندیمه ایتدم آخر آینه ندن اورتیدر یعنی آینه
 بوندن اورتیدر تا هر بر کسه کوره که اونه شیندر و حقد ذاتمه کیدر (منشوی) آینه آهن برای پوستاست * آینه
 سیای جان نسکی بهامت * آهندن اولان آینه و زجاده دن اولان مرآت پوستلردن و ظاهرده اولان صورتلردن
 اورتیدر اما جان سیاستک آینه سنی یعنی علامه جانی کوسترن آینه ستنکیم یا اودر یعنی زیاده ذی قیمت و اغر یا اودر که
 بغایت کیماید (منشوی) آینه جان نیست الاروی یار * روی آن یار که باشد زان دیار * جانک آینه سی دکانر الا یارک
 یوزیدر که هر کس اشکال باطنی صفات جانی انده نمایان اولور اول بر یارک یوزی که اول یار اول دیاردن اوله و حقیقت
 شهر نه انساب قیله (منشوی) کفتم ای دل آینه کلی بچو * رویدر یا کار بر ناید زجو * حضرت خداوند کار قلب

شریفات خطای بیوردر که دیدم کندی قلمه که ای کوکل آینه کلی طلب ایله آینه کلدن مر ادا هم ذات و مستجمع
 جمیع صفات اولان اسم الله الاعظم آینه می اولان کامل انساندر که حضرت حق آنده جمیع اسماء و اوصافله رونا
 اولمشد و بوجاهت بحر محیط اسرار و فضائل و سائر مشایخ و کانسبت انهار و جد اول کبیر پس دله دیدم که بحر
 زخار اسرار خدایه کت ای دل انهار کبی اولاندن کار حاصل اولمز و آنلدن سالک مر ادا کلی بولمز (منتهوی) زین طلب
 بنده بکوی نور سید * درد مریم را بحر مان کشید * و آینه کلی طلب ایتمکدن و بحر اسرار بناینه کتمکدن ای
 مر شد نیکوتری و عید پیرجوی سنک کوی کل بویکه بتشدی ته کم درد مریم خرمایه چکدی کذلک
 درد ظهوری و لد روحانی بر خوی (فاجاه ها الخاض الی جذع الخلة) سن فخله ربانیک ظل حایته کتوردی بوندن
 مر ادا با حضرت شمس الدین تبریزی و یا خود برهان الدین محقق ترمذی اوله یا خود حضرت خداوند کاره مرآت اولوب
 جمال با کمالی انزل مرآت وجود زنده کوردی ملا به ایله حضرت صلاح الدین و یا خود حسام الدین اوله دخی
 قابلدر (منتهوی) دیده تو چون دلم رادیده شد * این دل نادیده غرق دیده شد * ای یار پسندیده وای دلدار بر کزیده
 چون تم سنک دیده لبتم کو کله دیده اولدی یعنی سنک رویت یقینک و مشاهده اعیانک اولدمده که بنم قلمه کادی
 و قلم دیده منزله سنده اولدی بولدی بصیرت سراسر غرق عین رویت اولدی (منتهوی) آینه کلی ترا دیدم بند * دیدم
 اندر چشم قومن نقش خود * ای یار حقیقی آینه کلی یعنی مظهر جمیع اسماء و صفات الهی سنی کوردی ایدی و ازلی
 و ابدی آینه کلی روح محمد پیر اول روح اعظمک هر درده بر وارث اکلی آینه کلید رای آینه شامل و انسان
 کامل بن سنک عینکده کندی نقشی کوردی و صورت حقیقی می مشاهده قیلدم (منتهوی) کفتم آخر خویش رامن
 یافت * درد و چشم راه روشن یافت * کفتم و هم کان خیال تست هان * ذات خود را از خیال خود دیدن * اولدیکه
 سنک عینکده احسن التقوی اولان صورت اصلیه می کوردی دیده که آخر حقیقه کندی و ذاتی بن بولدم و اول
 یارنک ایکی کوزنده بن راه روشن بولدم یعنی اول یارنک عین قوت علمیه و عملیه سنده و یا خود عین ظاهر و باطنده راه
 روشن و طریق مبرهن اولان صراط مستقیم بولدم دیدم پس قوت و هم در حال غلط انداز اولوب و دغذغه و مغلطه
 و بروب دیدیکه آگاه اولکه بکوردیک صورت سنک حقیقت ذاتک دکادر بلکه خیالکدر کندی ذاتکی خیالکدن
 کبر و میل و ذات اصلیه کی خیالکدن تمیز قیل بویتمده تنبیه و ارذرت قوت و اهامه نک انسانه کمال مغلطه سنندن و زیاده
 حکومت و سلطنتندن زیر انسان هر تقدیر کامل العقل اوله نه مغلطه و هم مدن خلاص ممکن دکادر کمال الشیخ
 الاکبر اعلم ان الوهم و الالطمان الاعظم فی هذه النساء الانسانیه و لا بد ان یحکم علی العقل فان العاقل و لو بلغ فی عقله
 کالالا یخلص عن احکام الوهم علیه (منتهوی) نقش من از چشم تو اواز داد * که منم تو قومی در اتحاد * کاندین
 چشم منبری زوال * از حقایق راه کی یاد خیال * اولدمکه قوت و اهامه بکا بومغار ضعیفی قیلدی بنم نقش اصلیه
 و صورت از لایم ای یار حقیقی سنک مرآت عینکدن بکا آواز و بردی و علی طریق التقوی و الایمانه خبر ابر کوردیکه
 صقین مغلطه و دمه باقه و کندی نارتفر قیه یا قه که سن بن و سن عین بن سن اتحادده مغایرت و انبیت یوقدر و عالم
 وحدتده اتحاد عند الکلامیه شی مغایرتنک بر اولسنه دیرلر و عند المشایخ الصوفیه شی واحد اوزره اعتبارات
 و دمه و خیالیله حاصله اولان مغایرتنک مرتفع اولوب شی واحد و وحدتی ظهوره کلمسته دیرلر پس بعد ظهور
 کمال الاتحاد الایمانیه فی مرآت ذات الالهیه بوعین منبری زوال و لایزاله حقایق اسماء و صفاتدن و هم و خیال نیجه بول
 بولور و مکس و هم و خیال پر ضلال آمان اعیانه فوجهله پرواز قیلور مرآت ذات انسان کاملده مرئی اولان صورت
 اصلیه حقیقه تدرفا حقیقه لا تقلب فوا حجه مجرد قوت و دمه نک منقلب و متغیر بوقدم ایتسبیه متغیر و حال
 و خیال کبی متغیر و متبدل اولمز (منتهوی) درد و چشم عینم تو نقش خود * کرمینی ان خیالی دان ورد * زانکه
 سر مره نستی در می کشد * یاده از تصور شیطان می چند * اول یار حقیقی بکادیدیکه ای رفیق طریق وای شفیق
 شفیق اگر نقش از لیه و صورت اصلیه کی بنم ایکی کوزمدن غمیده کور سنک یعنی عین قوت علمیه و عملیه دن غمیده
 و یا خود عین ظاهر و عین باطندن غمیده مشاهده قیلدن و بندن غیرنک دخی ایکی عینی سکاستنک نقش و صورتکی
 کومر مره رواندن سکا خبر و بر سر لاتی خیال و مر دودیل آنکچون که انزل کدر بری عین وجود دلر به یوقل سمره سنی
 و فناء منسوب اشیا بنک میل و محبتی کلنی چکر و دهان دلری بادی تصور شیطاندن ایچر پس کمال نور ایتله منور
 اولین چشم بر آفات و بغایات صفوت و جلایله مصفا و جلالین مرآت بر نقشی کاه و حقه نیجه کورر و فوجهله
 کومر یوزن کورمک استن آینه مجلاده کورر و جمال کورمک استن دیده ینابه کومر فافهم هذه النکات
 الشریفة و لا تغفل عن امراها الاطیفا (منتهوی) چشمان خانه خیالت و عدم * نیست مرا هست یند لاجرم

انزل کوزی عدمک و خیالک خانه سیدر لاجرم و اجماعن یونلری وار کورر یعنی دنیا و مافیها که یوق منزله سنده در
 وار کورر و آخری و مافیایی یوق کورر چشم قلمی مقام خیال و عدم اولان کسه لرل شافی بودر (منتهوی) چشم من
 چون سر مره دیدار از جلال * خانه هستیست نه خانه خیال * اما بنم چشم ذوالجلال دن سر مره کوردی پس وجود
 و بقا خانه سیدر خیال خانه می دکادر (منتهوی) تا یکی موباشد از قویش چشم * در خیالت کوهری باشد چویشم
 مادامکه ماسودن سنک چشمنک اوکنده بر موی اوله سنک خیالکده بر کوهریشم کبی اولور یعنی معنا جوهر کبی
 ذی قیمت اولان شی سکادون و حقیر کورر نور (منتهوی) بشم را آنکه شناسی از کهر * کز خیال خود کنی کلی عبر *
 پشهی کوهردن اول وقت اکلسن یعنی ابوی کدن اول زمانده فرق ایلمن که کندی خیالکدن بانجام عبور و گذار
 ایلیمه سن (منتهوی) یک حکایت بشنوی کوهر شناس * تا بدانی تو عیار از قیاس * بو خصوصده ای کوهر شناس
 بر حکایت اینست و اندن حصه پذیر اولوب آنکله ایش ایت تاسن عیانی قیاسدن یله سن و مشاهده بی مقایسه دن فرق
 و تمیز ایلیمه سن اول حکایه بودر (هلال بنداشتن آن شخص در عهد عمر رضی الله عنه خیال را (منتهوی) ماه روزه
 کنت در عهد عمر * بر سر کوهی دویدند آن نفر) حضرت عمر لر زمان شریفنده رمضان آبی اولدی بر طاعن باشی اوزره
 اول زمانده اولان نفر یلدر و صودا یلدر (منتهوی) تا هلال روزه را کیرند قال * آن یکی گفت ای عمر اینک هلال
 تا رمضان شریفک هلالی فال طونه لر یعنی یمن و تبرک الیوب ماه رحله مسرور اوله لر بر کسنه حضرت عمره خطاب
 ایدوب ایندی ای عمر هلال اشته (منتهوی) چون عمر بر آسمان مه رانیدید * کفتم کین مه از خیال تودمید * چونکم
 حضرت عمر آسمان جابند نظر ایلدی آسمان اوزره ماهی کورمدی حضرت عمر اول کسمیه دیدی که بوماه سنک
 خیالکدن ظاهر اولدی (منتهوی) ورنه من ینا ترم افلاک را * چون نمی بینم هلال پال را * بوخسه بن افلاکی سنندن
 زیاده کور می پالک اولان هلالی بن نیچون کورمیم (منتهوی) کفتم رکن دست و برابر و بعال * آنکهان تورنکر
 سوی هلال * حضرت عمر اول کسمیه ایندی الکی یاش اید و فاشل اوزره سوراند نصکره سن هلال جابنده نظرا یله
 (منتهوی) چونکه اوتر کدر ابرو منه ندید * کفتم ای شه نیست مه شد نابدید * چونکه اول کسه قاشنی یاش ایلدی یعنی
 بر مغیله سیلدی ماهی کورمدی اول کسه حضرت عمر ایندی ای شاه ماه یوقدر نابدید اولدی (منتهوی) کفتم آری
 موی ابرو شد کان * سوی توافکند تیری از کان * حضرت عمر اکایتدی بی قاشل قیلی کان اولدی سنک جابنده کان
 کاندن بر خیال تیری بر اقدی (منتهوی) چون یکی مو کز شد اورا رازد * تا بدعی لاف دیدی ماه رازد * چونکه
 برا کری قیل اول کسمیه رازدن اولدی وانی غلطه بر اقدی تا کم دعوا یله ماهک کورمه سی لافتی اوردی (منتهوی)
 موی کز چون پرده کردن بود * چون همه اجزات کز شد چون بود * برا کری قیل چونکم جرح کردونه پرده اوله
 چونکه سنک جمیع اجزالتا کری ازله نیجه اولور یعنی جمیع اعضا را فعالنده استقامت اولیه سن نه مر به لاف و دعوا یله
 مغرور اولور سن و نه مر به مشاهده و معاینه لافن اورور سن بوندن قیاس یله (منتهوی) راست کن اجزات را از راستان *
 سر مکش ای راست روزان آستان * جزو لر را راستلردن راست ایله یعنی ای مدعی اولان اعل ضلالت جمیع اجزا
 و اعضا کی طریق حقه راست و صادق اولان صالحلردن راست و مستقیم ایله ای طوغری یورچی اول آستاندن باش
 حکمه یعنی راستلردن کاغندن معرض اوله تا کم راست اوله سن و استقامت مر به سن بولاسن (منتهوی)
 هم ترازو را ترازو راست کرد * هم ترازو را ترازو راست کرد * هم ترازو را ترازو راست ایلدی هم ترازو را ترازو ناقص
 ایلدی یعنی یچن بر ترازو صحیح وزن و کامل العیار اوله و خلق صحیح الوزن اولسنه اعتقاد قیلسه بر ناقص اولان
 ترازو کی کتوروب انک سنک وقیه سیله راست ایدرلر و بعض زمانده بر صحیح الوزن و کامل العیار اولن ناقص میزانه
 بر آخر میزانی وزن ایدرلر و انک ناقص اولان رقیبه و سنکجه بلا تجربه اعتدایدوب حالی اوزره قورلر اول قیاس اولنان
 ترازو ناقص قالور و بوشال اولور شول کسه لر حقه که بر کامل و مکمله راست کله و انک اعمال و احوالیه کندوبی
 وزن قیله اخر الامر اول دخی کامل اولور و شول کسه که بر ناقص کسمیه راست کله و کندوبی انکله وزن قیله و کامل اولنره
 واصل اولمغه بذل همت قیلیمه اخر الامر اول دخی ناقص قالور (منتهوی) هر کسه بانا راستان هم سنک شد *
 در کی افتاد و عقاش دنک شد * هر شول کسه که ناراستلره هم سنک اولدی یعنی صادق و مستقیم اولمان ناقصلره
 کندی سنی وزن قیلدی و انلره مقارن و مصاحب اولدی اول کسه کلک و ناقصلغه دوشدی و انک عقلی دنک و حیران
 اولوب شاشدی (منتهوی) روا شده علی الکفار باش * خال بر دلدارای اغیار باش * یوری کفار اوزره اشد اول اغیارلر
 دوستانی و دلدارانی اوزره خال صاج اصحاب رسول حقهده سورة فقهده اولان بوات کریمه اشارت بیوردر (قال الله
 تعالی یم رسول الله والذین آمنوا معه اشداء علی الکفار رجاء ینهم) محم که الالهک رسولید در شول کسه که الاله

و رسوله ایمان کتور دبلر و انکه یله در لر بونلر کافر لر اوزره شندید و غلیظ لر در یعنی کافر لر تر جملری یوقدر کندیلر
اور تاسنده یعنی بری برینه ترجمه ایدیلر در پس سندخی یار صادق اولنلر در حیم و رفیق اول و اغیار و نا حرم اولوب
سکاد و تلق و محبت قیللر لک و دستلغنه و محبتنه طیراق صاحب اولنلر در معرض اول و انلر اوزره شدت و غلظت قیل
(منوی) بر سر اغیار چون شمشیر باش * هین مکن رو با غباری شیر باش * اغیار لک باشی اوزره شمشیر کبی اول اغیار دن
مراد مؤمن و موحد اولیلر و طاعت حق قبول قیللر در آگاه اول تلک کولک ایلر یعنی اغیار مر تبه سنده اولان
طائفه نل بعض شمشیر نه و دوستلر نه طمع ایلوب انلر غلظت و تبصص قیللر شیر اول و انلر اوزره مهیب و دلیر
اول (منوی) تاز غیرت از یاریان نکند * زانکه آن خارن عدو این کند * ناکم غیرت لردن یاران سندن منقطع اولیلر
یاران دن مراد اهل حق و صلحادر که حق اهل طریق یقین اهل نفس و اهل صورت اولان کسه لر ه مقارنت
ایلر و مصاحبت و ملائمت قیلر کورسه لر غیرت لردن اول کسه بی ترک ایدوب اندن منقطع اولور لر زیرا اول خار لر بو کالک
دشمنلر یعنی اول خار طبیعت اولان اغیار بو کل باغ حقیقت اولان یار لک دشمنلر بو جلدن بونلرک مشرب
شرابی دخی اول اغیار سیرت اولان اهل صورت له مخالطه و مصاحبت ایلن اهل طریق یقین اولوب نفرت ایدر لر
(منوی) آتش اندر زن بکر کان چون سپند * زانکه آن کر کان عدو یوسفند * قوردره آتش اور سپندی آتسه
اور دیغک کبی زیرا که اول قوردر یوسفک دشمنلر یوسفدن مراد جمال باطن صاحب لری اولان صالح لر و سالک لر در
و کر کاندن مراد اهل حسد و اصحاب بغض و عداوت اولان اهل نفس و اهل صورت کسه لر در پس سالک لازم اولان
اولدر که بواهل حسد و اصحاب عداوت اولان حیوان طبیعتله آتش ترکی اور و آنلر دن مفارقت قیلر بو کرک سیرت
و درنده طبیعت اولان اهل نفس و اهل صورت لک سالکان طریقته اولان مکر و خدیعتن بیان ایللر که شروع ایدوب
یوردر (منوی) جان بابا کویت ایلین هین * تاندم بفریدت دیولین * ای طالب حق اولان یار صادق خدمت
و مصاحبت قیلن کسه آگاه اول سکا ایلین ای بابا نل جانی دیروستک بعض حالکه ترجم ایدوب سکه چون غم بر تالین
شیطان سنی سوز ایلر الدایه و سنی بو کونه کلمات جموده ایلر فریفته ایلیر (منوی) اینچنین تلبیس بابایات کرد * آدمی را
این سینه رخ مات کرد * بو تخلیل حیللر ی سنک بابا که ایلدی آدمی یوقاره یوزلوش شیطان مات ایلدی و بن سزه نا حیلر دم
دیو حضرت آدم له حوایه دوستلر عرض ایلدوب قسملر قیلوب انلری مغرور ایلوب آخرالامر کور که انلر یلیدی
بو شیطان جنک اولیامی اولان شیاطین انس مکر و حیللر ده اندن دخی اشددر لر و بونلرک بر سکا نا صبح و مهر باز
دیلمر نه دخی اعتماد ایلن جائز اولنلر دن دکادر (منوی) بر سر شطرنج چیست این غراب * تومین بازی
بچشم نیم خواب * شطرنج بانی اوزره بو غراب چیست در سن آنک بازی سینه نیم خواب چشمه نظر ایلر یعنی عالم
شطرنجنده بو غراب کبی اولان شیطان قتی چیست و حیللر باز در سن آنک او یوتنه غفلت خوابه آلوده اولمش کوز ایلر باقیه
بلکه کوز لر لر بر خو شیه آج و آنک مکر و حیللر سندن استعاده ایدوب حق جانبته قاج (منوی) زانکه فرزند شده
دانندی * که بکیرد در کویت چون خسی * زیرا که اول لعین چوق فرزند بذر یلور که بر خس کبی سنک بو غار کده
طو تلو فرزند بذر شطرنج باز لر ما بیننده بر او بوند که اهل اولان قی یلور اما بونده زیاده حیللر و خدعه دن عبارت اولور
و خسدن مراد نه ایدوکی بو یئلر ده ظهور کلور (منوی) در کلو ما ندخس اوسالها * چیست آن خس مهر جا
و مالها * اول ایلینک خسی نیجه یلر بو غار زده فالور اول خس ندر منصب و مال لک محبتی در (منوی) مال خس باشد
چو هست ای بی ثبات * در کویت مانع آب حیات * مال فی المثل خسد رای راه طاعتده بی ثبات اولان کسه چونکم
سنک جانک بو غار زده مال خس و ارد مانع آب حیات در چو هست لفظی سهولت معنیدن اوتری مصرع ثابته مصرع
اولور بعض نسخه ده ای بی ثبات برینه آن بی ثبات واقع اولندر بو تقدیر اوزره معنی مال فی الحقیقه خسدر چونکم
اول بی ثبات در سنک جانک بو غار زده مانع آب حیات در دیمک اولور (منوی) کربرد مالت عذو پرفنی * ره زنی را برده
باشد ره زنی * اگر سنک مالکی بر رخن عداوت و بر حیللر کرسار قی سر قه ایده فی المثل بر ره زنی بر ره زنی الشمس اولور
و بر قاطع طریق بر آخر قاطع طریق اخذ ایدوب کان قتل ایش اولور پس عاقل اولان کسه ره زن اولان مالک مسروق
و مغصوب ایلن ایچون نه فراد و فرغ قیلر (دزدیدن مار کیری ماری را زمار کیرد بکر (منوی) دزدکی
از مار کیری مار برد * زاپلی ارا غنیمت می خورد * بر رخس زجک بر مار کیردن مارا لندی یعنی آنک مار بی سر قه ایدی
اول خر سز ایلر لکندن آتی غنیمت صایدی (منوی) و ار حید آن مار کیر از زخم مار * مار کشت آن دزد اور از زار
اومار کیر مارک مسروق اولیلر زخم ماردن قورتلدی مار اول مار کیر لک دزدکی زهر لیوب زار زار دله دی (منوی)
مار کیرش دیدنش بشناخش * گفت از جان مار من برداشتش * اول دزد ماری مسموم و مقتول کوردی پس آتی

اکادی دیدی جانشدن بنم مارم آتی برداخت ایلدی یعنی اول مار کیر جان و دل دن دیدی بنم مارم اول سارق تمام
ایلدی و آتی هلاک قیلدی (منوی) درد عامی خواستی جانم ازو * کش سیاهم مار بیستام ازو * دعاده بنم جانم استردی
اول خدادن که اول سارق ماری بولم ماری آدن الم (منوی) شکر حق را کان دعامر دود شد * من زیان بند اشم آن
سود شد * حق تعالی به شکر اولسون اول دعامر دود اولدی مقبول اولدی بن دعامک مر دود اولسنی زبان قیاس
ایلدن اول سود اولدی (منوی) بس دعاها کان زیانست و هلاک * و زکرم می نشود یزدان پاک * حق دعا لر که اول
صاحبنه زیان و هلاکدر و کرمندن یزدان پاک اول دعا لری قبول ایلر اول دعا لر که معناسب هلاک و باعث زیان
و ممانت اولور بو تقدیر بر سوره جملری حکایتدن معلومک اولور (التماس کردن همراه عیسی علیه السلام زنده کردن
استخوانها از عیسی علیه السلام (منوی) گشت با عیسی یکی ابله رفیق * استخوانها دیدر حفره عمیق * برایله
حضرت عیسی ابله رفیق اولدی بر در یک حقورده اول ابله استخوانلر کوردی (منوی) گفت ای همراه آن نام سنی *
که بدان تو مرده زنده میکنی * اول ابله حضرت عیسی ایتدی ای همراه اول عالی اسمی که اول نام سنی ایلر سن مرده بی
زنده ایلر سن (منوی) مر مرا آموز تا احسان کنم * استخوانها را بدان با جان کنم * اول اسم اعظمی بکا تعلیم ایلر
تا احسان ایلیم اول اسم اعظم ایلر استخوانلری جانلوا یلیم (منوی) گفت خاموش کن که آن کار تو نیست * لایق
انفاس و گفتار تو نیست * حضرت عیسی اول ابله ایتدی ایسم اول که اول سنک کارک دکادر سنک انفاس و گفتار که
لایق دکادر (منوی) کان نفس خواهد زیارن پاک تر * و زفر شسته در روش درالت تر * که اول اسم اعظم یاران دن یا کتر
نفس استر و روش و عملده ملائکه دن زیاده ادرالک ایدو بی یعنی آنک نفسی حرام له ملوث اولیر و فرشته کبی عصیان قیلیر
اول نام اعظم بویه بر کسه استر (منوی) عمرها بیست تادم پاک شد * تا امین بخزن افلاک شد * عمر لر کر کدر تادم پاک اولر
تا افلاک بخزن ته امین اول یعنی مدت مدیده و عهد و پیمانه مر و ایلن کر کدر که بر کسه نک نفسی پاک اولر و دعای
مستجاب اولمق مر تبه سن بوله حق تعالی اول کسه بی مخازن افلاک امین قیلر و اول کسه امنا الله دن اولر (منوی)
خود گرفت این عصا در دست راست * دست را درستان موسی از یحیاست * سلا فرض ایده لم خود بو عصای الکرده راست
و محکم طو تلو اولر حضرت موسی کسه سی قنده در یعنی فی المثل حضرت موسی آنک ایدر ایلر بی عصای سن الکرده
طو تلو مادام که سنده قوت موسی اولیر اول عصای سن آ زدر ایلر که قادر او از سن و فرضی آ زدر اولر له ضبط نه قادر
دکلسن پس مجرد اول عصای موسی آنک اله کله سنده فائده نه اولدی و کذلک فسون عیسی بی بر کسه بعینه حفظ و ضبط
ایلیسه مادام که اول حضرت زده اولان طهارت و زراعت اول کسه ده اولدی بی تقدیر جده فسون عیسی از بر ایتدکن
اکانه منفعت ظهوره کادی (منوی) گفت اگر من یاسم امرار خوان * هم تو بر خوان نام را بر استخوان * اول ابله
حضرت عیسی ایتدی یا عیسی اگر بن امرار خوان دکل ایسم هم اول نام شری بی استخوان اوزره سن اوقی (منوی)
گفت عیسی یارب این امرار چیست * میل این ابله درین بیکار چیست * حضرت عیسی تعجب ایدوب دیدی یار بی
بو امرار ندر بوا یلنک بو جنک وجد اله میل ندر لایق اولان بو ایدو بیکه مجادله بی ترک ایدوب نصیحتلر اولیدی کندی
نفسنک اصلاح نه میل قیلیدی (منوی) چون غم خود نیست این بیمار را * چون غم جان نیست این مر دار را *
بو بیمار نیچون کندی غمی بو قدر الهی بو خبیث و مر داره نیچون کندی جانینک غمی بو قدر کرک ایدو بیکه کندی جانینک
غمن ییدی و بی اصلاح و احیا ایلیدی (منوی) مرده خود را را کرد دست او * مرده بیگانه را جوید رفو * اول ابله
کندی مرده سنی رها و ترک ایلشدر بیگانه اولان مرده بیامه استر یعنی کندی سنک جهل و غفلتله مرده و معصیت و ضلالتله
بزم مرده اولش نفسی و قلبی احیا ایلکی ترک ایدوب اول امر سیرت غیر کسه لر مرده سنی احیا ایلنک استر بونه
حاجتدر و نه غفلت و جهالتدر دیدی و قصه دن حصه اولدر که حق احقار بر عیسی نفس مر شد حیات بخشه واصل
اولور و آنک مصاحبتنه یول بولور لکن کندی نفس و قلبنک احیا و اصلاحنی فراموش ایدوب آندن مشتهیات
نفسانیه سنک ولوازم دنیویه سنک حیات بولسنی و ظهوره کلسنی غنی یلور چونکم حضرت حق تعالی به بو کونه
مناجات ایلدی حق سبحانه و تعالی دخی آنک قلب شریفنه بطریق الوحی بو کونه سولیدی (منوی) گفت حق ادبار کر
ادبار جوست * خار جو بنده جزای کشت اوست * حق تعالی حضرت عیسی حضرت تری نه دیدی یا عیسی ادبار کر یعنی
ادبار ایدو بی بد بخت ادبارد لیجیدر و سعادت جانبته توجه ایتدوب شرافت و بد بختلک محنته میل ایلیدر آنک ادبیکه
تخمک جزای بخش خار در یعنی مقدما ایلدی عملک محصولی حالا ظهوره کلش شقاوت و ادبار در دیدی پس حضرت
خداوند کار بو مناسبتله هر کس نه اگر آخر آنک محصول و جزای بولمق مقرر اولدیغنه (ومن يعمل مثقال ذره شرا به)
مفهوم منجید اشارت ایدوب یوردر (منوی) آنکه تخم خار کار در جهان * هان وهان اورا محو در کستان * اول

ایندی چونکه ملائکه (النجیل فیما من یفید فیها و یفک الدماء) آنکذا خواست که ایجاد خلفایه مانع اولاد یلمر من
اعیان نبیته دن هر یک کمال عینی لسان علم واستعداد له ملائکه نک بوغیرضنه خفیه خنیک چالیدلر یعنی
آغز او تذر دیر خنیک اصلق چالغه دیرلر و بونلر بویه دید کاری ایچون استمز اولوم مر ایدلرلر و خنیک لفظنک محکمه
طعنه می زندند و دیسه لر دخی نظمه خلل کلز دی پس خنیک لفظنی ابراد ایلرلرند و نکته بودر که خنیک بلاتر کیب حروف
و کلام معنای استمزای متضمن بر بیست صوتدر پس مکالمه اعیان و ارواح و ملائکه کنیدی مر ته لرده حروف
و کلمات ملفوظه ایلر دکل ایدیکنه اشارت یورلر و بویان تا آخر سده دل بونلرلر حال ازی اولدیغنه اشارتدر و بوجله
مناسب اولان تفصیلی شرح خبریه میباید ان فارضده و قصیده تائیه نک دخی اوائلنه قریب و شبی فی سبق روحی
بنیتی یمنده ذکر ایلرلر فلیطلب فیما (منشوی) مطلع بر نقش هر که هست شد بدیش از آنکه نفس کل پابست
شد هر شول کسه نک نقشی اوزره که وار اولدی بونلر مطلع اولدی اندن مقدمه که نفس کل پابست اولدی نفس کل
عرش و عرش در و تنده اولان تقدیر شی واریسه آنک نفسیدر یعنی جمیع اشیا نک وجود خارجیسی وجوده کلز دن
اول و آتاق بغلیوب وجود مر ته سنده مقید اولمزدن مقدمه بوحقیقت پیرلرلرلر روح شریقری جله نفوس کائنات
اسرار نه مطلع اولمزلر و حقایقنی مشاهده قیللردی (منشوی) بیشتر از اقلان کیوان دیده اند بیشتر از انانان
دیده اند بونلر افلا کدن مقدم کیوان کوردیلر کیوان زحل بلذنه دیرلر مر ادقبل وجود الاقلان زحلک حقیقتنی
و خاصیت و آثارنی کوردیلر دیک اولور دانه لردن مقدمه لنان کورمشلردر یعنی دانه لردن حاصل اوله جق نتایج
نظر ابر کورمشلردر محصل هر شیک اصلنده فرعی مشاهده قیللر و ماهیان اشیا به عالم اولوب اندن ظهوره کله چکی
بیللردر (منشوی) بی دماغ و دل بر از فکر ت بندند بی سپاه و جنگ بر نصرت زندند دماغسز و قلبسز فکر تندن
پرایدلر عسکر سز و جنگسز کندیلر نصرت اوزره اووردیلر یعنی حق تعالی نک نصرت و معاونته اولده کندیلر
مقارن قیللر (منشوی) آن عیان نسبت بایشان فکر تست ورنه خود نسبت بایشان رؤیتست بوییت سوال مقدره
جواب اولور بی دماغ و دل بر از فکر ت بندند دید کاری کبی کان بر سائل دیر که فکر ت خود تصورات ذهنیه و ترتیب
مقدمات عقلیه در بو خود البینه دماغ و دله محتاج در بی دماغ و دل فکر حاصل اولق ممکن دکلدر پس بونلر بی دماغ
و دل فکر تندن نیجه بر اولور جواب یورلر اعیان نبیته مر ته سنده اولان بونلرلر ذواتی مشاهده ایلدی یکی اول عیان
بونلر نسبت کو یا فکر تدر ته کم فکر ت صورت ذهنیه در بونلرلر اول مر ته سده معانی سته فکر ت تعبیر اولمسی ایلد کاری
صور علیه در پس ینهماده نوعا مناسبت بولند یعنی بونلرلر معانی سته فکر ت تعبیر اولمسی اولور که کو یا اول عیان
انلرلر مر ته سته نسبت فکر ت کبی اولور و انلرلر عظم شانی و کمال عنوانی بیان قیلور یوخسه بونلر نسبت خود
رؤیتدر یعنی بو خلق عالمه نسبت اول فکر تله تعبیر اولندی انلرلر عظم شانی اشعاردن اوتری یوخسه انلردن ماعد اولان
خلایقه نسبت اول فکر ت دید بکمز عیان عزیز رؤیتدر دیک اولور (منشوی) فکر ت از ماضی و مستقبل بود چون کرین
دورست شکل حل شود زیرا فکر ت ماضی و مستقبلدن اولور چونکم عیان و اهل عیان بوندن دور در ماضی
و مستقبل قیدندن معیور در مشکل حل اولور زیرا ارواح مجرد نک ماضی و مستقبلدن و فکر تدن دور اولمزلرند
شبه و اشکال بوقدر (منشوی) دیده چون بی کیف هر با کیف را دیده پیش از کان صحیح و زیفر را هر کیفه
اولانی بی کیف کبی کورمشلردر یعنی هر حالله متصفه اولان اشیا بی قبل الظهور بی کیف بی که عالم معناده
مشاهده میانشلردر معدن اول صحیح و زینی کورمشلردر محضا اصل فطر تندن مقدمه بیک دیده نظر ابر کورمشلردر
(منشوی) در دل انکور می رادیده نه در فندی شخص نی رادیده اند انکورلر در و تنده می کورمشلردر محض فنا
و عدمه شنی کورمشلردر یعنی هر شیک تائیه و آثارینه قبل الظهور عالم اولمزلردر و محض عالم عدمه ایکن وجودی
مشاهده قیللر در دل انکورده می کورمکل و محض فناءه ایکن شیشه نظر ابر کورمکل بود که اولان معنادن عبارت
اولور (منشوی) بیشتر از خنیک انکورده میا و غوده سورها انکورلر خلق تندن مقدمه لملیر
ایتمیلر سورمست کورمشلردر ته کم این فارضک ابتداء خبریه می بومعنا به دلالت ایدرلر بیت شریفا
علی ذکر الحبيب مدامه سکرنا بها من قبل ان یخلق الکرم (منشوی) در غوز کرمی بینددی در شعار شمس
می بینددی ایسی غوزده شتایی کورلر آفتابک شعاعنده سایه کورلر یعنی هر شیک وجودنده آنک ضدنی مشاهده
قیلورلر که عینلا وجود خارجیده لایق تقدیر به مائه انکور اما مر ته سده غوزده شتایی کورمکل
شعاع شمس انکورمشلردر کورمکلر و انلرلر انکورمشلردر کورمکلر و انلرلر انکورمشلردر کورمکلر و انلرلر انکورمشلردر کورمکلر

علمته نسبت بو گونه علوم غریبه قتی سهلدر (منشوی) این فلک در درویشان جرعه نوش * آفتاب از جودشان
زربفت نوش * آسمان انلرلر دورنده جرعه نوشدر یعنی انلرلر فیض نک بقیه و فضله سنی نوش ایدیمیلر آفتاب انلرلر
جود و کرمندن زربفت کبیچدر یعنی بوزر بفت کبی اولان شعاع و نوری آفتاب انلرلر جود فیضی واسطه سیمیه
بولمشلردر پس بونلرلر عالم ارواحده اولان مر ته لر بیان ایلد کد نصکره عالم اجسادده اولان مر ته لرلرلر اتحادلرلرلر
بیانته شروع ایدوب یورلر (منشوی) چون از ایشان مجتمع بینی دیار * هم یکی باشند و هم ششده هزار * چونکه
انلردن ایکی یاری بر برده مجتمع کورده سن هم بر اولورلر و هم آتقی یوز بیک اولورلر یعنی بویران طریقت و دلیران میدان
حقیقت اولان صاحب دوللردن ایکی یاری بر منزلده مجتمع اولمسل کوررلرلرلرلر حقیقتلرلرلر نظر اولند یعنی
جهتدن متحد و نفس واحد حکمنده اولورلر و قوتلرلرلر و قدرلرلرلرلر نظر اولند یعنی جنبه تندن نیجه یوز بیک اولورلر
واحد کاف بونلر حقیقتده سنور و بونلرلرلرلرلر رجل یعدل الالف دینسه لائق اولور (منشوی) بر مثال موحها
اعدادشان * در عدد آورده باشد بادشان * انلرلر ظاهر اولان عددلری دریانک موحلرلرلرلرلرلر مثال اولور در باد انلری
عدد کتورمسل اولور یعنی دریانک امواجنی باد متعدد و متعین ایلدی یکی کبی اهل وحدت اولان پیرلرلرلرلر صور نظاره سنی
باد اراده الهی و نفقه ربانی و نفس روحانی متعدد و متعین ایلد لکن فی الحقیقه عین واحد اولمقدن حالی دکلدر
و ظاهرده اولان تعدد و تکثرلری باطنده اولان اتحادلرلرلرلرلر خلل ویرمن ته کم تعدد امواجدن بحرک متعدد اولسی لازم
کلز پس اتفاق مشایخ کلین بونلر اوزرلرلرلر حقیقت ارواح بر در که اول روح اعظم و حقیقه الحقائق و حقیقت
محمديه دید کاریدر پس ارواحک متعدده اولسی هر کسک تعین و بدتک متعدد اولسی اعتبارله در والا اصل
و حقیقتنه نظر اولنسه حقیقت واحددر ته کم بومعنا بی تفهیم ایچون ضرب مثل ایدوب بوییتی مثل
موقعنده ابراد ایلرلر (منشوی) مفرق شد آفتاب جانها * در درون روزن ابدانها * مثلا جانلر آفتابی مفرق اولدی
جانلر آفتابندن مر اد حقیقه الحقایق و روح الارواح اولان حقیقت محمديه در یعنی آفتاب ارواح متفرق و متعدد اولدی
بدنلرلر روزنک ایچنده یعنی قرص آفتاب و رازن بیوته القای شعاع ایتک اعتبارله متفرق و متعدد اولوب لکن من
حیث الحقیقه ذات واحد اولمقدن خالی اولدی یعنی کبی حقیقه الحقایق دخی بدنلرلرلرلرلر در و تنه القای نوراً تمکله
و تنور خانه بدن قیافله حد ذاتده متفرق اولمسی مستلزم اولمزلرلرلر فی الحقیقه عین واحد و تعدد و کثرات انجق صورت
ظاهرده اولق لازم کور (منشوی) چون نظر در قرص داری خود یکیت * وانکه شد محبوب ابدان در شکست *
چونکم قرص آفتابه نظر طوطه سن آفتاب خود بر در و اول که ابدانک محجوبی اولدی زیاده شکده در یعنی ظاهر
تعدد ابدانه نظر ایلین کسه ارواحک حقیقتنک بر اولمسنده شک و شبهه دن خالی دکلدر (منشوی) تفرقه در روح
حیوانی بود * نفس واحد روح انسانی بود * تفرقه و تعدد روح حیوانیده اولور اما روح انسانی نفس واحد اولور
و انسان مر ته سته داخل اولان کنیدی وجودنده حقیقت واحد بی بولور پس جمیع ارواحک متحد و حقیقت واحد
اولدی یعنی انسانیت مر ته سته بر کسه و اصل اولدقه مشاهده قیلور بوییه مناسب تحقیقات جوق کله کر کدر
بر مقدار دخی در دخی جلده اوائلنه قریب (انما المؤمنون اخوة) شرحنده بیان اولمشلردر (منشوی) چونکه حق
رش علیم نور * مفرق هر کز نکرد نور او * چونکم حق تعالی حضری نور ارواح اوزره نورنی صاچدی اول خدائک
نوری هر کز مفرق و پرا کنده اولمزلرلرلرلر حدیث شریفه اشارت یورلر (قال علیه السلام ان الله خلق الخلق فی ظلمة ثم رش
علیم من نوره فن اصابه من ذلك النور اهتدی ومن اخطأ فخذل) بوحديث شریفک شرحی جلد اولده حکایت
پادشاه جه و دیگر سر خنده و آن شار نور و او یافته بیننده مر و رایشدی (منشوی) بک زمان بکد ارای هم مره ملال *
تابکوم وصف خلی زان جمال * در بیان ناید جمال خال او * هر دو علم چیست عکس خال او * چونکه من از خال
خویش دم زدم * نطق میخواد که بشکافد تنم * همجو موری اندرین خرمن خویشم * تا افزون از خویش باری می کشم
یورمشلردرلرلر پیغمبر علیه السلام یوردی که حق تعالی ارواح اوزره کنیدی نورنی رش ایلدی و صاچدی نور هونت
الهییه خود من حیث الحقیقه هر کز مفرق اولمزلرلرلرلر مثلاً نقطه خال کبی اولیه اولیجی بر زمان ای رفیق و هم مره ملالت
و شامتی ترک ایلد تا اول جمال حقیقتدن بر خالک وصفی سکاسو بلیم مع هذا بیانه کلز و مقاله صغیر اول محبوبک خالک
جمال با کمالی هر دو عالم نذر در یسک اول حضرتک خالک عکسیدر خالک من ادن نقطه وحدت مطلقه و هویت ذاتیه
الهییه در که دنیا و آخرت و ظاهر و باطن آنک نقطه ذاتک عکسی و پرتویدر اکثر محققین هویت الهیه فی خاله و کوئی
خود و رخساره تشبیه ایدوب یورلر (بیت) الکنون خد قد بدامن خاله * ولقد تجلی خاله من خده * و بعضلرد دخی بر عکس
تشبیه ایدوب کون بر خال کبیدر آنک وجه ذاتده دیمشکلر کافال المغربی علی العکس (بیت) الکنون خال قد بدامن

خداوند تعالی (خداوند من خاله) پس حضرت مولانا نال یورد قری اولدی مذبحه کورم درودخی یوردر چونکه بن اول
مجبوریک خال خوبند دم اورم و وحدت مطلقه شدن سوز و یلم نطق است که بنم قنی باره باره ایلیمه زیرا که
وحدت مطلقه ننی تعین و کثرت اقتضایدر پس تن که موجب تعین و کثرت در نقطه وحدتند دم اورم قنی و کثرت
اوله سنی اقتضایدر جمع حیوانات اسماء صفات و ذوات کائنات اولدی یعنی اعتبار اول نقطه هویت بر خرمه مشاهد که
هر کسک سوز و جودی بدن دانه کیش و بر کونه تعین ایلد خوشدر انکیون یوردر که بر مورکی بن بوخرمن هویت
الهییه ده خوشم حتی کنیدی وجود بشر بدن زیاده و مقدار مدن افزون بارامانی چکریم تا بوخرمن الوهیتدن خوش
اولدییم نعمت شکر فی ادایدرم بسته شدن فقر بمعانی حکایت بسبب میل مستمع باستماع صورت ظاهر حکایت
(مثنوی) کی گذارد آنکه رشتن و شستنیست * تا به کوم آنکه فرض گفتنیست * بچرکف پیش آرد و سدی کنیدی *
چرکد و ز بعد جرمی کنیدی * مستعینک اشباع معانی و حقائق حکایتی عدم رغبتی ایچون و فقر بر صورت حکایت
میل و محبتی اولدی یعنی چون فقر بمعانی حکایت بسته اولوب تعیر صورت حکایتی بواجلدن شروع قیلیدی پس
بویتری بویانه علت ایدوب یوردر تر اچن قوری اولنجیوب که جله روشنلک رشی و مغبوطیدر تا سولیم
اول معانی و حقائق که فرض گفتنید و سولیمی لازم و واجیدر یعنی جمیع انوارک مغبوط و مطلوبی اولان حکیم
مطلق بر واکورمز و انبیا و اولیاسته اجازت یورمز که مستعین و مسترشیدینک فهم و عقولندن و استعداد و قبولندن
خارج و متجاوز سوز و یلمه و فقر بر اولدنه آنکیون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ورناسنه امر ایدوب
یوردر (کلوا الناس علی قدر عقولهم) و بر حدیث صحیحده دخی یوردر (نحن معاشر الانبیاء
امرنا ان نزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم) زیرا بچرکمت بالغه الهی البتة بوقاعده فی
مقتضیدر که مراتب و استعداد رعایت اولنه اگر مرتبه و استعداد اناس صورتدن سولیمک استر سه صورتدن سولیمه
و اگر معادن فقر بر ایلیمک اقتضایدر سه معادن فقر بر ایلیمه و سکوت اقتضایدر سه سکوت ایلیمه و کلام اقتضایدر سه
کلام سولیمه ته کم بچرکاه اولور که کفی ایلری و اوکنه کتور و روینه سد و حجاب ایلر و کاه اولور که آتی جرایلر بچرک
و یوزین آچر و کاه نه مد ایدوب اول کفی ساحله چکر کذلک بچر و حدایت خدای متعال امواج افواج اسماء الیه متوجه
و متجلیه در کاه کف صورت و نقوش اشیای اظهاری ایدوب روی و عدا نیت حجاب و سد ایلر و کاه بچرک اسم القابض و الباطن
آتی باطن عالمه جرایلر و کاه بچرک الباعث و الباسط آتی مد ایدوب اخراج ایلر پس بویچرک مظهر لری اولان انبیا
و اولیای دخی احوالی بوکونه در که بونلر بچرکلی کاه اولور که کف الفاظ و حکایتی ایلر و کتور و روی معنایه
سد و بر مد ایلر و کاه اول کف الفاظ و کلماتی درونه جرایلر و بوجه بچر معنای کتور و کاه معنی ته مد و اخراج ایدوب
صورت کتور (کمان البحر هكذا) بومعلوم اولدیه (مثنوی) این زمان بشنوجه مانع شد مکرر * مستمع رافت
دل جای در که بوزمان دکله که فقر بر معنایک بسته اولدیه باعث و تعیر حقایق و معارفه مانع نه اولدی مکرر مستمع
قلبی اشباع معانی ایلکدن بر غیری محله کدر قیلیدی که اول قنی اولان صوفینک حکایتیه سیدرس لازم کادیکه بومقالدن
ریوع ایدوب صورت افسانه فقر بر اولنه (مثنوی) خاطرش شد سوری صوفی * قنی * اندران سودا فر و شد تا عنق
مستمع خاطری خاتمه قنی اولان صوفینک قصه سی جابنه کندی اول ذکر و سوداده عنقه دکن آشفه کندی
(مثنوی) لازم آمد باز رفتن زین مقال * سوی آن افسانه بر وصف حال * بومقالدن کبر و کتمک لازم کادی اول قصه
جابنه صوفینک حالی وصف ایلکدن او قوری (مثنوی) صوفی آن صورت مینداری عزیز * همچو طفلان تا کی
از جوز و موی * ای عزیز صوفیدن مراد اول صورت صانعه یعنی هر صوف کینی و صوف لباسیه ملبس اولوب
بجز صورت صوفیده اولفله صوفی ظن ایلد او غلجقلر کبی جوز و مویزدن تا چنه دل یعنی بوضورت جسمانیه که
جوز و مویز مشابه منده در تانه زمانه دل بوضورتدن خطا له سن و طفولیت مرتبه سندن کدر ایلوب باطن بین
اولیمسن (مثنوی) جسم ما جوز و مویزست ای پسر * کتورمردی زین دو چیز اندر کدر ای پسر بزم جسمی فی المثل
جوز و مویز در کمن مراد بیک بویکی نسته دن کج یعنی جوز و مویز مشابه منده اولان صورتدن و جسدن فرات
ایله یعنی بونلر مقید اولفندن و صورت و جسم اعلیه دخی مختلطه قیلد دن فراغت ایلد (مثنوی) ورناندر نکذری
اکرام حتی * بگذراندم ترانه طبق * واکرن صورت و جسم قیلندن کچمه سن حتی تعالینک اکرام و عتای سنی
طهر و طهکن کتور سنان جانکه وحدت و وحدت شرعی ایلور (مثنوی) بون صورت افسانه رای
لین هین از که جدا کن دانه رای امدی شمدی صورت افسانه فی ایش و صوفینک قصه سنان ظاهر فی کوشایت
ولیکن آگاه اولدانه فی معاندن جدا و تمیز ایلد یعنی قصه دن حصه اولوب صورت حکایتیه دانه معنای آله کور

(التزام) کردن خادم تعهد بهیچ را و تخلف نمودن (مثنوی) حلقه آن صوفیان مستفید * چون که در وجد
و طرب آخر رسید * اول مستفید اولان صوفینک حلقه و معانی چونکه وجد و طریقه آخره ابرشدی (مثنوی) خوان
بیاورند بهر مهمان * از بهیچ یاد کرد او ان زمان * اول مهمان اولان صوفیدن او قری خوان و طعام کتور دیر اول
زمان بهیچدن یاد کتوریدی یعنی هر کبی تذکر ایلدی (مثنوی) گفت خادم را که در آخر بر و راست کن بهر بهیچ
کاه و جوی * گفت لا حول این چه افزون گفتنیست * از قدیم این کارها کار نیست * اول خانقاهه مهمان اولان
صوفی خدمت فقر ایچون نصب اولنان خادمه دیدیکه آخره پوری راست و مهیا ایلد اول حیواندن او قری کاه و جوی خادم
و متخادم و خادم من و زکدر ذکر اولندی بومجلده اولان خادمه خادم من و زکدر ذکر متشبهه مبطلدر که صور تا خادم
و معنایدر پس اول خادم کذاب اول صوفی محنت مأبه دیدیکه لا حول و لا قوه بونه جوق سولیمک کدر یعنی
نه زانم سوز و زکدر بدن بوکونه کارلر بنم کار مدر بومجلده صور تا و معنایدر که جوق فقرای بیان ایدر صور تا
بیان ایلدی خادم لساندن صوفی مهمان ادب تصوفی تعلیمدر که جوق بر اهل طریق بر خانقاهه کلد کده و انک خادم
و شیخین خالص و صافی اعتقاد قیلد قدیمه نفسی انلره سپارش قیلوب مالا یعنی بدن و کثرت کلامدن خاموش اولغه
و موت نفس فراموش قیلغه سعی قیلد و تسبیح و تهلیل مشغول اولد و معنای بیان ایلدی اولدر که جوق صوفی بر خانقاهه
کلسه و انک خادم و شیخنده تر و زور و تلینس * و رسته بهیچ نفسن تریه و اصلاح ایچون انلره تسلیم قیلیمه و مداهنه
و تر و زور رسته مغرور ایلیمه بلکه لازم نفسنه کندی مقید اولفندن خالی اولیمه تا کم طریق حقه ذاهب اولد قدیمه صوفی
مفتونک لا حول خورده اولان هر کبی کبی خابط و ساقط اولید و افتان و خیزان کچمه (مثنوی) گفت ترکن آن جوش را
از نیش * کان خرنک پیرست و دندانش ست * صوفی خادمه ایتدی اول هر کیک اریه سنی اولدن یاش ایلد زیرا
اخر جغز قوجه در و انک دیشلری ست و ضعیفدر (مثنوی) گفت لا حول این چه میگویدی مها * از من آموزندان
ترتیبها) خادم صوفی به ایتدی لا حول و لا قوه ای اولوبونه نه دیرسن غیر کسه لرتیبری بدن او کتور (مثنوی) گفت
پالانش فرو نه پیش پیش * داروی منبل نه پرست ریش * صوفی ایتدی اول خرنک بالانخی آشفه قوزیاده مقدم پیش
لفظنک مکرر اولسی تا کیدافاده ایدر و ابکیسی به یاه فارسی ایلد اولق اول اولور که چه صکره کی پیش یاه عریله
زیاده معنایسته اولوب مصرع ثانی به مصروف اولسه دخی جائز اولور شو تقدیر اوزره که زیاده داروی منبل قوانک پشت
ریشی اوزره یعنی اول هر کیک یا غر اولان ارقه سی اوزره قوی دارو قومنبل اگر چه معاند و تنبل معنایسته در اما بونده
قوی و برندن قائمچی دارو نمکدن استعاره اولور (مثنوی) گفت لا حول آخر این حکمت گذار * جنس نومهمانم
آمد صد هزار * خادم صوفی به ایتدی لا حول و لا قوه ای حکمتگذار یعنی ای حکمت سولیمچی واکتار کلام ایلیمچی
بکاسنک جنسک یوزینک مهمان کلدی (مثنوی) جله راضی رفته اند از پیش ما * هست مهمان جان ما و خویش ما
جیمعیسی بزم فزندن راضی کتشلدر مهمان بزم جائزدر و اقربا مندر (مثنوی) گفت آتش ده ولیکن سیرکرم *
گفت لا حول از توام بگرفت شرم * صوفی در دمسند اول کذاب و منافق صادق ظن ایلوب تریه بهیچ ایچون احتیاط
برله سولیمک دیدیکه اول هر کبه صویر ولیکن صوف و برمه زیاده الیجی و برکه ضعیف المزاجه ماه باردی راضی در
بوتقدیر جبه سیر بونده زیاده معنایسته اولور یا خود معنی صوفی خادمه ایتدی حماره صویر اما تمام طوبیجیه و برمه بوتقدیر
اوزره کرم تمام معنایسته اولوب معنی تمام طوبیجیه صویردیک اولور پس خادم مکار و غدار دیدیکه (لا حول و لا قوه
الابالله) ای مهمان بن سندن شرم طویرم از تو بگرفت شرم تقدیرنده در یا خود معنایستدن بنی شرم طویردی یعنی بکا
اعتماد ایتیمک بوقدر اهتمام و ابرام و الحاح ایتدیکندن شرمنده اولدم (مثنوی) گفت اندر جوق کتر کاه کن * گفت
لا حول این سخن کوتاه کن * صوفی خادمه ایتدی سن اریه ایچنه صافی آزلد ایلد خادم صوفی به ایتدی لا حول و لا قوه
بوسوزی قصه ایلد زیرا بکاسو بک لازم دکلد و لا حول و لا قوه الابالله قولنک معنای لا حکره و لا قوه الابالله
دیکدر زیر احوال الشخص بچول در بر جوق بچرک ایلیمه پس حول بوراده حرکت معنایسته در (وقال الشيخ الاکمل
فی شرح المشارق قیل معناه لا حول فی دفع شر الابلیسیته الله و لا استطاعة فی جلب خیر الابلیسیته الله و عن
ابن مسعود رضی الله عنه قال علیه السلام الا خبرک بعبیر لا حول و لا قوه الابالله قال علیه السلام لا حول عن
معصیه الله الابلیسیته الله و لا قوه علی طاعة الله الابلیسیته الله هكذا اخبرنی جبرائیل (مثنوی) گفت جایش را بر و
از سنک پیشک * و بود تر بر بر روی خالک خشک * گفت لا حول ای پدر لا حول کن * بار رسول اهل کتر گو سخن *
احتیاطا رعایه الحارینه ذکر ایدیکه اول هر کیک جانی سو پر سنک و پشکدن اگر آتی یاش اولور سه ذولک اوزر رسته
خالک خشکدن پس خادم غدار رسته * کرار دیدیکه لا حول ای پدر انروی سندن لا حول ایلد و اهل اولان رسول

سوزی از سوره ستم رسول الحکیم و لا توصه دیشلر یعنی برخیز منته بر عاقلی کوندر واکاوصیت و سبایش اباده دیوعه لا
 بوقوله تنبیه ایله لدرکن بوراده فارسیدر یعنی لاجول بی ذکر ایله دیکدر ستم که ابو یعنی وطیرانی بوحیدنی ایوب
 حضرت تکریمه اسناد ایدوب روایت بیوردر (قال علیه السلام اکثر والاحول ولا قوة الا بالله فانها کثر من کنوز الجنة)
 پس بوحیدنک مو جتنجه مشایخ طریقت اعل سلوک بو کلمات جوق ذکر ایله ستمه ترغیب ایدرلر حتی السنه اهل
 سلوکده ورد زبان اولوب هر کار و حالده (لا حول ولا قوة الا بالله) دیرلر بوحول قولی نکت ذکر یله حقه اظهار فقر و احتیاج
 ایدرلر (کما قال ابن الاثیر فی التهایه والمراد بهذه الکلمات اظهار الفقر الى الله بطلب المعونة منه على ما يطلب من الامور
 پس مشایخ بوندن مرادی جناب حقه عرض افتقار و عبودیت و هر کارده اندن طلب معاونت ایله دیکدر لکن
 بعض مبطل و مرقور خادم کی (بقولون بالسنتهم ما ليس في قلوبهم) خواسته بو کونه الفاظ و کلماتی اگر چه ذکر ایدرلر
 اما درونری انک ذوق و معناسندن غافل اولوب همان خلقی بو کونه فاو یله فریفته قیلورلر ستم که از سلام علیه شأن کم
 جوامان بیننده کاور و انک ما بعد نده اولان آیات دخی بو معنایه دلیل اولور (منثوی) گفت بستان شانه پشت خربخار
 گفت لاجول ای پدر شرمی بدار صوفی خادمه ایتدی قشقی آل خزل ارقه سنی قشقی صوفی به خادم ایتدی (لا حول
 ولا قوة الا بالله) ای پدر بر شرم طوطا کثار کلام ایله طر یفته بی شرم اولغه دلالت ایدر (منثوی) خادم این گفت
 و میا تر است چست گفت رفتن کاه و بجوارم تخت خادم بوسوزلی دیدی بلنی علی القور بغلدی صوفی به
 دیدی کیده ییم اول صمان و آریه بی کتوره ییم (منثوی) رفت و ز آخر تکر دایه ییم یاده خواب خرگوشی بد آن صوفی بداد
 خادم اورادن کندی و آخر دن هیچ یاده ایتدی خادم اول صوفی به طوشان او یقوس و بر دی یعنی آتی مغرور ایتدی زیرا
 طوشان کوزلی آتی اولدنی حالده او یور آتی کورن او یاتی صنور اما اوله او یور پس خواب خرگوش مغرور ایله کدن
 و کندی بی سدار کوسر و ب نام اولقدن عبارت اولور (منثوی) رفت خادم جانب او باش چند کرد بر اندر صوفی
 ریشخند خادم بر نیجه او باش جانب کندی یعنی بر قاج اولد خسر لر جانبته کندی که دوب انرله مصاحبت
 و معاشرت ایتدی صوفینک وصیتی و شبارشی اوزره ریشخند ایتدی یعنی صوفینک صقالنه کولوب کا استرزا قیلدی
 (منثوی) صوفی اوزره مانده بود و شد دراز خوابهای دید یا چشم فراز صوفی یولدن قالمشدی و یور غون اولمشدی
 دراز اولدی یعنی اوز او یوب ایتدی واقعه لر کوردی چشم فرازله چشم فرازدن سر ادحس مشترک اولدی محله ملاعیدر
 اگر چه یوماش چشمه دینسه دخی قابلدر (منثوی) کان خرس در چنک کرکی مانده بود بارها از پشت و رانش
 می رود که آنک جاری بر قور دل پنجه سنده قالمشدی اول قور اول خزل پشت و رانشدن باره لر قاردی یعنی انک
 صر نندن و او یلو غندن اتر قور پردی (منثوی) گفت لاجول این چه مال خولیاست ای عجب آن خادم مشفق
 بکاست صوفی او یوب اضطرار ندن دیدی بو واقعه نه کونه مال خولیا در مال خولیا شول خیالات فاسده در که
 غلبه سودادن حاصل اولور و مال خولیا سی اولان خیالاتی حقیقت زعم قیلورای عجب اول شفقت اید بی خادم
 قنده در کخرک حالتی اندن سوال ایدم دیدی (منثوی) بازی دید آن خرس دراه رو که بچاهی می فتاد و که بگو
 کرو او یوب کوردی انک اول خری بوله کهمکه کاهی بر قیوبه دوشردی و کاهی چقوره (منثوی) کونه کون می دید
 ناخوش واقعه فالتحه بخواند و انقارعه وینه او یوب کونا کون ناخوش واقعه کوردی پس فالتحه و انقارعه
 او قوردی واقعه و قارعه احوال قیامت کوردی کندن کایه واردر زیر واقعه اسم قیامتدر (کما قال فی مجمع البیان
 القارعة البلیة التي تفرع القلب شده الخافة و التماحیت بها لا نها تفرع القلوب بالشدائد پس تقدیر معنای بت اولدر که
 صوفی کونا کون ناخوش واقعه لر کوردی یعنی احوال قیامت مشاهده قیلدی و انک دفعی ایچون فالتحه او قوردی
 و دخی قارعه او قوردی که بوسوریدی بر کسه او قوسه قتنه دجال و قیامتدن امین اوله کاروی عربون ثابت عن ابی جعفر
 قال علیه السلام من قرأ القارعة امن من قتنه الدجال و شداید یوم القیامة (منثوی) گفت چاره چیست یاران
 جسته اند رفقه اند و جله در ده ابسته اند صوفی کند یسنه ایتدی چاره ند یاران سحر امش لر یعنی برا کنده اولمشدر
 خانقاه دن کیشلر در و جله قبولی بغلشدر (منثوی) بازی گفت ای عجب آن خادم که نه کایما کشت همان
 و نمک کیر و کند ویه ایتدی ای عجب اول خادم چنک که بوله هم نان و نمک اولد یعنی مقرر در که بزمه هم سفره اولدی
 و نان و نمک یمکه ال صوندی پس مقتضای طریقت خود بواید که نان و نمک بند کد نصره خیانت و مکر و خدیعت
 ایلمیدی (منثوی) من نکردم باوی الالطف و لین او بر امان ککند بر عکس کین بن اول خادمه ایلم الالطف
 و ملائمت ایلدم او خادم نیچون بکا آنک عکسی اوزره کین و انقسام ایدر (منثوی) هر عدوت را سبب باید سنده ورنه
 جنسیت و فائقین کند هر عدوتنه سبب کرلر سنده کرلر یوخسه جنسیت و فائقین ایدر یعنی اول خادم خود بزم جنسیت

صوفی در پس جنس جنسه میل ایلک و وفا قیلک مقتضای طریقت ایدی پس بونک سری نه اوله دیو تنکره دوشدی
 (منثوی) بازی گفت آدمی بالطف وجود کی بران ایلکس چوری کرده بود کیر و کند ویه دیدی طفله وجودله اولان
 حضرت آدم علیه السلام اول ایلکس اوزره یقن بر جور ایتدی حال بو که ایلکس بر تلکس اول آدمه بو قدر خیانت
 و اهانت قیلدی (منثوی) آدمی هر مار و کژدم را چه کرد که کوهی خواهد مرا از امرک و دردی آدم او غلی مار
 و عقر به نه ضرر ایتدی که اول مار و عقر بی آدمه مرلر و در دایستروانک هلاکنه قصه ایدر (منثوی) کرلر را خود
 طبع و خویدریدنست این حسد در خلق آخر روشنت قور دلک طبیعت و خاصیتی خود بر تقدیر آخر بو حسد لر
 خلقده روشندر پس احتمالدر که اول خادم بدنه ادخبات جلیله سنگ مقتضای اوزره بنم آکا ایلد بکم تعظیم
 و احسان مقابله سنده او بکاسات قیلش اوله دیدی (منثوی) بازی گفت این کان بد خطاست بر برادر ایچنین ظم
 حراست صوفی کیر و کند یسنه ایتدی انک حقه ده بو کان بد خطا بو کونه سوطن (ان بهض الظن انم) خواسته و بال
 زائر بر آدم اوزره بنم بوچیلن ظم نیچوندر که اذ اظننت فلا تحقق سیورلشدر (منثوی) باز گفتی حزم سوء الظن
 نست هر که بدظن نیست کی ماند درست کیر و ایتدی حزم سنگ سوء ظنکدر (کما قال علیه السلام الحزم سوء الظن
 هر شول کسه که بدظن دکلدر یقن درست فالور یعنی شول انسانکه اکثر محله سوء الظن قیلیمه و بد کان اولیمه اول
 اعدا شرنندن نیجه امین اولور و مکر و خدیعت خلقدن بو جهله سلامت و نجات بولور (منثوی) صوفی اندر و سوسه
 وان خرچنان که چنان یاد اجزای دشمنان صوفی و سوسه و افکارده اول خراچیلن یعنی بلا و محنت ایچره آج
 و محتاج که دشمنلر جزای ایلکس اولسون (منثوی) آن خر مسکین میان خالک و سنک کز شده پالان دریده
 بالهنک اول مسکین خراک و سنک ایچنده پالانی صر نندن اکلس و قوصقونی بر تلش ایدی (منثوی) کشته
 اوزره جله شب بی علف کاه در جان کندن وک در تلف بولدن دوکلی کیجه صباحه دلنی علف اولش کاهی جان
 چکمه کده و کاهی تلف و هلا کده یعنی بول زچندن و جله شب بی علف کاه جان چکمه کده و کاهی تلف مرتبه سنده
 اولمشیدی (منثوی) خر همه شب ذکری کردای اله جورها کردم کم از یک مشت کاه مسکین خرد و کلی کیجه
 صباحه دل لسان حالده ذکر ایلوب دیدیکه ای اله وای دوکلی مخلوقه ملجاء و پناه آریه بی رها ایلدم قودم بر اوج صعادن
 اکس یوقی بو مصرع سامع صحیح سکوت افاده ایاز استقام اولغله و یا بیخش لفظلری تقدیرا کهمکه کونلری اسلوب
 کلام اقتضای تقدیر کلام خدا یا جور اترلر کردم باری کم از یک مشت کاه بده یا بیخش دیک اولور یا خود بوله دینسه دخی
 جا زرد خرد و کلی کیجه زبان حالده ذکر ایلدی بوله دیو که ای اله آریه بی قودم و آریه دن و آر کادم بر اوج صعادن کم میم
 (منثوی) باز بان حال می گفت ای شیوخ رحمتی که سر ختم زین خام شوخ زبان حالده دیدی ای شیخ بر مر حمت
 ایلکیز که بو ادب سز خادمین ایدم (منثوی) آنچه آن خردید از رنج و عذاب مرغ خاک میند آندر سیل آب رنج
 و عذابدن اول نسته سیکه اول خر کوردی سیل صوفی ایچره نا که منسوب اولان قوش کورری یعنی سیلاب ایچره مرغ
 خاک نه مرتبه عذاب کورر سه اول خراول کیجه اوله عذاب کوردی (منثوی) پس بپلو کشت آن شب تا سحر آن خر
 بیچاره از جوع البقر اول کیجه سحر دلک بپلو سیله دوندی و بوالندی اول بیچاره خر بقر آچلغندن جوع البقر
 بر مر ضرر که انسان کاسبتلا اولسه طویق بیلز (منثوی) روز شد خادم بیامد باسداد زرد پالان جست بر پیشش
 نهاده روز اولدی خادم صباح و قتنه کدی علی الفور خرک پالانی استدی و آنک ارقه سی اوزره قودی (منثوی) خر
 فروشانه دوسه زخمش بزد کرد باخر ایچه زان سک می سزد خادم اول خره خر فر و شلر کی ایکی اوج زخم اوردی خره
 اول نسته بی ایلدیکه اول کبدن لایق اولور (منثوی) خرجهانده کشت از تیزی نیش کوزبان تاخریکو یله حال
 خویش نیشک حدت و تیر لکندن خر قالمیچی اولدی قنی زبان و کفتار تاخر کند و نلک حالتی سوبلیه (کان بردن
 کار و انیان که بهیجه صوفی رنجورست (منثوی) چونکه صوفی بر نشست و شد روان رود افتادن گرفت او هر زمان
 چونکه صوفی جاری اوزره او قوردی و بوله روانه اولدی اول حمار هر زمان یوزی اوزره دوشمکه باشلدی (منثوی)
 هر زمانش خلق بر میداشتند جله رنجورش همی بداشتند هر زمان خلقی اول جاری قالدردی جمیع کاروان
 خلقی آن خسته صانورلردی (منثوی) ان یکی کوشش همی بیجه سخت و ان دکر در بر کاش جست نخت اول
 بریسی اول حمار قولا غنی محکم بوردی و او بریسی اول خرک دماغی التمه یاره بوقلردی یعنی تا یله کالک اولمشیدر
 (منثوی) وان دکر در زعل اوی جست سنگ وان دکر در چشم اوی دیدر نلک و اول بریسی خرک نعلی آکنده طاش
 بوقلردی تا انک دوشمسی بلکه آیفنه طاش باقمه دندر و بواو بریسی حمارک چشمه یاس اورردی یعنی حمارک کوزنه
 بقردی انک کوزنه کیسی وارمیدردی (منثوی) بازی گفتند ای شیخ این زچیت دی نمی گفتی که شکر این

خوف است و اولادش را کبر و استیلا بر شیخ بود و در دین بجزی اید که حضرت خدایه شکر اولسون بو خرقه ویدر
(مثنوی) گفت آن خرقه شب لا حول خورد * جز بدین شیوه ندانده کرد * چونکه قوت خرب لا حول بود * شب
صبح بود و روزاندر مجبور * پس صوفی بارانته دید که اول خر که کعبه ده لا حول بیهوشیوه دن غیری راه ایستک بیلان
چونکه خر که قوت و غذا سی کعبه ایل لا حول اولدی کعبه صبح اولدی و کوند ز مجده ده و پوزی اوزره دوشمکه اولدی
اعلم بالخی حضرت مثنوی است که کبر خلی رموز و کایات و ایما و اشارات و پوزیتلرده دخی کایات و اشاراتی وار در صوفی
استادن شول خر که بودیا کعبه سنده بر منور کذایک لا حول سن بیهوشیوه بلا تریبه نفس و لا تغذیه روح اسقاط
اضافات ایدوب حرکات و سکاتی خدایک مشیتیه اسناد ایدوب و جبر و ولنه کمتی قبول ایلیه و انک بو گونه توحید نه
و بلا عمل اولان تسبیحه فریفته اوله خبط و سقوط شیوه سندن غیری روز آخر تده کار بیلز و دوشمکه دن و سور
چکدن خالی اولمز مکار علی وجهه سجده بی اول زمان ایدر و بل صراطه یوزی اوزره کیدر (مثنوی) آدمی خوارند
اغلب مردمان از اسلام علیک شان کم جوامان * بویست و بونک مابعدنده اولان ایات تادرمین مردمان خانه مکن
مینه کانبجه دل قصه دن حصه در یعنی اکثر خلق جهان و اغلب مردمان خادم غدار کی آدمی خوار لر در بونک
ظاهر اسلام سنک اوزرینه اولسون دیملرندن و سکالسان ایلد دعا و ثنا ایلمرندن آزان دله که انزلک السلام علیک سی
خادمک لا حول سی کیدر (مثنوی) خانه دیوست دلهای همه * کم پذیراز دیوم دمدمه * جیعتنک کوکری
شیطان ایدر انسان شیطان دن دمدمه قبول ایلد زیر اظاهر الاف و کزاف ایدر و باطنامکر و خدیعت مینه کیدر لر
(مثنوی) از دم دیوانکه اولاحول خورد * همچوان خرد مر ایدر نبرد * شیطانک نفسندن اول کسه که اول
لا حول یدی یعنی شیطان سیرت اولان کسه نک اغزنندن ظهور ایلدن توحید و تسبیحه اعتماد ایلوب انک سوزن قبول
ایلدی اول خر کی باشی اوزره کور چنکه یعنی صوفینک اول لا حول خورده مر کی کبی یوله عزیمت ایلد کده باشی
اوزره نیجه افتان و خیزان اولدیه شیطان سیرت اولان آدم دن دخی حیلله آمیز اولان سوزی قبول ایلدن نفس
و شیطانک جنگ ایلک و قنده باشی اوزره دوشمکه مقرر اولور (مثنوی) هر که در دنیا خورد تبلیس دیو * وز عدو دوست و
نعمت و ربو * هر کیمکه دنیاده ایلک تبلیسی بیه دوست و اولان عدو دن تعظیم و حیلله قبول ایلد (مثنوی) دره
اسلام بر پول صراط * در سر اید همچوان خراز خطاط * اسلام یولنده و صراط کوپروسی اوزره اول خر کی ضعف
و سر اسیمه لکدن دپه سی اوزره کور (مثنوی) عشوهای یارب دمنیوش هین * دام بین ایمن مر و تو بر زمین * آگاه اول
یرامن یارک مکر اوزره عشو لری استماع ایلد بر اوزره ایمن بور و مه طوزاق کور یعنی بر و زنده زیاده بصیرت و احتیاط
اوزره اول زبرا که نفس و شیطانک و انسان شکنده اولان حیوانک حیلله و خدعه سی و دام مکر و غدیری قتی چوقدر
تاسنی دامه دوشمکه لر (مثنوی) صد هزار ایلک لا حول آریب * ادما ایلک رادر مار بین * یوزیک لا حول کتور بیجی
ایلک کورای آدم ایلکسی مارا چنکه کور مشهور حکایتد که چنک در بانی مار ایدی و لکن اول زمانده قتی خوب
صورت و ملیح الشکل ایدی شیطان کندی صورتیله جسته داخل و حضرت آدمه مقارن اوله میوب اولاماره اشتاق
ایدوب انک وجود نه حلول ایلدی بعده انک شکنده جسته داخل اولدی حضرت آدمه مقارنت قبول ایلک کل کندمه
تخریص و ترغیب ایلدی حضرت آدم انک شیطان اید و کنی یله میوب اکل کندمه میل قیلدی پس آخر الامر حق
تعالی اول ماری بوشکل قبیحه صبح ایلدی کذلک نیجه مار سیرت و شیطان طبیعت یار لر واردر که صورناطیف و ملیح
بر انستدر لکن باطن اول مار و شیطاندر پس ای آدم اوغلی ایلکسی اول مار سیرت اولان انسانده کور (مثنوی)
دم دهد کوی ترا ای جان دوست * تا چوقصابی کشد از دوست بوست * سکا ای جان وای دوست دیوم و بر تابر
قصاب کی دوستدن بوستی چکه یعنی بر شیطان سیرت انسان سکا خوش آینه سوز سولسی قصاب قیون نه نفع
ایلکسی و آباغنه باش قومه سی کیدر انک مادی قورندن بوستی چیه عاره قدر کذلک بو شیطان سیرت دخی دوستی
اضلال ایلوب دین و دنیاده بنام و مخدول قلمقدر (مثنوی) دم دهد تا دوست بیرون کشد * وای او کز دشمنان
افزون چنکه سکادم و بر تاسنک بوشتی طشره چکه * وای اول کسبه که دشمنان دن افزون داده او ذوق ایدد چک
کسه بر آخر کیمه کمالیه دوستی اظهار ایدوب کابر لطیف کیدر و تفریح طبعه و قوت بدنه سبیدر و باوقی مدح
ایلد رکدن با خصوصکه قرقند نصره عدس مقداری که حکایت دخی تجویزی واردر دیو سولیه رکدن آتی پالک
اهل کیف ایلد بعده شیطان بر کسه بی آزدربوب دوستی آدن کسب کی کبی اول صورتادوست و باطنادشمن اولان
دخی آدن دوستی قطع ایلر و اول بیچاره مدت عمر نده اسیر کیف اولوب مشرب انسانیتدن چیه قوب نه مرده نه زنده
بر عجب دام بلایه گرفتار اولور پس انستاده اکر بغایت دوستک ایدد ده انک الدن افزون یکدن حذر ایلد تا کم مسوم

معنوی اولیه سن (مثنوی) سر نه بر پای توقصاب وار * دم دهد تا خونت بر دزار زار * اول شیطان سیرت اولان
انسان سنک آباغنه تلق و بیا بولمق ایدوب باش قور قصاب کی سکادم و بر و مغرور برق مر ته سینه ایر کور و نا کم
زار زار عاقبه الامر سنک فاذکی دوک (مثنوی) همی و شیری صید خود را خویش کن * ترک عشوه اجنبی و خویش کن
برار ملان کبی کندی شکار فی کندک ایلد اجنبی و خصمک عشوه و خوش آمدنی ترک ایلد (مثنوی) همی و خادم دان
مراعات خسان * بی کسی بهتر عشوه نا کسان * ادانی و خسارک مرعاتی خادمک مرعاتی کبی بیل نا کسارک
عشوه و حیلله سندن بی کسک یکدر زیر انزلک خوش آمدی و ریشخندنده قائده اولد یغندن ماعدانیه مضرت
و خسارت مقرر اولور (مثنوی) در زمین مردمان خانه مکن * کار خود کن کار بیگانه مکن * مر دملر لر تده خانه
ایلد زیر اغیری کسه لر لر تده خانه و مکان اتخاذا یلک بیو فالقاری حبیبیه سنی اندن اخراج ایلوب الم واضطر ایدد
قالور سن بوده جائز در زمین مردماندن مراد بودیا اوله یعنی بودیاده خانه و مکان اتخاذا ایدوب بونک اهلله معاشرت
و مصاحبت قیلد کندی ایشک ایلد بیگانه نک ایشن ایلد پس بیگانه دن مراد کیم اید بکن بیان سوز لر (مثنوی) تا تو تن را
چرب و شیرین می دهی * جوهر خود را بنی فریبی * تا که سن تکه چرب و شیرین و بره سن کندی جوهر یکی فریه
کو و مر سن یعنی روحی قوی و عظیم و نورانی بولمز سن (مثنوی) کریمان مشن تن را چاشود * روزی دن کنده
پیدا شود * اگر ته مشنک ایچنده بر اوله و بر کسه آتی سنک و عنبر لر ایچره پرورش قیلد اولک کوفی انک مردار
رایحه سی پیدا اولور (مثنوی) سنک رابر تن من بر دل ببال * سنک چه بود نام بالذوالجلال * مشکی تن اوزره اورمه
کوکل اوزره سور یعنی لطیف رایحه لر جسدک معطر قیلد بلکه قلبی معطر و عسلک ایلد مشنک ندر ذوالجلال اولان
الایک نام پاکیدر که قلب و روح الله تعالی سنک نام شریفه یله و ذکرا طیفیه عسلک و معطر اولور (مثنوی) آن منافق سنک
بر تن می نهی * روح رادر قهر کفن می نهی * اول منافق سنک تنی اوزره قور مابعدنده اولان بیت بونده اولان ابهای
تفسیر ایلر روحی کلغنک قهر نه قور (مثنوی) بر زبان نام حق و در جان او * کند ها ز فکر بی ایمان او * اول منافق زبانی
اوزره نام حق واردر و انک جانی اوزره اولان منافقک ایمان سر فکرنک قبیح رایحه لر واردر پس نام الهی و ذکرا بایک
مشنک در و ندر منافق آتی جسم اوزره قویوب لسانده اظهار و جاری ایلر لکن جانی اوزره قهر و معصیت رایحه لر ندر
خیث و قبیح رایحه لر واردر (مثنوی) ذکر با و همچو سبزه کلغنت * بر سر میرز کست و سوسنست * اول منافق
ذکر الله کلغنت سبزه سی کیدر مثلاً آنجانه او ستند کل و سوسن کیدر یعنی منافق کلغن و آنجانه کیدر نام الهی
سبزه و کل و سوسن کیدر چونک انک وجود تده بته کلغند و مزبله ده بتن کل و سوسن کبی اولور (مثنوی) آن نبات
الحقایق عاریست * جای آن کل مجلسست و عشرتست * اول نبات اندر بی شک عاریدر اول کل پری مجلسدر
و عشرتدر کذلک نام الهی منافقک دهانده عارضی و عاریتدر آتک محلی اصل خالص و مخلص اولان کسه لر مجلس قلمی
و روضه درویندر (مثنوی) طبیات آید بسوی طیبین * لایقین انجیثاتست هین * زیر طبیات طیبین جانبته کور
(و الطبیات للطیبین و الطیبون للطبیات) غوامی اوزره بالذو طیب اولنلر دخی طبیات و طاهرات اولان اشیا بی
بولور خبیثین ایچون خبیثات واردر آگاه اول کما قال الله تعالی (انجیثات الخبیثین و الخبیثون للخبیثات) پس هر خبیث
اولان کسه لر جسد لری و فعل و عمل لری دخی کند یله مناسب اولور و خوی و خصلت لری دخی نفس خبیثات مقررینه
کوره ظهور قیلور (مثنوی) کین مدار آنها که از کین کر همد * کورشان پیلوی کین دارن نهند * کین طومعه اول کسه لر
که کیندن کراهر لر دخی حق و اولنلره و بر مومنه کین طو تانلره سن کین طومعه زیر انزلک قبری کیندر لر قبرینک هتیه
قورلر و حقه و دوحسود اولان طاقیه کین طومعه کین کراه اولان کسه بی الحاق قیلور لر زیرا جنسیت علت انضمام
اولور و کینه صاحبی کیندار لر منزله سنه دخول قیلور (مثنوی) اصل کینه دوزخست و کین تو * جزو آن کست
خیم دین تو * و کینه نک اصلی دوزخدر و سنک کینک اول کلک جزویدر سنک دینک دشمنیدر یعنی انسانده اولان
کین صفتی جهنمدن بر جزو در سنک دین و ایمانکک عدوسیدر و عاقبت الامر (کل شیء يرجع الی اصله) غوا سنجده اول
صفت سنی کندی اصل اولان دوزخ جانبته چکمک مقرر اولور (مثنوی) چون تو جزو دوزخی پس هوشدار * جزو سوزی
کل خود کیدر قرار * چونکم سن دوزخک جزو سن پس هوش طوط جزو کینک کالی جابنده قراطو تر پس اول
کین صفتی سنی ای کیندار عاقبت جهنمه آتر (مثنوی) و رو جزو جنتی ای نامدار * عیش فو باشد ز جنت بایدار * و کرسن
جنتک جزو ای ایلک ای نامدار یعنی کیندار اولوب نیک کردار و صلاح شعار اولور سنک عیشک جنت دن بایدار
اولور (مثنوی) تلخ باطنان یقین ملحق شود * کی دم باطل قرین حق شود * اجی یقین بودر که آجیلره ملحق اولور یعنی
خیث و بد خو اولان تلخ بیه کندی جنسی اولان خیث و تلخ بیه ملحق اولوب دارا خلیت اولان جهنمه دخول

فیروز بن باطل - روز و پنج عمل اهل حق فرین اولور زیر احواله باطل ضد را یکی ضد بر جمع اولسی قابل دکلر
ولهذا قال الله تعالى (وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا) (منوی) ای برادر تو همان اندیشه باقی
و استخوان و ریشه ای برادر من همان اندیشه سن سنک باقی اولان شینک استخوان و ریشه در یعنی ای انسان سن
همان محل اندیشه اولان نفس ناطقه سن دیکدر پس ذکر حال و اراده محل قبیلندن اولور ذکر مسبب اراده سبب
دینسه و دخی ذکر ملزوم و اراده لازم قبیلندن در دینسه ده جائز در زیرا اصل انسان همان حیوان ناطقه در پس
همان سن اندیشه سن دیو تعبیر یور دقلندن نکه بود که اندیشه اثر نفس ناطقه و صورت قوه مدر که در پس حقیقت
انسانیه نکل اولکنک و کم لکنک بیلغی صورت عقلیه سنندن و اثر نفسیه سنندن معلوم اولور اگر اندیشه اولیدی
حقیقت انسانک مرتبه و مقداری معلوم اولور دی انکیون یورور (منوی) کرکست اندیشه تو کاشی و ورو بخاری
تو همه کاشی اگر کل ایسه اندیشه لظفر ایله کور کاشن سن و اگر اندیشه لظفر ایله خار دل آزار ایسه سن کلخته منسوب
اوطون سنکه فکر المره فیه دی بشدر مراد بود که بالذکر و لطیف نیت اولان کسه نکل مکانی دخی کلشن جنت
اولور و بد نیت و قبیح فکرت اولان کسه نکل مقری کلشن سقر اولور (منوی) کرکلابی بر سر جیت زتند و ورو چون
بولی بر وقت افکند اگر کلاب ایسنک سنی جیبک باشی اوزره اورور و اگر سن بول کبی ایسنک سنی طشره بر اعورر یعنی
اگر لطیف انحصال و جیل الفعال کلاب رایحه طیبیه صاحبی ایسنک سنی مقبول ایدر و اگر بول کبی خبیث و نابالک
ایسنک سنی منع خباثه آترل (منوی) طبلهادر پیش عطاران بین جنس و با جفس خود کرده قرین مثلا
عطار لک اوکنده طبله لری کور عطار لر جنسی کندی جنسه قرین و قرب ایلش (منوی) جنس با جنسها آمیخته
زین مجانس زینی انکیخته جنس لری جنس لره قرشدر مش و بختانیدن برزیت پیدا ایلش یعنی بر شینی بر شینه
جنس ایلک جهنندن برزیت اظهار ایلش (منوی) کردر آمیز عدس باشکرس بر کرکندیک از یکدیگرش
اگر عدس عطار لک شکر نه قرشه عطار بر براتی او بر آخرندن اورندیلر و تمیز ایلر (منوی) طبله باشکست
و جانها و بختند نکل و بد در همدگر آمیختند طبله لر صندی و جانلر دو کلدیلر یعنی ارواح طبله لری صنوب مرتبه
ارواحندن جانلر بو عالم اشباحه دو کلدیلر و بر امرن بو عالمه بری بر نه قرشدریلر (منوی) حق فرستاد انبیاء و اورو
تا کریدان دانهار بر طبق اندنصکره حق تعالی ورقله انبیاء کونوردی و ورقدن مراد کتب الهیدر تا کم بوانسان
دانه لرین طبق عالم اوزره اورندیلدی مؤمنی کافردن و موافقی منافقندن تمیز ایلدی (منوی) پیش ازین ما امت
واحدیم کس ندانستی که ما نیک و بدیم بوندن اول بر امت واحد ایدل یعنی بر طاقه ایدل کسه بیلر دیکه بر اویز
و با خود بر امرن (منوی) قلب و تنک و در جهان بودی روان چون همه شب بود ما چون شب روان جهانده قلب
و نور روان ایدی روز و شب نه در خاص برابر ایدی چونکیم دو کای کبجه کبی ایدی و بر کبجه کید بی کسه لکبی ایدل (منوی)
تا بر آمد آفتاب انبیاء گفت ای غش دور شو صافی بیا تا کم انبیای عظامک وجودی آفتابی ظهوره کادی و طلوع
قیلدی آفتاب وجودی با خلقی تمیز ایدوب غش مرتبه سنده اولنره ای غش سن دور اول و صافی مرتبه سنده اولنره
ای صافی ایلر و کل دیدی (منوی) چشم داند فرق کردن رنگ را چشم داند لعل را و سنک را رنگی فرق و تمیز ایلکی
چشم یلور اعلی و سنکی چشم یلور چشمندن مراد انبیاء عظام و اولنره وارث اولان اولیای کرامدر که بونلر انسان
العین منزله سنده در پس هر کسک رنگ باطنی فرق ایلکی انبیاء و اولیا یلور و اوی کتودن بونلر تمیز قیلور (منوی)
چشم داند کوه و خاشاک را چشم رازان می خلد خاشاکها کوه و خاشاک چشم یلور چشمه خاشاک را اول
سیدن با تاری یعنی انبیاء عظام و اولیای کرام که چشم منزله سنده در کوه و خاشاک یلور کوه مرتبه سنده اولنره رعایت
قیلد لری و خاشاک مرتبه سنده اولان کفره و غیره به فقیر و امانت ایلد کوری اجلندن بونلره اسکثر خس و خاشاک
منزله سنده اولان کفره و غیره اذ اوجه ایدر لر و خس و خاشاک کوزه با قوب ریخته قیلدی بی کبی بونلر دخی اول صاحب
معاد لری و تمیز قیلور (منوی) دخی روزندان فلا بکان عاشق روزندان زدهای کان بوقلاب چکر روزلک
دشمنلر و اول کانت التور لری روزلک عاشق لری و فلا بکاندن مراد منی و اهل نقای اولان من و ورلدر که روز لکی منور عالم
اولان مرشد لک دشمنلر و امام معدن زر کبی خالص و مخلص اولنلر آنلری دوست طور لر روزدن مراد روز قیامت
اولسه دخی جائزدر (منوی) زانکه روزست آینه تهریف او نایبند اشرفی تهریف او زیرا که اول قلاب چکر لک
تهریفنک آینه منی روزدر و اشرفی زر کانه راجع اواسه دخی جائزدر یعنی زیرا که اول زر کان کبی اولان کان خالص
آینه تهریفی روزدر تا کم اشرفی اولان کسه اول روزلک تهریفی کوره یعنی اشرفه منسوب اولان اول روز مشابه سنده
اولان مرشد لک تهریف و تکریم ایلستی مشاهده قیل (منوی) حق قیامت را قب زان روز کرد روز بناید بحال سرخ

وزرد حق تعالی حضرت لری قیامته اول سیدن روز لقب ایلدی و یوم قیامت دیو مولدی زیر اوزر منخ وزرد بحالی
کوستر کذلک یوم قیامت دخی هر کسک امر رانی (یوم تبی السرار) خواستجه ظهوره کتور و بر تمیز ایلر (منوی)
پس حقیقت روز سر اولیاست روز پیش ما هشان چون سایه است پس حقیقتده روز اولیایک سریدر که انلرک ضمیر
منیر لک روشن لکیله نکل و بد فرق اولنور روز انلرک ماهی قنده سایه لر کیدر یعنی بوظاهره اولان روز انلرک ماه
باطنه نسبت کولکه (منوی) عکس راز مر دخی داند روز عکس سننریش شام چشم دور
روزی مر دحق راز نکل عکسی و پرتوی یلکر یعنی یور و روشن مر د کاملک باطننده اولان راز نکل عکس و اثریدر
اول مر دحق سننر لکنک عکسی چشم دور اولان یعنی کوز اور تیجی اولان شیدر ته کم بونک حقیقتی بویندن دخی
معلوم اولور (منوی) زان سبب فرمود بر زبان والضحی والضحی نور ضمیر مصطفی حق تعالی حضرت لری و سیدن
قرآن عظیمه والضحی یوردی حقیقتده والضحی حضرت مصطفایک علیه السلام روشن ضمیر نکل نوریدر ته کم حق
تعالی یورر (والضحی واللیل اذامی) ای اقصم وقت ارتفاع الشمس و تخصیصه لان النهار بقوی فیه یعنی ضعی
حقیقون که وقت ارتفاع شمدر وضعی به قسمک تخصیصی اول وقتده تهرار قوی اولد یغندن اوریدر و لیل
حقیقونکه اهلی ساکن اولوب اولیلک ظلالی را کد اوله پیجی البحر سجود بر لقی امواجی ساکن اولسه (ماودعک
ریک و ما قلی) جواب قسمدر ای ما قطعک قطع المودع یعنی سنی ربک ترک ایلدی یا محمد و ما قلی دخی سیکافضده ایلدی
مفعولی محذوفدر رعایه للفاصله تقدیری و ما قلیک دیکدر بو تفسیر ظاهر در اما عند التحقيق قدیمک حاده قسمی
غیر جائزدر پس مضاف مقدار اوله تقدیر کلام و رب الضحی دیکدر و یا خود ضعی دن مراد نور باطن مصطفی و لیلندن
مراد جسد ظاهر محمد محبتی اوله تقدیر کلام انوار باطنه مصطفی حقیقون و جسد سائره محمد محبتی حقیقون که قوای
جسدانیسی ساکن و را کد اولوب مرتبه اطمینانه بشدر پس حضرت خداوند کار و بخنده ارباب ظاهر لک کلامن
اصحاب تحقیقک مرانته فوقی یور و بر دیر لک جناب پرورد کار لک نورنره و شب تاره قسمی وارد علی قصد المباهغه
تغفیر الشان رسول الله کان جناب خدا یورور لک ای بنم جیم بنم ضحیه قسم سنک نوریا کهک مشایقی و لیله قسم تن
تابنا کهک مائلتی اولد یغندن اوریدر یوخسه قالی اولان اشیا نکل بنم یا ندهنده مقیم به اولغه ایماقی و ارد زامدی
سنک نور که من وجه مشابه اولنه بویه قسم اید بیجک نور که تعظیم و ذاکه تکریم نه مرتبه اید بیجک خلق بوندن منیفهم اوله
(منوی) قول دیکر کین خیار اخواست دوست هم برای آنکه این هم عکس اوست قول دیکر که دوست بو ضعی بی
دیلدی یعنی اهل تفسیر لک دید کاری قول که حق تعالی بوضوری اولان ضعی بی دیلدی و بوسکه قسم ایلدی
هم انکیچوندر که بو ضعی صوری هم انک عکسیدر یعنی حضرت مصطفایک ضمیرنده اولان نور اهلینک پرتویدر
(منوی) ورنه برقانی قسم گفتن خطاست خود فناچه لایق گفت خداست یوخسه قالی اوزره باقیلک قسم
دیمی خطاد را ما کندی نور نکل عکس و اثری اولدی بی اعتبارله قسم ایلک روادرفنا خود خدای تعالی نکل کلامنه
و قسم ایلستنه نه لایقدر (منوی) از خلیلی لا احب الا کلین پس فنا چون خواستورب العالمین بر خلیلدن
لا احب الا کلین یعنی حضرت ابراهیم بن اقل و زائل اولنری سومرم دیمک صادر اولدی پس عالم لک ربی و مالکی
قنای نیجه استدی واکانه و جهله تعظیم لیدوب قسم ایلدی (منوی) لا احب الا کلین گفت آن خلیل کی فنا خواهد
ازین رب جلیل اول خلیل (لا احب الا کلین) دیدی و زائل و قالی اولنره محبت و تعظیم ایلدی رب جلیل بو قسمدن
چقن فنا مراد ایلر یعنی حضرت حق تبارک و تعالی بوفای اولان شینلره قسم ایلستی یا کنید سنک صفات علیه سبه مظهر
اولدی بی ملاسه سبله و یا خود من وجه آکامشاهی اولدی بی مناسبتله در و الا جلیل و عظیم اولان پادشاه مجر دقانی
اولان شینته قسم قیلستی برنده اولنر (منوی) باز و الیلست ستاری او و ان تن خاکی زینکاری او کبر و اللیل انک
ستار لکیدر و اول حضرتک خاکی اولان تن زینکاری سیدر یعنی کبر و الضحی دیو قسم ایلد کد نصکره و اللیل
دیو قسم ایلستی اول حضرتک خا کیده ستار لکی مراد اولور و اول ستار اولان ایلندن مراد اول حضرتک نکل منسوب
اولان خا که منسوب اولان بدن شریفدر که فی المثل ایلله شایم در اول جهندن که باطننک نورانیستی ستاریدی و روح
پرانواری اور تمیزدر (منوی) آفتابش چون بر آمد زین فلک یاشب تن گفت هین ماودعک اول رسولک آفتابی
چونکه فلکدن بوقری کلدی آنک آفتابی تی شبنما شدی آگاه اول خداسنی ترک ایلدی یعنی پیغمبر لک علیه السلام
وجود شریفنه که مررب اولان آفتاب حقیق چونکم فلک الهی بدن بوقاری کلدی بیغنی طلوع و ظهور قیلدی پس
سنت سنیه الهیه و عادت ربانیه بونک اوزریندر که (ان کانت الشمس طالعاً فالنهار یکون موجوداً و اللیل غائباً متروکاً)
پس اوبه اولسه دیده اغیار اول حضرتک شب تنی من وجه شمس حقیقندن مبعود و متروک کور و رب (ان محمد اودعه

بعض نسخه ده علم آن بازست که و از شد که ریخت و افغ و بلش یعنی اول علم یازده بزرگ شاهان فاجدی دین اول و
مثنوی تا که تمامی بر دلاور دید آن باز خوش خوش زاد را تا که کبیر فرزند لری ایچون بر تاج پشوره اول خوش
زاد اولان خوش طوغانی کوردی یعنی کویلو فارسی اول اصلی لطیف اولان و یا خود غناسی خوش اولان خوش
طوغانه نظری کوردی (مثنوی) یا یکش بست و برش کوتاه کرد * ناخنش برید و قوتش گاه کرد * طوغانی طوندی آنک
آیاغنی بغلدی و برنی قصه ایلدی آنک طوغانی کسندی و آنک آرنغنی صمان ایلدی (مثنوی) گفت نا اهلان نکردند
بساز * بر فرزند و از حد و ناخن شد و راز * اول کبیر طوغانه خطاب ایدوب ایتدی نا اهلر سنی ساز ایلد یلر یعنی
سنی دوزمکه زینت قیلد یلر قتادک حددن زیاده اولدی و طوغانک اوزون اولدی (مثنوی) دست هر نا اهل بیمار
کند * سوی مادر آنکه تجارت کند * هر نا اهلک الی سنی بیمار و خراب ایدر مادر جائینه کل که سکا بیمار ایدر پس قصه دن
حصه به اشارت ایدوب بیورور (مثنوی) مهر جاهل را چنین دان ای رفیق * زانکه دائم کز روست اودر طریق *
ای رفیق جاهلک محبتی بویه ییل زرا دایم جاهل طریقده اگری یور یجیدر یعنی جاهل اگر سکا همه ملک بکوستره
عاقبت جاهل لکندن سکا زخم اودر یعنی سکا نفع قصد ایلر کن کلی ضرر ایشدر (مثنوی) روزنه در جست وجو
بکاه شد * سوی آن کبیر و آن خرگاه شد * فرار ایدن بازک طلبنده شاهک کوفی بیکاه اولدی یعنی پادشاه آتی وافر طلب
ایدوب احتشام ایشدی بالضروری اول کبیرک و آنک خرگاهی جائینه کتدی (مثنوی) دیدنا که باز رادرد و کرد *
شهر بویکر بست زار و نوچه کرد * پادشاه ناگاه کندیب شدن فرار ایدن بازی دود و کرد ایچنده کوردی شاه آنک
اوزرینه وافر اغلدی و نوچه ایلدی (مثنوی) گفت هر چند این جزای کار نیست * که نباشی درو قای مادرست *
پادشاه بازه ایتدی هر قدر رایسه بوحالت سنک کار کل جزاسیدر زیر ابرم و فامزده ثابت و درست اولمز سن (مثنوی)
چون کنی از خلد در دوزخ قرار * غافل از لایستوی اصحاب نار * دوره حشرده بو آینه تلج سیورور که (ولا تکونوا
کالدین) جناب عزت سیورور که ای مؤمنلر سز اولمک شول کسه لر کی (نسوا الله) اللهک امرنی و عهدنی اونو قیلر
(فانسیهم انفسهم) ای بخلعلهم ناسین لها حتی لم یسعوامای شفعما ولم یفعلوا ما یخلصها یعنی حق تعالی بونلره نفسلری
اونو تدردی حتی نفسلرینه نافع اولانی اجتماع تجیدلر و دخی نفسلرینه خالص اولان عمل ایشلمد یلر اولمک هم القاسقون
ای الکاملون فی القس (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) یعنی شول کسه لر که تکمیل نفوس ایدوب معارف
و علوم ایلد جنه استحقاق و تحصیل ایدر لر ابر و کدر شول کسلر که عصیان و خطایه ناره مستحق اولر (اصحاب
الجنة هم القارئون) همان اصحاب جنتدر نعیم مقیم ولادت عظیمه فائز و حائر اولنلر معنی بیت چون کنی از خلد در
دوزخ قرار بازه خطابدر و بازدن مراد طریق اولیاده فیچه ذوق و شوق و مرته تحصیل ایلد کد نصکره هوای نفسانیه
و وسوس شیطانیه میبیلد مقتضای تنه مشتعل و نهمک اولان سالکدر پس حضرت خداوند کار بونلری اول
شهبازه تشبیه ایدر که پادشاهک باز سونده ساکن اوله بعده اول دولتک قدرین بیلیوب اول شاه عالمقدر که
خدمتندن فرار ایدوب خانه دپاده پیرزن نفس مکاره کرفتار اوله پس سیورور که ای باز طریق بیت چون خلد دن
فرار ایدوب دوزخده قرار یلر سن مکر غافل سن (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) آیتندن امدی کمال مرته بعد
الانقیاد ار تداددن و بعد الحور کوردن امتداد لازمه مرته کم حضرت علیه السلام استعاذه ایدر ربیکه (اللهم انی اعوذ
بک من الحور بعد الکور) وجه آخر و بوحملده بازدن مراد شول عالم کار ساز اولتی دخی و جهدر که منبع راز اولان شاه
ممتازدن فرار و خانه دنیا به کذار ایلد کده پیرزن نفس و هوا به کفتار اولوب پس نفس بد کردار آنک بر و بال باد کارین
قطع ایدوب مقصود الجناح و مخصوص الجناح اولد قد نصکره و شاه عالی جناب اکاعتاب امیر خطاب قیلد قد نصکره
مع الایتمال و الضراعه و اتوبه و الانابه اعتمادا علی العنايه الالهیه و رجاء من الرحمة السابقة الازلیه دعا و زاری ایدوب
دیر که (مثنوی) این سزای آنکه از شاه خیر * خیر بکر بر دپخانه کنده پیر * بوجفا و اهانت اول کسبه لایقدر که خیر
شاهدن فوقش پیر و آنک خانه سینه عبث بر مقرر خیره بونده بیوده معنانه اولور (مثنوی) بازی مالید بر بردست
شاه * بی زبان می گفت من کردم گناه * باز قباحتی یلوب قتادنی شاهک الی اوزره سوردی زبانش دیدی بن گناه
ایلدیم یعنی زبان حاله جرمنه معترف اولوب اعتذاری موهم تذلل و غفلت قیلدی (مثنوی) پس بخاز ارد کجا نالد لیم *
کرنو پذیری بجز نیک ای کریم * پس لیم اولان کسه قنده زاریلق و قنده ناله ایلر اگر سن ای کریم پادشاه ایودن
غیری قبول ایلز سن (مثنوی) لطف شه جان را جانیجو * کند * زانکه شه هر زشت را نیکو کند * پادشاهک
لطیف جانی جناب طلب ایدوبی ایلر یعنی عیدک جانیک گناه میل ایلسی پادشاه کر ملک لطیفی و مظهره دوزر که

قیلورا کثر بنده ناک جانتک جناب تجو اولسی لطف و مغفرت حقه اعتمادی اولدیقی واسطه ایله درین لطف حقه اعتماد ایدوب جرم و عصیان ایلمکی بو طریقه نه بی ایدوب یورورلر (منشوی) رومکن زشتی که نیکوهای ما * زشت آمدنیش آن زیبای ما * یوری زشتک و سیأت ایله که برنم حسناغز اول برنم زیبا اولان محبو بجزک حضورنده زشت و سینه کادی (منشوی) خدمت خود را سزا پنداشتی * نولوی جرم از ان افراشتی * کندی خدمت و طاعتی کی اول زیبا اولان حضرت نه لایق و سزاظن ایلدن سن جرم لواسنی اول سیدن یو جلندک (منشوی) چون نژاد کرد عادت سوز شد * زان دعا کردن دلت مغرور شد * چونکم سکاذا کرد عایه دستور اولدی یعنی حق تعالی سکاذا کرد دعا ایلمکی میسر قیلدی اول دعا ایلمکدن سنک کوکلت مغرور اولدی (منشوی) هم سخن دیدی تو خود را با خدا ای بسا کس زین مکان افتد جدا * پس کند یکی حضرت خدا ایله هم سخن و صاحب کوردلای حق کسی که او بو گونه کاندن خدای تعالی دن جدا دوشر (منشوی) که چه شه یا تو نشیند بر زمین * خویشن بشناس نیکو تر نشین * اگر چه پادشاه سنکله زمینده اوزه کر مندن سنکله مصاحبت نهزل ایده کند یکی اگله و ایلورک اوزورم ادا اولدر که اگر پادشاه حقیقت ای بنده سنکله مری به که کال کر مندن تنزل قیلسه و تقرب ایلسه کندی حد و طور کی یل و بغایت ادب اوزره اوتورنا اول حضرتک سکا تنبری کندی استعدا کدن بیایه سن بلکه انک لطف و کر مندن یلوب کستاخانه وضع قیلیه سن (منشوی) باز گفت ای شه پشیمان می شوم * توبه کردم نو مسلمان می شوم * باز پادشاه ایتدی ای پادشاه فعل قبیحه درن پشیمان اولورم توبه ایلمد یکی مسلمان اولورم یعنی اشد یکم فعلدن رجوع ایلمد اگر کافر اولدسه ده تکرار اسلامه داخل اولورم دیدی (منشوی) آنکه تو مستکن کنی و شیر کیر * کز زشتی کر و عذرش پذیر * او کسه که سن آتی مست و شیر کیر ایلسن اول کسه مستلکندن اکر کی کدرسه انک عذر فی قبول ایله (منشوی) که چه ناخن رفت چون باشی مرا * برکنم من پرچم خورشید را * اگر چه ناخنم کندیسه چونکم بنم ایچون اوله سن و بکا التفات قیله سن بن خورشیدک پرچنی قو پریم یعنی بر من تسبیح قوت و قدرته واصل اولورم که خورشیدک شعاعنی قرصندن آرمغه قادر اولورم پرچم دبه ده اولان صاحبه دیر بونده خورشیدک شعاعندن عبارت اولور و آنک پرچنی قو پریمنی کمال مرتبه تصرف و قدرتدن نکات اولور (منشوی) و پرچه بر من رفت چون بنوازم * خرچ بازی کم کند در بازیم * و که چه قنادم کندی چونکم بی او خشیه سن خرچ بنم حرکت قنده لعبنی ناقص ایله یعنی بنم کامل اولان کارمه نسبت آنک کاری ناقص اولور بو معنی که فتح کاف عربیله اولدیقی اوزره در ضم کاف فارسیله اولسه دخی جا نژد بو تقدیر اوزره معنی خرچ بنم لعب و حرکت قنده کندی لعب و حرکتی که وضایع ایلر بوله بر لعب و حرکت مالک اولورم دیک اولور (منشوی) کر کر بخشیم که ابر کسم * کرده کی کاسکی علما بشتکم * اگر بکا کر بغشلیه سن طایغی قو پریم اگر بکا بر قلم و بره سن علمری صرم یعنی اگر بنم میانه قوت و یررسک بر زور باز و اولورم که طاعلری برندن قو پریم و کر بنم ایله که قدرت و یررسک نیجه عسکری صرم و منزه م قیلورم دیک اولور (منشوی) آحر ازشنه کم باشد تنم * ملک غرودی ببر هم زیم * آخر بنم تنم پشه دن ناقص و ضعیف دکادر غمورده منسوب اولان ملکی قنادمه بری برنه اورم و خراب قیلورم می ادا اولدر که هر قدر ضعیف ایسم الهی چونکم بن ضعیفه قوت و قدرت و یررب مؤید و منصور ایلیه سن غمورده مثابه سنده اولان نفس و شیطانک ملکی بلکه غمور دسیرت اولان طایغی و باغیلرک ملکتنی خراب ایلمکه قادر اولورم و سنک عتیا سنکله هر قدر غالب و قاهر اولسه انک اوزرینه غلبه قیلورم (منشوی) در ضعیفی تو می ایا ییل کیر * هر یکی خصم می اچون ییل کیر * ضعیف لکده سن بی فی المثل ایا ییل قوشی طوط بنم بر خصمی ییل کبی طوط منشوی) قدر فندق افکنم فندق خریق * بندهم در فعل صد چون مخبئق * بندهم اول میشدن اولان فندق در بندهم ثانی بنهم الباء و الدال البندقی الذی یری به یعنی مدور اولوب تو فکندن آیلن فندق قدر خریق عامه ایله اولورسه برنجی و حاصه عمل ایله اولورسه یا قیچی معنایه اولور پس تقدیر کلام الهی و سیدی فرضی کمال ضعهده سن بی طیر ایا ییل کبی طوط و هر خصمی ییل کبی طوط فندق مقداری یا قیچی و یا خود برنجی فندق اکر اول خصم اوزره براغم بندهم فعلده و تأثیرده بوز مخبئق قدر عمل ایدر دیک اولور قدر حبه افکنم بندهم خریق نسجه (منشوی) که چه سنکم هست مقدار خود * لیک در هیجانه سر مانده نه خود * اگر چه بنم آندیم طاش خود مقداری ایسه ده لکن جنکده نه باش و نه تو غلغه قور خود تو غلغه به درلر می ادا ییل قوشنک قصه بنه اشارتدز یعنی ضعهده ایا ییل کبی ایسم و اعدا اوزره می ایلمد یکم سچیلدن خود مقداری سنک ایسه ده چونکم سنک ارادتکله رنجی ایلم بنم دشمن اصحاب فیل کبی قوی اولسه ده اول خود قدر سنک آنکله نه باش و نه حبه و تو غلغه سن قور بلکه آنلری باره ایدوب هلاک ایلر دیک اولور (منشوی) موسی آمد دروغا ییل عصاش * زدر بران فرعون و بر شمشیر هاش

مثلا حضرت موسی علیه السلام و غایه بر عضا اله کادی کندی بی اول فرعون و آنک شمشیر لری اوزره اوردی یعنی ذوالاوتاد اولان فرعون بوقدر عسا کر یله عنایت حقه زبون ایلدی (منشوی) هر رسولی بکنه کان در ز دست بر همه آفاق تنه ابر ز دست هر رسول بالکر که اول قبولی نه مشدر جمع آفاق اوزره کندی بی تنه اور مشدر بونک سری بود که عون الهی آنک هر برینه معاون اولندر (منشوی) نوح چون شمشیر در خواخید اوزره موج طوفان کت ازو شمشیر خو حضرت نوح علیه السلام چونکم اول خدادن قومک هلالک اولسی ایچون شمشیر یلدی طوفانک موجی حضرت خدادن شمشیر خو یلواوردی یعنی حضرت نوحه معاون اولوب آنک اعداسنی هلالک یلدی (منشوی) اجرا خود کیت ایله ازین مایه بر جرخ ویش کافش جین بویست ماقبلنه مناسبی بود چوله اولور که حضرت احمد هم حق تعالی دن نصرت و قوت طلب ایلدی حق تعالی جانندن اکادی لاری ای احمد برک جنودی کیدر یعنی بر یوزنده اولان عسکر نه شیدر فاک اوزره اولان ماهه نظر ایله وانک آلتی یار یعنی حق سبحانه و تعالی اول حضرت نه دیر که بر یوزنده اولان خلایق و عسا کر سکا مغلوب و مسخر اولق نه شیدرای بنم حبییم سکا افلاکده اولان اشیایی دخی مسخر قیلدم جیح اوزره ماهی کوراکر استر سکن آقی شق ایله که سکا بومر نه قوت و قدرت و بر مشم دیدی و فی الحقیقه اول حضرت یلک اشارتله قری دو نیم قیلدی نه کم بو آیت کریمه بومعنایه شاهد اولدی (اقتربت الساعة و انشأ القمر) بونک تفسیری جلد اولده ضیافت تاویل رکیک مکس سرخنک ماقبلنه هر و ایلندر (منشوی) تاباند سعد و نحس بی خبر دورت این دوری دوری * تا کم یخیزیر اولان سعد و نحس اعلیکه می ادمجین در یله بودور سنک دور کردی دوری دکلر اگر چه حضرت نبی علیه السلام دور کرده ظهور ایلدی لکن آنک حکم و تأثیری اول حضرتک تصرف و تأثیر نه معدوم اولدی یقندن اوزریدر اول دور دور اجدی دیلک عندا اهل الفهوم ثابت اولندر خلافا لاهل النجوم دوری قره اسناد ایلک اول زمانده صحیح اولوردی بکه قرلک اول حضرتک وجود نه حکم و تأثیری اولدی چونکم اول حضرتک حکم و تأثیری قرلک وجود نه ظاهر اولدی پس اول دور دور اجدی دیلک مناسب کادی (منشوی) دورت ابرا که موسی کلیم * ارزوی بر دین دورت مقیم * سنک دور کردی زیرا که موسی کلیم سنک بودور کدن ایمان آرزو ایلدی مقیم بونده دایم معناسنه در (منشوی) چونکه موسی روزن دور کردی * کاندرو صبح تجلی می دید * چونکه حضرت موسی سنک دور زمانک روزتقی و لطافتی کوردی که اول دورده صبح تجلی ذات و صفات ظاهر اولدی (منشوی) کت یارب آن چه دور رجعت * آن کذشت اوزر حجت انجوارو نیست * حضرت موسی ایتدی یارب اول نه عجب دور رجعت و نه غریب عصر سعادت اول دور رجعتن بکدی اول دورده رفیت و اوردی یعنی اول دور اجدی مرتبه رجعتن ایلر و کجوب کال قریت مرتبه سنه ایدر بکه آنده رفیت و مشاهده حاصل اولوب اول حضرت سنک جلال با کمال کی کوردی واکاوارت کامل اولنردخی بحسب استعدادتم بوعیان و شهود می به سنه ایدی (منشوی) غوطه ده موسی خود را در بحار * از میان دوره اجدی برار * الهی کندی موسی که بحار ایچره غوطه ویر یعنی ببحار عالمه بی طالدر و حضرت اجدل دوری میانشدن بی نظم و ره کتور پس حیات حق اول حشر و حیات بر رب بودی (منشوی) کف ای موسی بدان بوردت * راهان خلوت بدان بکشودت * که یوزان دوری درین دوری کلیم * پایکش زیر اراست این کلیم * جناب خدادیدیکه یاموسی سکا آنک فضلنی و اول درولک شرفنی یلدر سنک سبیلله اول دوری کوستردم اول خلوت اسرار و مخزن انوارک بوانی سکا آنک عزتی و رفعتنی اعلام ایلک واسطه سبیلله آچدم بوخسه سنی اول دورده کتور مکدن اوتی کوسترب آچدم زیر اسن اول دوردن دور بعد سن بودورده ای کلیم آیت چک بوا میدی قطع ایلر ابراکو کلیم دور اجدی اوزرندر یعنی اول دورده مدت مدیده و عهد و پیمان و ارازمه ده سکا اول دورده کلک میسر دکلدر یلک اولور فقال موسی علیه السلام اللهم احملنی مع امته محمد و اولادک قال علی السلام رکاب موسی حیا ما و سه ذاتسای (منشوی) من کریم مان نمیدر راه * بار بجمع در راه من کریم نمیدر مان * کوستر یرم و آتی امیدوار ایلدم تا طمع و امید اول زنده بی اغلده (منشوی) بی بی طفلی * لدمادری * تا شود بیدار و اوجوید خوری (منشوی) ملا بر مادر بر طفلک بورنی اووار تا طفل خوابدن بیدار اوله و طعام ایتیه (منشوی) کو کر سنه خفته باشد بی خبر * وان دوستان می خلد زهر هر در اول طفل که بی خبر آج اولوش اوله و اول ایکی عمی اول آکادن مودلک محبتی صبر مهر در لفته مضافر در و رانک تشدید یله عریبدر سو دمعنا سنه در فارسی اولوب در مهر تشدیدر اوراق دخی جائزدر بوقدر اوزره معنی آکادن ارل ایکیستان و لانه محبت ایلکدن صبر دکل اولور یعنی آنک کلیم کندی در لفته مضافر در و رانک ملا بر مادر بر طفلک بورنی اووار و ملا بر مادر * تا کم اومر اد طمع ایلر بینه جنابه کریمه * خدایان مالک اتم عطا و ده و بومر رالده مشفقان

بستاتده اولان لین کسیدر بچن آنک طفلی آنک بستاتده اولان لیندن غافل اولسه و خوابه اشتغال قیلسه آقی ایضا ایلر تا کم آنک لیندن غافل اولسه و طالب این اولسه مادرک بستاتده اولان لین طفله محبت جهتدن بستانه صخر و تقاضا ایلر کذلک بنم دخی عطا و فیض بنم ظهور ایلوب بدهمه واصل اولق ایچون بکاتقاضا ایلر (منشوی) کنت کنز رحمة خفیه * فایعنت امة مهدیه * بو حدیث قدسی به اشارت یوردر جناب عزت یوردر که کنت کنز الحقیقین کینه غیبده و مرثیه عماده بر کنز مخفی ایدم عبارتدر جوهر عظیمه الحدوری اولان اسماء ذاتیه دن که غیب مکون و سر مخزون و باطن کل بطوندر فاحشیت ان اعرف پس محبت ایلدم که بیلیم محبت ذاتیه سنه اشارتدر که خفاده اولان کنزک ظهور نه سبدر خلقت الخلق لاعرف پس بن خلقت خلق ایلدم بیلیم کدن اوتی غنقت الخلق اول کنز مخفی و سر غیبسنک مفصلا ظهورندن عبارتدر معنی بیت کنت کنز جناب عزت لساندن حضرت خدادند کار ترجم اولوب یوردر که بن بر کنز ایدم رحمة خفیه عین رحمت خفیه ایدم فایعنت پس بن اسماء ایلدم یعنی کوندردم امة مهدیه بر امته که هدایتلندر بویته نکتبه بودر که اول کنز محفینک ظهور نه علت مستقلا اول امت مهدیه در که امت محمد المصطفی در بعثت و ابتهعت بمعنی واحد کذا فی الصحاح بومعنا دخی جائز اولور که بویست حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم اندن اوله و لکن سابق و سابقه مناسب حق تعالی آنک اساتدن نقل قیلله اولور یعنی حق تعالی حضرتی کلیمه اول حضرتک اساتدن دیر که یاموسی حضرت احمد شول صاحب سعادتدر که دیر بن مخفی رحمت خزینه سی ایدم پس هدایت اولش امته کوندردم بوقدر اوزره ابتهعت فعل لازم اولور پس بویته بومعنا اوزره بوحیدر اشاره و اوردی (کافال علیه السلام انما انا رحمة مهداة فی امة مهدیه و قال علیه السلام کنت رحمة خفیه فایعنت الی امة مهدیه) (منشوی) هر کرمانی که می جوی بچیان * او غودت تا طمع کردی دران * هر کرمانیکه جانله ایسترسن سکا آتی اول خدا کوستردی تا که اول کرمانه طمع ایلدک پس هر شول کسه که بر مراده طالب اولور و آنک حصو لته جد و سنی قیلور آتی حق تعالی اکا کوستر مشدر تا کم آنک طالبی اولوب اول کاراندن ظهورر که (منشوی) چند بیت بکست احمد در جهان * تا که یارب کوی کشند امتان * حضرت احمد جهانده بیعت صدی و نیجه مجاهد لری ادوب بت پرستری هلالک ایلدی تا کم امتلر یاری دیجی اولدیلر و اسلامه کلوب و حدت حقه افر قیلدیلر (منشوی) کزودی کوشش احمد نوهم * می پرستیدی چوا جادات صنم * اگر اجدلک اظهار دین مبین ایچون کوشش و مجاهده سی اولیمیدی سنندخی اجساد ایلک کبی بته طهر دلک بوسنک باشک بتره مجده ایتمکدن کیچور تندی تا کم اول حضرتک امتلر اوزره اولان حقنی بیلدن وانک تشکر کنی ادا قیلدن (منشوی) کز بکوی شکر این رستن بکوی * کربت باطن همت برهندا * اگر سوبلر سنک بو خلاص و بختانک شکر فی سوبله یعنی اسکر بر موزو سوبلک لازم کاورسه اول سوزلک برینه بو بیلدن خلاص اولنک شکر فی سوبله که اول حضرت نبی باطن بتدن دخی خلاص ایلله اول حضرت چونکم سنک باشکی بیلدن فورتردی و سکا ایمان و اسلام تونی عطا قیلدی اول قوت سبیلله سن قلبکی باطن بیلندن کبر و قورتر (منشوی) سر زشکر دین ازان بر نافتی * کز پدیر میراث مفتش یافتی * دین شکرندن باشکی اول سبیلدن دوندردک که پدیر کدن آتی اوجوز و مفت میراث بوللک یعنی دین محمدیکه حد ذاتده بر نعمت عظمادرسن اول نعمت عظمایک شکر فی قیلدک انکچون معرض اولدک که آبار اجدادن آتی مفت میراث بوللک بواجلدن اول دین مبینک سنک قنده قدر و قیمتی فالمدی (منشوی) مرد میراثی چه داند قدر مال * درستی جان کند و بچان یافت زال * میراثه منسوب اولان کسه مالک قدرنی نه یلور یعنی میراث خورده اولان کسه مالک قدرنی بیلز زیرا آنک تحصیلنده زحمت و مشقت چکمدی رستم جمع مال ایچون جان چکشیدی و زال اول مالی مفت و بچان اولدی زال رستمک پدیرد یعنی رستم زور بازو ایلله نیجه زمان اموال و اوراق جمعده مجاهده و کوشش ایلوب و افرامو مال و ارازقه مالک اولدقدن صکره قیویه دوشوب قیوایچره هلالک اولدقدن صکره بابایی زال آنک میراثی مفت بولدی و بسوزان خلقده ضرب مثل اولدی بوکونه محفلدره رستم در تحصیل اموال جان باخت و زال آزار ایلکان یافت دیر رفقه سی شاهنامه ده مفصلا مستطور در (منشوی) چون بکریام بچو شد رستم * آن خروشنده بنوشد نعمتم * چونکم برنده می اغلدم بنم رستم جوشه کاور اول کربیه و خروش ایدجی بنم نعمتم بر (منشوی) کز خواهم داد خود نغایش * چویش کردم بسته دل بکشایش * اگر برنده سه مرادی ورمک ایتسه سم اکا اول مرادک طلب و آرزو سنی کوستر منم چونکه اول بنده بی بسته دل ایلیم یعنی قلبی قبض و مضایقه به براغوب مخزون قلم آنک قلبی فتح ایلرم (منشوی) رستم موقوف آن خوش کریم است * چون کربت از بحر رحمت موج خاست * بنم رستم ارل خوش و لطیف کریمه موقوفدر چونکم

بنده اغلدي رجت درياستدن موج فاقدي عبدك كرمه سي درياي رجت الهيئك توج ايلاسنه باعث اولور ته كم
 بو حكايه بومعنايي توضيح و تبیین قیلور (حلو اوردن شیخ احمد حضرت به جهت غریبان بالهام حق تعالی (مثنوی)
 بود شیخی دانا و امدار از جوامع مردی که بود آن نامدار * بر شیخ وار اندیکه دانا اول شیخ و امدار و مدیون ایدی
 جوامع دلگندن و امدار ایدی زیرا که او وجود و بخاده مشهور و نامدار ایدی (مثنوی) ده هزاران وام کردی از مهان
 خرج کردی بر فقیران جهان * مهان و اغنیان حد در زیاده بوج ایلدی ده هزاران بحد و لایعده یکدن عبارتدر
 بوجه اولقدر دیکل دکار جهانك فقیرلری اوزره خرج ایلدی (مثنوی) هم بوام او خاتقاهی ساخته * جان
 و مال و خاتقه در باخته * هم اول شیخ بوج ایلدی بر خاتقاه دوزش و جان و مال و خاتقاهی حق یولنده او شامش و فدا
 ایلش ایدی (مثنوی) وام او را حق زهر جامیکز آرد * کرد حق بهر خلیل آن ریا آرد * حق تعالی شیخک بوجنی
 در یردن اوردیدیکه (من کان لله کان الله) دینلشدر حق تعالی خلیلدن اوتری قومدن اون ایلدی یعنی شیخک
 بوجنی حق تعالی هر جانبدن ادا ایلدیکنی تعجب ایلدی زیرا جناب حق دوستی ابراهیم حضرت نلندن اوتری ریکی
 اون ایلدی بونک قصه سی بوجلده برفاج محله کور چونکم حق تعالی خلیلی ایچون قومدن اون ایلدی بر آخر
 بنده سنک دیونی عقلن ظن و قیاس ایلدی یکی بردن ادا ایلدی عجب دکلدر ته کم (ومن یتق الله یجعل له مخرجاً و رزقه
 من حیث یشاء یختص) آیت کرمه سی بومعنايه شهادت ایلر (مثنوی) گفت پیغمبر که در بازارها * دوفرشته
 میکند ایلر دعا * حضرت پیغمبر علیه السلام یوردیکه بازارده ایکی فرشته دعا ایلر دانا ایلر بونده دانا معناسنه در
 (مثنوی) کای خدا تو منفقاراده خلف * وی خدا تو عسکاراده تلف * بویه دیر لکه ای خدا سن منفق اولنله
 خف و بر یعنی انزل ایلدی بیک شینک مقبله سنده اضعاف و مضاعف عوض و بر وای خدا سن عسکاره تلف و بر یعنی
 بخیل اولنله مانی دلالت ایلر (کما قال علیه السلام ما من یوم الا ملککان یزلان و یقولان اللهم اعط کل منفق خلقاً
 اللهم اعط کل عسکراً) بوحديث شریفک شرحی جلد اولده منادی کردن دوفرشته هر روز در بازارها سر خنده
 هر روز ایلشدر (مثنوی) خاصه آن منفق که جان اتفاق کرد * خلق خود قربانی خلق کرد * خصوصاً اول منفق که
 جانی اتفاق ایدی کندینک بوعازی خلایق قربانی اولغه منسوب ایلدی (مثنوی) خلق پیش آورد اسمعیل وار *
 کار بر خلقش یار کرد کرد کار * اسمعیل پیغمبر کی بوعازی ایلر و کتوردی یعنی کند و بی تسلیم و رضامنه سته یوردی
 اگر چه اول سته بوعازی ایلر و کتوردی لیکن کار دانا خلق اوزره کار و تأثیر ایلر یعنی بچاق آنک بوعازنه کار کار ایلر
 (مثنوی) پس شهیدان زنده بر زمین و در خوش * بویزدان قالب بمنکر کبروش * پس شهیدلر بوسیدن زنده لر
 و خوشلر در سن اول مقبول اولان قالبه کافر کی نظر ایلدی (مثنوی) چون خلف دادستانان جان بقا * جان این
 از غم و رنج و شقا * چونکه حق تعالی اول شهیدلر جان بقای عوض و بر مشدر و ایلر جان بقا که رنج و شقا و غم
 ایندر یعنی حق تعالی اگر چه شهیدلر روح حیوانیسی هلاک ایلدی لکن انلر بر جان و یردیکه اول جان غم
 و رنج و المدن و شقا و ضلالتدن ایندر پس ینه حصه بیاندن قصه به رجوع ایدوب شیخک حالی تقریر یوردر
 (مثنوی) شیخ وای سالها این کار کرد * می ستدی داد هم چون پای مرد * شیخ وای نیجه ییلر بواشی ایلدی
 پای مرد کی الی و یردی یعنی اول و امه منسوب اولان شیخ احمد حضرت به نیجه زمان بولخلدن استقراض ایلوب
 و راه حقه بیل ایلک کارنی ایلدی ته کم بر قومک و کبلی و قیومی خلقدن اچمی آوب انلر خدمتیچون ادا ایلر
 پای مرد بونده بر قومک و کبلی و قیومی معناسنه اولور (مثنوی) تخمهای کاشت ناز و زاجل * نابود روز اجل میراجل
 اجل کوتاه دکن تخمرا کدی تا اجل و موت کوفی اولور بک اوله یعنی حالت نزعه عالیشان و غیر بلردن یک اوله
 (مثنوی) چونکه عمر شیخ در آخر رسید * در وجود خود نشان مرگ دید * چونکه شیخک عمری آخره ایشدی کندی
 داندن موتک نشانی کوردی (مثنوی) و امداران کرد و انبشت جمع * شیخ بر خود خوش گذران همچو شمع *
 و امدارلر آنک چوره سنده جمع اولوب او نور منار شیخ کندی اوزره شمع * کی اربی ایدی یعنی تدبیر حله فانی اولیجی
 ایدی (مثنوی) و امداران کشته نمید و ترش * درد دلها بار شد بادرش * و امدار یعنی بوج صاحبلی مالارندن
 نا امید و ترش روی اولشدری آنلر کولکلر سنک دردی جکرلرک دردی اوزره بار اولدی یعنی دردی اوزره درد زیاد
 اولدی (مثنوی) شیخ گفت این بد کما ناراکر * نیست حق را چار صد دینار زر * شیخ اول مال صاحبلی سنک
 ترش رو بلغنی کوروب کندی خمر بنده دیدی بویک آنلر نظر ایلدی حق تعالی سنک درت بوزر زردی تباری یو غیدر زور
 مطلقاً جنس ذبدر کرک مسکون اولسون کرکه غیر مسکون اولسون دینار مسکون اولان التونه دانا * استعمال
 اولور پس تقدیر معنی حق تعالی سنک التون جنسندن درت بوزر که لشم التونی بویک در دیک اولور (مثنوی)

کودکی حلوا برون بانک زده لاف حلوا بر امید دانا زده * بر طفل طشره دن حلوا دیو بانک اوردی حلوا لافنی دانک
 میدی اوزره اوردی یعنی بر او غلجق اول حینده حلوا آلان دیو چاغروب برفاج اچقه امید اوزره حلوا لافنی اوردوب
 یعنی مثلاً لذت حلوا و شیرین حلوا دیو مدح ایلدی و بویکونه لاف سوبلیدی (مثنوی) شیخ اشارت کرد خادم را بپسر *
 که برون جله حلوا را بخور * شیخ حضرت تری خادمه باشیده اشارت ایلدی بویه دیو که بوزر اول جله حلوا یی ستون ال
 (مثنوی) تا غریبان چونکه ان حلوا خورند * بیک زمانی تلخ در من تکرند * تا غریملری چونکه اول حلوا یی سیدلر
 بر زمان آجیلقله بکانتظر ایلدیلر (مثنوی) در زمان خادم برون آمدیدر * تا خردا و جله حلوا زان پسر * اول زمانده
 خادم تپو جانبنده طشره کتدی تا اول پسر دن خادم اوجله حلوا یی آله بعض نسخه ده تا خرد اوجله
 حلوا را برز واقع اولشدر معناسی تا اول جله حلوا یی التونه آله دیکل اولور (مثنوی) گفت او را کونر و حلوا بچند *
 کت کولک نیم دینار وادند) خادم حلوا فروش کولک بوطبله ایلنده اولان کونر و حلوا نیجه دیدی کولک ایلدی بایم
 التون وادند در دینار وادند وانه وار نیجه دیکل استعمال اولنور که عدد مبهمه دیر یعنی برم التونه و برفاج اچقه
 دخی زیادیه در دیکل اولور بعض نسخه ده گفت او را کین همه حلوا بچند واقع اولشدر اما اصح اولان اولکی نسخه
 اوزره ترکی لفظله واقع اولشدر کان خادمک ترکیسی اولسنی ایام ایلر (مثنوی) گفت فی از صوفیان افزون بچو * بنم
 دینار تهم دیگر مکو * خادم کولک ایلدی بوق یعنی اول بیا چو قدر صوفیلر دن زیادیه ایسته سکا برم اکتون و بریم
 غیری * بویه (مثنوی) او طبق بنه ادا اندریش شیخ * نوین اسرار سر اندیش شیخ * اول کولک طبقی شیخک اوکنده
 قودی سن سر فکر ایلدی شیخک اسرارنی کور که انک عاقبتی نه اولسه کرک و نه ظهوره کسه کرک (مثنوی) کرد اشارت
 با غریبان کین نوال * نک نبرک خوش خورید این را حلال * شیخ غریله اشارت ایلدی شومعنا یی مشر که
 بونوال اشته تبرک * خوش بیکز بونی حلال اولسون یا خود حلالدر دیکل اولور (مثنوی) چون طبق خالی شد آن
 کولک ستم * گفت دینارم بده ای با خرد * چونکه طبق حلوا دن خالی اولدی اول کولک طبقی آلدی شیخه ایلدی ای
 بر عقل بکاید باری و بر (مثنوی) شیخ گفتا ز کجا آرم درم * و امدارم می روم سوی عدم * شیخ کولک ایتدی درمی
 قندن کونر بوج طوزم عدم جانبنه کیدرم یعنی بواطر افده اولان کسه لره نیجه دینار دینم اولد بفسدن ماعدا
 حق تعالی به دخی بر جان و بر جسم و اربوب خلقی جانبنه دخی کیدرم پس سکا ملکم بوق که بهای حلوا یی اندن و بریم
 دیدی (مثنوی) کولک از غم زد طبق را بر زمین * ناله و کر به بر اورد و چنین * کولک چونکه شیخدن بوسوزی اشدی
 غمندن طبق بر اوردی ناله و کر به و چنین کتوردی (مثنوی) می کر بست از غن کولک های های * کای مر ایشکسته
 بودی هر دو پای * کولک غمندن های های ایدوب اغلدی بویه دیو که ای کاشکی بنم هر ایکی آیم صفتش اولیدی
 (مثنوی) کاشکی من کرد کلخن کشتی * بر در این خاتقه نکذشتی * کاشکی بن کلخنک چوره سته طولانیدم
 بوناقاعک قبوسی اوزره بکیمیدم پس ذم ولومه باشلوب دیدی (مثنوی) صوفیان طببله خوار لقمه جوی
 سکد لان و همیو کر به روی شوی * لقمه و طعام طلب اید بی مفت یعنی صوفیلر طببله خوار مفت خور دیکدر کلب
 کو کالور در و کدی کبی بوزلری بویچیلدر یعنی قبلری کلاب و ذاب کبی عفر و درنده و طاعمر لری صلاح و وضو ایلدی
 آراسته و مزیند (مثنوی) از غریب کولک انجا خیر و شر * کرد آمد کشت بر کولک حشر * کولک غر یو و فریادندن
 اول یرده اعل خیر و اعل شر جمع کادی و کولک اوزره حشر و جمعیت اولدی (مثنوی) پیش شیخ آمد که ای شیخ
 درشت * بویقین دانکه مر استاد کشت * کولک حلوا فروش شیخک حضوره کلوب ایلدی ای ترش روید خوش شیخ سن
 یقین بیل که بی اوستادم دبه لدی یعنی دو کله بی اوستادم اولدر رماضیه تغییر اولغسی وقوی متحقق اولسنی
 ایامندن اوزیدر (مثنوی) کر روم من پیش اودست تپی * او مر ایشکشد اجازت می دهی * اگر بن اوستادمک
 او که الی بوش کیدم او بی دبه (سن اجازت و بر ریمسن) (مثنوی) وان غریبان هم بانسکار و بخود * و بشیخ آورده کین
 بازی چه بود * و اول غریملر هم انسکار و بخود بچود زیادیه انکار معناسنه در وایکیسی بیه الفاظ مترادفه در که
 تا کید افاده اید یعنی اول مال صاحبلی زیادیه انکاره بوزلری شیخه کتوردیلر بویه دیو که بوظلم بازی نه ایدیکه بکود که
 ایلد (مثنوی) مال ما خوردی مظالم می بری * از چه بود این ظلم دیگر بر سیری * برزم مالزی سیدلر آخره مظالم
 ایلنور سن بوظلم دیگر نه سبیدن بر سر اولدی یعنی بکود که اولان ظلم نه چمتدن ارتقله بر ظلم اولدی بر سر بول
 اور تاسنه قودقاری سنسیده بر لور واده آرتقله نه بارونه نقلت ایدی دیکدن کایه اولور (مثنوی) تا نماز دیکران کولک
 کر بست * شیخ دیده بست و بروی تکر بست * اول کولک ایتدی نماز نه دیکل اغلدی شیخ چشمی بومدی و اول
 کولک نظر و التفات ایلدی (مثنوی) شیخ فارغ از جفا و از خلای * در کشیده روی چون مه در لحاف * شیخ انده

ولنگر کندی به اولان جفا و خلافتدن فارغ اولمش و ماه کبی یوزنی خان ایینه حکمش یعنی یوزنی نه روی مبارک کنی
 اورغش (منشوی) بازل خوش با اجل خوش شاد کام * فارغ از تشنگ و کفت خاص و عام * اجله خوش وازلله
 خوش شاد کام خاص و عام سوزندن و تشنگیدن فارغ یعنی بونلرک حالتدن فارغ البال اولمشدی (منشوی) انکه
 جان در روی او خندد چو قند * از ترش روی خاش چه کند * اول کسه نک که جان آنک یوزنه قند کبی کولرا کا
 خلق ترش رو بکنندن نه ضرر (منشوی) انکه جان بوسه دهد بر چشم او * کی خورد غم از فلک و زخمش او اول
 کسه نک که جان آنک کوزی اوزره بوسه ویردی یعنی جان آنک کوزی اوبه مراد جانه محبوب اولسندن کایه اولور فلکدن
 و آنک خشمندن چن غم بر یعنی غم (منشوی) در شب مهتاب مه را بر مالک * از سکان و عو عوایشان چه بال * مثلا
 آی آیدین کجه ده سال اوزره ماهه کلبدن و آنک عو و نده نه بال (منشوی) سنک وظیفه خود بجای آورد * مه وظیفه
 خود بر خ می کسترد * سنک کندینک وظیفه و عادت ی بر نه کستور رماه کندینک وظیفه سنی رخیله دوشر یعنی
 عذاری واسطه سیه زمینه انوارنی دوشردینک اولور (منشوی) کارک خود می کرد در هر کسی * آب نکذارد صفا
 بهر کسی * هر بر کسه کندینک اشچکزی ادا ایلر بر خسدن اوتری آب صفاسنی ترک ایلر (منشوی) خس خسانه
 می رود بر روی آب * آب صافی رود بی اضطراب * خار و خس آبک یوزی اوزره خسانه و خسیسانه کیدر صافی آب
 خار و خسدن اضطراب کیدر مراد صافی دل اولنر صفا و ذوق اوزره کیدر و خس کبی رذیل و دنی اولنر دنات
 و رذالت جلیله لری اوزره سیر ایلر دینک اولور (منشوی) مصطفا می شکافد نیم شب * زازی خایذ کینه بولوب
 حضرت رسول نصف لیلده مجزه ایله ماهی ایکی پاره ایلر بولوب کینه سندن هرزه چیز یعنی حجر مترو در
 بود یوبی معنی سولارتمه (اقتربت الساعة وانشق القمر) آیتنک تفسیری جلد اولده ضیافت تاویل و کیک
 مکس سر خنده مقدم بیان اولنوب تحقیق قیلنشد (منشوی) بانک سن هرگز رسد در گوش ماه * خاص ماهی
 کو بود خاص الیه کیک آوازی هرگز ماهن قولغه ابرش می علی الخصوص شول بر ماه که اول حق تعالینک خاصی
 و مقبول اوله انبیا و اولیا کبی (منشوی) می خورد شه برب جوتا سحر * در سماع از بانک جفزان بی خبر *
 مثلاً پادشاه جای کارنده صباحه دل شراب ایچر سماع و ذوقده قور بفره لک صداسندن بی خبر اولد یعنی حالده
 یعنی مجلس صفا سندن و سماع ذوق ولد سندن قور بفره لک آوازی آنک قولاغنه کیر من (منشوی) هم شدی
 توزیع کودلک داند چند * همت شیخ آن سخارا کرد بند * هم اول کودلک بر قاج داندک توزیع اولوردی یعنی شیخ
 اطرافنده اولان غریب اولر حلوا فروش اولان کودلک انچه سنی کند یلره توزیع ایدوب یا نازندن آتی اول کودلک
 اد ایدوب اول طفلک تفلتنی دفع ایلک قابل اولوردی لکن شیخ همتی آنلرک اول سخاسنی بند ایلدی تاحق
 تعالینک حکمتی و کندینک کراستی ظهوره کله (منشوی) تا کسی ندهد بکودلک هیچ چیز قوت پیران ایزین بیشست
 نیزه تار کسه کودلک که هیچ بر نه ورمیه پیرلر قوت و نصرفی بوندن دخی زیاده در که قلوبک قبض و بسطنه مالکدر در
 (منشوی) شد نماز دیگر آمد خادی * یین طبق بر کف زیش حاجی * ایکندی نمازی اولدیکه ناگاه طشره دن
 بر خادم کندی بر حاکم قشندن الی اوزره بر طبق و ارحام بونده سخی مناسنه در (منشوی) صاحب مالی و مالی
 پیش به خدیه بفرستد در روی بد خیر * بر حال مال صاحبی کسه شیخ فتنه دهده کوندردیکه شیخ حالندن
 خیر ایدی (منشوی) چار صد دینار بر گوشه طبق * نیم دیناری در کاندرورق * درت یوزدینار طبق گوشه سی
 اوزره یارم دینار دخی کاغذ ایچنده قویش (منشوی) خادم آمد شیخ را کرام کرد * وان طبق بنم ادیش شیخ فرد خادم
 کدی شیخه تعظیم ایلدی خادم اول طبق فردی نظیر اولان شیخ اوکنه قودی (منشوی) چون طبق را از عطا
 واکرد و خلق دیدند آن کرامت را از و چونک طبق شیخ مر پوشدن یوزنی آجدی یعنی پردی طبق یوزندن
 رفع ایلدی خلق شیخدن اول کرامتی کوردیلر بعضی نخنده مصرع اولده واکرد او واقع اولمشدر که معناسی
 بود چونک طبق طبق بوشی قالدردی (منشوی) آدو افغان از همه بر خاست زود * کای سر شیخان و شاهان
 این چه بود * دو کای حضورنده اولان کسه لردن فوری آه و افغان حاصل اولدی بولده دیو که ای شیخلک و شاهان
 طریقنک زجسی بونه در (منشوی) این چه مرست این * ملطایست باز ای خداوند خداوندان راز * بونه عظیم
 سر در و کبر و بونه ملطای تلقدرای راز خداوندلر نلک خداوندی (منشوی) ماندانستم مارا عفوکن * پس را کنده
 که رفت از ما سخن * بر سنک حقیقت حالکی بیلد خطا بلدلری عذایلزرا که بزدن چوق پراکنده سوز واقع
 اولدی (منشوی) ما که کورانه عصاهای زیم * لاجرم قندیلهارا بکنیم * بز که کورلر کبی عصا را اورور لاجرم
 قندیلاری صیرز یعنی بزیم حالز شول کورلر بکر که مسجد ایچره کورب علی العمیاء عصارنی اطرافه اورد قنده نجه

قندیلاری شکست ایدر لر (منشوی) ما چو کران ناشنوده بیت خطب * سرز کوبن ارقیاس خود جواب * بر صاغر لر
 کبی بر خطاب ایستخه مش ایکن کندی زعم و قیاس زدن نامعقول و هرزه جواب سو بلیجیلر (منشوی) ماز موسی بند
 نکر قیم کو * کشت از انکار خضری زرد رو * با چنان چشمیکه بالایی شفاف * نور چشمش آسمانزای شکافت *
 کرده با چشمت تعصب موسی * از حافت چشم موش آسیا * غرمان شیخ احمد خضر ویه دن ظهور کرامات علیه ده اول
 حضرت اقرار برله اعتذار قیلوب و کندیلری لوم ایتمکله بلا دتلیسه معترف اولوب دیدیلر که ای شیخ دین وای مرشد
 کزین حضرت موسادن بند طوطی و متنبه اولد فکه اول حضرت انکارندن زرد ووشر منده اولدی با خصوص
 اولیه بر کوزالیه که اول کوزهر شینک بالاسنه یوردی یعنی منته اسنه بقردی انک نور چشمی آسمانی براردی مع هدایه
 فعل خضره انکار ایلدی (افلتت نفس از کینه) دیور دیور و سوباری پس سنک کوزیکه ای موسای زمان و وارث
 پیغمبران تعصب ایلدی حقاقت و بلا هتندن دنیا دکر منک کوزی پس موشان دنیادن اولان انکار و تعصب
 محل تعجب دکلدر تعصب معناسی تشدد ایلان و محکم بغلقدر (منشوی) شیخ فرمود ان همه کفتار دقال * من بجل
 کردم نه ران حلال * شیخ یوردی اول دوکای کفتار و ذلی بن حلال ایلد * سز اول حلال اولسون * پس سالک لازم
 اولان اولدر که عوام ناسدن کندی حقد و بکونه کیمت موزیه استماع ایلر سه تحمل ایلوب انزه حلال قیلد
 (واساء تلری مقابله سنده لطف و احسانه معالیه و مکالمه ایلیه) (منشوی) سران آن بود کز حق خواستم * لاجرم غم
 راه راست * بونک سری اول ایدیکه حضرت حقندن استدم لاجرم حضرت حق بکا طوغری بولی کوستردی یعنی
 بوسرک حقیقته هدایت قیلدی (منشوی) کفتان دینارا کجه اندکست * لیک موقوف غروب و کدکست
 حضرت حق بکا الهام طریقه لیدی اول دینارا کجه اسد کدر لیکن حلوا فروش کودلک غروب و کجه سنده موقوفدر
 منشوی) تا نکرید کودلک حلوا فروش * بحر رحمت در غمی آید بچوش * تا که حلوا صایبی کودلک اغلیه رحمت
 در بایمی جوشه گلز پس قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب بیور لر (منشوی) ای برادر طفل طفل چشم تست *
 کام خود موقوف زاری دان درست * ای برادر طفل سنک چشمک طفیلدر یعنی طفلدن مراد سنک کوز کدر کندی
 مرادنی درست زاری و فغان ایلمک موقوف میل (منشوی) کهمی خواهی که ان خلعت رسد * پس بکریان
 طفل دیده بر جسد * اگر استرک کدسا اول خلعت یتیمه پس تنک اوزره کوز طفلی اغلت (ترسانیدن شخصی
 زاهدی را که کم کری تا کورتشوی) (منشوی) زاهدی را کفت باری در عمل * کم کری تا چشم را ناید حلال * بر زاهده کار
 و عملده اکیار اولان بر کسه دیدی آراغله تا چشمک خلل و ضرر نگیه (منشوی) کفت زاهد از دیر ویرون نیست حال *
 چشم یتیمه دینان جمال * زاهد اول یارنه دیدی حال ایکندن خارج دکلدر بنم کوزم اول جمال حق کوره
 و یا خود کوریمه (منشوی) کریمه نور حق راجه غمت * در وصل حق دودیده چه کست * اگر بنم کوزم نور
 حق کوره اعلمندن ضرر ایکندن آگاه غم وارد حق نه الینک وصال و مشاهده سنده ایکی کوزنه آردر یعنی انک
 وصالی اغمتله بیهرا و نورس ایکی کوزمان بولنده قی آرشیدر (منشوی) در غم و اندید حق را کور * اینچنین
 چشم شتی کور کور * و اگر حق تعالی کورمک ایسترسد یعنی میسر اولرسد اکا کیت دی یعنی اول ایکی کوز
 کسوندی بونک کبی بر چشم شتی کور و اولسون (منشوی) غم خور از دیده کان عیسی راست * چپ مر و نا بخت
 دو چشم راست * دیده دن اوتری غم بیه زیر اول عیسی سنک ایچوندر رسول طرفه کته تاسکا ایکی صاغ کوز بغشلیه
 یعنی حق بولنده کریان اولوب دیده لریکه ضرر کلمکدن غم بیه زیر که عیسی حقیقت سنکله یلدر اول ابروسنی
 احیا ایلمک * فادر در ضلالت و معصیت طرفه کته تاسکا راست کور بچی ایکی باطن کوزی بخش ایلد (منشوی)
 عیسی روح نوبانو حاضرست * نصرت ازری خواه کو خوش با سرست * سنک روح عیسی سنکله حاضر در
 هر خصوصه نصرتی اندن ایستنه اول عیسی روح خوش با سر در (منشوی) لیلک یکنارتن بر استخوان * بر دل
 عیسی منده نور زمان * و لیکن بر استخوان اولن تنک یکنارنی یعنی جنک و جودنی هر زمان من عیسانک کو کلی
 اوزره تومه یعنی روح عیسی اوزره احیا ایلمک و انک تقصیراتی حاضر ایلمک تکلیف و تحمیل ایلد (منشوی)
 شمعوان بر که ادر استان * ذکر کردیم بهر راستان * مثلا اول ایلد * کبی کداستانده راستلردن اوتری آتی
 ذکر ایلد که که عنقریب مرد و ایلدی (منشوی) زینکی تن بجو از عیسی آن * کام فرعوننی خواه از موسی آن *
 کندی عیسی کدن تنک حیاتی طلب ایلد موسی کدن فرعونه منسوب مراد ایستنه بونده عیسی و موسادن
 مراد انسانک کندی روحی و عقلی اولور یعنی روحکدن و عقلکدن تنسکه منسوب اولان مرادی ایستنه
 دین اولور (منشوی) ردل خودم نه اندیشه معاش * عیش ناید بر در کاهباش * کندی کوکل اوزره معاش

مکرمی قومه عیسای که در کاه اوزره اول یعنی سکامعاش ا کسل اولمز سن هم ان در کاه حقه ملازمت قبل
 (منشوی) بر بدن خرگاه اندر روح را با مثل کشتی و مرفوح را بوییدن فی المثل روح خرگاه کادی خرگاه قره
 اوه دیو یعنی بدن روحه نسبت خرگاه کبی قرار ایده جل مقام اولدی با فوج پیغمبر علیه السلام ایچون بر کشتی کیدر
 (منشوی) ترک چون باشد باید خرگهی خاصه چون باشد عز یزدگرهی ترک چونکم موجود اوله بر خرگاه بولور
 علی الخصوص چونکه در کاه حقه مذسوب بر عز بر اوله کابر مقرا کسل اولمز و معاش و لباس ا کاحق جانبندن
 ا کسل کلز دیک اولور (قائمی قصه زنده شدن استخوانهای عیسی علیه السلام) (منشوی) خواند عیسی نام حق
 بر استخوان و برای نفس آن جوان حضرت عیسی علیه السلام استخوان اوزره حقل اسم شریفی او قودی اول
 جوازل آتاشندن اوتری (منشوی) حکم بر دان از پی آن خام مرد صورت آن استخوان اوزره کرده حکم الهی اول
 نام و ابله مردن اوتری اول استخوان ترک صورتی زنده ایلدی (منشوی) از میان برجست یک شیر سیاه پنجه زد کرد
 نقشش را ساه) ناکاه اول اور تادن بر سیاه ارسلان صخره دی بر پنجه آوردی اول ابلهک نقشش خراب و سیاه ایلدی
 (منشوی) کاداش بر کند مغزش ریخت زود مغز جوزی کاند و مغزی بود ابلهک کله سنی قو پردی و آنک بنیسی
 قوری دو کدی بر جوزک مغزی قدر که اول ابلهده بر مغز یوق ایدی یعنی اول ابلهک باشد بر جوز زایچی قدر بنیسی
 بوغری (منشوی) کرور مغزی بدن اشک نقش خود بودی نقص الابرش اگر اول ابلهک بر مغزی او ایدی
 کاصفلی خود نقص اولمز دی الابلهک فی اوزره یعنی آنک اگر برای روح بر ایمانی اولیدی ا کادلاک اوراق نقصان
 و بر مزی مکر که نقش فی اوزره نقصان و بریدی دیک اولور (منشوی) گفت عیسی چون شتابش کوفتی گفت وان
 رو که تو را شوقی حضرت عیسی علیه السلام ارسلانه ایدی اول جوانی ایچون بجله ایله دو کدل و هلاک ایدل
 ارسلان ایدی اول جهت نکه سن اندن بر شان اولد یعنی اول زمانده که سنک حضور نده و هلاک اولان ابله کستا
 خلق ایلدی سبیلده سن بر شان خاطر اولد پس حق تعالی بی خلق ایلدی بوی هلاک ایلک ایچون پس بوی هلاک
 ایلدی بوی سنک خاطر کی بودند آسوده ایلدم دیدی (منشوی) گفت عیسی چون بخوردی خون مردی گفت در قسمت
 بودم رزق خورد عیسی علیه السلام ایدی بوی هلاک ایلد بیکل مردی فی ایچون ایچمدل ارسلان ایزی قسمتده
 یکا ایچون رزق اولدی بر اوزر قوام اولیچمه بر ذی روح اولمز و دیادن آخر نه نقل قیام دیدی (منشوی) ای بسا کس
 همچون شیرین صید خود ناخورد و رفته زجهان ای چوق که اول قفان ارسلان کبی کند سنک شکار فی
 بخش یکن چه ندن کند رینی چوق کسه کسب ایلدی اموال و ارزاقی که قادر اوله میوب دیادن آخر نه
 رحلت ایشدر (منشوی) قسمش کادی نه و حرصش چو کوه وجه فی و کرده تحصیل وجوه اول کسلنک قسمتی
 بر صحن قدر دکل و آنک حرصی کوه کیدر حق قنده یوزی بوقدر اما تحصیل وجوه ایلش و جوهدن مراد اموال
 و ارزاق اولور یعنی خلق قنده وجوه تحصیل ایلش اما حق قنده وجهی بوقدر دیک اولور پس مناجاته و عرض حاجاته
 باشلیوب سخره جهان اولنله بو کونه دعا ایلکی تعلیم یورور (منشوی) ای مبسر کرده بر مادر جهان سخره بیکار
 مارا وارهان ای جهانده بزه سخره بیکاری مبسر ایلش خدا بری اندردن کیر و قورتر سخره مفت ایلش بیکار کار سزاق
 بو معنادی جان زده دینه ای جهانده بزه مبسر اولنلری مبسر ایلش مفت ایلش و بیکار و بی نفعدن بزی کیر و قورتر
 (منشوی) طعمه بخورده بماران بوده شست انجنان بجا ما ترا که هست طعمه کورنمش و اول شست اولمش یعنی
 جهانده نیجه شی بزه ظاهر اطعام کورنمش و اول معنای بزه دام اولمشدر الهی بزه آتی انجیلن کوستر که حقیقتده اول
 و اورد و ایلد در اللهم انا الحق حق و اوزر قنا آتباعه اللهم انا الباطل باطلا و اوزر قنا اجتنابه اللهم خلصنا من الاشتغال
 بالملاهی اللهم انا حقانی الاشیاء کادی دیمک معنایه در (منشوی) گفت آن شیرای میجاش شکار بود خاص
 از برای اعتبار ارسلان ایدی ای میجاش شکار صافی اعتباردن اوتری اولدی یعنی بارور الله بو کس فی هلاک
 ایدوب عیدیکم محض خلقه عبرت السونلر ایچوندر بو خسه بکاغدا اولتی ایچون دکلردیدی (منشوی) کرمر اوزری
 بدی اندر جهان خود چه کارستی مر ابا مردکان اگر جهانده بزم رزق و نصیم اولیدی بزم خود مرده لرله نه ایشم
 و ارایدی یعنی رزق اولان مرده لرله قرمز و جهانده نصیبی اولان اولمز و مودان اولمز (منشوی) این سزای آنکه بیاید آب
 صاف و صومر در جو بزداز کراف و اوال کسه نک لایق اولور که آب صافی بولور ترکی کراف جهندن بر مغه بول
 ایلده یعنی بو کونه هلاک ایلدی اول کسه نک لایق اولور که آب صافی کبی بر مرشد کالی و مر فی فاضلی بوله و آنک قدر فی
 بیلیوب حمار کبی خبانتیلد آنک حضور فی ملون ایلده (منشوی) کر داند همت آن جوی خر و اوجای پانهد
 در جوی مر و اگر خراول ابر مغل قدر فی و قیمتی یلیدی اول حمار ابر مغه ایاق برینه باش قوردی (منشوی) او بیاید

انجنان پیغمبری میر آبی زده کانی بروری بر اول ابله تجلین پیغمبر بوله اولیه پیغمبر که زند کانیلک بلیجی آب حیانت
 امیری (منشوی) چون نمیدیش او کرامت کن ای امیراب مارا زنده کن ایچون اول پیغمبرک اوزنده اولیه بوله دو که
 اسر کندن ای آب حیانت امیری بزی زنده ایلد یعنی اول ابله بوله بر پیغمبر بوله کاد اولیه پیغمبر که آب حیانت امیری اوله
 و حقیقت زند کانیلک کنی ترینه ایدی ایچون اول حضرتک اوزنده اولیه و تضرع و نیاز قیلده بوله دیو که ای آب
 حیانت مالکی و امیری ارادت الهی و امر رباییدن بزی زنده قیل و مرده اولان روح قلجری نفس حیات بخشکله
 احیا ایلد کرک ایدیکه بولادیدی (منشوی) بین سنک نفس ترا زنده بخواد کوه و جان تست از دیر کاه آکاه
 اول سنک نفسک کبی دیری ایسته زیرا ان سنک کابلک یا کاک دیشلدر زیر اول کاب نفس چوق زماندن سنک
 جانک دشمنیدر (منشوی) خالک بر سر استخوانی را که آن مانع این سنک بود از صید جان خالک اولسون اول
 استخوانک باشی اوزره که اول استخوان جان شکار ایلکدن بو کابه مانع اوله استخواندن مراد قندر و سکدن مراد نفس
 اماره در که بو استخوان مشابه سنده اولان تن نفس اماره سکنی صید روح ایلکدن و روحک ذوقنی و حنفی اله
 کور مسکن مانع اولور (منشوی) سنک بر سخرن چون عانی و دیوچه و ارازچه بر خون عاشق کاب دکل ایسنک
 استخوان اوزره ایچون عاشق سنک سلوک کبی قان ایچمک اوزره نه سیدن عاشق سنک یعنی اگر سنک سیرت اولیدلک
 حظوظ بدیهه به عاشق اولور میدلک و دیوچه طبیعت اولیدلک دم مشابه سنده اولان حرامی اکل قیلور میدلک پس تنه
 عاشق اولمالک سنک سیرت اولما که دلالت واکل حرام قیلد دیوچه طبیعت اولدیغکه شهادت ایلدیمک اولور (منشوی)
 آن چه چشمست آنک بینایش نیست و از خاتم اجر که روایش نیست اول نه کوزدر اولک که آنک بینالغی بوقدر
 استخواندن کار سوا بیلدن غیری نسنه بوقدر یعنی کوزدر کادر اولک که آنک کورمسی اولیه و آتی استخوان
 ایلک کس کردن آنک عیبی ظهوره کوب رسوا بیلدن غیری اگاهه شی حاصل اولور کذلک انسان دکلدر اول کسه که آنک
 بصر بصیرتی اولیه و حق باطلدن فرق و تمیز قیلده اولیه کسبه امتحان اولند قنده رسوا بیلدن غیری شی بوقدر دیک
 اولور (منشوی) سهو باشد ظنهارا کاه که این چه ظنست این که کور آمد ز راه ظنره کاه که سهو و خطا اولور بونه
 ظنر بو که بولدن کور کادی ظن علمه شک مایینده بر اعتقاد در که ترکیه صنودید کاریدر بویست شول کسلره
 زهر بصدور که اندر بزم ظنر شویله و ظن غالبز بولدر در حال بو که طریق مستقیم و صراط قویبی کورمن حضرت
 سولانا اندر دظنی یله سلب ایدوب و انلرک ظن مر ته سنده اولد قنری تحقیق ایدوب یورر ظن اولدر که اکثر زمانده
 اصابت ایلر و کاه که سهو و قیلور بونه ظنر که اول اصلا صایب قیلده و طریق حق کورمیه و سهو و خطادن خالی اولیه
 پس بو کاذن دیمز ایلکه مطلقا سنک دیر لرونک صاحبنه دخی سنک تعبیر ایدر (منشوی) دیده آبردی کران نوحه
 کری مدتی بنشین و بر خود میگری دیده آده آلفظی امر حاضر در کل معنایه و حرف نداسه در درای دیده کل
 معنایه تقدیر کلام ای دیده غیر اوزره نوحه کرسن کل بر مدت او نور کدی اوزر که اغله آلفظنک معنایه مصرع
 نایه مصرع اولدی سولت معنایه یون یعنی ای دیده مر ته سنده اولان انسان غیر ایلر ایچون اغلقدن و غم بیکدن
 فارغ اولوب کندی حاکم مشغول اول و کندل ایچون ناله و کریه قیل دیمک اولور (منشوی) زار بر کران شیخ سیرت رشود
 زانکه شمع از کیه روشن ترشود زیرا کیه ایدی بولوتدن بوداق سبز تازه اولور و اشجار و ازهار لطافت و طراوت بولور
 زیرا شمع کیه دن روشن رلک اولور (منشوی) هر کجا نوحه کند انجنانین زانکه نوا لیتری اندر حنین هر قنده نوحه
 و فریاد ایلر لرسن آنده او نور زیرا کسن حنین و کریه ده اولغه اولی ترسن و کسندی نفس ایچون کیه قیلغه آخری ترسن
 (منشوی) زانکه ایشان در فراق فانی اند غافل از لعل بقای کالی اند زیرا که اول نوحه کر فانی اولان شینک فراتنده
 در لیا اولش کسلرندن اوتری و یاضاع اولمش نسنه لرندن اوتری نوحه ایدر لکانه مذسوب اولان باقی لعلدن
 غافلدر یعنی معدن حقیقته مخصوص اولان جوهر باقیدن جاغلر در لعل باقیدن مر ادا ایمان و اسلام و عرفان
 و ایقان بلکه (و الباقیات الصالحات) آیتنک خواستجه جمیع صالحات لعل باقی و جوهر دایم کیدر که معدن
 حقیقته مذسوبدر اهل صورت باقیات صالحاتندن غافلدر انکچون فانی اولان شینک محبتنه شاغلدر (منشوی)
 زانکه بر دل نقش تقلید ست و بند و رواب چشم بندش را برند بویست زانکه نوا لیتری اندر حنین مصرعنه علقدر
 یعنی انکچون اولی لر سن سن حنین ایلکه که کوکل اوزره غیره تقلید ایلک نقش شد و قید در وار کوزیا شیه
 انک قید و بندی زنده ایلد یعنی از لعل قیل برند امر حاضر در زنده نندن قازمق معنایه و تقلیدک معنایه علی التفصیل
 جلد اولده حقیر وی خصم دیدن صالحاتنک آخرنده شرح اولندی قیلطلب فیه (منشوی) زانکه تقلید آفت
 شریک و یست که بود تقلید اگر کوه و یست زیرا که تقلید هر نیک و لک یعنی جمیع اولک آفت و ضرریدر

تقلید صانع اولور اکر چه کوه کبی قوی ایسه ده (مثنوی) کر سر بری مترست و تیر خشم کوش پارش دان
چو اورا نیست چشم واکر بر کوراری کودلو و زیاده غضب و ایسه اول ضرری اری باره می یل چونکه انک چشمی
یوقدر (مثنوی) کر سخن گوید زو باریکتر * آن سرش رازان سخن بود خبر * اکر مقلد قیلدن اینجه سوز و سولیه
یعنی اسرار طریقه متعلق دقیق نکته نقل ایله آنک اول سر نه یعنی قلبه و روحه اول سوزدن خبر اولی بلکه اول
سوزانجی انک لسانند در (مثنوی) مستی * دآرد ز کف خود وایک * از روی تابمی راهست نیک * اول مقلد
کند نیک سوزدن مستلک طور ولیکن انک قندن میه دل بر ایوول وارد یعنی انک مرتبه سندن مست اوله حق
ارباب مرتبه سندن مسافه بعیده و فراخ کثیره وارد (مثنوی) همچو چو یست اونه اوایی خورد * آب
ارو راب خواران بکدر * وعظ و بذایین و دقیق سوز و سولیه مقلد فی المثل ابرقی کیدر ابرقی بر ایچیم صوابچمز
آب ابرمقند آب نوش اید بچیلر اوزره بکر * کذلک مقلدک وجودنده آب معانی و معارف و نصایح و لطائف
قرار قلیوب و مقلد آندن مستفید اولیوب لساندن خلق اوزره جاری اولوب ناسدن هر کم مستعد ایسه انک کلامی
نوش ایدر (مثنوی) آب در جوزان نمی کیدر قرار * زانکه آن چو نیست نشنه آب خوار * آب ابرمقده اول سبیدن
قرار طومر زیرا که اول ابرمق صوسر و آب نوش اید بچی دکدر (مثنوی) همچو نانی ناله وزاری کند * لیک بیکار
خریداری کند * مقلد اکر چه بر نای کبی ناله و زاریلر و افین و خنین ایله خلقه سوز و سولیه لیکن برخیدارلک بیکار
ایله یعنی بر مستریدن اوتری جنگ ایلیم فریاد ایله یعنی مقلدک وعظ و سندن اولان جوش و خروشی مجرد مستعینک
جفندن و کندی به تحسین و آفرین ایلارندن اوتریدر (مثنوی) نوحه کرباشد مقلد در حدیث * جز طمع نبود مرادان
خیث * مقلد سوز و سولیه یعنی خلقه وعظ و نصیحت ایلکده نوحه اید بچی اولور اول خیشک مرادی طمعدن غیری
اولر یعنی اکر چه سوز و سولیه و خلقه بند و نصیحت ایله ولیکن الله دکدر بلکه اول خیشک مرادی مستعیندن
جلب دنیا و جمع احبایلیق و بین الناس مشارالیه اولقی و نباهت شانه شهرت یوقدر (مثنوی) نوحه کر * کوید
حدیث سوزانک * لیک کوسوز دل و دامن پانک * کره و نوحه اید بچی اکر چه سوزانک و شوقانک سوز و سولیه لیکن
مقلد سوز دل و پانک دامن قی دامن پاکدن مراد تلوات نفسانیه دن طاهر اولقی و محرماتدن اجتناب قیلددر
(مثنوی) رخصتی * مقلد فرقیست * کین چو اودست رن دینر صداست * خلقه ن مقلد کین فرزندلر اودر زبر
بود اود کیدر و اوصدا کیدر یعنی محقق فی المثل حضرت داود پیغمبر کیدر و مقلد کوه کبی و کوهدن
صدور ایلدن صدا کیدر که طاعل صدادن نیجه خبری یوق ایسه مقلدک دخی سولیه لیکن سوزک حقیقتندن اولر
خبری یوقدر (مثنوی) منبع کفشارین سوزی بود * دان مقلد کهنه آموزی بود * بو محقق سوزنک منبعی سوز
و اخلاصه منسوبدر و اول مقلد بر کهنه آموزدر یعنی مقلد سلفه اولان اسکی سوزلری اوکر نبی و خلقه آتی نقل
ایلی اولور که اول سوزلر کندیلک حسب حالی دکدر بلکه آتی خلقه سو بایکدن اوتری حفظ ایلشدر لیکن محقق
سوزی سوزدر و نندن حاصل اولور و اخلاص و بشینه ظهوره کاور (مثنوی) هین مشوغر مدان کفتر حزن * بار
بر کاست و بر کردون حنین * کا اول مقلدک اول حزن سوزنه مغرور اوله مثلاً یولک اوسکوز اوزره در و غریبه
اوزره حنین وارد و مصرع مثلاً در شول کسه لر حقنده که بارکش اولوب اظهار ایله و دخی شول کسه لر حقنده که
باروزمت چکمز ایکن ناله و فریاد ایله بس محقق ایله مقلد دخی بوکه بکزر زیرا محقق اولور یوقدر بار طاعات و نقل
ریاضاتی چکرلر مع هدایت و سکوت اوزره درلر امام مقلد بار طاعات و تحمل ریاضاتدن بری ایکن ناله لری
اطراقی طور (مثنوی) هم مقلد نیست محروم از نواب * نوحه کر ارمزد باشد در حساب * مقلد هم نوایدن خالی
و شرم * کهر نوحه کر * ناله و فریاد یعنی اجرت نوحه قیلدره یوم حساب و روز جزا و اجر و نواب و بر بلیز
نکه کم دیار عریده بر کسه ناک متی اولسه اجرت بعض نوحه کرلر طور کر کوب اول میتک اوزر نه تقلیدله نوحه و فریاد
ایدلر بعد انک از مدتی و اجرتی هر نه ایسه و برلر بس تقلید ایله وعظ و نصیحتده نوحه و ادباین کسه دخی آخرنده
مزد نوایدن شرم ایلر (مثنوی) کافر و مؤمن خدا کویشایین * درم * هر دو مرتی دست نیک * کافر و مؤمن
اگر چه خداد برلر ولیکن هر ایکسینک اورتانسنده بر ایو فرق وارد یعنی (و ان سألتم من خلق السموات والارض
لیقران الله) آیتنک خواصی اوزره اکر کافرله سوال اولسه بوسموات و ارضی کیم خلق ایلدی انلری الله خلق ایلدی
دیر کذلک مؤمنله سوال اولسه انلردخی دیرلر ولیکن کافر ایله مؤمنک الله دیمسنک ماینسنده هر خصوصه فرق
عظیم وارد که کافر الله دیمسه مؤمنک الله دیمی بر دکدر کذلک مقلدک الله دیمسه لمحقق الله دیمی
بر ایدر دکدر (مثنوی) آن کدا اکوید خدا از بهر نان * مستی گوید خدا از عن جان * مثلاً اول کد آناندن اوتری الله

در مرتبی خالص وجه الله عین جانشین الله در پس بوابیکسینک الله دیمسینک ما بیننده تفاوت کثیره وارد (منشوی)
گردانستی کذا از گفت خویش * پیش چشم او نه کم ماندی نه بیش * اگر کذا کند نیک اول سوزنی بلیدی یعنی الله
تعالی عظم شأنه عالم اولیدی اول گدانت گوزی او کرده آرونه جوق فالوردی بلکه جله سی مضجع و متلاشی
اولوردی و انک جانی خلقه فقر و احتیاج عرض ابلکدن فورتلوب غشای قلبی بولوردی (منشوی) سالها گوید
خدا ان نان خواه * همچو خر مصحف کند از هرگاه * اول نان طلب اید بی سائل نیچه یار خدا بر مثلاً خربکی صنادن
اوتری مصحف چکر نه کم اجبار بود توراتی اوقو یوب لیکن انکله عمل ایله کلمه نه بناء حق تعالی انتری کتاب
کوترن جاره تشبیه ایدوب یوردر (مثل الذین جلاوا التوریه ثم لم یحملوها کذلک الحار یحمل اسفارا) پس نان و خوان
ایچون مصحف کوترن و کتاب چکن کسه لر دخی بوقیلدن اولور (منشوی) کربدل در تافتی گفت لبش * ذره ذره کشته
بودی فالیش * انک لبیک سوزی که مراد لفظه الله در اکر انک قلبنه یلدر ایدسی و بر تو صالیدی انک قالی ذره ذره
اولش اولوردی (منشوی) نام دیوی ره بر در سحاری * تو بنام حق بشیزی می بری * ای الله ک نامی حطام دنیا ایچون
ذکر قیلان * کدابر شیطان نامی بول قطع ایله سحر لکده کالیه تا نیر قیلر من حق سبحانه و تعالینک نامیه بر منقر
ایلتور من بومعنی بر دضم بایله اولدیغی اوزره در اکر فتح بایله اولور سه معنای اولور که بر دیول نامی سحر لکده بول ایلتور
و سحاری مقصوده ابر کورور من حقک نامیه بر پیش ایلور سن بونه دون همتلک ونه مرسته بی معرفت کدر نام حق ادنی
شی ایچون ذکر اید نلره تعریض اولور (خاریدن روستایی شیرادر نار بکی بظن انکه کاواست (منشوی) روستایی کاو
در آخر نیست * شیر کاوش خورد و بر جایش نیست * بر گوینلو کاوی آخرده بغلدی اتفاق ارسلان انک صغری بیدی
و صغر لر بریده او توردی (منشوی) روستایی شد در آخر سوی کاو * کاو رای جست شب آن کیج کاو * روستایی آخرده
کاوی جابنه کندی اول اجق صغریجه ایله او کوزنی طلب ایلدی بومصر اعده اولان کیج کاو لفظنه بر فاج معنی
جائزدر اولان کاو کاف فارسیه صغر معنای اولدیغی اوزره ته که شرح اولندی ثانیاً کاف عربیه دلیر معنای سه دخی
کاو بر توقیر اوزره معنای اول قوی اجق کیجه ایله کاوی استدی دیک اولور بوابکی وجه اوزره بیلکه کیج لفظی کاف
عزیزینک کسری و انک سکونه ایله دیکدر کاو لفظی اولور اما بعض نسخه ده کیج کافک ضمیمه و نون ساکنه ایله واقع
اولمشدر بر توقیر اوزره بوجق معنای سه در و کاو کاو بدین لفظندن قازمق معنای سه اولور کیج کاو بوجق قازمق دیک
اولور معنی اول بوجق قازمق کیجه ایله کاوی استدی دیک اولور اما عقل سلیم و طبع مستقیم صاحب نه بوظاهر در که محله
ملائم و مناسب دکادر الله اعلم بونسخه نا محک سهندر سروری افندی بومعنی اختیار ایشدر لکن اولکیلری
اولیدر (منشوی) دست می مالید بر اعضای شیر و پشت و پهلو کاه بالا کاه زیر) روستایی شیر لک اعضایی اوزره ال
سوردی آتی کندی کاوی قیاس ایلد بکندن آرقه سه و پهلو سه کاهی یوفاری و کاهی آشفه (منشوی) شیر کفت
از روشنی افزون شدی * زهره اش بدریدی و دل خون شدی * ارسلان لسان حاله ایلدی اگر روشنک زیاده اولیدی
روستایینک زهره سی بر تلوردی و انک کوکلی بر خون اولوردی یعنی خوفندن زهره سی چاله اولوب قلبی قان اولوردی
(منشوی) ایچنین کستاخ زان می خاردم * کودرین شب کاوی نداردم * اول سبیدن بی بوجلین کستاخ و بی بالک
فاشور که اول روستایی بویجه ده بی کندی کاوی صانور مقصود حضرت حق تعالینک نام شریفنک و کلام لطیفنک
عظم شأنه واقف اولین مقلدر در که روستایی کیجه ایله شیری کندی صغری صاوب بی خوف و بی خشیت اکال
سوردی کیجی اول مقلدر دخی بودیا کیجه سنده ظلت و غفلتله محبوب اولوب حضرت حقک ناسنک و کلامنک
قدرنی بیلوب بی بالک لسانری اوزره اجرا ایدر و معنا عدم تعظیم مکنه کیدر (منشوی) حق همی گوید که ای
صغر و کور بی زنام باره کشت طور * حق سبحانه و تعالینک کندی کلام شریفی و نام لطیفنک عظم شأننک بی خبر
اولان کسه لر دیر که ای صغر و کور طور طاعتی بنم نامدن باره باره اولدی و برندن منقطع اولوب رقص و حرکت قیلدی
کوه طور حق سبحانه و تعالینک تجلیسه طاقت کتور و موب مد کوله و متلاشی اولدی ته که سورة اعرافه (فلما تجلی
ربه الجبل جعله دکا) آیتله بومعنی اشارت قیلدی بوا یینک تفسیری و تحقیقی جلد اولده او ایله قریب طور مست و خر
موسی صغری بینده می و ایلدی بونده نامدن مراد اوباق اوزره مکتوب و لسانه ملفوظ اولان اسم دکادر بلکه
بوظاهر ده اولان اسمک مسجاسیدر که اول صفت الهیه در مع الذات که مشایخ اصل اکاسم دیر لر و بوملفوظ اولان اسم
اسمک تعبیر ایدر لر پس کوه طور لک تحمل ایلدی کی نام بوظاهر ده اولان نامک مسجاسنک تجلی سهندندر (منشوی)
که لوانزلنا کتابا البجیل (لا نصدع ثم انقطع ثم ارجل) سورة خشره اولان آیت که مرعیه اشارتدر (لوانزلنا هذ القرآن علی
جبل یعنی قرآن عظیمک شاندن و قرآن کریمک بر هاندندر که اگر انسان کی جباله عقل و تمیز بر لسه و بر ازال ایلنک

بوقرائی طاعتی ازین راه (را) به شاعرا تصدعا من خشیة الله) من اول جلی کوریدلای رانی اولان که
 خاشع و متذلل و متفرق و پاره پاره کوریدلای الله قورقوسندن (وتلك الامثال نضرب للناس) و بومثلاری برضرب
 ایدوب تبیین ایلرنا سه (لعلهم يتفكرون) تا بولر تفکر ایدر و بولر آیدر و بوج و تفریع و اوردانسانک عدم تخشی سینه
 عند تلاوة القرآن و قسوت قلبه عند ذکر الله الملك المنان معنی بیت که اگر بزین کتاب عظیم الشانی بر طاعه فرضی
 ایشدریدلای اول طاعه پاره پاره اولیدی صکره بری برندن منقطع اولیدی دخی صکره برندن بر آخر پاره ارتحال و انتقال
 قیلیدی (می) ازمن ارکوه احد واقف شدی پاره کشتی و دلش بر خون شدی حضرت مسیح الله یورر که اگر بندن
 کوه احد واقف اولیدی پاره پاره اولودی و انک کویکی بر خون اولودی (منشوی) ازین روز مادر این بشنیده *
 لاجرم غافل درین پیچیده * بونی پدر و مادر کدن آتش سن یعنی حضرت حق نام شرفین و کلام لطیف پدر
 و مادر کدن کوش آتش سن اول سیدین بوکا غافل وی خبر صارلش سن و قدر و شرفین بیلوب اکاسار مخلوق
 کلامی کبی معامله قیلش سن (منشوی) کر توی تقلید از و واقف شوی * بی نشان از لطف چون هاتف شوی *
 اگر سن اول قرآن عظیم الشانک حقایق و اسرار نه بلا تقلید واقف اولسک کمال لطافتندن هاتف کبی یعنی
 کلام سولین و آوازیلین کبی سندی بی نشان اولوردل و کند یکی انک اوارندن محو قیلوردل و مریسه فنا اندر فنا
 و بقا اندر بقای بولوردل بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه واقع اولشدر بی نشان بی جای چون هاتف شوی یعنی
 هاتف کبی نشانسر مکانسر اولوردل (منشوی) بشنوی قصه بی تهدید را بایدانی آفت تقلید را بوقصه بی
 تهدید و تخویفندن اورتی آتقاع ایل تا تقلید آفتی بیل سن و مقلد اولنرک تقلید ایل ذکر قیلنرک سوه خاتمه سینه
 واقف اول سن که اول قصه بودر (فروختن صوفیان بهجه مسافر راجعت سماع) (منشوی) صوفی در خانقه
 از ره رسید * مرکب خود بر در آخر کشید * بر صوفی بولدن خانقاهه ایرشیدی کندینک مر کبی ایلندی و آخره
 چکیدی (منشوی) آنکش داد و علف از دست خویش * بی چنان صوفی که ما کفیم بیش * کندینک اللدن اکا علف
 و صوغز و بری ابلکه کاف تصغیر ایچوندر اول صوفی کبی دکل که بولدن مقدم بر آتی دیدل و آنک احوالی
 و اهلالتی یاد ایلدک (منشوی) احتیاطش کرد از سهو و خطا * چون قضا ایدچه سودت احتیاط * صوفی اول
 مرکب ایچون سهو و خطا دن احتیاط ایلدی یعنی سهو و خطا واقع اولسون دیوا احتیاط و اهتمام ایلوب مر کبیک
 لوازمی بالکلیه کوردی و حاضر ایلدی لیکن چونکم قضا که احتیاط نه فائده می و اوردل کافال علیه السلام اذاجاه
 القدر عی البصر و قال علیه السلام ایضا اذاجاه القدر بطل الخذر (منشوی) صوفیان تقصیر بولند و فقیر * کاد فقر
 ان بی کفر ایسر * کاد فقر ان یکون کفر * حدیثه اشارتدر یعنی فقر قریب اولدی فقر کفر قریب اولسی عجز
 و قصورندن فقر الحال اولان کسه کفری مستلزم شیلر ارتکاب ایچسیدر کافال الحنید اقرب الناس الی الکفر
 ذو حاحه لامبرله نه کم صوفیلر فقیر و بی صبر و بر تقصیر اولد قارندن بهجه مسافری فروخت ایتدیلر حضرت مولانا
 بنورر که اول صوفیلر فقیر و بر تقصیر ایدیلر پس مقرر و محقق کلامدر که کاد فقر فقر قریب اولدی ان بی کفر کفری
 وای و شامل و حاوی اولغه بیرون کفر که ابار و اهلک ایدر بی کاد نک خبریدر و عایعیدن بمعنی شمل و کفر مغفولیت
 اوزره منصوبدر و بیرون سیردن کفر انک صفتدر بمعنی بهلک (منشوی) ای توانکر هین توسیری بخند * بر کزنی آن
 فقیر در دستند * ای غنی سنکه طوق سن کاه اول کوله اول در دست فقیرل که بلیک اوزره زراعتی فقیرل حالتی بیلر
 و طوق آج اولان نه چکد بکندن خبردار اولر کاه اولور که فقیر اولان ضرورت حبیلر بر نامعقول و نامشروع شی
 اختیار ایلر نه کم بو صوفیلر خرف و شلکی اختیار ایلدیلر (منشوی) از سر تقصیر ان صوفی رمه * خرف روشی در گرفتند
 ان دمه * عجز و تقصیر جهنندن اول صوفی بلوک اوجله سی خرف و شلق طوتدیلر یعنی مهمان اولان صوفینک
 خرفی صائمقده علی الاتفاق بیت ایتدیلر (منشوی) کز ضرورت هست مر داری مباح * بس فسادی کز ضرورت
 شد صلاح * بو کار صوفیلر دن عجب و متعبد کلدن زرا ضرورتدن بر مر داری مباح اولدی کما قبل الضرورات
 تسخ المحظورات زیاده جوق فساد که ضرورتندن صلاح اولدی و شرع آتی قبول قیلدی مثلاً بر کسه محل مخصوصه به
 و ارسه و ضرورت حالنه ارسه و الله یامینه و یادم مسفوح و یا خود لطم خنیزر کبرسه و بولندن عیوب اولسه آم اولور
 و اگر بر سه کاهدن بری اولور (کما قال الله تعالی فی سورة البقرة انما حرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما اهل لبقیر
 الله به فن اضطر غیر باغ و لا عاذ فلاثم علیه) بو آیت ککریمه نک تقیری و بومقامه مناسب اولان کلامیک تعبیری
 بوجلدک آخر نه قریب بقیه طعنه زدن آن مر دیکانه بر شنج مر خنده کاور (منشوی) هم دران دم آن خول
 بفر و خند * لوت آوردند و جمع افروختند اول دمه اول خرف کزنی صاندیلر و انک بهاسیلر لوت کتوردیلر

و جمع شعله اندر دبلر (منشوی) ولوله اقتساد اندر خانقه * کاشسان لوت و جماعت و شیره * خانقاه ایچره صوفیلر
 میناته ولوله و غلغلده و شدی بویه دیو که بوکیجه لر لوت و سماع و حرص و اشتها و اوردی یعنی بوکیجه لر لوت و قوت نفیسه
 و کاشسان و اوردی سیوب ذوقله سماع ایلر (منشوی) چند ازین صبر و ازین سه روز چند * چند ازین زینیل و این
 در بوزه چند * بو صبردن نیجه دلک بواج کون و مذن نیجه دلک یعنی طعنه و فقره صبر قیاتی و ایام ثلثه بی بری بری
 عقبنجه صائم اولتی و نیجه کونلر آج فالق نیجه دلک بوزینیلدن و نیجه دلک سوادن یعنی الیزه زینیل لوب دریدر
 زینیل کردن اولتی و در بوزه قیلتی نیجه دلک بر مقدار استراحت قیللر و مفت و رایگان طعنه واصل اوله لیدیلر
 (منشوی) ماهم از خلیقم و جان داریم ما * دوات امشب میماند ارم ما * بر دخی خلقتن و بر دخی جان طو تارنرزه
 بوکیجه دواتنر زیر ارمهمان طو تارنر زوفی الحقیقه مهمان خانه به و خانقاهه عین دوات و محضار برکتدر (منشوی) تخم
 باطل را ازان می کاشتن * کانکه آن جان نیست جان بشناختند * باطل تخمی انرا اول سیدین ا کدیلر که اول سنه که
 فی الحقیقه جان د کادر جان صاندیلر و بر دخی خلق کبی جان طو تارنر زیدیلر (منشوی) و آن مسافر نیز از راه دراز * خسته
 بود دید آن اقبال و ناز * و اول مسافر دخی اوزاق بولدن خسته و شکسته اندی اول اقبال و نازی کوردی
 و کند یه اولان اکرام و التفاتندن عظیم حظ الدی (منشوی) صوفیانش یک یک بخواختند * نرد خد متهای خوش
 می یاختند * صوفیلر بر بر آتی او خشادیلر یعنی هر بری اکانتظیم و رعایت ایلدیلر خوش خدمت نردنی او بنادیلر
 یعنی اکالطیف خدمتدر و رعایت راوی او بنادیلر نه کم اکثر اهل زمانک رعایت و خدمتی بو قیلدندر اگر بر کسه دن
 نفسینک مرادی اوزره برنی حاصل ایلچغنی بیلر لادن نافر و کران اولورلر پس عاقل اولان بوکونه کسه لک
 ریشخند نه مغرور اولمق کرک (منشوی) گفت چون می دیدم میلان نشان بوی * کرطرب امشب نخواهم کردی * چونکه
 اول صوفی مقلد صوفیان خانقه نشینک نوازش و میلان کندویه کوردی دیدیکه اگر بو طری بوکیجه ایتک استرسم
 بخرن ایتک استرم کی خواهم کرد تقدیرنده در (منشوی) لوت خوردند و سماع آغاز کرد * خانقه تاسقف شد بر دود و کرد *
 لوت بیلر و صوفیلر سماعه آغاز ایلدیلر خانقه بولرک و تصندن سقفته دکن بر دود و کرد اولدی (منشوی) دود
 مطبخ کردن با کوفتن * زاشتیاق و وجدشان اشوقتن * کاه دست افشان قدم می کوفتنند * که سجده صفا را می روشتند
 مطبخی دود و نور ایلدی اول آتی دو ککالک اشتیاق و وجدندن انلر یعنی لوت جسمانی به اشتیاق قارندن و حفظ نفسانی
 بولد قارندن مغیر و قشیش اولدیلر کدک فاعلی یا کوفتن اولور و مصرع ثانی بولدن بدل اولور و یا خود و او عطف
 مقدر اولوب یا کوفتن اوزره معطوف اولور یعنی مطبخی دود ایلدی اول آتی دو ککالک دخی اشتیاق و وجدندن مغیر
 اولمق دیک اولور و بومعنی دخی ممکن اولور که مطبخک دودی و آنلر وجد و اشتیاقدن آتی دو ککالک کردی
 آشوقتن شد یعنی قریب خلق اولدی شوق قارندن کاهی اللربن صاحبه رق آقارین زمینه دو کدیلر و کاه اولدیکه بوزله صفة
 خانقاهی سپوردیلر کان عشاق الالهی فی السماع من فرط الاشتیاق و وجدان الاذواق برقصون و بتغیرون ضاربین
 اقدام هم علی الارض (منشوی) دیر اید صوفی آرازور کار * زان سبب صوفی بود بسیار خوار * صوفی روز کردن
 حرص و مرادی کچ بولور صوفی اول سیدین جوق بی اولور (منشوی) بر مکران صوفی کز نور حق * سیر خورد
 او فارغست از تلک دق * مکر اول بر صوفی دکل که حق تعالی نک نورندن ما نیجه یدی اوصوفی دق باب ایلک و سوال
 قیلتی عارندن فارغدر (منشوی) از هزاران اندکی زین صوفیند * باقیان در دوات اوی زیند * نیجه سیکدن آزی
 بو صوفیلر قیلندند و باقیانرک دولتند و بریلور یعنی انک حرمتنه مرزوق اولور و این الناس کادخی تشبه قیلقله
 و خلق آنلری صوفی * محقق صغله خوش زند کالک قیلورلر (منشوی) چون سماع آمد ز اول تا کران * مطرب آغازید
 یک ضرب کران * خربرت و خربرت آغاز کرد * زین حراره جله را ایاز کرد * چونکم سماع صوفیان اولندن تا آخر نه
 کایدی مطربیلر انلرک بر ضرب کرانه و اصول تعنی به باشلیدی و اول آواز ایلر خربرت و خربرت قولنه آغاز ایلوب
 بو کره سندن جله بی کندویه انباز و مساز ایلدی پس سماع محققین خربرتدن خالی و بهجه نفسانیتک زوالی مجلید و تحقیق
 انلر که سماعک خربرت معنایی نه دیکدر بیلورلر و مطرب حقیقی اوللرک بوقولنه تحقیقا واقف اولورلر لیکن
 مقلد اولان صوفی اگر چه اندر تقلیدله بوقولی معاذا ککر اولورلر لیکن حقیقنه عالم دکلدر بلکه بعد الطلب خول
 کتد بکنه حقیقه واقف اولدند نصکره محققینک قولنک معناسنه عارف اولور (منشوی) زین حراره پای کوپان
 تاسحر * کف زنان خربرت و خربرت ای سیر * بو حراره و ترانه دن صباچه دکن رقص ایلچیلر کف اورچی
 اولد قاری حاده ای سیر خربرت و خربرت دیو (منشوی) از ره تقلید ان صوفی همین * خربرت آغاز کرد اندر حنین *
 اول صوفی دخی تقلید بولندن بو حنین همین بوند و بو حنین معناسنه در بونک اوزر نه اودخی خربرت کلامنه شروع

بسر حاصل اوله جفنه ایمان وایقانی واردر پس قوت ایمان آفته فرج و فرجی مستلزم اولور و لکن ضعف ایمان یاس
 قنوطی و یورل آغری یارنی اقتضا قیلور زیر ایمان ضعیف اولان کسه نک باشنه برلا کسه انک دنیاده و آخرتده اولان
 حسن جزائی بیلمز (و بشر الصابرين الذين اذاصابهم مصيبة) آیتده اولان بشارتدن اگاه اولمز (انما یوفی الصابرون
 اجرهم بغير حساب) آیتده اولان اجر بی حسابی دخی اقرار قیلور پس ایمانک ضعیف اکانا سیدلک و درددرون ایران
 ایلر (مثنوی) صبر از ایمان یابد سرکه * حيث لا صبر فلا ایمان * گفت پیغمبر خدای ایمان نداد * هر کرا صبری
 نباشد در نهاد * صبر ایماندن سرکه بولور سرکه باش تاجی دیکدر یعنی صبر ایماندن باش تاجی بولور و ایمان صبره
 فی المثل تاج سرکی اولور شول برده که صبر یوقدر پس انکچون ایمان یوقدر (ولهذا قال علیه السلام الصبر رأس الایمان
 وقال فی حدیث آخر الصبر نصف الایمان) حضرت پیغمبر علیه السلام دیدی حق تعالی اوکسیه ایمان و برمدی
 هر شول کسه نک که نهاد و قلبنده بر صبر اولیه (کافال علیه السلام من لا صبر له فلا ایمان له) (مثنوی) آن یکی
 در چشم تو باشد چو مار * هم وی اندر چشم آن دیکر نکار * بویست صبرک بعض کسیه جیل و ملیح و بعض کسیه
 کوریه و قبیح کدیکنه مثال موقعده واقع اولمشدر کان یوررلا کرسن دیرسک که صبر اکر ناسک کوزنه خار
 و مار کی زشت کلمشدر پس فوجله صبر بومر ته احسن و الطیف اولمشدر مثال ایدوب جواب بیوررل نم
 صبر اهل نفسه کوره مار و لکن اهل حقه کوره لطیف و نکار درم لا اول برکسه سنک چشمده مار کی اولور یعنی
 برکسه بی سومسک اول کسه سکامار کی کوری نور هم اول کسه اول برغیری کسه نک کوزنده نکار و خوب کردار
 کورندی بویج دکلدر که شخص واحد برینه زشت و برینه یار نک اوله (مثنوی) زانکه در چشم خيال کفر اوست *
 وان خيال مؤمنی در چشم دوست * زیرا سنک چشمده اول مار و قبیح کورن کسه نک کفر و باحتی خیالی واردر
 و اول دوستک چشمده اول مؤمنک خیالی واردر عزیزلر دن برینه آید یلرس مالی سور میسن دیدیکه لادید یلرنچون
 دیدیکه (المال حیه) حدیثک فواسخه مال بنم فتمده ماردر ویر آخر عزیزه دخی آید یلرس مالی سور میسن دیدی نم
 دید یلرن فوجله دیدی حضرت نبي (نم المال الصالح للرجل الصالح) یورده شلدر مال صالح بنم محبوب و زندی پس
 مالک اول کسیه ضرر و مار کی اولد یعنی جابه بقوب بغض ایلدی و بوالصالح مالک یار صالح کی اولد یعنی جابه بقوب
 محبت قیلدی حضرت شیخ قنوحانده باب مراقبه دنیایی آخرت اوزره بر قاج و جهله ترجیح ایشدرالد نیادی ام
 رقوب بیورمشدر اولادنی غایتله کوزد بی و بسایجی و تزیه اید بی دیمشدر لکن بو خلق اکثری ام رقوب یلرنک حقی
 بیلوب کاعاق اولور و انک حقه عیب و مذمت قیلور لرحال بوکه (حضرت نبي علیه السلام الجنة تحت اقدام
 الاسهات) بیورمشدر پس دنیادی انسانک ای کیدر دیمشدر نظرا له بودنی اکر ناسک قتنده مذموم ایکن شیخ
 حضرت تری نه جابنه نظر ایلشدر (مثنوی) کاندرین یک شخص هر دو فعل هست * کاه ماهی باشد او کاه هست * زیرا
 بر شخصده هر ایک فعل واردر انک نفسی کفران اوزره و روحی ایمان و عرفان اوزره اولتی ممکندر بوقدر برجه اول کسه
 کاه ماهی اولور غلبه روحانیت زمانده و کاه ماهی شست اولور غلبه نفسانیت جهته شست بونده اولته معنانه در
 (مثنوی) نیم اومؤمن بودیمش کبریم نیم اوحرس آوری نیمش صبریم انک برنصی مؤمن انک برنصی کبردر انک برنصی
 حرص اولر انک برنصی صبردر پس شخص واحد لنبی مؤمن و نبی کافر اولتی بو حیثیتدن اولور و نضی حرص آور
 و نضی صبر قیاتی بو جهته دن و اولور نه کم بویست کریمه دخی بو معنایه دلالت قیلور که نظممه کتور و استهاد بیوررل
 (مثنوی) گفت بردانم فتمک مؤمن * باز فتمک کافر کبر کهن * سنک بردانک گفتید فتمک مؤمن کبر و فتمک
 کافر کبر کهن در سورة نقابنده جناب حق بیوررل که (هو الذی خلقکم فتمک کافر و فتمک مؤمن) یعنی اول الله در که
 ای انسان سزی خلق و ایجاد ایلدی عیمندن پس سزیدن به ضیکر اللهک خلق ایلدیکنه کافر و بعضیکر انک
 خالقیتنه مؤمن و مقرر در بوقدر برجه کم خطابی جنس انسانه اولوب اندن بعضی مؤمن بعضی کافر اولد یعنی
 مشعر اولوب و بومخله مناسب اولان بود کادر بلکه بومخله مناسب اولان کافر و مؤمن شخص واحد اولقدر و بومعنائی
 مؤنید اولان تفسیر زاجک تفسیر بدر (کافال الزیاج معناه فتمک کافر فیه السرمؤمن فی العلانية کالمناقض و فتمک
 مؤمن فی السر کافر فی العلانية کما عارفی اظهرا و الايمان وعن الفخذ مناسب الی هذا المثل فتمک کافر بالله مؤمن
 بالکوا کبیمک مؤمن باشد کافر بالامه ام کذابی جمع البیان) پس بویسته گفت بردانه مضاف اولفده جائز در نه کم
 اول تقدیر اوزره معنی ویرلدی و دخی سنک بردانک فتمک کافر دیدی دیمک دخی جائز دیکر کهن کافر لفضیل صفتی اولور
 یعنی اوله کافر که کبر که در دیمک اولور (مثنوی) معجور کوی نیمه چشم سیاه * نیمه دیکر سبیدی هجوما *
 مثلاً بر کای انک صولک با تمام نضی سیاه اوله نصف آخر که مرادندن صاغ جابده ماه کی زیاده سبیدی اوله سیاه

باشد و هجوما باشد تقدیرنده اولور (مثنوی) هر که این نیمه بیند در کند * هر که آن نیمه بیند که کند * هر یک
 بوسیه نیمه بی کوره در دایله هر یکم اول نصف آخری کوره که مرادندن بیاض اولان جابده احتیاج عرض ایلر یعنی انک
 خریداری اولسنه طالب اولور بوندن مقصود انسانک نفسانی و بشری جابنه نظر ایلدن نفرت ایلر کارل سیاه
 جانبی کور و زب دایله کسه کی و انسانک روحانیت و عقل و خصال حیده سی جابنه نظر ایلدن انک طالب و محتاجی
 اولور نه کم کارل سبیدی جانبی کور و زب خریدار اولسنه محتاج اولان کسه کی دیمک اولور که کند بونده عرض احتیاج
 کند و محتاج شود و نه استهسته مال ارشور (مثنوی) یوسف اسر چشم اخوان چون سنور * هم وی اندر چشم
 یعقوبی چو حور * مثال آخر حضرت یوسف علیه السلام بو حسن و اطافله قننداشلرنک کوزنده حیوان کی ایدی
 هم اول یوسف یعقوب حضرت تارینک کوزنه حور کی ایدی زیرافین الرضاعین کل عیب کلدل فواسخه حضرت
 یعقوب حضرت یوسفه عین محبتله نظر ایدردی * و لکن عین السخط تبدی المساویا * متضاه منجه اخوان یوسف
 حضرت یوسفه عین بغض و عداوتله بقرلردی بواجلندن انله مبعوض و حضرت یعقوبه محبوب اولمشدی (مثنوی)
 از خیال بد می اورا زشت دید * چشم فرع و چشم اصلی نابید * چشم ظاهر سایه آن چشم دان * در چه آن بیند
 بکرد دین بدان * خیال بددن اول یوسف اولان خوبی زشت و قبیح * کوردی چشم فرع و چشم اصلی
 نابید در اصلیده اولان بانسبت ایچوندر زشت دیدل فاعلی چشم فرع در و چشم اصلی مبتدا و نابید خبر در است
 تقدیر و حال معنایی دخی مفهوم اولور یعنی خیال بددن آن زشت کوردی چشم فرع شول حالده که چشم اصلی
 و حقیقی نابید در دیمک اولور سن چشم ظاهری اول چشم اصلی و حقیقی کینه سایه و فرعی یل در نه بی که اول چشم
 حقیقی کوره و چشم ظاهر کاد و زوئانک کوردیکنه مقرر و معترف اولور و کندی کوردیکندن رجوع قیلور مثلاً برشی
 حقیقته خود بر و چشم حقیقت بین آنی خوب کورر لکن چشم ظاهر آنی خیال بد واسطه سیله و اغراض نقصانی
 وسیله سیله بد و قبیح * کورر چونک اول غرض اولان بد خیال زائل اوله چشم ظاهر چشم اصلینک
 کوردیکنه دوز و کارانی اولور دیمک اولور (مثنوی) تو مکانی اصل تو در لامکان * این دکان بریند و بکشا آن
 دکان * شش جهت مکرر زیر ادر جهات * شش درمت و شش دره ماتت مات * ای سالک راه حقیقت سن مکانه
 منسوب سن اصلک سنک لامکانده در بومکانده اولان دکان حواسکی بقله و اول لامکانده اولان دکان روحانی و حقایقی
 فتح ایلش جهاته چمده زبراشن جهاته شش دره واردر و شش دره ماتدر مات یعنی شش حواس ماتدر مات دره
 ایکی جانبی یوکسک و اوزنه سی حقور و انش اولان بره دیرلر بوراده شش حواسدن استعاره در که بش حواس ظاهره
 و بری دخی حسن مشترک که کاه حواس ظاهره دن و کاه حواس باطنه دن ملورلر بو حواس سسته جهات سسته ایچره
 عاقبت مات و مستهلکدر دیمک اولور شعی مر حوم نربازل لعبنده ته کم ششدره نک وجودی زمانی ماتدن خلاص
 میسر دکادر همچنان ششدره مشابه سنده اولان شش جهاتدن خلاص میسر اولمز دیمشدر لکن نربازل لعبنده
 و انلر اصطلاحده ششدره افطی اولد یعنی اهل نردک معلوم لیدر اکر انلر مایشتنه بوکونه اصطلاح اولمیدی
 بودخی وجهه دن خالی اولمزدی (الله اعلم) انلر مایشتنه شش خانه بر اولد قده مات اوانی ایراث ایلدوب ششدره شش
 خانه اولقدن عبارت اولور سه معنی برنده اولور و الافلا (شکایت کردن اهل زندان پیش وکیل فاضی از دست آن
 مفلس (مثنوی) با وکیل فاضی ادرالک مند اهل زندان در شکایت آمدند * ادرالک مند اولان قاضینک وکیلنه
 یعنی نایب زندان خلقی شکایت کادیلر ادرالک مند فاضینک صفی اولفده جائزدر وکیلک صفی اولسه دخی جائزدر
 یعنی قاضینک ادرالک مند اولان وکیلنه اهل زندان شکایت ایلدیلر دیمک اولور (مثنوی) که سلام ما بقاضی برکون *
 باز کور از ارمازین مردودن * بویادید بلر که برنم سلامی شعی فاضی به ایلت بودون و خیس مفلسدن برنم
 آزار می ورنجیده خاطر اولدیفمزی ا کایروسویه (مثنوی) که درین زندان بماند او ستم * یاوه تاز و طبل خوارست
 و مضر * که اول مفلس بوزندانده ستم و ایلدی قالدی اول مفلس یاوه تاز و طبله خوار و مضر در یعنی بی ادبانه چاپی
 و بیهوده حرکت اید بی و چوق بی و ضرر ورنجیدر (مثنوی) چون مکس حاضر شود در هر طعمام * از وفاحت
 بی سلام * هر طعمام مکس کی حاضر اولور ادیسر و حیا سز لعنندن دعوت سز و سلام سز (مثنوی) پیش
 او هیچست لوت شصت کس * کر کند خود را اگر کویش بس * انک قتمده الشمس کسه نک لوقی هیچدر اکر ا کابدر
 بتریدل دیه سن کسدی صاغرایلر (مثنوی) مر دزدان را یاید لقمه * و برصد حبله کشاید طعمه * زندانک
 مردنه بر لقمه کز و اکر ا دل زندان بوز حبله ایل بر طعمای اچه یعنی اهل زندانه بر صاحب خیردن بر لقمه کز و اکر
 کاورسه و اهل زندان اول طعمای ککاده قیاب اکل و بلعه شروع قیلور سه جواب بویسته مر هوندن (مثنوی)

دور زمان پیش اینان در رخ کاره جنتش این که خدا گفتا کاره فوری اول دوزخ بوغاز لو ایلرو کاورانک جنتی بوکه
 خدای تعالی کاوادی یعنی اگر کادیسک که بوغاز که صبرایله و بی ادبک ایدوب خلفن طعمانی یه آنک جنتی بودر که
 حق تعالی کلامنده کلو او اشر بوا یوردی اللهک امر نه امتثال ایلک لازم و واجبدر بر نسنه نک حقه که امر الهی
 وارد اوله سزاندن بنی فچون نمی ایدر سزدر ایش بوکه مانند اهل صورت صوفیلردن بری مکر اکل و شر به حریص
 ایش و اکثر کسه نک سفره سینه حاضر اولور ایش بر کون بریسی اکادیش هی مسلمان صوفی اولنره لایق اولان
 بسیار خوار اولوب اکل و شریدن برهیز ایلک لازمدر اول دخی بوایت کر بهی حجت ابراز ایلوب دیش که حق
 تعالی کلام مجیدنده کلو او اشر بوا یوردی اللهک امر نه امتثال ایلک لازمدر دیش پس اول کسه صوفی
 بسیار خواره دیش که آیتل آخری دخی اوتوو آنک معناسنی فهم ایل صوفی دیش که بن مکه حافظی دکلم
 یم حفظمه اولان انجق بو قدر در وار آخری سن اوقیو وکت (منشی) زنجین لحط سه ساله دادداد * ظل
 مولانا یدیا ینده باد * بونک کبی لوح یللق قطردن دادوداد یعنی اهل زندان ایدیلر بواج یللق قط کبی آج کوزلو
 طوعزدن دادوداد بعض نسخه ده بومصرع حسبته الله زجورش دادوداد واقع اولشدر معنی آنک جورزدن اللهک
 بواجی و رضا سچون دادوداد بواجی آیدن خلاص قیلسون مولانا نک سایه سی ابدی باینده اولسون یعنی عمری اوزون
 اولوب آنک خلق اوزره سایه جایی نیجه مدت قالسون (منشی) باز زندان تارودان کارمیش * یا وظیفه کن زوقی
 غمه یش * بوضو صغری باز زندان تا کیده باخود بروقدن اکابر قمر وظیفه ایل تا آنی یوب غیر شک طعمانده
 حرصی ترلایده (منشی) ای زوق خوش هم ذکر و هم انان * دادده المستغاث المستغاث * ای سندن هم ذکر
 و هم انان خوش حالدر یعنی ارککلر و پیشلر مرفه البالدرداد ایل المدد المدد یعنی عدالت قیل که سندن غوث ومدد
 طلب اولمشدر دیدیلر (منشی) سوری قاضی شد وکیل باغ * کفت یا قاضی شکایت یک یک باغک اولان وکیل
 یعنی لطیف و ملج اولان وکیل قاضی جابینه کندی اهل زندان شکایتی قاضی به برتر تقریر ایتدی (منشی)
 خوش و در فانی رسان به پیش * پس تفحص کرد اعیان خویش * قاضی زندان اول مفلسی حضور نه دعوت
 ایتدی پس قاضی کندی نک اعیان وندما سندن اول مفلسک حالتی تفتیش و تفحص ایلدی (منشی) گشت
 نایت پیش قاضی ان همه * که نمودند از شکایت آن ربه * قاضینک حضور نه اول جمیع سوزلر ثابت اولدیکه
 شکایت دن اول جماعت کو ستر دیلر یعنی اول زندانده اولان گروه مفلس حقه نه دیدیلر به جله سی اعیان و اشرافن
 سهار * ثبوت و لدی (منشی) اکت قاضی خبر ازین زندان برده سوی خانه مرده یک خویش شو * قاضی اول
 مفلسه ایتدی فانی جزیدن کن کت کنه وارنه قاله جق اولنجا بینه اول (منشی) کفت خان و مان من احسان تست
 همجو کافر جنم زندان نسب * مفلس قاضی به ایتدی بنم خان و مان منک احسان کدر یعنی بنم خان و مانم بوقدر که اول
 جابه کیدم واکا ایلدیم مکر منک لطف و احسانک که اول بکا خان و مان منزله سنده در کافر کبی بنم جنم
 سندن زندان کدر یعنی زندان دینه کفر به نیجه جنت کبی ایه بنم دخی جنم زندان دیدی (منشی) کر ز زندانم برانی
 به برده خودیم من زدریشی و کسه * کرسن نی زندان در دوزخ ایلکله سورده سن بن خود تقصیر و فقه بانه سن
 و سوال و در یوزدن اولورم و آجله قدن هلاک اولورم دیدی (منشی) همجو ایلدیس که می کفت ای سلام * رب انظری
 الی یوم انقیدم * بومفلس زندانده قرار ایلکی طلب ایلدی شول بر ایلدیس کیسه دیدی ای دوسلام سلامدن مراد حق
 تعالی در که سلام آنک احما حسان سندن بوراده مضاف مقدر اولوب ای دوسلام دیکده جائزدر و مضاف مقدر
 اولوب (رجل عدل) قیلندن مبالغه ایچون ای عین سلام دیک دخی جائز اولور یعنی ایلدیس لعین حق تعالی
 حشر ترلایده دیدی ای دوسلام ای بنم ریم بکا ویرمه و قیام قیامتدک ته که سورة اعرافک اوائله قریب حق
 تعالی آنک بوقصه سندن خبر و روب یوردر (قال انظری الی یوم یبعثون قال آنک من المنظرین) انظری امهلنی
 معناسنه منظرین مهملین معناسنه در و سورة هجرک او اسطنده و سورة صادق او اخر نه قریب یوردر (قال انظری
 الی یوم یبعثون قال آنک من المنظرین الی یوم الوقت معلوم) منشی) کادرین زندان دنیامن خوشم * تا کدشمن
 و کدشمن ای کدشمن * ایلدیس ایتدی زبانونداز زندانده بن خوشم تا کدشمنک فرزندلری دلم یعنی اولاد آدمی
 هر سال اولی کدشمن * کدشمنک فرزندلری دلم یعنی اولاد آدمی
 امانه مندوب قوی اوله و بول آرزو سندن اوزری بنانی اوله یعنی طریق حقه کدشمن اوتری علم و عملدن برغدادی
 جانی وله (منشی) می ستام که بکمر و بویو نابر آرد از بیجانی غریبه که مکرله و کاه حیلله آلم تا کم پشیا نکلارندن
 کدشمن * کدشمنک فرزندلری دلم یعنی اولاد آدمی

اولمزدن وندامت قیللرندن فریاد و غریو ایلله لر دیمک اولور (منشی) کدب رویشی کتم تهدیدشان * که برنق وخال
 بندم دیدشان * کاه فقر و فاقه ایل بونلری تهدید و تحویف ایلیم ته کم حق تعالی آنک حالتدن کلام مجیدنده (الشیطان
 بعدکم الفقر و بامرکم بالقضاء) دیو حکایه یوردی ککاهی محبوبلرک زاف و خالی ایل انلرک جنتی بغلیم
 (منشی) قوت ایمانی درین زندان کست * و آنکه هست از قصد این ملک درخت * ایمانه منسوب اولان قوت
 بوزندان دینده آرزو اولر که وارد بوبک سوه قصدندن در خدر در خم بونده اضطراب و زلزله معناسنه اولور
 یعنی شول کسه لک که وجودنده بقیه ایمان موجوددر انلر شیطانک مکر و فسادندن اضطراب و زجتده دزرلر
 دیمک اولور (منشی) آرزو و صوم و صد بیکاری * قوت ذوق اید بر دیکار کی * نمازدن و صومدن و نیجه یوز
 بیکاره لکدن ذوق قوی و شوق غداسی کاور بر او غوردن اول عدوانی ایلنور یعنی صوم و صلات و حج و زکات
 و نیجه یوزیک عبادتدن برنده مطیع که قوت روحانی و قوت ایمانی حاصل اولور اول لعین آتی مکر و اغوا ایل برنده
 ازله قیلور (می) استعید الله من شیطان * قد هلسکا آه من طغیان * بن الله صغورم اللهک شیطانندن شیطانده
 اولان ضمیر لفظه اللهه راجعدر و شیطانک ضمیر اضافی حضرت حق آتی خالق اولدینی و اول اللهک مخلوق اولدینی
 ملا بسه ایلدر تحقیق ایلر هلاک اولدق آه اول شیطانک طغیانندن که نیجه کسه لری مکر و اغوا ایل طریق حقه دن
 چیروب هلاک ایلندر (منشی) یک سکست و در هزاران میرود * هر که دروی رفت او امیشود * حقیقتده برکب
 در نیجه یک کسینه به کیدر هر کسینه که کندی او شیطان او کسه اولور یعنی شیطان فی الحقیقه بر سکدر که
 اول حضرت آدمه مقابل ایلوب اناخیر منه دیندر سائر شیاطین بونک فروغی و منشعبانی کیدر که بونلر شیطان
 عتیقه نسبت لیس بشی حکمنده در بواجلندن یک سکست یوردیلر پس اول شیطان بر سکدر که هزاران کسه نک
 وجودنده سربان ایلر هر کسه نک که وجودنه کیده اول شیطان آنک نفسی کبی اولور و آنک عروقه نه مجراسنده
 جریان قیلور کما قال علیه السلام الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم فضیقه و مجرایه بالجوع والعطش مثلاً
 برکسه نک باطننه داخل و قلبی قنده جائم اولوب اکالقه خواطر و افکار ایلدکده تمیزی اولن کسه اول خواطر
 و افکاری ککندینک خاطره لری و فکر لری زعم ایلر حال بوکه او باطننه داخل اولان شیطانک مکر لرنندر
 (منشی) هر که سدرت کرد میدان کدوروست * دیو پنهان کنسته اندر زیر پوست * هر شول کسه که سنی طاعت
 حقدن سر دایلدی ییل که اول شیطان انده در و اول کسه انسان صورتده شیطانک پوستی آتنده و صورتی
 ایچنده شیطان پنهان اولمشدر انسان که شیطان آنک پوستی آتنده و صورتی انسان شیطانک جن شیطانک اغوا
 و اضلال ایلکده زیاده مؤثردر پس بونلردن اجتناب لازم در (منشی) چون نباید صورت ایدر خیال *
 تا کشاندن خیالت در و بال * چونکه صورت بولیه خیاله کاور تاسنی خیال و فکرا جانبدن و باله چکه
 یعنی شیطان انسان شکنده کندی به مستعد بر ایلدیس سیرت کسه بی استر که سن آنک سوزنه و قولنه اعتقاد ایلله سن
 اگر بونکونه کسه بی بولور سه سنی آنک صورتندن کابو اضلال ایلر و اگر بولیه برکسه بولیه منزه و آنک صورتنه داخل
 اوله منزه خیاله کابو تا کم سنی او خیال جهندن و بال و عصیان چکه یعنی بعض نسخه ده نباید بر نه نیاید واقع
 اولمشدر بوقدر اوزره معنی چونکم صورتنه کلیه خیاله کاور دیمک اولور (منشی) که خیال فرجه و کاهی دکان *
 که خیال علم و کاهی خامان * کاه خیال تفرجه و کاه خیال دکانه کاه علم خیالنه و کاهی خامان خیالنه چکه بویت
 بیت اولده اولان تا کشاند لفظنک مفه و منده داخل اولور بواجلندن کشاند لفظی بویته دخی مقدر اولوب معنی
 بویله و برلدی (منشی) همان بکولا دولها اندر زمان * از زبان تنهانه بلکه از عین جان * کاه اول لا حول و سوله
 هر زمانده بالکیز زباندن دکل بلکه عین جانندن دی لا حول و لا قوه نک معناسنی عن قریب مرور ایلدی و بولا حول
 و لا قوه دن مراد حول و قوی اللهه اشناد ایلکدر بوا یسه عین توحیددر پس کله توحید که لا حول و لا قوه الا بالله
 و یا خود لا اله الا الله در شمشیر شیطان کیدر که برکسه لا حول و لا قوه کله سینه مشغول اولسه و یا خود کله توحیده
 اشتغال قیلسه تیغ لایله شیطان قتل ایلر کن اتفاق مشایخ بونک اوزرینه در که بجر لفظنک شیطانک وجودنه
 تأثیری بوقدر بلکه بونی عین جانندن دیمک لازمدر که حتی شیطان قتل اولیه و عین جانندن دیمه نک معناسنی جان
 توحید خدایه مظهر اولق کرک و سر لا حول و لا قوه بی بولق کرک تالفظ جانده اولان معنایه دلالت قیل و کله لا حول
 و لا قوه جانده اولان معناده ظهوره کادیمک اولور (تتمه قصه مفلس) (منشی) کفت قاضی مفلسی را را غما * کفت
 اینک اهل زندانت کوا * قاضی اول مفلسه ایتدی مفلسکی کیر و کو ستر مفلس قاضی به ایتدی اشته سکا اهل زندان
 شاعدر (منشی) کفت ایشان ستم باشند چون * می کریند از قوی ککر سده خون * قاضی مفلسه ایتدی

[illegible]

برتر کرد گفتش منزل دورست و در بر نشستی اشتر مرا از بکاه * جور را کردم کم از انخراج کاه * چونکم مفلس اخشام
وقتی کردل اشتزدن آشفه کلدی کرد مفلسه دید بکه بنم منزل دور و وقت کجید در دوه نك اوزر نه اوتر دل و را کب اولدك
فوشلق وقتدن بری اوله اولد بسه اریه بی قوم و رانی قوم ا کسك اولسون و بر دیک محلمده بولد در و بو معنادن
کایه اولور و بده معناسی قرینه کلامدن منقهم اولور بوم و جهر آریه بی ترک ایلدم معان بهاسندن کم ابله یعنی
اریه نك بهاسندن فراغت ایلدم باری معان بهاسنی و بر انخراج بونده بهامعنا سسه اولور خرجك جعیدر خرج و انراج
اجرت معناسنه در جعی انراج و انراج کاورا کرچه کردل دوه سنی عوانلر کرها و جبر ا آلملردی مکر مفلسك اشتر
اوزره ر کوی وقتنده کرد بیچاره مفلسدن اجرت و کرا آکرم دیو فریاد و فغانی ترک ایلدوب و مز و دوا جرت امید ایل
یا تجید یله کیدوب و حبك الشی و معنی و بصم مقتضاسخه مز و دوا جرت و کرایه کمال حب و طمعندن مفلس دینك
معناسنی فهم ایتوب و مفلسدن نه منفعت حاصل اولور دیو ترک جابینه کتوب حین نزوله مفلسدن اجرت و منفعت
طلبه باشلدی پس مفلس دخی آنی سنك طعن و ملامت ایل طاشلدی نه کم بوکه ماتد جوق کسه مرایی و مدعی
اوتلردن تقوی ر دانت و شیطان غویدن منفعت و عدايت طلب قیلور عاقبت کرد کی بوا ملدن محروم دالور (منوی)
گفت تا اکنون چه می کردم پس * هوش تو کونیست اندر خانه کس * مفلس کرده ایتدی شمدیدل بزنه طولانورز
پس سنك هوشك قنی اوده کسه یوقی یعنی اول مفلس کرده دیدی صباح زمانه سندن شمدیدل بزنه محله و کوی
بکوی نه طولانورز و بری نیکون کرد در ر بیاز میسن پس سنك عتلا قنده در خانه دلده کسه یوقیدر تا کم یوقدر
منادیلرک سوزنی فهم ایل (منوی) طبل افلاسم بیخ سادعه * رفت و نونندید و بد واقعه * بنم افلاسم طبل یلنجی
جرخه کندی سن ایشتر سن بد واقعه در یعنی بنم فقر و افلاسمک صیت و صداسی فلک سادعه کندی سن ایشتر میسن
بونه قبیح واقعه در و نه عجب حاده در سن بد واقعه بی ایشتر کدی دیکل دخی و جهر در سن ایشتر میسن دیکل دخی و جهر در
(منوی) گوش تو پر بود است از طمع خام * پس طمع کرمی کند کورای غلام * سنك قولاغك خام طمعندن
پراولشد پس طمع انسانی ای غلام صاغر و کورایلر (منوی) تا کاوخ و سنك بشنید این بیان * مفلسست
و مفلسست این قلیبان * بویانی حتی کاوخ و سنك ایشتر یوقلیبان مفلسدر مفلسدر دیدیلر قلیبان عورتینك
جغوری کوروب رانی اولان کسیمه در لر (می) تابش گفتند در صاحب شتر * بر نرد کوا و طمع پر بود پر منادیلر
بوندی صاحبندن اخشامه دل دیدیلر صاحب شتره تأثیر ایلدی زرا اول کرد طمعندن پرایدی بر پس هر کیک که
قلبی طمعله پراوله طریق حقه منادی اولان انیا و اولیانك سوزلری قولغی ایشتر وانلر کلامك معناسنی فهم
ایدوب آنکه ایش ایشتر (منوی) هست بر سمع و بصیرمهر خدا * در جیب بس صورتست و بس صدا * کوش
و چشم اوزره حضرت خدائک مهری واردر (کافال الله تعالی ختم الله علی قلوبهم و علی ابصارهم
غشاه) آه بجایله در جوق صورت واردر و جوق صدا واردر و لیکن هر چشم اول صورتلری کور و مز و هر کوش
ایلر سمع و بصیرتند و هر خدا ایلر کسدر (منوی) آنچه او خواهد رساندن پنجم * از جمال رار کچل راز کریم *
اول نسنه بی که اول خدا استر چشمه آنی کوستر جبالدن و کالدن و ناز و شسوه دن و سائر مصراندن
(منوی) و آنچه او خواهد رساندن بکوش * از جماع و از بشارت و زخوش * و اول نسنه بی که اول خدا استر کوشه
آنی ایشتر به معادن و بشارتدن و زخوشدن و بولردن غیری اولان سسوعا ندن (منوی) کون پر چاره ست
دییج چاره بی * تا که نکشاید خدایت روزی * کون سرتاسر بر در مان و چاره در هیچ سکا چاره یوقدر مادامکه خدای
تعالی چاره و در مان جابنه بر روزن آجیه (منوی) کرچه هستی تو کون غافل اران * وقت حاجت حق کند انرا
عیان * اگر چه سن شمدی اول چاره لردن غافل اولدك حاجت وقتنده اول چاره لری حق تعالی عیان ایلر یعنی سنکه
چاره و در ماندن الا غافلن اول چاره به محتاج اولدیغك وقتنده وانك وقتی کلوب ارادت الهیه اقتضا ایلدی کی
حینه اول چاره لرها اولور و سکا یوز کوستر (منوی) گفت پیغمبر که یزدان مجید * ازی هر در در در مان آفرید *
سغمه علیه السلام یوز بکه اولر اولان یزدان هر در در در مان خانی ایلدی (کافال علیه السلام اکل داه
دوا و قال خدا ما بران داه و اکل داه و قال ایسان شه شانی لعل داه و اکل داه (منوی) لین اران در مان نییجی
رسد و هر در در در مان او * اگر چه یوقدر ایلر اولر رماندن رنگ بو کور و مز سن یعنی اندن برانر
مشاهده قیلر سن کندی در دندن اتری انک فرما یسز یعنی انک ارادی اولیجده کندی در دندن اتری دوا و صورتی
و معنی اولان مرطوبندن اتری شفا یوانه قادر اوله مز سن (منوی) چشم را ای چاره جودر لامکان * هی بی
چون چشم کشته سوی جان * چشمکی ای در دنه چاره و در مان دبلن آگاه اول لامکانه قو کشته و مر ددنك

وزی جان جابنه تابع و ناظر اولدیغی کبی کافال علیه السلام ان الروح اذا قبض تبعه البصر یعنی روح
انسانی قبض اولدقده کوزا کاتب اولور وانك آردنجه نظر قیلور سندی ای چاره جوا اولان کسه مرده جابنك
اردنجه فکران اولدیغی کبی لامکان جابنه کوزو یوب چاره و در مان ایشون مستقر اول دیکل اولور (منوی)
این جهان از بی جهت پیدا شدست * کس بی جایی جهان را جاشدست * بوجهان بی جهت عالمندن پیدا
اولشد که بی جاییلکدن جهان به جای اولشد یعنی بوجهان صورتی بی جهات اولان عالم لامکاندن پیدا اولشد در
در مرتبه عیابندن ظهوره کسدر کبی مکانلک و بی شلک مرتبه سندن بوجهانه مقام مستقر اولشد در زرا
بوجهان لامکان اولان حقه قائمدر (منوی) باز کرد از هست سوی نیستی * طالب بی و ربایستی * ای سالک
چاره جور جوع ایل و اراق عالمندن یوقلی جابنه که مر اعدم اضافیدر طالب رب ایلد و دخی ربه منسوب ایلد
بعض سخنده مصرع ثانی کتو از جان طالب مولیستی واقع اولشد معنی اگر سن جان و دلدن مولایی طلب
ایدیجی ایلد دیکل اولور (منوی) جای دختل این عدم ازوی مرهم * جای خرجست این وجودیش و کم * بوعدم
محصول بریدر اندن نفرت ایله یوزاده و ناقص وجود خرج بریدر یعنی عدم که مر اعدم اضافی و عالم معنویدر اول
محل محصولدر و بومحل زیاده و نقصان اولان وجود خرج بریدر عالم معنادن بوجهان کاوره خرج اولق
مقرر در اکن عالم معناده اولان و عالم معنایه کیدن خرج اولر (منوی) کار کاه صنع حق چون نیستیت *
جز معطل در جهان هست کبست * چونکه حقل صنعك کار کاهی یوقلقدر یعنی عدم اضافیدر اوله اولیجی
معطلدن غیری شکلا و اولان جهاننده کیدر یعنی معطل و بی بیکار لادن غیری بوضو و تاور اولان جهاننده کسه
یوقدر و بر کار و در عمل اولان جهان فی الحقیقه عالم باطندر (منوی) یادده مارا سختمای دقیق * که ترا رحم آوردان
ای رفیق * و تا کم کار کاه صنع حق یوقلقدر در و بوا و اولان جهانندن غیری معطل کیم واردر بیور دیرسه و بوکلام
من حیث الحقیقه ارق مقالات و ادق کلمات اولد بسه آنکچونکه هر کس بوعالمک معطل اولسنی و عالم باطنك دائما
بونده عمل قیلمی ادرال ایلده مز بس بومناسبتله کلمات دقیقه نك افهام واذ کاری ایچون جناب حقه نضرع ایدوب
دیرلر که الهی دقیق اولان سوزلری ای رفیق صاحبی علمای جدك دقایق کبی سکارحم کتوره اول دقیق اولان سوز
لری برنم یادیمزه و پرورزه آکدر علمای جدك دقایق کبی مورث بغض و غضب اولیه بلکه اول دقایق و رقایق یادیه
مر حمت و جالبه رأفت و رفعت اوله (می) هم دعا از تو اجابت هم ز تو * ایمنی از تو مهیبت هم ز تو * خدایا هم دعا سندن
اجابت هم سندندر یعنی دعا ایلکی بنده لیکه موفق اولق و صبره آنی اجابت قیلق سندندر اعلک سندندر
مهیبت هم سندندر یعنی کاه بنده لیکه خوف و خزدن این قیلر سن و کاهی جلال و عظمتله تجلی ایدوب انلره
مهیبت و دهشتی براغور سن (منوی) کر خطا کتیم اصلاحش تو کن * مصلحی تو ای تو سلطان سخن * اگر خطا
دیدلک ایلسه اول خطایی سن اصلاح ایل مصلح سنسن ای خدا سوزلک سلطان یسن یعنی جمیع شیملری اصلاح ایدیجی
سنن و کلامک برهانی هم سنسن سلطان بونده برهان معناسنه اولق روشندر غالب و مسلط معناسنه اولسه ده
جائزدر که معنی ای سن سوز اوزره مسلط و غالب دیکل اولور (می) کی یاداری که تبدلش کنی * کرچه جوی خون
بودنیش کنی * خدا یا قدرت کیمیا سنی طو تارسن که اول خطایی تبدل ایلر سن اگر چه اول خطایی المثل
قان ابر معنی اوله آنی نیل ایلر سن و آنی آب سلسیل قیلر سن تنکما اکثر شده لیکت سبتانی حسماته تبدل ایلوب اندر
حقنده (اولنک یدل الله سبتاتم حسنات) یوردلک (منوی) ایچنین مینا کریم کار تست * ایچنینا کسیرها
اسرار تست * بوشلین مینا کرلکار سنك کار کدر یعنی بونک کبی تبدلات و تحویلات سنك صنع و کردار کدر بونک
کبی اکسیرلر سنك اسرار کدر یعنی بونک کبی اخف و عنایت کیمیلری سن پادشاهلک اسرار کدر که نیجه حقیر لری
شریف و نیجه کثیف لری لطیف ایلکه قادر سن (منوی) آب را و خاله را برهم زدی * ز آب و کل نقش ترا آدم زدی *
الهی سن شول قادر پادشاه سن که آب و خاک کی بری بر سه اوردك و آنی تخمیر و ترکیب ایدوب یوقدر تله یوغوردك آب
و کادن آدمک تن نقشنی اوردك و آنک جسدنی احیا قیلدك (منوی) نسبتش دادی و جفت و خال و عم * با دزار
اندیشه و شادی و غم * اول آدمه نسبت و بر دك و جفت و خال و عم و بر دك هزار فکر و سرور ایل و غله که آدمک
بود کرا و انلره نسبتی واردر و بولردن ماعدا نیجه احوال و اوصافه دخی اتسابی واردر (منوی) باز بعضی را
رهایی داد * زین غم و شادی جسد ای داده * کیر و بعض بنده لیکه خلاص و برمش سن و آزاده لک مرتبه سسنه
انلری ابر کورده سن بو غم و شادیدن جسداتی و برمش سن و جسمه مخصوص اولان سرور و المدن بری قیلش سن
(منوی) بر دزار خویش و بوند و مرشست * کرد در چشم او هر خوب و زشت * انلری کند یسنندن و اقر با سندن

و طبع عیند ان عشق سن یعنی خلاص ایتمش سن هر خوب و زیبای آنک چشمنه زشت و قبیح ایلمش سن و محسوساتدن
فارغ و آزاد قیلمش سن (منوی) هر چه محسوسست آورد می کند * آنچه نامد است مسند می کند * عشق او پیدا
و معشوقش نهان * یارب بیرون فتنه آورد جهان * پس عبد الباطن اولوب هر نه که اول محسوس و ظاهر در آتی ردایلر
اول نسنه که باطن و نایب ادر آتی مسندایلر معتمد قیلر بعض نسخه ده مسند یاریند اوکد واقع اولمدر معنی کا عرض
احتیاج ایلر و آتی طالب اولور دیک اولور آنک عشق و محبتی پیدا و معشوق نهاندر زیرا خدا کا اسم باطنله تجلی
ایلندر انجیون یارب بیرونی و دلدار ظاهر ایلمش فتنه سیدر جهاند (اما عارف بالله و مظهر اسم الله اولان عارفک
آفتده بویه دکادر بومر به عبد الباطن اولان طائفه نکه عبد الله اولان کاملرک مرته سنه کوره نقصانی
اولدر یغیون بونلرک مشرب و مذهبی ترک ایلر که امر ایدوب بیورلر (منوی) اینرها کن عشقه های صورتی *
نیت بر صورت نه بر روی سنی * آنچه معشوقست صورت نیت آن * خواه عشق این جهان خواه آن جهان *
یعنی بوعبد الباطن اولوب و ظاهر ده اولان محایب و معاشیق معشوق حقیقیدن غیری زعم ایدن طایفه نکه مذهب
و مشربی ترک ایلر زیرا عند اهل الکمال صورته منسوب اولان عشق مجرد صورت اوزره دکادر و مطلقا ملیحه و جلیله
اولان سنلرک روی اوزره ده دکادر زیرا اول نسنه که فی الحقیقه معشوقدر صورت دکادر خواه جهان ظاهر سنک
و کر که جهان باطنیک عشق اولسون زیرا ظاهر و باطن معشوق حقیقه ایکی مرآت کبیدر هم انده وهم
بونده متجلی اولان اولدر (نیت) جهان مرآت حسن شاهد ماست * فاشاهد وجهه فی کل ذرات (نیت) هو الاول
هو الآخر هو الظاهر هو الباطن (بجز یا هو یا من هو در چیزی نمیدانم (منوی) آنچه بر صورت تو عاشق گشته *
چون برون شد جان جرابی هشته * اول نسنه که سن صورت اوزره عاشق اولمش سن چونکه آنک جانی نندن طشره
کندی آتی نیچون قومش سن و ترلایلمش سن پس معلوم اولدیکه مجرد صورته عاشق دکل ایتمش سن بلکه صورت
سبیله ظهور ایلن معنایه عاشق اولمش سن لکن بومعنائی درست فهم ایلمش سن (منوی) صورتش بر جاست این
سیری زجیست * عاشقا و او که معشوق تو کیست * اول معشوقک اولان کسه نکه روحی کشد کده صکره صورتی
یرنه در بوطوق نندن و مولات و سامت نه جهندن حاصلدر ای عاشق کیر و ایسته که سنک معشوقک کیدر یعنی
تحصیل معرفت ایلر تاسنن فی الحقیقه معشوقک کیم ایدیک سکا معلوم و روشن اوله (منوی) آنچه محسوسست
کر معشوقه است * عاشقی هر که او را حس هست * اول نسنه که محسوسدر کر معشوقه در عاشق اولور دیکر شول
معشوقه است * حسی و در بر یعنی دل نسنه که محسوسدر ظاهر صورتدر در کر اول معشوقه ایدیک سن عشق
اولور دیکر شول کسه به که آنک حس و صورتی وارد بر سن هر حس و صورتی اولانه معشوقک کده کده صکره محبت
ایلدیک کدن معلوم اولور که معشوق مجرد حس و صورتی اولان دکل ایتمش بلکه اول حس و صورت آینه سننده سکا
پوز کوسن معشوق معنوی ایتمش (منوی) چون وفات عشق افزون می کند * فی و فاصورت ذکر کون
می کند * بویته ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اولایکی مصرعه بیله واقع اولان وفار کند کله لرنک مفعولی
اوله مصرع اولده فاعل آن عشق و مصرع نایده صورت اولور بوتقد بر اوزره معنی چونکم اول عشق حقیقی وفایی
زیاده ایلر صورت وفایی چن ذکر کون ایلر دیک اولور یعنی عاشق و فاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دیک
اولور یعنی عاشق وجودنده اول عشق حقیقی وفادار اولمی و حقیقت اوزره محبت قیانی زیاده ایلر صورت عاشقان
و فاسنی متغیر و متبدل ایلر و آنک و فاسنه رهن اولوب مانع اواز کرک معشوق حقیقی اکا صورته تجلی ایلسون
و کر کسه صورتدن خالی تجلی ایلسون محصل اول عاشق و فاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دیک اولور
و وجه ثانی اولدر که ایکی مصرعه بیله واقع اولان وفار فاعل اولدر مصرع اولده آن عشق رانده یرنده اولوب آنک
مفعولی اوله و مصرع نایده اولان صورت آنک مفعولی اوله بوتقد بر اوزره معنی چونکم وفادار عشق افزون ایلر
و فاصورتی چن ذکر کون ایلر یعنی عاشق و فاسنی و صدق و فاسنی اول عشق حقیقی معشوق حقیقی به زیاده
ایلر و فاصورتی چن دیکر کون اولور یعنی مادامکه عاشقده وفاداره اولور و فاعل اول عشق حقیقی معشوق حقیقی جانیسه
زیاده قبل اول وفاتک من بعد صورتی متغیر و شکلی دیکر کون اولور کر کسه معشوق اول عاشقده صورت تجلی اولسون
و کر کسه اول صورتی ترک ایلسون اما چونکم وفادار اولور وجود عاشقده عشق حقیقی افزون ایلر و عاشق معشوق
حقیقی جانیسه عاشق وفادار اولر معشوق حقیقه اینه اولان صورتدن اول تجلی کیدوب صورتدن اندن خالی
فانده وفاداری صورت و شکلی ذکر کون ایلر یعنی وفایه خلل کاور مثلا اکثر اهل صورت اولان عشاق مجازی چن
بر صورتدن ملاحظه و لطافت کسه اندرک وفاری دخی صورت و شکن ذکر کون ایدوب بوز یلور کربونده بر سوال لازم

کاور سه که اول سوال بودر و فاعل عشق نیجه زیاده ایلر که عشق کسی دکادر جواب اولدر که نم عشق کسی
دکادر بلکه معشوق حقیقیک بنده ای سومسنه موقوفدر چونکم معشوق حقیقی برنده سنی سوسه البته
اول بنده ریسنه عاشق اولمی مقرر اولور پس حق تعالی نکه عبده محبت ایلسنه و فاصدق و صفاسیدر سنکم
بوحديث بومعنا به دلالت ایلر (قال صلی الله علیه و سلم) کا عن ربه لا يزال العبد یقرب الی بالتواقل حتی احبه فاذا
احبته الی آخره) اهل تحقیق دیمش که عبد نوافل ایلر حق تعالی به تقرب ایلر حتی حق تعالی اول بنده به محبت ایلر پس
حق بنده به محبتی بنده نکه حضرت حقه محبت ایلسنی مستلزم اولور پس حقه بنده به محبتی پس نوافل که صفت وفادار
عبدک حضرت حقه اولان عشق و محبتنه سبب اولمش اولور پس عشق و محبت دخی من وجه و هی ومن وجه کسی
اولمش اولور (فایتما مل ولا تعبد بقول من قال العشق لیس بکسی (منوی) بر تو خورشید بر دیوار تافت * تابش عاریتی
دیوار تافت * بویته صورتده اولان معشوقلرک حضرت معشوق حقیقی به مرآت و مظهر اولدینی طالبلره تفهیم
ایچون مثل موقعه ده واقع اولمشدر مثلا کونلک بر توی دیوار اوزره بلدرادی دیوار عاریتی تابش بولدی کذلک
معشوق حقیقی بوظاهر ده اولان معشوقلرک صورتی اوزره تجلی قیلدی و تابان اولدی آنک بر تو واطافتی بومعشوقلرک
دیوار وجودی عاریت بولدی دیوارک بر توی کنه دین اولدینی ککی معشوقان صورتک دخی حسن و لطافتی
کنه دین دکادر (منوی) بر کاوخی دل چه بندی ای سلیم * واطلب اصلی که اوتابدمقم * ای ساده دل بر کاوخی
اوزره نه کوکل بغلر سن ونه محبت ایلر سن شول بر اصلی کیر و طلب ایلر که اودا تا بلدرار یعنی کریم و کسک کی اولان
جسد را اوزره نه کوکل بغلر سن شول اصلی طلب ایلر که اول اجساد و صورده دا تا تابان اولور و صور کویه ده ظهور
فیلور (منوی) ای ککه بومعشوق بر عقل خوبش * خوبش بر صورت پرستان دیده بدش * بر تو عقلت
آن بر حسن تو * عاریت میدان ذهب بر من تو * وقتا کم صورت پرست اولنلره و محسوساتده فالنلره * بر کاوخی
دل چه بندی ای سلیم واطلب اصلی که اوتابدمقم * دیو تو بیخ و تقرب ایلدیلر سه کندی عقلنه عاشق اولنلر
کنندیلر تو کر و عدن مستننا و بوضو صورت عاشق اولنلر دن اعلا و رعنا زعم ایلر مقرر اولدیه انلره دخی تو بیخا
و تشریع ایلور لره که ای شول کسه که سن هم عاشقن کندی عقلک اوزره اول سیدن کندی صورت پرستلر اوزره
زیاده و عالی کورمش سن بر تو عقل کادر اول سنلر عقلک جمال و کالی سنک حسک اوزره سنک مسک اوزره اولان
ذهبی عاریتی بیل یعنی عقل وادرا کک که مس کبیدر آنک اوزرنده اولان ذهب علم و معرفت عقل کلک بر تو یدر ایلر
اولیچ عاشق فرع بر تو ایلقدده اهل صورت ایلر مشترک اولمش اولور سن پس توجهله کندی انلر دن افضل بیلور سن
دیک اولور (منوی) چون زبانه دست خوبی در بستر * ورنه چون شد شاهد تو پیر خیر * بشرده اولان حسن
و خوبلق زبانه کبیدر بوخسه سنک شاهدک نیچون پیر خرا اولور دی یعنی بشرده اولان لطافت بر باقرله اوسته
اکون صیوایوب بالدر ایلد کیری بالدر کبیدر چن اول بالدر کسه باقرطاهر اولدینی کبی اول لطافت کده کده بشر
دخی زشت و پیر خیر کبی اولور کر بشرده اولان حسن و لطافت عاریتی اولمیددی سنک محبوبک پیر خیرکی زشت و قبیح
اولور میدی (منوی) چون فرشته بود همچون دیوشد * کان ملاحت اندر و عاریت بد * اول محبوبک فرشته
ککی لطیف ایدی صکره دیو کبی اولدی زیرا اول حسن و ملاحت اول محبوبده عاریت ایدی (منوی) اندک
اندک سی سمانده آن جمال * اندک اندک خشکی کرد نهال * حق تعالی اول جمالی آرز آرر تدر بچیمله آلتونا که اول
حسنندن بر اثر فالزته کم نهال آهسته آهسته تدر بچیمله خشک اولور (منوی) رونعمره تنکسه بخوان * دل طلب
کن دل منه بر استخوان * سوره پس ده بوابت کریمه به اشارت بیورلر که (ومن نعمه تنکسه فی الخلق) ای ومن نطول
عمرم نعلیه فی الخلق فلا يزال متزایدا انقص قواء عکس ما کان علیه بدأ امره یعنی شول کسه نکه که عمری بر نطویل
ایده و زتنکس و تقلیب ایدره و زخلقه آتی پس دانا مضی متزاید اولوب قوامی منقص اولور و حال عالم صبا و تده اولان
حاله رجوع ایدر و اصل عقل وادرا ککه نقصان و فهم و فراسته نسیان طاری اولوب ماتد صیدان بی امعان
ولی انعان اولور (افلا یفلون) ای من قدر علی ذلک قدر علی المسح و الطمس یعنی احسن تقویدن ارذل عمره تنکس
ایلمن الله قادر در که بوانسانک کوزلر طمس ایدوب صورتلری مسخ ایدر پس بوفکار نیچون تعقل ایتملر پس حضرت
خداوند کا بوجمله بیورلر که صقن جمال صورتی به و محبوب بجازی به گرفتار اولمقدن زیرا یارب ایدر دکادر (ومن
نعمه تنکسه) نصندن بهره دار و خبردار اوله کور بونلرک پایانی نیجه خوار و زار اولور همان طالب حضرت برورد کار
اوله کور معنای بیت وار نعمه تنکسه آیتن اوقه و طالب دل اول ای صورت عاشق کوکل قومه استخوان
و پوست اوزره یعنی کوکل حسن و جمالنی طلب ایلر بولر اعتبار ما بولر الیه استخوان و خالک اوله جغه کوکل و برمه

و یا خود آن استخوان و لحم و پوست اولان اجسامه فرشته اولوب انک زور عاری نه سکوکل قومه دیک اولور
(منوی) کان چال دل چال باقیست دولت از آب حیوان ساقیست خود هم او است و هم ساقی و مست
هر سه یک شد چون طلسم تو شکست آن یکی را تو ندانی از قیاس بندگی کن زار کم خانا شناس زیرا مظهر حق
اولان سکوکل جمالی جمال باقیدر که زوال پذیر اولور اول کواکب دولتی آب حیات حقیقتین ساقیدر که
اول حب الهی و معرفت بر داند بعض نسخه ده دولتش محله دواش واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی قلبک ایکی
لی آب حیاتدن ساقیدر دیک اولور خود هم او آیدر و هم ساقی و مستدر چونکه سنک طلسمک صندی جمیع اوج
بر اولدی یعنی خود حقیقت نظر اولسه بو تعدد و تکثر امر اعتباریدر بلکه اول دل آب حیواندر نفسنده عین
الحیة اولدی یعنی اعتبارله و ساقی اولان بر داند مفيض الحیة و معطی راحات و مسرات اولدی یعنی جهتدن و مست اولان
انساندر ظهور و اسکانی حیثیتدن بو معنی مذهب فلاسفه به مخالفدر زیرا انرا فاعل شی قابل شی اولمز در لر و اشیایی
حقیقه صواب غیر زعم ایدر و بوسر وحدت مطلقه ناک ظهوره کلیسی طلسم وجود شکست اولسنه موقوف
اولدی یعنی یورور که هر اوج بر اولدی چونک سنک طلسم انانیتک موت اختیاری ایله شکست بولدی یعنی یقین
موت اختیاریله فانی اولسک و توحید حقیقی مرتبه سن بولسک باده و ساقی و مستی و قاتل بلی و السی بر کورردک
اکبر بونده سلوک بو معنی میسر اولسه عاقبه الامر وجود طلسمی صنوب موت اضطراری واقع اولدقند فکرمه
وحدت مطلقه ظهوره کور و هر کس آتی معاینه فیلور لکن موحد مرتبه سن بولیم یوب محروم فالور سن اول اوچک
انحداد بر لکن قیاسدن بیلر سن یعنی وحدت مطلقه سن قیاسدن و ترتیب مقدمات و تصورات و تفکراتدن
بیلر سن زیرا بو وحدت الهی مقابل کثرت اولان وحدت مخلوقه کی دکلدر که حتی قیاس و عقلیه بیلر سن و عند اهل
الحقیقه مقابل شرکت اولان وحدت دخی دکلدر که حتی قیاس و عقلیه بیلر سن و عند اهل
شی الا آن کما کان) خواستجه بروحدت مطلقه در که اسما و صفات متکثره ایله ظهور قیلندر محبوب اولنر آتی غیر
وسوی ظن ایلیوب وحدتی کثرتدن آبر و قیاس ایدر (کما قال ابن الفارض بیت) اذا ما زال السترم ترغیر
و لم یبق الا شکال اشکال ریه بو توحید بلغمینک طریق قیاس و فکر دکلدر بلکه عبودیتله نصفیه حاصل
اولوب نور الهیله بیلکدر انکی چون دیر لر قولتی ایله نصفیه حاصل اوله و هر زیمه زمانه مقول سوز سوبله ای ناهم
زیرا بوسر قیل و قال و بحث وجدل ایله اولمز (منوی) معنی و تصورست و عاریت بر مناسب شادی و بر واقفیت
معنی آن باشد که بستاند ترا بی نیاز از نقش گرداند ترا مقدمه ایکی طائفه توبیح و تفریع بیور مشلدیکه بری عاشق
محسوسات و بری دخی عاشق معقولاندر و ایکسینی بیل فرعه مستلکده و بر تو برستلکده مشترک عدا ایتملردی
پس عاشق صورت اولنره دل طلب کن دل منه بر استخوان دیو نصیحت بیور دیر و معقولانی معنی ادا عایدوب
کند بیلر بی صورت برستلردن ممتاز و مستنار عزم ایدنره دخی علی طریق التو بیخ ز علرین رد ایدوب بیورر که ای علوم
عقلیه و نقلیه بی و نظریه بی و معارف و سمیه و صوریه بی معنادر دینار و بر صورت عاشقنلردن ممتاز و مستنار بر دیوز عزم
ایلمنار بوسر معنی زعم ایلدیکر معنی دکلدر سنک معنای صورت و عاریتدر مناسب اوزره شادسن و قافیه
اوزره شادسن لغتده بر شی بر شیشه تابع اولسه قافیه دیر لر تقدیر کلام سنک معنای صورت و عاریتدر سن معنای
مناسب و مشابه اولان اوزره شادسن و تابعیت اوزره سرور سن بودخی و جهدر سکندی مناسبک اوزره و تابع
و موافقک اوزره شادسن معنی فی الحقیقه اولد که سنی سنلکدن آله و انانیت قییدندن خلاص قیلر نقش
و صورتندن سنی مستغنی بی نیاز ایله گرداند بونک کی محملدره کند معنای استعمال اولنور و الا سیر نقش اولان
معنی صورت حکمنده در (منوی) معنی آن نبود که کور و کر کند مر در بر نقش عاشقتر کند حقیقتده
معنی اول دکلدر کور و صاغر ایدر مردی نقش و صورت اوزره طالب و عاشق اولد (منوی) کور را قیامت خیال
غفراست قسمت چشم این خیالات فناست کور دل لر حظ و نصیبی بیان ایدوب بیورر که سکورک قسمت
و نصیبی غم زیاده ایدوبی خیالدر اول جهتدن که بر شینک حقیقتن و صورت ماهیتن کورم دیکندن تخیلات فاسده
آتی غمناک ایلر و دیده و ز اولان چشمک قسمتی بو خیالات محسوسه و فانیه در بعض نسخه ده قسمت چشم بر شیشه
چشم واقع اولمشدر معنی دیک اولور که چشمک بهره و نصیبی بو خیالات فانیه در که چشم آنک حقیقتن ادرالک ایلد که
فرحنا و تر حزنا اولور (منوی) حرف قرآن را خبر بران معدن اند خرنه بینند و بالان ی زیند اکثر کور لر حرف
قرآنه و الفاظ فرقه انه معدن اولمشدر و کلمات و آیاتی حفظ قیلندر لکن اشکی کورمز بالان دو کور لر مصرع
استعاره تشبیه اولن اوزره کایتدر یعنی معنایی کورمز الفاظی دو کور و همان آتی حفظ ایدوب او کور لر دیکدن

عبارتندر ظاهر قرآنی بیان معنی مراددن غافل اولان و کندی بی التحق بو قدرله عالم زعم قیلان کور دلره بونده
تعبیرض وارد و بوجه ادر بعض کسیه سوه خاطره اولورسه و قلبنه بود غده کورسه که معنای قرآنه خرافاتی
ایلمک و الفاظنه بالان دیوسو بیلکده نوعا تحقیر وارد و تحقیر قرآن خطا و کفر در پس جواب ندر جواب اولد که یقین
قرآنی بر کسه بر شی حقیقه تشبیه ایدوب تحقیر مراد ایلسه کفر در کر تحقیر مراد انجیوب تفهیم مراد ایدر سه
سوه ایدر اما ادات تشبیه ذکر اولنجیوب علی طریق الاستعارات التمثیلیه کتابه قیلنسه کفر لازم کلز و سوه ادب دخی
اولمز پس بو محمله بولدر که عرف ناسده مشهوره ملددر که اشکن کورمز بالان دو کور لر در و بونی مراد مقصوده
واحد و واقف دکل بیهوده و بی محل بیره سبی ایلدیمکن کتابه ایدر (منوی) چون نویسنی بی ضرورت جست
چند بالان دوزی ای بالان پرست بویت دخی کالاول کتابه در شوه عنادنکه بیورر چونکه سن بیناسن خرنک
آردنجه که کتره صبر ایدی و کندی ای بالان پرست بالان دوزانی نیجه به دلک یعنی چونک سن بینادل ایلمک و بصیر
صاحبی ایلمک صرف معنائک بیند و طریقه کنکه اول الفاظ و حروف و قییدنده صبره دی و خلاص اولدی نیجه بر الفاظ
و عبارت دوزن سن ای بالان دوزیجی دیک اولور (منوی) خرچو هست اید یقین بالان ترا کم نکر ددن چو باشد
جان ترا پست خرد کان مال و مکسبت در قلبت مایه صد قابست چونکه خرنک وارد مقرر سکاسر کور
یعنی مقصود بالانکه معنادر چونک سکا حاصل اوله یقین بودر که الفاظ و عبارات دخی سکا حاصل کور ته کم نان
اکسک اولمز چونک جان سنک اوله بعض نسخه ده کم نکر دیزنه کم نیاید واقع اولمشدر معنی نان اکسک کلز
چونک جانک اوله دیک اولور اگر سوال وارد اولورسه که المعنی مایه صد فادمن اللفظ پس لفظ سزمعنی نیجه میسر اولور
و لفظ خرنک اولسه معنی نوجه له کور جواب اولد که بولفظدن مراد نظم شریف دکلدر بلکه نظم شریفه متعلق
اولان الاندره ملاصرف و اشتقاق و اعراب و بیان و بدیع و لغاتدر که اصحاب کرام معنایی قویوب و بولنره مشتغل
اولوب عمری ضایع ایدیلر نم صید معنایی چون بولنره هر برندن مالا بدمنه تحصیل قیلن لازمدر که بولنره عند
اهل التحقیق مذموم دکلدر بلکه مذموم اولان معنایله عمل قیلنندن بری و الفاظ و عبارات تحصیلنه دائمیاجد
و جری اولمدر که علماء الرسوم چند بالان دوزی ای بالان پرست بولنره تعبیرض اولور بیت نائینک معنایی خرنک ظهوری
دکان مال و محل سکدر اگر مال عطفله اوقنورسه دکان سبب مال و محل سکدر دیک اولور بودخی کتابه در
قرآن عظیمک نظر نندن و الفاظندن که اکثر نام آتی دکان و سبب مال و محل کسب ایدمشدر سنک قلبک دری یوز
قالک بهار مایه سیدر که مراد معنای قرآنی در سرمایه صد قالب و صد صورتدر کر معنی و همت ایلر سن اکالیله
بعض نسخه ده بیت نائینک مصرع نائینی در جان سرمایه صد قابست واقع اولمشدر معنی جان دری یوز قالک
سرمایه سیدر دیک اولور (منوی) خر برهنه بر نشین ای بو الفضول خر برهنه فی که را کب شد رسول النبی قد
رکب معروفیا النبی قبل سافر ماشیا خراوزره عریان او قورای زیاده لصاحبی حضرت رسول علیه السلام جلیق حاره
سوار اولدی اخبار صحیحیه ایله مشیدر که فی علیه السلام مر کبه را کب کادی معروفیا یعنی حضرت رسول
تحقیق حاره سوار اولدی عاری اولدی حلاله ته کم ابن سعد حزه بن عبدالله بن عتبه دن روایت ایدوب بیورر (کان
النبی علیه السلام رکب الحمار عاری الیس علیه شی دروی ابن عساکر عن ابی ایوب قال کان النبی صلی الله علیه وسلم
یرکب الحمار ویخفف الثعل و یرقع انقبض و یلبس الصوف و یقول من رغب عن سنی فلیس منی) عرویت الفرس
دیر لر یقین بر کسه فرسه عربا ناسه و دخی دینلدیکه حضرت نبی علیه السلام مسافرت ایلدی ماشیای یعنی یا نبجه
بویتلدره دخی کتابه وارد شوه معنایله که مشتغل الفاظ و عبارات اولنره دیر که صرف معنایله را کب و سوار اول ای
بو الفضول تا کم سنی حقه وصول اید کورمز مین حضرت رسول علیه السلام و اصحاب رسول خول صرف معنای
قرآنه سوار اولوب طریق حقه انکه کمد بیلر پس سن دخی صحیح تابع رسول ایلمک آنک روشنی و اصحابک کیدیشی
اوزره کیت نامبتدع اولیه سنکه بو الفاظ و عبارات و لغات و استعارات اشتغال علوم دینه دن دکلدر بلکه آلات علوم
دینه اولدیغی چون معتبردر (منوی) شد خرنقن تو بر میخیش بند چند بگر بر دز کار و بار چند سنک
خرنمابه سنده اولان نفسک خدای تعالی امر نندن فرار ایلدی آتی بر میخه باغله شد بونده بمعنی رفت در یعنی سنک
خرنقنک کندی و طریق الهیدن تجاویز ایدی اول قرآنک حکمی میخه و امری فازغنه بغله تاحیل اللهه مقید
اولان مؤمن مرتبه سن بولر سن و اختیه سنی اطرافنه طوائف فرس کی اوله سن (کاشبه رسول الله صلی الله علیه وسلم
قال مثل المؤمن مثل الفرس فی اختیه یحول و یرجع الی اختیه ای المؤمن یسهو و یحول الی القرآن و یرجع الی الایمان
کالفرس المقید فی اختیه) پس نیجه بر خرنقنک خرنقنک کار شریعت و بار امانتی ارتکاب و تحمل ایلکدن (منوی)

بار صبر و شکر اورا برد نیست * خواه در صد سال و خواهی سی و بیست * هیچ و از روزی رغیری بر نداشت * هیچ کس
 ندرود تا چیزی نکاشت * نفس خرنه صبر و شکر و کفی التملک لازم در باریدن مراد طاعت حق صبر و منعم حقیقی به شکر
 است که در اول نفسه آتی محله التملک واجد و استر ایست بوز یلده و استرسک او تو ز و بکری یلده یعنی بار طاعت
 چکمنک حد و غایتی بود که مادام که جان ننده در بر غوای (و اعبد ربک حتی یا تیک الیقین) موت کافیه دیک اول
 باری چکمنک لازم در کرب و زایل عمل او اسه بوز یلده دیک چکر سن واکر بکری ویا او تو ز و بکری ویا تو ز یل
 کور رسن محصل و لا تر و از ره و زراعتی مقتضای سنجه هیچ بر کنه کار بر غول کافیه بوز یلده و از ره کنه کار و زراعت
 معنای در پس هیچ بر حامل حل انرا بی حامل اولم دیک در کافیه معنای قول و لا تر و از ره و زراعتی مقتضای سنجه
 لا تحمل حامله حل انرا هیچ که بچمدی مادام که بر ننده امدی من ضیع ایام حراته ندم فی وقت حصاده
 حدیثی بومعنایه دلیلدر (منشوی) طمع خامست آن بخور خام ای پسر * خام خوردن علت آرد در پسر * کان
 قلا فی یافت کنی نا کهان * من همان خواه چه کار وجه دکان) اول اکیوب بچمدی خام طمع در ای پسر خام بچه
 زراعتی بیک بشه در دعت کور و ویا خود اول خام طمع بود که اول بر فلان کسه نا کهان بر خرنه بولدی بن عم
 آتی استرم و کار و کسب و زراعت و دکان استرم بلکه بلا سبی و کسب و لا اجتهاد اول کافی بولم نه کارونه دکانه بولم
 لازم دیک در دینه سن و دخی اگر قضا دین بنم سعادتم مثبت ایسه عمل قیلحق نه ضرر ایدر واکر بنم خیت و خسرا نم لوح
 محفوظه مقرر و محقق ایسه عمل و کار ایست نه فائده ایدر بوطمع خام بیه سن باطل و عاقل اولور سن و منافق صفایه
 انصاف قبولور سن کج و مال بولم بخت و دولت ایستدر واول هم نادر در و نادر از ره دیکم جانزد کدر بهر حال
 کسب ایست که مادام که تن قادر در (منشوی) کسب کردن کج را مانع کیست * یا مکش از کار آن خود در بیست *
 کسب ایست کج و مال بولم بخت مانع در کاردن آتی حکمه اول کج بولم خودت عقیقه در که هر کسک بولدی
 کندی کسب و سعیت جز ایستدر (کافیه) کافیه الله تعالی و ان لیس للانسان الا ما سعی (منشوی) تا نکر دی تو گرفتار کر *
 که اگر این کردی یا آن کردی * کرا کر گفتن رسول با وفاق * منع کرد و گفت هست آن از نفاق * ناسن اسکر دیک
 گرفتار اولیه سن که اول اگر بوی ایلم یا اول بر آخری دیک در زیرا اگر دیکم کدن رسول با وفاق منع ایددی و دیدیک
 با کردیم نفاق دین اولدی واکر دین منافق مر تبه سن بولدی (کاروی عن انس بن مالک قال قال علیه السلام
 یا ایکم و کلمه لوفانهم من کلام المنافقین و عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام المؤمن القوی احب الی الله
 من المؤمن الضعیف و فی کل خیر احص علی ما یفعلک و استعن بالله و لا تجز و ان اصابت شیء فلا تقل لوفی فعلت کذا
 کان کذا و کذا و لکن قل قدر الله و ما شاء فعل فان لوفی ففعل عمل الشیطان کذا و در فی صحیح مسلم و فی المصابیح
 و المشارق (منشوی) کان منافق در کففتن بورد * ورا کففتن بجز حسرت نبرد * زیرا اول منافق اگر دیکم اولدی
 یعنی اگر خدای تعالی بنم ایمانی و اعمال صالحه قیلحق مراد ایلیدی بن مؤمن اولور دم و عمل صالح قبولور دم
 دیو اولدی واکر دیکم اول منافق دینان آخره حسرت و ندامت در غیر القیدی پس بوا کردیم کفی نفع و بی معنی
 اولدی بقتن بر تمیل ایدر ایدوب بیوردر مثل (م) یک غری خانه می جست از شتاب * دوستی بر دش سوی خانه خراب *
 بر غریب شتاب و استیصال بوندن بر خانه طلب ایددی بر دوستی آتی بر خراب او جابینه ایلندی (منشوی) گفت او این را
 اگر سقنی بدی * پهلوی من مر ترا سکن شدی * اول دوست اول غریبه ایددی بخواه ناکر بر سقنی اولیدی
 سکا بنم یا غمه سکن اولور دی (منشوی) غم عیال تو بیاسودی اگر * در میانه داشتی حجره دکر * هم سنگ عیالک
 آسوده اولور دی اگر اول خانه اوره سنده بر غیری حجره طوئیدی (منشوی) گفت آری پهلوی یاران خوشست * لیک
 ای جان در اگر خوان نشست * اول غریب چونکم دوستان بوسوزی ایستدی اسکا ایددی بی یارایک یانده و جوارنده
 اولم خوشد و لیکن ای جان کرده او تو بر می ممکن دیک در یعنی بنم جانم اگر بر لفظ در که اول کسبیه مقام و مسکن
 اولم و آند او بر می و قرار قیام کسبیه قابل دیک در بدی (منشوی) این همه عالم طلبکار خوشه * و ز خوش تر و بر
 اندر آنستند * بود و کای عالم خوشلفک طلبکار ایدر در تر و بر اولان خوشلفدن و یا خود معنی تر و بر خوشلفدن
 آتش در در تر و بر اولان خوشلفدن و یا خود معنی تر و بر خوشلفدن و یا خود معنی تر و بر خوشلفدن
 ایدر بیلدر و مر و اولان خوشلفدن آتش غم و بلا در در تر و بر اولان خوشلفدن و یا خود معنی تر و بر خوشلفدن
 دیو نار حمت و عناد در در (م) طلب زر گشته جله پیر خام * ایک قلب از زبانه چشم عام * جله پیر خام طالب
 زبانه در در لکن عالم چشمی قلبی التوندن بیلز یعنی هر پیر و جوان سیم وز طلب ایددی اولش و لیکن عوام
 کاهر امک چشم عقلی قلبی خالص التوندن بیلز بودیاسیم وزی قلب مشابه سنده در و اعمال صالحه بازار آخرت ایچون

زرنه خالص مشابه سنده در لکن عوامک دیده قلبی زرنه خالص من و اولان قلبی فرق و تمیز قیلزدیک اولور (منشوی) بروی
 بر قلب زرنه خالص بین * بی محک زرنه ممکن از ظن کزین * زرنه خالص قلب اوزره بر پر و او ردی زرنه خالص من و اولان قلبی
 الهیدر و قلبدن مراد بودیاده اولان التوندن در که نرفته حاکم در و قلبی حقه مزین و مر و اولش در نظر ایله زری
 محکم بر دظن و کان جهندن بو که التوندن در دپوب اختیار ایله (منشوی) کر محک داری کزین * کن ورنه رو *
 زرد ناخویشتن را کن کرو) اگر محک طو تر سن کزین و تمیز ایله واکر محک طو تر سن بوری عالمک قسنده کندیک رهن ایله
 تا کم اندن علم و معرفت محکمی خریدار اوله سن و آنکه قلبی نقد دن و مزوری خالص اولان زردن فرق و تمیز قیلده سن
 (منشوی) یا محک باید میان جان خویش * ورنه دانی ره مر و زنها قوبیش * یا کندی جانک ایچنده محک کرله ناغیره
 محتاج اولیوب طریقه عالم اوله سن واکر بول بیلز ایست سن یا لکز ایلر و کتمه والا خطا ایدوب بولی ضایع ایلر سن
 (منشوی) بانک غولان هست بانک آشنایک * آشنایک که کشد سوی فنا * اگر جانک ایچنده محک علم و معرفتی
 طو تر سن سن ایلر و طریقه تنها کتمه بر شکل آشنایور و شلردی بویی اکالت کتور و بیوردر زیرا که طریقه
 غولرک صداسی کبی اولدی بر شکل آشنایک که انسانی فنا و دلاله جابینه چکر (کافیه) کافیه ابن الاثیر فی النهایه الغول
 احد الغیلان و هی جنس من الجن و الشیاطین و کانت العرب ترعیم ان الغول فی الفلاة تنرا ای للناس فتغول تغولا
 ای تلون تلونانی صورشی اوتضلعهم عن الطريق و تمسکهم (عرب زعم ایلر دیمی غولک وجودی انکار ایتمز بلکه
 غولک صور مختلفه و غایبان اولسنی و ناسی هلاله قیلده سن انکار در والا غولک وجودنه احادیث شریقه دلالت
 ایلر لکن عرب زعم ایدیک اوزره دکل (کافیه) کافیه علیه السلام لا غول و لکن السعالی قال ابن الاثیر السعالی صحرة
 الجن ای و لکن فی الجن صحرة تلبس و تخیل لهم (منشوی) بانک می دارد که هان ای کاروان * سوی من آیدنک
 راه و نشان * غول چاغر بویله دیو که کاه اولک ای کاروان بنم جابجه کلز اشته بول و نشان (منشوی) نام هر یک
 می برد غول ای فلان * تا کند آن خواجه را از آ فلان * غول ای فلان کسه دیو کار باندن هر بر یک نامی ایلر و
 یعنی اهل قافله ناک هر بر سه نام و نشان ایلر تا کم اول خواجه بی آفلر دن ایلده یعنی زائل و ضایع اولر
 زمره سندن قیلده (منشوی) چون رسد اشجای سندن کرله و شیر * عمر ضایع راه دور و روز دیر * چونکه اول کسده اورایه
 ابر بیه انده قور و وارسلان و غیری بر تمیل کور و عمر ضایع و راه دور و کون کج اولش کور و ظاهرده اولان غولک
 مکر و فسادی بویله در باطنده اولان غولرک ضرر و فسادی بوندن زیاده در پس باطن غولک ضد انداسی نوچهله
 اولدی یعنی بیان بیور و دیر (منشوی) چون بود آن بانک غول آخر بکو * مال خواهم جاه خواهم و آب رو * اول غول
 آوازی نیجه اولور آخر دی بیان ایله مال استرم و منصب استرم و آب رواسترم یعنی مال و منصب و عزت و حرمت استرم
 دیکم در (منشوی) از درون خویش این آوازهها * منع کن تا کشف کرد در زها * کندی در و نکدن بوا و از لری یعنی
 بویکونه آرزو و مقتضای منع و دفع ایله تا رازلر اشکار اوله (منشوی) ذکر حق کن بانک غول ترا بسوز * چشم
 ترکس و ازین کر * کس بدوز * الهی ذکر ایله غولرک بانکی یاق و ازاله ایله (کافیه) کافیه علیه السلام اذ انغیلت الغیلان
 فساد و بالاذان قال ابن الاثیر ای ادفعوا شرها بد کرانه چشم ترکس یعنی دیده دل بویکسندن یعنی بویکسندن و ما فیها
 و نفس و هوا و هوس و بوندن نفرا تمکدن دیک کر کسدن مراد بود کر اولش اولور (منشوی) صبح صادق قران کاذب
 و اشناس * رنگ می راز از ان زرنک کاس * تا بود کر ندیده کان هفت رنگ * دیده پیدا کند صبر و درنک * سعادت اخرویه
 و نعمت ابدیه صبح صادق کبیدر دولت صوریه و عزت دنیویه صبح کاذب کبیدر پس صبح صادق صبح کاذب کبیدر
 آگاه و بوضو رنده اولان نعمت و لذت و لطافت و ملاحی کبیدر که ساقی حقیقتنک تحلیسی واسطه سحله
 حاصل اولور و محبوب صورت اولنر اول رنگ و بوی کاسه صورتدن بیلور واکر کاسه اولور و ناظر حقیقت اولان
 شاربان یاده تحقیق اول رنگ و بوی تجلی الهیدن بیلوب کاسه صورته فریفته اولر بواجلر دن حضرت خداوند کار
 محبوبان صورته تنبیه ایدوب بیوردر که رنگ می کاسنک رنگدن کور و بیل و آتی تمیز قیل تا اوله که دیده کان
 هفت رنگدن بر دیده دل پیدا ایلده سن رنگ و بوی و درنک ایلک لکک دیده کان هفت رنگدن مراد که
 بویکوزلک هفت طبقه اوزره اوله سیدر ته کم نکالت ناعده طریقه سبجه اوزره اولسی مشهور و مذکور در اولیه
 اولیجی معنی تا اوله که بویده کان هفت طبقه دن ماعدا بر چشم دل پیدا ایلده سن بونک و بون صبر و تحمل ایلک
 لکک اولور تا اول دیده حقیقت بین سکا حاصل اوله دیکمی اشعار قیلور (منشوی) رنگهای بی بیچز این رنگها * کوه ران
 بی بیجای سنگها * نیچه رنگ کور و رسن بوا و ان ظاهر دن ماعدا سنگلر بر سه ذی قیمت کوه ر کور و رسن یعنی
 بودیاده طاش و طپراق محله کوه ر کور و رسن و یا خود بودیانه کوه ر لری اجبار منزله سنده کور و رسن دیک اولور

بشان چنان اول متکلفی الحقیقه کند بله دشمن اول مله در اندر کند بله زخم اور در انجلیان یعنی اول قرآن علیه
وکتب منزله ده مسطور و مذکور اولان کبی انبیایه عداوت ایدوب زخی گندی وجود در نه آوردیلر (منشوی) دشمن آن
باشد که قصد جان کند دشمن آن نبود که خود جان میکشد دشمن اولدر فی الحقیقه که جان قصد ایلنه دشمن اول
دکادر که کند یعنی جان چکیده یعنی دشمن اول دکادر که هر دم حالت نزعده اوله والله دن قهر و غضب بوله و آخر
الامر سوء خاتمه اوزره اوله و چینه داخل اوله کفار و منافقین کبی (منشوی) نیست خفاشک عرواقتاب و اعدو
خویش آمدن از احتیاج و مثلاً بر سه جنگ آفتابک دشمنی دکادر اول خفاش جنگ بجای بدن کند بیک دشمنی کاری
(منشوی) تابش خورشید داورای کشد و رنج او خورشید هرگز کی کشد و رنج او خورشید نوری اول خفاش
حقیری دیرانک رنجی آفتاب هرگز رنج چکر یعنی آفتاب شیره نک زخم و رنجی چکر بیکه شیره آفتابک
رنجی چکر کذلک اعدای انبیاء اولیا کندیلری رنج و المده درلر یو خسه انبیاء اولیا به اندر دن فی الحقیقه رنج و ضرر
ایر شمر (منشوی) دشمن آن باشد که و آید عذاب مانع ایدل را از آفتاب دشمن اولدر که اندن عذاب کله آفتابدن
له مانع کله یعنی فیض و استناره به لعل کبی قابل اولان کسه له آفتاب حقیقتک نور و عطاسنه مانع کله و سبب
عذاب اخروی و ابدی اوله (منشوی) مانع خویشند جمله کافران از شعاع جوهر یغما بران کافر لک جمله سی
کند بیک مانع لیدر یغما بران جوهر بیک شعاعندن یغما بران جوهر ندن هر ادرو حاری و حقیقت لیدر و انزل
شعاعندن هر ادایمان و عرفان و یقیناندر پس کافر لک گندی نفساری یغما بران روح ندن کلان شعاعه مانع لیدر
اوله اولیچینه انزل دشمنی گندی نفساری اولور (منشوی) کی حجاب چشم آن فردند خلق چشم خود را کور
و کور کردند خلق و خلق اول فردولا نظیر چشمک چن حجابی اولور یعنی خلق انبیانک چشمه مانع و حاجب
اولغه قادر دکادر لیکن خلق کندیلر بیک چشمی کور و کرا بیدلر که حقیقت کورمکه قادر اولیوب کور و کرا بیدلر
یو وجه دخی جائزدر که معنی بوله اوله خلق عالم چن اول فرد اولان یغما بران کوزنه حجاب اولور که هر یغما بران فرد آمد
در جهان مضبوط و نخبه هر بری انزل فریدر پس خلق عالم گندی کوزلری کور و قولقاری صاعرا بیدلر یو خسه خلق
عالم انزل هر بر بیک کوزنه حجاب اوله مزلر (منشوی) چون غلام هندوی کوکین کشد از استیز خواجه
خود را می کشد و مثلاً شول بر هند و غلام کییکه اول هند و غلام کین چکر افتد بیک عنادندن کند یعنی دیر
یعنی افتد بیکه ضرر اصابت ایلکدن اتری کند یعنی هلاک ایلر (منشوی) سر نکون می افتد از نام مرا تا زبانی
کرده باشد خواجه را سرای طامندن باشی آشاعده و شر تا افتد بیکه بر زبان ایلش اوله پس نظریه ضرر رفتی
جانبه اولور (منشوی) که شود بیمار دشمن باطیب و ور کند کورک عداوت با ایدب مثال آخر اگر مریض طیبیه
دشمن اوله و اگر طفل استاده عداوت ایدب (منشوی) در حقیقت رهزن جان خودند راه عقل و جان خود را خود زدند
مریض و طفل حقیقتده گندی جانک رهزن لیدر کندیلر بیک عقلی و جانی یوانی کندیلر او در بلر پس معنایه گندی
کند بله دشمن اولدیلر (منشوی) کازی کر خشم کبر در آفتاب ماهی کر خشم می کید در آب مثال آخر بر بر بر بر
اگر فی المثل آفتابدن اتری خشم طونه بر ماهی اگر فی المثل آیدن خشم طونه و آبه عداوت ایدوب کند یعنی
صودن طشره آبه (منشوی) توبی بیک شکر کرا در زبان عاقبت که بود سیاه اخترانان سن بر نظریه کور که کجه زبان
طو تر عاقبت آندن سیاه اختر و بد بخت کیم اولور مقرر در که آفتاب و آبه آندن ضرر کلایوب کازی و ماهی خائب و خامر
اولور (وقس علی هذا اعداء الانبیاء و الاولیاء) (منشوی) که ترا حق آفریند زشت رویه هان مشوهم زشت رویه هم زشت
خوهر بر دگشت مرد و سنکلاخ و ورد و شاخست مشو و چارشاخ اگر حق تبارک و تعالی سنی ای انسان
زشت رویه که به الصورة برادر سه آگاه اول هم زشت رویه هم زشت خواله ظاهر او باطن اخیت و قبیح اولور سن که
علامت اهل جهنم را اما اگر بر کسه بحسب الظاهر که به الصورة و من حیث الباطن تنزیه الصفه و لطیف السریره
اوله اول صورت مکر و ده کافر رویه بر کسه دخی لطیف الهیت و قبیح السیرت اوله اول هیئت حسنه اکا
فائده قیلر پس (لا تبدل خلق الله) مضبوط و نخبه تغییر خلق ممکن دکادر و لکن حسنوا اخلاقکم مفهوم و نخبه تهذیب
اخلاق میسر و ممکنه را که به بعضی اخلاق کا خلق کمال لایه یل خلق الله کذلک لا تبدل للخلق دیندر و لکن
یو تبدل اولین خلقندن مراد شول صفة غیر مزیه در که انسان الله اوزر نه مجبور اولمشدر و تبدل اولان خلقندن مراد
شول سیرت پیچیده در که انسان آبی آب و کلدن حاصل قیلدر کشف آفاق قینه در لک زینت بادر و بوراده زینت صوریه
و حسن بشریه دن استعارتدر و سنکلاخ و منخله دیرلر یو جمله اخلاق رذیه و اوصاف ذمیجه دن عبارتدر و دوشاخ
زشت روی و بد خو بقله کانتدر و چارشاخ قبیح صورت و قبیح سیرت و قبیح عمل و قبیح عقیده دن عبارتدر پس

تندیر معنی اولدر که اول حدای متعال سندن کشف می کید در سه یعنی صورت جلیله و هیئت ملیحه فی زل
ایدر سه سن سنکلاخ اخلاق ذمیجه جانبیه کتبه تا کم ایکی وجهه قبیح اولیه سن و اگر سکا من حیث الصورة و السیرة
اولان قیاسندن ایکی شاخ و ارایسه سن قبیح صورت و قبیح سیرت و سوء اعمال و سوء عقیده تله چارشاخ اوله که اتج
سن کل قبیح اولور سن و قیاسحت و خباثتده نهایت مرتبه سن بولور سن دیک اولور وجه آخر عداوت و حسد اید بیک
کسه اگر سنک کشفی ایلنه سن طاشلق ایچنه کتبه یعنی اول سکا ضرر قصد ایلر سه سندن خضر اولان بره کتبه
و اگر ایکی پاره ایلک دورت پاره اوله یعنی عداوت و حسد به بعض معصیت و قیاسحتله دوباره منزله سندن اولش ایکن
عداوت و حسد دخی اکتام ایلوب چار پاره اوله و قیاسحتی زیاده بر زیاده قیله دیک اولور (منشوی) و حسودی
کر فلان من کترم میفرزاید کتری در آخرت سن حسد اید بیچین بولیدر که بن فلان کسه دن کترم میفرم اختر
و طالعده کتر لک زیاده ایلر یعنی فلان کسه به تابع اولی و انقیاد قیلر بنم طالعده کتر لک زیاده ایلوب دوات
و عزتک نقصانه سیدر در سن یو معناده جائزدر که بنم اخترمده کتر لک اول فلان دن زیاده می اولور یعنی بنم
طالم کتر لکده آندن زیاده دکادر پس بنم انیچون اتیام قیلورم دیک اولور (منشوی) خود حسد نقصان
و عیب دیگرست بیکه از جمله کیم اید ترست حسد خود نقصان و بشقه بر عیدر بیکه جمیع نقصاندرن
قبیحر کدر (منشوی) آن بلیس از تنک و عار کتری و خویشتن افکند در صدابتیری اول ایلش کتر لک تنک و عارندن
کتر لک نقصان معناسنه در کند یعنی یو زبیر لک براندیکه درگاه حقدن مرود اولوب ابدی کتر و بدتر فالدی
(منشوی) از حسدی خواست تابالا بود خود چه بالا بیکه خون بالا بود حسدندن ایستدی
تابالا و اعلا اوله خود نه بالا بیکه فان اغلیجی اولور یعنی نه بالا بیکه بیکه اول خصوصده کوزلندن
فان سوزیجی اولور (منشوی) آن ابو جهل از محمد تنک داشت و ز حسد خودر ایسالی فراشت اول ابو جهل
حضرت رسولدن تنک و عار طوتدی و حسدندن کند یعنی بالا بیکه یو جلدیدی یعنی تکبر لک ایدوب کند و بی افضل
و عالیقدر طوتدی (منشوی) بوالحکم نداشت بد و بوجهل شد ای بسا اهل از حسد نا اهل شد انک نامی اول
بوالحکم ایدی و ابو جهل اولدی ای جوق اهل که حسدندن نا اهل اولدی پس معلوم اولدیکه حسد سبب حرمان
و باعث خسران و خذلاندر و تر لک حسد ایلک موصل قرب رجماندر (منشوی) من ندیدم در جهان جست و جو
هیچ اهلیت به از خوی نکو بن جست و جوجهاتده یعنی بوسی و طلب عالنده خوی نکودن بهتر اهلیت
کور مردم یعنی بوجهاتده و طریق حضرت بر دانه اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده دن بهتر اهلیت
و قابلیت اولمز طریق تصوف همان حسن خلقدن عبارتدر (حسن الخلق نصف الدین) و دخی (حسن الخلق
خلق الله الاعظم) حدیثی خلق نکونک فضا لکنه دلالت و شهادت ایدر (منشوی) در گذر ارفضل و کستای و فن
کار خدمت دارد و خلق حسن فضلدن و مهارت و فندن کچ کار خدمت و خلق حسن طو تر یعنی یو بولده خدمت
ایلک و حسن خلق صاحبی اولی ککار طو تر فضل و غیر کاره کلز (منشوی) انبیاء واسطه زان کرد حق
تا بدید اید حسد هادر خلق حضرت حق انبیایی اول سیدن واسطه ایلدی کند بیکه خلق اور تا سندن تافلق
واضطر اید حسد ظاهر کله یعنی صدور انسانیده مستقر اولان حسد اول حسد اهلک قلی و اضطر ایه
کلبیه ظاهر اوله (منشوی) زانکه کس را از خدا عاری نبود حامد حق هیچ دیاری نبود زیرا کسه به
خدای تعالیدن عار و تنک ایلک اولدی هیچ بر فرد حضرت حقه حسد اید بیجی اولدی (منشوی) آنکسی ککش
مثل خود شد اشی زان سبب با او حسد برداشتی اول بر کسه که یغما بری گندی کبی ظن ایلدی اول سیدن اکا
حسد قالدردی یعنی اول انبیادن بر سه حسد ایلوب اول بشر بند خی آنک کبی بشرم دیوا کا عداوت قیلدی
(منشوی) چون مقرر شد بر زکی رسول پس حسد نایسی را از قبول پس هر روی وای قائمت و آرمایش
تاقیامت دائمست چونکم رسولک اولو اخی مقرر اولدی تأیید سبحانی و دلالت حقانی ایل پس بر کسده حسد کلز
رسولی قبول ایلکدن زیرا اگر چه بشریت اعتبار ایلد مشابعت وارد ایلکن رسالت اعتبار ایلد انسانه مشابعتی یوقدر
پس رسولک مرتبه سن کور و ب تعقل ایلن کسدر آتی قبول ایلد کاری جهتدن اکا حسد لری کلز اما حسود اولان
کفره انلر یغما بران آثار و اسرارنی تعقل ایلماشدر و مرتبه علیه رینه واقف اولماشدر و بواچلدن کافر اولمشدر
بولیدر سه دخی جائزدر چونکم رسولک عظم شانی بعد الموت عند الخلاق مقرر اولدیه پس حسد کلز مؤمنیندن
براجده آتی قبول ایلدیکدن اتری پس هر بر درده اول رسولک بر قائم مقامی و نائب منابی (الشیخ فی قومه کالشی
فی ائمه) و خواستجه بر ولی کامل اول نیست مقامنه قاعدرو بوا نیایا و مرسلین زماننده اولان امتحان نه الان قیامتده دل

باقی و دانم در نه کم انبیای بشر اعتقاد ایدوب و حسد بولنه کیدوب عاصی و فاسق اولد قلمی کبی بعد الانبیا اولان
اولیای دخی کدی بلری کبی بشر زعم ایدوب انلره حسد و بغض ایتمک واسطه سیله حقدن دور و حقیقتدن مهجور اولدیلر
(اعاذنا الله وایاکم عن الحسد واعدادوا للمشاخیخ فی الدین) (منشی) هر کراخوی نکویا شد برست * هر کسی کو
شیشه دل باشد شکست * هر شول کسی تل که خوی نکو اوله اولیا به عداوتدن وضلالت و شقاوتدن قورتلدی
و سعادت ایدی به وصول بولدی هر یکسه که نازل دل اوله و خوی بد اوله صندی و انکار و مخالفتدن خلاص
اولدوب اصحاب ناردن اولدی (منشی) پس امام حی مطلق آن ولست * خواه از نسل عمر خواه از علیست * پس
امام حی مطلق اول مذکور اولان ولیدر و ولی اول کسیه در که حق آنک جمیع امور به توی ایدوب آتی معاصیدن حفظ
ایلیه کمال الله تعالی (وهو یولی الصالحین) و دخی ولی هو الفانی فی الله و الباقی بالله دیکله ده تعریف ایتمشدر
پس بوصفله متصف اولان ولی مطلقا امام حی در وقت ایدوشوا اولدر من حیث الحقیقه اول ولی کرکسه
حضرت عمر که نسلنددر کرکسه حضرت علینک نسلنددر یعنی بوامام زنده خواه نسل حضرت
عمر دن اولسون و خواه نسل حضرت علیدن اولسون و خواه بولردن غیرنک نسلدن اولسون مقصود مرتبه
کماله و مبلغ رجاله و وصولدر من ای نسل کان خلافا للامامیه زیرا انرقنده امام اولاد علیدن اولی لازمدر حتی
اقتدا ایدله لاسیما شیعه و واقض حضرت عمره و انسالته بالکلیه متکرر در امام شایخ صوفیه ظاهر ابادشاه
و باطن خلیفه الهیه و وارث حضرت نبی اولان ولی به اقتدا و اتباع ایدرلر (منشی) مهدی و مهدی و یست ای راه جو
هم نهان و هم نشسته پیش رو و مهدی اولوب طوغری بوله کیدبی و هدایت ایدبی اول ولی خدا و وارث حضرت
مصطفی درای طریق مستقیم طلب ایدبی بعض نسخده ای نیک خو واقع اولمشدر معنی ای اوخو یلوموم من
دیکدر هم نهاند و هم بوزل اوکنده در یعنی هم باطنده و هم ظاهرده پیش روی ناسده اوتر مشدر و مهدی
موعود عند الامامیه امام محمد تقیدر که هجرت نبوتک ایکی بوزاللی سکر سینه سنده متولد اولمشدر و عند اهل
السنه متولد اوله جعفر و آخر زمانده ظهور قیل جعفر رسته کم شیخ اکبر حضرت تری فتوحانک او جیور التمش النبی باندده
سوردر (ان الله خلیفه یخرج من عتره رسول الله ولد فاطمه واطی اسمهم رسول الله علیه السلام جده الحسن
علی ابن ابی طالب ینایح بین الرکن والمقام یشبه رسول الله صلی الله علیه وسلم فی الخلق و الخلق کذا و کذا فی آخره
(منشی) اوچور برست و خرد جبریل اوست * اوولی کم از فندیل اوست * و انکه زین فندیل کم مشکات ماست *
نور ادر مرتبه تزیین است * اول ولی نور کیدر و عقلی آنک جبریلیدر یعنی اول انسان کامل و ولی فاضل نور الهی
وضیای محمدی کیدر و بین الخلیفه و المستخلف شایهت نامه اولدبی اعتبارله در حضرت نبی به چونکم جبریل
امین یلرب العالمین اولدی کذلک وارف اولان حضرت ولی به عقلی جبریل مثابه سنده اولدی که جناب حضرت دن
انواع اسرار و علوی آخذ اولور و اول ولی کماله آتی ایصال قیامور بومر به ده اولان کماله قطب الاقطاب
و غوث الاکبر در نور که مثلاً بواکمل مصباح کیدر و بوندن مرتبه ده کم اولان ولی مثلاً امامان و ابدا ل سابعه کبی
اول نور اعظم قیدیلدر و منظر و مشرقیدر و اول کسیه که بوقندیل کبی اولقدن من حیث المرتبه کم و دوندر برز
مشکات از در مشکات جدارده اولان شول کوه غیر نافذه به دربر که جوانی مسدود و خانه دن جانی مکشوف اوله
و حضرت خداوند کارل مشکات ماست تعبیرنده کندیلرک قطبینه و غوثینه اشارت و سائرک تبعیت و فرعیتنه
ایما وارددر زیر نورک مرتبه ده ترتیلری وارددر که بعض مرتبه بعضیسندن جناب حقه اقرب اولدبی جهندن
افضل و اشرفدر مثلاً شول برآینه که بلا واسطه شمس مقابلدر و برآینه دخی که شمس مقابل دکل امکان شمس
مقابل اولان آینه به مقابل و برآینه دخی کذلک برآینه نانی به مقابلدر و برآینه حرا پس آینه مفیض و منیر اولدبی
جهندن شریف و منافض و منار اولدبی حیثیتدن دون و کشیددر (منشی) زانکه هفتصد پرده دارد نور حق *
بردهای نور دن چندین طبق * نور الهینک مرتبه ده ترتیلری وارددر اوتریکه بر موجب حدیث شریف
ان الله سبع مائة حجاب من نور طامة) نور دن بدی یوز حجابی و کذلک ظلمتدن دخی بدی یوز حجابی وارددر یعنی حقدن نوری
بدی یوز پرده طواریح حجاب نور الهی بر موجب حدیث شریف بوقدر طبقه ییل (منشی) از پس هر پرده قوی را
مقام * صف صفند این پرده هاشان امام * هر پرده نک اردندن بر طاقته به مقام وارددر انلرک بوبرده لری
صف صفدر امامه دکل بودم و جهدر امامه دکن انلر صف صفدر بوبرده رده یعنی هر پرده نور اینک پسنده
بقوم ایچون مقام وارددر صف صفدر درین حیث المعنی انلرک بوبرده لری تا امام حقیقی به دکل و بوجبات نور اینک
رسول بوزدر مثلاً توبه و بقیه و بابت و محاسبه و زهد و تقوی و علم و حکمت و کرامت و ولایت کبی تالی مرتبه

فد فی الله و بقا بالله زیر اومر به فنا اندر فنا و بقا اندر بقا مرتبه امام کامل و پیشوای فاضلدر که بومر به نک و راسنده
برمرتبه دخی بوقدر و فروع حجابات نورانی به نهایت بوقدر رسته کم (ان الله سبعین حجاباً) و دخی ان الله سبع مائة حجاب
و دخی ان الله سبعین الف حجاب من نور طامة حدیث لری * کثرت فروع حجابات نورانی به دلالت ایلر (وقس علی هذا
حجابات الظلمانية) (منشی) ادل صف آخرین از ضعف خویش * چشمشان طاقت ندارد نور پیش * آخرک صفک
ادل کندیلرک ضعفندن انلرک چشمی اول صفده اولان نور طاق طوعه یعنی بصر بصیرت لری طاقت طوغری ایلر یکی
صفک نورنه (منشی) وان صف پیش از ضعیفی * بصر * تاب ندارد و شبانی بیشتر * و کذلک اول اول صف بدر لری نیک
ضعفندن طاقت کتورمزلر بیشتر اولان صفک روشنائیغه بیشتر به عریله اولور سه ده معنی زیاده رلک روشنائیغه
دیمک اولور محصل بر خوای (وفوق کل ذی علم علم) (تا ان الی ربک المنتهی) هر ذی علم کندی فوقنده اولان علینک
علمندن و اسرار و انوارندن غافل و جا علمدر و بر مقتضای (لا یعرف ذا الفضل الا ذروه) هر ذی فضلی سیلان کندی
کبی بر فاضلدر و بومر و موم مؤید ایلر ایچون (یعرفنا من کان من جنسنا و سائر الناس لنا منکرون) قولنی حضرت
خداوند کار فائدر (منشی) روشنی که حجابات اولست * رنج جان و فتنه این احوالت * احوایا اندلرک کم شود
چونکه هفتصد بکدر اومر شود * شول روشنائیغه اولکی صف اهلنک یعنی اصحاب توحیدلک حیاتدر و احوال
و دویین اولنلرک رنج جانی و فتنه و امتحاندر که مانند خفاش اول روشنائیغه طاقت طوغری لکن احوال لکار که
از حق از حق به هدایت ربانی و بتعلیم و تربیه مرشد یردانی کم اوله و هر مرتبه و مقامه اوغرا دقه اکامقید اولوب
انلردن گذر قیلر چونکم بدی یوز حجاب و مرتبه دن کجه اول عین بحر وحدت اولور و کندی تعیین موهوم بپسندن
خلاص بولور و مرتبه ده کندی و جمیع کثراتی امواج دریا کبی مشاهده قیلور (منشی) آتشی کاصلاح آهن
بازرست * کی صلاح آبی و سبب ترست * پس استعدادات اولیا و قابلیات اصفیا متفاوت اولدینغه اشارت ایدوب
سوردر شول بر آتش که آهنک و بازولک اصلا حیدر حق اول آتش ترو تازه ایوانک و المانک اصلا حیدر (منشی) سبب
و آبی خامی دارد خفیف * نه چو آهن تابشی خواهد لطیف) زرا سبب و آبی بر خفیف خاملق طویر آهن کبی بر لطیف
تابش استر (منشی) لیکن آهن و لطیف آن شعله است * کو جذب تابش آن ازدهاست * لیکن آهن اول
شعله لطیفدر که اول آهن ازدرها کبی اولان آتشک تابش و حرارتی جذبدر (منشی) هست آن آهن فقیر
سخت کش * زیر پتک و آتشت اوسرخ و خوش * آهن اول سختکش و ریاضتکش فقیردر که پتک و چکش
و آتشک آتشد اوسرخ و خوشدر پتک چکش معناسنه در (منشی) حاجب آتش بودی واسطه * در دل آتش
رودی رابطه * آهن کبی اولان فقیر آتشک حاجبی و پرده داری اولور واسطه سز و واسطه سز آتشک ایچنسه کیدر یعنی
آهندن مراد شول ذاتی و انانیته فانی قیلان سختکش در که زیر پتک بلای یردانی و آتش تجلی ربانیده اول سرخ رو
و خوشخودر اول فقیر حاجب آتش تجلی الهی اولور بلا واسطه و قلب نار عشقه داخل اولور بلا رابطه امام سائر
کسان بومر به ده ککدر دیمک اولور (منشی) بی حجابی آب و فرزند ان آب * پختگی زاتش نیابند و خطاب *
واسطه دیک بودیا نابه * همچو پارادر روش پانابه * یا مسکاتی در میان آن دوای می شود سوزان وی اردنما بی حجاب
و واسطه شراب و ابک فرزند لری یعنی آبدن نشو و نما و حیات بولر آتشدن پختلک و خطاب بولر زیر اعنصر
و فرزند ان عنصر حجاب سز و واسطه سز آتش تجلی الهیدن پختلک بولر و خطاب طوغری لری (و جعلنا من
الماء کل شیء حی) آبدن مراد علی طریقه ذکر الحز و اراده الکل عناصر اربعه در و آب رکن اعظم اولدینچون
آتی ذکر غیر زنی ذکر ایلکدن معنی اولدی و آبدن تولد ایلین اشیا به واسطه بر دیک و یا بر تابه در یعنی آبه و آبدن تولد ایلین
اشیا به دیک و یا تابه واسطه لازم اولور تا آتشدن دیک و تابه واسطه سیله پختلک بوله مثلاً ایاغه نور یکده پانابه یعنی آتاق
باغی لازم اولدینی کبی آتاق یا تابه واسطه سیله مشبه قادر اوله و یا خود میانده یعنی حرارت و هوامیانده شول بر مکان
کبی که تا اول حرارتدن سوزان اوله و اول حرارتی برز کتوره ایصال قیلر بومر معنی بمابزه دیمک اوزره دراکر ماعری اولوب
آب معناسنه اولور سه معنی بویه اولور که یا خود بر مکان حرارت اوله که تا اول هوا اول مکان حرارتدن سوزان اوله و اول
حرارتی صویه کتوره و آتی کرم ایلر مثلاً یا بانلر ده بعض اکیر رده اولان آبی هوائی حقدن حرارتندن کرم اولدنده
اکا تأثیر ایدوب کرم ایلر بودی و جهدر یا اوزره ده بر مکان کرک تا اول هوا آتشدن سوزان و کرم اوله و آتشک حرارتی
جامه ده اولان آبه کتوره جاملر ده فونه لرد کرمی محل کیکه هوا آتشدن کرم اولوب اواب و فونه لری قوری ایلر کر
اول اوابی واسطه سز آتش اوزره قویه سن یا نوب شو و نایدا اولور اما آهن واسطه سز آتشک ایچنسه قونور یا نمر
بلکه آتشله همرنک اولوب نورانیت تحصیل ایلر کذلک عناصر اربعه و موالید ثلاثه بلا واسطه العقول

جواب باصواری فی الحقیقه بصیرت دیدی بدن ایست اول کوشی و که اول چشم باطنه بر آلت در یعنی هر قدر علوم یقینه و ارسه که اول دافع مشکلات و رافع شبهات در آتی چشم باطن و اسطه سله کوش سانه ایر کوردی و کوشدن قلبه کلدی و مشکلی حل قیلدی پس من حیث الحقیقه اول جوابی چشم باطن قیل اولدی (منوی) کوش دل است و چشم اهل وصال * چشم صاحب حال و کوش احباب قیل * کوش دلادر و چشم اهل وصال در یعنی کوش دلال علوم یقینه در و چشم باطن اهل وصال در و بمعنی دخی جائز در که کوش منزله سنده اولان علم دلال علوم یقینه در و چشم منزله سنده اولان عرفا و اولیا اهل وصال در یعنی چشم که ارباب مشاهده دن عبارت در هر بری صاحب حال در و کوش که سله علوم استفاده ایلین کسه له اشارت در انرا احباب قیل و قالدر پس بو کوش منزله سنده قالدر و دیده مر ته سنده ایرتله مقابله سنی دخی خاصه سن بزه اعلام ایدوب بیوردر (منوی) در شنود کوش تبدیل صفات * در عیان دید هاست بدل ذات * کوش استماع سده صفات تبدیل و اورد چشمه عیان سده تبدیل ذات و اورد یعنی کوش استماعی مر ته سنده تبدیل صفات و اورد مثلا بر که غصیه و عدم عفو له و سائر یلم متصف ایدی (والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس والله یحب المحسنین) کلامن ایستدی و آنکه ایش ایدی کظم غیظ و عفو و احسانه متصف اولدی و دخی بر که سنجیل ایدی (ومن یوق شح نفسه فاولئک هم المفلحون) آیتن ایستدی و بخیل و شح اولقدن حذر ایلدی متنی اولدی (ومثل الذین ینفقون اموالهم فی سبیل الله) قولی استماع ایلدی و موجهیله عمل قیلدی سنی و منفق اولدی ما حصل حر رایت و حدیثی و کلمات مشایخی کوش ایدوب و آنکه عمل قیلدقه اخلاق ذمه سی اخلاق حیده به مبدل اولور پس بوجه تدن شنود کوش مر ته سنده تبدیل ذات و اوردید کارینه مثال اولدر که بر که (لن یراحدکم ربه حتی یوت) حدیثک خوا سنجیه و لی سنجیه کوش مر و تبدیل ذات قیل سنجیه مشاهده وجود مطلق قیل از البتة رؤیت و معاینه تبدیل ذات بشریه بی مستلزم در زیرا انشاء عنصریه نیک تجلی ذات و رؤیت جمال وجود مطلقه مع بقیه الوجود طاقی بوددر (فلما تجلی ربه للجبل جعله کادک و خر مومعنا) آیتک خوا سنجیه کوش که حضرت موسی علیه السلام اول تجلی وقتند معنی علیه دوشوب و وجود بشریه سی قنایه و بجنود که مبدل اولدی پس صوره کلد که جناب حتی مع بقیه ذات البشریه معاینه قیلقدن (سبحانک تبت الیک) دیکلکه تنزیه قیلدی و بلا تبدیل ذات بشریت اولان رؤیتدن نائب اولدی پس ریلین کور و اولاموت اختیار یله اولنلر و کندن بلری ذات حقه قانی قیلنلر و تبدیل ذات بشریت ایتمکله ابدال مر ته سن بولندر پس مع الغیریه و ذات البشریه معاینه ذات الهیه محال اولدینی ایچون عارفان حقیقت (لا یری الله الا الله) دیدیلر و مشاهده حقیقت ایدنلر نه رؤیتی حقه مشاهده ایلد کلد که نه اقرار و شهادت ایدوب (رأیت ربی فقال من انت قلت انت) قولی بومعنا تصدیق ایچون ادا ایلدیلر پس اهل شهود کلد دیده لری معاینه حضرت ذات ربوبیت ایلد کلد که ذات موهومیت و انانیت عارضیه لری قنایه مبدل اولوب و حقیقت مطلقه ظهوره کلوب مع نور الوحدۃ المطلقه معاینه وحدت الهیه و وجود ربانیه قیللری اهل بقیات واضح و معلوم و ناعده مجهول و ناسفهم و مدر انکچون بومحلی جوق کسه فهم ایدوب میوب و عند المعاینه تبدیل ذات ایلد که دیکدر یله میوب مشرب نه مناسب معنایه و مذهبیه موافق خوا یه ذاهب اولندر لکن مشرب تحقیقندن خارج و جاده توفیقندن بیرون اولدقاری ادنی مر ته عرفانی اولنلر عیان و یساندر فافهم ته کم بویتک مصرع اولیه تبدیل صفاته و مصرع نایس سله ذاته اشارت ایدوب بیوردر (منوی) زانش از علمت یقین شد از سخن * بختکی جود یقین منزل مکن * زانش متعلق در مصرع نایده اولان بختکی جویه و از سخن یقین شدن تغییر درانی من حیث الکلام دیکدر و زانش فر نه سله یقین شد در انصکره بر مفعول به تدیر اولنلر که اول یقین شد بانش دیکدر و تفریر معنای بیت بودر که ای طالب حق اگر سنک علمک آتیه سخن و کلام جهتندن یقین اولدیه آتشدن بختک لدیله علم الیقینه منزل ایلد یسکل که عند المشایخ یقین اوج قه در علم الیقین و عین الیقین و حق الیقین در و اوج نوع یقینک منالی مثلا اولدر که بر آتش طالی اولان کسه بر منزلده اولسه که آتیه کورمه پس بر معتمد علیه فر شد صادق اول طالبه دیه که ای طالب ناره فلان مقامده ناره برانوار و درین اندن اخبار ایلرم و صحیح سوبلرم پس بومر شد صادق کلامی جهتندن اول طالبک آتیه علمی یقین اولدیه علم الیقین دیرر بعده اول طالب اول مقامه سفر ایدوب واروب انده رای عین اول ناری کور سنده عین الیقین و اول ناره داخل اولوب کندی بی بخت و سوزان قیاسنه حق الیقین دیرر پس علم الیقین مر ته سنده تبدیل صفات و اورد که اوجه کلامه مبدل اولسیدر و حق الیقین مر ته سنده تبدیل ذات بشریه و اورد که

اول خاملق کیدوب آتش تجلی الهیه دن بخت اولوب و ناره عشق ربانیه ایلد کندی سوزان قیلوب ذاتی رنگ تجلی آتش الهیه و انوار ربانیه به مبدل قیلد در پس عین الیقین و حق الیقین مر ته سنده اشارت ایدوب بیوردر (منوی) نانسوزی نیست ان عین الیقین * این یقین خوا می در آتش در نشین * تا آتش تجلی به یا نهمه سن و ناره عشق ایچره بخت اولیه سن اول عین الیقین دکلدر یعنی نفس یقین اولان رؤیت و مشاهده دکلدر بو یقینی استرایسک عشق آتشدن اوور یعنی اگر بومر ته یقین استرایسک آتش عشق الهی ایچره اوور و کندی حق الیقین مر ته سنده سوزوب نام مشاهده حقیقت حاصل اولد (کما قال ابن الفارض) بیت (اسافر من علم الیقین لعینه * الی حقه حیث الحقیقه رحلی) (م) کوش چون نافذ بود دیده شود * ورنه قل در کوش پیچیده شود * بر موجب حدیث شریف اساس کل خیر حسن الاستماع یقین بر کوش حسن استماع قیلد و حقایق معنایه نافذ واصل اولدیده اولور و مشاهده حقیقت قیلور و بصیر مر ته سن بولور والا کر حقایق معنایه نافذ اولیه و حسن استماع ایلد استماع قیلدیه قول کوشده پیچیده اولور و درونه کر میوب برونده قالور پس بصیر بصیرت کشاده اولوب مشاهده اسرار الهیه دن محروم اولور (قال الله تعالی ان فی ذلك لذرکری لمن کان له قلب اوالی السمع و هو شهید) و قال الله تعالی فیشر عبادی الذین یستمعون القول فیسمعون احسنه اولئک الذین هداهم الله و اولئک هم اولو الالباب) (م) این سخن پایان ندر دبار کرد * تا که شهبان غلامان چه کرد بوسوز که مر ادمعارف الهیه در پایان و نهایت طوتمز حکایت رجوع ایلد تا که شاه کندی سیک اول غلاملر نه نه ایلدی و آنلر نه سوبلدی (براه کردن شاه یکی رازان دو غلام و بر سیدن ازین دیکر) (منوی) ان غلامن را چو دید اهل ذکا * ان دکر را کرد اشارت که بیاد شاه چون اول غلام چکی ذکا و ادرال اهل کوردی اول بر سینه اشارت ایلد که کل (منوی) کاف رحمت کفتمش * تصغیر نیست * جد کد فرزند کم تحقیر نیست * بویت سوال مقدره جو ایدر کان بر سائل دیر که اول عالم و دانا اولان غلامه غلامک دیو تصغیر ایلد ایراد ایلدیکر تصغیر و تحقیر عالم خود نوعا بر کناه در پس وجه ندر بیوردر که کاف مر حمت دیدم * اکتصغیر دکلدر ته کدده اوغلنه فرزند کم دیر یعنی اوغلنجم دیو ترحم قیلوب تحقیر دکلدر ته کم صیغه تصغیر ایچون یعنی تصغیر تحقیر ایچون ککولر ترحم معناسن دخی ادا قیلور (کما وقع فی القرآن یابی لاتقصص ربناک علی اخوتک) و قال ابراهیم لامعیل یابی انی اری فی النمام انی اذ یحکن) بوسیغه ترحم ایچوندر (منوی) چون بیامد آن دوم در پیش شاه * بود او کده دهان دندان سیاه * چونکه اول ابکنی غلام شادک تنه کادی اول غلام قوقش آغز لوسیه دیشلو ایدی (منوی) کر چه شه ناخوش شد از کفتار او * جست و جوی کرد هم ز اسرار او * کر چه پادشاه ایلد که تارندن ناخوش و بختور اولدی اول غلام اسرارندن هم بر نوع جست و جوا ایلدی (منوی) کفتم باین شکل و این کنده دهان دور نشین لیل زان سوتر مران * پادشاه اول غلامه ایدی بوشکل ایلد و بو آغز قوقسوله ابراق او نور ایلد کن اول جانبک سورمه یعنی اول مکاتدن اوتزل کته یعنی آغزک قوقوسی کجک مر ته سده طور و ایدن اونه کته دیدی (منوی) که تو اهل نامه ورقه بیدی * فی جلیس و یارو هم بقعه بیدی * شعی مر حوم بویته زیر اسن نامه ورقه تک اهل اولدک یعنی سنکله ایراقدن سوبلشکم کر کدر مصاحب و یارو همخانه اولدک یعنی لایق دکلدر که سن بکافرین و دوست و هم حجره اوله سن دمسدر لکن سباق و سیاقه مناسب دکلدر سباق و سیاقه مناسب اولان معنی بودر که دینه اول جانبدن اوتزل کته زیرا که اهل نامه ورقه اولور سن بخله جلیس و یارو هم بقعه اولور سن مصرع اول علتدر زان سوتر مران لفظنه بونده تعریض و اورد در حضور شاه حقیقتدن دور اولنلر اهل کتاب ورقعه اولسنه و اندر جناب حقه معاسله و مکالمه فی کتب و رفاع واسطه سله قیاسنه (منوی) تا علاج آن دهان تو کنیم تو حبیب و ما طبیب بر فیم * تاسنک اول دهانکه علاج ایدم سن حبیب و خوبسن و بزرفن و حاذق طبیبین (منوی) هر کیکی نوکایی سوختن * نیست لایق از نو دیده دوختن * مثلا پره دن اوتری بریکی کایی باقی لایق دکلدر معنای سنندن کوزد یکمک یعنی سنندن اعراض ایدوب اغماض عین ایلک لایق و مناسب دکلدر برون اوتری بریکی کایی باقی لایق اولدینی کی (منوی) باهمه بنشین دوسه دستان بکو * تا یبسن صورت عقلت نکو * بود و ککی عیبکله یله او نورایی اوج حکایه سوبله و ماجرا و احوالکی نقل ایلد تا کم سنک عقلک صورتی نیکو کورم یعنی سنک عقلک مر ته سنی تمام کایبغی یلم دیدی (منوی) آن یکی را پس فرستاد و بکار * سوی جامی که رو خود را بخار * پس پادشاه اول ذکی غلامی ایشه کوندردی بر جام جابته یوله دیو که پوری کندیکی قاشی و درن و و سندن کندیکی یالک ایلد دیدی و وجودنی تطهیر ایلد که رمز و اشارت ایلدی (منوی) وین دگر را گفت خبه و زبرکی * صد غلامی در حقیقت فی یکی * بویر غلامه پادشاه خطاب ایدوب دیدی آخرین من

بارکی مدح ای که کرد و نیرت و مباداتی باه کندی مدحی انک مدحی ختمنده کتورمه (منشوی) زانکه من
 در امتحان آرم و با شرمساری آیدت در ماورای زیرا که بن اول غلامی امتحانه کتورم سکا حیا و شرمساری کتور
 ماوراده یعنی اگر انک ختمنده ایلدیکل مدح خلایق واقع اولورمه شمدیکی وقتک وراستنده اولان وقت وزمانده
 سکا صکره شرم و حیا کتور دیکل اولور (قسم غلام در صدق و وفای بار خود از طهارت ظن خود (منشوی) گفت
 فی والله رب الله العظیم * مالک الملک و بر حسان و رحیم * چونکه پادشاه بو غلامه سن یارکانه مدحی ختمنده کندی مدح
 ایلر من و آتی و آیه و رویش ایدوب کندی حسب حالکی سولر سن دیدی و کندی بوساوب اوزره مدح ایلر توهم
 ایلدی لازم کلدیکه اول غلام کندی تک صدق و خلوصی و اول غلام واسطه سیله کندی نفسی مدح ایلر مراد
 قیلدی فی ذات وصفات حقه قسم ایلکله اعلام و افهام ایلده پس بو گونه قسم ایلوب دیدی والله و بالله العظیم ایلده
 الله که چه ملک مالک کدر و دخی رحمان و رحیم حقیقون اول غلامی مدح ایلکدن مراد کندی نفسی مدح ایلر
 دکدر (منشوی) آن خدایی که فرستاد انبیاء نه بجا حجت بل بفضل و کبریا قسم ایلدیکم خدا اول برخدا در که
 عبادنه انبیاء کوندردی حاجت سیبیله کوندردی بلکه فضل و کبریا سیبیله کوندردی یعنی حق تعالی خدای ارشاد
 و هدایت ایلکده عاجز اولوب پس انبیاء محتاج اولوب اول احتیاج سیبیله خلقه انلری ارسال ایلدی بلکه مطلقا
 فضل و کبریا سیبیله ارسال ایلدیکه انبیاء سیبیله خلقه کوندرسی مجر دانلره انعام و احسان ایلچوندر (منشوی
 ان خداوندی که از خدای ذلیل * آفرید او شه واران جلیل * اول الله برخداوند در که خوار و ذلیل خاکدن اول
 خداوند شه واران جلیل براندی و اول پادشاه خلق ایدر شه واران درن مراد انبیاء و مرسلین و اولیای کزین اولور
 (منشوی) یا کسان کز از مزاج خاکان * بگذرانید از ناک افلاک * اول خداوند آنلری مزاج خاکانندن پالک ایلدی
 یعنی اول شه واران میدان حقیقت اولان انبیاء و اولیای خاک که منسوب اولان مخلوقک مزاجندن پالک قیلدی
 و افلاک کلدیکه نکل و بویندن ایلر و بکوردی یعنی افلاک منسوب اولان املاک مرآتندن آنلرک مر ته لینی عالی
 و برتر قیلدی (منشوی) اگر کفت از نار و نور صاف ساخت * وانکه ابرج و جنة نوار ساخت * آن سنابر قیقه برار و اح تافت
 * تا که آدم معرفت زن بور یافت * آن زادم رست و دست شیت چید * پس خلیفه ش کرد آدم کان بدید * اول
 خداوند عظیم الشاندر که اولاد دخی آب و خال و نازل و جودی بوغیکن نار جلالت ذاتی بدن بر شعله طوتدی و اخذ
 ایلدی و آتی نور صافی و جمال وافی دوزدی و اندن صکره اول نور صافی جمیع انوارک اوزر نه چایدی یعنی نور صافینک
 وجودندن سائر انوارک وجودی ظهوره کلد کدن صکره اول جله انوار مجرده و ارواح قدسیه اوزره چایدی و تابان
 اولدیکه مراد بو نور صافیدن عقل اول و حقیقت محمدیه در و ناردن مراد نار عنصری دکنلر زرنار عنصری بعد
 وجود افلاک در فکف اول وجوده کان عقل اولک محل اقتباسی اوله اول روشن بر برق حقیقونکه ارواح اوزره
 یلدرادی یعنی اول برق الهینک ضوق و یا خود عالیهی که جمیع ارواح اوزره تابان اولدی و طلوع قیلدی تا که آدم
 علیه السلام حضرت تری معرفت اسمایی اول نور صافدن و حقیقت اسمیدن بولدی اول نور حقیقونکه اول نور حضرت
 آدمدن بدی و شیت پیغمبر علیه السلام الی دیردی یعنی اول علم و معرفت حقیقونکه آدم علیه السلام بدن بدی
 و حاصل اولدی شیت نبی حضرت تری آتی دوشوردی و محل علم الهی اولدی پس حضرت آدم حضرت شیت پیغمبری
 کندی نکل بر نه خلیفه ایلدی ز بر اول نور عظیم انلری آتده کوردی و حاصل اول نور عظیم در بی و مر سلده بر کونه
 شانه نمایان اولدی و اولان زنده سیر قیلدی (منشوی) نوح از ان کوه بر خوردار بود * در دای بحر جان در بار بود
 اول و در دای نوح علیه السلام بر خوردار و متنع اولدی جان در بای و واسطه در باغ در بی اولدی یعنی اول
 امه ارواح در آتی زمانده اولان خلقه تبار ایدینی اولدی (منشوی) جان ابراهیم از ان انوار رفت * بی حذر
 در شعله های نار رفت * حضرت ابراهیم علیه السلام جانی اول رفت اولان نور بدن یعنی اول عظیم الشان اولان
 نور انواردن قوت بولوب آتش شعله ای ایمنه خوف و ترس از آتدی (منشوی) چون هاسماعیل در جویش قیاد *
 پیش دشمنه ابدارش سر نهاد * چونکه حضرت اسماعیل علیه السلام اول نور و انوارک و منبع اسرارک جوینه دوشدی
 حضرت ابراهیم آیدار اولان دشمنه سی او کنده باش قودی و آنک تیغ برشته کندی و تسلیم قیلدی و انک اول نورک بین
 و بر کیدل بچاق آنک بونی کسب بسلامت بولدی (منشوی) جان داود از شاعش کرم شد * آهن اندر دست بافش نرم شد
 داود پیغمبر علیه السلام جانی اول نورک شاعش و شعله سندن کرم اولدی آهن آنک دست بافنده نرم اولدی یعنی حید
 بی آتش آنک لاله اور تا سنده ملا و ملاین اولدی (منشوی) چون سلیمان بد و صالش راضیع * دیو سندن بد
 فرمود سبوح * چونکه سلیمان نبی علیه السلام آنک و صالش راضیع * دیو سندن بد و صالش راضیع * دیو سندن بد
 فرمود سبوح * چونکه سلیمان نبی علیه السلام آنک و صالش راضیع * دیو سندن بد و صالش راضیع * دیو سندن بد

اول نورک و صالته سودا میی اولدی یعنی اول نوردن حظ و نصیب بولدی دیو آنک حکم و فرمانده بنده و مطیع اولدی
 (منشوی) در رضا یعقوب چون بنهاد سر * چشم روشن کرد از بوی پسر * چونکه یعقوب علیه السلام حضرت تری
 قضایه باش قودی پسرک رایحه سندن چشمنی روشن ایلدی بویته کردک فاعلی نور اعظم در تقدیر معنی چونکه
 یعقوب علیه السلام حضرت تری فرزند یوسف علیه السلام فراتده قضای حقه رضا و پردی و باش قویوب تسلیم
 اولدی اول نور اعظم یعقوبک چشمنی پسرک رایحه سندن روشن ایلدی (منشوی) یوسف مهر و وجودیدن آفتاب
 شد چنان بیدار در تعبیر خواب * مهر اولان یوسف علیه السلام چونکه اول آفتابی کوردی آفتابدن مراد
 نور الانوار در رویا تعبیرنده انجیلین بیدار عالم اولدی (منشوی) چون عصا از دست موسی آب خورد * ملکک فرعون را
 یل لقمه کرد * چونکه یوسف علیه السلام مظهر اولان موسی علیه السلام النور عصبی ایلدی و غدا بولدی ذوالانوار
 اولان فرعونک ملککتنی یل لقمه قیلدی یعنی خراب ایلدی (منشوی) نردبانش عیسی مریم چو یافت * بر فراز کنبه چارم
 شتافت * عیسی بن مریم علیهما السلام حضرت تری اول نورک نردبانی چونکه بولدی یعنی مرقات مرآت علیا
 و سلم مقامات سما اولدی یعنی مشاهده قیلدی فرات کنبه چارم اوزره اول واسطه ایلر رسان اولدی و انک سیبیله سمایه
 چیقوب فلک را بده قرار قیلدی (منشوی) چون محمد یافت آن ملک و نعیم * قرص مه را کرد دردم اودونیم * چونکه
 حضرت محمد علیه السلام اول ملک و نعیمی بولدی قرص ماهی بوقدر ته دردم اول رسول دونیم قیلدی پس اول
 نور اعظم بوسطانا کرمده بکاله ظهور ایلدیکچون که حقیقت محمدیه دیدیلر اما فی الحقیقه جمیع انبیاء و اولیایک دخی
 حقیقتی بود اول خازن مخزن نور اعظم درو غیر بیلر کانستلر کرم و نرا کرمه قدم وارن کرمدر (کافال ابن الفارض
 مترجم عن مرتبه و ما یکا عن لسان حقیقته بیت) وانی وان کنت ابن آدم صوره * ولی فیه معنی شاهد بایوه *
 و نحن الاخرون السابقون دخی بو معنایی مؤید اولور محصل کلام اول نور خلفه راشدینک هر بنده و انما مهادینک
 وجودنده دخی بر کونه حال و بر نوع خصال ایل نمایان اولدی ته که بیان بیوردر (منشوی) چون ابو بکر آیت توفیق شد
 باجنان شه صاحب و صدیق شد * چونکه ابوبکر رضی الله عنه حضرت تری آیت توفیق اولدی یعنی اول نور اعظمک
 مظهری اولغه توفیق الهینک علامت و نشانی اولدی انجیلین نور اعظم مظهری اولان پادشاهه مصاحب
 و صدیق اولدی یعنی اول نور واسطه سیله اول شاه نبوتک در حالتی زیاده تصدیق ایدینی اولدی بواجلندن اکا صدیق
 دیندی (منشوی) چون عمر شیدای آن معشوق شد * حق و باطل را چودل فاروق شد * چونکه حضرت عمر رضی
 الله عنه اول معشوقک مجنون و شیدای اولدی حق و باطلی بری برندن دل کی زیاده فرق ایدینی اولدی بواجلندن اول
 حضرت فاروق دیندی (منشوی) چون که عثمان آن عیار عین کشت * نور فایض بود دوی النورین کشت * چونکه
 حضرت عثمان رضی الله عنه اول عیان اولان نور عین اولدی عین بونده چشمه معنانه در و اول نور عیان اطلاق
 اصحاب بصیرته نسبتله عیان اولدینغه کوره در تقدیر کلام چونکه حضرت عثمان عند اهل الشهد و اول اعیان اولان
 نور اعظمه منبع اولدی اول سبیدن نور فایض اولدی و ذی النورین اولدی یعنی فیض و بر بی نور اولدی و ایکی نور
 صاحب اولدی اول حضرت ذی النورین دیناسنده وجه تسمیه اولدر که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ایکی
 کرمه سنی آلمشدر بری وفات ایلدکده اکا بر کرمه لربن دخی و بر مشدر در حقی روایت اولنور که اول دخی وفات ایلدکده
 اکرمی دخی اولیدی آتی دخی اکا بر دردم دیو بر مشدر و ظاهر و باطن نورینک دخی صاحبی اولدینغه چون اول
 حضرت ذی النورین دیندی (منشوی) چون زرویش مرتضی شد در فشان * کشت او شیر خدا در مرج جان * چونکه
 اول نور اعظمک رویندن و آنک جمالک مشاهده سندن حضرت علی رضی الله عنه در فشان اولدی و علوم و اسرار
 جوهر لربن شار قیلدی اول علی مرتضا کرم الله وجهه مرج جانده شیر خدا اولدی یعنی مرعای جانده اسد الله اولدی
 مرتبه سن بولدی و اکا بواجلندن اسد الله الغالب دیندی چونکه خلقه راشدینک زمان شریفی کندی تابعین و تبع
 تابعین اولان کارک وجودنده دخی بر کونه شانه ظهور ایلدی و انلرک زمان شریفی مر و ایدوب مشایخ کزین
 و پیشوایان اهل دینه کلوب انلر دخی بر وجه ظهور قیلدی مشایخ کزین سندن بریکه سید الطائفه
 جتید بقدا دیر اول نورک نه کونه فیض و عطا سنده مظهر اولدینغه بیان ایدوب بیوردر (منشوی) چون جنید
 از چند اودید آن مدد * خود مقاماتش فزون شد از عدد * چونکه جنید قدس الله سره العزیز اول نورک جندندن
 مدد کوردی خود آنک مقاماتی عدددن فزون اولدی (منشوی) یار زید اندر مزیدش راه دید * نام قطب العارفین
 از حق شنید * یار زید قدس الله سره العزیز نورک زیاده لکندن راه کوردی قطب العارفین نامن حقه دن استماع
 ابتدی آنک اسم شریفی طیفه ور در یار زید کتیبیدر قطب العارفین لقییدر (منشوی) چونکه کرخی کرخ او راشد حرس

شد خلیفه حق و ربانی نفس معروف کرخی قدس الله سره العزیز چونکم اول نور که خسته حوس اولدی حاه مهمله
ایله یعنی حافظ اولدی یا خود حوس اولدی یعنی اول نور اعظم که مرسته زدن بر مرسته سینه لسان اولدی عشق
خلیفه می و ربانی نفس اولدی (منتهی) پوراد هم مر کب آن سورا نشاد کشت او سلطان سلطان داد ابراهیم بن
ادهم قدس الله سره العزیز بر اول نور جانینه مر کب هم تن سوردی اول ابراهیم عدالت سلطان نرسک سلطان اولدی
(منتهی) و آن شقیق از شقیق ان راه شکرف کشت او خورشید رای و نیز طرف و اول شقیق بلخی قدس الله سره العزیز
اول شکرف و عظیم طریقت جانیندن یعنی اول نور که راه شکرف کشت او شقیق آفتاب رای و نیز چشم اولدی
بونر مشاهیر مشایخ در (منتهی) صدهزاران پادشاهان نهان سر فرات از دزدان سوی جهان بونلردن ماعدا
نیجه یوزیک نهان پادشاهان اول جهان جانیندن سر فرات زرد و عالیقدر در یعنی صدهزاران پادشاهان نهان اول ذکر
اولان نور جهانندن سر فرات اندر تالی خام الولایه بونور که مظهری اگر مشهورا کر مستور هر کیم ایسه عند الله
معلوم و مقرر در (منتهی) نامشان از رشک حق نهان بماند هر کدای نامشان از رشک خواند انزل نام شریفی حق
نهالینک رشک و غیرتدن نهان فالدی هر کدا انزل نامی او قومی بونلر شول مستوران قیاب عزتدر که
اولای تحت قبیله یغیر فهم غیری حدیله شان شریفی معنون اولمشدر و حقندن غیرینک بصر بصیری بونلری
سران بلکدن عی و قلمدر (منتهی) حق آن نور و حق نورایان کادران بچرند معون مایان امدی بوضفله
موصوف اولان نور اعظم که بونوره منسوب اولان انبیای کرام و اولای ذوالفقار که حقینکه اول نور ریاسی ایچنده
بونلر ماهیلر کیدر (منتهی) بحر جان و جان بحر اکر عیش نیست لایق نام نومیچر عیش اول نور اعظمه جان
بحری و جله بحر لایق کدیم لایق دکار زیر او کونه اسلمرا کابعض اعتبار ایله اطلاق اولنور پس بر یکی نام دبلم
و اول نام نوعر بجه لطیفه ربانی و حقیقت انسانی در زیر طایفه عند المشایخ شول رقیقه المعنی اولان اشارتدیر که
ندن بر معنی فهمه لایق اوله که عبارت صغیه (کمال القاشانی فی اصطلاحه هکذا اللطیفه کل اشاره رقیقه المعنی
یلوح منها فی الفهم معنی لاتسمه العبارة) پس عبارت صغیان معنایه لسان عرب اوزره اولان اصطلاحده لطیفه
دیر لسان فارسی اوزره اولان اصطلاحده اکاذن تعبیر اندر لایق که بواصطلاح اوزره اول نور اعظمه سینه قسم
بیت یوردر (منتهی) حق آن نور و حق نورایان کادران بچرند معون مایان امدی بوضفله
سندر مغزرا کانسبت بوسندری یعنی اول آن و عبارت صغیان لطیفه رحمانک حقیچونکه بوجهر جان و جانلر
بحری و یا خود بوجهر و اول عالم باطن اندر و جمیع الباب و ارواح بی حساب آکانه سینه قشور اولمشدر
منشوت بصفات خواجگان و یارمن هشت صد چند اندک این کفتر من جواب قسم بونیدر معنی بوضفات
مذکور ایله موصوف اولان نور الا نور و روح الارواح و عقل اول و حقیقت سید الانبیا و الاولیاء حقیچونکه
منه خواجه تاشمک و یارمک صفات و خصالی بوزاوة در در که بونیم کفتر سدر یعنی بونیم کفتر آمدن یوز او شدر زیاده
ولدی دین اولور (منتهی) آنچه سید ام زو صف آن ندیم باورت ناید چه کویم ای کریم اول ندیمک وصفندن اول
نسنه بی که یلورم سکا اعتقاد کلزای کریم ندیم یعنی چونکه بنم سوز لیمه اعتقاد ایدوب بنی تصدیق ایلر سن
پس آنک وصفنده نه سولیم (منتهی) شاه کف اکون از آن خودیکو چند کوی آن این و آن او پادشاه
نیک بخت اول غلام نیک خصلته دیدیکه الا آن کندیکن لایقی و حسب حالتی سوله نیجه برسویلر سن بونک و آنک
لطیفه بن یعنی دریای روحانیه نک غورندن نه جوهر انراج ایدوب نه معنی حاصل ایلر سن (منتهی) روزمره
این حس بویاطل شود نور جان داری که یار دل شود موت کوی بوحسک باطل و معطل اولور جان نورنی
طریق بن که قلته بار اوله بره الموت سکه مواسف قیلد (منتهی) در لحد کین چشم راحله کند هشت آنچه
روشن ایلر نور جان و دیده جان وارمیدر که آنکه ظلمات قبری از لایق قیلد سن و راحت اوله سن (منتهی) آن زمان
کین دیت و بایت بردرد و بویالت هشت تاجان بر برد اول زمانه که سنک ان و یاغن بر تلور یعنی مقبره ایچره اعضا
و حرا حاکم جوهر سیوب باره اوله سنک بر بایات و بر بایات و یاغن بر تلور یعنی مقبره ایچره اعضا
بر ازایده (منتهی) آن زمان جان حیوانی نماد جان باقی بایدت بر جاننشد اول زمانه که بر روح حیوانی
فالیدی روح حیوانینک برینه سکا جان باقی نصب ایلر کر که آنکه ابدی اوله سن و عالم حقیقه عیش و نوش قیلد سن
(منتهی) شرط من جا بالحسن فی کردنت آن حسن را سوی حضرت بردنت الله تبارک و تعالی کلام
بجیدنده (من جا بالحسنه فله عشر امثالها) یوردی (من فعل الحسنه فله عشر امثالها) یورمدی معلوم اولدیکه

من جا بالحسنه شرط حسنه بی ایشک دکادر بلکه اول حسنه بی حضرت حق جانینه ایشکدر زیر اچوق کسه
حسنه بی ایشک لکن درگاه حقه ایصال ایده میوب هبا معشور اولور (منتهی) جوهری داری زانسان یاخری
این عرضها که فنا شد چون بری اگر چه شاد اول غلام بر اتباهه یوله سولر لکن شاهان حقیقت سالکان طریقت
الهییه به بوسکونه تعبیر و تفسیر بر ایلر که ای سالت راه حق بر جوهر طور تر سن انسانلکدن یاخر لکدن آتی ایلر
بوعرضهای اقوال و افعال و احوالی که فنا اوله نیجه ایلر تر سن اول حضرت جابر در که مصرع اول استفهام
اوله و یا خود شرط معناسن متضمن اوله تقدیر کلام ای سالت راه حق بر جوهر طور تر سن انسانلکدن و یاخر لکدن
یا خود معنی انسان کبی بر جوهر طور تر سن یا خود خرمیسن و یا خود معنی اگر بر جوهر طور تر سن انسانلکدن
و یاخر لکدن آتی ایلر تر سن بوعراض اعمال و اقوالی که فنا اولدی حضور حقه نیجه ایلر تر سن (م) این عرضهای نماز
وروزه را چونکه لایقی زمانین اتقی بویست مقدم اولان مصرع ثانی فی تفسیر اولور و نماز و صومک عرضلری
یعنی بونماز و روزه و حج و زکات و انواع عبادات عرضلری چونکم ایک زمان باقی قالمز بوق اولدی یعنی چونکم ایک
زمان باقی ایلر پس منتهی اولدی و فنا و زوال بولدی پس نیجه ممکن اولور که فانی اولان اعراضی باقی اولان الله
ایله سن ای قاری کفتر حضرت مولوی وای طالب اسرار معنوی بوحمل اغض ابجاث مشنودر اولو بوحملات فهمی
عرض و جوهر لک معرفته موقوفدر (قال صاحب التعریفات العرض الموجود الذي يحتاج وجوده الى موضع
ای محل یقوم به کاللون المحتاج الى جسم یقوم به والاعراض علی نوعین فالذات وهو الذي لا یجتمع اجزاؤه
فی الوجود کالیض والسواد و غیره فالذات وهو الذي لا یجتمع اجزاؤه فی الوجود کالحركة والسكون یعنی عرض
شول موجود در که آنک وجودی بر محل مقومه محتاج اوله مثلاً لونک جسمه محتاج اولوب آنکه قائم اولدیغی کبی
و اعراض ایک نوع اوزره در بر نوع ذاتی قرار کتنده در که اول اجزائی وجودده مجتمع اولندر بیاض و سواد کبی
و بر نوعی دخی ذاتی قرار قیلندر که اول اجزائی وجودده مجتمع اولندر و قرار کتنده دکار مثلاً حرکات و سکون کبی
پس نماز و روزه و سایر اعمال و اقوال بوقیلندر که قرار کتنده دکار عرض مفارقت قیلندر و جوهر شول
موجود در که وجودنده موضعه مقتدر اولیه ته که عقل و روح انسانی و ماهیت حیوانی کبی بوحملده جوهر دن
مراد روح و ماهیتدیر یعنی بر جوهر طور تر سن انسانیتدن و یا خود حیوانیتدن حضور حقه آنی ایلر تر سن
بوعراض نماز و روزه چونکم فنا اوله نیجه ایلر تر سن ته که اشاعره تعریفی اوزره اعراض ایک زمان باقی قالمیندر که
انلر الاعراض لایق زمانین دیدیلر پس نماز و روزه و غیر اعمال لایق زمانین قیلندر اوله اولیچ منتهی و زائل اولور
(منتهی) نقل توان کرد مر اعراض را بلیک از جوهر برند مر اعراض را قال صاحب المواقف ان العرض لا یشقل
من محل الى محل لان الانتقال انما یصور فی التخیل والعرض لیس بمتخیل پس اتفاق علماء متکلمین بونک اوزر نه
اولدیه اول شاه علم دخی یورددیکه نقل ایتمکه قادر اولمز بر کسه بر محلدن بر محله تحقیقا اعراضی لکن اولقدر وار که
جوهر دن مر ضلری ایلر تر و کیدر لک مثلاً مر ض عرضدر و جسم جوهر در جسمدن امر اضی کیدر و زواله
ایدر لکدن جان جوهر دن اعمال قبیحه بی محو و ازاله ایدوب جان جوهر فی اصلاح ایلر جوهر دن مرادر و حدر
امر اضدن مراد اعمال قبیحه در پس اعمال صالحه نک آثاری صفای دل و روشنائی جاندر و اعمال قبیحه نک آثاری
قسوت قلب و کدورت روحدر اما بوجوهر مشتل و متبدل اولور ته که بومعنایه اشارت ایدوب یوردر (منتهی)
تا مبدل کشت جوهر زین عرض چون زهری که زائل شد مر ض تا کم جان جوهری بوعرضدن مبدل اولدی
یعنی جان جوهری بوعرض قبیحه دنکه مراد اندن صفت ذمیّه و اخلاق ردیه در زائل اولدقدّه صحت و سلامته
متبدل اوله مثلاً شول بر رهیز کبیدنکه مر ض زائل اولدی یا خود معنی تا کم مبدل اولدی جوهر جسم سقامتدن
صحت بوعرضدنکه مراد مر ض اولور شول بر رهیز کبیدنکه مر ض زائل اولدی یعنی چونکم بر رهیز جهتندن
عرض اولان مر ض زائل اولدی جوهر جسم سقامتدن صحت دوندی پس عند الحقیقین من الصوفیه والاشاعره
عرضنک تعریفی العرض لایق زمانین در و جوهر لک تعریفی مابقی زمانین اوزر منه کثیره در بونلر تعریفی اوزره عرض
جوهر اولق و جوهر عرض اولق ممکن اولور ته که بویست بومعنائی تأیید قیلور (منتهی) کشت بر رهیز عرض
جوهر بجهتد شد دهان تلخ از بر رهیز شد عرض کبی اولان بر رهیز جهتد و سبیلده جوهر اولدی آجی دهان
بر رهیزدن عسل اولدی یعنی مثلاً بر رهیز عرض قسندندر پس عرضدن اولان بر رهیز جهتد و سبیلده جوهر صحت و سلامت
اولدی مثلاً دهان تلخ اولدی عرضدر کذلک بر رهیز دخی اغرظت اولق بونلر سبیلده جوهر در زهر تلخ
و بر رهیز ایک زمان باقی ایلدوب زائل اولدی و دهان طنل اولق از زمان کثیره ده باقی فالدی بونلر دیر اوزره دهان تلخ

پرهیزند شهد اولدی و عرض زائل اولوب جوهری حاصل اولدی پس عرضند مراد جوهری حاصل اولوب و عرض
فانی و زائل اولدیفته بر نیجه امثال ایراد ایدر لرتا که فهمی آسان اوله (منثوی) از زراعت خاک که باشد سنبله *
داروی موکرمه و واسله * آن نکاح زن عرض بد شد فنا جوهر فرزند حاصل شد زما * مثلا زراعتدن خاک کرسنبله
اولدی مویه دار و علاج موی متسلسل ایلدی و دراز و محکم قیلدی یعنی خاک کی زراعت ایلنک عرض اولدی که لایق
زمانیدر و سنبله اولتی جوهر در که اول ازمنه کثیره ده باقی فالور و زراعتدن مقصود و نتیجه بو اولور کذلک
داروی موی انبات و متسلسل شد عریجون عرضدر و شعرک بتسی و متسلسل اولسی جوهر در مثال آخر اول
نکاح زن عرض ایدی فنا اولدی جوهر مثابه سنده اولان فرزند ماء منیدن حاصل اولدی یا خود معنی بزم
وجود مردن ظهوره کدی (منثوی) جفت کردن اسب و اشتر را عرض * جوهر کره برآیدن غرض * مثال آخر
اسب و اشتری جفت ایلنک عرضدر جوهر کی اولان کره نلک طوغسی غرضدر یعنی آتی و دودی کندی چنسلرله
جفت ایلنک عرض اولدی که لایق زمانین قیلندندر و بو عرضند مقصود و غرض کره نلک طوغسیدر که اول نتیجه
و جوهر در (منثوی) دست آن بستان نشانندن هم عرض * کنت جوهر کشت بستان نلک غرض *
مثال آخر اول بستان دیکه کلنک هم عرضدر کنت جوهر اولدی آل اشته غرض یعنی بستان دیکه کلنک
محصولی نتیجه و جوهر اولدی بستان دیکه مکدن غرض و مقصود داشتد بودربوی اخذ ایلد و قبول قیل نکاشته
و بستان آل دیکه معناسنه در (منثوی) هم عرض دان کیما بردن بکار * جوهری زان کیما کرشیدیار * مثال
آخر هم کیما کی کاره ایلتمکی و عمل ایتکی عرض ییل اگر اول کیما دن بر جوهر اولدیسسه کتور که عمل
کیما دن مقصود مس جوهر اولقدر (منثوی) صیقلی کردن عرض باشد شها * زین عرض جوهر همی زاید صفا *
مثال آخر صیقل آینه و یا خود صیقل سینه ایتنک عرض اولدی ای شاهم بو عرضند که مراد صیقلدر جوهر صفا
طوغر (منثوی) پس مکرر کس تمها کرده * دخل آن اعراض بر بنامرم * این صفت کردن عرض باشد خوش *
سایه برزای قربان مکش * اذا کان کذلک ای غلام بمقدمات معلوم اولدیسسه سن دیکه بن عملر ایشم اول
اعراضنک دخل و حاصلتی کوستر اور که زیر اول عمل عرضدر که لایق زمانیدر و بو عرضند مقصود و غرض
خلوص و حب الهی و قرب ربانیدر امدی بو اعراضنک دخل و جوهری کوستر اور که اول غلام حقنده بووصنی ایلنک
عرضدر خاموش اول یا خود بو جوهر و عرضی صفت ایتنک بلکه باری تعالی بی و جمیع اشیایی دخی توصیف
و تعریف ایتنک عرضدر که لایق زمانیدر بو اجلدن (قال بعض الاشاعره) العرض ما کان صفه لغیره (امدی
خاموش اول کچینک سایه سی قربان دن اوتری اولدر مه که سایه قربان اولمز بو مصرع کتیه در شو معنادنکه اول
معنی برینک عرضنی جوهر و آثار و احوالی حقیقت ظن ایلکدن تنه کم سایه بزی جوهر و حقیقت ظن ایلوب
قربان ایلنک جاز اولمز کذلک بر حقیقتی بر نیجه صفتله توصیف ایلنک اول ایلدیکن صفته عرض دینور جوهر
و حقیقت دینر (منثوی) کشف شادابی قنوط عقل نیست * کر تو فرمای عرض رانقل نیست * پادشاه
کره کباسب نده نیست * هر عرض کان رفت باز آینه نیست * اول غلام نلک خصلت پادشاه علم و معرفته جواب
ناصواب و برب دید که ای پادشاه عقل قنوطر دکار یعنی عتله قنوط و بر قنوط مصدر در آمد منزلت معناسنه
اگر سن جوهر سنده عرض نفل بو قدری پادشاه عبدلک یا سندن غفل دکار در عرضد که اول عرض کندی کبر و کجایی
و در حق بدی دکار نیست * هر بدی مر عرض رانقل و حشر * عمل بودی باطل و اقوال قشر * اگر عرضد
نقل و حشر او ایمی افعال عباد باطل و اقوال باساد قشر و بی معنی اولیدی اگر چه بوافعال و اقوال اعراض
قیلندندر لکن باطل و بی معنی دکار (منثوی) این عرضنک نقل شد لونی ذکر * حشر در فنی بود * لونی ذکر *
بو عرضدر هم نقل اولدی بر غیری وجه له هر فانیلک حشری بر غیر لوندر یعنی بو اعراضنک مراد اعمال و اقوالدر بعینها
جوهر کی منتقله اولدی بلکه نقل اولدی بر لون آخر له یعنی نماز و روزه و حج و غیر اعمال بعینها نقل اولدی بلکه
بونلک آثار و اجزائی منتقل اولدی (و صاحب المواقف ان العرض لا ینقل من محل الی محل) قولنی سید شریف
(علی قیاس انتقال الجسم من مکان الی مکان) دبو شرح ایتسی و قید قیلسی بو معنایه دلالت قبولر یعنی نقل
اعراض ممکن دکار دیکاری جوهر و حقیقه کی بعینها نقلی ممکن دکار دیکل اولور بو خسته نه انک جوهریله
معا و یا خود بر آخر وجه له نقل اولمز دیک دکار پس عبادت مقابله سنده اجسام آنک جوهریله معا و یا خود بر آخر
وجه له نقل اجسام نورانیله و معصیت مقابله سنده اجسام ظانیله و مخلوقه اولوب (فتا ون افواج) حکمی اوزر
هر یکس دیکدن عمل و عبادت اولور و معصیت اولور و مخلوقه اولور و معصیت اولور (منثوی)

نقل هر چیزی بود هم لایقش * لایق کله بود هم سابقش * هر سنه نیک نقلی هم * کالایق ولور هم کله به لایق اولور آنک
سابق و چوبانی یعنی عرض مقوله شدن هر شینک نقلی هم کند یی به لایق و مناسب اولور سور و به لایق اولور هم راعیسی
پس مؤمنلری ملائکه رحمت جنت جانیته ایلتور و کافرلری ملائکه عذاب دوزخ جانیته سوردر (م) وقت محشر
هر عرض را صورت نیست * صورت هر یک عرض را بوقت نیست * محشر وقتنده هر بر عرض بر صورت وارد هر بر عرض
صورت بر نوبت وارد یعنی هر عرض که فانی اولدی محشر وقتنده بر کونه صورتی وارد در ملائکه تسبیح و ترقاد بیک
غراس جنت اولسی (کما قال علیه السلام اکثر امن غراس الجنة قالوا وما غراس الجنة یارسول الله قال التسبیح
والتهلیل) و دخی مجلس علمک ریاض جنت اولسی کی (کما قال علیه السلام ارثوا فی ریاض الجنة قالوا وما ریاض
الجنة یارسول الله قال مجالس العلم و کذا قال علیه السلام لا حول ولا قوة الا بالله کنز من کنوز الجنة) محصل
اعمال حسنه بساتین و ریاحین و انهار و اشجار و اغار جنت صورتده و افعال سینیه و اخلاق رده غساق و غسلین
و کژدم و مار و زار و دوزخ شکنده ظهور ایلر لکن هر بر عرض صورت بولمنه (الامور من هونه باوقاتها) غواستجه
ولکل شی عند الله اجل مسمی) مقتضاستجه برونیت وارد کی دیناده و کی بر زخده و کی محشر و نشرده
و بعضی دخی و واقفده و بعضی دخی جهنده و یا جهنده ظهور ایلر (منوی) بشکر اندر خودنه تو بودی عرض
جنبش جنتی رجعتی یا عرض * بشکر اندر خانه و کاشنها * در مهندس بود چون افسانه * کند بیکه نظر الیه
سن عرض د کلی اید یعنی نظرایه کند بیکه اول خود سن عرض د کلبه که ماده جسمک نقطه ماء مهین اید بیکه عرضدر
عقله صورتده منتقله اولوب اولدی مضغه شکنه کوب بعده لحم و عظام کسوه سن کیوب انسان هر تبه سن
بولدی جفتک جنبش و حرکتیدن یعنی بر جفتک جنبشیدن حاصل سنکه اول والدینکدر و دخی جفت و قرین سن
بر عرض و مقصوده که اول نتیجه علمکدر نظرایه خانه لره و کاشانه لره که ابتدا معمارک ضمیرنده بونلر افسانه ل
کی اید بیکه اول تفکر و تصور بنای خانه در که عرض قبیلند در ته کم قصه خوانک قلبنده اولان قصص و حکایات
کی (منوی) کان فلان خانه که ما دیدیم خوش بود موزون صفه و سقف و درش * مثلاً خانه لردن اول فلان اوبکه
بر لطیف و خوش کوردل که آنک موزون ایدی سقف و صفه سی و قپوسی (منوی) از مهندس آن عرض
و اندیشهها * آلت آورد و ستون ازینها * مهندسدن اول عرض و اندیشه لیشه لردن آلت و ستون کتوردی
یعنی مهندسک ضمیرنده اولان تصور و تفکر که عرض قبیلند در صورت کمال ایچون یشه لردن آلات و اسباب
و ستونلر کتوردی پس بنای خانه به شروع قبیلدی و وجه دخی جائز در که دینه اول عرض و اندیشه لری مهندسدن
صورتده یشه لردن پیندا اولان آلت و ستون کتوردی یعنی مهندسک تخمین ایتدیکی عرض و اندیشه لرخانه نیک
آلات و اسبابی سبیلده ظاهر و پید اولور (منوی) چیست اصل و مایه در یشه * چرخ خیال و چرخ عرض و اندیشه *
هر بر صنعتک اصل و مایه سی ندر خیالدن و عرضدن و بر فک کردن غیر یعنی هر یشه نیک اصلی خیال و عرض
و اندیشه دن غیر دکلدر (منوی) جمله اجزای چهار تایی عرض * در نکر حاصل نشد جز از عرض * جهانک
جمع اجزاسته عرض و علتسز نظرایه که عرضدن غیردن حاصل اولدی یعنی اگر نظر ایلرسک جمیع اجزای جهان
عرضدن حاصل اولدی (منوی) اول فکر آخر آمد در عمل * بنیت عالم چنین دان ازاو * اول فکر عملده
آخر کادی و صکره ظهور بولدی بنیت عالمی و اصل بنی آدمی انجیل بیل از لده یعنی حق سبحانه و تعالی قبل ایجاد الخلق
آدمک وجودنی عالمه علت غاییه ایدوب بعده عالمی ظهوره کتوردی بنای عالم کبان بولد قد نصکره آدمی
وجوده کتورد بیکه عالمدن مقصود آدم اید بیکه معلوم اوله پس باطنده استدا مراد اولان عملدن صکره ظهوره کلش
اولور (منوی) میوهادر فکر دل اول بود * در عمل ظاهر باخری شود * مثلاً میوه لکو کولک فکرنده اول اولور لکن
عملده آخرده ظهوره کاور (منوی) چون عمل کردی شجر بنشاندی * اندر آخر حرف اول خواندی * چونک عمل
قبیلدک شجر د بیکدک آخر وقتده حرف اولی او قودک که اول حرف اولدن مراد دخی شجر د یکمزدن اول اولان میوه نیک
فکر بدر که شجردن مقصود غردر (منوی) کر چه شاخ و بیج و برکش اولست * آن همه ازهر میوه مرسلست *
اگر چه شجر ل بوداغی و کوکی و بیراغی اولدر اول جمیع اجزا که او شاخ و برک و بیجدر میوه دن اوتری کوندرانشدر
(منوی) پس میری که مغز آن افلاک بود * اندر آخر خواجه اولالک بود * فاذا کان کذلک بمقدمه معلومک اولدیه
شول بر سر که اول افلاک سه نیک لای اولدی آخر زمانده لولالک کلامنه مخصوص و مظهر اولان خواجه عالم صلی الله
علیه وسلم اولد بیکه اگر اول حضرت مع توابعه مراد اولمیدی افلاک و مافیه ظهوره کلیدی و وجود بولمیدی
(منوی) نقل اعراضت این بحث و مقال * نقل اعراضت این شیر و شکار * بو بحث و مقال نقل اعراضدر

بوسیر و شکیال نقل اعراضدر یعنی بوجه ذکراولان بحث ومقال نقل اعراضدر بوسیر کبی اولان معنی و بودام
 کبی اولان الفاظ مکتوبه که (العلم صید و الکتابه قید) یورمشدر و بویشت صید اولان علوم مایینده شیر کبیدر
 و بوالفاظ مکتوبه کافید و دام کبیدر (منوی) جله عالم خود عرض بودند تا * اندرین معنی بیامد هل اتی *
 جمیع عالم خود اصلنده عرض اید بلزراهر شینک شائنده بسوا واجب الوجود لایقی زمانین مفهومی ثابت اولور
 (کما قال الشيخ الاکبر رضی الله عنه فی آخر قصص شعیب و اما الاشاعر فاعلموا ان العالم کله مجموع اعراض فهو یبذل
 فی کل زمان اذ العرض لایقی زمانین) حتی جله عالمک اعراض اولسی معناسنده (هل اتی علی الانسان حین من الدهر
 لم یکن شینامذ کورا) آیتی کلدی و بوجه عالمک عرض اولسی معناسنده آیت کریمه دل اتی نک کلمتی و بومعنا به
 دلیل اولسی و بوجه ممکن اولور که حق سبحانه و تعالی انسان حقنده یوردی (هل اتی علی الانسان) تحقیقا
 انسان اوزره کلدی (حین من الدهر) غیر محدود اولان زمان محدوددن بر زمانکه (لم یکن شینامذ کورا) انسان اول
 حینده شی مذکور اولدی بلکه شی منشی ایدی و نام و نشانی یوغدی پس وجود انسانه اراده الله تعلق ایلد که
 وجوده کلدی و ظاهر اولدی و بعد انقضاء الاجل اولدی و فانی اولدی پس لایقی زمانین مفهومی جمیع عالمدن
 مقصود بالذات اولان انسان حقنده صادق اولدی جله عالم خود همان انساندن عبارتدر زیر اعراض المشایخ جهان
 انسان شد و انسان جهانی خواستجه بومرئی اولان عالم صورتا کبیر و معنا صغیر در و انسان صورتا صغیر و معنا
 کبیر در پس (لم یکن شینامذ کورا) ده بوتقدیر اوزره انسان کبیر دخی داخل اولور یا خود انسان حقنده وارده
 اولان آیتک جله عالم حقنده دخی وارده اولسی و بوجه ممکن اولور که جمیع عالمدن مقصود بالذات انساندر پس
 انسانک عرض اولسی حقنده (هل اتی علی الانسان حین من الدهر لم یکن شینامذ کورا) آیتی وارده اولدیه
 عالمه دخی شامل اولور زیر افرع اصله تابعدر پس مقصود بالذات اولان اصلک عرض اولسی هل اتی ایلد ثابت
 اولیجی فرعک عرض اولسیده و حکمه داخل اولور لاسیما عالمک حادث و عرض اولسی و لایقی زمانین
 قولک ماصدق اولسی علا و شرعانا تدر نهایت مافی الباب جله عالم خود عرض اید بلزرا بومعنا هل اتی کلدی
 یورده قری توفیق یوایی و جله اولور الله اعلم (منوی) این عرضها از چه زاید از صور وین صور هم از چه زاید از فکر *
 این جهان ین فکرست از عقل کل * عقل چون شاهست و صور تها رسل * بوعرضلر نه دن طوغر صورتلردن
 طوغر یعنی بواعمال و احوال و اقوال مثالنده اولان عرضلر نه دن طوغر صورتلردن طوغر صورت بگونه اعراضه
 نسبتله جوهر کبیدر و بوسورتلر ندن طوغر و حاصل اولور فکرلردن حاصل اولور بوجهان عقل کلدن بر فکرلردن
 یعنی بوسورتلردن و مکان عقل کل جانتندن بر فکرلردن یعنی بر تأمل و تدبرلر اثریدر و عقل کل اشده وجوده کلان
 نور اعظمدر که جمیع موجوداتده متصرف و مدبردر مثلا عقل شاه کبیدر و صورتلر رسوللر کبیدر یعنی فی المثل
 بوعقل کل پادشاه کبیدر و صور جمیع اشیا آنک ارسال ایلد بکی رسل کبیدر پس رسلنده اولان قدرت بحیثیه
 و صفت غریبه به نظر قیل تا پادشاه عقلک عظم شان ندن فهم ایلد سن (منوی) عالم اول جهان امتحان * عالم ثانی
 جزای این وان * عالم اولکه دنیا در امتحان جهانی در عالم ثانی که مراد آخرتدر بونک و آنک براسیدر یعنی عقل کلک فکرلر
 و علمدن حاصل اولان جهان ایکی قسمه منقسمدر بری عالم اولکه بوجهان امتحان یعنی عالم شهادتدر و بری دخی
 عالم ثانی یعنی عالم آخرتکه بونک و آنک جزای عالمی در (منوی) چاکرت شاهان جنایت میکند * آن عرض
 زنجیر و زندان می شود * پس بومقدمه معلوم اولدیه اعمال اگر چه اعراض قیلند در و لایقی زمانین آنک
 شائنددر و بعین التمثال خلیا عن عالمها ممکن دکل و اما جزای عمل و آثار حیل و دغل صورت بغل و ضاجبی
 یا قوب داغلر مثل سنک بنده و چاکرت ای شاهم جنایت و خیانت ایلر اول عرضکه جرم و جنایتلر بنده به زنجیر
 و زندان اولور (وقس علی هذا الاعمال و الجزای فی الآخرة) منوی) بندهات چون خدمت شایسته کرد *
 آن عرض نه خلعتی شد در بند * و كذلك عکسه سنک بنده و چاکرت چونکه لایق و مقبول خدمت ایلدی بوعرضکه
 مراد خدمت شایسته در بند و چاکرت بخلعت اولدی یعنی بهادری ایدنه نیجه خلعت یورادی (منوی)
 این عرض با جوهران بیضه ست و طیر * این از ان و ان ازین زاید بوسیر * محصل کلام بوعرض جوهر که بیضه
 و طیر کبیدر یا خود معنی جوهر له بوعرض اول بیضه و طیر کبیدر یعنی عرض و جوهر بمرطبه و قوش کبیدر و در و له
 بواتدن و ابوندن طوغر یعنی بوقوش اول بمرطبه دن و اول بمرطبه بوقوشدن طوغر سیرده بوعرض و جوهر متکلمینک
 تعریف ایلد بکی اوزره اولان جوهر و عرض دکا * که صاحب تعریفانک دید یکیدر اول کاذب که اشاعر نک
 تعریفی اوزره در که اول تعریف العرض لایقی زمانیندر و الجوهر مایجی زمانین از ما کثیرادر پس بوعرضلر

ماصدق اولان جوهر و عرض بری برندن تولد ایلر مثل الطیر و البیضة فافهم (منوی) کف شافنده
 چنین کبر الماراد * این عرضهای یونک جوهر تراد * پادشاه عالمه نام اول غلام پراتیاهه دیدیکه و این سلم بوسن
 دیدیکل کبی طوط مرادی یعنی تسلیم ایدله که مراد و مقصود اودر که سن دیدیکل سکا ندن نه فائده که سنک بوعرضلر
 بر جوهر طوغر و مدی یعنی بوسنک اعراض اعمالک بر جوهر مقصود طوغر مدیکه اول جوهر مقصود حاصل اوله
 (منوی) کف غنی داشته ست از آخرد * تا بود غیب این جهان ینک و بد * غلام پادشاهه ایتدی عقل اول جوهری
 غنی و پنهان طوتمشدر تا بونیک و بد جهانی غیب و مستور اوله یعنی (الاخلاص سر من امراری استودعته
 قلب من احبته) حدیث قدسی سنک موجبجه اول علمدن حاصل اولان سر اخلاص و جوهر قرب نوافل و فرائض
 غنی طوتمشدر عقل تا کم غیب اوله بونیک و بد جهانی که اول جهان آخرتدر و آخرت ینک و بد تعبیری بر حقوای
 (یوم تلی السرائر) نده ینک و بد کاهو حقه ظهور ایلد بکیچوندر (منوی) زانکه کرسد اشدی اشکال فکری *
 کافر و مؤمن نکفتی جز که ذکر * زیرا که اگر فکرلر اشکال و آناری ظاهر اولیدی یعنی اول جهان ینک
 و بذل جهتدن غائب اوله که اگر فکر و اشکال و صورت نیت پیدا اولسیدی کافر و مؤمن ذکر حقندن غیر بسن
 دیمزدی و عالمه کافر قالمزدی حقایق ظهوره کاوردی و جله سی علی السوا مؤمن اولوردی (منوی) پس عیان
 بودی نه غیب ای شاه این * نقش دین و کفر بودی بر جبین * عقل اگر آتی غنی طوتمشیدی پس ای شاه بویکه مراد ینک
 و بد جهانی در عیان اولوردی غیب اولمزدی دین و کفرلر نقش جبین اوزره عیان اولوردی یعنی عالم حقیقت عیان
 اولوردی غیب اولمزدی ای شاه بوذکراولنان سران نقش دین و نقش فکر مؤمن و کافرلر ناصیه وجودلر نده ظاهر
 اولوردی یعنی نشان ایمان و علامت کفر هر کسه حقیقه نمایان اولوردی * کرسن دیر سکه علامت ایمان
 کلمه شهادت و ادای صلات و زکات و سایر واجباتدر و علامت کفر بونکرلر کبیر جواب بونکرلر علامت صوریدر که اکثر
 منافقیندن دخی ظاهر اولور بلکه (اما الاعمال بالغواتیم) و یوم تلی السرائر) خواستجه فی الحقیقه اصل نقش کفر
 و دین روز آخرتده عیان اولور اگر بوعالمه نمایان اولیدی (منوی) کی درین عالمیت و بیکریدی * چون کسی را
 زهره تسخیریدی * چن بوعالمه دیت و بسترست اولوردی یعنی اولمزدی و نیجه کسه ایچون بر آخر کسه به زهره تسخیر
 اولوردی بلکه و (لکل امرء یومئذ شأن یغنیه) خواستجه هر کس کندی کار نه مشغول اولوردی (منوی) پس
 قیامت بودی این دنیای ما * در قیامت کی کند جرم و خطا * پس بوزم دنیای قیامت اولوردی قیامتده کیم
 جرم و خطا ایلدی بومقدمه معلوم اولدیه اعراض و اعمالدن حاصل اولان جوهر قرب نوافل و فرائض
 و اسرار اخلاص مستور و غنی اولدی تا در حقیقتده عیانله و بوعالمه دیده ناسدن مستور و مکتوم اوله (منوی)
 کف شه پوشید حق پاداش بد * لیک از عامه نه از خاصان خود * پادشاه ایتدی حضرت حق اگر چه قبیح و نامشروع
 عمللرک جزاسنی و عوضنی اورتدی و پنهان ایلدی لیکن عوامدن ستر ایلدی * کندی نک حاصللردن نهان ایلدی
 یعنی اول پادشاه غلام پراتیاهه دیدیکه ای غلام دیمه که اعمالک اثری بودنیاده مشهود و عیان اولمزدی حق تعالی
 اکبر چه ستر ایلدی پاداش و جزای بدی لیکن عوامدن و نامحرملردن کندی نک خاص قوللر ندن دکل (منوی)
 کربدای افکنم من ینک امیر * از امیران خفیه دارم نه از وزیر * مثلاً ینک پادشاهم اگر برامیری بردام و بنده براغم
 یعنی آنک قید و حبسنی مقصود ایدم آنی میرلردن خفیه طورم و زبردن دکل (منوی) حق بمن بخود پس پاداش کار
 و زصورهای عملها صد هزار * پس حق تعالی بکا ایشک پاداشنی کو ستردی بوهم و جبهدر حق تعالی
 بکا کو ستردی جوق کارلر جزاسنی و عمللرک صورتلردن بوز ینک اشکار ایلدی (منوی) نونشانی ده که من دام غمام
 ماه را بر من نمی پوشد غمام * ای غلام سن بکا عملکدن بر نشان ویر که بنیلورم بالتمام اعمالک نتیجه سنی غمام
 ماهی بمن اوزریمه اورغز یعنی ماه حقیقی و نتیجه اعمال و افعال بمن اوزریمه حساب شک و ارباب اورغز (منوی)
 کف پس از کف من مقصود چیست * چون نومی دانی که آن چه بود چیست * پس اول غلام دیدیکه فاذا کان
 کذلک سنکه حقیقت اعمال و نتایج افعاله بودنیاده واقف اوله سن و مال و مرجعی بیله سن بمن سوزیدن مقصودلر
 ندر چون سن بیلور سنکه اول سننه اولدی ندر پس نه سیدن سوال ایلر سن (می) کف شه حکمت در اظهار جهان
 آنکه دانسته برون آید عیان * آنچه می دانست ناپیدانه کرد * بر جهان نهادر شی طاق و درد * اول پادشاه علم
 و حکمت دیدیکه ای غلام بر او غمام و کچان مجرد علم شهود و عیان غناسنی و بر من کور من میسن اظهار جهانده
 حکمت یعنی جهانک اظهار نده حکمت اولدر که علم الهی ده دانسته اولان طشره کله عیانله و خارج عالمده
 ظهور بوله بالمعانی کور من میسن جناب ذی الجلال و الکمال ازل ازالده مجاهدین و صابرینک احوال

و افعالنه عالم ایکن مجرد علمه کتفا بمیوب انتری عیان ظهوره کنوروب (ولنبولونکم حتی نعلم المجاهدین منکم والصابرین) یومر مغله انتری امتحان واختبار ایلدی اگر چه عیان علمه موافق در وجود عینی وجود علمی به اصلا مخالف اولمز بلکه در شیئی علی ما هو علیه کان فی العلم در لکن علمه عیانک ما بیننده چوق تفاوت وارد مثلا برخاقون اول نسنه فی که قارنده یلدی وعالمه اولدی تا پیدا ایدوب طوغور منجه جهان اوزره طوغور من رنجینی و ولادت دردی قومدی کذلک صابر مجاهد فی سبیل الله باطن عالمه یعنی مرتبه علمه نه مجاهد فی سبیل الله ایدی کذلک صابر علی طاعة الله صابرایدی لکن مرتبه علمه مجاهد مجاهده زجت طوغوری و صابر اولنرک صابر مرارتن ذوق ایتدی حال بوکه نه علمه مجاهد و صابر لر در پس معلوم اولدی که مجرد علم عیان غناسنی و بر من و علم یقینی عینی یقینی کبی اولمز پس آنکی چون ای غلام فعل و قولکله بکا نشان و بر دیرم تا علم عینه کاه و علمده ثابت اولان ظهور بوله یوخسه سنک فعلک و قولک بکامل افاده ایلسون ایچون نشان و بر دیزم (مننوی) یک زمان بی کار تنوائی نشست * نایدی یانکی از تو نجست * این تقاضاهای کار از بهر آن * شد مؤکل نشود مرت عیان ای غلام نیک کردار علمک عین مرتبه سنک کلسنک اقتضاسیدر که بر زمان ایشسر او تور مغه قادر اولمز سن تا که سنندن بر بر امر ایش یا بر او ایش صبر امدی و صادر اولدی یا خود معنی حتی کلمک و یا خود ایلک سنندن صبر امیه یعنی ظهوره کلمه بو کار و کردارک تقاضای اندن اوتری سنک اوزر بیکه مؤکل اولدی که تا عیان نباشده اولان مرک عیان اوله و علم مرتبه سننده اولان وجودک عینه کاه (مننوی) پس کلابه تن یکما کن شود * چون سر رشته ضمیرش میکشد * پس تن کلابه سی قنده ساکن اولور چونکم آنک سر رشته ضمیری دست قضا چکر کشدک فاعلی ضمیر اولسه ده جائز در تقدیر کلام پس تن کلابه سی قنده ساکن اولور چونکم آنک ضمیر و قلبی تن کلابه سنک رشته سی اوجنی چکر یعنی کلابه ده اولان ایلک اوجنی کلابه بی نیجه دوندور سه ضمیر و قلب دخی تنی اول اسلوب اوزره دوندور ب اندن اقوال و افعال ظهوره کنوروب کلابه شول نسه در کاه آنک اوزر نه ایلک صاررل (مننوی) تاسه توشدن نشان آن کش * بر تو یکاری بود چون جان کش سنک تاسه و نمک اول چکمه کن نشانی اولدی ایشسرک سنک اوزر بیکه جان چکمه کن کبی اولور یعنی بر کارک عدم حصوله سنک تاسه لکن اولدی دست قضا الهی سی اول کاره چکمه سنک نشانی اولدی حتی سنک اوزر بیکه بی کارلو و بطالتی جان چکمه کن کبی و منی قلینده اولان تاسه بولاری اول کاره جذب و کشیده قیلور پس اول کاره بحکم تقاضای قضای الهی و مراد ربانی هر نه ایسه بو وجهله ظهور قیلور (مننوی) این جهان وان جهان زاید اید * هر سبب مادر اثر اوزی ولد * چون اثر زاید آن هم سبب * تا زاید اثرهای عجب * این سیمه نسل بر نسل لیک * دیده باید متورنیک نیک * درین جهان و دران جهان تقدیرنده در تقدیر معنی بو جهاند و اول جهاند ایدی طوغور هر سبب مادر و مصدر در و اثر اندن طوغور بوم و جهمدر بو جهاند و او جهاند ایدی طوغور هر سبب مادر و اثر اول سبیدن ولد در یعنی سبب مادر و اثر فرزند کیمدر چونکم سبیدن اثر طوغوری اول اثر دخی سبب اولدی یعنی چونکم بر سبیدن بر اثر طوغوری اول اثر دخی بر کار آخره سبب اولدی تا اول اثر دخی عجب اثر طوغور یعنی حتی اندن دخی آثار عجیمه و آثار غریبه طوغور مثلا ظهور وجود شجر ایچون بر دانه دسکسک و یا کسک سن اول دانه به سبب اولور سن و اول دانه و تخم اثر اولور کذلک اول دانه شجره سبب و شجره سبب و اثر اجتنایه و اعتدایه و اعتدانت و غنایه و نش و نما قوت و قدرت بدنه و قوت بدن بو جهاند و اولان کار کرداره و بو جهاند و اولان کار کردار و قوت نتایج کردار ایچون حشر و انتشار و اول جهاند حشر و نشر اولق سؤال و حساب و سؤال و حساب ثواب و عقاب و ثواب که نم بی نهایه در اید الا با دسم وجود عامل خیره سبب اولور و کذلک عقاب و عذاب متنوعه ای مالات نهایه ایلام وجود فاعل شمره باعث اولور بو سبیل نسل اولوز در اما حددن زیاده منور بر دیده کرک که نوری مشاهده ایتمکه قادر اوله بو سبیل نسل بر نسل و بری بر نسل سلسله ای مالات نهایه اگر چه دار نهم در جیمه منقطع و برین اولور اما منقطع دکدر زیاده اما اهل نهم تهمده هر آنده بر نشان کذلک اهل جیمه عذابده بر حاله پس معلوم اولدی که بو جهاند و اول جهاند ایدی سبیل طوغور و هر سبب مادر کبی و هر اثر کافر زنده کبی اولور بواسطه سلسله و آثاره تولد بی کورمه بر دیده انور و بصیر منور کردر هر کسک بصیرت موالید و نتایج اعمال بصیر دکدر (مننوی) شاه با در حشر ایچار سید * یاید اید اوزی نشانی یاید * پادشاه سوزده اول غلام له بو جهاند ایشدی اول غلامدن پادشاه بر نشان کوردی یا کورمدی یعنی آنک جوهر ندن و حقیقتندن یا بر علامت کوردی یا خود کورمدی (مننوی) کر بدید آن شاه جوید در نیست * لیلین ماراد کر آن دستور نیست

اول سر درونی طلب اید بی شاه کر اول غلامدن بر نشان کوردی ایسه بعید دکدر لیکن آتی بیان و عیان ایتمکه بزه دستور بو قدر زیر اهر سری نا اهل افشا ایلکه اجازت اولمز (مننوی) چون زکر مایه یامد آن غلام سوری خویش خواند آن شاه همام * چونکه اول غلام حامدن کلدی اول اولو پادشاه اول غلامی کندی جانبده او قودی یعنی کندی سنک حضور نه دعوت ایلدی (مننوی) گفت صحاک نهم دایم او بس لطیف و ظریف و خوب رو اول پادشاه کما مکار حامدن کلان غلام معرفت کرداری حضور نه دعوت ایدوب اکادید بیکه الله سکاحیت و برسون و سنک ایچون نهم دایم حاصل اولسون زیر ایداده لطیف سن و ظریف و خوب رو سن صحاک انتصابی فعل محذوف در قیالک قییلندندر که معاید رای سقا الله سقا ایدیک نیجه ایسه کذلک ای صحاک الله صحاک دیک اولور که بو کونه کلام موقع دعاده استعمال اولنور کذلک نهم دایم دخی موقع دعاده در زیر نهم دایم علیم دیکدر نهم دایم مبتدا علیم خبریدر اصلنده بود دخی (انتم الله علیم نهم دایم) ایدی مصدر فعلنه دلالت قیلد ییچون فعل حذف اولنوب (نهم دایم باقی قالدی پس دوام و شبانه دلالت ایلسون ایچون نصیدن رفقه عدول قیلنوب علیم نهم دایم) قالدی اکثر محله خبرک حذفی جائز اولدیغه بناء خبر موقعنده اولان جار مع المجرور حذف اولنوب دوامله موصوف اولان مبتدا انکره باقی قالدی پس تقدیر کلام (صحاک الله صحاک و انتم الله علیم نهم دایم) دیک اولور و مصرع ثانی بود عایه علت منزله سنده اولور (مننوی) ای در یغا کر نبودی در توان * کر برای خود می کوید فلان * ای در یغ اگر سنده اول اولمیدی که فلان سنک ایچون سولر یعنی شول اخلاق ذمیه و افعال خبیثه اگر سنده اولمیدی بیکه سنک حقیقه سنک رفیق اولان خواجه ناشنک انری سولر (مننوی) شد کشتی دره روت دیدنی * دیدنت ملک جهان اوزر دینی * هر شول کسه که سنک یوز بکی کوردی شاد اولور دینی کورمک جهانک ملکته دکردی (مننوی) گفت رمزی زان بکوی پادشاه * کر برای من بگفت آن دین شاه * بو غلام چونکم پادشاهدن یوسوزری ایشدی پادشاهه ایدی ای پادشاه اول غلامک بنم حقمده سولر بیکدن بر رمز سولر که اول دینی خراب بندن اوتری نه سولدی (مننوی) گفت اول وصف دروایت کرد * کاشکار اوتودای خفیه درد * پادشاه کالیدی اول اول غلام سنک دور و بیککی یعنی ذوالو جهین اولکی وصف ایلدی کسن آشکاره دوا سن نهانی در دور و بیکسن نه کم ایکی یوزلی مناقفک خویدر که ظاهر ادا و اشفاک و بر نور قفلر ایلر و باطنا غائبه زخم و درده سبب اوله جق غیبت و مذمت قیلور (مننوی) خبث بارش را چوازشه کوش کرد * در زمان دریای خشمش جوش کرد * چونکم شاهدن کندی بارینک خباثتنی استماع ایلدی فوری آنک غضبی دریایی جوش ایلدی (مننوی) کف بر آورد آن غلام و سرخ کشت * تا که موج بجو او از حد گذشت * اول غلام آغزی اوزره کوپک کتوردی و یوزی قزل اولدی تا کم اول غلامک هجو و قدح ایلک و جی حددن کدی (مننوی) گفت زاول دم که بامن یار بود * همیوسک در خط بس که خوار بود * دیدی اول دم دن که او یکبار اولدی خطده کاب کبی جوق نجاست بی ایدی (مننوی) چون دما دم کرد هجوش چون جرس * دست بر لب زد شه شاهش که بس * بو غلام اول غلام نیکو خصلت هجونی چونکم دمبدم جرس کبی ایلدی و آنک وافر قدح و ذمتی سولدی شه نشاه آنک بی اوزره ال اوردی بوله دیو که بسدر یعنی آنک آغز نه آل اوردی اول غلامک حقمده دم و قدح ایله بو قدر کفایت ایلر دیدی (مننوی) گفت دانستم ترا زوی بدان * از تو جان کس دست و از بارت دهان * پادشاه اکا ایدی سنی اول غلامدن اول امتحان واسطه سبیل بیلدم و سنکله آنک مایتنی فرق و تمیز قیلدم سنندن جان قوتشدر و یار کردن آغز قوتشدر یعنی سنک جانک خبث قوت و سنک رفیقکانه دهانی قوتور (مننوی) پس نشین ای کنده جان از دور تو تا امیر او باشد و ما مور تو * ای جانی قوتش سن ابر اقدن کیروده او قوتور تا اول آغزی قوتش جانی پالک امیر اوله سن آنک تحت یدند محکوم و ماوری اوله سن بونده تنبیه بودر که اول کسه که آغزی پالک و جانی ناپالک اوله ولسانی علم و فضلله بر اولوب درونی اخلاق خبیثه و اوصاف رذیله طوله اول کسه من حیث المرتبه عند الله اخلاق حمیده صاحبی او انلزدن سفلی و یستدر زیر حق تعالی (ان الله لا ینظر الی صورکم و لالی اعمالکم بل ینظر الی قلوبکم و یناتکم) حدیثک غوا سیمه قلوبه ناظر در صورت و اقواله ناظر دکدر (مننوی) در حدیث آمده که تسبیح از یا * هجو سبزه کونطن دان ای کا * حدیث شریفده کادیکه ریادن و معده دن اولان تسبیحی ای اولو کلغن و مزبلده بتن سبزه کبی بیل که اعتباری و قدری بو قدر (مننوی) پس بدان که صورت خوب و نکو * با خصل بد نیز دیک تسو * پس قصه دن حصه بودر که بیل که خوب و زیبا صورت قییم خو بیلر بر تسویه دکر یعنی بیل که صورت خوب و نکو خصل بدله بر نفس اجره دکر و دانه خردل قدر قییتی اولمز و اهل حق اولان بر کسه نک حسن خلقی اولسه مجرد حسن خلقه

رغبت قیلز آنکچون حضرت رسول علیه السلام اکثرا بیورلردیکه (اللهم کما حسنت خلقی فحسن خلقي وعن جریر
 ابن عبد الله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم یا جریر انک امرء قد حسن الله خلقتک فحسن خلقتک
 وقال علیه السلام حسن الخلق خلق الله الاعظم (منثوی) وورد صورت حقیر و ناپذیر * چون بود خلقتش **نکو**
 در پایش میر * و اگر صورت حقیر و نامقبول اوله چونکه خوبی خوب اوله آنک یا غنده اول (منثوی) صورت ظاهر فنا
 کرد بدان * عالم معنا بماند جاودان * ظاهر صورتی فنا اولور بسل معنی عالمی باقی قالور پس عالم صورتی خوب باقی
 اولان عالم معنا تک طالبی اول (منثوی) چند بازی عشق با نقش سبوی * بگذر از نقش سبور و آب جو * سبوی نقشه نیچه
 بر عشق اوینار سن و محبت ایلر سن سبویک نقش شدن کج پوری آب طلب ایله یعنی صورت جسمدن گذر ایدوب انده
 اولان آب معنا تک طالبی اول که مقصود اولدر (منثوی) صورتش دیدی زمعی غافل * از صدف دری کزین
کر عاقلی * اول سبویک صورتی کو در اولیکن معنادن غافل سن اکر عاقل ایسک صدفدن لؤلوی اختیار ایله
 زیر اصدفدن مقصود لؤلودر کذلک صورت جسمدن مقصود معنی و خوی نیکودر (منثوی) این صدفهای قوالب
 در جهان * کرچه جله زنده اند از بحر جان * بود فلر مثابه سنده اولان فالبر جهانده **ا**کرچه جله سی
 جان دریا سندن زنده درل (منثوی) لیک اندر هر صدف نبود کهر * چشم بکشد در دل هر یک تکر * لیکن هر صدفده
کهر اولز چشمکی آج هر بر صدفن ایچنه نظر ایله (منثوی) کان چه دارد بین چه دارد او کزین * زانکه
 یکا بست آن درغین * که اونه طور و نه طور اور زنده یعنی هر کسله که مصاحبت ایلر سن صدف در ورته نظر ایله کور که
 نه کونه جوهر طور در معنادن خالیدر یا خود بر در میدر نظر ایله زیرا که اول درغین کیایدر مر اددی قیمت اولان
 در معنی هر کسده بولمز (منثوی) که بصورت می روی کوهی بشکل * در زرکی هست صد چند انکه لعل * اکر صورت
 کیده سن یعنی صورتی نظر ایلده سن بر طاع شکله و یو کاسکده یوز اوقدر در که لعلدر یعنی صورت جسمتمده بر طاع
 لعلدن اکرچه نیچه ییک مرتبه یو کدر و لیکن لعل من حیث المعنی قیمت و شرف جهتمدن کوهدن نیچه مرتبه
 اعظمدر (می) هم بصورت دست و پا و چشم تو * هست صد چند انکه نقش چشم تو * هم صورتده سنک دست و پا و
 و صاج و صفالک و سایر اعضا یوز اوقدر وارد که سنک چشمک نقشیدر (منثوی) لیک پوشیده نباشد بر تو این *
 کر همه اعضا در چشم آمد کزین * لیکن سنک اوزر یک بو پوشیده اولز و سایر بصیر اولنره دخی بو معنی مستور
 دکا در که جمیع اعضادن ایکی چشم کزین و مختار کادی (منثوی) ازین اندیشه که آید اندرون * صد جهان
 کردد یکن دم مرتکون * بر فکر دنکه اول فکر درونه کاور بر دمده یوز جهان باشی آشفه اولور یعنی بر اندیشه دن نیچه
 عالم خراب املق مقرر اولورته کم بو معنایی توضیح ایچون سلطانک وجودنی تمثیل طریقیله ایرادیورلر (منثوی)
 جسم سلطان که بصورت یکن بود * صد هزاران لشکرش در پی رود * مثلاً پادشاهک جسم و ذاتی اکرچه صورتده
 بر در آنک آرد نیچه نیچه یوز ییک عسکر کیدر (منثوی) باز شکل و صورت شاه صبی * هست محکوم یکی فکر خفی *
 کبر و کین و عابدش شاهک شکل و صورتی برخنی فکر و اندیشه نک محکوم و مغلوبیدر پس بر فکر بادی نظرده
 اکرچه حقیر کور نور لیکن معناده غایتله عظیم الشان و رفیع العنوا ندر (منثوی) خلقی پایان زین اندیشه بین *
 کشته چون سیلی روانه بر زمین * بی پایان خلقی بر اندیشه دن **ک**ور بر اوزره بر سیل کبی روانه اولمش زیرا خلقت
 حرکات و سکاتی فکر لیه تابعدر (منثوی) هست آن اندیشه پیش خلق خرد * لیک چون سیلی جهاز ا خورد و برد
 اول اندیشه خلق قنده اکرچه خرد و لا شیدر لیکن بر عظیم سیل کبی جهانی بدی و التدی یعنی از اله ایتدی (منثوی)
 پس جوی بینی که از اندیشه * قائمت اندر جهان هریشته * پس بویات مقدمه ده ذکر اولنان مقدمه معلوم
 اولدیه و مرتی اولق مرتبه سن بولدیه چونکم **ک**ور رسن که بر فکر دن قائم و نایب در جهانده هر بر صنعت
 (منثوی) خانم او قصر ها و شهر ها * **ک**وهها و دشته ها و نهر ها * خانلر و قصرلر و شهرلر و طاغلر و صحرالر و ابرماقلر
 می) هم زمین و بحر و هم مهر و فلک * زنده از وی همچو دریا از سکن (منثوی) هم زمین و دریا و هم آفتاب و فلک اول فکر دن زنده در
 ماهی دریاده زنده اولدینی کبی جواب شرط بویتدر (منثوی) پس چرا از ایلهی پیش تو کور * تن سلیمانک و اندیشه
 چومور * فاذا کان کذلک بولله اولدیه نیچون سن کورک قنده ایلله لیک سندن تن سلیماندر و فکر مور کیدر یعنی
 تن عالمی سلیمان و عقل و اندیشه عالمی مور کیدر بو محمله اندیشه دن مراد عقل مدبر در که فکر و اندیشه آنک تدبیر سنک
 اثر میدر مثلاً جمیع سیوت و قصور عقلدن صد در ایشدر و تمیز بلدان و مدائن عقل و اندیشه ایله قائم اولسی عقلانک
 و قصبات آنله قیام و انتظام و ایشدر و کذلک جمیع جبال و امضا و صخاری و سیابان و اسمعات و معدودات و نونلر ده

اولان انهم ارجاریات و نباتات و حیوانات جمیعاً عقل فعاله عالم اولش و انتظام باشد و زیر اجماع عنصر باشد و متصرف
اولان عقل فعالدر هم زمین خاک سار و بر و تراده و جله بشارده و منی متصرف اولان و بعقلدر و کذلک شمس نوار
و فلک دوار و منی تدبیر عقله قائم و منتظم در که عقول عشره و افلاک تسعه و مدبر و متصرف فلک در پس هر شش
ملکوتی اول شش و وجود نه مدبر و متصرف در باره الخالق که اول شش اول عقل و اندیشه سیدرنه که جناب حق
بو معنایه اشارت ایدوب یورور (فسبحان الذی بیده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون) (منشوی) می نماید پیش چشم که
بزرگ است اندیشه چو موش و کوه و کرک * سنک چشمک قنده طایع عظیم کور نور اندیشه موش کبی
و طایع کرک کبیدر یعنی سنک دیده عقل قنده کوه بزرگ کور نور و فکر حقیر کور نور مثلاً طایع قور کبی عظیم
و فکر موش کبی حقیر کور نور (منشوی) عالم اندر چشم و هول و عظیم * زار و رعد و ترخ داری لرز و بیم * عالم سنک
چشمه کده مهیب و عظیم را بردن و بردن و چرخدن لرزه و خوف طو ترس و بونری بنفسها فاعل ظن ایلدیکدن
بونرک ظاهر اولان هیبتدن خشیت ایدرسن (منشوی) از جهان فکری ای کم زهر * این و غافل چوستکی بخیر *
ولکن فکر جهاتدن ای خردن کم خیر لایفهم کبی این و غافلین یعنی عالم صورتده قلوب جاد کبی عالم معنادن
بی خیر اولمشسن (منشوی) زانکه نقشی و زخردی بهره * آدمی خونبسی خرکزه * زیرا که نقش و صورتسن
و عقلدن بی بهره سن آدم خوبلد کلسن خراب و روئین آدم خوبلو اولمق اولدر که معنادن غافل اولمیه و خرکبی
اسیر لذت نفسانی قالمیه بلکه عبادات و طاعاته سعی لیدوب رضای حق اله کتوره و کندوبی حیوانیت
صفتدن خلاص ایدوب انسانیت مرتبه سینه توره (منشوی) سایه را تو شخص بی بینی زجهل * شخص ازان
شد نزد تو بازی و سهل * جهلکدن سن سایه بی شخص کور رسن یعنی بو عالم صورتی که فی المثل سایه کبیدر بونی ذات
و عین موجود کور رسن اول سیدن شخص سنک فتکده بازی و سهل اولدی شخصدن مراد بر ششک عین ثابته سی
و یا خود روحیدر پس صورتی کورن واکا فریفته اولان کسه نک چشمی قنده صورت عالی و عظیم کورینوب
شخص مشابه سنده اولان روح و یا خود عین ثابته سهل و سیر کور نور (منشوی) باش تاروزی که آن فکر
و خیال * بی بجایی بر کشاید پروبال * صبر ایله شول بر کونه دکن که اول فکر و خیال زیاده بجایسنز پروبال آجه
یعنی فکر و خیال یوم قیامته ظهوره کله و پرواز قیله اول زمان حقیر عد ایلدیکک فکر و خیالت عظم شائی
کوره سن (منشوی) کوهها بیینی شده چون پشم نرم * نیست کشته این زمین سرد و گرم * طاعلری پشم کبی ملایم
و نرم کور رسن (کافال الله تعالی و نکون الجبال کاعلن المرفوش) بوصوف وانی بری یوق اولمش کور رسن (منشوی)
نه سمانی نه اختر نه وجود * جز خدای واحد و دود (نه آسمان نه کوکب نه وجود کور رسن حی و دود و واحد خداندن
غیری یعنی آسمان و کواکب و سایر موجوداتدن هیچ برشی کوره مر سن بلکه همان واحد و زنده و محبوب
اولان خدای تعالی بی کور رسن اول کون (لن الملك اليوم) کندی دیه واکا برشی جواب ویره میوب نه کندی
لله الواحد القهار) دیه (منشوی) نک فسانه راست آمد یادرغ * نادهد مهر استیاد افرغ * بر فسانه راست
کدی و یادرغ کدی یعنی قصه نک صدقنه و کذبیه اعتبار یوقد بلکه مقصود اندن همان حصه پذیر و المقدر ناقصه
راست اندر فروغ ویره یعنی کرچکله رزق و لطافت ویره اول قصه بودر (حسد کردن چشم بر غلام خاص
(منشوی) پادشاهی بنده از کرم * بر کزیده بود بر جله چشم * بر پادشاه بر بنده سنی مجرد کرمندن جمیع چشم اوزره
کزیده و اصطفا ایلشدی (منشوی) جامکی او وظیفه چل امیر * ده یکی قدرش نیدی صد وزیر * آنک فقتان بهاسی
قرق امیرک وظیفه سی ایدی یوز وزیر نک قدر نک اونده برنی کورمشدی و مرتبه سنک عشر و عاشرنه ایرمشدی
(منشوی) از کال طالع و اقبال و بخت * اوایازی بود و شه محمود وقت * طالعنک کمالندن و اقبال و بختندن
اول بنده بر ایزلیدی و پادشاه زمانک محمودی ایدی (منشوی) روح او باروح شده در اصل خویش * پیش ازین تن
بوده هم بیوند خویش * اول خاص بنده نک روحی پادشاه نک روحی ایلد کندی تک اصلنده یعنی عالم ازلده بوئدن
اول هم اتصال و قربت واقع اولمشدی و تعارف و ابتلاف روحانی سبقت قیامشدی پس ازلی اولان کار کردارک
امرارنی بو مناسبتله بیان ایلکه شروع ایدوب یورور (منشوی) کار آن دارد که پیش ازین بدست * بگذر از اینها که
نوحادث شدست * کاری اول طور که تدن مقدم اولمشد یعنی تن عالمنه کلزدن اول اکا کار قیاتی و صالح اولمق سبقت
قیامشد بونلردن کچ که یکی حادث اولمشد یعنی بوئندن ظهوره کلان و صکره دن حادث اولان کار کردار و اعتبار
ایله که نظرا کرینک واکرید اول حادث اولان کاره دکلدر بلکه قاتحه یه در و یا خود خاتمه یه در که خاتمه فاتحه ده اولنه
محافت ایاز (منشوی) کار عارف راست گونه احوست * چشم او بر کنشهای اولست * کار عارف ایچوندر

یعنی حضرت خداوند این را بنده نظر اینک عارف مخصوص در زبانی احوال دکان اول عارف کوزی اوله اکن
 تخم اوزره در که آخره بتزالا که همان ازله اکن (منوی) آنچه گندم کاشندش و آنچه جو * چشم او انجاست
 روز و شب کرد * اول نسته که ازله آتی بغدادی اسکندیل و یا خود اول نسنی که اربه ا کدیلر و زو شب عارف چشمی
 او را به رهند یعنی اول جاننه مقید و می بود هر نه که عالمه حادثه اولورسه آتی مر قضا ناکثری سیلور و شقی اولانی
 و سعادت بولانی ازله اولان عین ناسته لیک اقتضاسندن فهم قیلور (منوی) آنچه آبست شب جزان نراد *
 حیلها و مکرها بادست باد * سیور مشردیکه عارف کوزی کشتیهای اولدر که ازل ازله بر کسه ناک
 زمین وجود نه بر برمی اکتندر و یا خود شعیر شعیری دگشدر کیکه کوندر عارف کوزی فاقحه و سابقه ده اولان
 ماضیه در (ولهذا قال بعض العارفين قبل من قبل في الازل بلاعلة ورد من رد في الازل بلاعلة وقال علي كرم الله
 وجهه الناس يخافون من الخاتمة بحكم انما الاعمال بالخواص والناقص من الفائتة لان الخاتمة لا تكون الا على
 مقتضى الفائتة) پس بر خوی اللیله حبلی شب اول نسته یکه یو کادور اندن غیری طوغور مدی یعنی اول نسته یکه
 شب ازل حامله اولدی روز دنیاده و روز عقبا ده اندن غیری بر شقی طوغمدی بو تقدیر چه حیلله و مکرر باددر باددر
 یعنی تقدیر الهی به مکر و حیل باد و هوای بی محلد زبیرا (الحذر لا یغنی عن القدر) دروازه علی طریق الاستماره شب
 تعمیر یلمری ابصار عقول و افکار لآتی ابصاره قدرتی اولوب کیکه کبی عیون عقول ناسدن مستور
 اولد یعنی ایچوندر و اللیله حبلی حدیثک سری بودر اما ظاهر معناسنی شاعر لایوتی افاده ایدر (یت) دورا نکه
 حادثه هر کیکه یو کیدر * کون طوغمدن نلر طوغنه کیه نا کهان (منوی) کی شود دلخوش بجایتهای کش *
 انکه یند حیلت حق بر سرش * بچن محبوب و دلپذیر اولان حیلله دل خوش اولور اول کسه که خدای تعالی نیک
 حیلله منی ناک حیلله سی اوزره عالی و غالب کوره بر سر بونده عالی و غالب معناسنه در (منوی) اودرون دام
 دای میند * جان تونه آن جهدی این جهده * او حیلله شنه و عقلنه اعتماد ایدن کسه دایم ایدر در و بر دام قورور سنک
 جان حقیقون نه دام قورنلور و نه دام قورن کسه قورنلور مصرع ثانی قسم در بچان تو تقدیر نه و تقدیر کلام بویه
 دیک اولور که اول حیلله و تدبیر نه مغرور اولان و اعتماد قیلان کسه دام قضا ایچره مقید و محبوبدر حال بو که کندی
 نیجه سنک صیدی و نیجه سنک دخی دفع و کیدی ایچون بر دام قوروب حیلله و تدبیر جایتنه ذاهب اولور سنک حیات
 و نیک حقیقون نه بو کونه کسه قضا الهییدن خلاص اولور نه آنک دام مشابه سنده اولان حیلله و تدبیری نجات
 بولور بلکه خرا بیکسی مغلوب و مقهور اولوب امر قضا هر نه ایسه ظهوره کاور دیک اولور (منوی) کر روید
 و بر برصد کاه * عاقبت بر روید آن کشته اله * یوز کاه و چن اکبر بتر واکر و کور و بتر عاقبه الامر حضرت
 الله اول اکتلی بتر یعنی انسانک زمین وجودندن اگر بر فعل بتر واکر بتر عاقبت حضرت حق ازله هر نه تخم
 کدیه آنک وجودنده اول بتر (منوی) کشت تو کارند بر کشت نخست * این دوم فایست وان اول درست
 مثلا اولدن اکتلی اکن اوزره یکی اکن اگر بویا بکنی صکره دن اکن اکن فایندر و اول اول درست و ثابتدر زیر
 اول اکن تخم کو کاشمش و بر شمشدر صکره دن اکن تخمک ثبات و استقراری بو قدر (منوی) تخم اول کامل
 و بکترنده است * تخم ثانی فاسد و بوسیده است * اولکی تخم کامل و بکترنده و مقبولدر تخم ثانی فاسد و چور کدر که
 زمانسرا کلدرد چونک هر شقی تقدیر الهی نیک مقتضای اوزره اولد یعنی بیان میورد قد نصکره عبده لازم اولنیده
 میوزر (منوی) افکن این تدبیر خود را پیش دوست * کر چه تدبیرت هم از تدبیر اوست * بو کندی تدبیری
 دوستک او کنه براق کر چه سنک تدبیر دخی هم اول خدایک تدبیرنددر (منوی) کار آن دارد که حق آفرانست
 آخر آن روید که اول کاشست * ککار و تائیری اول طور که حضرت حق بوجله شد در آخر اول بتر که اول اکتدر
 هر نه که بود دنیا و آخرت ظهوره کاورسه ازله مقدر اولان کارلک اثر ایدر (منوی) هر چه کاری از برای حق بکار *
 چون اسیر دوستی ای دوستدار * هر نه اکر سنک اول خدا ایچون الچونکتم ای دوستدار بر دوستک اسیر سن یعنی
 ای خدای دوست طوبی چونکتم من انک اسیر سن هر نه ککار ایلر سن انکچون ایله نا آنک مقابله سنده نیجه
 اجر و پاداش (منوی) گردنم دزد و کار و میچ * هر چه آن نه کار حق هیت هیچ * دزد و دغل نفسک
 و آنک کار و مقصود ناک جور و نه طوغنه زبیرا هر نه که اول حضرت حق ایشی دگدر هیچ در هیچدر (منوی) بیش
 از آنکه روز دین پیدا شود * نزدک دزد شب رسوا شود * اندن اولکه روز دین پیدا اوله و یوم قیامت ظهوره کله
 مالک الملک قنده کیکه خرسری رسوای اولور (می) رخت دزدیده بدید و فاش * مانده روز داوری بر گردنش * اول
 دزد شک فن و تدبیر به مسروق اولان رختی عدل کوئی آنک کردی اوزره فاش اولور رخت دزدیده دن مراد حیلله

و خدعه ایله اشد یکی اعمال اولور که روز جزا ده آنک بو یننده قاور و دزد شیدن مراد روز آخرتدن غافل اولوب
 بود دنیا کیکه سنده مکر و حیلله ایله جلب حظ نفس ایلن کسه لر اولور (منوی) صد هزاران عقل با هم بر جهند *
 تا بفیر دام او دای نهند * نیجه یوز بیک عقل اتفاقله صیقلیر یعنی جله سی اتفاق ایلوب دام قضادن خلاص
 ایچون تدبیر ایدر لانا اول خدایک دامنندن غیری بر دام قویه لرو آنک مراد و امرانی تغییر ایدوب مقتضای نفس لینه
 اوبه لر (منوی) دام خود را سخت تر باند و بس * کی نماید قوی با یاد خس * کندی دام لری سخت تر بولور و الحقی
 یعنی بر مر تبه حیلله و تدبیر دامنی وضع ایدر که آنک عقلری اول وضع ایلد کاری حیلله و خدعه دامنه زیاده
 اعتماد ایلد نیکندن آتی محکمتر و قویتر کورر لایق اما بچن خار و خش باد بر قوت کوستر یعنی تدبیر و تدارک
 خلق عالم خس و خاشاک مشابه سنده و قضا و ارادت الهی باد صرصره منزله سنده در خس و خاشاک باد صرصره قوت
 کوستره میوب مقابله ایده مدیکی کبی تدبیر و تدارک خلق دخی ارادت حقه مقابله قیلد من و قوت و قدرت کوستر مکه
 قادر اوله من (منوی) ککرتو کوئی فائده هستی چه بود * در سوالت فائده هست ای عنود * سائله بوسوال
 ایات متقدمه ده قضا و قدره متعلقه اولان معانی مذکور ده نانی اولور زبیرا میوزر مکرر دیکه کاری اول کسه طو تر که
 تندن اول موجود اولشدر کچ اول کارلر دن کسه بود نیاده فو حادث او اشدر شب ازل هر نه یکه حامله اولشدر
 طوغه جق اولدر و آخر الامر نه جک تخم اولدر صد هزاران عقل بری بر نه متفق اولد قمری حلاله صیقلیر و اقدام
 و اهتمام قیلور لانا ک خدایک دامنندن غیری بر دام قویه لر یعنی انک مراد و امرامندن ابر و مراد و امرامندن اجرا ایده لر
 حال بو که کندی دام لری و حیلله و مراد و امرامندن سخت تر بولور بوزیاده عجب که بچن قوت کوستر باد صرصره خس که اول
 بو نلر حیلله و تدبیر بر پس بوسوزر سوادن نانی اولور که هر کس بود نیاده ازله اکنی بولیعق و بوعالمده ظهوره
 کلان عین اعیان ناسته موجوده اولان احکام اولیعق بو هستی خارج حاصلی تحصیل اولور و بوجهان عبث
 و بی فائده حکمن بولور پس سوال مقدره دن بوسوالی دفع ایدوب میوزر که کرسن دیر سنک ای سائل فائده هستی
 خارج تقدیر مذکور اوزره اولدی ای عنود سنک سوال کده فائده واردر یعنی سنک سوال کده که اول جله
 وجود خارجیه دن بر شیدر فائده واردر ای عنود و بوج (منوی) کردار دین سوال فائده * چه شنوم این را
 عبث بی عانده * اگر سنک بوسوالک فائده طوغیه یعنی سنک سوالک که هستی خارجیه دن بریدر فائده طوغیه
 بوسوالکی عانده سز عبث نه استماع ایده لم (منوی) ورسوالت رابسی فائده هاست * پس جهان بی فائده
 آخر حراست * و کرسنک سوالک چوق فائده لری و ارایه یعنی اگر سنک سوال کده چوق فائده لر و ارایه که اول
 فوائد مستوره و مخفی اولان علوم سنک سوالک واسطه سیله ظهوره ککش ایسه پس جهان آخر نیچون فائده سز در یعنی
 پس جهان که آثار علم خدا و صور قدر و قضا در نیچون بی فائده در بونعی من وجه حاصلی تحصیل اولان قیلندن
 دکانر کچ من وجه بی فائده و حاصلی تحصیل قیلندن در نه کم میوزر (منوی) و بر جهان ازین جهت
 بی فائده است * از جهتهای دگر بر عانده است * و کر جهان بر جهتن فائده سز ایسه غیری جهتلردن بر عانده در یعنی
 اکبر جهان بر جهتن بی فائده و حاصلی تحصیلر که اول (فرغ ربکم من امر العباد) حدیثک مقتضا سنجه
 امور عباد جیه با لازمه و لا نقصان ازل ازله مثبت و مقرر اولشدر و ما کان و ما یکون هر قدر شی و ارایه
 قضا و قدره ثابت اولد یعنی اوزره بعینه ظهوره کله سیدر اما علمده اولان غیبه و غیبده اولان شهادته و معناده
 اولان شکل و صورته کلدیکی جهتلردن و هر شقی اعیان ناسته لری مقتضای سنجه کندی خواص و آثار لری
 اظهار ایلد یکی حیللردن بر عانده و فائده در پس ظهوره اشیا مطلقا بر فائده در و باطل و عبث دکانر با عانده در
 (یت) فلا عبث و الخلق لم یخلقوا سدی * وان لم تکن افعالهم بالسبیده * اگر چه افعال غیر سبیده به نظر
 اولنسه و بعض شی بعض شیشه نسبت قیلنسه باطل و بی فائده کور نور اککن فی نفس الامر و حقیقه الحال
 بر خوی (وما خلقنا السماء والارض وما بینهما باطلا) هیچ بر شقی باطل و بی فائده دکانر نه کم بعض شیشه
 نسبتله باطل و بی فائده اولسی ککک باطل و بی فائده اولسی مستلزم اولد یعنی چون میوزر (منوی) فائده
 تو کر مر فائده نیست * مر ترا چون فائده ست ازوی نیست * حسن بوسف عالمی را فائده * کر چه براخوان
 عبث بد زیاده * ای فائده هستی ندرد بوسوال ایدن کسه وجود مطلقا خیر محضدر اکن بعض وجود بعض وجوده
 نسبتله بی فائده و شر و بعضنه نسبتله خیر در مطلقا محض شر بو قدر الاعدم پس سکا فائده اولان اگر بکا فائده دکل ایسه
 تحقیقا چونک سکا فائده در اندن طور به یعنی فراغت ایله مثلا یوسفک حسنی عالم خلقنه فائده ایدی اگر چه برادر لری
 اوزره عبث و زانده ایدی (منوی) لحن داودی چنان محبوب بود * لیک بر محروم بانک چوب بود * داود علیه السلام

حضرت تبارک و تعالیٰ منسوب اولاد الحن انجیلین محبوب ایدی که مشهور در لیکن انکار اید بچی محروم اوزره چوب اوازی
 مشابه شده ایدی (منشوی) آب نیل از آب حیوان بد فزون * لیکن بر محروم و منکر بود خون * مثال آخر آب نیل که
 آب حیواندن لذت نه زیاده ایدی لیکن محروم و منکر اوزره خون ایدی که قبطی لایه بار که آندن نوش ایلک است نه لقان
 اولوردی (منشوی) هست بر مومن شهیدی زندگی * بر منافق مرگ دست و زندگی * مثال آخر مومن اوزره شهید لک
 زنده لکدر اما منافق و کافر اوزره موت و اسکندر (منشوی) چیست در عالم یک کویک نعمتی * که نه محرومند
 از وی امتی * علامه سوله بر نعمت ندر که بر امت آندن محروم دکلدر یعنی عالمه هیچ بر نعمت یوقدر که آندن بر طاقه
 محروم اولیه را کر طاقه اول نعمت له متعمر ایسه بر آخر طاقه آندن محروم اولی مقرر در (منشوی) کاور
 و خرافانه چه در فکر * هست هر جائی که قوت دکر * کاوره شکر دکر فائده ندر یعنی اول طاقه فایده شکر دکر
 محروم و ملق وارد زبرا هر جائی که قوتی وارد بر اهل سعادت قوتی غدا و روحانی ولدت عرفاندر و اهل
 ضلالت قوتی کاور و خرابی همان غدا و جسمانی و شهوات نفساندر (منشوی) لیکن اصکر آن قوت بروی
 عارضست * پس نصیحت کردن اورا ریاضت * ولیکن اول قوت اول کسه اوزره اگر عارض ایسه پس اکا نصیحت
 ایلک ریاضت در یعنی بر کسه نکه که معصیت و قبا حندن خطی عارضی اوله پس اکا بر ناصح نصیحت و بر مکر ریاضت
 و بر بیگانه که یعنی آنک تملک کنی و بد خویشی از اهل ایلک یوب آنی حکم حقه مطیع و متقاد قیلتی و خلق نیکی و
 صاحبی ایلک در بویه کسه ناصح نصیحت ایلک صلاح پذیر اولوب طریق حقه متقاد و رام اولور (منشوی) چون
 کسی کوازش کل داشت دوست * کرچه بنده در کاه خود قوت اوست * مثلاً شول بر کسه کبی که مرشدن
 کل یکی دوست طوبندی اگر چید اول کسه ظن ایلک اول خال خود دانک قوت و غدا سیدر (منشوی) قوت اصلی را
 فراموش کرده است * روی در قوت مرش آورده است * اول کسه قوت اصلی بی فراموش ایلکدر اول سیدر
 مرش قوت به بزرگتر و مشدر یعنی مورث مرش اولان غدا به توجده ایلکدر (م) نوش را بکذاشته سم خورده است
 قوت علت را چو حریف کرده است * اول کسه نوشی قومش زهر قاتل یشدر و کان اول کلی یکله کند و بی
 قتل ایتمکه قصد ایلکدر (کا قال علیه السلام من اکل الطین فکان معان علی قتل نفسه) مرش و علت قوتی
 جربش کبی ایلکدر یعنی علت و مرش متعلق اولان غدا بی جرب و شیرین ظن ایلکدر اگر سن دیر سن که
 چونکم بوغدا و جسمانی قوت عارضیدر یا بشر ل قوت اصلیمی ندر جواب بیوردر (منشوی) قوت اصلی بشر نور
 خداست * قوت حیوانی مرور اناس است * بشر ل قوت اصلیمی خدا نکه نوریدر که غدا و روحانی و قوت عقل
 و جاندر تحقیق اول بشره قوت حیوانی لایق دکلدر زبرا قوت حیوانی انسانی حیوان صفت ایلک و ذوق روحانی به
 مانع اولق مقرر در (منشوی) لیکن از علت درین افتاد دل * که خورد اور و زوشب زین آب و کل * ولیکن کوکل
 علت و مرش چه نندن و قوت حیوانی به دوشدی و آنک حظنه مقید و مشغول اولدیکه بوقوت حیوانیه به مشغول
 اولان دلاک صاحبی کجید و کوند زو آب و کلدن بیه و اندن دائمی حظ آله (منشوی) روی زرد و پای سست و دل سبک
 کوغدا و السببه ذات الحبل * شول کسه که کل بی اوله اول کسه نکه یوزی صاری و آغای سست و ضعیف و قلبی
 سبک و لرزان اولور و خفقان مرش که قوت اولور و حبل صاحبی یعنی طریق صاحبی اولان سمانک غدا می قتی یعنی
 آب و کلدن نشو و غیا و اولان قوت حیوانیه فلان کسه به قوت نورانی و غدا و آسمانی قنده میسر اولور حبل اولور
 معنای سنده در جیکن جمعیدر (و السببه ذات الحبل) آینه اشارت وارد تفسیری جلد اوله عرب بادی نشین
 حکایه سنده مرور ایدی (منشوی) آن غدا و خاصکان دولتست * خوردن آن بی کاور و التست * اوکه مراد نور
 خدا در دولت خاصکیر نکه غدا سیدر اول غدا بی ملک که مراد نور خدا در بوغاز سز و آلت سزدر (منشوی) شد غدا
 آفتاب از نور عرش * مرحد و در نور از نور عرش * آفتاب غدا و ذوق عرش نور ندر حسود و دیوه غدا و فرشت
 دوندندر یعنی انبیا و اولیانک حسود نه و شیاطینه غدا و ارضک بخار و خاندن حاصل اولان شیدر در (منشوی)
 در شهیدان برزقون فرمود حق * آن غدا و دهان یدنه طبق * حضرت حق شهیدر حقه برزقون بیوردر
 اول غدا به که مراد نور خدا در دهان نه طبق اولدی یعنی شهید (عندهم برزقون) آیتنک موجب جبهه ربی قنده
 مرزوق اولور لایق تعالی اندر فضلندن اعطا ایلدی که نعمه فرشتا اولد قری حلاله آبر بر و ایچر لکن بوضورت
 ظاهرده اولان دهان و کوا ایلد کل بآیت کریمه نکه تفسیری جلد اوله و آخر نه قریب حضرت علی رضی الله عنه
 حکایه سنده مرور ایدی (منشوی) دل زهریاری غدا بی می خورد * دل زهر علی صفای می برد * کوکل هر برادر
 بر غدا بر کوکل هر برادر غدا بر صفا ایلد و یعنی قلب هر بر صاحب و آتردن بر کونه حظ آوروئی مقارنک حکمی

البته اخذ قیلور (کا قال بعض المشایخ) بیت) اصحابنا کرم تحظى بحبته * فالطبع مکسب من کل معصوب *
 کار هیچ آخذة مما قریه * تنامن الثن اوطیبا من الطیب * و کذلک کوکل هر غلدن دخی بر نوع صفا کسب ایلر
 چشم مثلاً هر آدمینک صورتی بر کسه کیدر چشم اول صورتک معنای سندن بر حساسه در یعنی زیاده ادراک
 اید یحیدر (کا قال الشاعر) بیت) وکل شخص بدالی فهو لی قدح * وکل لحظ اواه فهو لی ساقی * تبه که بومعنا به
 مشابه بیوردر (منشوی) از لقای هر کس کسی چیزی خوری * و زقران هر قرین چیزی بری * هر بر کسه نکه
 اقام سندن بر شی بر سن و هر قرینک قراندن بر سنه ایلد و بر سن یعنی هر کسک ملاقاتدن بر کونه شی حاصل ایلر سن که
 الطیبه سارقه دیمشدر و هر قرینک مقار سندن بر کونه حالت اخذ ایلر که الصببه مؤثره دیو تحقیق ایلد لدر
 (منشوی) چون ستاره با ستاره مد قرین * لایق هر دو اثر زاید یقین * مثلاً چونکم ستاره به قرین اولدی یعنی
 اقتران واقع اولدی شکست هر ایکسینه لایق بوا یکسینک اقتراندن بر آخر اثر طوغر سعادت و غنوت و احتراق
 کبی (منشوی) چون قران مر دوزن زاید بشر * و زقران سنک و اهن شد شر * مثلاً بر مر دوزنک قرانی کبی که آندن
 بشر طوغر و سنک و اهنک قراندن شر اولدی (منشوی) و زقران خالک بابا رانها * میوها و سبزه و ریحانها *
 و خالک بارانله قراندن سبزه و سبزه و ریحانها پیدا اولدی (منشوی) و زقران سبزه با آدی * دلووشی و بی غمی
 و خرمی * و سبزه لک آدی به قراندن دل خوشلق و غم سزلق و خرمک ظهور قیلور زیر ابی آدم سبزه و ایه نظر ایلسه
 و اکامه قارنت قیلسه دل خوشلق حاصل اولور (منشوی) و زقران خرمی با جان ما * می زاید خوبی و احسان ما *
 و زرم جاتمه خرمک قراندن بزه خوبلق و احسان طوغر (منشوی) قابل خوردن شود اجسام ما * چون براید
 از قریج کما ما * بزم اجسام غدا یکمه قابل اولور و قوت بولور سیر و نقر جدن چونکم بزم مراد من حاصل اوله
 (منشوی) سرخ روی از قران خون بود * خون زخورشید خوش کلکون بود * سرخ روی قاتک قراندن اولور
 یعنی انسانک یوزی قرمری اولق خونک اکامه قارنتدن پیدا اولور و خون کلر نکلو لطیف خورشیددن اولور
 یعنی خورشید لک حرارتدن حرکت و غلبه قیلور و حرمت و جبهه سبب اولور (منشوی) بهترین رنگها سرخی بود *
 و آن زخورشیدست و از وی می رسد * رنگ لک ایلور که قرمز بلق اولور زیر او جبهی نورانی و لطیف ایلر و اول سرخ رنگ
 آفتاب ندر و آندن ایرت و چونکم هر شی مقار نیک حکمی اخذ ایلر و صاحبک صحبتدن متأثر اولور پس محل
 نحو سسته مقارن اولان شی آندن نحو سست کسب قیلور تبه که زحلی بومعنا به مثل ایراد ایدوب بیوردر (منشوی)
 هر زمینی کو قرین شید از حل * شوره کشت و کشت را نبود محل * مثلاً هر بر زمین که اول زحله قرین اولدی اول
 زمین شوره اولدی و زراعت محل اولدی (منشوی) قوت اندر فعل آید ز اتفاق * چون قران دیو با اهل نفاق * بالقوقه
 اولان شیتلر فعله کاور و ظهور قیلور بر شیتلر بر شیتلر اتفاق و اتفاقندن تبه که امثال مذکور نیک جله سی بومعنا به
 تمهید و تبه کید ایچوندر مثلاً مر دوزنک اقتراندن بشر و سنک و اهنک اقتراندن بالقوه اولان شر حاصل اولور بیوردر
 و کذلک خالک باران یا که اقتراندن بالقوه اولان میوه و سبزه و ریحانها و سبزه و اهنک انسانه قراندن دل خوشلق
 و بی غمک و شادان اولد لظهوره کاور دیو تعبیر آید لایق هذا الیبت پس دخی بیوردر لک اتفاق و اجتماعدن
 قوت فعله کاور نفاق اهلنه شیطانک قرانی کبی یعنی شیطانک اهل نفاقه قرانی کبی مثلاً شرت و ضلالت فعله کاور
 و ظهور بولور و صورت بغلر (منشوی) این معانی راست از سرخ نهم * بی همه طاق و طرم و طرم * پس بیوردر
 معارف لطیفه و معانی شریفه نکه علوشانی مستمع اولد لره تعلیم و بی تفهیم قائله تفهیم ایدوب بیوردر که شول
 ذکر اولسان معانی جلیده ایچون وارد بر رخ نهمدن یعنی عرش اعظمدن دو کلی طاق و طرم سز طاق و طرم وارد
 یعنی دو کلی خلق طاق و طرمندن ماعد ایلونک ایچون آخر طاق و طرم وارد معنوی که علی الدوام بومعانی
 عظامه مکان و مقامدر طرم طارمک جمعیدر قرا اوکه عامه تحریف ایدوب درم اودر و هر نسنه که اکابر
 بر سبیل تشبیه اطلاق ایدر لطاق مصنده معنای سنده کاور و اوقات معنای سنده کاور لک طاق و طرم و طاق و طرم
 بونده طاق و طرمندن مراد اوقات اولان اولر و جبار قدر و قصر لدر (منشوی) خلق را طاق و طرم عاریتست *
 امر را طاق و طرم ماهیتست * خلقدن مراد عالم ملک امر دن مراد عالم ملکوتدر (کا قال الله تعالی الاله الخلق
 والامر تبارک الله رب العالمین) پس تقدیر معنی خلق عالم ایچون و عالم خلق ایچون مقام و مکان عاریتد و عالم امر
 و عالم ارواح طاق و طرمی یعنی خرکاه و قرا کاهی ماهیتدر که مراد عین ثابته در (منشوی) از بی طاق
 و طرم خواری کشند * برامید عذر خواری خوشند * برامید عذرده روزه خدوله * کردن خود کرده اند از غم
 چودر لک * بو خلق عالم طاق و ابوان و طرم و مکان ایچون خوراق چکر لر عزت دنیا امیددی اوزره کندیلر نیک بونلری

نعمت در دل کسی و حق رنده خوشتر در قلبه تا به و نشویش اولان اون کون مقراری عزت امیری اوزره
 کند بیلرینک بیونلری دول کبی ضعیف ایلشدر خدولک غم و تاسه دل و تشویش معناسته در یعنی بو دنیا نیک عمریکه
 آخرت ایمانه نسبتله ده روزه کیمیدر پس ده روزه و ناقص اولان عزتک امید اوزره بو خلق کردنلری غم و المان اینک
 کبی زار و نحیف ایلدیلر و بو عزتک صاحبانه مدح و ثنای سوبیلدیلر حال بو که (الدیامال من لا مال له و دار من لا دار له
 و بها یغتر من لا عقل له) حدیث شریفک مظهریدر (منوی) چون نمی ایستد اینجا که منم * کاندین عز آفتاب روشن
 مشرق خورشید برج قیر کون * آفتاب ماز مشرفها برون * بویایات شریفه جناب عزت لساندن علی
 طریق التعجب و فیض الادل العز الفانیه وارده و واقع اولمشدر کان جناب عزت جلت قدرته و علت طالب
 عزت صوری و عاشق دولت سروری اولمشدر حقنده بیورر که تعجب ایلک ای علماء حقیقت و عرفای دولت بی علت اولمشدر
 شول طالبان عزت بی حقیقت اولان جهلاند که بونلر نه حاله کلمز لرووجه و تقرب قیلر شول مرتبه که به بنم
 و حقیقت نه عزت بخشنده هم که بو عزتده روشن آفتاب یعنی بو عزت ایچره آفتاب روشن و عالمتاب مبرهنم که (ان العز
 لله و لرسوله) نصیه معنوم بودیا خورشیدنک بر جی مظلم و قیر کوندر یعنی زفت رنگدور اما بزم آفتاب بزم
 مشرقلردن طشره در یعنی بزم آفتاب عزت و عظمت مشرق و مغاربدن بروندر که جمیع مشارق و مغاربک رب و مالکی
 برز بعد انانیت المطلقه ادات بجهله آفتاب افتاب مادیلری کمال عزت و عظمت و جلالی اشعار ایچوندر نه کم
 قران عظیمده بوسلوب اوزره جوق واقع اولمشدر (کما قال الله تعالی و السماء بیننا و انا ما بینهم و قاعده ملوک
 و سلاطین دخی اظهار عظمت ایچون کلاملرین بو طرز اوزره ادا قیلورلر (منوی) مشرق اولیت ذرات او *
 فی برآمدی فروشد ذرات او * ما که واپس مانده ذرات ویم * در دو عالم آفتاب بی فیم * حضرت مولانا جناب عزت
 لساندن آیات سابقی ادا ایلد کد نصره بویایاتی کنیدی لسانلردن مشرق آفتاب ذات الهیه بی تفسیر و توضیح
 ایدوب بیورر که ای گروه مستعان یلک و آگاه اولک که اول حضرتک مشرقی انک ذره لر نه نسبت مشرقدر آفتاب
 ظاهر مشرقی کیمیدر زیر اول حضرتک ذاتی نه بوقاری کادی و نه آشفه اولدی ظاهر کونشی کبی بز که آنک ذره لرینک
 زیاده آرده قالمشی بز یعنی بز که گروه اولیا بر ملا نکه مقربینه و انبیاء و مرسلین صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعینه
 نسبت اولدیغمن جهتدن اول حضرتک واپس مانده اولان ذره لرند بزم هذا ایکی عالمده سایه سز آفتاب سز یعنی دنیا
 و آخرتده و ظاهر و باطنده ضیا کسترلک و انوارلک ایلر (منوی) باز گردنمش می کردم بحب * هم ز فرشتش باشد این
 سبب * شمس باشد بر سیمها منقطع * هم از وحیل سیمها منقطع * بحمد در که کبر و شمس چوره سنی دور ایلرم یعنی آفتاب
 بی فی و مهابت عالم طی کبی ایکی عالمده ضیا کسترلک و مهر انورلک ایلر کن شد شمس حقیقتدن مستغنی و بی نیاز
 دکلمز بومر ته حاصل اولمشکن کبر و شمس حقیقتک اطرافنه طول نورم ای بحب هم شمس حقیقتک فرو جلاللندن
 اولدی بوسبب که می ادا احتیاج و کمال امید و رجاء در بونده اشارت وارد که کماله ایرن انبیا و اولیا بعد الکمالینه
 جناب حقدن مستغنی اولورلر بی نیازلر قیلرلر (منوی) ای برادری نهایت در کیمیت * بر هر آنچه می رسی
 بالله تمیت * معنی و نتیجه هر نه مقامه ابرسه رانده قرار قیلرلر شمس حقیقت سبیلر اوزره مطلع و واقفدر یعنی ذرات
 وجود عشاقی احیاناً بر وسیله و بر کونه امید و رجاء سبیله کنیدی به مائل و عطایا و الطافی جانبیه طالب و راغب
 قیلور هم سبیلرک حبل او شمدن منقطعدر یعنی هم نه اول حضرتدن حبیل امید و رجاء و اسباب آرزو و میل
 منقطع اولور که آسمانه متقابله نیک تجلیسی بوقع اوزره ظهوره کورلر کن بوشمس حقیقتدن من حیث الحقیقه
 قطع ایلد دکلمز که بعض طهورات و فیوضاتدن قطع امید ایلد کدر بویاسه عین صنع و حکمندرتنه کم
 بومعنا به اشارت ایدوب بیورر (منوی) صد هزاران بار بیدم امید * از که از شمس این شمایا ورکنید * بومر ایاور
 مکن که آفتاب * صبر دارم من و یا مای زاب (نیجه بوز که امیدم کسدم کیدن شمدن بو که سزا اعتقاد ایلر میسر یعنی
 صد هزاران بار امیدم قطع ایلدم کیدن دیسه که شمس حقیقتدن دیسم بو کاسر ایشار میسر من بکا اعتماد ایلد که
 آفتابدن بن صبر طوم و یا مای آبدن صبر طونه ممکن دکلمز مای آبدن صبر طونه کذلک تمتعدر که عاشق
 حقدن من حیث الحقیقه با کیمیه قطع امید ایلد مای آبه زنده و قائم اولدی بی کبی جمیع اشیاء دخی حقه حی و قائمدر
 (الاکل شی ما خلا الله باطل) خواصجه هر شی اگر حقدن خالی و منقطع اعتبار اولنسه باطل و عدم صرف اولور پس
 بواجلدن حقدن انقطاع هیچ بوجهله ممکن دکلمز (منوی) در شوم نومید نومیدی من * عین صنع آفتابست ای
 حسن * عین صنع از نفس صانع چون نبرد * هیچ هست از غریستی چون چرد * فرضا کرومید اولم بزم نومیدلکم
 یعنی اگر اول حضرتک بعض فیوضات و عطایاتدن ناله بروم اوس بزم ناله ایلدم بومر بر اوزره عین صنع

آفتاب حقیقتدرای حسن سیرت و نیکو طبیعت زیرا که حکمت بالغه الهی کاه منع و کاه عطا اقتضایدر و عید دخی
 کاه خوف و کاه رجاء و کاه نور و کاه دجا اوزره اولقی اقتضایدر قطع امیددن مراد اولان بود و الا صنعت عین و ذاتی
 صانعدن نیجه کسلور یعنی عین صنع نفس صانعدن نه حاله منقطع اولور هیچ موجود و جودک غیر بسندن نیجه اوتلر
 یعنی هیچ هست اولان ممکن الوجود غیر حقیقتدن و ماعدای وجود حقیقتدن نیجه اوتلر یعنی نه وجهله فیض آتور
 و وجود بولور (منوی) جمله مستم ازین روضه چزند * کبراق و تازیان و رخود خزند * لیک اسب کور کورانه چزند *
 می نه بید روضه از انست رد * جمله موجودات و جمیع کائنات بوضه الوهیتدن و مرعای ربوبیتدن اوتلر و نشو
 و نما و غدای قلبا و قلوبا هر بری بحسب الاستعداد بومر ته دن آتورلر که جسته اولان بر اقدروا کد ناده اولان عربی
 آتلدور و کور خود چارلردر یعنی اگر براق و اسب تازی کبی نیکو سیرت و مقبول صفت اولمشور و اگر خرب کبی شهوت
 پرست و کاه و جوله مست اولمشور و اسون محصل اگر صالح و اگر طالح و اگر موافق و اگر منافق و مؤمن و فاسق و کاذب
 و صادق جمله می بومر ته دن حصه آتورلر و ذاتی اولورلر لیکن کور آن کورلر کبی اوتلر یعنی اسب کور کبی اولان جادلی
 و غافل بی نور بوضه الوهیتدن جاهلانه و کورانه فیض آتور بومر ته دن فیض و تربیه بولدی یعنی بیایر بلکه عمر و زیدک
 و جودندن بیلور روضه بی کور من اول سیددن مر دوددر یعنی بوضه ربوبیتی کور من اول جهتدن مر دود
 و مطر دوددر (منوی) وانکه کردشم سارین دریانید * هر دم آرد و بحر آب جدید * اوز بحر عذب آب شور خورد *
 تا که آب شور اورا کور کرد * حضرت مولانا قدس الله سره العزیز مر ته الوهیتده روضه اطیلاق ایلد کار ندنصره
 دریای تعبیر ایدوب بیورر که و اول کسه که کردشلی یعنی جمیع ایشاری اول دریای وحدتدن کورمدی هر دم اول کسه
 یوزنی بحر آب جدید کتورر یعنی هر یار که بر مخلوق یوزندن بر کار ظهوره کاه یا اول کاره طلبا و یا اندن هر یا اول مخلوقه
 متوجه اولور و آتی قبله قیلوب دریای حقیقتک تصرفندن غافل و جادل اولور عالم و عاقل اولمشدر بحر عذب و وحدتدن
 آب حیات هدایت و سعادت ایچدیله و اول غافل و جادل بحر عذب حقیقتدن آب شور ضلالت و غوایت ایچدی
 تا که آب شور ضلالت آتی مشاعده بحر حقیقت ایلکدن کور ایلدی (منوی) بحر می گوید بدست راست خور *
 ز آب من ای کور تا بای بصر * هست دست راست ایبحاطن راست * کوبد اندینک و بدرا کر کجاست * دریای آب طلب
 ایدنه دیر بزم آمدن صاع الکله ایچ ای کور تا بصر بولم من یعنی بحر حقیقت کور دل اولان عقلا و جهلایه دیر که
 ای کور صاع الکله ایچ بزم آب هدایتدن تا کم بصر بصر بولم من و حقایقه عالم اوله سن بومر تبده دست راست ظن
 راستدن عبارت اولدی که مراد علم الیقین در که اول علم الیقین بیلورنیک ویدی نره دند و فرق قیلور حق و باطلی که نه شیدن
 حاصل اولور (منوی) نیزه کرد نیست ای نیزه که تو * راست می کردی کهی کاهی دوتو * ای نیزه نیزه می دوند بر جی
 بر کسه وارد در که سن کاهی طوغری کاهی ایکی ذات اولور سن یعنی ای فاعل حقیقتدن غافل اولان دست فاعل
 مطلقده سن نیزه کبی سن نیزه کردان وارد در که اول خدادرای نیزه کز اولور سن و اکر بیک قیلور سن بونصرف سنده
 اصبعین خدادند ز لیل کل که قلبی تقلیب و عزیمتکی فسح و تخرب ایلان اولدر (کما قال علی کرم الله وجهه عرف
 الله بفسخ العزائم) پس سندخی سکا کاکم اولنه عارف و عالم اوله کور (منوی) ماز عشق شمس دین بی ناخیم * ورنه
 ما ان کور را بینا کنیم * هان ضیاء الحق * حسام الدین نوزد * داروش کن کوری چشم حسود * قوتیای کبرای تیز
 فعل (داروی ظلمت کش استیزه فعل) انکه کبر چشم اعی برزند (ظلمت صد ساله راز برکنند) مرشد اولمشدر که شایسته ندر که
 کور دل اولمشدر کل معرفتله جلا بوی نور قائلدر ضیا و بره لرلر کن بومر معنی مرشد کامله بقا و بحواله میسر اولور
 فنا و بحواله ممکن اولمز که مغلوب و مدح و شلک حالدیروا چلندن حضرت خداوند ککار بیورر که بر حضرت
 شمس الدینک عشقندن طریقه سزایز یعنی انک افراط محبتدن مغلوب و فانی بز بوحالته ایسه ارشاده تقید
 میسر دکلمز بوضه بر اول کور دلی بینا ایلرلر کاه اول ای ضیاء الحق حسام الدین سنکه مر ته بحسودده سن
 علی الفور اول کورده دار وایله حسود اولمشدر کوزینک کورلکته و رخنه ای حسام الدین اول سنک دارولر قوتیای
 کبرای تیز فعلدر که در حال اثری نمایان اولور سز و عناد و فعل و ظلمت ازاله اید بیجی دار ودر که ازاله ظلمت و عیا ایتیمینجه
 متسلل اولمز موصوف اولان دار و شول دار ودر که اگر بر اعماک کوزینه اول دار و طوقنسه ظلمت صد ساله بی اندن
 قو پرردی و ازاله ایدردی (منوی) جمله کور انرا دوا کن جز حسود * کز حسودی بر قوی آرد بچود * ای حسام الدین
 حسوددن غیری جمیع کورلره دوا و علاج ایلد اگر بر حسود سنک اوزر که انکار کتورر ایسه یعنی اگر حسوددن سکا
 انکار ایلر نه اکادوا ایلد دیک اولور جواب شرط محذوف اولور که مصرع اول آسکا دلالت قیلور (منوی)
 مر حسودت را اگر چه کان منم * جان مده تا به چنین جان می کنم * ای حسام الدین تحقیق سنک حسودلک اگر چه اول

حسودك بن ايسه مده جان و برمه تاو بولجين جان چكهم يعني اي كمال معنوي وای طيب الهی هر كوردل اولنك
بصر بصيرته كحل معرفتي چكوب انور هدايت ايله الاسكا حسوداواني دكل و هر مرده دل اولني وى حیات قلانی
حیات طيبه ده به الاحسدندن سكرانكر اونی دكل (م) آنكه ارباشد حسود آفتاب و آنكه می رنجد بود آفتاب
اول كسه كه ارا آفتابه حسد ایديچی اوله و اول كسه كه آفتابك بود و وجودندن اینخور و بیخورد اولور (منشوی)
اینت دردنی دوا کوراست آه اینت افتاده اید در قهر چاه آه آشته سکا و اسز در دکه اول حسود ایچوندر آشته سکا ایدی
قهر چاهه دوشمش یعنی حسدندن چاه جقد و حسده دوشوب قهر ظلمده فالمش (منشوی) ننی خورشید ازل بایست او
رکی بر اید این مراد او بکو حسودك بایستی یعنی مطلوبی و می ادی خورشید ازل نفعیدر سوله آنک بومر ادی یقن
حاصل اولور خورشید ازل در مراد اول کاه ایدر که آنک نوری ازل ایدر (کفتارشدن باز میان جفدان بوبرانه (منشوی)
بازان باشد دینار یی بنساده باز کورست آنکه شکم کرده راه معناده باز اول کسه در که کیر و شاعه کله کور و طوغاندر
اول کسه که بولنی کم ایلش اولدی باز کوردن مراد اهل غفلت و احباب ضلالتدرر که طریق مستقیمدن ضال و گمراه
اولشدر و باز معنی اولنلردن مراد شاه حقیقت و جناب الوهیت بودیدان رجوع قیلندر اما کاه اولور که قضاء الهی
ایله اول بازان منشوی و برانه دینا به دوشوب اهل دنیا مایینه کفتار اولور (منشوی) رآدر اکم کرد و در ویران قتاد
باز در ویران بر جفدان قتاد اول باز الهی قضاء بایندن بولن تور و بوبرانه به دوشدی کیر و ویرانه ده جقدل اوزره
دوشدی و یقوشلر ایچنه قوشدی (منشوی) اوهمه نورست از نور رضا ایلک کورش کرد سر هنک قضا اول باز
الهی رضای ربانی نوردن دو کوی و صافی نوردن لیکن قضای الهی سر هنکی آتی کور ایلدی (منشوی) خاند در چشمش
زد و از ابر برد در میان جقد و ویرانش سپرد اول باز لک چشم قلبنه خالک اوردی و آتی بولدن انندی یعنی قضا آنک
بصر بصیرته خالک بشری اورد و ب حقیقت حال کورسکدن کیر و قویوب طریق صوابی ادرالک ایلکدن کم ایلدی
اول بیلند پرواز اولان بازی و برانه نك جفدری میانه تسلیم ایلدی (منشوی) بر سر جفدانش بر سر می زشد پروبال
ناز نیش میکتد بر سر اولک جفدر آنک باشی اوزره اولر اول باز نازنین و لطیف پروبالی قور بر لر بر سریده
یا وحدت ایچوندر و بر سر فضله معناده در تقدیر کلام فراق شاهدن و برانه به دوشدیکندن بر فضله دخی اولدر که
ویرانه یقوشلری کاسر زش ایدر و نازنین اولان پروبالی باشنه اوشوب قور بر لر مقصود نه ایدی کی عنقریب معلوم
اولور (منشوی) ولول افتاده در جفدان که هایت باز آمدن کیر جی مای جفدر ایچنه ولول دوشدی بری برینه بویه
دیو که آگاه اولکس طوغان کلدی تا بزم بریزی طونه و مساکن و می اتیزی المزدن آله (منشوی) چون سکان کوی
برخشم و مهیب اندر افتادند در دلق غریب محله نك کبلری کبی بر غضب و بر هیبت غریب دلقنه دوشدیلر
یعنی کلاب محله بر غریب باشنه اوشوب دلقنه یاشوب نه مرتبه تشویش و دغدغه و بر لر سه اهل دنیا و احباب
نفس و هوادخی بازان الهی اولان انبیا و اولیا به بگونه اذواجفا ایدر و انلره تحقیر و اهانت ایلک سمته کیدر لر
(منشوی) باز کویدمن چه در خوردم یجقد صد چنین ویران فدا کردم یجقد باز جفدر ایدرین جفدر نه لایقم
بوز و جفدین ویرانه بی جفد فدا ایلدم (منشوی) من خواهم بود اینه ای روم سوی شاهن ادر ارجع می شوم باز الهی
جفدن دینا به ایدر جفدر بن بونده اولق استمزم کیدرم بادشاهلر بادشاهنک جاننه راجع اولورم (منشوی)
خوبش منک سیدای جفدان که من من مقیم می روم سوی وطن ای دنیا جفدری اضطراب و غمندن کند بکزی
اولدر مرکز زیرا که بن بوبرانه ده مقیم دکم وطن اصلی جانبه کیدرم (منشوی) این خراب آباد در چشم شماست
ورنه مارا اعدشه نازجاست بو خراب دنیا ای جفدر سز لک کوز کرده آباد در یوخسه پادشاهک ساعدی بزه محل
نازدر (منشوی) جفد کفتار حیل میکتد نازخان و مان شمارا بر کند جفد بولداشله نه ابدی طوغان حیل ایلر
تاسزی یعنی اهل دنیا نك ریشی اولان سار بوا بعه ایدر و باز الهی ام دیو دعوی قیلان حیل ایلر تاسزی خفمان
وطن کزدن قورم (منشوی) خنهای ما بکیر دایر بکیر بر کند مارا سار می زو که باز بزم خانه لر میز مکر و حیل ایلر
طو تر خدعه و سالو ملق ایلر بی اشیانمزدن قورم جفدان دنیا باز الهی اولنلر حقیقتنه بگونه سوهن ایلوب دیر لر
(منشوی) می نماید سیری این حیلت پرست و الله از جمله حریفان بدترست و حیل کاباز سیرلک واستغنا کوستر
و نه جمیع حریفان بر مز راکدر (منشوی) او خوردر حریفان را هم عود بس دینا به ایدر باران جوس اول
باز حریف و طمع مندن با بانی بکمر کی برای باران اوبه تورقند لیم ایلک بزی یعنی جفدان دینا به ایدر که بوباز الهی
دیو دعوی ایلنلری المل خسر کیدر خسه قور می و حریف اولان شیئی تسلیم ایلنلر اندن نتیجه اثر بوله من سز بولدره
دخی دنیا تا عن تسلیم ایلنلر قور می اکل و لمع ایدوب ایدر ایدن بولدره اعتماد و اعتقاد ایدوب حریف اولان

دینا مده عندن برشی و بر مرکز دیرلر (منشوی) لاف از شه می زند و دست شه تابر دوا و ما ساجان از ره شاعدن
و شاهک الندن لاف اورر تا اول باز سلیاری بولدن ایلته و طر یقمدن انخراج ایده (منشوی) خود چه جفت شاه
باشد مر عکی منشوی کرعقل داری اند کی بر قوش جفت خود شاهک نه جنس سیدر آنک سوزنی استماع ایلر
آکر بر آرجق عقل طو تر ایلک (منشوی) جنس شاعست او و یا جنس وزیر هیچ باشد لایق لوزینه سیر اول که مراد
باز الهیدر شاهک جنسی و یا خود وزیر جنسی میدر سیر هیچ لوزینه به لایق اولوری یعنی بادای حلوا به صرماساق
لایق اولدی بی کبی بولندر دخی شاه حقیقته مصاحب و آشنایان لایق دکلدر (م) انچه می کویدر فعل و مکر و فن
هست سلطان با حشم جوای من اول نسه بی که باز مکردن و فعل و فندن سو بلسلطان عسکر به بنم طالعیدر دیر
(منشوی) اینت خود ما خولیا ی نایدر اینت لاف خام و دام کول کیر آشته سکا نام قبول و غیر معقول ما خولیا
ما خولیا خیالات سوداویه در آشته سکا لاف خام و ابله طو بی دام دیرلر (م) هر که بن باور کند از ابله هست مر عکی
لاغر چه در خورده شیت هر کی که بوک تصدیق ایلر ایلک کند بر آرق قوش جفت شاهه نه لایقدر (منشوی)
دیر بن جعفر در بر مغز او مروریاری کوی ارشاه کو برا حقر جفدا کر آنک سر و مغز نه اره تحقیق شاعدن
اکابر یاری کرفتی یعنی اکا جفدادن معاونت ایتکلک جتن اولور (منشوی) کفت باز ایلک بر من بیکند بیخ
جفدننک شهنشه بر کند باز جفدر ایددی بر حقر جفدا کر بنم قنادی صیه پادشاه یقوشلک کون قور بر
یعنی جفدر لک قرار ایلدی محلی اتصال ایدوب انلری هلاک ایلر (منشوی) جفد که بود خودا کر بازی مرا
دل بر بخاند کند بامن جفا جفد خود کم اوله آکر بر بازی کو کلی رنجیده ایده بکا جفا ایلر (منشوی) شه کند توده
پهرشید و فزان صد هزاران خرمن از سرهای باز هر شیب و فزان اید پادشاه یغن ایلر باز لک باشلردن نیجه بوزینک
خرمن بازدن مراد بونده دنیا شاهباز لری اولور اگر شاهبازان خدا اولان انبیا علیهم السلام و اولیا عظامدن بر نك
قلبی اینجسته لر حق تعالی انلری هلاک ایلوب کشته لردن هر برده پشته لر قیلر دیک اولور (منشوی) یاسبان من
عنایات ویت هر یکا که من روم شه در یست بازدن مراد شاهبازان عالم راز اولان انبیا و اولیا در و جفداندن
مراد ویرانه پرستان اهل جهاندن جتن جفدان دنیا شاهبازان خدای قتل و ضرر به تخو یف و هلاک و حرله
توهم و تذبذب ایتسه لردی بولردن بری آنلره دیر لر بنم یاسبانم و حافظم اول پادشاهک عنایتلریدر هر قنده که
بن کیدم شاه آرمده در یعنی هر نه بیره که کیدرم (و دو معنی اینا کینم) خواستجه و موسی و هارون
علیهم السلام حقیقته (لا تخافا انی معک اجمع واری) پیور دینی آیت کریمه مقتضای نسخه اول شاهک حفظ
و صیافی دریدر بخله بس بوم شوم نوجه لقتل و هلاک هجوم ایده یلور (منشوی) در دل سلطان خیال من مقیم
بی خیال من دل سلطان مقیم باز الهی و شاهباز ربانی اولنلر دیرلر که ای نفوس ضایعه و ارواح سفلیه بر شول مقصود
اصلی و مراد کای اولان کسه لر که سلطان حقیقتن دلنده یعنی باطن دویقنده و مرتبه علمنده بزم خیالمن مقیدر
یعنی مراد اصلی و مقصود کای اولنر ثابت و راسخدر و بنم خیالمن سلطان قلبی مقیدر یعنی بزم که مر تبه علمده
مقصود اصلی اولان شاهباز لرزا کر بزم ادمسق فرضی مرتبه علم سلطان حقیقت سقیم و شکسته اولوردی (ولهذا
قال الله تعالی فی حق نبینا لولا لولا لما خلقت الافلاک) ته کم بر شاهک قلبنده بر کسه نك خیالی مقصود اصلی
علت غایبه و غیر بربال تبع مقصود فرضی اولسه بی خیال مقصود اصلی دل سلطان سقیم اولق مقرر در (منشوی) چون
بیراند مر اشته در روش می برم در اوج دل چون برقوش و همچو ماه و آفتابی می برم بردهای آسمانها بر درم روشنی
عقلها از فکرتم و انظار آسمان از فطرتم شکار کننده امیر الهی اولان باز ربانی جفدان دینوی به دیر که ای
ویرانه پرست و شب ظلمانه ده مست اولان یقوشلرین شول عالی مطار و ساهی مدار که چونکه شاه بی روشنده او چورر
یعنی چونکم بی شاه یور عک کده و پرواز ایلک کده او خورر و روشده کی شین علامت اسم مصدر در که چن امر مجرد
آخرینه بگونه شین لاحق اولسه مصدر معنایی و بر لر بملایینش و دانش و پرورش کبی دیر که چونکم پادشاه
حقیقت بی پروازه کتوره سیر و سلوکده او حرم و عقل و روح قنادلرین آجرم اوج دلده اول پادشاهک برقوی و نوری کبی
بروشده کی شین خیمه غایتدر لکن وزن ایچون ماقبلنک کسری ایلر قرأت اولنور و بویسته اول شاه حقیقتن نور
و برقون تفسیر و توضیح ایدوب پیور لر ماه و آفتاب کبی او چارم آسمانک پرده لر بی بزم و عرش و کرسی جانبه بکرم بن
شول نور الهی و ضیاء ربانی بی که عقول و نفوسک روشناتی بنم فکر و تدبیر مندند آسمانک انعطاری بنم خلقتندر
یعنی امتداع و اختراع اولنسی بنم خلقت ایچوندر (کافال الله تعالی فی حق نبینا لولا لولا لما خلقت الافلاک و کافال
ابن الفارض بیت) و لافک الاومن نور باطنی به ملک عید الهدی عیشیتی و من مطلق نور الیسیط کلمه و من

مشرقی بحر المحيط کقطره * (منوی) باز و حیران شود در من همای * جغد که بود تا بد اندر ما * هر برنی و وارث
نی اولان هر وی بولد بر که باز و همایند حیران اولور یعنی اگر چه صورت ظاهر ده بشرم ولیکن همایند شده
اولان ملائکه بنم وجود مده حیران قالور جغد کیدر تا بر من مرمزی میله یعنی ویرانه برست اولان اهل دنیا
نه کسه لدر که تا کم بر من حقیقت مده عالم اول (منوی) نه برای من زردان یاد کرد * صد هزاران بسته را آزاد کرد * بادشاه
بندن اوتری زندان یاد ایدای نچید یوز بیک بسته و مقیدی آزاد ایدای یعنی حضرت باری یوزندان دنیای بندن
اوتری یاد ایدوب آند قیود بشر بیک مقید اولان اصحاب معصیتی بنم شفاعت و هدایت واسطه سیدله سجن طبعیتدن
خلاص ایلدی (منوی) بیکدم با جغه هاد مساز کرد * از دم من جغه هاراباز کرد * شاه بنی بر نفس
جغه لره دمساز و مقارن ایلدی بنم نه * جغن جغه لری باز ایلدی یعنی بنم کلام هدایت انجما جغن جغه مشابه سنده
از لان اهل دنیا بنم باز ایلدی (منوی) ای خنک جغری که در بر من * فهم کردار نیکبختی راز من *
ای سعادت تو شول بر جغه که بنم پرواز مده نیک بختلغدن بنم رازی فهم ایلدی یعنی سعادت تو شول اهل نفس
واهل صورت که او بنم عالم حقیقت جایند اولان پرواز و طیران بنم رازی و اسراوی نیک بختلغدن فهم قیلدی
و یکا سطح و منقاد اولدی (منوی) در من آویند تا بازان شود * کرچه جغه اند شهبازان شود * ای جغه لری بکا
تعلق ایلکیز تا باز اوله سزا کرچه جغه لری سز شهباز اوله سز یعنی ای اهل دنیا و اهل هوا نیکایعت و متابعت ایلک
تا کم عالم معناده باز لری کبی اوله سزا کرچه ظاهر جغه لری کبی حقیر وی قدر سز لیکن شهبازان طریقت مرتبه سن
بوله سز (منوی) انکه باشد با چنان شاهی حبیب * هر کجا افتد پز باشد غریب * اول کسه که انجلین بر شاهه
حبیب اوله هر قنده که دوشه نیچون غریب اولور (منوی) هر که باشد شاه در دوش راد او * کرچوی نالد نباشدی بوا *
هر شول کسه نک که بادشاه حقیقت آنک در دنده درمان اوله اگر چه فی کبی ناله ایلر سه نواسر اولور یعنی بحسب الظاهر
اگر فی کبی این و چنین قیلر سه حظ و نصیب سز کادر بلکه ایلدی که ناله دن عنیم حظ و نصیبی واردر (منوی)
مالک ملکیم نیم من طبل خوار * طبل باز می زند شه از کار * طبل باز من ندای ارجی * حق گواه من برغم مدعی *
انبیای عظام علیهم السلام و اولیای کرامدن هر بری جغه دن نافر جامه دیر که ای کوته نظران و ویرانه نشینان خلیفه
سختی عینی اولدی یعنی حیثیتدن مالک ملکیم مفت خوار کلام بلکه بن شول شکار کنده اولان باز بالا پرواز مده
شاه حقیقت بنی شکار ایلد ایچون طبل باز چلار عالم شهادت کارندن که اول عالم رویه بدر بنم طبل باز ارجی
نداسیدر یعنی بنم طبل باز نفس مطمئنه اولان ارجی نداسیدر (کا قال الله تعالی یا ایها النفس المطمئنة ارجی
الی ربک راضیه مرضیه) حق تعالی بنم شاهد مدر و خصوصه در داعینک زعمه و هر مدعینک کور لکنه (منوی)
من نیم جغن شهنشاه دور از * لیک دارم در تجلی نور از * انابشر مثلکم (خواسجه بنده سز) کبی بشرم شهنشاه
حقیقت جنسی دکام اتدن بعیددر یعنی تبعید ایدرم اول حضرت بشر له جنس اولقدن و بشر انکه جنسیت قیافدن
لیکن تجلیده اتدن نور و فیض طور بنم یعنی تجلی ایلک و بنده اسما و صفاتیه ظهور و قیامتی حیثیتدن اتدن نور
طور بنم (منوی) نیست جنسیت زوری شکل و ذات * آب جنس خال آمد در نبات * پس جنسیت شکل و ذات
جهتدن اولور بلکه معنی جهتدن اولور آنک صفات و اسمای الهی متصف و متعلق حیثیتدن اولور مده لا آب
خاکه نباته جنس کلدی شکل و صورت جهتدن دکل بلکه معنی جهتدن که آب ده احیا و نبات صفی واردر
و کذلک خاکه دخی احیا و نبات صفی واردر پس بویکی می بانی تربیه ایلکده بری برینه جنس کلددر زیر آبد
و خاکه تربیه و نبات ایلک صفاتی موجوده در بومصری و بونک ما بعدنده اولان ایاتی استقام طونان شارح
خط ایلک در اصلاح * له مناسب اولان معنی دکادر اعتماد و اتقاد (منوی) باد جنس آتش آمد در قوام * طبع را
جنس است آتشی * و کذلک باد آتش جنسی کلدی قوامه یعنی آتش قوت و قوام و بریدی
جهتدن باد آتش جغه لری لکن لامن حیث الطبیعه بل من حیث المعنی شراب آتربلک جنسی کلددر اول
جهتدن که طبعه قوت و نشاط و بر و طبیعت دخی اتدن حظ آتربلک جنسیتدن حظ الملق و قوت بولق
علمه و عقله مخالفه را کر بوز کراولان شندر بری برینه من حیث المعنی جنس اولییدی باد آتش قوام و بر میدی
و طبیعت مدامدن حظ آتربلک پس معلوم اولد که بونلر من حیث المعنی بری برینه جنس لدر بعبدر شعیه نکه
بوخلده عقل سلیم و طبع مستقیم بونلر استقامت انکار معناده اولق روشندر دیش حال بوکه بومعناری طبع
سقیم اولندن غیریستی اختیار ایلز و کلام اکابر ادبی عرفانی اولان بوک و نه سوزی سوبلز (منوی) جنس ما
چون نیست جنس شادما * مای مایدر مای ارفه * برن جنس چونکه برن شاه سز جنسی دکادر یعنی برن

جنس انسان چونکم برن شاه سز جنسی اولق ممکن اولدی پس برن بر یکمز یعنی وجود بر اول حضرتک
بر لکندن اوتری یعنی انانیت عظمت شعارندن اوتری فنا اولدی (منوی) چون قنشد مای ما و ماند فرد *
پیش پای اسب او کردم چو کرد * چونکم برن بر لکیز فضا اولدی اول شاه حقیقت فرد و باقی قالدی انک اسب
آمانی قنشد غبار کبی اولور یعنی اول حضرتک اسب ارادتک او کنده دوزخ بی وجود و بی اختیار کبی و یا خود کرد
کبی محو اولور دیمک اولور پس هر بر مظهر حق اولان نی و ولی لسان حاله اصحاب صورت اولنره و حجاب بشر بنده
قالنره بویات شریقه نک معانیسنی تالی اولوب دیرلر (منوی) خالک شد جان و نشانیهای او * هست بر خاکش
نشان پای او * خالک پایش شو برای این نشان * ناشوی تاج بر کردن کسان * ای گرفتاران و خود انسانی خالک اولدی
و فاضله بنه سن بولدی روح حیوانی و دخی آنک اوصاف و اخلاق که ا کانشان و علایم منزله سنده در پس اول جانک
خاک کی اوزره یعنی جسد یا کی اوزره اولدی اول حضرتک قدمک نشاندی قدمدن مراد بوراده قدرت و ارادتدن
عبارت اوله که جمیع ممکنات آنک تحت مده مقهور و کانسبتله پست و کوفته و خواردر بوقدر بر خه آنک خاک کی اوزره
اول حضرتک ارادت و قدرتک نشاندی ثابت و جایگیر اولدی دیمک اولور اما بایدن مراد جمیع مخلوقا نک آخرنده
مخلوق اولدی یعنی اعتبارله انسان کامل اولسه دخی جائزدر سه که بعضی صوفیه انسان کامله اصطلاحلر زده قدم چهار
تعبیر ایدرلر سه که جلد اولده تفسیر جغنمان جهاد الا صغر بیاتده (حق قدم بروی نه داز لامکان) بیکنک شریخته
حتی یضع الجبار قدمه (حدیثک توضیحده و بحله مناسب شرح ایلدک پس بوقدر اوزره معنی اول جانک خاک کی
اوزره اول حضرتک جمله نک آخرنده خلق ایلدیکی انسان کاملک نشان و عنوانی ثابت و متحقق اولدی دیمک اولور
امدی اول حضرتک قدمی مشابه سنده اولان ارادت و قدرت صفتلر سزک خاک کی اول یعنی کنیدی اسکا است
و تسلیم قیل شود کراولان ارادت و قدرت نشاندک حصولدن اوتری و یا خود معنی اول حضرتک قدمی منزله سنده
اولان عبد فاضل و انسان کاملک خاک کی اول نشونشان و عنوانک حصولی ایچون تا کم جمیع کردن کسان و سروران
جهانک فوقنده تاج کبی عالی اوله سن دیمک اولور (منوی) تا که نفرید شمارا شکل من * نقل من نوشید پیش
از نقل من * ای اسیران صورت وای جغه دن بی معرفت تا کم سزی آله میبه بنم شکل بشر بنم و صورت جسمای نیم
پس بوعالم صورتدن نقل ایلز دن اول بنم نقل معرفتدن نوش ایلک و شراب حکمت و هدایتله خوش و خروشن ایلک
تا کم بشریه دوشاد بگردن اولیه سز (ان انتم الابرار مثلنا) قولن ادا قیلر لر مده سنده قالمیه سز (منوی)
ای بسا کس را که صورت راه زده قصد صورت کرد و بر الله زد * ای جوق کسه نک که صورت بولنی اوردی یعنی
ای جوق کسه را نییا و اولیانک صورتیه احسانت قصد ایلد بلم واللهم اوردیلر یعنی ظاهرده صورتیه قصد ایلدی
و معناده کند بسنی خدای تعالی به اوردی زیرا انییا و اولیا مده قرب فرائض و وفای و اصالدر پس بونلره اولان
رعایت و اطاعت الهیه در کذلک اسامت و اهانت به الله هدر (کا قال الله صلی الله علیه وسلم یا کاعن ربه قال الله
تعالی من احسان لی و لیا فقه بارزنی بالمحاربه) و بومضه و بنده احادیث شریقه چوقدر (منوی) آخرین جان بایدن
بیوسته است * هیچ این جان بایدن ماتده است * بوکلام بازار خدالساندن مرسل لیه مرسل مایبنده جنسیت
لا زمردر پس باز کیدر که شاه حقیقه له جنس اوله و ده وای رسالت قیلد برن جغه دن دنیایه نتیجه چو ایدر آخر
بوجان بدنه متصل اولشدر بوجان بدنه هیچ ماتده و مشایمیدر یعنی ای بی انجما سز آخر کلام بودر که بوجان الهی
بدن انسانی به بیوسته در مع هذا بوجان هیچ بروجهله بدنه ماتده دکادر (منوی) تاب نور چشم بایبست جغت *
نور دل در قطره خونی نهفت * مثال آخر چشم نورنک شعله سی به ایه جغت و غمزددر یعنی ایچو باغنه متصل
و مقارند ز یعنی ضیای نور چشم به و لجه جغتدر و نور دل سوزد ای دلده نهفته در (منوی) شادی اندر کرده
و غم در جگر * عقل چون شمع درون مغز سز * شاد بیک جگر کز لنده و غم جگر کز قره سنده در عقل بر شمع کبی
باشک بینسی ایچنده در (منوی) این تعلقه سانه بی کیفیت و چون * عقله ادر دانش جوی زبون * بوذ کراولان
تعقلر بی کیف و چون دکیدر مقرردر کبی کیف بری چوندر عقل بونک نیجه لکنی و نه حاله اید بکنی بیلکده
زبوندر یعنی سرورک کرده ده و غم جگرده و عقل مغز سزده اولسکنک و نه و جهله اولد یغنک حکمتنی عقل ادرالک
ایچکه قادر دکادر لاجرم جان کلک جان جزوه تعلق بوقیلدندر که جزو اولان جان جان کلدن مستفیض اولور لیکن
عقل آتی ادرالک ایچکدن حیران و سرگرداندر سه که سوردر (منوی) جان کل با جان جزو اسب کرد * جان اودری
سنددر حبیب کرد * همجو می جان از ان اسب حبیب * جلدله شد از مسج دل فریب * جان کل جان جزوی
ایله اسب ایلدی جان کلدن بر دل ایدی حبیب ایلدی یعنی روح اعظم و جان اکرم اولان حقیقت محمدی جان جزوی

انسانی به طوقندی و پرورداری جان جزوی آندن برود و اسرار و انواری آلدی و جنب و جود نه خودی حضرت
 مریخ نفع روح القدس حامله اولدی یعنی کبی جان دخی او نور له جیبه طوقندن حامله اولدی روح الله دلقر بدن که
 نجی ذنبه ایه مسیحد یعنی مسیحد (منوی) آن مسیحی نه که بر خشک و ترست * آن مسیحی که مساحت
 بر ترست * اول بر مسیح دکلر که خشک و تر اوزره در یعنی بوندن مراد اول مسیح ظاهری دکلر که خشک و تر اوزره
 مساحت ایدوب ارضی مساحت ایدوب که مراد اول مسیح بال نور اولان روح الهی که مساحت ایدوب بر تر و عالیتر
 می (پس زبان جان چو حامل کشت جان * از چنین جانی شود حامل جهان * پس جان جزوی چون که جانش جانندن
 حامل اولدی یعنی جانندن جان و جناب بر داندن چون که جان انسان حامل اولدی یعنی بلا واسطه استفاضه و استناره
 قیلدی و آندن علوم و حکم آلدی بونک کبی بر جانندن جمیع اهل جهان حامل اولدی یعنی جمله کون و مکان فیض
 و حیاتی آنک حقیقتندن بولور و بر اجهان اکا نسبت قلاب اول جهانه نسبت قلب کبی اولور و نه کم این فرض
 حضرت تبارک و تبارک الا من نور باطنی * به ملک یمدی الهی * بختی * قوی بومعانی اشعار قیلور (منوی)
 پس جهان زاید جهان دیگری * این حشر را و نماید محشری * تا قیامت کربکوم بشرم * من ز شرح این
 قیامت قاصر * وقتا که بوجهان صوری اول جان جانندن حامله اولان و استفاضه قیلان انسانند که حامله اوله
 بر جهان آخر و عالم معانی * بر انوار طوغر که اول جهان حقیقت و عالم آخرت که هر شیک حقیقتند که ظهوری
 عالمی بر بوجهر صوریه بر حشر کوستر یعنی مجموع اهل جهانه اظهاری بر حشر حقانی و جمیع ربانی که اول
 جمیع موجودات حقایق جمع اولدی یعنی مرته در که مراد مرته الوهیت بر غوای (کل لایحه محضرون) جمیع اشیا
 بومرته ده حشر و جمع اولان در حضرت خداوند کار بوجهر معنای قیامت صغرانک شمر خنده بجز اظهاری ایدوب
 بیور و قیامت دکن بوجهری دیم و صایم بن بوقیامت شمر خنده قاصر * یعنی تالی یوم قیام الساعة و ساعه القیام
 بوقیامت معنوی شمر حنی مویله و اسرار معانی من تعبیر و تفسیر بر ایستادم بوقیامت معنوی شمر خنده
 بن قاصر قیامت بعد الموت حیات ابدیه ایچون منبعث اولغه دیر و عند اهل الله اوج قسبه منصفه در اولی بعد
 الموت الطبیعی احد برانخ علویه و دیخود و سقلیه ده میت حیات دنیویه سنده اولان حاله مناسب منبعث
 اولمیدر (کانتیون قوتون و کانتیون تشرن) جد بیکه مشار الیها اولان قیامت صغری بود که (من مات
 فقد قامت قیامت) حدیث شریفی دخی بومعانی اشارت قیلور و تانیسی بعد الموت الارادی حیات قلییه ایچون
 بعث اولمدر عالم قدسیده (کافیل مت بالاراده تعی بالسعادة) اومن کان میتا فاحیینه و جعلناه نورا عینی به
 فی الناس) آیت کریمه سیده مشار الیها اولان قیامت وسطی بود و او چندی بعد القیامتی الله عند الباقی الله اولان
 حیات حقیقه ایچون بعث اولمدر بوقیامت عند المشایخ (فاذا جاء الطامة الکبری) آیت کریمه سیده مشار الیها
 اولان طامة کبرادر هکذا قال القاشانی فی اصطلاحه) بومخلده اولان قیامتدن دخی مراد اولان بوقیامتدر
 قافیم (منوی) این سخنها خود یعنی یاریست * حرفه مادام دم شیرین ایست * چون کند تقصیر پس چون ترزند
 چونکه ایکش یاری رسد * هست لیکیکه توانی بنید * لیک سر تابای توانی چشید * بویانک ماقبله
 مناسبی سوال بقدره جواب اولمدر حاصل اولور بقدر کلام بویه اولور که پس بوزکر را و نشان قیامت که فنا فی الله
 و بقای الله حالندن عبارتند آنک شمر خنده کمال بجز و قصور معرفت اولمدر بیه بوندن صکره بومضونده اولان خروف
 کلمات نه افاده ایلر بوسوال بقدره جواب طریق بیلر برور که بوزکر خود معناده یارید یعنی بوسوز که بوسوز بیلر
 معناده یاری دیم و جناب حضرت نه سیدی و مولای دیون نضر و دعا ایلک منزله سنده و بر احرار بر شیرین ایلک
 تقسنت طوز اغیدر زبیر اوجروف و کلمات بر شیرین دهان و فصیح اللسان که نک نفسند دای کیدر که انکله
 شکار معانی و صید رضای الهی ایلر بوجهدن بری حضرت پروردگار دین لیک معنای شکار ایلر سید و پس
 بر کسه مناجات ایدوب یاری دیکه ایچون تقصیر و اعمال ایلر نیچون سادگت و خدوش اولور چونکه خداوند
 لیک خدایت یارنه بر بندر یعنی ذل که کشت بر بندر نیچو بکونه سوزلر سوزلکه تقصیر قیلور و اسم
 اولور چونکه اول ربان لیک دیمی عیسی علیه السلام و رسل اولان که قول علیه السلام اذا قال العبد ارب
 يقول الله تعالی ارب عیدی سل تعط و لا روی فی الشیخ ایچون ان موتی علیه السلام قال فی بعض مناجاته قال الله
 تعالی اربک یا موسی فقال موسی علیه السلام انت اربک یا ربی فن انا حق اربک یا ربک یا ربک یا ربک یا ربک
 انی کنت علی نقی اذا دعانی عن عبادی بالربوبیه اربیه یا ربک یا ربک یا ربک یا ربک یا ربک یا ربک یا ربک
 در اکثره سلطانی قال تعالی بل ربک عیسی علیه السلام اما الذایع فی طاعته فبالالهدی

فقال الله تعالی یا موسی انی اذا جازیت المحسن باحسانه ومنعت المسی باسائه فان جودی و کرمی) و لیک نک
 معنای اگر عبد ریسنه دیرسه (اقت علی طاعتک و خدمتک اقامه بعد اقامه) دیک اولور و ربک عبده تبلیه سی
 (اچیلک اجابه بعد اجابه) دیک اولور و جناب حقن عبده لیک دیمی حرف و صورتله اولان لیک دکلر که عبد
 اتی قوت سامعه ایه استماع ایلر بویار لیک در که سن بونی گوش ظاهر له استماعه قادر اولور سن لیکن باشند آیاغه اتی
 طاعنه قادر اولور سن یعنی سر تابا جمیع جوار حله تلذذات حله و حظ آلفه قادر اولور سن زیرا کلام خدا حرف و صوت
 اولور و کلام مخلوق کبی انجی بر جهندن کلمر بلکه متکلم استمیک بر تبلیه سیدر که جمیع جهاتندن کلور و عبید
 عارف اتی جمله اعضا و قوا سیده فهم قیلور لازم کسه اول ذوقی هر نه معنایه مناسب ایسه اول معنایه مناسب
 بر لغتله تعبیر قیلور و الله اعلم (حکایت آشنه بر سر دیوار و کلوخ انداختن در آب (منوی) بر آب چو بود دیواری بلند
 بر سر دیوار آشنه دردمند * ایرمق کارنده بر عالی دیوار و ارایدی دیوارک باشی اوزره بر تشنه دردمند و ارایدی (منوی)
 مانعش از آب آن دیوار بود * از بی آب او چوماهی زار بود * اول تشنه آبدن مانع اول دیوار ایددی اول تشنه آبدن
 اوزری ماهی کبی زار بوی قرار ایددی (منوی) نا کهان انداخت او خشتی در آب * بانک آب آمده بکوشش چون خطاب
 نا کهان اول تشنه آب ایچنه بر کرچه آتدی آنک آوازی آنک قولغه خطاب کبی کادی (منوی) چون خطاب
 یار شیرین لذیذ * مست کرد آن بانک آبش چون نیذ * مثلاً لذیذ و شیرین اولان بارک خطابی کبی یعنی شیرین سخن
 اولان محبوبک جواب و خطابندن عاشق نیجه مست اولور سه اول آنک بانکی نیذ کبی اول تشنه بی مست ایلدی نیذ
 خرمدان و اوزمدن و شعیردن اولان شربک آیدر بورده شراب معناسنه در (منوی) از صفای بانک آب آن
 نمخن * کشت خشت انداز آنجا خشت کن * بانک آب ذوق و صفاسندن اول نمخن اوراده دیواردن خشت قوپرچی
 و خشت آبی اولدی (منوی) آب می زد بانک یعنی هی ترا * فائده چه زین زدن خشتی مر * آب بانک آوردی یعنی
 اشدیکه هی فلان سکا کابو بر خشت اورمقدن فائده ندر (منوی) تشنه کفت آبام را و فائده ست * من ازین
 صنعت ندارم هیچ دست * تشنه ابدی ای آب بکا بونده ایکی فائده واردر بوضعندن بن هیچ المی طومرزم (منوی)
 فائده اول سماع بانک آب * کو بودم تشنه کازا چون رباب * اولکی فائده آنک بانکتی استماع ایلک که او بانک آب
 تشنه لر رباب کیدر * منوی * بانک او چون بانک اسرافیل شد * مرده را زین زندکی تحویل شد * آنک بانکی
 امر ایلک بانکی کبی اولدی مرده بوندن یعنی آنک بانکندن زندک تحویل اولدی یعنی مرده لک کیدوب
 زنده لک تبدیل اولدی (منوی) یا چو بانک رعد ایام بهار * باغ می باید از و چندین نیکار * یا خود ایام بهار رعدنک
 صدای کبی باغ آندن بوقدر نقش و نگار بولور (منوی) یا چو بر درویش ایام زکات * یا چو بر محبوس پیغام نجات
 یادرویش اوزره فی الملل زکات ایامی کبی یا محبوس اوزره حبسندن نجات و خلاص خبری کبی که سرور و حیات بخشدر
 (منوی) چون دم رحمان بود کان ازین * می رسد سوی محمدی دهن * تشنه به بانک آب دم رحمانی کبی اولور که
 او بمن جانیندن دهنسر حضرت رسول جانینه ابریشوردی (کافال علیه السلام انی لا جد نفس الرحمن من قبل الجن
 (منوی) یا چو بوی احمد مرسل بود * کان بعضی در شفاعت می رسد * یا خود احمد مرسلک رایحه سی کبی اولور که
 اول مرسل اولان احمد حضرت تبارک رایحه سی عاصی اولنره شفاعت ایلکده بشور (منوی) یا چو بوی یوسف
 خوب و لطیف * می زند بر جان یعقوب شقیف) یا خود لطیف و خوب اولان یوسفک رایحه سی کبی تحیف و ضعیف
 اولان یوسفک جانی اوزره اورر (منوی) فائده دیگر که هر خشتی کزین * برکت ایم سوی ماء معین * بر غیری فائده
 بو که هر بر خشت که بود یواردن قورم ماء معین جانینه کاورم (می) کز کتی خشت دیوار بلند * پست تر کرد دیقین
 ای هو شند * زیر خشتک کم لکندن بلند اولان دیوار اچقرک اولور شبهه سزای عقلی هر دفعه ده که کرچه قور پردی
 پس بویانندن مقصودنه اولدی یعنی بویله تعبیر و تفسیر بر شروع ایدوب بیورلر (منوی) پستی دیوار قری می شود
 فصل اوزرمان وصلی می بود * سجده آمدن کندن خشت رب * موجب قریک و سجده واقرب * بومخلده آبدن مراد
 آب حیات حقیقی و تاب تجلی ذاتی درود یواردن مراد اوصاف بشریه و اخلاق نفسانیه اوزره مبتنی اولان وجود
 انساندر هر بار که بر سالک و طالب صفات بشریه دن بر صفی قلع وقع ایلر بر درجه جناب حقه قریب اولور پس
 دیوارک آلتی ای بریقین لق اولور دیوارک فصل و رفی تمام و صله درمان اولور کذلک پستی دیوار وجود انسانست ازین
 قرب الهی اولور و بود یواری بالکایه قلع و فصل ایدن و صلات آب ربانی بولور دیوار نفس انسانیکه اوصاف بشریه
 کر بچلری ایلر موصوفه اولمدر جناب حقه سجده ایلر یوب باش اککلک خشت لازم و ملاصق قور بر مقلق و فتنده
 یعنی اوصاف موصوفه نفسانیه بی ازاله ایلک حالته موجب قرب الهی کادیکه (واسجد واقرب سجده نک

موجب قرب و درجه دیندار (کمال علیه السلام) قرب مایکون العبدالی ربه وهو ساجد و کوری عن نوبان
رضی الله عنه قال النبی صلی الله علیه وسلم علیک بکثرة السجود فانک لن تسجد لله سجدة الا رفع الله بها درجه
وخط عنک بها خطیئة (بوحیدت شریفه رفعت درجه جناب حقه قریب اولفله معتبر اولور وستی درجه
حقن دور وبعید اولفله بولنور یعنی سنک اوزر بکه الله سجودی جوق ایلک واجب اولسون زیرا تحقیق ساسن الله
باش اکثر سن الا الله اول سجده سیدله سنی کندی به بر درجه قریب قیلور و سندن موجب بعد اولان بر خطایی
دو شور پس هر بار که خشت خطا منخط اوله تقرب آب وصال الهی حاصل اولور ویت آخرده کندن خشت آب
قوی ظرفیت و حالیت معناسن متضمن اولور و تقدیر کلام بواولور که سجده خشت لازمی قوپرمق و قشده و حالنده
موجب قرب کلد بکه (وامجد و اقرب) بومعنی اوزره در بخسه مطلقا باش املک بلا قلع لبناات اوصاف و دینه
وجودیه موجب قرب الهی اولمز دینک اولور مثلاً مع لینه الیکبر و الخوة و الجهل و الغفلة بلائنه خضوع و لاذلة
بر کسه جدار نفسی بواوصافه عالی ایکن حقه باش کسه موجب قرب الهی اولمز بلکه بوصف کلد قلع و فی حالنده
سجده ایلک موجب قرب اولور بواجلندن شیخ اکبر حضرت تری بکونه سجده به فتوحاتده سجده قرب تعبیر ایشلدر
(منوی) تا که این دیوار عالی کردنت * مانع این سرفرو آوردنت * مادامکه بودیوار عالی کردنت یعنی
بودیوار بدین مادامکه اوصاف ربه کر بجزایله عالی اوله بوابشی آشفه کتورمکه مانع در حضرت حقه سجده قیلانی
دافعدر (منوی) سجده توان کرد بر آب حیات * تا نیام زین تن خاکی نجات * آب حیات اوزره سجده
ایلک ممکن اولمز مادامکه بخواکی تندن نجات و خلاص بولیم (منوی) بر سر دیوار هر کسه نشسته تر *
زود تر بر می کند خشت و مدر * دیوار باشی اوزره هر کسه که اوتشسته رکذری یعنی دیوار بدین اوزره هر شول کسه که
ماه الحیات حقیقته زیاده عطشاندر خشت و مدری تیزرک قوپر بر یعنی اوصاف بشر به سن علی القور ازاله قیلور
(منوی) هر کسه عاشق بود بر بانی آب * او کاوخ زفت ترکند از حجاب * هر کسه ایلک بانکی اوزره عاشق کلد اوله اول کسه
چو بادن بیو کرک اولان کاوخ قوپر بر یعنی آب حجاب اولان بدندن کاوخ اولان صفت نفسانیته اعظمی قلع
ایلر (منوی) اوزر بانی آب بری ناعنی * نشنود بیگانه جز بانی بلی * یعنی هر شول کسه که عاشق در آب تجلی
الهیته نک صداسنه اول کسه کاوخ صفت بشر به نک زفت ترین قوپر بر حجاب اولدی یعنی جهندن هر بار که بر صفتی ازاله
ایدوب انقا بلیه آب تجلی الهیه دن آکا صدا کبی بر ذوق حاصل اولور اول کسه ایلک بانکندن بویینه دکن
برمی در بیگانه ایدن بلی بانکندن غیر ایشتر یعنی اول عاشق ذوق آب تجلیدن برمی اولور و مست و مستغرق اولور
بوعازنه دکن لکن فاحرم و بیگانه بویانک معنوی و ذوق حقایق ایشتر الالفظ ظاهری که صویک بلی دمی
کبیردر (منوی) ای خشت ترا که اوایام پیش * مقتم دارد کرد دوم خویش * ای سعادت جذاشول کسه که
او قدم اولان ایامی یعنی تازه لک زمانی مقتم طوبه و کندینک بورجی ادا ایده (منوی) اندران ایام کش قدرت
بوده صحت و زور دل و قوت بود بپار اول ایده که کاوترت اولور و زور دل و قوت اولور یعنی اول ایام شیباده اول
کسه به که قدرت بدن و صحت و سلامت و زور قلب و قوت اعضا اوله کر کرد که بویامی غنیمت یله و کندی اوزرینه فرض
و واجب اولی ادا قیله که پیر لک زمانته اول مرتبه عباداته و ادای واجباته فادراوله من (منوی) وان جوانی
همچو باغ سبز تر می رساند بی دریغی بارور و اول جوانلق سبزه و تازه باغ کبی بر دریغ سز بارور بر تندر یعنی سبزه
و تازه اولان باغ یدریغ فیجه فرا که و غار شوریدی کبی تازه لک ایامی دخی البتته اعمال و طاعاتن نیجه شمار معنوی
بشدر در قوجه آغا جلر کبی میوه سی فاسد اولمز (منوی) چشمهای قوت و شهوت روان * سبزی کرد زمین تری بدن
زیرا انک وجودنده قوت و شهوت چشمه لری رواندن زمین اول چشمه لری سبیل سبزه و تازه اولور چونکم تده
نومر نه لطافت ان آنک سبزه طاعات و غمره عباداتده دخی لذت و حلاوت اوقی مقرر در (منوی) خانه معمور
و معفش بس بلند * معتدل ارکان بی تخلیط و بند * جوانلق ایامی فی المثل بر معمور خانه و نک سقنی زیاده
عالی در ارکانی معتدل و تخلیط سز و بند سز در خانه ده چار ارکان چار دیواردن عبارتدر و تخلیط مرمت اولوز
حکمر دن بعضی بنخلوط اولفندن گایتدر و بند متزلزل اولوب خرابه مشرف اولد قد نصکر بعض قیدلر و پاپوندلر
اور مقدر استعارتدر بس جوانلق زمانته اولان بدن خانه سی بوعارضه لردن بریدر زیرا انک چار ارکانی یعنی چار
عنصری و یا خود اخلاط اربعه سی معتدل و اکا بعض علاج و دوا ایل مرمت اولنامش و من اجنبه بعض عارضه
تخلیط قیلنامشدر و بعض معاجین و ادویه ایل بند و قید دخی اولر نامشدر و لکن پیر لک خانه وجودنده بود که
اولساندر موجود اولمشدر و انک وجودی خانه سی خرابه ایلد و بجه قیلنامشدر (منوی) بدن ایام بری در

کردنت بد بجهل من مسد * اندن اول که پیر لک ایامی ایرشیر پیر لک سنک کردنی لیفندن اوریش ایب ایله بقلیه
یعنی جیل مسد ایله مقید اولان کسه کبی پیر لک سنک بوشکی بغلیوب عاجز و فر و مانده قویه (منوی) خالک شوره
کرد و بران و مست * هر کز شوره نبات خوش ترست * بدن خالک شوره و بران و مست اوله یعنی چور قلو
بر کبی و دو کلو جی ط * براق کبی و مست و ضعیف اولمش شی کبی قله در کز طوز لور بدن خوش نبات بتری (منوی)
آب زور و آب شهوت منقطع * اوزر خوش و دیگران نامنتفع * پیر لک وجودندن آب زور و آب شهوت منقطع اولور اول
پیر کندی بدن و غیر پیر بدن نامنتفع اولور یعنی کندی وجودندن و غیر پیر بدن وجودندن منتفع اولمز (منوی)
ابروان چون بالدم زیر آمده * چشم رام آمده تازی شده * ابروری بالدم کبی آشفه کش چشمه نم کش و تارک اولمش
(منوی) از شیخ روح و بشت سوار * رفته رفته و طعم و دندانهاز کار * نشیندن یوزی سوسمارک ارفه سی کبی
اولدی یعنی قویجی لقدن یوزی کار در یسک صری کبی اولمش نطق و طعم و دبشلی کاردن کش یعنی نطق ایامی
و طعم آمدن لذت آلمی و دبشلی ایل کار ایدوب طعام چکنه سی زائل اولوب بولت لردن بی بهره فالمش (منوی)
روزی که لاشه لک و ره دراز * کار که و بران عمل رفته زساز * روز و قشتر لاشه اولان جسدی لک و پول اوزون
کارخانه و بران عمل دوزندن کش یعنی پیر لک وقتی روزی که اولقدر و جسد لاشه سی سقط و المقدر و طریق الهی
لایقانه و رانک اگر تدارک پیر لک زمانته اولور سه کار کافی و براندر و عمل ایسه دوزن سزنی ترتیدر پس بویه موسمه
محصول حاصل اولمز و پیر لک زمانته عبادته شروع ایلن کسه لک چوغی مقصوده وصول بولمز (منوی) بجهای
خوی بد محکم شده * قوت بر کندن آن کم شده * قبیح خویک کوکاری محکم اولمش اول خوی بدک کوکاری قلع رقع
ایلک قوت ناقص اولمش ته کم بوحکایه دن اگر عاقل ایسک حصه اکورسن و نصیحت پذیر اولورسن و عواوهومی ترک
ایدوب تازه لک ایامنده خارین کبی اولان اخلاق ذمیه نک * کوکاری زمین وجودندن قلع ایدوب ازاله قیلورسن
(فرمودن والی مرد را که این خارین ز که نشاند ارسر را بر کن) (منوی) چو آن شخص درشت خوش سخن *
در میان ره نشاند او خارین * مثلاً اول خوش سخن اولان درشت شخص کبی یعنی اول بر شخص که حد ذاتده غلیظ
و خشن و ظواهر اخوش سخن ایدی اول شخص بول اور تا سنده خارین دکدی (منوی) ره گذر یانش ملامت کرشدند
بس بکه متدش بکن این را نکند * اول شخصی بولدن بکجهی ملامت ایدی اولدی ایلر کا چوق کره تو پریدیدیر اول
خارین قوپر مدی (منوی) هر دی آن خارین افزون شدی * پای خلق از زخم آن پر خون شدی * هر بر دم اول
خارین افزون اولوردی اول خارین زخندن خلق آتانی پر خون اولوردی (منوی) جامهای خلق بدریدی زخار
بای درویشان بختی زار زار * خاردن خلق جامه لری بر تلوردی درویش لک آتانی اول خاردن زار زار چورج اولوردی
(منوی) چون بجهدا کم بدو گفت این بکن * گفت آری بر کنم روزی من * چونکه حاکم جد و اقامه اکا اشدی
بوخارین قوپر اول شخص حاکم ایدی بوله بر کون بن آتی قوپریم (منوی) مدتی فردا فردا وعده داد *
شد درخت خار را محکم نهاد * بر زمان فردا فردا بوب وعده پردی اول شخص خارینک درختی محکم نهاد اولدی
و کتدیکه قوت بولدی (منوی) گفت روزی حاکش ای وعده کتر * پیش ادر کار ما و ایس مغر * بر کون حاکم اول
شخصه اشدی ای وعده سی اگر ایلر و کل برن ایشتر ده کبریه سورتنه یعنی امره امتثال ایدوب وعده بی برینه
کتور و مدبر اوله و تخلف قیله (منوی) گفت ایام باعم بیننا * گفت بجل لا غا طل دیننا * گفت یعنی اول خارین
صاحبی والی ولایت دیدیکه ایام باعمی بیننا برن ما بسترده باعمی کونلر و اردر بکون اواز سه بر آخر کونده آتی قلع ایدورم
گفت اول والی شهر دخی دیدیکم بجل تعجیل ایله لا غا طل ایلد یعنی تاخیرا تمه مظل افنده حتی منع ایدوب تاخیر
ایتمکه در لردیننا برنم بگری یعنی بزه قیلدینک عهد و وعده بی خاریندن مراده وای نفس و اخلاق ذمیه در والیدن
مراد مرشد کاملدر بس مبتدی و مستر شده داغما نصیحت ایدر که تسویف و تأخیرا تمه که الوقت سیف قاطع در
نفسکی ترکیه و قلبکی دوا دن تصفیه قیل اگر اهماال ایدرسن بوما فیوما نفسک اخلاق ذمیه سی مستحکم
اولفده در اول دردمند و عاقل ایسه الام یا بیننا دیوب ایام آتیه به اعتماد ایدر (منوی) تو که میگوئی که فردا این بدان
که هر روزی که می آید زمان * سن دیرسک که یارین قوپریم بونی ییل که هر بر کوننده که زمان کاور یعنی
هر بر کونده که زمان کله سن آتی قوپریم دیرسن بوحالته زمان کاور بکر (منوی) آن درخت بد جوانتری شود *
وین کشنده پیر و مضطری شود * اول بد درخت جوان تر اولور یعنی اول خارین کبی اولان اخلاق ذمیه کتدیکه قوت بولور
بوقوپریمی پیر و مضطراولور (کما قال علیه السلام) یرم این آدم و شب فیه خصلتان الحرس و طول الامل (منوی)
خارین در قوت و بر خاستن * خار کن در پیری و در کاستن * خارین قوتده و یوفار و القاب عالی اولفده خار کن پیر لکده

واکس که در (منوی) خربز هر روز و هر دم - بزتر خربز هر روز و خوشتر خربز هر کون و مردم سبز تر
 زور خربز هر کون ضعیفتر و خشکتر اولور (منوی) او چو اتر میشود یو برتر * زور باش و روز کار خود مبر
 او یعنی خربز جوان و قوی و اولور و سن پیر و وضعی و اولور و سن تیز اولور و کندی روز کار کی ایتمه و ضایع ایتمه پس
 خربزند مقصود نه ابد و کتی بیانه شروع ایدوب یورور (منوی) خربز دان هر یکی حوی بدت * بارها در پای خار
 حررت * خربز خوی بدی خربز بیل نیجه که سنک آیه که خار آخر و ردی یعنی خربز اولان اخلاق ذمیجه نک
 زخاری سنک پای به که نیجه که زخم و ضرر را بر کوردی (منوی) بارها در خوی خود خسته شدی * حس ندری
 حس بی حس آری * نیجه که کندی قیج خور یکدن خسته اولدک و اندن ضرر و الم * کوردک حس و ادراک
 طومر سن زیاد بی حس کلدک و قی ادر اکسز اولدک (منوی) کرز خسته کشتن دیگر کسان * که ز خلق زشت تو
 هست آن رسان * اکسز غیری که لک خسته و شکسته اوله سندن که سنک خلق زشتکدن اول خسته اولخلق
 انله ابر شجیدر (منوی) غافل باری ز زخم خودنه * تو عذاب خویش و هر یکه گانه * غافل ایست باری کندی
 زشتکدن دکلسن یعنی اگر غیری که لک سنک خوی یکدن خسته دل اوله سندن غافل ایست باری اول بدخویک
 کندی وجودیکه اولان زخندن غافل دکلسن سن کندی که و هر یکه گانه به عذابسن یا خود معنی سن اقربا که
 و هر یکه گانه به عذاب سنک خوی بد بار کران دید کاری بومعنا به شاهد اولور (منوی) یا تبر بر کر و مردانه برن *
 نوعی و ابرین در خیر بکن * یا خود تبر طوط و مردانه اول خار بکنی اولان خوی بده اورسن علی کبی بوخیر قیوسنی
 قوی بر یعنی کر کدر که ریاضت و مجاهده تیرین آله سن و خربز کبی اولان اخلاق ذمیجه به اوروب آنی زمین وجود کدن
 اخراج قیله سن تا سلماتر سنک خوی بدک خاربندن آزرده اولیه که ایمانک اعلامر به سی طریق مسایندن اما طه ایداه
 ایلکس (کمال علیه السلام) ایمان بضع و سبعون شعبه اعلاها کلمه لا اله الا الله و ادناها اما طه الا ذاعن
 طریق المسلمین) سن علی کبی در خیری قوی بر دیارنده نکته بودر که اخلاق ذمیجه بی برندن قوی برتی خیر
 قیوسن قوی برتی کبیدر که قوت و لا یتله میسر اولور والا هر کس میسر دکدر دیک اولور (منوی) یا بکن
 وصل کن این خار را وصل کن با نوریار را یا زارل خاری کبینه وصل ای یعنی کل فرائضه آله یارک نوری ناره که وصل
 ای (منوی) که نور او کشد ناز را وصل او کاشن کند خاربتر * تا که مرشدک نوری سنک ناریک سوسنده انک
 وصلی سنک خربز کاشن ایلیه وصل بونده اشاق بمعنا سندن در مراد مرشدک اخلاقی و انوارنی کندی وجودیکه
 کسور و ب کندی وجودیکه اولان اخلاق ظلمتی بی از اله اید دیک اولور (منوی) تو مثال دوزخی ارمونست *
 کشتن آتش بزمونست * سن دوزخ کبی سن مرشد مؤمندر آتش دوزخی سوسندرمک مؤمنه ممکندر که بیان
 اولور حضرت رسول علیه السلام دوزخن سوزندن یور دیکر که دوزخ مؤمنه خوفندن اضرع اید بی اولور
 (کمال علیه السلام) قول النار یوم اقیامه جز بامؤمن فان نورک اطفأ ناری (منوی) کوبدش بکدر زمی ای
 شاد زردی * کبورت - و ز نام را رود * دوزخ مؤمنه درای شاه دین بندن تیز کدر آید آگاه اولک سنک نورک
 بمر نامرک حرارتی فایدی (منوی) پس حلاله ناریور مؤمنست * رانک بی ضد دفع ضد لا ممکنست * پس ظاهر
 اولدیکه در کلا کته سبب مؤمنک نوریدر زرا که ضد دفعی ضد سزمکن دکدر (منوی) کان ز قهر انکیخته شد
 این ز فضل * بار خد * نور باش و روز عدل * عدل کوی که مراد روز قیامتدر نار نورک ضدی اولور زیرا که اول نار
 قهرانه دین قوی برش اولدی و ظهور کدی بو * مراد نور در فضل ربانیدن حاصل اولدی (منوی) که همی خواهی
 نودفع شرارت * آب رحمت بر دل آتش کار * کسرسن نارک شرفی دفع ایلک استرسک رحمت آبی آتشک ایچشه
 حوی به پس آبی آب رحمت منی کیم یو کتی بیان ایدوب یورور (منوی) چشمه آن آب رحمت مؤمنست *
 آب حیون رحمت * آب رحمت * اول آب رحمت چشمه سی مؤمندر آب حیات * سنک بالذو حیدر محسندن
 مراد حق تعالی به علی طریق المشاهده عبادت ایلین کسه در که الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن
 تراه فانه بک (حدیثی بومعنا بی) وید اولور (منوی) پس کر رانست نفس تو از زبانه که نوار آتشی او آب جو *
 چونکه بویدر پس سنک نفسک مؤمن کلسن یعنی شیخ فذلک فاجبیدر زرا کسن انشدن سن او که مراد شیخ
 فاضلدر اریق صویدر (منوی) رب انشرون کر ران می شود * کانش از آب ویران می شود * آبدن آتش اول
 سبدن فرار ایدیش اولور زیرا که آتشک و حرارتی آبدن ویران و خراب اولور (منوی) حس تو و مکر تو از آتشست
 حس شیخ و مکر او و حورست * سنک حس و مکرک جیعا انشدن یعنی دوزخ صفیل اولان نفسدندر
 شیخک حس و مکرک نری لایف نوردر (منوی) آب تو را چو بر آتش * کد * چک * چک * آتش بر آید بر جبهه

شیخک نوری آبی چونکه آتش اوزر طه لایه آتشدن چک چک یوقاری کلو یوقاری صبر یعنی شیخک آب کبی اولان
 نور باطنی چونک سنک آتش نفسک اوزر نه ترشح ایلیه آتش نفسک اندن مضطرب اولوب حرکت ایلر و فریاد قیلر
 چک چک نارک صو قیولده صد ایلیدر (منوی) چون کند چک چک تو کوبش مرک و درد * ناشود این
 دوزخ نفس تو سرد * سنک نفسک آتشی چونک چک چک دیه سن کامرله درد دی تا سنک دوزخ کبی اولان
 نفسک سرد اوله یعنی آتش شہوت و غضب نفسکدن زائل اوله (منوی) تا سوزد او کاسه آن ترا * تا سوزد عدل
 واحد آن ترا * تا نفسک سنک آتش کلسنک یاقیمه تا سنک عدل واحد آنک یاقیمه و قلبک باغنی و دین و ایمانک
 بستانی خراب ایدوب یاقیمه (منوی) بعد از آن چیزی که کاری بردی * لاله و نسیرین و سبیز بردی * اندن کسرت
 زمیننده هر نه اکسز حاصل ویر لاله و نسیرین و سبیز و بر نسیرین آق کل و بر نوع آق چک بمعنا سندن در
 سبیز مار سده دید کاری خوشبوی بشیل بیر اقدربونده مراد انوار توحید و امرار تسبیح و حالات روحانیدر (منوی)
 باز * ای روم از راه راست * باز کردای خواجه راه ما کجاست * اندران تفریر بودیم ای حسود * که خربز لکست
 و منزل دورزد * کبر راه راستدن واسعه و عریضتر کیده در زور و رغوی (الکلام بجز الکلام) صددر
 و مناسبتدن تجا و زاید در زکیر و ماغن فیہ رجوع ایلای خواجه بزم بولیز و صددر منقده در اول تفریر بده ایدک
 برای حسد اید بی که خربز سنک لک در و منازل سلوک دور تیز در بی در نک اول تدارک مافات ایل * تسویف قیله که هلاک
 الم و فون یور شد (منوی) سال یک * کشت وقت کشتی * جرسیه ربی و فعل زشتی * بیل بی وقت
 اولش تخم و زراعت و قی دکل * سیر و بیلکدن و قیج فعلدن غیری یوق (منوی) کرم در بیج درخت تن فتاد *
 بایندش بر کند و در آتش نه ساد * تن درختک کو کند قوردد و شدی اول درختی قوی برتی و آتش اوزر قوی کرک
 یعنی اول تن درختی آتش ریاضت اوزر قوی لازمدر که انک در و تندن افکار فاسده قوردد چغز لری یا فوب محو و زائل
 اوله (منوی) عین و عین ای راهرو یکجا شد * آفتاب عمر سوی چاه شد * آگاه اول آگاه اول ای بوله کیدی بی وقت
 طسار اولدی عمرک آفتابی چاه جاننه کندی و غروب به قریب اولدی (منوی) این دوروزک را که زورست هست زود *
 بیر افشانی بکن آرزو جود * وایکی کوخوکر ایچون که سنک قدر تک را در جود و خیا بولندن فوری بیر افشانی
 ایله یعنی بیر انکی حق بولند بیدل و تشار ایدوب یو برایکی کونلک عمرده عبادت مشغول اولوب عریاق و حییات
 سرمدی ایل کتوری کور (منوی) این قدر تخم که ماند سفت * از * تا بر وید زین دردم عمر دراز * سنک یو قدر
 تخمک که فالشدر اول بیدل ایل تا بویکی دمدن عمر دراز به (منوی) تا غر دست این چراغ با * هر * عین قیاش
 ساز و رغن زودتر * مادا که بو کهرله اولان چراغ عمر سو غماشدر آگاه اول تیز کا قیل و رغن دوز یعنی طاعت
 و عبادتله قوت باطن حاصل ایلوب چراغ روحی منور ایل (بیان آت تأخیر خیرات بفردا) (منوی) عین مکوفردا که
 فردا ها کشت * تا بکی بکدر دایام کشت * آگاه اول فردا به زیرا فردا یکدی تا ایام زراعت بالکلیه بکیمیه
 زیرا (من ضیع ایام حراشه ندیم فی وقت حصاده) - وراشدر (منوی) بندن بندن کو که تن بند قویست * کیمیه
 بیرون کن کرت میل قویست * بندن بندن استماع ایل که تن بند قویدر که راه حقه بوندن اقوی بر حجاب و مانع یوقدر
 کهنه بی طشره ایله اگر سکا جدیدت میلی و ارایسه یعنی لذات روحانی و وجود حقانی بولمغه ادکرمیلک و ارایسه
 بو کهنه اولان بد نک سقتضایه قیودی قلبکدن برون ایل (منوی) لب بید و کف بر زبر کشا * بخل تن بکذار
 ویدش آرزو * نامعقول کما تندن لبکی بغله وانه برار لبش کفکی آج) کما قل علیه السلام طوبی لمن شغله عبیه
 عن عیوب الناس و امسک فضل قوله و انفق فضل ماله) تن بخلنی قوی و خیا ایلر و کتور و بدنیکی حق بولنده بیدل ایل
 (منوی) ترک شهنوما اولدتم احصاست * هر که در شہوت فروشد بر خفاست * شهنوما ترک ایلک سخادر
 هر شول کسه که شهنوما آتشی کندی یعنی شہوت چقور بند طلوب باتنی یوق و رفا قمدی یعنی شہوت قیودندن
 خلاص اولدی (منوی) این سخا خست آن سرو بخت * وای اوکر کف چنین شاختی بهشت * بو سخا که بیان
 اولدی جنتک سروندن بردلرا کادیل و وای که اندن بو بخلین شاختی قودی یعنی شول کسه که بیدل و سخا سخا
 غنک ایلیه دولت ابدیه دن محروم و طلوب خائب و خاسر اولور اگر بخل سخا غنک ایلر به افی جبهه چکوب ادخل
 قیلور (منوی) عروه الرقة است این ترک هوا * بر کشد این شاخ جابر بر سما * سوره بقرمه اولان آیه اشارتدر
 لا کرا فی الدین) دینده هیچ اکراد و اجبار یوقدر زرا کراد بر کسه بی برفعه ابرام اید سنکه انده خیر ایلیه (قد تبین الرشد
 من الغی) تحقیق است و متین اولدی رشد و سلا تندن و غوا بندن و ایمان کفردن و حق باطلدن دلائل واضح و براهین
 قاطعه ایل (فن یکفر بالباطل و غوت) پس هر شول کسه که کافر اوله طاعونه یعنی شیطان و باصنام و یا خود نفسه اعل

تحقیق بیورر که طاعت عوام نفس در و طاعت خواص ماسوی الله در و دخی هر نه که وصلت حق مانه در اول
 سال که طاعت در و طاعت مصادره ملکوت و رهبت کبی واحده و جعه اطلاق اول نور (وومن بالله) یعنی
 شول که طاعتی نه منکر و کافر اولدی واللله موجد و مؤمن اولدی (فقد استعمل) تحقیق اول کسه نشیت
 و استمال ایلدی (بالعروة الوثقی) خیل وثیقه و سبب متینه (لا انصام لها) اولد عرو و وثقی که اکانقطاع یوقدر
 فصحت الشئ فانقص دیر اول شئ منقطع اولوب باره باره اولسه و عرو و نقادن مراد استعاده در علی سنبیل التمثیل
 بعضی شریعتدر دیندر و بعضی ایمان و بعضی قرآن و بعضی توفیق و هدایت رحمان و بعضی محبت و جذبه خالق کون
 و کاندیر یورر مشر اما حضرت مولانا یورر که عرو و وثقی در بوتر که هوایر الهوی عند الله ایض من جمیع
 الهیات در پس هوایر ترک قرب حق مستلزم در نه که دخی بیورر که هوایر ترک قیلای جانک ساختنی تمامی حقیقته
 و یا خود ساختن مراد ترک هوایر اوله تقدیر معنی بوله دیکدر که چکر بوتر که هوایر قیلای شاخ جانی معنایه یعنی بوشاخ
 جانی آسمان معنایه چکر (والله جمیع علیم) الله تعالی جمیع در هر کس که اذوالی و علی در هر شیک احواله (منشوی)
 تا برد شاخ سخای خوب کیش مر تر ابالا کشتان تا اصل خویش ای ایومذ هبلو تا سخا بودانی ایلته سنی
 یوقاری چکر که کندینک لصلته دکن یعنی به شسته ایرشدره) کما قال علیه السلام السخاء شجرة من اشجار الجنة
 اغصانها ثمرات فی الدنیا فمن اخذ بغصن منها فاداه ذلك الغصن الى الجنة رواه علی و ابو هریره کذا فی الجامع
 الصغیر (منشوی) یوسف حسنی و این عالم چو چاه وین رسن صبرست بر امر اله * حسنه یوسفی سن و بو عالم چاه
 کیمدر و بوسن که آتک سبی ایل چاه عالمه خلاص میسر اولور خدای تعالی که امر به صبردر (منشوی) یوسف
 آمد رسن درون دودست * از رسن غافل منشوی که شدست * ای یوسف رسن کلدی رسته ابکی الکی اور یعنی جبل الله
 متینه غمک ایت رسن غافل اوله که وقت بی که او ایشدر یعنی امر خدایه غمک ایلکدن غفلت قیل که وقت کار
 طار اولشدر (منشوی) جد لله کین رسن او یحشدر * فضل و رحمت را بهم آهشدر * الحمد لله که بوسنی صار قندیلر
 یعنی بو عالم چاهنه ایشدر برفضل و رحمتی کویا بری برینه آهشدر ایلدیلر (منشوی) نایبنی عالم جان جدید * عالمی نس
 اشکارا نایدید * ای یوسف معنوی امر حق جبلته ال اور چاه طبعیتدن خروج قیل نایکی جان عالمی کوره رسن
 زیاده اشکارا نایدید اولان عالمی یعنی بحسب الظاهر محنتی و نایدید و بحسب المعنی زیاده اشکارا اور رسن اولان عالمی
 کوروب اکا و اصل اوله سن (منشوی) این جهان نیست چون هستان شده * وان جهان هست بس پنهان شده *
 بو نیست و فانی جهان وار کی اولشدر و ظهور و بروز قیلدر اول و ار جهان زیاده پنهان اولشدر و عیون ناسدن
 تستر قیلدر (منشوی) خالک برادست و مازی میکند * کثر نمایی برده سازی میکند * مثلا بوجهان ایل
 اول جهان اکبکر که ظاهره خالک اید اوزره در و یاده بازی ایلر خالک کوری کوستر یحیلک پرده دوز یحیلک ایلر
 اول جهان معنی بادکی بوجهان صورت غبار کیدر بو عالم صورت عالم معنایه ایلد دائما حرکت ایلر ولیکن
 عالم معنایه پرده سازتی ایلر و خلقه کثر عالم ایدوب کندی بی موجود و قائم بالذات کوستر حال بو که بوله دکلدر بلکه
 کندی متعده و فانیدر و بو عالمه متصرف اولان عالم معنادر (منشوی) این که بر کارستی کارستی بوست *
 و آنکه پنهانست مغز و اصل اوست * بو که ظاهره کار اوزره در معناده کار سزدر و بوستدر و اوله که پنهان
 و تحقیق رب و اصل بودر (منشوی) خالک همچون آتی در دست باد * باد ایدان عالی و عالی نژاد * خالک بادک الله بر آت
 کیدر عالم صورت عالم معنایه نبتله معنایه الله هم بوله در بادی بلند و بلند اصل ییل خالک اکانبتله پست
 و قیلدر کذلک عالم صورت عالم معنایه نبتله پست و قلی و عالم معنی بلند و عالیدر (منشوی) چشم خاکی را بختالک
 افتد نظر * باد بین چشمی بود نوعی ذکر * خا که منسوب اولان چشمک نظری خا که دوشر یعنی بوظاهره منسوب اولان
 کوزلک نظری عالم صورته واقع اولور باد کور بی چشم بر غیری نوع اولور یعنی عالم معنای کورن چشم بو چشم ظاهر دن
 غیری اولور (منشوی) اسب داند اسب را کوهست بار * هم سواری داند احوال سوار * اسبی اسب یلور
 زیرا که اسب اسبه یاردر زیر بری بر یله جندر سوارک احوالی هم سوار یلور (کما قیل لایعرف ذا الفضل الا ذوه
 (منشوی) چشم حس است و نور حق سوار بی سوار اسب خود ناید بکار * حس کوزی فی المثل اسبدر و نور حق
 اکا سواردر سوار خود اسب اینه کار یعنی راکب و فارسل وجود سز اسب بر کار ایلر (منشوی) پس
 ادب کن اسب را از خوی بد * ورنه پیش شاه باشد اسبدر * پس آتی خوی بددن تأدیب ایله یعنی حواس ظاهری
 اوصاف قبحه مدن پال ایدوب مؤذبه قیل و اگر اسب مؤذبه اولر سب باد شاه قشده مر دود اولور یعنی مؤذبه
 او این حس الله قشده مطر و داولور (منشوی) چشم اسب از چشم شه رهبر بود * چشم اولی چشم شه مضطر بود *

اسبک کوزی شاعک کوزدن بول ایلدی اولور اسبک کوزی شاعک کوز سز مضطر و حیران اولور یعنی
 بو حس ظاهر کوزی باد شاه حقیقینک بصر و رؤیتدن بول ایلدی اولور بوظاهر کوزلک ادر کی باد شاه حقیقینک
 نور سز و تدبیر سز مضطر اولور و مقصود بالذاته و اصل اوله سیوب حیران قالور (منشوی) چشم اسبان جز بکاه و جز جرا
 هر یکا خوائی بکودنی جرا * فرسلک چشمی بکاهدن غیری و حیران غیری * و درمن هونه بیره که قویه سن
 و دعوت ایلیه سن سولر بوق نیچون یعنی نیچون وایم وارضیم دیر (منشوی) نور حق بر نور حس را کب شود * آنکه
 جان سوی حق راغب شود * حق تعالی کوزی حس کوزی اوزره را کب اولور یعنی آندة تجلی قیلور اذکره جان
 حق جانه مائل و راغب اولور (منشوی) اسب بول را کب چه داند رسم راه * شاه باید تابد اند شاه راه * مثلا اسب
 را کب سز طر یقل رسم و عادت بی نه یلور اسبک اوزر زنده شاه کرک تا اسب آنک معارفی ایلد شاه راهی یله (منشوی)
 سوی حس روی که نورش را کبست * حس را آن نور بیکو صاحبست * شول بر حس جانه کیت که اول حقل
 نوری اکا کیدر یعنی نور حق اول حسده ظهور ایلد در سلا می شد و پنهان اولنرک حس کبی اول نور الهی
 ابو مصاحبدر (منشوی) نور حس را نور حق ترین بود * معنی نور علی نور این بود * حس نور نه حق نوری ترین اولور
 یعنی آتی نور قیلور (نور علی نور) آیتک معنای بو اولور که حق نوری حس نوری اوزره ظهور ایلک بو معنای افاده
 قیلور (منشوی) نور حس می کشد سوی ترا * نور حق می برد سوی علا * حسه منسوب اولان نور انسانی ترا
 جانه یعنی غمک اولان خالک طر قیه چکر نور حق چشمی علا و جانه ایلد نور با خود معنی نور حق انسانی عالم اعلا
 جانه چکر و ایلد نور دینک اوله (منشوی) زانکه محسوسات دوترا علم است * نور حق دریا و حس چون شبنم است
 زیرا که عالم محسوسات دوترا بر عالمدر حضرت حقل نوری فی المثل در یادر و حس بر شبنم کیمدر پس کرکدر که
 اذ نای قویوب او فرو علا به طالب اوله سن (منشوی) ایلک پیدا نیست آن را کب بر و * جز بانار و بکفتار نکو * ولیکن
 اول را کب اول حس اوزره ظاهره دکلدر او اثر اردن غیری ایلد و اوسوزدن غیری ایلد یعنی نور الهی بقی بر کسه نک
 حواس ظاهره سی اوزره را کب اوله و قیل قیلله اول نور ظاهر ویدا اولر سکر که اوسوزلر و او اثر لره بقی
 بر کسه نک حواس ظاهره معنی مؤذبه کورسک و اذن او اثر و اوسوزلر ظهور ایلد و مشاهده قیلک یلور سکر که آنک
 حواسی اوزره نور حق را کب اولشدر و آنک حواسدن ظهور قیلشدر (منشوی) نور حس کو غلیظت و کران *
 هست پنهان در سواد دید کان * شول حسه منسوب اولان نور که او غلیظ و ثقیلدر یعنی کثیف و جسمه ایدر
 دیده لرک سوادند پنهاندر یعنی مع هذا کوزلک قاره سنده محنتی و پنهان اولشدر (منشوی) چونکه نور حس نمی بینی
 ز چشم * چون بینی نوران دینی ز چشم * چونکه حس نوری مع غلظته و کثافته کوزدن کوره من سن اول دینه
 منسوب نوری یعنی نور الهی چشمندن نیجه * و در رسن (منشوی) نور حس با این غلیظی محنتیست * چون دخی
 نبود ضیائی کان صفتست * نور حس بو غلظته و ثقلله محنتی و پنهاندر نیچون دخی و پنهان اولیه شول بر ضیا که اول
 ضیائی و لطیفدر (منشوی) این جهان چون حس بدست باد غیب * عاجز ییشه گرفت و داد غیب * بوجهان
 خالک و حس کیدر باد غیبک الله عاجز لقی یشه طوتدی و داد غیب لفظی بو تدر اوزره مابعدند اولان
 یشه مرهون و مصروف اولور اما بعض نسخه ده یشه یشه پیش واقع اولوب گرفت لفظنه مضاف اولشدر بو تدر
 اوزره و داد غیب گرفت اوزره عطف اولوب معنی بوله اولور بوجهان باد غیبک الله حس کبی بر عاجزدر داد غیبک
 و گرفت غیبک ارنده دیک اوزر در غیب عالم غیبک تصرفدن عبارت اولور اما یشه واقع اولوب و داد غیب مابعدنه
 مصروف اولور سه بویتک معنای بوله اولور (منشوی) که بلندش میکند کاعیش پست * که در ستنش میکند کاهی
 شکست * و غیبک داد و تصرفی بوجهانی کاهی بلند ایلر و کاهی پست ایلر کاهی آتی درست ایلر و کاهی
 شکست ایلر یعنی کاهی اصلاح ایلر و کاهی محنت قیلر (منشوی) که بلندش میبرد کاهی یسار * که کاستانش کند
 کاعیش خار * کاهی بوجهانی عین و کاهی یسار ایلر یعنی کاه مسعود ایلر و کاهی منحوس ایلر با خود معنی بوجهانک
 اعلی کاه اعلی عین و کاهی اعلی شمال ایلر کاهی بوجهانی کاستان ایلر کاهی خار ایلر یعنی کاهی
 نرم و اضله کاستان کبی لطیف ایلر و کاهی محنت و قهرله خار کبی زشت و قبیح ایلر (منشوی) دست پنهان و قلم
 بین خط کرار * اسب در جولان و نایب سوار * ال پنهاندر و قلی خط یاز بی کور اسب جولانده در سوار نایدادر
 یعنی بوجهان اسب کبی حرکات و سکناتده ظاهره آشکاره در ولیکن بونده متصرف اولان محنتی و پنهاندر (منشوی)
 نیر بران بین و نایدان * جانه اید او پنهان جان جان * تیر اشدن که این تیر شهنیست * نیست پرتابی زشت
 اکه نیست * مار میت اذر میت کف حق * کار حق بر کارها در سبق * ای طالب مشاهده حقیقی ده اول را می *

حق یولان طغنه بفتح اللام مخلص دیر که عزت آن و شایستگی آن را غوا و اضلالی بنشیند و خلیان و بر من (کافال)
تعالی حاکم عن الشیطان قال فبعتک لا غوینهم اجمعین الاعداد منهم المخلصین (منقوی) آینه خالص نکشت
او محاصست * مرغ را نکرده است او مقصست (اوا بدنه خالص اولدی مخلص در مرغی طوعه مشدرا و مقصد در مرغی
او کسه نک که هنوز دخی زنکار ما سودان قلبی آینه کی صاف اولمشدر و کندوی کورسکدن مرآت قلبی بال
فی الامشدر اول کسه مخلص در وحدت حقیقی مرغی طوعه نمش هنوز دخی صید اید بچید دره نقص صید معنایه در
(منقوی) چونکه مخلص نکشت مخلص باز رست * در مقام امن رفت و بردست * چونکه خلایق مخلص اولدی کیر
فور تادی یعنی عمده مع بقیه لوجود اخلاص ایلین کسه بفتح اللام اولان مخلص مرتبه من بولدی قید و جوددن
خلاص اولدی امن مقایسه کنیدی وال ایلندی یعنی (لا خوف علیهم ولا هم یحزنون مقایسه بولدی و صدره ایدی
(منقوی) هیچ انگوری دکر عور نکشت * هیچ میوه پخته با کوره نکشت * مثلاً هیچ برانگور دخی غوره اولدی
هیچ پخته اولمش میوه ترنده اولدی و هنوز پخته میوه منزله سنه رجوع قیلاری (منقوی) پخته کرد و از تغییر دور شو
در چو برهان شفق نور شو * چو ز خود رستی همه برهان شری * چونکه بنده نیست شد سلطان شدی * عشق
و ریاضت به پخته کامل اول و تغییر و تصاعدن دور بیان اول یوری برهان محقق قدس الله سره العزیز کبی نور اول یعنی
پخته و کامل اول و تغییر و تصاعدن دور اول حضرت شیخ محقق ترمذی کبی یوری نور الهی و ضیای ربانی اول چونکه
دو کلی کنندن نور تابد برهان اولد بوقت دیر او زده همه افغانی خود لفظه مصر و قدر برهانه مصروف اولسه
دخی جائز در یعنی چونکه * کنیدی وجود مو هو میه کدن نور تلد و کلی برهان اولد و نور تلد یعنی جله
برهان الحق والدین اولور من چونکه بنده یوق اولدی سلطان اولدی یعنی چونکه بنده نک وجودی نور وحدت
مطلقه در مضحک اوله و فانی الله مرتبه من بوله بنده سلطان اولور و خلافت الهیه مرتبه من بولور و حضرت برهان
الدین محقق ترمذی که الان قیصریه در مدفون اولان شیخ مردان حضرت تلدیر که سلطان العلماء قدس الله سره العزیز
حضرت تلدینک خلیفه بزرگوار لیدر اول زمانده که سلطان العلماء حضرت تلدی رومه متوجه اولدیلر ادا نام ایچون
مقاملر نه نصب قیلدیلر و کندیلری بعد الحج و سیر المنهج رومه کلوب قونیه دایرند ساکن اولوب ارشاد ناسه شروع
قیلدیلر بعد زمان اجل تشوب بر جمعه کونی وفات ایلد کارنده برهان الدین کرسیده بوانوب بر نعره ایدوب دیدیکه
اخوان صفایشیم سلطان العلماء دارند داندن دار عقبایه مفر ایلدیلر بزه دخی عالم معنایه دیار رومه کیمک و بخندوم
مکرم پیرزاده می تربیه ایتل ایچون اشارت اولدی اوداع سزه دیوب قونیه دایره کلوب حضرت مولانی قبل الشمس
التبریزی تربیه قیلدیلر سائر متقیدلری متابعیه مسطور و مشهور در حضرت شیخ محقق ترمذی ظاهر العلماء مدققین
و متابع محققین مشربیده و باطن فقر و فناء حقیقی مرتبه سنده ایدیلر شراب ذوق و حاللرین کاسه قاله قلوب مرید
و محب اوللره تفسیر و حدیث و تحقیق کلام نفیس واسطه سیه آفی اشراب ایدر لردی محصل نظام رازی علوم
و حکمه آراسته و باطنلری فقر و فناء ایلد پیراسته بری وجود کامل ایدیلر بولرند مرفق و فناء عیان دکل ایدی اما شیخ
صلاح الدین زرکوب قنویه مرفق و فناء زیاده عیان ایدی ته کم بو حضرت نک دخی مشربیلر نک تعریفنه شروع
یورلر (منقوی) * کمر عیان خواهی صلاح الدین نمود * چشمه هارا کردینا و کشود * اگر مرفق
و فانی عیان کورمک استر نک صلاح الدین زرکوب قنویه قدس الله سره العزیز حضرت تلدی بوسری عیان
کوستردی باطن کوزلری اول حضرت کل ذوق و حالله کور بچی ایلدی و اچدی (منقوی) فقر را از چشم و از سیاهی او
دید هر چشمی که دارد نور هو * فقر و فانی شیخ صلاح الدین حضرت تلدینک چشمندن و انک صورت سیاه شدن
کوردی هر بر چشم که نور و نورنی طور یعنی فقر کبی وجود اولق و فانی الله مرتبه منی بولمقدن عبارتدر بوسری اول
حضرت نک عینندن و سیاه شدن کوردی و مشاهده قیلدی هر شول چشم دل کور و هویت الهیه طور و دیدنه حق
بینله نظر ایدر (منقوی) شیخ فحاست وی آلت جو حق * بر مریدان داده بی کففتن سبق * الشیخ عند القوم
هو الانسان الکامل فی علوم الشریعة و الحقیقة الباطنه الی حد التکمیل فیهما العلم بافان النفوس و امراضها
و معرفته بذواتها و قدرته علی شفاها کذا قال القاشانی فی اصطلاحه (پس حضرت شیخ صلاح الدین علوم شریعت
و طریقت سواد خوان اولمده و تتبع کتب و رسائل قیلغله حاصل اولامشدری بلکه کشف الهی و الهام ربانی
واسطه سیه ا کافائل و واصل اولمشدری پس اول صاحب کمال حق کبی اکثر کار و تصرف اید بچیدر یعنی
بر شیخ متصرف و فعالدر که حق کبی آینه احتیاجی یوقدر مریدر بی قیل و قال لسان طالع سبق و بر مشدرو کماله
ا بر کور مشددر پس اول حضرت نک کمال تصرف و لایقته ایلوت ایدوب یورلر (منقوی) دل بدست او چوموم نرم رام

غیبک تیر قضا و امر فی خلق جانیده مری و نافذ کور و جان و رای فی کور که نه ناید ا جاندر تعیناری حیثیتند
و جسد در ده صفتی و خاصیتلری ظهور ایلدی یکی جهتدن پیدادر و جان جان من حیث ذاتیه و هویتیه مخفی و پنهاندر
قضا فی ربانی و امر الهی تیرن صیه که بوبادشاه حقیقینک تیردیر بر تابه منسوب تیرد کادر بر آگاه و خبردار شستند
یعنی مجرد بی علم و حکمت آتش تیرد کادر بلکه آگاه اولان شست قدرتدن آتشدر کاور سه ده رای حقیقی
اولان فاعل مطلقه نظریه که حق تعالی کلامنده (مارسیت اذ میت) یوزدی بوا آیتک تفسیری جمله اولده وزیر
حکایه سنده سبقت ایلدی اگرچه بوا آیتک زولی حضرت محمد علیه السلام حقیقده واقع اولدی لیکن بحسب الحقیقه
معنای جمیع اشیا به علی الانفراد (ما فعلت ذفعلت و لیکن الله خلق فعلا) دیمک قابل اولدی زیرا کار حق جمله
کارلک اوزره سبق و تقدم طور یعنی ابتدا خلق الهی اولمخچه و فعل ربانی ظهوره کامخچه فعل خلق ظهوره کار
بس کار حق جمله کارلک اوزره سابق اولور (منوی) خشم خود بشکن و منکن تیرا * چشم خشم
خون شمارد شیرا * بوسه ده بر تیر ویش شاه بر * تیر خون آلود از خون * کمر * بچن تیر کاسه و سنی آرزده
قیلسه کندی خشمکی و غضبی صی اول تیر امر الهی بی عدم صبر و اتقیاد واسطه سیه صیه سنک غضبک چشمی
مودی فان صیار یعنی حد ذاتده اول تیر قضا و قدر شیر شیرین منزله سنده در عند اهل الیقین لیکن سنک چشم خشم
الودک آتی خون و کار دون عذایر بلکه سنی مجروح ایدن اونی اوپوب و ادب له شاعنک تنه ایلت یعنی خون جگر دن آلوده
اولان تیر تقدیری مع التجهیل و التقییل و قبل ایه و بلا م و لا اضطراب اول سکاهولم و موجه اولان و اید او جفا قیلان
امر الهی و تیر ربانی فرضا اگر جگر که کچدیسه و فاکلک ایدیه حضور حقه آتی مع التسلیم و الرضا امر اولندیغ
اوزره ایصال ایه که عسده عاجزه لازم اولان قضایه رضا و یرمک و شکایت محمله شکر قیلوب (الحمد لله علی کل حال
دیگر (منوی) آنچه پیدا عاجز بسته و زبون * و آنچه ناید ا جان تر و حرون * اول نسبه که آشکاره در که
مقصود بوعالم جسد در عاجز و مفید و زبوندر و اول نسبه که آشکاره دکلدر که مراد عالم الهی در انجیل تنه و حروندر
یعنی زیاده توی و غالبدر (منوی) ما شکاریم اینچنین دای کر است * کوی چو کانیم چو کانی بکاست * ای عید
عاجز ترشکار زبوننجیل بر طوقا کیمک و اردودم و جهمدر برشکار زبونجیل بر طوقا کیمک ایچوندر یعنی برشکار
بر صیادک دانسه بویه بردام یلور میسن کیمک ایچوندر استقامت تقطیم ایچوندر یعنی اول خدای متعال
ایچوندر که اتمک دام قضا و قدری حد ادرال عقلمدن برون و عقول انک در کنده زبوندر بر زمیندن جهانده قضای
الهیة سبیلله کوی چو کاتر یعنی چو کاتک طوبی کبی زینه چو کان قنده یعنی ظاهر در بزه چو کان یوقدر چو کانیده
یانسی اولوب معنی بویه اولسه ده جائزدر بر چو کان قضا کک طوبی بر چو کان منسوب اولان فاعل حقیقی قنده در
یعنی عالم لاسکانه در که تأثیر و تصرفی معنی جهتندن ایلر (منوی) می دردی دوزدین خیاط کو * می دمه
می سوزدین نفط کو * دوالذی یحییکم ثم یمیتکم (خواسنجی لاس وجود نامی برزود کربو خیاط حقیقی قتی
بوشاط که اوزور آتش بقا قتی یعنی تیران فراق و هجرانک استعمال و ازدیادی ایچون نفع ایلر یعنی امر ایلر آنکله
سوزان ایلر بوشاط یعنی مع النفط آتش از بر جی و احراق قیلمی قتی (لاتندر که الابصار و هویدر که الابصار) و خواصحه
آتی بوکوزل ادرالک ایده من بر فعال المایرید در که (منوی) ساعی کافر کند صدیق را * ساعی زاهد کند زندق را
بر ساعته استرسه صدیق کافر ایلر بر ساعته استرسه زندق زاهد ایلر مراد (بصل من یشاه و یهدی من یشاه الی
صراط مستقیم) خواصحه دله بکتی مهنی ایلر بولدیکن دخی شتی قیلر دیمک اولور (منوی) زانکه محصل
در خطر باشد زدام و باز خود خالص نکرده اتمام * اول میبنددر که محصل دام الهی دن خطر عظیمه اولور
مادامکه محصل کند بندن تمام خالص اولیه یعنی اول خداتک کیف ما یشاء (فعال المایرید) اولدی بی جهتندر که
محصل اولنره (علی خالص الوجه الله) قیلر خطر عظیمه اولدیلر دام قضا دن قورقنلری اجلدن تا کم کند یلکدن
خالص اولیه و وجود موهور میلندن باتمام ره و فنا بویه ل بو خطر و خوفدن قورقنازلر (کافال علیه السلام
الناس مونی الا العالمون و الا العالمون سکری الا العالمون و العالمون مغرورون الا الخالصون و المخلصون علی خمار
عظیم) و محصل خطر عظیم اوزره اولسی اول جهتندر که بیورلر (منوی) زانکه در راهست و رهزن
بی حدست * ان رهد کور در امان ایزدست * زیرا که محصل هنوز بوله در و رهزن حد سزدری حد رهزن
اول کسه فوز تلور که اول کسه الله تعالی کک حفظ و امانده در یعنی محصل اولنلر که خطر عظیم اوزره اولسی اول
جهتندر که دخی بوله در و قطع طریق چو قدر در نه نهایت یوقدر اول کسه خلاص اولور که امان الهیده و حفظ
ربانیده محفوظ و معصوم اوله که (المعصوم من عصمه الله در و بوشطه خطر دن خلاص اولان و عصمت و عنایت

مهر او بدست سازد کا نام دل مریدان بلکه قلب اهل جهان آنک دست باطنه موم نرم کبی مطیع و رام در واول
 حضرت ملک مهر قلبی و نقش دلی مریدان موم اولان قلبنده کاه تنک و عیب نقشن دوز و کاه نام شکان یازار زراشخ فعال
 اولدر که کیف مایه قلب انامده تصرف ایلیمه و بلا ماقال انله سر سوبلیه بومر به غوث الا کبر و قطب الا قطاب
 اولدر که مریه سیدر (منوی) مهر مومش حاکی انکشتیست بازان نقش نکین حاکی کیست حاکی اندیشه
 ان زکرات سلسله هر حلقه اندر دیگرست مومدن مراد کامرید و تابع اولدر که قلبیدر و مهر به معنی مهر و در
 مراد اندر که موم قلبنده منتقش و منطبع اولان نقش اندیشه در و انکشتدن مراد علی طریق الاستعاره دایره عالمدر
 و نکیندن مراد فص قلب شیخ صلاح الدیندر که محل نقش تجلی الهیدر و موضع اشکال اسماء و صفات ربانیدر
 پس تقدیر معنای یقین شریفین بود که اول کمال مومند مهری بر انکشتی حکایت ایدیمیدر یعنی
 آنک نقش قلبه محل اولان قلبی نقوش منکسه و منطبعه می حکایت کننده اسرار انکشترا عالمدر که و اول نکیندن
 نقشی کیمی حکایت و بیان ایدیمیدر یعنی کبر و اول نقش نکینکه نقش اندیشه بالذات مر که و اولوب یازار شد
 و باعث نقش موم اولمشدر که کمال کیمیدر جواب و یروپ یوردر که اول زور که اندیشه و فکر فی حکایت
 و روشن ایدیمیدر یعنی اول زور که نقوش اندیشه قلبی حکایت کننده در که انک اندیشه سنک هر حلقه سنک
 سلسله می بر آنرند داخل و متصل اولمشدر و اسرار و افکار قلبی زنجیر وار لا یقطع بری بر شمه سلسله قلبشدر که
 اول اندیشه و اسرار نامتناهی عکس و آثار اسماء و صفات الهیدر (فکرا ان الصفات الالهیه لا تنهای متصله
 بعضها الی بعض من حیث المعنی و لاقتضاء سلسله كذلك افکار قلب الانسان الکامل و اسرارها لانها آثار
 الاسماء الالهیه و مقتضیاتها) و یوینترله حضرت و لانازر که کوب قنوی سنک قطب الا قطاب اولرینه و مریدلر سنک
 انقطاب و اتاد مریه معنی بولرینه اشارت یوردر زرا قلبیه تصرف قلیق و قلوب آکا رام اولق و کیف مایه
 کاه تنک و کاه نام دوزمک و بی آلت هیچ و حق مریدلر بی کف و کوی سبقت و بر ملک و آنک مریدلر سنک نقوش و علوم
 قلبی حاکی حقایق انکشترا عالم اولق قطب الا قطاب اولنله و خلافت الهیه مریه سن بولنله مخصوصدر (منوی
 این صدد در کوه دلها بایان کیست که پرست از بایان این کده تعیبت در جماعت او حکیمت او ستاد
 بانک اوزن کوه دل خالی میاد که کواکب طالعنده بوسدا کیلک بانکیدر یعنی بوجبال قلوب عبادده اولان صدای رشاد
 و سدا کیلک صدای و نه کیلک قلبند اسیدر یلورمیسن ای طالب خلیفه الهی بوطاغ کاهی بانکدن
 پردر کاهی تیدر یعنی کاه پردر بوکوه دل بویانک هدایت و روحانیتدن و کاه تیدر معلوم اولدیکه بولده منعکس
 اولان هدایت و روحانیت و کشف و کرامت و علم و حکمت صدای اصله بزم ملکمز کدرا کر بزم ملکمز اولسه
 حقیقتنک ملکیدر باذن الله استدیکی که سنک قلبنه انقا و ارسال ایلوب آتی برابر و اگر بر مقتضای حکمت
 آتی اول قلبدن آلق مراد ایلرله اول قلبی اندن تپی و خالی قیلور اعطای علی حکمة بالغه در منعی و سلای دخی كذلك
 پس اول خلیفه الهی و قائم مقام نبوی اولان زور کوب قنوی حضرت تیریکه وقتینک قطب الا قطاب ایدی هر قنوی
 مریه بده اولدیه و هر نه کونه صداندا ایلریده استاد حکیمدر که هر ایشی محله ایلر و هر روزی مقتضای حکمت
 اوزره سوبلر پس بوسک و کل طالعندن آنک بانکی خالی اولم و ون یعنی بوسک کلردن اول حضرتنک بانک ارشاد
 و هدایتی هر کز خالی اولم و ون بولر قلوب عباد آنک صدای ارشاد و تربیه سندن تپی قلمسون (منوی) دست نه کاوار
 مشتای کنند دست که کاوار صدای کند پس بعد تعریف مرتبه الشیخ الکامل تعریف استعدادات
 قلوب مرید شریع قلوب یوردر بر طاغ وارد که آوازی یکی قات ایلر یعنی انجیق مصوتک صدای کبی سوبلر بوندن
 مراد اول کواکب که انجیق مرشد کلامی قبول قلوب و اندن تعلیم اولننک عینی ظهوره کاور بعض طاغ وارد که
 آواز صدای یوزقان ایلر یعنی بر طاغ دخی وارد که اودیة کثیره می اولدینی چهندن آوازی صدای یوردر بوندن مراد
 شول بر کواکب که مرشد تربیه و تعلیمندن اندن اخلاقی مضاعف معانی و علوم حاصل اوله و اکابر سندن نیه
 معرفت و موم ظهور که می می زمام کواکب آواز و صدای از آن چشمه آب زلال چون که آن لطف
 بیرون می شود آیهادر چشمهها خون می شود کوه اول آوازدن اول فالندن صرزد بر و روان ایلر نیچه یوزیک آب زلال
 چشمه سنی یعنی اول مرشد کامل دلی فاضل آواز فالندن انجبار و جبال تطیر و ترشح ایلدی صدای از آن آب زلالی
 کوهندن چونکه اول اخف و لطافت طاف اولدر یعنی جرگم کوهندن بومر به نصاب خروج ایلر و ظهوره کاور مع
 غلظته و صلابته اگر اول آواز و اول ایلر سوبلر ایلر چهلده خون اولوردی ته که حضرت داود علیه السلام
 حنین ایلر سوبدی طالعندن عین جباریه اولوردی و متاثر اولد فالندن مثل الدموع صور ظهوره کاوردی یوینترلی

فرض تقدیر بایان و مجازة جل انک محله مناسب د کادر زیر ارجاع اشیا لله و انبیا و اولیاسنه عارفدر جملات
 و نباتات الالهیه و انبیا و اولیایانک کانی کوش ایدوب منفعل و متاثر اولد قنوی مخصوص کثیره و کشف و شهوده ثابتدر
 ته که جدار اولده استن حننه حکایه سنده مستوفی ذکر ایلدک (منوی) زان نه نشاه همایون نعل بود که سر اسر
 طور سینه نعل بود جان پذیرفت و خرد اجزای کوه ما کم از سنکیم آخرای کرده بویله جبال و انجبارک حقیقه
 متاثر و منفعل اولد یغنه استقامت طریقه ایلر اولدنی و نهشت اهدن مراد حضرت موسی علیه السلام در تقدیر
 معنی اول مبارک نعل لواطیف و شلو شنه نشاهدن اولدی که طور سینه باشند نعل اولدی یعنی اول همایون نعل
 اولان نه نشاهدن و حضرت کایم الله علیه السلام دن ایدیکه سر اسر طور سینه آتش تجلی الهیه دن اعل اولدی
 یعنی اعل سینه بدن حر نه بر اولدینی کبی جبل طور دخی نور الهیدن حیاتیدر اولدی و رقص قیلدی ته که یوردر
 طور طاعتنک جز لری روح و عقل قبول ایلر کوه طورک اجزا بر لری خرد قبول ایلر یعنی الهی بی فهم ایتمندن
 عبارتدر و جان قبول ایلر پاره پاره اولوب و برندن قاقوب غیری محله قرار قیلسنده اشارتدر ته که اول جدارک
 دیباچه سنده قریب کوه در رقص آمد و چالاندی سندن درایت صحیح ایلر بیان اولدنی و توضیح قیلندی اصغر
 دیواره که شهنشاه همایون نعلدن مراد حضرت موسی علیه السلام اولدی و کوه طور ایلر حضرت خدادن تجلی
 و تأثیر بولدی پس محله نتیجه مناسب اولور الجواب بوجلی نوره و اند کاز و عبور طوره حضرت موسی علیه السلام
 وجودش بر یقاری علت مستقوله در پس عند العقلاذ کریم و اراده مسبب قیلندن اولور و عند اهل الله ذکر فظهر
 و اراده ظاهر و باخود ذکر خلیفه و اراده مستخلف نوعندن اولور و خلیفه مستخلف من وجه عینی اولد یعنی اشعار
 قیلور پس نتیجه کلام و مقصود مراد اولدر که بر جبر و جبردن کم و بی فهم از آخرای کرده ناس زیر بونلر انبیا و اولیایانک
 کلامی ادراک احساس ایدر و متاثر و منفعل اولور لکن اکثر انسان کلام خدادن و آواز و قال انبیا علیهم
 السلام و اولایای عظامدن بسبب قسوة قلوبهم متاثر اولوب و بر معنی فهم قیلوب محروم و مخذول قانلور (کمال
 الله تعالی فی حق بنی اسرائیل نعر بضال اهل القسوة) ثم قست قلوبکم من بعد ذلك فیهی کالجبارة او اشد قسوة وان
 من الجبارة لما یفجر منه الانهار و ان منها ما یشق فیخرج منه الماء و ان منها ما یهبط من خشية الله و ما الله بغافل
 عما تعملون) بوی آیت کریمه نک تفسیری جدار خاسده قصه ضمر و انده کاور و تحقیق جدار اولده استن حنانه یاشده مرور
 ایدی (منوی) فی زجان یک چشمه جوشان می شود فی بدن از سبب پوشان می شود فی صدای بانک مشتاقی درو
 فی صفای جرعه شاقی درو کوحیت تازیشد و زکند انجین که رانکی بر کند بویکه بر اجزای اوابده می
 بویکه دروی تاب مبادر می بر سنکدن نزدیک کریمه وجه علت بودر که (وان من الجبارة لما یفجر منه الانهار و ان
 منها ما یشق فیخرج منه الماء) کلامنک خواصی اوزره انجباردن جوق جبر واردر که کلام خدا و کفایت انبیا و اولایا
 اکا تأثیر ایدوب اندن صور روان اولور اما اکثر انسان اصلا متاثر اولوب نه جانتدن بر چشمه ایمان و عرفان چوشان
 اولور نه بدنی سبب پوشاندن اولور یعنی صلحا و ابراردن اولر که اکثر انک لایاسی سبب دردی اوله یا خود مادن نشور و غما
 بولان و اخضر اولان انجبار و نبات مثلندن اولمز دیک اوله و نه اول جانده جناب حقه مشتاق اولق صدای واردر ته که
 بعض جبالده حین تصویب المصوت صدای ایلور اما قلب پر قسوة اولمز و نه انده ساقی حقیقتنک جرعه محبتنک
 صفای واردر پس شجر و جبر و مدر بویکونه نخلدن افضل اولمی و بونلر بچردن دوتر قالمسی مقرر در حیت قنی
 تا کسردن و چیده دن بونجین طباغی بالسکبه قو پر یعنی بویله اهل قسوة غیث و حیت دینیه قنی که تیشه ریاضت
 و عبادتدن بویله بر کوه نفسانینی و جبر قسوت و غلظتی اوزره لقندن بالسکبه قلع و قمع ایلیمه اوله که انک اجزای اوزره
 برای یلدر ایه اوله که ما هک تاب و بر قوی اول کوه بول بول یعنی بولایکه آنک اجزا و اعضا سندن ماه حقیقت تابان
 اولدنی و بولایکه آنک هر جزو نه انوار می بول بولیدی و داخل اولیدی (منوی) چون قیامت کوهها را بر کند
 بر سر ماسیه کی می افکند اذ ارجت الارض رجا و یست الجبال بسا فکانت هباء منبثا) آیتنک خواصه و دخی
 (وسیرت الجبال فکانت سرا) فصلک مغز انجید و دخی (و یستلزونک عن الجبال فقل سفها ربی نسفا فیذرها قاعا
 صفصفا لا ترى فیها عوجا و لا اماتا) آیتنک مصداق انجید چونکه قیامت طباغری برندن قو پر بوی نشان ایلیمه
 بزم یا شخ اوزره اول قیامت جن سایه سن القا ایلر و بزم تعین طباغری نصف و قفا ایدوب حتی ارض حقیقه برابر
 و مستوی قیلد قده نور آفتاب احدیته جن مشرق قلوب (واشرق الارض بنور زهبا) سری پیدا و ظاهر اولور
 اگر ابن وقت ایسک بوقیامت موعوده و آتیه فی قو و نقد اولان قیامت معنوی و حالی به نظر قیل و بوقیامت معنویه دن
 مراد فنا فی الله اولان عارفک دیده شهونده جبال تعینت کونه محو و فنا و متلاشی و هبا اولمشیدر

واحدیت مصطفی ظهور کند (من المین الیوم له واحد انفسه) کلامی که در دیوبندی است و در
 محصل کثرت و تعینات اعتباری بر طرف اولوب حقیقت عیان اولمیدر بعض نسخده مصرع ثانی بویه واقع
 اولمیدر (پس قیامت آن کرم را کی کند) پس قیامت اول کرمی چنان ایلر یعنی اول ذکر اولان قیامت منوعوده
 زخدر که اول قیامت اهل اولان اصحاب غفلت و جهالت انده حسرت و خیمیدن و ندامت و خسارتدن خالی
 اولمزلر و بود کراولان قیامت معنوی و حالی مرهمدر که بونک اصحاب و ادا لیس و صلت الهی و قرب ربانیده
 بر نور و مشاهده الوهیت و معاینه ربوبیت و مآجور و بر سرور در هر کجکه بومر همی کوردی زخدن اینمدر یعنی
 در کیم بوقیامت معنوی و غلبه وحدت الهیه بی مشاهده قیلدی زخم قیامت منوعوده دن اینمدر که (لا خوف
 علیهم ولا هم یحزون) بگویند اولیانک حقه در که بر بر امر که بوحسن و لطافتی کوردی زخدن اینمدر یعنی
 در شول بدور است که بوحسن و جمالی بوشنه عنصریده و یلم دیوبنده کوردی اول نکسده و حسن و جمالدر
 و کالات الهیه ایلر که کالدر که شی فرینک حکمن آخذ اولور انکیون بوقیامت کورنه دخی قیامت دیورنه کم
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بومعنایه اشارت قیلوب و مبارک بر مقلندن سیاه ایلر و عطای برابر
 ایدوب بیوردر که انا و الساعة کههاتین بوقیامت معنوی بی مشاهده قیلد قاری اجلدن بن ساعته یله یم را نکله
 معابعت اولندم بیوردر (منوی) ای خن زشتی که خوبش شد حریف و ای کل روی که جفتش شد خریف
 ای سعادتلو شول بر زشت که خوب آنک حریف و مصاحبی اولدی و ای شول بر کاروی که آنک جفتی خریف اولدی
 خریف کوزاینه و خزان زمانه در بر یعنی ای سعادتلو شول بر قیچ و قیچ که بر ذاتی خوب و فعال محبوب صالح
 آکار اوله و ای اول جیل شکل و لطیف الهیه اولان کسیه که آنک بار و مصاحبی کوزاینه کی بر فاسق و طالح اوله که
 صحبت مؤثره و طبیعت سارق در البته او که کله بار اولسه انلر که سوه حالی اکانا نیر ایدر و کورنو کسیه اولره بار
 اولسه انلر که یکو و خصلی اکانا نیر ایدر (منوی) نان مرده چون حریف جان شود زنده کردندان و عین آن شود
 مثلا مرده وی روح نان چون که جان حریف و قرین اوله نان دیری اولور و بونک عینی اولور زیر اندن جان قوت حاصل
 اولوب جان اندن حیاتیذیر اولور (منوی) دیزم تیره حریف نار شد تیرکی رفت و همه اوار شد مثال آخر
 تیره وی نور هیزم چون آتش قرین و مصاحب اولدی لاجرم آتش سبیل هیزم در تیره لک کندی و صافی انوار
 اولدی (منوی) در غم کندان چون نمرده فتاده آن خری و مردکی یکسو نهاد و مثال آخر چون که نمکدانه
 بر اولش اشک دوشدی اول خرنخانی و مرده لکی بر جاید قودی یعنی بر نمکده بر مرده خری بر اقه لراول خرنخانی
 و مرده لکی کیدوب بالکلیه ملح ملج اولور و ذاتدن نجاست کیدوب طهارت بولور و بنسی حلال اولور کذلک
 بچن بر مرده مشابه سنده اولان و قلب و روحی بر مرده قلان کسیه بر اینک نمکدان حقیقت دوشه و اختیار ننی
 ایلوب کندی انده محو ایتسه اول ولینک حقیقت تاثیر آتی تبدیل ایلر و آنک افعال خبیثه و ظلمت بشریه سی
 کیدوب و اول کاملت حقیقتدن نورایت و افعال طیبیه کسب ایدوب نجاست معنویه دن قورنلور طاهر اولور
 و حیات طیبیه بولوب ابدی زنده فالور و مرته عویت حقه و اصل اولوب انوار عوایله متصبع اولور (منوی) صبغة الله
 هست خیم رنگ و هویش یان رنگ کردندان (مورد بقره ده اولان آیت کریمه به اشارت در بیوردر (صبغة الله) صبغه
 مصدر در موز کدر متصوبدر (قولوا آمنا) قولندن تقدیر کلام (قولوا آمنا بالله) و صبغنا صبغه اوهد انا هدایت
 او طهر قلوبنا بالایمان لطره (بر آیت سبب ورودی بود که نصاری اولادنی بر ما صفر که آکامعمودیه
 دیرلری آکامع ایدوب طاهر قد نصکره دیرلری که (الان کان نصرایا حقا) پس حق تعالی مسلمانلره امر ایلدی که
 دیکرای مؤمنلر (آمنا بالله) و صبغنا الله بالایمان و ایمان و هدایت صبغه نسیمه اوانسی هدایتک مهتدی به
 و ایمانک مؤمنینه تأثیرندن کایه در ته کم صبغه نلک مصبوغ علیه تداخل و تأثیری اولدی بکی (ومن احسن
 من الله صبغة) یعنی لاصبغة احسن من صبغة یعنی صبغه بوندن الله احسن کیمدر (و نحن له عابدون)
 معطوفدر (آمنا بالله) اوزره و بوعطف دلالت ایدر که (صبغة الله) قولوا آمنا نلک مفعولی اوله یعنی (قولوا آمنا بالله)
 و صبغنا صبغة و نحن له یعنی بر اول الله (عابدون) عابد زردیم معنای بیت هر شی مقارنلک حکمنی اخذ ایلدی
 بواستادن معلوم اولدیسه الله بویامی اولمدر و کورنلر کی یعنی هوی ذات الهیه مرته سنک نوریکه
 جمیع افعال مختلفه و اعمال متنوعه یان رنگ اولور اول مرته ده صباغ حقیقتن نور و وحدتیه جله تعینات متصبع
 اولور براده غیر زخده (منوی) چون در آن خیم ایدر و کورنیش کم بر طرب کیدیم خیم لایلم *

آکایم تمه دویدن ابروسن قالد بشر به جیق دیسک شوقندن خیم بی ملامت ایلر یعنی اول رنگ وحدته
 منصبغ اولان سالت طرب و صفاسندن دیر که بن خیم وحدتم زور و ویت من بکاغیری سن دیوب ملامت ایلر و دیر که
 بیت) انامن اهوی ومن اهوی انا ایس فی الوجود شی غیرنا لانادیه و لادکره * ان ذکر ذنبا یا انا (منوی)
 ان منم خیم خود انا الحق گفتست رنگ آتش دارد الا انست * رنگ آهن بخورنک آتشت * زانسی می لافد
 و خامش وشت * اول منم خیم دیمک خود انا الحق دیمک کدر نهایت مافی الساب رنگ آتش طور الا آتهدر یعنی انوار
 الهیه ایلر جمیعاً منور و صفات ربانیه ایلر بالکلیه مستر اولمدر الا ینه بشر در (بیت) ولی خدا خدا نباشد * لیلک
 از خدا جدا نباشد * ماهیت مبدل اولور و بوسوزدن بشرک خدا اولسی لازم کلز قلب حقیق ممکن دکلدر الحقائق
 لا تقلب درو حلول و اتحاد دخی بوانرا کرچه تمیل اولان مثالدن حلول و اتحاد معنایی منمهم اولور لکن بونو همی
 (آتش چه آهن چه لب سینه) بیتیله دفع بیوردر کاسانی آتشنک رنگی آتشنک رنگنک محویدر آتشنک لای اورر
 و خامش کیمیدر یعنی بومر ته ده رنگ بشریت و حکم انسانیت محویدر آتشنک قبلی الهیدر بشریت مغلوب و متلاشی
 و نور وحدت آکالاب و حاکمدر پس آتشنک لای اورر یعنی لسان حقیقتله انا الحق دعواسن قیلور لکن
 من حیث البشریه خامش وشتدر (منوی) چون بر سرخی کشت همچون زرکان * پس انا الشارست لافش
 بی زبان * چونکه آهن سر خلقده معدنه اولان انتون کبی اولدی پس مقرر زبانسر آنک لای انا النار در یعنی سالت
 چونکم نور خدا ایلر منور اولسه زرکان آتشنک منور اولدی کبی لسان حالله آنک لای انا الحق دیمکد ری زبان (کا
 ان الذهب والحدید اذا دخلا فی النار حتی احراقا فقولان بلسان الحال انا النار صرح قولها من حیث الانصاف بها
 (منوی) شد زرنگ و طبع آتش محتم * کوبید اوسن آتشم من آتشم * آهن آتشنک رنگ و طبعندن محتم و منور
 اولدی اول آهن دیر که بن آتشم من آتشم (می) آتشم من کرزاشکت و ظن * آزه و ن کن دست و بر من برن * آهن
 لسان حالله دیر که بن آتشم اگر سالتک و ظنک و ارایسه امتحان ایلر لکی بکا اور کور که الاک نیجه بنار مقصود شول
 آهن مشابه سنده اولان انسان کاملک ذاتدر که بچن آتش تاب تجلیدن حرارت پذیر اولسه و آنک ذاتی انوار و اوصاف
 الهیه به بالکلیه متبدل اولسه اول زمانه انا الحق صداسنی اورر و مظهر حقم دیوبدوری قبولور و حین امتحانده
 ایلدی بکی دعواتک حکمن و بر رو کندی صادق قیلور ته کم بایزید قدس الله سره العزیز (سبحانی ما اعظم شأنی و لیس
 فی جنتی سوی الله) لا اله الا انا فاعبدونی (دعواسن قیلوب و مریدلر کاکانکار ایلد کارنده امتحان ایلد دیوب امتحان
 ایلد کارنده شجعه قصد ایلد کاری فعلی کندی وجود لری نه ایشلیوب حضرت بایزیده اندن بر ضرر مرتب اولدی قصه
 مشهوره فی المشنوی (می) آتشم من بر تو کر شد * شنبه * روی خود بر روی من یکدم نه * بن آتشم اگر بنم آتش
 ایدیکم سکاه شنبه اولدیسه بر نفس کندی یوز بکی بنم یوزم اوزره و یعنی ولی کامل دیر که بن مظهر حق و خلیفه
 وجود مطلق بنم وجود مده نمایان اولان انوار الهیدر که سکا اشتباه و التباس واقع اولور سه امتحان ایچون کندی
 ذاتکی بنم ذاعه مقابل و مقارن ایلر تا سکا کور که نه حالت و نه حرارت ظهور ایلر (منوی) آدمی چون نور کیدر از خدا
 هست مسجود ملائک را جتبا * آدمی چونکه حضرت خدادن نور طونه کزیده حق اولمندن ملائکه نلک مسجودی
 اولدی (منوی) نیز مسجود کسی کو چون ملک * رسته باشد جانش از طغیان و شک * نور الهی طوتان کسیه مسجود
 ملائکه اولدی بکی کبی دخی شول کسیه نلک مسجودی اولدی که اول کسیه کبی آنک جانی طغیان و شکدن قورنلش اوله یعنی
 جمیع ابرار و اخیار و صلحا و مؤمنین خلیفه الله اولان انسان کامله ملائکه کبی تعظیم و خیمت و اطاعت
 و عبودیت در ککه (من بطع الرسول فقد اطاع الله) معنایی اوزره اکا اطاعت و تعظیم نه حقه در (منوی)
 آتش چه آهن چه لب سینه * ریش تشبیه مشبه را خند * مرقم علی طریق الاستعاره عبد سالکی آتشنه و جناب حق
 ناره و عبدک اوصاف الهیه ایلر انصافن آتشنه آتشنه محی و محرم اولسته و آتشنک انا النار دیمسن سالتک انا الحق
 دیمه مشبه بیوردر لای ان بونشیمک حقیقت معنایه نسبتله قصوری محقق اولدی بکی اجلدن پسند ایچوب
 بیوردر که نه آتش نه آهن ایکی بقله تشبیه ایدیمینک تشبیه صله کولم یعنی آتش ندر آهن ندر اعلی بقله و طعن
 قیله مشبهک تشبیهک رسته کولم و بونشیه و تشبیه استهزا قیله و ظاهر ایچوب باطله مستقر اوله که بوحقیقت
 معنایه نسبتله طابق النعل بالنعل اولان مثل دکلدر بلکه (تفهیم الباطین) بر مثال بی کالدر که اراد اولندی پس
 بونیجه مثال کامل اولور حقیقت معنایه کوره اولان وجه اندیقت و مغایرت معنایی مشعر اولور ثانیاً اتحاد
 و حلول لحواسنی مقتضی اولور پس از لا و ایدر شیشه مقید اولین وحدت مطلقه به نسبتله بونه و جهله مثال اولور که
 کان الله ولم یکن معه شی غیره) آنک حقیقتده بیورمدر و حقیقتله ناظر اولمزلر ان کاکان دیملدر فاذا کان

کذلک بومعنا به کوره دریا مثال اولی و اشیاء و کوائف و انسانی امواج دریا به تشبیه قبلی و ظاهر عالمی و آدمی ساحل
 بحر و لب دریا به بکر تمک انبساط دریا به تشبیه الحقیقه کذلک افعال (بیت) البحر بحر علی ما کان فی قدم * ان الحوادث امواج
 و انهار * لا تنجینک اشکال تشاکاها * عن تشکل فیها و هی استار * پس حضرت خداوند کار دخی تکرار حقیقت
 مطلقه دریا به ظاهر عالمی لب دریا به تشبیه ایدوب سیورر (مثنوی) پای در دریا منه کم کوی ازان * بر لب دریا
 خمش کن لب کزان * کرچه صد چون من ندارد تاب بحر * لیلی نشکیم از غرقاب بحر * دریا به آیین قومه اندن
 سوبله دریا نکند خاش اول لبکی ابصر بی اولدیغک حاله یعنی ای ساحل بشر بسته ساکن اولوب وحده
 مثال استین محبوب سن دریا و حده آباء قوم و بحر حقیقت جانند وضع قدم ایله و اندن سوز سوبله که سنک
 سالت دکلدر سن لب دریا یعنی عالم ظاهر ده ساکت و ابسم اول لب کزان و بحر اولدیغک حاله کرچه یوز بخیلین
 بلکه نیچه یوزیک کسه لب بحر حقیقه طاق طومر و غرق اولانه تحمل ایتمز لیکن بن بحر وحده غرق آب اولقدن
 صبر الیزم و کنده اول بحر مستغرق ایدوب انده فانی اولقدن کیر و قومرم (مثنوی) جان و عقل من فدای بحر باد *
 خونهای جان و عقل این بحر داد * بنم عقل و جانم بحر فدا اولسون زیر ابو بحر بکا عقل و جانک خونهای و بری
 (مثنوی) تا که پایم یزدر آتم درو * چون نماد پایا جو بطام درو * مادامکه آباغم کیدر اول بحرک ایچنه سوررم
 چونکم آباغم قالمیه اول بحر ده بطام کی ام یعنی مادامکه وجود مده سلوک ایلرم و بحر حقیقت جان بنه سیر
 و سفر ایلرم چونکم روزه و سلوک قوت و قدرتم قالمیه بطام کی اول بحر حقیقه غواص اولورم و آشنالغر قیلورم
 (مثنوی) بی ادب حاضر ز غائب خوشترست * حلقه کرچه کز بودی بر دروست * حاضر اولان بی ادب غائب اولان
 یا بدین خوشتر در مثلاً حلقه کرچه اگر کیدر قیو اوزره دکلدر یعنی مقرر در که قیو اوزره در پس شول عاشقکه
 قرب الهیه اوله حضور محبوبه نک و بقیله مع هذا غلبه عشق دن بی ادب اوله حضور یاره واصل اولمین و مشاهده
 مرتبه سنی بولمین با دبلردن خوشتر و لطیف در مقصود اگر کز و اگر راست باب یارده اولقدن باب یارده کز اولوق
 باب یاردن غیر یارده راست و مستقیم اولقدن مقبول و اولیدر ته که حلقه کرچه کز در لیکن در یاره متعلقدر چونکم
 اولوق سینه ملازم اوله و کاتعلق قیله باب یاردن دور اولان راستلردن عاشق فرقتنده او دزار بارالین و احراردر
 (مثنوی) ای تن آلوده بگرد حوض کرد * پالکی کز در برون حوض مرد * ای دریا و حده کیر مکن و بحر حقیقی
 کور مکن کیر و اولان و وجود لویه و نفسانیت و بشریت نجس سیمه تنی آلوده و ملوث اولان کسه دریا و حده حقیقه
 متصل اولان حوض قلب اطرافنی طول یعنی قلب مرشد که خدمت قیل بجن پالک اولور حوضک خارجنده مرد
 طهارت در تدر طهارت ظاهر و دن ماعد اولان طهارت ثلثه ده انسان بر مرشد حوض قلبه محتاجدر که اندن
 اولان نفسی جمیع معاصی و مشاهی لوشدن تطهیر ایلیمه و ثانیاً اخلاقی اوصاف رده و اخلاق ذمیه نجاستدن
 تطهیر ایلیمه و ثالثاً سیرین اغیار و ماسوی نجسندن پالک ایلیمه تا کم حوض قلبه ده اولان ماء علمیه اغتسال ایلیمه
 طهارت کامله بولمز (مثنوی) پالک کور حوض معجور او فتاد * اوزبا کی خوش هم دور افتاد * پاککه
 او حوضدن معجور و جدا دوشدی اول پالک کندی پاک کندن هم ابراق دوشدی یعنی شول طبعنده طهارت
 عارضیه ایه طاهر اولان کسه اگر بر حوض حقیقی اولان و تطهیر نفوس و تالوب قیلان ولی کاملدن جدا اولسه و اکا
 خدمت قیلدن استغنا قیلده عاقبت کندی طاهر لکندن دور اولور و قلب و روحی ملوث فالور (مثنوی) پاکه این
 حوض بی پایان بود * پاکه اجسام کم میزان بود * بر حوض پاککی غایب سز در ز اولی کاملک باطنی حوض دریا و
 حقیقه متعادلدر جملک پاککی کم میزان و قلیل المقدار اولور یعنی اجسام و اجسامک مرتبه سنده اولان و صورته
 تعلق قیلان عقول و ارواح طهارت لری قلیل المقدار در زیر امجد و دو معیندر مادامکه دریا و حده حقیقه واصل اولیمه کم
 مقدار اولقدن قورنلر و طهارت بی پایانه وصول بولمز پس لازمدر که کوکل کدریا و حده حقیقه واصل اوله کم مقدار
 اولقدن قورنله و طهارت دریا و حده حقیقه واصل اوله تا کم عقل و روح و جسد طهارت بی پایانی بوله (مثنوی) زانکه
 دل حوضیت لیکن در کین * سوی دریا راه پنهان دارد این * بر اکوکل فی المثل بر حوضدر لیکن کینده و باطنده
 در دریا جاننه بو کوکل پنهان بول طور یعنی حضرت جناب الوحیه و اینک قلبی خلق ادرا کندن مخفی بر بول طور که
 اول بولدن داغمال حوض قلبه فیوضات الهی و امداد ربانی کایی و منصب اولور (مثنوی) پاکه محمد و دوق
 خواهد مده و رنه اندر خرج کم کرد عده ای دریا و حده حقیقه واصل اولمین کسه سنک محدود و معدود اولان
 پاکک حوض جانندن مدد استر یوخه خرج الی کمده عدد ناقص اولور یعنی معین و محدود اولان طهارت قلب
 بر اینک حوض قلبدن و با خود دریا و حده حقیقه مدد و معاونت محتاجدر و اگر امداد الهی و معاونت مرئی اولر سه

اول معدود و معنی اولان طهارت خرج اولفده کس لوب نقصان بولور نه کم معدود اولان دراهمه بر جابیدن امداد اولسه ورور و روز خرج اولسه البته هر کون ناقص اولور و عاقبت نهایت بولور (منشوی) آب گفت آلوده در آمدن شتاب گفت آلوده که دارم شرم از آب * آب آلوده به دیدی بکاس سرعت ایله آلوده آید بیکه آبدن شرم طوثرم یعنی آب صافی منزله سنده اولان مرشد و مربی آلوده معصیت و ملوث طبعیت اولانله اسان حالله دیر که ای قلبی و روحی نابالک کل بنم جانجه سرعت ایله آلوده معصیت اولانلر دخی اسان حالله دیر که آب صافی کبی اولان شیخون استخیا ایلر مکه بنم کنا همی کور و ربم ملونلکم آمل قندد نظوره کلوب (منشوی) گفت آب این شرم بی من کی رود بی من این آلوده زائل کی شود آب آلوده آید بی شرم بنسز چن کیدر بنسز بو آلوده لک یقن زائل اولور یعنی آب صافی منزله سنده اولان شیخ کامل دیر که بنسز و بنم تربیه و تطهیر بنسز بو آلوده لک یقن کیدر و مانع طهارت اولان شرم و حیایی طالب نیجه ترک ایدر (منشوی) از آب هر آلوده کورنهان شود * الحیاء يمنع الایمان بود * صودن هر آلوده که اول آلوده پنهان اوله واختفا قبله اول حیایمانی منع اید بی اولور اکثر محله حیایانک ایمانی منع ایلر شول جهته که تحصیل علمدن و خدمت مرشددن بر کسه استخیا ایلیه بو کونه حیایمان و اسلامن زیاده لکنی منع ایلچی اولور و اکثر محله (الحیاء من الایمان) حدیثنک موجبجه ودخی (الحیاء و الایمان اخوان لا یفارق احدهما الاخر) حدیثنک مصداق نیجه حیایماندن اولور و مستحی اولان کسه مؤمن کامل مرته سن بولور ولیکن بو کونه حیاء معاصی و قبا یحیون استخیا ایلر کدر (منشوی) دل زیاده حوض تن کانه شد * تن از آب حوض دلها پاک شد * کوکل حوض تنک پایه سندن کلناله اولدی اما کوکلر حوضنک آبدن تن پاک اولدی یعنی کوکل حوض مشابه سنده اولان تنک و اهل تنک مرته سندن و مقارقتدن بالحق اولدی و کدورت و کشف بولدی اما تن و اهل تن حوض الهی اولان قلوبک حیات علمدن پاک اولدی ولون معصیتدن طهارت بولدی (منشوی) کرد پایه حوض دل کردای بسر * هان زیاده حوض تنی کن خدر * ای بسر کوکل حوضنک پایه سی چوره سنده طولان تا ککم کمال طهارت حاصل اوله اگاه اول تن حوضنک پایه سندن حذر ایله یعنی حوض مشابه سنده اولان ته و اهل تنک مرته سنده مقارتندن حذر قیل تا کم کل آلوده اولیه سن و نابالک قلبیه سن زیر احببت مؤثره و طبیعت سارقه در اکریدن مرته سنده فالور سنک و اهل تنک پایه لرینه و زینت و پیرایه لرینه فریفته اولور سنک ملوث اولتی مقرر و عقل و روحنک آلوده فالقی محققدر (منشوی) بجز تن بر بجز دل بر هم زنان * در میان شان برنخ لا یغنیان * بجز تن دل بجزی اوزره بری برینه اویر بجز دل انلرک اوزره سنده بر برنخ وارد در که انلر بری برینه معنا قرشزلر یعنی تن و اهل تن فی المثل بر بجز کیدر دل و اهل دل کذلک بر بجز لطیف کیدر اکرچه بحسب الظاهر بولر کوکل بجز مرته متصل اولور و اختلاط قیلور ولیکن بولرک ماینسده بر پرده معنوی وارد در که بولری حقیقه بری برینه مخلوط اولفده قوم و بولر مرته لرندن تجا و زایدوب نفس واحد اولفده و اتحاد مرته سن بولفده قادر اولمز و آیتن تفسیری جلد اولده تفسیر (مرج البحرین) شرح حسنه مر و ایلدی (منشوی) کربو بانی راست و ربانی نو کز * یشرعی غریب و واپس مغز * اکر سن راست اولسن و اکر سن اگری اولسن اکا ایلورلک سورتن کورلک سورتنه یعنی اکر سقیم اول و اکره مستقیم اول علی ای حال کان اول جانبه سیر ایله دنیا و نفس و هوا جاننه میل ایتمه ناراست اولسن و حجت حقیقی مرته سن بولسن کافال ابن القارض (یت) و سر زمنا و انهن کسیرا لخطنک ال بطلاله ما اخرت عز مالکحه (منشوی) یش شاهان ککر خطر باشد بجان * لیک تشکید از بواهستان * شاعرلک حضورنده اکرچه جان خطرا ولور و طالبک روح حیوانیسی انلرک حضورنده اویوب نقصان بولور ولیکن اصحاب همت اولنلر و عشق و محبت مرته سن بولنلر و اشاء حقیقتدن جانلرین قاجروب برهنه قیلر و انلر قرب حضورندن صابر اولزلر (منشوی) شاه چون شیرین تر از شکر بود * جن شیرینی رود خوشتر بود * پادشاه چونکم شکر دن شیرین تر اوله جان شیرینلکه کیده خوشتر اولور یعنی پادشاه حقیقه که فی المثل شکر دن احلی و لذت بر جان که انک شیرینلکنه و جمال با کمالک لذت فدا اوله خوشتر و لطیفتر اولور و عین لذت و محض حلاوت اولتی مرته سن بولور (منشوی) ای ملامتکر سلامت مر ترا * ای سلامتجو رها کن تو مرا * ای عاشق لری ملامت اید بی سلامت سکا ای سلامت طالبی سن بی ترک ایله بعض نسخه ده مصرع ثانی ای سلامتجو قوی واهی العری واقع اولمده در عری اییه دیر و واهی ضعیف معنا سنده در یعنی ای سلامت طلب اید بی سن ضعیف الحیل سن که با باشد یغفل رسن قتی سست و ضعیفدر اما سلامتی ترک ایلین عاشق لر عروه و تقایه تمسک ایلرلر در که ابدی انلرک تمسک ایلدی کی حیل منفصم اوانی احتمالی بو قدر (منشوی) جان من کوره ست با تنش خوشست * کوره را این بس که خانه آتش نیست

بنجام کور در آتش خود را کور به یوسف کفایت ایلان آتش خانه سی و محله در کوره کاف عربی ایل
 اوجاق معناسند در (منوی) هیچ کور عرق را سوزید نیست * هر که اوزین کور باشد کوره نیست * کوره کبی
 عشق آتش یا غفلت و ادر هر شول کسی که بوندن کور اوله اوجاق دکلر یعنی اوجاق کچه کوندن نجه آتش محل
 اولوب بنارسه عاشق دخی انک کبی نار عشقه یا غفلت و کور نمک کازمدر هر شول کسی که بواش عشق کور
 اوله و محروم قالد عشق آتش محل دکلر واکا کوره آتش عشق دیک لایق اولز (منوی) بر لبی برکی ترا چون
 بر شد * جان باقی باقی و مر شد * از قسراق از قی چونکم سکا از ق اولدی باقی جان بولد * و سندن موت کندی
 یعنی چونکم سکا از قسراق و قدر ترک قوت و غذا اولدی و جانک که بوقلقدن صفا بوله و فتنان لذت آله جان
 باقی بولور سن و حیات طیبیه به و سعادت سرمدیه به واصل اولور سن موت و فتنای معنوی سندن کیدرو سنک جانک
 عالم بقاده همیشه سیر ایدر (منوی) چون تراغم شادی افزون کرفت * روضه جانت کل و سوسن کرفت *
 چونکم سکاغم زیاده شاد بیک طوتدی یعنی غم و الم سکا شاد بیک و بر مکه باشدی سنک جانک روضه سنی کل
 و سوسن طوتدی یعنی جانکی حالات روحانی و اسرار ربانی احاطه ایتدی سنک جانک کل و سوسن ایل مزین
 اولش روضه کبی مزین اولور و رونق بولور (منوی) آنچه خوف دیگران آن امن تست * بط قوی از بحر
 و مرغ خانه ست * اول نسنه که غیر بزه خوف و بیمدر اول نسنه سنک امن و اما نکلر در لایط دریان قوی و مرغ خانه
 ست و ضعیفدر یعنی انواع بلا و ریاضت که خلق خوف ایلد کلمی شیردر چن خلق بلاد ریاضه
 دوشه لر ست اولور بلکدغم و المازندن اولور و لکن مرغابی کبی اولان عاشق قوی اولور و روحاری و قلبی
 آندن قوت و قدرت بولور (منوی) باز دیوانه شدم من ای طیب * باز سودایی شدم من ای حبیب * بوییتک ما قبله
 مناسبتی اولدر که میور مندر دیکه اول نسنه که طریق حقه غیر بزه خوفدر اول سکا مندر زیر اباط کبی اولان
 عاشق قوی اولور و بحر عشق و محبتدن مرغ خانه کبی اولان اهل نفس عقل و ادراکم کیده و مجنون اولم دیو خوندن بحر
 عشقه مستغرق اولقدن سندر بومنا بته کند بیک عشق خدا ایلد سلب عقل جزوی ایدوب مجنون عشق اولد قریبه
 اشارت ایدوب طیب حقیقی به انتفات و خطای ایدوب میور لر ای طیب کیر و ب دیوانه اولدم ای حبیب کیر و ب
 سودایی اولدم یعنی نجه که غلبه محبت واسطه سلبه عقل جزویدن دیوانه اولوب مستغرق عشق اولدم تکرار نه
 دیوانه عشق و مستانه شوق اولدم ای طیب ما کیر و سودای عشقه منصوب اولدم بنای محبوب حقیقی (منوی)
 حلقه های سبز تو زلفون * در یکی خنده دهد دیگر جملون * داد هر حقه فتوی دیگر است * پس مرا شرم
 جنونی دیگر است * سنک سلسله کل حلقه لری ذوق ندر هر بر حلقه غیر مجنون و بر سلسله دن مراد صفات
 الهیه در که هر صفت بر آخری مستلزم و مقتضی اولدیجی جهندن سلسله تعبیر اولور فتون فنک جمعیدر انواعه
 دیر لر تقدیر کلام ای انواع صفات عالییه و صنایع بدیهیه صاحبی سنک صفات متسلله کل حلقه سندن یعنی
 صفات نرندن هر بر صفت و بر بر آخر مجنون یعنی سنک صفات غیر متناهی کدن هر بر صفت عقل و ادراک بر آخر
 ستر و محول و بر هر بر حلقه نکل داد و اثری بر غیر فتوندر پس هر دم بکا بر غیر مجنون و ادراک بر آخر
 داد و عطای بر غیر فتوندر متلا معز انواع عزتی و منزل انواع ذاتی و رزاق انواع رزقی اعطایا و رفس علی هدا سائر
 الصفات فاذا کان کذلک بکا هر دم مجنون دیگر و ادراک یعنی ای معشوق حقیقی بن عاشق دیوانه به البته هر دمده
 و هر آید بر شان و بر صفتله متجلی ایلد بن و بی اول صفاته محکوم و مقید قیلقدن خالی دکلر سنک بکا دخی هر آید
 اول صفاتدن بر نوع ستر عقل و ادراک عقلی اول صفتله نشو می بور و بوب انک مجنون اولور (منوی) پس فتون آمد
 جنون این شد مثل * خاصه در زنجیر این * بر اجل * آیه شان دیوانگی بکست بند که همه دیوانگان بنده دهند
 پس جنون فتون کدی که الجنون فتون بین الناس شرب مثل اولدی و بین العشاق مستور و عاشق و مغلوب شوق
 اولقدن عبارت اولدی پس مجنون عشق و محبت ایلان فتون علوم و انواع فطری جامع کادی علی الخصوص بومیر
 اعظم حاکم اجل زنجیر عشقه اولان جزو نکه عین فتوندر و شمس عالم بولوندر و دیوانه لکم عقل بنی الخلیل
 قریب جیب دیوانه زنجیر محبت و بر لری معنی اجل عشق و محبت دیوانه لکی عقل جزوی عقائی و هوش معاش بنی
 قطع ایلد که عقل معاددن دیوانه اولدر و هوش حقیقی و کایدن بی بره قیلان دیوانه لر جمله سی بکا بند و نصیحت
 و بر لری بونلر جیب سینه (انتم اعلم منی بامور دنیا کم) دیرم و الماسال انهم عارون عن العقل والذکا و متصفون
 بالجنون و السفاهة منقولدر که اول حضرت شمس تبریزی قدس سره العزیز حضرت نری ایلد محبت طوب
 لر لر سن و صورت ایدوب و عشق بولند کیدوب جالبه سلسله مغلوب عشق اولد و عقل فاسد و صاحب ازندن و قوما
 کندی لرله

کندی لرله صوراً دوستلق ایدن کسه لر و نادیو نه شد دیوب اول حضرت به بنو نصیحت معنده اولدی لر بند نقطه
 واحده ایلد دخی جاز اولور بوقدیر جدد و کلی دیوانه لر بکا بند و بر لر و یا خود بند و ولردیک اولور (آمدن دوستان
 بیارستان جهت عیادت ذوالنون مصری رحه الله علیه (منوی) این چنین ذالنون مصری رفتاد * کاندرو
 شور و جنونی نو براد * بونجیلین جنون حضرت ذوالنونه واقع اولدی که اول ذوالنونک وجود نه یکی شور و جنون
 طوغدی (منوی) شور جندان شد که تا فوق فلک * می رسید آری جکر هار انک * شور و انقدر اولدیکه تا فلک اوزره
 ایر شدی اول ذوالنونک جکر لر نمک یعنی فوق فلک * اولان آسمان اهلنه آنک شور و جنونی ایر شدی اول
 ذوالنونک زمینده اولان احباب و اصداق سنک جکر لر سینه نمک ایر شدی و انلرک جکر لر پر زخم و مجروح ایلدی
 می رسید لفظی مصرع اوله مصرع اولوب مصرع نایبک آخر نه بر آخری رسید لفظی مصرع اولور و محل بونی افتضا
 قیلور (منوی) عین منه فو شور خود ای شور خال * پهلوی شور خداوندان بال * بوییت بعض اهل فو همک
 و همی دفعدن اوتری دینلندر زیر اوائل سلوکده جوق کسه و اردر که بعض حالات کا عارض اولاق واسطه سلبه
 جنون یوان طور و کندوبی سلفه بکن و شراب عشقه و کمال عقله مست و دیوانه اولان اولیسانک مست و مجنون
 اولدیجی کبی زعم ایدر و بنم دخی شور و جنونم بوقیلندر دیو و فاعیات یوانه کیدر پس بکو نه کسه لر حضرت
 خداوند کار تنبیه ایدوب میور لر آکا اول ای شور خال سن کندی شور و جنون سکی باله خداوند لر شور یانته
 قومه و انلر شور یی کندی شور که قیاس ایلد زیر انلرک جنونی کمال عقل و علمدن حاصل اولور و اول مر تبه ده اولیسانک
 جنونی سفا هندن ظهوره کاور (منوی) خلق را تاب جنون او بود * آتش او بر شمشان ی ربود * خلقه آنک
 جنونک طاقی اولدی آنک آتشی انلرک صقال لر یی قایدی یعنی محاسن ظاهره و رسوم باهره لر یی قایدی و شای
 عقول فاسده لر یی صدمه عشقه یقیدی (منوی) چونکه در دریش عوام آتش فتاد * بند کردندش بر ندانی نهاد *
 چونکه عوام صفة اللری نه آتش دوشدی یعنی عوامک محاسن روی شری و زینت وجه اعتقاد مر عیالی آنک آتش
 درونی باقوب و سطوت و صدمه باطنی بونلرک مر اسم دینه لر یی بقوب ازاله ایلدی دیکدن کایه در چونکم بویه
 اولدیه اول ذوالنون قید و بند ایلد لر بر زنده قوم قیلقدن اوتری برای زندانی نهادن تقدیرنده اولور کیر سنک که
 حضرت ذوالنون قدس سره العزیز کلام اختیاری حکمکه و کندوبی عقال عقله ضبط ایتمکه امکان بوقیدی
 تا کم خلق و عوام آنک بوحالندن مضطرب ایلد و انلر طریقی متابعت تنک کلبه جواب میور لر (منوی) نیست
 اسکان و کسیرن ابن اسکام * کرچه زین ره تنک می آید عام * لکای کیر و حکمکه اسکان بوقدر یعنی لکام عقل
 و اختیاری جکوب و اسب عشق ضبط ایلد که قوت و قدرت بوقدر کرچه عوام ببولدن تنک کاور لر و عاشق
 اسرار یی فهم ایتوب منقبض اولور (منوی) دیده این شاهان زعامه خوف جان * کین کره کورند و شاهان
 بی نشان * بوشاهان طریقت عوامدن جان خوفن کور مندر لر زیر ابوکره کور لر در و بوشاهان بی نشان لر در کر
 کور اوله لر دی یله بوشاهان بی نشانی کور مکه قادر ایلد لر دی چونکم آنلر کور و بونلری نشان و مستور اوله
 نه و جهله بولول اهل سلوک کور مکه قادر اولور لر یعنی اصلا اهل ظاهر بونلرک حقیقت حانی بیلد که کور مکه قادر
 دکلر در (منوی) چونکه حکم اندر کف رندن بود * لاجرم ذانن در زندان بود * چونکه حکم رندر کفنده اوله
 لاجرم ذالنون حضرت نری حبس و زندانده اولور یعنی حکومت و قضا بر آلا رندان و فقه الله اوله و انلر اهل حق
 اولیوب و احکام شریعی حقیقتله بیلایوب عرض نفسانیه ایلد حکومت قیلد و بیک ویدی تمیز ایلایوب اجرای احکام
 ایلدیه لامحاله حضرت ذالنون کبی نجه ذوقتون زندانده اولور و انلرک سنم و ظلمنده قالور حضرت ذالنونک زندانه
 کیر مکه استحقاق اولد یقندن دکلر بلکه حاکم رندان اولان بی تمیز اولد یقندن و غرضله حکومت قیلد یقندن
 (منوی) یک سواره می رود شاه عظیم * در کف طفلان چنین در یم * بوییت محل تعبد و ذالنون کبی کاسلار لر بین
 العوام اولان احوالی مریدین و مستمعینه تنبیه بوقعنده واقع اولدر میور لر چونکم حکومت و قضا رندان الله
 وی دیشان قصر فنده اوله لامحاله ذالنون زندانده اولور کر حکم رندان الله اولیوب اهل حق و اهل ایمان الله
 اوله ایلدی هیچ ذالنون مصری حضرت نری کبی کامل و مکمل زندانده اولور میبدی بچیدر که بویه بر شاه عظیم
 یک سواره کیدر و بویه بر در یم کف طفلانده ذمیدر یعنی صبیان شریعت و طیفان طریقت اولد بر یمک قدر یی
 یله مدبر و عوام کاهوام اول شاه ذوالنظامه معین و عسکر اولوب متابعت قیلد مدبر (منوی) در چه دریانها
 در قطره * افتابی مخفی اندر ذره * کادر تعبیر ایلدم و رندر که ذالنون به بکزه ذالنون رفطرده نه شان در یاد
 و یا خود بر ذره ده مخفی بر آفتابدر (منوی) افتابی خویش را ذره نمود * و اندک اندک زری خود را برکشود

(فایده الدنوب) دیو ذیابیه پستان ایند کاری مشهور و سوره یوسفه حکایه سی مسطور در (منتهی) از حسد بر یوسف مصری چهره رفت * این حسد اندر کین کرگشت زفت * ظاهره لومدر که حسد در یوسف مصری اوزره کندی یوسف کینه قوی و عظیم بر قوردر ته که بر کسه واقعه شده قوردر کوزسه حسودله تعبیر اولور و حسود اولان کینه حشر کوتنده کرله صورتده حشر اولور دید کاری بومعنا به شهادت قیلور (منتهی) لاجرم زین کرله یعقوب حلیم * داشت بر یوسف همیشه خوف و بیم * لاجرم بو کر کدن یعقوب حلیم علیه السلام یوسف علیه السلام حضرت تلیک اوزرینه همیشه خوف و بیم طورتدی یعنی توانسان صورتده اولان حسودلر دن که معنا کر کلدرد حضرت یعقوب علیه السلام همیشه یوسف علیه السلام حضرت تلیک اوزرینه خوف و بیم طورتدی یوسفه ظاهرده اولان کر کاردن دکل (منتهی) کرله ظاهر کر دیوسف خود نکشت * این حسد در فعل از کر کان کذشت ظاهرده اولان قوردر خود حضرت یوسف علیه السلام اطرافته طولندی بو حسد فعلده قوردر دن یکدی یعنی حسدله ضروری نیجه قوردر لک ضرر دن زیاده در (منتهی) زخم کر دین کرله وزغدر لبق * آمده کان اذینا تسبق سوره یوسفه اولان آیت کریمه به اشارت در قصه سی بودر که حضرت یوسف قوردر لکله هزار حیل و خدعه اله یوسفی یعقوب علیهما السلام دن حیل الیوب صحرا سینه دیو اکوب کیدوب غیابه جبه القایل کار ندن کسره (و جاوا ایا هم و یا بارینه کلدیلر (عشاء یسکون) نکا و کره ایلد کاری حالده یسو وقتنده حضرت یعقوب علیه السلام بونلر فریاد و یکاسن کوش ایدوب دینیکم ای نور دیده لم سزه تولدیکه فریاد ایدرسز (قالوا یا انا) دیدیلر که ای بزم بابا من (ان اذینا تسبق) تحقیقا بزنا هب اولدق عدوده ورمیده بزی بریمزه تسابق ایلدیکم حالده افتعال یا یله تفاعل یا یی کاه اولور که بری بری معناسته استعمال اولور (و ترکا یوسف عند متاعنا) و بر یوسفی قودق اسباب و متاعنک قمتده و کتدک (فایده الدنوب) پس آتی قوردا کل ایلدی (و ما انت بمؤمن لنا) حال بوکه سن بزمه مصدق دکلن یلور (ولو کاصداقین) اگر چه بر صادق ایه کده پن حضرت مولانا هل حدی اخوان یوسفه تشبیه یوروب در لکه بو اخوان شکنده اولان سرخان حیوان شکنده اولان کر کاندن زیاده خواتدر زیر ابو کرک زخمی و غدیری لیقندن یعنی طنلوسوز ایلداعتذار ایلن جهندن کلش بولدیوکه (ان اذینا تسبق) یعنی ای بزم بدریمزه تحقیقا بزنا هب اولدق بری بریمزه متسابق اولدیمز حالده و یوسفی متاعنک قمتده قودق و آتی قورددی حال بوکه یوسفه زخمی کندیلر ایدوب بیچاره کرکه آتی اسناد ایلدیلر لبق شیرین سوزده برلر (منتهی) صد هزاران کرلر این مکرریت عاقبت رسواشودین کرلست * نیجه یوزیک قوردر لک بومکری یوقدر توقف ایلد عاقبت بو کرلر سوای اولور یست بونده صبر و توقف ایلد معناسته در (منتهی) زانکه حشر حاسدن روز کرند * یسکان بر صورت کرکان کنند زرا که حسودلر حشری قیامت کوئی شکسز قوردر لک صورتی اوزره ایلر (منتهی) حشر بر حرس خس مر دار خوار صورت خوی بودر و زحمان * مر دار و حرام یی حریصک حشری روز حسابده خنر صورتده اولور (منتهی) زانرا کنده اندام نهان * خر خوار ازا بود ککنده دهان * زانلرک اندام نهانی کنده اوله اندام نهاندن مر ام ستری لازم اولان عورت بریدر شراب ایچنلرک اغزی قوش اوله (منتهی) کندخنی کان بدلهای می رسیده کت اندر حشر محسوس و بدید * قبیح اولان خنی رایحه که الان یوزذیاده کوکالره یاشوردی بوم حشرده محسوس و آشکاره اولدیکه (بوم تلی السرائر) بومعنا به شهادت قیلدی (منتهی) یشته آمد وجود آدمی * بر حذر شوین وجود اوزان دمی * آدمینک وجودی بر یشته کادی بو وجوددن حذر اوزره اول کر اول دمدن ایشه که یعنی آدمینک وجودی بر یشته کادی یشته ستانده هر شی بولندینی کبی وجود آدمیده دخی هر شیستدن غونه و انموزج بولنور (یت) و ترعز انک جرم صغیر و فیک انطوی العالم الاکبر * اولیه اولیجی بو وجود بشریه دن حذر اوزره اول اسکر اولدم رحمانی رفعة الهیدن ایشه که (منتهی) در وجود ما هزاران کرلر و خولک * صالح و ناصالح و خوب و خسولک * بزم وجود مزده نیجه ییک قوردر و خنر و واردر صالح و ناصالح و خوب و زشت یعنی بزم وجود مزده انواع حیواناتک صفتلری واردر و صالح خویلر و ناصالح و فاسد و منلر و دخی خوب و زشت عمللر واردر و خسولک زشت معناسته در (منتهی) حکم آن خوبست کان غالبست * چونکه زردیش از مس آمدان زرت * حکم اول خویلر ایچوندر که او غالب کدر چونک التون باقر دن زیاده کادی اول التوندر یعنی وجود انسانده هر قنی صفت غالب ایشه حکم غالبکرم مثلا التون غالب اولسه التون اعتبار اولور باقر غالب اولسه باقر اعتبار اولور (منتهی) سیری کان در وجودت غالبست * هم بران تصور بر حشر واجبست * شول بر سیرت که اول سنک وجودنده غالب سنک حشرک اول تصور اوزره واجبست یعنی قیاسنده اول صورتله طاهر اولورسن (منتهی) ساعتی

کرکی در آید بشر * ساعتی یوسف خنی همچون قر * بر ساعتیه بشره قوردر لک کلور بر ساعت آی کبی یوسف رخلق کلور یعنی بر ساعت اولور که انده برامز خوبلر و قبیح و صغر ظاهر اولور و بر ساعت اولور که آنک وجودنده مانند یوسف لطیف و جلیل و صغر ظاهره کاور (منتهی) می رود از سینها در سینها * از ره پنهان صلاح و کینهها * سینه لردن سینه لره کیدر پنهان بولدن صلاح و کینه لره یعنی بر سینه دن بر سینه کیدر و سرایت ایدر راه پنهاندن صلاح و کینهها و سائر اخلاق دخی بوییت و مابعدنده اولان ایسات شریفه تبدیل اخلاق ایلکه دلالت عقلیه در تبدیل خلق قابل دگدر دین طائفه به اعتراض ایتمکله نه کم بعض متکلمیندن دیدیلر که (الخلق صورة الخلق الباطن کان الخلق صورة الظاهر فالانسان لا یقدر ان یدل صورته الظاهره) کما قال الله تعالی لا تبدل خلق الله (کذلک لا یقدر ان یدل صورته الباطنه) و تبدیل اولین خالقدن مر ادا کر طبیعی اولور سه بوسوز بیرنده دروا کر اوصاف نفسانیته مر ادا اولور سه بواسطه دلالت غایت ضعیفه در زرا عقل و عقلا نایندر که اخلاق تبدیل اولور عقل اولدیمغه مثال حسن و الاخلاقکم (حدیثی) و بهشت لا تم سکرام الاخلاق (حدیثی) کبی حدیثلر در (والاحادیث من هذا النوع کثیره و لهذا کررت الاحادیث فی مدح حسن الخلق و کذلک کررت فی ذم سوء الخلق) و تبدیل اخلاقه انسان قادر اولدیمز چون اخلاق سینه صاحبی معذب اولور و عقلا اولنه مثال آدمینک آدمی به تعلیم بلکه کاور خره علم و هنری سرایت ایلدیمز ته که یوردر (منتهی) بلکه خود از آدمی در کاور خره می رود دانات و علم و هنر * بلکه آدمیندن کاور خره خوی دانات و علم و هنر کیدر یعنی آدمینک تعلیمی ایل حیوانات صاحب هنر اولور (منتهی) اسب سکست می شودر و واردرام * خرس بازی میکند بزمه سلام * مثلاً سرکش و ناصح وار اسب آدمینک تعلیم و نایلدیلر و وار ورام اولور و خرس بازی و بزدخی سلام ایلر (منتهی) رفت اندر سنک زانسیان خوس * باشبان شد یاشکاری یا خرس * آدمیلردن سکه خوس کندی یعنی آدمیلرک خوسی کلبه تأثیر ایلدی یا حیوان اولدی یا سکاره منسوب اولدی یا خرس اولدی یعنی آدمیلرک بونلری قوردر دن حفظ ایلدی حیوان اولدی یا خود صید و شکار ایلدی کلب اولدی یا خود اری حفظ و حراست ایلدی یا سبان اولدی (منتهی) در سلب احجاب خیری زن رفود * رفت تا حیوانی الله کشته بود اول جماعتدن احجاب کهنک کلبه بر خصات کندی تا الله تعالی بی طلب ایلدی اولش اولدی و قود و فذلک جمعیدر بونده جماعت احجاب ککف مر ادا اولور (منتهی) هر زمان در سینه نوعی سرکند * کاه دیو که ملان که دام ردد * هر زمان سینه ده بر نوع مر ایلر و طهوره کاور * کاهی شیطان و کاهی فرشته و کاهی دام و دد یعنی بر تینی بنور صفتی و دخی صیادق خوی (منتهی) زان عجب یشته کدر شیرا که هست * نایدام سینها پنهان رهست یشته دن مر ادا براده مر تبه الوهیندر که منیت اشجار میگویند و هر کسک قلیشه بومر تبه دن بر یول واردر و جمع موجودات بحسب استعداد اتم نشو و نمایی و قبض و صفایی بومر تبه دن آور بوملا سیه ایلد بومر تبه یشته تغییر ایلدوب یوردر اول عجب یشته دن که شیرا که هر یعنی اول عجب اولان یشته زار و زدن که هر شیر خدا اولان بی روی آگاهد و یا خود هر شیر جان اندن آگاه و علمدار اول عجب یشته دن تاسینه لردانسته پنهان بول واردر یعنی تاجله سینه لردانسته مخفی و معنوی بر یول واردر * کو کالر بو پنهان و معنوی اولان بولدن حفظ و نصیب آور و نشو و نمایولور (منتهی) دزدی کن زرددن مرجن جان * انکم از سنک از درون عارفان * چونکه دزدی باری ان در لطیف * چونکه حامل میشوی باری شریف * ای حامل بی معرفت و مکدن کم اولان بی دولت اگر بویشه زار اولان مر تبه الوهیندن علی طریق المشاهده و المعاینه حظ و لذت بولاق استرسل درون دلدن استراقه ایلد تحقیقا جانک جانی که اول علم و عرفاندر با خود جان مر جانی ای سکدن کم بر دزدلن ایلد مر جاندن مر اینه علم و عرفاندر عارف باند اولان سلطانیلرک دروندنکه اول خزانه رحمان و سکوز حضرت بر داندن چونکم او غورلرسن باری اول لطیف دری او غورله چونکه یولک * کو تریجی اولورسن باری شریف * سینه بی حامل اول یعنی الطبیعه سارقه خواسته چونکم طبیعتک مر قه ایلر خرینه دلدن باری اول در لطیفی استراقه قیل چونکم بر باری مر تکب و حامل اولورسن باری شریفی حامل اول (یت) دل اگر بار کشد بارنکاری باری * و رکسی بار کزید چونقواری باری (فهم کردن مریدان که شیخ ذوالنون دیوانه نشیده فاصد کرده است) (می) دوستان در قصه ذوالنون شدند * سوی زندان و دران رایی زدند * دوستلر ذوالنونک قصه سنده زندان جانیته کندیلر و واردره بر آری او ردیلر و مشاویه قیلدیلر بویله دیو (منتهی) کین مکر فاصد کندها حکمتیست * او درین دین قبله و آیینست * که بوی واریسه قصه دیله ایلر بر سر و بر حرکت واردر زیر اوز و التون بودین اسلامده بر قبله و بر آیدر یعنی دینک توجه اولنه جتی مقتدا سی و استشهاده قیلانه جتی برهاندن (منتهی) دور درواز غفل چون دریای او * تاجنون باشد سفته فرمای او * چونکه

نویس این دنیا کسی عقلند زیاده میدهد تا چون کافیه است یورچی اوله یعنی جنون آگاهیه
 قیلا و سفاقت زربچی اوله جنون است کافیه است از شزدین اولور (منوی) حاش الله ان مال جاه او * کا بریاری
 میوشد ما او * حاش الله انک علوشادتین و کمال منصفین که بیازلتک ضحایی آنک ماهی اوره یعنی آنک
 ماه عقله جنون و سفاقت غالب اوله و آنک اوار عیانی سترقیله و خود محال در دید بلر (منوی) اوز شرعاه اندر خانه شد
 اوزنک عاقلان دیوانه شد * اوز و النون عوام نامک شرنیدن خانه ایچره اولدی اوعاقلرک عار و تنکندن دیوانه اولدی
 یعنی بو عقل معاشله افتخار ایلین عقلانک عقلی کوروب بو کونه عقلند دیوانه اولدی یکدر دیوانلرک عقلنک
 غیر شدن قیلا ابای و دیوانه زار و زور سو بیلدی (منوی) اوز عاقل ککندون برست * فاصدار فست
 و دیوانه شدست * اوز و النون ککندون برست اولان عقلک غارتدن قصده ککشد و دیوانه اولمشد عقل ککشد ضعیف
 العقل معاشله در (منوی) ککندون قوی و سار کاک * بر سر دیشم برن و سار کاک * نازخیم نخت یام من حیات
 چون قیل از کوموسی ای ثقات * مریدلر دخی بری برینه دیدیلر که اول ذوالنون عقل ککندون برستدن عار ایلدوب
 بو کونه عاقلانک عقلند دیوانه لک یکدر دخی فله ارشاد ایچون فاصدا کندی و دیوانه اولدی و کان دیدیکه بی بفلک
 محکم و کاکلرک دوز شدن یعنی کاکلرک قور و غندن باشه و ارقه اوروبوقی فازه یعنی بو دیوانه لک اصلندن بخت ایلله
 و قصص قیلله تا کم اول نخلن زخندن یعنی او کوز قور و غنک دادندن و سوطک زخم و ضر شدن بن حیات علم و عقل
 بولم کاکوموسادن مقتولک حیات بولدی یعنی ای ثقات یعنی ای اولور موسی علیه السلام بقره سنک برختندن
 مقتول اولان کسه نه شرب اولنده قد حیات بولدی یعنی بنده سوطک شرنیدن حیات بولم و حقیقت حالدن خبر
 و برم دیک اولور ته کم بی اسر ایل زمانده مقتول اولان کسه کاکوموسانک برپاره شدن ضرب اولنخله حیات بولدی
 و قائم اولدی (کا خبر الله تعالی فی کلامه المجید فی سورة البقرة) و اذ قتلتم نفسا منصودر اذ کرفعلیه خطاب جماعت
 بنوده در که معصومه معاصر لدر بونله قتل اسنادی اگر چه اسلافدن صادر اولدی اما بو جماعته بولندیغندن
 اوزیدر یعنی اذ کرا وقت قتلکم نفسا (فادار اتم ویا) ای اختصم فی شایع یعنی اول نفسک شاندن سزا اختلاف
 واختصام ایلدیکر تر امتحان همان بعضی بعضی دفع ایلر با خود تدافع ایلدیکر آنک قتلای هر یکز نفکزدن
 آخره طرح ایتمکله و ادرا اتم اصلنده تدافع ایدی یعنی التدافع تاداله قلب اولوب ادغام اولوب بعده سکونه ابتدا
 متعذر اولدیغندن همزه ابراد اولدی (والله مخرج ما کنتم فیکون) والله تعالی اخرج واطهار ایدیکر اول شیئی که
 سزاقی کتم و ستر ایدیکر اولدیکر اول مقتولی ناحق بیره قتلد فیکر و قصه می بودر که بریر کسه و ارایدیکر اول شیئی که
 آکامیل بن شراحیل دیر لردی مالدار ایدی و ارقی عم زاده لردن غیری بو غدی بس مالنه طمع ایلدوب حیلله ایلله
 بر صحرایه جیفاروب قتل ایلدیلر بعده ایکی کویک جابنه براغوب دیت طلب ایلدیلر بس حضرت موسی علیه
 السلام کایب شکایت ایلدوب اول قریه اها ایسی جمع ایلدیلر اهل قریه عین ایلدیلر که بزم خبر می بودر پس حضرت
 موسی بونله دیت حکم ایلدیکر التماس ایلدیلر که یا موسی دیتی ادا ایلدلم اما لطف اله حقندن زحایل که بولک قاتلی
 معلوم اوله حضرت موسی احوال بالکلیمه لوم اولدی بونله دیدیکه ای قوم الله تعالی سزاهم ایلر که سز بر بقره
 ذبح ایلد سز بونله دیدیکر بزی استزای ایلر من یا موسی حضرت موسی دیدیکم اللهم صغورم جاهل اولقدن واستزاه
 ایلدیکر بس دیدیکر یا موسی بیکدن بزم بونله اشدت ایلله که اول بقره ذبح بونله بزم بونله حنرت موسی
 علیه السلام دیدیکم حق تعالی یورر که اول بقره ته یا شلور بونله تازه در بلیکه بوا یکسی مایندستنی
 معتدلدر بس دیدیکر که آنک لوقی نه رنکده در بس موسی علیه السلام دیدیکم حق تعالی دیر که اول او کوز ضار و در
 القصه موسی وصف ایلدیکر اوزره اول بقره بی بر صالح بیکته بولوب در بسی طولسی التونه اشترا ایلدوب آتی ذبح
 ایلدیلر (فقلنا اضربوه) بس دیدیکر که اول مقتوله اولد (یعضها) اول بقره نک برپاره می ایلله بعضلر دلیله بعضلر
 قولیلله و قور و غیلله و بعضلر قولیلله دیمش علی ای وجه کان اول بقره نک برعضوبه اول مقتوله ضرب ایلدیکده
 حیات بولوب بونله اول قاتلندن علی التفصیل خبر و یورر نه اولدی (ویریکم) و دخی سزه کوستر زای منکران حشر
 خطاب منکران حشر در کاکلرک بونله قتلای ایلدیکر (یعنی الله المونی) الله تعالی سارمونای دخی احیا
 لیدر (ویریکم) و دخی سزه کوستر زای منکران حشر خطاب با اول زمانده اولان قومه اوله یا خود حضرت یغمبر
 زمانده اولان اهل انکار اوله و یا بنی اسرائیل اوله (آیات) الله تعالی آیات و علامات کمال قدرتی اوزره (لعلکم تعقلون)
 تا اوله که سز قتل ایلد سز اول خلق بیچونی که نفس مراددن احیا ایلدیکر قادر اولدین سارمونای احیایی اکا
 منکران اولر اعلی نفیق بومعانی وجود آتوب دیر ایه انسان فانی اول مرده کیدر و نفسی بقره کیدر بس در کم

قایی احیا ایلدیکر استرمه بقره نفس تسع مجاهده ایلدیکر ایتمیخه قلبن خایده من (اذبحوا نفوسکم بسیرف الحافات
 بومعانیه شاهد در و حشر نک یورر قدری بیت بومعانیه مطابقت (م) نازخیم نخت کای خوش شوم * و میچو
 کشته کاکوموسی کش شوم * تا کاکوه منسوب اولان یارنک زخندن خوش اولم حضرت موسانک کاکلرک مقتولی کبی
 یعنی آنک کاکوندن حیات بولان مقتول کبی محبوب و مقبول اولم (منوی) زنده شد کشته زخیم دم کار * و میچو مس
 از کبیاشد ز سار * اول مقتول کاکولر قور و دخی زخندن زنده اولدی و قرآنله ناستدر که حیات بولدی باقر کبی کییادن
 ضافی ز اولدی یعنی باقر کییادن نیجه خالص آلتون اولور سه مقتول اولان ککشد دخی بقره دن حیات بولدی و آنک
 کاری التون ککبی صافی اولدی (منوی) ککشد بر جست و بکفت اسرار را * و اتمودان زمره خوشوار را *
 مقتول حیات بولدی برندن صجره دی و اسراری دیدی و اول فان ایدی زمره بی آشکاره کوستردی (منوی)
 کفت روشن کین جماعت ککشد اند * ککین زمان در خصیم آشفته اند * روشن و آشکاره دیدیکه بی بو جماعت
 اولدر مشلدر که بوزمان بنم خصوصه بزیشان و آشفته لدر یعنی بنم خصوصه خلقه خصوصت ایلدوب ظاهر را
 غمکین و بریشانلدر پس قصه دن حصه بیاتنه شروع ایلدوب یورر (منوی) چونکه ککشد کرد این جسم کران
 زنده کرد دهستی اسرار دان * چونکه بونقیل جسم کاکوبی مقتول اوله و سیوف مخالفا الله مذبح اولوب مرده
 حکمن بولله اسرار دانک وجودی دیری اولور اسرار داندن مراد و حشر چونکم بر کسه ریاضتله نفسی اولدر و حیات
 حقیقه ایلله آنک اسرار بیلچی روح زنده اولور و عالم غیبک اسرارنی لازم کاکور سه اهلنه بیان قیلور (منوی) جان او
 بنده بهشت و نار را * باز داند جمله اسرار را * هنوز بودیاده ایکن آنک روحی بهشت و دوزخی کور جمع اسراری
 آشکاره قیلور (منوی) و انما یدام خونیان دیورا * و انما یدام خدعه و دیورا * شیطان خونیلری آشکاره
 کوستر مکر و خدعه نک دامنی کبر و کوستر یعنی شیاطین که انسانک حیات معنویه سی اولان ایمان و اسلامنی
 ازله ایلدیکر جهنم انسانک خونیلری کبی واقع اولمشد شول کسه که بقره نفسی اولدر و حیات طیبه ایلله روحنی
 دیری کوره اول کسه مرشد کامل اولور بس بصیر بصیرتی اولدره خونی اولان شیاطینی کوستر که اندر روحی نه جهنم دن
 اولدر لدر و نه مکر و خدعه ایلدوب خلقه اول خصوصه مختصیت ایلدر بس مرشد بومکر و حیلله نک دخی دامنی
 کوستر و صبری اولدره آنک مکر و خدعه سی آشکاره ایلر و انما یدام خدعه کوستر معنایه در و مقصود بصیر
 بصیرنه آشکاره کوستر و دیک اولور اگر چه آشکاره کور نور معنایی و براسه دخی جاز اولور و ایکن اوکی معنی
 اولدیر (منوی) کاکو کشتن هست از شرط طریق * تا شود از زخم دمن جان مفیق * کاری اولدره نک طریق
 شرطندر تا آنک دخی زخندن جان مفیق اوله یعنی افاق بولله کاکوندن مراد ایلد و کنی بویته تفسیر یورر (منوی)
 کاکونفس خویش راز و تربکش * تا شود روح ختی زنده پیش * ککندی نفسک کاکوبی تیزلرک دلیله تا ختی روح هوشله
 دیری اوله یعنی نفسک کاکوبی ریاضت و مخالفتله اولزدن اول اولدر تا کم درونده باطن اولان روح عقل و عالم زنده
 اوله و حیات طیبه بولله (رجوع بحکایت ذوانون قدس سره) (منوی) چون رسیدن آن نرزدین او * بانک بر زده
 کایدن اوقا چونکم اول نفر ذوالنون حضرت ناریک حضوریه ایرشدیلر چاغردی هی کاکسز صافنک (منوی)
 با ادب ککشد ما از دوستان * بهر پرسش آمدیم اینجا بجان * اول کروه ایلد ایلدیلر بزم و ستر بزمیان و دل ایلله
 نورایه پرسشدن اوتری ککلد یعنی صدق و اخلاص بویچار خانه به صورتی ایچون ککلد و سنک خاطر کی اله المغه
 توجه قیلدق (منوی) چونی ای دریای عقل ذوقن * این چه بهتانت بر عقلت جنون * ای ذوقن اولان
 عقل دریایی نیجه سن سنک عقلک اوزره جنون اسنادی بونه بهتانت یعنی سنک عقل کاملک جنون اسنادی بهتانت
 عظمتدر (منوی) دود کخن کی رسد بر آفتاب * چون شود عنقا شکسته از غراب * زرا ککشد ستونی آفتاب چن
 ایرشور که آفتاب اندن مکدر اوله عنقا غرابدن چن صحن و زبون اولور (منوی) و امیکر از میان کن این سخن *
 ما بحسبنایم با ما این مکن * بزدن کیر و طوعه بوسوزی بیان ایلله بر محیلر بزم بونی ایلله (منوی) مر محیلر انشاید
 دور کرد * با بروش و دغل مهور کرد * محیلری حضور کدن دور ایلل لایق دکادر یا خود ستر و حیلله ایلله انتری مهور
 ایلل یعنی محب اولدره بونله صفت اظهار ایلل لایق دکادر دیدیلر (منوی) و ازرا اندر میان آورشما *
 زو سکن در بر نهائی مها * ای شاه وازی اورتایه کتورای ماه بوزیکی صحابه زیاده پنهان ایلله (منوی) ما محب
 و صادق و دلسته ایم * درد عالم دل بود برسته ایم * بر محب و صادق و دلسته بر ایکی عالمده کو کلزی
 سکافله مشر چونکم بونله بود عوایی ایلدیلر و سنک محب صادق و مرید عاشق کزدن و سولدیلر انتری ایتخاندن
 اوتری کور بیلدی (منوی) حش اتم زید و دشنام ار کراف * کفت اردیوان کانه زی و فاف * اول ذوالنون بونله

خسته بشدی و کف شتم ایلدی اول ذوانون دیو نه لر کی القاط مهمله دیدی و خلط کلام ایلدی (منوی)
 برجهید و ستنک بران کرد و چوب * جلکی بکر یختند ازیم کوب * ذوالنون در حال برندن صیحه دی و طاشی
 و آغاجی مجمل جاتنه بران ایلدی چوب و کوب خوفندن جیه منی او ککندن قاجدیلر (منوی) قهقهه خندید
 و جنبانید سر * کفت یاد ریش این یاران تکر * قهقهه ایل کولدی و باشی اویتاندی ایتدی یو یارانک صفائیک یلنه باقی
 یعنی یونلرک صورت ظاهر لرینک هوا سنه نظر ایلکه دعوی محبت ایلد کد نصرکه بوقدر جفادن فرار ایدر لر محب
 صادق اولان خود هر قدر و جفا کسه یاردن روگردان اولدی یعنی مقرر در (منوی) دوستان بین کونشان دوستان *
 دوستان از اینج باشد همچو جان * دوستلری کورفتی دوستلرک نشانی دوستلره دوستک ریج و بلا سی جان کبیدر
 یعنی دوست اولنلر یارلک جفا سندن روگردان اولنلر یلکه جان کی آتی قبول قیلورلر (منوی) کی کران کیرد زریج
 دوست دوست * ریج مغز و دوستی از اچو پوست * دوست دوستک ریجندن چن کران طوترونه وجهله اجتناب ایدر
 ریج مغز و دوستلرک آکاپوست کبیدر یعنی یاردن کلان ریج و بلا مغز نغز کبیدر و محبتک دوستلرکی قشر کبیدر
 اگر جفادن صفا ایلر سه دوستلرکی در ستر اسکر ریج و جفادن حظ ایلر سه دوستلرکی قشر کی بی مغز در
 می (در نشان دوستی شد سر خوشی * در بلا وقت و محنت کشی * دوستلرک نشانی یلاده و آفتده و محنت کش لکده
 باشی خوش اولتی اولدی یعنی دوستلرک نشانی اولدر که یاردن کلان یلاده و آفتده و محنت کش لکده
 باشی خوش اوله و عاشق اول ریج و بلا صفا بوله (می) دوست همچون زریلا چون آتشست * زریخالص در دل آتش
 خوشست * مثلاً دوستلرک آتون کی و بلا آتش کبیدر خالص اولان آتون آتش ایچنده خوشدر اما خالص اولین
 آتش بلا ییره ناخوشدر (استحسان کردن خواجه لقمان زیرکی لقمانرا (منوی) کی که لقمانرا که بنده پال بود *
 روز و شب در بندگی چالاک بود * بولیدد کلیدر لقمان که اول بر بنده پال ایدی کیجه و کوند خواجه سنک خدمتده
 چیت و چالاک ایدی (منوی) خواجه او را داشتی در کارش * به ترش دیدی زفر زنده ان خویش * خواجه سی
 آتی کارده زیاده طور تردی و یا خود ایلر و طور تردی کندینک فرزند لردن لقمانی اولرک کورردی بیت اولده اولان لقمانرا
 خواجه اش می داشتی در کارش تقدیر بنده اولوب بیت ثانی به مرهون اولور (منوی) ز آنچه لقمان کرچه بنده زاده
 بود * خواجه بود و از هوا آزاده بود * زیرا که لقمان اگر چه بنده زاده ایدی و هوادان آزاده ایدی
 یعنی اگر چه صور تابنده ایدی لکن معنا حراً آزاده ایدی و بونک عکسی نیجه کسه واردر که اگر چه صور ناخواجه
 و آزاده در لکن بنده و مقید درسته کم بو حکایه دن معلوم اولور (می) کفت شاهی شیخ را اندر سخن * چیزی از بختش
 زمن در خواست کن * بر پادشاه بر شیخه سوزده یعنی اثناء مصاحبتده ایتدی بنده بختش و احسان قسمندن
 بر شی طلب ایل (منوی) کفت ای شمه شرم ناید مرا * که چنین کوی مرا زین برتر * شیخ عالی همت
 پادشاهه دیدیکه ای شاه سکا شرم کلزی که بکا بولید درین بوندن یوقار و روق کل (منوی) من دوشده دارم و اینان
 حقیر * و آن در بر یو حاجت * و او امیر * ز بر این یکی بنده طورتم و آنلر حقیر در و اول یکی حقیر بنده سنک اوزر که حاکم
 و امیر لدر (منوی) کفت نه آن دوچه اند این دلتست * کفت آن یک خشم و دیگر شهوتست * پادشاه شیخه
 ایتدی اول یکی نه لدر بوسوز دلتدر یعنی خطا در شیخ پادشاهه ایتدی اول بری غضب و بری دخی شهوتدر (منوی)
 شاه آن دان کوز شاهی فارغست * بی مه و خورشید نورش باز غست * شاه آتی بیل که اول شاه لادن فارغدر
 خورشید و ماه سز آنک نوری طالع و تاباندر (منوی) مخزن آن دارد که مخزن ذات اوست * هستی او دارد که ماهستی
 عنوست * مخزن اول طور که مخزن آنک ذات ایدر وجودی او طور که وجوده عدودر یعنی مخزن حقیقی اول کسه
 طور که آنک ذاتی جواهره مرار علومه خزینه اوله و دخی حقیقتده و ازان اول کسه نکدر که کندی و چرد مجاز سنه
 عدو اوله (منوی) خواجه لقمان بنشادر خواجه و ش * در حقیقت بنده لقمان خواجه اش * لقمانک خواجه سی
 ظاهرده خواجه و ش ایدی حقیقتده بنده و لقمان آنک خواجه می ایدی یعنی اگر چه لقمانک خواجه سی بحسب
 الظاهر خواجه کی ایدی لکن بحسب المذنی بنده ایدی اول جهتد که لقمانک اختیار سیز برایشی اختیار ایتد
 و آنک تدبیر سیز بر جانی کتزدی پس لقمان معنایا کا خواجه اولور (منوی) درجهان باز کونه زین
 بیست * در نظر شان کوهی که از خبیست * باز کونه اولان جهانده بوقیلدن چوقدر بر که هر انلرک نظر بنده
 بر خسدن کدر یعنی بومعکوس جهانده لقمان و خواجه سی قیلدن چوق کسلر واردر که آنلر دخی بعضی
 بحسب الظاهر خواجه و صاحب دولتدر و انلرک الی التندن نیجه کسه لر واردر علم و حکمتله معنا خواجه در لکن
 اهل ظاهر بونی فرقیه ایلر از بر اوج جهان خلقک نظر بنده بر کوه خسدن کدر و خس کی اولان اهل دنیا

مانند جوهر اولان اخل حکمتدن اعلا برتر در (منوی) صریحاً باینمافاره نام شد * نام ورنسکی عقل سائر ادم شد *
 بوجهان باز کونه ده بود کراولان قیلدن چوق معکوس شی وارددر که مثلاً بیابانه مفاره نام اولدی برنام ورنک
 انلرک عقلنه طوزاق اولدی یعنی بواخل جهانک عقولنه اسم و رسم دام اولدی جوهری دیر که مفاره مفارولک
 واحدید و این اعرابی دیر که بیابانه مفاره تسبیح اولندی و هلمکه اولدی بگندن اوتری من فوزای هلمک یقال فازیه و فوزا
 ای مات و اسمی دیدی بیابانه مفاره تسبیح اولندی و تفارلاً بالسلامة و الفوز پس بوجهان باز کونه ده بر شیئی ضد یله
 تسبیح قیلق و یا خود نفسنده بر شی موجود اولمشکن تفارول طریقله وجوده ککش شی کی نام قومق خوق واقع
 اولمشدر مثلاً محصل هلال اولان بیابانه مفاره دیمک و سیاه عربی کانور نام ایلک و حاجی اولیان صبی به حاجی تسبیح
 ایلک کی کذلک برکسه اسیر جهان ایکن امیر جهان وزندانی و بنده ایکن افندی دیمک بوقیلدن لکن اکثر ناسه
 اسم و رسم دام اولوب بصورت ظاهرده نه اسمله مسمی ایسه کافر یقه اولوب حقیقت کاردن بی خبر و بی بهره
 قالد بر و عبد الدرهم و عبد الدینار و عبد البطن و عبد القریج اولان وادی شیشه عبودیت قیلان کسه لری سید و مولا
 صاندیلر (منوی) یک کره را خود معرفت جامه است * در قبا کویند کوازه عامه است * یک کره را ظاهر سالوس زهد
 نور باید تا بود جاسوس زهد * ناسدن بر کره و هلمک معرفتی خود لیسامد و بعض نسخه ده نومصرع بولید واقع اولمشدر که
 یک کره می را معرفت جامه است بر طائفه به معرفت و ممیز جامه در قفانده کوردر که او عامه دندر بر لر یعنی چن
 بر عوام کالوهای کورسه را لباس خواص و همامده کا خواص و شیخ و همامد در لر و چن خواصدن بر عارف
 و زاهدی قیاده کورسه لر بر لر که اول عامه دندر بر کره و ایچون زهد و ترک دنیا نیک سالوسلک کتک ظاهری واردر بر
 کرک ناز هلمک جاسوسی اوله یعنی نور معرفت کر کدر که نا جاسوس زهد و تقوی اوله والا کورنر زور بصورت ظاهرده
 شکلا و فعلا و قولاً قبول ناس ایچون مکمل و معبود کورنر و حال بو که دین و تقوادر عوردر و اکثر اوایما و اصفیا
 صورنا حقیر و بر قصور کورنر لکن باطناً مکمل و معمور در محصل کلام سالیکه بر نور کر کدر که اول نوری
 بر آخر کسه به تقلید ایتد که اولیه (منوی) نور باید پال از تقلید و غول * ناشناسد مر درانی فعل و قول * تقلید
 و غولدن پال نور کرک نامردی فعل و قول سز یله یعنی بر کسه آتی اکسیرین کا شاهی بوغیکن اخذ ایتد اولیه تا کم
 برای بلا قول و لا فعل آ کلیه و یله غول نا کاه بر کسه دن بر شی اخذ ایتد که در لر (منوی) درر و در قلب اواز زده
 عقل * نقد اویند بنشاند نقدک * عقل بولدن آنک قلبک ایچنه کیدر آنک نقدی کورر قلبک بندی اولر چونکم
 نور فرستله آنک حسب حالته عالم اوله قیل و قالند اولان رونق و دعوی به نظر قیلر (منوی) بند کان خاص علام
 الغیوب * درجهان جان جواسیس القلوب * علام الغیوبک خاص بنده لری جان جهاتنده قلوبک جاسوس لریدر
 یعنی علام الغیوب اولان اللهک خاص اولان بنده لری جان جهاتنده قلوبک جاسوس لریدر (کا قال علیه السلام
 ان الله عباد ايعرفون الناس بالتوهم) و دخی بیوردی (اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله قال ابو يعقوب السوسنی
 انهم جواسيس القلوب يدخلون في قلوبكم ويخرجون من اسراركم فاذا جالستوهم فجالسوهم بالصدق (منوی)
 در درون دل دراید چون خیال * پیش او کشف باشد سر حال * بند کان خاص فکر و خیال کی قلبک ایچنه کلور
 جمیع حالت سیری آنک قنده مکشوف و روشن اولور (منوی) درن کجشک چیت از برک و ساز * کسه شود پوشیده آن
 بر عقل باز * سرجه نیک جسمنده قدرت و قوت و ترتیب و دوزن نه در که اول برک و ساز طوعانک عقلی اوزره پوشیده
 و مستور اوله یعنی بونلر خلقک ضمیرین بیلک * شکل دکلدر زیر خلق بونلر نسبت عصفر و کی حقیر و صغیر در
 پس کجشک کتده برک و سازدن نه اوله که اول باز الهی اولان صاحب مشاهدتک عقلنه پوشیده اوله (منوی)
 آنکه واقف کشت بر اسرار هو * سر مخلوقات چه بود پیش او * اول کسه که مراد اهل الله در هونک اسرار نه واقف
 اولدی آنک قنده مخلوقاتک سیری ندر یعنی اول کسه که اسرار هویت الهیه به عارف و واقف اوله آنک او کتده اسرار ضمیر
 مخلوق بیلک آسان و سیردر (منوی) آنکه بر افلاک رفتارش بود * بر زمین رفتن چه دشوارش بود * مثلاً اول
 کسه که آنک افلاک اوزره رفتار و سیری اوله بر اوزره کتک و سیر و حرکت ایتکا کانه دشوار اولور یعنی کا دشوار
 و مشکل اولر (منوی) در کف داود کا هن کشت موم * موم چه بود در کف اوای ظلوم * مثال آخر داود پیغمبر علیه
 السلام کف و دستنده که آهن موم اولدی ای ظلوم آنک کف و دستنده موم ندر مراد بر کسه نیک که الندن مشکل
 ایشلر که آسان اولان ایشلر اندن حاصل اولتی بطریق الاولی اولور پس نه حصه سیانندن قصه بیانه شروع ایدوب
 بیوردر (منوی) بود لقمان بنده شکل و خواجه * بندکی بر طاعش دیباجه * حضرت لقمان بر بنده شکل
 خواجه ایدی حضرت لقمانک طاعش بنده لک بر دیباجه ایدی یعنی بر نشان و غلاست ایدی (منوی) چون رود

خواجه بجای ناشناس * در غلام خویش پوشاند لباس * مثلا چون که خواجه کند بسنی بیلد کاری بره کیره
لباسی کندی غلامه کیدر (منوی) او پوشید جامه های آن غلام * مر غلام خویش را سازد امام * خواجه
اول غلام جامه را کیر کندی غلامی امام و مقتدا و زور (منوی) در پیش چون بدکان در ره شود * تا باید
زوکسی آ که شود * خواجه بنده لکمی بنده سنگ آرد خجیه کیدر خواجه بوصفی آنکه چون ایلر تا اولیه که برکسه
اندن آگاه اوله (منوی) گوید ای بنده تورو در صدر شین * من بکیرم کفش چون بنده کهن * خواجه بنده سینه
ایدرسن یوری ای بنده صدر او زره او تو رکهن و حقیر بنده کبی بن شغفکی طو تریم (منوی) تو در شتی کن مراد شنام ده
مر مر او هیچ تو قیری منه * من حدت و خشونت ایلد بکاد شنام و بر تحقیق با کاسن هیچ بر تو قیر قومه و تعظیم ایلد
(منوی) ترک خدمت خدمت تو داشتم * تا بغیرت ختم حیلت داشتم * خدمت ترکی سنگ خدمتک طو تریم یعنی
شمدی سنگ خدمتک بنم سوزم طو تو ب صدر نشین اولوب سار خدمتی ترک ایلد که در غریبه حیل خدمتی اکم تا خلق
بنی خواجه بیلوب ایلر که بعضی سر اترینه واقف اولم و آنلری قول قیاس ایلد (م) خواجه کان این بند کپها کرده اند
تا کان ایلد که ایشان برده اند * خواجه لوب بنده اسکر ایلر در تا کورنار ظن کله که انلر بنده لدر یعنی کبر
و بجی ترک ایلدوب بنده لک اختیار قیلر و خدمت و عبادت بولنه سالک اولم لدر (منوی) چشم پر بودند
و سر از خواجگی * کارهارا کرده اند آمادگی * خواجه لقند سغنی و طوق ایلد بر چشم پر مستغنی معناسنه در
ایشانی حاضر و آماده ایلر در یعنی او زره و واجب اولان کاری مهیا ایلر در (منوی) وین غلامان هوا
بر عکس آن * خوبشتم بنوده خواجه عقل و جان * بو هوا قولاری آنک عکسی او زره کندی لری عقل و جان
خواجه سی کوستر ملر در یعنی اسیر هوا و هوس اولان کسه را کرچه کندی لری عقل و جان خواجه سی
کوستر ملر در لکن بو آنلر دن خلاف واقعدر (منوی) آید از خواجه ره افکنده * ناید از بنده بغیر بندگی *
خواجه دن تواضع بولی کور یعنی خواجه عقل و جان اولنلر دن متواضع و متذلل اولق خوی لری حاصل اولور زرا
بنده دن بنده لکدن غیری کز (منوی) پس ازان عالم بدین عالم چنان * نه بیته است بر عکس این بدان * پس اول
عالم دن بو عالمه آنجلین عکس او زره تعبیه را وارد یعنی باز کونه قرشمش و مخلوط اولمش شیر وارد که برکسه بی ظاهر
خواجه صنور سن معناسنه در و برکسه بی بنده صنور سن لکن معنا خواجه در بوی بیل (منوی) خواجه
لقمان ازین حال نهان * بود واقف دیده بود از وی نشان * حضرت لقمانک خواجه سی بو نهان حال دن واقف ایدی
زرا حضرت لقمان دن علامت و نشان کورمش ایدی (منوی) رازی دانست و خوشی راندن * از برای
مصلحت آن راهبر * حضرت لقمانک سرفی بیلدی و خجاری لطیف سوردی اول راهبر بر حکمت و مصلحت ایچون
(منوی) مر ورا آزاد کردی از نخست * لیک خشنودی لقمان را چیست * تحقیقا آقی خواجه سی اولدن آزاد ایلدی
لکن حضرت لقمانک رضا و خشنود لغنی استدی یعنی حضرت لقمانک آزاد اولغه رضای اولد بیچون
خواجه دخی آنک رضای کوزه دردی (منوی) زانکه لقمان را اداین بود تا * کس نداند سر آن شیر و فتا * زرا که
لقمانک مرادی بو ایدی تا که اول شیر و فتانک سرفی بیلد (منوی) چه عجب کرسر زید نهان کنی * این عجب
که سر زخود نهان کنی * کار نهان کن تو از چشمان خود * تا بود کارت سلیم ازینک وید * نه عجب کرسر سرفی را مر دن
نهان ایلد من بوجب که سرفی کند کدن نهان ایلر من یعنی عجب دکلدر که سرفی بد و ناپسندیده اولان کسه لردن
نهان ایلد من عجب بود که کند کدن نهان ایلد من کار و کرداری اخفایله کندی کوزلر دن تا کم کارل سلیم اوله
واسن قله نیک و بد دن بعضی نسخه ده بو مصرع بولده واقع اولم در (نا بود کارت سلیم از چشم بد) بو تقدیر او زره معنی
تاسن کار و عملک را مرز چمن دن سالم اوله و نیک و بد دن امان بولده زرا که کمال اخلاص عمل اولدر که نیک اولانی ملائکه
طوبوب دقترا اعمال که باز میله و بد اولان شیطان و نفس آتی بیلوب و بولوب بوز میله (کمال ابو یعقوب السوسی
الاخلاص فی الاعمال ما یعمل به ملت فیکتبه ولا عدو یفسده لا تجب به قلوب الاحرار قلوب الاسرار) آنک چون دید بلر که
نمایش و خود فر و شک قید دن آزاد اولان عاشق کله قلوبی مقابر اسرار او وارد که انلر دن اسرار ظهوره کز و آشکاره
اولم از او زحشر ده (ع سر و برمک اولور سرفی عیان ایلک اولم) دین بوی ملا خفه ایلدوب دیمش و خول ذوق طو تر
و شهرت آفت اید بکن بیلر عیون خلق دن بلکه عین دهر دن بیلد تستر بیلدر (کمال الشیخ الاکبر قدس الله سره
العزیز) تستر عن دهری بقتل جناحه * فمعنی تری دهری و لیس برانی * و لو تسأل الایام ما هی مادرت * و این
مکانی مادرین مکانی (م) خویش را تسلیم کن بر دام مزده و آنکه از خودی زخود چیزی بدزد * می دهند افیون
بر در زخم بند * تا که یکان از تنش بیرون کنند * وقت مرگ از زنج او را می درند * او بدان مشغول شد جان می برند *

ای سالک راه خدا سر کی اخفایله کند کدن و غیر دن و کندی تسلیم ایلد دام مزده یعنی امر الهیه که اول اجرت و ثواب
قید و دایمی کیدر و اندک صکره کند کدن کند کسر بر نسته او غورله یعنی امر بعد تسلیم وجود لک الی الامر الالهی
کند کدن کند بیلک و المفسر یعنی بلا وجود و لا انایت کندی حقیقت کدن بر شتی استراقه و اخذ ایلد که اول شتی سنی
مست ایتکله و کندی مشغول قیلغله و وجود مو هو ی زخندن نجات بولنه سن و انایت مجازیه لیک کاتدن خلاص
اوله سن کور که زخول کسه به افیون و بر زرا که آنک تنندن یکانی طشره ایلد ل یعنی زنجی اولان مرده جراح را فیون
و بر زرا تا کم آنک کینه مشغول اولغه یکانی آنک تنندن آخراج ایلر در مثال آخر مرگ و قتلده اول مر د زخم مندی
ملائکه رنج و درد دن بر تر و الم و بر زرا اول مر د زخم مند اول و رنج و الم مشغول اولدی اول بو طرفه مشغول ایکن
ملائکه آنک جان آوب ایلر در (منوی) چون بهر فکر یک دل خواهی سپرد * از تو چیزی در نهان خواهند برد
چون بو مقدمه معلومک اولدیه هر بر فکر که قلبی اصبر لک استیه سن پس اول فکر مشغول ایکن سندن بر شتی
نهانده استر که کیده ره ل مثلا بر شته مشغول اولسک اوقات عزیزه و عمر کرانیه کی سندن کیدر در (وقس علی هذا
غیر الاحوال) (منوی) هر چه تحصیل کنی ای معنی * می در آید دزدان سو کایمی * ای معنی هر نه فی که تحصیل
ایلر سن معنی عین مهمله ایلد عناد ندر من باب الافتعال معناسی ای کار ده زحمت چکمی دیمک اولور بعض نسخه ده
غیر معجه ایلد معنی واقع اولم در بو تقدیر او زره غنادن افتعال باندن اولور معناسی ای غنا تحصیل ایدی
دیمک اولور یعنی ای غنا و ثروت تحصیل ایدی کسه هر نه که تحصیل ایلد سن دزد اول جابیدن کور که
ایتنس بعض نسخه ده مصرع اول هر چه اندیشی و تحصیل کنی واقع اولم در معناسی روشندر (منوی
پس بدان مشغول شو کان بهترست * تا ز تو چیزی برد کان بهترست * چونکه کار بولده در پس اول شینه مشغول
اول که اول بهتر در یعنی دین بولنده هر نه که اولر ایلد آ کامه اول تادزد سندن بر نسته ایلد که اول نسته کهنر
و احقر در (م) یا بار زرا کان چو در آب او فتد * دست اندر کاله بهتر زرد * مثلا بازرا کانک بوی چونکه صوابینه دوشه
الی اولر متاعه او زره متاعنک هر قنغیسی بهتر ایلد آنک خلاصنه سعی قیلور (م) چونکه چیزی فوت خواهد شد
در آب * ترک کن کور و بهتر ایلد * چونکه آید سندن بر نسته فوت و هلاک اولسر در کتری و احقری
ترک ایلد و بهتر اولان متاعی بول و آنک خلاصنه توجه قیل (نظاره شدن فضل لقمان پیش امتحان کنند کان
(منوی) هر طعمای کوریدندی بوی * کس سوی لقمان فرستادی زبی * هر بر طعمای که حضرت لقمانک
خواجه سینه کتوره لردی آنک خواجه سی بعض کسه بی لقمان جانبینه دعوت دن اوتری کوندر ردی یعنی
خواجه سنگ عادی بو ایدیکه ما کولات قسمندن برکسه بر طعام کتور سه لقمان جانبینه آتی دعوت دن اوتری
برکسه کوندر ردی زبی بونده زبی دعوت تقدیر بنده اولور و دعوت سبب اول اولدیکه (منوی) تا که لقمان دست
سوی آن برد * قاصدا نا خواجه پس خوردش خورد * تا کم لقمان اول طعام جانبینه عن قصدال ایلد و آنک
جاشنیسی و نفع و ضرر فی امتحان ایلد تا کم خواجه سی آنک آرتقنی سینه قاصدا آنک معناسن مصرع اوله قید اولندی
سهولت معنی ایچون (منوی) سورا و خوردی و سورا نکیختی * هر طعمای کونخوردی ریختی * خواجه اول
لقمانک سوزن بردی و شوق و ذوق تو پرردی (سور المؤمن شفاء) حدیث شریفنک فقهوی ایلد عمل ایلدی هر بر
طعمای که لقمان بمیددی خواجه آتی دو کردی (منوی) و بخوردی بی دل و بی اشتها * این بود پیوندی بی انتها *
اگر طعمای آنک خواجه سی بیدی کو کاسر و اشتها سز بردی یعنی و اگر لقمان عذیبکی طعمای خواجه سی بیدی
کو کاسر و اشتها سز بردی نهایتس اتصال و اتحاد بودر بخوردی فاعلی خواجه اولور پیوندی اتصال
معناسنه در کامصل اولان یا مصدریه اولور (منوی) خرزده آورده بودند ارغمان * گفت و فرزند لقمان را بخوان
بر کون خواجه به خرزده ارغمان کتورمش ایدیلر خواجه بر بنده سینه ایدی یوری فرزندم لقمانی اوقی خرزده قاونه
قار بوزه اطلاق اولور (م) چون برید و داد او را بکیر * همچو شکر خوردش و چون آنکین * خواجه چونکه
خرزده بی کسدی و بر دینتی لقمانه و بردی لقمان اول دینلی شکر کبی و عمل کبی بیدی (منوی) از خوشی که
خورد و داد او را دم * تا رسید آن که جهادر همد هم) اول دینلی خوش بدیکندن اوتری آ کایکینی دینلی و بردی تا اول
دینلار و دینچی به ایرشدی کرج کاف فار سینک کسر بیلد بیلد و هر نسته نکه باره سینه در (م) مانند کرجی گفت این را
من خورم * تاچه شیرین خرزده ست این بنکریم * خواجه نکه الله بر دلم قالدی ایدی بوی بن یرم تا کورم که بونه
شیرین خرزده در (م) او چنین خوش میخورد و ذوق او طبعها شد مشتهی و لقمه جو * اول لقمان بو خرزده
آنجلین خوش بر که آنک ذوقدن طبعها شد ایدی و لقمه طلب ایدی اولدی (منوی) چون بخورد از تلخیص آتش

یوردر (منوی) برق آفل باشد و پس وفا آفل از باقی نهانی بی صفا برق آفل و زیاده بی وفادار صفا آفل باقییدن
 بیلزسن یعنی صفای دل سر نور کمال سر فانی بی باقییدن تمیز قیلزسن حرف نه اندخوف اولور معنی ای بی صفا آفل
 باقییدن بیلزسن دیک دخی جاز اولور (منوی) برقی خندد چه می خندد بگو بر کسی گودل نهد بر نور او برق
 کوردی کیلک اوزرینه کور شول کسه اوزرینه خنده ایلر که اول کسه برق نورینه کور کور یعنی بولعات صوره
 و نه بویات مجازی بی استرانی متضمنه خنده ایلر سوله شول کسه به که آنک نورینه کور کور و انبساط و حالنه آلد اولور
 ولسان حاله دیر که زهی بی عقل که بنم کبی سر برع الزوال کور کور و نور باقییدن محروم قالور (منوی)
 نورهای جرح بپریده یست * آنکه لا شرقی ولا غربی کیست * سوره نورده اولان آیت نوره اشارت ایلر که (الله نور
 السموات) اهل نفس بر سرور که نور خنده شمس و قمر و نجوم و آتش و نور اشیای ذوات مضیثه در ارضه واقع اولان
 کیفیت دیر و بویات ایسه اله اولاق محالدر و صانع بر کالی کیف و بی مثالدر پس تقدیر و تأویل محتاج اولدی
 اکثر اهل تفسیر مضاف تقدیر ایلر که (الله خالق نور السموات) دیک اوله یا خود زید کرم وجود دیر لای
 ذو کرم و وجود دیک تقدیر بنده اولدی بقی کبی (الله ذو نور السموات) دیک اوله یا خود علی طریق التجو نور یعنی منور
 اوله ای منور السموات دیک اوله و خصال منور السموات و الارض دخی قرآن در دیر اما ارباب تحقیق یوردر که اصل
 نور حقیقی ذات محذور و غیر بی ظلمت محض و عدم مطلقه در زیر نور اسماء ذاتیه دندر پس غیریه نور اطلاق
 علی طریق المجاز در کردیده نهوده نظر اولنسه (کل ماسوی الله) ظلمت محذور زیر ماسوی من حیث هو هو
 عدم محذور نه کرم رسول اکرم صلی الله علیه و سلم یوردر (ان الله خلق الخلق فی ظلمة ای فی عدم ثم رش علیهم من
 نوره) و بر حاشیه دخی حضرت پیغمبردن سوال ایلدی بر اعرابی دیدیکه یا رسول الله بمعرفت الله یوردر یوردر
 الاشیاء بالله ای نور الله پس بوندن معلوم اولور که حقیقه نور در و جمیع اشیا آنکه مظهر و مبصر در قطعه
 همه عالم نور است پیدا بخا و کرد از عالم هویدا زعی نادانکه او خورشید تابان * نور شمع جویدر بیابان * اگر
 دخی زیاده استفاده مراد اولور و سبب آیت بر انوار مستفاد مصباح الاسرار نام رسالت وارد رانده طلب اولنسه مثل
 نوره) اول اللهم نورنک صفت عجیب الشافی (کشکوه) شول دیوارده اولان کوه و روزن کیدر که اول روزنک خارجه
 منفذ اولیه (فیما مصباح) اول مشکوتک ایچنده بر چراغ خفیه نایب اوله (المصباح فی زجاجة) اول مصباح بر انوار
 زجاجة دن صافی و از هر بر قندیلده اوله (الزجاجة کانه کوب دری) اول زجاجة کانه کوب دری زهره
 و مشتری کبی متلاقی و مضی اوله کال صفوت و غایت لطافت و زهرتدن و کواکب دراری نجومک عظام
 مشهوره سیدر (توقدن من شجرة) ایقاد مصباح ابتدا اولنسه شول شجره دنکه (مبارک) کثیره المنافع اوله (زیتونه)
 شجره دن بدلد (لا شرقیه ولا غربیه) اول شجره مبارک نه شرقیه منسوب برده و نه غربیه منسوب جابنده اوله مفسرین
 بو محله آفویل کثیره ایراد ایلر یعنی اول شجره مشرق و مغربک اورتیه سنده اوله که اول شامدر بعضدر
 (لا شرقیه) یعنی شمس اول شجره دن اوزرینه مطلق شرقدن طالع اولر (ولا غربیه) و همان غربیدن دخی اکامضی
 اولر بلکه شرقی و غربی اولوب (وقت الشروق والغروب) ضیای شمس آندن خالی اولیه پس بومشبه به در
 اما مشبه یا نور الهی اوله یا علم ربانی و یا عیان نبیه و یا حقیقت محمديه اوله (یکاد زیتونا) قریب اولدیکه اول شجره دنک
 زیتی (یضی) ولولم تحسه نار) اول زیتون صفا و انارهی اول مرتبه ده اوله که بنفسه اضاءه و اناره ایلیه اگر چه
 اناراس ابتدا سده اصلا یعنی کمال ضیائی اول مرتبه ده در بغیر ساس نار رخشان و در رخشاندر (نور)
 خیریدر مبتدا محذوفک (علی نور) متعلقه محذوفه صفتیدر نورل تقدیر کلام ذلک نور عظیم کائن علی نور یعنی اول
 معبر عنه و مشبه به اولان الحق بر نوردر که فی حد ذاته نور و احد در پس نور شکوه و نور مصباح و نور زجاجة و نور زیت
 اکامضی اولوب متناظر اوله متضاعف اولوب (نور علی نور) اولور زبده کلام بودر که چن مصباح مکان
 متضایقه اولسه مشکوتده اولدی بقی کبی نوری مجموع اولور بر آکنده اولر اما مکان واسعه اوله نوری منتشر
 و پراکنده اولور و قندیل صافی مصباح انارده اضاءه سندن اعون و انصردر و کذلک زیتک ساتر دهندن صفا
 و لطافتی زیاده در پس بری بر نه منضم و مقارن اولدیده (نور علی نور) اولدی مقرر در (یهدی الله لنوره من یشاء)
 الله تعالی هدایت ایلر نوره عبادندن هدایت مراد ایلدیکنی (و یضرب الله الامثال) الله تعالی ضرب امثال ایلر
 (للتاس) انسانه تقریباً لهم زیرا که قولای دیت محسوسه ده ایراد ایلک ایلد معانی بی مانوس قیلر و غوامض
 و خفیات ریش و محسوس قیلر (والله یکل شیء علیم) الله تعالی حقایق موجودات و معقولات و دقائق مستورات
 و محسوساتدن جمیع اشیا به عالم رجبلی بی خیطد و معنای بیت بویت سائلک مقدر اولان سوائی و وهمی دفع ایچون

وفا که بحایب صوری و مطالب مجازی بی برق خاطفه تشبیه ایدوب سر برع الزوال اولدی بقی اعلام یوردر بلر که کویا
 بعض کسه توهم ایلدیکه بو جرحل انواری قدیدر و بوکا کوکل قویان منجمن و فلاسفه و پرستش قیلان کفره و زنادقه
 نور باقی به و کماله کوکل قودیلر پس بو توهمی دفع ایچون یوردر بلر بو جرحل نور لری بپریده بیدر یعنی ناقص و ابتر در اول
 جرحل انواری بقی لا شرقی ولا غربی اولان نور باقی و دائم کیدر که اول نه شرقیه منسوب و نه غربیه منسوب بدر (منوی)
 برق راخو یخطف الابصار دان * نور باقی را همه انصار دان * سوره بقدرنک ابتدا سنده اولان آیت کریمه به اشارتدر
 جناب عزت من اقصینک اخوالی علی طریق التمثیل تقریر بر یوردر (یکاد البرق) قریب اولور که روشنایی برق (یخطف
 ابصارهم) بونلرک کوزلرینک نورق اخذ ایلیه الخطف الاخذ بسرعه (یکلا اضاءهم) کل ظرفدر و مانکره موصوفه در
 معنی کل وقت یعنی هر وقتده که بونلر برق اضاءه و اناره ایلسه و بوجه دخی مستأنفه و سوال مقدره جوابدر کان دیک
 اولدیکه کیف یصنعون فی وقت ظهور و مثل هذا البرق (مشو افیه) بونلر اول روشنکده و یا مطروح نورده یوردر خطوات
 بسیره ایه اضاءه متعدی اولور سه مقعولی محذوف اولور تقدیری (کلا نور البرق ایهام عشی و مسلک اخذ ووا کر لازم
 معنایی و بر بلور سه ملع معنایی و بر بلور (واذا اظلم علیهم) ای خفی البرق واستتر عنهم) اظلم متعدی دکل بو تقدیر به
 لازم معنایه اولور (قاموا) واقف و ثابت اولدیلر مکانلرنده متخیرین اولدیلر حاله (ولو شاء الله) اکبر الله تعالی
 دیر سه (لذهب بسعهم) کیده در بونلرک اشته من اوزر عدله (و ابصارهم) بونلرک کوردر لیرن لمعان برقه و مفعول شاه
 محذوفدر تقدیری (ولو شاء الله ان یدهب الذهب هم ما) ان الله علی کل شیء قدیر (تحقیقه الله تعالی جمیع اشیا اوزره قادر در
 جناب عزت تشبیه ایلر من فقری شول کروه که شب ظلماته میان بیابانده محاسب مترا که و امطار عظیمه و صاعقه
 رعد و لمعان برق بونلری سر اسیمه قیلوب صدای صاعقه دن آنکشت بر گوش ایدوب ظلماته حیران و مدهوش قاله
 هر بار که بونلر برق لمعان اولوب طریق عیان اولدیده بر نیچه خطوه بسیره سیر ایدوب برق زائل اولدیده نه بونلر متوقف
 اولوب سرگردان اولر پس مطردن مراد اسلامدر که سبب حیات قلوبدر و ظلماتدن مراد ارباب نفاق اوزره صعب
 و شاق اولان تکالیف شرعیه در ترک مال و جاه و ریاست و ادیان قدیدر ایدوب پس بونلر بومذ کورات ظلمات مشابه سنده
 ایدی بریدن مراد مال و غنائم و نصرت و ظفر و بونلر اشیای مرادات نفسانیه هر بار بونلر ظهور ایتیه ایدی طریق
 اسلامده بر نیچه قدم بوریبوب اسلامدن حظ کوسر لر و هر بار که امر مجاهده و تکالیف شرعیه و امور شاقه
 نازل اوله ایدی ظلماتده فالور کبی طریق اسلامده متوقف اولوب فالور لری حاصل کلام امید نعمته دوست
 و مدح کوی و خوف و محنتدن دشمن و عیبجوی ایدیلر پس حضرت مولانا قدس سره العزیز یوردر که برق
 خوینی یخطف الابصار یل یعنی بود کلی مجازی اولان لمعانی سن برق کبی سر برع الزوال یل و بصیر لری خطف
 و سلب ایلر یل که بولعات صوری و انوار مجازی کندیلر با فان بصیر بصیرتک رؤیت و ادراکنی اخذ ایدوب نور باقی
 مشاهده سنده طاقت و قوت قوی نور باقی بی بویله نور باقی دوکلی انصار یل اکا ناظر اولنلرک و مشاهده
 قیلنلرک انوار بصیری ضعیف و ضعیف و علی الدوام مشاهده قیلدیکه زیاده اولدیده در (منوی) برق
 دریا فرس راراندن * نامه در نور برقی خواندن * از هر بوی عاقبت نادید نیست * بر دل و بر عقل خود خندید نیست
 در یادن مراد دریای حقیقت و کفدن مراد عالم صورت و فرسندن مراد اسب همندر بیت اول مبتدایت ثانی خبردر
 تقدیر کلام آئی در یانک کچوکی اوزره سورمکک بر برتک نورندن برنامه بی اوقتی یا خود معنی برقه منسوب اولان
 نوره نامه او قفلک یعنی دریانک کفنی غایت برقرار ظن ایلک و فرس همی آنک اوزر نه سورمک و برتک نورنده کاغدی
 او قفقه قصدا ایلک حر یصلکدن عاقبت کاری کورمکدر کندیلر کک و کلی و عقلی اوزره ککدر یعنی کفه
 و نور برقه حر یصلکدن عاقبت و خاقتی کورمککدر و کندی کوکلی و عقلی اوزره استر ایدوب کولمکدر (منوی)
 عاقبت ینست عقل از خاصیت * نفس باشد کونیند عاقبت * خاصیتدن عقل عاقبت یندر یعنی عقلک
 خاصیتندر عاقبت بین اولق اول عقل که عاقبت کوریمه نفس اولور (منوی) عقل کومغلوب نفس او نفس شد *
 مشتری مات زحل شد شخص شد * زیر عقل که او نفسک مغلوبدر و عقل نفس اولدی یعنی شول عقل که مغلوب
 نفس اوله بحکم مغلوب کلامه دوم اول عقل نفس اولدی مثلاً مشتری که سعدا کبردر زحل که شخص اکبردر زحل که
 مات و مغلوب اولدی شخص اولدی یعنی مشتری که سعادت اوزره در چن مغلوب زحل اولسه شخص اولور کک
 حکم غالبکدر مع هذا نه نا امید اولد و کندی سعادتی ایدیدن مأیوس قیله (منوی) هم درین تجسی بگردان این
 نظر * در کسی که شخص کردت در نکر * هم بو نحوست و نکبت ایچر نظر فی دوزدر شول برکسه که سنی منحوس ایلدی
 اکا نظر ایله (منوی) آن نظر که بگردان جرم و مد * اوزر شخصی سوی سعدی نقبزد * اول نظر که بوجر و مده نظر

ایله یعنی اول صاحب نظر که بوقض وسط و هدایت و ضلالت که کنده به کاور بونک اصلانه و موجودنه نظر ایله
اول که نحو سندن سعادت جابنه دلت دلدی و پول ایلدی اکبر نکبت و نحوست شر کدر و اکبر سعادت توحید
و معرفت بر سر بر کسه کنده ازان احوال مختلفه بن اصلنه نظر ایله محول اذحوال و الافکار و قلب القلوب
والابصار حضرت پروردگار اید بکنه عارف اولور (الله خالق کل شیء) دیسه (وکل شیء من عند الله) معنایه معترف
اولسه اگر ضلالتده ایسه ده اول کسه سعادت و هدایت طرفته پول بولش اولور که افضل طاعت توحید یاریدر (م
زان همی گردانند حالی بحال * ضد بضد پیدا کان در انتقال * تا که خوف زاید از ذات الشمال * لذت ذات اليمين
برجی الرجال * اول محول الاحوال سنی اندن اوتری بر حالدن بر حاله دوندر که ضدضدی پیدا اید یحیدر انفعاله که
شیء ضدیله متکشف اولور و ملاقبض اولسه بسط بیلر و سامت اولسه صحت پذیر فهم اولور و کذا و کذا قس علی هذا
سائر الاضداد و کذا و کذا و تبدلات و تغییرات مستلزم معرفه الله اولور (کافال علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه عرف
الله بفسخ العزائم) انکچون سنی تحویل و تقلیب ایلر که تا که ذات الشمال دن سکا خوف طوعه یعنی تا که سنک خوفک
طوعه اصحاب شمال دن و اهل ضلالت دن اولقندن حالی اولیه سن (یا مقبل القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی دینک
دیو تضرع قیلفندن و عجز و قصور کی بیلکدن مصرع ثانی محیر عقول مینوی دانان و معجز اصحاب علم و عرفاندر
شعر او کونه ایساته سهل الممتنع دیر لر خاطر فاطره لایح اولان اولدر که لذت فعل محذوفک مفعولی اوله که برجی الرجال
آنی تفسیر ایلدیکچون و رعایت نظم ایچون مفسر حذف اولمشدر تدریری و ترجی لذت اليمين مثل رجال الرجال ذینک
اولور الرجال برجینک فاعلیدر برجی مصدر حکمنده در وصفه مستقبله ابراز اولمشی تحدد افاده سیچوندر
وافعال صیغه سی یا صیرورت ایچوندر و یا خود ثلاثی حکمنده در و مضاف مقدر در و تقدیر الکلام (بقیلت الحق من
حالی الی حال حتی تولد مثل الخوف ان تكون من اصحاب الشمال) و ترجی لذت ذات اليمين کایرجی الرجال دینک اولور
والله اعلم شعی من حوم بویه بویه معنی و بر مندر که تا که ذات الشمال دن سکا خوف طوعه یعنی اول حالی مشاهده
ایدوب اندن احتراز و حضرت خدادن خوف ایله سن ذات اليمين لذت و شیرینکی رجاله امیندر و یا بر لر کن
بو تقدیر اوزره لذت که مؤشدر برجینک فاعلی ضمیر دخی مؤنث اولوب علامت تأیید ایلر ترجی اولق لازم ایدی تا که
قاعدۀ نحو و مطابق اولیدی اما جمیع نسخله در برجی واقع اولمشدر پس لذت برجینک فاعلی اولق قابل اولور مکرر که
ذوق معنایه و یا خود حظ معنایه مؤنث اوله پس اگر لذتی ذوق معنایه تاویل ایلدوب برجینک ضمیری اکار جاع
ایلدوب لذت آنک و تقدیر اوزره فاعلی اولور سه بوجه دخی جائزدر (منثوی) ناد و پر بانی که مرغیک پر * عاجز
ایدر بریدن ای سر * خوف و رجایی جمع ایلر تا که یکی فسادلو اوله سن که بر برلو قوش او چقله دن عاجز * کلور
و در مانده اولور ای نیک مرد کما قال علیه السلام اذ اوزن خوف العبد و رجاؤه واعتدلا سیمای جناسی القلب (منثوی)
ارحما کن تا یا یا در کلام * ایدد دستور تا کو به تمام * و تا که مقبل القلوب بعض تصرفاتی دام نفس و هواده
گرفتار اولنده میان یوروب عبده لازم اولان خوف و رجایی جمع ایلر ایدیکدن دخی تعلیم ایلد کد نصرکه اول مقبل
القلوبه الثقات ایدوب و تعبیر مافی الضمیر دخی آنک ارادیه اولدیفته اشارت قیلوب یورور که الهی بانی قوتا که کلامه
کلم و اسرار تصرفاتی مشهور و معنی ایلر یا خود * ناد دستور و بر تا که اسرار تنافی بی تمام سویلم و آتی طالبانه
توضیح و تبیین ایلیم (منثوی) و نه این خواهی نه آن فرمان تراست * کس چه دانده من ترا مقصد کجاست * و اگر نه بونی
استرایسک و نه آنی استرایسک فرمان و حکم سنکدر یعنی اگر نه بالکلیه خاموش اولقی و نه تمام مرتبه افشا قیلفنی
استرایسک فرمان و حکم سنکدر کسه نه یلور که تحقیق سائنک قصد و ارادته قنده در که لا بعلم الغیب الا الله) یوردر
و کما قال الله تعالی (وما کان الله لیطلعهکم علی الغیب ولكن الله یختی من رسله من یشاء) وقال الله تعالی ولا یظهر علی
غیبه احد الا من اراده من رسول) بوا یلر اولیانک بعض زمانده بواسطه کشف الهی و الهام ربانی غیبه و مراد
الاهه عالم اولسنه مانع اولور (منثوی) جان ابراهیم باید تا نور بینداند نار فردوس و قصور و هر ولی برینک قدمنده
اولدینی جهته دن و مشربی و سلوکی اول نی به مناسب و مشابه اولدینی حیثیتدن اول و لینک جاته اونیسنک اسمیه
تسمیه ایدر لر و هر قننی یغیره مشابهتی زیاده ایسه آتی دخی و تسمیه اول اسمیه معنوب قیلوب مثلاً در بر موسی وقت
خودست و ابراهیم زمان خودست پس حضرت ابراهیم سلوکی ابتدا اتردن مؤثر امتدلال اتمکله ریسنی طلب
ایدوب آخر الامرا تردن بکوب (فاطر السموات والارض) اولان مؤثرک مشاهده سنده مستغرق اولق و ملکوت
و سموات و اراضی کی کوروب ایقان قیلقدر پس معنی ابراهیم علیه السلام جانی کی بر جان کرکدر که تا نور معرفتله
نار ایچره فردوس و تصور کوره و باطن کاره ناظر اوله (م) بابیه برود بر ماه و خور * تا سید شجر حلقه در

اولا بابیه پایه تدریجیه ماه و آفتاب اوزره * کیمده تاحلقه کی قبونک بنده قالمیه یعنی حلقه کی قبوده
مقید قالمیه (منثوی) چون خلیل از آسمان هفتمین * بگذرد که لاحب الا فلین * حضرت خلیل علیه السلام
کی آسمان هفتمین کجه بولدی که غروب اولیجیلری و زائل اولیجیلری سومنم یعنی خلیل و ارفا که سابعدن لاحب
الا فلین دیوب کجه و ابواب حقایق و اعیانی دست حقیقه آچه تایلر که مقصد الهی نه در و مراد ربانی نه شیدر
منثوی) این جهان تن غلط اندازشد * جز مرا ترا کوز شهوت باز شد * زیرا بوجهان تن غلط انداز اولدی یعنی بون
جهانی خلقی غلط ایدینی اولدی اول کسه دن غیری که شهوت نفسانیه دن کیر و اولدی و خلاص بولدی (تتمه حسد
ان حشم بران غلام خاص سلطان (منثوی) قصه شاه و امیران حسد * بر غلام خاص سلطان خرد * شاهک
وامیرانک و عقل سلطانی اولان بنده خاصک اوزر نه اولان حسد برینک قصه سی مره و ندر بویه (منثوی) دور ماند
از حر حرار کلام * باز باید کشت و کردار انعام * کلامک حرارینک جزدن اوراق قالدی جزار کلام کلامی مبالغه ایله
چکیچیدر یعنی کلامی زیاده چکیچی کسه نک حکمه سندن بوقصه دور قلوب و نهایت بولمیب بعض معارف و اسرارک
مناسبتله تقریر و تعبیر اولندی اچلدن تا تمام قالمشدی کیر و دنگ و آتی تمام ایلک کرک (منثوی) باغبان ملک باقبال
و بیخت * چون درختی راند انداز درخت * اقبال و بیختله اولان ملک باغبانی بوجه دخی جائزدر که باقبال و بیخت
ملک صفتی اولمیب باغبانک صفتی اولوب بولدی نه ملک اقبال و بیختله اولان باغبانی بر درختی درختدن نیچون
بیلیم و بر شجری بر آخر شجردن نه وجهه تمیز قلمیه باغبان ملکدن مراد اگر چه ملک عالمک سلطانی اولان کسه
اولور لکن انبیاء علیهم السلام و اولیادن هر مرئی کامله باغبان ملک دینک جائز اولور پس بونده مراد مرئی کاملدر
و تقدیر معنی اولدر که بیخت و سعادتله اولان مرئی کامل ملک عالمده بر کسه نک وجودی بر آخر کسه دن نیچون بیلیم
باغبان انجباری نیجه فرق و تمیز ایلر سه مرئی کامل دخی انسانی اوله فرق و تمیز ایلر (منثوی) آن درختی را که تلخ
و در بود * و آن درختی که یکش هفصد بود * اول بر آغاجیکه تلخ اوله و مرید و اوله و اول بر درختیکه آنک برییدی یوز
مر تبه سنده اوله یعنی آنک میوه سی هم احلی و الذوه و اکثر و افر اوله و ابکی ذکر اولان درختی (منثوی) کنی برابر دار
اندر تربیت * چون بیندیشان بچشم عاقبت * تربیتده باغبان حق برابر طور چونکه باغبان انلری چشم عاقبتله
* کوره و آنلر آخر نه نتیجه سنه نظر ابر کوره (منثوی) کان درختان را نهایت حیثیت بر * کرچه یکسانند
این دم در نظر * که اول درختلر نهایتده میوه سی ندر اگر چه بودم نظردر یکسانلر یعنی آغاجلرک میوه سی
ظهور ایلزدن اول نظردر اگر چه برابر ایسه ده میوه لری ظه و رایت کد نصرکه هر برینک مایینده فرق عظیم حاصل
اولور چونکم بر مرئی کامل نور فرستله بر کسه نک عاقبت کارده میوه دار اوله جفتی بیلیمه اکاسا درختلردن
نظر و تربیتی زیاده قیلور (منثوی) شیخ کو نظر نور الله شد * از نهایت و زنجیر است * کاشد * شیخ که انور الهی ایل
نظر ایدر اولدی اهتمام و ایتدادن آگاه اولدی و بر مریدلر اولنه و آخر نه شعور بولدی (منثوی) چشم آخرین بیست
ار بهر حق * چشم آخرین کشاد اندر سبق * اول شیخ کامل حقدن اوتری آخو بین اولان * کوزنی باغلدی
سبقه آخرین اولان کوزنی اجدی مصرع اولده اولان آخر خاتم شعیه سیله و فقه سیله دخی و فقی جائز اولور اگر خاتم
شعیه سیله اوقنور سه آخر معنایه اولوب مراد بود دنیا اولور که آخوره مشاهد و معنی بود دنیا کور بی کوزنی حق
رضا سیچون باغلیوب آخر نه متعلق اولان * کوزنی اچشدردیمک اولور اگر فتح خایله قرائت اولور سه غیر کور بی
و ماسوی کور بی دیمک اولور و بوقصدیر اوزره معنی اول شیخ کامل غیر کورن و ماسوایه نظر قیلان کوزنی حقدن
اوتری باغلیوب حقیقت بین اولان کوزنی مقدم آچشدرد و یا خود معنی آخرت بین اولان کوزنی درس و تعلم ایلکده
فتح قیلشدردیمک اولور (منثوی) آن حسودان بد درختان بوده اند * تلخ کوه رشور بختان بوده اند * اول * سودلر
قیح و نامعقول درختلر اولمشدر تلخ کوه رشور بختلر اولمشدر یعنی ذاتلری و صفاتلری آج و بد بخت و بر نکبت
اراشلردر (منثوی) از حسد جوشان و کفر می ریحتمند * در نهانی مکرری انکجتمند * حسد لرندن جوشان
و خوشان اولدی و کپولک دو کدیلر نهانیده و جای محقیده مکرری قور بدیلر (منثوی) تا غلام خاص را کردن زبند *
بیخ اورا از زمانه بر کنند * تا که خاص غلامک بومنی اوره روزمانه دن آنک کوکیتی قور برلر (منثوی) چون شود فانی
چو جانش شاه بود * بیخ اوردر عصمت الله بود * اول غلام خاص نیجه فانی اولور چونکم آنک جانی از لده شاه ایدی
آنک اصلی و حقیقه حق تعالینک حفظ و عصمتده ایدی بنده خاصدن مراد هر عصرده حق تعالینک خاص بنده سی
اولان کسه لر اولور و حسودلردن مراد اول عصرده کاسد قیلن کسه لر اولور (منثوی) شاه ازان اسرار و واقف
آمده * همچو بوبکر ربانی تر زده * ابوبکر ربانی مشایخدن طعن طاعنان ولوم لا تمنانی استخز و ملا یعنی به قول طوتمز

صفت و سکوت معروف بر کس ایدی و خلاصه کمال شهرتی اولدی بخت نباشد بخت بر کسسه موجب قهر و غضب اولان
بر سوزی استماع ایدوب تحمل برله سکوت قیلسه اول عزیزه تشبیه ایدوب همچو ابوبکر بیانی نزد و خاموش
شد بر لبه که شاه دخی اول اسرار و واقف کشیدی و اول حسود لک احواله عارف اولمشدی لکن ابوبکر
بیانی کبی اسم اولدی و سکوت قیلدی (منشوی) در عیاشی دل بد کوه ران می زدی خنیک بر آن کوزه کران شاه
بد اصل لول کوکلی قشاسنده اول کوزه کران اوزره خنیک اوردی خنیک اصلی چالغده دیرلر بوراده انلری استن و تحقیر
ایلدی دیکدن کایه اولور (منشوی) مکرری سازند قوم حیلهمند تا که شه رادرقای در کند * بر حیلهمند
قوم مکرر دوزلر و حیلهمند ایلر تا که شاهی بر ققاعل ایچینه ایلله رفقا ع شربت ستیلند دیرلر (منشوی) پادشاهی
بس عظیم وی کران * در ققاعی چون بکنجادی خزان * زیاده عظیم و نه پادشاهی خزل بر ققاعه نیجه صفار
یعنی حسود اولنرقی المثل حق تعالی حضرت تبری بر شربت فاشه قوی استن کسه لک کیدر زرا حق تعالی لک امر نه
وقضاسته راضی دکلدر دیک که استر که حق تعالی کندی مراد لری اوزره حکم ایلله و محسود اولندن ذممتی زائل
قیلوب کندیله و برهوس بگونه مرادشاهی بر ققاعه قوی می مراد ایلک کیدر بواسته محالدر شاه دن اوتری (م)
از برای شاه دای دوختند * آخرین تدبیر از و آموختند (شاه ایچون بر دام دکلدر آخر آنلر بوندیری اندن او کندن دیرلر
یعنی اول تدبیر و مکرری اندلر وجودنده حق تعالی خلق ایلدی پس معناه دکلدر و گرفتار اولور لر مع هذایته اگاوانک
رسولنه خدعه و مکرر ایدرلر (کافال الله تعالی ان المنافقین یخادعون الله و هو خادعهم) پس بر کسه که برعلی
بر علی دن تعلم ایلله و در نوب نه آنکله همسر لک دعوا قیلله متخوس و متکوب اولاق محقق و مقرودر نه کم برورلر (م)
شخص شاکری که استاد خویش * همسری آواز و ایدیش * نفس و بد بختدر اول برشا کرد که کندی لک
استادی ایل بر ایلکه باشلیه و ایلر و کله وی ادیان و وصفه لرو عملر قیلله (منشوی) با کدام استاد استاد جهان * پیش او
یکسان هوید و نهان * ققی استاد ایلجهانلر استادی ایلله یعنی اندن صکره ققی استادله مقابله و بخادعه ایلکه
قصدا ایلر جهانک استادی ایلله مقابله ایلکه قصدا ایلر که آنک قشده پدا و نهان برابر و ختی و عیان یکساندر (منشوی
چشم او تنظر نورانه شده * پردهای چهل راقربده * اول استاد جهان اولان کاملک چشم باطنی الله
نوریه نظر ایدر اولمشدر جهلک پرده لری خارق اولمشدر بعض نسخه ده مصرع ثانی) پردهای چهل رابرم زده
واقع اولمشدر جهلک پرده لری بری بر نه اورمش و ازله قیلشد (منشوی) از دل سوراخ چون کهنه کایم *
پرده بند پیش آن حکیم * پرده میخندد پرو با صد دهان * هردهانی کشته اشکاف بران اسکی کایم کبی
سوراخ اولمش کوکلندن اول شا کرد اوزره یوزده هاله کولر بر دهان آنک اوزره نه شکاف و سوراخ اولمشدر یعنی
شا کردلش قلبه وضع ایلدی کی خیال و افکار پرده لری نیجه یوزده هاله اول شا کرد اوزره خنده ایلر و هر پردهانی
اول پرده لک شیخ باطن بین اوزره بر شکاف اولمشدر که اول شیخ اول شکاف و سوراخدن مافی النجیره مطلع اولور
(منشوی) گفت آن استاد می شا کرد را * ای که از لک یسفت با من وفا * اول استادینه شا کردنه دیر که ای
کایدن کم سنک بکا و فالتو قدر کرلاید که بکا و فاد اولیلک استهفام اولاق دخی جائزدر یعنی ای سکدن کم بکاسنک
وقالت بوقیدر کاید و فالتو سنده نیچون اولیه (منشوی) خود می استامکرا من کسل * همچو خودشا کرد کیر
و کوردل * خود بی آهن کسل استا طوقه یعنی زیاده و قلو مشکل رفح اید بیجی بر استاد صاحب هنر فرض ایته
کندل کبی شا کرد و کوردل طوط و سنک امثال و اقرا نکلدن بر کسه فرض ایت (منشوی) نه از منت یاربست در جان
و روان * بی منت ای غی کرد در روان * سنک جان و روانکده اولان یارب لک بدن دکلدر یعنی سنک جان و روانکده اولان
معاونت و نفوت بتم جان بدن دکلدر حال بو که بنسز سکا بر آب جاری اولر یعنی بتم همت و تربیت سنک وجودل
باغنه آب معرفت و ماعلم و حکمتدن بر فطرده دخول قیلر پس نیچون بتم قدری بیلیه سن و شکری قیلله سن دیر
(منشوی) پس دل من کارگاه بخت نیست * چه شکلی این کارگاه ای نادرست * پس بتم کوکلم سنک بخت و دولتک
کارگاهیدر ای نادرست بو کارگاهی نه صر من حالا که بونک انکساری سنک انعد ام و انهدامک سببدر (منشوی)
کوی بنمان می زخم آتش زنه * بی قلب از قلب باشد روزنه * کامعناد بر سن جقماعی بنمان اورورمکه استادم
خبردار اولیه و بتم حالمه شعور بولیه قلبدن قلبه روزنه بوقیدر (من القلب الی القلب روزنه) خواستجه قلبدن قلبه
محقق روزنه و اردر پس اول معنوی اولان روزنه دن سنک اسرار قلبی کورمک اساندر دیر (منشوی) آخر اوزر و زن
بیتد فکر بوقیدر دل کواهی میدهدین ذکر بوقیدر آخر قلب روزنه سندن سنک فکر کی کوکل کور بوقیدر کوه قولکدن
شهادت و برر یعنی کوکل روزنه دن سنک فکر کی کور و قلبنده اولان ذکر نه شهادت و برر لکن شجاع و غافل

قیلور (منشوی) کیر در رؤیت عالم از کرم * هر چه کوی خندد و کویدم * طونکه کرمشدن سنک یوزنه سورمز
اول قبا یح قلیله کی ظهوره * کتور و پوز که اورمز هر نه دیر ایسک خنده ایلر و نم دیر (منشوی) اوغنی خندد
ز ذوق مالش * اوغنی خندد بران اسکالت * اول استاد سنک مالشک ذوقندن کولر یعنی اول سنک او مقلدک
و اکا ظاهر ارایت قیلغلک ذوقندن * کولر اول سنک نایجا وضعک اوزره کولر و باطل فکر دن و خیت اولان
خاطره لردن اوتری خنده ایلر (م) پس خدای را خدای شد جزا * کاسدن کوزه بخورایسک سزا * شاه طریقت
وماه حقیقت اولان استاد که باطناسوه ادب اوزره اولسک و معنا تعظیم و رعایتده قصور قیلسک و اول دخی کمال
کرمشدن سنک یوز که کولسک و هر نه دیر سنک نم دیسه چونک سن اکا ظاهر ارایت و باطناهانت اوزره اولدک پس
خدعه به منسوب کسه به جزا خدعه به منسوب اولدی (و جزا سینه سینه مثلها) در و بخواد به مثل قتی زیاده که
نام بری بر نه کاسه اور بر برق آل ایسته سکا بوسر ادر دیرلر (منشوی) کیدی با تو را خنده رضا * صد هزاران کل
شکفتی می ترا * کراستادک اولان شیخ خنده سی سکا خنده رضا اولیدی سکا نیجه یوزیک کل آچلوردی
یعنی نیجه یوزیک معانی کلری سنک روضه قلبه کده سکا آچلوردی (منشوی) چون دل اودر رضا آرد عمل *
آفتابی دان که آید در جل * چونک اول استادک کوکلی سکا رضاده عمل کتوره و راضی اولدنده کار ایلله آنک
رضاسنی بر آفتاب یل که جل بر جنة کادی پس آفتاب جل بر جنة کاد کده اثری ندر دیر ایسک (منشوی) زو یخندد هم
نهار و هم بهار * دردم آمیز شکوفه و سبز زار * اندن هم بهار و هم تار کولر و شکوفه و سبز زار بری بر نه قریب و
یعنی جل بر جنة کلان آفتابدن هم بهار و هم تار کولر و شکوفه و سبز زار بری بر نه اختلاط ایلر کذلک شیخ
رضا ایلله اولان خنده سندن طالب قلبی بهار و تار کبی خندان اولور و معانی و لطایف سیرت لری بری بر نه اختلاط
و امتزاج قیلور پس اول سالک فرخنده دل اولوب راه حقه سعادت و کرامت بولور (منشوی) صد هزاران بلبل
وقری نوا * افکنند اندر جهان بی نوا * صد هزاران بلبل و قری نغمه و نوا بی جهان بی نوا ایچره القا ایدرلر (منشوی)
چون که بر لروح خود زرد و سیاه * می بینی چون ندانی خشم شاه * چونک ای شا کرد روحک بر کی زرد و سیاه
کوره سن شاه طریقتک خشی نیچون بیلیه سن یعنی قلب و روحکده بر مرده لک و افسرده لک علامتی مشاهده
قیله سن سکا غضبی اولدیغنی نیچون فهم قیلله سن (منشوی) آفتاب شاه در برج عتاب * می آندر و هاسیه همچون
کباب * شاه طریقت اولان شیخ کاملک آفتاب روحی عتاب بر جند یوزری سیاه ایلر کباب کبی یعنی اول شاه معنوی سنک
روحی اگر عتاب بر جندن طلوع ایلر سه معاتب اولان و عتاب و عقابه استحقاق حاصل قیلان کده ملرک وجوده باطن لری
سیاه قیلور بر لخران کبی بر مرده و افسرده ایلر (منشوی) ان عطار در اور قها جان ماست * ان سیدی وان سیه
میزان ماست * باز منشوری نو بسد سرخ و سبز * تار هندا روح از سودا و بجز (عطار در بر لدر کما کاتب فلک دیرلر
نواظر آسمانک عطار دیدر جان آسمانک عطار دی نجم هدایت و ماه ولایت اولان استاد بر حکمتدر پس اول
کاتب فلک الهی اولان عطار دل و قری ای مرید و شا کرد اولنر بزم جانر در پس کابک سید و سیاه یازمق شائندن
اولدینه بزم جانلر حر اوراقده قلوب و حیا فنده مکتوب اولان سیدی اعمال و سیاهی افعال سینه و یا خود
سیدی صفت و سیاهی کدورت و یا خود سیدی میسط و سیاهی قبض و یا خود سیدی ترقی و سیاهی تنزل
بزم میز ازمزدر که صحیفه دلده اولان بونک و نه نقوش بزم تحریر و تفریضه دکلدر بلکه اول کاتب الهی سنک قلم
قلبتک و قیدر پس صحیفه دلده نظر قیل اگر انده اعمال حسنه و افعال مر ضیه مکتوبه اولور سه و نقوش علوم
و معارف سینه ظه و ره کاور سه بلکه اول کاتب الهی و عطار دفلک روحانی سندن راضیدر و اکر بونک عکسی ظهوره
کلور سه بلکه سکا باطن خشم و غضبی وارد در محصل صحیفه دلده مثبت و مکتوب اولان سیدلک و سیاه لک میز ازمزدر
آنک سکا قدر روضا و خشی وارد در روضه اولان نورایت و ظلماتی و زن ایدوب قیاس ایلد اول کاتب الهی و خلیفه
ربانینک قهر و لطف شائندن لکن شفقتی و می جی غالبدر کیر و سرخ و سبز بر منشور و یازر یعنی کیر و بر برات یازر تخیلص
ارواح ایچون سبز و سرخ تا که ارواح قور و نور سودا و بجز دن احسن الوان حیرت و خضر تدر نه کم عرب بغایت نفیم
وطری اولان شیخی اخضره تشبیه ایلرلر (کافال علیه السلام الدنيا حلوة خضرة ای ناعمة طریقه) و حیره دخی لون
مقبوله در (کافال علیه السلام الحرة خضاب المؤمن والسواد خضاب الکافر) و محله سرخ و سبز دن مراد لک
ایمان و ایقاندر و سودا دن مراد لون کفر و عصیا ندر و عطار د آسمان روحانی اولان خلیفه ربانی کیر و بر برات یازر ایمان
و ابقان و تکیله ملون و علوم و عرفانه معنوی حتی ارواح خلاص اولور و سودانی کفر و عصیا ندن و بجز و کسلانندن
و بوشان الهی به لایق اولان نصرفاتی عطار دفلک روحانی اولان استاده استاد ایت الربیع البقل قیلندندر بونکته بی

اشعار و بیچون سرخ و سبز و مسافه از او بهاری بویته ارداف بدوب بیوررل (منشوی) سرخ و سبز افتاد نسخ نو بهار *
چون خط قوس قزح در اعتبار * سرخ و سبز قوس اولدی نسخ نو بهار یعنی نو بهار که مظهر راطف و جمال الهی در اوراق
اشعار و از بهار اوزره سرخ و سبز زکئی کتابت ایدیحی اولدی و یا خود تحویل و تبدیل ایدیحی اولدی دیک اولور و سخت
الکتاب دیرلرین کتابی یازدم دیک معناسی ویررل (و سخت انجمله دیرلر اذا تحوات من حال الی حال قوس قزح الکیم
صاغه دیک کارید رسمی به (لان القزح هو الطريق والالوان التي فی القوس) پس تقدیر معنی سرخ و سبز واقع اولدی
نو بهار ک یازمسی و یا خود تحویل ایدوب یوزمسی مثلاً قوس قزح ک قرمز و ویشل اولان خطی کبی اعتبارده
سیرعت انتقال و گذارده یعنی نه کم قوس قزح خطوطی اعتبار و انتقالده نیجه ایسه کذلک نو بهار ک دخی سرخ
و سبزی بویلد و کذلک جناب خداوند کار ک دخی تبدیل و تحویلی سرخ و سبز نو بهار کبی حالدن حاله انتقالده در
فانهم (عکس تعظیم سلیمان علیه السلام در دل باقیس از صورت حقیر هدهد (منشوی) رحمت صد نور آن بلیس باد
که خدایش عقل صد مرد مبداد * اول بلیس اوزره یوزات رحمت اولسون که حضرت حق اکا یوزم دقدر عقل
ویردی پس اگر چه صورته برزن ایدی لکن معناده یوزاردن ایوایدی زیر او قدر سلطنت و علمکئی ترک ایلیم
حضرت سلیمان علیه السلامه متابعت قیلدی و خدا پرست اولدی و ابتدا اسلامه و ایمانه سبب اول و دیکه
بویترله بیان یوررل (می) هدهدی نامه ییاورد و نشان * از سلیمان چند حرفی بیان * چون بخواندان نکتہای
باشمول * با حقاقت تکرید انور رسول * بر هدهد بلیسه نامه و نشان کتوردی حضرت سلیمان علیه السلامدن بیانله
بر قزح حرف چونکه بلیس اول باشمول اولان نکتہ لری اوقودی بلیس کمال عقلندن رسوله حقارتله نظر ایلدی
اول چند حرف اولان مکتوب ک صور تیدر که اهل تفسیر آتی بویله یازمسلر در حضرت سلیمان یازدیکه من عبد الله
سلیمان بن داود الی بلیس ملکه صبا (بسم الله الرحمن الرحيم السلام علی من اتبع الهدی اما بعد فلا تعلو علی و اتوفی
مسلمین) بومکتوبی هدهده و یروب دیدیکه (اذهب بکابی هذا فאלقه الیم ثم قول عنهم فانظر ماذا يرجعون) پس هدهد
در عقب سمعاً و طاعة دیوب و مکتوبی منتقارنه آرب کاوب بلیس سراینه برکوه دن داخل اولوب ندما سید
حسب ایلر کن اول مکتوبی انک او کنه القا ایلدی و برکوه به متواری اولدی و بلیس احوالی تجسس قیلدی پس
بلیس اطرافنده اولنره متوجه اولوب دیدیکه (یا ایها الملا انی الی الی کتاب کریم) اطرافنده اولنرا کادیدیلر که
اول مکتوب کدندر دیدی اول دخی (انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحيم ان لا تعلو علی و اتوفی مسلمین)
اگر چه ایجاز و اختصار اوزره بر قزح حرف دیر لکن نکات کثیره به متولی واردر (کما قال البیضاوی و هذا الکلام
فی غایه اوجاز مع کمال الدلالة علی المقصود و لا شماله علی المسلمه الله الی ذات الصانع وصفاته صریحاً و التهی عن
الترفع الذی هوام الذائل و الامر بالاسلام الجامع لامهات الفضائل) پس بونکتہای باشمولی بلیس مکتوب
سلیمان دن فهم ایلد کده سلیمان پیغمبر علیه السلام عظم شانی یلوب آنک رسولنه حقارتله نظر ایلدی و اهانتی
مشعر سوزو یلری بلکه رسولنه تعظیم و کثابته تکریم ایدوب (انی الی الی کتاب کریم) دیو اول مکتوبی کریمکله
توصیف ایلدی پس مرید و شاگرد اولدر که دین و اسلامه دعوت و ارشاد قیلان استاد و شیخته حقارتله نظر ایلد که
اول رسول رسولدر (کمان الهدی رسول الرسول و من اهان رسول الرسول فقد اهان الرسول و لذ اقال علیه السلام
من اهان عالماً فقد اهاننی بل اهان الله و اهنا قال الله تعالی من اهاننی و لیا فقه دیر زنی بالمحاربة (منشوی)
جسم هدهد دید و جان عنقا ش دید * حس چو کئی دید و دل دریا ش دید * بلیس رسولک جسم و ظاهر نی
هدهد کوردی و آنک جانی عنقا کوردی جسم مضایف کادر هدهدک حس و صورتی بر کپولک کبی کوردی
و هدهدک کو کانی دیرا کوردی (منشوی) عقل با حس زین طلسمات دورنک * چون محمد با ابو جهلان بجنگ * عقل
حس ظاهر له بواکی رنگلی طلسماتین یعنی بواکی رنگلی اولان جسم در کد رنگری روحانیت و بر رنگی دخی صورتدر
حضرت محمد صلی الله تعالی علیه و سلم ابو جهلان له جنگده اولدینی کبی عقل دخی حواس ظاهره ایلد و بلیه
جنگده در یعنی حضرت رسول کرم صلی الله علیه و سلم ابو جهلان مع تابعه جنگده اولدینی کبی عقل دخی حواس
ظاهره ایلد بویله جنگ و جداله در (می) کافران دیدند احمد را بشیر * چون دیدند از زنی انشاق القمر * بواجلدن اسیر
حس اولان کافرا حضرت احمد علیه السلامی بشر کوردیلر بیچون کورمدر بلکه حضرت رسولدن انشاق قمری اسیر
حس اولدیلر بیچون کورمدر یارب دخی وجه در کافرا حضرت رسول علیه السلامی بشر کوردیلر چونکم حضرت
رسولدن انشاق قمری کورمدر یارب یعنی کفره مرتبه حصدده قلوب حضرت نینک انشاق قمر ایلدن معناسندن
غافل و جادل اولد قلدن اتری اول حضرت بشر کورمدر سندن بزم کبی بر کسه سن سن دیدیلر (منشوی) خالندن

در دیده حس بین خویش * دیده حس دشمن عقلست و کمیش * کندی حس بین اولان کوزیکه طیراق اور زیر
حس کوزی عقل و مذهب و دینک دشمنیدر (منشوی) دیده حس را خدا اعماش خواند * بت پرستش گفت وض
ماش خواند * خدای متعال دیده حس ایچون اعمی دیدی (کما قال الله تعالی) (صم بکم عی فهم لا یعقلون) و قال
الله تعالی بعد اثبات الاعین (واهم اعین لا یبصرون بها) حضرت حق اکایت پرست دیدی و آتی مائک ضدی
ارقودی یعنی تراب دیدی مادن مراد آیدر آنک ضدی ترابدر پس آب عالم معنادن و تراب عالم صوریدن عبارت
اولور یا خود معنی حضرت خدا ظاهر چمنه اعمی دیدی و دخی اکایت پرست دیدی و برزم ضدی دیدی ذکر حال
اراده بحال قیبلندن و یا خود ذکر مسبب اراده سبب قیبلندن دیسک دخی جائزدر زیرایت پرست وضد اولان اصل اول
حسک صا حبلیدر ته کم حق تعالی اسیر حس اولان کفره حقهده (یعبدون الاصنام فظلولها عاکفین) دیدی
و بونله اعداء الله دیو تسخیمه ایلدی خدای متعال دیده حس اول جهندن اعمی دیدی که ظاهر بین چشم کنی کوردی
و دریای کورمدی یعنی کف و حس کبی اولان صورتی کوردی و دریای حقیقی کورمدی و انکیچون دیدیکه
حال و ندری کوردی و فردای کورمدی (منشوی) خواجه حالی و فردایش او * اونی بیند ز کبی جزئو * حال
بو که خواجه فردا و حالی اولان ی و یا خود اول اول حسک اوکنده در اما چشم حس بر وافر کچیدن تسودن غیری
کورمز یعنی اول صاحب حس کفج الهییدن برمنقوردن غیری کورمز که اول بشریت انبیاء و اولیاد (منشوی)
ذره زان آفتاب ارد سام * آفتاب آن ذره کرد غلام * بر ذره اول آفتابیدن سام و خبر کتور آفتاب اول ذره به
غلام اولور یعنی بر ذره که اول آفتاب حقیقتدن خبر کتوره آفتاب عالم صورت و ما هتاپ عالم شهادت او نیشک
و یا خود و اینک ذره وجود نه غلام و مطیع و رام اولور (منشوی) قطره کز بحر وحدت شد سفر * هفت بحر آن
قطره را باشد اسیر * بر قطره که اول بحر وحدتدن سفر اولدی و عالم انسانی فی سیر قیلدی بدی بحر اول قطره به اسیر اولور
و آنک اسبان حالی بو بینک مفهومی ذکر قیلور (بت) و من مطلعی نور البسیط کلمه * و من مشرعی بحر محیط
که قطره (منشوی) کر کف خاک کی شود چالان او * پیش خاکش سر نهاد اولان او * کر آوج خاک اول خدائک چالا کی
اوله یعنی اگر خاک بر آوجیکه مراد قالب انساندر اول الاهک چالا کی و خدمتنده چست و چاو کی اولسه اول
کسک خاک کینک اوکنه یعنی جسدینک حضور نه اول الاهک افلا کی باش قور و مطیع اولور (منشوی) خاک آدم
چون که شد چالان حق * پیش خاکش سر نهاد ملائک حق * کورمز میسن مثلاً آدم حضرت تر نک خاک کی یعنی
بخود یا کی چونکه حق تعالی نک چالا کی اولدی آنک خاک کی اوکنه و قالی حضور نه بر قودی حقه ملائک (منشوی)
لسماء انشقت آخرا چه بود * از یکی چشمی که خاک کی کشود * خاک از دودی نشیند زیر آب * خال بین کز عرش
نکذبت از شتاب * السماء انشقت آخرا نه دن اولور بر چشیدن اوتری اولدی که خاک کیلکی اچدی یعنی معهود اولان
همما بصوری منشق اولدی آخرندن اولدی شول بر انسان العین و عین انسان اولان سلطان انبیاد که خاک کیلکی
جدی و اقبال و شکلا فی فتح ایلدی السماء انشقت سوریه اشارت دکادر بلکه بحر دلفت معنایی مراد اولور
بر اسوره انشقاقک بو محله مناسبتی یوقدر حال در داکندن و نقلشدن آنک الته ککیدر وزیر آید و اوتر پس
رشی طبیعتک مقتضای سنجها کرمر کی اعلا ایسه اعلا به میل و کرمر کی سفلی ایسه اسفله میل ایدر مکر که
ترک کنی حرکت قسریه اوله اما ارادت الهیه بر شینک مقتضای طبیعتک مخالف حرکت ایلمنه تعلق ایلمنه مقتضای
بیعتک ترلایدوب اکا کوره حرکت ایلمنلا خاک میل و سیری سفلی ایکن خاک کی کور که شتابیدن عرشدن
یکدی یعنی خاک کی کور که عرش اعلادن یکدی حق جائنه شتاب ایلدی کی جهت که مراد حضرت رسالت پناه
لی الله علیه و سلمک خاک کی اولان جسد لریدر (منشوی) آن لطافت پس بدان کز آب نیست * جز عظامی مبدع و هاب
ست * آبدن مراد نور اده روحدر مظهر حیات اولدی یعنی ملائکه الهیه علی طریق الاستعاره روحه آب تعبیر ایلدی
فلا سقه مذهبه اولنلر دیر که جسد خاک کینک آسمانه عروجی روح و عقلک کال لطافتندر که بدن کینی
قال قوتسدن عالم بالا به و می ته اعلا به جذب ایلر پس ارتقای اشباح اقتضای عقول و ارواحدر دیر لکه
مذهب عند المحققین من اهل السنة باطلدر پس حضرت مولانا بومذهبی ابطال ایدوب بیوزر که اول لطافتی
نیل که آب روحدن دکادر و آنک مقتضای دخی دکادر بلکه جمیع وجوده احسان ایدیبی میدع و صانع
طاوا حاشاندن غیری دکادر یعنی میدع و هاب اولان الله عطا سیدر و آنک اقتضای سیدر نه آنکه هر شی
کندی عالمه و مرگنه حرکت و میل ایتمکله اوله و انبیانک جسم لرینک افلا که صعودی متفوخ اولمش و بر محله طومش
و بقی فقر مادن روی آبه صعود و عروجی کبی ازله که بومذهب طبعه در (منشوی) کر کند سفلی هوا نارازا *

[illegible][illegible]

طرفه كیده را گویا که بونارک کرده بیوندرق بغدادی اله مفسرین بآیت کریمه نک تفسیر نده دیدیلر که (الجمع اما فی حکم وصفه کدهاب ضوئها و اما فی طلوعها من المغرب کالبقرین الاسودین القرینین) پس بویست طلوعده جمع اولدی یعنی اوزره اولور و مقدم اولان خون بر سیاه بیتی ذهاب ضوئه جمع اولدی یعنی اوزره اولور (انکار فلسفی بر قرآن اصح ماؤکم غورا) (منشوی) مفرقی می خواند از روی کتاب «ماؤکم غورا» چشمه بندم آب «سوره مسکده اولان آیت کریمه به اشارت در (قال الله تعالی قل ارایتم) دی بومنکر تقدیر اولان کافر له یا محمد سن (الخبرونی ایضا المنکرون یعنی بکا خبر ویرلای تقدیر منکر اولنلر) (ارایتم خبرونی معنایسته اولمنی بوجهله اولور که رؤیت سید در اخباره مرفی اولان شیدن پس بر فتن استوفیهام رؤیتک مشعلندن استحقاق نجر اسنه جاری اولدی تقدیر معنی (خبرونی ایضا المنکرون نقدیری) ان اصح ماؤکم غورا) ای غایر اذ اغب فی الارض بحیث لا یشاله الدلاء وهو وصف بالمصدر که عدل بمعنی عادل) یعنی اگر سزل صوبو کر از رنده غایر اولور سه یعنی غورنه و دینه کیدیمی اولور سه (فن یا یتکم بما معین) ای جاریصل الیه الدلاء و یخرج من اراده یعنی مزه کیم کتور زما جاری بی یا ماء طاهری که هر کس آتی کور و را کاد نور و اصل اولور و آتی استین فیور دن انراج ایدر تفسیر زاهدیده و تفسیر مدار کده دیرلر که (تلاوت هذه الایه عند المنطقی من الفلاسفة و قیل عند محمد بن زکریا المنطیب فقال نانی بالمعول فذهب الله بما عینه فی تلك الایه و معنی قیل له ان کنت صادقا فلیت نبور عینک بالمعول) (معنای یت) بر مفرقی روی کتابدن یعنی مصحف شریفک یوزندن (ماؤکم غورا) آتی او قودی مهوری و معنوی اولدر که حق تعالی یورر چشمه دن آتی بغلرم (م) ی آب را در غوره های پنهان کنم * چشمه ها را خشت و خشکستان کنم * آبلری برلر آتشلندن پنهان ایلرم چشمه لری خشت و خشکستان ایلرم (منشوی) آب را در چشمه کی آردد کمر * جزمین بی مثل با فضل و دخطر * آتی چشمه به غیری کیم کتور برین فضل و خطر له اولان بی مثلدن غیری خطر عظمت معنایسته در یعنی بن عظمتلو و فضیلتلو بی نظیر اولان پادشاه دن غیری صوبی بیکار ره کتور مکه کیم قادر اولور یعنی کیمسه قادر اولمز (فن یا یتکم بما معین آیتک تفسیر در (منشوی) فلسفی منطق مستهان * می گذشت از سوی مکتب ان زمان * بر منطق علمنه مفسوب خور و حقیر فلسفی اول زمان مکتب جابندن یکدی اول حیده که مفرقی بآیت کریمه بی تلاوت ایلردی (منشوی) چونکه بشیر آیت اوزنا بایستد * کفت آریم آب را ما با کلند * چونکه فلسفی بآیت کریمه بی اشتدی ا کانا بایستد اولدی بفتدن دیدی بر صوبی کلندایه برالتدن یوقار و کتور ورز (منشوی) ما بر خم بیسل و تیزی تبر * آب را آریم از بسقی زبر * بر زخم یل و بالته نک حدت و تیزلکی الیه آبی آلفقدن یوقار و کتور ورز یعنی فیورلر قازوب برلر آتندن صوبی بولوب روی زمینه آتی حبیل و دلوا و اطه سیله انراج ایلر زیدی (منشوی) شب تحفت دیدی اولیک شیر مرد * زد طبایحه هر در چشمش کور کرد * فلسفی او کیجه یادی و او بودی و دوشسته اول فلسفی بر شیر مرد کورزدی فلسفی به بر طبایحه او بردی ایلر هر ایک کوزنی یله کور ایلدی (منشوی) کفت بزم دو چشمه چشم ای شقی * باینوری برار صافی * اول شیر مرد فلسفی به ایتدی بوابکی چشمک چشمه لزدن ای شقی تبر له آب نوری یوقار و کتور اگر سوزنده صادق ایلر یعنی چشمه لزدن آب نوری انراج ایلدیوب اگر سوزنده صادق ایلر کندونی هانا ایلدی (منشوی) روز بر جست و دو چشمش کورید * یوقایض از در چشمش نایدید * فلسفی صباح خوابدن صبحره دی و ابکی کوزنی کور کوردی قایض و جاری اولان نور آتک ابکی چشمندن نایدید و مقدم اولمز پس حضرت مولانا بومنا سینه نیاز و دعائک کار کیر اولمنه و قضا و بلایه فائده قیلسته شروع ایدوب یورر که (منشوی) کر نیایدی و مستغفر شدی * نور رفته از کرم ظاهر شدی) اگر فلسفی مشرب و منطقی مذهب ناله قیلیدی و مستغفر اولیدی کتم نور کرم الهی بدن ظاهرا اولوردی و برینه کوردی (منشوی) لیک استغفار هم در دست نیست * ذوق توبه نقل هر سر مست نیست * لیکن استغفار دخی الهه دکا بر توفیق الهی به موقوفدر انکیچون ذوق توبه هر سر مستک نقلی دکا در (منشوی) غشی اعمال و شوی بخورد * راه توبه بردل اوسته بود * محصل اعمالنک قباحی و انکارنک شامتی فلسفینک قلبی اوزره توبه یوانی یا غلش ایدی (منشوی) دل بعضی هم چور روی سنک کنت چون شکاف توبه از ابر کشت * کور کل * مختلفه طاشن بوزی کبی اولدی توبه آتی زراعتدن اوتری نیجه یاور (م) ی چون شهبی کو که نا اوزدها * هر کشتن خال سازد کو راه قنی بر شعب کبی که نا اوزدها دن زراعتدن اوتری کوهی خال دوز بهی حضرت شعیب پیغمبر علیه السلام کبی بر کسه قنی که اودعا و نضرع ایلکدن اکلک و زراعت ایتک ایچون خال دوز کوهی حضرت شعیب علیه السلام مجهز اتدن بری دخی بودر که ساکن اولدقاری دیارک اطراف سنکستان ایدی استده که کندی مکانلر به قریب برده کشت و زراعت اوله پس بر سنکستان طاغ

وار ایدی جناب حقه دعا ایلدی که الهی بوسنکستانی خاکستان الیه تازراعته صالح اوله و قوللرک اتدن انتفاع قیله دعا لری مستجاب اولوب کوهی جناب حق ا کاخال ایلدی (منشوی) اوزنا زراعته اعدا آن خلیل * کشت ممکن امر صعب و مستحیل * خلیل علیه السلام نیاز و اعتقادندن مشکلی و محال امر ممکن و آسان اولدی یعنی اول خلیل علیه السلام نیازندن و تصرف خدایه کمال اعتقادندن امر صعب و مستحیل که آتش غروددر ممکن و بسیار کازار بی نظیر اولدی و یا بانک قومی حق تعالی آ ککا اون قیلدی (منشوی) یا بدر یوزره مقوقس از رسول * سنکلاخی مفرعی شد با اصول * یا خود حضرت رسول علیه السلام دن مقوقسک در یوزره و موالی الیه بر طاشلق اصول و نظام له بر مفرعی اولدی مقوقس بعضلر قولنده اسکندریه پادشاهی ایدی که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم آنک استدعا سینه دعا ایلدیوب بر سنکستان بر لطیف خالک اولوب زراعته قابل اولدی و بعضیلر قولنده مقوقس اصحاب رسولدن بر کسه نک اسمیدر که فقیر الحال و صاحب عیال بر کسه ایدی بر کوچک مفرعی سی واریدیکه اطراف سنکلاخ ایدی بر کون حضرت رسول علیه السلام اول جابندن کذر قیلد قده مقوقس اول حضرتی کوروب اتدن رجوا غنا ایلدی که مفرعی سنک اطرافنده اولان سنکستان خالک اولوب زراعته صالح اوله پس حضرت مولانا بوا فائده خالک اولان سنکلاخی انفسه آلب یورر مشردیکه بر کوچک که مختلفه ده سنک کبی اوله توبه آتی زراعت انخوبه ایچون نیجه یار و اصلاح ایلر کابر شعیب پیغمبر کبی مستجاب الدعوه بر کسه کر کدر اول کوه کبی اولان قلبی دعا الیه تخمه صالح ایلله و یا خود مقوقس وار بر محمدی مشرب وارث حضرت رسولدن در یوزره و التماس ایلله که سنکلاخ قلبی خالک بال زراعت معنویه به قابل اوله تا کم زمین وجودنده زراعت معنویه قیله و اتدن محصول آخوری اکه دیک اولور (منشوی) * همچنین بر عکس آن انکار مرد * مس کتور را و صلی را نبرد * بویچیلن عکس اوزره اول مردک انکاری التوفی باقر و تمام صلی جنک ایلر یعنی منکرک عناد و انکارندن لطیف و حاصل اولمز مصالح منکس و خراب اولور (منشوی) کهر بای مسخ آمدن دغا * خالک قابل را کتد سنک و حصا * بود غامسخک کهر بای کادی زراعت و شکوفه و میوه حاصل اولغه قابل خاکی سنک و حصا ایلر یعنی بر عکس انیا و اولیا کهر بای مسخ و کیسای فسخ کادی بواغون و براض ککه خالک قابلی حجر و سنک برزه ایلر (منشوی) هر دلی راسجده هم دستور نیست * مفرع رحمت قسم هر مفرع دور نیست * هر بر کوچکله سجده و نیاز ایتکه هم اجازت یوقدر رحمت مفرعی هر مفرع دورک نصیبی دکا در یعنی هر اچیر اولان و عبادتی بر سیل اجرت قیلان کسه نک رحمت الهی مفرعی نصیبی اولمز بلکه خدمتده خالص اولنلرک و عبادتی بر سیل تضرع و نیاز قیلنلرک نصیبی اولور (منشوی) هین بشت آن مکن جرم و گناه * که کم توبه در آیم در پناه * اگاه اولر ا کا اعتمادله و دیا غفله جرم و گناه ایلله که گاهدن توبه ایلرم شاهه کاورم یعنی کگاهی ایشلد کدنصره توبه قیلورم حضرت حقه صفیوب نائب اولورم دیک خاطر سهسته اعتماد و امتداد ایلدیوب گاهه شروع قیلله (منشوی) بی یاید تاب و آبی توبه را * شرط شد برق و صحابی توبه را * توبه به بر آب و تاب کر کدر یعنی کوزیانی و درون آتشی لازمدر که حتی روضه درون مثبت ازهار امراری چون اوله بر برق و صحاب توبه به شرط اولدی ته کم فصل بهارده کاستانک تازه اولسنه برق و صحاب شرط اولدی بر قدن مقصود آه آتشار و صحابدن مقصود کتور بکادر (منشوی) آتش و آبی یاید میو در * واجب ایدر برق این شهبو در * میو به بر آتش و آب کرلر ناچخته و شیرین اوله بوشمیو به صحاب و برق واجب کاور (منشوی) تابناشده برق دل و ابر و چشم * ک نشیند آتش تم دید و چشم * مادامکه کیکو کل برقی و ابکی کوز بیلدی اولیه یعنی سوزش سینه و سرشک دیدله اولیه حضرت خدایک تم دید و غشی آتشی بجن ساکن اولور (منشوی) کی بروید سینه ذوق وصال * کی بچوشد چشمه از آب زلال * ولیده وصال الهی ذوقنک سینه سی بجن سیراب زلالدن چشمه لر بجن قاینا ر یعنی بجن سیردل روضه سنده وصال ذوقنک سینه سی بجن جوشه کاور آب زلالدن چشمه و معارف چشمه لری (منشوی) کی کاستان راز کک وید باجن * کی بنفشه عهد بندد باجن * کاستان چنه بجن رازدیر بنفشه سینه بجن عهد بغلر یعنی اگر آفانده برق و باران اولسه بجن کاستان چنه راز و بیلدی یعنی باطننده مضمر و مستر اولان لطافت و طراوتی چند اظهار و ابرازی ایلدی کذلک انفسده دخی اگر سرشک دیدله و آتش سینه اولسه بجن کاستان ذل راز و بیلر و اظهار امر ایلر انده حاصل اولان چن اندیشه و افکاره و آفانده بجن بنفشه عهد بغلر یعنی بجن باغلر ده سینه ارتباط و اجتماع ایلدی و باغ دلده بجن بنفشه افکار چن انوار الهی الیه عهد و پیوند ایلدی (منشوی) کی چناری کف کشاید در دعا * کی درختی سرفشاندر هوا * بر چنار بجن دعا ال آچاردی بر درخت هواه بجن باش سلکری یعنی اگر برق نابان اولسه آفانده چنار کف دعا یی آچاردی و اگر باران اشک و آه سوزان

از همه بر کس که جن در حق راقان دعا به آجاردی و آقا و ده جن بر درخت هوا به سرفشان اولوردی و انفسه به جن درخت عقل و قلب و هوای باره سرفشان اولوردی (م) کی شکوفه آستین برشار * بر فشاندن کبر دایم بهار شکوفه تازه بر بختی بهار با می جن صاحب طو تار یعنی آقا قد جن شکوفه آستین برشارن صاحب قلعه طو تاردی ایام بهار ده انفسه دخی شکوفه های روضه دل یعنی معانی و معارف آستین از ان برشاری صاحب خلق اوزره طو تاردی بهار روحانیت ایام شده (منوی) کی فرزند لاله را رخ همچو خون * کی کل از کیسه در ارد ز برون * لاله نک رخی جن خون کبی شعله نور کل کیسه دن زربی جن طشره کتور بر یعنی آقا قد جن لاله نک یوزی خون کبی فرزند اولوردی جن کل در و تنده لاله زرد برون اولوردی و کشاد در زردی و انفسه دخی جن رله نلب صنوبری نور الهیه و نار و قوبایله فرزند رخ اولوردی خون کبی و جن عقل کل روح منتشر و منفخ اولوب کیسه تندن در و تنده مستور اولان زرمغنی برون اولوردی (منوی) کی به اید ببلن کل بو کند * کی چو طالب فاحته کو کو کند * ببلل جن کلور و کل قو قلدی و جن او کی طالب کبی کو کو دیردی و انفسه دخی اگر باران آتش و آسوزان او به جن ببلل روح کل مقصودی امتشام ایلر و فاحته عقل مطلوبی جن قو قلدی و قی دیوسو یلردی (منوی) کی بگوید لک آن لک بجان * لک چه باند لک تست ای مستعان * اول لک لک جانله جن لک لک دیر یعنی اون سکرینک عالم سنک ملک کدر و سکاخصوص در ای مستعان لک چه باشد سوال در ملک تست ای مستعان آنک جواب دیر یعنی جن لک لک اول لک لک دمی جانله مو یلردی لک نه دیم اولدی (لک الملک لک الحمد) لک العز لک العلیا * لک المنه لک القدره) لک اللطف لک الاعطا) نه کم حضرت مولا تا بر غزلار نده سیورر شیخ مرعانت لک لک لک لکش دانی که چیست * حد لک والامر لک و الملک لک یامستعان * و لک لک کان طریقت و مشایخ عالی و بت دخی روضه دله اطاعت بولد قد و اشیا نه مرتبه توحیدی کند یلره مقام اتخاذ قیلر قد (لک الملک لک الاملاک) لک الفی لک الافلاک) دیو جمع اشیا بی و کوفی اکثر حصیر ایدر (منوی) کی نماید خالک اسرار خیر * کی شود چون آسمان بستان منیر مستور اولان اسرار بی خانه بدن جن کو ستر بستان کونا کون او اوزهار و انار لک آسمان کبی جن روشن اولور یعنی جن خانه بدن اسرار خیر بی کو ستر و بستان جنان آسمان کبی جن نجوم علوم و فیه و منور و مزین اولوردی (م) از بنا آورده اند ان حلها * من کریم من رحیم کلهها * اول حل لک لک بوستان و کاستان کیمشد رفتن کتور و مشلدر حل لک جیفنی کریم و رحیم کتور و مشلدر و انفسه اولان اشیا بدن کتور دیر و حل و لطافتی کایسی کریم و رحیم اولان الله دن کتور دیر پس (فانظر الی آثار رحمة الله کیف یحیی الارض بعد موتها) لخوا سنجده نظر ایلر رحمت الله که اول آفاق و انفسه اولان بهار و زهار در آقا قد نه حاله ارض یابی احیا ایلدی و انفسه نه کیفی قلب مرده بی زنده ایلدی (ان ذلک لیمی المولی) تحقیق اول الله صور تاو معنا و تالی احیا ایلر که اول هر شی اوزره قادر مبین و رمی آن شود شاه ارشاد گویند * چون ندید ارباب شد انبیا * اول کسه شاد اولور نشاندن که اول کسه شاه کی کوردی یعنی اول کسه بود نیاده نشان الهی کور مگردن و آثار شاه می مشاهده قیلقدن شاد اولور که اول روز الستد لست بر یکم) دید کده شاه حقیقی کور و بی دبی چون کم اول کونده شاه حقیقی کور مدی بونده اکاتبه و کاتب راز (منوی) روح نکس کو به شکم الست * دیرب خوش و بد بخیریش و مست * اول کسه نک روحیکه (الست بر یکم) رفتند کند نک ریسی کوردی و بخیریش و مست اولدی یعنی اول کسه نک روحیکه هنگام الستد کند ریسن کوردی و آشناسنا اولدی اول کسه در که بو کون کوردی و یلدی و اقرار قیلدی و بخیریش و مست اولدی بیت او کون کورن در بو کون کورن لبارنی ای دل * بو کون یارنی کور و مزه اولور یارن ایشی مشکل (منوی) او شناسد بوی می کو می بخورد * چون نه خورد او می چه داند بوی کرد * مثلا شرابک رایحه می اول کسه آکار که اول کسه شراب ایچدی اول کسه چون که شراب ایچدی بوی ایلکی نه ییلور (منوی) از که حکمت و نافع ضاله است * وجود نه نه زنا است * زیرا که حکمت نافع ضاله کیدر دلاله کبی شاه لره دلاله اید بخیرد یعنی دلاله بعض که نک بادشاه ملاق اولم نه سبب و رهبر اولدی کبی حکمت دخی قرب و وصال الهی به سبب اولر یعنی (الحکمة ضاله الحکیم غیث وجد هافه و احق بها) حدیث نک مقتضای سنجه حکمت و علوم و معرفت نافع ضاله کیدر راز لده مالک اولوب و بو بدن عالمه کلوب واسطه سیدانی بوقلیوب بعده حبیب و جوابدانی بولد قد کند نک ضاله می اید و کنه موقن اولور اول حکمت شول دلاله کیدر که اسرار نه و عالم کن فکانه داله و مرشد در روز الستد خدا ایداشنا اولوب و اندن علم و حکمت آوب بعده بوعالمه کلک ایلر آتی بوقلیوب صکره آتی بولنک مثالی اولر که (منوی) تو بینی خواب در یک خوشلقا * کو دهد و عده نشانی مرزا

مثلا عالم رؤیا به خوش اقا و خوب دیدار برکسه کورنک در خواب تقدیر بنده در که اول خوش افا سکا بر نشان
 وعده سی و بر سه یول دیو (م) که مراد نوشود و نیک نشان * که به پیش آید ترا در اعلان * که سنک مراد حاصل اولور
 داشته نشان که یارن که سنک او که کور (منشوی) یک نشانی آنکه او باشد سوار * یک نشانی که ترا کور دنگار
 بر نشان دخی اولدر که یولده سکا ملاقات ایدن سوار اوله پیاده اولیمه و بر نشان دخی اولدر که سنی نگارنده طونه (م)
 یک نشانی که بخندد پیش تو * یک نشان که دست بندد پیش تو * بر نشان دخی بو که اول سوار سنک او کنده کوله
 بر نشان دخی بو که او کنده ال بغلیه (منشوی) یک نشانی آنکه این خواب از هوس * چون شود در فدا کوری پیش کس
 بر نشان دخی اولدر که بو خوابی هوسدن چونکم فردا اوله که سنک او کنده سوبلیه سن یعنی بر نشان آخر دخی
 اولدر که اول خوابی کمال هوسدن چونکم فردا اوله که سنک او کنده آتی سوبلیه که قادر اولیمه سن (م) زان نشان
 با اولدیجی بگفت * که بنایی تاسه روز اصلا بگفت * تاسه شب خامش کن ازینک و بدت * این نشان باشد که
 یحیی آیدت * اول نشانندن الله سارک و تعالی والدیجی پیغمبره یعنی حضرت زکریا علیه السلامه دیدیکه از کربا
 اوج کونه دکن اصلا گفت و کوبه کلیه سن اوج کیجه به دکن کندیک نیک و بددن خاموش ایله بونشانند که سکا
 یحیی کور یعنی مع قدرتک علی التکم تا اوج کیجه خاموش اوله سن نیک و بددن بونشان اولدیکه سکا یحیی کله و دنیا به
 طوعه بو کلامک اصل و مأخذی اولدر که حضرت زکریا علیه السلام جناب خدایه دعا ایدوب دیدیکه (رب هب لی
 من لدنک ذریه طیبه انک سمیع الدعاء) پس ملائکه کاذا ایدیلر اول زکریا بحرابده نماز قیلدی قائم اولدیقی حالده
 دیدیلر که یاز کر یا الله تعالی سکا یحیی پیغمبری تبشیر ایلر اول یحیی عبدی مصدق اولدیقی حالده و سید و حضور
 و صالحین زمره سندن نبی اولدیقی حالده پس علی طریق الاستبعاد دیدیکه الهی بمن نه حاله غلام اولور که بکاف و جهاتی
 یشدی و خاتم عاقر در پس ملک کر دیدیلر الله تعالی دیلدیکن ایشلر و فادردر (قال رب اجعل لی آیه) حضرت زکریا
 دیدیکه ای رب بمن ایچون بر علامت قبل تا اول علامتله انک رحه دوشدیکنه و جلته عارف اولم و ادای شه سره
 مشغول اولوب نزع مشقت انتظار قیل (قُلْ آتٰنَاکَ لَآتِکَ الْاَناسُ ثَلَاثَ اَیَّامٍ لَا رَمَزٍ) حضرت خدا اکایدیکه
 سکا آیت و نشان اولدر که نامه اوج کون سوبلیه که قادر اولیمه سن لکن رمزله سوبلیه سن یعنی یا باشلایا قاشله
 اشارت ایلیمه سن اصحاب توحیده دخی ولد معنوی نیک ظهور ایلیمه علامت نامه اندن تکلم ایلیمه که قادر اولیمه یذر
 مکر که رمز و اشارتله اما بعد ایام و زمان اندن تعبیر و تکلم ایلیمه که اجازت اوله و تعبیر مافی الضمیره سالک قدرت بوله
 لسانند عده حل اولور و نامدن طالب اولدره آتی نقر بر دیشیر قیلور (منشوی) دم مزمن سه روز اندر گفت و کوب *
 کین سکونت آیت مقصود تو * گفت و کوبه اوج کون دم اورمه ز براسنک مقصود که آیت و علامت بو سکونت
 یعنی اول واقعه ده کور دیک خوشلقا سکا دیسه که سندن دخی والدیجی کبی گفت و کوبه اوج کون دم اورمه بو سکونت
 سنک علامت حصول مقصود کدر (منشوی) هین میا و این نشانی را بگفت * وین سخن را داور اندر دل نمفت * اکاه
 اول بونشانی سن گفته کتورمه بو سوزی قلبیکه مستور و پنهان طوط یعنی اکاه اول بو سکا دیدیکم نشانی گفته
 کتورمه بو سوزی قلبیکه کز طوط دیسه (م) این نشانها کویدش همچون شکر * این چه باشد صد نشانی ذکر
 بونشانلری اول خوشلقا خوابده اول کسه به شکر کبی سوبلیه بو قدرندربله که صد بونک کبی نشانلر دیسه
 (منشوی) این نشان آن بود کان ملک و جاه * که همی جوی پیایی ازاله * بونشان اول اولور که ملک و جاهی که پیایی
 خدای تعالی بدن طلب ایلرسن پیایی با فارسله اولیوب با عریله اولسه دخی جائز در بو تقدیر اوزر معنی بواول نشان
 اولور که ملک و جاهک آن و حصولی خدای تعالی بدن دائم دیلرسن و بولور سن مصرع اولده نشانک نونی ساکن
 انک نونی مکسور اولوب ملک وجاهده آن ساکن و افتخده جائز در بو عکس نشانک نونی ساکن انک نونی مکسور اولوب
 ملکه مضاف و افتدخی جائز در برامعنی ملک وجاهک آن و حصولی خدادن دیلرسن بولور سن دیمک اولور (منشوی)
 انکه می گزنی ز شمای دراز * وانکه می سوزی مهر که در ساز * اولکه اوزون کیجه که اغلر سن یعنی اول نشاندر که
 اغلر سن اوزون کیجه لرده دخی اولکه مهر وقتی نیاز و تضرعه نیاز سن (منشوی) وانکه بی آن روز تو آریک شد * همچو
 دو کی کردنت باریک شد * واول نشانکه اول نشان سنک کوندر زن آریک و منظم اولدی بردول کبی سنک بونک اینجه
 اولدی (م) یا آنچه دادی در چه داری در زکات * چون زکات با بکاران رخت * واول نشاندر که ویردله هر نه که
 طو تر سنک زکات و قننده با بکاران طریقت و مجردان حقیقتک زکاتی و قننده رختلری یعنی جمیع مالک اولد قلمری
 شیرینی فی سبیل الله نیجه بیدل ایدلر سه سندن دخی آنلر کبی زکات و قننده هر نه طو تر سنک بیدل ایلرسن (منشوی)
 رخت ادادی و خواب ورنک رو سرفرا کردی و گشتی همچو مو * اسبانی و خوابی ووزنک رنگی ویردله باشکی

فدا ایلدلموی کی ضعیف و نحیف اولدک (منوی) چند در آتش نشستی همچو عود و چند پیش تیغ رفتی همچو خود تیجه کره عود کی آتش هجرانده او تو ردک و نیجه کره تو غلغه کی تیغ بلانک او کنه کتدلک (منوی) زینین بیچاره کی صده هزار * خوی عشاقست و ناید در شمار * بوزیک بو نیلین بیچاره لک کردن عشاق خود میدر که حساب و شمار کتک (منوی) چونکه شب این خواب دیدی روز شد * از امیدش روز تو پیروز شد * نتیجه مقدمات مذکور و محصول کلمات من بوره بوی مندر مع مابعد یعنی چونکم کیجه بو کونه خوابی کوردک کوند ز اولدی اول وعده و روایات امید نندن سنک روزک پیروز و مظهر اولدی (منوی) چشم کردن کرده بر چپ و راست * کان نشان و آن علامتها بکاست * چپ و راسته چشمکی کردن ایلش سن بوا میدله که اول نشان و اول علامت رفنده در نشانیدن مراد سوار و علامت نردن مراد سواردن ظاهر اوله جتی حال اندز (م) بر مثال برلک میلری که وای * کرورد روز و نشان ناید بیجای * بیچاره کی در ترسن زیاده اضطراب و غمگدن بویله دیو که وای اگر روز کیده و نشان بر نه کلیه یعنی سوار ظاهر اولوب شب ایرشه بنم حالم نیجه اولور (م) می دوری در کوی و بازار و سرا چون کسی کوکم کند کوساله را * محله و بازارده و سر اید پلر سن شول کسه کی که اول کسه تیوره کوساله سنی یعنی بوزاغوسن تیورن کسه کی بونشانک ظهر و رقی جیست و جویه با شلر من حتی سنک جدله طلبک کورن کسه لرسکادر لکه (منوی) خواجه خیرست این در وادو جیست * کم شده اینجا که داری کیستت * ای خواجه خیر میدر سکا بونک و بوندروهم وجهه درای خواجه خیر اوله سکا بونک ندر بو محله که شده بی طور ترسن او کیدر (منوی) کو پیش خیرست لیکن خیر من * کس نشاید که بداند غیر من * سن افشای و از انجوب کادر سنکه خیرد لیکن بکا خیر در لایق دکلدر که بونی بدن غیر یسی یله (م) کر بکویم یک نشاخ فوت شد * چون نشان شد فوت وقت موت شد * بنکری در روی هر مرد سوار * کو بدت منکر مراد بونه واره سنک حالندن سوال ایدن و مطالبک ندر دین کسه به دیر سنکه اگر سکا بر نشان سولیم و کندی نشان سولیم که مشغول ایلیم بر نشان و علامتم فوت اولدی و موت وقتی اولدی یعنی چونکم نشاخ فوت اوله وقت موت معنوی و قلبی اولدی زیرا علامت حصول مقصود عاشقه حیات منزله سنده و فوت علامت حصول مراد موت مشابه سنده در هر سوار مراد بونک نظر ایلر سن اول سوار سکا دیر که بکا دیوانه کی نظر ایلله یعنی سن هر مرد سوارک یوز شه بد و دقتله نظر قیلور سن عالم خوابده تبشیر اولان سوار بلکه بوا اوله دیو اول دخی سنک کال دقت و غایت امعان کندن جنون شائبه می توهم ایدوب بکا دیوانه لکی نظر ایتمه در یعنی سکا عالم السنده تبشیر اولان سوار اسب همتی و فارس میدان حکمت و معرفتی نفحص و تجسس شروع ایلدکده سوار میدان طریقت اولان کسه لرسکندنه بعض کسه بی کوروب آتی سکا عالم السنده تبشیر اولان کسه بوی اوله دیو بغایت جیست و جویله قدغه مشرب عشاقندن بی خبر و احوال مشرقا قدن بی علم و بی هنر اولان علما و مشایخ عاشق شد تله اولان طلبی و دقتله ایلدی کی نظری جنونه حمل ایدوب بوا دیوانه وار نظر ایتمه و چون بونه کسه دیو سوزو سولر (منوی) کو پیش من صاحبی کم کرده ام * رویجیت و جوی او آورده ام * سندی ای عاشق بو کونه کسه به لسان حاله و بالسان قاله دیر سن ای سوارینک کردارین بر مصاحب یارکم ایلدم یوزی انک جیست و جوی نه کتور رشم (منوی) دولت پاینده یادای سوار * رحم کن بر عاشقان معذور و درای * سوار سنک دولت پاینده و باقی اولسون عاشق اوزره رحم ایلد انلری معذور طوت یعنی ای سوار اسب شریعت سنک دخی دولت پاینده اولسون عاشق اوزره رحم ایلد و انلری معذور طوت (منوی) چون طلب کردی بجد آمد نظر * جد خطا نکند چنین آمد خبر * و الحاصل چونکم طلب ایلدک شول مرتبه که نشرک جد کدی و تفشاره قیالده می و کوش مرتبه سینه بشدی بجد آمده متعلق اولور جروسعی خطایان خبر رسول علیه السلام بویله کلدی (کما قال النبی صلی الله علیه و سلم من طلب وجد وجد من قرع الباب و لم یج) (منوی) نا کهان آمد سوار ی نیک بخت * پس گرفت اندر کارت سخت سخت * و حاصل کلام اول منامده موعود اولان بر نیک بخت سوار نا کهان کلدی پس اول سوار سنی کارنده محکم طوتدی یعنی سنی محکم در اغوش ایدوب تمام اشفاق ایلدی (منوی) نوشدی بیوش و افتادی بطاق بی خبر کت ایست سالوس و نفاق * سن اول موعود اولان شخصک منم و اولدی و ظاهر کلسنک ذوقندن بیوش اولدک و اخوان و یاران بدنک دوشدک بوهم و جهمدر انک ملاقاتک شوقندن بیوش اولدک بی طاق اولور اره که اوزره دوشدک طاق بونده بو تقدیر چه اره اوزره دوشدک معناسنه استعمال اولور سنک بوجالندن بی خبر اولان غافل سنک حقیقده ایتدی اشته سکا دیوانه فاق یعنی سنک بوجالکی ریا و نفاق و حیل به حل ایلر (م) اوچه می یزد دروین شور جیست * اونداند کان نشان وصل کیت

اول بی خبر نه یلور که اول بیوش دوشن کسه ده بوشور و بیوشلق ندر اول بی خبر بیلر که اول مشاهده اولان حالات کیمک وصلنک نشاندر بوهم و جهمدر اول بی خبر دیر که اول فلان کسه به مرید اولان نه کور و آورده بوشور و شغب ندر اول بی خبر بیلر که بونه کسه نک وصلنک نشاندر (منوی) این نشان در حق اوباشد که دید * آن در کزانی نشان ایددید * بونشان اول کسه نک حقیقده اولور که اول کسه کوردی اول غیر بنه نشان جن ظاهر کاور یعنی بونشان و علامت اول مریدک حقیقده در که مرادی خواب السنده کوردی (فاتعارف منها الشف) و خواستجه بوعالمه الفت و محبت ایلدی پس اول عالمه تا اگر ایلین کسه به بوعالمه جن نشان ایددید اولور (منوی) هر زمان از روی نشانی می رسد * شخص را جانی بچانی می رسد * ماهی بیچاره را پیش آمداب * این نشانها تلافی آیت الکتاب * هر زمان اول عالمه آشنای اولدی و بی دیوب اقرار ایتدی کی ریسندن آکابر نوع نشان بوشور شخص معهودک گویا جاتمه بر جان بوشور و بر حیات آخری جاتمه منضم اولوب بوشور بیچاره ماهی که او کنه آب کلدی یعنی طالب آواره بی آب قالمش بر ماهی بی چاره کی ایکن ماهی بیچاره نک گویا او کنه صوکادی بونشانلر که آفاق و انفسده نمایان و عیان اولور اول کتاب معهودک آیت در که مراد لوح محفوظدر (منوی) پس نشانها که اندر انبیاست * خاص آن جانرا بود که آشناست * پس شول نشانلر که انبیاء علیهم السلام در اول جانه مخصوصدر که اول جان حضرت خدائک آشناسیدر که عالم الهیده واقع اوباشد در پس سموات وارضده و آفاق و انفسده هر تقدیر آیات و ارایسه الله اله آشنای اولان جان ایچوندر غیر یلر بوا ایتدن خبردار اوله میوب اعراض ایدر لر (کما قال الله تعالی و کان من آیه) ای من علامه و دلالة علی الله وصفاته و توحیده (فی السموات و الارض میرون علیها) ای علی الارض اوعلی الایات و بشاهدونها (وهم عنها معرضون) ای لایعتربون بها (بودیناده آیات خدای میلان عالم السنده خدایه آشنای اولور و ایدن اعراض قیله لان خدادن بی خبر قلاندر پس باعریله اولسه دخی جا زردر و تقدیر اوزره معنی جوق آیات و نشانلر که انبیای عظام علیهم السلام در اول جانه مخصوصدر که عالم ارواحده انبیاء ایلد آشنای اولور اولور (منوی) این سخن ناقص بماند و بی قراره دل ندارم بی دلم معذور دارم * بوسوز ناقص بی قرار قالدی کوکل طو غزم عاشق بی دلم معذور و طوط یعنی بوا آیات و علامات سوزی ناقص قالدی و قرار سوز اولدی کوکل المده دکلدر بی دل و بی اختیارم معذور و طوط قرضا بوا آیات و نشانلر سوزی ناقص قالمسون و تمام اولسون دینلسه و تقریر و تفسیره شروع قیلنسه نه ممکن دکلدر (منوی) ذره های ریک را توان شمرد * خاصه انکو عشق از وی عقل برد * زیرا بر کسه قومک ذره لر فی صایقه قادر دکلدر خصوص صا اول کسه که عشق الهی اول کسه دن عقل ایلدی و آتی دیوانه ایلدی بعض نسخه ده مصرع اول بویله در (ذره های را کی تواند کس شمرد) بر کسه ذره لر صایقه جن قادر اولور یعنی هر بر ذره که آیات الله لهن بر آیدر (فی کل شیء آیه) و خواستجه ذره لر جن بر کسه صایقه قادر اولور علی الخصوص اول کسه که عشق اندن عقلی کیدردی اول بی عقل اولان عاشق بو قدر ذراتی نیجه احصا ایدر (منوی) می شمارم بر که های باغ را می شمارم بانک کیک و زاغرا * بویست استغفاهم در یعنی صابریم و صایقه قادر اولور می باغک بیراقلر سنک هر بر رقی معرفت کرد کاره برد قدر کیک و زاغک بانک می صابریم یعنی بانک زاغ و کیکک که هر بری آیات خدادن بر آیت اکبردر یعنی شماره کتک و آتی احصایه کسه قادر اولور (م) در شمار اندر نیاید لیکن من می شمارم هر رشد میخن * بومد کورات شمار و حسابه کتک لیکن بن میخنک رشندن اوزری صابریم یعنی مالایدر که لایق کله کله کلامنک مقتضا شخه میخن اولان کسه لک از شادی ایچون ممکن اولدی بی غریبه صابریم و تعبیر و تقریر ایلیم (منوی) تخم کیوان با که سعد مشتری * باید اندر حصر کر چه بشتری * مثلاً کیوانک تخمی یا که مشتری سعادتی یعنی زحل یلدر نک تخوستی و مشتری یلدر نک سعادت کیواندن مراد زحلدر که زیاده تخوست اوزره در حصر و حسابه کتک اگر چه صایه سن یعنی زحلک تخوسته و مشتری نک سعادت غایت و نهایت بو قدر (منوی) لیکن هم بعضی ازین هر دو اثر * شرح باید کرد یعنی نفع و ضرر * لیکن بوهر ایکی اثر دن مقدار بی شرح ایلک کرل یعنی اول ایکی کو کیک بر یک نفع فوری ضرر و بر جیدر انلرک شمع و ضرر بی بیان ایلک کر کدر (منوی) ناشود معلوم آثار قضا * شمه مراد سعد و تخم را * تا آثار قضا نک بر شمه سنی سعادت اهلنه و تخوست اهلنه معلوم اوله بوهم وجهه زنا کم معلوم اوله آثار قضا ندر بر شمه اهل تخم و سعد اولان کسه لره ذوات تخومده موضع آثار قضا ندر بر شمه اولور که اول کسه که لوح قضا ده اهل سعادت اوله انک طالعی مشتری اولور (منوی) طالع انکس که باشد مشتری * شاد کرد از نشاط و سروری * اول کسه نک طالعیکه مشتری اوله سرور و سرور لکدن شاد و سرور اولور (منوی) وان کراطالع زحل از هر شرور * احتیاطش لازم ایدر امور * و اول کسه نک که

طالعی زحل اوله جمیع شریدن امور و احوالدها کا احتیاط لازم کاور (منتهوی) کره کویم آن زحل استاره را
 زانش سوزد من این بیچاره را اگر اول زحل استاره اولان کسه به سوله سم اول زحل آتش نحو مستندن بقاردی
 تحقیقا اول بیچاره ای ایکن آنک آتش قهر و نحو مستندن سوله مزم و لسان و جنانی الهک ذکرندن غیریه صرف
 ایلزم بعض نمخته ده کره کویم محله کره کویم واقع اولمدر بوتقدیر اوزره معنی دیک اولور که اکر اول زحل استاره لویه
 زحل نحو ستی دیم اول بیچاره ای زحل نحو ست و نکبت آتشندن بقار پس لازمدر که کاتبیه ایدم تا که اول
 بیچاره متنبه اولوب ذکر الله مشغول اوله (منتهوی) اذ کروا الله شاه مادستور داد اندر آتش دید ما را نورداد
 الله تبارک و تعالی کلام مجیدنده امر ایدوب سوردیکه (یا ایها الذین امنوا اذ کروا الله ذکر کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا
 هو الذی یصلی علیکم و ملائکته یخیر حکم من الظلمات الی النور و کان المؤمنین و حیم) پس ای زحل استاره اولان
 مؤمنلر وای آتش طبعته وظلت بشر سده قلات مسلملر حالده اللهی ذکر ایلک بزم شاهز کندی ذکر ایلکه
 دستور و بر دی آنک ذکر کری نور و غیر ذکر کری ظلمت در و آنک ذکر کری ضیای در و افر و زحل و مشترک ذکر کری آنک
 ذکر کری قنده آتش عالم و زدر پس بری اول خدا آتشده کوردی بزم نور و بر دی یعنی بری اول خدا آتش ذکر کرماسوا
 و نار جهل و عماده کوردی لطف و کر مند بزم نور و بر دی و بری ظلمات جهل و غفلتدن انراج ایدوب مرتبه نور ایتنه
 و عالم وحدانیه ابر کوردی (م) گفت اگر چه با کم از ذکر شما نیست لایق مر مرا تصور بها بزم شاهز اگر چه
 بن سزل ذکر یکزدن با کم دیدی تحقیقا بکا تصور لر لایق ذکر کوردی یعنی جناب حق جل شانہ سوردیکه قولم اکر چه
 بن باله و متزهم سزل ذکر یکزدن لیکن کذبیکزه نفع و تطهیر ایچون بی بلا تصور ذکر ایلک کدن خالی اولم تحقیقا بنم
 جناب مقدسه تصور لر لایق ذکر (منتهوی) لیکن هر کز مست تصور و خیال در نیاید ذات مارابی مثال لیکن
 تصور و خیال نیست و مقتون اولان کسه هر کز بزم ذاتی مثال و تمیل سزا کلز یعنی مست تصور و خیال اولان
 کسه لر کز بزم ذات بیجو تمزی مثال سزا کلز و ادر الابلز انلره تفهیم ایچون تصور و تمیل جائزدر (منتهوی)
 ذکر جسمانه خیال ناقصست و وصف شاهانه از انها خالصست و محصل جسمانه ذکر ناقص خیالید رفهم
 و ادر اکراده قاصر اولان کسه لر جسمانه تمیل و تصور بطریق بقیله فهم ایلر بادشاهانه وصف و جسمانی حالندن
 خالص و با کدر بوهم و جهلدر ذکر جسمانی یعنی جسمه مناسب صفتلر ذکر قیامی خیال ناقصدر وصف شاهانه
 اوصاف جسمانه دن خالصدر (منتهوی) شاهرا کورد کسی جولاه نیست این چه مدحست این مکرر گاه نیست
 بادشاهه مدح قصدا یند کده بر کسه سوله جولاه دکلدر بوهم و جهلدر بر کسه ته که موسی علیه السلام زماننده
 اولان شبان کی اوصاف جسمانه ایل جناب حقن اگاه بر کسه بادشاهه جلاخ و حجام دکلدر ذیر بونه مدحدر
 بوکسه مکرر بادشاهدن اگاه ذکر کا دکل ایکن کندی اعتقادی و استعدادنه مناسب حضرت خدای توصیف
 ایدوب ذکر ایلدی اگر بر واده بر سوال لازم کلورسه که اوصاف جسمانه ایل حضرت حتی لسان شارع خود
 توصیف ایلدی مثلا دست و پا و عرش استوا اوزره کی پس نه وجهله اوصاف جسمانه کا نالایق اولور جواب اولدر که
 اول توصیف خدا توقیدر یعنی شارع توصیف ایلانسته موقوفدر نایا لسان شرعده واقع اولان اوصاف جسمانه
 متشابهاندن پس بوکونه توصیف و تعریفدن موصوف ذاتی صفات جسمانه ایل متضف ایل لازم کلز زرا
 حضرت حقل جل شانہ یدی و ادر و لیکن کندی ذاتنه مناسب انسانده اولان یدی کبی دکلدر و کذلک سمع و بصری
 و سایر صفات علیه می و ادر پس بو توصیف مجسمه و مشبه نک توصیف و تعریفدن و اعتقادندن دوردر و مجمله
 مذموم اولان انلر اوصاف جسمانه ایل توصیف قیلد قلدیر نه که حضرت موسی شبانک بوکونه توصیف و ذکر
 و ایدوب ذم ایلدی (انکار کردن موسی علیه السلام بر مناجات شبان) (منتهوی) دیدم موسی یک شبانی را براه کوه می
 گفت ای خدا وای اله حضرت موسی علیه السلام بولده بر شبانی کوردی یعنی طور و طاغنه کیده در کن بولده
 بر چوبان کوردیکه اول چوبان ایدردی ای کریم وای اله بعض نمخته ده کوه می گفت ای کریمنده اله واقع اولمدر
 و تقدیر اوزره معنی دل چوبان دیردی ای بنده رفی کیده و صفت ایلدی (م) تو یکجائی ناشوم من چا کرت چارقت
 ورم که شاه مرت من فخره من تا بن سنک چا کر خدمتکار اول سنک چارقتی دیکم سنک باشکی طاره می (م)
 جامه ان شویم سبها ان کسکم شیرینست اورم شکستم سنک فخرتاسکی بوم سنک بتلریکی اولورم ای
 شکستم سنک و کوکوت کورم (م) دستک بوم عیال با بکت رفت خواب اید بوم بایکت سنک الحکر کی
 اول سنک ایا جفکی اووم خواب رفتی که گاه سنک جای و خواب ایدکی سو بوم و باله ایدم (منتهوی) ای فدای تو
 دهم بر دی من ای بیاد هی هی و هی ای من ای بنم دوکی کجایم سکافد الوسون ای خدا سنک یاد کده بر من

هی هی و هیام یعنی های و هو ایلدوب فغان ایلدیکم سنک شوق و یادک واسطه سیده در (م) این غم پیوده می گفت
 ان شبان گفت موسی با کیت این ای فلان اول چوبان بواسلوب اوزره پیوده و عبت سوبلیدی حضرت موسی
 علیه السلام کا ایتدی ای فلان چوبان بوسوزر کیه در (منتهوی) گفت با آن کس که ما را آفرید این زمین و جرح
 از و آمدید شبان حضرت موسی ایتدی اول کسه به در که بری بر ایتدی بوزمین و آسمان اندن ظهوره کلدی (ی)
 گفت موسی های خیره سر شدی خود مسلمان نشده کافر شدی حضرت موسی علیه السلام ایتدی های ای
 شبان خیره سر و مجنون اولدک بعض نمخته ده بومصرع گفت موسی های بس مد بر شدی واقع اولمدر یعنی موسی
 علیه السلام کا ایتدی های زیاده مد بر اولدک خود مسلمان اولمش ایکن کافر اولدک (منتهوی) این چه زارست
 این چه کفرست و فشار بنه اندر دهان خود فشار بونه هر زدر بونه کفر در و نه باطل هذیان سوزدر کندی
 دهانکه بر بنه سوق نا اغزل بوکونه سوزی سوله (منتهوی) کند کفر تو چهارا کنده کرد کفر نویدیای دین را
 زنده کرد سنک کفر کل قیچ رایحه می جهانی قوش ایلدی سنک کفر کدینک دیاسنی اسکی و پاره باز ایلدی (م)
 چارق و پانه لایق مر تراست افتابی راجتینها کی رواست چارق و پانه سکا لا بقدر پانه شول صار غیدر که
 آیتدن دیرنه دل صار لر بر آفتاب عظیم الشانه بونک کیلر بچن رواست (م) کر بندی زین سخن تو خلق را
 آتشی اید بسوزد خلق را بوسوزدن اگر سن کلور و دهانکی بغلیه سن آسمانن بر آتش کلور و خلقی یقار (منتهوی)
 انشی کر نامدست این دو دجیست جان سیه کشته روان مر دو دجیست اسکر سکا قهر الهی آتشی معنا
 کلدینه بود هانکدن ظهور ایلدن دخان کفر و عصیان ندر جانک سیاه اولمش روانک مر دو ندر یعنی نوظاهرده
 اولان کفر و عصیان و پیوده هذیان باطنده اولان نارقهر علامت و دستانی و جانک سیاه اولم نک و روانک
 مر دو دقالمه نک آثار و نشانیدر (منتهوی) کر همی دانی که بر دان داور است زار و کستخی ترا چون باورست
 اکر باور ایلک که بر دان عادل کا کدر هر زه و کستخی خلق سکا نیجه لا بقدر یعنی حضرت حقل اگر سن داور اولدین
 بیلدک آنک حقه ده بوکونه کلمات سولم کدن محکم حذر قیلدک (منتهوی) دوستی بی خرد خود دشمنیست حق
 تعالی زینچنین خدمت غنیست عقل سزل دوستانی خود دشمنکدر حق تعالی حضرت نلری بوچیلدن خدمتدن
 غنیدر (منتهوی) با که می کوی تو این باغم و خال جسم و حاجت در صفات ذوالجلال بوسوزری ای چوبان سن
 کیه در بر سن عم و خالک می دیر سن جلال صاحبی اولان خدانک صفات سده جسم و حاجت می دیر سن حضرت
 ذوالجلال والا کرام اولان خدا خود احتیاج و جسمایتدن نه زهدر (منتهوی) شیر او نوشد کدر نشو و نماس چارق او
 پوشد که او محتاج باست سودی اول کسه ایچر که نشو و نماده در چارق اول کسه کبر که او پایه محتاجدر حضرت
 حق خود بو نلردن متغنیدر (منتهوی) و بر برای بنده است این گفت تو آنکه حق گفت او مست و من خود او آنکه
 گفت ای مر ضت لم تدم من شدم و بنجور او تنه انشد آنکه بی بسمع و بی بصیر شده ست در حق آن بنده این هم
 بیده ست حضرت موسی صلوات الله علی نبیا و علیه شبانه دیدیکه ای شبان بوسنک سوزل فرضاو کر بنده ایچون
 ایسه اول بنده خاصکه حضرت حق آنک حقه ده ایتدی اول بن درون خود اویم دیدی خلیفه مستخلف عینی اولد یغنه
 اشارتدر بومعنایه آیات واحد شده دلائل قی حوق واقع اولمش (کا قال الله تعالی فی حق نبیه ان الذین یبایعونک انما
 یبایعون الله) و قال ایضا من یطع الرسول فقد اطاع الله و لهذا قال الله تعالی و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی و قال
 علیه السلام اشارتالی هذا المعنی من رأی فقد رأی الحق و اول بنده در سکا دیدیکم که حق تعالی آنک شناسده (انی
 مر ضت لم تعدنی) دیدی یعنی اول الله دیدیکه بن خسته اولدم بن عیادت ایتدک بن رنجور اولدم او مر بض تنه اخسته
 اولدی (کا قال الله تعالی فی حدیثه القدسی یا ابن آدم مر ضت) ای آدم او غلی بن خسته اولدم فلم تعدنی بن عیادت
 ایلدک (و استطعتک فلم تعمنی و استسقیبتک فلم تسقنی) بن طعام استدم اطعام ایتدک بن صواستدم اسقا ایتدک
 (قال یارب و کیف اعدتک و انت رب العالمین قال الله تعالی اما علمت ان عبدي فلانا مر ض فلم تعده اما علمت لو عدته
 لو عدته فی عده الی آخره) مشارقه مفصل حدیثدر و پیونده دن مقصود اولدر که بی بسمع و بی بصیر مر تبه سنک
 صاحبی اولمدر آنک حقه ده بیله بوکونه مقالات پیوده در فنده قالدیکه حضرت حقل شان شر فنده اوله مشایخ
 صوفیه بومر تبه به قرب نوافل دیر لر که بن عبد بر موجب حدیث قدسی (لا یزال العبد یتقرب الی باله و اذل حتی
 احبته فاذا احبته کنت سمعه الذی یسمع به و بصره الذی یر به و بیده الی بیطش بها) بو حدیث شریفک تفسیری
 بشنی جمله عارف واصل مر خنده کلور قول خدمت ناخله به مداومت ایلسه بر مر تبه واصل اولور که جناب
 حق اکا محبت ایدر اول وقتده که جناب حق عبده محبت ایلد عبده حق بر مر تبه تقرب ایلر که بلا حول و لا اتحاد

جناب حق آکانت منابه سنده اولوب جمع حقه سامع و بصیر حقه ناظر و قدرت حقه باطش و قوت حقه مانی اولور
 و ولایت و کرامت مرتبه من اولور پس بومر تبه به واصل اولان عیده برکسه اهانت ایلمسه و بی ادبانه سوز و بلبسه
 ظلمت جنانه و نزع ایمانه سبب اولور (کجا قال الله تعالی من اهانت لی و لیا فقه یارزنی بالمحاربة و کجا قال الشیخ الاکبر
 قدس الله سره العزیز من جالس الصوفیة و خالف ما یحققون به نزع الله الایمان من قلبه (منشوی) بی ادب گفتن
 سخن باخاص حق * دل بپرانندسیه دارد و حق تعالی نیک خاص بنده سنی بی ادب و بی باله سوز و بلبه قلبی اولدر
 و ورقی قاره ایله یعنی دفتر علی سیاه ایله (منشوی) گرتو مری را بخوانی فاطمه * کرچه یکن جفستند مردوزن همه *
 اگر من بر مرده فاطمه او قوره سن اگر چه مردوزن جیغاب جند زرا جله سی انساندرو مردوزن حیوان ناطق
 تعریفنک تختند داخلدر (منشوی) قصد خون نو کند تا نکست * کرچه خوش خو و حلیم وسا کنت * اول
 فاطمه دید کل کسه سنک خون و ملا ککه قصد ایلمه مادامکه ممکندر اگر چه اول کسه خوش خو و حلیم وسا کند
 مع هذا ینبونا لیسیمه اولفقدنا کاعار کلوب سکا خشم ایله (منشوی) فاطمه مدحست در حق زنان * مرد را
 گویی بود زخم سنان * حال بود که فاطمه زهر حقد مدحدر زرا حضرت یغمبر علیه السلام دخترا لیسیم
 شریفیدر اما مرده فاطمه دیر سن اگر چه سنان اولور و بوسوزانک قلبی مجروح قیلور (منشوی) دست و پا در حق
 ما شایست * در حق پاکی حق الایست * پس ای جوان دست و پا برزم حقد مدح و ستایش در زرا بی دست
 و پا اولق عیب و نقصاندر اما حضرت خدائک یا کلکی حقد الایست و عیبدر اگر چه مراد اولور و اما اگر
 چاره مراد اولور و عیب و نقصان دکل بلکه کالدر زرا حق تعالی حضرت تری کندی و بد و قدله توصیف
 ابلت در کک کاب و ستمه تابتدر (منشوی) لم یلد اولور الا یکت * والد و مولود را از خالقست * سورة اخلاصه
 اشارتدر (قل هو الله احد بوسوره نک سبب نزولی بود که بر کون قریش حضرت یغمبر علیه السلام دیدیلر (یا محمد
 صف لنا ربک یعنی ربکی بزه وصف قیل که نه بیرونه ایچره و کیمدن میراث الی و کیمدن طوغدی پس جناب یاری
 نیور که قل دی یا محمد بونله هوشان بود که (الله احد) الله بزرگست و حد بالذات و متفرد بالصفات (الله الصمد) ای
 السید المصمود الیه فی الحوائج المستغنی بذاته و کل ما عاده محتاج الیه بوقته بر چه صمد قصد معنانه اولوب مقول
 معنایی و بر یاور یعنی الله مقصود الیه درو محتاج الیه در جمیع جوائجه و غنی بالذات و مستغن عن الخلق فاتدر و ایم
 و باقی معنانه ده اولور (لم یلد) کسه بی طوغورندی اول الله یهودیلر که عزیر بن الله و نصاری مسیح بن الله دیرلر
 و بعض قوم الملائکه بنات الله دیرلر بویه دیرلر دفعدر (ولم یولد) و کسه دن طوغدی زرا هر مولود محددر و جسددر
 اول الله قدیمدر و جسدن منزهدر (ولم یکن له کفو احد) و هیچ بر احد کامکافی و عائل و مشاکل دکلر بحال الدین
 ساوخی بیورلر که معطله دیرلر که بوعالمک صانعی بوقدر و فلاسفه صانعی وارد اما صفا سندن منزهدر دیرلر و شویان
 حقل شریکی وارد دیرلر و مشبه خلقه بکثر جواح و اعضاسی وارد دیرلر و جودی و نصاری زن و فرزند اثبات ایدرلر
 پس بر مومن دیه که هوتعطل و زندقه دن بری اولور زرا خیمه زانه راجه درو الله دیه فلاسفه اعتقادندن بری اولور زرا
 لفظه الله اسم ذات و مستجمع جمیع صفاتدر واحد دیه اعتقادن بیه دن بری اولور (والله الصمد) دیه اعتقاد
 مشبه دن بری اولور (ولم یلد و لم یولد) دیه ملت و نصاری دن بری اولور (ولم یکن له کفو احد) دیه اعتقاد مجوس
 و مشرکاندن بری اولور حضرت مولانا یحیی حضرت موسی علیه السلام اساتندن تقریر بیورلر که (لم یلد و لم یولد)
 دیکله توصیف ایلک اول حضرت لایقدر ولد و مولودی اول خالقدر امدی حقل توصیفی توقیفیدر پس صاحب
 شریعت حضرت تری نیجه بیورلر که آکا کوره وصف قیلن کرک و جناب حقه اوله تضرع ایتن کرک و الا جناب حق
 هر کس دیرلر که اسمله توصیف ایتن جائز دکلدر (منشوی) هر چه جسم امد و ولد و وصف اوست) هر چه مولودست
 اوزن سون جوست * هر نه کم جسم کای ولدان امان و صیدر هر نه کم مولود در اول نهرلر بوطر فندندر کویا کم روح
 انسانی بر جوی کبیدر بر جایی ربوبیت عبودیتدر هر نه کم مولود اولدی اول نهر روحلر بوجا بندندر اول
 ربوبیت طرفندن دکلدر (منشوی) زانکه از کون و فسادست و نه بن * حادثست و عین خواجه یقین * اول
 اجلتکه اول جسم عالم کون و فسادندر خوار و حقیردر و حادثر و یقین بودر که (لا بد لکل حادث من محدث)
 خواستجه بر محدث قدیم استر که اول احد و دو (ولم یلد و لم یولد و لیکن له کفو احد) اول افیلر متصف اولان واجب
 الوجوددر (منشوی) گفت ای موسی دهانم دوختی و زبانتی بوجام سوختی * شبان چو نوکم حضرت موسی
 علیه السلام بولکائی ایشتدی آکا ابتد ای موسی بندهام دیکدن و شبانم نلقدن سن بنم جائی یاندل (منشوی)
 جامه را بدید واهی کردت * سرمه ادا اندر بیابانی و رفت * شبان در حال جامه من برتدی و سر را تله بر آه ایشتدی

بر بیابانه باش و ودی و کندی (عتاب کردن حق تعالی باموسی علیه السلام بر شبان (منشوی) وحی آمد سوی موسی
 از خدا * بنده ما را زما کردی جدا) خدای تعالی دن موسی علیه السلام وحی کلدی بویه دیکه ای موسی بزم بنده مری
 بزدن جدا ایلدک (منشوی) نو برای وصل کردن امدی * برای فصل کردن امدی * سن بنده لری بکا واصل ایلکدن
 اوتری کلدک یا خود فصل و جدا دن اوتری کلدک بعض نسخه ده مصرع ثانی تا برای فصل کردن نامدی واقع
 اولشدر یعنی بنده لری بدن فصل و جدا ایلک ایچون کلدک (منشوی) تا قافی پانسه اندر فراق * ابغض الاشیاء عندی
 الطلاق * بویت جناب عزت اساتندن موسی علیه السلام خطا بدر بیورلر که باموسی مادامکه قادر سن فراقده
 آتاق قومه اش * یانک ابغض واقعی بنم فتمده طلاقدر یعنی باموسی قادر اولد بجه آتاق قومه فراقه و شروع ایتنه فراقه
 زرا ابغض اشیا بنم فتمده طلاق و فراقدر (کجا قال علیه السلام ما خلق الله مباحا احب الیه من العناق و ما خلق الله
 مباحا ابغض الیه من الطلاق) و کاروی مسلم عن ابی هریره قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان ابلیس یضع
 عرشه علی الماء ثم یبعث مریایه یقتنون الناس فادناهم الیه منزله اعظمهم فتمته یحیی احدهم فقول کذا و کذا
 فبقول ما صنعت شیئا ثم یحیی احدهم فبقول ما ترکت حتی فرقت بین امرء و بین امرأه فیدینه منه فبقول نعم انت
 پس نعم معلوم اولدیکه بر نشنه که شیطان قنده زیاده مقبول اوله الله قنده بقایت مبعوض اولق مقرر در (منشوی)
 هر کسی را سیرتی بنهادم * هر کسی را اصطلاحی داده ام * هر برکسه به بر سیرت قومشم هم برکسه به
 بر اصطلاح و بر مضم یعنی حضرت موسایه عتاب حضرت عزتدن بویه واقع اولدیکه باموسی هر برکسه به سیرت
 خاص وضع ایدم و هر برکسه به برفع اصطلاح و بر دمکه بواختلاف السنه و اصطلاح دخی آیات عظیمه دن بر آیت
 و ارض و سموات خلقی مائندی قدرت با عزمه دن بر قدرتدر (کجا قال الله تعالی فی کلامه و من آیاته خلق السموات
 و الارض و اختلاف السنهکم) ای اختلاف لغاتکم بان علم کل صنف لغته او اجناس اصطلاح حکم بان علم کل قوم
 اصطلاحهم فامن طائفة من العلماء و الادباء و الحکماء و غیرهم الاولهم اصطلاح لا یعلمه الذخیل فیم الاستعرا ببق من
 اهله و لامشاحه فی الاصطلاح (منشوی) در حق اومدح و در حق توذم * در حق اوشم و در حق توهم * و دخی
 حضرت خداساتندن حضرت موسایه خطا با و اصطلاحده منازعت ایلیندر ارشادا بیورلر که آنک حقدند
 واستعدادنده اول سوز مدحدر و سنک حقدند واستعدادنده نسبت دمدرا آنک حقدند شه دوسنک حقدند سمددر (م)
 ماری از نال و نایا کی همه * از کراخی و و جالا کی همه * بر جمیع پال و نایا کلکدن بری بر و جمیع کراخیان و لواقدن
 و جالا کلکدن بری بر یعنی بن شول باری ام که بریم یا کلکدن و خلقی بنی تنزیه و تقدیس ایلکدن و دخی
 نایال و ملوث و ملقندن و کران جانلر جان کرانلقندن و جت و جالا اولنلرک جالا کلکندن دو کلی و کلی باموسی
 (منشوی) من نکردم امر تا سودی کنم * بلکه تا بر پشکان جودی کنم * بن بنده لری طاعت و عبادته امر ایلدم
 تا بر فائده ایدم بلکه بنده لری طاعت و عبادته امر ایلدم تا کم اول واسطه ایلشده لرم اوزره بر جود و احسان ایدم
 یعنی بن قوللری امر و تکلیف ایلدم تا کم انلردن سود و فائده ایدم امر و تکلیفی بنده لری طاعت و عبادته امر ایلدم
 (وما خلقت الجن و الانس الا لیسجدن) ده کی لام علت و غرض حق ایچون دکلر بلکه تقدیر کلام (لنا امرهم
 بالعبادة و لیکونوا عبادا لی و ینفقه و ابعبادتهم لی) دیکدر پس حق تعالی سنک و الی کندی به عبادت ایلک
 ایچون خلق ایتسی کندی و استکمال ایچون دکل بلکه بنده لری سنک اول عبادتله استکمال و انتقاعی ایچوندر اگر
 عبادت ایلر س کندی به فائده و اگر تخریه کندی به ضرر (منشوی) هند و اثر اصطلاح هند مدح * سندن ازا
 اصطلاح سندن مدح) هندیلرک هند اصطلاحی خدائک مدحی خصوصند مدحدر سندنلرک هند اصطلاحی خدائک
 مدحی خصوصند مدحدر (یعنی ان لکل قوم اصطلاحا لیه الا اهل) قولینک مصداقچه هندیلرک اصطلاح
 هند مدحدر سندنلرک اصطلاح سندن مدحدر پس هندیلر زبان هند اوزره الله تضرع و عبادت ایلر سندنلرک
 لسان سندنلرک شکر و ثناء مدح قیلر سندنلرک حاصل بای لغات کانت بر لغته آنی مادح و آکا تاخوان اولسه لری شرعا
 و عقلا ممنوع دکلدر اگر چه افضل کل لغات لغت عربیه در استکمال برکسه غیر لغاتله دخی تکلم ایلر سندنلرک (کجا
 قال ابو الیث فی بستان الغار فین و لو تکلم بغیر العربیة فانه یجوز لایم علیه و عن النبی علیه السلام تکلم بالفارسیة)
 بو تکلم ضرورت اولدینی و فتمده در اما ضرورتند کندی بلدیکی اوزره تکلم ایلک بطریق الاولی در بواجلندندر که
 امام ابو حنیفه فارسیله نماز قیلن جائز کورمدر (منشوی) من نکردم پال از تسبیح شان * پالهم ایشان بوند
 و در شان * قال صاحب النهایه معنی التسبیح التزیه و معنی سبحان الله فی ارضه الله عن السوء فتریه و اصل التزیه
 التبعید و تزیه الله تعیده عما ینبغی بشأنه من التقایص (پس سبحان اسم ربک الاعلی و سبحوه بکرة و اصیلا) آیتلرک

مقتضا سجد الله تبارك وتعالى في تقدس وتنزه ايلك عبده واجب لكن بوني بويله بيلك شرط در كه حق تعالى بزم
تقدیس و تنزه منزله منزه و مقدس دكدر بلكه از لا و ابد اسبوح و قدوس اولدر نهايه مافی السباب برآنی نقایص
وسودن تنزیه ایلمز كندی عقائد منری تنزیه و نظهیر در یوخسه حاشا كه برالهی تنزیه و تطهیر ایده و زوال مقدس
اولمی بزم تقدیس سجدله اوله پس بومعنايه اشارت ایدوب یوردر كه یا موسی بن عبدالمك تسبیح و تقدیسندن مقدس
وبالاولم هم بوسبجدن انلر باله و قدس اولور و درر تسبیحات و تهلیلات شار قیلور (منشوی) ما زبان انكریم
وقال را ما و انرا انكریم و حال را ما براسانه باغز و قله نظر قیلز برزروانه و حاله نظر قیلور (منشوی) ناظر قلیم
و كراشع بود * كچه گفت لفظ ناخاضع بود * قلبه نظر اید یچی را كراول قلب خاشع و خائف اوله اكرچه تلفظ اید یچی
سوزنا خاضع اوله یعنی ناظر قلیز اكر بر قلب خاشع اوله بزم نظر عزاول خشوع در فرضا اكرچه كفت لفظی
بی خضوع اید در (كجا خبر رسول الله صلی الله علیه و سلم عن الله قال ان الله لا یظفر الى صوركم ولا الى اعمالكم
وفي رواية ولا الى اقوالكم بل یظفر الى قلوبكم ویناتكم) خشوع و خضوع تواضع در برابر لیكن خشوع اكثر ضوئه
و بصر ده اولان تواضعه استعمال اولنور و خضوع بدنده و قله ده استعمال اولنور (منشوی) زانكه دل جوهر بود
كفتی عرض * پس طفیل آمد عرض جوهر غرض * زیرا كه قلب جوهر سوز غرض در پس عرض طفیل و تابع
و جوهر غرض و مقصود كندی یعنی اول اجلدن ناظر قلیز كه قلب جوهر در و مقصود اولدر و سوبلك عرض در
پس عرض طفیل و تابع كندی و جوهر و مقصود اولدی (یت) لفظ اكر راست بود یا كزك * هیچ فایر منزه معنی كرك
دید یچی روشنی دده نك بومعنايه كور در (منشوی) چند ایزن الفاظ و اشعار و مجاز * سوز خواهم سوز با آن سوز
ساز * نیجه بر و اوقاظ و اشعار و مجازدن سو بلك و عبارات و استعارات و نظر ایلك سوز استرم سوز استرم اول
سوزله دوزل و آنكه انقت قیل كه مطلق الفاظ و عبارات و تكلف ایلك وی سوز تصنعله سوز سو بلك شرعا منیدر
(كجا قال علیه السلام ان یوم القيمة و ابعدكم منی الثرثارون المتشدقون المتفیهون الثرثار المتكلمون من الكلام
الیت ق المتكلم قیه المتفیه المتوسع فی الكلام) یعنی اغزین طولدر و سو بلك (منشوی) انشی از عشق در جان
بر فرزند * سر بر مكر و عبارات را بسوز * ای خمره قیل و قال عشق الهیدن جان و بالكه براتش اوزره اشتغال ایله
سر بر فكر و عباراتی باق و دواعی قیل و قاله عداوت قیل زیرا نك بواظهار بلاغت و فصاحتدن غرضی ریا
و سمعه در (كجا قال ابن القارض (یت) و عاهد و داعی القیل و انقال و المجد من) عوادی دعا و صدقها قصد سمعه) و عن
ابن مسعود رضی الله عنه قال علیه السلام دع قیل و قال و كثرة السؤال) پس حضرت حق بنه موسی علیه السلامه
خطاب ایدوب یوردر كه (می) موسی ادا دایك كرن * سوخته جان و روان دیکرند * ای موسی بنم قوللرمدن
آداب بیلچیلر غیر مكر و در سوخته جان و روان بر آخر كرو در (منشوی) عاشقانه نفس سوزید نیست *
برده ویران خراج و عشر نیست * عاشقانه هر نفس یا معلق وارد عشق آشنه ویران كوی اوزره خراج و عشر یوقدر
یعنی خراب اولش عاشقندن مراعات آداب مراد اولمز كه (اذ انما المحبة سقطت شروط الاداب) دینلش در (منشوی)
كر خطا كویدر و خطای مكو * كویدر بخون شهید اوارامش * اكر بحسب الظاهر خطا سوبلر آكا خطا اید یچی
ذمه كه بحسب المعنی اول اطوع خلق الله در اكر بخون اوله شهیدری یومه یعنی عاشق اولان كسه بی برنی كه
معیب و ملوث قیلله اول معیب و ملوث اولان شیلرله عاشق بر اولسه اول شهید تیغ محبت در آتی اول عقلايه كراهت
و خیانت ویرن عبودیتن یومه زیرا عقلايه نسبتله اول عیب و ناپا كلكدر و لیكن عاشقانه نسبتله عین پا كلكدر
(منشوی) خون شهیدانرا از آب اولیترست * این خطا از صد صواب اولیترست * شهیدله خون آیدن اولی ركدن
بو خطا كه عاشقندن صادر اولور یوز صوابدن اولی ركدن (كجا قال علیه السلام اذا احب الله عبد لم یضر ذنبه) (منشوی)
در درون كعبه رسم قبله نیست * چه غم از غواص ریا چله نیست * كعبه نك ایچنه قبله نك رسم و اعتباری
یوقدر هر نه جابه بر كسه انده توجیه ایلله جازدر اما خارج كعبه ده اولنرا كاستوجه اولی و اجددر پس عشاق
الهی كعبه حقیقته واصل اولنردر بر مقتضای (فاینا قولوا لله وجه الله) هر نه حاله كه توجیه ایده رانده وجه خدای
مشاهده قیلنردر بونلك ننده رسم و عادت قیدی یوقدر بلكه ملامت و فصاحت اوزره اولی شانلرنندر
كجا قال ابن القارض (یت) و خلعی عذاری فیل فرضی و انابی * افترا بی قوی و الخلاعة سنی * ولسوا قوی
ما استعابوا تمكی * فایده و انلا و استص و افك جفونی) و ادلی فی دین الهوا و اله (قد) رضوا به ثاری و استطابوا فضیحتی
رسوم و عادت و آداب و اركان و رعایت عشاقانه نسبتله آتی باغی و بالدر طولانی ككید در اكر غواص اولنره
پا چله اولمز نه غم وارد كد انلر لازم اولان آلت دكدر بلكه خشكستانده نك و باید نلر ایچون لازم و لابدر پا چله

چنبر چوبغیر كه قار و قشند آتی قاره با تمسون دیو آباغه ككیر (منشوی) نوز سر مستان قلا ووزی مجو *
جامه چا كز اچه فرمای رفو * سن سر مستلردن قلا ووزلی استه زرا آنلر كندیلر قی مدارك ایتمكه قادر دكالدرد
قلا ووزلی خود صاحب عقل اولنردن اولور جامه چا كره یامه نه سور و سن یعنی سن سر مستان اولنلردن و بوادی
محبتده حیران وواله ن قانلردن پیشوالی دیله و مقتدالی طلب ایلله كه ادب و اركان كوزنك و فصاحت و ملامتدن
حذر ایلنك عقلايه لا یقدر عاشق كه جامه عقل وادرا كی چاك ایدنلردر جامه چاك ایدنلره نیچون یاره دوزلك و یامه
دككلك یور و سن عشق الهی دیوانه لری خود جامه دوزلقه قادر دكالدرد زیرا جامه لری دكل بلكه كندیلر چاك
ایدیچیلردر تدبیر و تدارك هوشمندلر ك حالیدر دیوانه لرن تدبیر و تداركدن بریلدر (منشوی) ملت عشق ازدهمه
دینا جا ست * عاشقان را مذهب و ملت خداست * لعل را كرمهر و دیك نیست * عشق در دریای غم غمناك
نیست * عشق كه افراط محبت و یدر عشق ملتی یعنی دینی و دكلی ادیاندن جدا در انكچون كه تكالیف دینی به بالکلیه
عقل اوزره مبتنی اولنلدر و عاشق محكوم عقل دكدر بلكه محكوم عشق و اسرافراط محبتدر پس عاشق دینی جمیع
دینلردن جدا اولدی وجه آخر عاشق معشوقدن غیر بی یلر و محبو شدن آخر بر محبوب مشاهده قیلز بلكه
كندی دینی دخی كور من عاشق لقی و معشوق لقی بر امر اعتباری و بوایكی سی مظهرین باری كورر بوقدر بر چه دخی
ملت عشق جمیع دینلردن جدا اولور كه دكلی ادیان ككرت و مغایرت اعلی ایچون وضع الهی در عاشقانه مذهب
و ملتی خدا در یعنی عاشقانه محل ذهاب و سلوك و ملتی خدا در عاشقانه كاه سیری الله ایدرلر و كاهی سیر مع الله ایدوب
و هو معكم ایما كنتم) فواضحه هر نه حاله كه كته لرنكه كیدر پس خدادن غیری كوز منلر و خدادن غیری بیلر
مذهبده و ذهابیده و ذاهیده آتی كورر ملته و دیده و مطلوب و طالبده اتی مشاهده قیلورلر پس غیر قالمیچق
عاشقانه مذهب و ملتی خدا اولور بونلر غیر و سوزی زحمتدن نجات بولور لر لعل كرمهر و نشان اولیه بالذكادر
بوه و جهد را علك كرمهر و نشانی اولیه بالذخوف یوقدر یعنی عشاق الهی تبدیل وجود بشریه ایتمكه لعل
كبی اولنلدر لعلك اوزرنده شكل مهر اولی و وار و املق وارا كركللك اوزرنده شكل مهر اولور سه كه مراد اول مهردن
رسوم شرعیه و آداب مرعیه در (نور علی نور) اولور و اكر لعلك اوزرنده مهر اولمز یعنی عاشق رسوم شرعیه و آداب
مرعیه ایله متمسك و مرسم اولمز به بالذی یوقدر زیرا عشق غم و الم در باسندن غمناك و الملك دكدر یعنی عاشق اولدر كه
آنك قشند لطف و قهر و جمال و جلال برابر اوله فرضی معشوق آتی دریای غم صالسه غمناك اولز زیرا عاشق
شانی بو غم و شادی مر تبه سندن برتر و عالیتر و عقل بونلك اسرار قی ادرال ایلكهده كور و كوردر (وحی آمدن موسی
علیه السلام در عذران شبان) (منشوی) بعد از آن در سر موسی حق نكفت * رازهای كفت كان فایده كفت * بر دل
موسی سخنار یچند * دیدن و كفتن هم آمیختند * آنده نكده حضرت حق موسانك سرنده نهایی شول رازلری
سوبلدیكه اول رازلر كفت و بیانه كلیز یعنی عاشق حالی و مر تبه سنی حضرت موسایه اعلامه نكده حق تعالی
حضرت موسانك مر تبه خفیه رازلر و سر سوبلدیكه اول لسانه كلیز و علم لدن بوعقله صغیر حضرت موسانك قلبی
اوزره سوزلر دكدر كور و می و سوبلكی بری بر نه فارشدر دیر یعنی حضرت موسانك قلبه خفیه سوزلر دكدر
و مشاهده ایله مكالمه بی بر نه جمع قیلدیلر مراد بوا اسرار ك حقیقتی هم وحی ایلدیلر دیر و هم آتی مشاهده قیلدیلر
دیمك اولور (منشوی) چند یخود كشت و چند آمد بخود * چند برید از ازل سوی اید * نیجه دفعه بخود اولدی و نیجه
دفعه كندیسنه كدی نیجه كره ازلدن اید جانیته اوچدی یعنی نیجه كره محو اولدی و نیجه كره صحوه كادی و نیجه كره
ازلدن اید جانیته پیران قیلدی یعنی بدایت و نهایی اولیان جناب حق جانیته طائر اولدی و هر شیلك اول و آخر قی
مرجع و مصیری بیلدی و اسرار و اعیانه عالم اولدی و ظهورات الهیه بی مشاهده قیلدی (منشوی) بعد ازین
كر شرح كورم ایلهیست * زانكه شرح این و رای كه هیست * بوند نكده اكر شرح سوبایم ایلله كدر زیرا ورازلر
شرحی اكا دلفك وراسیدر یعنی نونك شرحی اكا دلفك فو قنده در (كجا قال ابن القارض (یت) فثم وراء العقل علم يدق
عن * مدارك غایات العقول السلیمة) (منشوی) و بره كویم عقلهار ابر كند * ورنو یسم پس قلمها بيشكند * و اكر اول
رازلری سوبایم عقلاری قور بر یعنی عقل آتی استماع ایتد یكندن دیوانه اولور و اكر یازم چوق قالمز صر (منشوی)
چونكه موسی ابن عتاب از حق شنید * در بیابان در بی چوبان دوید * بر نشان پای آن سر كشته راند * كرد از راه
بیابان بر نشانند) كام پای مردم شوریده خود) هم ز كام دیکران ید اود) چونك حضرت موسی جناب حقدن شبان
حقنده بو عتابی اشتهدی بیابانده چوبانك ارد نیجه بیلدی اول شراب عشقه مست و سر كشته اولش چوبانك
آیا غنك نشانی اوزره سوردی راه بیاباندن نوزر سلكدی یعنی جست وجوده زیاده سرعت ایلدی بعض نسخه ده

بومصر کر از پریه بان بر فساد در قع و لند در یعنی بیابانک پر سندن غبار سلکدی یعنی زیاده استبحال
 ایند یکندن سر اسیمه و از پره طوقوب کیدردی پره درخت کبی بر ذراع مقداری اوزون بر اوتک اسیمیدر دیوانه
 مردک آتغنگ آدی خود هم غیر بلک آدیندن ظاهر وید اولور یعنی مردم شوریده نک آتغنگ ایزی و اثری خود هم
 غیر بلک آتغنگ ایزندن پید اتر اولور پس اول شوریده نک روشی بساط شط اوزره اولان فرزند مینه و میسر لهب
 و باز سینه تشبیه ایدوب و شطار طریقت و شورید کان عشق و محبتک معنا اولان سیر و سلو کنه علی سبیل الکایه
 اشارت قیلوب یوردر (منوی) یک قدم چون رخ زبالا تاشیب * یک قدم چون سیل رفته برورب * اول
 شوریده نک روشی مثلاً بساط شطرنجده فرزند روشی کبی ایدی بر قدم رخ کبی مر ته اعلادن الجغه کیش و بر قدم فیل
 کبی ورید و کبی کیش روند کان طریق الهی الات شطرنج کبی مختلفه الحکاتدر عباد دوزهاد مانند سیدق حرکت اذن
 اولد قده مینه و بساره و با امامه انجق بر مر ته قطع ایدر لایا بر اراخبار که طریق مستطیله صاحب لیدر رخ کبی
 و یافیل کبی عینه و شماله نیجه مر اتب و مقامات سیر ایدر و اما فرزانة عشق اولان اصحاب شوق فرزند کیدر کاه
 بالادن تشیب و کاه اسفادن اعلا به و کاه عینه و کاه بساره و کاه بر عکس و کاه مطرد و کاه مختلف و کاه راست و کاه
 و رب اوزره کیدر و فاعل حقیقی هر نه کونه اقتضایدر سه اوله ایدر لایا مر ته کبشانک احوال مختلفه سی کبی جمله احوال
 مختلفه سندن بری دخی بویدیکه (منوی) کاه چون موج بر افرازان علم * کاه چون ماهی روانه بر شکم * کاه
 در یادن فلقمش بر موج کبی علم تعین بلک ایدر بی اولد یعنی حاله کیش یعنی یوفقه جیقه و کیش کاهی ماهی
 کبی قاری اوزره یور بی اولش ایدی نه کم مستغرق بحر وحدت اولان عشاق روشی بو کونه در کاه اولور که دریای
 وحدت من حاصل اولان تعینلری موج بلند و علی اولد یعنی حاله کیدر و کاهی مانند ماهی بحر عشق الهی ایچره
 متیاعی الهام لامتیاعی الاقدام) سیاحت و غواصلی ایدر (منوی) کاه بر خاکی نوشته حال خود * و موج
 و مالیکه و ملی برزند * کاهی کندینک حالی بر خاکی اوزره یازمش ایدی شول رمال کبی که بر مل اور یعنی کاه اولدیکه
 حال اوزره یازدی کندی حالی شول بر رمال کبی که رمل اوزره نقش اور نه کم عشاق الهی کندی حال لری بو عالم خاکه
 یازب کندیلر و اثر لری نه کیدنلر و آثار لری تیغ ایدنلر آثار لری سراز لری نه و کفشار لری نندن مشار محبت کردار لری نه
 مطاع اولور و اثر لری مؤثره استدلال قیلور مثل حضرت منوی بی و غزلیات و رباعیات مولوی بی تیغ اینلین
 عاشق اول حضرت مشرب سعادتن و مذهب باد و لکن معلوم ایدر نور کذلک غیر بلک دخی بو که کوره (منوی)
 عاقبت دریافت اورا ویدیکه * کفتر مرده ده که دستوری رسید * و الحاصل حضرت موسی صلوات الله علی نبینا وعلیه
 من طلب وجد وجد) نحو اسخه عاقبت جوابی بولدی و کوردی و آکایدیکه مرده و برای شبان که حقدن سکادستور
 یتدی (منوی) هیچ ادبی و زنی بیچو * هر چه می خواهد دل شکست بگو * هیچ آداب و ترتیب استه سندن تن
 کوکلک هر نه استرسه آتی سوله (منوی) کفر بود نیست و دین نور جان * ایانی و زو جهای در امان * زبانشک
 کفر لند و سندر و سندر دینک جانک نوریدر یعنی سندر کفر لند دین و دینک نور جاندر امان سن عذاب خدادن و سندن
 جهانه مندوب اولر اما مانه در لری یعنی سندر حرمت ایچون اعل جهان دخی عذاب خدادن امانده در لری (منوی)
 ای معاف بفعل الله ما یشاء روز باری محابا بر کشا * ای بفعل الله ما یشاء مفعول معاف و مسلی و ارسائی
 لا ابالی و ارفایر مقصود فتح اید و هر نه دیلر سکر سوله اکثر اهل سنت بفعل الله ما یشاء معنانه مقرر ایکن بر کسه بویله
 عقلمدن و شرعدن خارج وضع ایلر مع هدایه مقبول حق اولسه و جناب حق آتی عفو قبله قصور معرفت لری
 اولد یقندن انکار ایدر و سمت اعتزاله کیدر لری قیاس ایدر لری که کار حق بر مقتضای عقل اوله حال بو که لازم دکادر
 مقتضای عقل اوزره اوله بلکه (فعال ما برید) در دخی (لا یستل عما بفعل) در (والله اعلم) (منوی) کفتر
 ای موسی از ان یکدشته ام * من کنون در خون دل آغشته ام * من ز سدره المنتهی یکدشته ام * صد هزاران ساله
 زان سورفته ام * شبان موسی علیه السلامه جواب و رب دیدیکه ای موسی اول عالم جذبه دن و مر ته سکر دن
 یکمشم اول سوزر جذبه حالده ایدی بن شمدی کوکل فاته فار ششم و بولا ششم مر ادمر ته فتنه و اضمه علاه ایر شدم
 دینک اولور بن جذبه الهی سبیل سدره المنتهی دن یکمشم یعنی بن شمدی سدره المنتهی دن اونه یکدم سدره بق
 دید کاری بمثل آغا جیدر و سدره المنتهی فوق سماه سابعده بر مر ته در که جنت الماوی آنک فتنه در و مقام
 حضرت جبریلدر علوم و اعمال خلاق انجق اکادک و اصل اولوب و انده نمایت بولد یعنی چون سدره المنتهی دینلدی
 و عقول و نه و من خلاق انک فتنه اولد یعنی چون الله اعلم سدره به تشبیه اولندی و واصل حق اولان عشاق الهی
 مر ته بوندن سدره المنتهی دن ایدر که شاد در و بلا و انده دست * من شراب عشق و نه یعنی ایچو شاد در انک چون

چوبان لساندن بومعنایه اشارت ایدوب یوردر لری شبان دیدیکه ای موسی علوم خلا یقن و عقول ناسک نهایت
 بولدی سدره المنتهی مر ته سندن یکدم و اول جانبدن نیجه یوزیک سیل کیشم یعنی صد هزاران سال تقدیر اندن
 ایدر و کتدم و وصلت حضرت محبوبه بدمکه آنک وصلتی مر ته سی عقول ادرا کدن بر تر در (منوی) تازیانه برزدی
 اسیم بیجست * کنبدی کردوز کردون بر کذشت * ای موسی تازیانه آوردلر بتم اسیم دوندی بر کره فالغدی و فلکدن
 یکدی یعنی یاموسی تازیانه ارشاد و نصیحتی اسب و وجه آوردلر تادیب ایدلر و روح اسیم در حال دوندی صخره مق
 ایدی و کردوندن اونه کندی (منوی) محرم ناسوت مالا هوت باد * آفرین بردست و بر بازوت باد) برم ناسوت غر محرمی
 لاهوت اولدی سندر دستک اوزره و سندر بازول اوزره تحسین اولسون که سندر بر زبانک سبیلده بو مر ته به ایر شدم ناسوت
 عالم انسانیه و لاهوت عالم الهیه دیر لری یعنی جناب الوهیت انسانیه زه محرم اولدی و انده اصحا و صفایه ظهور
 قیلدی دینک اولور و وصلت سندر همت و قوتکله حاصل اولدی دینک اشعار قیلور و دخی دیدیکه یاموسی (منوی)
 حال من اکنون برون از گفتنت * این چه می گویم نه احوال منست * بنم عالم الان سو یلکدن خارجد بونی که
 دیرم بنم احوال دکدر (منوی) نقش می بینی که در آینه ایست * نقش تست آن نقش آن آینه نیست * دم که
 مر دانی اندر نای کرد * در خور نیستی در خور دمر * پس سکندونی آینه به و کندیده ظهور ایلین اوصاف
 و استراری آینه ده مر فی اولان صورته تشبیه ایدوب و یو و لیلک معنی فی مع الله و فتنه اتحاد لری نه اشارت قیلوب
 یوردر که ای موسی مثلاً بر نقش کور رسن که آینه ده دریا خود آینه ایچره طووردی اول آینه ده کوز دیکک نقش
 سندر نقش کدر که آینه ده منعکس اولد در اول نقش آینه نک نقشی دکدر بعض نسخه ده در آینه نیست واقع
 اولد در بو تقدیر اوزره معنی سندر نقش کدر اول نقش آینه ده دکل و آینه نک دخی دکادر دینک اولور یعنی بالکلیه
 وجود زنجارندن آینه کبی صافی اولدم و فانی فی الله اولفله و لایب مر ته سن بولدم پس هر نقش و صورت که سندن
 ولایت و کرامتدن و حکمت و معرفتدن و بونلردن غیری اولان سیرت و خصالتدن کور رسن اول نقش کدر که سن رسول
 حضرت حق و خلیفه وجود مطلقسن و اول نقش و صورت بنم آینه وجود ده دکدر بن قائم و صوری و وضاتکه
 مر ات صافیم مثلاً شکلی کبی ام و سن نای کبی سن شول دم که مر دانی نای ایچره ایلادی و نای خالی درون اولدم
 واسطه سبیل سوزه کلوب سولدی نایک در خور دیمیدر اول مر دل در خور دی دکل میدر هر نه مر ته نای خالیدر
 اندن نعمات و الحان صدور و ظهور ایلر اول مر دانی نک در نای آکا بر آلت ملاحظه در پس سندن هر نه کونه
 کلام و پیام صدور ایلر ای موسی سندر و آینه وجود ده مر فی اولان نقوش معنوی جنبه کدر کذلک
 هر ولی کندونی سینه بویله در که اول ولی قننی نیشک قد منده ایسه اول ولینک آینه وجود نه کور بین نقوش کرامات
 و ولایات اول یغمبر کدر و آنک نای جسدندن ظهوره کلان اصوات و نعمات متبوع و مقتداسی اولان رسول کدر
 پس اولیای محمدیه بی بویله یل و انلردن ظهور ایدنی اول حضرتدن مشاهده قیل (والله اعلم) بومصرع اسبه فهام
 اولق اوزره شرح اولدیکه محله اسب اولان بودرا کراستفهام معنایی و بر لیوب اول نقش نایک لا بقیدر نای مر دل
 لایق دکادر دینور سه محله مناسب اولوب معنایه خلل کاور و سیاق و سباقه مخالف اولور قلیتمل (منوی)
 هان وهان کرحم کوی کر سه اس * همچو نافر جام ان چوبان شیناس * آکا اول آکا اول ای حامد اولان
 و شوا سباس قیلان کسه اگر الله حد سوبلیه سن مع هدایه اول شبانک نافر جامی و ناسر اشنامی کبی آکا و سبل
 (منوی) حمد و نسبت بدان کر به ترست * لیک ان نسبت بحق هم اترست * اول شبانه نسبت سندر حمد و شاک
 اگر چه ابور کدر یعنی اگر چه سندر حمد و شاک اول چوبانه نسبت اولسه کان نسبت بهتر دیر لیکن حضرت حق
 نسبتله اول هم اتر و بی فردر (ولهذا قال علیه السلام لا احصى ثناء علیک انت کما انیت علی نفسک سبحانک
 ساذ کرناک حق ذکرنا بک کور) (منوی) چند کوی چون غطا برداشتن * کین نه بودست انکه می پشاشتن
 نیجه بر حامد و ذاکرم و شاخوان و شا کرم دیر سن چونکم بوم قیامتده پرده بی اوزره تقدیر قادر بر ور فح جناب
 ایدر که بواولمدر اولر نسخته که خلق ظن ایدیلر (کا قال الله تعالی ویدالهم من الله عالم یکونوا یحسبون)
 مثلاً جوق کسه کندیلری جناب حقه حامد و ذاکرم و نیجه منی دخی شاخوان و شا کر ظن ایدر لری و نیجه منی
 دخی کندیلری عابد و زاهد و عارف مشاهده زعم ایدر لری ز قیامتده (بوم تبلی السرا) و فتنه بونلر الله دن
 ظاهر اوله اول شی که آتی ظن ایلزدی (منوی) این قبول ذکر و اتر جنت * چون صلوة مستحاضه رخصتست
 بوسنک ذکر کل قبولی حضرت خدایک رجته دندر یعنی ای ذاکر بوسنک ذکر کل مقبول اولمی قبوله مستحق
 اولد یقندن اوزری دکادر بلکه بوسنک ذکر کل قبولی رحمت الهیه دندر مستحاضه اولان خاتونک صلاتی کبی

محضر خستدر (قال صاحب النهاية الاستحاضة ان يستمر بالمرأة خروج الدم بعد ايام حيضها المعتاد) مستحاضه
 شول خاونه دير لر که معتاد اولان حیضنک ایامند نصکره دمیک خروجی مستمر اوله بوحالنده صلاحی ترک ایلر و بودم
 مانع صلاح اولمز پس مع عدم طهارتها مستحاضه نک صلاحی جائزدر و حقنده رخصت و اردر آنک صلاحیتک جائزه
 اولمی کنندینک طهار اولمی اعتبار ایلد کادر بلکه رخصت شرعیه در (مثنوی) در غار او یا لودست خون
 ذکر نوالوده تشبیه و چون * اول مستحاضه نک نمازنده فان بولشدر سنک ذکر تشبیه و ظن و چون و جرایه
 بولشدر یعنی اول مستحاضه اولان خاوتک نمازنده خون آلوده در مراد مذکور اولان الهی کمال تنزیه قادر
 اوله میوب عقلیکه اعتقاد کده آتی بر شیده تشبیه ایلر لکد کایدرسن و اکام معرفتک اولد بغندن نیجه در دیکله
 ذکرنی آلوده ایدرسن دیک اولور (مثنوی) خون بایدمت و بایمی رود * لیک باطن را نجاست بود * خون بایدد در
 اما بر صوبه کیدر یعنی خون اگر چه بلید و نابا کدر و جری صوبه کیدر لیکن باطنک نجاستی و اردر و ساوس
 شیطانیه و اخلاق ذمیه کبی که اول آله کثر الله لطفی آشدن غیر لکنه کم سیورر (مثنوی) کان بغیر لطف
 آب کرد کار * کم نکرد در از درون مرد کار * که اول درونی نجاستی حضرت کرد کار لطفی آبدن غیر ایل عمل اید بی
 مردک در و شدن ناقص اولمز اگر کم کاف فارسیک ضمه سیله اولور سه معنی مرد کارک در و شدن اول نجاستی و نجاستی و نجاستی
 اولمز و طهارت بولمز دیک اولور (النجاسة على اربعة انواع کما ان الطهارة على اربعة انواع فنجاسة الظاهر طهارتها
 بالماء و نجاسة النفس بالخطايا والمعاصي و طهارتها بالتوبة والانابة و نجاسة الاخلاق بالاوصاف الزكية
 و طهارتها بالاخلاق الفاضلة والاوصاف المرضية و نجاسة السروهي الشرک و الجهالة و الجهالة المعرفة طهارتها
 بالتوحيد والعلم و المعرفة) بخن حق تعالیست بر بنده لطفی اولیجق انواع طهارتی اکاسیر ایدوب انواع
 نجاستدن آتی بالابر (مثنوی) در سجود کاش رو کردانی * معنی * سبحان ربی دانی * ای مصلی کاشکی
 سجودنده یوزونی و دوندیدک و سبحان ربی الاعلانک معنایست بایلدک بومعناده جائزدر که کاشکی یوزک دوندیدک
 سجود کده اولان سبحان ربی الاعلانک معنایست بایلدک سبحان ربی الاعلانک معنایست اسبح ربی الاعلی تشبیه
 عمالایق بشانه (دیکدر یعنی بن اعلی و شانی جله دن ارفع اولان مالت و سیدی تنزیه ایتمکله تنزیه ایدرم شانه
 لایق اولین شیلردن پس وجودله اولان سجودک تشبیه و چونله اولان ذکر و صلاتک دخی اتمک شانه لایق اولین
 شیلردن در لازم کلدیکه آتی صلوة و سجود کدن تنزیه ایلیمه سن بلکه تنزیه کدن یله تنزیه ایلیمه سن و سجود وجودی
 اکالایق کور میوب بونی سولیمه سن (مثنوی) کای سجودم چون وجودم ناسترا * مریدی را تو نکوی ده جزا *
 که ای بنم و هم سجودم بنم وجودم کبی ناستر ایدر یعنی سکا لایق دکلدر تحقیق کلد که سن ایلکی جزا و بر کمالک
 مقابله سنده ایلکی جزا و بر کمالک حضرت حق شاستدن عجب دکلدر بلکه بوصف آنک مخلوقا سنده یله بولنور
 (مثنوی) این زمین از حلم حق دارد اثر * تا نجاست بر دو کله ایدر * جله دن بری یوزمینی کور که حلم حق دن اثر طور
 تا کم نجاستی کیدردی و آنک مقابله سنده کلر بر و یردی یعنی زمین نجاستی ایلندی و کلر حاصل و یردی (مثنوی)
 تابو شد او بلید یهای ما * در عوض بر روید ازوی عجبها * تا اول زمین اورتر زم بلید کلدی عزی و نجاستی عزی
 اول قبا حتر عو ضنده اندن بر ملاح غنجه ل بر کذلک صوفی خاکی طبیعتی دخی مشایخ زمینه تشبیه ایدوب
 دیکدر در که (الصوفی کالارض بطرح علیها کل فیج ولا یخرج منها الا الملیح) پس چو کافر دیکد کور در داد وجود
 کترو بی مایه تراز خالک بود * پس کافر حقیقت حاله واقف اولد قلدن کوره که اول کافر داد وجودده یعنی
 عدل و مخداده و باخورد عطا و بخشنده خا کدن ناقص کد مایه سزرک اولدی (مثنوی) از وجود او کل و میوه نرس
 بر فساد جله یا کما نجاست * آنک وجودندن کل و میوه بقدی جمیع یا کلدکلر فسادندن غیر استمدی یعنی
 اول کافر ک وجودنده کل ایمان و میوه عرفان و ابقان بقدی جله یا کلدکلر فسادندن غیر شئی دبلدی (مثنوی)
 گفت واپس رفته ام من در دهب * حسرت نایبیتی کتب نراب * اول حینده دبه که من حبس المعنی بن ذهاب و روشده
 کیر و ایدیه کتشم حسرتانه اولیدی بن خالک اولدم یعنی ای حسرت و ندامت کل که سنک و نکدر نو لیدی بن دیناده
 تراب اولدم که ترابک مر تبه بی بنم مر تبه مدن عالیردر که اول خیلدری بالک ایلدی و بن بالک اولان عقل و فکر و روح
 کفر و معصیت بالک ایلدم دید و تراب اولمی غنی ایدوب حسرت یه (م) کاش از خاکی سفر نازیده می * هیچ خاکی
 دانم می چیده می * کافر بولکونه غنی ایدوب دبه که کاشکی خا که منسوب اولان منزله و مر تبه دن سفر اختیار
 ایلیدم خا کلد کبی دانی دوشوریدم و آتی تر بیه قیلوب بدن ظهوره کایدی و دخی نک نافع بر عمل اولیدی (مثنوی)
 چون سفر کردم مرا راه آزموده * زین سفر کردن ره آوردم چه بود * چونکم سفر ایلدم بول بی امتحان ایلدی بوسفر

ایلمکدن بنم بول ارمغان نه اولدی یعنی چونکم مر تبه خا کیدن سفر ایلدم مر تبه نباته کادم و انده نیجه نشو و نما
 بولدم بعده مر تبه حیوانه کلوب آندد دخی جسم حساس و متحرک بالارادة اولدم بعده مر تبه انسانیته کلوب
 حیوان ناطق اولدم و بنی بول بولکونه صنددی و امتحان ایلدی بوسفر ایلمکدن بنم ره آوردم یعنی از غم و زادنم
 اولدی کرک ایلدیکم بومر تبه ده مکلف اولدیم اوزره زاد آخرت قیلیدم و ما خلق لهما حکم و یریدم و بوقیامت
 کوتنده سائر اهل ایمان کبی منتفع اولیدم دبه (مثنوی) زان همه میلش سوی خا کست کو * در سفر سودی بنمید
 پیش روی واپس گردنش آن حرص و آز * روی در ره کردنش صدق و نیاز * اول جهندن کافرک میلی دو کبی
 خالک جایبه دزیرا کافر سفر ایلد کده یوزی اوکنده بر فائده کورمن بلکه مضرت کورر و مر تبه خا کیده
 کندی به نیت منفعت کورر و باجلدن خالک اولمی غنی قیلور آنک اردنه یوز ایلدی اول حرص و آزدن آنک بول بوز ایلدی
 صدق و نیاز در یعنی اول کافر و فاجرک یوزی کیر و ایلدی دنیایه و حظ نفسه حرص و آزدن عبارتدر و یوزنی بول
 ایتمکک و حق جایبه که مکلف صدق و نیاز اوزره اولمی وطاعت و نماز قیلیدر پیش روی دیک حق جایبه اولان
 وجهی اوکنده سود کورمدی دیک اولور و تقدیر چه حق جایبه علیا و دنیا و نفس جایبه سفلی دخی تغییر ایدر لر
 بر انستک که وجه باطنی علایه اوله اول کسه تر ایدر روحانی و نشو و نما دخی حقایق بولمده در و یخن وجه باطنی اسفله دونه
 یعنی دنیا و نفاتی به میل قبله ایمان و عرفانته نقصان کلدکده در و حیات و حقایق زائل اولمده در پس بومعنائی فهم
 ایچون زمینده بتن نیاتی تمثیل ایدوب سیورر (مثنوی) هر کارا کش بود میل علا * در مر تبست و حیات و در غا
 مثلاً هر کارا که آنک علایه میلی اوله مرید و حیاتده و نشو و نما دهر یعنی هر یکا کلد که میلی علایه اوله آنک
 شاستندر که زیاده لکده و حیاتده و نشو و نما دهر (مثنوی) چونکه کردانید سر سوی زمین * در کبی
 و خشکی و نقص و غین * چونکه کیه باشتی زمین جایبه دوندردی اکلدکده و قور بلقده و نقصان و غینده در
 یعنی هر دم با مال اولوب خشک و ناقص اولور (مثنوی) میل روحت چون سوی بالا بود * در تر ایدم رجعت آنجا بود
 کذلک سنک روحتک میلی چونکه بالایه اوله تر اید و تر قیده سنک مرجع و رجوعک اول را اولور یعنی کذلک ای سالك
 چونکم سنک دخی میل روحتک عالم بالایه و مر تبه اعلایه اوله کالدیه زیاده لکده سنک رجوعک یا محل رجوعک اول
 بره اولور یعنی اعلاده اولور (مثنوی) ورنکون ساری سرت سوی زمین * آفلی حق لایحبالا قلین * و اگر سنک
 باشتک یعنی سر قبلک آشفه اوله زمین جایبه یعنی دنیا و بدن طرفنه آفلسن یعنی زائل و ضایع سن حق تعالی آقبل
 و متغیر اولنری سوزم مر تبسره مر ارا (پرسیدن موسی علیه السلام از حق تعالی سر غلبه ظالماترا) (مثنوی)
 گفت موسی ای کریم کار ساز * ای که یکدم ذکر تو عمر دراز * حضرت موسی علیه السلام حق تعالی به دیدیکم ای کریم
 کار ساز ای خدا سنک بر نفس ذکر کلد در از عمر در (مثنوی) نقش کز مریدم اندر آب و گل * چون ملائک اعتراضی
 کرد دل * آب و گلده اگری بگری نقش کوردم یعنی آب و گل عالمنده جوق اهل فساد کوردم ملائکه کبی کوکل
 بر اعتراض ایلدی یعنی ملائکه کبی اعتراض شکندده استکشاف و استخبار ایلدی کوکل کنندی به خنی اولان
 اسرار دن اول مخنی اولان مشکل بودر که سیورر (مثنوی) که چه مقصودست نقشی ساختن * و اندر و فتنم فساد
 انداختن * که مقصودندر بر نقش دوزنک و انده فساد تخمنی اتقی یعنی نه مقصودندر نقش و صورتی دوزنک و آنک
 دورته فتنم فساد و ظلمی القایتمک که اول فساد و ظلمک خالق و مریدی خودی الحقیقه سنسن و اول ظواهر آنک
 کاسیدر بولمده حضرت حقندن حضرت موسایه ایلدی یکی سؤاله کوره جواب یازلمشدر انکیونکه سؤال
 ختمنده بنه جواب مندر جدر و هر بریتده مضمرع اول سؤال و مصرع نالی جوابی منزله سنده اولور نه کم سیورر
 (مثنوی) آتش ظلم و فساد افر و ختن * مسجد و مسجد کان را سوختن * مایه خوانیه و زرد ایه را * جوش دادن از برای
 لایه را * من یقین دایم که عین حکمتست * لیک مقصودم عیان و رؤیتست * ظلم و فساد آتشی شعله لندرمین
 مسجدی و مسجد اید بیجملری باقی یعنی آتش ظلم و فساد یالکند و رمق و آنکه مسجدی و مسجد کان اولنری بافتندن
 مقصودندر آتش ظلم و فسادی مشتمل ایلمکدن مقصود کویا مسجدی و اهل مسجدی بود نیاده یا بقدر و بولنره
 مظلوم اولد قلدی مقابله سنده حسن جزا و ظالمه عذاب و عقاب و بر مکدر دیک اولور و بویته دخی ایکی وجه قابلدر
 مایه خوانیه و زرد ایه لایه و فتنم عین اتری جوش و بر منک و تخمیریک ایتلندندر یعنی بدن انساننده قائلو صولک
 و اربکک مایه و ماده سنده حرکت و غلبه و بر منک ندندر ضمتا جواب تضرع و زاری ایلک ایچوندر و یا خود حین بکادم
 چشمه کلان قائلو صولک و صار و صولک مایه سی که یور کده اولان قاندرالم و اضطراب غایت ابر سه خون دموعله
 آلوده اولوب صار و صورتکننده منصب اولور و اکرام و اضطراب پورکی جوشه کتور و اول خوشک بخاری کوزره

حقیقوب منصب اولورا کرامت زیادہ اولورسہ خون دروندن مرشد دیدہ بہ مخلوط اولوب صبارورنکنده منصب اولور
 واکرالم واضطراب غایتہ ابررسہ خون دموعله آلودہ اولوب خونابہ شکندہ دیدہ لردن جریان ایلر مایہ زرد آہ
 وشرابہ دن مراد ظالم اولور دخی جا تر دوشول اعتبارله کہ خونابہ زرد آہ نک سطلو لردن طہ ورا با - نہ باعث
 وبادیدر پس بوجه اوزرہ معنی خونابہ زرد آہ نک مایہ سی اولان ظالمہ لایہ و تضرع دن اوتری جوش ویرمک نیچوند
 دیمک اولور پس موسی علیہ السلام حضرت تری دیدیکہ بن یقین یلورم کہ بوعث ویمودہ کل عین حکمتدر لیکن
 بوسوالدن مقصودم قلم مطمئن اولسون ایچون عیان و مشاہدہ درنہ کم ابراهیم علیہ السلام جناب حقندن احیای
 موتی دہ اطمینان قلب ایچون (مع ایمانہ وعلہ علی احیاء الموتی) مشاہدہ ورویت طلب ایلدی (کا قال الله تعالی
 حاکما عنہ) واذ قال ابراهیم رب ارنی کیف تنحی الموتی قال اولم تو من قال بلی و لکن لیطمئن قلبی پس حکمتدن
 وحقیقتدن سوال ایلک انبیاء عظام علیہم السلام شائدندر (منوی) آن یقینی کویدم خاموش کن * حرص
 رویت کویدم فی جوش کن * کاهی اول علم الیقین یکادر کہ خاموش اول کاهی رویت و عین الیقینک حرصی یکادر کہ
 خاموش اولم جوش وطلب ایل (منوی) مر ملائک را نمودی سرخویش * کین چنین نوشی همی ارزد بنیش * الہی
 آدم حقندہ (الجمال فیما من یفسد فیہا) دیوطاعن اولان و خلافتدن استکشاف واستخبار قیلان ملائکہ بہ
 کومستردک کندی سرکی کہ بونک کبی بروش نیشہ دکر بومصرعہ ایلکی وجہ جائزدر بوجہ اول بومصرع آدم حقندہ
 دینلہ یعنی نوش علم آدمدن عبارت و نیش مطعن ملائکہ اولان جسد ترایہ وصفت حیوانیہ سندن کابہ اولہ پس نظر
 ملائکہ آدم علیہ السلام ارضہ مجعول اولدینی جہتدن نیشلہ تعبیر اولنسان طینت ظاہرہ سنہ واقع اولوب و نوش علم
 و حکمتدن آنی خالی صانوب انجمل فیما من یفسد فیہا) دیمک طعنہ اوردیلر الہی تحقیق اول طاعن اولان
 ملائکہ آدمہ اولان مرقی کومستردک کہ بونک کبی بروش یعنی علم و کال نیشہ لایق اولور یا خود ملائکہ معترف
 اولدیلر و بونک کبی بروش حقا کہ نیشہ یعنی کثافت و ظلمت جسد نیشہ معادل اولور دیدیلر دیمک اولور وجہ ثانی
 اولور کہ بومصرع ملائکہ حقندہ دینلہ بوقدر براوزرہ معنی الہی اول وفتندہ کہ ملائکہ اعتراض شکندہ استخبار
 ایلدیلر انلرہ (انی اعلم ما لاتعلمون) دیو عتاب ایلکله و (انونی بامناہ ہولاء ان کنتم صادقین) دیو حین امتحاندہ
 شرمسار قیلغلہ و سرزنش ایتکملککہ تحقیقا اول ملائکہ بہ کومستردک آدمہ اولان مرقی کہ بولہ بروش کہ انلرہ
 مرکوستر یککدر اول عتاب و سرزنش نیشہ دکر اسکر جہ بونلر نیش عتاب و سرزنشلہ اولدیلر ولیکن نوش
 کشف سرلہ حالات و لطافت بولدیلر بونک کبی بروش بوقدر نیشہ دکر دیدیلر (منوی) عرضہ کردی نور آدم را عیان
 بر ملائک کنت مشکہا بیان الہی حضرت آدمک نورنی عیان و آشکارہ ملائکہ اوزرہ عرض ایلدک مشکلا
 بیان و روشن اولدی بوم و جہد خیدا یا حضرت آدمک نورنی معاینہ و آشکارہ عرض ایلدک ملائکہ اوزرہ
 مشکلا شکارہ اولدی پس یکادخی بومری قاش ایلدیدی (منوی) حشر نو کویدم کہ سر مرلہ چیست * میوہا
 کویدم مرلہ چیست * سرخون و نطفہ حسن آدمیت * سابق در پیشی آخر چیست * سنک حشر لدر کہ موتک
 سری ندر یعنی الہی سن انسان بعد الموت حشر و جمع ایلک سویلر کہ سر موت ندر میوہ لدر برکات سری ندر
 یعنی شتازمانندہ مرده و افسردہ کبی اولان حیویات مدفونہ نک مرقی بہار سویلیدی و عیان ایلدیدی کبی اجساد
 مرده و مدفونہ نک مرقی دخی سنک حشر ایلک سویلر (بوم تلی السرائر) خواصیجہ اول کوندہ ہر کسک سرائر
 و خیمارن عیان ایلر نہ کم میوہ لدر سویلر کسک مرقی کہ ندر ہر آماجک و پراقلرک سری میوہ سیدر مادامکہ ظہورہ
 کلیہ کسہ بیلر نہ کونہ میوہ در پس ظہورہ کلد کہ لسان حالہ برلہ و درختدن خیر و برغدائک سری خون و خورنک
 سری نطفہ و خون و نطفہ نک سری حسن آدمیدر بعض نسخہ دہ حسن برینہ حسن واقع اولمشدر بوقدر اوزرہ
 معنی خون و نطفہ نک سری آدمینک حنفیدر دیمک اولور یعنی انسانک غدا سیکہ تدر بجلہ خون و معنی اولور عاقبت
 اندن حسن آدمی و لطافت یہ دال اولور نطفہ دن مقصود بوندہ مشیدر ہر زیادہ لکک سابق یعنی اولی آخر اکسکدر کہ
 کندکچہ ترقی قیلش و زیادہ اولمشدر (منوی) لوح را اول بشویدی و قوف * انکھی بروی نویسدا و سرف * خون
 کندلر ارشک مستہان * بنویسد بروی امرارکہ سان * در زیادہ اکل * ابی آخر لککری بیور شلری بومعانی
 ایضاح ایچون بویانی مثل موقندہ ایراد ایدوب بیورر ملا کاتب اول لوحی توقفسز بورنا کہ کاتبہ قابل اولہ
 اندنصکرہ کاتب لوح اوزرہ حروف و کلمات یازرہ معنی مثلا لوح دلی و قوف و بی تاخیر بورو اولاخطوط حظوظ
 نفسانیہ و نقوش نفوس انسانہ دن آنی صافی و سادہ قیلر کہ بونک اولم مرقی سیدر اندنصکرہ اول کولک لو حینک
 اوزرہ یازرہ اول خدای حروف علوم حکمی کہ بوزیادہ لکک حلیدر حضرت باری عاشق قلبی و حقیر و بی قدر کوزیاشنی

خون ایلر اندنصکرہ اول کولک لو حینک اوزرہ یازرہ اول خدای حروف علوم حکمی اندنصکرہ عاشق قلبی اوزرہ اسرار
 یازرہ یعنی خون ایلر قلبی ضربت مجاہدہ و صدمت مکابدہ الہ و مستہان و خوار اولان اشکی دخی خون ایلر یازرہ اول
 قلبک اوزرہ یازرہ اندنصکرہ اسرار ثانی معنای آخر اشک مستہان دلرا اوزرہ معطوف اولوب مایعہ نہ مرہون اولم
 و برنویسدک مجاز دخی فاعلی اولمک جائزدر کہ علم معاینہ ہو کا اسناد مجازی دیرلر بر فاعلی سببہ اسناد ایلک قیلندن
 و انبت الربیع البقل قیلندن اولور زیر اسرشد دیدہ اسرار ثانی مک صفحہ سنہ اوزرہ یازرہ سببدر معنی بولہ دیمک
 اولور کہ خون ایلر حضرت بیچون انواع بلایا تہ قلبی و اشک مستہان اندنصکرہ اسرار ثانی مک صفحہ سنہ اوزرہ یازرہ سببدر معنی بولہ دیمک
 خون کندلر از اشک مستہان واقع اولمشدر بوقدر براوزرہ دیمک اولور کہ حضرت حق عاشقک کولک حقیقہ اولان
 کوزیاشندن یعنی یکادن خون ایلر اندنصکرہ قلب عاشق اوزرہ اسرار ثانی یعنی حضرت خدائک شوق و خوفندن
 عاشق کہ کرۂ فراوان سببیلہ خونین دل اولہ انک قلبی اسرار الہیدن انعکاسہ نذر اولور (منوی) وقت شستن لوح را
 باید شناخت * کہ مر ازاد فتری خواہد ساخت * لوحی بومق و قتی اکتلی کرلہ کہ اول لوحی بردقتر دوزمک
 استرلر یعنی بومطلق و قندہ لوحی اکتلی و فہم قیلکی کرکدر کہ تحقیق اول لوحی بردقتر دوزمک استرلر کہ ہر شینک
 بوزلمی دخی اعلا دوزلمسندہ و بران اولمی دخی اولی معمور اولسنہ دلالت ایدر (منوی) چون اساس خانہ
 می افکنند * اولین بنیاد را بری کنند * مثلا کور می بین چونکہ برخانہ نک اساسی براغہ لر یعنی یکیدن یا بقی
 امقیہ ل اولکی بنیادنی قویارلر یعنی اسکی غلنی قازوب اورادن رفع ایلر (منوی) کل برآوند اول از قعر زمین *
 ناباخر برکشی مامعین * مثال آخر اول برلہ دیندن کل و خالہ حقیقہ اولر یعنی اول قعر زمیندن بالجہی حقیقہ اولر
 وقازوب خراب قیلورلر نا آخرندہ ماہ معین چکس و چقاہ سن (منوی) از جہامت کودگان کریند زار *
 کہ تمید اندانسان سرکار * مثال آخر اطفال جہامتدن بسیار و زار اغلر زرا انلر اشک سرفی بیلر (م) مرد خود
 زری دہد جہام را * می نواز دیش خون آشام را * سرکارہ عارف اولان مرد خود التون و بر جہامہ و نوازش
 و رعایت قیلوریش خون آشامہ پس قصہ دن حصہ ظلمہ جہام و ظلم نیش خون آشامہ بکزر کودکان دنیا انلردن
 کریان و عارف اسرار دانان حکمتہ واقف و نہایت کارہ عارف اولوب شادان و خندان اولور زرا (اجر یکقدر تعجبکم)
 حد یقینک خواصیجہ ہر کسک اجری تعب و مشقتنہ صبر و تحمل ایلدی کی قدر اولور (والمشاعدہ بقدر الجہادہ) قولنک
 مصداقہ مجاہدہ می مقدار مشاہدہ مر تبہ سن بولور مثلا (منوی) می دود جمال زی بارکران * می رباید
 بار از دیکران * مثلا جمال بارکرانک آتہ بلرو آتی غیر یلردن قیاری زیر معنای اولوب بوندہ طرف معنایسنہ
 اولورسہ معنی جمال ثقیل بولک طرفتہ یلر اول ثقیل بونکی غیر جمال لردن قیاری دیمک اولور پس کار دینی دخی بولہ بیل
 بیت) بقدر الکد تکتہ سب المعالی * ومن طلب العلی سہر الایالی * (منوی) جنت حلالن برای بارین * ایچنین
 اسب اجہاد کارین * پس بولک ایچون جمالک جنتک و خصوصتی کک و کارک اجہادی بولہ در کور (منوی)
 چون کرانہ اساس راحتست * نلجہام پیشوای نعمتست * چونکہ زحمت و ثقللر راحت و رحتک سبب
 و اساسیدر اجیلر ہم نعمت و ذوقنک مقتدا و واسطہ سیدر (منوی) حقت الجنة بکروہاتہا * حقت النیران من
 شہواتہا * جنت احاطہ اولندی بزم مکروہاتزلہ دوزخ بزم شہواتزدن احاطہ اولندی یعنی جنت بزم مکروہاتزلہ
 مخفوفہ اولدی و جہنم بزم مشہواتزلہ احاطہ قیلندی بوحیدشہ اشارت بیورلر کہ حقت الجنة جنت احاطہ
 اولندی بالمکارہ کراحت و مشقتزلہ و حقت النیران جہنم احاطہ اولندی بالشہوات لذائذ مشہوات نفسانیلہ
 (منوی) تخم مایہ آتشت شاخ ترست * سوخته آتش قرین کو ترست * مثلا سنک انشکک مایہ سنک تخمی
 تر و تازہ بودا قدر یعنی آتشک مایہ سیکہ اوطوندر و اوطونک تخمی یعنی اصلی شاخ تر در کک کذلک جہنمہ اولان
 آتشک دخی مایہ سنک اصلی شاخ ترکیب اولان شہوات نفسانیہ در سوخته آتش مجاہدہ قرین مشاہدہ در
 و یا خود سوخته آتش عسر بر خوی (ان مع العسر یسرا) قرین کو تر یسر در (واہذا بقول النبی صلی اللہ علیہ وسلم
 اشتدی ازمۃ تفرج) و حدیث شریفہ وارد اولمشدر کہ امت مجددن بر قوم جہنمہ کا غلری قدرانہ لر بعدہ انلری
 قارہ کومر کبی اولدینی حالہ جہنم دن جیقاہلر و کتور و آب کوثر لہ بولہ بونلرک جہملری اہل جنت جہملری
 کبی بالک و منور اولہ و بونلرہ جہنمون دیہ لر بونلرہ جنتہ کیرد کہہ بونام الہ تسبیہ ایدہ لر پس بونلر بونامدن محزون
 اولوب حضرت حقہ تضرع قیلر لجناب حق بونلردن بونای کیدر و آب اہل جنتلہ برابر اولر (م) ہر کہ در زندان
 قرین شخنیست * آن جزای لقمہ و شہوت نیست * و ہر کیمک زندانہ بر محنت و بلایہ قریندر اول محنت بر لقمہ نک
 و شہوت و ذوقک جزا سیدر کہ لقمہ و شہوت سیدر آنک زندانہ کیرمستہ و محنتکش اولسنہ (م) ہر کہ در قصری

فرین دوست است * آن جزای کارزار و محبت است * هر کم بر قصرده برداشته فرزند را دل دولت بر جنت و محنت
بر سبب که اول دولت حصوله بونری سبب (مثنوی) هر که دیدی ز رزم فرید * دان که اندر کسب کردن صبر کرد
هر کی که ز رزم سیله فرد * کور دل یا خود کوره سن میل که کسب ایل کل کده صبر ایلدی که اول کسب سیم وزر
حصوله سبب بر کسب فلک که کوزی عالم اسبابدن عالم ایلر و اوله و عالم حقیقت جابینه نافذ اوله و حقایقه نظر
قبیل اول کسب بونری سبب کور رسته کیورر (م) بی سبب بیند چو دیده شش کداز * تو که در حسی سبب را
گوش دار * سبب کورر چون که آنک چشمک عالم الهی جابینه کداز و عبوری اوله یعنی نور الهی ایل چشم دل روشن
اولان کسه بونری سبب کورر (لا حول عن معصیه الله الا بعهده الله و لا طاقة علی طاعة الله الا بتوفیق الله
یوب حول و توفیق الله ینور و خلق خیر و شر و میز نفع و ضرر آتی مشاهده قیلور و اسبابی اورنه لقن آلت ملاحظه
و امر اعتباری یلور و سببک عالم حصده سن سبب حفظ طوت یا خود معنی ای اسیر طبایع سببک عالم حصده سن سبب
کوش طوت و واسطه بی ترک آنکه خرق اسباب و علل سببک دکلر (م) آنکه بیرون از طبایع جان اوست *
منصب خرق سببها آن اوست * اول کسه که آنک جانی طبایع و عناصردن بیرون در خرق سببک منصبی آنک ملکیدر یعنی
اول کسه طبایع از بعددن آنک جانی بیرون در عناصر و اجسام مرتبه سندن شانی برتر در منصب خرق اسباب
و علل آنک لا بقیدر (م) بی سبب بیندنه از آب و یکا چشم چشمه معجزات انبیا) سبب کورر را و تندن و صودن کورر
یعنی او تندن و صودن حاصل اولان بدندن و آنک قوتدن بیلز چشم دل انسان کامل انبیا عظام علیهم السلام
معجزه لری چشمه سنی که خلق عالم از ره حق جابندن روان اولور یعنی تقدیر معجزات انبیا علیهم السلام و اراید و آیات
و خرق عادات ظهوره کلدی ایسه جمله سی علل و اسباب واسطه سیله دکلر بلکه ارادت سبب ایلدر معجزه ازله سحر
مایندنه فرق بی سبب و بامیب اولمقدر ایکسی یله خرق عاده در لکن معجزه اولدر که اسبابه محتاج اولمز بلکه ارادت
الهی و اقتضای نبویه ایل ظهوره کورر اما سحر اقتضای ساحریه و وسایط و اسباب معا و تنبیه ظهوره کورر پس
چشم منزله سندن اولان ورنای انبیا دن صدور ایلین معجزاتی اسبابه احتیاج و مرا جعتسز حق جابندن روان اولمز
کورر اوله و ایلحق انبیا علیهم السلام اقتضای علل و اسباب جانی اورن تقدیر قیلور و اما سبب الاسبابه
اظار اولور (مثنوی) این سبب همچون طبیعت و علل * این سبب همچون چراغست و قیل * بوسبب مثلا طبیب
و مریض ککیدر طبیب شفا و صحت سبب و علل ملاقات طبیعه و صنعت طبیعه سببدر و بوسبب دخی
چراغ و قیل ککیدر چراغ تو بر خانه به سبب و قیل وجود چراغ سببدر (مثنوی) شب چراغ را قیل و قیل *
الدان زینم چراغ آفتاب * کجه چراغ که بر یکی قیل بول که قیل وجود چراغ سببدر یعنی بودیا کجه سندن
چراغ روح حیوانیه که اکل و شریدن قیل بودوز که بدل مایخل اولوب دوام و قیاسنه و منور خانه بدن اولمنه سبب
وله آفتابک چراغی بونلردن بالذیل یعنی چراغ آفتاب الهیه بی و نفیقه ربانیه بی بونلردن بالذیل زیرا بوقیل کی
ولان اکل و شریه محتاج کلدز آن قیاسی زیرا اول چراغی حقندن بقار آنک چون داما انوار حق بقار (مثنوی)
و نو که کل سازیم رصف خوان * سقف کردوز را که کل بالدان * ای اسیر روح حیوانی ووروسن که کل دوز خوان
دان سقفک عمارتی ایچون که کلدن مراد اطعمه تقیه دید کلدز در سقف ککردون صمانلو بالحنه محتاج
کلدز که قیاسی آنکه اوله پس سقف ککردون که مراد روح الهیدر که کلدن بالذیل و طاهر میل که آنک قیاسی
حضرت حق ایل و غدا سی انوار وجود مطلق ایلدر اکثر نسخه ده و اوسن خان واقع اولمشر بو تقدیر از ره دخی خوان
عناسنه اولق کورر نور زیر امان خانه معناسته بلاهه کلمشدر اگر ضرورت شعریه دن اوتری لاجل القافیه
ما حذف اولندی دینورمه تکلفدن خالی اولمز اگر خانه معناسی مراد اولور سبب مقصود ایلدن جسد خانه سی اولوب
عناوری سن خانه جسد کلدن سقفدن اوتری صمانلو بالحنه دوز دیک اولور و که کلدن مرادینه طعام و غذا اولور
(مثنوی) اه که چون دلدار ما غم ز رزم * خلوت شب در گذشت و روزنه * جز سبب جلوه نیساند ماه را * جز ندر دل
خودنلوا را * بویتهده آله لفظی بیت اولده اولان که کل سازیه بی اسیر حرم و آره قید اولمقدر جائزدر ویت نائنده
لذت صمیمی روح قیلان و خرم سنی اسباب کسه به کوره اولمده جائزدر پس اولکی وجه از ره معنی بویه اولور که ای
کسب * زان اسیر حرم از سبب اولمده که بزم دلدارمز چونکه غموز اولدی و خلوت بشری و الام جماعتی
زینبازی خلوت شب بخت و راز حقیقت طهر اولدی بونده دلداردن مراد روح الهیدر که کلدن یارلاری
دلداریدر و خلوت شیدن مراد شب جسمانی که خلوت در و روزدن مراد روز و صلات هم با حقیقت در ویت نائنده
از راه طاهر مراد حق تعالی است و در سبب تقدیر و علل سببک دکلر (م) آنکه بیرون از طبایع جان اوست *
منصب خرق سببها آن اوست * اول کسه که آنک جانی طبایع و عناصردن بیرون در خرق سببک منصبی آنک ملکیدر یعنی

و مبتلای غذای جسمانی سکا آه و آه ارسو نکه چونکم بزم دلدارم که نفعه الهی اولان روج در بزم غمزی یاقینی
و المزمی ازاله اید یی اولدی خلوت شب تن بزدن کجادی و روز وصلت اولدی و صبح حقیقت ظهوره کلدی زیر
ماه روح الهیه به شب شدن غیریده جلوه اولمز و عالم بدندن غیری مرسته آکا که آشناق و الفت و انسیت قیلمز
اگر آکا واصل و آشنا اولق استرسک خلوت شب تنده آشیبا اول و انک و صلتنی بیجان دول طلب قبل درددلسز اول
دنخواهی یهوده بیره طلب قیلله آنک طالبی اولنه درددرون شرط در دیمک اولور اما آلفظی اکریت ثالثه اولان
عیسای روحن ترک ایدوب خرقن پرورده قیلان کسه به کوره اولور سه معنی ای عیسای روحن ترک ایدوب
خرنقن پرورده قیلان کسه سکا آه اولسون چونکم بزم دلدارم یعنی روح عالی کردارم غم و زاولدی و خلوت
شب تن مری و قیلدی و صبح وصال ظهوره کلدی ماه روجن کجه شدن جلوه ایلکدن نجات بولدی زیر ماه ایچون
شدن غیریده جلوه اولمز و انک آشنا لغنه طالب اولان شب شدن غیری محله طلب قیلمز اگر آتی استرسک
کوکل دردنسز اول دنخواهی استه بلسکه اول دنخواه اولان روحی درددرونه و شوق و محبت و قلب محزونله طلب ایلله
تا آکا واصل اولسن و آنک وصالندن تمتع قیلله سن (مثنوی) ترک عیسی کرده خبر پرورده * لاجرم چون خبر برون
پرده * سن ایسک عیسایی ترک ایلشن خرقنشن بوسیدن خرقی پرده دن طشره سن یعنی ای اسپر روح
حیوانی سن عیسی روحی ترک ایلدک و خرقنسی بلسدک لاجرم خرقی خارج پرده دلدک و اسپر هوا و هوس
اولدک (مثنوی) طالع عیسیست علم و معرفت * طالع خرقنست ای تو خرقنست * علم و معرفت عیسایک
طالعیدر خرقنست ای دکاندای کسه سن خرقنسن یعنی علم و معرفت عیسی مشرب اولان و روح الهی مرتبه سن
بولان کسه نك قسمت و غذا سیدر خرقنست اولان و روح حیوانی مرتبه سنند قیلان کسه نك نصیبی دکاندای اسپر
نفس اولان سن خرقنسن آنکچون علم و معرفتدن بهره و پاشنی طوغنسن (مثنوی) ناله خرقنست و رحم ایدت *
پس ندانی خرقن فرمایدت * خرقن ناله سنی ایشیدر سن سکارحم کاور پس بیلز سنکه خرقن خرقن بیورر یعنی
خرنقنسن اکل و شره خرقن اولدقه و ششمتیان بدنه محبت قیلدقه آتی منع ایلسن دروندن ناله و فریاد ایلر پس
اول خرقن ناله و فریادی استماع ایلدوب آکا مرتحت قیلوب استدی بکنی مهیا ایلر سن پس بونی بیلر سنکه خرقنسن
سکارنک بیورر یعنی حیوان صفت اولوب سنی خرقنست قیلغه ترغیب و تحریض قیلور اگر طالب روح الهی ایسک
نفسن خرقن ناله سن ایسته و اکا مرتحت قیلوب آنک مرادی اوزره ایش ایسته (مثنوی) رحم بر عیسی کن
و بر خرقن مکن * طبع رابر عقل خود سرور مکن * عیسی اوزره ترحم ایل و خرقن ایلله طبعی کندی عقلک اوزره
سرور و غالب ایلله یعنی اسپر لذت جسمانی اولوب مقتضای طبعی عقلک اوزره غالب قیلله و مطلوب طبیعت اولله
(مثنوی) طبع راهرل تابگر دزار ازار * تو اوزرستان و وام جان کزار * طبعی قوت ازار ازار غلبه سن اول
طبعدن ال و جانک بورجنی ادا ایلله یعنی طبیعت معین اولوب آتی ترک ایلله تازاری زاری اغلبه و آنک مرادندن
و مشتاسندن و آنک مقتضایچون اولان کار و خدمتکدن نیجه حصه لر اوب جانک اوزره واجب و فرض اولی
ادا ایلله تا کم جانک قوت بوله و وادار قدن خلاص اوله دیمک اولور (مثنوی) سالها خبر بنده بودی پس بود *
زانکه خبر بنده زخر و پس بود * نیجه بیلر خبر بنده اولدک بتر یعنی خرقنسن که خدمت بونده لکتر قیلدک کفایت ایدر زیر
خر بنده خردن آردده اولور و خادم بخدومدن من حیث المرته و متر فالور اگر سن انسان ایسک خرقنسن که خدمت
ایلمکدن خلاص اولوب آتی کندیکه خدمتکار ایلله تا شرفیت مرتبه سن بوله سن و عالمقدر اوله سن (مثنوی)
زانروهن مرادش نفس تست * کو باخر باید و عقلت نخست * بو خدیه اشارت بیورر که حضرت پیغمبر علیه
السلام بیورر دینسا حقه که اخر و هن حیث اخر هن الله یعنی ای رجال عورتلری صفوف صلوتده کیر و قیلک شول
حقیقتدن کم اخر هن الله الله تعالی بونلری کیر و قیلدی اگر میرانده و اگر عقلمه معنای بیت حضرت مولانا بیورر
پیغمبر علیه السلام اخر و هن بیورر مسندن مراد سنک نفسکدر که اول نفسک موخر کرک و عقلک کارده مقدم کرک
هم (ی) هم مزاج خرقنست این عقل پست * فکرش این که چون علف آرد بدست * بو پست و پنی عقل خرقنله هم
مزاج و هم مشرب اولشد راول پست مقامنده منزل طوتدی یعنی اول مرتب عیسی مزاج دل روح الهی طوتدی
و نور اولدی اول پست عقلک فکری بو که نیجه علف ال کتوره یعنی عقل معاشات فکری مانند خرقن غدای نفسانیه بی
اله کتور مکی فکر ایدر و دغا اکل و شراب و تن پرورلک جانبیه کیدر (مثنوی) آن خرقنسی مزاج دل گرفت *
در مقام عاقلان منزل گرفت * اول عیسایک خرقن قلبن مزاجنی طوتدی عاقلار مقامنده منزل طوتدی یعنی اول
مرتب عیسی مزاج دل روح الهی طوتدی و نور دل عیسی آکا سربیت ایدی آنکچون عقلا مقامنده یعنی جنت

اعلامه بر طوئی که حیوان در آن نفع حیوان چیه کبریا الله انسان کبی مقام طوئی که کرد و نه کم
 حدیثه واقع اولش در ملائکه حضرت رسول علیه السلام و اشتر صالح علیه السلام و کتب اسمعیل علیه السلام
 و حوت یونس علیه السلام و کاه موسی علیه السلام و عهد هدایت و نمل سلیمان علیه السلام و کاب اجساد کف
 و جاعل بر مرکب عیسی علیه السلام کبی (م) زانکه غالب عقل بود و خضعیف * از سوار زفت کرد و خضعیف
 خضعیف اول جهتدن مقام عاقلانی منزل طوئی که عقل انک اوزرینه غالب ایدی و خضعیف سوار قویدن
 خضعیف اولور و مغلوب و معدوم حکمده اولوب حکم غالب اولور (منوی) و رضعیف عقل نوای خربها * این
 خرب بر مرده کشت است از دهها و سنک عقل کت ضعیفدن ای خربها اولان عقل نفس بوسنک بر مرده خربها اولشدر
 یعنی بوخر بر مرده نفسک از درها اولشدر پس روح مناسبه اهل نفس مایند عیسی نفس اولان و روح منزله سن
 بولان عز بر لک خانه شریع ایدوب محاطه لاهل النفس والهوی بیورر که (منوی) کر عیسی کشته رنجور دل *
 هم از و حمت رسا از راهیل * ای شیخ خوش نفس جونی زربیع * که بود اندر جهان بی مار کتج * اگر عیسی
 رنجور دل اولش ایست هم حمت از عیسیان بر شورانی ترک ایلد یعنی اگر مرده دلاری زنده ایلین عیسی دم و مسیح
 قوم اولان شیخ مکرمدن رنجور دل اولد ایسه ای بی حاصل هم آدن سکاحت دل بشورای ملک دامن با کئی الدن
 قومه پس عیسی وقت اولش و تعلیم و ارشاد ناس قیلمند و آلمدن جهان اذیت کورنله و لیمه ایدوب و خاطر توازی
 سخته کیدوب بیورر که ای عیسی نفس لورنج و مستقمن نیجه سن زیر اجهانده مار کتج اولد یعنی نیجه سن
 ونه حله سن ای عیسی وقت و عیسی دم اهل دین ندرنجند که بوجها نده مار کتج و بلا سزبال اولد (منوی)
 جونی ای عیسی زید ارجه و جونی ای یوسف رکار و حسود * ای عیسی بود که دیدار دن نیجه سن ای یوسف
 مکار و حسود دن نیجه سن یعنی ای وقتن عیسی اهل انکار دن حالک ندر وای زمانه سنک بوسی حسود و مکار دن
 احوالک نیجه در چونکم سلفده اولان انبیاء علیهم السلام کندی قومندن بواذیت و مشقتی حکمشلدر و انزلک
 جفا سنه صبرا بشلدر و کرد که شدخی کندی زمانک منکر لک جفا سنه صبر اید سن و انبیاء علیهم السلام مسلک
 کیده سن (م) توشب و روز ربی این قوم عمر * چون شب و روزی مدد بجای عمر * سن روز و شب بوضال و کراه
 قومدن از ربی عمر بوند وصال معناسنه در شب و روز کبی عمر مدد بغشلیجین یا خود معنی چون شب و روز یعنی
 علی الدوام عمر مدد بغشلیجین (منوی) جونی زعفرایان بی هنر * چه هنر زاید زعفرادر * ای طیب جان
 هنر سز صفر ایلدن نیجه سن صفرادن نه هنر طوغر یا ش آغری سی طوغر یعنی بوی هنر اولان صفر ایلدن ای طیب
 الهی نیجه سن صفرادن نه طوغر در در صفر ایداع و ربوب و صفرای مزاج حلوا اولان طعمای معده سی
 آمد یعنی کبی طوغر ای زره و صفر اولان بی هنر لدخی سنک حلاوت بند و نصیحتشکی قبول ای تزل و صداعدن غیر
 بوناردن سنه حاصل اولز (م) و همان کن که کند خورشید شرق * ما نفاق و حیل و دزدی و زور * ای زمانه سنک
 یغمیری وای آسمان شرعک خورشید انوری سن همان آتی ایلد که خورشید شرق ایلد که جله نیک و بدک و پاک
 و نجسک اوزرینه طوغر نورین دروغ ایلز بر که مرده اهل دنیا و اهل هوا و نفاق و حیل و سرقه و زور و سکری
 بیلد (منوی) تو عمل ما ستر در دنیا بودین * دع این صفر اید سر کتکین * دنیا و دینده سن عیسن و بر سر بر
 و صفر دن دفعی سر کتکین در یعنی سن عمل ارشادی بر سر که خطا و فساد دین و دنیا ده طوره کتوره
 زبیر اوجوب دنیا صفر اسنک دفعی نصف و قهره آینه اولان سر کتکین ارشاده در (منوی) سر که افز و دیم ما فور
 زحیره تو عمل بفر کرم و مکرم * بزحیره مر خنده میند لا اولش قوم سر که زیاد ایلدک حاله سر که بزه ضرر و در سن
 عمل زیاد ایلد که در یک دروغ طوغر یعنی بر قوم زحیره سر که سوا خلاق زیاد ایلدک سن عمل اخلاق حسنه بی
 زیاد ایلد که در سن دروغ ایلد که سلب حکیم دیر اید حضرت و لا ما نلک مر نه سنک حکمتی و حلالی تقریر
 بیورر (دعای) داعیه لذی فطری ویه ترجیه و ن تمیزدن اولور (المداعلم) (منوی) این مزید از ما چنان آمدن ما
 ربی ندر چشم چه فراید عجا * بزدن بولای اولدی بزدن بولای ناری (ش با بفرخ بمافیه) خور سجد دروغزده
 اولان هنر نه بد طوغر و قیامی چشمه قوم نه زیاد ایلد اولور زده ایلد یعنی بزم مشالز کورنه طوقان ربی و غبار
 کیه را (منوی) ان مرد رفقا با خل عزیر * بید رفقا چیه چیه * بکن عزیر سجا و لایق اولورده هر ناجیز
 و حقیر اولان نئی سندن چیز بوله یعنی ای دیده لر روشن ایدی کل عزیر سنک چنانکه لایق و سزا اولان بود که هر نئی
 حقیر سندن بر خاصیت بوله و سنک جوهر سگدن صلاح و نیر اولد که کت مر نه سی بوله (منوی) رنش این طمان
 دل باب * از قیامه و قوی * خصص * تو ظاهر اولد کشتدن سنک کوکک ایلدر سندن جلاله خط و کلام افر قوی

اولدی نه کم حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم احد غزاسنده مبارک دیشلری کفره طاشله اوروب
 سنکسر اولد قده اصحابدن بعضی مضطرب اولوب یا رسول الله بونله بد دعا ایلد کیده (اللهم اهد قومی فانهم
 لایه یلمون) بد دعا ایلدی یعنی یاری بتم قومه هدایت ایلد بونلری کندیلره نه مر نه مقید و نافع بیلز لر دوسو اولدی
 پس سندی ای محمدی مشرب اولان مر شد کندی زمانک قومندن اگر چه دل سوخته سن لکن کمال لطف
 و کرمندن انله بد دعا ایلدوب (اللهم اهد قومی) دیو خطاب ایلد سن (م) کان عودی در نو کر آتش زنده * این
 جهان از عطر و ریحان بر کسند * عودک کانین اگر سکا آتش اوردر بوجهانی لطیف رایحه و ریحاندن
 بر ایلر یعنی هر بار که خلق عالمدن سکا سر رکاسه سندن انله لطیف رایحه لر و خوش خویله ظهور ایلر (منوی)
 تونه آن عودی کر آتش کم شود * تونه آن روحی که اسیر غم شود * سن اول عود دکل سنکه آتشدن ناقص اولد سن اول
 روح دکل سنکه غمک اسیری اولد سن بلکه سن اول عود سنکه هر بار که آتش محنتی کوره سن روایح طیبیه بی زیاده
 قیامور سن و سن اول روح حسن که هرگاه غم کوره سن شاد اولور سن (منوی) عود سوزد کان عود از سوزد و بیاد کی
 حله بر اصل نور * عود آتشدن یا نرا کن عودک کان واصل یا تمه دن بریدر یاد نورک اصلی اوزره بجن حله
 ایلد و یعنی رایحه طیبیه دن عود کبی حصه دار اولان کسه آتش غمدن یا نوب اکسلسه قابل اولور و لیکن معدن
 اولان روایح طیبیه نکل اصلی و مشقی مر نه سن بولان کسه آتش غمدن و المدن ناقص اولز یاد دم خلاص نور حق
 اطفای قیلز و نورک اصلی مر نه سنده اولان آفتاب کامله ضرر و مرمن (منوی) ای زویر آسمانها اصفای ای
 جفای تو نکو تر از زلفای ای درگاه الهینک کزیده سی اولان مر شد کامل سندن آسمانده صفا و اوردرای سنک جفاک
 وفادن نکو تر یعنی آسمان و آسمان اهل سنک صفتکدن صفا بولور و خلاقه سنک جفا ایلک سائر خلقک انله
 و فایلسندن نکو تر (منوی) زانکه از عاقل جفایی کرود * از وفای جافل ان بهتر بود * زیرا که عاقلدن اگر
 بر جفا صادر اولد جفا جاهل لک و فاسندن بک اولور (م) گفت یغمیر عداوت از خرد * به تراز مهر که از جاهل بود
 * حضرت یغمیر علیه السلام ایتدی عاقلدن عداوت خور بک و نافع کدر شول محبتده که جاهلدن اوله (کا قال
 علیه السلام عداوة العاقل خیر من صداقة الجاهل) عاقلک عداوتی جاهلک صداقتدن انکچون بکر کرد که عاقل
 بر کسه به عداوت ایلد حکمت و لطف ایدر اول کسه به مجر دنفعدن اوتری عداوت ایدر اما جاهل بر کسه به محبت
 ایلد اکافع اولد یعنی بیلدوب بلکه محبوبه بر منتر سنه بی الصا بیلدوب ظاهر محبت و باطنه ضرر و عداوت اولور
 و جاهلدن عاقلک عداوتی جاهلک صداقتدن بک اولور (منوی) عاقلی بر اسب می آمد سوار * در دهان خفته می رفت مار * بر عاقل ات اوزره سوار کادی کوردی بر او بوش
 کسه نکل اغزنه یلان کندی (منوی) آن سوار زبایدی شست * تا مار ما در افر صفت نیافت * اول سوار آتی
 کوردی و ایددی تا یلانی اور کوده اما فرصت بولدی مار آنک اغزنندن ایچر و کندی (منوی) چونکه از عقلاش
 فراوان بد مدد * چند بوی توی برخفته زد * چونکم عقلدن اکامدد و معاوت فراوان ایدی او بوش کسه
 از در بر فاج قوی دوس آورد (منوی) بردار از خم ان دوس سخت * زوکر بران نابز بریک درخت * اول محکم
 دیوسن زخی اول خفته بی بعد الیقه اول سواردن کر بران اولدی حله بر آماجک الله ایلدی بر دکل سنک
 فاعلی زخم اولوب معنای مصرع ثانی به مصروف اولور (منوی) سبب بوسیده بی بدر بخت * کفت اربن
 خورای بدر آویخته * اول درختک آکنده جوق چور ووش الماد و کشتدی ای در در و نجه تعلق ایلش کسه
 بوسید بوسیده دن بی دیدی (منوی) سبب چندان مر در در خورد داد * کرد هانش باز بیرون می فساد * سوار اول
 کسه به اول قدر سبب بیک ویدی که کیر و آنک اغزنندن طشره دوشدی (منوی) بانک می زد کای امیر آخر ترا * قصد
 من کردی چه کردم من ترا * اول کسه زیاده المذن چاغر ددی که ای امیر آخر نیچون بکافصه ایلدک بن سکا ایلدیم
 بعض نسخه ده بومصرع بویه واقع اولشدر که قصدمن کردی تو نادیده جفا معنای بودر سن سندن جفا و الم
 کورمش سن بکافصه ایلدک (منوی) کر ترا صلاست با جام ستیز * تیغ زن یکباره خورم را بریز * اگر سنک اصل
 وازلدن بزم جامه ستیز و عداوتک واریسه تیغ اور بر او غوردن بزم قائمی دول (منوی) شوم ساعت که بدم بر تو دیدی *
 ای خنک اورا که روی تو ندید * شوم و شمس ساعت ایدیکه سکا طاهر اولدم ای سعادت اول کسه به که سنک بوزنی
 کورمدی (منوی) بی جنایت بی کینه بی پیش و کم * ملحدان جایز ندر اندین سم * جنایت سز کاه سز زیاده
 و نقصان سز یعنی بوکونه بر ایدن بر سابقه اولمق سزین ملحد و بوظلی جائز و راطو غزل (منوی) می جهد خون
 زده نام با حق * ای خدا آخر مکافاتش تو کن * سوز ایلدیم اغزمدن قان صحرار یعنی نه مر نه ظلمار که اغزی

خروج ایلوب سورسوبات قسم آغزمدن فاذلر سوزده صحرای خداد کا ایلر یکی چورلر مکاناتی آنرا کاسن ایل
 (منوی) هر زمان می گفت او نفرین تو را اوش میرد که درین صحرای و هر زمان اول کسه اول سواره یکی نفرین دیردی
 و بدد ایلوب ششم رزم ایلدی اول سوار اول کسه یه اوررد یکی بوجراده یل (منوی) رحم دیوس و سوار همچو باد
 می دوید و باز در روی فتاد دوسل زخی و باد کی چاک بر سواردن بیچاره یلردی و کیر و پوزی اوزره دوشردی از زخم
 دیوس و از سوار می چوون باد تقدیرنده اولور یعنی بواجلدن دیک افاده قیلور (منوی) متلی و خوابلر دوست بد
 بای و رویش صدهزاران زخم شد متلی و خوابلر دوست ایدی یعنی چورلر المادن معده می طولمش و او بقودن
 فالقوب بدنی سست ایلدی آنک آغی و پوزی نیچه یوزیک زخم اولدی یعنی یلکدن آغی و کو تکدن پوزی
 چوق برده مجروح اولدی (منوی) ناشبانه می کشید روی کشاد تاز صراقی شدن بروی فتاد اخشام و قتنه
 دکن سوار اول کسه بی چکدی واجدی حتی صفرا دن آنک اوزر نه فی ایلک دوشدی (منوی) زور آمد
 خورد هار زشت و نکو مار با آن خورده بیرون جست ازو اندن او کو کو یگار یو قار و کادی اول ینش طعانه
 مار اول کسه دن طشره صحره دی (منوی) چون بدید از خود برون آن مار را سجده اورد آن نکو کردار را
 اول مار خورده چون تکم کشیدن اول ماری طشره کوردی پس اول او عللو سواره سجده کتوردی و تعظیم و تکریم
 قیلدی (منوی) ستم آن مار سیاه زشت و زشت چون بدید آن دردها از روی برفت اول ینو ک قیج و سیاه
 سیلانک ستم و هیبتی چون که کوردی اول در در اندن کندی پس اول سوارلر عداوت و بغضدن کندی به فائده
 و منفعت اولدی یعنی مشاهده ایلد که بود دفعه مدح و ثنایه آغاز قیلدی (منوی) گفت خود تو جبریل رحمتی
 با خدای که ولی نعمتی ایدی ای امیر من خود رحمت جبرائیلی سن یا خداسن که ولی نعمت من بوکونه کلام آنک
 کمال سرور و بشارتندن سبقت اساندر نه کم (ان الله یفرح بتوبه عبده المؤمن) حدیثنده حضرت نبی علیه السلام
 حق تعالی ک فرحتی شول کسه به تشبیه بیورر که بر بریده فافله دن منقطع اوله و ککند و زاز و زاده اولان
 راحله سنی دخی توره نیچه آلام و شداید و محنت و بلا چکد ککند صکره اول فافله بی بولسه و زاز و زاده اولان
 راحله سنی ملاقی اولسه اول حینده اول کسه شول مرتبه مسرور و فرحناک اولور که حق تعالی به دعا
 و تضرع دیسه (الله سم انت ربی و انا عبدک) آه بوسوز سبقت اساندر کمال سرورندن پس بوکسه نک دخی
 بوکونه سوزنه کمال سرورندن سبقت اساندر نیور و بوقل اولسان حدیث شریف مشارق و مصابیحده بنامه
 مسطور در (منوی) ای مبارک ساعتی که دیده ام مرده بودم جان نوبخشیده ام تو مرا جویان مثال مادران
 من گریزان از تو ماندن تران ای بر مبارک ساعت که بنی کوردلر اولمش ایدم یکا یکی حیات و جان بغشلد و بوندن
 مقصود شول نفس اماره مار نه مبتلا اولان کسه در که سوار میدان طریقت اولان آنک حالن کور و واکار باضت
 و خدمت دیوسلین ضرب ایلد که کانقرین و دشناملر ایلوب بعده آنک همت و ارشاد ایلد اول صفت قبیحه دن آزاد
 اولدی یعنی و مار سیرت اولان نفس اماره دن نجات بولدی یعنی مشاهده ایلد آنک مدح و ثنایه و خیر دعایه با شلیوب
 بوکونه سوزلر بر یعنی ای مرشد کامل و سوار عاقل بر مبارک ساعت ایمن کس بنی کوردلر بن نفس اماره
 صفتلر به مرده اولمش ایدم یکا جان نوبخشیلوب قلب و روح دیر کوردلر سن بنی دلچیسین مادرلر کی بن سندن فرار
 ایدی بی مرخرلر کی (منوی) خر ککر بر زاز خد اوند از خری صاحبش در بی زیکو کوهری خرخرلر ککندن
 صاحبش بن خر صاحبی یکو کوهرلر ککندن اول خرلر آرد بجه در (منوی) نه از بی سود و زیان می جویدش لیل
 تا ککرش ندر دیادش خر صاحبی خرفی سود و زیاندن اوتری استر لیکن تا آتی ووردی آتی بر بنی برقیه نه کم
 انبیا علیم السلام و اولیای کرام خرمیرت اولان اهل نفسی کمال می خنلرندن هلاله و بواردن حیات و صیانت
 ایتمک استر لیکن اول استرلر انلر لطفن و کرمین میلیوب انلر قید و ضبطنه کند یلری تسلیم قیلقدن فرار ایلرلر
 و هلاله و بوار جانه کیدرلر (منوی) ای خنلر آنرا که میندروی تو یارافتد نا کهسان در کوی تو ای سعادت
 از کسه نه ککدن یوزی کوردی نا کهسان سنانلر که در شه (منوی) ای روان پاک بستوده ترا چند کتم زار
 و بی و ده ترا ای امیر من شول کسه سکه روان پاک سنی اوکشد یعنی ارواح مقدسه سکامدح و ستایش قیلس
 نیچه کره سکا ره زده و بیوده سوزدیم و جهل و غفلتدن سنلر قد رفی بیلیوب عبت بیر زارلر یدم (منوی) ای
 خد اوند و شهنشاه امیر من نکتم جهل من گفت آن مکبر ای خد اوند وای شاهلر شاهای وای امیر و نا معقول
 کلیاتی بن دیدم بنم جهل دیدی بنی مواخذه ایلد (منوی) ثمة زین حال اگر دانستی گفت بی و ده توانستی
 بواجلدن ککر بر شه یدم سنانلر بکا عداوت شکنده اولان مرتبت و صداقتدن آگاه اولیدم عبت

سو بلکده و در اول زدم (منوی) پس ثابت کفتی ای خوش خصال کرم این رمزی کفتی رحل ای خوش
 خصال سکا چوق شاد بر دم اگر خال دن یکا بر زم دیدل (منوی) لیلن خامش کردی آشوقی خامشانه بر سرم
 می کوفتی لیکن خاموش اولمش غضب ایلدوب جوش ایلدک خاموش نه باشم اوزره دیوسلر اولد (منوی) شد سرم
 کایره عقل اسر بجست خضه بن سر را که مغزش کترمت بنم باشم سر اسیمه اولدی عقل باشم صحره دی
 خصوصاً بویاشکه آنک مغز و عقلی ناقص کدر پس بوجه مقدمه ایلدی یکی کستیا خلقک عذرک دیکل ایچون غمید
 مقدمه اولور و بواسلوب اوزره اعتذار ایلدوب عفو ایتمکی رجاقیلور (منوی) عفو کن ای خوب روی و خوب کار
 آنچه کفتم از جنون اندر گذار ای خوب یوزلر اولان خوب کار عفو ایلد اول نامه قول سوزلری جنون و سفاقتدن
 دیدم ترل ایلد (منوی) گفت اگر من کفتی رمزی از آن زهره ثواب کشتی آن زمان امیر اول کسه به ایدی
 اکر بن اول خال دن سکا بر رمز دیدم و خاموش ایلدوب حقیقت حالی سو باییدم اول زمان سنان اولد آب
 اولیدی یعنی کمال خوفندن اولدک جاتلیوب صوا اولیدی و سن اولدک (منوی) گزرا من کفتی اوصاف مار کترس
 از جانت بر آوردی دمار اگر بن سکا مارلر اوصافنی دیدم خوف سنانلر جانتدن دمار و هلاله کتوردی یعنی
 خوفندن هلاله اولدک (منوی) مصطفی فرمود کر کویم بر است شرح آن دشمن که بر جان شمسات زهرهای
 پردلان هم بر دردی فی زورده فی غم کاری خورد (الله اعلم) بوجدیت شریفه اشارت بیورر که (قال علیه السلام
 لو تعلمون ما اعلم لکتم کثیرا و لضعکم قلیلا و ما کاتم طعما علی شهوات و لا شربتم شرابا علی شهوات و لا دخلتم
 بیتا تستظلمون فیه و لمررت علی الصعدات تلمعون صد و رک و تبکون علی انفسکم) و عن ابی ذر قال قال علیه السلام
 لو تعلمون ما اعلم لضعکم قلیلا و لکتم کثیرا و لاساغ لکم الطعم و الشراب) معنای شریفی اکر سز بیلدیکر زامتم
 بنم بیلدیکم شی که اول بونشته عنصر به ده اولان نفس اماره باله و نشسته عنصر به ده آنک افعال سینه سی
 مقابله سنده اولان عذابلر اکر کولیدر و چوق اغلیمد کزرا شته اوزره ایدی بر طعمام بمید کر و کذلک اشتباه
 بر ایچیم صوابی بمید کر و بر او کر بمید کزرا نه کولیکه لکم کیچون و طباغله و صحره الیه کیدید کر کو کسرلر بکری
 دو کدی که کزرا حاده و نه لمریکر اوزره کر یا اولدی بکزرا حاده و سزه طعمام و شراب سکمه ییدی دیک اولور حدیث
 ناینک معنای پس معنای یتیم شریفین اولدر که حضرت مصطفی علیه السلام بیوردی اکر راست و با تمام
 سوزلرم اول دشمنک حقیقت سرفی که سترلر جافکر زده در بهادرلر زهره لری هم بر تلور قنده قالدیکه جیان القلب
 اوله نه بوله کیدر نه برایشک غمی برلکه معطل و مبهوت قالوب بیخود اولیدی (منوی) فی دلش راناب ماند در نیاز
 فی تنش راقوت روزه و نماز نه آنک کوکله طاق و حرارت قاله و نه نیاز و تضرع قاله نه آنک تنه صوم و نماز قوی
 قالوبلکه کمال خشیت و دهشتندن بی قدرت ربی طاعت قالوب عبادت ایلکه به قادر اولیدی (منوی) همچو
 موشی پیش کر به لا شود همچو بر پیش کرلر از جاشود مثلاً بر موش کی کر به نک او کنده لا اولیدی خورد او کنده
 قوزی کی برندن کیدردی یعنی موش کر به او کنده نیچه لا بره کرلر نیچه سنده و جهله بی جان و فنا اولور سه اول
 در و تنده دشمن اولان کسه اکر کندی دشمنندن خبر دار اولیدی بالکلیه لا و فنا اولیدی و خوفندن جانن تسلیم
 قیلیدی (منوی) اندرونی حیله ماندنی روش پس کم نا گفته نان من پرورش اول کسه ده نه حیله و نه روش
 خالوردی پس بن سزه سو بلمشله پرورش و تربیت ایلرم یعنی حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم دیر که سزلر
 وجود کرده اولان نفس اماره نک حقیقت حالی سزه بیان ایلک سوزین و نک عداوتدن سوز سو بلمک سوزین سزه
 تربیت و ارشاد ایلرم تا در بجهل آنک شرنندن خلاص اوله سزه سده بصیرت کزرا کک شاده اولد قده و اول دشمنی
 دیده حقیقت ینله مشاهده قیلد قده کوره سز که اول نیچه دشمن قویدر و نه کونه شیطان غویدر پس بروی کامل
 دخی بولیدر (منوی) همچو بویکر ربانی تن زیم دست چون داود بر آهن زیم ابوبکر ربانی صحت و سکوتده بین
 المشایخ علم اولمشدی کاذر ناپس اول سوارینک کردار ماریا هنی فی ایدن کسه به دیدیکه علم و حکمت بونی اقتضا
 ایلدیکه در و تنده اولان دشمن پنهانک اصلن سکادیم بیلکه ابوبکر ربانی کی ایسم اولم و سکوت قیلیم حضرت داود کی
 المی آهن اوزره اورم آهنک ملایم اولمشی خلقه محال و عسیر و انبیا و اولیایه آسان و یسیر در پس اصلاح نفس اماره
 دسته تلین آهن سردایتمک کیدر ناسه محال و اولیایه آسان و حلالر نه کم سوارینک کردار اغزنه مار کیدن کسه به
 دیدی (می) تا محال از دست من حالی شود مرغ بر رکنده ربانی شود تا کم بنم دست حیات آنکیزمدن محال باذن
 الله بر حال اوله و بر ربانی قویش مرغ بر ربان حاصل اوله یعنی فرو مانده اولان و بر ربان صحت و عاقبت حقیقه دن
 مرغ روحه بال صحت ابدی حاصل اوله دیدی (منوی) چون ید الله فوق ایدیم بود دست مار دست خود فرمود

[illegible]

هر بردن مظلوم را بآنکه شییدر اول طرفه حضرت حق رحمتی کبی اورلور بلر (منوی) آن سوتوهای
 خلاهای جهان * آن طبیبان مرصهای نهان * محسن مودادوری و رحمتند * هیچو حق بی علت و بی رشتند *
 این چه یاری میکنی بکاره کیش * کویدا زهر غم و بیچاره کیش * مهربانی شد شکار شیر مرد * در جهان داری بخوید
 غیر درد * شیر مردان و سوتوهای خلاهای جهان و طبیبان مرصهای نهان در ادشول او تا در اش اولان
 ابدالرد که فریاد رسان خلق عالم و مغیشان و مددگان ابناء آدم در لورنک شائنده احادیث شریفه چوق واقع اولشد در
 جله دن بری حکیم ترمذی حضرت ناری نوادر الاصوله ابودرداء رضی الله عنهما حضرت نازدن بویه روایت یورور که
 (قال عليه السلام ان الانبياء كانوا اوتاد الارض فلما انقطعت النبوة ابدل الله مكانهم قوم امنوا فقال لهم ابدال
 لم يفضلوا على الناس بكثرة صوم ولا صلوة ولكن بحسن الخلق وصدق النية وسلامة القلوب لجميع المسلمين والنصيحة لهم
 ابتغاء مرضات الله اولئك خلفاء الانبياء قوم اصطفاهم الله لنفسه واستخلصهم بعلمه لنفسه وهم اربعة من صدق
 منهم ثلثون رجلا قلوبهم على قلب ابراهيم خليل الرحمن بهم تقوم الارض وبهم يدفع الله المعارك عن اهل الارض
 وبهم يطهرون وبهم يرزقون وبهم رون على الاعداء) پس معنای آیات شریفه اول جهان خلل لرینک شتو ناری اول
 نهان مرص لرینک طبیبی یعنی بوجهانک خلل لرینک اوتاد و عمادی و وامر اض نهانینک طبیبان و استادی اولان
 رجال محبت و حکومت و رحمت و محض لرینک خلقه جناب حق کبی بی علت و بی رشتو در لرینک نایت ثالث مصرع اولنک
 ترکیمی معنایی بویلدر بونه معاونت در که اول مظلومه بالکلیه ایلرسن بومحمد بیکار کی را و غورودن و بالکلیه
 معنائه در و لکن جان و دلدن معنائه استعاره اولنک بومعنی بویلدر بیلور یعنی اگر بونلدرن بر نه سوال ایدوب
 دیسک که مظلومه جان و دلدن بومعاونتی نه ایلرسن دیر که انک غمندن اوتری و بیچاره نکندن اوتری یارب لک ایلرم
 اندن دینوی و اخروی بر غرضم یوقدر بلکه محض بونلره مرحت و شفق قدرم ادم دیر شیر مر دل شکاری مهر بانلق
 اولدی جهانده در ددن غیر داری دار و استغفر یعنی ضعفایه مهربان اولی و خلق عالمه شفقت قیام شیر مر داولان و رجال
 الله شکار اولدی و بونلردخی بوخصال حیدر بی شکاری لیدی بوشیر مر دل لهر بری جهانده در ددن غیر داری دار
 استغفر که در دند و مستغفر کی عین دوا بیلشدر دینک اولور (منوی) غر کیکادردی دوا انجارد * هر کجا بستیست
 آب انجارد * هر قدر که بردر اوله در اول بره کیکادردی در غرقنده که الحق قدر صوابده کیدر (منوی) آب رحمت
 بایدت رویت شو * و انکه ان خورخر رحمت مستشو * سکا آب رحمت کیکادردی در غرقنده که الحق قدر صوابده کیدر (منوی) آب رحمت
 رحمت شرابی ایچ مست اول (منوی) رحمت اندر رحمت آمدنایسر * بریکی رحمت فرومای ای بسر * رحمت
 ایچره رحمت کادی یعنی رحمت الهیه یحیدر اولدی باشکه دل بر رحمته آشفه طالمه ای اوغول بله که دریای رحمت
 مستغرق اولور رحمت اندر رحمتی طلب ایدوب رحمت کلیه مر نه سینه واصل اول بومعنی تابیر اقلی مصرع اوله
 مصرع ثانی به مصروف اولوب کاغایت اولدیغی اعتبارله در اما مصرع ثانی به مصروف اولوب مصرع اوله غایت
 اولوب مصرع ثانی مستقل بر کلام اولور سه معنی بویلدر اولور رحمت ایچره رحمت کادی باشکه دل بر رحمته آشفی کله یعنی
 تنزل و قناعت قیام ای اوغل نارحت اندر رحمته باشکه دل مستغرق اوله سن دینک اولور فرومای فرومه ای تقدیرنده در
 یعنی آشفه طالمه و آشفه کله معنائه در (منوی) بحر زاردر زربا آرای شجاع * بشنوا ز فرق فلک بانک سماع *
 سبی و همته ای شجاع فلکی آیفک الله کنور فرق فلکدن سماعک صداسن ابشت یعنی سماعه متعلق اولان
 آواز اطمینی گوش ایت بس بوکونه آوازله استماعنه انسان باطنی قولغنده اولان ماز لری دفع الیمبجه قادر اوله من
 و اهداجان قولغند برده لرینک ازله سینه اشارت ایلوب بیان یورور (منوی) پنبه و سواس بیرون کن زکوش *
 نایک و شبت ایداز کوردون خروش * کوش جانکدن و سواس پنبه سنی طشره ایه تا فلدکن سننک قولغکه
 خروش کله یعنی کر که کوش و هوشدن و سوسه و غفلت پنبه سنی اخراج ایلیمه سن تا باطنک قولقی آچلوب کردون
 جانشندن آواز خروش استماعه قادر اوله سن و ملائکه نک و عالم معنی اهلنک کلامی استماع ایتمک مستعد اوله سن (م)
 بالک کن دو چشم را از موی عیب * تایی بی باغ و سر و ستان عیب * ایکی چشمکی موی عیبدن بالک الله تا عالم
 غیبک باغ و سر و ستانی کوره سن ایکی کوزدن مراد عقل و روح کوزیدر رسالک مادام که عقل کوزنی و روح کوزنی
 عیوب باطنه دن بالک ایتمه عالم غیبک باغ و سر و ستانی مشاعده فیلغه قادر اوله من و جمال اسرار عیبه باطر اوله من
 (منوی) دفع کن از مغز و از بینی ز کام * تا که ریش الله ایددر مشام * مغزند و بوزندن ز کامی دفع الله تا که سننک
 دماغه بوی الهی کله مغزند و بینی دن مراد بونده مغز عقل و بینی عجاندر و جان بینی سننک ز کامدن مراد برودت
 هوای نفسله حاصل اولان مرض مغزیدر که مشام جانی استشمام رواج رحمانی ایلکدن کبر و قوروس سالک

ازم اران اولدر که اوله مشام به ندر معنوی اولان زاری دفع ایلیه تا که نیت جانی مشامنه الله رایحه سی کله
وانک دماغ جانی نفحات الهیه فی استنشام قیله (کافال علیه السلام ان ربکم فی ایام دهرکم نفحات لافتعروضوا لها
(منوی) هیچ مکذار آرتب و صفر اثر* تایابی ازجهان طعم شکر* ذاتده هیچ ستمه دن و صفرادن اثر قومه
تا که جهانده شکر لذتی بوله سن مادامکه بر بندنه جانک و صفرانک بقیه سی و اثری اوله اول شکر لذتی
و طعمی بولمز کذلک برر و حده که صفر اویت کبی معنوی مر ضرا اوله اول بوجهانده سکر معرفتک و شهید
حکمتک طعم و لذت ادراک قیله (منوی) داروی مردی کن و عین مپوی* نابرون آیند صد کون خوب روی*
مر دلت علاجن ایله و عین یله تا که بوز کونه خوب روی طشره کله لر و سنک طالبک اوله لر عین جماعه قادر اولین بولج
کسه به دیر لر بونده مر ادربال مرتبه سته باغ اولین کسه در معنی رجوانده در و اعلاج ایله و عین یله تا قوت
رجوانیت سکا صل اولوب بالغ اوله سن و رجبال الله مرتبه سن بوله سن حتی صد کونه ابکار معانی و عرایس روحانی
ظهوره کله لر و سکا معرض جمال قیله (منوی) کنده تن زاری جان بکن* تا کند جولان بکردان چن* جانک
آیا غندن تن کنده سنی قور برتا اول چنک اطرافنده جولان ایلیه اول چننه مر ادعالم معنی اولور بعض نسخه ده
انجمن واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی تن قیدی جان آیا غندن ازاله ایله تا که انجمن اطرافنده جولان ایلیه یعنی
مرتبه جملک حوالیسنده پرواز قیله انجمن در مر ادمرتبه جمع اولور (منوی) غل بخل از دست و کردن دور کن*
بخت نور یاب در برخ کهن* بخل غنی دست و کردن بکن دور و رفع اله اسکی فلسکده یکی بخت بول یعنی بخل
و امسال صفتی که انسانک جانی بوشنده بر دمور زنجیر کیدر کر کدر که آتی کردن جانکدن ازاله قیله سن تا که
بکینه جهانده بر طالع نور و سعادت ابدی بوله سن (م) در غنی نانی بکعبه نصف بر* عرضه کن بیچاره کی بر چاره کر
اگر لطف کعبه سنه پرواز ایله که قادر اوله مر سنک چاره کر اولان خدای تعالی به بیچاره لیک عرض ایله یعنی ای
قادر و چاره کر اولان خدای لطف کعبه سی جانشنه بن ضعیف و بیچاره بر داز ایله که قادر دکم بکاسن قوت و پروبی
اول کعبه لطفه ایر کوردیو بوله (منوی) زاری و کریمه قوی سرمایه ایست* رحمت کبی قو برتر دایه ایست* حضرت
حقلک جنانه زاری و کریمه لیک قوی سرمایه در حضرت حقلک رحمت کایه سی یعنی رجوانیتی صفتی قو برتر دایه در که
بنده لر تی تریب ایلیجی و کله ایر کور بیجیدر (منوی) دایه و مادر بهانه چو بود* تا که کی آن طفل او کریان شود*
دایه و مادر بهانه استیجیدر تا که آنک اول طفلی بچن* کریمه ایلیجی اوله (منوی) طفل حاجات شمارا آفرید*
تا بنالید و شود شیرش بدید* حضرت حق سنک حاجت لر به* کز طفلی خلق ایلدی تا ایکیله سز و اول خدایک
رحمتی سودی ظاهر اوله و سنک مر ادگری اد قیله (م) گفت ادعوالله فی زاری مباح* تا بچو شد شیرهای مهر هاش
سوره مؤمن حم ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (و قال ربکم) سنک ربکم سز دیدیکم (ادعونی استجب لکم)
قولارم بکادعا ایلیک بن حاجت ایدم سز بچون (ان الذین یستکبرون عن عبادتی) تحقیق شاول کسه (که استکبار
ایلیه لر بکا عبادت) استکدن مفسر لر بچولده عبادتی دعا معناسنه آلملدر زرا الدعاء الخ العبادة در یعنی
مکادعادن استکبار ایله لر (سید خلون جهنم داخرین) عنقریب جهنم خور و حقیر اولد قلمی حلاله داخل اولور
ا و قال ایضا (ادعوا ربکم تضرعاً و خفیة) فی آیت انحری (ادعوا الله و ادعوا لرحمن) پس معنای بیت اولدر که جناب
حق کلام جمیعند (دعوت) ندیدی بی زاری اولد تا اول خدایک مجبندی سودری جوش ایلیه (منوی) های
هوی بادو شیر افشان ایر در غم مانند کساعت تو صبر* یادک های هوی یعنی صدایله اسمعی و محاسبک شیر
صاحبی یعنی سبب شیر اولان باری شایسته می بزم غمزه در در لسن بر ساعت صبر ایله یعنی بولمز بزم خدمت زده در
ور زق زک حصونه سید لدر سن و زق ایچون حریص املیوب صبر ایله تا سکار زق واصل اوله (م) فی السماء رزقکم
انشیده اندرین بستی چه بر چسبیده) سوره ذال انده اولان آیت کریمه به اشارتدر (فی السماء رزقکم) یعنی
سماعه در سنک اسباب رزقک (و ما توقعون) دخی وعده اولند بکمز نواب جنت معنای بیت پس حقلک سماعه در
رزقک دید بکندن کوش ایچون کی اکرا دکه بویستی واصل دنیا به نیچون یاسور سن (منوی) ترس
دنو میدیت دان آواز غول* می کشد کوش تو نافر سهول* سنک فقر و فاقه دن خوفکی وقت معرفت سبیل
حضرت حقلک فیض و احساندن نامید اولکی آواز غول بیل سنک کوشکی تا مفلوک غور و قهر نه چکر یعنی احوال
و شیطا طین انسانی بولدن چیقاروب آخر الامر هلاک ایلد کار کی فقر دن و قورق و سقدن نامید اولق دخی
سنک قرا نیک طو رت بولدن چیقاروب اهل الساقیته ابلتور سنی انده هلاک ایلد (منوی) هرندی کوزا
بلا اسب* ربی در در بلا لاری* هر برندا که سنی بلا یل چکادی اول ندایی بیل که بالادن ابر شدی (منوی)

هرندی

هرندانی که ترا حص آورد * بابت کسری دان که آن مردم درد * هر برندا که مسکا حرص کتور را اول ندانی شول
قور دل آوازی بیل که اول قور د آدمی برتر (منشوی) این بلند ی نیست از روی مکان * آن بلند یهاست سوی عقل
وجان * بوبلند لک که بر ذکرا بلند مکان چهندن د کادر بوبلند لک را عقل وجان جایبدر یعنی معنوی در صورتی
د کادر پس معنوی اولان مرا بک بری برندن ارفع اولمسه بومشالری بسط ایدوب بیوررلر (منشوی) هر سبب
بالا ترا آمد از اثر * سنک و آهن فایق آمد بر شرر * مثلا هر سبب اثر دن یو قارورق کادی ته کم سنک و آهن شرر اوزره
فایق کادی زیر اثر و اثر دن سنک و آهن سببدر پس من حیث المرتبه اولان رفعتی ایکی قسمه تقسیم ایدرلر بر قسمی
بر شیتی بر شسته سبب اولدینی چهندن اول سبب اولان شی مسبب اولان شیتدن من وجه رفیع اولمش اولور بوجهندن
هر سبب اثر دن بالاتر در بوضو و تاشریف معنادون و صور تادون و معنایش یقلر اولنله مثل طریقیله بوبیتلری
بیوررلر (منشوی) آن فلانی فوق آن سرکش نشست * کچه در صورت بدیله یوش نشست * فوق انجاست از روی
شرف * جای دور از صدر باشد مستحق * مثلا اول فلان کسه حقیقتده اول سرکش اوزره او توردی اگر چه صور تده
و ظاهر ده اول فلان کسه اول سرکش یاتده او توردی اول برده فوقیت و بلند لک شرف چهندن در زیر اصدردن
دور اولان بر مستحق و محقر اولورا کصدردن دور ایدر صور تاستحق اولور واکصدردن معنویدن دور ایدر
معنا استحقاق اولنور (منشوی) سنک و آهن زین جهت که سابقست * در عمل فوقی این د ولایتست * سنک
و آهن بوجهندن که عملده سابقدر بویکی سنک شرر اوزره فوقیتی و رفعتی لایقدر اما اول سالف الذکر اولان
رفعتک بر قسمی دخی مقصود اصلی و غرض کالی اولدینی چهندن در مثلا شرردر کسه (منشوی) وان شرر از روی
مقصودی * خویش * ز آهن و سنکست زین رویش پیش * و اول شرر کندینک مقصودی اولدینی چهندن آهن
و سنکدن بویوزدن زیاد در زیاد در یا خود ایدر و در دیک اولور (وقس علی هذا العالم والادام و لهذا قال علیه السلام نحن
الآخرون السابقون و قال ابن القارض مترجاعن مرتبه) (یت) دانی وان کنت ابن آدم صور تا * فلی فیه معنی شاهد
با یونی (منشوی) سنک و آهن اول و پایان شرر لیک این هر دو تند و جان شرر * اگر چه وجود خارجی اعتبار ایه سنک
و آهن اول و مقدمدر و شرر پایان و مؤخردر لیکن بویکیسی بیله جسملدر و شرر جاندر زیرا مقصود انلردن شرردر
(منشوی) کان شرر کک اندر زمان واپس ترست * در صفت از سنک و آهن بر ترست * زیرا که اول شرر اگر چه زمانده
انلردن صکره رکدر لیکن صفتده و اعتبارده سنک و آهن دن بر تر و عالیتر در ته کم زمانده شاخ غر دن سابقر رکدر اما هفتده
اول میوه شاخدن فایق رکدر (منشوی) چون که مقصود از شجر آمد غر * پس غر اول بود آخر شجر * چونکم
شجر دن مقصود غر کادی پس غر من حیث المعنی اولدر شجر آخردر یعنی بوا اعتبار ایه غر مقدمدر و شجر مؤخردر پس
مناسبتله بومعارفی بیان ایدلکد نصکره نه خرسک حکایتنه رجوع بیوررلر (می) خرس چون فریاد کرد از آژدها *
شیر می دی کرد از چنگش رها * خرس چونکه از در هادن فریاد ایدلی بر شیر می دد لا و کسه از دهانک پنجه سندن
اول خر می خلاص ایدلی (می) حیلده و مردی بهم داد ند پشت * آژدها را ابدین قوت بکشت * حیلست و مردلک
ایکیسی بری بر نه آرقه طورلر و بری بر نه معاوت ایدرلر اول مرد از در هایی بوحیلده ایدله دی یعنی مجرد
مردانه لکی و قوتی چهندن از در هایه غالب اولدی بلکه علم و حیلته مردانه لکی بریره جمع ایدوب بوصفله
از در هایه غالب اولوب آتی قتل قیلدی (منشوی) از در هار است قوت حیلده نیست * نیز فوق حیلده بوحیلده ایست *
از در هانک قوتی وارد حیلده و تدبیری یوقدر پس اگر حیلده و صنعتله از در هایه غالب ایسه کده ضیقن مغر و اوله
زیر اسنک حیلده کک اوزرنده دخی بر حیلده وارد (منشوی) حیلده خود را چودیدی باز رو * کزینکا آمد سوی آغاز رو *
چونکه کندیکان حیلده و تدبیری کور دل کیر و یوزی که اول حیلده سکاقتدن کادی آغاز و ابتدا جانبیه کیت یعنی
خدای متعال جانبیه توجه ایت (می) هر چه در دست نیست آمد از علا * چشم را سوی بلند ی نه هلا * هر نسته که
الحاقده در علا دن کادی هلا چشمتی بلند لک جانبیه قوی یعنی عالم معنایه نظر قبل (منشوی) روشنی بخشد نظر اندر علی
کچه اول خیر کی آرد بیلی) * کوزنی بلند لک جانبیه قودید یکمه سبب بودر که علایه نظرا تمل و هر شیتک حقیقتی
جانبیه کمتک نظر و روشنائی بقشرا کچه علایه نظرا تمل اول حالده نظره ضعف و فتور کتورر بیلی مقرر در بوحال
میتدی اولنلک نظر نه که انلک نظر نه سطوت شمععه انوار علایه طاقت اولدیغنه بناه حقیقتنه نظرا تیه لادرا کده
عاجز و قاتر اولور و وحسیر و کلیل قاورلر اما اسباب و صورته نظرا تیه ل (قوت بولورلر پس بوضف بصیرت صاحب لری
ایکی نوعدر بری خفاش طبعیعتدر انده اولان ضعف نظر خلئی و جیبیلدر (لایزل ما بالذات لا ما بالعرض) غر اسخه
اول خیره لک تدربیلدر و شنالغه اعتیاد ایسه قایلدر و بعد الاعتیاد اکافوت نظر حاصلدر پس بونوعه خطاب

بیورر (منوی) چشم را در روشنائی خوی کن * کر نه خفاشی نظر آن سوی کن * عاقبت بینی نشان نورست *
 شهنو حال حقیقت کورست * چشمی روشنائی خوی وعادت ایله اگر خفاش دکل ایست اول جابنه نظر ایله یعنی
 ای نظر نه ضعف اولان کسه چشم باطنکی روشنائی عالم اعلا به معتاد ایله اگر خفاش طبیعت دکل ایست نظر کی
 اول جانب اعلا به ایله عاقبت ینک * سنک نورک نشاند یعنی عاقبت و حقیقت کورست سنک نور چشمک نشاند
 کما قال علیه السلام اذا دخل النور انشرح وانفسح فالواو ما علامه ذلك يا رسول الله قال عليه السلام التجابي عن دار
 الغرور والانا به الى دار السرور والتأهب للموت قبل نزوله) نشان نور نور در و حالامته نیت نفسانی کورست که
 سنک حقیقه کور اولم کدر و با خود معنا شهنو حال حقیقه سنک مقبر کدر که حال حیات ده قبر شهنو
 مدقون اولوب ظلمده قالدک دیک اولور (منوی) عاقبت بینی که صد بازی بدید * سنک آن بود که یک بازی شنید *
 بر عاقبت بین که یوز بازی کوردی اول کسه کبی اولم که بر بازی اشتدی یعنی شول عاقبت بین که چوق امور و احوال
 تجربه ایلدوب هر شیک نتیجه و خاتمه سن کوردی بواول کسه کبی اولم که انجق بر کار کوره و آنک دخی عاقبت
 بیامیه بیلان کسه که به بیان کسه که برابر کدر (کما قال الله تعالى دل يستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون
 (منوی) آن یکی بازی چنان مغرور شد * که تکبر و استادان دور شد * اول بر صنعت و بازیدن انجیلین مغرور
 اولد که تکبر کندن استاد لردن دور اولدی یعنی بن بویه بر صنعت مالکم سائر استاذ لره نه احتیاجم وارد
 دیوانه خدمت ایلمکدن اعراض قیلدی (منوی) سامری وار آن هنر در خود چودید) اوز موسی از تکبر سر کشید
 سامری کبی اول هنری کند یسنده کوردی اول سامری کبرندن موسی علیه السلام دن باش چکدی (منوی) او
 زموسی آن هنر آموخته * و زمعلم چشم را برد و خسته) اوسامری اول هنری موسی علیه السلام دن او کرغش و معلمدن
 کورنی دیکمش یعنی کندیده اولان هنری سامری حضرت موسادن او کرغش ایکن کندیدک معلمدن تعامی ایلدوب
 واعراض قیاب استاذ لک منته ذاهب اولدی و خلقی کندید به اتباع ایلمک دعوت قیلدی قصه سی مشهور و رو کابده
 بر قیاب حمله دخی مسطور اولم کدر (م) لجرم موسی در بازی نمود * تا که آن بازی و جانش را برود لا جرم موسی
 علیه السلام بر غیری بازی و هنر کومردی تا که سامری سنک قی و اول بازیستی قیلدی و عاقبة الامر اول سامری بی
 تن و تنم ایابانله دوشور و بر به رده اول محفل لام ساس دیو کز بی اولدی (منوی) ای بسادانش که ندر سرورد *
 تا شود سرور بدن خود سرورد * سرغواهی که رود نو پای باش * در شاه قطب صاحب رای باش * ای چوق هنر
 و دانش که انسانک باشنه بیلر تا که اول رئیس و سرور اوله اول هنر و علم سبیلده خود باشی کیدر و سامری وار ترلدن
 و سرایدر استر ایسکه باشک کیده سن آیا اول علم و مواضعه خالک مرتبه سن بول و صاحب رای اولان قطب
 زمانک بناده و خدمتده اول اگر چه قطب الاقطاب بر در و لکن قطب چوقدر پس مبدیان سلولدن و طریقه قنده
 باذن الله ارشاده مأمور اولان مرشدند دائره امر و ارادتی اوزره اولقی لازم و واجبد و بعد الاتباع شرط طریقه
 بودر که (م) اگر چه شاه فی خویش فوق الامین * اگر چه شهر دی جزئیات اوچین * اگر چه دولت و عزتده شاه ایسکه
 کندید آنک فوقنده کورده و اگر علم و هنرده شهنو عمل ایسکه آنک نباتدن غیر سن دوشورمه و کندی فکر
 و فراستک ترک ایله (منوی) فکر تو نقش و فکر اوست جان * نقد تو قلبت و نقد اوست کان * زیر استک
 فکرک نقش و نشر درونک فکری جان منزله سنده در سنک نقد قلبدر و آنک نقدی کان مرتبه سنده در (منوی
 اونوی خود را بچو در ای او * کور کو کو فاخته شوسوی او * اوسن کندی و آنک وجودده امته یعنی اول قطب
 صاحب رای اولان استاد من حیث الحقیقه سن سن حقیقت اولان کندی کو کوکی اول استادک اولنک کنده
 و وار فنده طلب ایله آتی سنده طلب ایلمک آتی کندی نفسک مرادنده طلب ایلمک دروستی اونک
 اولنک کنده طلب ایلمک کندی ارادت کندن بالکایه چیقوب و کامرید اولوب و کندی کالیت بینیدی الفسال قیابوب
 ا کانیلم اولقدر و کندی استادک حقیقه سنده طلب قیابوب و کندی کالیت بینیدی الفسال قیابوب
 و انچه دل ببت و جوا بکه محتاج بر واه از آن کور کوری آنک جابنه فاخته اسال کور کو کاب عریه ایلدور
 کور کاف عجمیه در یعنی دایم طلب ایلمک قنی قنی دی فاخته اول آنک حقیقه قنی جابنه سنک آنک حقیقه قنی بوله سن
 کندی حقیقت بولور من و محبوب و مطلوب ینه کندی ایلمک بولوب بولوب موهوم و من تذکار قیلور سن (بیت)
 انامن اهوی ومن اهوی نا (نحن روحان حلالنا نا) فاذا ابصرنا ابصرنا فاذا ابصرنا ابصرنا (م) و درخواهی
 محبت انای جنس * در دهان از درهای معجز و خرس * و اگر انای جنس محبتی اتمه من خرس کبی از درهای
 آنک و اوست یعنی اگر انای جنس محبت اتمه من خرس (م) و درخواهی

خلقای یزدانه متابعت قیلور من نفس اماره از درهای سنک آغزنده اولور سن مذکور اولان خرس کبی (منوی)
 بوکه اسامادی رها ندی ترا * و ز خطر بیرون کشاند مرا * اوله که بر استادستی قور تاره و سنی خطر دن طشره
 چکه (منوی) زارنی می کن چو زوریت نیست هین * چونکه کوری سرمکش از راه بین * چونکه سنک
 زور و قوتک بوقدر کاه اول بز زار یلمک ایله چونکه کور سن را بین دن باش چکه یعنی بول کوری می شد دن اعراض
 ایتمه زربا بر قوت صاحبی مرشد کور کسن و با خود بر صاحب قوت مرشد تابع کر کسن تا که از درهای نفسک
 بچنه سندن خلاص میسر اوله (م) تو کم از خرمی نمیشی زرد * خرس رست از درد چون فریاد کرد * سن خرسدن
 کم و دنی سن که دوددن ناله ایاز سن خرس چونکه از درک آغزنده فریاد ایلدی در ددن قورنلدی (منوی) ای خدا
 این سنک در اوم کن * ناله اش را تو خوش و مر حوم کن * ای خدا بزم سنکین دلمزی موم ایلم بزم ناله مری لطیف
 و مر حوم ایله یعنی ناله مری قبول ایلدوب بزم رخت اولغه آتی وسیله ایلمه که بعض کسه ناله و فریادی مبغوض
 و منفور اولد یغنه بو حکایه بی مثال ابراد ایلدوب بیورر (منوی) بود کوری کوه می گفت الامان * من دو کوری
 دارم ای اهل زمان * بر کور و ارایدیکه الامان دیردی ای زمانک خلقی بن ایکی کورلک طو ترم (منوی) پس دوباره
 رستم آید هسان * چون دو کوری دارم و من در میان * پس ای اهل جهان آگاه اولم کز بکا ایکی کره رخت کتوریکز
 چونکه ایکی کورلک طو ترم و بن ایکی کورلک اورتی سنده م (منوی) گفت یک کوریت می بینم ما * آن دگر
 کوری چه باشد و انما * خلق جهان ایستدی بر سنک بر کورلک کوری و زور و اول غیری کورلک ندر کور و کورست تا کم
 بر ندخی ظاهر و روشن اوله (منوی) گفت زشت آوارم و ناخوش نواه زشت آوازی و کوری شد و نا * اول کورایتدی
 قبیح آواز لوم و ناخوش نوا می یعنی ناخوش صدالوم زشت آواز لوق و کورلک ایکی قات اولدی (منوی) بانک زشت
 مایه غم می شود * مهر خلق از بانک من کم می شود * بنم زشت آوارم غمک مایه می و الملك سر مایه می اولور بنم زشت
 بانکمدن خلقک بکا محبت و مر حمتی ناقص اولور (منوی) زشت آوارم هر جا که رود * مایه خشم و غم و کین می شود
 بنم زشت آوارم هر ره که کیده غمک و خشم و کینک مایه می اولور (منوی) بر دو کوری رحم راد و نا کندید * اینچنین
 نا کج را کجا کندید * اول ایکی کورلک طو ترم دین فقیر اهل زمانه دیدیکه بوا یکی قات کورلک اوزره مر حمتی سزدخی
 دو تا ایلمک یعنی بنم ایکی کورلک اوزره رجمی ایکی قات ایلمک زربا ستر کورلک بر ترجم لازم اولان یرده بکا ایکی ترجم
 لازم در که آنلرده کورلک بردی اهل جهان بوچیلن نا کجیه کجا ایلمک یعنی بوچیلن بریره صغیان و هیچ بر دله
 مقبول اولم کسه بی صغی و لایق اولی ایلمک کج کاف فارینک خشمه سیله صغی معناسنه در پس نا کج شول
 کسه در که آکا هیچ بر حمله جای و اعتبار اولیه کجا کندید صغیر یکز بهی اعتبار و قبول ایلمک کدی اولور (م)
 زشتی آوارم کشدین کله * خلق شد بروی بر حمت یس * بوشکایتدن اول سائلدن آوازینک زشتی کم
 و ناقص اولدی و اگر کم کاف فارینک خشمه سیله اوقنور سه محو و نایدا اولدی معناسنه اولور خلق اول سائل
 اوزره رجمده یکدله اولدی یعنی اول سائل مر حمت و شفقت ایلمکده اتفاق و اتحاد قیلدی (منوی) کرد نیکو چون
 یکت اوراز را * لطف آواز دلش آواز را * چونکه کم اول سائل رازی دیدی آنک قلبک آوازینک لطفی آنک آوازی
 نیکو ایلمدی یعنی اول فقیر چونکم راز درون سوبلیدی و قبضه و خبینه اعتراف ایلدی بومعنی آنک قلبک خوب
 و لطیف اولسنه دلالت ایلمک پس آنک قلبک لطافتیکه کندید سنک قیاحتی بیلکدر آنک آواز زشتی خوب و نیکو
 ایلمدی یعنی خلق نیکوسی آنک آوازنده اولان زشتیکه غالب اولوب خلق اول درونک لطافتدن اتری آکا مر حمت
 و شفقت ایلمک یلدی اولور (منوی) و آنکه آواز دلش هم بد بود * آن سه کوری دوری * سرمد بود * و اول کسه که
 آنک کو کلنک آوازی هم زشت اوله اول اوچ کورلک ایلمک ابراق اولور یعنی بر کسه نکه که قلبک کفتاری و افکار
 و اخلاق بد اولسه و هم ظاهر کوزی کور و ظاهر سوزی و صوفی قبیح اولسه بواج کورلک دوری سرمد و درگاه
 حقه من مملعون ابد اولور زیر اظهاری کور اولان کور دکلر بلکه کوراصل باطن کوریدر (کما قال علیه السلام
 ليس الاعی من یعمی بصره انما الاعی من یعمی قلبه) وقال الله تعالى فانما الانعمی الابصار ولكن تعمی القلوب
 التي فی الصدور (منوی) ایلمک و هابان نه بی علت دهند * بوکه دستی بر سر زشتش نهند * لیکن و هابانکه علیتر
 و برر اوله که آنک زشت اولان باشی اوزره برال قویه و هابانردن مراد شول بی غرض و بی علت اولان و لیلمد که
 خلقک کور دل * کبی باذن الله از له ایدر لحن بولر زشت و قبیح اولان باشی اوزره مر حمت الی قوسلر وجود لرنده
 اولان مر ضلین از له ایدر (منوی) چون که آوازش خوش و مظلوم شد * زودل سنکین دلان چون موم شد *
 چونکم اول کدانک آوازی خوش و مظلوم اولدی سنکین دلارک کوکلی * کدانک آوازندن موم کبی نرم اولدی

(منشوی) ناله کافر چو زشت و شقی زان نمی کردد اجابت رافیق * کافرا ناله می چونکه زشت و شقی
 در اول سیدن اجابت رفیق اولی یعنی آنک ناله می قبول حق اول جهنم قرن اولی زشت و شقی زشت و شقی
 (منشوی) اخسوز زشت از آمدست * کوز خون خلق چون سگ بود مست * سوره قد افلح اولان
 آیه اشارت در اولی بود (قالوا) اهل جهنم دیه (ربنا) ای بزم پروردگار من (علیت علینا شقوتنا) بزم اوزر من شقاوت
 غلبه ابله که لوح محفوظه در اول شدی و با خود شقاوت به سبب اولان نگذاشت بزم غلب اولدی دیه (و کافوما
 ضالین) و بظریق مستقیم ضال اولمش قوم اولدی دیوب اعتراف ابله (ربنا) انحر جنانما (ای بزم ریم بزمی
 دوزخدن اخراج ایلد تاتلاقی مهمات و تدارک مافات ایدلم (فان عدنا) پس بوحال نصکره اگر بزم کفر و عصیان
 عودت ایلر سگ (فانا طالمون) تحقیق بزم ظالم از تقصیر اوزره (قال) جناب عزت بیوروب دیه که (اخسوز افیهنا)
 خاموش اولما ای اهل جهنم (ولا تکلمون) بکاسو بک رفع عذاب و دفع عقاب خصوصه اصله و لا تکلمونی
 ایدی کسر له اکتفا اولندی معنی بیت اخسوز اخطای زشت اوزر اوزره کشت در زرا اول زشت اوزر اولان کسه خلق
 قاتلن کلب کبی مست اولدی یعنی خلق مالن یکدن و آنرا دم و غیبتن یکدن کلب کبی مست اولوب خبیث آواز
 اولمش و پس هر کیم اکل حرام و فاعل آنم اولور سه آنک آوازی قبیح اولور اگر دعا ایدر سه حقن اخسوز اخطایه لایق
 اولور (منشوی) چون که ناله ترس رحمت کش بود * ناله توبه بود این ناخوش بود * چونکه ناله و فرادی رحمت
 جذب ایدی بی اوله سنک ناله و فریاد بونک کبی رحمت جذب ایدی بی اولیه ناخوش اولور (منشوی) دان که با یوسف
 تو کرکی کرده * باز خون بیکاهای خورده * بیکه سن یوسف قورتلق ایلش سن یعنی یوسف معنوی اولان صدیقه
 و عزیزه حد قیلش سن یا خود بر بیکاهن قان ایچمش سن قاتلن مراد (عرض المؤمن کدمه) خواستجه
 عرضیدر یا مالیدر و یا خود آتی غیبت ایلن اتن یک و قان ایچمش سن قاتلن مراد (عرض المؤمن کدمه) خواستجه
 و بر راحت کونه شد و داغ کن * بوقه اجتهلن توبه ایدر و پیش ایدن شدن استغفار ایه یعنی هر نه بی کم ظلم اکل
 و بلع ایلد کسه آتی اخراج ایدر صاحب ادایه و ایدن استحقاق قیل و اگر راحت کونه اولدیسه یوری طاع ایلدی یعنی
 درون مرض کهنه اولدیسه و استحقاق بولدیسه آتش ریاضتله آنک اوزرینه طاع ایلد که آخر الدوام الکی خواستجه
 بر مرض معنویه که سهولت کتبه اگاجاره آخر ریاضت طاعنی اوزر قدر (ناله حکایت خرس و آن بله اه (م) خرس
 هم از اردها چون وارهید * و آن کرم زان مردم دانه بدید) خرس دخی چونکه از دهادن کید و قورتلدی و اول کرمی
 مردم دانه دن کوردی یعنی اول مردانه و بهادر اولان مرددن اول کرم و احسانی کندی حقنه چونکه مشاهده
 قیلدی (منشوی) چون سنک اصحاب کف آن خرس زار * شد ملازم دربی آن بردار * اول زار اولان خرس اصحاب
 کفک کای کبی اول بلا در صورت و حیرل مردل عقبه ملازم اولدی (منشوی) آن مسلمان سر نهاد از خستکی
 خرس حارس گشت از دلبستگی * اول مسلمان خسته لکندن بصدیغه باش قودی خرس دل بسته لکندن آکا
 حارس اولدی یعنی کوکلی آکا مقید اولوب محبت قیلد یقندن آتی راحت قیلدی (منشوی) آن یکی به کدشت
 و گفتش حال بیست * ای برادر من تر این خرس کست * اول بر عاقل کسه اورادن بکری واکا دیدی حال نداری
 برادر بوخرس سکا کیدر (منشوی) قصه واکا گفت وحدیت زدها * گفت بر خرمی منه دل ابلها * از دهانک سوزندن
 قصه بی ندی واکا ماجرای نعل ابله * قل اول کسه یه ایدی ای ابله خرس اوزره کوکل قومه (م) دوستی ابله بتر
 رد نیست * دهر حبله که دانی راند نیست * ایددن دوستلق آنک عداوتدن قبیح و کدر هر حبله ابله که بیاورسن
 اول خرس سوزل کیدر و یانکندن آتی دور ایلک و اجیدر (منشوی) گفت والله از حسودی گفت این * ورنه خرمی
 چه نکری این مهر بین * اول ابله سوخته دوشوب ایدی بکسه بوسوزی والله حسندن دیدی بوسه خرس لکانه
 نه قرسن بوشجی کور و آن بومر نه و غدار افنه و استیسه سر بر کور (منشوی) گفت * ابلهان عشوه دهست
 بر حسودی * من از مهرش هست * اول عاقل اول مرد ابله ایدی ابله مهر و محبتی عشوه در یعنی فریفته
 قلی و مغرور ایدر بزم بوحسودام آنک محبتدن ابودر (منشوی) ای بیابان بران این خرس را * خرس را بکزی
 مهل هم چمن راهی غل غل بک بک بوخری سوز و کباب اول خرمی قبول و اختیار ابله هم جنسکی ترک ابله
 (منشوی) گفت روزه کار خود کن ای حسوده گفت دارم این بهر بخت بود * خرابه اول عاقل ایدی ای حسود
 یوری یوری کندی ایشک ایدر نصیحتی کند که سوله عاقل اول خرابه ایدی بزم کارم بوایدی سنک بختک اولدی
 یعنی بزم ایشم نصیحت قیلن و ناسی محل هلاک اولان بزم خدیر ایدر بخت خلاص ایلک ایدی و لکن چونکه
 سنک بخت و طالعن یار اولدی بزم سوزم سکا بواچلن تاثیر قیلدی (منشوی) من که از خرمی تا بزم ای شریف *

ترک اوکن تاسنت باشم حریف * ای شریف بن بر خرسدن کم و ناقص دکلم خرمی ترک ایلد تا بن سکا حریف و مصاحب
 اول (منشوی) بر تودلی لوزدم زانده شمه * با چنین خرمی مرد در شمه * بزم کوکام سنک اوزر بکه لرزان اولور برانده شمه
 و غمدن بوشجین خرسله بر میشه بکته و برایشه توجه ایتمه مقصود حیوان سیرت اولان مصاحبه بر جابه کتبه
 و برایشی اختیار ایتمه دیک اولور (منشوی) این دلم هرگز نلرزد از کراف * نور حقست این نه دعوی و نه لاف *
 بونم قلم هرگز کرافدن دتره مز یعنی بزم و ده پیر مضطرب اولور بونصیحت و ارشاد حق تعالینک نوریدر دعوی دکلدن
 و لاف دخی دکل (منشوی) مؤمن بنظر بنور الله شده * هان و هان بکر رازین آتشکده * بنظر بنور الله اولمش مؤمن
 یعنی (اتقوا فراسة المؤمن فانه بنظر بنور الله) حدیثک مفهومی اوزره الله نوریه نظر ایدر بی اولام و نور فرستله سنک
 حقیقت حالکی مشاهده قیلدم اگاه اول اگاه بوا آتشکده دن قاج یعنی بویارید که محل آتش کیدر بونک شامت
 و ضررندن فرار ایلک سکا لازم در دیدی (منشوی) این همه گفت و بکوشش در نرفت * بد کانی مرد در اسد بیست رفت *
 اول عاقل کسه اول ابله بود و کالی نصیحتی دیدی و آنک قولغه کندی زیر ابد کائنات مرده بر عظیم سد در که حقیقت
 حالی کورم که مانع اولور (منشوی) دست او بکرفت دست از وی کشید * گفت رفتم چون نه یار رشید * اول عاقل
 ابلهک الی طوتندی و اندن الی چکدی عاقل چونکم بوحالی اندن کوردی ا کایتدی چونکم یار رشید دکل سن کتدم
 و شنی ترک ایتدم (منشوی) گفت رو بر من تو غمخواره میباش * بوالفضول معرفت کتر تراش * ابله زیاده جاقندن اول
 یار عاقل ایدی یوری سن بزم اوزر به غم بی اوله ای بوالفضول معرفتی از ترک بون یعنی ای زیاده قومی اولان کسه
 بکام معرفت صاعقه دیدی (منشوی) باز گفتش من عذر تو نیم * لطف باشد که بیای در بزم * اول عاقل ابله که کیر وایتدی
 بن سنک دشمنک دکلم لطفر و سکا عین فائده در ا کریم اردجه کله سن (منشوی) گفت خوابستم مرا بکند اوزر
 گفت آخر بار منقاد شو * ابله عاقل ایدی بزم او یقوم و اردی ترک ایلد و یوری عاقل ایدی آخر یاره مطیع و منقاد
 اول (م) تا بختی در بنه عاقلی * در جوار دوستی صاحب دلی * تا بر عاقل شاه و حفظنده او یوبه سن بر صاحب دل
 دوستک جوارنده یعنی مقارنت و مصاحبتنده یاه سن و آسوده اوله سن (منشوی) در خیال افتاد مر داز جدا و
 خستکین شد زود کرد ایدر و مر دابله اول عاقل جد و سعیدن باطل خیاله و سوء ظنه دوشدی غضبناک اولدی
 عاقلدن قوری یوری دوندردی بولدی (منشوی) کین مکر تفسد من آمد خون نیست * با طمع دارد کد او تو نیست *
 که بکسه مکر بزم قصیده کلدی خونیدر بزم قتلی مراد ایدی حرامی در با خود بشدن بر نسته
 طمع طور کردار و کفنی در (منشوی) با کرد بخت با یاران بدین * که بترساند مر ازین هم نشین * با خود کندینک
 یار ایلد که و بگشتد و نذر ایلشد بدین بوسوز که بی بوهمشنیدن قور قوده و آتی بشدن بعد ایدر که بوبست
 او کدل قومش معناسنه در تهمه عوام نام بری بری مایننده اگر بن فلان شی * شوبه ایشلر سم شوشی شیز رهن
 اواسون دیو برشی رهن قورلر تکه آکا اوج بغلدی و او کدل قودی در لر (منشوی) خود نیامد هیچ از بخت سرش *
 یکن کان نیک اندر خاطرش * اول ابلهک سرینک خیانتدن و درونک قبا حندن خود هیچ بکلدی آنک خاطرنه بر کان
 نیک (منشوی) ظن نیکش بکسی بخرس بود * او مکر مر خرس را هجمنس بود * اول ابلهک ایو طنی چیمعا خرس
 اوزرینه ایدی اول ابله مکر خرس هم جنسی ایدی که (الجنس الی الجنس میل) خواستجه عاقلی قوروب آکا و قورمیل
 ایلدی (منشوی) عاقلی راصد بد و تهمت نهاد * خرس را دانست اهل مهر و داد * بر عاقل اول ابله کلب لکندن تهمت
 قودی خرمی محبت و عدل اهل یلادی یعنی حیوانی محبت و عدالت اهل یلوب عاقل اولان انسانه تهمت ایلدی
 و بوحسود و حقد و در دوسو یلادی (منشوی) گفت موسی بایکی مست خیال * کای بداندیش از شقاوت و زضلال
 حضرت موسی علیه السلام بر خیال مستی اولان کوساله پرسته دیدیکه ای بداندیش شقاوتکدن و ضلالتکدن
 یعنی ای شقاوت و ضلالت اچلندن بداندیش اولان کسه (منشوی) صد کانت بوددر بیغمبریم * با چنان برهان
 و اخلاق کرمیم * بزم بیغمبر لکمه سنک بوزشک و کانت و ارایدی بوشجین برهانه و بخلق کریمه (منشوی)
 صدهزاران معجزه دیدی زمن * صد خیالت می فرودوشک و وطن * بیدن صدهزاران معجزه کوردک سکا بوز خیال
 و شک و ظن زیاده اولدی (منشوی) از خیال و وسوسه عاجزیدی * طعن بر بیغمبر ام می زدی * خیال و وسوسه دن
 تنک کلدکیم بیغمبر لکم اوزره طعن اوردک (م) کرد از دربار اوردیم عیان * تار همدیت از شر قرع و نیان * دریادن
 آشکارا غبار پیدا ایلدم تا فرعونک شرنیدن قورتلد که یعنی حضرت موسی علیه السلام اول مست خیال اولان
 کوساله پرسته بولدی دیدیکه ای اهل ضلال بزم بیغمبر لکمه بوقدر بر اهل جلیله و معجزات عظیمه و اخلاق کریمه
 ایلد و بک آن اوزره اولوب طعن ایلد اما سارینک دوزدیک کوساله در حال اقرار ایدوب سجده قیلدک اول

مجازات عظیمه در بری در بادن توزعیا نابوقری کشوردم حتی فرعون و ملوک شریک نجات بولد کرکا قال الله تعالی فی کتابه المیز (واذ فرعون انکسر البحر فاجتبعناکم البحر فاجتبعناکم وافرقتنا آل فرعون وانتم تنظرون) یعنی ذکر ابله ای بی اسرائیل شول وقتیکه بزبان له دله وفاق ایلدک دریایی سزی انجیا ایلک سبیلله وسزی فورتردی و فرعون و قومنی غرق ایلدک شول حالته که سر در بادن کیدرکن بری بریکزه نظر ایلدکیز و قال الله تعالی (فاوحی الی موسی ان اضرب بعصاک البحر فانلق فکان کل فرق کالطود العظیم) مفسر بول ایلدک نفس لر زنده دیم ایلدک و قتا که حضرت موسی بی اسرائیل فرعوندن قاجوب دریا کارنه کاد کده فرعون دخی آتی عسکرله احاطه قیلد کده بی اسرائیل حضرت موسایه تضرع برله التجا ایلد کده حق تعالی حضرت موسایه وحی ایلدی ته کم بیور لر بره وسایه عصا که دریا به آوردی و وحی ایلدک پس موسی حضرت تری عصایه دریا به آوردی در عقب دریا منقلب اولدی اون ایکی سبطک عددی مقداری اون ایکی یول اولوب در حال دریایک دی قورویوب توزلر جقدی (وکل فرق) یعنی بونلرک اطرافنده بولک بولک اولان صوباره لری جبل عظیم کبی ثابت و برقرار اولدی و بونلرک بوللردن دریایی بکر کن فرعون مع عسکره بونلرک آردنه دوشوب (فتشیم من الیم ما غشیهم) خواستیم صوبه بونلری بویوب غرق قیلدی و بی اسرائیل نجات بولدی بویات عظیمه بی کوروب بر قوم اوغره دیلر که انلر کوه اسکندره اصنامه طبلر دی پس قیلرند عجل برستلک محبتی مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه دیدیلر که باموسی اجعل لنا الهام کالهم آلهتکم کما الهه فی کتابه عن هذا المعنی (و جاورنا بی اسرائیل البحر فانواعلی قوم بعکم فکون علی اصنام الهم فالوا باموسی اجعل لنا الهام کالهم آلهتکم قال انکم قوم تجهلون) یعنی بنی اسرائیلی بکر دیک بجر دن پس بر قوم اوغره دیلر که اول قوم کوساله شکلنده اولان صغیرک عبادت لری اوزر مقیم اولملر دی پس بی اسرائیلدن محبت عجل قیلرند مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه تضرع برله دیلر که باموسی بره دخی بر معبود قیل بونلرک معبود لری کبی حضرت موسی بونلری جهل مطلقه توصیف ایدوب دیدیکه تحقیق اسر طلقا جادل اولان بر قوم سز جاهل لری انکی چون جهل مطلق ایلدک توصیف ایلدیکه بوجزه بامربی کورد که تصکره عالمه ایلدک صدور ایلدک بی ریج ایلدیلر (منوی) زان من چل اله کاسه و خوان رسید و از دعام جوی از سکی دوید * آسمان دن قرق ییل خوان و نعمت ایرشدی و بنم دعامدن بر طاشدن جوی یلدی یعنی آیات عظیمه در بری دخی بود که نه صحر اسنده بونلر آسمان دن قرق ییل کاسه و خوان یعنی من و سلوی تشدی کا قال الله تعالی (وظلنا علیکم الفمام وارتلنا علیکم المن والصلوی کا وامن طینات مارزقنا کم وما ظلمونا واکن کا ووالفهم بظلمون) ذکر تفسیر ممر او بونلر حضرت موسادن صوط بلیک ایلدیلر حضرت موسی دخی جناب حقن استعفا ایدوب حق تعالی بیوردیکه عصا که طشه اور پس عصایه اوروب اول بجر دن اون ایکی چشمه حقوب هر بر سبط اندن کفایت مقداری ایلر دی کا قال الله تعالی (واذا نسقی موسی لقومه فقلنا اضرب بعصاک الحجر فانجرت منه اثنتا عشرة عینا قد علم کل اناس مشربهم) پس موسی علیه السلام اول کوه ساه برسته دیدیکم (منوی) این و صد چندین و چندین کرم و سرد * از وای سردان تو هم کم نکر دیک بانک زد کوساله از جادوی * عجمه کردیکه خدای من قوی * بویوز بوقدر و بوقدرایی و صوق ای سردمندن اول تو همی کم و بویوز ایلدی کم کان عربینک فتحه سبیله قرأت اولور سه معنی ای سرد بوقدر مجزات سندن اول ظن و تو همی ناقص ایلدی دیمک اولور نکر دیکله سنک فاعلی مصرع اولان مضمری اولور وان تو هم را تقدیرنده در یعنی بویوز دکن مجزه نیجه کرم و سرد سندن ای بارد اولان کوساله برست اول بنم حقه ده ایلدک تو همی ناقص ایلدی دیمک اولور بر کوساله برست سامری سنک مجرندن بانک ایلدی کوسالیبه مجرده ایلدیکه بنم خدام من من قصه بی بودر که سامری ابتدای حاله حضرت موسایه خدمت ایلر کن حضرت جبریلک اکا کلدیکنی کوروب و فرس الحیات نام اتک اثرندن بر آوج طبراق آلوب ککندوده صافلدی و قتا که حضرت موسی قزداشی هارونی قومه خلیفه ایدوب و قرق کون وعده آلوب طور طاغنه کتد کارنده سامری بی اسرائیلی جمع ایدوب دیدیکه فرعونک غنا یمنند الدیفکر سیم وزری کتورک هب جله بله احرار ایدلم کم بوسیم وزر موسانک طور طاغنه کاهه سته سب اول اولور پس اول ایلدک اول سیم وزری کتوروب بر بره آتش یا قوب انا صفا ایلدیلر سامری دخی کندیلر سیم وزرین القایلیوب جبر ایلک اتک ترابن دخی انکله بله القیا ایلدکده (فاخرج الهم عجل جسداله خوار) آیتک مصداقجه بونلر مذاب اولان حلبدن بر عجل جسدین اخراج ایلدیکه الحق صغری صوفی کبی صوفی و ارایدی (فه لواءنا الهمک و الهه و می قنسی) پس سامری بونلر دیدیکم بوجعل سزک و موسانک الهیدر پس موسی قوی ایلدوب طور طاغنه کتدی دیدی پس بوجله ایلدک بوجله ایلدوب ای بود

انجیل ایلدیلر و دیدیلر که سامری کیدر که بوجله سنده خدادوزده (منوی) آن تو همها را سیلاب برد * زیر کی یار دت را خواب برد * سنک اول تو هملرک سیلاب ایلدیدی سنک یازد اولان زیر کلککی خواب ایلدیدی (منوی) چون بودی بد کان در حق او * چون نهادی سر چنان ای زشت رو * کوساله نک حقه نه نیچون بد کان اولدک ای زشت روی نیچون انجیلن باش قودک (منوی) چون خیالت نامد از ترور او * وز فساد سحر احق کیر او * نیچون سکاو هم و خیال کلدی انک ترور و وحیله سندن و اول سامری سنک احق کیر اولان سحر نک فسادندن (منوی) سامری خود که باشد ای سکان * که خدای بر تراشد در جهان * ای کلاب بر سامری خود کیم اوله جهل سنده برخدا تراش اید (منوی) چون درین ترور او یکدل شدی * وز همه اشکالها عاقل شدی * سامری سنک بوترور بنده نیچون یکدل اولدک و اتفاق قیلدک و جمع اشکال لردن عاقل اولدک و شهادت وشکو کدن بری کلدک بعضی نسخده مصرع اول بولیه واقع اولمشدر در خدای کا و چون یکدل شدی معنی بودر کک اول خدالغده نیچون یکدل اولدک و آکاو بنم اله مدر دیو نیچون برستش قیلدک (م) کاری شاید خدای رابلان * در رسولی ام بوجون کردی خلاف * ای خبیث سنک قتلده کاولاف و کذب خدالغه لایق اولور بنم بیغمبر لکمه سن نیچون خلاف و عناد ایلدک و بن نیچون بوقدر برهان عظیمه رسول حق اولغه لایق اولم بعض نسخده در رسولی چون منی کردی خلاف واقع اولمشدر (منوی) پیش کاری عجمه کردی از خری * کشت عقلت صید سحر سامری * خرل کدن بر کاولک او کنده عجمه ایلدک سنک عقلت سامری سنک سحر سنک شکاری و منلوی اولدی (منوی) شه بران عقل و کزیش که تراست * چون تو کان جهل را کشتی سزاست * تف و حیف اول عقل و کزیده لک اوزره که سنک انیچوندر سخیلن جهل معدنی دبه لک لایقدر (منوی) چشم دزدیدی ز نور ذوالجلال * اینت جهل وافر و عین ضلال * چمنکی حضرت حقن نورندن او غور لک و انماض عین ایلدک اشته سکا وافر جهل و محض ضلال (منوی) کار زین بانک کردا خرجه کفت * کا حقنا را این همه رغبت شکفت * سامری پیدا ایندیک زین ککا و باغردی آخر نه دیدی یعنی هیچ بر معنی و معرفت دیدی که احقره بوقدر میل و رغبت پیدا اولدی (منوی) زان بجهلتر دیده اید از من بسی * لیک حق را کی پذیرد هر خسی * اندن بچیرک بدن چوقلق نسنه کورم سسز لیکن هر بردی و خس حتی بچن قبول ایلر بلکه باطل اولنلر باطل قبول ایلر ته کم بیور لر (منوی) باطل تراچه ریاید باطلی * باطل تراچه خوش اید عاقلی * باطلار نه قیام بر باطل قیام طلالر نه خوش کاور بر عاقل خوش کاور و کندی کبی خالی و عاری اوانی قبول قیلور (منوی) زانکه هر جنسی ریاید جنس خود * کار سوزی شیر کی رزنند * زیرا که هر بر جنس کندیلر جنسی قیام جنسیت علت فمدر کاوشیر تر جانیبه بچان بوز قور یعنی بوز قورم و انکی چون بوز قورم که ایکسی بری برله جنس دکادر (منوی) کدرل بر یوسف کما عشق آورد * بر مکر از مکر نا اوزر خورد * کرک یوسف اوزره قنده عشق کتور مکر مکر دن غیریکه نا آتی به یعنی مکر مکر دن بوز کتور نا آتی هلاک اید (منوی) چون ز کرکی وار عجمه شرم شود * چون سنک کشف از بی آدم شود * اما چون که کرکا کندن قورته یوسفه محرم اولور احصاب کهلک کابی کبی قیاستده بی آدم دن اولور (منوی) چون ابو بکر از محمد بردوب * کفت هذا وجه لیس کاذب محصل عله الضمام اصل جنبیندر کورم میسن چونکم حضرت ابو بکر محمد علیه السلام دن بوی ایلدیدی یعنی اشد حضرت بیغمبری کوروب و اندن رایحه صدقی آلدقه دهی مجزه استیوب دیدیکه هذا وجه لیس بکاذب یعنی شو بر بوزر که کاذب دکادر اما ابو جهل نیجه الشفاق قره مناسب مجزات کوروب یا شاعدی و ایمان کتورمیدی ته کم بیور لر (منوی) چون بد بوجهل از احصاب دردی * دید صدق شر باور نکرد * ابو جهل چونکم احصاب در ددن دکل ایدی سرور کاشاندن بوزش قور کوردی و کبر و عناد و جهل دن اعتقاد ایلدی و ایمان کتورمیدی بوزش قور دن مراد مجزات بیغمبه در (منوی) دردمندی کس زبام افتاد طشت * زنهان کردیم حق نهان یکشت بجم لسانده مشم و رمند که طشت فلان از بام افتاد بر لر و اول کسه نک قضا حشندن و یا خود کمال شهرتدن کایه ایلر معنی شول بر دردمند که آنک دامن لکنی دوشدی یعنی بین الناس دردمند لکه شهرت بولدی اندن بر اسرار حقیقی نهان ایلدک و حقیقت اندن نهان اولدی که هر مطلوب طالبدن البقیه مخفی اولمز (منوی) و انکه ابو جاهل بد از دردمش بعید * چند تاوند و او را نراندید * و اول کسه که اول خدایک در دندن بقیه جاهل ایدی نیجه کبره کک و ستر دیلر اول جاهل اول اسراری کورمیدی (منوی) آینه دل صاف باید نادر و * و شنایی صورت زشت از نکو * قلب آینه سی صلف و منور کرک ناانده صورت زشتی نکو و احسن اولان صورتدن کیر و آینه سن یعنی آینه دل زنگار ما سوادن صنی و بخل کرکد را کم احوال زشتی احوال نیکودن فرق ایلله سن و هر بدی خویدن

تغییر ایلکه قادر اوله سن (ترک گفتن آن مرد ناصح بعد از مبالغه مغرور خر را (م) آن مسلمان ترک او کرد و بقت
 زیر لب لاجول کویان زورفت: اول عاقل اولان مسلمان اولایلی ترک ایلدی و سوار تله ای آتشد لاجول دیه رله
 کیر و کندی یعنی حول و قوفی الله اسناد ایدوب بر سیل تعجب حوقله کلمسی ذکر ایلدی کی حالد کندی و آتی ترک
 ایلدی (منوی) گفت چون از جد و ستم و زج دال در دل او پیش می زاید خیال اول ناصح کند یسنه ایلدی بنم
 جدمدن و ستمدن وجد المدن آنک قلبده خیال زیاده طوغر یعنی اکا او هام و خیالات دخی زیاده اولوب نکا انکار
 ایلسی مستحکم اولوردیدی (منوی) پس ره بند نصیحت یسنه شد امر اعرض عنهم یوسسته شد سجده الم
 آخر نه در (فاعرض عنهم) پس یا محمد بو کفار مکدن اعراض ایلد و بونلر تکذیبته مبالات ایتمه (وانتظر) دخی
 منتظر اول بونلر غلبه ده (انهم منتظرون) تحقیقا بونلر تکذیبته منتظر لدر سکا غلبه ایتمه اما الله سنی غالب
 بونلری مغلوب قیلور معنای بیت پس بند نصیحت بولی بغلش اولدی اعرض عنهم امری متصل اولدی یعنی نصیحت
 قبول ایلین ایلدن اعراض ایلکه (اعرض عنهم) آیتک موهومی عاقل قلبنه متابع اولدی (م) چون دوایت
 می فزاید در پس قصه بر طالب بکو برخوان عبس یوسوره شریقه نک سبب نزولی بودر که بر کون عبدالله بن ام
 مکتوم رضی الله عنه حضرت رسالت شاه صلی علیه الالهه کلوب (علنی مما علمک الله یا رسول الله) دیدی و حضرت
 علیه السلام اول حینده اشرف و صنادید قریشی اسلامه دعوت ایدوب بونلر کمال مر نه توجهندن ابن مکتومه
 اصلا جواب و بر مکرده ابن ام مکتوم اعمی اولدی یقندن حضرت اول قوم شغلان ادراله ایدوب میوب حضرت کلان
 قطع ایدوب تکرار (یا رسول الله علنی مما علمک الله) دید که حضرت علیه السلام مبارک بوزارین عبوس ایدوب
 اندن اعراض ایلدی در عقب یوسوره شریف نازل اولدی پس حضرت پیغمبر علیه السلام هر بار که ابن ام مکتومی
 کورمه لردی (مر حبا بمن عاتبی فیه ربی) دیو تعظیم ایدر لردی حتی ابکی کوره مدینه به خلیفه ایلد یلر غزیه
 کند که پس جناب عزت علی طریق الحکایه یورر که (عبس) یعنی اول نبی مکرم صلی الله علیه وسلم بوزین عبوس
 ایلدی (و قوی) دخی اعراض ایلدی (ان جاءه الا عمی) لانجباء تقدیر نه در اعراضدن محلا منصوب مفعول لهدر
 عیسیه یعنی اعمانک آکا کلد یکندن اوتری (وما یدریک) ای ای شی بجعلک داریا بحاله یعنی سنی نه شی داری و عالم
 قیلور بوعمانک حالنه (لعله برکی) شاید که اول اعمی ترکی و تطهر ایلیمه دنس ذوبیدن و اوزاردن سنک کلامک استماع
 ایتمک کی سبیله برکی اصلنده یترکی ایدی تازه مدغم اولدی (اوید کر) یا خود تذکر ایلیمه متنع و متبسط
 اوله برکی اوزره معطوف و حکم ترجیده داخلدر (فتنعه الذکری) نصب لعله نک جوابیدر و رفع لده جا نذر
 یذکر اوزره معطوف اولیجی یعنی شاید که ترکی ایلیمه یا خود تو عطف و تذکر ایلیمه اکسنک ذکر لم و عظم منفعت
 ایلیمه اگر چه درجه ترکی نامه واصل اولزه ده معنای بیت چونکم سنک دوا و علاجک اکا جوق درد زیاده
 ایلر بوهم و جهدر چونکه سنک دوا و علاجک اکا انجوق درد زیاده ایلر یعنی چونکم سنک دواک بوا بلیهان دنیایه
 دردی زیاده ایدرای مرشد حقیقی اولان کسسه قصه می طالبنه و نصیحتی راغبه سوله عبس سورده سن اوقیوب
 اندن حصه دار اولکه جناب عزت اول طالب اولان عبدالله بن ام مکتومه نصیحتی نیجه امر ایلدی کور (منوی)
 چون که اعمی طالب حق آمدست هر فقر و اوائشاید سینه خست چونکه اعمی حق طلب ایدیمی کلشدر
 فقرندن اوتری انک سینه سنی مجروح ابلک لایق دکلدر (منوی) تو حریصی بر شاه مهران یا سباموزند عام
 از سروران ای رسول مکرم سن مهتر لک رشاد و سدادی اوزره حریصسن تا عام سرور لردن اوکر نه لری یعنی اشرفک
 ایمان و اسلامه کلک سینه انکچون حریص سنکه تا انلر زبردستنده اولان عوام ناس کندی سرور لردن اوکر نه لرو انلر
 واسطه سبیله نیجه کله رایانه کله (منوی) اجد ایددی که قوی از ملوک مستمع کشتند کشتی خوش که بول
 ای اجد کوردک که ملوکدن بر قوم که مقصود صنادید قریشدر کلامکی استماع ایدیمی اولدیلر بو خصوصدن
 اوتری خوش اولدیکه بول کلمه سی بیت ثانی به میرون اولور (منوی) این زیسان یاردین کوردند خوش
 بر عرب اینها سرتد و بر حبش تقدیر کلام بو خصوصدن اوتری خوش اولد بول دیو که بولایکه بوزیسلر دین اسلامه
 خوش یار اوله لریزا بونلر عرب اوزره و حبش اوزره رئیس و سرور لدر پس (الناس علی دین ملوکهم) خواستجه
 بوملر که دین اسلامه داخل اوله لراس دخی بونلر تابع اولور (م) بکزدن این صلی از بصره و بولک زانکه الناس
 علی دین الملوک بوسیت بصره و بکزدن بکر بصره و بولک یکی دیار احمد زری که خلق پادشاهلر نیک دینی اوزره در
 حضرت نبی علیه السلام صنادید قریشک ایمانه حریص اولسی آنلر اشرفدن و اکا بردن اولدیمچون
 دکلدر بلکه آنلر ایمانه کلمی کثرت مؤمنین و وفرت مسلمینه سبب اولد قلدن اوتبردر ته کم بومعنایه اشارت

ایدوب یورر (منوی) زین سبب تو از سرری مهتدی * روی خود بر تافتی تنک آمدی * یوسیدن سن مهتدی
 اولان اعدادن و هدایت و رشاد بولان نایندادن بوزونی دوندردل و تنک کلد بولیدو (منوی) کاندین فرصت کم
 افتد این مناخ * تو زیارانی و وقت تو فراخ * که بو فرصته بومناخ آرواقع اولور یعنی بونلر جلوس و قعودی آرز
 دوشرسن یاراندن سن و سنک وقتک و اسعد هر نه زمان کاسکا قابلیت وارد (منوی) مزدم می کردیم
 در وقت تنک * این نصیحت می کنم فی خشم و جنت * تنک و قنده بکا مزدم و مانع اولور سن یا عبدالله بونی سکا
 نصیحت ایلرم خشم و جنتکدن دکل یعنی خلوص ایلد سویلرم خصوصت وجدال جهندن دکل (م) اجد از خدا
 این یک ضرر * به تراز صد قیصرست و صد وزیر * ای احمد حضرت خداتک قنده بوزراعی بوز قیصردن بوز
 وزیردن ایدور کدر زیر اعتبار عند الله سیرنه در صورت دکلدر و نظر حق قلوب و نیانه در شکل و هیئت دکلدر (منوی)
 یاد الناس معادن هین یار * معدنی باشد فزون از صد هزار * عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام
 الناس معادن کعادن الذهب والفضة) ناس التون و کوش معدنری کی معدن در معدن مستقر مستوطنه دیرلر
 یعنی انسان متفاوت در معادن متفاوت اولدی کی ته کم بعض معدن وارد کالم و تعجب کثیرله اندن برشی سیر
 حاصل اولمز و حاصلی خرچن اوده مز و بعضی دخی تعجب کثیردن شی سیر حاصل اولور و بعضی علی العکس تعجب
 یبیردن شی کثیر حاصل اولور کذلک الناس متفاوتون فی الاستعدادات) پس حضرت مولانا حضرت خدا
 لسانندن حضرت اجد خطب ایلر لکن وارث محمدی و وقتک اجدی اولنلره اشارت و رشاد ایدوب یورر که ای
 کندی وقتک اجدی وای وارث محمدی (الناس معادن) حدیثک مفهومی یاد ایلد و هر کسک تریه و اصطلاحی
 ایچون تعجب و زحمت چکمه بلکه ناظر استعدادات اولکه ناس متفاوت در نیجه معادن اولور که صورت اچوق حصول
 اندر نه نامول اولور لکن به تعجب کثیر اندر برشی سیر حاصل اولمز مثلا صنادید قریش کبی و بر معدن دخی
 اولور که صد هزار معدنن انک محصولی فزون اولور مثلا عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه کی که آنک درونی معدن
 ایمان و ایشان ایدی (منوی) معدن لعل و عقیق مکنتس * به ترست از صد هزاران کان مس * مستور اولان
 لعل و عقیق معدنی نیجه بوزینک مس معدنشدن اولور و مقبول کدر مکنتس محتفی معناسنه در (منوی)
 اجد اینچاند ارمال سود * سینه بلیدر ز عشق و درد و دود * ای لحد بونده مال فائده طوغر عشقندن و دردندن
 و دود آهدن بر سینه کر کدر (منوی) اعمی روشن دل آمد در مبتد * شد اوراده که حق اوست بند * کو کای روشن
 اعمی کلدی قبوی بغله شدی اعمایه و بر زیر بندانک حقیق (منوی) کردوسه ابله ترانکر شدند * تلخ
 کی کردی چوهستی ککان قند * اکر ایکی اوج ابله سکا منکر اولد یلر سه قن تلخ و بی حضور اولور سن چونکه قند
 و شکر معدنسن یعنی (ولقد علم انک یضیق صدرک بما یقولون) خواستجه و دخی و انک فی ضیق مما یمکرون
 مقتضای سنجه انلر سوزندن اگر چه تنک دل و مکرندن متخبر اولور سن لیکن حقیقته جمیع حالات و لطافتک
 معدنسن پس بونلر اقوال و افهالندن تنک دل اولد (منوی) کردوسه ابله ترانکمت تهد * حق برای تو کواهی
 می دهد * اکر ایکی اوج ابله سکا تممت قویه حضرت حق سکیچون شهادت و بر (م) گفت از اقرار عالم فارغم
 انکه حق باشد کوله او را چه غم * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ایلدی خلق عالمک اقرارندن فارغم
 اول کسه که انکچون حق کوا اوله اگاه غم وارد (منوی) کر خفاشی راز خورشیدی خور یست * آن
 دلیل آمد که آن خورشید نیست * حضرت پیغمبر علیه السلام اساتندن یورر که عالمک اقرارندن فارغم اول
 کسه نک که حق شاهده اوله آنک نه غمی وارد اکر بر خفاشک بر خورشیددن لایق اولیدی و بر سه شمه مقارنت
 قیلیدی اول دلیل کلدیکه اول کونش دکلدر زیر اخفاش صغیر العین وضعیف البصر بر طیردر که کیجه اوجر و کونشک
 بوزندن چقر پس الضدان لایجتماعندر که بر مرده جمیع اولسه نجاسات و موافقت معناسن مشعر اولوردی و شمسک
 شمس اولمسنه دلالت قیلوردی ته کم یورر (م) نفرت خفاشکان باشد دلیل * که منم خورشید
 تابان جلیل * راسه جملک نفرتی دایل اولور خورشیدک خورشید اولمسنه و آنلر خورشیددن نفرتی
 خورشیدک بولیدیمسنی مستلزم اولور که بن جلیل اولان خداتک تابان اولان آفتابی یمکه خفاشایم نورمه طاقت
 کتوره مزمل (منوی) کر کلابی را جعل راغب شود * آن دلیل نا کلابی می شود * اکر جعل بر کلابه طالب و راغب
 اوله اول حالت اول کلابک کلاب اولمسنه دلالت ایلر زیر اجهلک شاتندندر که راجحه کلدن و کلابدن اولور و حیاتی
 منقطع اولور و راغب عجایب بودر که نه نجاسته اعاده اولنسه دیر یلور (کما قال صاحب حیوة الخیوان الجعل دویه
 معروفه من شأنه اجمع النجاسة و ادخارها و من عجیب امرها انها تموت من ریح الورد و ریح الطیب فاذا اغتذت الی الرزق

مناسبت اهل نفس و اهل صورت بکاماتل اولور و غلبه مصاحبت ایتمکه رغبت قبولور لردی الا حق تعالی اول بد خصلتی شدن قطع قیلدی و بنم قلب و روحی مطهر ایلدی پس اول بد رله اولور و لوث بشر بنده قلاتر بکاشد نصکره نیجه بنشکل استرویه و جهله مقارنمه میل اولور (م) بک نشان آدم آن بود از ازل که سلاک سرخندش از محل ازلدن حضرت آدم علیه السلام برنشانی اول اید بک ملائکه اکاباش قویه لر محمل اولدی یعنی جهندن یعنی مجده به لایق و سزا اولدی یعنی جهندن (منوی) بک نشان دیگر آنکه آن بلیس * نه دیش سرکه منم شاه و ربیس * بر نشان آخر دخی اولدی که اول بلیس که شاه و سید بنم دیو آدم علیه السلام به باش قومیه (منوی) پس اگر ابلیس هم ساجد شدی * او نبود آدم از عری بدی * پس ابلیس دخی حضرت آدم علیه السلام ساجد اولیدی اول آدم اولمزدی و آدم دن غیری اولقی لازم کلوردی و ابلیس ایه نوعا جنفیتی اولقی لازم اولوردی (منوی) هم سجود هر ملک میزان اوست * هم سجود آن عدو برهان اوست * هر ملک سجود دی اول آدمک میزان در هم اول عدونک آدمه انکاری و اندن استکاری اول آدمک برهاندر که آنک انکاری حضرت آدمک اولسنه دلیل قاطع و برهان ساطع در (منوی) هم کواه اوست اقرار ملک * هم کواه اوست کفران ملک * هم ملک اقراری اکاشاهد در هم کاب جکر ملک کفر و انکاری اکاشاهد در (م) این سخن بیان ندارد باز کرد * تا چه کرد آن خرس با آن یکن مرد * بوسوز پیاپی طوع و نکرودن که اول خرس اول یکن مرده نه ایلدی یعنی چونکم اول عاقلک بند و نصیحتی قبول ایلدی آنک باشنه نه کلامی بیانی ایه (نمونه اعتماد آن مغرور بر خلق خرس (منوی) شخص خفت و خرس ی راندش مکس * و سزا آمد مکس زوباز پس * اول شخص یاندی و خرس آنک مکسی سوردی و عنادندن مکس اندن کیر و اردنه کادی (م) چند بارش راند از روی جوان * آن مکس زوبازی آمد و آن * خرس نیجه کرد مکس لری جوانک یوزندن سوردی اول مکس علی القور بلر کیر و کادی (منوی) خشمکین شد با مکس خرس و برقت * بر گرفت از کوه منکی سخت زلفت خرس مکسه غضبناک اولدی و کندی طاغدن زیاده بیولر طاش و لدردی (منوی) سنک آورد و مکس رادید باز * بر رخ خفته گرفته جای و سزا * طاشی کتوردی و مکسی کیر و کوردی او بوش کسه نک یوزی اوزره برودوزن طوعش (م) بر گرفت آن آسیاستل و برزد * بر مکس تا آن مکس و اوس نزد * اول در کمن طاشی و لدردی جوانک یوزنده اولان مکس اوزره آوردی تا اول مکس کیر و سورتیه یعنی کیر و کیده (منوی) سنک روی خفته را خشناس کرد * این مثل بر جمله عالم فاش کرد * سنک خفته اولان جوانک یوزی خرد و خشناس ایلدی بومثلی جمیع عالم اوزره فاش ایلدی یعنی بو حکایه عالم مشهور اولدی (منوی) مهر ابله مهر خرس آمد بقیق * کین اوه هرست و مه راوست کین * ابلیس مهر و محبتی شکس خرس مهر و محبتی کادی ابلیس کینی محبت در و ابلیس محبتی کیندر (م) عهد اوست سنک و ویران وضعیف * گفت اورف و وفای او خیف * ابلیس عهدی ست و خراب وضعیف در آنک سوزی قوی و نک وفای ضعیف و خیف در (م) کر خورد سوکند هم باورمکن * بشکند سوکند مرد کز سخن * اگر اند ایجه هم باور واعتماد ایلد اگری سوزی کذاب مرد یعنی صر و عهد نه وفا ایتمز (منوی) چون که بی سوکند گفتش بد دروغ * تو میقت از مکر و سوکندش بدوغ * چونکه آنک سزا ابلیس سوزی دلان اولدی سنک مکر و عینندن دوغه دوغه یعنی آنک مکر و سوکندنه اعتماد و تصدق اید و بلا و محنته گرفتار اولد (منوی) نفس او میرست و عقل او اسیر * صدهر ارا منجنش خود خورده کیر * ابلیس نفسی اسیر و غلبه در و آنک عقلی اسیر و غلبه در اول ابلیس نیجه یوزیک معده سوکندش طوب یعنی آنک ایجه مش فرض ایت (منوی) چون که بی سوکند قولی بشکند * کر خورد سوکند از آن بدتر کند * چونکم عینسز عهد و پیمان صرا کر آنک ایجراتی دخی صر (منوی) زانکه نفس آشفته تر کرد از آن * که کینی بدش سوکند کران * زیرا که نفس اماره اندن پریشان لر و دیوانه لر اولور که اونفسی ثقیل و محکم سوکند ایلد مقید قبله سن و با غلبه سن اسیر نفس اولان کسه نک جبل عین ایه نفسی مقید قیاسی اکابر کر (منوی) چون اسیری بند بر حاکم نهد * حاکم از ایدر در دیرین جهله متلا بر اسیر کبی که حاکم و سید اوزره بند قویه حاکم و مالک اولان کسه اول بندی بر بار طاشره صرور (منوی) بر سرش کو بد زخم آن بندرا * می نهد بر روی او سوکندرا * غضبندن اول قید و بندی اسیر و بنده نک باشی اوزره او سوکندی آنک یوزی اوزره اوور یعنی اول امیر قیدی و بندی خشمندن اسیر لر یوزینه اویدی کبی نفس اماره دخی ضعیف عقل اولان کسه نک قسمی آنک یوزینه اوور (م) یوز و فایا عقودش دست شو * احفظوا ایمانکم یا اومکو * سوره مائده نک اوانه اشارت در (یا ایها الذین آمنوا) اهل نفس علقمه در روایت ایدر که قرآمده هر ده کباب یا اللیس ذکر اوانه اول آیت مکید و هر نه برده کباب یا اللیس آمنوا ذکر اوانه اول آیت مدیدر یا حرف نداد و ای اسمیه مدرشم اوزره مجیدر لازم الاضافه حرف نداد ایا

منادی مایمنده واصله در یا حرف تبیین در ای به اضافندن عوضدر و نده اقلیمه تبیین و جاهلیته تعریف و محبتی حج ایچوندر یعنی ای شول کسه لکه الله ایمان کتوردیکز (افقوا) ایضا ابلیک (بالعقود) عهدیکزه الوفا هو القیام بمقتضی العهد و الایفاء کذلک والعقد العهد و الموثق عقود بوراده عموم اوزره در کراهه ایه عبد مایمنده اولان عقود اولسون و یا خود عبادک بری بری مایمنده اولان معافده سی اولسون بیع و شراذه اولان عقود شریعه کبی و عقد و نکاح کبی (احلت لکم) سزه حلال قیلندی (بیعه الانعام) بیعه کل ذات اربع قوانیم بیعه نک انعامه اضافتی بیان ایچوندر ای احل لکم بیعه من الانعام دیکدر و انعامدن حلال اولان بیجه ازواج غایبه در کسوره انعامده معدود اولمشدر و دو بقره و غنم و معز یعنی یکی و دخی جانوران و جنینی کبی که آهو و کاکو و هنی و جبران کبی (الامانی علیکم) بیعه الانعام دن امتقنادر الا اول شی حلال اولدی سزه که سزل اوزر بیکزه تلاوت اولور و نه کم حرمت علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و بونلر امثالی (غیر محمل الصید) غیر حلالیت اوزره منصوص ویدر لکم ده اولان شریعتن تقدیر کلام (احلت لکم) هذه الاشیاء غیر محمل الصید و انتم حرم بودخی حلال و محمل شریعتن بس تقدیر کلام بودر که جمله انعامدن اولان بیها سزه حلال اولدی الا شول حلاله اولدی که سز صیدی حلال اید بیجی د کاسر محرم اولدی بیکز حلاله یعنی حج و عمره دن احرام حلاله د کادر (ان الله یحکم ما یرید) تحقیق الله حکم ایدر تحلیل و تفرع بدن دیدلر بکینی و مصرع ثانی سوره مائده د اولان بر آیت آخره اشارت در ته کم جناب عزت پیورر لکه (واذا حلقتهم) یعنی ای بنم قوللرم یجن سز عین ابلیس کز (واحفظوا ایمانکم) عینلر بیکزی صمدن حفظ ایدک معنای بیت سن آنک افقوا بالعقودندن ال یوا کا (احفظوا ایمانکم) دیمه یعنی احق و جاهلسن ای عاقل اولان کسه (افقوا بالعقود) دیکدن ال یو پس نادان و ابلیه سانه (احفظوا ایمانکم) دیمه زیرا نادان صیانت عهد و پیمان و محافظت عقد و ایمان قیامز (م) و آنکه داند عهد یا کی میکند * تن کند چون تار و کرد او تش * و اول کسه که بیلور عهدی یا کادی ایلر یعنی عهدی نه کسه ایلد یکنی میلان کسه جسندی تار کبی ایلر و آنلر چورده سنه طولور یعنی اول کسه که عهدی معنا حضرت حقله ایلد یکنی یله اصلا اول عهددن دوغز و بری اولر ا کر اول عهدی برینه کتوره کده آنک تنی تار کبی تحقیق و تزار اولور سده نه عهددن بری اولوب آنک اطرافنه طوافنور دیک اولور (رفتن مصطفی علیه السلام بعیادت صحابه و یحجور و بیان فائده آن (منوی) از صحابه خواجه بیمار شد * و اندر آن بیمارش چون نار شد * اصحاب رسولدن برخواجه خسته اولدی و خواجه اول بیمار فاده تار کبی اولدی (منوی) مصطفی آمد عیادت سوی او * چون همه لطف و کرم بدخوی او * حضرت رسول علیه السلام اول خسته نک جانبیه عیادته کادی عیادت خسته خاطر ن صورتفه دیر لر چونکه آنک خوبی و عادت فی جبهه لطف و کرم ایدی (منوی) در عیادت رفتن فائده ست * فائده آن باز با تو عانده ست * سنک دخی عیادته کتیکده فایده ک وارد آنک فائده سی کیر و سکا عانده در (منوی) فائده اول که آن شخص علیل * بو که قطبی باشد و شاه جلیل * اول فائده بودر که اول خسته اولان کسه اوله کیر قطب و شاه جلیل اوله (منوی) ورن باشد قطب یا رره بود * شه باشد قارس اسبه بود * واکر فرض ایدلم اول علیل قطب اولان سزه بول بولد اشی اولور اول مرخصا کر شاه اولیه معسکر کز فارسی اولور (م) چون دو چشم دل نداری ای عنود * که نمی دانی تو بهیم راز عود * ای عنود ایکی کوکل کوزی طوعن سن که سن هیزی عوددن بیلر سن و او کسه بی کو تو کسه دن فرق قیلر سن (منوی) چون که کینی هست در عالم مرج * هیچ ویرانمندان خالی ز کین * چونکم عالمه بر کینج وارد را خشمه یعنی عند المؤمنین محقق و مقبر در که بوعالم خزینه حق اولان ولیدن خالی د کادر پس اوله اولد سزه متالم اوله هیچ ویرانه بی کنجند خالی بیلر که هر کوردیکت درویش و فقیر اول کنجک محلی بودر دیو حسن ظن ایلد کافیل (بیت) هر یشنه کان میر که خالیست * شاید که یلشک خفته باشد (منوی) قصه در درویشی کن از کراف * چون نشان یابی بجدی کن طواف * هر بر درویش قصه ایلد کرافدن که طالب کز الهی اولان کسه نک شرطی بودر چونکم نشان بوله سن آتی جده طواف ایلد یعنی بر درویشک وجودنده خزینه الهیدن علامت اثر بوله سن آنک اطرافنی طوفان واک خدمت ایلد (منوی) چون تر آن چشم باطن بین نبود * کجی بندار اندر هر وجود * چونکم سکا اول باطن کور بی چشم اولدی پس هر وجودده کجی ظن اید یعنی بوجود خزینه الهیدن خالی د کادر دیو اعتقاد ایلد (منوی) پس صلا تارانه لازم شمار * هر که باشد کرباده کسوار * پس بارانک صلاه سنی لازم اولان طریق عدایله که طریقت فرداشلری بر برین زیارت ایلک لازمدر هر ک اولور اگر یاده اگر سوار یعنی اگر بمندی اولسون و اگر منتهی اولسون (منوی) و رعد باشد هم این احسان نکوست * که با احسان پس عود و کشتست دوست * واکر عدا و اوله با احسان ایودر یعنی یله عیادت و زیارت ایلک واکر دخی احسان

قیام نافع و برنده در زیر چوقه دشمن احسان سید اله دوست اول شد که قیل (بیت) احسن الی الناس تستعبد
 قلوبهم * فذلما استعبد الانسان احسان (منشوی) ورنکر دد دوست کینش کم شود * زانکه احسان کینه را می شود
 و اگر دشمن عیادت دهد دوست اولتره آت کین وعداوتی نافع اولور زیرا که احسان کینه مرهم اولور (م)
 پس فرایده است غیران ولایت * آن ملالت خایم ای یارینک * بوندن غیری چوق فواید واردر ولیکن ای یارینکو
 نظویل مقالدن خایم مختصر و مفید اولور (منشوی) حاصل این آمد که با رجوع باش * همچو بکر از حجر
 یاری زان * حاصل کلام و نتیجه مرام بود که یک جمعی یار اول و اخوان و یاری کند یک چوق قیل بت یونجی کی
 طاشدن بر دوست یون یعنی سالک یاران بر مرسته لازم و واجب در کار کفرنی انسان شکسته بر یار و صاحب آید که
 قادر اولتره باری اند جردن بر یاری کر کرد زانکه منفرد اولیه و راه حق در تنها سیر قیلیمه (منشوی) زانکه انبوهی
 و جمع کاروان * ره زانرا بشکند پست و سنان * زیرا که کاروان کثرت و جمعی ره زانرا ظهوری و روحنی صر و قطاع
 طریق اولتری مغلوب و مقهور اولور (الجماعه ترجمه) حدیثی وید الله مع الجماعه (قول شریفی) بومعنا به شهادت قیلور
 (و حر کردن حق تعالی بموسی علیه السلام که عیادت من نیامدی (منشوی) آمد از حق سوی موسی این عتاب * کای
 طلوع ماه دیده نور جیب * حضرت حق من موسی علیه السلام جانبیه بوعتاب کادی بویله دیو که ای موسی سن
 جیب کدن ما عتق طلوعی کور من سن مقصود آنست جیبیدن ماه کی اولان بدیضایی کور منی و آتی اخراج ایدوب
 عالمی منور قیلیمدر (منشوی) مشرف کردم ز نور ایزدی * من حق رنجور گشتم نامدی * ایزده منسوب اولان
 نوردن سنی مشرق ایلدم بنم که خدایم خسته و لدم بنم عیادت کلدن (منشوی) گفت سبحان قیا کی از زیان * این چه
 رمز ست این بکن یارب یان * حضرت موسی علیه السلام ابتدای منز و سبحان اولان بادشاه سن زیان و نقصان دن
 پاکسن نونه رمز در یاری نور منی بیان آید (منشوی) باز فرمودش که در رنجوریم * چون نرسیدی نواز روی کرم *
 حضرت حق موسی علیه السلام حضرت تری نه کیر و بیوردی بویله دیو که بی رنجور لکدن * کرم بوزندن نیچون
 صور مدن (منشوی) گفت رب یست نقص فی نر * عقل کم شد این سخن را بر کنا * موسی علیه السلام ابتدای یاری
 سنن هیچ نقصانک بود در عقل و خصله و صده کم وضایع اولدی بوسوزن حقیقتن آج (منشوی) گفت آری بنده
 خاص ترین کشت رنجور و ستم بکویین * حضرت حق ابتدای نم کزیده خاص بر عیدم رنجور اولدی اونی الحقیقه
 بنم بونظر ایه (منشوی) هست معذوریش معذوری من * هست رنجوریش رنجوری من * آنک معذوری بنم
 معذوری بعد از آن رنجوریش بنم رنجور لغمد ربویان (مرضت فلم تعد فی حدیثک معنا سید مرشایخ بومرسته به
 قرب قریش تعمیر بیزر بوحیث شرحی و بوجه متعلق اولان کلام عنقریب چوبان حکایه شده مرور ایلشد
 منشوی) اگر نه خود هم نشینی با خدا * کوشیدند در حضور او ایما * هر کیم که خدا اله هم نشینی است و مصاحبه
 رغبت ایلر سکا دی اولیه انک حضورنده از نور سون (کافیل من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل انصوف (م)
 ز حضور او با کر بکسی * تو هلا کی رنکه جزوی فی کلی * اگر ایلای الله حضورندن منقطع اوله سن هلا کسن
 زیر نه جرسن کل دگسن (منشوی) اگر کردی ز کریمان واردر * بی کشش باید سرش را خورد * بن زده از جمع رفتن
 بن زمان * مکر دیوت بشنو و بیکویدان * هر شول کسی که شیطان اولای کرامت صحبتندن کیر و کیده آتی
 بی کس نور آنک سرفی او بری کشش شعله فی سرش دخی نسخه در بوتقدیر اوزره معنی دیک اولور که هر کیمی که
 شیدن کر بیلدن قطع اید آتی سر سز نور آنک سرفی او بری بی کس نور و آنک باشی کسری یعنی سر دین و ایمانی تیغ
 فلا شعله ایدر بر محصل بر زمان * سن بر قارش نکل شیطان مکر بیدر ایش و ابویل یعنی بر قارش مقداری
 جاعتن کتبت بر زمان کر که قلیا و کر که قلیا کرد بوزر بوسوزی استماع ایدوب فکر و خاطر ندن کیدرمه بشنو
 برینه مشنودخی نسخه در یعنی بر زمان جماعتن کتبت کر که قلیا کر که قلیا مکر دیودر آتی ایشته و قول آتیه
 ابویل و بوجه و صده احادیث شریفه چوق واقع اولتره در * که امام احمد بن حنبل حضرت نوری عمر بن خطاب
 رضی الله عنهما به اسنادیه بوجوهی روایت ایلر قال رضی الله عنه قام فینا رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال
 من اراد منکم یجوز حجة الجنة فلیارم الجماعة فان شیع من مع واحد و هو من اه ثین اعد و روی الامام احمد انما
 عن معاذ بن جبل رضی الله عنه قال علیه السلام ان شیطان ذنب الانسان کذنب الغنم باخذ النساء القاصیه ایام
 و الله یاب و تنفره و علیکم بالجماعه (تنها کردن باغبان صوفی و فقیه و علوی را زده مکر (منشوی) باغبانی چون
 نظر در باغ کرد * دید چون دردن باغ خود مرده * بر باغبان چون که باغک ایچنه نظر ایلدی * ککندینک
 باغند در در لژی اوچ که کوردی (منشوی) یان فقیه وین شریف صوفی * هر یکی شوخی بدی لا بونی * بر فقیه

و بر شریف و بر صوفی هر برسی و فی ابتمی بر شوخ ایدی (م) گفت با این امر اصد جفت * این جمعه و جماعت
 رحمت * باغبان کند یسنه ایدی بنم نونله یوزجت و بر هانم واردر لیکن نونله در و جماعت رحمتدر (کافال
 علیه السلام الجماعة رحمة (منشوی) بر یابیم * کینه باسه نفر * پس برم شان نخست از همه مکر * بن الکر از اوچ نفر
 کسبه مقابل ایدنکه قادر کام پس از لا یونلری بری برندن منقطع ایلیم و جدا قیلیم (منشوی) هر یکی راس بسوی
 ایدکنم * چونکه تنم شد سلقش برکنم * هر برسی بن بر جابه براغم چونکم تنها اوله آنک یعنی قوپارم و صاحب
 صقان یولم (منشوی) حیل کرد در کد صوفی را بره * تا کند یارانش را با و تابه * باغبان حیل و ظرافت ایلدی و صوفی
 یول ایلدی تا کم دل صوفینک یارانی کاتاب ایلد بهی * کا اولان میلاری و محبتلری افساد ایلدوب خراب قیل (م)
 گفت صوفی را بر صوفی وفاق * بیت کایم از در باب این رفیق * باغبان صوفی به ایدی بوری خانه جانبیه بوزر فقیلر
 ایچون برکایم * کتور (منشوی) رفت صوفی کت * حلیوت بادوبار * بوقه بی وین شریف با درار * صوفی کایم
 کتور مکه کندی انده فلان ایکی یاره تنهادیدی یعنی صوفیدن حالی اولد نلری حالده بونله سو باری سن فقیه سن
 بونامد ارشیدر (منشوی) مایه توی توانای می خوریم * ما بیدر انش قوی بریم * ای فقیه بر سننک فتوا کاه بر نان
 بر بر سننک علم قدید اوچارز (منشوی) وین د * رنهم زده و سلطان ماست * سیدست از خاندان مصطفاست *
 و بر برسی که مرادش بر قدر برنم شهره * هر و سلطه نغز در سید در حضرت مصطفی علیه السلام خاندان دن و آنک
 نسلندندر (منشوی) کیست آن صوفی شکم خوار و خیس * کو بود با چو شمشاهان جلیس * خیس و شکم خوار
 اولان اول صوفی کیدر تاسر جلیس شاهله جلیس و مصاحب اوله (منشوی) چون بیاید مرور ایدنه کید * هفته
 بر باغ و راع من زید * چونکم کله شقیق صوفی بنیه ایلد کز یعنی بنیه کی کوفته قیلد کز بر هفته بنم باغ و راع
 اوزره او بر کز یعنی قرار ایلد کز (م) باغ چه بود جان من آن شعاست * ای * بوده مرا چون چشم راست * باغ نه اوله
 بنم جانم سز کدرای سز بنم صاع کوزم کی اولمش سز و مکاید راسه بین * ککی کلش سز (منشوی) و سوسه کرد
 و مریشان زور بفت * آن کر یارن نمی باید شکفت * باغبان و سوسه ایلدی رانلری مکر و حیل ایلد الدادی آه که یاراندن
 صبر ایلن کر کز و بعض کسینک حیل و سوسه سله اخوان صفادن مفارقت قیلن احوال اولمز (م) چون بره کردند
 صوفی را و روت * خصم شدادر بدین با چوب زوت * چونکم فقیه و شریف صوفی بویله ایلدیلر و صوفی بونلر
 قلمندن کندی یعنی صوفی بر دایلیوب هر بری آتی در و سندن اخراج ایدی خصم اول صوفینک آردنجه بول دکنک
 ایلد کندی پس کاوب صوفینک یاتنه ایدی (منشوی) گفت ای سگ صوفی * باشد که تیز * اندر ای باغ ما و از ستمیز *
 و آ کاتدی ای کاب صوفیه فقیه که تیز یعنی اجز ستمیز و عناددن برنم باغز * کله سن (منشوی) این چندت ره خود
 و بارید * این کدامین شیخ زبیرت ایدرسید * بویلی سکا حضرت جنید و با خود باریدی کوس * تردی بو خصلت سکا
 قنغی شیخ و بیدر ابرشدی (منشوی) کوفت صوفی را چو تنم بافتش * نیم کشش کر * و بر شکافش * باغبان
 صوفی بی شکم دو کدی چونکم آتی تنم اولدی آتی نیم کشته ایلدی و باشتی باردی یعنی باشن یاروب میت * ککی
 قیلدی (منشوی) گفت صوفی آن من بکشت اید * ای رفیقان پاس خود داریدینک * صوفی کندی کندی به ایدی
 بنم آن و بنم بکری لیکن ای رفیق لکند بکزی ابو حفصه ایلد کز (م) مر مرا عیار د استید * بنم ستم اغیار تر
 زین متیان * تحقیقا بنی اغیار یلد کز آکا * اولد کز بوقلمباندن اغیار تر دگام قلمبان عورتیک خورن کوروب
 راضی اولان کسبه دیر لر یعنی دیوت و کیدی به دیر لر (منشوی) این چه من خوردم شمارا خورد نیست *
 و بنچین شربت جزای هر نیست * بوشرب و زخی که بن یسدم * مزده و کاکل واردر یعنی مزده دخی بونی عکک لازم
 و مقدر در و بونجیلین شربت هر دینک جزا سیدر (منشوی) بن جهان کوهست و کفت و کوی تو * از صدهم باز آید
 سوی تو * بوجهان ط غدر و سنک کفت و کویک صدادن کیر و سنک جانبیه کلور یعنی سنک کفت و کویک که صد
 مشابه شده در و صد اخر نه کونه اوله آنک مثل کور هدن مصوت جانبیه منعکس اولور کذلک کفت و کویک جزای
 بوجه ساندن سکا آخر الامر کلور واصل اولور و صوفینک سوزندن منفهم اولان اولد که باغبان ارل یا فقیه
 و یا شربنی آروپ صوفی انلردن بر یله و لسه ایدی تفرقه به رضا و بر میدی که صوفی مشرب اولنلر شایسته انتقاددن
 خالی دکالدر (منشوی) چون رصوفی * شت فارغ باغبان * یک بهانه کردان پس جنس آن * چونکه باغبان
 صوفیدن فارغ اولدی انده مکر به بهانه ایلدی اولکی بهانه نک جنسی یعنی اولکی حیل نه منلی بر آخر حیل ایلدی
 بویلدیو (منشوی) کای شریف من بر صوفی وفاق * کز بر جاست پنجم سن رفاق * که بنم شریف خانه جانبیه کینکه
 قوشلویکی اینون رفاق بشوردم یعنی قوشلق و قنیه * کز به کدن اوتری بن بوقه اتمک بشوردم مهیا ایلدم (منشوی)

بر در خانه بگویم از آنجا که تا یار دارم رفاق و قاریان را تا اول روز قیامت می آید تا اول
 باغبانان عورتان و با خود جاریه سنگ نامید (م) چون بره گردش بکفت ای تیزبین * توفیقی ظاهر است این رقیق
 چونکم شریفی بوله ایلدی و فقیه دیدی ای تیزبین سن فقیه سن بوظاهر و بقیه سن (م) او شریفی می کند دعوی مرد
 مادر او را که داند تا که کرد * او بر سر بقدر که دعوی مرد ایلر یعنی بار دنیا معقول ادعا ایلر کیم یلور که آنک مادر نه کیم
 ایلدی یعنی آنک مادر نه کیم جماع ایلدی کیم یلور (منشوی) بر زن و بر فعل زن دل می نهد * عقل ناقص و آنکه ای
 اعتماد * عورت او زره و عورت فعلی او زره کوکل قورسکز ناقص عقل و اند نصکره اعتماد یعنی زن که فی الحقیقه ناقص
 العقلدر پس ناقص العقله نتیجه اعتماد اولور (منشوی) خویشی و بر علی و برنی * بسته است اندر زمانه پس غی
 کند یستی علی او زره و حضرت نی او زره زمانه ده جوق غبی باغش و انزه تعلیق ایلشدر (منشوی)
 هر که باشد از زنا و زانیان * او بر دظن در حق ربانیان * پس حضرت مولانا و اولاد رسول و صلحای خول حقد
 سوه ظن ایلن کسه لک اصله ایلدی بخته اشارت ایلدوب یورلر هر شول کسه که زندان و زانیان اوله یعنی هر کیمکه
 زندان طوغش و کندی دخی زنا یدبی اوله ربانیان حقد اول کسه سوه ظن ایلشدر کثر نسخه ده این بر دظن واقع
 اولشدر معنی ربانیان حقد بگونه ظن ایلشدر دیکه اولور و الحاصل ولد زنا و خبیث البنایان و زنا قیلان کسه لک
 شاندندر که اولیای و صلحای حقد بگونه سوه ظن ایلر و انتری کندی به قیاس ایلدوب بوقوله نامعقول و نامعقول
 سوز سولر (منشوی) هر که بر کرد سرش از رخها * همچو خود گردنه بیند خانه را * مثلا هر شول کسه لک
 که باشی جرخ او رسته دن و دور قیلقدن دوزخه بی دخی کند یستی کبی دوش صانور پس اول باشی دوزن کسه لک
 خانه بی دوزن کور مسندن خانه نک دوشی لازم کلز و کذلک خبیث البنایان اولان کسه لک طاهر و پاک اولان کسه لک
 حقد سوه ظن ایلدی صادق اولمز بلکه کند یستی سوه ظن سولش اولور (منشوی) آنچه * کفت آن باغبان
 بو الفضول * حال او یدد و زار اولاد رسول * اولاد بنی باغبان اول نسته بی که دیدی و شریف حقد اول هر زره لیکه
 یدی اولاد رسولدن آنک حالی دور ایدی (م) کز بودی او نتیجه مر تدان * کی چنین کفتی برای خاندان * اگر
 اول باغبان مر تدر ک نتیجه سندن اولمیدی و عدوی خاندان رسول اولنر سلسله سندن اولمیدی چن بوله
 نامشروع و یاهو سولردی آل محمددن اتری آل محمد محبت عذاب خدادادن اماندر و بونلره معارفه و ولایت
 عقاب نیرادن سلامته دلیل و برهاندر (کاروی عن المقداد بن الاسود قال قال علیه السلام معرفة آل محمد براهة من
 النيران و حب آل محمد جواز علی الصراط و الولاية لآل محمد امان من العذاب و قال الله تعالی) قل لا اسئلكم علیه اجرا
 الا المودة فی القربی) اکثر مفسرین الالهیه فی آکی واقربانی دیمکه تفهیم ایلشدر (منشوی) خوانداف و نم شافید
 اترافیه * در پیش رفت آن ستمکار فقیه * بی ادب باغبان افسونلر او قودی فقیه آفی استماع و قبول ایلدی اول
 فقیه ظالم شریفک آردنجه کندی (منشوی) کفت ای خاندن رب باغ که خواند * دزدی از یغما بربت میراث ماند
 ایتدی ای خاندن سنی بوباغ کیم او قودی که بویابی بالذبی اجازت کلد * دزدلک سکا یغما بربت میراث قالدی
 بوم و جهدر سکا یغما بربت میراث دزدلکمی قالدی بعض نسخه مصرع اول کفت ای خاندن رب باغ که
 خواند واقع اولشدر یعنی ای خاندن سنی بوباغ کیم او قودی (م) شیر اچمه همی ماند بدوب * بویغما بربت مانی بکو *
 ارملا نک یوریسی ارملا نه بکزر سن یغما بربت علیه السلام حضرت تارینه دی ندن بکزر سن سنک افعالک خودانک
 افعالنه بکزه من (منشوی) باشر یف ان کرد مر دلمجی * که کند بال یاسین خارجی * مر دلمجی یعنی گراحت و بریجی
 و مضطر قیلجی و یا خود کندی خانه سته صغنی یا خود صغندر بی دیمکدر یعنی اول صغنی و یا خود صغندر بیجی
 و مضطر قیلجی مر دشر یقه آئی ایلدی که آل محمد خارجی یعنی برید عسکری ایلدی آل یاسیندن مراد آل محمد در که
 حضرت محمد براسمی یاسیندر (کاروی فی الحدیث الصحیح ان الله سمائی فی القرآن بسبعة اسماء محمد و احمد و عبد الله
 و مزمل و مدثر و طه و یس) و بوایت کریمه که سلام علی یاسین در اصل مصحف حضرت عثمانده منفصل علی آل
 پس مسطور اولشدر (کافال البضاوی و قرأ نافع و ابن عامر و یعقوب علی اضافة آل الی یاسین لانهم من آل المصطفی
 من فولان فی الدر المنصور المراد یاسین محمد بنی صلی الله علیه و سلم) (منشوی) آنچه کین دارند دایم دیو و غول * چون
 برید و شر با آل رسول * آل یاسینه خارجی نه ایلدیه اول مر دلمجی شریفه نه ایلدی حتی نه مر ته کین طوتر دایم
 دیو و غول اول مر ته کین طوندی دیمکدر برید و شر ملعون آل رسول کین طوندی کبی یا خود معنی دیو و غول
 دایم عجب نه کین و عداوت طوتر لعین برید و شر آل رسول ایلد عداوت طوندی و ظلمه و فقه ایلد اهل صلاح و اصحاب
 فلا حاکم ماینبه بوعداوت هم معروردر شر امام حسین رضی الله تعالی عنه حضرت تارینه نک مبارک باشرقی کسندر

(منشوی) شمشیر یف از زخم آن ظالم خراب * با فقیه او کفت ما جستم از آب * شریف اول ظالمک ظلمدن خراب
 اولدی شریف فقیه ایتدی بر آیدن صیحه دق (منشوی) پای دارا کنون که ماندی فردوک * چون دهل شوزخ
 می خور بر شکم * صبر و تحمل ایلد شمدیکه بالکز و ناقص قالدک دهل * کبی اول قرنک او زره زخم به (منشوی)
 کر شریف ولایت و همدم نیم * از چنین ظالم ترامن کم نیم * اگر شریف ولایت و مصاحب دکل اسم بونجین ظالمدن
 بن سکا کم و ضرر لودکم (م) مر مر ادای بدین صاحب غرض * احق کردی ترانس العوض * تحقیق بانی بواصحب
 غرضه و بر دکل احق ایلر که سکا بواصحب غرض اولدی که بنم بریمه آنک کبی حیثی اختیار ایلر (منشوی) ندازو
 فارغ یامد کای فقیه * چه فقیه ای تو آنک هر فقیه * باغبان شریفی دو ککدن فارغ اولدی کدی بوله دیو که
 ای فقیه نه فقیه سن ای فقیه سن هر سفلن تنکسن (منشوی) فتویت ایست ای بریده دست * کاندرا بی و نکوی
 امر هست * سنک فتوالت بومیدرای الی کسان که باغک اچنه کله سن و امر واجزت و ارمیدر دیمه سن (منشوی)
 اینچنین رخصت بخواندی دروسیط * یابدست این مسئله اندر محیط * بونجین رخصتی و سبطه می او تودک
 یا محیط بوله مسئله اولشدر و سبط و محیط فتوا کابلندن ایکی کابک احمیدر (منشوی) کفت حقت
 برن دحقت رسید * این مزای آنکه از ازان برید * فقیه باغبان ایتدی بوسوزک حقدرونی دو ککلک سکا لازم
 و واجبدر سن اور سکا دست و قدرت یشدی بولت و بواضات اول کسبه مزاولا بقدر که یاران و دوستلندن کسملدی
 و جسد اولدی و الحاصل بوقصدن حصه مؤمن و موحد اولنره اولدر که اتحاد و اتفاق ترک اچمه ل و تفرقه بولنه
 کیمه لروذ کراولنان کسه لک بلا سته مبتلا اولمیدر بوجهان فی المثل بر باغ * کیمیدر و شیطان اول ظالم
 باغبان کیمیدر راستر که بوجهان باغنده اتفاق و اتحاد او زره اولان طاقفه بی بری برندن جدا ایلدوب آخر الامر
 هر برینه مگر و ضلالترین چالوب خسته و مجروح ایلدوب پس جمعیت و اتفاقدن جدا اولمقی سالک لازم اولنلندن
 رجعت بقصد مریض و عیادت یغما بر علیه السلام (منشوی) این عیادت از برای این صله است * وین صله
 از صد محبت حامله است * بوعیادت بوصلدن اوتریدر بوصله بوز محبتدن حامله در یعنی شو عیادت که شرع
 شریفه واقع اولش و حضرت یغما بر علیه السلام بظهوره کلمشدر بواضالندن اوتریدر که بر آفی بیان اولده
 ذ کرایلد و بوصله که مراد ایکی کسه نک ماینبه اولان اتصال معنویدر بوز * کونه محبتدن حامله در که صله
 یاراندن طوغش و محبت طوغش (منشوی) در عیادت شد رسول بی ندید * و آن صحابی را بحال ترع دید * بی مثل
 بی نظیر اولان رسول علیه السلام اول صحابینک عیادت کندی اول صحابی حالت ترعه کوردی (منشوی) چون
 شوی دور از حضور اولیا * در حقیقت * کشته دور از خدا * بویتنک ماقبله مناسبتی اولدر که عیادت و زیارتدن
 مراد صله معنویدر سالک لازم اولان اولدر که بنسکان حق اولنرک صله سندن منقطع اولمیه نه کم رسول بی نظیر
 مع کاله و عظم شانه اللهک و لیلرینک صله سندن دور اولدی کندی پس چونکم سن حضور اولیادن دور اوله سن
 حقیقتده حضرت خداددن دور و جدا اولش (منشوی) چون نتیجه هجر همراهان غمت * کی فراق روی
 شاهان زان گست * چونکم همراهلر و یارانک هجر اینک نتیجه سی غمدر شاهان طریقه اولان اولیا نک بوزینک
 فراق بوندن کم میدر (منشوی) سایه شاهان طلب هر دم شتاب * ناشوی زان سایه بهتر از آفتاب * شاهلر سایه سنی
 سر عله هر دم طلب ایلد تا اول سایه دن آفتابدن بهتر اوله سن انلرک سایه سندن مراد حمایتلری و همملری و تربیتلری
 سایه سیدراول کسه که بونلرک سایه سعادت واصل اوله نورانی اولوب آفتاب عالم تابدن بهتر اولور (منشوی) کرسفر
 داری بدین یت برو * ورحضر باشد ازین غافل مشو * اگر عالمه سفر طور ترایست بونیتله * کیت واکر حضرت
 اوله بوندن غافل اوله یعنی سفر و سیاحت ایلرک اولیا نک محبت و خدمت لینه واصل اولمقی یتیمه سفر ایلد واکر حضرت
 اوله سن و بربرده اقامت قبله سن هم بوطلبدن غافل اولد (کفتن شیخ ابایزید قدس الله سره که کعبه منم کردمن
 طواف کن (منشوی) سوی مکه شیخ امت بایزید * از برای حج و عمره دیوید * امتک شیخ و مقدامی بایزید بسطامی
 قدس سره مکه جانبیه حج و عمره ایلکدن اتری بلدی (منشوی) او بر شهری که رفی از غمت * مر عزیرانرا
 بکردی باز جست * اول بایزید هر برشهره که کیمیدر دی استادن عزیرلر آشکاره طلب ایلدی (منشوی)
 کردی کشتی که اندر شهر کیت * کور بر ارکان بصیرت متکیت * اطراف دور و کشت ایلردی بوله دیو که شهر ده کم
 وارد که اول کسه بصیرت ارکافی او زره متکیدر یعنی شهر اچمه طولانوب بوسکونه تجسس و تفحص ایلر دیکه
 بوشهر ده کم وارد که اول کسه بصیرت رکنلری او زره متکی اوله و مر ته حقیقت سر بری او زره اقامت قبله (منشوی)
 کفت حق اندر سفر هر جاروی * باید اول طالب مری شوی * حضرت حق ایتدی سیاحت و سفرده هر برره که

کیدرسن کرکه اول برمر دل طالبی اوله سن نه کم حضرت خدا حضرت موسی علیه السلامه ایدی جمع البحرینده
 بر صالح عبیدم واردرکه مراد حضرت خضر در بویات اکثر آن عظیمه دید بکنه اشارت اولور سه بومضونه دلالت
 ایلین آیت کریمه (فاصلوا اهل الذکر انکم لاتعلمون) آیتدرکه اهل ذکربوراده انبیانک اسرار وحوالنه واقف
 واللّه انبیای عظام علیهم السلامده ظهور ایلین علوم و احکامنه عارف اولان مرددرکه اللّه احکامنی
 و انبیانک اسرارنی عباده ذکراید یحیلدر و بونلری احوال انبیایه عالم اولین کسه لطلب ایتلک واجدروا کرحدیت
 قدسیده بویه بیوردیلر سه بومضونده اولان حدیث معلوم اولمشدر (منوی) قصد کنی کن که این سودوزیان
 در تبع ایدو آنرا فرغ دان * برکنجه قصد ایلد زیر اوسودوزیان تبعه کاورسن آتی فرغ بیل یعنی سفر و سیاحتدن
 مقصود بالذات برکنزاللهی و خزینه ربانی اولان ولی کاملی طلب ایلنک و آتی بولقد رسود و زیانه اعتبار بوندرکه
 اول بالتبع انسانه کاور و انسان بونلردن خالی اولمزنه کم بومعنائی تهیم ایچون تمثیل طریقله بونلری بیوردر (م)
 هرکه کارد قصد کنندم باشد * کاه خود اندر تبعی ایدش * مثلاً هر شول کسه که زراعت ایلر آکا قصد یعنی
 مقصود کنندم اولور همان خود تبعیده آکا کاور و بالتبع حاصل اولور (منوی) که بکاری بریناید کنندی * مردی
 جو مردی جو مردی * اگر صغان زراعت ایلر سن کنندم حاصل اولور بر مردم طلب ایلد یعنی انسان العین منزله سنده
 اولان ولی کامل کنندم کیدر و سایر خیرات و حسنات سکا بالتبع حاصل اولور اما جمیع خیرات و حسنات
 شرعی کام کیدر هر بار که اول مردم دیده کبی اولان انسان کاملی بولس سن سایر خیرات و حسنات اله کتور سنک
 و مقصود بالذات اولان انسان کاملی اله کتور سه سلب و مغز اولان معادن خالی ایلش اولور سن پس لازم اولدیکه
 مردم اینک بر مردم طلب ایلد بر مردم طلب ایلد تا آنک واسطه سیله حقیقت حالی کورده سن و مقصوده واصل اوله سن
 (منوی) قصد کعبه کن چو وقت چ بود * چون که رفتی مکه هم دیده شود * چونکه چ وقتی اوله کعبه قصدن ایلد
 چونکه کعبه قصد کنه کنه مکه دخی کورلش اولور مکه کعبه اولان شهر لک اسمیدر یعنی مقصود بالذات زیارت کعبه در
 شهر مکه بی کوزمک ثواب مجدن محروم قالمدر (منوی) قصد در معراج دید دوست بود * در تبع عرش و ملائک
 هم نمود * مثلاً معراجده مقصود دوستی کورمک ایدی تبعه عرش و ملائک هم اکا کورندی (حکایت مرید که
 خانه نو ساخت (منوی) خانه نو ساخت روزی نو مرید * بیرامد خانه او را دید * بر یکی مرید بر کون بر یکی اودوزدی
 شیخی کلدی آنک خانه سنی کوردی (منوی) گفت شیخ آن نو مرید خویش را * امتحان کرد آن نکواندیش را
 شیخ کنه نیک اول یکی مرید بنه دیدی اول او فیکر اید بیخی امتحان ایلدی (منوی) روزن او هر چه کردی ای رفیق
 گفت تا نور اندر اید زین طریق) ای رفیق بونا خانه ده روزی نه دن اتری ایلد مرید شیخه ایدی تا بوطر بقدن خانه نک
 ایچنه نور که (منوی) گفت آن فرست این باید نیاز * تا زین ره بشنوی بانک نماز * شیخ اول مرید ایدی اول
 فرعدرا احتیاج و مقصود اولدر که جله طاعتدن اولی اولان بر علی اختیار ایلد سن ساری بالتبع حاصل اولور و بولر
 تا بولدن نماز صداسنی یعنی اذانی استماع ایلد سن بوندن مقصود اولدر که جله طاعتدن اولی اولان ولی کامل
 محبت و خدمتدر همانکه آتی بولس ساری اکا طفیل اولور (منوی) تا باید خضر وقت خود کسی * بایزید
 اندر سفر جستی بسی * بایزید خضر تری سفرده جوق طلب ایلدی تا کندی وقتیک خضر بر کسه بوله (منوی)
 دید بیری باقی همچون هلال * دید درری فرو کفتار رجال * عاقبت هلال کبی خیده اولمش قله بر بیکوردی اول
 پیرده بایزید خضر تری رجال قوت و کفارتی کوردی (منوی) دیده نایب اولد چون آفتاب * همچو بیلی دیده
 هندستان بخواب * اول پیرل دیده می نایب اولد قلبی آفتاب کبی ایدی بر پیل کبی هندستانی خوابده کورمش یعنی
 پیل کوزن بوموب هندستانی واقعه ده کوردیکی کبی اول پیرل دخی اکجه ظاهر اکوزی کورمزدی ولیکن
 باطن هندستان حقیقی کورمش و عالم جبروت و لا هونی مشاهده فیلس ایدی (منوی) چشم بسته حقیقه بیند صد
 طرب * چون ککشد آن نیندای عجب * کوزنی باغلمش و بومش خفته بوز طرب کورر چونکم چشمتی آچه
 ای عجب اول طرب و ذوقی کورمزدی (منوی) پس عجب در خواب روشن می شود * دل درون خواب روزن می شود *
 عالم خوابده جوق عجب نسنه روشن و آشکار اولور عالم خوابده دل عالم به روزن اولور و عالم مثاله اولان عجایب
 و غیرتخی باطن کوزنی دل رازنه سندن کورر (منوی) آنکه ببارت وید خواب خوش * عارف است احوال اورد
 دیده کش * اول کسه که میدارد و لطیف خواب کورر یعنی بیدارانی حالده عالم غیبک احوال شریفه سنی مشاهده
 فیلور اول کسه عارف باله در آنک خالک باقی مانتد کل کوزنه چک (منوی) بیش او بنست می پرسید حال
 یافتش در پیش و هم صاحب عیال * حضرت بایزید قدس سره العزیز اول پیرل او ککنده اولور دی و حالنی

صوردی اول پیری بایزید فقیر و هم صاحب عیال بولدی (منوی) گفت عزم نو بجای بایزید * رخت غربت را بجا
 خواهی کشید * اول پیری بایزید حضرت تری نه ایدی سنک عزم کنده در غربت اسبابی کنده چکمل استرسن
 (منوی) گفت قصد کعبه دارم ازبکه * گفت هین با خود چه داری زاده * بایزید ایدی او کندن کعبه قصدن
 طوتم بایزید ایدی آکا اول بول آرغی کنه که نه طور ترسن (منوی) گفت دارم از درم نقره و دست *
 نک بدسته سخت بر کوشه ردیست * حضرت بایزید درم دن ایکی بوز نقره طوتم دیدی اشته و دامک کوشه سنده
 محکم بغلنشدر (م) گفت طوفی کن بگردم عفت بار * وین نکوزن طواف حج شمار * بایزید ایدی بنم چوری
 یدی کره طواف ایلد بونی چکن طوافدن ایلرک صای (منوی) و آن درمهایش من نه ای جواد * دانکه * کردی
 و حاصل شد مراد * ای سخی اول درملری بنم او کنده قویل که حج ایلدک و مرادک حاصل اولدی (منوی) عمره کردی
 عمر باقی یافتی * صاف کشتی بر صفایشتافی * عمره مطلقا بقده زیارت ایتکه درلر و شرعده بیت الحرامی طواف ایلد
 زیارت ایلد که درلر شروط مخصوصه بودر که میقاتده ایتد اقلینه و محرم اوله و طواف ایلد باش قزیده و یا خود صاحب
 قره عتدابی حنفیه سنت و عند الشافعی زیارت بیت الحرام ایتکه درعلی شروط مخصوصه و فضیله عمره * احادیث
 شریفه جوق واقع اولمشدر جله دن بوحیدله اکثفا اولندی (عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام
 العمرة الى العمرة كفارة لما ينهم من الذنوب والخطايا) پس زیارت بیت الله الحرام کفارة الذنوب و انام اولیچنی مظهر
 خالق انام اولان اولیای کرامی زیارت ایلک مظهر ذنوب و انام اولی بطریق الاولی و لهذا اول شیخ رشید حضرت بایزید
 بیوردر که ای بایزید عمره ایلد یعنی زیارت بیت الله و عرش الله قیلدک و عمر باقی بولدک صاف اولدک ذنوب و انام
 معنونه دن وصفای حقیقه به سرعت قیلدک یعنی حج و عمره بی ادا ایدوب مرده و صفا ده سعی ایلدک طوط زربانی
 طواف ایلک مناسک چکن جمیع بی فی قصور ادا ایلک کیدر بیلکه اندن مقبول و ثواب بودر (منوی)
 حق ان حق که جانت دیده است * مرابریت خود بکزیده است * بایزید اول حلق حقیق و نکه سنک خاتک آتی
 کورمش و مشاهده قیلشدر که تحقیق بی کندی بیت الله الحرامی اوزره کزیده ایلشدر (لقد خلقنا الانسان
 في احسن تقويم) ایتله ودخی (ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات اولئک هم خیر البریه) ایتله ودخی (واقد کرمتابی
 آدم) ودخی (و فضلناهم علی کثیر من خلقنا تفصیلا) ایتله و انبیاء و اولیایانک کعبه مکرمه اوزره و فضله استماد
 اولمشدر ودخی (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیثله ودخی (المؤمن اشرف علی الله من الکعبة) خیرله شرفیته
 استدلال قیلشدر (منوی) کعبه هر چندی که خانه براوست * خلقت من نیرخانه سراوست * کعبه هر چند که
 اول الله خانه بیری درامانم خلقت دخی اول خدائک عشق و سرری خانه سیدر یعنی بنم خلقت وجودم دست الهیه
 بنا اولمش خانه مریدر اول بنیاد خلیل آرزویم دلم نظر که جلیل اکبردر (منوی) تا بگردان خانه را دروی ثرفت
 راندرین خانه بجزان جی ثرفت * تا که حضرت باری اول کعبه بی بنیاد ایلدی اکا کندی بو خانه نک ایچنه اول حیدن
 غیری کسه کندی یعنی تا خانه کعبه بی بنیاد لدن بری حضرت حق اکا کندی امام بنم خانه فلقه اول جی مطلق دن
 غیری کندی و انک اسماء و صفاتدن ماعدا طهور ایتدی و لهذا قال فی الحدیث القدسی (ما رعتنی ارضی ولا سماوی
 ولیکن ومعنی قلب عبیدی المؤمن التقی النقی الورع) (منوی) چون مرادیدی خدا و ایدد * کرد کعبه صدق بر کردیده
 ای بایزید چونکم بی کوردل همان خدای کورمش من صدق کعبه سنک اطرافی دور ایلش سن یعنی (ان الله خلق
 آدم علی صورته) حدیثک مصداقجه حق تعالی آدم حقیقی اولان انبیاء و اولیاسنی کندی اسماء و صفاتی اوزره خلق
 ایلشدر و بونلر جناب خدائک ذات و صفاتک آینه سیدر و بونلر ده ظهور ایلن اوصاف و علوم حضرت جعفردر پس
 بونلره اطاعت قیلنی الله اطاعت قیلنی و بونلری کوزمک الهی کوزمک کیدر (ولهذا قال علیه السلام من رآنی
 فقد رأى الحق) (م) خد متحن طاعت و حمد خداست * تا بید باری که حق از سن جداست * بنم خدمت حضرت
 خدائک طاعتی و حیدر ناظن ایلد سنکه حق سندن جدا در نه کم و آیت کریمه دلالت ایلر (والله معکم انما کنتم
 م) چشم نیکو باز کن درمن نکر * تا ببینی نور حق اندر بشر * چشمی او آج بکا نظر ایلد تا شرده حلق نورنی کوره
 سن (منوی) بایزید آن نکهارا هوش داشت * همجو زین حلقه اش در کوش داشت * بایزید اول نکته ره عقل
 و هوش طوتمدی اول پیرل بونکته (فی زین خلقه لکبی قولغنده طوتمدی) (م) کمد آزی بایزید اندر مرید * منتهی
 در منتهی آخر رسید * بایزید اول پیرل اول ارشادندن زیاده که کادی منتهی در منتهی آخر رسید منتهی که مراد
 بایزید در منتهی و غایبه ایشدی یعنی منتهی اولان بایزید بر نهایت و غایبه نشدیکه آنک و اسندمانها و غایت بوغدی
 (دانستن پیغمبر علیه السلام) حبیب و پیوری آن شخص کساتی بوده است در دعا (منوی) چون پیغمبر دینم ان بیمار را

خوش نوازش کردی از آنرا چون که حضرت رسول اول بیماری که دردی یار غاری خوش نوازش ابدی و اطفاله
 خاطرن صورتی اول صحابه یار غار تعبیر اولیسی آنکه حضرت پیغمبر شدت ملازمتند و کثرت مصاحبتند
 عبارت اولور (منشی) زنده شد او چون پیغمبر را دید * گویا آن دم مر و را آفرید * او صحابی چون که پیغمبر
 حضرت تباری کوردی زنده اولدی بر مریم اول حضرت اکاحیات بخش اولدی که دید که اولدم آتی یار تندی و ایجاد
 ابدی (منشی) گفت بیماری مرا این بخت داد * که این سلطان بر من بامداد اول خسته اولان صحابی
 ابدی بیمار که بکاو بخت و طالعی و بر دیکه بوسلطان صباح بنم قته کندی (منشی) تا مرا صحت رسید و عافیت
 از قدم این شمی حاشیت * حتی بکاحیت و عافیت اشدی بوحاشیه سز شاکت قدومند یعنی بکار سز حد
 و عافیت سز شاکت کلمند بکاحیت و عافیت یتندی بی حاشیت بی کاردی بکدر (منشی) ای خسته ریج و بیماری
 و تب * ای مبارک دردی ویداری شب * ای سعادت لور ریج و بیماری و ایستاده ای مبارک دردی و شب میدارانی (منشی)
 ناکم در پیروی از لطف و کرم * حق چنین ریجوری داد و سقم * اشته بکاپیر لکده لطف و کرمند حق تعالی بونک
 کبی خسته لک و مرض و بردی (منشی) در دینم داد تا من هم ز خواب * بر جهم هر نیش لایب شتاب * حق
 تعالی بکا آرقه اغریسی دخی و بردی تا من خواندن هر نصف اللیلده سر عتله البته بالقلم (منشی) تا تخسبم جله
 شب چون کاومیش * در دها بخشید حق از لطف خویش * تا جله کجه ده کاومیش کبی او بوم حضرت حق
 کندی لطفند در دل بفسلدی (م) زین شکست آن رحم شاهان جوش کرد * دوزخ از تهدید من خاموش کرد *
 بوشکست لکدن اول شاهان رحمی جوش ابدی دوزخی بکار دید و بخویف ایلکدن خاموش ابدی شاهان
 دیو بجهل ایراد اولتمی تعظیمدن اتری اولور و یا خود حضرت خد او انبیا مراد اولده دخی جائز اولور (منشی)
 ریج کج آمد که در جهاد و ست * مغز تازه شد جو بخراشید پوست * ریج معنا کج کادی که اندر جهاد و ست مغز تازه
 اولدی چون که پوست طرملندی یعنی فی المثل بادامک و یا خود خستق قشری مغزی کامل اولد قد نصکره خراشیده
 و شکسته اولسه آنک مغزی لطیف اولور کذلک انسانک دخی جسدی خراشیده اولسه و خسته لک اصابت قیله قلی
 و روحی تازه اولور و قوت بولور و لکن بومعی اکثر انسانه کوره اولور (منشی) ای برادر موضع تاریک و سرد * صبر
 کردن بر غم و سستی و دردی ای برادر قرا کو و صوف موضع غم اوزره و سستلک اوزره و در د اوزره صبر ایلکه مر هوند
 (م) چشمه حیوان و جام مستیست * کان بلند ما همه در سستست * آب حیوان چشمه می و مستلک جامیدر
 یعنی ای برادر موضع تاریکده اولوق و سرد درده اقامت قیلوق و غم و در د اوزره و سستلک و اوزره صابر اولوق فی الحقیقه
 ندر در صک آب حیوان چشمه می و مست الهی اولمک جامیدر زیرا که اول معنوی اولان بلند لککر دوکلی
 سستلکده در (م) آن بهاران حضرت اندر تران * در بهار است آن تران مکر رازان * اول بهار لوقی المثل تران
 ایچره مغر در اول تران بهارده در آندن قاجره زبهار تران سز اولور زین لطف قهر ایچره و کذلک قهر دخی لطف
 ایچره مغر لطف استین قهر دن قاجره و بهار استین ترانک سر لککنه تحمل ایلر (منشی) همه غم باش و با وحشت
 بساز * می طلب در مرل خود عمر دراز * غم همراه اول و حشته دوزل * کندی موده عمر در از طلب ایل یعنی
 غم همراه اول و ریاضت و حشته انصاف قیل و کندی نفسک حظی و هواسنی اولدر مکده عمر ابدی و حیات
 سرمدی طلب ایل که (ما الحیاة الا فی الموت دید کاری بومعنا به دلالت ایلر (وما الحیاة الا فی الظلمة) قولی بوسردن
 خبر در ایلر (م) آنچه تو بد نفس تو کا بجا بدست * منوش چون کار او ضد آمدست (اول فتنه بی که سنک نفسک
 دیر که بوسریدر یعنی بویلا و غم اولان محمل زشت و قبیح در بر آنک سوزنی اجتماع ایلر چون که اول نفسک کاری
 ضد کدی و روح و عقل مخالف اولدی بویلا بیا باده نکات خفیه و اردر کاهای نفس آدمی کار صلاح و بلدیکندن فالماغه
 میل ایدر بر فاهم (منشی) تو خلافت کن که از پیغامبران * اینچنین آمد و صیت در جهان * سن نفسک خلاف ایل
 زیرا که پیغمبر بدن جهانده و صیت بویه کادی و هر ری امتنه بویلا بویلا بویلا بویلا بویلا بویلا بویلا بویلا
 واجب شود * تا بشیانی در آخر بود * مشورت ایلک کار رده واجب اولور تا عاقبت بشیانی اولیه (منشی) حیلها
 کردند بسیار آتیا * تا که گردان شد بدین سنک آسیا * آتیاای عظام علیهم السلام چوق حیل و تدبیر ایلدی
 تا بونک حیل و تدبیری سبیل در کمر طاشی و نیی اولدی سنک آسیا گردان اولمندن مراد شرعک ثابت
 اولسی و خلقک منتظم الاحوال اولمندن کاتدر (منشی) نفسی خواهد که تا بران * کندی خلق را کرد
 و سرگردان کندی نفس اماره است که تا اول آسیای و بران و خراب ایلدی خلقی کراه و سرگردان ایلدی مشاوره
 ایلک لازم اولور که نفسک مکر و حیل و سنی یله سن و اندن حذر قیله من (منشی) گفت امت مشورت با که کنیم *

انبیا گفتند با عقل امام * امت پیغمبر لینه دیدیلر مشورتی کیکله ایلیم انبیا آنره دیدیلر امام و مقتدا اولان عتله
 ایلک (منشی) گفت که کوردل در اید یازی * کوندل در عقل و روی روشنی * امتدن هر بری کندی سنک پیغمبر لینه
 ابدی اگر کوردل کاه و یا خود بر زن کاه که اول طفل و زن بر روشن و قوی عقل طومر یعنی بونکرله دخی مشورت
 ایلیم دیدیلر (منشی) گفت با او مشورت کن و آنچه گفت * تو خلاف آن کن و در راه افت * بی امتنه ابدی
 طفل و زنله مشورت ایل و اول سنه بی که طفل و زن دیدی سن آنک خلافتی ایل و بوله دوش (منشی) نفس خود را زن
 شناس از زن بتر * زانکه زن جز نیست نفست کل شر * کندی نفسکی زن بلکه زندن بدتر کاه زرا که زن
 بر جز و در اما سنک نفسک شر کلیدر (منشی) مشورت بانفس خود کری کنی * هر چه گوید کن خلاف آن دخی *
 کندی نفسکله اگر مشورت ایلر سنک هر نه دیر سه اول دینک خلافتی ایل (منشی) کرغا زور و زوی فرمایدت * نفس
 مکارست مکاری زایدت * فرضا اگر سکا نفس نما زور و زوی بیوره نفس مکاردر و سکا بر مکر طوغور (منشی)
 مشورت بانفس خودیش اندر فعال * هر چه گوید عکس آن باشد کال * افعال و احوالده کندی نفسکله مشورت
 هر نه دیر سه کال اصل آنک عکسیدر (منشی) بر نیایی باوی واستیز او * بر بریاری بکیر او بر او * نفس و آنک عتله
 مقابل کله مر سن و فادرا و له مر سن بر بارک فتنه کت آنک مزاج و سیرت طوب (منشی) عقل قوت کیر داز عقل دکر *
 تیشکر کامل شود از تیشکر * عقل بر غیر عقلدن قوت طو تیشکر تیشکر کردن کامل اولور ز برایشی مشارکت حکمن
 اخذ ایدر (م) من ز مکر نفس دیدم چیزها * کو بردار صحر خود نمیزها * بن نفسک مکرندن نسنه لک کوردم که اول
 شی کندی مکرندن نمیز لایله و بر یعنی حضرت مولانا یورور لک بن نفسک مکرندن شول شیشلری مشاهده قیلدم که
 اول نفس مکر مکرندن خلقک نمیز لایله ایدر (منشی) و عده هاید ترانه بدست * کوهزاران بار نامبار
 شکست * سنک لیکه تازه برو عده و بر که نیچه بوزین که انلری صیدی یعنی نفس هر نفسده سکا نیچه تازه و تر و عده ل
 و بر لکن آنک بر شه و فای تمیوب نیچه که انلری فرمندر (منشی) عمارا که صد سال خود مهلت دهد * اوت هر روزی
 بهانه نونهد * عمارا که بوزین مهلت و بره نفس سکا هر بر کون بر یکی بهانه قور یعنی سنک عمرک هر نه قدر اوزون
 اولسه نهایت بولور لکن نفسک حیل و خدعه سنه نهایت بوقدر (منشی) کرم گوید و عده های سردرا * جادوی
 مردی بپندم در * نفس سرد و دروغ و عده لری کرم و صادق دیر نفس بر مرد جادو در که مردی بغیر یعنی بر قوی
 ساحر در که مردی زبون ایلر (منشی) ای ضیاء الحق حسام الدین بیای * که تو بدی نواز شوره یکا * چون که نفس اماره
 با اسوئک بعض حیل و فساد فی صحر بر سر و دیلر سه و آنک صلاح و سدادی بر مرشدک تربیه و ارشاده موقوف اولد یسه
 بناء علی هذا زمان شر بفارنده اولان شیخ حسام الدین جللی به خطاب و زمان آخر ده اولان آنک قائم مقام لینه اشارت
 با صواب و یوروب دیر لک ای حقل ضیاء سنی اولان حسام الدین کل زیر اسنر شوره برده اوت بتز یعنی سن سز و سنک
 تربیک سز بتز و حاصل اولر شوره بر کبی ناقابل اولان که لردن یکا صلاح و فلاح (منشی) از فلک آویخته شد برده *
 ازین تقرین دل آزرده * فلکدن برده آملش اولدی بر قلی ریجیده و آزرده نک تقرین و بدد عاسندن اتری یعنی
 نفس اماره صاحب سنک ما سننه فلکدن بر مرده و سد او بخته اولدی بر قلی آزرده اولمش و اینک تقرین و کو کادن تبعد
 و تقریندن اتری بوقلوب خلقک هدایتدن تقرین و نفوس ناسک ضلالت و غوایسته میل و محبتی قضا دندر بوقضایه هم
 (منشی) این قضا را هم قضا داند علاج * عقل خلقان در قضا کیجست کج * بوقضایه به قضا علاج بیلور خلق
 عالمک عقلی قضا الهمیده ایل و کیجدر یعنی خلق عالم قضا الهی بی کندی لردن دفع ایچکه قادر کالدر (منشی)
 ازدها کشتست آن مار سیاه * آنکه کرمی بود افتاده براه * اول سیاه مار ازدها اولشدر اول نفس که بوله دوشمش
 بر کرم ابدی یعنی اول نفس که کرم * کبی راهده افتاده و ضعیف و بیچاره ابدی ازدها اولدی و قوت بولدی اول
 مار سیاه (منشی) ازدها و مارا ندر دست تو * شد عصای جان موسی مست تو * ازدها و مارا سنک لکده عصا
 اولدی ای حسام الدین حضرت موسانک روح شریفی سنک مست و محبت اولدی یعنی ازدها و مارا کبی اولان نفس
 اماره سنک دست همت و لایستکده عصا کبی مسخر اولدی و موسانک جانی سنک مست و حیرانکدر (منشی) حکم
 خد هب لا تخف دانت خدا * تا بدست ازدها کرد عصا * سوره طه ده اولان آیه اشارت در اولی بودر (وما نلک بيمينک
 یا موسی) اول زمانده که حضرت موسی مشاهده انوار خد ایلوب کال هیبت و دهشتندن وجود لینه وحشت
 عارض اولد قده ازاله وحشت و حصول موانست ایچون مکالمه به آغاز ایدوب بوردیلر که نه شی در صاع الکده اولان ای
 موسی (قال هی عصای) جواب و یوروب دیدیکه بونم عصام در (او کا علیها) بن بوعصایه اتکا ایلد ورم و طیانورم
 و اهش بها ای اخبط یعنی دوشور ورم و سلکرم بوعصایه (علی غنی) قویونلرم اوزره (ولی فیها) دخی بنم ایچون و اردر

چشم حقیقتا و جانان بینا اولور حضرت حق هرا حقیقت فاشه همرازی و قریب اولور یعنی اولور (مثنوی)
 قندمند خود بود زهر قتل راه بیند خود بودان با نك غول * احق و صورت بین بر نسنه بی قند کور و فی الحقیقه
 او خود زهر قتل بود کور خود فی الحقیقه اول بول زعم ایلدی غول آوازی و شیطان صد اسیدر لکن آنی بیلیم
 طریق زعم ایلر (مثنوی) ای فلک در قفسه آخر زمان * تیزی کردی بده آخر امان * بویک مابعدنده اولان ایسانه
 ماقبلته مناسبی طریق فلسفه بی کندی به راه اتخاذ ایدوب و فلسفی عنصر یاتده حاکم و فعال و قدیمی زوال دینار
 یوانه کیدوب انلر علمه اعتقاد و فلکدن استمداد ایلن کسه له تعریف و حکم و برهنه و استعداد دخی قیامز بلکه
 اسرار حقیقت اولان کسه لفاعل حقیقیدن غیری بی کورمن و اندن غیری به حکم و برهنه و استعداد دخی قیامز بلکه
 غیری کورنلری و فلکدن استمداد قیللری طریق توحید و فاعل حقیقی * شاهده سنه ارشاد قیللری شانلرندند زمامت
 مافی الباب بوکونه کلماته اسلوب حکیم دیر لرحاض بند نص و دفع نفرت و وحشت ایچون کندیلری بوسمه نالک
 اولنر مایینه ادخال ایدوب بواسلوب ایلر انلر تعریف می ایدیلر (ومالی لا اعبد الذی فطرنی والیه ترجعون)
 قیللندن اولور یورور که ای فلک آخر زمان قسه و یلیاتده تیزدورسن آخر زمان امان دیر (مثنوی) خنجر تیزی
 تواند قصه ما * نیش زهر آلوده در قصه ما * بزم قصه بزمه سن کسکین خنجر سن بزم قصه زهر بولشمن نیش سن
 (م) ای فلک از رحم حق آموزم * بر دل موران مرز چون مار زخم * ای فلک حقل رحمتدن مرز حقت او کرن
 مورلر کواکی اوزر مار کبی زخم اورمه یعنی مور کبی ضعیف اولان اهل ناسوتک قلی اوزر مار کبی زخم اورمه
 (مثنوی) حق آنکه خرجه خرچ ترا * کرد کردان بر فراز این سرا * اول الله حقیقونکه سنلر خرچ خرجه سنی بوسرایک
 اوستنده دونی ایلدی یعنی اول واجب الوجود اولان الله حقیقونکه سنلر خرچ خرجه سنی بوسرایک
 بوسرای دینانک اوزرنده (م) که در کون کردی و رحمت کنی * پیش از آنکه بیخ مارا بر کنی * که بر غیری وجهله دونه سن
 و مرز حقت ایلله سن اتدن اول که بزم اصل و بختی بویاددن قورمه سن یعنی بزی هلاک ایتزدن اول بزمه خرچ ایل
 (مثنوی) حق آنکه دایک کردی نخت * تا نهم سال مازاب و خالدرست * آنک حقیقون اولسون که ابتدا بزم جسمزه
 مر بی و دایه لک ایلدک حتی بزم نهم سال جسمه ز آب و خاک کدن بدی و سنلر واسطه کله کله بدی (م) حق آنکه
 که ترا صاف آفرید * کرد چندان مشعل در تو بدید * اول شاه حقیقونکه سنی صاف خلق ایلدی شده اولقدره مشعل
 پیدا ایلدی یعنی اول پادشاهک حقیقونکه سنی غل و غشیدن و تولد و تاسلیدن و اکل و شرب و کثافتدن صاف
 برآندی و بوقدر مشاعل نجو می و مصایح کواکب دوری سنده پیدا ایلدی ته کم کلامنده بزمه خبر و بر دی (انازینا
 السماء الدنیا بزمه الکواکب) وقال ایضا (واقدرینا السماء الدنیا بمصایح وجعلناها رجوما للشیاطین) (م) الجنان
 معمور و باقی داشت * تا که دهی از ازل پنداشت * انجیلن معمور و باقی طوتدی ای فلک جناب حق سنی تا کم
 دهی سنی از لدن صاعدی یعنی دهی اولنر سنی از لدن ایلوب قدمکه ذاهب اولدی و دامنه الصور و ثباته الاجرام
 دیمکه تعریف قیللری ته کم التخی جلدده (منکری این واکه شمس کورت ییتنده بویجی هیا کادن نقل ایلدک
 و بوجلدده دخی مناسبته ذرا ایلدک پس علماء دهریه و قدم افلا که ذاهب اولان حکماء عقیقه تک تو بیخ و تعریف بضمه
 شروع ایدوب یورور (مثنوی) شکر دانستیم آغاز ترا * انبیا گفتند آن را ترا * خدایه شکر اولسونکه سنلر ابتدا کی
 ییلدک سنلر اول رازی انبیا علیهم السلام دیدیلر سنلر احوالک بزمه ظاهر اولدی یعنی شکر و سپاس اول قائم بالذات
 اولان واجب الوجود که ییلدک ای فلک سنلر ابتدای خلقشکی زیرا انبیا علیهم السلام دیدیلر اول سنلر رازی
 (مثنوی) دی دانستم حادست * عتکونی فی نه دوری عابست * آدم حقیق اولان انبیا و اولیا یلور که
 خانه عالم حادشول عتکوت بیلر که اول خانه ده بازی اید بچیدر یعنی عتاکب عقول جزویه بیلر که اول خانه عالمیه
 عت و بیوده قیللی و افکار فاسده پرده لیرن اور بچیدر (مثنوی) بشه کی داند که این باغ از کیست * کویهاران
 زاد و مرکش در دیست * سیوری سنلر بچن یلور که بوعالم بچندند رونه زماندن پیدا اولشدر یا خود معنی بشه بچن
 یلور که بوعالم بچندند زرا اول بشه چهارده طوغدی و تانک موت و هلاکی فیتنده در عقول دهریه و فلسفه بشه کیدر
 (مثنوی) گرم کاند چوب زایدست حال * کی بداند چوب را وقت نهمال * گرم که چوب ایچره طوغرست
 حال اول بقی حلاله اول گرم بچن یلور آغا بچن نهمال و قتی (مثنوی) و بر بداند گرم از ماهیتش * عقل باشد گرم
 باشد صورتش * فرضا اگر گرم اول نهمال و درختک ماهیت و حقیقتدن بیلر اول گرم حقیقته عقلدرا نك صورتی
 گرمدر یعنی اگر گرم آغا بچن ماهیتی بیلر جک اولور سه اول صورتا گرم و معناسی صرف عقل اولور (مثنوی) عقل
 خود را می نماید رنگها * چون پری دورست از آن فرسنگها * از لک بالاست چه جای پری * نوکس پری بیستی

خی پری * گرچه عقل سوی بالا می برد * مرغ تقلید بیستی می برد * اول صورتا گرم و معنا صرف عقل و علم
 اولان اولیا و عرفا هر پری کنندی عقلنه افکار و خیالندن و تصورات قیل و قالندن رنگر کورستر لکن پری کبی اول
 رنگر دن فر مختلر ایرا قدر یعنی پری کبی دور در اول الوان و الواندن اعراض قیلده نه بر نك بریدر که الوان و اشکالندن
 اعراض قیلده اول پری کبی اوله که اولیا بشر اولیا ملائکه دن کذلک انبیای بشر انبیای ملائکه دن برتر و بهتر
 اولدی بینه اهل سنت و الجماعت اتفاقا بشلر درای عقل جزوی صاحبی و طریق فلسفه نك ذاهبی سن مکس قنادلوسن که
 آیلقلقه اوچرسن اگرچه سنلر عقلک جانب بالایه و عالم اعلا جانبیه پرواز ایلر لکن سنلر تقلید قوشی بستانکده
 اولر و اسفلدن صوایح (مثنوی) علم تقلیدی و بال جان ماست * عاریه است و مانسته کان ماست * تقلید
 بر آخر کقولنی و فعلنی و علمنی کردن عقل و جان فلاحه کبی لازم قیلده و انلر حقیقته شعور و اواسلر بکونه علم مقلدک
 وجودنده عاریتیدر و حقیق اولنلرک جانبک و بالیدر زیر امانشسته در یعنی بوعلم تقلیدی مکتوب اولان کابلردن
 لازم کاسه صوبله یوغش و محقق و کتبیدن زائل اولش و علم تحقیق صوبله یولده کلددر یعنی مانسته در بفتح الذون والضم
 الشین نشسته اسم مفعول منقیدر یوغماش معناسنه یعنی علم تحقیق صوبله یوغز و عالمک وجودندن منفک اولمز زیرا
 صفت ذاتیه سیدر اما مقلدک علمی کنندی به صفت اولماشدر بلکه اول علمی و قوی کتب و صحفدن او کرمش و حفظ
 قیلشدر پس آنک علمی کتب و صحفدن صوبله یون و زائل اولان علمدر و حقیقه خاطر نده و لوح قوت حافظه سنده
 منتقش اولان دخی آب نسیان و غفلتله و با خود آب موت ایلر یوغز و زائل اولور اما صفت ضروریه و موهبت الهیه
 اولان علم صاحبندن هیچ بوجهله یوغز و زائل دخی اولمز پس بومعنا به اشارت ایدوب یورور که علم تقلیدی بزم
 محققان دین محمد زجائزک و بالیدر و مقلدده بوعلم ملک دکل عاریتیدر و دخی کابلردن صوبله یوغشدر صوبله یوغماش
 بزم کافزدر که اول علم تحقیقیدر اما صومعنا سته اولسه بلکه موصوفیه اولوب علمدن عبارت اولسه دخی معنی صحیح
 اولور یعنی شول علمکه نشسته در بزم کافز اولدر و اول علمکه شسته در بزم جافزک و بالی اولدر دیمک اولور بیلدک
 دخی جافز اولور که علم تقلیدی بزم جافزک و بالی و نقصانیدر مقلد اولان کسه لری عاریتیدر و بزم بزمه یولده دیو که
 بزم آن و ملکمزدر یعنی کندیلر بی میان مقلدینه ادخال ایتکله بزمه یولری آنلره امحاض نص و تعریف مراد ایدر
 بوقدر بزمه (ومالی لا اعبد الذی فطرنی والیه ترجعون) شمانسته اید قیللندن اولور و تقدیر کلام علم تقلیدی و بال
 جان شمانست زیر عاریتست شمانسته اید کران علم آن ماست حال آنکه او ان شمانست دیمک اولور پس بوعلم تقلیدیدن
 و عقل جزویدن دیوانه اولن و طریق ملامتی اختیار قیللر جانبیه ترغیب و تحریض ایدر لر عقل جزویدن دیوانه اولن
 کرک دیوانه لکه ال اورمق کرک (مثنوی) زین خرد جاهل همی باید شدن * دست در دیوانگی باید زدن * بوعقلدن
 هر نشه بی جاهل اولن کرک دیوانه لکه ال اورمق کرک (مثنوی) هر چه بی سود خود زان می کر بزمه زهر نوش
 و آب حیوان را بر بزمه هر نشه بی که کندیکه دینی و نفسانی سود و فایده کورمه سن اتدن قاج زهر اچ و آب حیاتی دول
 یعنی نفسکی و هواسنی قاتل اولان طاعات و ریاضاتی قبول ایلر و نفسکه حیات و برن کارلری از المقل (م) هر چه
 بستاید ترا دشنامده * سود و سرمایه فلس و امده * هر کیکه سنی مدح ایدنه سن اکا دشنام ویر یعنی هر کیکه سنی
 بالوا وجهه مدح ایلر سه اکا بعضی و اولوب قدح ایلر بزمه مدح اهل نفس اولنه مضردر (واهنذا قال علیه السلام
 لرجل مدح رجلا آخر قطعت عنق اخین بلاسکین) وقال علیه السلام احشوا علی وجوه المدا حین التراب)
 سود و سرمایه کی افلاسه قرض ویرمفلس بونده افلاسه معناسنه اولن و روشندر که افلاسدن مراد فقر اولور یعنی
 سود و سرمایه کی فقر و زهدی اختیار ایلدیمک اولور مفلس فقیر معناسنه اولوب سود و سرمایه کی فقیر اولنر بیل ایل
 دیمک دخی جافز اولور (مثنوی) ایمنی بگذار و جای خوف باش * بیکذر از ناموس رسو باش و فاش ایمنلکی قور و خوف
 بری اول عرض و ناموسدن کچ و اشکاره رسوای اول زیر اشترنده آفت و عرض و ناموس صاحبی اولقدنه نیجه
 مخافت وارد و لهند اسلامیه طاقه سنی بوعرض و ناموسدن کچوب شراب اخلاصی ایچوب بوسکونه
 آفتلردن بری اولشدر و حضرت خدایند کار قدس الله امراره بویاسات شریفه و کلمات طیبیه ایل طریق ملامت
 ترغیب قیلشدر در زیر طریق ملامتیه ده منافع دینی بی نهایتندر جمله دن بری اسقاط جاه و منزلت و حفظ
 اخلاص ایلکدر (مثنوی) آرمودم عقل دور اندیش را * بعد ازین دیوانه سازم خویش را * دور اندیش
 اولان عقلی بن صندم خند نصکره کنیدی دیوانه دوزم عقل دور اندیشدن مراد طول امل صاحبی اولان عقل
 معاشدر پس حضرت مولانا یورور که بن امل صاحبی اولان عقل معاشی تجربه و امتحان ایلدیمکه اصلا نك
 دینه و طریقه لایق برانده و فکری یوق پس بعد از هذا کنیدی اول عقلدن دیوانه دوزم که عقل معاد

صاحب بنک شانی بود که خلق را به اولاد بی عقل معاشی ترک اید و چون بولنه سکیده را اگر چه بوجنون عقل معاش صاحب بنک نسبت جنون در و لکن عقل معاد صاحب بنک نسبت عین فنوندر (عذر گفتن دلقن با سید اجل که چرا فاحشه را نکاح کردی) (منشوی) گفت با دلقن شی سید اجل * خبیه را خواستی توانی عقل دلقن که سید اجل بر کجبه دیدی سید اجل تر مد مد کیدر و دلقن انک ندیدر مگر که دلقن بر فاحشه بی نکاح ابلش و سید اجل دخی بر کجبه اکا بکو نه سوبلش که بخندن بر خبیه بی سن مراد ایدر و اختیار قیلدک (م) بامن این را باری بایست گفت * تا یکی مستور گردیمت جفت * بکابونی آشکاره دیک کرل ایدی ناسکا بر مستوره بی جفت ایدیدک (منشوی) گفت نه مستور صالح خواستم * خبیه کشند وزغم تن کاستم * دلقن ایددی بوندن مقدم طوق مستوره صالح خاقون استدم و اختیار ایلدم جیعا خبیه اولاد یلر و غمدن تنم اکسلا دی تنی غمدن اکسلا دیمک دخی معنادر (منشوی) خواستم این خبیه را بی معرفت * تا بیسم چون شود این عاقبت * بوقبیه بی معرفت ستر استدم والدم تا کوره بی عاقبت نیجه اوزر پس بوقصه دن حصه بیانه شروع ایدوب یوردر (منشوی) عقل رامن آرمودم هم بیسی * زین بیس جویم جنور امقرسی * حضرت خداوند کار یوردر دلقن خواتین مستوره بی امتحان ایلوب فاحشه چقد بیکی بندی عقل معاشی هم جوقلق صندم عند التحقیق فاحشر و مذموم تر بولدم بوندن صکره جنونه بر مغرس استرم عقل معاشدن دیوانه و لغه محل غراست استرم که جنون دکلری دیکم که بجن دخی نوعا تن درسته کم بی اسر ایل زمانه بر عاقل بجنون تا بجن ایدوب و بجنون لطر بقرنه کیدوب دیوانه لکی کندی به برده قیلوب بوطاله عیون ناسدن تستر قیلدری (قال ابواللیث فی بیستان العار فین مطابقا لهذا المحل روی فی الحدیث ان رجلا من بنی اسرائیل قال لا تزوج حتی انسا و مع عاقل فعزم علی ان اول من لقیه غدا یساوره و یعمل برأیه فلما أصبح و خرج من منزله لقی مجنونا را کاعلی قصبة فاغتم لذلك ولم یجد بدا من و فاءعهده فتقدم الیه فقال له المجنون احذر فرسی کیدلایضربک فقال له الرجل احبس فرسک حتی اسئلک عن شی فوقف فقال الرجل انی ارید ان اتزوج فکیف اتزوج قال النساء ثلاثة واحدة لک و واحدة علیک و واحدة لک و لا علیک ثم قال احذر الفرس کیدلایضربک و مضی فقال الرجل یا هذا احبس فرسک فبسم اودی منه فقال فرسلی انی افهم مقاتلتک قال اما الی لک فهی بکر و حیث لک و لا تعرف احد غیرک و اما الی علیک فهی المرأة ذات ولد تا کل مالک و تبکی علی الزوج الاول و اما الی لک و لا علیک فالمرأة الی لا ولد لها فان کنت لها خیرا من الاول فهی لک و الا فهی علیک فقال الرجل و یحک کلام کلام العاقلین و عملک عمل المجانین قال یا هذا ان بنی اسرائیل ارادوا ان یجعلونی قاضیا فایت فالخوا علی حتی جعلت نفسی مجنونا فجنوت منهم) بوندن برجه منشوی سر بده اولان بویان بوحیدت شر بفلک معناسی اولورسته کم یوردر (بحیث در سخن آوردن سائل ن برزرا که خود را دیوانه ساخته بود) (منشوی) آن یکی می گفت خواهم عاقلی * مشورت ارم بدو در مشکلی * اول کسه ایددی بر عاقل استرم بر مشکله اکا مشورت کتورم (منشوی) آن یکی گفتش که اندر شهر ما * نیست عاقل جز که آن مجنون نما * اول بر کسه اکا ایدیکه برن شهر مزده عاقل یوقدر اول مجنون نمادن غیری یعنی کندوبی خلقه شول مجنون کوسترن کسه دن غیری بر عاقل و عالم یوقدر دیدی (منشوی) برنی کشته سواره فلان * می دواند در میان کودکان * بر قاش اوزره سوار اولش اشته فلان اطفال میانه یلدر (منشوی) صاحب رأیت و آتش پاره * آسمان قدرست و اخترباره * اگر چه ظاهرده دیوانه در لیکن باطن صاحب رأی و آتش پاره در آسمان قدر در و بر اخترباره در یعنی شول عاقل و مجنون تمام صاحب رأیدر و ذکا و کاسته کو بار آتش پاره در یعنی زیاده نیز فهم در و قدری آسمان کی بلند در و اخترباره بر یجیدر یعنی هر بر علم و معرفت که آسمان دلدن نجوم کیدر بجن اول علوم و معارفی بر عالم اضافته ظلمت قیلوب ناس ایچون لسانه کتوروب اظهار ایلده کو با که اخترباره بر یچی اولور (منشوی) فرا و کرویما ترا جان شدست * اودرین دیوانگی پنهان شده است انک رونق و نورانی کرویله حیات و جان اولمش در کرویما جبروت ملکوتیه در لکه الهلک مقرب ملکوت بدراول کسه بود دیوانه لکده پنهان و مستور اولمش در (منشوی) لیکن هر دیوانه راجان تشعری * سرمنه کوساله را چون سامری * لیکن بوکا قیاس ایدوب هر دیوانه بی جان صامیه سن سامری کی کوساله به باش قومه یعنی سامری و آنک توابعی مجرد بر قوری صدامی اولان کوساله جسدنه باش قوبوب آبی معبود و مخدوم اتخاذ ایلدکاری کی سندی هر سفیه و دیوانه یکه مانند کوساله اخقی آنک بر صدامی وارد و اسرار علومدن و مجذوب الهی اولقدن بری و تمیدرا کاباش قومه و خدمت و تعظیم قیلد کوساله جسدن انسانه نیجه فائده و منفعت حاصل اولرسته مجذوب الهی اولان و ییدن دخی اصلا فائده و منفعت حاصل اولر بلکه نیجه مضرت و ناسمت و نکبت حاصل اولان مقرر در

(منشوی) چون وی آشکاره یاقو گفت * صد هزاران غیب و اسرار نهفت * بویست ولی خدا انک مع شهرته خلاقه نیجه معانی و اسرار سوبل کن تختی و مستور اولمش اشعار ایلر یعنی چونک آشکاره سکا بروی نیجه یوز بیک غیبی و اسراری دیسه (م) مرزا ان فهم و ان دانش نبود * و اندانسی بوسر کین راز عود * تحقیقا سکا اول فهم و اول دانش اولدی سن سرکی عوددن کیر و یلدمک یعنی مادامکه سکا آنک اسرار بی یلمکه و گفتاری فهم ایلکه لایق اول فهم و دانش اولیه سن ابوی کتو تودن یلمز سن ولی بی دلیدن فرق قیلز سن (منشوی) از جتون خود را ولی چون برده ساخت * هر و رای کورکی خواعی شناخت * ولی خدا کندینه چونکم جنوندن برده دوزدی تحقیقا آتی ای کور بجن اکلیسر سن یعنی بروی سکا آشکاره اسرار غیبی و گفتار لایبی سوبلش و کندینک ولی اولدیغی نیجه حالته سکا تعریف ایلده مادامکه سنده آنک ذاتی و اسرار بی یلمکه لایق فهم و دانش اولد بجه سن آتی یله مر سن چونکم اول ولی خدا دیوانه لکدن کندی به نیجه برده دوزه بجن ایدوب تستر قیلد پس ای کور دل آتی نیجه آکرسن و نه وجهه انک اسرار بی و گفتاری فهم ایلر سن (منشوی) کتر باز است ان دیده یقین * ز بر هر سنکی یکی سر هک یین * اکرسنک اول یقین چشک آحق ایسه هر بر سنک اننده بر سر هک کور یعنی دیده باطن سکا مفتوح اولور سه هر برده بروی کور رسن و هر برده اننده بر مقرب الهی مشاعده قیلور سن (منشوی) پیش آن چشمی که باز و هر برست * هر کایمی را کایمی در برست * اول بر کورک قندده که مفتوح و دلیدر هر بر کایم ایچون بر کایم وارد اولیکسی فتح کافله و نایبی کسر کافله و بر عکس اوفقی دخی جائزدر اولکی تقدیر اوزره معنی هر موسی مشرب اولان بر کایم خدا انک کننده بر کایم وارد ز بر کایم مقربان خدا انک شاندن در و ابیکنی تقدیر اوزره معنی هر بر کایم و بپلاس ایچون بر کایم مشرب کسه انک اوزر زنده و باقنده در دیک اولور (منشوی) هر ولی راهم ولی شهره کند * هر کرا اوخواست با بهره کند * هر ولی بی نه ولی مشهور ایلر هر کیمی استرسه اول ولی بهره اولیاری یعنی کندینک سرندن و آشنا لغدن بهره دار قیلر (منشوی) کس نداند از خدا ورا شناخت * چون که او مر خورش راد یوانه ساخت * کسه عقل جهنندن اول ولی ای کایق و فهم ایلک بیلز چونکم اول ولی استنار ایچون کندی بی دیوانه دوز (منشوی) چون بدزد دزد بیانی ز کور * هیچ ایدد ز در اودر عبور * چونکم برینا خسر کوردن برنی او غور لیه کوز اول بیناد زدی عبورده یولوری و دزد کیم ایدیکنی یلوری (منشوی) کور نشناسد که دزد او که بود * کرچه خود بروی زنددز عود * کورا کلز که آنک دزدی کیم ایدی اگر چه دزد عود کندی بی کوزه اوورسه یعنی اکا مقارنت و مصاحبت قیلور سه ده (منشوی) چون کردسک کور صاحب زنده را * کی شناسد ان سگ درنده را * صاحب زنده اولان کوری یعنی اسکی لباس کین اعمای چونکم کلب ایصره اول کور بر نیکی کای بجن فهم ایلر نیجه یلور (حمله بردن سگ بر کور کدا) (منشوی) یک کی در کوی بر کوری کدا * حمله می آورد چون شیر و غا * بر کلب محمله برکد اکور اوزره بجنک اسلافی کی حمله کتوردی (منشوی) سگ کند آهنک درویشان بجنم * در کسده خال درویشان بجنم * قال فی حیات الخیوان و من یحب طبع الکلب انه یکره اهل الوجاهة و اجلی الناس و لا یبشع علی احد منهم و ینبشع علی اقر الناس و ریث اللباس) پس نومختون اوزره یوزور کلب درویشله خشمه قصص و حله ایلر حال بوکه ماه انلک خال پانی سر مه کی کورنه چکر مراد انلک رفعت شانی و علوم تنه سنی اشعار در (م) کور عاجز شد ز بانک ویم سگ * اندر آمد کور در تعظیم سگ * کور عاجز اولدی کلبک بانکندن و کایک خوفندن کور کلبک تعظیمه کادی و کامدار ایلکه شروع ایلدی بول دیو (م) کای امر صید وای شیر شکار * دست دست آست دست از من بدار * که ای صیدله امیری وای شکارله اسلافی ال سگ اکبر یعنی قوت سگنک قوتکدر بندن ال کیر و طوط (منشوی) کز ضرورت دم نرا آن حکیم * کرد تعظیم و لقب دادش کریم بویست دخی ما بعد نده اولان یتلر شر بر و لیم اولان کسه له حسن معامله و مدارا نمکی تعلیم ایلر (کافال علیه السلام مداراة الناس صدقة و قال علیه السلام امرت بمداراة الناس کما امرت باداء القرائن) و مدارا انک معناسی ابودردراضی الله عنه حضرت نری یوزره شکر که (انالیش فی وجوه اقوام و فلون بالتقلیم) یعنی تحقیقا بر بعض قومن یوزر شه کورلد و حال بوکه قبلدیر آنلره بغض ایلدی و حق تبارک و تعالی آدی و شر فی مدارا ایلد دفع ایلین عبادتی کلا متده مدح ایلدوب یوزور (ویدروین بالحسنة السیئة) قال ابن عباس فی تفسیرهای بدقون السیئة بحسن المعاملة و المداراة) و حاصل معنای مداراة دفع مضرة عدو ایلد کدا کا ظاهر تعظیم و تلیق کلام ایتکله اما اهل حق اولنلر بری بر شه مدارا ایتک حرامد ز بر اهل حق حقت مضرة و شریدن خوف اولنلر معنی بیت ز بر اضر و رندن حارک قور یغنه اول حکیم تعظیم ایلدی و اکا کریم دیو لقب و بردی (م) گفت او هم از ضرورت کای اسد * از خومن لا عرشکارت چه

رسد اول کور فقیر هم ضرورتی نداشت بویله دیدیکه ای اسد بچیلن لاغر شکاردن سکا نه ابریشور (م) کوری گیرند
 یارانت بکوه * کوری کیری تودر کوی ای ستوه * سنک یارانت طاغده نیان اشکی طور ترسن ای چایک وچالاک
 بخارده کور طور ترسن بعض تسخده بویله واقع اولمشدر * کوری کیرند یارانت بدشت * کوری کیری
 تودر کوی این بدشت * معنی سنک جنک کلاب صحراده حار و خشی صید ایدر لر محله ده سن کور طور ترسن بویله حالت
 وقیح خصلتدر (منوی) کوری جویند یارانت بصید * کوری جوی تودر کوچه بکیند * سنک یارانت صید ایتمک
 حار و خشی استر سن کوچه ده مکر و کیده کور استر سن (منوی) آن سنک عالم شکار کور کرد * وین سنک بی مایه
 قصد کور کرد * اول عالم کاب یابانده حار و خشی شکار ایلدی و بوجاهل و غیره علم اولان بی مایه کاب اعمایه قصد ایلدی
 بوجاهل تحصیل علم ایلن نقشه جاهل وی مایه اولان نفس حساب حالدی که تحصیل علم ایلدیوب معلم و مؤدب اولان
 نفس صید حلال ایلر و بوجاهل وی مایه اولان نفس فقیر وضعیف اولنلری کاب عقور * کبی رنجیده ایلدیوب صید
 حلالدن بری اولوب آنکله بونکله منازعه و جدل قیلور (منوی) علم چون آموخت سنک رست از ضلال * می کند
 دریشها صید حلال * سنک چونکم علم او کزندی ضلال و کراهلقدن تودر تندی میشه لده حلال شکار ایلر (منوی)
 سنک جو عالم کشت شد چالاک زحف * سنک جو عارف کشت شد ز احباب کشف * سنک چونکم عالم و علم اولدی
 ز حلق چالاک اولدی یعنی عدوایه حرب و قتال ایلکده چست وچالاک اولدی ز حلق دشمنه مقابله و محاربه ایلک
 معاشنه در سنک چونکه عارف اولدی احباب کشف اولدی یعنی نفس اماره که کسب حلال ایلک غانده وسائر
 معاملات غلننه ترقی ایلدیوب تحصیل معرفت قیلنه و عارف بالله اولسه عرفادن اولور و خلقدن ممتاز اولان احباب
 کشف مرتبه سن بولور دیکل اولور (منوی) سنک شناسا شد که میر صید کیست * ای خدا آن نور شناسنده چیست
 سنک فهم ایدیمی اولدی که میر صید کیدای خدای تعالی اول فهم ایدیمی نور و یا خود معنی اول نور فهم ایدیمی نور یعنی
 سنک که معلم اوله صیدک امیری و کندی سنک صاحبی بولور و فهم قیلور ای خدا اویلمی و فهم ایدیمی نورنه نوردر که اول
 هر کسک وجودنده بولور (منوی) کور شناسنده از بی چشمیست * بلکه این زانیت کز جهلست مست * کور
 اکمل اول ناشناسلک کور سنر لکندن دکدر بلکه بوشناسلک اول جهلنددر که جهلندن مستدر یعنی بعض کور لرلک
 امیر عالم کیدر بیلدی و کندی سنک صاحبی نه کسه دراکاه اولدی یعنی مجرد بی چشم لکندن دکدر بلکه جهل و غفلندن
 سر خوش اولدیقتنددر و نفسک مرادنه اشتغال قیلدیقتنددر (منوی) نیست خود بی چشم تر کور از زمین *
 این زمین از فضل حق شد خصم بین * زمیندن چشم سز لک * و رخود یوقدر مع هذا بوزمین فضل * قدن خصم
 و عدوی کور بی اولدی (منوی) نور موسی دید و موسی را نواخت * خشف فارون کرد و فارون را شناخت * زمین
 حضرت موسی علیه السلام نورنی کوردی و حضرت موسای او خدای فارونی خشف ایلدی و فارونی آکلدی
 (منوی) زحرف کرد اندر هلاله هردی * فهم کرد از حق که یا ارض ایلدی * سورة هودده اولان آیت کریمه اشاره تدر
 شول زمانده که قوم نوح غرق اولوب امر الهی نافذ اولدده جناب حقندن ارض و سمایه خطاب اولنوب (وقیل یا ارض
 ایلدی ماه) دیندیکه یا ارض صوبکی بوت بلع نشدن و قلع امسا * کدن عبارتدر یعنی نشف ایلد صوبکی (یا سماه
 اقلی) وای آسمان امسالک ایلده باران بی حسابی (و غیض الماء) ای نقص وقل غاض الماء در لر چن ناقص اولسه
 (وقضی الامر) و حکم الهی قضا اولندی و امر الهی نافذ و کافر لره لاله و نوح نبی علیه السلام نجات بولدی و شاد
 و طربشاله اولدی (واستوت) مینته مستقر و مستوی اولدی یوم عاشوراده (علی الجودی) موصله بر طاع اوزره
 (وقیل بغدا) حق جانندن دیندی هلا کلک اولسون (لقوم الظالمین) ظالم اولان قوم ایچون بعد بوراده هلاله
 معاشنه دراسته خارده و دعاه علیه در و بآیت کریمه ده اولددر بلاغت و فصاحت وارد که بلغای عرب و عربا و فصحا
 اهل معنی بونک حسن نظمده و عذوبت لفظنده کمال مرتبه تحقیق و تدقیق ایتشدر در مع هذا در ایدان بر قطره
 و شمس انوردن بر دزد در پس حضرت مولانا قدس سره العزیز بآیت کرمیه ایلد جمیع اشیا ک خلق بی جوی
 اذرا کنه امتشهاد بیور لر نه کم جناب عزت اولو العله و ذوی العله و له تد ایلدی کی اجرام سماویه و کره ارضه تد ایلدوب
 (یا سماه اقلی) یا ارض ایلدی (دید) و بونلر دخی استمال و اطاعت ایدوب صولر بی نشف و امسالک ایلدی بر پس معلوم
 اولدیکه اجرام سماویه و عناصر اربعه و موالید ثلاثه و سائر اشیا جمیعاً خالقین سنک امر لر نه مطیع و موجد لر نه عارفدر
 بخلاف المعتزله و الفلاسفه و شیخ اکبر قدس سره العزیز حضرت تری دخی فصوصده بومعنایه اشارت ایدوب بیور لر
 (بیت) و ذوالحسن بعد التبت فالکل عارف * باخلاقه کشف و ابضاح برهان * بذاقال سهل و الحقیق مثلاً * لا ناواه
 بمثل احسان) معنی بیت هر حرامزاده و عاصینک هلاکنده زمین دترردی و زلزله ایلدی حق تعالی دن (یا ارض

ایلمی) خطای و امر فی فهم ایلدی پس حق تعالی اکا هر نه بی بلع ایلد دیدی ایسه آتی بلع ایلدیوب در ونه چکدی
 (منوی) آب و باد و خاک و نار باشرر بی خبر یا ما و باحق باخبر * آب و باد و خاک و نار باشرر یعنی عناصر اربعه بره
 نسبتله بی خبر لر و حضرت حق نسبتله باخبر در (منوی) مایه کس آن زغیر حق خیر * بی خبر از حق
 و از چندین نذر * بر اول عناصر اربعه نک عکسی ایلد حقندن غیریدن خیر ز حضرت حقندن و بوقدر نذریدن بی خبر
 (منوی) لاجرم اشقه من مناجله شیان * کندشد زامیز حیوان جمله شیان * لاجرم بونلرک جمله سی یعنی افلاک
 و عناصر و جبال بوجله کندیده عرض اولنن اما متدن اشفاق ایلد بر و آتی حامل اواقدن خائف اولوب اعراض
 قیلدیرا نلرک جمله وسی حیوانک اختلاطندن * کند اولدی یعنی سماوات و ارض و جبال اما بی قبول ایتیبوب
 تکلیفدن و حیادن فرار ایلدیرا تا حقندن غافل اولیه لر و غفلت و جهالت مقابله نشنده سوه بر اولیه لر بآیتنک
 تفسیری و بوجله مطابق اولان کلمات جلد اولده دأستان پیر چنکی یاتندن آشتی مرور ایتیدی (منوی)
 * کتب بیز ایزم جمله زین حیات * کور بود با خلق بی باحق موات * سماوات و ارضک و سائر اشیا ک جمله سی
 بز و حیاتندن بیز از دیدیلر که خلقله زنده و حقه مرده اوله و فی الحقیقه انسانک اکبری حق جانندن اولمش
 و خلقله دیری اولمشدر (منوی) چون بماند از خلق کرد او نیم * انس حق را غلبی باید سلیم * چونکه خلقندن
 قالدی اول کسه نیم اولور حضرت حق انس و اشغالغه قلب سلیم کر کدر بو خود خلقه انیسیت ایتمکله میسر اولمز
 (منوی) چون ز کوری دزد دزد کاله * می کند آن کور عیالاله * چونکه دزد بر کوردن بر متاع او غور لیه اول کور
 علی العمیالاله ایلر (منوی) تا نکوید دزدای کور آن منم * که بدزدیدم که دزد برفتم * مادامکه دزد کورده میبه که
 اویم که سندن متاع او غور لدمکه زیاده برفتم و مکار دزدیم (منوی) کی شناسد کور دزد خویش را * چون ندارد
 نور چشم و آن ضیاء * کور کند سنک دزدنی چن آکلر چونکه کور چشمک نورنی و اول ضیائی طومنز (منوی)
 چون بکوید هم بکیر اورا تو سخت * تا بکوید او علامتهای رخت * چونکم دزدین دزدیم دیه و سارق اولدیفته
 اقرار ایلدیه ای کور دل هم سن آتی طوت و حکم اخذایت تادزد او غور لدی یعنی متاع اسبابک نشانلری دیه یعنی نفس
 و شیطان دزدی چونکم هر ری لسان حاله سکان دزدیم دیه سن ای کور دل انلری محکم اخذایت تا کم سنک خانه
 قلیکدن استراقه ایلد کاری متاعک علایم و آثارن سکا سو بلیه را کر انلری محکم عصر ایلر سنک دزدل کلر نه کالیله
 اقرار ایدوب اخذایتل کاری متاعی سکا کیر وادا ایلر (منوی) پس جهادا کبر آمد عصر دزد * تا بکوید که
 چند زدید و چه برد * پس دزدی صمق جهادا کبر کلدی تا کدیه نه او غور لدی و نه ایلدی یعنی نفس و شیطان
 مواخذ ایدوب انلره سیاست قیلن اکبر جهاد و افضل جهاد کلدی پس مجاهده ایلدیوب انلره سیاست قیل
 تا هر ری سو بلیه سندن نه او غور لدی و نه شی آلدی (منوی) اولاد دزدیکل دیده ات * چون ستانی بازیای تبصرت
 اولاسنک چشم باطنک کل نورنی او غور لدی چونکم چشمک کل نورنی نفس و شیطانن لهن کیر و تبصرت
 و بصیرت بولور سن بو خصوص ایسه سعی و مجاهده ایلد حاصل اولور (منوی) کاله حکمت که کم کرده دلست *
 پیش اهل دل یقین آن حاصلست * حکمت متاعیه که کور کل ضایع ایلشدر اهل دلک قتمده شکسز او حاصلدر زیرا
 اهل دلک خانه قلبندن اول متاع حکمتی نفس و شیطان دزدلری استراقه قیامشدر و اول متاع ضایع انلردن اولمشدر
 (منوی) کور دل با جان و با سم و بصیر * می نداند دزد شیطان از اثر * کور دل اولان کسه جائله و جمع و بصیرله یعنی
 شومفتلر که شیطان دزدنی اثرندن بیاز و اثرندن موثر نه استدلال قیازر بر بصیرتی کوزی کور اولدیقتندن خانه
 در و ندن نه ضایع اولوب نه کندیکی ادراک ایلز (منوی) ز اهل دل جواز جهاد اثر ایچو * که جهاد آمد خلاق پیش او
 آتی اهل دلدن استه جهاددن استه زیرا خلاق اهل دل قتمده جهاد کلدی یعنی دزد نفسی و دزد شیطانی بیلکی
 و انلرک سرقه ایلدیکی متاعه آگاه اولمی احباب دلدن صور حلات منزله سنده اولان و حیر لایقهم مرتبه سنده
 فلان خلایق دن آتی صورمه که آنلر بومعتادن غافلر و بوعادن جاهلدر (منوی) مشورت جوینده آمد پیش او *
 گای زاب * کور دلشده رازی بکوه مشورت طلب ایدیمی هر داول عاقل بچنون ثمانک او نه کلدی بویله دیو که ای
 طفک پدزی اولمش بر راز سوله وای کود کار بابایی بکا بر نقل ایلد (منوی) گفت روزین حلقه کین در بان نیست *
 باز کرد امر و زور و زاری نیست * اول دیوانه شکنده اولان صاحب دل کالبتدی خوری بو حلقه دن زیر او تپو مفتوح
 دکادر کیر و دون بو * کون راز کونی دکادر یعنی سرور از دن سوال ایلد که بو کون سرور ازکله ظهوری کونی دکادر
 بلکه (بوم تلی السرائر) خواستجه سرور ازکله ظهوری کونی باین در دیدی (منوی) کرمکناره بدی در لامکان *
 همچو شیخان بودی من بر دکان * کرمکنانک لامکانه بولی اولیدی یعنی بوعالم صورتک معنی جائنه طریق

اولدی و اهل صورت صورت فیدنده ایکن اول طرفه عالم معنادن و شهر لامکاندن رایحه بولیدی و راز طوری
 سائر شجر کی بندگی دکان اوزره اولوردم و بر صورتی آلت کسب ایلیوب آنلر کی تعمیر صورت ایلمک اشتغال
 قیلوردم لکن بومکان و صورتک لامکان چاینه بولی یوقدر پس لامکاندن راز طوری دین کسه مکان و صورتی بنم
 کی خراب ایلمک لازمدریدی (خواندن محاسب مست خراب افتاده را برزدان (منوی) محاسب در نیشب جایی
 رسید و درین دیوار مستی خفته دید محاسب نصف البیلده بر بره ایرشدی دیوار دیننده یاغش برستی کوردی
 (منوی) گفت ای مستی چه خوردستی بگو * گفت ازین خوردم که هست اندر سب و محاسب مسته ایندی هی
 کسه صحیح مست سن دی نه ایچدک مست محاسبه اییدی بولدن ایچدکه دستیده وارد (منوی) گفتش آخر
 در سب و ا کوا که چیست * گفت از آنکه خورده ام گفت این خفیت محاسب مسته اییدی آخر آشکاره دیکه
 نبوده نه در مست جواب و بر وی اییدی اول نسته دندر که ایچمست محاسب اییدی بوسوز خفیدر آشکاره سوله
 (منوی) گفت از آنکه خورده آن چیست آن * گفت آن کادر سب و محاسب آن محاسب مسته اییدی اول
 نسته سیکه ایچمستن او نه در مست محاسبه اییدی اودر که اوسوده مخفیدر (منوی) دوری شد این سوال و این
 جواب * ماند چون خر محاسب اندر خلایب * بوشوال و بوجواب دور اولدی یعنی بوشوال و بوجواب بری برینه
 متوقف اولوب مسئله دوریه دن اولدی محاسب خر کی بالقی ایچره قالدی و مستک بوسکونه رموزندن مخیر
 اولوب ورطه بدینده باندی (منوی) گفت اورا محاسب هین آه کن * مست هو هو کردن کام سخن * محاسب
 مسته اییدی آگاه اول آیه ایه تا نفسکدن نه ایچدیک معلوم اوله مست سوز و فنی آه برینه هو هو دیدی محاسب نهی
 منکر ایلمن کسه به دیرلر (کما قال فی الصحاح احتسب علیه کذا) دیرلر (اذا انکرته علیه) پس امر معروف و نهی
 منکر ایلمن بر کسه مستلردن برینه دیدی مراد علی طریق الکتابه مست الهی اولنلدر ظاهرده اولان منکرلر
 انلری مستلکندن و سر خوشلغندن باعث اولان شیندن سوال و تفیش ایلمه لودی اندر بومستک جوابی کی
 جواب و برلر اکر دیکه لکندن مست سن دیرلر و چودیمز دستینده اولندن اکر دیکه لرا اول دستیده اولان نه دیرلر
 بری مست قیلندر مراد تعبیر صغیر و مست فہمک آتی ا کلمر که (من لم یذق لم یذر) دردیکی اشعار ایلر آخر اول
 منکر اول مست دیدیکه آه ایه که نفسندن رایحه خر کوری کورم مست سخن و فتنده هو هو دیدی زبانه و هویت
 مطلقه ایچمه دن نگایه در چن اسرار هویتله بر کسه نک درونی طولسه (کل انا بترشح بما فیہ) خواستجه وقت کلامده
 دخی آتک نهاتندن هویت متعلق اولان کلام صدور ایلر و آه و غم و المدن حاصل اولور پس مستان الهی عین و صلتده
 و نشاهده محبوب سبیل محضار فاعبتده درلر پس مستغرق شادی اولندن آه صدور ایلر (منوی) گفت گفت
 آه کن هوی کنی * گفت من شاد و نواز غم مخی * محاسب مسته اییدی سکا آدایله دیدم سن هوا یلرسن
 مست محاسبه اییدی بن شادم غم غمدن مخفیدن یعنی ایکی قات سن دعش نه خنده مخی بر نه دم زنی واقع اولندر
 بو تقدیر اوزر معنی بن وصالدن شاد و مسرورم انکیچون هو هو دیرم سن هجران و غمدن دم اوررسن دیک اولور
 (منوی) آه اردرد غم رسید دیت * هوی هوی میخوران از شادیت * آه درد و غمدن و الم و بیزار فیدندر
 می نوش ایچیلرک هوی هوی ذوق و شادیدندر (منوی) محاسب گفت این ندانم خیز خیز * معرفت متراش
 بکذا این سبب * محاسب مسته اییدی بونی بیلزم قاتی قاتی معرفت یوغه یعنی سوله و یوغند و سببزی ترلایله
 (منوی) گفت و رنواز بکامن از کجا * گفت مستی خیز نازیدن بیا * مست محاسبه اییدی بوریسن قندن بن قندن
 یعنی مایتمزده هیچ مناسب یوقدر محاسب مسته اییدی سن مستن قاتی نازنده کل (منوی) گفته مست ای
 محاسب بیکد اوزر * از رهنه کی توان بردن کرو * مست اییدی ای محاسب بنی و و کندی مصلحت که کیت عربانندن
 کرو و فائده بن ایلمن ممکن اولور یعنی زهنه دن رهن و فائده آلت قابل دکلدر (منوی) گرم اخود قوت
 رقت بدی خانه خود رفتی وین کی شدی * اکر بکا خود کت قوت اولیدی کندی خانه مه کیدزدم بوجن
 اولوردی یعنی بویوله قالوب سکاملا قات واقع اولزدی (منوی) من اکر با عقل و با اسکافی * هم و شیخان
 بر سر کافمی * بن اکر عقله و امکاله اولدم شجر و مرشدلر کی دکانده اولوردم یعنی اول مست و هشیار اولان
 کسه دیر که اکر عقله و امکان و قدرته اولدم بونلرله انیت قیلدرم سائر عقل مرتبه سند با اولان شجر کی دکان
 ارشاد و دعوت ناس اوزره اولوردم و خلق عالمه تقید قیلوردم لکن بن اول عقل و امکان مرتبه سند خلاص اولوب
 مرتبه فقر و فاقه محو اولدم دیدی (دوم بار در سخن کت) بدین سائل آن بزرگ را تا حال اومه معلوم تر کردد (منوی)
 گفت آن طالب که آخر یک نفس ای سواره بری این سواران فرس * اول طالب اول دیوانه شکنده اولان ولی و عاقله

ایندی که آخر بدم ای فامش اوزره سوار اولمش فرسکی بوجانبه سور (منوی) راندسوی اوکه هین زور بگو *
 کاسب من بس تو سست و تند خو * اول عاقل و مجنون غما سائل طرفه سوردی بویله که آگاه اول بزرگ سو بلذیرا بنم
 فرسیم زاده تو سن و تند خودر بوسوز اول مست هشیار دن رموزدر اکر چه ظاهر اخلط کلام ایلمک کیدر و مرادی
 کندینک سوار اولدی اسب روحی سرکش و قوی اولستی اشعاردر (منوی) تالکد بر تو نکو یزد و دباش * از چه
 می پرستی بگو میدا و فاش * تیز اول تابنم فرس سکا دپه اورمیه مقصودیم فرس روح سکا د و طرد دپه سنی اورمیه
 دیکدر نه سوال ایلمسک آتی آشکاره بیان اید (منوی) او بحال راز دل گفت ندید * زور برن شو کرد و در لاغش
 کشید * اول سائل قلیک رازی دیکه بحال کورمیدی و فرصت بولدی قوری برون شواییدی و آتی لاغ چکدی
 زبونده زوددن مخفیدر برون شو کرد بحسب البلفط طشره اولقی اییدی دیکدر اما قورنلق و خلاص اولقی معنارنده
 استعمال اولنور بونده دخی مراد بودر یعنی اول سائل علی الفور قورتلق اییدی و کندی در حال خلاص اولقی
 ایچون اول مجنون غمای لاغ چکدی (منوی) گفت میخوام درین کوچه زنی * کیت لایق ابرای چون منی
 سائل لاغ طریقه اییدی بوجملهده برخاقون استرم که نکاحله آتی آلم بر بخیلندن اوتری لایق کیدر (منوی)
 گفت سه کونه زنده اند و جهان * آن دوریج و این یکی کج روان * اول دیوانه شکل اولان عاقل اییدی
 جهانبانده عورتلر اوچ نوعدر اول ایکسی رش و در در دو بری کج رواندر (منوی) آن یکی را چون بخواهی
 کل تراست * وان ذکر ایی زنی جد است * اول بروی چونکم امتیه سن کلی سکه و ندر اول بروی ضعیف سکه و ن
 و ضعیف جدادر که سندن غیری ایچوندر (منوی) دن سوم شیچ اوزر بیدان * این شهودی دور * و رفتن روان *
 و اول اوچنی نوع شیچ او سنجون اولز بیل بوجقیق و بیانی اشتک فتمدن دور اولک بن فوری کتدم (منوی)
 تا ترا اسم نبراند لکه * که بیفتی بر خیزی نالید * تابنم آتم سکا لکدر میچیه یعنی دپه اورمیه که دوشرسن تابندی
 قائم زسن و بوسوز دخی رموزدر مراد تابنم اسب روح سکا قهر و غضب دپه سنی اورمیه اکر روح سکا بجنوب
 رد و طرد دپه (زین اورسه تابند فقمز سن و صفت و سلامت بولوب فلاح بولرسن دیک اولور (منوی) شیچ راند
 اندر میان کودکان * بانک زبانه را کرا و ارجوان * شیچ چونکم بوسوزلری سولیدی فرسنی اطفالک آراسته
 سوردی جوان تکرار اول بزرگه بانک اوردی (منوی) که بیا آخر بگو و فیسیر این * این زنان سه نوع کتی برکین *
 کدکل آخر بونک نفیر بی دی بوزنلری اوچ دور لیدک تمیز ایدوب کزیده قیل (منوی) راندسوی او و کفتش
 دکرخس * کل زبانه در غم بای خلاص * بزرگ فرسنی سائت جانبده سوردی و اکادیدیکه بکر فیز خاصه کلی
 سنجون اولور تمدن خلاص بولورسن (منوی) رانکه نمی آن نوی بود * وانکه دیکست آن عیال باولد * وارل
 عورتکد نفی سنجون اوله یوزندر یعنی طول عورتدر و اول عورتکد دیکدر او عیال باولد در عیال باولد دن مراد
 بونده شول عورتدر که اولکی اوزدن اولادی اوله (منوی) چون دشوی اولش کولک بود * مهر کل خاطرش
 آن سوردر * چونکه اولکی اوزن اول عورت فرزند ی اوله اول عورت خاطر نک جمیع شجی اول جانبده کیدر
 (منوی) دور شو سبب ندارد لکه * سبب اسب بوسن بر فوسد * ابراغ اول تا تم دپه اقیه یوخسه بنم سرکش
 و حرون آتک طینانی سکا ابرشور (منوی) های هوی کرد شیچ و باز راند * کودک اتر ابا زسوی خویش خواند
 شیچ چونکم سوزنی تمام ایلیدی دیوانه لک طریقه بقرنه شروع ایدوب برهای وهوی ایلدی و تکرار آتی اورادن
 سوردی اطفالی کیدر و کندی چاینه اوفودی (منوی) باز بانکش کرد آن سائل * بیک سائل ماند ای شاه * کاسائل
 کل دیونکر اول اولیو چاغردی ای اولوشاه بر سوزم دخی قالدی (منوی) بار را ندان سوبکوز و زجر چه بود *
 که زمیندن آن بچه کویم بود * اخی کیر و بوجانبه سوردی اول طالبه اییدی تیزلک اول سائلک نه ایدیکه اول طفل
 میداندن بنم طوبی فیدی (منوی) گفت ای شاه با چنین عقل و ادب * این چه شیدست این چه فعلست ای عجب
 سائل اول عاقل و فاضله اییدی ای شاه بونک کی عقل و ادب ای عجب بونه شید القدر بونه فعل و تدار کدر (منوی)
 نورای عقل کای در بیان آفتابی در جنون چونی نهان * بیانده سن عقل کل و راسنده سن عقل و معرفت
 هککنک آفتابی سن جنونده نیچون نهان و مستور سن (منوی) گفت این او باش رایی می رتند * تادین شهر خودم
 دخی کیند * فی سوار سائل اییدی او باش یعنی بوخاق بر رآی اورلر تا کندی شهر مده بنی قاضی ایلمه را بخود
 کندی شهر رانده بنی قاضی ایلمه لرا دیک اولور (منوی) دفع می گفتن مرا که گفتی * نیست چون تو عالمی
 صحت فنی * دفع دیدم و فاضی املقی قبول ایلمم سکا یوق دیدلر بوسن عدم قبولی فی ایدوب دیدلر که سنجین
 بر عاقل بر صاحب فر بودر (منوی) باز وجود تو حرامست و خبیث * که کم از تو درضا کوید حدیث * وجود کاه بیل

جزایر را می توان کرد نقل * خونه روده ایچره یعنی ذن اب بفرسقی مایته فهم وعقلی سنک احسان واکرام کردن
غیری نقل ایله که وقومغه برکسه قادر دکر دکر یا خود معنی خون وروده میانه بوفهم وعقلی عالم معنادن سنک
اکرامندن غیر بنی نقل ایتمکه قادر دکر دکر دکر (منشوی) از دیواره پیه این نوروان * موج نورش
می زند بر آسمان * نوروان و جاری نور که ایکی باره پیه دندر و آنک نورنگ موج آسمان اوزره اورری یعنی آسمانده اولان
نجوم وکواکبی کورر مایته بوقدر بعد مسافه واریکن یله (منشوی) گوشت باره نه زبان آمد از وی روده سیلاب
حکمت همجو (جو) ات باره سی که زبان کادی اندن * حکمت سیلابی جوکبی کیدر یعنی گوشت باره اولان
لایتنن بنایع معارف و حکم جایله کبی جاری اولور (منشوی) سوی سوراخی که نامش گوشه است * بنایع جان که
میوه ش هوشه است * شول بردلک جایینه که آنک نامی * کوشلدر جان باغنه دل که اول جان باغنه میوه سی
هوشلدر (منشوی) شامه باغ چانه شامه است * باغ و ستمانه ای عالم فرع اوست * اصل و سر چشمه خوشی
آنست وان * زود بخیری تحت الانهار خوان * جانلر باغنه شاهر اهی اول جان باغنه میوه سی اولان هوشلر
شرعیدر و باغ باتین عالم ظاهر جیعا اول هوشلر فرعیدر از برانظر حقیقت یله نظر اوانسه بوجه حدایق و سباتین
عالم تدبیر عقولله ظهوره کاور وکلان بولور بوجه تدن عقول اصل و باغ و ستمانه ای عالم فرع اولور جله خوشلک اصلی
و سر چشمه می من حیث الحقیقه اول هوشلدر زیر اخوشلک ایکی قسمدن خالی دکر بر قسمی معنوی و بر قسمی
صوری معنوی اولان خوشلک مثلاً علوم و معارف الهیه و حظوظ و اذواق روحانیسه در غایت مافی الباب بوجه
معنوی اولان خوشلک اصلی عقل که منتهی اولور و هیچ بر نوع خوشلک بوقدر که عقل کل آنک اصلی اولیه و سائر
عقول مانند جد اول و انهار اول بحر خوشیدن آکوب هر بر می تبه اساله و اجر ایدر و صوری اولان خوشلک دخی
عقل معاش نصیبی مقداری مرآت کوبیه دن اوب صاحبته ایصال ایلر پس اصل و سر چشمه خوشی اول هوشلر
اولور و علی انحرر بخیری تحت الانهار آبتن ارقو که مفهوم باطنیسی بود عذابه اشارت قبلور بوقدر که آیت کریمه قرآن
عظیمه خوق واقع اولمشد زجمله دن بری (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات لهم جنات تجری من تحتها الانهار) پس
بوجه مناسب اولان معنای باطنیسی بولور که تحقیقا شول کسه لکه وحدت حقه علی طریق المشاهده تصدیق
ایلدیلر و صالحه و خالصه اولان عملاری اشدیلر انرا ایچون شول جنات عقول وارد که اول جنات عقول تحت
احکامندن انهار و اذواق خوشی جاریه اولور دیک اولور (تتمه نصیحت رسول علیه السلام بپارار (منشوی) گفت
پیغامبر من ان بیمار را چون عبادت کرد باز را را پیغمبر علیه السلام اول خسته به اشدی زار و بیمار یاری چونکه
عیادت ایلدی (منشوی) که مکرر نومی دعایی کرده * از جهالت زهر بانی خورده * که واریسه بر نوع دعا ایلد مشسن
جهالتدن بر زهر بایع سن (منشوی) یاد آور چه دعایی گفته * چون ز مکر نفس می آشفته * تذکر ایلد کندی حقه نه
نه دعا ایلد سن چونکه نفس مکرندن بریشان اولمش سن (منشوی) گفت یادم نیست لاهمی * داربان یادم اید
ساعتی * اول مررض حضرت رسول صلی الله تعالی علیه و سلمه اشدی خاطر مدده بوقدر که ابکا همت طوت بر ساعته
خاطر نه که (منشوی) از حضور نور بخش مصطفی * پیش خاطر آمد او را آن دعا * حضرت مصطفی علیه السلام
نور بخش اولان حضور دندن اول ایلدی که دعای آنک خاطر سنک او کنه کادی روشنه اولان یعنی محل روشنائی و معدن
نور اهی اولان پیغمبر علیه السلام همتله اول ضایع اولمش آنک خاطر سنک او کنه کادی (منشوی) ناف
زان روزن که از دل نادلست * روشنی که فرق حق و باطلست * اول روزندن یاد رادی و پر تو صالیدی که * و کلدن
* و کاه بول وارد بر روشنک که حق و باطلی فرق ایدیمیدر (منشوی) گفت اینک یادم آمد ای رسول * آن
دعا که گفته ام من بوالفضل * اول صحابی اشدی ای رسول خدا ایتمه خاطر مه کادی اول دعا که آتی بن بوالفضل
دیمش (منشوی) چون گرفتار گاهان می شدم * غرقه گشته دست و پایی می زدم * چونکه گناه گرفتار و اسیر کلام
دربای عصیان غرق اولمش اولدیم حالد بردست و باوردم (منشوی) از تو دید و دیدی می رسید * بجز ما از عذاب
پس شدید * سندن بروید و تم دید ابر شدی و عصاة و مجرمه زاده شدید اولان عذابدن (منشوی) مضطرب می کشتم
و چاره نپدید * بد شکم بود و قفل نا کشود * مضطرب اولدم و چاره و درمان اولدی زبانه شکم ایدی و آچار کاید ایدی
یعنی شد آخرت شکم و قفل معنوی مفتوح دکل ایدی (منشوی) بی مقام صبر و پی راه کر * بی امید توبه بی جای ستیز
نه صبر مقامی نه تقیاجق بول و نه توبه امید و وارونه عذابدیری چونکم بوحالی مشاهده قیلدم و کندی
کویا آخرتده بولوب شویله کوردم که صبره محل یوق و قاجغه دخی بر بر یوق و توبه ایا که دخی امید یوق و عناده دخی
مجال (منشوی) چون جوهر است در جوی و طوفان * دایم از دم دایم * دایم از دم دایم * دایم از دم دایم * دایم از دم دایم

ماروت کبی آید ایدم بولید بولک ای بنم خلاقم (ذکر دشواری عذاب آخرت و سختی آن (منشوی) از خطر هاروت
و ماروت آشکار * چاه بایل و بیکر دنداختیار * آخرت عذابک خوف و خطرندن آخرت عذابک دنیا عذابک اوزر نه
ایشلر ایدوب بودنیاده معذب اولمه راضی اولدیلر (منشوی) تا عذاب آخرت اینجا کشند * کر بر ند و عاقل و ساحر و شمش *
تا آخرت عذابی بونده چکه لرحال آنکه اول ایکی ملک قوه لر و عاقل و ساحر و شمشد که بولدی که بولدی ملک چاه بایل
ایچره باشلری اشقی اصلش و بولکونه عذابه گرفتار اولمشلر (منشوی) بنک کردند و یحیای خویش بود * سهل تر باشد
زانش ریج دود * بولمکلر بولایشی او ایلدیلر کندی محله و مقام برنده ایدی زبانه آتش عذابدن و تونک ریج سهلدر
یعنی آخرت عذابدن دنیا عذابک ریج آسانتر دکر دکر دکر اولور (منشوی) هر نداده وصف ریج آن جهان * سهل
باشد ریج دنیایش ان * اول جهانک عذابک وصفی حد و نهایت طوعت زبانه عذابک آخرت عذابک قنده سهل
و آساندر (منشوی) ای خنک آنکو جهادی میکند * بر بدن زحری و دادی میکند * ای سعادتلو اول برکسه که
اوب بر جهل ایلدی اوزره بر زجر و برد ایلر یعنی کار باضت و ربوب آتی اخلاق ذمیعه دن و افعال رذیه دن بال و طاهر
قیله (منشوی) تا ز ریج آن جهانی وارد * بر خویان ریج عبادت میند * تا اول جهانه منف و بول اولان عذابدن قورتل
کندی اوزر نه بوعبادت و طاعت زحمتی قویه و داغمانیک و صالح اولنله اوبه (منشوی) سن همی * کفتم که
یارب آن عذاب * هم درین عالم بران بر من شتاب * اول مررض حالد بولکونه حکایت ایدوب ایدی بن دیدم که یارب
اول عذابی هم بوعالمه بنم اوزر نه سر عتله و ریجی آخرتده ایدد چکن عذابی الان بودنیاده بی تأخیر بکا حواله ایلد
دیدم (منشوی) تا دوان عالم فراغت باشد * در چنین درخواست حلقه می زدم * تا اول عالمه بکافراغت و حضور اوله
بوتجلین طایفه و سوائله حلقه اوزدم و باب حق دق قیلدم (منشوی) ایچنین ریجوری پیدام شد * جان من از ریج
بی آرام شد * اول سوال و طلبند نصکره بکاوتک کبی بر مررض پیدا اولدی بنم جانم الان ریجندن بی صبر و بی آرام اولدی
(منشوی) مانده ام از کرا و از اورد خود * بیکر کشتم زخویش وینک وید * کندی ذکر مدن و اوراد مدن فالشم
کندمدن وظایف طاعاتی واذ کار و اوراد و مناجاتی ادا ایلکدن عاجز اولمشم کندمدن وینک ویددن بی خبر اولدم
(منشوی) کرفی دیدم * کنون من روی تو * ای خسته وی مبارک بوی تو * اگر شمدی بن سنک مبارک بوزی
کور میبدم ای خسته وای مبارکد و سنک بویکه که رایحه لطیفه له خسته لره صحت و نقای شریفک ضعیف
اولنله قوت و قدرت و بر مسمی مقرر دز (منشوی) می شدم از ندن بیکار * کردیم شاهانه این غمضواری * بنشد
وجوددن بالکلیه کیدردم بوعم خواره لکی بکا شاهانه ایلد (منشوی) گفت هی ای دعا دیکر مکن *
بر مکن تو خویش را از ریج و بن * حضرت رسول علیه السلام ایدی غافل اوله کبر بود عانی ایلد من کندی بی ریج
وینکدن قور برمه (منشوی) توجیه طاقت داری ای مورزنند * کفتم برو چنان کوه بلند * ای ضعیف و عاجز
مورسن نه طاقت طورتسن که حضرت حق سنک اوزر نه آنک کبی بلند طاعنی قویه یعنی عظیم اولان عذاب و قهر
کوهی سنک اوزر نه وضع ایلیم سنک * کبی ضعیفک آکایچه طاعنی اولور (منشوی) گفت توبه کردم ای
سلطان که من * از سر جلدی نلافم هیچ فن * اول مررض حضرت رسول علیه السلام اشدی ای بنم سلطان توبه
ایلدم جلادت و جرأت طرفندن هیچ فن لافن ایلیم و اظهاری قیام قیلم زبانه بولر قفسده مقبول اولان
عاجز لدر و اعتقاد نه لازم کلان قیلد و تصبردر (ولهذا قال ابن الفارض بیت) و یحسن اظهار التجلدا لعدی *
و یقیم غیر العجز عند الاحیی (منشوی) این جهان نم شست و تو موسی و ما * از کته در تبه مانده مبتلا * یارب رسول الله
فی المثل بوجهان صحرای تبه کیدر و سن موسی کبی سن و بر کلاه اجلندن تبه ده مبتلا قالمش و جهان حبسنه اسیر
اولمش (ذکر حال قوم موسی علیه السلام ریشمانی بنان (منشوی) قوم موسی راه می پوده آند * آخر اندر کام
اول بوده آند * حضرت موسی علیه السلام قومی بول اولمشلر و آخر اولمشلر ادیده اولمشلر (منشوی)
سالهاره می رویم و در اخیر * همچنان در اول منزل اسیر * نیجه ییلر بوله کیدر و عاقبتنده انجیلن اول منزله اسیر
یعنی بی اسرائیل هر کون کیدوب و صباح کندیلری نه منزل اولده بولدقلری کبی بر زخی راه خدایه اگر چه
کیده رز و لیکن کندی می نه منزل اولده اسیر کوروز (منشوی) کردل موسی زما راضی بدی * اخر این ره هم بیایان
آمدی * اگر حضرت موسی سنک * و کای بزدن راضی اولیدی قیلک راهی و نگاری پیدا اولور دی موسی
علیه السلامدن مراد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمدر زرا اول صحابی چونکم کندی قوم موسیه
وراه حق صحرای تبه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسی علیه السلامه تشبیه

ایلدی پس کندینک حسب حالی بواسطه اوزره نقل ایلدی بالمواجهه حضرت یغمبر علیه الصلوٰه والسلام
خطاب ایلمکدن سن برزن راضی دکلسن دیوسو یلمکدن تأذیب الیسنی اشعار ایلم (منشوی) وریکل بیزار بودی
اوزما کی رسیدی هیچ مان خوان از سما و اگر حضرت موسی برزن تمام بیزار اولیدی بزه آسمانن نعمت وخوان
هرگز بچن ابرشیدی یعنی هیچ ابرشیدی (منشوی) کی زسنکی چشمها چوشان شدی در میان مان امان جان شدی
برطاشدن بچن چشمه (چوشان و روان اولوردی بیابانده بزم جائزه بچن امان اولوردی) منشوی بل بجای خوان خود
آتش آمدی اندرین منزل لیب درمازدی بلکه خوان ومانده برینه آسمانن آتش کوردی نومزله بزم اوزریمزه
یالک اورردی یا قوب اسراق قیلوردی (منشوی) چون دودل شد موسی اندر کارما کاه خصم ماست کاهی یارما
چونکه حضرت موسی علیه السلام بزم ایشیزده ایکی کوکالی اولدی کاه بزم خصم کاهی بزم یارمن اولدی (منشوی)
خشمش آتش می زند درخت ما علم آورد می کند تیر بلا * آنک خشمی بزم رخت واسبابزه آتش اورر آنک حلم
ولطی برزن قضا و بلا تیری ردایلر (منشوی) کی بود که حلم کرد خشم تیر * هست این نادر زلفت ای عزیز * اول
اصحابدن بیار اولان کسه چونکم بوجهائی نیمه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسی
نشیبه و کندینک بوجهانه مبتلا اولسنی موسی قومش نه ده فالسنه نشیبه ایدوب و بونلر نه ده فالسنی انلر
موسایک عدم رضا سندن و خشم و غضب قیل سندن درو بونلر مانده کلسی و بجزدن آب روان اولسنی حضرت
موسی علیه السلام حلم و زیاده مرحمتی بلای دفع قیل سندن درید کدنصکره حضرت رسالتیه صلی الله علیه
وسلم کال فضیلتنه و زیاده حسن سیرته اشارت ایدوب بیورلر که یار رسول الله یقن ممکن اولور که خشم دخی عین
حلم اوله بونخشم و قهر عین مهر اولق سنک لطفندن نادر کادر ای عزیز الوجود اولان سلطان حقیه قنکه
سنک مشرب سعادتیه محض حلم و مرحمت غالب اولدیغنه بنه حضرت حق تعالی کفار و منافقینه غلظت و شدته
وترلر ملایمت و ملایمتیه امر ایدوب بیوردی که (یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم) و حضرت موسی
علیه السلام مشربلر نه عتف و غضب غالب اولدیغنه بنه انلری حق سارلر اذیهالی فرعون انه طغی قولا له
قولالینا) دیوملایمت و ملایمت اتمکه امر ایلدی پس حضرت رسالتیه صلی الله علیه و سلم خشمی خشم رجایه
ایدی و خشمی عین خلدن حاصل اولشیدی بواجلدن) کی بود که حلم کرد خشم تیر) دیدی و حضرت موسی اول
حضرت حضور زنده علی طریق التخیل ایراد ایلمر سنک عذرنه شروع ایدوب دیرلر که (منشوی) مدح حاضر و حشمت
انبرین * نام موسی بر قاصد چنین * حاضر مدح و حشمت برونن اوتری قصه دایله بونجیلن موسایک نامی
ایلتورم یعنی مدح حاضر شرعاً و حشمت در ویر و ستایش اتمک عند الادباده مخافتد بواجلدن نام موسی
قصه دایله * کی ذکر ابرم دیدی (منشوی) در نه موسی کی رواد که من پیش تو یاد آورم از هیچ تن و اگر مراد بوب
اولشیدی و موسایک ذکر اولیدی حضرت موسی بچن روابط و نزدیک بن سنک کئی سلطان ایمانک قنده
یاد ایلم هیچ بندن یعنی ناموجود اولان کسه بن که اول حضرت سنک شرف کوروب و امتیکدن اولقن رجایلدوب
(اللهم اجعلنی من امته محمد) (منشوی) عهد مابینک صد بار و هزار * عهد تو چون کوه ثابت برقرار
* بزم عهد من یوزره و یک کره صندی سنک عهدک طاع کبی ثابت و برقرار بودی (منشوی) عهد ما کاه و بهر مادی
زبون * عهد تو کوه و زرد که هم قزون * بزم عهد من فی المثل کاهدر و هر باددن زبوندر سنک عهدک طاع و بوز
طاعندن دخی زیاده را خندوب یعنی ای جمیع حکمت و معدن رسالت سنک عهدک کوه کبی ثابت و بزم عهد من کاه
کبی بی قرار و هر هوائی تعسانه الی زبون و بی مقدار در (منشوی) حق آن قدر که بر تلوی بزم و عدم غمکینز اوزره شفقت و مرحمت ایله ای
ارن و شکایت امیری وای وای رسالتک ماه منبری الوانن مراد اشداد و حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم
جمع شیهان امیری و سید بر (منشوی) خویش ریدید و سویی و خویش * منجان ماسکن ای شاه پیش * کند عزی
و کندی و سوا یغمزی کوردلر ای شاه اوق نری اقصان ایلمه * منشوی * نافضحتما ی دیگر و انهمان * ککرده
باشی ای کریم مستعان * ای مستعان اولان کریم غیر فنیجتلر عزی نهان ایلمن اولسن اگر بزی امتحان
ایده جان اولور سنک اول غیر فنیجتلر بزم دخی ظهوره کاب و دخی رسوائ اولور و حضرت یغمبر علیه الصلوٰه والسلام
دخی کریم و مستعان دیان صحیح اولور (منشوی) بی حدی تو در حال و در کال * در کزی مای حدیم در در ضلال
* جمال رکابده من بی حدی عیسن بزا کریم کده و ضلالتده بی حدی نه بایتر (منشوی) بحدی خویش بکار
ای کریم * بر کزی بی حدی شئی لیم * کندی بحدی کی و بی ثابت اولان لطف و کریمی ای کریم راجع انیم کسه لک

بی حد اولان اگر یلکی اوزره حواله ایله (منشوی) هین که از تقطیع مایک تارماند * مصر بودیم و یکی دیوارماند * اگاه
اول که بزم تقطیع عجزدن بر تار قالدی و وجودده مصر ایدلر و بر تار قالدی تقطیع شایدن بر نوعدر صارغه و طولانغه
دخی در لر یعنی دیدیکه ای رسول خدا وای بی بختی آسگاه اولکه بزم عمر یز برندن بر تل قالدی و عمر یز این
بولدی بزم شمر کی معجز ایدلر و بر تار قالدی (منشوی) البقیه البقیه ای خدیو * تا نکرد دستان کالی جان دیو * شول
بقیه بی شول بقیه بی تعمر و تربیه و حفظ ایله ای خدیو تا که شیطانک جانی بالکلیه شاد اولیه (منشوی) بهر مانی
بهر آن لطف خست * که تو کردی کرها نرا باز بخت * بزدن اوتری دکل بلکه اول نخست و قدیم لطفدن اوتریکه سن
کر ایلری اول لطفله * کپر و طلب ایلمک ایدلر یعنی طریق مستقیم در دورانلره هدایت ایدلر و سن منظرین
ظاهره یعنی خلیفه دن مستخلفه انتقال ایدوب حضرت حقه مناسب اولان مناجاته شروع ایدوب در که (منشوی)
چون نمودی قدرت بجای رحم * ای نهاده رجها در رحم و لطم * چونکم قدرت کی کوستر دل و رحم کوستر ای لطم
و شخم ایچنده رجها قوش سلطان یعنی الهی چونکم کال قدرت و قوتک رسولکدن کوستر دل و رحم کوستر ای لطم
و شکمه محل اولاد قیلان و یا خود مرحمت و شفقت قورین پادشاه دیدی (منشوی) این دعا کر خشم افزاید ترا
نود عا لیم فرما ماهر ترا * بودعا که بر دیر زاکر * کرسکا غضب زیاده ایلر سه ای برز * کوارسن دعا لعلیم بیور
(منشوی) انجمن کادم یفتاد از بهشت * رجعتش دادی که رست از دیوزنت) انجیلن که آدم علیه السلام حضرت تباری
بختدن دوشدی اگر رجعت ویرلر یعنی توبه و انابت * بستر قیلد که زشت شیطانن قورتلدی (فتلای آدم من و به
کلمات کتاب علیه) خواستجه آدم علیه السلام دنیا به کاد کدنصکره حضرت حقه رجوع قیلوب مکرر دیودن
خلاص اولدی (منشوی) دیو که بود * کوز آدم بکزد * بر چنین نطی ازوبازی برد * شیطان کیدر که او آدمدن
یکه واندن عالیقدر اوله بونجیلن بر طمع اوزره حضرت آدمدن ایلر و ابون ابلیس صنت و علمه آنک اوزرینه
غالب اوله قطع بساطه دیر بونده شطرنج اوینا ییچ بزد (منشوی) در حقیقت نفع آدم شده همه * لعنت حاسد
شده این بدمد * شیطانک اغوا و اضلالی حقیقه شده آیدمه نفع اولدی دوکی اول بدمد و اول مکر و خبیله بنه حاسد
لعنت اولر در یعنی شیطانک آدم حقه ایدلر کی حیل و خدعه شه کندینک لعنته سبب اولوب درگاه حقدن
ملعون اولسنه باعث اولدی (منشوی) بازی دید و دود و بازی ندید * بس سستون خانه بخودر اید * اول ابلیس
بر تلیمس بر اولوبی کوردی و ایکی یوز او یونی کورمزدی یعنی حضرت آدمی بندن اخراج ایلمک خصوصتده اگر چه
بر لعن ایلدی لکن کندینک مات اولسنی حقه واقف اولان نیجه بازی لری مشاهده قیلدی پس فی الحقیقه
کندینک خانه سنک دیر کئی کسدی و کندی ایله کندینک بنیادی بقدی (منشوی) آتشی زشت بکشت دیکران *
یاد آتش را بکشت او بران * مثلاً بر کسه کجه غیر لک من رعه سنه بر آتش اوردی که آتی یا قوب خراب ایدم یاد آتشی
آنک کشته ابلیس اولدی برانده بافت و حدر که بردن لطفندن صفت مشبه در ابلیس معنایه باه فارسیله بران
او چو زنجی معنایه اولسه دخی جائزدر (منشوی) چشم بندی بود لعنت دیوار * تازیان خصم دیدن روبرو *
لعنت خدا شیطان بر چشم بند اولدی تا اول مکر و حیل بی خصم زبان کوردی (منشوی) هم زبان حال اوشدر و او
خودن کو بی بود آدم دیوار و بود دخی تسخیر در کوی آدم بود دیو و او شیطانک مکر و حیل سنی هم نه کندی
حالت زبانی اولدی خود من دیدلر آدم علیه السلام اول ابلیس دیوی اولدی یعنی چونکم اول دیولر مکر
و ضرری آیدمه نفع و هدایت اولدی و اول ابلیسک جائزه ضرر و خسارت قیلدی پس سن دید که آدم علیه السلام
ان دیوی اولدی و آتی قهر و لعنته متفهر قیلدی و نسخه ثانی اوزره معنی سن دید که آدم علیه السلام
اول دیولر دیوی اولدی اگر اضاقیت معنایه مراد اولور سه ضحیره مضائق اولان دیو و ضد و معنایه در تقدیر
معنی آدم علیه السلام آنک دیو آنک دیوی و سبب ضلالتی اولدی دیمک اولور (منشوی) لعنت این باشد که گزینش
کنده * حاسد و خود بین و بر کنش کند * لعنت اولدر که بر کسه بی گزینش ایلمه و حاسد و خود بین و بر کنش ایلمه
(منشوی) تاباند که هر آنکو کرده بد * ذبت بازای و بروی رید * حتی اول ملعون اولان کسنه آخر الامر یله که
مر شول کسه که یلک ایلدی عاقبت * کیر و کار و اول بد فعل اوته اوزر بعض نسخهده تاباند بزم نه توله تاباند
واقع اولشدر یعنی تا غفلت و غرور بندن بیلر کهر اول کسنه که غیر ضرر ایلدی عاقبت اول ضرر و زور و کار و زور
(کما قال الله تعالی) من عمل صالحاً فلنفسه ومن اساء فعلیها) و قال ایضا (ان احسنتم احسنتم لانفسکم وان اساءتم
فساءکم) (منشوی) جمله فرزند نهاده ایند بکس * مات بروی کرد و نقصان و وکس * جمله فرزند بکس که کوزر مات
و نقصان و وکس آنک اوزرینه اولور یعنی ملعون و مظهر اولان کسنه جمیعاً بساط شطرنج کونده اولان قضایک

یعنی مؤمنی و کافری خلق اید بچی اولد مع هذا کافری و کفری خلق اید یکدن آنک شانه نقصان لازم کلز
 (منوی) پس ازین رو کفر و ایمان شاهدند بر خد اوندیش هر دو ساجدند پس بوجهتدن کفر و ایمان شاهدند
 کفر و ایمان آنک خداوند کی اوزره هر ایکسی ساجد و باش قوی بیلدر پس بوجهتدن کفر و ایمان دخی
 یعنی اهل کفر و اهل ایمان اول حضرتنک خلافتنه مسجل و شاهد در و آنک خداوند کینه هر ایکسی ساجد در
 کما قال الله تعالی (وان من شی الا یسجد بحمده) وقال (وله اهل من فی السموات والارض طوعا و کرها) وقال (ولله یسجد
 من فی السموات والارض) (منوی) لیک مؤمن دان که طوعا ساجدست * زانکه جوای رضا و قاصدست * لیکن
 مؤمن بیل که طوعا ساجد اید یحیدر زیر مؤمن رضای حق طالع و قاصددر (م) است که هر کبر هم بر دان پرست
 لیک قصد او مراد دیگرست * کبر دخی که هر اهر بر دان پرستد لیک کبر که عبادتدن مقصودی بر غیر مراد در یعنی
 کافرک پرستند و بندگی کردن مقصودی رضای خدا کافر بلکه اندن بر غیر مقصود نفسانیسی وارد پس
 کافرا به مؤمنک مایتنی تمیز اید چون ایلر ولیکن امارت حقند بویته لری مثل موقند اید و ب یوردر (م)
 قلعه سلطان عمارت می کند * لیک دعوی امارت می کند * مثلا کافر سلطانک قلعه سنی عمارت ایلر ولیکن امارت
 دعوا سن ایلر یعنی سلطان حقیقتک ملکی اولان وجود قلعه سنی عبادت و طاعت له معمور ایلر ولیکن اول ادعا ایلر
 وجود قلعه سنده امیرک و حاکمک دعوا سن ایلر و قلعه وجودی کنی نک زعم ایلر و کنی وجودی مستحاکم
 ضایع دعوی امارت ایلر و قلعه وجودی معمور و کمیلده اولان خدمت و عبودیتی اول معنا کنی نفسنه
 ایلر (منوی) کتب باغی تا که ملک او بود * عاقبت خود قلعه سلطانی شود * قلعه بی عمارت ایلین باغی
 اولش تا قلعه آنک ملکی اوله عاقبت خود قلعه سلطانی اولمشدر تا که وجود مملکتی سلطانه منسوب اولور یعنی
 عمارت قلعه وجود ایلین کافر حضرت سلطان حقیقتنه باغی و عاصی اولمشدر تا که وجود مملکتی آنک ملکی اوله و انده
 حکومت ایلر و سلطان حقیقتدن استغنا قیله عاقبه الامر خود آنک وجودی سلطانی اولور و سلطان حقیقت
 آتی اول کافرک شدن جبر او که الور پس کافرک منالی بود که اولسان کبی اولور (منوی) مؤمن آن قلعه
 برای پادشاه می کند معمور و از بهر جاه * اما مؤمن اول قلعه بی پادشاه ایچون معمور ایلر جا هندن اوتری دکل
 یعنی مؤمن اول قلعه وجودی (خالصا لوجه الله و طابا لمرضات الله) معمور ایلر و بدنی الله ایچون بسلر منصبندن
 اوتری و حفظ نفس ایچون و حیات فانی ایچون قلعه وجودی معمور ایلر و بدنی پرور اولور و حکومت و ریاست ایچون
 اکل و شرب قیلر دیک اولور (منوی) زشت کوی دای شد زشت آفرین * قادر و بر خوب و بر زشت مهین * زشت
 حضرت خدایه دیرای زشتی خلق اید بچی پادشاه خوب اوزره و حقیر اولان زشت اوزره قادر سن پس بی بویه زشت
 خلق ایلر که امر سنکدر (منوی) خوب کوی دای شه حسن و بها * پاک گردانیدیم از عیسا * خوب ایدرای حسن
 و جمال شاه بی عبیلر پاک و طاهر ایلر که حکمت سنکدر که کار کده شایسته علت و غرض یوقدر پس سکا
 هزاران شکر و ثنا و تسبیح (وصیت کردن پیغامبر علیه السلام مران بیمار را و دعا آموزانیدنش که بر خود بخوابن
 ریح دعا ممکن (منوی) گفت پیغامبر مران بیمار را * این بگوای سهل کن دشوار را * حضرت رسول علیه السلام
 اول بیمار ایتدی بوی دیکه ای خد ایشواری بکاسهل ایلر و مشکلی آسان ایلر (منوی) آتانی داردینا حسن * آتانا
 فی دار عقبنا حسن * بزه دار دنیا مزده حسن و بر بزه دار عقبنا مزده حسن و بر بزه دار عقبنا مزده حسن و بر بزه دار عقبنا مزده حسن
 امام مسلم حضرت ترمذی روایت ایلر در حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ایچون بر کسه بی عبادت ایلدیلر
 (فرأه قد صار مثل الفرج) یعنی آتی کمال ضعفندن قوش پرور می کبی کوردی (فقال علیه السلام له هل کنت
 تدعو الله بشی) (و سأله ایاه) پس حضرت علیه السلام اکایدیکه الهه بر شینه متعلق دعا ایلر اولدکی با آندن
 بر شی استر ایلدکی (قال ثم یارسول الله کنت اقول اللهم ما کنت معاقبته فی الاخره ففعلته فی الدنیا) دیدیکه تم
 یارسول الله بن دیر اولدم ای بنم اللهم اول شی ایلر که آخرتده بی معاقب اولدکی آتانی بکادینده تعجیل ایلدیم پس حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم علی طریق التعجب و الارشاد قال یوردر (سبحان الله لا طاقه لک بعذاب الله فلا تطیع
 ولا تستعیه) دخی روایت اولمشدر (افلا قلت اللهم آتانی الدنیا حسنة و فی الاخره حسنة و فاعذاب النار) (یعنی
 حضرت رسالتیه علیه السلام تعجب طریقه قیلر سبحان الله دیوب یوردر و الا الهک عذابنه سنک ایچون طاقت یوقدر
 دیدیلر پس نیچون دیکه یوقد کوهی دار دیناده بزه حسن و پرور دار عقبنا دخی بزه حسن و پرورزی عذاب ناردن
 حفظ ایلدینده حسن و عاقبت و آخرتده حسن و مغفرت و جنتدر دیکه بیمار کتفه سی بوزده تمام اولوب
 غیر بلر دعا و نیاز ایلکی تعلیم یوردر (منوی) راه را بر ما چو بستان کن لطیف * منزل ما خود تو بانی ای شریف

الهی طریق آخری بزه بستان کی لطیف الی ای شریف بزم منزلت خود سن اوله سن زیر ارا هندن مقصود سکا و وصولدر
 بهشته دخول دکل (منوی) مؤمنان در جبر کوی دای ملک * فی که دوزخ بود راه مشترک * مؤمنلر قیامتده
 دیه لرای ملک دوزخ مشترک بول دکل ایدی آخرتده اولان حسنه بی بیاندر یعنی مؤمنلر حشرده دیه لرای ملائکه
 دوزخ جمیع ناسه مرورده و با خود دخولده طریق مشترک دکلیدر که حق تعالی حضرت لری اکا داخل اولقده جمله نک
 اشترا کتی خبر یوروب یوردریکه (وان منکم الا واره ها کان علی ربک حتما مقضیا ثم ننبی الذین اتقوا و انذر الظالمین
 فیما جتیا) یعنی سزدن بر احد یوقدرای انسان الا جهنمه داخلدر و درود دخول معنانه در (کما قال علیه السلام
 الورد الدخول لایتی برولا فاجرا لا دخل النار فتکون علی المؤمنین برلا و سلاما کما کانت علی ابراهیم و تقول
 للمؤمن جزایه مؤمن فان نورک اطاقا ناری کذا فی المدارک) وقال الیهضای روی فی الخبر الصحیح عن جابر رضی الله
 عنه قال سئل رسول الله صلی الله علیه و سلم عن الورد فقال علیه السلام اذا دخل اهل الجنة الجنة قال بعضهم
 لبعض الیس قد وعدنا ربنا ان نرد النار فیقال لهم قد وردت مواهی خامدة (منوی) مؤمن و کافر بر و باید گذار *
 ماندیدیم اندرین ره دود و نار * مؤمن و کافر اول جهنم اوزره گذار ایلر که بعض نسخه ده باید واقع اولمشدر
 یوقدر بر اوزره معنی مؤمن و کافر آنک اوزر نه گذار بولور و اندن عبور قیلور بر یوقدره تنون و آتش کورمده (منوی)
 نک بهشت و بارگاه ایمنی * پس بجا بود آن گذارگاه دنی * آشته جنت و ایمانک بارگاه بی اول دنی و هولنک گذرگاه
 قنده ایدی دیه ل (منوی) پس ملک کوید که آن روضه خضر * که فلان جادیده اید اندر گذر * پس ملک مؤمنلره
 دیه که اول سبز اولان روضه و لطیف اولان بستان که فلان یرده گذر محسنده کورمشنر (منوی) دوزخ آن بود
 و سیاستگاه سخت * بر شما شد باغ و بستان و درخت * دوزخ و سخت اولان سیاستگاه اول ایدی لکن سزه اول
 جای جنت باغ و بستان و درخت اولدی (منوی) چون شما این نفس دوزخ خوی را * آتشی کبر قشته جوی را
 چونکه سز بود دوزخ خو یلوقسی قشته جوی اولان کافر آتشی (منوی) جهدها ککرید و آن شد بر صفا
 نارا کشید از بهر خدا * جهدها ایلدیکز و اول نفس دوزخ خو بر صفا اولدی و جنت کی لطافت و ملاحت بولدی
 خدادن اوتری آتشی سو یندر کر (منوی) آتش شهور که شعله ی زدی * سیرة تقوی شد نور هدی) شهور آتشی
 سو یندر کر که شعله اوردی و سزلر محصولا تکزی احرار قیلور دی پس اول شهور و غضب آتشی رضاء لوجه الله
 اطفا ایلدی کز تقوی سیرة سی و هدایت قوی اولدی (منوی) آتش خشم از شما هم حلم شد * ظلمت جهل
 از شما هم علم شد * سزدن غضب آتشی هم حلم اولدی سزدن جهل ظلمتی هم علم اولدی (منوی) آتش حرص از شما
 ایشار شد * و آن حسد چون خارید کار ایشد * حرصک آتشی سزدن ایشار و صفا اولدی و اول حسد خار و کبی
 ایدی کلز اولدی یعنی افعال دیه و اخلاق ذمی بی از الله ایدوب آنک برینه اخلاق حسنه و اوصاف حمیده حاصل
 ایلدیکز (منوی) چون شما این جهل انشهای خویش * بهر حق کشید جهل پیش پیش * چونکه سز بوجه
 کندی آتش بکزی حق تعالی نر رضا ستدن اوتری جمله سنی مقدمه اولدر دیکز یعنی دیناده آتی مقدما از الله
 قیلدیکز (منوی) نفس قاری را چه و باغی ساختید * اندر و تخم و فاند اخید * آتش نفسی بر باغ کبی
 دوزخ بکرا نده و فاخته بی اکدیکز (منوی) بیلان ذکر و تسبیح اندر و خوش سر لیان در چمن بر طرف جو * باغ
 و بستان کبی اولان نفس کزده ذکر و تسبیح بیلاری چنده جوی کارنده لطیف تریم اید بیلدر (منوی) داعی
 حق را اجابت کرده اید (در جیم نفس آب آورده اید) حق تعالی نر داعیسته اجابت ایلدیکز و اول جانب ارشاد و هدایت
 قیلر که امری قبول قیلدیکز نفس دوزخنه آب کتورمشنر (م) دوزخ مانیز در حق شما * سزه گشت و کاشن
 و برک و نوا * چونکم اول دیناده سز نفس کزی اولدر دیکز و بکونه اعمال صالحه ایلر قبلکتر باغی غزین و منور قیلدیکز
 بزم دوزخ دخی سز حقه کزده سز اولدی کلشن و برک و نوا اولدی (م) چیست احسان و امکافات ای پسر * لطف
 و احسان و نواب معتبر * ای پسر لطف و احسانه جز او مکافات ندر لطف و احسان و معتبر تو ایدر (کما قال الله تعالی
 فی سورة الرحمن) (هل جزاء الاحسان الا الاحسان) (منوی) فی شما گفته ما قریا نییم * پیش اوصاف بقا ما فانییم *
 ما صکر فلاش و کردی وانه ایم * مست آن ساقی و آن پیمان ایم * ملائکه لسانندن و با خود حق جانتندن بونلر مرور
 آخرتده دخی دیه و بسندیده اولان و صفارین عدایلیله حضرت حق بونلر دیه که ای مؤمنلر سز دیناده
 دیدیکز می که بر قریبیلر حضرت خد آنک اوصافی قنده بر قانی بر یعنی اللهک اوصاف باقیه سی حضورنده بر قانیلر
 زیرا که عاقل و اکر دیوانه بر بزا اول سابقینک و اول پیمانک مستی بر یعنی اول ساقی حقیقتک مستی و اول پیمان
 و جدنک مر خوشی بر پس تسخ امر الهی قریبانی و پیش اوصاف ربانیده فانی اولدیغنه و اول ساقی حقیقتدن

نوش قیلد یغنه اقرار ایلک دخی خصال جمیده و اوصاف پستیده دندر پس بومنا سبتله دیاده اولان اعمال و احوالک
و عشا قدن صدور ایلین افعالک ذکر نه انتقال ایدوب و کندی یلری دخی جمله مایینه اذخال قیلوب سیورور (منشوی)
برخط و فرمان اوسری نیم * جان شیرین را کر و صکان می دهیم * بز حضرت خدائک حکم و فرمانی اوزره باش
خورشیرین جائیزی آکارهن و پیشکش و بربرز (منشوی) ناخیال دوست در اسرار ماست * چاکری و جان سپاری
کار ماست * مادامکه دوستک فکر و محنتی بزم اسرار و فلو مجزده در بنده لک و جان سپارای بزم اینی زدر (منشوی)
هر یک شمع بلا فروختند * صد هزاران جان عاشق سوختند * هر قسمده که بلا شمعنی شعله لند در یل اول بلا شمعنه
نیجه یوز بیک عاشق جاننی یا قدیلر (منشوی) عاشقانی کردرون خانه اند * شمع روی یار و پروانه اند * شول عاشق که
خانه نک ایچنده درل یارک شمع روینک پروانه لیدر یعنی شول عاشق که درون خلو خانه معشوقه دندور و مجرمان حرم
حققت دندور انلر شمع روی یار پروانه درل (منشوی) ای دل انجارو که با نور شفتند * وز بلاها می ترا چون جوشند
ای دل اول یرکیت که سکنه روشنلدر یعنی شول اهل صفا جان بنه سیرایت که انلر سکنه صفا اوزر نه و وفا اوزر نه
بی غل و غش معاشرت ایدر و بلالردن انلر سکا جوشن کیمیدر یعنی جوشن برکسی بی زخم تیر و تیغدن نیجه
حفظ ایدر سه انلر دخی سنی بلا و جفا لردن اوله حفظ ایدر (منشوی) بر جنایات مواسای کنند * در میان جان
ترا جای کنند * سنک جنایتلرک اوزر نه ایلک ایدر لجان ایچنده سکا بر ایدر روستی جان کبی عزیر و طور تر (منشوی)
زان میان جان ترا جای کنند * تا ترا براده چون جای کنند * اول سیدن میان جانی سکا بر ایدر یعنی اندن اوتری
جانلری ایچنده سنجون مقام ایدر که ناسنی بر جام کبی باده الهی سیدن پرایلیه (م) در میان جان ایشان خانه گیر
در فلک خانه کن ای بدر منیر * و انلرک میان جاننده خانه طوط یعنی خدمت و عبودیتله کوکالرینه کیروب پرایت ای بدر
منیر فلکده خانه طوط یعنی اکر انلرک کوکالته کیروسک و میان جانلر نه داخل اولورسک بر مر تبه رفیع القدر
و عالی شان اولورسن که بدر منیر فلکده خانه طوط رفیع المرتبه اولدیغی کبی مرتبه اندن ارفع اولور (منشوی)
چون عطار دد قدر دل واکتند * تا که بر قوسر هاید اکتند * کاتب فلک اولان عطار دلدزی کبی کوکل ذقیری سکا
آچه لرتا کم سکا سر لری سدا و آشکار ایدر (منشوی) پیش خویشان باش چون آواره * برمه کامل زن اومه پاره
اقر با و تعلقانک او کتند * یکانه و آواره کبی اول اکر ماه پاره ایسک کندونی بر کامل ماهه اور یعنی اکر مه پاره ایسک بدر
کامله کندونی مقارن قیل دیم اولور (منشوی) جز و از کل خود برهیز چیست * با مخالف این همه آمیز چیست
جز واک کندنی کلندن برهیزی ندر مخالفه بود و کالی اختلاط و مصاحبت ندر یعنی سن بر کل مرتبه سنده اولان
کاملک فی الحقیقه جز و ایسک اندن برهیز و اجتناب قیلارسن و مخالف واضداد اولنر ایل مختلط اولارسن (منشوی)
جنس رابین نوع کشته در زوش * غیبها بین عین کشته در رهش * جنسی کور و روده نوع اولمش یعنی
کشمکده و بر مرتبه دن بر مرتبه سیرا کشده جنس نوع اولمش کور و غیب لری عین اولمش کور و روده و خلاص اولمده
روش کسر و اوله و رهش کسر هائله در روش رفتن اسم مصدر در رهش کذلک رهیدن لفظندن اسم مصدر در
پس توضیح معنی اولدر که جن بر جنس بر نوع مختلط اواسه و انلرک جان بنه کیدوب انلر له الفت و انسیت قیلسه اول
جنس اول نوعک حکمند اولور و آنلر مرتبه سن بولور مثلا اصحاب کهفک کللی اصحاب کهفدن اولدیغی کبی و دخی
نبات جنسی حیوان و حیوان جنسی انسان مرتبه لری بولدیغی کبی و غیب لری کور که مرتبه باطنندن قورتلوب
عالم ظهوره میل ایلکده عیان اولمش و شهادت مرتبه سنه کلمش یعنی عالم غیبده اولان اعیانی و ارواحی کور که
جنس غیبدن ایکن مرتبه عینه کلمشدر (منشوی) تا چوزن عشوه نری ای بی خرد * از دروغ و عشوه کی یایی مدد
ای عقلسز مادامکه زن کبی عشوه صافون آکورسن دروغ و عشوه دن جن مدد توقع کورورسن یعنی بو خلق عالماک
عشوه سنی و ریشخندی زن کبی قبول ایلیم سن بولرک کذبندن و عشوه سندن جن مدد بولورسن یعنی بولرک دروغ
و عشوه سندن سکا مدد بولدر (منشوی) جابلوس و زلف شیرین و فریب * می ستانی می نمی چون زریحیب * مدا حلاک
جابلوسی و خوش آمد اید بچیلر شیرین لفظنی و فریبی آکورسن و التون کبی آتی جیبکه قورورسن و قبول قیلورسن
(منشوی) مر ترادشنام و سنی نهان * مر ترادشنامی کرهان * سکا بادشاهلرک دشنام و سله سی کراهارلرک مدح
و تشانندن بکرک کاور (منشوی) صفع شادن خور و خورنم دخن * ناکسی کردی راقبان کسان * پادشاهلرک
سله سنی بی خسلرک عملنی بیجه ناکسلرک اقبالندن برکسه اوله سن یعنی طریقت شاهلری اولان عارفلرک و عزیرلرک
طبا نیجه سن بی بزخم و جفا سن چک اهل صورت اولان ذیلرک شمد و سکرن بیجه تا اول صاحب سعادت لرک اقبال
و دلدندن سندی برکسه اوله سن و اهل سعادت مرتبه سن بولسن (منشوی) رانده ریشان خلعت و دولت رسد *

در پناه روح جان کردد جسد * زیرا که اول پادشاهان معنوی دن دولت و خلعت یشور و رولک پناه و جای شده
جسد جان اولور و زراشتی مقارنتلک حکمن اخذ قیلور و اولره مصاحبت و مقارنت قیلان اولور مرتبه سن
بولور (منشوی) هر یک یایی برهنه و بی نواه دانکه اوبه سر یشته ست از اوستا * هر قنده عربان و قدر تیر کورورسن
یعنی برکسه بی هر نه برده که آج و محتاج مشاهده قیلورسن بیل که او کسه استادندن و اچشددر (منشوی) تاجنشان
کردد که می خواهد دانش * آن دل کوربد بی حاصلش * استاددن اول بی نوا انکچون بخار تا انجیلن اوله که کوکالی
استر آنک بی حاصل اولان بد اولان اول کور کوکالی یعنی استاددن اول برنکست آنکچون نفرت ایلر که
ناکندی کوکالی استدیگی کبی اوله اوله کوکل که کور و بدوی حاصلد استادلک کندنی نقصنده تصرف ایلیم
آ کابار و زجت کاور (منشوی) کرچنان کشتی که استاخوامتی * خویش را خویش را آراسی * اکر اول بی نوا
انجیلن اولیدی که استاد استر یعنی اکر استادلک استدیگی کبی اولیدی و کندنی مراد نفس ترک قیلیدی کندنی سنی
و اقر با سنی آراسته ایلردی و استاد عالم اولوب قبول اولوردی (منشوی) هر که از استا کر برد در جهان * اوزر دولت
می کرزد این بدان * هر شول کسه که استادندن بخار بوی بیل که اود ولتدن بخار (منشوی) بیسه آموختی در کسب تن
چنگ اندر بیسه دخی برن * تن کسبیده بر صنعت او کزنده دینه منسوب اولان صنعت ال اور (منشوی) در جهان
پوشیده کشتی و غنی * چون برون آتی از نیجا چون کتی * جهانده لباس ایل پوشیده اولدک و مال غنی اولدک
چونکم بوجه ساندن طشره کله سن نیجه ایلرسن و استاد عالم سن که اول جهانده بولباس و اموالک فائده سی یوقدر
بلکه انده دینه منسوب اولان اعمال و احوال و اقوالک فائده سی وارد رس آتی بر اهل دین استاددن نعم ایل (منشوی)
بیسه آموختی در کسب تن * اندر اید دخی کسب مغفرت * بر صنعت او کزنده آخرتده مغفرت کسب تک دخی و مخصوصی
کله و سکا اصل لره (منشوی) از جهان شهرت بر باز اوروکسب * تا ننداری که کسب انجاست حسب *
اول جهان آخرت بر بازار و بر کسب برنمردر تا صانع شکست کسب انجی بودیاده در بلکه تجارت عظمی و فواید
کبری اصل آخرت باز ارنده اولور (منشوی) حق تعالی کفت کین کسب جهان * پیش آن کسب است اعاب کور کان
حق تعالی ایددی که بوجهانک کسبی اول کسب آخرتک کتند اطفالک لعیدر (منشوی) همچو آن طفلی که
بر طفلی تده شکل صحبت کن مساسی میکند * اول بر طفلی کبی که بر غیری طفل اوزره حرکت ایلر صحبت و جماع
ایدیجی کبی بر مساس ایلر و او را آخرت نه یا شوب مجامعته تشبیه و تقلید ایلر (منشوی) کور کان سازند در بازی
دکان * سودنود بر که تعبیر زمان * اطفال لعب بازیده دکان دوزر را کرچه بول ایلر زمان کچورسکدن غیری
انلر سود و منفعت اولمز (منشوی) شب شود در خانه اید کرسنه * کور کان رفته بمانده بکننه * اخشام اولور طفل
خانه سنه آج کاور اطفال جمعا پراکنده اولوب هر بریسی خانه سنه کتمش و بالکتر و قهقهه املش (منشوی) این جهان
بازی کشت و مرگ شب * باز کردی کیسه خالی پر تعب * بوجهان بازی و لعب بریدر و موت شیدر رجوع ایلرسن
کیسه خالی بر مشقت (م) کسب دین عشقت و جذب اندرون * قابلیت نور حق دان ای حرون * بیور مشلر دیکه
بوجهانده اولان کسب لعب کور کان کیمیدر (کا قال الله تعالی) (اعملوا انما الحیوة الدنیالعب و له و قال ایضا
وما هذه الحیوة الدنیالاله و لعب) پس بودنیایی بازیچه اطفال کبی بیل و بوعالمده کسب دین اصل عشقه و جذب
اندر و ندر زیر اعشقه سز عمل و علم و حوسر جسم کیمیدر حق جان بنه جذب در و ندر اولان عبادت و طاعت غری لذت
و رسوم بی حقیقت کیمیدر پس اصل کسب دین عشق خدای بیچون و اول حضرت نه جذب در و ندر بر ایلرک
عند اهل التحقیق نور حق قابلیتد رای حرون اولان و کسب عشق ایتمکده عمر قیلان کسه کسب عشق و نور
حقه قابلیت انوار الهیه ایلر منور اولمقدن و اوصاف ربانیه ایلر انصاف قیاقدن عبارتندر (منشوی) کسب قانی
خواهدت این نفس خس * چنسد کسب خس کتی بکذار پس * سنک بودنی و سفلی نفسک قانی کسب استر نیجه
بر خس کسب ایلرسن یتفرغ ایلر (منشوی) نفس خس کرجویدت کسب شریف * حیل و مکر ی بود از ارباب *
اگر سنک خس و دنی نفسک شریف کسب استر برمه * کرجویدت کسب شریف * حیل و مکر ی بود از ارباب *
دنیه دن و اعمال آخرتیه دن سکا * کسب شریف ایلرک سولر سه و اعمال شرعیه و مرعیه جان بنه سنی ترغیب
و تحریض ایلر سه نفس خسک اکابر حیل و مکر ی ارباب ایلر مقرر در نفهم اعمال شریفه کسبته میل و رغبت
قیلیدی و صالح اولدی دیومغور اولیه سن بلکه آنک مرادنی کمال دقتله بیل کسه قیل سن تا کم آنک مکر و حیل سی
دامندن شجاعت بول سن و الاغراض نفسانیه ایلر اولان اعمال شریفه نک فائده سی یوقدر ته کم معاویه رضی الله عنه
حضرت لری ایلرک نماز بیدار ایلدی و حضرت معاویه ایلرک طاعت جان بنه کندونی سوق ایلرکدن ایلرک

اعتقاد و حسن اعتقاد ایلوب آتی عصر و مواخذه ایلادی نیجه منازعه و مباحثه و نصیحت حاله و ایلدین
 مرادنه واقف ایلدی نه کم و حکایه دن معلوم ایلور (بیرار کردن ایلدین معاویه را که خیز وقت نماز است) منوی
 در خبر آمد که خال مؤمنان خفته بد در قصر بر سرستان خبرده کلدیکه مؤمنانک حال یعنی طایسی قصرنده
 دوشن اوزره چالغورین یعنی ارقه می او سینه یا غش ایدی (منوی) قصر را از اندرون در بسته بود که زیارتی ای مردم
 خسته بود قصرک ایچوردن قیومی یغلمش ایدی زیرا اول معاویه حضرت تری خلقک زیارتلرندن خسته
 اولمشدی یعنی کثرت زیارت ناسدن انلرک وجودنه ضعف و فتور کلمشدی (منوی) نا کههان مردی و را ایدار کرد
 چشم چون بکشد اینهان کشت مرد نا کههان برکه آتی خوابدن یار ایلدی حضرت معاویه چونکم کوزن
 آجندی یار کتیده اولان مردینان اولدی (منوی) کت اندر قصر کس زره نبود کهست کین کسبناخی
 و سرت نمود حضرت معاویه کتیده بسته ایدی قصر ایچره که نک یولی اولدی کیدر که بوکستناخی و بوجرات
 واقدا می کوستردی (منوی) کد برکت و طلب کرد آن زمان تا یابد آن نمان کشته نشن * قصرک اطرافنی
 اول زمان طولندی و طلب ایلدی تا اول مستور و نمان اولشدن نشان بوله (منوی) او پس در مدبری رادید کو *
 در پس رده نمانی کرد و * او معاویه قیوارنده بر مدبری کوردیکه او اکثر نسخه ده در پس برده یکی را
 دید کو واقع اولشدن پس برده ده برکبه بی کوردیکه او برده آلتیه یوزنی نمان ایلدی (منوی) کت هی
 تو کیستی نام تو چیست * کت نام فاش ایلدین شقیست حضرت معاویه اکایتدی هی سن کیم سن سنک نامک
 ندر اول که ایدی بتم نام فاش و آشکاره ایلدین شیدر (م) کت یی دارم چرا کردی بجد راست کو با من مگو
 بر عکس وض حضرت معاویه ایلدیه ایدی بی نیچون جدله یی دار ایلدیه کما طوغری دی عکس و صد اوزره سوله
 یعنی ماه و الواقع حقیقت حال غرنه ایه کتم ایتموب آتی سوله دیدی (از خراف کندن ایلدین معاویه را و رویش
 و نهان کردن و طول منظره ایشان) ایلدین معاویه بی اشکدن دوشر منک ییائنده در از خراف کندن لفظه بدن
 مرادونی غلطه براتی و فاراست اولان بره آتی و مر ته سندن حیلله ایلدیه دوشر منک معناسنه در (منوی) کت هشکام
 نماز آخر رسید * سوی مسجد زودی باید دید * شیطان معاویه به ایدی نماز وقتی آخره ایشدی مسجد طرفنه
 نیز یلک کرک (منوی) بحلوا الطاعات قبل القوت گفت * مصطقی چون در معنی بیست * قبل القوت طاعانه
 بحله ایلدین دیدی مصطقی علیه الصلوة والسلام حضرت تری چونکم در معنای دلدی (کما قال علیه السلام بحلوا الصلوة
 التمار فی يوم غیم) وقال ایضا بحلوا بالصلوة قبل القوت و بحلوا بالتوبة قبل الموت (منوی) گفت بی فی این غرض
 نبود ترا * که بخیری رهنا باشی مرا * چونکم ایلدین سو سوزی سوزیدی معاویه حضرت تری اکایدی بوق بوق
 بو غرض سکا اولز و سندن خبر نامه ای اولق ظهوره کلز که یکا بر خبره دلیل و در آت اوله سن (منوی) دزد آید از نهان
 در سکت * کویدم که پاسانی میکنم * مثلاً دزدنم باندن بنم مستکفه که بن آکانه ایلرس دیکده مکاید که
 بن پاسانی ایلر (منوی) من یکجا اورکم آن دزد را دزدکی داند جواب و من در * بن اول دزد قیده اعتقاد
 ایلر دزد جواب و مردی چن ییلور (دوم بار از خراف کندن ایلدین معاویه را) (منوی) کت ما اول فرشته بوده ایم *
 راه طاعت را بچنان پیوده ایم * ایلدین حضرت معاویه به جواب و یروب ایدی یا معاویه بر اول فرشته اولمش طاعت
 یولی جاله اولمش یعنی طریق عبادت به یحان و دل سالت اولمش (منوی) سالکان راه را محرم بدیم * سالکان عرش را
 محرم بدیم * سالکان راه حقه محرم اولدق عرش سالکانه هدم و مصاحب اولدق (منوی) بنده اول کما
 از دل رود مهر اول کی زدل بیرون شود * اوایکی صنعت و عادت کو کادن چن کیدر اولکی محبت کو کادن چنان
 لشره کیدر (منوی) در سحر کرورم بی باختم * از دل تو کی رود حب الوطن * مثلاً فر و سیاحتده کروری باختمی
 کوره من سنک فلیکدن وطنک محبتی چن کیدر (منوی) ما هم از مستان این می بوده ایم * عاشقان در که وی
 و ده ایم * بر هم بومیک مستلرندن اولمش اول الاهلدر که اهنک عاشقلرندن اولمش یعنی شیطان علیه اللعنه
 سورت صلاحدن کوب حضرت معاویه بی کلمات موهه و آقاویل مزوره ایلدیه اضلاله سعی ایدوب دیدیکه یا معاویه بنم
 سلوة ایچون ایضا ایدم نه تعجب ایلر سن یزدخی اول وحدت شربانک مستلرند ز اول حضرتک در کائنات
 عاشقلرند ز اول خود فرشته ایدم و راه طاعانی جان و دله پیوده قیادم ایلدینک ملائکه دن اولمده علما اختلاف
 ایلشدر و لیکن قول اصح عند الجمه و ر بود که ایلدین ملائکه دندر زیرا که ملائکه دن اولمیدی موجوده مأمور
 ایلزدی و ترک سجده ایچکله عامی اولزدی زیرا (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لآدم فاجحدوا الا ایلدین) آیتده امر
 بانسجده ملائکه مخصوص اولوردی و استثناء صحیح ایلدین ملائکه زمره سندن خارج قالوردی مثلاً

بر باد شاه بر شهر خلقند اندایتدر سه و دیه که (امرنا الخائفین ان یفقدوا کما کینهم ففقدوا الا الحدادین) پس حداد لر
 امره مخالفت ایتمش اولمز لر زیرا تحت امر ده داخل دکالدر و لهذا کلام عربده غیر جسدن استثناء ایتمک متحسن
 دکالدر بحایه کرامدن ابن عباس و ابن مسعود و سعید بن المسیب و یونسدن غیرینک و بعض مفسرینک و ابو حسن
 اشعرینک مذهبی بود اما حسن بصرینک و متکلمیندن ابو اسحاق مذهبی بود که ایلدین چندندر (کما قال الله
 تعالی فاجحدوا الا ایلدین کان من الجن) و ابن عباس و ابن مسعود دن روایت اولور که کان ایلدین من اشرف
 الملائکه و اکرمهم قبیله و کان له سلطان سماء الدنیا و سلطان الارض و کان خازن علی الجنان و لذیعی الجن لانه من
 خزان الجنة) محصل کلام بو خصوصده سوز چوق و قبل ده نهایت یوقدر واضح قول ملائکه دن اولمیدر
 (منوی) ناف ما برمه را و بریده اند * عشق او در جان ما کاریده اند * و دخی بو گونه تسویل و تزویر شروع ایدوب
 دیدیکه یا معاویه بزم کو یکمتری اول خدائک محبتی اوزره کسمشدر و بوکایه در بر شینک جملی واصلی اولمیدن
 انک عشقنی بزم جانمزا کشلدر پس لایزال ما بالذات ما بالعرض کلامی اوزره ذاتی اولان صفتک انفسکا کی بر شیدن
 نیجه قابل اولوردیدی (منوی) روزنیکو دیدیم ایم از روز کار * آب رحمت خورده ایم اندر بهار * روز کاردن ایوگون
 کورمشر یعنی قرب الهیده تمتع اولمشر بهار ده رحمت ایچمشر یعنی جناب حقک تجلی لطفیه و بحایه سنده
 رخت صوبین نوش ایتمش (منوی) فی که مارادست فضلش * کاشکت * از عدم مارانه او برداشتست * بزی
 اول اللهم فضلی آلی اکمش میدر یعنی بزم وجودیمزی آتک فضلی الی خلق ایدوب وجوده کتورمشیدر عدمدن
 یزی اول الله قالدر تمجیدر یعنی یزی عدمدن وجوده او کتورمشدر و وجود نعمت بزم اول عطا قیلشدر
 (منوی) ای بسا کزوی نوازش دیدیم ایم * در کاستان رضا گردیده ایم) ای چوق که اندن نوازش و احسان کورمشر
 رضا کاستانده طولش و سیرایش (م) بر سر ماست رحمت می نماد * چشمهای لطف از مای کشاد * وقت
 طفلی ام که بودم شیرجو * کاوارم را که جنباید او * حضرت حق رحمت الی بزم باشمز اوزره قودی بزمان لطف
 چشمه لرین روان ایلدی یعنی اول حضرت بزم باشمز اوزره رحمت الی قودی و لطف و کرم دیده لرین و یا خود لطف
 و کرم بیکار لرین بزدن آجدی و بزم جانمزا دیدن خلقنه اچدی دیک اولور (کاروی عن ابن عباس رضی الله عنه قال
 جعل ایلدین ملک سماء الدنیا و کان یسوس بین الناس و بین السماء و الارض) یعنی سحوات وارضک مایستنده اولان
 مخلوقک امورنی مالک اولوردی و یونسدن حکومت قیلوردی و دخی دیدیکه یا معاویه طفولیم وقتی شیر طلب اید بی ایدم
 بتم بشکمی کیم تحریک ایلدی انک قدرت و قوتی تحریک ایلدی (قال ابن عباس ان من الملائکه ضربا یثاولدون
 و یثا سلون یقال لهم الجن کان ایلدین منم) بوقه بر اوزره ایلدینک طفل اولمشی و شیر طلب قیلدی حقیقت اوزره
 اولور اما بوراده بر سوال لازم کور که بتم کهوارهی اول تحریک ایلدی دیکدر بونده جواب شافی و کلام وافی اولدر که
 مشایخ صنوفیه فی خیر افعال دیور مر ته اثبات ایدر و توحید افعال اولدر که (قل کل من عند الله) خواستجه
 والله خلقکم و ما تعلمون) مقتضای سنجه و دخی (الله خالق کل شی) معناسنجه هر شینک حقیقه خالق و فاعلی اولدر
 و مجاز اخلوقدر و معرفت شیطانیه الخبی توحید افعال مر ته سنه واصل اولمشدر و توحید ذات و توحید صفاتدن
 عاقل و جاهل قالمشدر و لهذا قال (فی الغوثی) پس حقیقت حاله و توحید افعال نظر ایدوب حضرت امیره غایت
 معرفتدن خبر و یروب در که یا معاویه کیدر کلک و قنده که شیر خوار ایدم نظر ایلدیم کهوارهی اگر چه صور تا
 والدین و طایم تحریک ایلدی لکن حقیقه فاعل اولدر و محرک کهوارهی فی الحقیقه اولدر زیرا هم نفس محرکی وهم عین
 تحریکی خالق اولدر (منوی) از که خوردم شیر غیر شیر او * که مرا پرورد بر تدبیر او * یا معاویه آنک شیریندن
 غیر شیر کیدم ایچدم و غذای روحانیه و جسمانیه بی اندن غیر کیدم آلم آنک تدبیرندن غیر بی کیم
 بسلمشدر یعنی کیم بی تربیه ایلدی آنک تدبیرندن غیر رب العالمین اولد کیدر و جمیع عالم خلقنی (شیثافشینا
 و آنا قایا) تدبیرجه تربیه قیلان و آنره نشو و نما و برن اولد کیدر (منوی) خوی کان باشیرت اندر وجود *
 کی توان اتر از مردم واکشور * خوی که شیر ایلد خلقک وجود و جسدنه کتدی یعنی برخوبیکه شیر مادر ایلد وجوده
 کیده چن اول خوی مردمدن کیر و اچغدر کسه قادر اولور یعنی اول خوی خلقدن رفع و ازاله ابانک چن نمکندر که
 انطق الجلی کالخلق لا یقبل ولا یتغیر) دیمشدر پس بنده دخی اول خوی یکتا آدمه کنبه خود مقرر ایدی پس
 بعض حوادثله شدن نیجه متغیر اولوردیدی ایلدین خوی مادر زادی اصل و قدیم زعم ایدوب بعده عارض اولان
 خویلی حادث قیاس ایلدی خبری یوقه اول خوی مادر زادی دخی علم الله نه قبله حادثدر و ایلدین بر مقتضای
 ابی و استکبر و کان من الکافرین ای کان فی علم الله من الکافرین) اصل علم الله کافر و متکبر ایدی بعده سجود

ادمه اولان امری استقباح استعکاه کافر لدن اولدی و کفر و بد خوانی ظهوره کادی (م ی) کعبانی کرد در بای کرم
 بسته کی کرد در های کرم * دریای کرم که مراد حضرت باریدرا کربکار عتاب ایلدیه کرمک قبولی بجن
 بقلنش اولور یعنی اگر در بوسه کرم بکعبه عتاب ایلدی بسته بجن اولور ابواب کرم الهی (ع) که یک دری که میبندد
 هزاره کشاید میبندد (منوی) اصل تقدش اطف و داد و بخششست * قهر ازوی چون غباری از غشت *
 او خدایک اصل تقدی عدل و لطف و بخشش در قهر و غضب اول لطف و کرم او زره غشیدن اولان بر غبار کید و رسته کم
 نقد او زره بر غبار اوله نقد ضرر و بریدگی کبی سابق اولان رحمت و کرمه قهر و غضب غباری مخلوط اوله ضرر و بریدگی
 زیر رحمت و کرم (سبقت رحمتی علی غضبی) خواستجه سابق و قهر و غضب مسبوقه در پس سابق اصل مسبوق فرع
 و عرض کید در رحمت سابقه ظهور ایلد که قهر و غضبک تأثیری قالمز (منوی) از برای لطف عالم را بساخت *
 در هارا افتاب از افواخت * حضرت حق اطف ایچون عالمی دوزدی وجود ذره لری آنک آفتاب رحمت واسعه سی
 رعایت ایلدی (منوی) فرقت از قهرش را کربستست * بهر قدر وصل اودانستست * فراق و هجران اگر چه
 اول محبوبک تهرندن حامله در که بعد و مفارقت نفس الامر ده مظهر قهر و غضب * بدر و قهر و غضبی حایدر و لکن
 اول محبوبک و صلتک قدرنی بیلکدن اترید و طرد ابدی و در سرمدی اوله قدن اوتری دکدر (منوی) ناده
 جان فراقش کوشمال * جان بداند قدر ایام وصال * تا حضرت خدایک فراقی جان کوشمال و تادیب و بره اول فراق
 سبیل جان وصال ایلد که درنی * (منوی) کست * بعد از حق فرموده است * فصد من از خلق احسان بوده است
 رسول علیه السلام ایلد که حضرت حق بیورم شد در خلقی خلق ایلکدن بمن مقصودم انزه احسان اولمشدر
 (منوی) آفریدم تا ز من سودی کتد * تا ز شدم دست اودی کتد * خلقی خلق ایلدم تا بندن بر فائده ایلدر
 کما قال علیه السلام حایکامن ربه قال الله تعالی انما خلقت الخلق لیرجعوا الی و لم اخلقهم لاریح علیهم) تا بمن
 شدم و عملدن دست بولشدر می ایلدر یعنی انلرک جرم من عفو ایلد و بر حتم شده آوده اوله لورشدن نیجه احسان
 و کرم بولدر (منوی) فی برای آنک من سودی کتم * و بر رهنه من قبایی بر کتم * خلقی انکچون خلقی ایلدم که آنلردن
 بر فائده ایلیم و بر خنددن بن بر قیاقو یرم خلق هر باندرو حضرت حق آنلردن منتفع اولق عربانک قیاسن صویق
 کیدر بولایه ممکن دکدر ریس حق تعالی خلقة دن منتفع اولمز غنی عن العالمین در بلکه خلق اندن منتفع اولور
 (منوی) چند روزی که ز چشم رانده است * چشم من در روی خویش مانده است * بر قیاق کونکه بنی حضورندن
 سورمشدر بمن چشم آنک خوب یوزنده قالمشدر (منوی) کز چنان روی چنین قهرای عجب * هر کسی مشغول
 کشته در میب * من عیب را نکریم کان حادثست * و آنکه حادث حادثی را با غشت * لطف سابق را نظاره میکنم *
 هر چه آن حادث دوباره میکنم * رویده افندی نقطتین ایلد قرائت اولق و نقطه واحد ایلد دخی حرف نئی اولمده جائزدر
 تقدیر معنی انجیلن عالی یوزدن بونک کبی قهرای عجبدر که هر یکسه مشغول اولمش سببه یا خود معنی انجیلن
 بر یوزدن بونک کبی قهرای عجبدر که بونک عتاب و قهر و مظهر اولمندن قاجوب بعض عمل اعتماد ایلش بن سببه نظر
 قیاسم زیرا که اول حادث در اول سببند که هر حادث اولان شی بر حادثه با عتدیر یعنی با اعمال صالحه و با افعال فاسده
 اسباب حادثه مقوله سید و اسباب حادثه قدیمه اولان خلقت و خاصیتی تغییر و تبدیل قادر اولمز که لا یزول ما بالذات
 ما بالعرض در بلکه بر حادث صفت با عتد اولور پس از لده اولان اگر سعادت ایسه صکره اول ظهور ایلدر و اگر شقاوت
 ایسه اول ظهور ایلدر پس اسباب عارضه به نیچون نظر ایلدرم دیک اولور (سبقت رحمتی علی غضبی) خواستجه سابق
 اولان لطفه نظر ایلرم هر نه که او حادث در انی یکی بازه ایلرم یعنی هر یکم صکره دن قهر و غضبیدن حادث و عارض
 اولدی دوباره ایلرم که العارض کامد و مدر پس فلسفه به با یغوب ترک جمده مایار یکنه دخی علت قوروب ذیر که
 (منوی) ترک جمده از حسد کیرم که بود * این حسد از عشق خیزدنه از خود * فرض ایلدم که جمده ترکی حسد دن
 اولدی اول حسد دن صادر اولور و انکار وجودن صادر اولمز یعنی جمده بی ترک ایلد یکم طوطه لکه حسد دن
 اولدی بوحسد عشق و محبتدن حاصل اولور انکاردن دکل (منوی) هر حسد از دوستی خیزد بقی * که شود
 با دوست غیر همنشین * محقق بودر که هر حسد دوستلده دن ظاهر اولور که بر غیر کسی دوستلده همنشین و صاحب
 اوله به سی یقین بودر که هر حسد دوستلده دن قور که دوستلده غیر کسی همنشین اوله عاشق استر که دوستلده اول غیره
 اولان انتقام و انعامی کند یه اوله بویه حسد اولور زیر احد محسودلده نعمتی از لاله مراد ایلکدر پس بونک
 حسد سبب عشق اولور پس بر شیک سببی که قبول اوله مسبی دخی مقبول اولور شیطانک اولای بونک قیاحتی آدمی
 غیر کور که بر تانیا حضرت حق عشقنی محبت تسانیه به یاس ایلد یکدر زیرا اول حضرتک عاشق لری (یت)

کاشکی سود یکمی سوسه بمن خلق جهان * سوزم بونکه همان قصه جانان اولسه * در بر و خلق عالمی بوعشق
 محبت دعوت ایلدر (منوی) هست شرط دوستی غیر تیزی * هجیو بعد از عطسه گفتن دیرزی * دوستلغ
 شرطی غیر تیزلکدر عطسه دن صکره جوق زمان دیری اول دیک دوستلغ شرطی اولد یعنی کبی یعنی غیر تیزلک
 دوستلغ شرطی اولدی عریجه (برحق الله) دیک و قار سیجه دیرزی دیک و ترکه خیر اولسون و جوق باشه دیک
 عطسه نک شرطی اولد یعنی کبی و بعد از عطسه برحق الله دیک شرط و واجب اولد یعنی بوحسب شریف دلالت ایلر که
 ابوهریره رضی الله عنه روایت ایلر (قال علیه السلام ان الله یحب الیه طاس فاذا طلس احدکم فجد الله کان حقا علی
 کل مسلم سمعه ان بقول له برحق الله) پس برحق الله دیک عطسه به نیجه شرط و واجب اولدیه دوستلغ دخی غیرت
 بویه شرط و واجب اولدی دیدی نم عند الاولیا دخی غیرت دوستلغ شرط و واجب اولدیه دوستلغ دخی غیرت
 مراد غیرت نفسانیه و شیطانیه دکدر بلکه غیرت الهیه در و بینهماده تفاوت جوقدر اگر طلب اولنورمه غیرتی
 درجه غیرتده مفصلاتحر بر ایلشدر (منوی) چونکه بر قطعش جز این بازی نبود * گفت بازی کن چه دام بر فزود
 چونکه اول آنک نطنی او زره بوبازیدن غیرتی یوق ایلدی یعنی تقدیر و تضایه یا شوب دیدیکه چونکه اول حاکم مطلق قطع
 تقدیرنده و بساط لوح محفوظننده بمن مجده دن امتناع و آدندن استکار مدن غیرتی او یون اولدی و صانع ذو حکمت
 بمن وجود کتمه بر کونه خاصه و خصلندن غیرتی وضع قیلدی پس حین امتصانده بکا دیدیکه بازی ایلد یعنی عمل ایلد
 و هنر و دانش اجرا ایلد یعنی اول بکا و بریدگی خاصه بی اظهار قیلدم و انجیق شده اوانی فاعل اولدم نه یلورم شده اولان
 خاصه او زره بر آخر علی زیاده ایلدی (کما قال الله تعالی قل کل یعمل علی شاکتیه) ای یعمل علی عینه الثابتة
 و خاصیته الازلیة (منوی) آن یکی بازی که بدمن با حتم * چه بشتن زاده بلا ایلد اتم * اول بر او یون که و ایلدی بن
 آتی او شادم کند یعنی بلا فلا کته اتم (منوی) در بلا همی چشم بسته * مات اویم مات اویم مات اویم * کند یعنی
 بلا به اتمد که بلا دده دخی آنک لایق طایدم آنک ماتی ام آنک ماتی ماتی یعنی بلاه * دخی عاشق کبی آنک
 لذاتی ذاتی اولورم که (کل شی من الملیح الملیح) در آنک ماتیم و مغلوب و موهوریم ماتی مات و مستهلک قیلان و سر
 دکل (منوی) چون رهماند خو بشتن رای سره * هیچ کس در شش جهت از شش دره * جزوش از کل شش چون
 وارده * خاصه کبیچون مر اورا کزهد * ای بر کزیده و مقبول و مستندیده نیجه قورتر که دوی بر کسه بلا توفیق الله
 بوشش جهات ایچره شش دره دن یعنی شش حس دیکه بشی حواس ظاهره و بری دخی حس باطنی سدر که آکا
 حس مشترک دیرا اگر چه حکما گفته حس باطن بشدر اما اهل سفتدن بعض متکلمین گفته حس باطن بر در که
 حس مشترک دیر پس معنی * ککندوی بر کسه بوشش جهات ایچره شش حواس حکمندن نیجه قورتر دیک
 اولور ششک کلندن جز شش نیجه قورتلور یعنی شش جهاتک جز شش حواسک کایسندن و با خود کای شش
 جهاتدن نیجه خلاص اولور علی الخصوص که حضرت بیچون تحقیقا آتی کری قویه (منوی) هر که در شش
 اودرون اشنست * اوش برهاند که خلق ششت * هر یککه جهات ست ده در اول کسه آشنک ایچره در
 اول کسه بی قورتر که جهات ستی خلق ایلد بیچدر یعنی هر ششول کسه که بوشش جهاتده آتش بلا و الم ایچره در آتی اول
 الله تعالی قورتر که خلق شش جهات و شش حواسدر (کما قال الله تعالی یا معشر الجن والناس ان استعظمتم
 ان تغذوا من اقطار السموات والارض فانغذوا لا تغذون الا بسططان) (منوی) خودا کر کفرست و کرایمان او
 دست باف حضرتت و آن او * محصل خودا کر کفر در واکر ایماندر اول کفر و ایمان اول حضرتک دست بافیدر
 یعنی الی اور کوسیدر مرادید قدرت و ارادتک عمل و صنعیدر و آنک آن و شایندردیک اولور زیرا که و ایمان آنک
 مخلوقیدر باز تقریر کردن معاویه با یلیس لعین (منوی) گفت امیر اورا که اینهاراستست * لیک بخش نوازینها
 کاستست * امیرا کادی یک بوسوزلراستد ولیکن بونلردن سنک نصیبک اکسک اولمشدر که اصلا بوسوزلدنیک
 معانی و معارفدن سکا حظ و نصیب یوقدر یعنی (انظر ما قال ولا تنظر الی من قال) حدیثک خواستجه شیطانک
 من اوله الی آخره بسط ایلد یکی مقدماتک جمله بی شرع و عقلا مقبوله و مسلمه در و لکن کلمات منوره و عمو به در
 ولهدا حضرت معاویه بونلری بالکلیه تسلیم و تصدیق ایلد و اینهاراستست بیوردی و آنک بونکونه معارفنی
 قبول ایتوب آنک مکر و خدعه سنه نظر قیلوب دیدی (منوی) صد هزار ترا چون نوره زدی * حفره کردی
 در خزانه آمدی * بنجلین نیجه یوزیک کسه نک سن یوان اوردک چقور ایلد که خزانه به کلدک یعنی خزانه قلبه
 لغم او روپ دلدک دلوب کلدک و آنده اولان جواهر و زواهر ایمانی مکر و خدعه استرا قیلدک (منوی) آتش و نفتی
 نوزی چاره نیست * کیست کرد دست تو جامه ش باره نیست * آتش و نفت سن یاغیه سن چاره یوقدر یعنی سن فی المثل

آتش و نعت سن باقی سن شاکر ندر کیدر که سنک الندن انک جامه سی پاره دکدر (منشوی) طبع ای آتش
 چو سوزانید نیست * تان سوزانی تو چیزی چاره نیست * سنک طبع ای آتش چو نیکم با قفله در مادام که سن بر کس بی
 یاقیه سن چاره یوقدر (منشوی) لعنت این باشد که سوزان کند * او ستاد جله دزدان کند * لعنت بوالور که حق
 تعالی سنی یاقینی ایلرمی اول خدا به * له دزدان استادی ایلر (منشوی) با خدا کفنی شنیدی و برور *
 من چه باشم پیش مکررت ای عدو * رو برو مواجعه خدا الیه سوز سو بیلدک و اندن سوزاشته دلک (فجاء غویقی)
 دیو حضرت حقه بالمواجهه خطاب ایلدک و حضرت حق دخی سکا (وان علیک لعنتی الی یوم الدین) دیو خطاب
 ایلوب آتی استدلای عدو بن سنک مکرک قنده نه اولم پس انک معارفی صیادک صغیرنه تمثیل ایلوب بیورر
 (منشوی) معرفتای تو چون بانک صغیر * بانک مرغانست لیکن مرغ کیر * سنک معرفتک صغیر بانکی کیدر
 مرغلرک بانکی کیدر لیکن مرغ صیداید مجید یعنی ای ابلیس بر تلبیس سنک بکو نه معرفتک بانک صغیر و صدای
 صیاد مرغلر کیدر بومعارف که من سویلرسن مرغان الهی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک بانک کیدر
 و لیکن قوش طوطی و مرغ هونی دام ضلالتیه آتجیدر (منشوی) صد هزاران مرغ را آن رزده ست * مرغ غره
 کاشنای آمده ست * اول بانک صغیر نیچه یوزینک قوشک بولنی اورمشدر مرغ غره ایسه بویه دیو که بر آتشنا کلدو
 و اول صیادک بانک صغیرک آشنایک صدای زعم قیلشدر (منشوی) دره و چون بشنود بانک صغیر (از هوا اید شود
 اینجا اسیر * مرغ بیچاره هوا ده چونکه صغیرک بانکی آسیده هوا دن کاور بوراده لیسیر اولور یعنی صیادک
 صغیر جالده بی محله اسیر اولور (منشوی) قوم فوج از مکر تو در نوچه اند * من کاب و سینه شرحه شرحه اند *
 ی ابلیس بر تلبیس قوم فوج علیه السلام سنک مکر * در فوج و فغانده در دلاری کاب و سینه لری شرحه
 شرحه در (منشوی) عادر او یاد دای در * در فکندی در عذاب و اندهان * عادر قومی جهاندیده سن
 ویردک و انلری و عیص * ره حلال اولق مر ته سته سن ایر کوردک انلری عذاب و غلره سن بر اقلدک (منشوی)
 از ده * سنک ارقوم لوط * در سیاه آیه ز تو خوردند غوط * لوط پیغمبر علیه السلام قومک اول سنک کار
 اولی سندن اولدی سیاه آیه ایچنده سندن غوط یدیلر غوط و غوطه صوبه طامق معناسنه در (منشوی)
 مغر غر و از تو آمد ریخته * ای هزاران قشما انکیخته * غر و درک مغزی سندن دو گلش کادی ای نیچه یوزینک
 قشله لری تو برمش ابلیس (منشوی) عقل فرعون ذکی فیلسوف * کورشد از تو نیاید و وقوف *
 ذو حکمت اولان ذکی فرعونک عقلی کور اولدی او سندن وقوف بولدی (منشوی) بولهب هم از تو اهل شده *
 بولحکم هم از تو بوجهلی شده * بولهب هم سندن برنا اهل اولمشدر ابوالحکم هم سندن زیاده ابوجهل
 اولمشدر (منشوی) ای برین شطرنج پیر یادر * مات کردی صد هزار او ستاد را * ای ابلیس بر تلبیس بوشطرنج
 اوزره یاددن اوزری یوزینک استادی مات ابلیسن یعنی ای مکر و حیلت شطرنج بازی بوشطرنج کائنات و بساط
 موجودات اوزره سن آکلنی و یاد قیلق ایچون شریعت و طریقه ممت در نیست دین صد هزار استادی مات ایلدک
 (منشوی) ای زفرین بندها * مشکلت * سوخته دلها سیه کشته دلت * ای سنک مشکل اولان فرزین بندر کدن
 یعنی موجب مات و هلاک اولان حیل و باز یلر کدن کولکلر با عشدروسنک دلت انلره مر حجت ایچوب سیاه اولمشدر
 (منشوی) بحر مکرری تو و خالقان فطره * تو چو گوهری وین سلیمان ذره * ای ابلیس سن مکر و غدوسن و خلائق
 سنک مکر که نسبت بر قطره در درمن ضلالتیه کوه کبی سن و بوسلیم و ساده دالدر بر ذره ببقار کیدر (منشوی)
 که رهد از مکر تو ای مختصم * غرق طوفانم الامن عصم * ای خصومت اید یی سنک مکر کردن کیم قورتلور
 با خود معنی یقن سنک مکر نندن خلاص اولور بر کسه ای خصومت قیلان جمله مر طوفانه غرق ایز مکر شول کسه
 غرق طوفان دکدر که حفظ الهی الیه معصوم اوله یعنی جمله مر غرق طوفان مکر شیطانرا لاشول کسه لکل کائنات
 معصوم و الله تعالی انلری مکر شیطانندن حفظ قیلدی (کافال علیه السلام المعصوم من عصمه الله و قال تعالی
 یا کاین لسان فوج قال لا اعصم الیوم من امر الله الامن رحم (م) بس ستاره سعد از تو مخترق * بس سیاه و جمع
 از تو مخترق * چوق سعادت ستاره می سندن مخترق اولمشدر چوق سیاه و جمعیت سندن مخترق و پریشان اولمشدر
 یعنی ای مکار و غدار چوق ستاره سعد سنک مکر کردن مغلوب و مخترق و چوق سیاه و جمع سنک خد عکدن پریشان
 و مخترق و دیدی (باز گفتن ابلیس مر معاویه رارضی الله تعالی عنه) (منشوی) گفت ابلیس کشتن این عقد را * من
 محکم قلب را و عقد را * ابلیس بر تلبیس حضرت معاویه * ابتدی بوعقد و ابتدی چوز قلبه و نقد * بن محکم یعنی
 ابلیس حضرت معاویه به جوانده ابتدیکه معاویه بوکرملری آج و خیال ووه مر ته سندن ایلر و کج نقد و قلبه بن

محکم وینک ویده میز انم از لده شقی و فاسق نقد بر اولن انلری اضلال ایلرم روز از لده سعیده نقد بر اولن انلری اضلال ایتمک
 قادر دکام (منشوی) امتحان شایر و کیم کرد حق * امتحان نقد و قلم کرد حق * حضرت حق بی شیر و کلک امتحانی
 ایلدی حضرت حق بی نقد و قلم امتحانی ایلدی یعنی شیری کلکدن تمیز ایلدک سبب اولورم و نقدی کلکدن فارق
 اولورم (منشوی) قلب رامن کی سیه رو کرده ام * صیری ام قیت او کرده ام * قلبی بن یقن سیه روایشم بن بر صرافه
 اکانت ایلشم (منشوی) نیکو ازار همنای میکنم * شاخهای خشک را بر میکنم * اولره دلالت و همنای
 ایلرم ووری بود انلری و یاربیرم یعنی از لده نیکو اولن انلری اضلاله قادر دکام انلره معین و ظهیر اولورم اما بد بخت و شقی
 اولن انلری اضلال ایلدوب هلاک قیلورم (منشوی) این علفهای نیم ازهر چیست * تا بدید اید که حیوان جنس کسب *
 بو علفلری که قورم ندن اوتیردیر تا ظاهر کاه که حیوان کیمک جنسیدر یعنی قنی نوعدن اید یکی ظهوره کاه (منشوی)
 کل از آه و چو زاید کودکی * هست در کس و آهوی شکی * مثلاً چونکه قورده آهودن بر باوری طوغوره
 اول یار وینک کرک ککنده و اهل ککنده بر شک واردر استقام معناسی اولق بونده اولیدر یعنی اول یار وینک کرک ککنده
 و اهل ککنده بر شک واریسه (منشوی) تو کاه و استخوان پیشش بریز * تا کد امین سو کند او کام نیز * انک او ککنه
 اوت وینک دولک نظر الیه تا قنی طرفه اول یار ویدی نیز ایلر (منشوی) کربوی استخوان اید سکت * وور کاه خواهد
 یقین آه و رکت * اگر یار ویدی استخوان استرسه و استخوان جابنه کاه کایدروا کر کاه استیه بی شک اهو طم رلور یعنی
 یقین بودر که اصلی آه ودر (منشوی) قهر و لطفی جفت شد بیا هم در * زاد ازین مرد و جهان خیر و شر * بر قهر و لطف
 بری برله جفت و جمع اولدی کرک و اهر جمع اولدینی کبی بوا یکیدن که قهر و لطف در خیر و شر جهانی طوغدی بس نفسی
 قهره و شره و روحی لطفه و خیر و مظهر قیلدی (منشوی) تو کاه و استخوان را عرضه کن * قوت نفس و قوت جان را عرضه
 کن * سن کاه و استخوانی عرضه ایلدک قوت و غدا سنی و روحک قوت و غدا سنی عرضه ایلدک کاهدن مراد بونده
 غدا ی روحانی و استخواندن مراد غدا ی نفسانیدر پس بر کسبه سن غدا ی روحانی عرضه ایلدک و غدا ی نفسانی دخی
 عرضه ایلدک (منشوی) کر غدا ی نفس جوید ایترس * و غدا ی روح جوید سرورست * ککر و نفسک غدا سنی
 استرسه ایتروید تردروا کر و روحک غدا سنی استیه سرور و هتر در (منشوی) کر کند او خدمت تن هست خر * و ورود
 در بحر جان باید کهر * اگر اول کسه تن خدمت اید مردروا کر جان در با سته کیده کوه بر بولور (منشوی) کر چه این
 دو مختلف خیر و شرند * لیک این هر دو بیک کار اندرند * اگر چه بوا یکی مختلف که مقصود بولردن خیر و شر در
 لیکن معناده بوا یکسی یله برایشده در یعنی اهل خیر و اهل شر بوجهلی حق تعالی انک اودتک مظهر لری و انک
 حکمک اسیر لیر کی طوعا کی کرها حق تعالی به پروردن عبادت ایلدکدن خلی دکدر (منشوی) انبیاء طاعات
 عرضه می کنند * دشمنان شهوت عرضه می کنند * انبیاء علیهم السلام طاعتلر عرض ایلر دشمنان شهوات عرض ایلر
 (منشوی) نیک را چون بد کنم مردان نیم * داعیم من خالق ایشان نیم * خوب رامن زشت سازم رب نه ام *
 خوب را زشت را آینه ام * یا معاویه نیک بن نیجه کم ایلرم مردان دکام بن انلری شر و فساد جابنه دعوت اید یی نیم
 انلرک خالق دکام یعنی بن الحق بولری داعی ضلالتم و ضلالتک خالق دکام خوبی بن زشت ایلرم یعنی بن خوبی
 زشت ایلدک قادر دکام رب دکام بلکه خوبه و زشته آینه ام (الدعید سعیده فی بطن امه) مقتضای سعیده بطن
 لم الکائده سعاده خور و در و کذلک (الشی شی فی بطن امه) مغز اسخه شی بطن ام الکائده شقاوتله زشت و در وین
 بولره محکم و آینه ام و الا بنم المده ضلالت و غوا سندن برئی یوقدر بلکه خالق ضلالت و غوا یات الله در نه کم
 عقیل و ابن عدی حضرت ابن عمر دن روایت یورر (قال علیه السلام بعثت داعیا و مبعثا و لیس الی من الهدایه
 شی و خلق الشیطان مرنا و موسا و لیس الیه من الضلالتی) (کافال الله تعالی لا تهدی من احببت و اکن الله
 یهدی من یشاء) و قال یضل الله من یشاء و یهدی الیه من اتاب (منشوی) سوخت هند و آینه از در در *
 کین سیه روی نمایم در * مثلا هند و در و غسندن آینه بی باقدی بویه دیو که بوا آینه می دی سیاه و کوستر
 (منشوی) گفت آینه گاه از من بود * جرم اورانه که روی من زدود * آینه لسان حاله هند و بیه ابتدی گاه سندن
 اولدی جری آکا تو که بنم یوزی باصدن اچدی و مجلا ایلدی (منشوی) او مرا غماز کرد و راست کو * تا بکویم
 زشت کو و خوب کو * اول خدا بنی غماز و طوغری سو یلیجی ایلدی تا کم زشت قنی و خوب قنی دیم یعنی آینه و ش
 هر کسک صورت حالن کوسترمک بکا اول خدا نک و بر مسیدر تا کم زشت قنی کسه در و خوب دخی قنی کسه در
 کوسترم و بنم واسطه مله بولرظه و ره کاه (م) من کواهم بر کوا زندان یکاست * اهل زندان نیستم بر دان کواست
 بن شاهدم شاهده زندان و حبس قنده در یعنی شرعا شاهده حبس و زندان بوقدر زندان و حبسه لایق دکام

و خصوصه حضرت خدا شاهد در بوکلامده حقیقه نظر انواع غرض و اردرا کر چه شیطانک من شاهد و اهل زندان
 دکلم دیمی کذبدر دینه ده جائز اما حضرت مولانا قدس الله سره الاعلی حقیقت حالی و ابلیسک مرتبه سنی
 ابلیس لساندن بیان نیورر اوله اولیجی هر کیم ابلیسه تابع اولور عاصی و کافر اولد یغنه ابلیسک لسان حالی و زبان
 مرتبی آنک کفر و عصیانته شهادت قیلور و کذلک ابلیسه مخالفت ابلیسک حالته دخی ابلیس اصحاب هدا یندن ایدر کند
 لسان حالله شاهد اولور اما اهل زندان دکلم دید یکنده سوز بودر که شیطانک اصلی نارددر پس جهنم آنک اصلی اولور
 و کذب یکن اصلی و مقری اکاتبیت زندان اولمزا کر زنداندن مراد دنیا اولور و خود دنیا مؤمنک زندانی و کفار
 و شیاطینک جنتیدر حضرت شیخن فصوصده بمعنایه اشارتی وارد اما احتراز اهدم الله هم تحریر اولمادی (منشوی)
 هر یکا یتم درخت میوه داره تربیه های کتم من دایه وار و هر یکا یتم درخت تلخ و خشک می برم من نار هدا یزنش
 مشک می یوتلدر دخی حقیقه تنه جل اوانسه جائزدر یعنی ابلیس دیر که هر قنده که میشلو فدان کورم دایه کبی اول فزانه
 تربیتلر ایلرم زیر این باغبان کبی ام یعنی صلاح و سداد میوه من شوردر بر کسه بی مشاهده قیلیم اکادایه وار تربیه لایلم
 شیطانک اهل صلاحی تربیه ابلیسی ایکی نوع اوزره اولور بر نوعی اولدر که شیطان من حیث الحقیقه مرتبه سی حکمه یله
 مرتبی اهل صلاح حد و زراهر بار که اهل صلاح اهل اضلالی و فساد نه سعی ابلیسه انحراب حقه استعاذه و استغفاروی
 و اعمال صالحه و حسن کرداری زیاده ایدر پس شیطان من حیث الحقیقه و المرتبه درخت میوه داره مرتبی اولور
 و نوع ثانی (اسلم شیطان علی بدی فلا یامری الا بخیر) حدیث شریفک لخوا سنجه شول شیطان و نفسی مسلمان ایدن
 وارث حضرت محمد علیه السلام اولدر دخی شیطانلری تربیه و القای خیرا تمکدن خالی اولمز و کذلک یونک عکسی
 هر قنده آجی و قوری درخت کورم بن آتی قطع ایلرم نامشک بشکدن قورته هر نه برده که ایماندن و عرفاندن خالی
 و ایس برید بختی بولم تیغ ضلالت و تیرم مکر و خدیعه تلخ آتی قطع ایلرم تا کم نجسدن مشک خلاص اولور یعنی
 ابو کثرت و اهل هدایت اهل غوا یندن تور تلور و فرق و تمیز مرتبه سن بولور (منشوی) خشک کوید باغبانرا کای قتا
 من مراجه می ری سرفی خطا و خشک اولان درخت باغبانه دیر که ای جوان خطا و گناه من تحقیقا بنم باغی نه
 کسر من (منشوی) باغبان کوید خش ای زشت خو و بس نباشد خشکی تو بجرم تو * باغبان آکاد برای
 زشت خو ایسم اول و سکوت قیل سنک جرم قوری اولمقلعک کفایت قیلزمی (منشوی) خشک کوید و استم من
 کر نیم * تو برای جرم می بری بیم * خشک باغبانه دیر بن طوغری ام آگری دکلم سن نجون جرم و خطا من سگری
 کسر من یعنی بن خود بواستقامتله قطع اولمقلعک لایق دکلم (منشوی) باغبان کوید کر مسعودی * کاشکی کر بودی
 تر بودی * باغبان اول خشک اولان درخته دیرا کر مسعود اولیدل و ازله سعادتلمش مرتبه سن بولیدل کاشکی
 آگری اولیدل یاش اولیدل تراولان درختدن مراد مؤمن و مسلمدر که ایمان و اسلامله تر و تازه اولوب ثمره رضای حق
 برورمکه و کند و یغریب خدایه تورمکه استعدادی وارددر و درخت خشکدن مراد اهل کفر در که آنک وجودندن
 رضای رحمانی و قرب سبحانی نیولری بتمکه آنک قابلیت یوقدر که مسعود دکلمر بلکه شقی و بد یختدر شیطان
 بودنیا باغنه فی المثل بر باغبان کیددر بن ایمان و اسلامدن خشک اولان کافرک وجودنی ضلالت تبر یله قطع ایلکه
 قصد ابلیسه کافرک وجودی آکاسان حالله دیر که بن خود مستقیم الطیم و کندی مرتبه ده مستوی و راست پس بنم
 ظاهرا اعوجاجم یوق ایکن فیجور بنم تراب و هلاکله قصد ایلرس شیطان دخی آکالسان حالله دیر که اگر
 ازله مسعود اولیدل کاشکی ایمان و اسلامله تر و تازه اولیدل و آگری اولیدل بر کسه تک وجودی ایمان و اسلامله
 تر و تازه اولسه اکا ناراست اولق و گناه و خطا قیلتی ضرور مرتبی (کا قال النبی صلی الله علیه و سلم اذا احب الله عبدا
 لم یضرب ذنبه) و بر کسه تک وجودی ایمان و اسلامدن خشک و خالی اوله که کندی مرتبه سنده مستوی اولق
 و عدالت قیلتی و طبیعی و مزاجی مستقیم اولق اصلا کافانده قیاز و الحاصل ایمان سزا ستقامت و طاعت مفید
 و نافع اولمز و مع ایمان و الاملام خطا و معصیت ضرر قیاز دیمک اولور (منشوی) جاذب آب حیاتی کشتی *
 اندر آب زندکی آغشی) بر حیات آبی جنب اید یی اولور دکن زنده لک آبی ایچره فارشمش اولور دکن یعنی اگر درخت تازه
 کبی ترا اولیدل آب حیات طاعت و محبت خدای جذب اید یی اولور دکن و آب زندکی که فی الحقیقه علم و معرفتدرا کا
 مستغرق اولور دکن و ثمرات طاعات و حسناتی درخت وجود کدن انان قیلور دکن (منشوی) تخم یوقد بوده است و اصل تو
 یاد درخت خوش بوده و اصل تو * سنک تخمک و سنک اصلک بد اولدر سنک و صلک لطیف درختله خوش و امشدر
 یعنی سنک روح و سنک تخم وجودک فی الحقیقه بر امر و قبح اولمدر مع هدا بودنیا به کاد کدنص کره اهل ایمان
 و اهل اسلامک وجودلر نه درخت خوش کیددر اندر اولمک و انلر دن ایمان و اسلام خوش لغنی اخذ و جذب ایتمکه

میل قیلدک تا انلر کندی ذاتده اولان خوشلقدن بر مقدار سنک وجودنه وصل ابلیسه لردی (منشوی) شاخ تلخ
 اربا خوشی و صلت کندی * آن خوشی اندر نه هاش برزند * آجی آماج اگر بر خوش آغا جل و صلت ابلیسه یعنی
 میوه می آجی اولان آماجی اگر بر میوه می خوش اولان آغا جله آسلسله و خوش اولان درختی تلخ اولانه وصل
 ابلیسه لاول خوشلق آجی بوداغلک نه باد و ذاتده ظاهر اولور کذلک بر فاسق بر صالحه مقارنت قیلسه و اول صالح
 مقارنت قیلسه و اول صالح دخی کندی باطنده اولان خوشلقدن آکانه لیم قیلسه و آتی تربیه ابلیسه بعنایه الله
 تعالی آنک صلاح حالی اکا تا نیر ایلر و اول کسه تک وجودنده صلاح و طاعت میوه لری ظهوره کاور (منشوی) گفت
 امیرای راهزن بخت مکر * مرترا نه نیست در من ره مجو * پس حضرت معاویه ابلیسه ایتدی ای رهزن طریق خدا
 بخت سوبله تحقیقه اسکا بنم وجودمه بول یوقدر بول استمه بودنی وجهه در تحقیقه اسکا بول یوقدر بنم خصوصده بول
 استمه (منشوی) رهزنی و من غریب و ناجرم * هر لیا سانی که آری کی خرم * فی المثل سن رهزن سن و بن غریب و ناجرم
 هر لیا ملری که کتور در من چن صانون اکر دم (منشوی) کر درخت من مکر دار کافری * تونه رخت کسی رامشتری *
 کافر لک کدن بنم رخت و متاعک چوره سنده طولنه فی المثل بر کسه تک رختنه سن مشتری دکلمن (منشوی)
 مشتری نبود کسی راز ایزن * و رغایده مشتری مکرست و فن * حرامی کسه یه مشتری اولمز واکر کندی سنی مشتری
 کوستر سه مکر و حیلدر (منشوی) تاجه دار دین حدود اندر کدی * ای خدا فراق ما را این عدو * بویت شیطانک
 مکر فی تعجب ایلک موقعنده واقع اولمدر و آنک مکر و حیله سندن بی توفیق الهی خلاص میسر اولمادی ایلدن
 خدای تعالی بدعا و مناجات ایلک محملنده دینلدر بعب بوحسود قیق ایچنده نه طور بود شندن ای خدا بزم
 فریاد میز ایرش یعنی حدود اولان ابلیس وجودی قیفنده بچیدر که یوقدر مکرل و حیلله لوطو برای خدای متعال
 یوقدودن بزم فریاد میز ایرش و بره معین و ناصر اول تا بود شندن بزم خلاص میسر اوله (منشوی) کر یکی فصلی دگر
 در من دمد * در باید از من این رهزن نمد * اگر بر دخی بر فصل بکا اوفوره یعنی افسون ابلیسه بوزن نمدی بندن
 قمار نمدن مراد یونده نمد اسلامدر که شعرا و اسلامدن نگایه اولور یعنی اگر بوابلیس بر نیلیس بر فصل دخی بکا افسون
 ابلیسه بوزن لباس اسلامی بندن قمار و شعارته و یدن بنی عربان ایلریدی (نالیسن معاویه رضی الله عنه بحضرت
 حق تعالی از مکر ابلیس لعین و نصرت خواست وی (م) این حدیثش هجود و دست ای اله * دست کبرانه کا ییم
 شد سیاه * پس حضرت حقه بو کونه مناجات ابلیس و عرض حاجات قیلوب دیدی ابلیسک بوسوزی توتون کیندر
 ای اله المی طوبت بو خسه بنم کا ییم سیاه اولدی یعنی دخان کا ییم و لیا سی سیاه ایلدی کبی شیطانک مکر و خدای دخی
 انسانک قلبی سیاه ایلر و عاصی اولوب کراه اولور سیاه کا ییم اواق عصیان قیلقدن نگایه اولور (منشوی) من بخت
 بر نیام بابلیس * کوسست قننه هر شریف و هر خیس * بن بخت و برهانه ابلیسه غالب کله مزم واکامقالبه
 و مقاومت قیله مزم زیرا که ابلیس هر شریف و خسیسک قننه سیدر که دخی و شریفی مکر یله اضلال ایلک اکا
 میسر در (منشوی) آدمی کو علم الاسما بکست * در تک چون برق این سنک بی نکست * زیاده عظیم القدر آدم که اول آدم
 علم الاسما تک امیری در بو کلبک برق کبی اولان حله سنده بی حله در یعنی حضرت آدم علیه السلام که (و علم آدم الاسماء
 کاهما) آیتک مصداقجه عاوم اسماء الهیه تک یکیدر بو کلبک برق خاطف کبی اولان حله و همز سنده بی حله و بی جرأ تدر
 مصرع اولده اولان تک لفظی باه فارسیله اوقنسه دخی جائز در زیر ابلیس باه فارسیک فتحه سیله یلوب بیور مغه دیرلر
 بوراده سرعت و چابکک معناسته استعاره اولوب معنی بویه اولسه اولی اولور و مصرع ثانی به دخی انساب کاور یعنی
 زیاده عظیم القدر اولان آدم که علم الاسما تک جست و چابکیدر بو کلبک برق خاطف کبی اولان حله سنده و یله سنده
 بی سرعت و بی طاقت در دیمک اولور بوا آیتک تفسیری بوجادله و اخر نه قریب آغاز منور شدن حواس عارف سر خنده
 کاور و اوچنی جلدده دخی بعض مواضعده تحقیق و تفصیلی انشاء الله تحریر اولنور (منشوی) از بهشت انداختن
 بر روی خاک * چون عک درشت او شد از حاله * شیطان آتی جندن چیه قاروب خاک ک یوزی اوزره آندی سماک
 جابیندن نزول ایدوب سماک کبی آنک آیاغنه کندی یعنی آسمانده ایکن ابلیسک مکر و واسطه سیله زمینه هبوط ایدوب
 آنک دام مکر نه نیچه زمان اسیر اولدی (منشوی) توحه انا ظلماتی زدی * نیست دستان و فسوش را حدی * انا ظلماتنا
 ففانی اوردی اول لعینک حله و افسوسنه بر حد و نهایت یوقدر بوا آیتک تفسیری جلد اولده اضافت کردن
 آدم زلت ربا خوش سر خنده مر و ابلیدی (منشوی) اندرون هر حدیث او شرت * صدهزاران مهر دروی
 مضمرست * آنک هر سوزنک ایچنده شر و فساد وارد نیچه یوزینک صرا نک وجودنده مضمر در (منشوی) مر دی
 مردان بینددر نفس * دروزن و در مرد افروزدهوس * قوری و دردم مر دلک مر دلک کنی باغلی یعنی انلری

مغلوب رزبون ابلرزنده و مرده هوس شعله اندر رو هوا به قوت و بر پرس خدایه مناجات ابلر کدن رجوع
ایلیس را که بگویند خطاب و عتاب ابلر که شروع فیلهی (منوی) ای بایس خلق سوز و فتنه جو* برجیم بیدار
کردی راست گو* ای فتنه طلب ایلچی خلق باجی ایلر طوغری دی خنه سیدرین یار ایلر (باز تفر ایلر)
علیه لعنه تلایس خود را (منوی) گفت هر مردی که باشد بد کان نشود و اورا راست را با صد نشان (ایلیس بر تلایس
حضرت معاویه رضی الله عنه بگویند جواب و در و بدیدی هر بر مرد که بد کان اوله اول کسه راست سوزی بوزنانه
استماع و قبول ایلر (منوی) هر درونی که خیال اندیش شد* چون دایل آری خیالش بیش شد* هر بر ورنه که
خیال اندیش اولدی چونکم دلیل کتور من آنک خیالی زیاده اولدی یعنی هر بار که کندی سوزنی اثبات ایلر
بیچون آکا بر رهان و حجت ابراز ایلر من آنک قلبک او هام و خیالانی زیاده اولور و شک و شبهه می اول کسه دخی اراق
فیله دیدی (منوی) چون سخن دروی رود علت شود* تیغ غازی دزد را نشود* چونکم اول بد کان و خیال
اندیش اولان کسه به سوز کیده علت اولور غازی شک تیغی دزده آت اولور و آتی مستحق اولان محله صرف ای تیوب نا محل
اولان بره وضع فیله (منوی) ایس جواب او سکونت و سکون* هست با الله سخن گفتن جنون* پس بد کان اولان
کسمیه جواب سکوت و سکوندر (کافیل جواب الاحق السکوت) زیرا ابلر سوز و بلک جنوندر (منوی)
نور من با حق چه فانی ای سلیم* فوئال از شران نفس لیم* ای ساده دل من بشدن حضرت حق نه ناله ایلر من سن
بوتیم و فی نفسک شرنیدن ایلر (منوی) تو خوری حلوات را نبل شود* تب بکیر دطبع تو مختل شود* مثلاً سن حلوا
بر سن بعد زمان سکا چیان اولور منی سته طور تر سنک طبعک مختل اولور (منوی) بی کنه لغت کنی ایلر را* چون
نه بینی ز خود آن تلایس را* جرم و نگاه من ابلر لغت ایلر سن اول تلایسی نیچون کنه کدن کور من سن کر کدر که
آتی کندی نفسک کور من و شیطان لغت و سب ابلر کدن بری اوله سن (کا قال علیه السلام لا تسوا الشیطان
و تعوذوا بالله من شره و راه ابو هریره کذا فی الجامع الصغیر) (منوی) نیست از ایلر از نیت ای غوی* که چور و به
سوی ذنبه می دوری ایلر دکل شندند ای غوی که روبرو به کبی ذنبه جابینه ایلر یعنی اول مکر و تلایسی کندی نفس
ماره ناسو کدن نیچون کور من سن ایلر دکل رسنک نفس امار کدنند ای غوی که دل کو کبی جرم و شته
جابینه کیدر سن و نفس امار منک مرادی اختیار ایلر سن پس بجن بونک سو مجر اسن کور من سن ایلر لغت ایلر سن
(منوی) چون که در سینه بدینی دیه را* نام باشد این بدانی تو چرا* چونکه سیزه و چنده ذنبه کور من آنده طوزاق
وارد سن بوی نیچون بیلر من یعنی چونکم سن سیزه کا دیناده ذنبه می کور من یعنی مشتبات تقسانیه دام
مکر و قهر اولور بوی سن نیچون بیلر من اول ذنبه دنه و جهله احتراز قیلر سن (منوی) زان ندانی کت
زدانش دور کردی میل ذنبه چشم علت کور کردی اول جهندن بیاز سنکه ستی اول ذنبه نک میلی دانندن دور
یلدی و چشم عشق کی نشدن کور ایلر (منوی) حبل او شیاهیه میل بصرم* نفسک السودا خبت لا تحتصم
حد و بوداد و بودردا حضرت نلندن روایت ایلر (کا قال علیه السلام حبل الشیء یعمی و یصم) پس شیطان
نساندن حضرت مولانا یوردر که ای معاویه منک شیاهیه محبت سنی کور ایلر و صاغر ایلر سنک ظلمات من و اتله سیاه
اولان نقض خیبات ایلر که به اطهار خصوصت قیلر فی الواقع بولددر که (ان لنفس لا مارة بالسوء)
مقتضا سنجیه صل معاصی به زیاده امر ایلر نفس در شیطان لازم کسه اشقی بر موسوس و مسولدر (واهدا قال
علیه السلام الخ لعل الذی رد امر الشیطان لی الوسوسة) و قال الله تعالی ان کید الشیطان کان ضعیفا) اما نفس
اماره شیطان کبی دکار بله که اعدای عدودر (کا قال علیه السلام اعدی عدوک نفس الی بین جنینک
(منوی) تو کنه بر من منه از مر تبین* من وید بیزم و در حس و کن* سن کاشی بکا اسناد ایلر اگری بگری
کور من بن شروف ددن و در حس و کنه بن بیزم (منوی) سن بدی کریم بشیام دوز* انتظارم تاشیم آید بروز*
بن بر باحت ایلر و هنوز بشیام سن درم آدن شیم روزه که یعنی امر حقه مخالفت ایتله و آدمه ترک عده قیافله
بریدن ایلر دمنوز اول قبا حندن بشیام سنکتمر مکه بنم بوطانی اولان حاتم نورانی اوله حضرت حق کاشمی عفو
بدوبنی مر حقه قریب ایلر (منوی) منم کنتم میان خلق من* و دل خود بر من نه در مردوزن* خلق ایجنده
بنمتم اولدم هر مردوزن کندی فعلی بنم اولر به قور (منوی) کرل بیچاره کرچه کر سنه ست* منم باشد نه اولدر
منطنه ست* مثلاً بیچاره قوردا کرچه آجدره تم اولور بولددر و ول کرل منطنه ده در یعنی قورده و طوقه ددر
من (چونکه سن در صفت بر مردت* خان کوید قخمه است اردت روت* بیچاره قورده چونکه ضعیف ایلر کدن
دیکه که قار را بر خلق دیر نه قوی و دافر قخمه در یعنی اکابر امتلایه ایش در در بر (باز الحاح کندن

معادیه ابلیس را (منشوی) گفت غیر راستی نزد اندت * دلا سوی راستی می خواندت * معادیه ابلیس ایستدی سنی
بشدن طوغور بلندن غیری قور تار من عدل سنی طوغور یلق جانینه اقور (منشوی) راست بگو تا واره ای از چختن من
مکر نشانده غبار چختن من * طوغوری سوبله تابیم پنجه من قور نده سن بنم چختن و خصوصتم غباری مکر و حیه
نسکین ایلز (منشوی) گفت چون دانی دروغ و راست را ای خیال اندیش براند بشها * ابلیس معادیه به ایستی
نیجه یاور سن ونه سیدن تمیز فیلور سن دروغه راستی ای نیکور له بر اولان خیال فکر ایستی (می) گفت پیغامبر
لشانی داده است * قلب و نیجه و راحلک بنهاده است * معادیه ابلیس ایستی حضرت پیغمبر علیه السلام
بر نشان و بر من قلب و نیکویه محک و میزانی قوم من بودی جان زرد که دینه قلب نیکورائی محک قوم من در یعنی قلب
صافی حضرت پیغمبر شد و بدی بیلمکه و کندی صدق دین فرق ایلمکه محک قوم من (منشوی) گفته است
الکذب رب فی القلوب * گفت ان صدق طمانین طروب * معادیه شیطانه دیدیکه حضرت پیغمبر علیه السلام
سوزدن د کفتر و مطمئن اولمز آب و روغن هیچ شله لندر مزیعنی آله روغن دن شله حاصل اولدی بی کچی کذبه
مخلوط اولان صدق دین دخی درونه نور و ضیاء حاصل اولمز و درون نادن منور اولوب ظلمات شکو کی دفع قیلز (منشوی)
در حدیث راست آرام دلست * راست سوزده قلبک آرام و سکونی وارد و راست سوزده
کوکل دلنک دانه سیدر یعنی مرغ دانه به صید اولدی بی کچی کوکل دخی صدقه مائل اولوب صید اولور (منشوی)
دل مکر رنجور باشد بددهن * نه نداند چشتی * این وان * کوکل مکر رنجور اوله اغزی بددر زیر قوت
ذائقه سی مختل اولوب اغزی نلندن یلار بر مریض اوله که اول کوکل بونک و آنک طعمی بلیمه و ذوقنی طوبیعه یعنی
بر قلب که اسیر هوا شهوت اولغله رنجور اوله و قوت ذائقه عقلیه سی فاسد اوله اول خبیثی با کدن فرق قیلز و نیکوی
بددن و صدق دروغ ندن تمیز ایلز (منشوی) چون شود از ریح و علت دل سلیم * طم کذب و راست را باشد علیم
چونکه و بیج و مر خدن کوکل سلیم اوله یعنی سلامت بوله کذب و صدق طعمک بیلمی اولور (منشوی) حرص آدم
چون سوی کندم فرود * اول آدم سلیمی را بود * حضرت آدمک چون که بغدادی جانبش حرمی زیاده اولدی آدم
حضرت قلیسنگ کو کاندن سلیم لکی فایده یعنی حرص کندم حضرت آدمک قلب شر بنشدن سلامتی ازاله ایستی
(منشوی) پس دروغ و عشوه را گوش نکرد * غره کشت و زهر قاتل نوش کرد * پس سنگ دروغ و عشوه کی
گوش ایستی یعنی کذب و مکر کی استماع ایستی و انکه ایش اتدی و مغرور و غافل اولدی و زهر قاتل نوش ایستی
منشوی) کزدم از کندم ندانست آن نفس * میبرد تمیز از دست هوس * حضرت آدم اولام کزدی کندم دن
بیلدی و مهری قهر دن فرق قیلدی زیرا هوس مستندن تمیز و اچار و حر بر اولندن حقیقت حالی بیلک و فاسدی
صالحدن فرق قیلن بخر (منشوی) خلق مست آرزو داند و هوا * زان پذیر اندستن ترا * خلق عالم آرزو و هوا نلک
مستلر بر اول میبدن سنگ حیل و مکر له قبول ایذیمیلدر (منشوی) هر که خود را زهر اخویار کرد * چشم خود را
آشنای راز کرد * هر شول کسه که کند بی هوا خوییدن کیر و یلیدی کندی نلک چشمی راز و اسرار آشنای ایلدی
پس حرص و عوادن کند بی خلاص الین کسه حقیقت حاله واقف اولور و نیکوی بددن و کذب صدق دین فرق قیلور
(شکایت قاضی از آفت فضا و جواب کشتن نائب اورا) (منشوی) قاضی بنشاندن وی گریست * گفت نائب قاضیا
گریه ز چیست * بر فاضی بی منصب قضا به نصب ایلد بلار اول اغلدی نائب ایستی ای قاضی گریه نندندر (منشوی)
این نه وقت گریه و فریاد نیست * وقت شدی و مبارک دانست * بوزمان سنگ گریه و فریاد و قتی دکادر بلکه
سنگ شاد بیلک و مبارک داند و قییدر یعنی وقت نمریت دکل بلکه وقت تنبیدر پس گریه نلک سپی ندر دیدی
(منشوی) گفت آه چون حکم رلندی بیلی * در میان آن دو عالم جاهلی * قاضی نائب ایستی آفریدیل نیجه * کم
سور اول ایکی عالمک اورا ناسند بر جاهل یعنی قلبته مالت اولمین و کوکلی کندی الله اولمین و حقیقت حالی بلین
بر کسه ایکی کندی احوالنه عالم اولان خصمک مایسته نوجله اجرای احکام ایلر (منشوی) آن دو خصم از واقعه
خود و فتنه قاضی مسکین چه داند زان دو بند * اول ایکی خصمک دهل کاور و کند بلر نلک واقعه سندن واقف در
مسکین قاضی اول ایکی خصمک بند و حیل بی نه یاور (منشوی) جاهلست و غافلست از حال شان * چون رود
در خونشان و مال شان * قاضی انلرک حالندن جاهل و غافلدر آنلرک قاضی و آنلرک ماله نیجه کیدر (منشوی) گفت

حکیم عالمند و علی * جاهلی تو ایست جمع ملای * نائب قاضی به ایستدی ایکی خصم اسکر چه عالم در دین و لیکن
 علته منور و در اگر چه سن انزل احوالنه جاهل سن و لیکن ملت اسلام نمی سن و نور عالم منبعی سن (منشوی)
 زانکه نوعت نداری در میان * آن فراغت هست نور دیدگان * زیرا که سن اور تاده علت و غرض طوع و نهي اول
 فراغت و اول بی علت اولی * کوزل نورید و یعنی علت و غرض بوده دیده دل کید و بی غرضی نور دیده دلدر
 چونکم سنده بی غرضی حاصل اوله نور فراسده حتی باطلان تمیز باطله قادر اولور سن (منشوی) وان دوعالم را
 عرض شان * کور کرد * علمنا از علت اندر کور کرد * وارل ایکی عالمی که مراد ایکی خصم در انزل غرضی انتری
 کور ایادی علت و طمع انزل علمنی قهره ایلدی (منشوی) جهل رابی عالمی که کمد * علم راعلت زدها بر کند جاهلی
 علت سنزلت عالم ایلر علت و غرض علی قابلدن قور بر (منشوی) تا که رشوت نستی بیسته * چون طمع کردی
 ضرر بر بسته * نائب قاضی به دید که ای فانی غرض و علت در بری و طمع و رشوتدن عاری اول تا که رشوت آلیسه سن
 عالم و بیسته سن (چون نور رشوت نستی) دخی نسخه در یعنی چونکم سن رشوت آمدل بصیر و اهل نظر سن چونکم
 رشوت طمع ایلر کور و بیسته سن یعنی چونکم طمع آلیسه سن کور دل و بنده نفس سن رشوت الن ملعون و طمع
 قیلن کور دل و حکمت حقندن مقبول اولسی مقرر در (کاروی الامام احمد بن حنبل رضی الله عنه قال علیه السلام
 اعن الله الراشي والمرشي والرائي بينهم اثمی وعن انس رضي الله عنه قال علیه السلام الطمع يذهب الحكمة
 من قلوب العلماء وقال علیه السلام استعینوا بالله من اطمع فان الطمع يورث الي الطمع) پس معاویه ایلر چه جواب
 و بر ب ایستدی (منشوی) از هو امن خوی راوا کرده ام * لقمه های * هونی کم خورده ام * هواد بن خونی جدا ایلشم
 شهونه منسوب اولان لقمه لری از عشم (منشوی) چاشنی * کیدر دم شد با فروغ * راست راداند حقیقت اردوع *
 بنم کوکام چاشنی کبر با فروغ ولدی یعنی قلبل قوت ذائقه سی بواجلر قوت بولدی صدق * کذب دن حقیقه
 بیلور و نیکو بی بدن فرق بیلور (باقرار آوردن معاویه ایلر را) (منشوی) تو چرا یار کردی مر مرا * دشمن بیداری
 نوبی دغا ای ایلر تحت بقاسن خی نیچون بیدار ایلر حال آنکه سن برار اغت دشمنی سن ای حیل باز (منشوی)
 هم و خشنه خشی هم خواب آوری * هم و خری عقل و دانش رایی * بر خشنه خشی کبی دوکلی اویه و کورور سن
 یعنی خشنه خشی نتیجه منوم ایسه سنل دخی مورث نوم و غفلت اولی شانکدن در خمر کبی سن عقل و دانشی ایلرور سن
 یعنی خمر عقل و دانشی نه کونه ستر ایلرور ازاله ایلر سن دخی نل کبی عقل و دانشی ازاله ایلر سن (منشوی)
 چار بیعت کرده ام دین راست کو * راست رادام تو حیلها بچو * سنی چار میخ ایلشم آگاه اول طوغری سولین
 طوغری سوزی یا لورم سن حیل را ستمه (منشوی) من زغر کس آن طلب دارم که او صاحب آن باشد اندر طبع و خو
 بن هر کس دن آنی طلب طویر مکه او طبع و خویده آنک صاحب اوله یعنی بنم مطلوب اولان شینک اول کسه طبیعتده
 و خویده با نفع صاحب و ماسکی اوله (منشوی) من زسر کبی نجویم * سگری * و زنجش می نجویم * سگری *
 بن هر کس دن سکر لک استمزم بن نمشدن لشکره منسوب طوع و نهي یعنی لشکره عددانندن عد استمزم زیرا آدن جرأت
 و نجاعت کلز (منشوی) هم چو کبریا من نجویم از بی * لو بود حتی یا خود از حق آیتی * آتش پرستلر کبی بن
 بریدن استمزم که اول بت حق اوله با حقندن اول بت بر نشان اوله اما بولندن اولی و اوجه اولان معنی اولدر که دینه بن
 کافر لری بریدن طلب الازم او کسه که حق اوله یا خود حقندن بر آیت اوله زیرا حقه باطل بر برده جمع اولر و باطل
 شرعیدن خاصه حقیقت ظهوره کلز یعنی حضرت معاویه ایلر بر علیه دید که ای شیطان هر شینک بر محلی
 وارد و هر فلک براهی و در بر شینی محملدن غیبه بن طلب خبیث و خسرا نه سیدر نه کت محل بطلان ایکن
 که در لادن حق و آیت حق طلب ایلر بر کافر لری کبی سن حتی و آیت حق طلب الازم که بت حقن موضعی و آیت
 حقن محلی دکادر (کافل سلطان معارفین بیت) اطلب الدراسی وسط الصدف * و اطلب الفن من اصحاب
 الخرف * حکیم اولدر که هر شینی موضعندن طلب قبله بن شیطانکه مظهر ضلالدر ایدن ایمان و عرفان طلب
 ایتل عین جهل و وبالدر (منشوی) من زسر کبی نجویم یوی منک * من در اب جو نجویم خشت خشت * بن
 سر کبی سن منک راجحه سی استمزم بن ایلر سن سولنک بیسته ووری کر استمزم (منشوی) من شیطان این نجویم
 کوسن غیر * کوسر ایلر کرد و خیر * بن شیطاندن و فی امید طوع و نهي زیرا او غیرد که شیطان بی خبره بیدار ایده
 (راست گفتن ایلر شیخ و در اید معاویه ایلر چونکم حضرت معاویه دن و مرسته ابرام و اقدای * کوردی
 عاقبت لامر (منشوی) بن دین ایدم من بران * کوردم * یار ای * علات * بن دین ایدن اول معاویه به
 دیدی یعنی بالضروری عجزندن کوجله کابندی ایدن اوتری ای * فان سن خوابدن بیدار ایلدم بیل (منشوی)

تاری اندر جماعت در نماز * از بی بیغامبرد و ات فراز * تا نمازده جماعته ابریده سن بلند قدر و عالی دولت پیغمبر
 اردندن (منشوی) کر نماز از وقت رفتی مر ترا * این جهان تاویل کشتی بی ضیا * اگر سنک نماز و قنندن کیدیدی یعنی
 حضرت پیغمبر ایلر نماز قیلر و جماعته حاضر اولر و بیغامبرد و ات فراز * تا نمازده جماعته ابریده سن بلند قدر و عالی دولت پیغمبر
 ضیا سزرا کو اولوردی و سنک باشنه زندان اولوب نیچه زمان قلبل نجیف و ناسفده فالوردی (منشوی) از غین
 و در رفتی اشکها * از دو چشم نومنال مشکها * غین و در ددن کوزیا شاری کیدردی سنک ایکی چشمکدن مشکلر
 کبی (منشوی) ذوق دارد هر کسی در طاعتی * لاجرم نشکید از وی ساعتی * هر برکسه بر کونه طاعتده ذوق
 طور لاجرم اندن بر ساعت ضرایلر (منشوی) آن غین و در دبودی صد نماز * کوز نماز و کوز حریق آن نیاز * و یا معاویه اول
 غین و در دبودی نماز اولوردی یعنی اول جماعته اولان نماز سندن فوت اولیدی سنک دورنگدن غین و در د و آمدن
 ظهوره کلوردی و اول غین و در دبودی نماز معادل اولوردی و نماز قننی و انیازل و فروغی قننی یعنی بولرک ما بیسته تقاروت
 عظیمه و مراتب کثیره و اردر که نمازک نوابی سوز درونک ثوابه محائل اولر نه کم بوحکایه دن معلوم اولور (فضیلت
 حسرت خوردن آن مخلص رفوت نماز جماعت (م) آن یکی میرفت در مسجد درون * مردم از مسجد همی آمد
 برون * اول برکسه مسجد ایچنه کندی خلق مسجددن طشره کوردی (منشوی) کشت پرسان که جماعت را
 چه بود * که مسجدی برون آید زود * اول کسه سوال اید بی اولدیکه جماعته نه اولدیکه مسجددن تیز طشره
 کورلر (منشوی) آن یکی گفتش که پیغامبر نماز * با جماعت کرد و شد فارغ ز راز * اول برکسه ایتدیکه حضرت پیغمبر
 علیه السلام نمازی جماعته ادا ایلدی و راز و نیازدن فارغ اولدی (منشوی) تو بکادرمیروی ای مردخام * چونکه
 پیغمبر ایدم السلام * ای مردخام سن قنده کیدر سن چونکم پیغمبر علیه السلام سلام و بر مشدر و نماز دن فارغ
 اولشدر (منشوی) گفت آدود و دازان آه شد برون * آه اوی داد ازلدی بوی خون * اول کسه چونکم بوسوزی
 اشدیدی در دله آه ایتدی وارل آدن تو فون طشره کندی آت آهی کو کاندن فان راجحه سنی و بردی (منشوی)
 آن یکی از جمع گفت این آه را * تو بمن ده و آن نماز من ترا * بعدن اول برکسه آکادیدی بواهی سن بکاور و بنم اول
 نماز من سکایه حضرت پیغمبر ایلر آردنده جماعته نماز قیلان طاقه دن بری اول جماعته نماز قیلندن محروم قیلان و آه
 قیلان کسه به دیدیکه اول آهی بکاور و بنم خلف پیغمبره جماعته قیلدیم نماز سنک اولسون (منشوی) گفت
 دادم آه و بذر فتم نماز * اوستد آن آه را با صد نیاز * جماعته ابر خین کسه آهی و بر دم سنک نماز کی قبول ایلدم دیدی
 اول کسه اول آهی بوز نیاز ایلدی و نیچه شکر و حمله قبول قیلدی (منشوی) شب بخواب اندر بکفتش هاتنی
 که خریدی آب حیوان و شنی * کچه دو شنده بر هاتنی * کادیدی که ای غازی و بر بولرک متا به سنده آب حیوانی
 و شنیایی اللله یعنی اول هاتنی کابویه دیدیکه ای آه درون آن کسه فی الحقیقه آب حیات معنوی اللله و امر اض
 روحه و قلبه شافی اولان و در مان قیلان علی اختیار قیلد (منشوی) حرمت این اختیار و این دخول * شد نماز حله
 خلقن قبول * بواختیارلر بود دخول حرمتنه خلشدر جمیع سنک نمازی قبول اولدی (نعمه آثار ایلر سن معاویه
 مکر خود را (منشوی) پس عزار بیلش بکفت ای میردانه * مکر خود اندر میان باید نهاد) پس ایلر حضرت معاویه به
 ایتدی ای داد صاحبی اولان امیر کندی مکر فی اوردیه و قومی کرل (منشوی) کر نمازت فوت می شد آن زمان * میردی
 از در ددل آه و فغان * اکر اول زمان سنک نماز فوت اولیدی کو کلک در دندن آه و فغان اوردرل (منشوی) آن تأسف
 و آن فغان و آن نیاز * در کدشتی از دودد * کر نماز * اول تأسف و اول فغان و اول نیاز ایکوزد کر نماز دن بکردی
 یعنی ثواب و جزا ده ایکوزد کر نماز لثواب و جزا سندن ایلر و بکردی (م) من تر ایدار کردم از لایب * ناسوزاندر
 چنان آهی حجاب * بن خوفدن سنی بیدار ایلدم تا که نماز فوت اولر و آه ایلر سن تا انجیلین بر آه بجایی باقیمه
 و برده لری رفع ایدوب یقیمیه (منشوی) تا چنان آهی نباشد مر ترا * تا بدان راهی نباشد مر ترا * تا سنک ایچون انجیلین
 بر آه اولیه تا اول آه سکا بر راه اولیه و سندن بولرک کبی بر اشرف و افضل عمل ظهوره کلیه بلکه ادنی اولان
 عملی ادا ایتمکله افضل و اولی اولندن محروم قانه سن و ترک افضل ایدوب مقضول و ادنایی اختیار ایللر دن اوله سن
 دیدی (منشوی) من حدودم از حد کردم چنین * من حدودم مکرمت و کین * بن حدودم حدمدن
 بویه ایلدم بن خلق عالمه دشمن بنم ایشم مکر و کیندر (جواب معاویه ایلر رابعد از اعتراف و قبول کردن معاویه
 مخن اورا (م) گفتا کنون راست کفتی صادق * از تو این آید تو این رالایق * حضرت معاویه ایلر سندن چونکم
 بوسوزی اشدیدی اکایتی الان طوغری سولدک صادق سن سندن بکاور سن بکالا یقسن (منشوی) عتک بونی
 نومکس داری شکاره من نیم ای سنک مکس زحمت میار * سن عتک بونسن مکسی شکار طویر سن ای سنک بن

خاص و صاف در دیو سوزید (منتهی) مسجد و احباب مسجد را نواز * نومه می ماسب دی باماباز * مسجدی
 و مسجد صاحبزادی او خشمه سن ماه منور سن بر شیب سیاه از بر نه دوزل و مقارنت قبل (منتهی) تاشود شب
 از حالت همچو روز * ای حالت افتاب جان فروز * تاشب سنک جهان کدن روز کبی اولای رسول که سنک جمالک
 جانی روشن اید بی افتابدر (منتهی) ای دروغا کان سخن از دل بدی * نامرادان نفر حاصل شدی * ای دروغا که
 اول سوز دلدن اولیدی مجر دلسان طرفندن اولییدی تا کم اول طاقه نک مرادی حاصل اولیدی (منتهی) لطف
 کایدی دل و جان در زبان * همچو سبزه تون بودای دوستان * لطف که دل و جان سبزه کور یعنی بر لطف و احسان که
 جان دلدن مراد اولیدی بلکه مجر دلسان طرفندن ظهوره کاور ای دوستلر کلختل سبزه سی کبیدر و من بلده بتن
 نبات کبیدر (منتهی) هم ز درش بکرا راسر گذر * خوردن و نور انشایدای پسر * هم ابرافدن اول سبزه به نظر اید
 و همان کج ای پسر اول یکد و فو و فو لطف لایق دکلدر ز برانایا کدر (منتهی) سوی لطف بی وفایان عین مرو * کان پل
 و بران بودیکو نشو * و فامزل لطفی جانینه آگاه اول کتمه زیرا اول یوفارل لطفی و بران ککو بریدر ایوانست
 و یوسوزی قبول ایت (منتهی) کقدم را جاعلی بروی زند * بشکند پل و آن قدم را بشکند * اگر قدمی اول و بران
 کویری اوزره اوزره کویری صبر اول قدی صرا کا اعتماد ایلده اول منکسر اولوب اول نادانک دخی انکسار نه سبب
 اولور (منتهی) قربا * شکر شکسته می شود * از دوسه سست و محنت می بود * هر چند که لشکر صفتش اولور ایکی
 اوج سست و ضعیف القلب محنت دن اولور (منتهی) در صف اید با سلاح او مر دوار * دل برویند کاینک یار غار *
 اول محنت هر دگی سلاح جنگ صغنه کاور اشکر اشته یار غار دیوانک اوزرینه کوکل قورل (منتهی) رو بگرداند
 چویند زخم را * وقت اوبشکند پست ترا * محنت اولان چو تکم زخم کوره یوزد و ندرر یعنی اول محاربه وقتنده
 ادنی بر زخم کورسه جنگ و قتال دن فرار ایلر محنت کتسی سنا آرد که سر (می) این درازست و فرارانی شود
 و آنچه مقصودست پنهان می شود * بوکامتعلق کلام دراز دراز ککر دخی سویلرسم فراوان اولور و اول فسنه که
 مقصود در پنهان اولور یعنی ماهو المقصود که مسجد ضرا قصه سیدر محنتی اولور و کیر و قالور (فریق متافقان
 پیغمبر علیه السلام را با مسجد ضراش برند (منتهی) بر رسول حق فسونه خواندند * رخسار دستان و حیل
 می رانند * اهل نقاش حقل رسولی اوزره افسونلر او قودیلر مکر و حیل لر رخسار سوردیلر رخسار ستمک آتک آدیدر
 بونده مجر دستاره طریقه مکر و حیل دن عبارت اولور (منتهی) آن رسول مهربان و رحم کیش * جز بسم
 جز بلی نادر پیش * اول رحم مذهب و مهربان رسول بسمدن غیری و بی دن غیری ایلر کتورمندی (می) شکرهای
 آن جاعت یاد کرد * در اجابت فاصد از شاد کرد * اول جاعتل شکر لری و بی و خدمت لری یاد ایلدی دعوت لری نه
 اجابت ایلر که اول مکر و حیل جانینه قصه اید بیلر شاد ایلدی (منتهی) می نمودی مکر و ایشان پیش او *
 یان یان زان سان داند ریش و بی * نزل اول مکر و حیل مالک فتنه کورندی افک کبیدن که یک یک سود ایچره قبل
 کور و نوردی یعنی سود ایچره سیاه قبل نیجه کور و نوردی بر اول او ایلدن حضرت پیغمبر علیه السلام ایلر
 در وقتنده اولان حیل و مکر با تمام کورندی (منتهی) وی را نایدید مکر داند لطیف * شیر را شایاش
 می گفت آن طرف * اول لطیف موی کور و موش ایلدی اول طرف سوده شایاش و تحسین دیدی یعنی اول لطیف
 اولان پیغمبر اهل تافان حیات و خدیو تارندن تعالی ایلوب ایلر ظاهرده اولان خدمت لری نه تحسین و آخرین
 ایلدی و ابو خدمت قیامش * نزو کوزل خبر ایلک سزدیو سولدی (منتهی) صدهزاران موی مکر و دمدنه * چشم
 خواباید آن دم زمان * نیجه یوزل * مکر و دمدنه موی ایلدن اولدم مشاهده ایلش ایکن اولدم دو کبیدن
 کوزلی او یوتدی و اغماش عین ایلدی (منتهی) راست میفرمود آن بحر کرم * بر شمان از شما منفقترم *
 اول کرم دریایی کرجک یوردی بن سزه سزدن منفقترم ته کم حق تبارک و تعالی سوره از ابده یورلر (الهی اولی
 بالمؤمنین من انفسهم) پیغمبر علیه السلام مؤمنلره کندی نفس لردن اولی و ار جدر و هم نه یور رسره عین صلاح
 و محض فلاحدر (منتهی) من نشسته در کار آتشی * با فروغ و شعله بس ناخوشی * بوییت بو حدیث شریفه
 اشارتدر که یوریدیلر (قال رسول الله علیه و سلم انما اشی و منل اشی کرجل استوفد نار اخلعت الدواب
 و نفر من نفع فیها و انا اخذ بجز کرامت تقه و نفع فیها) معنی بیت مثلان بر عظیم آتش کارنده اوتر منم اول آتش
 زیاده ناخوش فروغ و شعله ایلر (منتهی) و چه و برانه شمان سودیان * هر دودمت من شده پروانه ران *
 سز پروانه کبی اول جانبه یلجی سزیم هر ایکی دستم پروانه سوزی ایلر در یعنی سز پروانه لری کبی نار بجیمه
 حب اولان شهوت و معصیته دوش سز و بن سزی اندن منع ایلوب قورتر برم بس حصه سیاتدن نه قصه بیاتنه

شروع ایدوب یورلر (منتهی) چون بران شد تاروان کرد رسول * غیرت حق بانک زدمشوز غول * چون تکم انک
 اوزرینه مقرر اولدیکه تاحضرت رسول مسجد ضرا جابانه روان اوله غولدن سوزاشته دیو غیرت حق بانک اوردی
 واکاوی قیلدی (منتهی) کین خیدشان مکر و حیلت کرده اند * جمله قلوبست آنچه آورده اند * که بوخینلر
 بو خصوصده مکر و حیل ایلشدر جمله سی مقلوب و معکوسدر اول نسنه می که کتور مشلدر (منتهی) قصد ایشان
 جز سیه روی نبود * خیر دین کی جست تر سار جهود * انلرک قصدی سیاه رویلقدن غیری اولدی تر سار جهود چن
 دین خیری استدی (منتهی) مسجدی بر جسر دوزخ ساختند * باخدا نردن غاها باخندند (دوزخ خلک ککو و پر سی
 اوزره بر مسجد دوزیلر خدای تعالی ایل مکر و حیل لر نردنی او نایدیلر (منتهی) قصدشان تقریق اصحاب رسول
 فضل حق را کی شناسد هر فضول * بونلرک قصدی رسولک اصحابی پراکنده ایلر که هر فضول حضرت حقک
 فضل و احسانی چن آکر (منتهی) تاجهودی راز شام اینجا کشند * که بو عظ او چودان سر خوشند *
 تاجهودی شامدن بوز ایه چکه لر ز راجود لر آنک و عطی ایلر سر خوش اولمشلدر (منتهی) گفت پیغام بر که
 آری لیلک ما * بر سر راهیم و بر عزم غزا * حضرت رسول علیه السلام منافقه ایلدی نم وارهیم لیکن بزبانه کتک
 هومی اوزره یز و غزایه کتک قصدی اوزره یز (منتهی) زین سفر چون باز کردم انکه همان * سوی آن مسجد روان
 کردم روان * بو سفر دن چون که کیر و دویم اندن صکره اول مسجد جانینه روان اولم روان اولم یعنی تحقیق روان اولم دیمک
 اولور تکر بر تا کید معناسن افاده قیامور (منتهی) دفع شان گفت و بسوی غزواتخت * باغایان از غنازدی
 بساخت * انلری بواو سوله دفع ایلدی و غزایانینه چایدی دغاله دغادن بر کونه نردا وینادی یعنی (غن اعتدی
 علیکم فاعتدوا علیه بمثل ما اعتدی علیکم) مقتضای سخن (و دخی ان المنافقین یخادعون الله و هو خادعهم فواستخفوه
 انلرک مکر و خدعه سی مقابله سنده بو گونه مکر و خدعه ایلدی (منتهی) چون پیغامدار عزاباره بدند *
 جنگ اندر وعده ماضی زدند * چون رسول علیه السلام غزادن کلدی منافق کیر و کلدیلر ماضی اولان وعده به ال
 اوردیلر بعض تسخده مصرع ثانی بویه واقع اولمشدر طالبان وعده ماضی شدند یعنی اول سابقده اولان وعده به
 طالب اولدی (منتهی) گفت حقش کای پیغمبر فاش کور * غدر را و رجند با شمشیر کور * حق تعالی اول رسول
 دیدی ای پیغمبر فاش سول و انلرک مکر و غدری اظهار و افشایله واکر جنگ و خصومت اولور سه اولسوندی
 (منتهی) گفت ای قوم دغل خامش کنید * تا انکرم راز هاتان تن زیند * حضرت رسول علیه السلام اول طاقه به
 ایلدی ای مکار و حیل باز قوم خاموش اولکمز بوجه اوزره کینه دشوید معناسنه اولور کتید ایلر مکر معناسنه
 اولوب معنی بویه اولسه دخی جائزدرای دغل قوم بی خاموش ایلر که بی سویی بیکر تا بن سزل رازلر بیکری
 سولیم ساکت اولکمز (منتهی) چون نشانی چند از اسرارشن * در میان اوردید شد کارشان * چونکه انلرک
 امر ازندن برقاج نشان اورتایه کتوردی انلرک ایشی قبیح اولدی (منتهی) فاصدان زباز کشته شد آن زمان * حاش لله
 حاش لله دم زمان * اول زمان فاصد لر حضرت رسولدن رجوع ایلدی لر حاش لله حاش لله دمن اورچی یعنی برالهی
 مکر و غدر ایلکدن تنزیه ایلر زیم بو خصوصده مکر و غدر دینی اولدیلر حاله کیر و رجوع ایلدی (منتهی)
 هر منافق معنی ز بر بغل * سوی پیغامبر سار و از دغل * هر منافق بر معنی قوا توغی السنده دغل و حیل باز لقدن
 پیغمبر حضرتی جانبته کتوردی (منتهی) هر سوکندان که ایمان جنتست * زانکه سوکندان کز انرا
 سنتست * بمنلردن اوتریکه ایمان سپردن زیرا که سوکندلر کز لره سنت و عادتدر سوره منافقینده اولان بوییت
 کریمه به اشارتدر که (اتخذوا ایمانهم حنة) یعنی منافق لر بمنلری سپر افتخار ایلدی لر قتلدن و سیدن خوف و احترام
 ایلد کلرندن اوتری قصه و اعن سبیل الله (دخی بونلر غیری بلری منع ایلدی لر حق یولندن (نهم) تحقیقا بو منافق (سأه
 ما کانوا یعملون) نه عجب کم اولدیلر شول شملر که اشلدیلر منع لردن و نفاقلرندن و ساءه تعجب معناسی وارد لربان
 لبک جعی اولدی یعنی کبی شبان دخی شایک جعی اولدی بی کبی سوکندان سوکندلر جعیدر (منتهی) چون
 ندادرمی دکر در دین وفا * هر زمانی بشکند سوکند را * چون تکم مر دکر زینده و قاطو غز و فاراست اولان سقیم طریق
 مستقیمه میل ایتز هر بر زمان عهدی و آندنی صر (منتهی) راست تاز احاجت سوکند نیست * زانکه ایشانرا
 دو چشم روز نیست * راست و صادق اولنلره بیمنه احتیاج یوقدر زیرا که انلر ایچون ایکی روشن چشم وارد اول
 روشن اولان ککو زلره حضرت حتی حاضر کورر و نقض عهد ایلکدن و خلف وعده قیلقدن بری اولورلر
 (منتهی) نقض میثاق و عهد و از احقیقت * حفظ ایمان و وفا کاره نیست * میثاق و عهد لری صتی احققلقدندر
 بمنلر و وفای حفظ ایلک تقینک ایشیدر ایمان جمع عین (منتهی) گفت پیغمبر که سوکند شما * راست کیرم

یا که سوگند خدا * حضرت یغمبر علیه السلام ایستی سزک میگریز رامت طوئیم یا که خدای تعالی بنی که
حق تعالی تحقیقا منافق را کاذب بداند و در دوشهادت ایلر و سزهر بر یکصد قلز دیوسو یلر سزته کم حق تعالی سورة
منافقه ده یونلرک حالندن خبر و یروب یورلر (والله یشهد ان المنافقین الکاذبون) و سورة توبه ده (والله یشهد انهم
لکاذبون لا تقم فیہ ابد) یوردی (منوی) باز سوگند مکرر خورد قوم * مصحف اندر دست و رباب مهر صوم *
منافق قومی کبر و مکر را ندانید یلر لارنده مصحف شریف و یلیری اوزره صوم مهری اولدی یعنی حالده (م) که بحق این
کلام پاد راست * کان بنای مسجد ازیم رخداست * بویه دیو که بوجیح و بالک کلام حق چون اول مسجد بنامی
خدا دن اوتیردیر (منوی) اندر انجیا هیچ حیل و مکر نیست * اندر انجیا کز و صدق و یاریست * اول مسجد ده
هیچ حیل و مکر یوقدر اول مسجد ده کز و صدق و یاری دیملک و اردر یعنی تضرع و خلوص و ذکر خدا ایل کلک
وارد (منوی) گفت یغمبر که آواز خدا می رسد در کوش من همچون صدا مهر بر کوش شهادت حق *
تا با آواز خدا نارسد سبق * نک صریح آواز حق می آیدم * همچو صاف از دردی بالایم * حضرت یغمبر علیه السلام
دید که ای منافق خدای تعالی ارازی یعنی کلامی بنم قولانم و بشور صوت و صدا بشدی کی اما کلام حق
سزا ستماع ایدم من سزیرا حق تعالی سزک * کز ختم قودی تا کم آواز خدای استماع ایلکه سبقت ایلیم
اشته بکا صراحت و آشکاره آواز خدا کاور و ظاهر و آشکاره اولور صافی در ددن سوزد یکم کبی آواز خدای دخی
و ساویدن و کلام مخلوقدن تمیز ایلرم علما کلام خدا نک استماع انده اختلاف ایلشدر ابو منصور ماتریدی مع نوابه
کلام خدا هیچ بوجه استماع و مسوع اولنر زدی زرا کلام متکلم اولان اللهک صفتدیر پس انک صفت ازلیه می
بوقوت سامعه ایل استماع اولنر و اکثر عمل کلام خدا بر خوی (یسمعون کلام الله) و مقتضای (حق یسمع کلام الله)
کلام خدا مسوع اولور دیر و ماتریدیه یعنی (یسمعون ما دل علی کلام الله) دیوتا و یل ایدوب جواب و بروردی
و کلام الله موسی نکلیما) آیتنده ماتریدیه دیر که حق تعالی نک حضرت موسایه تکلمی اول وجه اوزره در که کلام
ازلیه سنده دلالت ایلن حرف و صوتی خلق ایلدوب آنی سمع مبارک حضرت موسایه القا ایلدی و حضرت موسی علیه
السلامه اولان کلامک تفسیری بومذهبی تأیید ایلر (قال الله تعالی وما کان لیشران یکلمه الله الا وحیا او من وراء
حجاب او برمل رسول او فو حی باذنه ما یشاء) قال ان معناه ما صح لاحد من البشر ان یکلمه الله الا علی ثلثة اوجه
اما علی طریق الوحی و هو الالهام و هو الفذف فی القلب او المنام فالاول کما و حی الله فی بطن ام موسی و الثانی کما و حی
الی ابراهیم فی ذبح ولده و اما ان یسمع کلامه الذی یخلفه فی بعض الاجرام کما کلام موسی من الشجرة اما کلام خدا
مسوع اولور دیر لیکل دلیل بود که امام واحدی و سبطه دیر که (و کلام الله موسی تکلیما) ده لفظ تکلم مصدرله
مؤکدا و لی حضرت موسی علیه السلام خدا نک کلامی استماع ایلدیکنه دلالت ایلر اگر بوفعل مصدرلر
مؤکدا و لی ری مجازه جل ازلفق قابل ایدی اما با وجود تا کید مجازه جل ازلفق زرا فعال مجازیه مؤکدا و لیر
یعنی شجر جانندن استماع ایلدی کی اصوات عین کلام خدا در دیک اولور و امام غفرازی دیر که تبه کم خدای بصرله
کورمک نمکندر آنک کلامی دخی سمعه ادر الیلک قابلدرو امام غزالی احیاء علومده دیر که هر شول کسه که
حضرت موسایه دیناده کلام خدای حرف و صوتله استماع ایلدیکنه استبعاد ایلیده دی آکا آخرتده دخی کوزله
کورلک سنده انکار ایلر میسن پس الله قادر دیر که کندی کلام ازلیه سنی که حرف و صوت و مشابه کلام مخلوق دکلدر
استدیدی قولنه یلدی کی کبی کیف ما یشاء ایشدیر و اول قول آنک کلام خدا ایلد و کنی فهم ایدم والله اعلم (منوی)
هم چنانکه موسی از روی درخت * بانک حق بشدی کای مسعود بخت * از درخت انی تا الله می شنید * با کلام انوار
می آمد بید * آنجلین که حضرت موسی درخت جانندن حضرت حق بانکی استدی بویه دیو که ای بختی مسعود
و طالی میمون درختدن (الی ان الله) کلامی استدل کلام الهی ایل نورلر حضرت موسایه ظاهر کلدی و انوار غرق
اولدی سورة قصصده اولان آیتها اشارتدیر (فما آتیما) وقتا کم حضرت موسی شعبیدن استقذان ایلدوب اهلله مصر
جاننده توجه ایلدوب طوطیا غنه کاد کده حکمت برورد کار بر اول کیه بغایت شب آرو فطرات اسطار ایدی پس
استعمال ناره محتاج اولوب بواسطه طراب واضطراره ایکن کوردیکه طور جانندن بر آتش اشکاره اولدی پس
مسارعه ایدوب اول ناره کاد کده (نودی من شاطی الوادی الامین) ندا و اندی موسایه وادی ایمینک کارنده شاطی
دره کنکارنده دیرلر (فی البقه المبارک) اول مکان مبارکده (من الشجرة) عذاب آنجلندن و یا آنجلندن بر آنجلندن
(ان یاموسی) ای موسی دیکلکه (الی ان الله رب العالمین) تحقیقا من شول اللهم که عالمک ربیم اولدیکه حضرت
موسی یوندا بی درختدن کوش ایستی شراب نجی جانانی نوش ایدوب بالکیه کنبدین فراموش ایدی امدی ای

قول بعض تفسیرین فی تفسیر هذه الآية
ما یصح یوحى الیه فی المنام و یا به ام کلرای
ابراهیم فی ذبح ولده و اما ان یسمع کلامه الذی یخلفه فی بعض الاجرام کما کلام موسی من الشجرة اما کلام خدا
مسوع اولور دیر لیکل دلیل بود که امام واحدی و سبطه دیر که (و کلام الله موسی تکلیما) ده لفظ تکلم مصدرله
مؤکدا و لی حضرت موسی علیه السلام خدا نک کلامی استماع ایلدیکنه دلالت ایلر اگر بوفعل مصدرلر
مؤکدا و لی ری مجازه جل ازلفق قابل ایدی اما با وجود تا کید مجازه جل ازلفق زرا فعال مجازیه مؤکدا و لیر
یعنی شجر جانندن استماع ایلدی کی اصوات عین کلام خدا در دیک اولور و امام غفرازی دیر که تبه کم خدای بصرله
کورمک نمکندر آنک کلامی دخی سمعه ادر الیلک قابلدرو امام غزالی احیاء علومده دیر که هر شول کسه که
حضرت موسایه دیناده کلام خدای حرف و صوتله استماع ایلدیکنه استبعاد ایلیده دی آکا آخرتده دخی کوزله
کورلک سنده انکار ایلر میسن پس الله قادر دیر که کندی کلام ازلیه سنی که حرف و صوت و مشابه کلام مخلوق دکلدر
استدیدی قولنه یلدی کی کبی کیف ما یشاء ایشدیر و اول قول آنک کلام خدا ایلد و کنی فهم ایدم والله اعلم (منوی)
هم چنانکه موسی از روی درخت * بانک حق بشدی کای مسعود بخت * از درخت انی تا الله می شنید * با کلام انوار
می آمد بید * آنجلین که حضرت موسی درخت جانندن حضرت حق بانکی استدی بویه دیو که ای بختی مسعود
و طالی میمون درختدن (الی ان الله) کلامی استدل کلام الهی ایل نورلر حضرت موسایه ظاهر کلدی و انوار غرق
اولدی سورة قصصده اولان آیتها اشارتدیر (فما آتیما) وقتا کم حضرت موسی شعبیدن استقذان ایلدوب اهلله مصر
جاننده توجه ایلدوب طوطیا غنه کاد کده حکمت برورد کار بر اول کیه بغایت شب آرو فطرات اسطار ایدی پس
استعمال ناره محتاج اولوب بواسطه طراب واضطراره ایکن کوردیکه طور جانندن بر آتش اشکاره اولدی پس
مسارعه ایدوب اول ناره کاد کده (نودی من شاطی الوادی الامین) ندا و اندی موسایه وادی ایمینک کارنده شاطی
دره کنکارنده دیرلر (فی البقه المبارک) اول مکان مبارکده (من الشجرة) عذاب آنجلندن و یا آنجلندن بر آنجلندن
(ان یاموسی) ای موسی دیکلکه (الی ان الله رب العالمین) تحقیقا من شول اللهم که عالمک ربیم اولدیکه حضرت
موسی یوندا بی درختدن کوش ایستی شراب نجی جانانی نوش ایدوب بالکیه کنبدین فراموش ایدی امدی ای

طالب انوار احدیت سندی وادی این طریقه کلوب بقعه مبارکه مرشد کاملده درخت وجود شیخ واصلدن صدای
انی ان الله و ندای لا موجود الا اللهی کوش ایدوب جان و دلک سرخوش و عقل و فکرک مدهوش ایدم کور و زرا نجی
حق نشسته تباتیه دن ظاهر اولق جانرا و لیجی نشسته انسانیه دن ظهوری بطریق اولیدریت (روا باشد ان الله از درختی
جرا نبود روا ازینک بختی (منوی) چون زور و خدی مانند * باز سوگند های خواندند * چونکه منافق قومی
الهی نورندن عاجز و زبون قالدیلر کیو یکی میسرا و تو دیر (منوی) چون خدا سوگند را خواند سپر * کی خد اسپر
ز کف سکار کر * چونکه حضرت خدا منافق را حقه عینی سیرا و تو رخت و خصوصت اید یعنی سپری التدن حق نور
منوی) باز یغمبر کذب صریح * قد کذبتم کف با ایشان فصیح * حضرت یغمبر علیه السلام کبر و تکذیب
صریحله انلره فصیح و آشکاره تحقیقا من کذب ایلدیکر دیدی (انید بشدن یکی از صحابه بانکار رسول علیه السلام که
براستاری نمی کند (منوی) تا یکی یاری زیاران رسول * در دلش انکار آمدن نکول * تا حضرت رسول علیه
السلام یارلر ندن بریار اول رجوع دن اول یارلر قلبه انکار کادی یعنی حضرت رسول علیه السلام اول صورتی
مؤمن اولان طاقه دن نکول و عدول ایلدوب انلری کذب و نفاقه منسوب ایلدیکنه اول صحابینک قلبده انکار
حاصل اولدی بویه دیو (منوی) کین چنین پیران باشیب و وفار * می کند شان این پیر شرمسار * که شیب و وفار ایلد
بو نجابین پیرلری بویغمه ناری شرمسار و نجل ایلر (منوی) کو گرم کو ستر پوشی کوحیا * صد هزاران عیب پوشند
انبا * فنی کرم فنی سارلق فنی حیال انکه انبا عظام علیهم السلام نیجه یوزیمک عیب اورلر (منوی) باز در دل
زود استغفار کرد * تا نکرد در اعتراض اوروی زرد * اول صحابه کبر و قلبه علی القوا بینه غفارا یشدی تا اعتراضدن
اول روی زرد و شرمسار ایلیمه (منوی) موسی یارای اصحاب نفاق * کرد مؤمن را چو ایشان زشت و عاق * اصحاب
نفاق یار یلفنک و انلره ادنی مرتبه میل و معاونتک شو ملتی مؤمنی آنلر کبی قبیح و عاصی ایلدی حصه بود که شول
کسه که دینسزله و ظالم لره ادنی مرتبه میل و معاونت ایلیمه انلرک خیانتی و شامی مائل و مقین اولان مؤمنه سزادت
ایدوب زشت و عاصی اولد سنده و نافرملر آکا دخی مس قیلنه باعث و بادی اولور (کما قال الله تعالی ولا تکرهوا
الی الذین ظلموا فتمسکم النار) (منوی) بازی زارید کای علام سر * مر اسکا دیر کفران مصر * اصحابی خدای
تعالی به کبر و زارلک ایلدی بویه دیو که ای علام سر * کفران اوزره بی مصرفومه و کفر و مده صیغه ثابت قیلد
تا رسولک انکار ایلیم (منوی) دل بدستم نیست همچون دید چشم * ورنه دل را سوزی این دم بخشم * الهی
کوکل المده دکا در کوزمک کورمنی کبی یعنی کوزمک کورمنی بنم ارادتمده و تصرفده اولدی کبی کوکلم دخی
مجرد بنم ارادتمده و تصرفده دکا دروا کر کوکل بنم المده و تصرفده اولیدی کوکلی بن خسته بودم یا قردم و بومعنی دخی
جاندر کوکل المده دکا در یعنی بنم تصرفده دکا در چشمک کورمنی تصرفده اولدی کبی اگر کوکل دید چشم کبی
بنم المده و تصرفده اولیدی کوکلی بودم بن خشم و غضبه یا قردم بویه دیو دخی جاندر کوکل المده دکا در چشمی
کورمک کبی یعنی چشمی کورمک المده نیجه دکل ایسه کوکلی دخی اشکاره کورمک اویه المده دکا در اگر کوکل
کورمک المده اولیدی بودم کوکلی غضبه یا قردم کافیل (ع) من یفرمان دلم فی دل یفرمان منست (منوی) اندرین
اندیشه خوایش در بود * مسجد ایت نش بر سر کین نمود * بوفکرده اول صحابی اویق و قایدی منافق لک مسجدی
اکانجیا سخته بر کورندی (منوی) سنکهاش اندر حدت جای ساه * می دمید از سنکها و دوسیه * آنک طاشلری
نجم است ایچره جای خراب کورندی اول مسجدک طاشلرندن سیاه قوتون ظاهر اولور دی (منوی) در ددر حلقش
شد و حلقش یخست * از نهب دود تلخ از خواب جست * قوتون آنک بوغازنه * کندی و آنک بوغازنی خسته
ورنجیده ایدی آجی دخالک خوف و هیتندن صجرا دی (منوی) در زمان درو فساد و میکربست * کای خدا
اینها نشان منکر نیست * اول زمانده یوزی اوزره دوشدی و اغلندی بویه دیو که ای خدا و نلر منکرلکک نشاندیر
(منوی) خلم ترا چنین حلم ای خدا * که کند از نور ایمان جدا * ای خدا و نلر خلدن خلم بکر کدر خلم
خامه معجه نک کسر له سومک معنا سنده درو حلم حاهمه له ایلد بر دیار غه دیرلر که اول خلم بی ایمانک نورندن خدا ایدم
و الحاصل حصه بود که عصاة و منافقینه حلم و مرحت ایلک دیننه ضرر و نور ایمانک زواله سبب اولدی یعنی مقرر دیر
اهل ایمانه لازم اولان اولد که الله و یغمبره عاصی اولان کسه لره حلم و مرحت ایلیمه و رفقت و شفقت دخی آنلره
سوزمو یلیمه بلکه شدت و غلظت ایلک آنلر حقه لازم اولنر دندر (منوی) کر بکای * کوشش اهل مجاز *
تو سوگند بودم چون یاز * اگر اهل مجاز لک سغی و کوششی قاز من صوغان کبی قات قات قوشش یعنی جمع
اهل مجاز مسجد ضراری با ایدن منافقین کیدرا کرسن اهل مجاز لک سغی و کوششی قاز من صوغان کبی قات قات قوشش یعنی جمع

مطلع اولی صوغان قالی کبی قات قات قوشدر (منوی) هر یکی از یکد کرب مغزتر * صادق قاتریک زدیگر نغزتر
 بونلرک هر بریسی بری برندن بی مغزتر یعنی بونلرک هر بریسنک فملری بر آخر فعلدن خیدت تروبی مغزتر در
 اما صادقان عکسیدر که هر بر فعلاری آنلرک آخرندن نغزتر و پسندیده تر در (منوی) صدکران قوم بسته برقا
 بهر هدم مسجد اهل قبل * و حیوان اصحاب قبل اندر حبش * کعبه کردند حق آتش زدش * اول قوم منا فقه
 بوز کر بقلد بلر قبا اوزره یعنی قبا نلری اوزره بوز قوشق قوشند بلر اهل قبا نلرک مسجد نلرک هدم و بخت بندن اوزری نه کم
 اول اصحاب قبل حبشه تخرب کعبه الله ایتمک ایچون بر کعبه بنا ایلدیلر حق تعالی اکا آتش اوردی و قومنی
 دخی هلاک ایلدی بونلر حکایه سی جلد اولده مشر حکایه شده الم ترک نفسینده مرورایتدی (منوی) قصد کعبه
 ساختند از تقام * حل شان چون شد و روان از کلام * اول طائفه کعبه به قصد ایلدیلر ایتقا سندن آنلرک حالی
 نیجه اولدی کلام الهیدن اوقو یعنی قرآن عظیمدن (الم تر کیف) سوره سن اوقو که آنلرک نیجه اولدی بی سکاروشن
 و ظاهر اوله (منوی) هر سیرویان دین را خود چهیز * نیست الاحیلت و مکر و ستیز * دینک سیاهر و یلر نه خود
 جهاز یعنی تدبیر و تدارک و اسباب و قدر الا حیل و مکر و عناد و خصومت و اردر (منوی) هر صحابی دیدن
 مسجد عیان * واقعه تاشد یقین شان سران * واقعات ارباز کویم یک یک * پس یقین کرد صفا بر اهل شک * لیلک
 میترسم ز کشف راز شان * نازیشانند و زید ناز شان * هر صحابی اول مسجددن آشکاره واقعه کوردی تا اول
 مسجدک سری انلر یقین اولدی یعنی اصحاب رسول علیه السلام مدن هر صحابی عیان اول مسجد ضرار جهندن
 برواقعه کوردیلر حتی بونلر یقین اولدی اول مسجدک سری و حقیقتی پس بوند نصیحه اولان بیت سوال مقدره جواب
 اولقی اقتضایدر تقدیر کلام آنلرک * کوردیکی واقعه لری و دخی مایلر ندره ظهوره کلان وقایع و حوادثی سویلک
 کورل که بونلرک مایلر ندره ظهوره کلان و ایلک اصلی ندر که جلد دن بری معاویه نلر حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 اولان جنکی و حضرت عایشه رضی الله عنها نلر حضرت علی ایل اولان جنکی کبی و دخی بعض اصحابک بری بری ایل
 اولان جنگ و جدلی کبی جواب یورور که بونلرک مایلر ندره ظهوره کلان و ایلک اصلی ندر که جلد دن بری معاویه نلر حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 یقین اولوردی صفای درون اهل شک اولنلر اوزره یا خود جوق یقین اولوردی معنائیه در کربس قطعه واحده ایل قرأت
 اولورسه بعض نسخه ده تا یقین کرد دخی واقعه اولمشدر یعنی بونلرک واقعاتی یک یک سویلیدیم تا کم یقین اولیدی
 بونلرک صفای درونی اهل شک اوزره و لکن سو یلزم زیرا قور قورم بونلرک رازی خلقه کشف ایلکدن زیرا اصحاب
 رسول علیه السلام نازینلر در و انلر نازیرا اورد یعنی بونلرک ناز ایلک سائر امت اوزره لا بقدر و مؤمن اولنلر بونلر
 اعزاز و اکرام ایلک لازم و واجبدر (لما روی عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال قال النبی صلی الله علیه وسلم
 اکرموا اصحابی فانهم خیارکم ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم یتظاهر الکذب حتی ان الرجل یخلف ولا یستخلف و یشهد
 ولا یشهد الا فی سره یحبو حیا لجنه فلیلازم الجماعة) و بر حدیث شریفه دخی امته اصحابی حقه شده سو ظن
 ایلکدن و مایلر یعنی سویلکدن اتقا و حذر ایلک امر ایدوب یورور (قال علیه السلام الله الله فی اصحابی الله الله
 فی اصحابی لا تتخذوهم غرضا من بعدی فمن احبهم احبنی ومن ابغضهم ابغضنی ومن آذاهم آذانی ومن آذانی فقد
 آذی الله) * کبر چه واقعاتدن مراد و یا معنائیه اولان واقعه اولسه یا خود مسجد حقه حق جابندن
 آنلر اولان اشارت مراد اولسه ده جارتد و لکن بونلرک بر چه معنی تا یقین کرد صفا بر اهل شک مصر عنه با خصوصکه
 لیلک می ترسم ز کشف راز شان (مصر عنه ملایم کلز و مناسب اولز پس واقعاتدن مراد مایلر ندره ظهوره کلان وقایع
 و حوادث اولقی مشرب تحقیقه انسیدر (منوی) شرعی تقلید میبذرفته اند * بی محکمان تقدیر ایلک کفرته اند
 شرع شرعی تقلید می قبول ایللر در اول تقدی محک سطرطو عیشدر و ایلک در بری اصحاب رسول علیه
 السلام سائر امت اوزره فضیلتی دخی بودر که بونلر شرع شرعی بلا تقلید قبول ایلدیلر و اول تقدیم شرعی بی محک
 اجتهاد و تبعیض حاو تدبیر (کما قال الشیخ السمیروردی فی اعلام الهدی اعلم ان میراث النبوة العلم و قد توارثه اصحابه
 و اهل بیته بلا تقلید فوجب علیک محبة الجميع فلا تکن ما ثالا الی احدی المحدثین دون الاخری فان ذلک هو (منوی)
 حکمت قرآن چو ضاله مؤمنست * هر حکمی بر ضاله خود و فست * قرآن عظیمک حکمتی چونکم مومنک
 ضاله سیندر هر بر که کند نلر ضاله سنده موقندر یعنی اول اصحاب حکمت قرآن و احکام حضرت فرقاتی
 بلا تسبیح و لا تفحص طوطی و قبول ایلدیلر اما بعد اصحاب الرسول حکمت قرآن مومن اولنلرک بونلرک کسیدر
 و موملر دن هر بر که کند ضاله سنده اقرار و ایتیمان ایدیمیدر (کما قال علیه السلام الحکمة ضالة المؤمن
 فحیث وجدناها فحق بها) چن مخبر صادق اول ضاله اولان ناهه دن خبر و بر سه مؤمن عاشق کندی مطاوبندن

صحیح اولان خبری یاور و آنک وصولنه در حال توجه و اجتهاد قیور و شتر ضاله اولان شخص بعد التفقد و التفتحص
 ناهه ضاله سن بولدی بی کبی حکمت قرآنیه بیوکنی دخی مومن عاشق یار شاد المخبر الصادق بولور و شاد و خندان
 اولور نه کم بومعنائیه کوره شتر جو شده اولانی تمثیل لیدوب یورور (قصه آن شخص که اشتر ضاله خودی جست
 وی بر سیند (منوی) اشتری که کردی و جستیش جست * چون بیابی چون ندانی کان تست * بر اشتری که مضایع
 ایلدک و اول اشتری جست که جست و جوی ایلدک چونکم بوله سن نیچون بیلر سن اوستکدر یعنی ای مومن سن
 اشتر علم و حکمتی که ایلدک و آتی سن جست و جوی ایلر سن جست و جوی ایلدک که چونکم آتی بوله سن نیچون بیلر سن که
 اول سنکدر بر که کند یملکنده ایکن ضایع اولان شیئی بولد قده یملک خود شاتنددر اولکی چون استفهام
 معنائیه اولقی ضعفدن خلی د کادر بلدک اول اولان اولکی اشباع اوله و صکره کی چون استفهام معنائیه
 اولقی معنائیه انسیدر فلیتأمل (منوی) ضاله چه بود ناهه کم کرده * از کف بکنر یخته در پرده * ضاله ندر فی المثل
 بر ناهه بی که مضایع ایلر سن اول ناهه سنک التدن قاچنددر سن هنوز حجاب و پرده دهن ناهه دن مراد * حکمت
 دینییه در که عنقریب معلومک اولور (منوی) کاروان دیوار کردن آمد * اشتر تواز میانه کم شده) کاروان حاضر اولوب
 یوکاری یو کانه که کلش اما سنک اشترک اول اور تادن نهان و ناسیدا اولمشدر یعنی قافله اهل سلوک طریق الهیده
 علم و عمل یوکن مهیا ایدوب مقام حقیقت جانیته متوجه اولمشدر و سنک علم و عملک اشتری یو اور تادن نهان اولمشدر
 یلر زاد و لا راحله بوله کیدلدیکی کبی بلا علم و لا عمل طریق حقه دخی کیدلر یس کر کدر که حکمت اشترین
 طلب ایدوب آ کاسوار اولوب کارباندن دور اولیه سن (منوی) می دوی این سووان سوخشا لب * کاروان شددور
 و نر دیکست شب * بوجانبه و اول جانبه خشک لب و مر حرارت یلر سن کاروان ابراق کندی و کیجه یقیندر (منوی)
 رخت مانده بر زمین در راه خوف * نوبی اشتر دوان کشته بطوف * اسباب راوزه فالش بولده ابه مخوف وار
 سن اشتر ایچون اطرافه دور و طواف ایتمکله یلیی اولمشدر بولدیو (منوی) کای مسلمانان که دیدست اشتری
 جست بهرین بامداد از آخری * که ای مسلمانر بر اشتر کیم کور مشد و صبح و قنده بر آخوردن طشره صبحره مش
 (منوی) هر که بر * کوید نشان از اشتر * مزد گانی ده هم چندین درم * هر کیمکه بنم اشتر مدن نشان دبه و اشتری
 بولی و بره آ کابو قدر درم مشلق و یریم (منوی) بازی جوی نشان از هر کسی * ریش خندت می کشد زین هر کسی
 کاشتری دیدیم معرفت این طرف * اشتری سرخی بسوی ان علف * کیر و هر بر که سده دن بر نشان طلب ایلر سن
 بواشدن هر بردی سکار و یشتند ایلر یعنی ارزو که مناسب سوزلر سویلر بولدیو که کوردلر بر اشتری بوطرفه کندی
 بر زیاده سرخ اشتر اول علف جانیته بویات شریفه علوم قرآنیه و حکم قرآنیه ضاله سندن هر فرقه بلا یقین مشرب
 و مذهبنلری اوزره ظن و رأی ایلر مقداری مخبر صادق شکنده مومن عاشقه خبر و یروب کشدیلری مقصوده عارف
 و مقصوده واقف رنکنده کوسرملری اشعار ایلر لکن هر بری فی الحقیقه یا کاش سویلر کونا که هر بر خنس طالبیه
 ریشکند ایلر و آتی فریفته و کندی به شیفته ایتمک جانیته کیدر (منوی) آن یکی کوید بریده کوش بود * وان ذکر
 کوید جلش منقوش بود * اول بریسی دیر اول اشتریکه بن کوردم و وفای کاش ایدی و اول بریسی دخی ایدرین اول
 اشتری کوردم آنک چلی منقوش ایدی (منوی) آن یکی کوید شتر یک چشم بود * وان ذکر کوید ز کربن چشم بود *
 و اول بر فرقه دیر اول اشتریک چشم ایدی و اول بریسی ایدرین اول اشتری کوردم او یوزا فندن نویسنر ایدی (منوی)
 از برای مزد گانی صد نشان * از کرافه هر کسی کرده بیان * مشغولقدن اوزری یوز نشان کرافه دن هر بر خنس بیان
 ایلش یعنی ثواب مزد کاشیدن اوزری یوز کونه نشانی کرافه و بی یقینلقدن هر خنس ضاله اولان حکمت قرآنیه
 و اسرار فرقیانه دن بر مقتضای ظن و قیاس تعریف و بیان ایلدیلر الحق نیجه ضعیف الذهن متحیر و متردد ایدرلر
 (متردد شدن در بیان مذاهبهای مخالف و بیرون شود و محصل یافتن (منوی) انجمن آنکه هر کسی از معرفت * می کند
 موصوف غیبی راصفت * فلسفی از نوع دیگر کرده شرح * باحی می گفت او را کربسرح) انجمن که هر کس معرفت
 و تعریف غیبیه منسوب اولان خدای بر صفتله موصوف ایلر یعنی شتر جو شده ناهه ضاله فی هر کس یو کونه تعریف
 ایلدیکی کبی خداجو شده دخی شریعت و طریقه ندره هر بر که سیلیدیکی مزبیه موصوف غیبی و معروف لاریبی بی
 توصیف و تعریف ایلر مثلا فلسفی بر غیری نوعدن شرح ایلدیلر بر بحث ایدی بی فلسفینک سوزنی جرح و رد ایلدیلر
 یعنی فلاسفه بر آخر نوعدن شرح ایلدیلر که خدای متعال موجب بالذات درودیر لکن اشیا نلر لازم ذاتیه سندن در
 و باحی یعنی متکام من اهل الاعتزال بونلر کفتنی شرح ایلر و بونلر جواب و یروب سویلر که یو کونه تعریف و بقدر وجود
 الهی وجود مقید اولور بل هو وجود مطلق و دخی مرید و مختار اولقی لازم کاور (و هو یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید

ولكن ارادته عين ذاته لاصفة بزيادة على الذات (منشوي) وان ذكر دور دو طعنه ميانه * وان ذكر از رزق باقي كند
هر يك از ره اين نشانها ران دهند * تا كان اينكه ايشان زان دهند * واول غير يسي هرايكسند دخی طعنه او رر واول
بر يسي رزق وريادن زياده جان * كيش و رزقي اول بر فرقه كه اهل سنت والجماعة دن اولان متكلميندر فلاسفه به
ويا حثه به طعن او رر اولافلاسه چابنده در كه با حثيتك قدسي سرك * نعره كز حقه سده برنده در حق بود كه سرك
نوصيه كز دن بوكونه فساد لازم كاور ويا حثي چابنده دخی طعن ايله كه بوسرك نعره كز حقه سده برنده در حق بود كه سرك
زير بوندن نقي صفات الهيه لازم كاور (بل هو مريد بارادة زائدة على الذات مغايرة لاهل و القدره) واول بر فرقه دخی
يعني رياضيه تحصيل علم و معرفت لازم دكادر مقصود وياضت نفسدر ديوبلا معرفت زرق وريادن جان چكشور
هر بری راه حقدن بوشانلری انكچون و بررر تا ظن كه كه انرا اول كوي دندر يعني بعض سادمله كان كه كه بونلده
اول حق كوي دندر (منشوي) اين حقيقت دان نه حقدن اين همه * نه بكي كرها ندين رنه * بوني حقيقت بيل
بوجي عسي حق دكادر بوجاعت نه جيعا كرها لدر ريعني بوني حقيقت بيل و محقق فهم قيل كه بوجله سي بونلرك
اهل حق دكادر و كليسي دخی كرها واهل ضلال دكادر بلكه (ستفترق امتي على ثلاث وسبعين فرقة كاهم في النار
الاواحدة) حديثك مقتضايه بوجله فرق ضاله نك اينچنده بر فرقه ناجيه واردر كه انرا اهل حق درل حال بوكه
بوجله فرق متنوعه نك ادعاري و زعمري براهل حقر ديرر و آيات واحديث ايله مذهبي اوزره استمهاد ايدرلر
منشوي) زانكه بي حق باطل نايديدي * قلب را اله يوي زرخيد * زيرا كه بياطل حقسز ظاهر كز ايله اولنلر قلبي
التون اميد يله صاوق الهدي يعني اول اجلد نكه حقسز مذهب باطل ظهوره كز وروني و شهرت بولز و صحيح صرف
باطل قلبي كه آلتز قلب مزوري ساده دل اولنلر ذهاب خالص اولق رايحه سيميله آكور و مذهب باطله ذهاب اولان
مذهب حقدر ديود ذهاب اولور (منشوي) كز بودي در جهان نفدر وان * قبلها راجح * كردن كي توان * اكر
بجهانده روان و روايج برقه اولميدى قبللري راجح ايكه بجن * امكان و قدرت اولوردي (منشوي) تا باشد راست كي
باشد دروغ * ان دروغ از راستي كيرد دروغ * تا راست اولميه بجن دروغ اولور يعني بيلان كرجك ايله ظاهر و عيان
اولور اول بيلان سوز كز خك سوزدن فروغ واعتبار طور (منشوي) براميد راست كز راي خزند * زهر در خندي
رودانكه جور ندي * زيرا كز راست اسيدى اوزره صاوق اولور مثلا زهر بر قندك اينجه كيد رانده * كره برلر
(منشوي) كز باشد كندم محبوب نوش * چه برد كندم عياني جو فروش * اكر محبوب نوش و شيرين طعم بقداي اولميه
اير به صايي بقداي كوستريجي نه ايلتور يعني عاني خله لطيف و نيكو كوستر و بلكه كفن ختمنا خصلت قبيحه سي
ظهوره كلان حيله كز و روضي در خلدن نه اخذ ايلدي چو نكه بويلدر (منشوي) پس سكو كين جله دمها باطلند *
باطلان بر بوي حق دام بلند * پس ديمه كه بوجله سوزلر باطل و دروغدر باطلر حق اسيدى اوزره كوكل طوزاغيدر
(منشوي) پس مكو جله خيالت و ضلال * بي حقيقت نيست در عالم خيال * حق شب قدرست در شها نمان *
تا كند جان در شي را امتحان * پس سوفسطايه طاقه سي كي صقين ديمه كه بوجله فرق مختلفه نك مذاهي خيال
و ضلالدر زير اهر بر طاقه مذهب آخرك بطالته برهان وكندي مذهبتك حقيقتنه بحت ابراز قيلشدر پس
هر بری بر آخري ابطال ايديجك جله سي باطل و خيال اولق لازم كاور ديمه كه عالمه خيال حقيقتسز دكادر يعني
حقيقتسز عالمه هيچ خيال بو قدر هر شيك حقيقتي عند اعل الحق نايته درو علم كا متحققه در خلا فالل سوفسطايه
نهايت مافي الباب حق شلدر نهان و مستور شب قدردر يعني باطل المتقابل اولان حق شب قدر كيدر و باطلار
سائر ليالي كيدر پس حق شري باطل شرع نك ميا قندم نه ماندر ليله قدر سائر ليالي نك ميا قندم نه مان اولديني
كي وليله قدرك اخفاء و لغنه باعث اولدر كه تا كم جان هر بر شي امتحان ايليه يعني هر بر شي شب قدر احتمالي ايله
احيا ايليه) كاتال اليضاوي والذاعي الى اخفاء ليله القدران يحيي من يريدها ليالي كثيرة وقال صاحب المادرك واهل
الذاعي الى اخفاء نمان يحيي من يريدها ليالي كثيرة طلبا لموافقتها وهذا كاخفاء الصلوة الوسطى في الصلوات الخمس والاسم
الاعظم في الاجتماع الحسن وساعة لا جابة في عات الجمعة رخصاء في الطاعات وغضبه في المعاصي (كذلك مذهب حق
مذاهب مختلفه مائنده واهل حق اهل ضلال و اجحاب دلي مائنده بويه مخفي و پوشيده در و بوجله نك اخفا سنده
داعي سالك تحري و طلبه اجتهاد بلسون ايجوندر (منشوي) في همه شها بود قدر راي جوان * في همه شها بود
خالي از ان * اي جوان جميع شها شب قدر كلدنر نه دوكي كچه لاول شب قدردن خالي در (منشوي) در ميان دلي
بوشان يك فقره امتحان كن وانكه حقيقت ان بكي * مثلالدي بوشا ميا تنده بر فقره واردر امتحان ايله واول كه اهل
حقدر آني طوت و قبول بت (منشوي) مؤمن * كس * بيز كوكه * باز داند خبر كار از قضا * كس * بيز مؤمن

فني كه تاحيز كاري فتادن كير وييله (يعني المؤمن كيس ميز) حديث شريفك خواهي اوزره مؤمن صاحب
كياست واهل تميز واهل فراست كز كدر فني بركاست صاحبي و تميز و فطنت مالكي مؤمن كه طريقتنه محنت اولنلري
اهل فتوتدن كير وييله واهل تقليد واهل ريان اهل تحقيق و اجحاب خلوصي فرق قيله و ماينلري تميز اوله (منشوي)
كرنه معيوبان باشد در جهان * تاجران باشد جله ابلهان * اكر جهانه معيوبان اولميدى تاجر لجه ابلهان
اولور لردى يعني اكر بوججهانده معيوب اولان متاعلر و سلعلر اولميدى تاجر لجه سي ابله اولق و كالا شناس اولمق
لازم كاوردي پس تاجر لجه بري بزندن فرقي وكيمي استاد كامل وكيمي فاقص و ساده دل اولديني اول معيوبانك
موجوده اولديني واسطه سيله در زير اهر شول تاجر * كالا شناس و عيب بيندر اول استاد كاملدر وهر شول
تاجر كه كالانك فتيق بياز و بر متاعك عيبنه واقف اولز اول الله و غافلدر (منشوي) پس بود كالا شناسي سخت سهل *
چون كه عيبى نيست چه ناهل واهل * پس كالا شناسي زياده سهل اولوردي چونك جهانه بر عيب بو قدر اهل نه
ناهل نه يعني ايكبي ييله مساوي اولوردي زيرا اكر عالمه اصلا بره معيوب شي اولميدى اهلنك مائيني فرق
اولمق لازم كاوردي اهل و ناهلنك فرق معيوبك و جودني غير معيوبك فرق ايله كه حاصل اولور (منشوي) و رهمه
عيبست دانش سود نيست * چون همه چو پست انجاء و دنيست * و اكر جهانه دوكي عيب اولميدى علمك
فانده سي اولمزدى چونكه جيعا چويدر بونده عود بو قدر يعني علم معيوب غير معيوبدن و محبوب غير محبوبدن
فرق و تميز ايلكدن اوتريد چونك جهانه اولان اشيا نك جيعي سي معيوب اولسه علم نافع و مفيد اولمزدى زيرا
آني فرق و تميز ايلكده علم لازم كزدي مثلا بربرده جيعا چوب اولسه و اينچنده عود اولسه عودي چو بدن فرق
ايله كه علم لازم كزدي (منشوي) انكه كويد جله حقدن احديت * و نكه كويد جله باطل اوشقيست * اول كه كه
ديرو اشيا جله حقدرا صلا باطل بو قدر زياده حقدرا و اول كسه كه جله اشيا باطلدر در اوشقيدر (منشوي) تاجران
انبيا كردند سود * تاجران رنك و بوكور و كبود * انبيا عليهم السلامك تاجرلر فائده ايلديلر زير احي باطلدن
وصالحى فاسد دن فرق ايلديوب حق اواني قبول و باطل اولندن رجوع و عدول ايلديلر اكر تاجران انبيا لفظنده
اضافت صفتك موصوفه اضافتي قيللندن اولورسه تاجرلر دن مراد انبيا اولورسه كم بوججه اوزره شرح اولندي
واكر صفتك موصوفه اضافتي قيللندن اولميو ب غلام زيد قيللندن اولورسه تاجرلر دن مراد اوليا و علماء و صلحا اولور
و معنا انبيا به مضاف اولان اوليا و علماء سود و منفعت ايلديلر امارنك و بونك تاجرلر كور و كبودر زير اودنيا
تاجرلر معيوب غير معيوبدن فرق ايله معيوب و طريقت حقه كسده معيوب فاني و باطل اولان كاردنه قائم شلر و آورده
قاله بجن مال و متاعه مفرور اولمشلر زير اجلدن آنلره كور و كبود دنياندي (منشوي) ي نمايد ماراندر چشم مال *
در دو چشم خو يش را نيكو بيمال * عارف و صاحب بصيرت كوزنه مال مار كور شوراي محب مال و متاع كندي
ايكي كوزكي ابو اوو يعني ظاهر و باطن كوزكي بر خوشه آج تا كم سكا دخی حقيقت بين اولان انبيا و اوليا كي مال
مار كورنه و منصب از درها شاهده اولنه (ولهذا قال عليه السلام المال حية والجاه اضر منها) (منشوي) منكر
اندر غبطة اين بيع و سود * نكراندر خسر فرعون و غود * بوسع و سودك غبطة ستمه نظار ايله فرعون و غودك خسران
وزياته نظار ايله يعني بودنيا بازارنك بيع و شرانندن حاصل اولان متاع و فوائد غبطة ايله و بونك دوات و عزته نظار
قيله بلكه بودنيا بازارنك كامل خريد ارزندن اولان فرعون و غودك خسران و خيبتنه نظار قيل كه آنلره دولندن
محروم اولديلر و نه مرتبه خسران و خذلانده قالديلر (منشوي) اندرين كردن مكر ركن نظر * زانكه حق فرمود
ثم ارجع بصرك يعني (فاعتبروا يا اولي الابصار) مقتضايه بوجله مكر و نظار ايله زيرا كه حق (ثم ارجع البصر
بيوردي بو آيت سورة تباركده در تفسير جلد اولد دزيد حكايه سنده مرور ايلدي امتحان هر چيزي تا طاهر شود
خبر و شري كه درويست (منشوي) يك نظر قانع مشورين سفق نور * بارها نكر بين هل من فطور * چونكه گفت
كاندين سفق نكو * بارها نكر چو مرديعيب جو * بر نظار قانع اوله بوسفق بر نوردن نيجه كه نظار ايله كور كه
هيچ كور رومي سن شقوق و عيوبدن بر شي يعني بو نور سفقندن بر نظار قانع اوله نكر اكر اكر نظار ايله كور كه آسماندره
يار قلر كور ر ميسن كورنه من سن پس بورادن تفكر و تصور ايله كه اول خالق بيجون نيجه قادر بادشاهدر
چونك حضرت حق سكا ديد بكه بوجوب و لطيف سفق عيب طلب ايديجي مرد كي دفته نيجه كه نظار ايله (منشوي)
پس زمين تيره راداني كه چند ديدن و تميز بايد ديدند * تا سالا نيم صافتر از درد * چند بايد عقل مارا ريش برد *
پس سلاور شكنه تيره زمينه نه قدر نظر و تميز كز كدر پسند و مقبول اولمده ياكز بركات نظارله و آونيمزله بوزنه تيره
معلوم اولز آسمانه نظارك مكرر قيلد بعلك * كي زمينه دخی كره بعد كره نظر حقيقت بيله باق تا كم بونك

سر و حکمتی ظهوره که تا صاف لری در ددن سوز و زخم و تمیز و پاک اید و ز برن عقل و نه قدر زحمت ایامک کرک و محنت
چکمک کرک یعنی صاف و انلری در ددن و راحت در ددن و خاری و در ددن تا کم برن و ز و تمیز اید و ز برن عقل
و فکر نیز جوق رنج ایامک کرک در و ریاضت چکمک کرک در ز را ابوی کنودن تمیز ایامک جوق عقل و ادراک کرک در
و برن به عقل و ادراک حصولی نیجه و ریاضت چکمک که اول و بریادت کونا کونا صبره ظهوره کاورته کم آفاده
(منوی) امتحانهای زمستان و خزان * تاب تابستان بهار همچو جان * زمستان و خزانک تجربه لری تابستانک
حرارتی و جان کبی لطیف بهار (منوی) بادها و بارها و برقاها * تابندید آرد عوارض فرقاها * بادر وابر و برقل
تا عوارض فرقلر کتوره یعنی ریاضت مختلفه و صاحب مترا که و برقل لامعه نیچوند تابندید کتوره و ظهوره توره عوارض
اولان شیلدر به لری و سر لری فرق دبه معنای اولدیی و جه اوزره معنی بود را کفر قق تمیز معنای سینه اولور سه بادر
وابر و برقلر انکچوند تا کم عوارض و حوادث بری برندن فرقلر و تمیز اولقلر ظهوره کتوره عوارض عارضه نک
جمعید در ازمیندن ظهوره کلان شیلدر ته کم بوییت عوارضی تفسیر اولور (منوی) تا برن اوز زمین خالرنک *
هر چه اندر جیب دارد لعل و سنک * تا کم طشره کتوره زمین خالرنک هر نه کم لعل و سنکدن چینه طوره یعنی نیک
و بددن و اصلح و افسندن در و تنده مضمر ایله بسنه آتی ظهوره کتوره (منوی) هر چه دزدیدست این حاله دزم *
از خزانه حق و دریای کرم * بو عیوس الوجه اولان خالنه رنه بی کم اوغور لشد و حقل خزینه سندن و کرمی دریاسندن
(منوی) شخنه نقد بر کوبد راست کو * انچه بر دی شرح واده مو * شخنه نقد بر الهی لسان حاله راست سوله
درای حاله دزم اولر نسنی که ایلتد و اخذ ایلتد کبر و مو و شرح ویر (منوی) دزد یعنی خالنه کوبد هیچ هیچ *
شخنه اوراد کرکد در بیج بیج * دزد یعنی خالنه کالسان حاله در هیچ هیچ برانسه اوغور لدم نقد بر الهی شخنه سی
اول خاکی اشکنجه و عقوبته چکر (منوی) شخنه کاش لطف کوبد چون شکر * که بر اوزر دکنده هر چه بر *
گاه اولور که اول خا که تقدیر الهی شخنه سی شکر کبی لطف سوبلر یعنی لطافت هوا و ملائمت بهار له کامه سوله ایله
گاه اولور که اول خاکی آساره رنه که اشکنجه دن بدتر و صعب تر در آ کایله خاکی آساره سندن هر ازمیندن غباری رفع
ایدوب هواده معلق ایلمی اولور ته کم شخنه لک عادتید و بردی سارق اولدیی شسته اقرار ایدر ملک استه سلا
اکا گاه ملائمت ایدر و کاهی شدت و خشونت شخنه کیدر (منوی) تا میان قهر و لطف آن خفهها * ظاهر آید
زانش خوف و رجا * تا قهر و لطف او را تنده اولر مستور که هر ادرن خا کده مستوره اولان اشیا در خوف و رجا
آتشندن ظاهر گاه (منوی) آن بهاران لطف شخنه کبریاست * و آن خزان تهدید و تخویف خداست * اول بهار و
فی المثل شخنه که بایک لطف در و اول خزان ملاحذی نه ایملک تهدید و تخویفیدر (منوی) و آن زمستان چرخ
معنوی * تا وای دزد خنی ظاهر شوی * و اول زمستان معنوی چرخیدر نامن ای خنی و مستور دظا هر و اشکاره
اوله سن چونکم آفاده اولان زمینک حالی بودر انتمی دخی بوکا کوره قیاس ایله ته کم آفاقه حالی بیان ایلمکدن
انفسک حالی بیان ایلمک شروع ایدون یوردر (منوی) پس مجاهد را زما بی بسط دل * یک زمانی قبض و در دغش
و غل * پس مجاهده بر زمان بسط دل بر زمان قبض و در دغش و غل اولور یعنی آفاده کاه قبض و کاه بسط و کاه لطف
و کاه قهر نیمه ظاهر اولور سه آسوده دخی ایلمک کبی کاه بسط دل و کاهی قبض دل کاه شادی و کاهی غم و کاه راحت
و کاهی محنت و کاهی مقام ظهوره کاور (منوی) زانکه این آب و کای کابدان ماست * منکر و در ضیای جانهاست
زیرا که بوت و کای کبرنم بدتر و در جانلر ضیاستنک منکر و در دیدر (منوی) حق تعالی کرم و سر دورش و در *
برن معنی نه ای شیر مرد * حق تعالی حضرت تلی کرم و سر دورش و دردی برنم تنز اوزره قورای شیر مرد (م) خوف
و جوع و نفس اموال و بدن * جمله بر نقد جان ظاهر شدن * قورق و آجلق و مالرک لوبدنک اکسای جیمعی جان
نقد نک ظاهر اولر بدن اوزر بر یعنی عدودن خوف ایملک و آجلق و اموال و ارا زانک نقی و دخی بدن خسته ایلمک
اکسای جمله ذکر اولان ریاضات و امتحانات تقد جانک نقی ظاهر اولر بدن اوزر و بونره صبر قیلنه
و کذب نک الله ایمن اید و کنی یلوب آکار جوع قیلنه بشارت عنیه مقرر در (ک) کول الله تعالی و لبونکم بشی
من الخوف و الجوع و نقص من الاموال و الانفس و اغمات و بشر الصابین الذین اذا اصابتهم مصیبه قالوا انا
ند و انا به راجعون (منوی) برن و عید و عدها انکجست * برن برنک و بدی انکجست * بو و عید و و عید و
قور لشد و بوتنک بددن اوزر که بری برنم قرضش (منوی) چون که حق و باطلی امتحند * نقد و غلب
اندر حرمدان ریختند * چونکم حق و باطلی بری برنم قرضدر دبلر نقد و غلبی حرمدان ایچره دو کدیلر حرمدان حرم
برنم در لارندن مراد و عا ایلور (منوی) پس شخنه میبایدش کز بدنه در عاقبتی انسانم ایدم * پس بر کیده

محکم کرد که حقایقه امتحان کرد و روشن شد یعنی اول نقد و قبل از آن تمیز ایل کردن و تری بر زنده محکم لازم در که اول محکم هر شمشک حقیقتی و ما هینتری فرق ایل کده تمام امتحان و تجربه کرد و روشن شد (منشوی) تا شود فاروق این تری و هاست تا بود دستور زین تدبیر هاست تا بود تری و زیاد فرق ایل بدی اوله تا بود تری و زیاد فرق ایل بدی اوله یعنی اول محکم بود نیاده اولان تری و رانی فرق قلیجی و حق باطلدن تمیز اولی اوله تا کم بودین و طریق و فرق و تمیز مرتبه شده اولان تدبیر که قانونی و قاعده سی اوله اول محکم مراد عالم ربانی و مرشد حقانی اولان شول شیخ کامل در که گندی به تابع اولان خالصی مزور اولان ناقص لردن تمیز ایلوب و اندر علم و حکمت شیرین و پر دکه آن در خ اول مرئی کاملی غیر لردن بر کزیده ایدوب آ کایم و طویل اوله لسته کم بو معنایه اشارت ایدوب بیوردر (منشوی) شیرده ای مادر موسی و راز و اندراب افکن سیندیش از بلا هر که در روز البت آن شیر خورد * هم جو موسی شیر را تمیز کرد ای موسی بنک مادری موسی بود و روضه آب و لا و غرق آید آن دیش ایل به ای مرئی کامل موسی مشرب اولان مرید که شیر علم و حکمتی و روائی آب علم و معرفت ایچره القایله و غرق آب اولقدن رضایع و ضال اولقدن فکر ایلده هر شول که که روز الستده اول شیر ایچدی حضرت موسی کبی شیر تمیز ایلدی یعنی اول مرید که روز الستده علم و حکمت بود یعنی بر مرئی کامل روحندن نوش ایلدی بو عالمه کاد کده ای تمیز ایلوب آتک طایبی اولدی و انندن غیریدن اعراض قیلدی نتم حضرت موسی علیه السلام بر که مادر بنک سودین ایچوب انندن مفارقت ایلد که نص کره سائر مرئی و دایه لک سودین قبول ایلوب آنرا امرینه مادر بنک سودین قبول ایلدی نتم بویت شیر یقدن معلوم اولور (منشوی) کر و بر تمیز طفولت موسی * این زمان ای ام موسی ارضی * بو آیت سورة قصصده در (واو حینا لی ام موسی ان ارضین) شول زمانده که موسی علیه السلام طوغدی و فرعون ذبح اولادینی اسیر ایلده حکمی غایت اوردی حضرت موسی علیه السلام مادر مشقه سی خوف ایلدی که ولادت موسی مشهور اوله و فرعونک آدمیری کلوب اوی چست و جوابلده که حضرت موسایی بر توره بر اشدی پس جناب عزت بیوردر که بزوی ایلدک موسانک آتیه اول موسایی ارضاع ایلدیم کلکه ان تمیز ایچوندر (فاذا خفت علیه) پس اگر سن اول موسانک اوزریند فرعونک قتلندن خوف ایدرسن (فالقیه فی الیم) پس القایله آتی دریای نیله (ولا تخافی) و خوف ایچمه که اول ضایع اولمز (ولا تخفی) دخی مفارقتیه محزونده اوله (انارادوه الیک) تحقیق ایل اول موسایی عن قریب سکا و دایه رز (و جاعلوه من المرسلین) و بر آتی شرف نبوتله مشرب ایدوب زمزم شیر سایندن قلیجی بر نه یعنی بیت حضرت مولانا مرشد الوقت اولی مادر موسایه تشبیه ایدوب و مرید لردن موسایه تمیز ایدوب اول مرشد خطاب ایدوب دیرلر که اگر سن مریدک طفلی تمیز ایلدیم که مولع و حریص ایسک بوزمانده ای ام السالکین و دایه طالین اطفال سلوکی شیر حکمتله پرورش و لیدن معرفتدن انده خورش و بر که تا سنک شیر حکمتکدن استلذذ ایدوب غیر بنک شیرینه طالب اولیه لسته کم حضرت موسی و والده سندن غیر بیستک سودین قبول ایلدی و سالک غیر بنک سودندن مراد سائر مرئی شکنده اولان کسه لک وجودندن ظهور ایلین و باو سمعه اولان کلمات و خاص اولین حالات رنفاع اولین عملیاتدر (می) تا یسیند طعم شیر مادرش (تا فر و ناید بادیه بدشش) تا گندی مادر بنک طم و لذتی کوره تا آنک باقی بد اولان مرئی و دایه یه اشغ فلیه و تنزل قلیجه (شرح فائده حکایت آن شخص شیر جوینده (منشوی) اشتیری کم کردای معتمد هر کسی اشتیر نشانست میدهد * ای معتمد بر اشتیری کم وضایع ایلنسن هر بر کسه اشتیردن سکا بر نشان و بر (منشوی) تو تمیز دانی که آن اشتیر کاست * لیک دانی که نشانیم خطاست * من یملزن که اول اشتیر قنده در لیکن بیلورسن که بو نشان خطا در که اهل تقلید سکا انندن مجر دظن و کایله خبر و برور (منشوی) و آنکه اشتیر کم فکر دواز می * همچو آن کم کرده جوید اشتیری * و اول کسه که اشتیر ضایع ایلدی اول کسه عناد و تقلید جهتمندن اول اشتیری ضایع ایلش کسه کبی بر اشتیر طلب ایلر یعنی بر دخی و ار که اول تحقیق اده سن برور و بر وجه یقین طالب اشتیر اولان کسه به تابع اولوب تقلید ایلد بودخی اشتیر طایبی اولور و آنک کبی کم کرده اولان اشتیری طلب قیور (منشوی) که بلی من هم شتر کم کرده ام * هر که باید اجرتش آورده ام * آ کاسوال ایلد ندره بر که بلی بنده شتر ضایع ایلشم هر کیم که اول ضایع اولش اشتیری بوله اکاجرت کتورمشم (منشوی) تا در اشتیر باو ابازی کند * هر طمع اشتیرین بازی کند * تا اشتیرده سنکه استازاق ایده و آتی بولدقده انندن حصه آله اشتیر طمندن اتری بولعب و نظرافتی ایلر (منشوی) و انسان کز بنشاند ز راست * لیک گفت آن مقلد را عصاست * اول مقلد ا کری نشانی طوغری نشانندن اکمز لیکن سنک سوزل اول مقلده عصا و قوتدر (منشوی) هر چه را کوی خطا بود ان نشان * و بتقلید تو میگوید عیان هر نه که اشتیردن خبر و بر ندر اول نشان خطا ایلدی دیه سن اول مقلد سکا تقلید ایلد همان آتی دیر لیک کن دیدی

کلام حقیقت عالم دکار (منوی) چون نشان راست کور شد و شبیه * پس یقین کرد در الارب قیه *
 چون که مکارا شدن راست نشان و راسته مشابه نشان دیر * پس یقین اولورسکا اندمشک و رب اولور (منوی)
 آن شقای جان رنجور شود * رنگ روی و صحت و زور شود * اول راست نشان شک و رنجور اولان جانک شقای
 اولورسکا نور کز رنگی و صحت و زور اولور (منوی) چشم نور روشن شود پایت دوان * جسم توان کرد و جانت
 روان * سنک چشم روشن و سنک بایک بلی اولورسکا جسم جان و جانک حق جانتنه روان اولور (منوی) پس
 بکوی راست کفی ای امن * این نشانها بلاغ آمدمین * فیه آیات ثقات بینات * این برای باشد و قدر بجات *
 حکمت دین و اسرار یقین نافع ضاله کبیر که مقدا عالم السده مومن بالقوه کندی به ملک اولمش ایکن و کندی اول
 اسرار یقین ایکن عالم طبیعت کنگ ایله آتی ضایع قیلدی پس آنک طلبنده جدوسی ایدوب هر قنغی فرقه دن سوال
 ایله هر کس قیاسات عقلیه و دلائل نقلیه برله اول حکمت ضاله دن نشان و برر لکن اول مؤمنه بوطنیات
 واستدلالا تدن شقای صدر حاصل اولور و قلبیه اطمینان کتر یقین بر می شد سکا ای طالب مجدداشته راست نشان دیر
 و باراسته مشابه پس سکا یقین اولور که اول نشانده شک و کان بود و در پس سن اول مر شده دیر سن راست سوادک ای
 امین اسرار یقین بو نشانله منسوب اولان کلمات صحیحیه مطلوبه واصل ایدوب کادی ظاهر و اشکاره (البلاغ مایه متصل به
 الی الشئ المطلوب) در دخی آگاد بر سنکه بو نشاندره وارد علامات عظیمه و محکات جنبه و بر این باهره بو نشان
 بر برات اولور و رساله مقصوده و دخی نیران هجران دن خلاصه و نجاته تقدیر اولور یعنی قدر نجات معنایی تقدیر نجات
 ذیل اولور (م) این نشان چون داد کوی پیش رو * وقت آهنگست پیش آهنگ شو * اول امین چون که بو نشان
 و بر دی سن ا کابل و پوری دیر سن آهنگ و قید بر پیش آهنگ اول یعنی مقصوده قصد ابلنک و قید بر پیشوا اول
 و بی آ کدالات قیل (منوی) بی روی تو کم ای راست کوی * بوی بر دی زانتم بنا که کوی * ای راست کوی سکا پیر وک
 و تبعیت ایلیم بنم اشترمدن نوی ایلندیک اشتری * کوی ستر کفی (منوی) پیش آنکس که نه صاحب اشتریت
 کور دین جنت شتر بر میست * اول کسه نک قنده که او صاحب اشتر دکار که اول کسه که بوضایع
 اولمش شتر طلبنده و یا تقلید دن اوتیرد (منوی) زین نشان راست تفرودش یقین * جز عکس نافع جوی راستین
 بو راست نشانن آتک قنده یقین زیاده اولدی راست اولان نافع جویک عکسندن غیری یعنی اول راست اولان محقق
 عکسندن غیری مقلدک وجودنده یقین زیاده اولدی مکر که آنک صدقن اثر و بر روی بو کاسه کس اولوب اثر یقین آنک
 قلبنده حاصل اولدی (منوی) بوی بر دی زانتم کوی * کز افه نیست این هیای او * مقلد اول محقق جد
 و کوی ستر ندن رایحه ایلندی کندی به بویله دیو که اول طالب اشتر اولنک هیای کز افه دکار و طلبنده بود و جد
 وسی ایلنک بر اصلی وارد (منوی) اندرین اشتر نبودش حق ولی * اشتر کم کرده است او هم بی * اول طلبنده
 صادق و محقق اولان کسه نک اشترنده اول مقلدک حق و حصه سی اولدی و ایکن اول هم بی بر اشتر کم ایلندر
 (منوی) طمع نافع غیر و پوشش شده * انچه از کرم شفراموشش شده * لیکن غیرک نافع سنک طمع اول کسه به
 حجاب و برده اولندر اول نسه که اندن کم اولدی آنک فراموشی اولدی یعنی نم اومقلدهم بر اشتری ضایع قیلدی
 لیکن اشتری وضایع قیلدی کال غفلتدن فراموش ایلدی (منوی) هر یکا این میدود او میدود * از طمع همدرد
 صاحب مینود * هر قنده اول طلبنده محقق اولان بر مقلد اولان هم کاسه به کاسه اکتفیلدا انکه یله بر طمعندن
 اشتر صاحبی ایه همدرد و مضایع اولور (منوی) کاذب با صادق چون شد روان * آن دروغش راستی شدنا کهمان
 بر کاذب چونکه بر صادق روان اولدی اول کاذب دروغی راست اولدی ناکه مان یعنی اول صادق مقارنت
 و مضایع بر کاذب اکتفیلد و دروغی تحقیق و صدق مر تبه سینه بر دی (منوی) اندران صحرا که آن اشتر شافت
 اشتر خود نیزان دیگر یافت * اول صحرا که اول اشتر اوردی یعنی شول مر تبه که اول محقق و صادق اولان اشتر
 طالبی اشتری بولدی و آنک اخذنه سرعت قیلدی اول غیر سی دخی کندی اشتری بولدی یعنی محقق اشتری بولدی
 مقامده مقلد دخی کندی ووردیکی و فراموش ایلدی (منوی) چون بدیدش یاد آوردان خویش *
 بی طمع شد ز اشتران یاروخویش * چون که مقلد اول صحرا کندی نک ضایع اولمش اشتری کوردی اول زمان
 خاطر نه کتوردی و مطاوی بولدی اول یار و خصم اشترندن طمعش اولدی بعض نسه ده و اوعاطفه سز
 یارخویش واقعدر یعنی کندی یارنک اشترندن بی طمع اولدی دیک اولور (منوی) آن مقلد شد محقق
 چون بدید * اشتر خود را که آنجای جری * اول مقلد محقق اولدی چون که کندی نک اشتری کوردیکه اول صحرا
 اول لاردی یعنی چون که کندی نک مقصود و مقصود اول مقصوده کوردی مقلد محقق اولدی و تحقیق و یقین

مرتب سینه وصول بولدی (منوی) اول طلبکار شتران لحظه شکست * می نخوش ناندید اورا بدشت
 اومقلد شترک اول لحظه طلبکاری اولدی و تحقیقا اول حینده آنی طلب قیلدی آنی طلب ایلدی تا آنی دشته
 کوردی یعنی اول صحرا که آنی مشاهده ایلدیکه حقیقتله آنک طالبی اولدی بلکه آنی کورد کندن و یله کدنصکره
 مع تحقیق آنی جنت و جوقیلدی (منوی) بعد از آن تهاروی آغاز کرد * چشم سوی نافع خود باز کرد
 اندنصکره تهارولکه آغاز و شروع ایلدی کندی نک نافع سی جانتنه چشم نظری آجندی (منوی)
 گفت آن صادق مراب کذاشتی * تا با کنون پاس من میداشتی * اول صادق کندی به تقلید ایلین
 مقلده دیدی بی ترک ایلدیک شمدی به دکن ای مقلد بنم پاس و رعایتی طوتدک یعنی بو آنه دک بنم آدی
 حفظ ایلدیک و بکا نایع اولوب راه مقصوده یله کندی پس نیچون بی بو آنه ترک ایلدیک (منوی) گفت تا کنون
 فسوسی بوده ام * وز طمع در جابلوسی بوده ام * مقلد محققه ایلدی بو آنه دک فسوسه منسوب یعنی بیوده لکه
 مخصوص اولمش و طمع دن جابلوسلکده و سکا غلغی ایلکده اولمش (منوی) این زمان همدرد تو شکست که من
 در طلب از تو جدا کستم بنم * اما بوزمانکه مرتبه تحقیقه ابر شدم سنک همدردک اولدم که بن طلبنده جمنه سندن
 جدا اولدم (منوی) از تو میدزدیدی وصف شتر جان من دید آن خود شد چشم بر اشترک وصفی سندن او غور لدم
 یعنی سندن استماع ایدوب او کورندم بنم جانت کندی نک آن و مطاوی کوردی چشم بر اولدی یعنی غی القلب اولدم
 (منوی) تا با ییدم نبودم طامش * من کنون مغلوب شد ز غلبش * سیئاتم شده طاعات شکر * هر زل شدفانی
 و جدا آیات شکر * مادام که آنی بولدم کاطالب اولدم شمدی من مغلوب وزرا کاعالب اولدی سیئاتم جیمه طاعات
 اولدی خدایه شکر او سون هر زل و تقلید ذی و محو اولدی وجد و تحقیق باقی و ثابت اولدی خدای تعالی به شکر
 اولسون یعنی اول طلب علم و حکمت ضاله ده محقق اولان کسه به علی طریق التقلید و التنبیه تبعیت قیلان کسه
 بعد وجدان مقصوده و مصادقه مطلوبه دیر که ای عاشق صادق و یار موافق تا بن تقلیدله ارادیم بویکی بولدم کاطالب
 اولدم پس تقلید و تشبه اولان مغلوب اولدی و ز تحقیق و مشاهده کاعالب کادی بنم طلب علم و حکمتده ایلدیکم
 سیئات همه طاعات اولدی شکر و الحمد لله و حقارنده (اولنک بیدل الله سیئاتهم حسنات) دین طاقه نک زمره سندن
 اولدم و هر لیام محو اولدی و جد و بی کوی کارنق ثبات بولدی شکر اول توفیق ایدن معطی و هبابه دیر (منوی)
 سیئات چون وسیلت شد بحق * پس مرن بر سیئاتم هیچ دق * سیئاتم چون که حقه و سله اولدی و هر زل و تقلیدم
 بنی چون که جد و تحقیق مرتبه سینه واصل قیلدی چون که بویله دیو پس بنم سیئاتم اوزره هیچ طعن و دق اورمه که
 رب معصیه توصل الی رحمة الله دید کاری بو معنایه کوره در (منوی) مر تر اصدق تو طالب کرده بود * مر مرا
 جد و طلب صدق کتود * سنی بو خصوصه سنک صدق طلب ایلش ایدی سنک جد و طلبک تحقیق بکا بر صدق
 آجندی (منوی) صدق تو آورد در جنت ترا * جنتم آورد در صدق مرا * سنک صدق سنی طلبه کتوردی
 بنم تقلیدله جنت و جویم بنی صدقه کتوردی (منوی) تخم دولت در زمین کاشتم * سخره و بیکاری پنداشتم *
 دولت تخم منی زمینده کدم بن افی مفت و بیکاری طن ایلدم یعنی تخم دولت و سعادت قی طلب برنده ادم آنک
 دولت تخم منی اولدیغنه بی خبر اولدیغ حاله آنی بن اجرت و عوض و نفع صاندم نتیجه و عاقبتنده بو قدر نفع و فائده
 و ارامش الان بیلدم و ا کواقف اولدم دیدی (منوی) آن بید بیکار کس بی بود جنت * هر یکی دانه که کستم
 صد برست * اول تقلید ایلد اولان طلب و سعیم بیکار اولدی بلکه جنت و خوش بر کسب و عمل اولدی هر بردانه که
 ا کدم بوز بستی یعنی حین طلبنده هر نفع و همت و سعی دانه لرین ا کدمسه آنک تسایع و اناری بوز مر تبه زیاده حاصل
 اولدی (منوی) دزد سوی خانه شذر برست * چون درآمد دید کان خانه خودست * مثلاً بر دزد نهانی برخانه
 جانتنه کندی تا اندن بعض نسه او غورایه چون که دزدخانه نک ایچنه کادی کوردیکه اول خانه کندی نک خانه سیدر
 یعنی بنم حالم شول دزدک حاله که زک سرقت اسباب ایتل ایچون نهانی برخانه به قصد ایلدی پس کوردیکه
 اول خانه کندی نک خانه سیدر و الدیفی اسباب کندی نک اسبابیدر (منوی) کرم باش ای سرد تا کرمی رسد * بادرشتی
 ساز تا کرمی رسد * ای سرد کرم اول تاسکا کرمک ایشه خشونت و مشقتله بکک تاسکا ملایت یشه یعنی ای
 طلب حکمتده سز اولان کرم اول و حرارت طلب قیل تادرونکه شوق الهی و سوز بانی یشه و طلب حکمتده
 شدت و مشقتله دوزل و شیدا و ریاضته صبر قیل تا کم لطافت روحانی و نعمت حقانی حاصل اوله (منوی) آن
 دواشتر نیست آنک اشترست * تنک آمد لفظ معنی پس برست * لفظ در معنی همیشه نارسان * زان پیر گفت
 فد کل لسان * نفس الامر ده اول ذکر اولان حکمت نافع سی ایکی دکار که بری محقق و بری متلدک اوله

بلکه حقیقت واحد در الفاظ و ادبیات یکی است و معنی لغت تنگ گشت و معنی زیاد طول و در بحر معنی
 گوزنه افخته صغیر بواجلدن متکلم اولان مرادی اوزره معنای الفاظه تعبیر قیله من (لا سیما فی الشعر) لفظ معنایه
 همیشه فارساندر یعنی لفظ معنایه دائمی بر شمعیدر که کاهو حقه واصل اوله من حضرت رسول علیه السلام اول
 سیدن قد کل لسان دیدی یعنی اول اجلدن پیغمبر علیه السلام پیور دیر (من عرف الله کل اسانه) زیرا هر نه قدر
 عبارات و الفاظ و کلماته تعبیر و تقریر قیله من در یادن بر قطره و آفتاب انواردن بر ذره قدر اولر نه کم ابن فارض بومعنا به
 اشارت ایدوب پیور (یت) قالسن من یدعی بالسن عارف و قد عبرت کل العبارات کات (منوی) نطق اسطرلاب
 باشد در حساب * چه قدر داند ز جرح و آفتاب * خاصه جرحی کین فلک ز پرده ایست * آفتاب آفتابش ذره ایست *
 نطق فی المثل حسابده اسطرلاب کیمیدر فلک و آفتابدن اسطرلاب تقدیر یلور یعنی اول ربع دائره جرح و آفتابدن تقدیر
 یلور آنجق یعنی ارضاع فلک کیدی و ارتفاع و انقباض شمسه بی یلور بر کاهو حقه جرح و آفتابدن علانی احاطه قیلان
 کذلک المنطق لایحیط فلک المعنی خصوصاً فلک کیدی بر جرح که بوفلک آندن بر پرده آفتاب اول جرح فلک آفتابدن
 بر ذره در معنی علی الخصوص شول بر فلک حقیقتی نیجه یلور و نطق آفی ادراک قیلور که بوفلک محسوس آکانبست
 بر پرده کیمیدر و بونک آفتابی آکانبست بر ذره کیمیدر (یت) ومن مشری بحر محیط کقطره) ومن مطلق نور البسیط
 کلمه * دینار بوجرح و آفتابه ایرنلدر (یان آنکه در هر نفسی قسته مسجد ضرار هست) (منوی) چون بدید آمد که
 آن مسجد بود * خانه حیلت بدوام بخورده چون ظاهر کادیکه اول مسجد ضرار حقیقتده مسجد دکل ایدی حیل
 و مکر خانه سی و دام بخودی ایدی یعنی بخود آتی مسلمانری آلتی ایچون طوزاق ایلدیر (منوی) پس بی
 فرمود کاز ابر کتند * مطر حه خاشاکه کتند * پس حضرت رسول علیه السلام اصحاب عظامدن بعض
 کسه به پیور دیکه اول مسجد ضرار ی برندن قلع ایدوب خراب ایدو خاشاکه کتند * طرح اوله جق محلی ایلیه
 کاروی عن النبی صلی الله علیه وسلم انه دعا بالک بن دحیم و معن بن عدی و عامر بن الکن و وحشی فقال لهم انطلقوا
 الی هذا المسجد الظالم اهله واهدموه و اسرقوه ففعلوا و اتخذوا مکانه کما کذا فی البیضاوی و فی المدارک قال فی تفسیر
 هذه الایة کل مسجد یبني مباهاة او ریاء او جمعة او لغرض سوى ابتغاء وجه الله او بحال غیر طیب فهو لاحق بمسجد
 الضرار (منوی) صاحب مسجد جو مسجد قلب بود * دانه ابر دام بری نیست * جود * مسجد صاحبی مسجدی
 کبی قلب ایدی و مزور ایدی دام اوزره دانه لکه دو کرمین جود و کرم دکلدر زیرا اول دانه لردن مقصود ک شکاردر
 اول وقت جود و کرمدر که انده غرض اولیه (منوی) گوشت کاند رشت تو ما هر یاست * آنجمن لقمه
 نه بخنش فی محضات * گوشت پاره سی که سنک اولته کده ما هر بادری یعنی شول آت پاره سیکه آتی ماهی بی
 صید و شکار ایچون اولته به قویوب دریاه بر اغورسن انجیلن لقمه نه احساندر نه محاردر (منوی) مسجد اهل
 قیامان بدجاده آنچه کفو اندر اهنش نداد * در جادات انجیلن حقی ترفت * زردران نا کفو امیر دادتفت *
 اهل قیامان مسجدی که اول مسجد جاد ایدی اول سنسه کانت کفو و نظیری دکل ایدی اکاپول و برمدی
 یعنی اهل نقانک مسجدی آتک مثل دکل ایدی زیرا مسجد قباله و فی الله و مسجد ضرار لر راه و اضلال عباد الله ایدی
 پس مسجد قباله ظهیر نه بول و برمدی جادانه بونجیلن بر حیف کندی و نظم واقع اولدی یعنی خالص الوجهه الله
 اولان خراب و هلاک و یا مکر ایچون اولان باور و فی و تائبانک واقع اولدی کور که اول نا کفو امیر داد یعنی حضرت
 رسول بامداد و بر شاد اول مسجد شله اوردی نه کم پیور دیکه (احرقوه و اهدموه و اجعلوا مکانه کما کذا) (منوی)
 پس حقایق را که اصل اصل هست * دانه که انجیلن فرقه و فصلهاست * پس حقایق ایچونکه اول حقایق اصل لر
 اصلدر و یلکه اول حقایقه یعنی اول حقایق مایته ده فرقه و فصلها و در معنی حقایق انسانی که (یا ابن آدم خلقتک
 لاجلی و خلقت الاشیاء لاجلک) حدیث شریفنک مقتضا منجه اصل اصول اشیاء اولور زیرا اشیا ک خلقتی
 بالتابع و انسانک خلقتی بالاصاله اولور پس جادلت مایته ده اعلا و ادنالی فرقی بونجیلن یلکه اول حقایق
 انسانی مایته ده دخی فرقه و فصلها و در (منوی) نه حیانتش چون حیات او بود * نه نماتش چون نمات او بود *
 نه آتک حیات آتک حیاتی کبی اولور نه آتک فی آتک فی کبی اولور یعنی نه اول بر کسه نک حیاتی بر آخر حیات کبی
 و کذلک نه معانی آتک معانی کیمیدر رسل الیه ایما مایته ده و ایما اولیا مایته ده و کذلک اولیا صدیقین و صدیقین الیه
 مؤمنین مایته ده فرقی و در (کما قال عباس بن عطاء الدی منازل المرسلین اعلی مراتب النبیین و ادنی مراتب الصبیحین
 اعلی مراتب الصدیقین و ادنی مراتب المؤمنین و قدس علی هذا سائر الانسان) یعنی مؤمنین الیه
 کفرین و موافقین الیه منافقین و کاذبین الیه صادقین مایته ده دخی فرقه عظیم جودندر (کما قال الله تعالی فی الفرقین

مثل الفرقین کالاعی والاسم والسمع والبصر هل یستویان مثلاً فلا یندر (رون) وقال تعالی ایضاً فی هذا
 التوین) و مایستوی الاعی والبصر ولا الظلمات ولا النور ولا الظل ولا الخور و مایستوی الاحیاء ولا الاموات
 بوا یکی فرقه نک حقه پیور لر (و مایستوی الجبران هذا عذاب فرات و هذا علی اجاج) و عالم الیه جاهل حقه (دل
 یستوی الذین یعلمون و الذین لا یعلمون) و مهتدی الیه ضاله حقه (افن عشی کما علی وجهه اهدی ام من عشی سویا
 علی صراط مستقیم) پیور لر (فقال فی الصالحین و الفاسدین) ام یجمل الذین آمنوا و عملوا الصالحات کالفاسدین
 فی الارض ام یجعل المتقین کالفجار) محصل انسان مایته ده تفاوت جوددر و بوجوه و صده واقع اولان آیات
 و احادیث و کلمات اکبره نهایت یوقدر یوقدره اسکنا اولندی و الله اعلم (منوی) کور او هر کز چو کور او مدان
 خود چه کوریم حال فرق آن جهان * آتک قبری هر کز آتک قبری کبی یلمه یعنی ذکر اولان فریقینک مقبره لری یلمه
 بر ابر دکلدر که احوال بر رخ دخی متفاوت در اول جهانک فرق نک حال و وصفی نه سو یلم که تعبیری قابل دکلدر (م
 بر محک زن کار خود ای مرد کار * ناسازی مسجد اهل ضرار * ای مرد کار کندی کار کی محک او را اهل ضرار
 مسجدی دوز میسه سن یعنی نفاق و ریایه علی ایلیه سن (منوی) و بران مسجد کان تسخر ردی * چون نظر
 کردی تو خود زیشان یدی * سن اول مسجد ضرار اید یعیله تسخر اوردی یعنی استهزا ایدلک چونکم نظر
 ایدلک سن خود انلردن ایدلک یعنی چونکم سن کندی حال که امعان نظره نظر ایلیه سن کندی انلردن کور سن
 سنک حالک بچار هندیدن محمد الله بن سو یلدم و نمازم قاسد اولدی دین هندینک حاله کز زتنه کور لر
 حکایت هندیکه بایار خود جنگ می کرد بر کاری و خبر نداشت که او هم بدان مبتلاست (منوی) چار هند و در یکی
 مسجد شدند * هر طاعت را کعبه و ساجد شدند * درت هند و بر مسجد کندی طاعتدن اتری را کعبه و ساجد
 اولدیر (منوی) هر یکی بر نیکی کعبه کرد * در نماز آمد بمسکینی و در د اول درت هندینک هر بری بر نیت
 اوزره صلوات کبیر ایلدی مسکنت و در دله نمازه کلدی (منوی) مؤذن آمدن یکی لفظی بجمت * کای مؤذن
 بانک کردی وقت هست * مؤذن کلدی و اول بر هندیدن بر لفظ صادر اولدی بویله یو که ای مؤذن بانک ایلدکی و قیددر
 یعنی اذان او قودکی وقت اولدی (منوی) گفت آن هندوی دیه راز نازیه شی سخن کفتی و باطل شد نماز *
 اول غیری هندی نیاز و خضوعندن نماز ایچره نکام ایلن هندی به دیدی هی فلان نماز ایچر سوز و بیدلک نماز
 باطل اولدی (منوی) آن سوم کفت این دوم را کای عمو * چه زنی طعنه بر خود را بگو * اول او چنی هندی بوا یکی
 هندی به اندیکه ای عمو اول هندی به نه طعنه او بر سن کندی که سوبله یعنی نمازده سوبله دلک دیوا کاطمین ایله آتی
 کندی که سوبله و اول طعنه کندی که ایلدوب نفسکی اصلاح ایلد (منوی) آن چهارم کفت حمد الله که من *
 در بغدادم بچه چون آن سه تن * اول در چنی هندی ایدی الحمد لله که من اوج کسه کبی قیویه دوشدم یعنی نماز ایچنده
 طعن ایلدم و غیری به سوز و یلدم پس آنر کبی صلاتم قاسد اولدی دیدی (منوی) پس نماز هر چهارن شد سباه *
 عیب کویان بیشتر کم کرده راه * پس هر درت هندینک نمازی شاه اولدی بواجلدن بولی عیب کویان زیاددر کم انیشدر
 یعنی عیب کویان عیوب اوللردن زیاد کراه اوللردن زیرا کندی نفسن بکنک که عیبدرا کبر و نوبدر و تقصیدن
 غافل اولوب خلقت عیوبه مستغفل اولق دخی اعظم عیوبدر بواجلدن عیب کویان عیوبلردن ارتق بوللرین یادی
 قیللردر (منوی) ای ختن جانیکه عیب خویش دید * هر که عیبی کفت آن بر خود خرید * ای سعادت لوشول
 جانیکه کندی عیب کوردی و هر کسه که بر عیب سوبلدی آتی کندی به الی و کندی عینه مشغول اولدی
 کاروی الدی بی فی فردوس الاخیار عن انس قال قال علیه السلام طوبی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس و انفق
 الفضل من ماله و امسک الفضل من قوله (منوی) زانکه نیم اوز عیبت آن بدست * و آن در کیش ز عیبتان بدست
 زیرا انسانک نصی عیبتی عالمندندر که اول حیوانیت و سبیلدر و نصی غیبتی عالمندندر که اول روحانیت
 و علو بندر (منوی) چونکه بر سر مر ترا ده ریش هست * هر همت بر خویش باید کار بست * چونکه سنک باشد
 اوزره اون یاره و در هر همکی کندل اوزره باغلق کرک یعنی چونکم سنک نفسک باشد امر اض تقسانه
 و اخلاق حیوانیه دن نیجه امر اض معنویه و در دیر بومر ضلک مر همی کندی اوزر بیکه کرکد و عیب یلک کارن
 بغلیه سن و عیب و نقصانک اوزره کجه و کوند ز غلیه سن (منوی) عیب کردن خویش را در وی اوست * چون
 شکسته گشت جای ارجوست * کندی عیب ایلک اول ریشک در و سیدر زرا چونکم شکسته اولدی کندی
 معیوب و ناقص بولدی ارجو احدینک محلی اولدر (کما قال علیه السلام ارجو ان لا ناعز من قوم ذل و غنی قوم افتقر
 و عالم یلعب به الجهال و کما قال علیه السلام الرجال علی اربعة انواع رجل یدری و یدری انه یدری فهو عالم قاتخه و رجل

لايدري ولايدري انه لايدري فهو جاهل فاجتنبوه ورجل يدري ولايدري انه يدري فهو نايم فابتغوه ورجل لايدري ولايدري انه لايدري فهو عاجز فارجوهُ (منثوي) كرمه ان عيت بديع مياش * بوكه ان عيب از تو كردنيز فاش * اكر اول مؤمن قرتد اشكده ديد بكن عيب سنده اولد بيه ايم اولد بلكه احتمالدر كه اول عيب سندن دخی صولدمده فاش اولد زير حضرت رسول عليه السلام بيور مشلدر كه (من عير اخاه بذب لم يمت حتى يعمله وقال عليه السلام ايضا لا تظهر الشهامة لخيرك فيرجه الله ويثليك زواهما الترمذي عن ابى هريرة (منثوي) لا تخافوا از خدا فشفقة * پس چه خود را ايم وخوش دیده * خدا دن لا تخافوا سوزنی اشتامشن پس نه سبدن كشد يكي ايم وخوش كور مشن يعنى الله دن (لا تخافوا ولا تحزنوا) خطا بن اشملد پس نچون ايم وخوش كوردن كند يكي لاسيما حضرت حق كلا منده (ولا يأسن مكر الله الا القوم الخاسرون) بيوردي (منثوي) سالها ابليس نيكو نام زبست * كشت رسواين كه اورا نام چيست * نچه ميل ابليس نيكو نام ديرلدى عاقبت حد وكبرى سبيله رسواي و بدنام اولدى كوركه آنك ناني ندر (منثوي) درجهان معروف بد علياى او * كشت معروف بى عكس اى واى او * آنك علياى جهاتده معروف اولدى كه نوردن منبر راوزه ملائكه به وعظ ايدوب رئيس ملائكه اولسي بين الناس شهرت بولدى معروف اولد عكسده اولدى اى واى ابليس يعنى آنك نيكو نام اول معروف اولسي بد ملائكه معروف اولد دندى (منثوي) نانه ايم نومهروى نجو * رويشوى از خوف پس بى روى * مادامكه مكر الهيدن ايم دكاسن شهرت ومعرفت استمعه يعنى مادامكه سن ايم اوليه سن (الان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون) مرتبه سن بوليه سن شهرت بولق ومشارا اليه بالبيان اولق استمعه حضرت رسول عليه السلام بيور مشلدر (بحسب امر من الشران يشار اليه بالاصابع في الدين اوفى الدنيا الا من عصاه الله) بوزيكي خود نودت نكرد بوز كوستر يعنى وجه باطنكى آب خوف الهيدلو پس اندن كره شربعت وطريقه سنده بوز كوستر ومعرفت ومشهور لاق استمعه (منثوي) نانه رويدر ريش قواى خوب من * برد كرساده زخ طعنه مز ن * اى بن محبوب مادامكه سنك صقالك بجمه غيرة صقاله طعنه اورمه يعنى مادامكه سنك وجه باطنك اوزه طعنه نوقيق وعنايت وصورت ذاتكده محاسن صيانت وهدايت بجمه اى خوب من سن لحية هدايتن ولحيه سعادتدن ساده رواولدر طعنه اورمه كه سندن آنردن ريسى سن بلكه نيكو و خصلت وحسن سيرت صاحبي اولد كه فاذا امرى بالانفوسى واكراما) آيت كريمه سنك غوا سنجهد اهل لغوه واغراض قدده كرميا او غريه اهل معصيتن عبرت آكوب كندى به انلردن تصفيه وتر كيه ابليس (منثوي) اين نكر كه ميتلا شديان او * درجهى اقتدا تاشد بىد تو * بوكه نظر ايله كه ابليسك جاني قهر وسياسته ميتلا اولدى بوزيكي جازدر كه اوضيبرى ابليس عائد اولوب ساده زخ اولان كسه به عائد اولد بوقه ديراوزه معنى بوكه نظر ايله كه اول طعن ايلد بلكه ساده رويك جاني ميتلا اولدى برقيويه دوشدى تاسك بىد نصيحت اولدى (مى) نوقيتادى كه باشى بشاد و زهر او نوشيد تو خور قند او * سن اول قيوه دوشد كه آنك بىدى اويلد زهرى اول ايچدى سن آنك قندن به والحاصل بر ميتلايى كورد كده سن آكاطعن ايله بلكه اندن عبرت بذر اولوب آنك اشلد بكن اشله ته كم بومعنايه كوره اشارت ايدوب بيوردر غزل ايكى كسه بى طوبوب اولدر ملك استه كرنده اول برى ديديكه اول برين اولدر كه بن آندن عبرت آكوزرى اخراج قيل (قصص كرون غزان به كشتن يك مىردى تا آن ديكر بترسد (منثوي) آن غزان ترله خورنيز آمدند * بهر يغمما بردهى ناكه زدند * غز بضم الغين سمرقند فواحي سنده برونوع تر كاند ريعنى اول فان دو كيجى ترله طائفه سنك غزلرى كلد بىر يغمما و تارا جدن اوزرى ناكه بر كويى اورديلر (منثوي) دو كس از اعيان آنده يافتند * در هلاك آن يكي بشتافتند * اول قريه نك اعيان واشرافندن ايكى كسه بولد بىر اول برتلك هلاكه اود بىر (منثوي) دست بستندش كه قربانش كند * كفت اى شاهان واركان بلند * آنك لى باغداد بىر كه آق قريان و قتل ايله لراول كسه آنلره ايندى اى شاهلر واى عالي اركان (منثوي) قصد خون من بچه روى كسيد * از چه آخر نشسته خون منيد * بنم خون وهلاكه نه جهندن قصد ايلرسن آخر نه سبدن بنم خوقه نشسته من (منثوي) چيست حكمت چه غرض در كشتن * چون چنين درويشم وعربان نم * بى قتل ايلد كده حكمت نه در غرض ومقصودند رخنه بويله قهر و عريان نم (منثوي) كفت ناهيت برين اورت زند * تا بترسد اوزر بيدا كند * غز طائفه مى ايندى تا كم بوسنك بارك اوزه بزدن هيت طوقه يعنى منى قتل ايلد كده كاهيت مستولى اولد تا كم اوقورقه و اتوى سيد ايلد (منثوي) كفت آخر اوزم مسكين ترست * كفت فاصد كرده است اوزر دست * اول بيجاره غز طائفه سنده ايندى اول بنم بارم آخر بندن

كفت چون وهمست ماهر وديكم * در مقام احتمال ودر شكيم * اول بيجاره غزلره ايندى چون همست و هم در برايكى بزرى يعنى فقير اولوب آلتونى اولامقدمه بزم ما بينزده و هم وشك وارد و بزرهرايكى زمشكوك اولدمه برابرز بوخصوصده احتمال مقامنده وشكده بزم (منثوي) خود ورايكشيد اول اى شهان * تا بترسد من دهم زورانشان اى شاهلر خود اول آق ديه ليكز تا كم بن قتلدن قورقم مستور اولان زول نشاخى و بزم بوقصه دن طالع حصه نه ايدوكنى بيان ايلد كه شروع ايدوب بيوردر (مى) پس كرمه اى الهى بين كه ما * امديم آخر زمان در اتمها * چون كرم بويلد در پس حق فعالينك كرملى * كوركه برا تهاده آخر زمانه كلدنك (منثوي) آخرين قزنهايش از قرون در حد بىست آخرون السابقون * قز نلره آخرى من حيث المعنى جميع قز نلردن او كدر نته كم حديث شريفده در آخرون السابقون (كأفان صلى الله عليه وسلم نحن الاخرون السابقون) پس من حيث المعنى امت محمد قزنى قرون سافه دن اسبق اولد بىغه بويتلره تاييه بيوردر (منثوي) ناله لاله قوم نوح وقوم خود * عارض رحمت بيجان ما خود * قوم نوحك وقوم هودك هلاك سبيله حضرت حق بزم جاتمه رحمت مجابى كوستردى عارض مجاب معنا سنده در (منثوي) كشت ايشانرا كه ماترسيم از و * وور خود اين بر عكس بودى واى تو * حضرت حق انلرى قتل وهلاك ايلد بلكه برآندن قورقاوزو اكر خود بوعكس اوزه اوليدى سكاويل وواى ايندى يعنى حق انلركد وورنده كتورسه وآنلرى دخی امت محمدك عصر نده كتورسه اول زمان هلاك قبيله وآنلر سندن عير بىذراولسيدي واى سستك حالكه ايندى اما شكر قبل وبقومك قدرى بيل كه سنى بودور رستمده كتوروب آنلرى اول قرتده ظهوره كتوردي (بيان حال خود پرستان وناشكران در نعمت وجود انبيا واوليا (منثوي) هر كه زيشان كفت از عيب وكاه * وزلد چون سنك واز حال سياه * مصرع اولده هر كه زيشان كفت مبتداذر از عيب وكاه خبردوم مصرع ثانى خير اوزه معطوفدرو ما بعد نده اولان سائر ايات تاسك * ز بذر دچين قويننه كنجيه دل بجهلى سى مصرع ثانى اوزه معطوفدردر يعنى انبيا عليهم السلام واولياى عظامدن هر كيم بوخود پرستلردن سويلدى بونلرك عيب وكاهلندن سويلدى ودى طاش كى اولان كوكلندن ودى حال سياهلندن ديدى (مى) وز سبك دارى فرمانهاى او وز فراغت از غم فرداى او * ودى اول الهك فرمانلرى حنيف وسعير طوقاقدن ودى آنك يارنى كوتك غمندن فراغت قيله قلقدن ديدى (منثوي) دوهوسن وز عشق اين دنياى دون * چون زنان مز نفن رابودن زبون * بونلرك حال سياهلندن و هوسدن و بوندياى دنك عشقندن ز نلركى تحقيق نفسه زبون اولق (منثوي) وان فزار از نكتهائى ناصحان * وان رسيدن از لقائى صالحان * ودى ناصحان نكتهائى اول فزار قبايق ودى صلحاتك ملاقاتدن اوركك ونقرت قيلق (منثوي) يادل وياهل دل سكاىكى * باشهان زور ورويه شانسكى * دل ايله واهل دل ايله يعنى اهل دل اولان اوليا ايله سكاىكه لك ايلك وبادشاهان طريق اوللره زور ورويه شانه لك ايلك (منثوي) سير چشما ترا كدا پنداشتن * از حسدشان خفيه دشتن داشتن * مير چشم اوللرى كداظن ايلك حسد دن بونلرى دشتن طوققق پس حكايه دن مخاطبه التفات ايدوب خود پرست اوللره بالمواجه خطاب بيوردر (منثوي) كز بذر دچين تو كويى كداست * وزنه كويى زرق ومكرت ورياست * اى خود پرست وخود دين واى طعان بد آئين اكر اوليا واصفيان اولان كسه سنك هر چيزك قبول ايدورسه بر حقير وكداوز برسن واكر قبول ايلورسه زرق ومكرت وريادر كى خلقى بواسطه تغاير صديا تملك استدر برسن (كأفان الشاهج رضى الله عنه) بيت (وما احدمن لسن الناس سالما * ولوانه ذاك الهى المطهر * فان كنت سكبيا يقولون ايكلم * وان كنت منطبقا يقولون مكتر * وان كنت صواما وفى الليل قائما) يقولون زراق برانى ومكر (منثوي) كدر اميزد تو كويى طامعست * وزنه كويى در سكره واعست * اكر بروى خلقه * بمتزج ومختلط اوله سن * كاطمعكار در دبر سن واكرولى خلقك مختلط وه صاحب اوليه بلكه خلوت وعزلة اختيار ايلد سن * كا كبرده زياده تكبر در كبرندن كنه ايلها اختلاطى بو قدر دبر سن (مى) يا متافق وارعد رارى كه من مانده ام در نفقه قز نلر وزن * نه مرا بر واى سرخايدنست * نه مرا بر واى دين ورزيدنست * اى فلان مارا بجهت ياددارى تاشو بىر اوليا بايان كار * اى خود پرست وياوه تازومدهاى و بجهت يارياشانك وكارل او كى ذكر اولان صفت ذميه اوزه اوليا وصالها نه حالده اولسه لمذمت وملاعت ايلد كدر وياخود منافق كى عذر كتور رسنكه بن قائمشتم فرزند ورنك نفقه وكه وسى قيد نده نه يكاباشى قاشيغه قولايام وارنه يكاديه مى ايشكه طاقاقت واراى فلان شيخ بزرى بر همتك ياد طوب تابايان كرده اوليادن اوله لم ته كم منافق حضرت عليه السلامه بعدا الخلق عن القزرا كاوب بويلد عذرايلد بىز (كأفان الله تعالى فى كلامه عن حالهم وقال (سيعقول لنا الخافون من الاعراب شغفنا اموالنا واهلونا فامتنعوا يقولون بالنشتم مالمس فى قلوبهم) حضرت رسول عليه السلام حديثه دن مكه به شرفها الله

تعالی معتر اولد قری حالده متوجه اولوب قیائل عربدن بعض قبیلله خبر کووندروب دیدیکه بوسنه بزه موافقت
 ومی افقت اولیک پس بونلک ضعف عقیده لری وقریشک مقابله وبقایه سندن خوف لری اولد قری اچلدن بونلر دفع
 تمت ایچون اعتذار کاذبه نیت وعزت قیلدی حضرت حق جل شانہ حبیبینه مقدما خبر وروب دیدیکه یا محمد
 بادیه نشین اولان عربلردن مخلف اولان ویکانلرنده قلات جماعت سکا عنقریب برسبیل عذر کاذب دیله بری
 اموالزو اهل و عیالزمز افقت وموافقتکدن مشغول قیلدی یارسول الله پس بزم ایچون مغفرت طلب ایلد بونلر مخلف
 اوزره پس حق تعالی حضرت لری بونلک ایلدیکه اعتذار واستغفار یاری تکذیب ایدوب بیوررکه بونلر لسانلرله سولرلر
 قیلرلنده اولیان شیعی پس اکثر خود پرستلردخی وموافقتکده صفتله متصف اولوب وارث حضرت نبی علیه السلام
 اوللر قیلرلنده اولیان اعتذار واستغفار یاری دللرله سولرلر وای قلات بری دعادن اوتتمه وکوکلدن طشره طومه
 دیومنافقت ایلر لعلیاد بالله (م) این سخن هم فی زرد و سوز گفت * خوانا کی هرزه گفت و باز خفت * بوسوزی
 دخی درد و سوزدن دیمدی کویا بر خوانا که هرزه وی معنی سوز دیدی و کیر و او بودی یعنی اول خود پسندک مشایخه
 کلوب بزه همت ایلد و خیر دعا قیل تا کم پایان کارده اولیا زمره سندن اوله لم دیمدی صدق و اخلاصدن دکل ایدی بلکه
 بی دل بی جان یحی در طرف اساندن ایدی مثلاً بر نام بر مقدار نومدن بیدار اولوب قشده اولان کسه به بر نیجه بی معنی
 و پیوده موز سولوب ینما او بودی کبی (منشوی) هیچ چاره نیست از نقه عیال * ازین دندان کنم کسب حلال
 چه حلال ای کشته از اهل ضلال * غیر خون تو نمی بینم حلال * واول خود پرستک منافق وار اولان صفت
 قبیحه سندن بری دخی و در مشایخه مقارنت وقشده اهل و عیالی بیما نه ایدوب دیرکه سلطانم نقه عیالدن هیچ
 چاره نوقر یعنی عالمک قوتک کسب شروعدن هیچ بر چاره و در مان یوقدر سزل زیارت و صحبت کز کام دیشم دیندن
 عیال ایچون کسب حلال ایلرم یعنی قدرت وقوت مقدار سی و اختتام ایدوب حلال کسب ایلرم ای اهل
 ضلالدن اولمش نه حلال طور ترسن سنک خون و هلا کنند غیر سنی حلال کورمزم یعنی نیجه حلال کسب ایلر سن
 ای اهل ضلالدن اولان بلکه دفع سوال و رفع سوء حال ایچون بلان سولر سنک خون نکدن غیر بر شیشکی حلال
 کورمزم که هر شیشک حرام ایکن و حلال کسبه میلک بوغیکن کذب و نفاق ایدوب کسب حلال وقوت عیال
 بی ملاقه تدن مانع اولور دیر سن لاسیا بوی کز بی عند المشایخ سولر سن اگر چه بویله کسه نک قانی ظاهر شرعده
 حلال دکل و اما فی الحقیقه کذب و نفاقله تلس قیلان و باطن حرام خوار اولان کسه قانی دو کلمه حلال اوللر
 حکمنده و واجب اقل اوللر می ته سنده در دیک اولور پس بوقوله کسه به چاره کید ندر دین سائل مقدره جواب
 طریقه بوی بیورر (م) از خدا چاره منقش و از قوت فی * چاره نیست ازین و از طاغوت فی * بوقوله خود پرست
 اولان منافقه چاره خرد اندر قوتدن دکل اکایدن چاره واردر و طاغوتدن چاره یوقدر طاغوت شیطان و نفسه دیرلر
 و هوادن جمع مضلته طاغوتدن دخی تعجب ایلرلر پس بویله کسه به چاره فی الحقیقه عنایت خدا دین مصطفی
 علیه السلامدن اولور بویخه قوت ولوت حاصل و حاضر اوافه دن و شیطان و نفس و هو او هوسنه متابعت قیله دن اولر
 (منشوی) ای که صبر نیست از دنیا ای دون * صبر چون داری زخم الماهدون) ای کسه که دخی دیادن سنک صبرلر یوقدر
 زخم الماهدون دن نیجه صبر طور ترسن زخم الماهدوندن مرداحضرت باریدر ته کم سورة ذاریانده بیورر که (والله اعلم
 بما فی السور) * ای که صبر نیست از ناز و نغم * صبر چون داری زانه کرم * ای کسه که دنیا ده ناز و نغمدن سنک صبرلر
 یوقدر نیجه صبر طور ترسن کرم الماهدون (منشوی) ای که صبر نیست از ناز و نغم * صبر چون داری از نکت آفرید
 ای کسه که ناز و نغمدن سنک صبرلر یوقدر نیجه صبر طور ترسن اول الماهدون سنی خلق ایلدی (منشوی) کو خلیلی
 کو برن آمد ز غار * گفت هذاری همان کو کرد کار * قتی برخلیل که اوسفاره دن طشره کادی چون ستار بی
 کوردی بویتم ریدر دیدی اما چون که کوردی که ستاره و ماهتاب و آفتاب باندی آگاه اولدنی حق تعالی دیدی یعنی
 قتی برخلیل مشرب کسه که غار طبع سندن طشره کاه و دبه که شوبنم ریدر پس مشار الیه اقل ایدیکن ییلوب
 لایح اب الا فین (دیوب قتی کرد کار دبه و طاب حقه نک و با بلیه تفسیر آیت جلد اولده دیدن خلیفه لیلی رایانده
 به منی خود * مرید ایدی (منشوی) * بنی خوار * در دین * است * تا بپیم کین در مجلس آن کبیت * بن
 ایکی عالمه نظر و تفکات ایان استمزم مادامکه کوریم که بویکی مجلس کیمک آن و ماکیدر یعنی اول خلیل مشرب

انلره دین استمزم ایکی عالمده کوریم که بویکی مجلس یعنی ظاهر و باطنی و یادنی و آخرت و یاروح و جسد کیمک
 لایقیدر (منشوی) بی غاشای صفتهای خدا * کز خورم نان در کوما ندمر * خدا ای متعالت صفات علیه سنک
 مشاهده و غاشای سیزا کرنا یمیم بومغازمه قالور (منشوی) چون کوار دلقه می دیدار او * بی غاشای کل و کار او
 لقمه آنک دیدار سیز نیجه هضم اولور آنک کل و کار آنک غاشای سیز یعنی نیجه سکر لقمه انسان اولنه آنک دیدار
 و رضای ملاحظه و مشاهده سیز و آنک کل و کار او صاف انصاری غاشای سیز عاشقان خدا و سالکان راه خدا
 بر اقمه بی بیز لرا لاتی ذکر والاسنی فکر ایتمکله و رضای سینه و سینه و لقاسنه ذریه ایتمکله و طریق
 عبادته و سبیل معرفته کیمکله بیرلر (منشوی) جز بر امید خدا زین آب و خور * کی خوردن لحظه غیر کا و خر *
 بواب خوردن خدا نکر رضا و قاسی امیدندن غیر یقین بیزر لحظه یعنی خدا نکر امید بیزر الا شکر و صغر اوللر کا قال
 الله تعالی فی اکل الکفره تعز بضا لادل الایمان (یا کاون کائنا کل الانعام والنار هوی لهم (م) آنکه کالانعام
 بدیل هم اصل * کچه بر مکررست آن کنده بغل * سورة اعرافده اولان آیه اشارتدر (ولقد ذرانا) تحقیقا
 یزخلق ایلدک (بلهمن) جهنم ایچون (کثیرا من الجن والانس) جن و انسدن چوق کسه لریکه حکم ازلی بونلر
 شقاوته مقدر اوللر (اهم قلوب لا یقههون بها) بونلر قلوبلری واردر انکله ایدر مزلر کندیلر لازم اولان
 توحید و معرفتی و زکات و انکساری صیقل تصدیق و معرفتله مرآت قیلرلندن پالک ایدوب طریق * تحقیقه کیدر مزلر
 ولهم اعین لایبصرون بها) و بونلر کوزلری واردر آنکله آنا رصنع حتی وقدرت وقوت وجود مطلق ابصار
 ایدر مزلر (ولهم آذان لایسمعون بها) و بونلر قوتله قری واردر آنکله کلام رحمانی و معانی و نصایح قرآنی استماع
 ایدر مزلر (اولک) بوکروه اهل ضلالکله همترین لذایذ تقابیه مقصود و رغبتلرین حظوظ و شهوات جسمانیه به
 محصور قیلدیلر (کالانعام) بهایم و دواب کیدر لر زیر اعرلرین خوار و خوایه صرف ایدوب حد من المأب
 و یوم الحسابه لایق ثواب اکتساب ایدر مدیلر (بل هم اصل) بلکه بوکروه ضلالت انجم بهایم و انعامدن اصل
 واجهادر زیر حیواناته تکلیف و اتباع شرع شریف یوقدر و کذلک السؤال والحساب والذباب (اولک هم الغافلون
 هم ان یوجعات بر ضلالت در غفلتده کامل اوللر پس انسان روحانی و جسمانی و عقلانی و شهواتی و کز عقلی
 هواسنه غالب اولور سه ملائکه دن افضل اولور و اگر نفسی عقله غالب اولور سه به ساعدن اصل واردر اولور (یت)
 چهره از ملکوت هست و نصیبی از دیو * ترک دیوی کن و بکذر بغضیل زله * معنی عیبت اول طاقه که حیوانات کبی
 اولدی بلکه آنلر حیواناتدن اصل اولدی یعنی اول کسه که بیکمده و ایچمده و جوی و غفلتده بهایم صفت اولدی بلکه
 آنلر دن اصل کچه بر حیل و مکر در اول قوتلر توغی قوتش (منشوی) مکر او سر زبر او سر زبر شد * روز کارک
 بر دور و زش دیر شد * آنک مکر ی باشی آشنی و او دخی باشی آشنی اولدی روز کار بی ایلندی و آنک کونی کچ اولدی
 یعنی زمان جغن ازاله ایلدی و آنک روزی یکاه اولدی و عمری ضایع اولدی (منشوی) مکر کاهش کندشده عفاش خرف
 عمر شد چیزی ندارد چون الف * آنک فکر کاهی کند اولدی و آنک عقی خرف اولدی یعنی آنک محفل فکر که
 دماغدر سست اولدی و عقلی ضعیف اولوب بونادی والحاصل قوت کفر به سینه قوتور و ادراک عقابیه سینه
 قصور کادی عمری کندی حالا که انک کبی بر نسنه طوقز (م) آنکه میگوید درین اندیشه ام * ان هم از دستان آن
 نقصست هم * اول نسنه سیکه دیر بوفکرده ام یعنی دین فکرنده و آخرت فکرنده یم دیراردخی هم نقصک حیل
 و مکر ندر زیرا مجربلا عمل فکرنه کز نفسک حیل و مکر ندر اگر طریقه سلوک و احوال آخرته اشتغال مرادی
 اولیدی هیچ تأخیر ایلزدی (منشوی) و آنکه میگوید غفورست و رحیم * نیست آن جز حیل نفس انیم * و اول
 نسنه بی که دیر حق تعالی غفور و رحیمدر یعنی دیر که اگر چه بنم طاعت و عبادتم یوقدر لکن حق تعالی غفور
 و رحیمدر سیات حسنات ایلر و خطایه مغفرت قیلر اول سوزدن و لثم نفسک حیل سندن غیر دکلدر (و ما بعد هم
 الشیطان الا غرور آیت کریمه سنک خواصه بوکونه کسه لری شیطان و نفس بر عصیان بلا عمل تسویف و تدویل
 ایلوب اللهک رجسته مغرور ایلر پس بوکونه کسه لری الزام ایدوب بیورر (منشوی) ای زغم مرده که دست از نان
 تمیست * چون غفورست و رحیم این ترس چیست * ای غمدن اولمش کال ناندن تمیدر چونکه حضرت خدا
 غفور و رحیمدر بویخوف ندر یعنی اموردنیوبه ده الله ناندن تپی اولسه و زنتک بر مقدار کچ کسه هزار سی و عمل
 ایلر سن و عذاب فقردن و جوعدن خائف اولور سن بویخصوصه خدای تعالی غفور و رحیمدر بویخوف ترسی و کسب
 قیاز سن اما امور اخرویه ترک کسب و سعی ایدوب و بطالت یولنه کیدوب و عذاب اخرویه دن خائف اولوب
 خدای تعالی غفور و رحیمدر بر سن چونکم خدای تعالی غفور و رحیمدر لالت ناندن تپی اولدقه نیچون عذاب

اولان قومك علام وآتاری سنك وجود كده اولد یغنه بو حكایتی ایرادایدوب یورور تا كم جوخی ماقزده اولان
 كسه نك سويلديكي گفتاری كندی خانه سنك حسب حالی یلوب بوسوزلر بزم خانه منك وصفیدر دیونه وجهله
 عبرت پذیر اولوب اول سوزلی كندی خانه سنك لایق یلدیسه سنك دی بوقرون ماضیه وام مهلكه حقدنه نقل
 اولشان كلیاتی كندی حسب حال یلوب آتی خانه نك صفتلری یل نك کیورور (قصه جوخی وان كودك كه پیش
 جنازه پدر خویش نوحه میگرد) (منوی) كودكی در پیش تابوت پدر زاری نالید و بری كوفت سر) بر كودك پدر سنك
 تابوتی او كنده زار لكه اغلدی و یاشنی دو كدی بویه دیو (منوی) كای پدر آتراكات می برنید تا تار در زرخاکی
 اهرنید كه ای پدر سنی آخر قنده ایلتورلر تاسنی بر خاكك آتسه كودورلر (منوی) می برنید خانه سنك وز حیر
 فی در وفاتی و فی در وی حصیر سنی سنك وز حیر یعنی برالم خانه یه ایلتورلر نه آنده قالی ونه آنده حصیر وار (می) فی جراحی
 در شب و فی روز زمان فی در وی طعام فی نشان نه كیجه ده بر فراغ ونه كوندن زمان واردر نه آنده طعامك رایحه سی
 ونه طعامك نشانی واردر (منوی) فی درش معمور و فی برام راه فی بیکی همسایه كویا شد بنا نه اول خانه نك
 قیومی معمور ونه طای اوزره یول واردر نه بر همسایه وار كه اوسكا بنا اوله (منوی) چشم نو كه بوسه كه خالق بود
 چون شود در خانه كور و كبود سنك چشمك كه خلقك بوسه كاهی ایدی كور و كبود خانه ده نیجه اولور (منوی)
 خانه فی زینهار و جای سنك كاند و فی روی می مانده نك اما نسر و چاره سز بر خانه در و طایر در كه او خانه ده نه یوز
 ونه نك فالور (می) زین نك اوصاف خانه می نورد و دیده اشك خونین می فشرده بو اسلوبن خانه نك وصفلری
 صایدی و ایکی چشمندن قانلو كوزیا شن صدی و صاچدی (منوی) گفت جوخی باید رای ارجند و الله این را
 خانه حامی برنید بر جوخی چونكم اول ماقزده دن بوسوزلری اشدی پدر نه ایدی ای ارجند و الله بونی بزم خانه مزه
 ایلتورلر (منوی) گفت جوخی باید رایله شو (گفت ای بابا نشانیهاشو) جوخی به پدری ایدی ابله اوله جوخی پدر نه
 بندی ای بابا نشانی ایش (منوی) این نشانیها كه كعب اوین یك خانه ماراست فی زور و روش
 بر بر و نشانیها كه اول بابامی اولن سیریدی بزم خانه مز ایلچوندر زور و روشكسز یعنی جیعا سويلديكي علام وآتاری
 بزم خانه منك حسب حالیدر شبهه سز (منوی) فی حصیر و فی چراغ و فی طعام فی درش معمور و فی سخن ونه بام
 بزم خانه مزه حصیر ونه چراغ ونه طعام واردر نه انك قیومی ونه آنك حولی ونه طای معمور در (منوی)
 زین قط دارند بر خود صد نشان یك کی بیند اتر اطاعیان یعنی بوذ كراولان اسلوب ونه عدن كندیلر اوزره یوز
 كونه نشان طوترلر و لكن طای و بانغی اولنلر اول نشانلری كندیلر اوزره بجن كوررلر یعنی كوررلر (منوی)
 خانه آن دل كه ماندی ضیاء ز شعاع آفتاب كبریا اول كوكل خانه سیه ضیا سز قاله آفتاب كبریاك شعاعندن
 یعنی اول كوكل خانه سی كه شعاع آفتاب ذات كبریا دن فی ضیا قاله (منوی) نك و تار یكست چون جان وجود
 فی نواز ذوق سلطان و دود جوخلی جانی كی نك و تار یكست در سلطان و دودك ذوقندن نصیب سز در یعنی نك و تار یكست
 اول خانه دل جوخلی جانی كی زرا سلطان و دودك ذوقندن بی نوادر (منوی) فی دران دل نافت نور آفتاب
 فی كشاد و فی فتح باب نه اول قلبه نور آفتاب حقیقت طوعدی ونه آك عرصه معرفت كنده ونه آك فتح باب
 اولدی (منوی) كور خوشتر از چنین دل مر ترا آخر از كور دل خود بر ترا بویه كوكادن سكا مقبره خوشتر در كه
 عند الله مافین ظلمات جهل و غفلت ظلمات قبردن اشد در آخر كندی قبر تمكیدن بوقر و كل و خلاص اول نیجه بر قبر دل
 بجزر ظلمات جهل و غفلت فالورسن و حیات و عقارب اخلاق ذمه یه سبلا اولورسن (منوی) زنده و زنده زاد
 ای شوخ و شنگ دم قی كیرد ترا زین كور نك هر مؤمن عالم زنده در بومضه ونه آیات و اخبار جوق واقع اولمدر
 جلدن بری (اومن كان متبعا فاحیاته) آتیدر یعنی (اومن كان متبعا فاحیاته) بالعلم والایمان
 دیمشدر نه كم هر جاهل و كافر مرده در و لا اقال (انك لا تسمع المرقی) وقال ايضا و ما انت بمعصم من فی القبور پس
 حضرت خاندان كره مؤمن و مؤمن زاده لری زنده و زنده زنده منزله سنك تنزل ایدوب آنله خطابا یورور مؤمن سن
 و مؤمن زاده سن ای شوخ و شاطر دم طوعدی سنی بونك ولان كوردلن فی الواقع زنده اولان انسان بر نك و تار یك
 كبریه نفسی طوترلر و فی یله متاثر به منطرب اولور كرسنده دنی علم و ایمانن حیات اولیدی بو جهل و غفلتله ملو
 اولان قبر دلن خلاصه سی ایدر نك (وارض الله واسعه) جانیته كیدر نك دیمك اولور (منوی) یوسف و قی
 و خورشید و عالم زین جهل و زنده بر آرزو عالم زمانك یوسفین و آنك آتایسن بوجاه وزندان طشره كل
 و یوز كوستر (سبب خلاص یونس علیه السلام از ماهی و خلاص روح از نفس) (می) یونس در بطن ماهی بخته شد
 مخلص و ایست از تسبیح بد سنك یونس بالی قارنده پیش اولدی انك خلاصه تسبیحون غیر چاره بو قدر

یعنی انك خلاصه تسبیح لازم ولا بد در ته كم حضرت یونس بطن ماهی دن خلاصه سبب تسبیح اولدی سنك دخی
 روحن ظلماتی جسدن خلاص بولفه سبب اولور (منوی) كرتودی اوسبب بطن نون حبس زندانش شدی
 تا یبعثون و اگر بطن ماهی یونس علیه السلام تسبیح ایدیحی اولمیدی بالغك قارنی آك اقیامته دكین حبس
 وزندان اولوردی تنك حق تعالی سورۃ صافاتده یورور (وان یونس لمن المرسلین) تحقیقا یونس بن متی دخی
 مرسلیندر حق تعالی آتی اهل یتیمیه ارسال ایلدی شمدی موصل دید كاری شهر در اول قومی آتی تكذیب
 ایدوب قومه غضبناك اولوب بلاذن خالق اول قومدن فرار ایلدی تنك یورور (اذابك) ذكر ایه یامحمد یعنی آلب
 یامحمد شول وقیهكه یونس آتی و هارب اولدی قومندن (الی اللهك المشكون) طوماش كی جانبیه روایت اولنورك
 یونس علیه السلام كی به سوار اولوب بر نیجه میل كند كده كی كرده كرفتار اولوب ملا حلدیدیلر كه سزله ما یكزده
 عید آتی و اریسه اخراج ایدك یونس علیه السلام ایلر و كاپ دیديكه بن عبید آتی دیدیلر كه حاشا زیر اسنده
 آتار حیرت و نور صلاحیت لعان ایدر پس تكرر دیديكه بن سیده كنه كارم (فساهم) فاذا كان كذلك
 یتیم حاد مراهمه و مقارعه ایلدی لربه (فكان من المدحضین) پس یونس مغلوبیندن اولدی دحض لغفته آتی
 دیرنك دیرلر پس هاندك كند و بی دریا به آندی (فالتقمه الحوت) پس بریاتی فی الحال آتی التقام و ابتلاع
 ایلدی (وهو لم یلم) اول یونس كند و بی ملامت ایلدی كی حالده دیردیکه ای نفس اذن خالق اولدین هارب و آتی اولدك
 امدی علمك موافق جزا در تحمل ایدوب تسبیح و تهلیل ایدردی (فلولانه كان من المسجونین) اگر اول یونس
 بطن ماهی ده مسجونین و جناب حق مقدسیندن و مذ كریندن اولمیدی (البث فی بطنه الی یوم یبعثون) قالییدی
 بطن حوتده یوم قیامته دل بو آتیده اكشارد كره و اشتغال تسبیح و فكره مرغیب و تخریض واردر و حضرت
 خداوند كاردخی یورورلر كه ای اسیر نفس برقتا اگر حبس تن و ماهی بدندن خلاص اولتی استر نك یونس وار تسبیح
 و تقدیدن حالی اوله والا محبوس زندان طبیعت و مسجون قیود بشریت تار و زقیامت فالورسن (منوی)
 او تسبیح از تن ماهی بخت و حیثیت تسبیح آیت روزالت اول یونس علیه السلام تسبیح سبیل تن ماهی بدن
 خلاص اولدی تسبیح حقیقی ندرالت و نك آتیدر تسبیح تزییه دیرلر پس تزییه اصلی و حقیقی الست
 كوتك نشان و علامتدر كه حضرت حق جل شانله اول كون ارواحه (الست بر كیم) دیدی و هر روح استعدادی
 مقداری بلی دوب اقرار ایلدی و بواقرار بر یاری اوصاف كامله ایله بیكی صفات ناقصه دن تزییه فیلی مستلزم
 اولور پس روزالت آتی كه صفات نبویه و صفات سلویه ایله یكك متصف اولد یغنه اقرار قیافتدر اول اقرار
 و اول آثار جاك تقدیس و تسبیح اولور پس اول تسبیح حقیقی هر بار كه بو عالمده یاد كه ریستی آنده تزییه ایلدیكی
 مقداری جنان و سائله بوندخی تزییه ایلر و بعض كسبه به غفلت و مقتضای طبیعت غلبه ایلدیكی واسطه ایله
 اول عالمده اولان جاك تسبیح و تقدیس فراموش ایلر پس اول كسبه به دریای الهیتك ماهی لری اولان جاك تسبیح
 و تقدیس بو كوش ایلد استماع ایلك لازم ولا بد در تا كم انك تقدیس و تسبیح واسطه سبله غفلت و نسیان بر طرف اولوب
 جاكك روزالستده ایلدیكی تسبیح یاده كه و ریستی اول تسبیح جاكك مسج اوله (كما قال جناب مولانا مشیرا الی هذا
 المعنی) (می) كی فراموش شدن تسبیح جان و بشنوائن تسبیحهای ماهیان اول جان تسبیحی اگر سنك فراموشك
 اولدیه ماهی نك بو تسبیح لری ایش یعنی ای روزالستده ایلدیكی اقرار و تسبیحدن بواسطه الجهل والغفله فی خبر
 اولان اگر سكا فراموشك اولدیه اول جاكك ایلدیكی تسبیح بوما هیلر تسبیح لری ایش (منوی) هر كه دید
 الله را الهیست هر كه دیدن بحر را اوما هیست هر كیكه الهی كوردی اللهه منسوبدر هر كیم اول دریای كوردی
 اول كسبه ماهیدر ماهیدر مراد انبیا و اولیادر و انبیا و اولیا به ماهی تعبیری به ملائسه ایلد در سرك هر كیكه اول
 بحر و حدی كوردی و دریای حقیقه داخل اولدی اول كسبه عند العرفا ماهی دریای الهیدر و هر شول كسبه كه
 الهی بصر بصیرتله كوردی و دیده سز بر تله مشاهده قیلدی اول كسبه اهل اللهدر یعنی ذلت الهیه فی مع جمیع صفاته
 مظاهر كونه ده مشاهده قیلان كسبه لره اهل الله دیرلر و اللهیلر تعبیر ایدرلر الهل اهل بومشاهده نك
 صاحبیلر اما انك ابرار و اخیار دن كرامات و خوارق عاده و اصل اولان اولیادر آنله اهل كرامت و اهل ولایت
 تعبیر اولور هر اهل كرامت الله اهل اولز (فافهم هذا الفرق بینما) (منوی) این جهان در یاست و تن ماهی
 روح و یونس محبوب از نور صبح و بوجهان دریادر و تن ماهیدر و روح صبح نورندن مستور اولان یونسدر
 یعنی بوجهان مظاهر صفات الهی اولدینی اعتبار ایلد یا كیدر و تن ماهی كیدر و روح ایسه نور صبح
 حقیقتدن محبوب و مستور اولمش یونس كیدر (منوی) كرسبج باشد از ماهی رشید و رنه در وی هضم

گشت و ناپدید * اگر جان مسیح اوله ماهیدن قورتلدی و کزوخ تسبیح الهیه به مشغول اولیه تن ظلمانیده هضم
 و ناپید اولدی یعنی اگر مسیح اولورمه بدن حوسدن خلاص ولدی و الا بطن تنده (الی یوم بیعتون) هضم و ناپید
 اولدی (کما قال الله تعالی فی حق نوح) (فلولا انه کان من المسبحین للبث فی بطنه الی یوم بیعتون) و لازمه که الهی
 تسبیح قبلی بر جان دزیان سنک ماهیسنندن تعلم ایلیمه سن اگر سن ماهیان جانی کوزمزم دیر سنک (می) ماهیان جان
 دیرن دریا پرند * نوحی بی بی بکورت می پرند * جان ماهیله بودریاده پردر سن کورم سن آنلر سنک اطراف کده
 پرواز ایلر یعنی ماهیان جان بودریای عالمده طولودر سن انلری عدم استعداد کدن و نقصان طلب و اجتهاد کدن
 کورم سن (نوحی بی بی که کوری ای نژد) دخی نسخه درای حالی خراب و متغیر اولمش کسه سن کورم سن نیرا
 کورم سن (منشوی) برو خود رای زندان ماهیان * چشم بکشا ناپیمنی شان عیان) اول ماهیلر کده یلری سکا اوررلر
 چشمکی آج تا آنلری عیان و آشکاره کورم سن یعنی آنلر سنک اطراف کده عول و ارواح پر لیه اوجرلر سنک اوزر بکه
 کند یلری اوررلر و سنکله صحبت قیلورلر اول ماهیان و الهیان قلبک کوزنی علم و معرفت سورمه سیله آج تا آنلری
 عیان کورم سن (منشوی) ماهیان را کرمی بی بدیده کوش و تسبیح شان آخر شنیده * ماهیله اگر آشکاره کورم سن
 ایلرک قوللر آنلرک تسبیحی اشتدی یعنی اگر ماهیان بحر حقیقه قی ظاهر ایشخصهم کورم سن سنک کوشک ای
 طالب آخر آنلرک السنه علامده مذکور و اوراق کتیده مسطور و اولان تقدیس و تسبیح یلر اشتدی و کلاملرین فهم
 ایدی پس اگر شخصلرین دخی کورم سن و کتیدلر به نفسه ایزمک استرک آنلرک طریقه کده اولان ریاضات و تکلیفاته
 صبر ایلر تا کم آنلری کورم سن و هر به زمه قلملر به دخی ایزم سن ته کم یوررلر (منشوی) صبر کردن جان تسبیحات تست
 صبر کن کانت تسبیح درست * طاعات اوزره صبر ایلرک سنک تسبیح یلرک روحی و لیدر طریق الهیده صبر ایلر که
 تسبیح درست اولدر تسبیح عند اهل التحقيق اوج فسمه منقسمه قوی و قلبی و فعلی و فی الحقیقه تسبیح معنایی
 مسیح نشنه عائد در حقه عائد اولمش قابل د کادر پس تریه قوی اولدر که لسانکله حضرت حتی شانه لایق اولمش
 اوصافدن و اقولدن تریه ایلیمه سن و فی الحقیقه بولسانکی تریه ایلیمه سن کدر و تریه قلبی اولدر که جنانکی عقائد
 فاسده دن تریه و جناب حلق شانه لایق اولمش صفتلره اعتقاد ایلکدن قلبکی تقدیس ایلکدر و تسبیح فعلی
 اولدر که جوارح و ارکانکی جمیع مناهی و معاصیدن حبس ایلرک و صراط مستقیمه امر اولدر یلرک اوزره کتیدر
 پس تسبیح فعلی معنایی جمیع معاصیدن حبس نفس ایلرک و راه طاعاته کتیک اولیجی صبر ایلرک لسانله و جنانه
 اولان اوار تسبیحات روحی کیدر و انواع تسبیحات قوایه و قلبیه صبره نسبت جسد و روح کیدر و لهذا قال علیه
 السلام الصبر ضیاع الصلوة نور) حدیث مشهور در و ایمان جسد منزله سنده در صبر کاسر منزله سنده در (کما قال
 علیه السلام الصبر من الايمان بمنزلة الرأس من الجسد و راه البقی عن علی کرم الله وجهه و الذی یلی عن انس رضی الله
 عنه) صبرک حفته آیات کریمه و احادیث شریفه قی چوق واقع اولدر ابراری ممکن د کادر بر مقدر دخی جلد اولرک
 آخرنده ازلدر و الحاصل تسبیح که اسانی و جناندر هیچ بر تسبیح بوسه در وجه لری طوع و تسبیح درست فی الحقیقه
 صبر در و مفتاح فرج دخی بودر ته کم یوررلر (منشوی) هیچ تسبیحی نداد آن درج * صبر کن کالسیر مفتاح الفرج *
 هیچ بر تسبیح اولدر وجه لری و هر به لری طوع و تسبیح صبر ایلرک زیر صبر غمدن خلاص بولمش مفتاحیدر (منشوی) صبر
 چون بل صراط ان سو بهشت * هست باهر خوب یک لای زشت * مثلاً صبر صراط کو بریسی کیدر اول جانب
 بهشت کیدر هر خوبله بر زشت لاواردر (می) تا زلالای کر بری وصل نیست * زانکه لا لار از شاهده فصل نیست
 مادامکه لا لادن فقرت و فراز ایلر سن سکا محبوبدن وصل بودر زیرا که لا لایه محبوبدن فصل و مفارقت بودر ته کم
 اعز ایدن بری کندی اشتیاقی و تور و فوجست و جوا یلیوب آتی بولمقدن صکره قسم ایلرک که ای اشتراک منی
 و در رسم بر آیه به بیع بده اتمش اول جینه شترین و لاش واکا کمال طمعدن آتی بر آیه به صابم یوب اخر بر حیل
 اتمش و غلبه و زاری و زنی بی شک و مسته قویوب آتی بازاره جیه و یوب دیش که بوجل بر آیه به و یوزی اون یل
 آیه به لکن یکسک بری برندن مفارقتی بودر هر که یوزی بی اون یلک آیه به آورسه بودر دخی آنکله
 معانی آیه به و زهر لادن بری بوسوزی سماع ایلرک (ما ارخص هذا البهل لولم یکن معاه اخل) اول اعز ایده
 آ کادیش (یا اخی لم تجرد فی العالم بحب و یارب خیر علی بلائه فجد لوصله محبصا) پس بوقول هر خوبله بر کونه
 بلا و مشقت اولدی یعنی خصوصه ضرب مثل اولمش صبرله شاهی دخی بکا کورمه قیاس ایلر صبر محبوبدن و نه محبوب
 صبردن مفارقت ایلر هر کیم صبری آور محبوبه واصل اولور (کما قال الله تعالی ثواب الله خیر من آمن و عمل صالحا
 و لا یلقی الا الصابرون) (منشوی) نوحه دانی ذوق صبرای شیشه دل * خاصه صبر از بهر ان نقش چکل * سن صبرک

ذوقی نه یلور سن ای قلبی نازل وادی المذن من کسر و متغیر اولان کسه علی الخصوص صبر ایلرک اول چکل
 مضاف اولان نقش ایچون اوله چکل بر ولایتک ایدر که آنک محبوبی بغایت خوب اولور بوراده مراد حضرت
 حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم اولور که نبوت و ولایت مر به لری سنک محبوبی بلکه حقیقت چکلنک نقش خودیدر
 و تجلی صفاتیه الهی متجلی اولدی یعنی اعتبار ایلر حضرت محبوب حقیقی اولسه دخی قابلدر که بوجهتدن اکادخی نقش
 و صورت اطلاق علی طریق المجاز جاز اولور (منشوی) مر در ذوق از غزا و کور و * مر بخت را بود ذوق اذکر
 مر دل ذوق غزادن و حله و شوکتند در خشنه ذوق د کردندر (منشوی) جز د کرفی دین اونی ذ کراو * سوی اسفل برد
 اورا فیکر او) آنک دخی و آنک ذ کری ذ کردن غیری د کادر آنک فیکری آتی اسفل جانبده ایلندی یعنی آنک عادتی و ذ کری
 فرجینک حکمته اولمقدن غیری د کادر روز و شب خدمتی و ذ کرفی فیکری فرجینه متعلق اولان شیلر ایچون اسیر فرج
 و کوا و لایقه سفلیک اندن عبارتدر اولر بختک فیکری آتی مر به اسفل ایلندی اولیه اکتند بخت اسیر فرج و کوا اولان
 کسه لدر (منشوی) کر بر آید تا فلک ازوی مترس * کوبعتی سفل آموزید درس * اگر ظاهر اولر بخت
 فلکدن بوقر و کله یعنی عالی قدر و صاحب صدر اوله اندن قورقه زیرا که او بخت سفلک عشقنه درس او کزدی
 و علی فرج و کوا سندن اتری تحصیل ایلدی (منشوی) اوب سوی سفلی می راند فرس * کر چه سوی علو جنباند جرس
 اولر بخت سفل جانبده آن سور را * کر چه جرسی بلندک جانبده د پردر یعنی اگر چه صداسی و اداسی عالی
 مر به دندر و بلندک سندن دم اوررلر کن قاله اعتبار بودر (منشوی) از علمهای کدایان ترس چیست * کان
 علمه بالقمة نازرا هیست * مثلاً لخیلک سخیلرندن خوف ندر زیرا اول علملر نان و سوال لقمه سنک بنده سیدر
 یعنی محتاج و زبونیدر ره ی با اصلیه ایلر بنده معنایسته اولدی یعنی اوزره معنا بودر اماره یده یا وحدت ایچون اولوب
 یعنی که اول علمه لقمة نان ایچون برو سیله در دیک دخی اولیدر بومعنایی طریق سداددن خارجدر دین معنایه واقف
 اولیوب بی تأمل سو بلشدر (ترسیدن کوا از ان شخص صاحب جسته و کفین آن شخصکه ای کوا دل مترسکه من
 نامردم) (منشوی) کنل زنی کوا کی ریافت فرد * زرد شد کوا دل زیم قصد مرد * بر جسم بخت و نامر دبر کوا کی
 فرد و تتمه بولدی * کوا دل اول مر دل قصدی خوفندن زرد روی اولدی یعنی فعل شمع ایده بوقور قدی (منشوی)
 گفت این باش از زیبای من * که تو خواهی بود بر بالای من * کک اول کوا که اشدی این اول ای بنم
 زبام زبام من اوزرمده اولیوسر سن (منشوی) من اگر هول بخت دان مرا * همعوا شتر بر نشین می ران مرا *
 بن اگر ظاهر اهلنا کم و جسیم بی بخت ییل بخت ارشکند اوله و لکن عورت کبی فرجی اوله بهض سنک
 اشافی غالب اولور و رجولیتی مغلوب اولور بکونه بخت عورت حکمده در پس اولر بخت اول کوا که دیدی
 ای بنم زبما اولان محبوب اوزر به بی بی دوه کبی سور بنده رجولیت و ارضانوب خوف ایتمه دیدی پس بوقصه دن
 حصه بیانه شروع ایدر ب یوررلر (منشوی) صورت مردان و معنی این چنین * از برون آدم درون دیو ایلر * مردل
 صورتی او و معنایی بونجیلن طشره دن آدمیدر و درون و سیرت جهندن دیو ایلندر یعنی بر مردل که صورتی مرد
 شکند و رجال هیاتده اوله و لکن معنایی بود کراولان بخت کبی شیطان و نفسک مفعولی و مستعملی اوله
 انجیلن کسه طشره دن آدمدر و دروندن دیو ایلندر مردان مر دل جعی اولسه دخی جائزدر بوقدر اوزره معنی
 مردل صورتی یعنی رجال الله شکل و هیئتی و معنایی بونجیلن اولان طشره دن آدم و دروندن دیو ایلندر دیک
 اولور (منشوی) آن دهل رامانی ای زفت چو عاده که بروان شاخ رای کوفت باد * اول طبله بکزر سن ای عاد قوی
 کبی جسیم و شکلا اولو اولان کسه که طبل اوزره اول شاخی بار اورردی اول دهلان مراد بعض کسه لک طاق
 کومسملری و کوا کرجین کومسملری و باغباروسی اوزره بر طبل بر آجاج اوزره وضع ایدر و بر سرخ ییدا ایدوب آنک
 اوجنه و طبلک اوسنه صنعتله بر شاخ باره وضع ایدر هر بار که باد اول چرخ دوند راول شاخ باره طبله طوقنوب طبلک
 صداسی چیقار و به آتی استماع ایدوب اندن قورقور و اور کرس صورتده مردانه اولان و سیرتده نفس و شیه طانه اویان
 اول طبل تکی کیدر که رویم لری برشی زعم ایلدوب اندن قورقور (منشوی) رویمی اشکار خود را باد داد) بهر طبل
 همجو خیلک بر زیاد * رو باهلر دن بری اول طبلی کوروب کندی شکارتی یله و بردی باددن برخیک کبی بر طبلدن
 اوزری (منشوی) چون ندید اندر دهل او فرهی * کفت خوکی به ازین خیلک تکی * چون کم رو به امعان نظر
 ایدوب دله قریب کدی دهل ایچره فر بهلک کورمدی بلکه درونی غوالیه بر اولمش انجیق بر قوری و قردی و اقدردی
 کوردی بونجیک تمییدن یعنی درونی خالی طبلدن برخول یکدردیدی (منشوی) رو بهان ترسند ز اوز دهل * عافش
 چندان زند که لا نقل * دهل آوازندن دل کور قورقور و قاجر عاقل دله اوله اقدردی و اوزر کدیمه یعنی دهلدن

خوف ایستوب دغلاسن سويله ديوار اورده امان مراد شول طبل تهي کي درونلري بي معني اولان مدعياندر که خلقه کند بلرني اولو و درونلرين معنایه طولو کوسررر حال بوک باده و ايله پرو باد خدا و ذوق و معنادن خاليدررر رويه طبعه اولان بي معرفت بلرني هاي وهو يندن وصيت و صداستندن قورقورر الا عاقل و عجز اولنلر بونلره لسانله بلکه لازم کولورسه يدايله چوق اوررر که سويله که سنک احوالک مقولوندر (قصه تيراندازي و ترسيدن او رسواري نه درينه مي روت (منوي) يک سراري باصلاح ديس مهيب * مي شد اندر پيشه براسي نجيب * برصلاح و زياده عيبتلور رسواري خوب و لطيف برات اوزره ميشه نك ايچنه کندی (منوي) تيراندازي بچکم اورا بديد * پس زخوف او کازار در کشيد * استاد حکميله بر تيراندازي کوردی يعني اول سوار باصلاح و برمه يي استاد حکمجه بر تيرانداز کوردی بچکم استاد تقديرنده درسته کم عرف ناس استاد حکميله و استاد حکمجه تيرانداز در درلر پس تيرانداز اول سوارلر خوفندن يايي چکدی (منوي) تازند تيري سوارش بانک زد من ضعيفم گرچه ز قستم جسد * تابر تياروره سوار اول تيراندازه چاغردی بن ضعيف وز بوم اگر چه بنم جسمم جسمم وزر کردر (منوي) مان و مان منکر نو در زفتي منم * که کم در وقت جنگ از پيره زن * آگاه اول آگاه اول من بنم جسامته نظر ايله زيراجنگ و قنده قوی عورتدن ادنی و کم (منوي) گفت و رکه نيك کفتي ورنه نيش * بروی انداختم از ترس خویش * تيرانداز سواره ايدي يوره که ايويدلک يوي حسب حال کندن آگاه ايدلک بوخسه تير و نيشي سکا کندی خوفندن آردم پس قصه دن حصه يسانه شروع ايدوب يوررر (منوي) پس کسانرا کالت يکار کشت * بي رجوليت چنان تبغي بخت * چوق کسه لريکه جنگ آتی دلدی رجوليتسز مشتند انجلين بر تير و ارايکن يعني ارايکي اولين کسه لک الله بر تير و ارايکن اول تير و سلاح آنک قتل و هلا کته سبب اولدی شول جهته نکه قطاع طريق اولنلر آنک تيرغنه طمع ايدوب آنک اوزره نه کاورر الله ايسه ائله جنگ ايچنه اولک اولوب آنک تيرغ و سلاحن اللهن آاورر و آتی قتل قیلورر و يا خود اولی رجوليت اولان تيرغ و سلاحنه اعتماد ايدوب جنگه کاورر پس بعضي سوارلر آنک تيرغ و سلاحندن خوف ايدوب آتی برمه سادر مرد صاف اول آتی اولررر بوجه تيردن چوق کسه لک تيرغ و سلاحی ککند لک قتلنه سبب اولور (منوي) کربوئی قوسلر رستم * رفت جانت چون نياشي مردان * اگر سن رستم لک سلاحی کيه سن سنک جانک کندی چونکه سن آنک مردی اوليه سن سلاح رستم اندن مراد اوليانک لباسی و کلاميدرمادام که اراوليه سن واکاستعداد تحصيل قبليه سن سنک هلا که سبب اولور (منوي) جان سپر کن تيرغ بکذار ای پسر * هر که بی سر بود ازین شه بر دمر * ای پسر جانکی سپر ايله تبغي الکندن قوه رکيم که باشسز اولدی بوشا عدن باشی ايلندی يعني تيرغ مشابه شده اولان آلت جنگ و جدل هر نه ايسه آتی ترک ايله و جانکی حق چايندن کلان امره و قضايه سپر ايدوب ترک نفس وهو ايله هر شول کسه که بی خود وفای اولدی شاه حقه قيدن باش قورتردی و آنک قهرندن نجبات بولدی (منوي) آن سلاح حيله و مکر قوت * هم ز تو زايده و هم جان تو خست * سنک اول سلاح سنک حيله و مکر کندن يعني سلاحندن مراد سنک وجود کندن حاصل اولان حيله و مکر و نفايه کدر هم اول حيله و مکر سندن طوغدی و هم سنک جانکی خسته قیلدی (منوي) چون نکردی هيچ سودی زين حيل * ترک حيلت کن که بيش آيد دول * چونکی بوحيله لردن هيچ بر فائده ايدلک حيله بی ترک ايله که اوککه دولتر که (منوي) چون یکی لحظه تخوردی بر زفن * ترک فتن گوی طلب رب المن * چونک فتن و حيله دن بر لحظه بر بیدلک فتنی ترک ايله رب المنی طلب ايله حيله و مکر و فتن مراد حيله و مکره متعلق اولان فتن و ناسی کندی جانيه ميل و توجه ايتدرمک ايچون اولان علومدر (منوي) چون مبارک نيست بر تو اين علوم * خوشتن گوی کن و بکن ز شوم * بوعلم چونکه سکامبارک و نافع دکادر کندی برکول و ساده دل ايله و شومدن کيچ يعني چونک سنک اوزريکه مبارک دکادر بوعلم فلاسفه و معارف کلاميه کندی بکو نه علومدن ساده دل ايله و شوملقدن خلاص اول (منوي) چون ملائک کوی لاعلم لسا * يا الهي غير ما علمنا * ملائکه کي (لا علم لنا) دی يا الهي شول نسنه دن غير بکه سن بزه تعليم ايدلک يعني ملائکه کي دیکه يا الهي بزم علمز بودر الا سنک بزه رسولک اساتندن تعليم ايدلک علم دين واردر علوم فلسفيه و کلاميه دن بزمی تنزيه ايدره زدی پس بوعلم و حکمتک شوملقدن مناسب بر مادم دل اعر ايله بر حکيم فيلسوف قصه يي ابراد ايدوب يوررر (قصه اعرابی و يک در چوال کردن و ملامت کردن آن فيلسوف اورا (منوي) يک اعرابی بار کرد ماشري * در چوال زفت از دانه پری * بر اعرابی بر دوه يه بوکاتش دانه دن برايکي يولک چوالی (منوي) اولنشته بر سر در چوال * يک حديث انداز کرد اورا سوال * اعرابی ايکي

چوالک بائي اوزره اوترمش بر سوزاني يعني بر صاحب کلام اعرابی به سوال ايلدی (منوي) از وطن پرسيد و اوروش تکفت * و اندران برمش بي در هاسفت * اعرابی به وطن و مسکندن صوردی و اعرابی بي مصاحبت کتوردی و اول سؤالده فيلسوف چوق در دلدي يعني معارف و افره سويلدی (منوي) بعد از ان گفتش که اين مرد چوال * چيست اکنده بگو مصدوق حال * اندنصکره فيلسوف اعرابی به ايتديکه بوهرايکي چوال طولش ندر حالک مصدوقن سويله يعني بوايکي چوالک ايچننده نه و ارايد و کنی صحيح بيان ايله (منوي) گفت اندريک چوالم کند مست * درد کر يکي نه قوت مر دست * اعرابی آکا ايتدی بنم بر چوالده بغدادی در و او بر چوالده صافی قومدر که خلقک قوت و غداسی دکادر (منوي) گفت تو چون بار کردی اين رمال * گفت تا تيم اتمانداين چوال * فيلسوف اعرابی به ايتدی بوقوه بلری سن نيچون دوه يه يولک ايدلک اعرابی ايتدی تا بوجوال يالکتر قاليه (منوي) گفت نيم کندم آن بک را * درد کر يرازي فرديک را * فيلسوف آکا ايتدی اول سنک کندمک نصفی غيری چواله دولک کال و فزندن اوتری (می) تاسبک کرد چوال و هم شتر * کفت شاباش ای حکيم اهل و حر * تا چوال و هم شتر خفيف ارله اعرابی آکا ايتدی آفرين و تحسين ای اهل و حر اولان حکيم (منوي) ايچين فکدر دقيق و آری خوب * بوجين عريان بياده در لغوب * بولک کي فکدر دقيق و آری خويله و بومر تبه عقل و ادراک مر غويله سن بوجيلن عريان و بياده يور غلقدن سن يعني بولک سبي ندر لغوب زياده عاجز و يورغون معناسنه در (منوي) رجش آمد بر حکيم و عزم کرد * کش بر اشتر بنشاندنک مرد * اعرابی به حکيم اوزره مرحت ايلک کلدی و قصه ايلدی که آتی اشتر اوزره بنديره اوتک مرديعنی اعرابی (منوي) باز گفتش ای حکيم خوش مخن * شنه از حال خود هم شرح کن * اعرابی حکيمک حقيقت حالک ايلک ايچون آکا کير و يدي ای خوش سوزی حکيم کندی حالکدن هم بر شنه شرح و بيان ايله (منوي) ايچين عقل و کفايت که تراست * تو زيری باشی بر کوی راست * بوجيلن عقل و کفايت که سنکچ و ندر طوغری دی سن زير ديسن ياد شاه ميسن (منوي) کفت اين هر دوشم از عامه ام * بکرا ندر حال و اندر جامه ام * حکيم اعرابی به ايتدی هر بوايکي سيله دکام عامه ناسدن بنم حالمه و بنم قفسه منظر ايله (می) کفت اشتر چند داری چند کاو * کفت نه اين نه ان مارا سکاو * اعرابی آکا ايتدی قدر دوه و نقدر صغر طور سن حکيم اعرابی به ايتدی نه بوی نه آتی طورم بزی فازه يعني هيچ بر نسته يه مالک دکام بنم حسب حالمدن بخت ايله (منوي) (کفت رخت چيست باری درد کان * کفت مارا کود کان و کومکان * اعرابی آکا ايتدی باری دکانه سنک اسبابک نه در حکيم آکا ايتدی قتي بزم دکامز و قتي بزم مکامز (منوي) کفت پس از نقد برسم نقد چند * که تو يي تم بار و بوجوب شد * اعرابی حکيمه ايتدی پس سکا نعددن صوراييم نقد نه قدر در که سن تم باور بچيسن و خوب و لطيف نصيحتلورسن (منوي) کيمیای من عالم با توست * عقل و دانش را کهر تو بر توست * عالم منک کيمیای سنکله در سنک عقل و دانشک کوهري قات فتنر (می) کفت والله نيست يا وجه العرب (در همه ملکم وجوه قوت شب * حکيم اعرابی به ايتدی ای عربک وجهی يعني سيدی و کزیده سی الله حقيچون بوقدر جمع ملکمه کيچه نلک قوتی و جوهی يعني بر کيچه نلک طعام و غدا سنک خرچلتي بنم جمع ملکمه بوقدر (منوي) بابرهنه تن برهنه می دوم * هر که نانی می دهد آبخاروم * هر جايه آياغم چيلاق و نم چيلاق يلرم هر شول کسه که بزانمک ويره اورايه کيده رم (منوي) هر مر ازین حکمت و فضل و هنر * نيست حاصل جز خيال و در دسر * تحقيقا بکاو حکمت و فضل و هنر دن حاصل و فائده بوقدر خيال و صدا عدن غيری (منوي) پس عرب گفتش که رود و اوزرم * تا نيارد شوی * تو بر سرم * پس اعرابی حکيمه ايتدی بنم فتنن ابراق کيت تاسنک شوملقدن بنم باشم اوزره يه يا غمه (منوي) دور بران حکمت شومت زمن * نطق تو شومت بر اهل زمن * اول شوم اولان حکمتکي و نامبارک اولان ادراک و فطنتکي بندن ابراق ايلت زير اسنک نطق و کلامک زمانه خلقی اوزره شوم و نامبارکدر (می) يا توان سورو من اين سوی دوم * و ز تراره بيش من واپس روم * يامن اول جايه کيت بن بوجايه بليم و کرسنک يولک ايلروايسه بن ارده کيديم (منوي) يک چوالم کندم و ديگر زرين * به بود زرين حيله های مرديک * بر چوالم بغدادی و او بر يسي قومدن بوآرده قله سی حيله لردن بکدر (منوي) اجقي ام پس مبارک احقيقت * کدلم بابرک و جام متقيست * بر اجقم زياده مبارک احقاقدر يعني اگر چه بنم دو انشدن اجقم و سنک ييلديک علدن نادان و ابلاه لکن بنم اجقلم و بوعلدن نادانلم زياده مبارکدر زيرا بنم کوکام از قله و قناعتله در و جام متقيستدر (منوي) کو تو خواهيک شقاوت کم شود * چنهد کن تا ز تو حکمت کم شود * ای حکيم فلسفی وای علم دهری کرسن امترسک که سندن شقاوت کم و نحو اوله جهه ايله تا کم سندن بوحکمت طبعيه کم و ناپسدا اوله (منوي) حکمتی

کرم طبع زان و زخیال * حکمتی فی فیض نور و ذوالجلال * فرابر حکمت که طبعیتدن و تصور و تخیلدن طوغر
 ذوالجلال اولان الهمک نورینک فیض سز اول بر حکمتدر (منوی) حکمت دنیا فزایت ظن و شک * حکمت دینی
 بر فوق فلک * حکمت دنیوی ظن و شک آرتور حکمت دینی فلک اوزره ایلتور یعنی دنیایه منسوب اولان حکم
 فلسفیه و علوم کلامیه انسانه ظن و شک زیاده ایلر و موجب حق الیقین و مستلزم توحید رب العالمین اولمز ولو کانت
 فی زعمهم موجب الیقین و لهذا برزم فقهائهم (من طاب الله بالکلام و حده تردد) دید بلاما حکمت دینییه که حقایق
 قرآنییه واقف و احکام و اسرار احادیث نبویه به عارف اولمز و یلیدیک اوزره عمل قیلغه دیرلر (الحکمة هی تحقیق العلم
 و اتقان العمل) دینلر بومعنایه اشارت ایدرلر و دخی (ومن یوقی الحکمة فقد اوقی خیرا کثیرا) آیتنده اولان خیر کثیر
 بود کراولان حکمت دینییه دن عبارت ایدرلر و حکای الهی و علمای دین مصطفوی اولمز قانون و شفا دن تحصیل
 حکمت قیلنری دم و قدح ایلر و بونلر حقنده دین ارستطالیس اوزره درد یوسو یلرلر کافال عمر بن السهروردی فی کتاب
 الرشف (نظم) و کم قلت للقوم انتم علی * شفا حقرة من کتاب الشفا * فلما استهاوا بواوینا * فزعنا الی الله حتی کفی
 فاما تواعی دین رسطالیس * و عشنا علی دینا المصطفی * (منوی) زو بعان زلزل آخر زمان * بر فروده خویش
 بریشینان * زو بعان زلزل آخر زمان * بر فروده خویش
 زیاده ایلدیلر سلف اوزره اصحابک و تابعینک و مشایخ کزینک سولیدیک علی سولیدیلر و اندن تصانیف کتب
 ایلدیلر که بوعلم کلامک خلا فیدر که اصحاب جدل بونی مجر دجال و جثا ایتک ایچون وضع ایتشدر در نعم اهل سنت
 و الجماعه دن نیچه مشایخ عظام و علمای کرام بوقنده تصنیف کتب ایشلر و خلاف و جدل سمندده سوزسویلشدر
 و لکن فی الحقیقه بوزم و قد حده داخل اولمز لرزیر بونلرک دینی تکلم دکادر بلکه فرق ضالنه دن متکلم اولنلره و اهل
 سنته طعن قیلنلره جواب و اظهار طریق باصوابدرا ما حق بودر که اهل سنت هیتندده و سمندده دخی متکلم
 مشرندده و اهل خلاف و جدل مذهبنده کسه لر جو قدر بونلر اندر که مطابق بوعلم کلامی و جدل و مباحتیه و مباهات
 ایچون و مجتهدله و عمارات ایچون تحصیل ایدرلر و نیچه اهل سلوکی و تحت الاطمار یختنی اولان بلوکی تصکیر
 و تضلیل جابنه کیدرلر (منوی) حیلله آموزان جکرها سوخته * فعلاها و مکرها آموخته * حیلله اوکر تجیلر جکرلر
 یا تشلر در فیلر و مکرلر اوکر تشلر در یعنی بونلر شول حیلله آموزلر در که فقر و اوصال و مشایخ جکرلرین یا قیدلر
 و بونلرک خاطر عاطر لرین سهام کلاملرله مجروح ایدوب یا قیدلر و مسابئل دینییه شکندده اقاویل برغر ضلرین تصویر
 ایدوب و سمیت مکابرده و منازعه به کیدوب بوقنده فعل و مکرلر اوکر بوب اکبر چه ناملرین علما ایتدیلر اما فی الحقیقه
 دیندن چیقیدیلر (منوی) صبر و ایثار و سخای نفس وجود * باداده کسان بود اکسیر سود * صبر و ایثاری
 و سخای نفسی وجود و کرمی یعنی طاعات و عباداته صبر ایتکی و ایثار و بذل مالی و سخای نفس وجودی
 هر بری باد هوا به و بر مشر که اول اوله زملرنده اکسیر سود بلکه اکسیر (دع قیل وقال و کثرة السؤال) حدیثک
 خواصجه تر قیل وقال و صبر علی الشدايد و الشکال و بذل ارزاق و اموال ایلکدر و مجتهدله و مکالمه ایلر سه دخی لله
 و فی الله فی غرض سولیدکدر و الا اغراض نفسانییه اوزره سوزسویلک و مباهات و عمارات ایچون فکر ایلک دینه
 متعلق دکادر مصرع نایندده بومعنی دخی جاتر در صبر و ایثار و سخای نفسی وجود و کرمی اول طاقه به و بر مش حال
 بود که اکسیر سود اودر یعنی سود و نافع اولان کیمیا اول صبر و ایثار و سخای نفس وجود و کرمی صفتلریدر
 (منوی) فکرا ن باشد که بکشاید رهی * راه آن باشد که پیش ایدشوی * فکر اولدر که بر یول آچه راه اولدر که
 آنک اوکنه بر شاه کاه (منوی) شاه آن باشد که از خود شه بود * فی معزتها و لشکر شد شود * حقیقتنده شاه اول
 اولور که کندیندن شاه اوله نریندر و لشکر لایله شاه اولیه (منوی) تا بماندشاهی اوسرمدی * همجو عز ملک
 دین احمدی * تا آنک یادشاهی سمرمدی و ابدی قاله اجمده منسوب اولان دینک ملککنک عزت و شرفی کبی که کتدیکه
 شرف و عزتی زیاده و لافده در رآنک وارثلری اولان اولیانک عزت و شرفلری دائم و باقیدر لیکن هر که آنلرک عزت
 و شرفی کورمک میسر اولمز ته که ابراهیم بن ادهم حضرتلری اکر چه سلطنت فانییه ترلک ایلدی اما بردولت و عزته
 و اصل اولدیکه اول دولت ابدی آنکله قالدی و نام شریفی اولیای کرامدن اولدی ته که بوحاکمه دن اول حضرتنک مرتبه
 عالیری معلومک اولور (کرامات ابراهیم بن ادهم بر لب دریا (م) هم ز ابراهیم ادهم آمده است * کوزراهی
 بر لب بحری نشست * هم ابراهیم بن ادهم حضرتنلرندن کشدر یعنی نقل اولمشدر برین اهل السلوک و بین الناس
 شهرت بولمشدر که اول ابراهیم بن ادهم حضرتلری بر یولدن اب دوباده اوتزدی یعنی بر یولدن جانب دریا کنارنده قرار
 ایلدی (منوی) دلق خودی دوخت آن سلطان جان * یک امیری آمد انجا نا کهان اول جان سلطانی کندینک

دلقی دیکردی نا کهان اورا به برامبر کادی (منوی) آن امیر از سد کان شیخ بود * شیخ را بنیاد سخت سجده کرد و زد
 اول امیر معده ما شیخ بنده لرندن ابدی شیخی اکادی یعنی آنک ابراهیم بن ادهم ایدوکنی فهم ایلدی علی انقور کایوز
 پیره قودی و تعظیم قیلدی (منوی) خیره شد در شیخ و اندر دلق او * شکل دیگر کشت خلق و خلق او *
 شیخه و آنک دلغه خیره و حیران اولدی آنک خلق و خلقی دیگر شکل اولدی یعنی خونی و ذاتی متغیره اولدی (منوی)
 کوردها کرد آنچنان ملک شکر * برکز یداین فقریس باریک حرف * اول امیر کندینسه بویه دیو که اول انجلین
 اولو ملک ترلک ایلدی اول فقری اختیار ایلدی زیاده دقیق حرف یعنی ملک شکر فی ترلک ایدوب اول فقری
 اختیار ایلدی زیاده دقیق معنادر که هر کسک فهمی آتی ادرالک ایلز حرف طرفه دیرلر بوراده معنی طرفی مراد اولور
 (منوی) ملک هفت انام ضایع می کند * چون کد ابر دلق سوزنی زند * یدی اقلیم سلطنتی ترلک وضایع ایلر کدا
 کبی دلق اوزره سوزن اورر بعض نسخه ده بوبیت دخی بوضعه اوزره واقعده که معنای بودر ابراهیم بن ادهم یدی
 اقلیم یادشاهلغن ترلک ایلدی کدا کبی شمدی دلقی اوزره سوزن اورر (م) شیخ و اذف کشت از اندیشه اش * شیخ چون
 شربت داهایشه اش * شیخ آنک اندیشه و خاطره سمندن واقف اولدی شیخ ارسلان کیمیدر و قلوب خلایق آنک
 میشه سی کیمیدر ارسلان کاینبغی میشه لایچره نیچه کر سه اولیای خدادخی قلوب خلایق ایچره آنک کبی کز لر
 (منوی) چون رجا و خوف در دلها روان * نیست محنی بروی اسرار جهان * شیخ کامل خوف و رجا کبی کوا کلمده
 رواند رجهانک اسراری آنک قلبی اوزره محنی دکادر پس ادب اولدر که (منوی) دل نکه داریدای فی حاصلان *
 در حضور حضرت صاحب دلان * ای بی حاصللر قلبیکزی حفظ ایلکیز صاحب للرح حضرت ترلک حضورنده
 (منوی) پیش اهل تن ادب بر ظاهر است * که خدا از ایشان نهان است * اهل تن قندده ادب ظاهر اوزره در نه کم
 دنیا اکابرینک اوکنه وارد قدده ادب ظاهر رعایت لازمدر زیر حضرت خدا اهل ظاهر دن نهان و اسراری ستر ایدر
 (منوی) پیش اهل دل ادب بر باطن است * زانکه دلشان بر سر ایر فاطنت * اهل دل قندده ادب باطن اوزره در
 زیرا که آنلرک قلبی سر ابر اوزره فاطندر یعنی باطنک اسراری ادرالک ایدر یعنی فهم ایلیدر پس لازم اولدیکه بونلرک
 حضورنده قلبی افکار فاسده و خواطر خبیثه دن حفظ ایلیه سن (ولهذا قال یعقوب السوسنی فانهم جواسیس القلوب
 یدخلون فی قلوبکم و یطلعون علی اسرارکم فاذا جالسوهم فحاشوهم بالصدف (منوی) توبعکسی پیش کوران
 بهر جاه * با حضور ای نشینی پایگاه * سن عکسله سن زیرا کورلر قندده جاه و منصبدن اوتری حضور وادبله کاور سن
 پایگاه وصف تعالده اوتر سن (منوی) پیش بینایان کنی ترلک ادب * نارسهوت را از ان کشتی * بینا ر قندده
 ادبی ترلک ایلر سن اول سبیدن شهوت آتشنه حطب اولدک (منوی) چون نداری فطنت نور هدا * بهر کوران و رورا
 مزین جلا * چونکم زیر کلت و هدایت نوری طوغر سن کورلر دن اوتری یوزیکه جلا اور و آنلرک قندده ادب
 و خضوعله ال قوشوب طور (منوی) پیش بینایان حدیث بر روی مال * ناز میکن با چنین کندیده حال * بینا رلک
 اوکنده حدیث و نجاستی یوزیکه سور حدیثدن مراد انکار و عداوته متعلق اولان افکار فاسده و خواطر خبیثه در
 بونجلین قوش و خبیث حاللره ناز ایل حال آنکه معقول اولان بونلک عکسی ایدی کورلر قندده و ارد قدده قلبیکده انلره نیچه
 انکار و عداوت حاصل اولیدی که انلر اسرار عالم دکادر اما بینا ر قندده کده وجه درونک حدیث انکاردن بونلک
 و طاهر اولوب هزار خضوع و ادابله انلر قندده خدمت و تعظیم ایلک کرلک ایدی (منوی) شیخ سوزن زود در دریا کتند
 خواست سوزن ربا و زینلند * شیخ در حال النده اولان سوزنی دریا به بر اقدی اندنصکره و اوزبلند ایله سوزنی استدی
 (منوی) صدهزاران ماهی الهی * سوزن زبراب هر ماهی * نیچه یوزیک الله منسوب ماهیلر بر ما هینک
 لب و دهاننده برالتون سوزن وار (منوی) سر بر آوردند از دریای حق * که یکم ای شیخ سوزنهای حق * حق
 دریا سندن باش یوقر و کتور دیلر بویه دیو که ای شیخ حق سکا عطا ایلدیک سوزنلری طوت (منوی) رو بدو کرد
 و یکفتش کای امیر * ملک دل به یا چنان ملک حقیر * شیخ قدس الله سره العزیز حضرتلری اول امیر توجیه ایدوب اکا
 دیدی ای امیر کوکل یادشاهلغمی بک یا انجلین بر حقیر یادشاهلغمی بک (م) این نشان ظاهر است این هیچ نیست
 نایا طین در روی یقی نیست * بویکه مشاهده ایلدک بونشان ظاهر در بویکه دکادر یعنی تو کرامت باطنده اولان
 دوانه دلالت ایدر بی بر نشان صوریدر بویکه بر شی دکادر و تاسن باطنسه کیده سن سن بیکری کورور سن یعنی اضعاف
 مضاعف بوندن زیاده دولت و سلطنتلر مشاهده قیلور سن (منوی) سوی شهر از باغ شاخی اوزرند * باغ و بستانلر
 کجا انجا برنند * مثلاً نمونه ایچون بهار و قندده باغدن شهره بر بوداق کتور در باغ و بستانلر شهره قندده ایلشورلر (م)
 خاصه باغی کین فلک بک برلک اوست * بلکه آن مغرست و این عالم جو پوست * معجزات و خارق عادات باغ الوهیت

و روضه حقیقتدن بر شاخ و شکوفه کیمیدر که انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام آئی عالم شهادت نمونه ایچون کوردر تاول باغ حقیقتده رهغون اوله و دلالت قیله (کآن القلیل یدل علی الکثیر و الجرعة تدل علی الغدیر و الحفنة تدل علی البیدر الکبیر) پس نمونه ایچون کلاندن اصل باغ دبستانک اول نمونه قدر اولمسی و بالکلیه کلمسی لازم کلز بس باغ صوریده بوقصه متصور اولمیحق علی الخصوص بر باغ معنویه که بوافلاک تسعه انک بر برکی کیمیدر نیجه قابل اولور که بکرامات و خارق عادات اول باغ حقیقتک بالکلیه محصولی بواوله و بوندن غیری نیجه یوزیک ازهار عجیبه و انما غریبه اولیه بلکه فی المثل باغ الوهیت مغزکی و بوعالم ظاهرا کانسبتله قشر کیمیدر (منشوی) برغمی داری سوی آن باغ کام بوی افزون جوی و کن دفع ز کام: اول باغ جانبیه کام و رفتار طوغرس یعنی وصول بولمغه قادر دکلسن رایحه بی زیاده طلب ایلد و زکامی دفع و رفع ایلد بعض نسخه ده مصرع اول برغمی داری سوی آن باغ کام واقع اولمشدر بوقته برآورزه معنی انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامک اظهار ایلد کاری علوم و معارف اول باغ حقیقتک بوی کیمیدر آزار ایجه سیدله اول باغ حقیقته آدیم قالدیر من سنک و ادیر و کیدوب آتاق آنه من سنک رایحه بی افزون استه یعنی علوم و معارف انبیا و اولیای زیاده طلب ایلد و برودت هوی نفسانیه دن حاصل اولان و مشام جانی فاسد قیلان ز کام معنوی بی و امراض قلبی دفع ایلد (منشوی) تا که آن بوسوی بستانت کشد: تا نماید مر تراره رشد: تا که اول بوی سنی دبستان جانبیه چکه ناسکا طوغری بول کوستره یعنی تا کم اول باغ حقیقتک رایحه سی سنک جانکی اول جانبیه جاذب اوله و بولایکه رایحه سبحانی و نفعه ربانی سنک عقل و قلبک کوزلرینه نور اوله (منشوی) چشم نایبشات رایینا کشد: سیننه ات راسینه سینا کشد: سنک نایینا اولان کوزکی یینا ایلده سنک سیننه کی محل تجلی اولان سینانک سیننه سی یلید یعنی اول بوی الهی و نفعه ربانی سنک حقیقتی کورمین و جمال حتی مشاهده قیلن باطن کوزکی کور بی ایلده و سنک قلبکی تجلیکاه اولان طور سینانک صدری قیله که تجلیات الهیه سنک سیننه بر سکنه کده ظهوره کله پس یعقوب و ابرص صبر تنک کشاده اولوب یوسف حقیقتی کوره سن و معشوق و محبوب که ابره سن (منشوی) گفت یوسف بن یعقوب بی (هر و القوال علی وجه ابی) یعقوب نبینک او علی یوسف علیهما السلام بوندن ا وری (القوال علی وجه ابی) یدلی سورة یوسفده بواسته اشارتدر (اذ هو باقمی صی هذا) حضرت یوسف علیه السلام برادرلرینه دیدیکم ی بنم برادرلرم آکی کیدلک شویر ایشی و می ویدر که اول فیص حضرت خلیلک قیصی اید یکم جبرائیل کا قهر چاهده کدر رشدی (فالقوه) پس اول پیراهنی القابلیدک (علی وجه ابی) بابانک وجهنه (یا بنصیرا) ای برجع و بصیر صیرا یعنی بکاینا کله دیدی (و اتونی باهلکم اجمعین) و بکا کتورک اهلکزی جمیع عا پس بیودانام برادری اول پیراهنی کوب کنعانه توجه ایلدی (فلما فصلت الغیر) وقتا کم کاربان فتای مصر دن منفصل اولوب خروج ایتد بسمه (قال ابوهم) باباری یعقوب علیه السلام حضورنده اولان اولادنه دیدیکم (الی لاجد) تحقیق مابن بولورم (ریح یوسف) یوسفک ایجه سن ای او غلار (ولان تفقدون) اکمر بنی فنده منسوب قیلر: کز بنی تصدیق ایدر سزفند بفتحتین بر لکدن نقصان عقله دیرلر یعنی یوناق و جواب لو محذوفدر تقدیری ولان تفقدون لصدقه تقوی دیکدر (قالوا) اولاد یعقوب دیدیلر (تالله) الله حقیچون (انک انی ضالک القدیم) تحقیق ساسن محبت یوسفده همان دیم اولان حیرتده سن یعنی حیرت قدیمده سن بوقدر زماندن بر یوسفی فراموش ایتیب عشقنده جوش و خروش بیلر سن (فلما ان جاء البشر) وقتا کم اول مرده دهنده و نشارت کتده کادیمه (القاه) اول پیراهنی القابلیدی علی وجهه) یعقوب علیه السلامک وجهنه (فارتد بصیرا) پس رجوع ایلدی بصیر اولدی یعنی حالد یوسف جانبیه سن اولاد و احفاده توجه ایدوب (قال) دیدیکه (الم افل اکم) بن سزه دیم (الی اعلم من الله) تحقیقا ن یلورم (لا اله الا الله) (مالا تعالون) من یلید یککز شیتی پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز و ورلر که ایجه ناک بصر کشاده قیلستی و مخبر محبوب غیبی اولستی اشعار ایچون حضرت یوسف بن یعقوب بی بیوردیلر اخوانه خطاب ایلدیلر که (اذ هو باقمی صی هذا) فاقوه علی وجه ابی یا بنصیرا) دیوب سبارش قیلدیلر (فلما ان جاء بشر القاه علی وجهه فارتد بصیرا) خواججه بشیر کلوب اول پیراهنی یعقوب علیه السلامک وجهی ارزره القابلوب انک رایحه سندن یعقوبک کوزلری آچلوب یوسف علیه السلام جانبیه بصیرا رجوع ایلدی پس سنک دخی یعقوب و ار مشام جانک بوی یوسف حقیقتدن رایحه اله اول رایحه ایلد قلبک کوزی کشاده اولوب محبوب حقیقی طرفنه سیر ایلد بفتاح حالد رجوع قیلر سن و جانک باکائی مشاهده بیلر سن (منشوی) هر این یو کف اجددر عذاب: دائماً رة عینی فی الصلوات: حضرت رسول علیه السلام و عظامده بونیدن ا وری دایما بنم کوزم نوری نمازده در دیدی و حدیث شریفه اشارتدر که انس حضرت تبری روایت ایدلر که پیغمبر علیه السلام یوردر (حبیب الی من دنیا کم

النساء وطبيب الراجحة وقرة عيني في الصلوة محبوب بيوردي على بناء المفعول احببت ديمدي نكته بودر که نو محبت
نلقاه نفسارندن دکل بلکه جناب حقندن ايد وکن مشعرد و نسا به محبتی کاک جزو محبتی قيلند ندر روحن نفسه
وعقلن عالم طبيعته محبتی کييدر ونساذ کرايدوب هر امد کمرندن دخی نکته بودر که نسا نسا نندن ما خودر
ونساة لغته تاخير دير و نسا به نسا دیناسی مرتبه وجوده رجندن تاخري اولديغندن اوتر بر رسته کم آفاده
طبيعت کل عقل کلندن متاخر در وينماده معا شقه و عايله همان مرتبه انساندر رجلك نسا به محبت و ميلى کييدر
تدکم مجاهعت رجل ونسادن صورت تولد اينديکي کبي عقل کل وطبيعت کل ارتباط و جمعيتندن دخی صورت عالم
که صورتان انسان کبير ومعنا انسان صغير در حاصل اولور عقل کلندن مرتبه حقيقت محبتيه وطبع کلندن مرتبه ادمبده
حرکات جميع موجودات کونيه در پس اول حضرتک حقيقتکل عالم آفاده طبيعت کاه محبتی مقرر اوليحق مرتبه
انساندر دخی نسا به محبتی آفاق وانفسک مطابقتی مشعرد امارا رايحه طبيه دن مرتبه اديا صوری و يام معنوی اوله روايح
صوری معلومدر و امار روايح معنوی و روحانی طوابع انوار الهی و فوايح اسرار روحانی و تقاديس و نسا به ملائکه
آسمانی و اعمال صوابع الهی انما الی شيلدر زيرا رايحه کيفيات وجوديه دن برکفيتمدر که هو اواسطه سيله دماغ
الهی ادر الابلد که روح حیوانی متع و متلذذ اولور پس هر نه که روحه راحت و عقل و قلبه رفاهيت و بره رايحه معنويه
خييلندن اولور بو تقدیر برجه ديمک اولور که بکا محبوب اولدی جله مروح روح اگر ظاهرا و اگر باطنا (فا حبيب الی
رسول الله الا الطيب من کل شیئ) و اما صلوتده قره العين محبوب اولسی (لان الصلوة مناجات بين الله وبين العبد المصلي
فانه يناجي ربه) پس صلوة سبب مشاهده در مشاهده محبوب قره عين محب اولديني مقرر در وجه آخر پورايحه الهی
ونفحة ربانیدن اوتری حضرت احمد عليه الصلوة والسلام وعظمرندن بيوردي بنم کوزمک قره سبی یعنی مسرت و نوروی
داعا صلوتده در پس صلوتده که وزل نورالشی حدوشای محبوب دن رايحه کلمسی و دیده دل اول حضرتی
مشاهده خييلسندن حاصل اولور پس حضرت محبوبک رايحه سنی مشام جان صلوتده زباده الديقچون
واستشمام رايحه محبوب تنو بر عینه سبب اولديغچون قره عینی فی الصلوة بيورديلر که چه استشمام قوت شامه نک
خاصه سيدر و قوت و رفیت قوت باصره نک خاصه سيدر اما نحن بر حس جناب حقندن قوت باسه و غذا آله باقی
حواسه دخی قوت کاور و اول بر حس باقی حواسه و اعضا و جوارحه ساقی اولور رسته کم بيورر (منثوی) پنج حس
باهمدر که يوسته اند * زانکه این هر پنج زاصلی رسته اند * بش حس بری بريله اولمشدر زيرا بوهرش بر اصلدن
بشيلدر (منثوی) قوت یک قوت باقی شود * مابقی را هر یکی باقی شود * اول بشدن برینک قوتی باقیتمک قوتی اولور
یعنی چونکه بوش قوتندن بریسی قوت پذیر اوله باقی قوتلر اول بر قوتندن قوت بولور مابقی سته هر بریسی ساقی اولور
(منثوی) دیدن دیده فزاید عشق را * عشق در دیده فزاید صدق را * کوزل کورمسی کو کاده عشق فزاید ایلر دلده
اولان عشق دیده دن صدق فزاید ایلر یعنی دیده دلک محبوبی که ورمسی عشق و محبتی فزاید ایلر زيرا (ليس الخیر
کالمعاینة) حدیثنک مقتضا سنجه معاینه مرتبه سنی استماع اخبار ابلک مرتبه سنی کبی دکادر زيرا استماع اخبار
محبوب میل و رغبت باعث اولور اما مشاهده و معاینه عشق و محبتی فزاید قیلور و عشق دل کوزده صدق فزاید ایلر
یعنی هر بار که ذر زنده محبت فزاید اوله دیده ده محبت مشاهده و صدق معاینه فزاید اولور اما بلا عشق دیده نک
مشاهده سنی صحیح و صادق اولمز ديمک اولور (منثوی) صدق بيداری مرتب می شود * حسها رذوق موانس
می شود * صدق حسک بيداری اولور حسله رذوق موانس اولور یعنی دیده نک صدق مشاهده سنی و محبت معاینه سنی
هر حسک حقله بيدار اولسته باعث اولور پس بومعنائی توضیح ایچون عارفک ابتدای حالده حواسنک حق نوریه
منور اولسنک یسانه شروع ایدوب بيورر (آغاز منور شدن حواس عارف بنور غیبین) بونشرخ شریف غیب
کورچی اولان که کوزله عارفک حسلرک منور اولسنک یساندر نور غیب بیندن مراد نور الهیندر (منثوی)
چون یکی حس در روش بکشد بند * مابقی حسها همه مبدل شوند * چونکه بر حس سلوک وروده بندی چوزدی
باقی حسلر چه مامبدل اولور یعنی چونکه کم بر حس طریق حقه استقامتله سلوک ابلکده پرده عقلی ازاله
وفید طبیعتی فغ و رفع ایلیه و نور الهیله منور اوله غیر حسلر جعلا کاتبعینله مبدل اولور و آنک حکمتی اخذ قیلور
(منثوی) چون یکی حس غیر محسوسات دید * کشت غیبی بر همه حسها باندید * چونکه بر حس محسوساتدن غیرتی
کوردی و اسرار مغیباتی مشاهده قیلدی جميع حسلر اوزره غیبه منسوب اولان نشسته آشکار و ظاهر اولدی (منثوی)
چون ز جویست از کامین کوسفند * پس بیانی جله زان سوی جهتم * مثلاً چونکه سوریدن برقیون چویدن
صحرادی پس جله کوسفند لری بری آردنجه اکامواقفت ایتمکله اول جابدن صحرار مقدم صحرای کوسفند

طوری که بر جمع اول و در (مثنوی) کوسفندان حواس را بران * در چرا ز خراج المری حرا * سنن حواس
 کوسفندانی و حواسی اخرج المری دن اولان چرا کاهده اولات بوبیت لطیف بوسوره شریفه اشاره کرد که
 سبع اسم ربك الاعلی) یا محراب اعلا کلا معنی تنزیه الیه تا ویلات زایغه به والحاده میل الیه کن و یا غیری به اطلاق
 الیه کن و یا مطلقا شانه لایق اولین شینلردن و یا خود سبع دیک تسبیح الیه صلواته دیک اوله یعنی سبحان ربی الاعلی
 دی سه کم حدیثه وارد اولد در که بوا یتک نزولند فصره پیغمبر علیه السلام پیور دیکر که (اجملوها فی سجودکم) (الذی
 خلق) اوله ربك که خلق ایلدی جمیع اشیا فی (فسوی) و تعدیل و تسویه ایلدی هر شینک وجودی علی مقتضی
 الحکمة (والذی قدر) دخی اوله ربك اسمی تنزیه الیه که تقدیر ایلدی هر شینک ارزاق و آجالی و ذات وصفات
 و افعالی و هر نوع انحصار و اشکالی (فهدی) و هدایت ایدوب هر بری بحسب استعدادها طبعها و با اختیارا
 بر کاره توجیه ایدوب الهام و ادرالارزاقی قیادی (والذی اخرج المری) دخی آنک اسمی تنزیه الیه که اخرج و انبثات
 ایلدی مرعایک نباتاتی تادواب و حیوانات تغذی ایدوب پس علی طریق الاستعاره التخیلیه سالت راه حقه
 خطاب ایدوب پیور در که ای طالب قرب الهی حواس و ادرالار کاف کونق و سولری سو و چرا کاهه و رای اولوب الهلک اخرج
 ایلدی که مرعای حقایق دن انلری اولات (مثنوی) تادر انجاسنبل و ریحان چرند * تا بکزار حقایق ره برند *
 تا کم حواس کوسفندانی مرعای حقایقه منبل عرفان و ریحان ایمان اولتایه لرتا حقایق کلزارنه بول ایلته ل
 یعنی کاستان اعیان ثابته به بیستستان ماهیات اشیا که کند یلری و اصل ایدوب و حقایق کونه فی مشاهده قیلد ل
 (مثنوی) در حست پیغمبر جسم شود * جمله جسم را بخت می کشد * بعده هر بر حسب سائر حقایقه و اصل
 اولین حصار پیغمبر اوله و جمله حواسی جنت حقیقت جانیته جذب قیلد (مثنوی) حصار با حسب تو کوسفندار *
 فی حقیقت بی زبان و بی مجاز * غیر حصار سنک که راز و سولر حقیقه قفس وزبانس و مجازس یعنی جمیع حواس
 و ادرالار کات اس سنک ادرالار که راز و سولیه رو کند ی کندی به سولری و حقیقت لری تقریر ایلد ل و لکن لسان مقالله
 دکل بلکه زبان مقالسز و عند اهل المعانی متعارف اولان حقیقت و مجازس لسان حاله و بالسان استعداد ایلد تعبیر
 مافی الغیر ایلد ل و اهل المعانی قنده قن بر کله ماضع لهنده استعمال اولنسه حقیقت دبر لرمثلایدا کربار حقه
 مخصوصه و مشهوره استعمال اولنسه حقیقت دبر لرا کر نعمت و نصرت و قدرت و قوت معنایه استعمال
 اولنسه اکامجاز تعبیر ایدوب (مثنوی) ککن حقیقت قابل و تاویلهاست * وین توهم مایه تخیلیهاست
 زیرا بوحقیقت تاویلره قابلد و بوقوهم تخیلیلرله مایه واصلیدر یعنی بو علمای معانی مایه بنده متعارف اولان
 حقیقت مذکور قابل تاویلدر که باب مجاز و اسعدر لاسمائی شان الله تعالی اکر توفیق اولنسه لازم تاویلدر
 زیرا بیدلشان حقه حقیقت لغویه سی قابل دکلر و بوقوهم که هذه الحقیقه قفس حاصل اولور مایه تخیلیلدر یعنی
 اگر جناب خدا شانه و اگر اشیا خصوصنده قرآن و حدیثه متشابهاته متعلق هرنه قدر حقیقت لغویه واقعه
 اولد یسه حقیقه حل اولنقه فساد معنی توهم اولوب بوحقیقت قابل تاویلات اولدی و بوقوهم مایه تمثیلات
 و تخیلیلات اولدی که علماء ظاهر قن بر محله حقیقت لغویه اوزره معنی ویرلکده صعوبت و فساد کورسولر محلی
 تمثیل و تخیل دیکله و یا خود مجاز دیو تعبیرا کله خلاص اولور لرمثلا (لوانر لسا هذا القرآن علی جبل) آیتنده
 فانی دبر که تمثیل و تخیل (کامری قوله تعالی اناعرضنا الامانة) و دخی (وان منها ما یهبط من خشية الله)
 آیتنده دبر که انخشیه مجاز عن الانقیاد و اما عند اهل الله بونلر و بونلردن ماعدا اولان جمیع متشابهات و تسبیح
 جادات و نباتات قابل تاویلات و مایه تخیلیلات دکلر بلکه قابل تاویل اولان حقیقت لغویه دبر بوحسبه بین المشایخ
 متعارف اولان حقیقت عیانم دکلر ته کم بومعنایه اشارت ایدوب پیور لری (م) ان حقیقت را که باشد از عیان
 هیچ تاویل نکند در میان اول حقیقت که عیاندن اوله هیچ بر تاویل میانه صغیر یعنی معنی جهندن اولان
 حقیقت میانه هیچ بوجهله تاویل صغیر و توجیه قابل اولن بعض نسخه در میان برینه در میان واقع اولد و بوقوهم
 اوزره معنی اولین المشایخ متعارفه اولان حقیقت که هر شینک ماهیتدن عبارتدر که اهل مشاهده به من جهة
 المعانیه حاصل اوله هیچ تاویل و توجیه صغیر آتی بیان ایلکده و آتی عبارتیه کتور بوسولر که ویرا بونلر
 مشاهده ایلد کوری نفس الامر در نفس الامر تاویل اولن جائز دکلر مثلا بونلر مشاهده سنده سموات
 و ارض و جبال اوزره عرض امانت حقیقتد و بونلر لرتا کتاب اماندن ابا و اشافی ایلری دخی تخیلی دکلر بلکه
 حقیقتد و کذلک تسبیح جلدات و هبوط حجاره من خشیه الله مجاز و تخیلی دکلر بلکه بونلر مشاهده سنده
 بلا تاویل بومعنا حقیقتد و لاهذا سلف تاویل جائز کورمیروب حقیقه معتقد اولد لری حتی امام ابوحنیفه

رحمة الله علیه بومستله ده توقف قیلد لرد (مثنوی) چونکه هر حس بنده حس توشد * مر فکها را نباشد از توبد
 چونکه هر حس سنک حسک بنده سی اولدی یعنی چونکه هر حس سنک ادرالار کاهنده سی اوله و سنک ادرالار و عرفان
 حقیقت ینک مر ته سن بوله تحقیق افلاک تسعه و ما فیها نک دخی سنک ادرالار کسکدن بلکه امر و ارادته که امتثالدن
 مفارقتی اولن بلکه سن روح و افلاک جسم مغزله سنده اولوب سنک عقل و ادرالار کتدیر اوزره دوران قیور و لاهذا قال
 ابن الفارض (یت) و لا فک الا من نور باطنی * به ملک مهدی الهدی بمشیتی (م) چونکه دعوی رود در ملک پوست
 مغز آن که بود قشر آن اوست * مثلا چونکه بر دعوی کندی یعنی واقع اولدی بر پوست ملک کسکندن مغز
 کیک لایق ایسه قشر دخی آنکد ریعنی لب کیک اولور سه قشر دخی آنکد (م) چون تازع در قند و تنک ککاه
 دانه آن کیکست آن را کن نکاه * چونکه صمانک تنکده تازع دوشه یعنی چون تازع واقع اوله بر صمان تنکده
 دانه کیک آن و ملکدیر آکا نظر ایلد یعنی نظر ایلد دانه نک صاحب کیم ایسه صمانک صاحب دخی اودر (مثنوی)
 پس فلک قشرست و نور روح مغز * آن بدیدست ان خفی زین روملغز * فاذا کان کذلک فلک قشر در روح نور مغز در
 زیر او فلک ظاهر در و اول نور روح خفی و باطندر بوفلک قشر در دیدیکم جهندن سن طیرقه (مثنوی) جسم
 ظاهر روح خفی آمدست * جسم همچون استین جان همچو دست * جسم ظاهر روح خفی ککشد یعنی هر جسم
 ظاهر و محسوس کلش و روح خفی اولد در مثلا جسم یک ککی و جان ال ککیدر پس ظاهر روح آکا نسبت
 خفی رکدر (مثنوی) باز عقل از روح خفی تر بود * حس سوی روح زورره برد * و کذلک کیز عقل روحدن تحقیق
 اولور زرا حس روح جانیته تیز لک بول ایلد و ادرالار و لکن عقله دکل (مثنوی) جنبشی یقی بدانی زنده است
 این ندانی که ز عقل آکده است * مثلا بر شخصدن بر حرکت کوردر سن یلور سنکه زنده در اما بونی بیلز سنکه اول شخص
 عقلدن پردر و یاد کلد (مثنوی) تا که جنبشهای موزون سرکشد * جنبش مس و ابدانش زرکشد * تا کم اول
 شخصدن حرکت موزونه و افعال معقوله باش ایلد یعنی ظاهر اوله و اول شخص مس کبی اولان جنبشی اکسیر دانسته
 التون و میزان تدبیرله موزون ایلد (مثنوی) زان مناسب آمدن افعال دست * فهم ایدمر ترا که عقل هست
 مقدم (جسم همچون استین جان همچو دست) پیور مشلردی پس بوراده دستدن هر ادرالار یعنی دست کبی
 اولان روحدن فعلی مناسب و موزون کککلکی جهندن فهم ککاور تحقیق قاسکا که اول شخصک عقلی واردر
 (مثنوی) روح و حرا ز عقل پنهان تر بود * زانکه او غیبت اوزان سر بود * روح جسمدن اخفی و عقل روحدن
 اخفی و کذلک روح و حرا عقلدن اخفادر زیرا که اول روح و حرا غیبدر و اول غیب القیوب و حقیقه الحقایق
 طرفنددر روح و حرا حیدر مراد و حیه مضاف اولان علمد که علمد دخی روح اطلاق اولد (کما قال ابن الاثیر الروح
 یطلق علی معان والغالب منها ان المراد بالروح الذي يقوم به الحسند و یكون به الحیاة و قد اطلق علی القرآن و الرحمة و علی
 جبرائیل و علی الموحی و العلم) پس وحی الهیدن حاصل اولان علم دخی حیات قلب اولدی یعنی ایچون روح و حرا بدیدی
 و نفس الامر ده و علم وحی عقلدن اخفا (مثنوی) عقل احمداز کسی پنهان نشد * روح وحیش مدرله هر جان نشد
 نه کم حضرت احمد علیه السلام عقل شریفی برکسده دن پنهان اولدی و لکن اول حضرت روح و حرا حیدر
 یعنی علم الهیدی هر جانک مدرکی و معلوی اولدی مکر اکایمان کتور نره (مثنوی) روح و حرا رامناسبهاست نیز
 در نیابد عقل کان آمدعز بر * پس روح و حرا به و علم لدنی به مناسب افعال و مخصوص احکام و احوال واردر
 روح و حرا عقل ادرالار با لری زرا روح و حرا عزیر کادی یعنی عقل بور روح و حرا به مناسب اولان افعالی ادرالار
 اید مر زرا که اول عزیر کلش و انک ادرالار ککده عقل بی تمیز اولددر (مثنوی) که جنون یند کهی حیران شود
 زانکه موقوفست تا او ان شود * و لاهذا بوعلم لدنک صاحب لرنده کاه جنون کورر کاهی حیران اولور زیرا که موقوفدر
 تا اول او اوله یعنی اوصاحب عقل صاحب وحی اوله و صاحب وحی مر ته سن بولیه و انک باطندن علوم و عرفان
 کارنه و اسرارنه مطلع اوله مادامکه صاحب عقل صاحب وحی مر ته سن بولیه و انک باطندن علوم و عرفان
 استفاده قیلد آنک وجودنده جنون کورمکدن خالی اولن و حیران اولقندن بری کلز ته کم حق تعالی بیسی حقهده
 سولین کلامی کافر لساندن حکایه پیور لری (و یقولون انه یجنون) قال الیه صاری حیره فی امره یعنی مع علمهم
 بوقاره و رفورعه له آنک کارنده حیران اولد لری ایچون تحقیق اول محمد مجنوندر بر لردی (مثنوی) چون مناسبهای
 افعال خضر * عقل موسی بود در دیدش کدر * روح و حرا ینک دخی مناسب لری واردر و عقل آفی ادرالار اید مر
 زیرا که اول عزیر ککشد پیور مشلردی پس بویق بو کلامه مثال طریقه یلر ویرا مثلا حضرت خضر لک افعالنک
 مناسب لری کبی که حضرت موسانک عقلی آنک ادرالار ککده کدو اولدی و بوانسدی (مثنوی) ناما بوی نمود

افعال او پیش موسی چون بودش حال او را کانا مناسب کورندی حضرت خضر را افعالی حضرت موسی را
 حضورنده چون آنک حال اولادی عقله آتی ادراک قیادی (منوی) عقل موسی چون شود در غیب شد
 عقل موسی خود کیست ای از چند * قصه ذن خصه عقل موسی علیه السلام چونک اسرار غیب ادراکنده
 شد و قید اوله ای محترم بر موشک عقلی خود کجود که حتی آتی ادراک ایلویه علم تقلیدی صاحبی بوعلم لذت اسرار
 ادراک ایلویه منار (منوی) علم تقلیدی بود بهر فروخت * چون باید مشتری خوش بر فروخت * زیر علم تقلیدی
 خلقه بیع و شرادن او ترید چونک علم تقلیدی صاحبی طالب مشتری بوله خوش و لطیف صابندی (منوی)
 مشتری علم تحقیق حقست * دایما بازار او بار و نفست * اما علم تحقیق مشتری حقدر و دایما آنک بازاری
 لطافت و رونق در (منوی) لب بدسته دست در بیع و شرای مشتری بهد که الله اشتری * آب بسته خوش ایکن
 بیع و شراد در مشتری آککابی حدی قیاسد که (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بآن لهم الجنة)
 یورادی و بونارک بذل اولان نفس و امواله و حاصل اولان علوم و اعماله الله مشتری در و غنی جنت اعداد هر ملک
 کند ی به مناسب طالی و هر مدرک علمه مستعد مشتری بی و ارد (منوی) درس آدم را فرشته مشتری *
 محرم در شنه دیوت و بری * تبه کم آدم حضرت تباریک در سینه ملائکه مشتری در آنک در سینه محرم دیو و بری
 دکلدر که اول علمه آنرا استحقاقی بود (منوی) آدم انبهم با سجاد رس کو * شرح ده اسرار حق و امو و * ای
 آدم انبهم با سجاد درستی حضرت حق اسرار بی جی معاشح ایلد تا سینه فضلک ظاهر اولوب ملائکه سندن
 مستفید اوله و سورة بقره ده بآیه اشارت یوردر (و علم آدم الاسماء) یعنی الله تعالی تعلیم ابتدی آدمه اسماء
 المسماة مضاف الیه تقدیری اوزره (کاهیا) علویات و سفلیات دن کل مسماة اسماء یعنی انسان و حیوان و جن
 و شیطان و ملائکه زمین و آسمان و اسرار کون و مکان ما حاصل نهان و عیان ما یکون و ما کان هر نه ایسه اول
 الله آدمه اعلام و اعلان ایلدی و فی الحقیقه اسماء عند العرفا معانی و حقایق اشیا در و فی نفس الامر مسماة صفات
 الهیه در که ظهورات متنوعه و وجوده سبدر پس بوالفاظ و جود و در مریکب اولان اسماء اول اسماء
 اسماء سبدر مثلاً در جن اسمی حقل علی وجه العموم و رجله تجلیسی حداسنده وضع اولشدر و جود و در مریکب
 اولان اسم رحمت عامه سی صفات اسماء سبدر پس حق تعالی آدمه کل اسماء تعلیم یور و یجی بوحقایق و معانی و کلامه
 داخلدر (ثم عرضهم) اندن صکره اصحاب اسماء عرض ایلدی الله تعالی (علی الملائكة) ان تجعل فیها دن ملائکه اوزره
 فقال الله تعالی بیکه (ایتنوی) بکا خبر و برکای ملک کارم (باسماء اولاد) بوسمیاة اسماء که حقیقت آدم آتی
 جامع و حاوی و خلقت انسان آتی شامل و طایفه در زیر اخلافته لایق اولان کسبه نک خصایص و شانه در که علم اوله
 زیر انجدر تسبیح و طاعت خلیفه اولن طاعت خلق صفتدر و علم خلق صفتدر امدی خلیفه مستخلفن صفتله
 متصف اولد بجه خلافته لایق اولن (ان کنتم صادقین) اگر دعوی استحقاق خلافتده صادق ایسه کر
 بکا بومد کوراددن خبر و برک (قالوا) ملائکه علی طریق الاعتذار و الاعتراف دیدیلر که (سبحانک) ای تزهان
 عما لا ینلق شأناک (لا علم لنا) بزم علمز بودر (الا ما علمنا) الاستن بزه تعلیم ایلد بیک (انک انت العلیم) تحقیقا
 من شول عالمن که حتی اولن سکا هیچ بر خافیه (الحکیم) دخی شول حکیمن که هر فعلی مقتضای حکمت اوزره
 اید یجین پس بونار ظاهر بجز و تصور ایلد که بر نوردن ستر کتور و بر حضرت آدم علیه السلام اکاصه و ایدوب
 (قال) جناب عزت دیدیکه (یا آدم) ای آدم (انبهم با سجادهم) خبر و ملائکه به اول اسماء مسماة تیکه عاجز اولد یلر آنک
 علمه بونار پس آدم علیه السلام هر شیک اسماء و صفات و منافع و خواص ذات بونار خبر و بر و بر تحقیق ابتدی
 اسماء الهیه دخی بونده داخلدر یعنی اسماء ذاتیه و صفاتیه و افعالیه و جلالیه و جمالیه و سلطیه و ابجاییه دن دخی
 بونار تدقیق ابتدی (فلما تاباهم با سجادهم) وقتا که آدم علیه السلام ملائکه به هر شیک اسماء و خواص و منافع
 و مضار و ظاهر و باطن احصا و خلقه خبر و بر دیسه (قال) جناب حق ملکله دیدیکم (الم اقل لکم) بن سزدیدی
 فی اعلم غیب السموات و الارض و اعلم ما تدون و ما کنتم تکفون و دخی تحقیق باین اعلم سموات اهلنک اسرار
 و حقایق و زمین و موشک خفا و دقایق و اعلم دخی بن یلورم ما تدون ما ینکزه اید و اظهار ایلد بیک کز
 شیری و ما کنتم تکفون و دخی شول نسته بی که سز آتی کتم و اخفا ایلد بیکز و اهلنا حضرت آدمه حق تعالی
 حضرت تباری جل شاناه خطاب ایدوب (قال یا آدم انبهم با سجادهم) یعنی بولملکره اسماء دن خبر و بر دیکله امر قیادی
 بر دیو و بر شیک بوعلم استعداد ایلدی و بفسدن آنری دخی ملائکه زمره سینه ادخال ایدوب بونار دخی خبر و بر مری
 معلوم اولد بیکه تا اهل اعطای معارف اعناق خنازیره تقاید جواهر ایتک کیندن نه کم ابن ماجه انس رضی الله عنه

حضرت تباردن بو حدیثی روایت یوردر (قال علیه السلام طلب العلم فریضة علی کل مسلم و مسلمة و واضح العلم عند غیر
 اهله کفلا الخنازیر الذهب و الاول و الجواهر و قال علیه السلام لا تضعوا الدرفی افواه الکلاب و ابضا قال علیه السلام
 لا تعلقوا الجواهر فی اعناق الخنازیر فان الحکمة خیر من الجواهر و من کرهها سیر من الخنازیر (منوی) انجلیان
 کس را که کوبه بین بود * در تلون عرق و بی تمکین بود * بویات عقل موسی خود که است ای از چند یوردر
 کلامه وجه مناسبی و کوبه بیند موشک ما بینده اولان مشابیه بیان ایلر یعنی انجلیان کس به که کوبه بین اوله
 و تلونده مستغرق بی تمکین اوله (منوی) موش کفتم زانکه در خاکست جاش * خالک باشد موش را جای معاش *
 موش دیدم زیرا که خالک بدنده در آنک دقایق پس خالک اولور موشک جای و مکان معاش و طعمای (منوی) راهها
 داند ولی در زرخاک) هر طرف او خالک را کردست چالک) نم اول موش بولر یلور اما خالک التند اولان بولری یلور و موش
 هر طرفه خاکی چالک و سوراخ ایلشدر یعنی بولر یلور و هر طرفه بقی مختلفه به عالم اولور و لکن بر خالک بدنده و هر طرفه بیست
 ایتکله اول عالم خاکی چالک ایلدی و اول فاصل اولد بی شلدن سوز و بیلدی (م) نفس موسی نیست الا لقمه رند
 قدر حاجت موش را عقلی دهند * موشه منسوب اولان نفس دکادر الا لقمه رند یعنی انجلیان اقمه ارفق لیلی
 و بیک بیجید و احتیاجی مقداری موشه دخی عقل معاش و برور که اولدر عقله ککند سینه لوازم تدارک ایتکله
 قادر و خداوند حکیم هر کسه استعدادی مقداری بر عقل و بر مشدر که بر کسه نک عقلی بر آخر کسه به بکزه منر عتک
 تقاریر متقل دخی شهادت ایلر ته کم ابن سلام حضرت نبی علیه السلام دن سوال ایلدی اول حضرت بر حدیث
 طوبک آخرنده عرش بیان ایتک مناسبله یوردر (قال علیه السلام ان الملائكة قالت یارب هل خلقت خلقت
 اعظام من العرش قال تعالی نعم العقل قالوا و ما بلغ قدره قال هیات لا یحاط بعلمه هل اعطکم علم بعدد الرمال قالوا
 لا قال فانی خلقت العقل اصنافا ثنی کعدد الرمال فن الناس من اعطی حبة و منهم من اعطی حبتین و منهم من اعطی
 الثلث و منهم من اعطی الربع و منهم من اعطی صاعا و منهم من اعطی سقا و منهم من اعطی اکثر من ذلك لی غیر
 التمهیه کذا فی الاحیاء) پس موشک عقلی بوجله دن حیه قدر در آنک زیاده استعدادی و احتیاجی دخی بودر
 (منوی) زانکه بی حاجت خداوند عزیز * بی نبخشد هیچ کس و هیچ چیز * زیرا که بر کسبه خداوند عزیز
 و حکیم بلا حاجت و لا استعداد هیچ برنی یغفلز بلکه هر شیه حاجت و استعدادی مقداری خاقت و عتق اعطا
 ایدوب صکره آتی کند ی به مناسب بر کاره هدایت ایلدی (کافال تعالی عن موسی) قال ربنا اللی اعطی کل شی
 خلقه ثم هدی) ای اعطی کل شی صورته و شکله للذی یطابقه ثم هدی الیه ما یصلحه و ل الله ایضا فی سورة السجدة
 الذی احسن کل شی خلقه) ای احسن خلق کل شی موفقا علیه ما یستعده و ینلق به علی وفق الحکمة و المصلحة
 پس فیض اقدس الهی اوله هر شیه استعداد و احتیاج بخش ایدوب بعده اول شیک استعداد و احتیاجی هر نه قدر
 ایسه اکامحتاج اولد بی شی اعطایدر (منوی) کر بودی حاجت عالم زمین * نافرندی هیچ رب العالمین * اگر زمینه
 عالم و خلق عالمک احتیاجی اولمیدی حق تعالی هیچ زمین خلق ایلدی (منوی) و بن زمین مضطرب محتاج کوه
 کر بودی نافریدی بر شکره * و بر حرکت اید بی زمین * اگر طایفه احتیاجی اولمیدی حضرت حق طایفی هیبت
 و عظمت اوزره خلق ایلدی (منوی) و بر بودی حاجت لخلالهم * هفت کردون نافرندی از عدم * اگر افلاک
 دخی حاجت اولمیدی حضرت حق عدمدن یدلی فلکی خلق ایلدی (منوی) آفتاب و ماه و این استار ککان *
 جز بجا حاجت کی بدید آمد عیان * پس ظاهر آفتاب و ماه و بکواکب حاجتدن غیر لیلیقن آشکاره و ظاهر کلدی
 (منوی) پس کتده مستلحا حاجت بود * قدر حاجت مر در آنک دهد * پس ظاهر اولد بیکه موجود لک کند ی حاجت و
 حضرت خدای ده احتیاجی مقداری آت و قدرت و بر (منوی) پس یغفر حاجت ای محتاج زود * تا بچوشد
 در کرم دریای جود * پس ای محتاج تیز حاجتکی زیاده ایلد تا جود و بخادر یابی کر مده جوش اید (م) این کدایان
 برره و هر مبتلا * حاجت خودی نماید خلق را * بو کدال بول اوزره و هر مبتلا یعنی بول اوزره سوال ایلدن دلخیزلر
 و هر من بضع خلقه کند سینه احتیاج و حاجتی کو ستر (منوی) کوری و شلی و بیاری و لدر * تا باین حاجت بچنبد
 و رحم مرد * کور لکی و السز لکی و خسته لکی و دردی کو ستر تا بواجتدن مر دکی حرکت اید (منوی)
 هیچ کوبیدنان دهید ای مردمان * که مر لعلست و نایست و خول * هیچ دیر لری نان و بریکز ای مردمان که بنم مال
 برادر و یارم و ارد و خوان و نعمت و ازدر (منوی) چشم تنم سلامت حق در کور موش * زانکه حاجت نیست
 چشمش بر روش * کور صاحبانده حق تعالی حضرت تباری چشم قومشدر زیرا که کل و شریدن او تری آکا چشم حاجت
 دکلد (منوی) ی تواند زیست بی چشم و بصر * فارغست از چشم او در خالک * کور موش چشم و بصر سز

درباره کورموش تروازه خال ایچده چشمه دن فارغدر (منشوی) جز بندری او برون ناید زخاک *
 تاسکند خاق ازان دزدیش باله * کورموش دزد لکدن غیری ایلخا کدن طشره کلز تا ک خالق اول دزد لکدن
 آتی پالیده یعنی دزد لکی ترک ایلان قیتلدا کرخا کدن طشره کبیدی حق تعالی آتی اول خوی بددن قور زردی (می)
 بعد ازان پربادومرغی شود چون ملاتک جانب کردن روده اندکسره بر بولور و بر مرغ اولوردی ملائکه کبی
 کردون جانبته کیدردی (منشوی) هر زمان در کاشن شکر خدا * او برارد همجو بلبل صدوا * هر زمان حضرت
 خدائک شکری کاشفنده بلبل کبی اولور نوا تریم کتورردی بویه دیو (منشوی) کای رهائیده مرا از وصف زشت
 ای کشنده دوزخی را تو هست که بی قیج وصفدن قور تریمش ای دوزخه منسوب اوقی سن اهل بهشت اید یجین
 (منشوی) در یکی پیمانی در روشنی * استخوانی راده می سمع ای غنی * نور و روشنی سن بر بیه قور سن
 ای غنی بر استخوانه سمع و بر وزن یعنی بر باغ باره سنه سن رؤیت قور سن در استخوان باره سنه کمال
 قدر تکدن اشک قور سن (منشوی) چه تعلق آن معانی را یجسم * چه تعلق فهم اشیا را با سم * اول معانی
 جسمه نه تعلق وار و اشیا ناک فهم ناک اسم نه تعلق واردر یعنی معانی ناک که مراد سمع و بصیر و سایر ادراک اندر
 جسمه اصل تعلق و ارتباطی بود در و کمال اشیا می فهم اینک اسمه دخی اصلا تعلق بود لکن سنک قدرت
 کمال و حکمت بالغه معانی بی جسمه و فهم اشیا بی اسم بر مرتبه تعلیق ایش که اول معانی غیبیه جسمه
 ظاهر اولور و فهم اشیا دخی اسم سبیله منقسم اولور (منشوی) لفظ چون و کست و معنی طارست * جسم جوی
 و روح آب سارست * حق سارک و تعالی سنک حکمت بالغه و صفت بدیهه سنی معانی ناک ذکر اولان اشیا به تعلق
 ایتمی واسطه سبیله ذکر قیلد قلندند کسره لفظ و معنایی و کروی طیره و روح و جسمی آب و نهره تشبیه ایدوب
 و روح دانا و روان و عمر ک هر دم میرو کذرا ن قیل سنه اشارت قیلوب سیورر که مثلا لفظ و کربیدر و معنی
 مرغ کیدر جسم جوی کیدر و روح سار و جاری آب کیدر یعنی لفظ فی المثل اشیا به کیدر و واضع حقیقتنک
 اولفظ مقابل سنه وضع ایدوبکی معنی مرغ اشیا به کیدر هر مرغ کندی اشیا به سنه ساکن اولدینی کبی هر معنی
 دخی وضع اولدینی لفظه اولدینا ساکن اولدینا کرچه کاه کاه و کرموضع له دن چیقوب هوای استعاره و کایه و تشبیه
 و مجزده پرواز ایلر لکن لازم کاه کاه سنه ماضع لهی اولان اشیا به سنه کاب قرار ایلر پس بود قدرت یا هر فی الفاظ
 و معانی سنه مشاهده قیلد که جسمه روحه کاه لم جسم ارمق کیدر و روح اول جسمه آب روان کیدر
 روضه حقیقتنک ظهور ایدوب و بدنک مجرا سنه می و رایدوب سنه اصلنه کیدر و دانا آفا نا جریان ایدر (منشوی)
 او روانست و تو کوی واقعت * او روانست و تو کوی عا کفست * اول روح رواند و سن دیر سن واقعدر
 و اول رواند و سن دیر سن عا کفدر (منشوی) کر نیی سیراب از جا کها * چیست بری نو بنوخاشا کها * اگر
 جا کاردن آب سیر و جریانی کورموش ایلک آب اوزرنده نو بنوخاشا کارندر جا کها بر نه خا کها دخی تسخه در یعنی
 اگر سیراب روحی بدن خا کارندن کورموش سنک ندر اول خال بدنک اوزره نو بنوخاشا احوال غریبه و افکار عجیبه
 (منشوی) هست خاشاک تصورهای فکری * نو بنودری رسد اشکال بکری * سنک خاشاک سنک فکر کت
 صورتلر نو بنو بکر شکلار بر شو یعنی سنک خاشاک تصور افکار مختلفه نو بنو آب روح روان واسطه سبیله اشکال بکر
 سنک قلبه کاب بشور (منشوی) روی آب و جوی فکر اندر روش * نیست بی خاشاک محبوب و وحش) آب بوزی
 و فیکر لک جوی روش و حرکتده خوب و زشت خاشاک کسزد کلدی یعنی آب اوستنده اولان خاشاک بعضی لطیف
 و بعضی قیج اولدینی کبی آب روح بوزی و جوی فکر لک دخی بوزی روده و کید شده ایکی کونه خاشاک کدن خالی
 دکادر بروی خوب و محبوب و بروی دخی و وحش و مرعوب و مرعوبدر یعنی بعضی خواطر و افکار محبوبه
 و مرعوبه کانی خور و مرعوبه کانی کدن آب روح بوزی خالی دکادر دیک اولور (می) قشر هر بروی این آب روان
 از غار باغ غیبی شد دوان * قشرها را مغز اندر آب جو * زانکه آب از باغ می آید بجو * بوروان و جاری آب
 بوزی اوزره قشور باغ غیبینک نازندن روان اولدی یعنی بوروان روان صورتنک اوزرنده کلان و قلبه او غریبان قشور
 خراطر و افکار غیبیه منسوب اولان باغ حقیقتنک انما نازندن دوان اولدی توضیح معنی بودر که مثلا فهم معنی ایچون
 حتی جمل شانه بر باد شاه روح نشین کبی فرض ایلد و کند یکی روضه محصوره دن خروج ایلن آب روانک کارنده ساکن
 بر کسه عذابه که مرتبه الوهیت روضه کبی روح آب روان کیدر و خواطر و افکار آب روح اوزره قشور انما
 کیدر که آب روح آتی جریانی واسطه سبیله مجرای قلبه کتور و روح ایلان و اوصاف الهیه باغ غیب هونده حاصل
 افکار کتور و روح ایلان و اوصاف الهیه باغ غیب هونده حاصل

ابسط و انشراحه متعلق افکار ایسه اسم باسط اثر و فشریدر را کرم و غمه متعلق و درد و المه مناسب خواطر
 موله ایسه قابض و قاهر و اثر لیدر و دخی علم عظیم اسمک و حلم حلیم اسمک و صلاحیت و طاعت هادی
 اسمک و ضلالت و معصیت مصل اسمک اثر لری و فشر لیدر و قس علی هذاسا اثر الافکار و الاحوال فشر لک مغزنی
 آیده ایسته زیراجویه آب باغدن کاور یعنی اثر لری و فشر لری که آب روح اوزره کورده سن بونلرک لایانی که مراد
 اوصاف الهیه در باغ حقیقتده و مرتبه الوهیتده طلب ایلد و باغ حقیقتنک بولی روح روان بولندن اول جانبته کتیدر
 و فشر و افکار و احوالک لایانه و منبته کتیدر یعنی واصل حق اولق و اوصاف با کانی مشاهده قیلد ر آب روح
 باغ حقیقتدن کاب جوی بدنه او غرر و بودر احوال مختلفه بی کتور و ب سنه اصلنه کیدر (منشوی) کر نیی
 رفتن آب حیات * کتیدر اندر جوی این سیرتات * اگر سن حیات صورتنک کتسی کورموش ک جویده بونلرک سیر
 و حرکتده نظرایله یعنی جوی قلبه که نظرایله کور بونلرک تات مختلفه نلک سیرنی شول و فتنده که (منشوی) آب جوانه تر
 ایدر کدر * زو کد فشر صورتنک کدر * کدر و عبورده آب چونکه زیاده رلک کاه یعنی آب روح و فیض فتوح ابیه تر
 کاه و فراوان اوله کدر ایلکده اول آب قوتدن قشور و صورتنک افکار علی الفور کبی اولور (منشوی) چون بغایت
 تیز شد این جوروان * غم نیاید در ضمیر عارفان * چونکه بوجوی غایتله تیز روان و جاری اولدی یعنی غایتله تیز اوله
 بوجوی روان اولمده و فیض الهی جریان قیلد اول زمانده عارف لک ضمیرنده غم اکثر (منشوی) چون بغایت ممتلی
 بود و شتاب * پس نکند اندر والا که آب * چونکه جوی آبدن ممتلی و بر اولدی و زیاده سرعت و شدتله روان و جاری
 اولدی پس اول جویده صغیر الا که آب صغیر یعنی بر اولان جویده آبدن غیری بر سنه صغیر ایدینی کبی چونکه کم
 فیوضات الهیه و آب روحانه دخی غایتله ممتلی اولدی و کالیله جریان و سربانده سرعت قیلدی پس صغیر اول بدن
 ایرمغه الا که آب روح و صرف فیض و فتوح پس بومر تبه ده اولان اصلا صوری و معنوی برخیش شیدن ملوث اولر
 و ظاهر او باطنانحس قبول قیلد سنه کم بود کراولان شیخ کمالک حالندن معلوم اولور و بوحکایه بومر تبه ده
 اولنرک کمال صفوتی و تراعتی اظهار قیلور (طننه زدن سیکانه در شیخ و جواب کفتن مرید شیخ اورا) (منشوی)
 آن یکی شیخ را غمت نهاد * کوبدست و نیست بر راه رشاد * اول کسه بر شیخه تهمت قودی یعنی متهم ایلدی بویه
 دیو که اول شیخ بددر و طوغری یولده دکادر (منشوی) شارب خرس و سالوس و خبیث * مرید اثر انجا باشد
 مغیث * شارب نوش ایدیدر و مرایی و خبیثدر تحقیقا مریدره نیجه مغیث اولور یعنی بومقوله خبیث مریدرک
 نیجه فریادنه ایر بشور و توجهله آنلری ظاهر قیلور دیدی (منشوی) آن یکی کتفش ادب را هوش دار * خرد نبود
 اینچنین ظن بر کار * اول بریکه مریدر اول منکره دیدی ادبی هوش طوط یعنی ادبه عقل طوط آتی
 حفظ ایت کار اوزره بونک کبی سوعظن خرد اولر بلکه مشایخه نو کونه سوعظن ایلک کارندن اولور (منشوی)
 دور از رود و رازان اوصاف او * که ز سبیل تیره کرد صاف او * اندن و آنک اوصافندن دوردر که بر سیمان آنک صافی
 تیره اوله یعنی آنک ذاتدن دخی زیاده بعیدر که آنک باله و صافی اولان روح و قلبی کاه سیمانندن متکدر اوله و خطا
 و معصیت آتی بولاندیره (منشوی) اینچنین بهتان منه بر اهل حق * کین خیال نیست بر کردان ورق * اهل حق اوزره
 بونجیلن بهتان قومه زرا و سوعظن و بهتان سنک خیالکدر و رقی دوندز یعنی ظاهره باطنه نظر ایلد تا حقیقت
 حالی کورده سن (منشوی) این باشد و بودای مرغ خال * بحر قلم را زمر داری چه بال * بولولر و کراولور سه ده
 ای طیراق قوشی بحر قلم نه باله واردر یعنی سنک شارب الخرد در دیو سوعظن ایلد بکنک حالت باله و صافی اولان
 عزیز زدن صادر اولر فرض ایلد لم که شارب الخرد اولق و بعضی معاصی و شهوانی اختیار قیلن بونلرک وجودندن
 صادر اوله ای پروازه قادر اولوب زمینه قلان قوش دریای قلم نه نیجه مراد و کسک آنک نه باکی واردر عالمک
 خردی و سارخیث شیلر فی دریاه دو کسک سنه بر جانندن آبدست املق جاتراولور (منشوی) نیست دون القلتین
 و حوض خرد * کدق ند قطره اش از راه برد * مذعب شافعه که بر صو قلمن مقداری اوله مر دار طومر (بموجب
 اذالمع الماء قلتین لا یجسه شی) معنی یت پس شیخ کمالک وجودی قلتندن دون دکادر و صغیر حوضدن دون
 و ناقص دکادر که قطره آتی بولدن ایلتمکه قادر اوله پس شیخ کمالک وجودی بولندن کم اولمیک معصیت و خطا
 قطره لری آتی بولدن نیجه کیدر و نوچه له * کاضر و بروی و جودنی مر دار و خبیث قیلر (می) آتش ابراهیم را نبود
 زبان * هر که فردیست کوی ترس از آن * مثلا آتش ابراهیمه ضرر ایلر هر کیمکه فرد در آ کاتشدن قور قسون دی
 یعنی شهوانه متعلقه اولان شیلر دن که مانند آتش ابراهیم مشرب اولان کسه به زبان اولر شول کسه که نمرد دردی
 کاندورق اول مانند آتش اولان شهوانه نفسانیدن (می) نفس نمرد دست و عقل و جان خلیل * روح در عیفت

و نفس اندر دلیل * اگر کفر و کفر در دین است اهل نفس غرور و در اهل عقل و جان خلیل در روح عین و مشاهده در
و نفس دلیل در عین بیان مرتبه عین در غیرت عالمه در کادر و نفس غیرت عالمه در که دلیل محتاج در (منوی)
این دلیل را در هر دو را بود * کوه مردم در میان کم شود * بود دلیل راه حق ایسه اگر عقلی و اگر عقلی و هر دو اولان کسینه
ایچون اولور که اول راه و هر دو میان کفر و صورت و کراه اولور و طریق یای قیلور (منوی) و اصلانرا نیست
بجز چشم و چراغ * اول دلیل در راه شان باشد فراغ * مقصود و مدلوله و اصل اولانرا ایچون بود الا چشم دل و چراغ یقین
دلیل عقلی و نقلی و طریق یقین انرا در فراغ بال حاصل اولدی (منوی) کردلیل گفت آن مرد وصال * گفت
بهر فهم اصحاب جدال * نم فرض اول وصال مردی اگر دلیل دیدی ایسه اصحاب جدالک فهمندن اوتری دیدی
یعنی اول مرد وصال و اول کمال دلیل متعلق اگر بر نسه سویله و یا خود بر فعل ایسه اصحاب جدالک و اول قیل
رفقت فهمندن اوتری سویلور و خسه بجز دکندی آنکه استدلال ایله کدن اوتری دکندر (منوی) بهر طفل نو
بدری فی کند * کچه عقلش هندسه کیتی کند * مثلا طفل نو دن اوتری با یایی فی فی دیر یعنی اطفالک فهمنه
مناسب الفاظ سویلور اگر چه پدر شک عقلی عالمی هندسه ایله و عقله او بخر (منوی) کم نکرد در فضل استاد از علوی
کراف پیچری ندارد کوید او * علوم مرتبه سندن استادک فضل کم اولور فرضا اگر استاد الهده یوق بانک التنده
بر نقطه دیسه (منوی) بهر تعلیم بجهت سندن * از زبان خود بیرون باید شدن * اول بسته دهیان اولان مبتدینک
تعمیندن اوتری کند یلیدی لساندن طشر دایق کرک (منوی) - رزبان و یاید آمدن * نایام و رزبان و علم و فن
سوزده طفلک زیاده کمالک کرک ناطق سندن علم و فن او کرک (کافال علیه السلام کلوا الناس علی قدر عقولهم
لا علی قدر عقولکم) و قول ضامن معاشرا انبیاء امر بان تنزل الناس منازلهم و تکلم الناس علی قدر عقولهم
(منوی) پس همه خلقان چو طفلان و سندن لازمست این پیروار وقت بند * فاذا کان کذلک جمیع خلقان اول
شیخ کمالک اطفالی کیدر بند و نصیحت و قنده پیره و بحالت لازمدر یعنی بوکونه پیر ایچون و قنده
اولادنه کاه قول و کاهی فعلا هر نه کونه اقتضا ایله سندن استعداد لری نه مناسب بند و ارشاد ایله تاشیک اول مریدی
شیخ حقه قیچ و نامعقول سویلیدی اولفله کفر و کراهق ایله آکنده و بر اولیه (منوی) گفت خود را
رومن بر نبع نبعین کن بشاه و سلطان سستیز * اول مرید اول بدکوی و بد بخته ایستدی بوری کند بکی کسکن
قلیبه اورمه آگاه اول یعنی زیهار بادشاه و سلطان و سلاطینه عناد و سستی ایله (منوی) حوض بادریا کربلوزند *
حوض برنج دخی بر کند * مثلا حوض اگر در آیه پهلوار و یعنی دریا به مقابله ایله کند شک وجودی کوکندن
نور بر آینه بی نیست بجز کوکرن در که به تیره کرد و زهر دارنه * شیخ نک کی در باد کدر که اول در کنار
ضو نه که شیخ سرت مردار کردن تیره و سکر اول (منوی) کفر را حدست و اندازه بدان * شیخ نور شیخ را بود کران *
شیخ کمالک مرتبه سندن کفر و عصیان و قدر بیل فرضی کفر و عصیان مشابه افعال و اقوال دخی صدور ایله معنا
عین حکمت و محض اسر حقیقتدر زیرا کفرک حد و اندازه سی و ارد بیل که او کتاب و سئلله علوم و مفهوم اولمشدر
اما شیخ و شیخ نورنه کران و پایان اولر یعنی شیخ حقیقتنه و نورنه حد و پایان یوقدر که آتک حقیقی حق و نوری
نور بود مشدر (منوی) پیش یحدر درجه شوریست لست بکل شی غیر وجه الله فاست * پس فی حدک
او سندن هر نه که محدود و لا در و هر شیکه الالهک ذاتدن غیریدر که مراد کثرات اشیا در فناء و الهکدر دایم و باقی
نکند و شیخ کمال اولدر صورت و سندن شی لان آنک چشم و سندن و سندن اول اول حقله در باقی فله
(منوی) کفر و ایمان نیست انجایی که است * زانکه اومغزست و این دورنک و پوست * پس کفر و ایمان
یوقدر اول برده که شیخ در زیرا که شیخ ب و مغز و و بوی که مقصود کفر و ایمان در زنگ و پوستدر یعنی شیخ اولدی
مقامده کفر و ایمان یوقدر اول جهته که اول کامل وجه باقی حکمنده مغزدر و بویکیسی اشیا حکمنده زنگ
و پوستدر زیرا کفر و ایمان مخلوق در و هر مخلوق فانی و الهکدر الا الالهک وجه باقیسی دکل (منوی) این فناها
برده آن وجه کشت * چون چراغ خضید اندر بر طشت * بود و کلی فناء و جمیع اشیا اول وجه باقیست برده سی اولدی
لکن التنده خفیه و پنهان اولان چراغ کبی یعنی وجه باقی بر طشتده چراغ خفیه کبی اولدی اگر چه اول اشیا به
محبوب دکندر لکن ناظر اشیا اولند نسبت اشیا کجایدر (منوی) پس سراین تن حجاب آن سرست
پس آن سراین سرتن کفرست * بوتک باقی اول حقیقت باشند حجابیدر اول حقیقت سرینک اوکنده بوتک
سری سائر در کفر لفته سائر مدبر و اینا کچه به و کیتی به کفر در بر سر سرتن سر تنقی ستر ایمانی مقرر در
و بوتک حجابشک ذات حقیقت برده اولی محققدر (منوی) کیست کافر فی خبر ایمان شیخ * کیست مرده بی

خبر از جان شیخ * سر یعنیه کافر و او طریقتده کافر و او سر یعنیه کافر اولان اولدر که الله و الالهده کلنه و انبیایه
و انبیادان صادر اولنه انکار ایماندر و عند اهل الشرع یقین بر کسه بحسب الباطن انکار و بحسب الظاهر اقرار
ایله آ کامومن دیر لکن حقیقت بین اولان اصحاب طریقت مجرد آنک قولنه و فعلنه باقوب مومن دیمز بلکه
یونلرک قننده کافر کیدر بر وارث حضرت نبی اولان شیخ ایمانندن غافل اولندر و آنک ایمانی کبی ایمانندن محروم
قلاندر و موفی کیدر فی الحقیقه شیخک جانشدن بی علم اولندر یعنی شیخ کمالک و وارث فاضلک جانی که عین تجلی
رحماندر هر کیم اول حیات حقیقه دخی خبر اوله فی الحقیقه جهل و غفلتله مرده و برودت هوایله افسرده در
(منوی) جان باشد جز خبر در از مومن * هر کرا افزون خبر جانش فزون * جان حقیقتده تجربه مرده خبردن غیر
دکادر یعنی فی الحقیقه جان اولدر که وقت استخاضه بی خبر اولر پس هر کیمک که خبری و علمی خدای متعاله افزون
اوله آنک جانی زیاده در (منوی) جان ما از جان حیوان بیشتر * از چه زان روکه فزون دارد خبر * مثلا بزم جائز
حیوانانک جانشدن زیاده رکدر تندن زیاده در اول جهندن که خدای متعاله علم و خبری زیاده طور (منوی) پس فزون
از جان ما جان ملک * کومنز شد ز حسن مشترک عند الحکماء حواس خسه باطنه دن بر قوتدر که حواس خسه ظاهره
و مقدس اولدی حسن مشترکدن حسن مشترک عند الحکماء حواس خسه باطنه دن بر قوتدر که حواس خسه ظاهره
نسبت اول بر حوض کیدر که بوش حسن ظاهرک بمعیدر که رؤیا و نکل کوریلور و کذلک رؤیاده مبصر و مسموع
و مذوق و مشعوم و ملموس اولان بحد و قوت واسطه سبیل اولور و لهند او که حسن مشترک دینور و عند المتکلمین
حسن مشترک عقلدر که بر جوهر مدر که در تخیل و تفکر و تحفظ و توهم یونک کاید و لهند او که حسن مشترک
دیدلر پس ملائکه بو حسن مشترک کدن منزهدر که یونلر صرف نوردر پس حسن مشترک صاحبزندن یونلر افضل
اولور (منوی) وز ملک جان خداوندان دل * باشد افزون تو خبر را بهل * اماملا تکه دن اهل دلک و اصحاب قلوبک
جانلری افضل و افزون اولدی سن خبری قوکه حکم یونک عکس سویلدر در آنلرک قولیه سکا حیرت کلمسون (منوی)
زان سبب آدم بود مسجود شان * جان اراف و نترست از بود شان * اول سیدن آدم ملائکه دن افضل اولدی
جهتدن آدم علیه السلام یونلر مسجودی اولدی زیرا اول آدمک جانی افزونتر در ملائکه نک اولمشندن و وارفتندن
نه کم یضاوی (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لآدم) آیتنده دیر که ولایه تدل علی ان آدم افضل من الملائکه المأمورین
بالسجودله (منوی) ورنه به تیرا سجود دون تری * امر کردن هیچ نبود در خوری * اگر آدم ملائکه دن افضل
اولیدی به تیرا در نترد سجود فی امر ایات شیخ لایق اولوزدی بلکه لایق اولان مفضول افضله سجده ایستکدر (م)
کی بسند عدل و لطف کرد کار که کالی سجده کند در پیش خا * یقین بکنور و مقبول قیلور عدل و لطف حضرت
کرد کار که بر کل سجده قیل و مطیع و متقاد اوله خارا و کنده یعنی آدمکه خلیفه الله و ملائکه و سائر اشیا را عا ابرار ادر
عدل کرد کار و حکمت پرورد کارانی بتند ایله بیکه خلیفه رعایا به تعظیم و اتقیا قیل بلکه عدل اولدر که رعایا خلیفه به
تعظیم و اتقیا قیل پس بی آدمدن هر کیم خلیفه الله اولدیسه انلر دخی ملائکه دن افضلدر نه کم (ان الذین آمنوا و عملوا
الصالحات اولئک هم خیر البریه) آیتی دخی بو معنایه دلالت ایله (و لقد کرمانی آدم و حنانه فی الی و البحر و رزقناهم
من الطیبات و فضلناهم علی کثیر من خلقنا تفصیلا) آیتنده امام بقوی دیر که رسل بشر رسل ملائکه دن افضل
و کذلک انبیای بشر انبیای ملائکه دن و اولیای بشر اولیای ملائکه دن و مومنین بشر مومنین ملائکه دن افضلدر اما
عامه ملائکه عامه بشر دن افضلدر (م) جان چو افزون شد گذشت از آنها) شد مطیعش جان چله چیزها) بر جانکه
حقندن آگاه و خیر اولفله افزون اوله یکدی و عبور ایستدی اول جان انتها و عایدنکه اول مبلغ ملائکه و منتهای عقول
و ادراکدر اول جانه مطیع اولدی جمیع اشیا نک جانی و حقایقی (منوی) مرغ و ماهی و پری و آدمی * زانکه
اویشت و ایشان در کبی * مرغ و ماهی و پری و آدمی دخی آنک محکوم و مطیع اولدی زیرا که اول جان دایم انجایی
الهی و اوصاف ربانیه ایله زیاده لکده در و بود کرا و لئانرک لکده و قناده در (منوی) ماهیان سوزنکر دلش شوند
سوزنار از شهنشاه تابع یوندر * اول افضل و افزون اولان جانک و منتهادن عبور قیلان روح روانک ماهیلر دلش
ایکنه جیسی اولور لکن نه دافقی مرت ایتک ایچون ماهیلر در یادن اکسوزنرک تکرور لر زیرایکنه لره ایلمک تلایع
اولور و بمصرع مصرع اوله یا تعلیل و یا تمیل طریق اوزره واقع اولمشدر اگر علت اولور سه سوزنلر دن مراد اولیا
و رسته لردن مراد مخلوق خدا اولور و تقدیر کلام ماهیلر آنک سوزنکر دای اولوزنر آنلر ایکنه لره کیدر ایکنه لره ایلمک
تابع اولور یا خود معنی ماهیلر آنک سوزنکر دای اولور لروا کاتبیت قیلور لکن سوزنلره رسته لره تابع اولور دیمک
اولور (بقیه قصه ابراهیم ادهم براب دریا) (منوی) چون فضا دهر شیخ آن میرد * زاندهاهی شدش و جدی دیدی

چونکه اول امیر شیخ امیر بنده نفوذی کوردی یعنی چونکه اول امیر ابراهیم بن آدم حضرت تبارک اشیا به امر بنده
 نفوذی کوردی ماهی بنده آمدن اول امیر به وجود و حالت ظاهر اولدی (م) گفت آن ماهی فیه ان که هست
 شد ترا کو این در که هست کند بنده آمدی اول ماهی اولیاء الالهین کاه و خبر دار در شه اول کسه به که
 در که الیه بنده ملعون و مرد در دیر شه بنده الشیر تف معنای بنده در که تر کیده تحفه وادانت محله ده
 توسکا و بوقال که دیر (منوی) ماهیان از پیرا که مابعد ماسقی زین دوات وایشان سعید ماهی شیخ کاملدن
 آ کاه و خبر دار بر سعید و بی خبر بر بود و لادن شقی و دور و آنلر سعید و مسرور (منوی) سجده کرد و رفت کرمان
 و خراب کشت دیوانه و عشق فتح باب اول امیر بوسوزی دیوب شیخ تعظیما سجده ایلدی و اورادن کرمان و خراب
 کندی فتح باب عشقندن دیوانه اولدی (منوی) پس توای ناشسته و رود چیتی در نزاع و در حسد با کیستی
 هر بد شیخ لساندن منکر شیخ اولنه خطاب در فاذا کان كذلك حال الاولیاء کاین پس سن ای وجه باطنی بود و قدی
 نه مرتبه ده سن نزاع و حسد که کیمکه سن یعنی کیمه نزاع و حسد است که ده سن (منوی) بادم شهری تو بازی کنی
 بر ملائک تر کنازی می کنی کویا سن بر ارسلان قور بری الیه اوین و اوسار سن ملائکه اوزره تر کازان ایلر سن یعنی ملائکه
 اوزره حله قیلور سن (منوی) بد چه می کنی تو خیر محض را بهین ترفع کم ثمران خفص را به سن خیر محض بدنه دیر سن
 یعنی مشایخ عظامک و جودی خیر محض در نیچون کم و بدو سولر سن خیر محض ایچون بونلر حقه ندکم سوز سولک عین
 خفص و محض دنا تدر آ کاه اول ترفع عدا ایلر سن بونلر حقه ندکاضی (م) بد چه باشد مس محتاج مهان شیخ که
 بود یعنی بی کرم فی الحقیقه بدنه اولور حقه اولان محتاج مس اولور که مراد اصلاح نفس ایچون در وفی الحقیقه
 شیخ کیم اولور کیمیا بی کران و اسکسیری پایان یعنی مکمل انسان و مصلح و مربی جان و جان اولور (منوی)
 مس اگر کیمیا قابل بد کیمیا از مس هر کس نشد مس اگر کیمیا دن آلتون اولمی قبول ایدینی اولدینه
 کیمیا سدن هر کس اولدی یعنی مس کیمی ایلر و خفص اولان شینلر کیمیا دن قابل شرف و کمال اولدینه
 کیمیا مرتبه سن بونلر مس کیم اولنلر دن هر کس دون و خفص اولور (منوی) بد چه باشد سرکشی آتش عمل
 شیخ بود عین دیر اول اصل بدنه اولدی امر خدادن سرکش بر زلال و غضوب و آتش عمل اولدی شیخ کیم اولدی
 دریای ازل عینی اولدی که آتش عمل اولقندن معری و خلل و زللان میرادر (منوی) دائم آتش را بر تساند از آب
 آب کی رسید هرگز زان تاب دائما آتشی آیدن قور قور در آب چن خوف ایلر ایلر ایلر یعنی دائما آتش غضب
 و مشهور و آب و روای نورله خور یف ایلر در آب التاب و شعلدن چن نور دی یعنی منبع آب نور و ماء طهور اولان
 چن التاب نفسانیه و اشتغال اوصاف حیوانیه دن خوف ایلر یعنی ایلر (منوی) در رخ هر عیب یعنی می کنی
 در بهشتی خارجینی می کنی ای منکر وجه بدر کاملده عیب یلک ایلر سن بونلر قلبی بهشت حقیقه در کویا بهشت
 ایچره خارجینا ایلر سن و کم اوصاف بونلر سن (منوی) که بهشت اندر روی تو خارجو هیچ خار انجایابی غیر تو
 سن خار طلب ایدینی اگر چینه کیده سن چنده سندن غیر خار بولر سن یعنی اصغر فرضی جنت ایچره کیده سن
 ان خار چو زلن کیده شیخ خار بولر سن آمده وجود مراد کردن غیر (منوی) می بیونی آفتابی در کالی
 رخنه جوی زیدر کالی بر مقدار با حقه عظیم آفتابی ستر و پنهان ایلر سن بریدر کاملدن رخنه و نقصان طلب
 ایلر سن یعنی ایلر سن آفتاب حقیقی کل انوار مدته و رخنه و خلل استر من بدر کاملده (منوی) آفتابی که
 بشاید در جهان بهر خفاشی کجا کردنه ان بر آفتاب دین که جهانده طلوع قیلور بر خفاشدن اتری فتنه نهائی
 و خفای اولور (منوی) عیبا از رد پیران عیب شد عیبا از رشک ایشان عیب شد عیبا بر لرلر رندن عیب
 اولدی عیبا اهل اللهک رشک و غیرتدن عیب و پنهان اولدی یعنی جمیع عیوب عقلیه و شرعیه خود و وارث انبیا اولان
 پیرلر رد و قدح ایلر رندن عیب اولدی و وارث حضرت نبی اولان پیرلر بر بر که عند العوام عیب اولان بر شیتی فرضی
 قبول ایلر اول عیب اولان بلکه ظاهری مختلف عقل و شرع و باطنی موافق عقل و شرع در اگر چه عند العوام
 کالو ام اول عیب و حرام در مثلاً افعال حضرت نبی علیه السلام کبی و جمیع اسرار غیبیه و انواع امور لایبیه اول
 پیرلر رشک و غیرتدن عیب و مستور اولدی یعنی وارثان انبیا اولان اولیا خلق عاشق و طالب اولد قلمری اسرار
 غیبیه و امور غیبیه به عرف و غیرتدن عیب و انکار عیب ظاهر ایلر و انکار عیب در در و لکن کمال رشک و غیرتدن
 ناخبر اول عیب اولان سرری افشا و اظهار ایلر و بونلر چینه عیب اولدی و لهذا عند الاظهار بحرم اسرار اوللر
 بحسب الجاهل آ کاکار ایدوب عیب قیلدی اگر چه پیران او عیب رشک و غیرت ایچوب آنک حقیقه تنی عوام افشا
 ایلر اولی خود اول عیب اولدی بلکه جهه آ کاکار ایدوب بر احد انکار قیلدی دیل اولور (م) باری از دوری

رخد مت یارباش در دامت چابک ویر کارباش باری اگر آنلر حضور دندن دور ایلر آنلر خدمت و خدمت
 ایچکله یار و محب اول آنلر صحبت ملاقاتلر دندن دور ایلر خصوص صندند امت ایلر کده چابک و کار اوزره اول (م)
 تا از ان راهت نسبی می رسد آب رخت راجه بندی از حسد تا اول بولدن سکا بروایحه تشه رحمت الهی صوفی
 آنلر حسد ایلر کدن نیچون با غلر سن و فیض الهی بی نیچون قطع ایلر سن (منوی) کرچه دوری دوری چنان بودم
 حیثما کنتم فولوا وجهکم بوات سوریه بقدره در (و حیثما کنتم) هر نه برده که اوله سزا کشر قده و اگر غریبه
 و اگر برده و اگر مجرده (فولوا وجهکم شطره) دوندلر بولر بکزی مسجد حرام جانبیه معنای بیت اگر چه دور ایلر
 و قرب حقدن معجور ایلر اراقدن اویناد قور بر یغی کنی یعنی اولیا و اوصاف جانبیه جابلوس و معلق قیل زیر حاق تعالی
 و حیثما کنتم فولوا وجهکم (م) سیوری پس اگر چه بوات کریمه قله صوری حقدن در لکن معنای باطنی قیله
 حقیقی اولان انبیا کریمه و ایلر ای غنا به دخی متوجه اوللر دیکه اشارت اولور (منوی) چون خری در کل فتنه
 از کام نیز مبدم چنید برای عزم خیز مثلا چون کم بر رخ پالغفه دوشه کام نیز دین یعنی بلا تدر سر عتله آدیم
 آفتقدن نیز تیز رفتار ایچکدن فالقمق و اورادن خلاص بولق قصدنه مبدم حرکت و سعی ایلر لایق اولان بودر که
 سندن خی بدن با لغفندن خلاص اولق ایچون عزیمت و حرکت ایلر سن (منوی) جای راهم وار نکند پیرباش
 داند او که نیست از جای معاش اول که دوشن خری هم و ایلر باز آنده اولقندن اتری یعنی اول با لغفی دوزدوب برابر
 ایلر ازنده قرار ایلر کدن اتری زراخر بیلور و حسی ایلر که اول کل بهشت و راحت بری دکندر (منوی) حسن تو
 حسن خیر کدر بدست که دل تو برین و حله بر حست پس سنک حسن وادرا کل خیرک حسدن ناقص لک اولمشدر زرا
 سنک کوکل بونلر دن صیحه مدی و حل با لغفه دیر مراد اکل و شر به و مشتهیات نفایه به متعلق اولان شینلر در
 (منوی) در و حل تاویل رخصت می کنی چون نمی خواهی کران دل بر کنی و حله تاویل رخصت ایلر سن چون
 استر سنکه آدن کوکل قور پر سن یعنی چون کم اکل و شر به و مشتهیات نفسه مبتلا سن بوحالده تاویل رخصت
 ایلر سن بولدیو (منوی) کین رو باشد مر امن مضطرب حق نکیر عاجزی راز کرم که بوراده و او عاجز در بکار برا
 بر مضطرب و عاجز حق کرمندن عاجزانی طوعز و مضطرب اولی اخذایتمز (منوی) خود گرفته ست و تو چون
 کفتار کور این گرفتن را بیتی از غرور حضرت حق سنی خود موأخذ ایلر لکن سن کور کفتار کوی
 بومرأ خذنی کور من غرور و غفلت کدن (م) می کوند این به که کفتار نیست از برین جویند کاند غار نیست
 کفتار شکار ایچک استینلر بورد کفتار بوقدر بر طشردن طلب ایلر بولدیو که مضطرب و بوقدر بعض نه خنده
 جویند بر نه جویید و واقع اولمشدر بوقدر بر اوزره معنی طشردن است که اول غار ایچره دکندر دیک اولور (منوی)
 این همی کویند و بندش می بندد او همی کویند برین آ کهنه اول طاقه بونی دیرلر آ کاند قور کفتار
 آنلر کفتار شه اعتماد ایدوب ایدر بونلر کور مدیلر (منوی) کر من آ کاه بودی این عدوی کی ندا کردی که
 این کفتار کو بودن شدن اکر خبر دار اولیدی چن ندا ایلر دیکه اول کفتار تری پس بومرأ مغرور اولوب عاقبت
 دام هلا که کفتار اولور (دعوی کردن ان شخص که هر اخذای کیرد بکاه و جواب گفتن شعیب علیه السلام اورا
 (منوی) ان یکی می گفت در عهد شعیب که خدا از من بسی دیدست عیب اول کسه شعیب پیغمبر علیه السلام
 زمانده ایددی که خدای تعالی بدن چوق عیب و گناه کور مشدر (منوی) چند دید از من گناه و جرمها و زکرم
 بردان نمی کیرد مرا بدن نیچه که گناه و جرم کور دی و کرمندن خدای طوعز و گناه سبیل موأخذایتمز (منوی)
 حق تعالی گفت در کوش شعیب در جواب از فصیح از راه غیب حق تعالی غیب بولدن فصیح و آشکاره اول
 مغرورک جوابنده شعیب پیغمبر علیه السلام قولقنه دیدی (م) که یکفقی چند کرم من گناه و زکرم نکرفت
 در جرم اله که دیدلر وافر گناه ایلدم و کرمندن حضرت الهی جرمه اخذ ایددی (منوی) عکس می کوی و مقلوب
 ای سفیه ای رهها کرده و بگرفته نه ای سفیه عکس و مقلوب سولر سن ای بولی ترلر ایلر و صحرای بابانی طوقش
 (منوی) چند چندت کیرم و بوی خبر در سلاسل مانده یا تابیر سنی نه قدر نه قدر موأخذ ایلر و سن بی خبر سن
 سلسله لرده قالمش سن آقادن باشه دکن و قیود معنویه به مقید اولمشن باشدن آباغه دکن (منوی) زنگ تو بر توت
 ای دیک سیاه کرسیمای درونت رانیه ای سیاه چولمک سنک قات قات پاسک سنک باطنک یوزنی تپاه و خراب
 ایلدی (منوی) بردلر زکرم کار بر زکرم کارها جمع شد تا کور شد زکرم اراها سنک قلبک اوزره پاسلر اوزره پاس جمع
 اولدی تا قلبک سرلر دن کور اولدی (منوی) کر زندان دود بر دیک نوی آن اثر نماید ایلر جوی مثلا اگر اول
 تون بر یکی چولمک اوزره اور سمال اثر کور نور قرضا کر بر ایه اوله (منوی) زانکه هر چیزی بضد پیدا شود

بر میبیدی آن سیه رسو شود زیرا که هر برشی ضربه پیدا اولور بر سپید اوزره اول سیه رسو اولور (م) چون
 سیه شد دین پس تاثیر دود بعد ازین بروی که بید زود زود چونکه دین سیه اولدی پس دود تاثیر بونی نصکره
 یعنی سیه اولد قد نصکره اول چو ملک اوزره دودی تیز تیز کیم کور یعنی علی الفوردودی کورمه کسه قادر اولور
 (منشی) مردا هنکر که اوزنکی بود * دود را باروش هم رنگی بود * دود ورجی کسه که اوزنکی اوله دودک آنک بوزله
 هم رنگی اولور (منشی) مرد ورجی کو کند آهنگری * رویش ابلق گردد اوزد اوری * اماروی کسه که
 او آهنگرک اید آنک بوزی ابلق اولور دود کتور بچیلکدن (منشی) پس بداند زود تاثیر نگاه) پس بداند زود کوبدای اله
 پس روی قای فور و حیدایه بیاض و منور اولان کسه علی الفور نگاه تاثیر بدین سلور پس حضرت خدایک
 در کاهنه علی الفور فله ایلر ای اله وای بادشاه دیومیلر (منشی) چون کند اصرا روید پیشه کند * خال اندر چشم
 اندیشه کند * امام معاصی اوزره چونکه اصرا ایلایه و بدایشی کنیدی به پیشه و صنعت ایلایه اندیشه کوزنه
 خال ایلایه یعنی عقل و فکری کوزنی کوز قیل (منشی) قوبه شد بدین ذکر شیرین شود * بدش آن جرم تابی دین
 شود * کبر و هر کز قوبه فکر ایلر اول جرم نگاه آنک قای اوزره شیرین اولور تابی دین اولور و عاقبت کافر اولور (منشی)
 آن پشانی وایرب رفت اوزره * شست بر آینه زنک بچ قوبه اول کاهن پشیمان اوله لقی وایرب دیونضرع قیل آن دن
 کنیدی آینه سی اوزره بش قات پاس او توردی یعنی قلبه زیاده با سر غالب اولدی (منشی) آهش راز نکها خوردن
 گرفت * کوهش راز نک کم کردن گرفت * اول عاصینک آهش قلبی زنکار معاصی بیکلک طو ندی (کما قال علیه
 السلام لن القلوب تصدأ کما یصد الحدید قالوا ما جلا وها یا رسول الله قال ذکر الله) و آنک کوهش را یعنی با سرک ایلک
 طو ندی (منشی) چون نویسی کاغذ اسید بر * آن نوشته خوانده اید در نظر * چونکه سید کاغذ اوزره یازنه سن
 اول مسطور اولان نشه نظر ده اوقوش کور یعنی قلب بر کاغذ اسید کیمید و چن خط خطایی آنک اوزره یازنه سن
 اول مره نظر ده اوقوش اولور و ثانیاً آنک اوزره بر دخی یازنه اوقوشی متفهم اولیوب هر ایکسی غلط اولور
 ته کم میورور (منشی) چون نویسی بر سر بنوشته خط * فهم ناید خواندنش گردد غلط * چونکه خطی
 یازنه کاغذ یا تابی اوزره یازنه سن فهمه کیم یعنی فهم اولور آنک اوقوشی غلط اولور (منشی) کان سیاهی بر سیاهی
 افتاد * هر دو خط شد کور و معنی نداد * زیرا اول بر سیاه خط بر سیاه خط اوزره دوشدی یعنی واقع اولدی هر ایک
 خط کور اولدی و بر معنی و بر مدی (م) در سوم باره نویسی بر سرش * سیه کردی چو جان کافرش (و کرا و چنی
 که اول خطک یا تابی اوزره خط یازنه سن کافرش جانی کبی او خطی زیاده سیله سیه ایدلک یعنی اگر نا انا آنک اوزره
 بر خط دخی یازنه سن اول کاغذ قای سیاه ایلر من کافرش جانی کبی کما قال علیه السلام ان العبد کما اذنب ذنبا حصلت
 فی قلبه نکتة سوداء ان استغفر صقلت و لن عاذ زادت حتی یسود قلبه و هو الران الذی قال الله تعالی فی کاب کلاب ران
 علی قلوبهم ما کانوا یکسبون) و قال ایضاً فی العصاة الذین کسبوا السیئات جزاء سیه سیه مثله اوقال و تره تفهم ذله
 ما لهم من الله من عاصم لی آخر الایه (منشی) پس چه چاره جز ناه جاره * ناامیدی من واکسش
 نکره پس نه چاره وارد بون کونه سیاه روان اولان کسه به چاره کرا اولان الله ربنا و التجا دن غیری رحمت حقن پاس
 مس کیدر و آنک کیمای نظر الهید و نظر به معنی انتظار اولده جازر در معنی فامیدلک مسدر و آنک کیمای وای
 عیدلک رحمت حق انتظار بیدر که افضل العبادات انتظار القرح میورلددر (منشی) ناامید به اید * پیش از نهد *
 نازدردی دیوایرون جهید * امید من لکری آنک او کنده و کز ناد و اسزدردن طشره صحرایه سز یعنی خلاص
 و تجا بوله سز (منشی) چون شعیب این نکته یا اوبکفت * زان دم جان در دل اوکل شکفت * چونکه شعیب علیه
 السلام اول نکات حقانیه ی اول مغروره دیدی اول بانه مضاف اولان نفس و کلامدن آنک قلبه کل ایمان وایقان
 آجلدی و لکن اول مؤاخذه نشانشان طلب قیلدی پس حضرت حق شعیب علیه السلامه وحی ایدوب خبر ووردی
 کما روی فی انبیا دن جلا فی زمان شعیب قال الهی کم اعصینک فلا تعاقبی فاعی الله الی شعیب قال یا شعیب قل لفلان
 کم اعاقبه و لکن لا یعلمه الا سلب عنه لاد طاعانی الم آخذ منه حلا و مناجاتی (م) جان او بشنید و حیا * گفت
 اگر بکرفت ما را کونشان * آنک جانی آسمانک و حیثی اشتدی اول که ایدی حضرت حق اگر بری طو ندی ایه
 اکنانان قتی (م) گفت یارب دفع من میگوید او * وان کرفتن رانشان می جوید او حضرت شعیب علیه السلام
 ایدی یاری اوبن دفعی دیار اول و فرور اول مؤاخذیه نشان استر (م) گفت ستارم نکورم رازهاش * جز یکی رمز
 از برای آیتلاش * حضرت خدا شعیب پیغمبر علیه السلامه ایدی بن ستار العیوم آنک رازلرین دیزم بر مرزدن
 غیر آنک آیتلاشدن اوتری (منشی) بک نشان آنکه ی کیم بر آنکه طاعت داد و صوم و دعا * آنک بر نشانی

اولدر که آنی مؤاخذیه ایلر اول که صومدن و دعادن طاعت طوتر (منشی) از نماز و از کوه و غیر آن * لیکلک ذره
 ندارد ذوق جان * و دخی نماز دن روز کاندن و دخی آنک غیر بسندن یعنی اگر چه آندن بون کونه طاعت را ظاهر اولور لیکن
 اول کسه بر ذره جان ذوقی طوتر روشن و لطیف طاعت را ایلر لیکن اول طاعت و افعالن بر ذره چاشنی و ذوق طوتر
 (منشی) می کند طاعات و افعال سنی * لیکلک ذره ندارد چاشنی * آنک طاعتی بحسب الظاهر اغز و لایحه و لکن
 معنای نفزد کادر چورلر چو در و آند ای یوقدر (منشی) ذوق باید تاده طاعات بر * مغز باید تاده دانه * حجر *
 ذوق کرک * طاعت ایلر میوه و محصول و بره مغز کرک * تادانه شجر و بره ذوقدن مراد اخلاص و حضور قلب در مادمکه
 اخلاص و حضور قلب ایلر میوه طاعات محصول و ثمرات و بره مغز کم مغز کرک * تادانه شجر و بره (منشی) دانه
 بی مغز کرک در دهنال * صورت بی جان نباشد بجز خیال * ایچ * مزدا نه بچن نهال اولور یعنی اولر جانسز صورت
 خیال دن غیر اولر کذلک بلا حضور و لا اخلاص اولان اعمال خیال دن غیر اولر و ثمرات لذاتی و برهنه قبول
 مرتبه سن بولر (بقیه قصه طعنه زدن آن مریدیکانه بر شیخ (منشی) آن خبیت از شیخ می لایدر از * کز نکر باشد
 همیشه عقل کار * اول خبیت شیخ دن اوتری وافر مهلات سویلدی لایسدا اولودی دیکدر بوراده هر زه سویلدی
 معناسنه اولور شاشینک عقلی دایم کز نکر و کز فهم اولور (منشی) که منش دیدم میان شجاسی * اوز تقوی
 عاریست و فلهسی * که اول شیخ بن بر مجلس اور تا سنده کوردم پس اول تقوادن عاری و زیاده مفلسدر (منشی)
 و رکه باور نیست خیر امشبان * نایدینی فسق شیخ را عیان * واکر که سنک بکاتصدق و اعتمادک بوق ایه بویکجه
 قالیق تاشیک فسق عیان و اشکاره کورده سن (منشی) شب بیدش بر سر یک روزی * کفت بنکر فسق و عشرت
 کردی) اول منکر مریدی کجه بر روزنک طرفه ایلندی و ایدی نظر ایلر فسق و عشرت ایلک ککنه (منشی) بنکر آن
 سالوس روز و فسق شب * روز همچون مصطفی شب بولر * نظر ایلر اول روزده اولان ربایه و شبده اولان فسقه کوندر
 مصطفی کبی و کجه اولر بکبی (منشی) روز عبدالله اورا کشته نام * شب نعوذ بالله اودر دست جام *
 کوندر آ کانام عبدالله اولش شب نعوذ بالله آنک افعال کجه سندن الله جام شراب (منشی) دید شیشه در کف
 آن پیر * کفت شیخا ترا هم هست غر * مرید اول پیرک الله شیشه ی بر کوردی اول مرید شیشه ایدی
 ای شیخ ستمکده فریب و غرور و واردر (منشی) تو نمی کفتی که در جام شراب می بیزد دیو درویش * سسن
 دیمز میدلک شراب جامنده شیطان ایشرا نده بجه ایلر بعض نسخه ده بوبه واقع اولدر دیو میزد شتابان با شتاب
 یعنی شیطان ایلر بجه ایلر آکایش (منشی) کفت جام را چنان بر کرده اند * کاندرو اندر کجه دیک سینه *
 مرید که شیخ الله جام می کورب ای شیخ سنک دخی غرور و حیلک می وارد دید کده تعلیم اید و ارشاد استفیده
 معقولی محسوس مرتبه سنده ابراز ایدوب و خرباطن و جام فاطنی تفهیم ایچون ظهوره کتور وید بیکه ای مرید
 بنجامی آتجیلن مالامال ایلر در که اول جامک ایچنه صغیر بر اوزرک دانه سی (منشی) بنکر ایچا هیچ کجدره
 این سخن را کز شنوده غره * نظر ایلر بوراده هیچ بر ذره صغری یعنی ای مرید نظر ایلر هیچ بر ذره غیر و سوادن بر قطره
 بوجام محسوسه صغری صغیر اما بوسوزی کز اشتش سن بونک سرندن مغرور و غافل سن یعنی اول منکر دن
 ای مرید بوسوزی اگری اشتش و کامغرور سن (منشی) جام ظاهر خرا ظاهر نیست این * دورد و این راز شیخ
 غیبین * بوجام ظاهر خرا ظاهر د کادر غیبین شیخدن بونی بعید و بحال طوط یعنی بوجام ظاهر شراب
 د کادر سن بونی غیب بین و اهل دین اولان شیخ صاحب تمکینه دن تعید و تریه ایلر (منشی) جام می همی * شیخست
 ای قلیو * کاندرو اندر نکجدر بول دیو * جام می شیخ و اربانی و وجودید روی اللهک نور وجودید رای عقلی ناقص
 ابله که اول نور حقه مالامال اولان وجود جامنه هر کز بول دیو و خدعه و ریو صغیر بلکه مغایرت و سوا حکمنده
 اولان مخلوقات و مکوناتدن بر ذره داخل اولر (منشی) پرومالامال از نور حقست * جام تن بشکست و نور
 مطلقست * اول شیخ وجودی حقل نورندن پرومالامال در تن جامی صندی و نور مطلق یعنی اول بر جامد که
 نور حقه پرومالامال اولوب طولدی و جام تن سنک محور قنایه شکست قیلوب عین نور مطلق اولدی جام وجود شیخ
 بر مرتبه لطیف و رقیق اولدی که خرنور مطلقه و دوقوبری بر شته متشابه و متشاکل اولدی اگر نظر حق بیند نظر
 اینک کو باقدح وجود شیخ وارد در خرا الهی یوقدر (ولهذا قال الخمد متاسباً لهذا المحل) (نظم) رقی الزجاج و رقت الخمر
 قشایم اوتشا کل الامر * فکما تخر ولا قدح * وکما قدح ولا خمر * بوجمله الیق تعیر و احق نقر بر اولدر که مشایخ
 عظام و اولیای کرام قدس الله ارواحهم بره قلمه واصل اولور که آند اصل جمیع اذواق و لذاتی و نور و جله تقایس
 و طبیعت حقیقه مشاهده قیلور و بوزوق حقانی وجود بر جودری محل و مظهر اولدی یعنی اعتبار ایلر وجود لریته

اولد که مثل بنده خدا بر عالمه و اراده که اول زمانده هیچ حلال فالسه اول بنده خدا حرامدن قدر کفایه سدره ق ایلد
 پس حلال پیش اولور وونک مضموم مخافه شدن دخی بر اطف معنی حاصل اولور اول مفهوم اصکر و عالم حلال ایلد
 مالا مال اولسه و هیچ حرام فالسه بنده خدا اولین اسیر هوا و این لایحه حرام نیرد یکدر زیر ایدل و مخالف هیچ اولزه
 اسراف ایلر پس حلالده اسراف ایلک حرامدر پس بنده خدا اولان و مال کتک وضاسن طلب قیلان نوجهله حرام
 بیر من بعد بنده حرام ایلک میسر اولر (ولو کن ضمامهم فی صورة الحرام) کفتن عایشه رضی الله عنہا بامصطفی علیه
 السلام که توبی مصلی بهر جائز میکنی چونست (م) عایشه روزی به پیغمبر بگفت * یا رسول الله توبی اونهفت
 حضرت عایشه رضی الله عنہا بر کون حضرت رسول علیه السلامه دیدی یا رسول الله سن اشکاره و نهان (منوی)
 در یکایلی غازی میکنی * بی دود در خانه نایال و دخی * هر قنده بوله سن یعنی هر موضع که اتفاق دوشه او راده نماز
 ادا ایلر سن حالا که خانه نک ایچنه نایال و دخی کیدر و خانه نک ایچنه یستی نایال و آلوده ایلر (منوی) کرجه می دانی که
 هر طفلی پلید * کرد مستعمل بهر جا که رسید * اگر چه یلور منکه هر بر نایال و پلید طفل مستعمل و ملوث ایلدی
 هر ره که ایشدی (منوی) کفت پیغمبر که از بهر مهان * حق نجس را نایال کردانیدن * بویانیت شرعیه الی آخره
 ما قبله اولان ایستادن (کی خورد مرده خدا لا حلال) یعنی مؤید اولور یعنی حضرت رسالت پناه علیه السلام بعض
 برده بلا مصلی و لا سجاده نماز قیلدیکه اول بر عدم طهری موهوم اولور دی حضرت عایشه بونک سیرندن سوال
 ایلد کزنده جواب با صواب سیور دیکه با عایشه حق تبارک و تعالی اولور ایچون یعنی کار ایتیا و اولیا ایچون نجس
 و نایا کلری باله ایلر بولیل (منوی) سجده کاهم را از ان و لطف حق * پال کردانیدن تا فتم طبق * اول پلید لری پال
 ایلدی یکی جهتین لطف حق سن دخی سجده کاهم پال ایلدی فتم طبقه به دل بن نایال برده دخی قیلم الله آفی پال
 ایلر (منوی) همان و همان ترک حسد کن باشمان * ورنه ایلدی شوی اندر جهان * پس آکا اول شاهان حقیقت
 اولان آتیا علیهم السلامه و ایلای عظامه حسی ترک ایلد یوخسه جهاندی بر ایلای اولور سن قیاسن النفس علی
 النفس جاز کدر (م) کرا کر زهری خوردن دخی خود دخی کزنده خوری زهری بودی * زیرا اول فرست کر
 بر زهری صافی غسل اولور یعنی ضرر ایلر سن اگر صافی بر زهر دینه من تمام زهر اولور (م) کوبدل کشت و بدل
 شد کار و لطف کشت و خورد هر طراوی * زیرا اول و بدل اولدی و آنک کاری دخی بدل اولدی بدل ایلدن اولان
 کینه دیر لرا نکچون بدل دیدیلر که کندی اوصاف بشره منی و اصفای دیوب اوصاف الهیه به و انوار ایتیه به مظهر اولدی
 جیح کاری دخی اصکر تیل و کرب کار الهیه به بدل اولدی و اول عین لطف اولدی و هر نارفتنی شخصانوز اولدی
 و بونکر لمر داری لطیف و خفیه قطف قیلاری کندی قدرت بشری حسیله دکادر که قوت انسانی به محدود
 و علمد در ملک قدرت الهیه واسطه سیدله در (منوی) قوت حق بودی بایل را * ورنه مری چون کشد
 سر یل را * ته کم قوت حق اولدی لایل قوتنه که احباب فیلی دلال ایلدی یوخسه بر ضعیف مرغ اوفلی نیجه
 هلاک ایلر (منوی) لشکری را می عک چندی شکست * باید لای کان صلابت از حقست * کور که بر عظیم
 لشکری بر قیاح حقیر و حقیر از صدی تا یله سنکه اول قوت و قدرت حضرت حقند (منوی) کز ترا سواش آید
 زن قیل * رو بخوان قوسور و احباب قیل * اگر ساکوسومه کلور سه نوبیلدن نوری احباب قیل سوره منی
 او قوساکا مشکل حل اوله و سوره قیل تفسیری جلد اولده شیر حکایه سنده مری و ایتدی قیل طلب فیما (منوی)
 دکنی یا مری و مری * کافر دن کز قوزیشان سیری * اگر لری بشر بنده خلان اول ولی کامله سن عتاد
 و همسر لک ایلیم من یعنی (ما هذا الا بشر مثلنا) دیوم و یلیه سن کافر یلی بی اگر سن یوکست خلق سبیله آنددن
 باشی قوزیزه سن یعنی البته باش قوزیزه من دیک اولور و اگر بواجب ملول و معامول اولان اشتر بر نلر
 ای موش طبیعت خصات حینه و لطافت حیلتی حسیله سکای بعضی بصلحت ایچون متابعت و مطاوعت دخی
 قیلل صقین مغرور و مجرب اوله که حضرت پیغمبر علیه السلام (و من الله امر اعرف قدره و لم یکنه طوره
 سیور مشیور حسن معیت و کان ملائمت و متابعت مؤمنلک ثابتند در دوا ادا قیلندر (کافال علیه السلام
 المؤمنون همنون لیون کالجل الانف ان قید اقاد وان انیع ملی خیره استخاخ) پس بومعنا به مناسب موشه اشترک
 حکایه منی ابراد ایدوب سیور و اشترک دن ولی کامل و فاضل مراد اولور و موشدن کوناهین اولان خرد جاهل و غافل
 تصور قیلدور (کشدن موش بهر اشترک و مجرب شدن موش در خود) (منوی) موشی در دنگ بهر اشترک
 در دوشه در دن اوز مری * بر حقیر موش بر اشترک بولای الله قایدی و عتاد و نجبدن موش روان اولدی
 (منوی) شتر از جیبی شمشیر اوزان * موش غره شد که هستم بولان * اشترک جیبی لکدن و طبع بنده اولان

ملائیقت و ملائقتدن که موشلر روان اولدی موش مغرور اولدی کند یسنه بویه دیو که بن بولان اولدم (منوی) بر شتر
 ز بر تو آندیشه اش * کفت بخام ترا تو باش خوش * موشک اندیشه سنک بر توی شتره آوردی و منعکس اولدی
 اشتر دیدی بن سکا کوسه مری سن خوش اول یعنی کندی مقداری بزم مرتبه می سکایلد بر مری سن مغرور اول شد بلک
 دیدی (منوی) تا یامد پر اب جوی بر لک * کاندرو کشتی زبون * یل سترک * موش تا بر عظیم شول کارنه کادیکه
 عظیم و جسم قیل آند زبون اولور دی (منوی) موش آنجا ایستاد و خشک کشت * کفت اشترای رفیق کوه و دشت
 موش جوی کارنده طوردی و خشک اولدی اشتر موشه ایتدی ای هم کوه و دشت رفیق (منوی) این توفیق چیست
 حیرانی چرا * پانه مر دانه اندر جوی را * بونوقف ندر و حیرانلق نیچوندر آیا عکی مر دانه و چو ایچنه کل خوف
 ایلد (منوی) قوتلا و روزی ویش آهنگ من * در میان ره میباش و تن مزین * سن فلا و سن وین * ویش آهنگ من
 بولان اوره سنده اوله و صحت و سکوت قیلد (منوی) کفت این آب شکر فست و عقیق * من هجی ترش زغر قاپ
 آتی رفیق * موش اشتر ایتدی بوجوی عظیم و دریا آندرای رفیق بن بولاده غرق اولد دن قور قورم (منوی)
 کفت اشترایبیم حد آب * یاد رو بنم ادا اشتر شتاب * اشتر موشه ایتدی تا آبک حد و مقداری کوریم اولاشتر اول
 آیلک ایچنه شتابه آفاق قودی (منوی) کفت ناز اومت آبای کور موش * از چه حیران کشتی و رفیق زهوش *
 موشه ایتدی ای کور موش آب بزم دین دین سیدن حیران اولد و هوشدن کندل (منوی) کفت مورست
 و مار از دهاست * که زانو تا زانو رفقاهاست * موش اشتر ایتدی بواجب سکاموردر و بره آردر هادر بر از اودن
 زانویه فرقلر واردر یعنی اشتر موشه متابعت قیلد قد نصکره موش دخی مغرور و مجرب اولد قد نصکره بر صوکارنه
 کلوب متحیر اولوب اشتر آنک تغییر و توفیقندن سوال قیلوب اول دخی کندی به نسیله آنک شکر ف و عقیق اولسته
 لمعترف ایدوب و ایلد کاری کستما خلقنه اعتذار قیلوب و اشترک عظیم شانی یلوب دیدیکه سلطانه سکانسته بواجب یعنی
 سلوکده اولان و رطایبی حسابدر سکانسته مورد و بر نه نسیله آردر هادر زیرا که زانودن زانویه فرق عظیم محققدر
 و بوی خصوصده (و فوق کل ذی علم علیم) کلامی صمد قدر (منوی) کز ترا ناز اومت ای بر هنر * هر مر اصد کر
 کدشت از فرق سر * ای بر هنر کرب و صومند دیرنه دکن ایسه تحقیق بنم یاشم اوستنده نوزار شون مقداری یکمشدن
 (منوی) کفت کستاشی سکن باری دکر * نانسوزد جسم و جانت زین شر * اشتر چونک موشک بوجزین کوردی
 آکاناد بیدوب ایتدی بر کرد دخی کستما خلق ایلد تا بوشردن سنک جسم و جانت یانیه (م) تومری بامثل خود
 موشان بکن * یا حشر موش را بید و سخن * ای موش سن کندل کبی موشله عتاد و به قباله ایلد موشک شتر ایلد
 سوزی اولر (منوی) کفت توبه کردم از بهر خدا * بکذران زین لبه هلاک مری * موش اشتر دن چونک بونو بیخ
 و تفریعه متعلق اولان سوزی اشتر ایتدی آکا ایتدی توبه ایلدم الله ایچون بواجب مهلکدن بی کجور پس شتر موشی
 تا ایدب قیلد قد نصکره موش ایلدی کاهه و کستما خلقه توبه قیلوب مرف اولد قد نصکره (ما جمل الله ولی الاعلی
 حسن الخلق والکرم) حدیثک صد افعیه (منوی) رحم آدم شتر ایتدی * بر چه و بر کودبان من نشین *
 اشتر مری حجت کادی و دیدیکه آکله اول حیر مری اوبیکم اوزره او تور (منوی) این گذشتن شد مسلم مری اید کذرانم
 صد هزاران چون ترا * بوجور مکالم تحقیق با کابویم نوع مسلم اولدی صد هزاران سنک کبی کسملری بکونه ورطه لردن
 بکوریم پس تعلیم ادب شروع ایدوب دیدیکه (منوی) چون بپیر یستی پس رو بره * تارسی از چاه روزی سوی چاه
 چونک پیغمبر دکان متابعت ایت و آردنجه کیت بوله تا کچاه طبیعت وجهالتدن قوزیلوب بر کون منصب
 متبوعینه و مرتبه منجته واصل اوله سن نفسه تنز قیل و منصف اول (منوی) تور عیت باش چون سلطان نه *
 خود مران چون مر د کشتیاب نه * چونکه سلطان دکان رعیت اول کشتی بی کندل سورمه چونکه مر د کشتیاب
 دکان یعنی اگر سن سلطان طریقت دکل ایلک بر سلطان رعیت اول محصل نظر ایلد مر د کشتیاب
 دکان دریای حقیقت جانیته تنها کندل سورمه بلکه کشتی طریقت علامه عالم بر رئیس مذبره مشابعت ایلد
 تا یاد هوا ایلد کشتی بی شکسته قیامیه سن و کردل ضلالت میتلا اولیه سن (منوی) چون نه کامل دکان تنها مکر
 دست خوش می باش تا کردی خیر * چونک دین و طار بقده کامل اولیه سن تنهاد کان طوعه یعنی تفر و تنهاد اولک
 ایتمه دست خوش اول یعنی التی قیامتدن و خباثتدن پاک و طیب قیل تاخیر ایلیمه سن دستدن مر ادنفس و خیردن
 مر ادعلا در و تخمیر اعمال ایتمکه دست نظیف و نفس شریف لازمدر (منوی) انصتوارا گوش کن خاموش
 باش * چون زبان حق نکشتی گوش باش * الله تبارک و تعالی سوره اعرافک آئرنده بیور دیکه (واذا قرأ القرآن
 فاعذوا له والله والعلمکم ترجمون) یعنی شول وقتده که ای مؤمنلر قرآن اوفته سزانی سامع اولات و سکوت قیلک

الله بن رحب اللفظي راجع اوله بغير حاله فقام بذكره بآيت مأموم حقه در وعنده قرأت القرآن انصاف صلوات
 المجره واجب وخارج صلواته مستحب در پس حضرت مولانا صاحب طریقی امام همام اولان مر شده اقتدا
 ایلد کیری جهت دن سوتم منزله سنه تنزیل ایدوب و آنک لساندن ظهوره کان (ان الله يقول علی لسان عبده) حدیث
 شریفنک غواصحه حق کلامی ایدیکنه تنبیه قیلوب دیرلر که ای متعلم و مسترشد مرتبه سنه اولان جناب حقان
 انصتوا امری قبول ایل و خلوش اول چو نکم لسان حق اولدک و بلا واسطه وجود مطلقدن سبق المذک حقدن سبق
 آنلره و مظهر وحی و الهام اوللره قوال اول و آنلرک کلامی استماع قبل (منوی) و ربکونی شکل استفسار کو *
 باشم نشاهان و مسکن وار کو * اصحاب دل و مرد کامل حضورنده اکر سوز سوزلرک استفسار و سوال طریقیله
 سوله لاعلی طریق المکالمه و المناظره و الاختیار و شمشاهان طریقت اوللره کلامی مسکن کبی سوله
 و ملولک طریقت اوللره فاضع و مسکن ایل تا کبر و کینه عمل قیامه سن و سهوت و شهوته مبتلا اولیه سن (منوی)
 ابتدای کبر و کین از شهوت و کینه * راضی شهوت از عادتست * کبر و کینه ابتدای ظهوری شهوتند در سنک
 شهوتک ثبات و استحکامی عادتکندر یعنی اوصاف و دینه نک خبیث و قبیح اولان صفتلرک کبر و کینه بر و ابکی
 صفات ذمیه نک ابتدای شهوت نفسانیه در و شهوت نفسک حظ ایلد کیری سنه لده ابکی قسمه منقسمه در بر قسمته
 شهوت جلیه دیرلر که نفسک محسوس و ظاهرده اولان شیلردن حظ ایلد بقیدر مثلا دراهم و ذنابیر کثیره و حدائق
 و بساتین لطیفه و بدیهه و قصور و بیوت رفیع و مملک کل و مشارب نفیه و ملابس نفیه و مریاتیبیه و محاسن و مایه
 کبی و بونلر انالی شیلردن نفس بونلردن حظ آلاور و بونلره متکبر اولور و حق بومشیتادن منع قیلسه
 بونلره اسیر اولان آکا کین قیلور پس ابتدای کبر و کین شهوتدن اولور و بر قسمته دخی شهوت خفیه دیرلر اول نفسک
 تعظیم نلندن حظ آلمی و علم و عمل اوزره مدح خلقدن لذت بولسی و بین الناس عزت و ریاست طلب قیلیدر اصل
 فورجق شهوت بودر و انظار قال علیه السلام ان اخوف ما اخاف علیکم الریاء و الشهوة الخفیة محصل ابتدای کبر و کین
 شهوتندر و شهوتک رسوخ و شوقی شهوت نفسانیه به و غلط و جسمانی به اعتیاد ایلد کندر چونک شهوته اعتیاد
 ایلد کیری بد محکم اوله سنی آندن کبر و چکن کسه به خشم کاورشول کسه اوزره نه که بیورلر (منوی) چون
 زحمت کشت محکم خوری بد * خشم آید بر کسی کت و اسکند * چونک عادتدن قبیح خویک محکم اولدی
 خشم کاورشول کسه اوزره که سنی کبر و چکن (می) چون که تو کل خوار کشتی هر کاه و و کشداز کل ترابا شد عدو
 چونک کل خواب اولدک فر اول کسه که کل بیکدن سنی کبر و چکن سکا اول کسه عدو اولور (منوی) بت پرستان چون که
 کربت نلند * مانعان راه بت را دشمنه * بت پرستلر چونک بتلر چوره سنی طولتور بت بونلر مانعلر نه
 دشمنلر در هر کیکه انلری بت پرستلکدن منع ایلر * اکلعداوت ایلر (منوی) چونکه کردابلیس خوبا سروری
 دید آدم را حقیر از خری * ابلیس چونک سرور لکله خوی ایلدی و ریاسته اعتیاد قیلدی حضرت آدم علیه
 سلامی اول ابلیس شریفنک خور و حقیر کوردی بولدی (منوی) که به از من سروری دیرلر * تا که او سجود
 چون من کس شود * که بندن ابو و عالی غیری بر سر روی اولور تا کم او بخیل کسه نک مسجودی اوله (منوی) سروری
 زهرمت جزان روح را * که بود تریاق لای زابتدا * سرور لک زهر در اول روحدن غیری به که اول روح ابتدادن
 تریاق لای اوله یعنی ازل از لده محل تریاک اوله تریاکدن مراد کمال خلوص و حب الهیدر (منوی) که او اگر بر مار
 شدا کی مدار * کان بود اندر درون تریاک را * طاعا اگر بر مار اولدیه بر بال طوعه که اول طاعا در و نده تریاک را
 اوله مارک ا کشری اولر * کذلک ماردن اضرا اولان جاه و ریاست دخی معدن تریاک اولان بد کن حقه ضرر و بر من
 (منوی) سروری چون شد ما غتر اندیم * هر که بشکست شود خصم قدیم * چونک سرور لک سنک دماغه
 ندیم و مصاحب اولدی هر کیکه آتی صدی ایله سنک قدیم دشمنک اولور یعنی هر کیکه سنک سرور لک اعتبار
 ایتیبوب طبعه که مخالف کلام سولیه و نفکی شکست ایله سکا دشمن قدیم اولور (منوی) چون خلاف
 خوی تو کو بد کسی * کینا خیر در ایا ابلیس * چونک اهل حقندن بر کسه سنک خویک خلاف سولیه سنک
 آکا چون کینه لک فاقه را و حق سولیه در سن (می) که مر از خوی من بری کند * مر اشا کرد و تابع میکند
 که بی فلان کسه بنم خو عدن و یار و بی شا کرد و تابع ایلر پس حضرت مولانا قدس الله سره الهیز طاب لینه علی
 طریق الحکایه بیورلر (منوی) چون باشد خوی بد محکم شده * کی فرورد از خلاف انکده * قبیح خوی
 چونک محکم اولش اولیه مخالفه دن انکده دن بقی شهله اوزر یعنی چونک اول ریاست جو و معصیت خو
 اولان کسه ده خوی بد محکم شده اولیدی اهل حقه مخالفه دن آتش محل اولان نفسی مشتعل اولور میدی

و عناد و مخالفت قیلور میدی و خوی بد آنده چونک سرکش اولیدی بقی مخالفه دن آنده آتش بارلاردی
 و اهل حق اولان ناصحه عناد و مخالفت قیلدی (منوی) با مخالف امدارایی کند * دردل او خویش را
 جانی کند * بویتنک مابطنه مناسبتی سوال مقدره جواب طریقیله اولور پس بر سائل کویا سوال ایلر که
 بعض کسه اولور که اهل حق آنک خویک خلاف سولیه و افعال شیعیه سن مذمت ایلسه آکا مخالفت ایلر
 و آنکده نفسی مشتعل اولان اوزره سوز سولیز بلکه اهل حقه موافقت و متابعت ایلر و بر مننه
 اعتراف ایدوب نم و بی دیوب سولیز بیورلر که بکونه کسه دخی اولکی کبی اهل نفسدر زیر مخالف اولان
 اهل حقه مدار ایلر یعنی باطن بغض و عداوت و ظاهر متابعت و موافقت ایلر و تسلیم و رضایه مناسب سوزلر سولیز
 تا اول اهل حق ککوکنده و قیلنده کندی به بیر ایلر الحاصل ریاست جو و معصیت خوالان اهل نفسک
 ابکی حالی وارد اکر ناصح مخالف ضعیف و کندی قوی ایله بی محابا غصبه کاور و خبیث در و ندن اظهاری قیلور
 و آکا آشکاره مخالف اولور و اگر ناصح مخالف قوی و کندی ضعیف ایله مخالفه امدار ایلر و آنک قیلنده
 تسلیت و موافقت سبیلله بیر ایلر لکن باطنیانه آتی سوز و اکمیل دخی قیلر دیمک اولور (منوی) زانکه خوی
 بد بیکشت استوار * مور شهوت شد عادت * همچو مار * زیر امدار ایدن کسه ده قبیح خوی استوار و پایدار
 اولشدر مور کبی ضعیف اولان شهوت عادتدن مار کبی قوی اولدی (منوی) مار شهوت را بکش در ابتلا * ورنه اینک
 کشت مارت اژدها * شهوت ماری ابتلا در ریاضت و مجاهده ایلد بیله بوخسه همان سنک مارک اژدرها اولدی
 (منوی) اینک هر کس مورینه مار خویش * تو ز صاحب دل کن استفسار خویش * لیکن هر کسه کندی نک
 ماری مور کورر زیر اهر کسه کندی نک عادت و خویشی خوب و زیبا کورر نور ماسن کندی بکی صاحب دل و مر شدن
 استفسار و تجسس ایل (منوی) تاندر ز من ندادن من مسم * تاندر شه دل ندادن مفسلم * مادامکه من زور
 اولدی بن مسم بیلر مادامکه ککوکل شاه اولدی بن مفسلم بیلر یعنی مادامکه باقر التون اولیه کندی نک باقر لغنی
 بیلر و بن مسم و حقیر ایدم دیو اعتراف قیلر بلکه مملک مرتبه سنه کندی بکی بر چوهر عالی و مرتبه سامی
 صاحبی زعم ایلر اما باقر ارق مرتبه سنندن تبدل اولوب زمرتبه سنه واصل اولدی کندی نک دل مرتبه ده اولان
 حقیر لغنی یلور و کذلک مادامکه بر کوکل شاه اولیه کندی نک اول حالنده اولان افلاستی بیلر و مفسلم کبی
 حالنده بن مفسلم دیز چونک غنای حقه غنی اوله و افلاس و احتیاجدن نجات بوله و مظهر سلطنت الهی اوله
 آند نصکره کندی نک اول مرتبه ده اولان دونلغنی و افلاستی یلور و الحاصل انسان بر اعلا به واصل اولمجه کندی نک
 مرتبه سنک دونلغنی بیلر دیمک اولور (منوی) خدمت اکبر کن من وارو * جو رمیکش ای دل ازلدار تو
 سن من کبی اکبره خدمت ایلای دل دلداردن جو رچک (منوی) کیست دلدار اهل دل یکو بدن * که چو
 روز و شب جهات اژدها * دلدار کیدر اهل دلدار بیل که اهل دل روز و شب کبی جهاندن صیبر ایلر در یعنی
 دلدار کیدر اهل دل بوی ایلر که روز و شب کبی بونلر جهاندن صیبر ایلر و کون و مکاندن مفارقت و مناسبت قیلورلر
 یعنی روز و شب بری برندن صیبر ایلر مفارقت قیلدی بکی بونلر دخی جهاندن اوله صیبر ایلر و منسلخ و منقطع اولورلر
 و الله بنده لک قیلورلر (منوی) عیبکم کو بنده الله را * منم کم کن بدزدی شاهرا * حضرت خدایک بنده سنک
 عیبی سولیه یعنی الله بنده سنی طامع دینا دیمک و نافع نفس و دوا در دیمک و یا خود بونلر مانشدی تعیب و تعییر
 ایتیمک عیب ایتیمه زرا کون و مکانده آزاد اولان شاه جهان اولور پس شاه اوللری دزدلک ازمتم ایله یعنی
 هیچ منم ایله ولو کان فی صورة الفقر و الحقايرة زیرا اهل سلوک کندن تحت الاطمان و جوق ملوک وارد صورتا
 اشعت و اغیرلکن عنده الله دعاری مستجاب و معتبردر (کا قال علیه السلام رب اغفر اشعث مدفوع بالاوباب
 لواقم علی الله لا برة) ممکن اولدی بی مرتبه صورت فقراده اوللره حسن ظن قیاتی و سوء ظندن مجتنب اولتی لازمدر
 (کا قال علیه السلام ایاکم والظن فان الظن اکذب الحدیث قال علیه السلام خطا بالعم و ارشاد الامته
 اذا ظننت فلا تحقق) نه که اهل کشتی مقبول خدا اولان بر درویش سعادت کیشی سر قه ایله منم ایلدوب آنلره قلی
 آرزو مال وادی و کمالیه تو بیخ و تریع ایدوب آنلری صحبت و رضای فائده سنندن خائب و خاسر قیلدی (گرامات
 ان درویش که در کشتی منم کردند بدزدی (منوی) بود درویشی درون کشتی * ساخته از رخمت مریدی پشی *
 بر درویش واریدی بر کینک ایچنده مر دلک رختندن بر وغن یعنی دیه دوزمش ایدی و مر دلک رختندن مراد تو کل
 و تسلیم و خلق ککریم اوله بومعنی دخی جائزدر که رخت مرده مضاف اولیه و تقدیر معنی بولده ازله که برکی ایچره
 بر درویش واریدی و بر مر درختندن و امیابدن پشی دوزمشدی پشی ارقه یصدیقی و همزه وحدت ایچوندر یعنی اول

رویش کشیده مر دل از حزن برافروخته بودی و آکا اعتماد و تسکا قیلمش ایدی (منشوی)
 باوه شده همه ان زرا و خفته بودی * چله را جسته و او را هم نمودی * کشیده التون کبسه سی ضایع اولدی و اول درویش
 او بومش ایدی و آتدن غافل ایدی کشیده اولنلرله چله سن طلب ایلدی و یوقلدیلر آتی دخی بریسی کوستری بویله
 دیو (منشوی) کیز فقیر خفته را جویم هم * کردید اوش زغم صاحب درم * که باو بومش فقیری دخی یوقلدیلر
 صاحب درم غم و المندن فقیری خوابدن سید ارایلدی (منشوی) کاندین کشتی چرمدان کم شدست * چله را جستم
 ستوانی نورست * التون صاحبی درویش دیدیکه بو کشیده همیان زور کم وضایع اولمشدر چرمدان کبسه معنایسته در
 کشیده اولنلرله جیبیسی آرادق یوقلار سن قورتلغه فار رد کاسن (منشوی) دلق بیرون کن برهنه شور دلق
 تازو فارغ شود او هام حلق) دلق اوستکدن چیقردلقدن عربان اول تا خلتک او هام و طنوفی سندن فارغ اوله (منشوی)
 کفت یارب مر غلامت را خسان * متهم کردند فرمان در رسان * درویش چونکم بوسوزی اشتدی رنجیده
 خاطر اولوب ایتدی یاربی سنک غلامکی خسر متهم ایلدی فرمان ابرشدر (منشوی) چون بدرد آمد دل درویش ازان
 سر برون کردند هر سوز زمان * چونکه درویشک کوکلی اول تممدن درد و لاله کادی خوری هر جابدن باش
 چیقاردیلر (منشوی) صدهزاران ماهی از دریای زرف * در دهان هر یکی دری شکرف * نیچه بوزیک ماهی
 بر اولان دریادن هر برینک اغزنده بر درامانه دریعی اول درک تعریفی قابل اولمز و کنهی وصف و بیان کلز
 (منشوی) هر یکی دری تراج ملکیتی * کرانه است این ندارد شکر کتی * هر بر در بر ملکیت خراج ایلدی زیر او درلر
 حضرت خدادندر بو بر شرکت طوعز (منشوی) در چند انداخت در کشتی وجست * مر هو ارا ساخت کرمی
 رشت * درویش ماهیله اغزندن بر قیاج در آلوب کشینک ایچنه آتدی و کندبسی کشیدن طشره صحرادی
 تحقیقا هوای کرمی در زدی و او توردی (م) خوش مربع چون نهان بر تخت خویش * او فراز اوج و کشتی آتش
 به پیش * شاهر نخشنده خوش مربع اوتر دبی * کبی درویش اوجک فو قنده هواده و کشتی آنک اوکنده
 (منشوی) گفتد و کشتی شمار حق مرا * تا باشد با شما در کدا * درویش هوادن کشیده اولنلرله ایتدی یوری ای
 اهل کشتی کشتی ستر حضرت حق مکا تا کد اوزد مر کاه اولیه (منشوی) تا کرا باشد خسارت زین فراق * من خوشم
 جفت حق و با خلق طاق * بو فراقدن عجب کیمه زبان اولور بن خوشم حضرت حلق جفتی و خفته طاق اولم یعنی بن
 حضرت حلقه مصاحب و خلقدن مفارقت اولدیغم حالد لطیف و خوشم (منشوی) فی مرا اوتومت دردی نهد *
 فی مهام را بفری دهده نه اول خدایکاد ز دلک تممتنی قورنه بنم یولاری بر غمازه و برر (منشوی) بانک کردند اهل
 کشتی کای هم * از چند داوندت چنین عالی مقام * کشتی خلقی درویش چاغردیلر بویله دیوکه ای همایان ایل
 بویله عالی مقامی سکا به بدن و بر دینر (منشوی) کفت از تممت نمان بر فقیر * و از حق آزاری بی چیزی حقیر *
 چونکه اهل کشتی آنک کرامت علیه سن کوروب کادیدیلر که ای همایان نه جهندن سکا بویله عالی مقام و بر دینر اول دخی
 علی وجه التو بیخ والتقریع بونلر قیاحتی اولاطاعت منزله سنه تنزیل و نایا آتدن کندوبی تنزیه ایدوب موصل
 کرامت عظمی و مورد خدمت حولا اولان خدمت و طاعتی تبیین قیلوب دیدیکه بو کرامتی فراقیه تممت فو قندن
 بولدم و بر حقیر نه ایچون حق رنجیده ایدیمیلکدن بولدم (من اهان کی و لیاقتد بارزنی بالحرابه) حدیث
 شریفن سوخته و لیبی الخمتن حق الخمتن اولور و چیز و حقیر ایچون بونلر اهانیت ایدن حلقه محاربه قیلور اول
 چیز حقیر دنیا و مافی ادر (کافال علیه السلام لو کانت الدنیا ترن عند الله جناح بعوضه ما سقى منها کافرا شربه ماء
 بعده قول اولدن تنزیه و اضطراب ایدوب دیدیکه (منشوی) حاش لله بل زعظیم شهان * که بودم بر فقیران بدکان *
 حاش لله آتدن بولدم بلکه شاهرک تعظیمندن که فقیر را اوزره بدکان اولدم یعنی حاش لله بن جناب حق تنزیه ایلرم
 فقر و صلیا به تممت ایدنلر کرامت و ولایت و بر مکدن بو کرامت عظمی و ولایت کبری مشتاقان طریقه تعظیم
 و خدمت ایلکدند که فقیر حلقه بن بدکان ایلدم و بونلر سوره ظن قیلنی مقبول خدا بولدم (منشوی) آن فقیران
 لطیف خوش نفس * کزنی تعظیم شهان آمد عبس * عبس نلک نفسی بوجادک اواسطنده خرس حکایه سنده
 ترک کنتن آن مرد نامح سیانده مر و ایتدی یعنی فترادن مراد مطلق بی زور و سیم اولان کد اکل بلکه خوش
 نفس لطیف فقیر لر در که انلر تعظیمندن اوتری حضرت رسول علیه السلامه بروجه تعلم عبس سوره سی کادی
 اگر سؤل او توره عبس سوره سی عبدالله بن ام مکتوم حلقه کادی جواب اول فقره وارث اولان اهل حق
 هر زمانه معنای شامل اولور و آنلر دخی بو تعظیمده اخسل اولدی (منشوی) آن فقیری بهر بیجا میج نیست *
 بل فی آنکه میج حق هیچ نیست) یعنی اول ذکر اوانان و تعظیم قیلان فقیران دنیایه طو لستقله دن اوتری فقیران دکادر

بلکه اندن اوتری اولان بولوق و فقیر اقدر که حقدن غیری هیچ یوقدر و کشیدی و جمیع اشیایک نظر نده من کل
 الوجوه فقیر و فانیذر بونلر و اصل اولان و عدمیت اصلیه سن بولان ولی به فقیر برلر (کاینا حقیقه الفقر من درجه
 الفقر خلیط لب فیه) (منشوی) متهم چون دارم اتم ارا که حق * کردامین مخزن هفتم طبق * و دخی دیدیکه نیچه متهم
 طور تم انلر که حق بارک و تعالی بدیجی قات آسمانک مخزنه امین ایلدی بقی سالت بالکلیه کندیدن فانی اوله حلقه باقی
 اولور و جمیع کونه تصرف قیلور و مخزن هفتم آسمانه خز شه دار اولور (منشوی) متهم نفسست فی عقل شریف *
 متهم حسست فی نور لطیف * وفی الحقیقه تممت لایق اولان نفسد ز عقل شریف دکادر متهم حسدر نور لطیف
 دکادر (منشوی) نفس سوفسطائی آمدی ز نش * کش زدن سازنده حجت * کفتش * نفس اماره سوفسطائی
 کادی اول نفسی اور یعنی نفس اماره سوفسطائی طبیعت کادی آکاشدست و ریاضتله اور که آکا اور مقلی دوزرانی
 دو ککل ایل اصلاح ایلر * کاجت عقله و نقلیه سوبلک ذکل سوفسطائی فلاحه دن اوج نوع اوزره بفرقه در که
 حقایق اشیایی انکار ایدر که کایناتی الجلد الاول فی حکایه الوزیر فی بیت در خیالاتش چو سوفسطائیم (منشوی)
 مجزه یشد روز آن زمان * بعد ازان کویده خیالی بودان * نفس سوفسطائیه کبی هجرات و خوارق عاداتی
 انبیا و اولیادن کور اول زمان ایمان و انقیاد جابنه شعله لنور و بالکله نور اندن صکره دیر اول مجزه که بن کوردم
 بر خیال ایدی (منشوی) در حقیقت بودان دید عجب * چون مقیم چشم نامدر و زو شب * اکبر حقیقت
 او ایدی اول عجبی کورمک کوزده مقیم اولور دی روز و شب نیچون چنجه مقیم کادی پس جواب و برلر که (منشوی)
 آن مقیم چشم یا کان می بود فی قرین چشم حیوانی شود * اول مجزه یا کار چشمک مقیمی اولور حیوانانک
 چشمک قرینی اولمز (منشوی) کان عجب زین حس دارد عار و تنک * کی بود طواس اندر چاه تنک * زیرا اول عجب
 اولان مجزه بو حواس ظاهر ده اقامت ایلدی عار و تنک طو تر طواس طاریقیده بقی اولور و وطن قیلور (منشوی)
 تانک و بی مر مر اسبار کو * بن ز صدیک کویم و آن هم چومو * زنهار یکا چوق سوبلیجی دیمیه سن زیر این
 یوزدن بزی سوبلرم و اول بر سوزم موی کبی دقیقدر یعنی تانک یکا صقین دیمیه سن بو خصوصلرده چوق سوبلیجی
 واکار کلام ایلجی بن یوزدن برین سوبلرم و اول دخی خیل کبیدر حد اعتدال دن خارج دکلم و خیر الکلام ماقول و دل
 مضبوطن متجاوز دکام کلامده و منامده و طعمامده و شرابده شرط اعتدال هر کک استعداده کوزره دروخسه
 مطابق بر حالته مخصوص دکادر نه کم بومعنائی اشارت ایچون کک شرا الکلام طویل المنام اکول طه سام اولان
 صوفینک حکایه سن نظمه کتوروب آنک لساندن هر کک استعداده مناسب اولان اعتدالی بیان یورلر (تشیع
 زدن صوفیان پزان صوفی که پیش شیخ بسیاری کوید * (منشوی) صوفیان بر صوفی شعله زدند * پیش شیخ
 خاتقاهی آمدند * خاتقاهده اولان صوفیلر بر صوفی به شعله اور دیلر یعنی تشیع ایلدیلر اول خاتقاه شیخنک
 اوکته کادیلر (منشوی) شیخ را کفتند داد جان ما * تو ازین صوفی بجوای پیشوا * صوفیلر شیخه ایتدیلر بر
 جانمزدادی سن بوموفیدن اختدای پیشوا (منشوی) کفت آخر چه کده ست ای صوفیان * کفت این صوفی سه
 خود دارد کران * شیخ ایتدی ای صوفیلر آخر شکایتکنرند صوفیلر زمره سی دیدی بوموفی اوج نقیل خوی طور
 (منشوی) در سخن بسیار کو همچون جرس * در خویش افزون خوردن زیست کس * اول و زده بسیرار کویدر
 جرس کبی ثانیاطعامده بکری کسه دن زیاده دیر (منشوی) و بر بجهت کده ست چون اصحاب کهف * صوفیان کردند
 پیش شیخ زحیف * ثانیوا کرا و بویه اصحاب کهف کبیدر که نوم طویل صاحبیدر و وفیلر شیخنک اوکنده زحیف ایلدیلر
 یعنی بواوچ خصلت صوفیلر طریقه زیاده مخالفدر دیو لوله اور دیلر و جنک و غوغا ایلدیلر زحیف جنک و غوغایه
 دیرلر (منشوی) شیخ را وزد سوی آن فقیر * که زهر حالی که هست اوساط کیر * در خبر خیر الامور اوساطها * نافع
 آمد ز اعتدال اخلاطها * شیخ چونکه صوفیلر بواقدامنی کورزدی اول فقیر جانیبه توجه ایلدی و نصیحت
 طریقه ایلر آکابویه سوبلدی که هر بر حالته و ارد در وسطاری طوت یعنی هر بر حالته و واقع اولدی و مطلق طوت
 و افراط زعفر بطدن حدیث است که دینا شد (نوس لدا ما شئت امر افانه * کلا طرفی قصد الامر و دیم) و خبرده دخی
 خیر الامور اوساطها یورلشدر ز بر اخلاط اعتدال دن نافع کادی یعنی اخلاط امورده معتدله اولمندن نافع کادی
 و حدندن تجاوزا بتمکله نفع قیلدی نه کم اخلاط بدن انسانی کورمز میسن (منشوی) کرکی خطایی فزون
 شد از عرض * درین مردم بدید ایدم مرض * اگر بر خلط افزون اولسه و حدندن تجاوز قیلسه بر عارضه جهندن
 انسانک ختنن مرض ظاهر کورید اولور کذلک امور صوری و معنوی دخی حد اعتدال دن تجاوزا اولسه خلل دن
 خالی اولمز (منشوی) برقرین خویش مفزاد صرفت * کان فراق آرد بقی در عاقبت * نطق موسی بدبر اندازه ولیک

بن اول سقینه فی معیوب قیلن استدم و بونلک او کنده و یارنده برکات و ایدیکم کل سقینه صالحه فی غصنا اخذ
 ایلدی پس بوکشی بی شکست ایلدم تا اول اخذ ایلیمه (واما الغلام فکان ابواه مؤمنین فغصنا ان برهقهما طغیاناً
 و کفرافارذنان یدلهما یرهما خیرامنه زکاة و اقرب رجلاً) جواب ثانی اما قتل ایلدیکم غلام آنک بابایی و آنایی
 مؤمن و مؤمنه لایدیلر پس بزخوف ایلدیکه بوا یکدستی آنک سیدله طغیان کفر بوری به اول غلامک کفر و شری
 بوا یکدسته لاحق اوله و دخی کافره مؤمن برخانه ده اجتماع قیلد پس بزدیلد ککه بوا یکدستک ربیبی بوا یکدسته
 اول غلامدن خیرلوسی تبدیل ایلیمه کفر و ذنوبدن طاهر اولدینی جهنمدن وعطف و مروت بوندن اقرب اولی
 اکابدل و عوض و بره دیدی (واما الحداد فکان لغلامین یتیمین فی المدینه و کان تحتہ کنز لهما و کان ابوہما صالحاً
 فآوایا بک ان یبلغا شد هما و استخرجا کنزهما رجعت من ربک و ما فعلته عن امری ذلک تاویل مالم تستطع علیه صبراً)
 جواب اعتراض ثالث اما اقامت ایلدیکم جدار ایک یتیم او غلجقلر لایدی اول شهرده و اول جدارک آتنده
 بوا یکدستی ایچون التوندن و کومشدن برکنزوار ایدی بوا یکی غلامک بابایی صالح ایدی اول صالح ایچون
 بو خدمتی ایلدم پس یاموسی سنک ربک دیلدیکه اول ایک غلام حمله و کمال رایه بالغ اوله و استخرج قیلد لر خزینه لر فی
 اللیله ربکدن بونله رجعت ایچون و با خود بوا یکی کنز لر فی استخراج ایده لر ربکدن بونله مرحوم اولد قبری حالده دیک
 اولور یاموسی بو کوردیکن عجبای بن کندی رای واجتہ ادمدن ایشلدم بلکه بامر الله و بارادته ایشلدم شواجوبه
 ثلاثه درس آنک اوزر نه صبر ایتککه قادر اوله مرسل دیدیکم شینک تاویلی (منشوی) از خضر درویش هم میراث
 داشت * در جواب شیخ نعمت برکشت * اول اوج خوئی صورتاقیل و نام معقول و بواج خصلتک اصلندن مسؤل
 اولان درویش دخی حضرت خضر دن میراث طوتدی و آنک قدمنه کندی (کافال علیه السلام ان الانبیاء ما ورثوا
 درهما ولا دیناراً و اما ورثوا علماً فمن اخذه اخذ بحظ وافر) پس معترض اولان شیخ جوابه خضر وار همت حواله
 ایلدی و حقیقت حال نه ایدوکن اسانه کتوروب سوبلاری (منشوی) * کف راه اوسط ارچه حکمتست * لیک
 اوسط نیزم بانه نسبتست * دیدیکم نعم طریق اوسط دخی هم نسبتله در یعنی بویله بیلک کرلهر کس بونده مقتضای
 شریعت و طریق بقدر لیکن اوسط دخی هم نسبتله در یعنی بویله بیلک کرلهر کس بونده مستویه اقدام دکادر
 بلکه هر کس استعداده کوره قیاس اولور (منشوی) آب جو نسبت با شریعتست کم * لیک باشد موش را آن
 همچویم * مثلاً ایرمغل صوفی اشته نسبت اندک و کدر لیکن ایرمغل صوفی موشه نسبت دریا کیدر پس اشتراک
 حد اعتدالی استعداده کوره موش دخی اعتدالی کندی به کوره قیاس اولور (منشوی) هر گز باشد وظیفه
 چارنان * دو خوردیاسه خورد هست اوسط آن * و فی المثل هر کیم که غذا و وظیفه سی درت آنک اولسه ایک نان
 یسه یا وچ نان یسه اول اوسطدر (منشوی) و خورد هر چادر از اوسطست * و اوسر حرص ماستد بطنست *
 اما در ثانی جیعیایه اول زمان اوسطدن دور در اول اسیر حرص و آز اولقده ماستد بطنست و مورد (منشوی) هر که اورا
 اشتاده نان بود * شش خورد میدان که اوسط آن بود * هر کیم که آنک اشتاهی اون نان اوله الی برسه بلکه اول اوسط
 اولور (منشوی) چون مرا بخت نان هست اشتی * مرا زارش کرده هم دستم بی * چونکم بنم اللی افک بیکه
 اشتهام و ارد و سکا الی کرده بیکه سن بنه هم دست دکلسن (منشوی) نوبده رکعت نماز زانی ملول * من بمسانصد
 در نیام در خول * سن اون رکعت نماز قیلقله له ملول کاور سن و زبون اولور سن بن بشیوز رکعت قیلقدن خول اولزم
 یعنی بوجفه کیرمزم و ترک خدمت قیلزم دیکدن کایه در خول بر نه خول دخی نسخه در بوقت ذرا و زرمه معنی بن بشیوز
 رکعتله عجز و خوله کازم یعنی زبون و لاغر اولزم (منشوی) آن یکی تا کعبه حقی رود * و بن یکی تا مسجد از خود
 می شود * اول برکسه کعبه به دل آغای چبلاق کیدر بر برسی خانه سندن مسجد ده دکن کند یسندن کیدر (منشوی)
 آن یکی دریا کازی جان بداد * و بن یکی جان * کند تا بن نان بداد * اول برکسه عاشق قلده و بذل و یارده جان وردی
 و بر برکسه جان پیکشدی تا بر نان وردی یعنی اول بری تا بر آنک و بر خجه جان قور و اولمک حالسه * کلور پس
 راه اوسط بوجله نلک استعداده کوره قیاس اولور و بوجه جلیه بر ابر قیاس اولمز (منشوی) این وسط در بانهاست
 معرود * کین مرا اول و آخر بود * و بوجه جلیه بر ابر قیاس اولمز (منشوی) این وسط در بانهاست
 بر آیت از و آخری اولور غیر بنی اولمه اوسط و وسط همان دکادر (منشوی) و ل و آخر ایداردان * در دستور
 کیند * وسط ایمان * و ل و آخر کرلک آتده اوسط ایمان * و در صغه زرا اول و آخر موجود اولن کرلک آتده اوسط
 و میان تصور اولن ممکن اوله (منشوی) بی نهایت چون ندارد و طرف * کین بود او را میانه منصرف * نهایتسز
 اولان نسته چونکد ایک طرف طویله و اولی و آخری اولیمه یعنی بی نهایت انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک

باطل ایدر چونکم ایک طرف طویله و آخری اولیمه یعنی بی نهایت انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک
 حد اعتدال صرف اولور و افراط و تفریط تصور قیلور (منشوی) اول و آخر نشان کس نداد * کف لو کان له البحر
 مداد * سورة کهفل آخرینه اشارتدر (قل لو کان البحر مداداً) دی یا محمد اگر بحر محیط مرکب اولسه (لکلمات ربی
 بین ریمک معانی و کلماتک بحر روکاتی ایچون (لنفذ البحر) تحقیق بحر و حروفاتی اولیدی ز بر اجسمدر و هر جسم
 متناهی در (قبل ان تفد کلمات ربی) زیمک کلماتی متناهی اولزدن اول ز بر کلمات الله غیر متناهی در پس مداد
 متناهی اولزدن اول علوم نامتناهی کلماتی ممکن اولان (ولو جئنا بمله مددا) ای و لو جئنا بقدر تا الباهره عنوان و زیاده
 یعنی اگر چه برکتور رسکده اودریای محیط مثلی مدد و زیاده معاوت * کتور رسکده نسته کلمات الله متناهی
 اولمز ز بر مجموع متناهی دخی متناهی در بلکه تحت وجوده داخل اولان اجسام مقوله سی هر نه ایسه متناهی در
 پس بوا یکدستی سبب نزولی بوا یکدستی یهودیلر دیکه کایلر ده بر محمله (وما اوتیت من العلم الا قلیلاً) یورور بر محمله دخی
 (ومن یوقی الحکمته فقد اوفی خیراً) یورور پس تا قضا در توفیق نیجه اولور دیکر نده بوا یکدستی نازل
 اولدیکه علم الله نسبت علم انسان قیلدر دیک اولور معنای بیت اول و آخرده می نسته حقیقتسه و اصل اولان و لیکن
 نشان و احوال بی بابائی برکسه شرح و بره من ز بر بونلر صفت حقه و متصف اولمشدر و اوصاف حق ایسه
 غیر متناهی در و اولیا کلمات الله در اول جهت دیکه کن امر به ظاهر اولمشدر اگر چه جمیع موجودات دخی بوا مرده
 داخل و جله سی بوحیثندن کلمات الله در لیکن انبیا و اولیا علت غایبه موجودات و مکنوناتدر پس بونلر باطنلری
 صفت حقه و متصف و متخلق اولیچون بونلر در و نده اولان معلوماتک و اسرار و اوصاف و حکمتک کلمات اغصان
 و اشجار و اقلام و بحار و زخار * کب اولسه الی یوم القیام تحریر اولنسه نه ثابت و انجم بولیمه ایدی (منشوی)
 هفت دریا کر شود کلی مداد * نیست مر یا بان شدن راهیچ امید * یدی دریا اگر چه جمیع امر کب اوله منتهی اولمشده
 هیچ امید و امکان یوقدر یعنی هفت دریا * کب مداد اولسه بوا اولیا نلک قلمنده اولان علمک پابانسه هیچ امید یوقدر
 (منشوی) باغ و یشه کر شود به * کسر قلم * زین سخن هر کز کرددیش و کم * و کذلک باغ و یشه اگر چه عاقل اوله
 بوا نییا و اولیا نلک باطنده اولان سخن حقدن هر کزیش و کم اولمز (منشوی) آن همه خبر و قلم فانی شود * و بن حدیث
 بی عدد باقی بود * اول دو کلی مرکب و قلم فانی اولور که متناهی در و بوا نییا و اولیا نلک باطنده اولان حدیث بی شمارینه
 باقی اولور که غیر متناهی در (کما قال الله تعالی فی سورة لقمان فی حق کلماته) و لوان مافی الارض من ثمرة اقلام
 و البحر عید من بعده سبعة اجرام نفدت کلمات الله) پس بوجله کنجیه دل اعتراض اوله جوابدر که اول بسیار کو
 واک * شارب خوالق و نفق الاسر و بوعلمدن بروی هر نفقدر سوبلسه در یادن بر قطره و کونشدن بر ذره کیدر پس
 مکثر اولمز بعده اعتراض ثانی به جواب و بر یورور (منشوی) حالت من خواب را ماند * کهی خواب بندارد
 مرا ترا کروی * ظاهرده کاهی بنم حالت خوابه بکنز اول حالتی بر گراه خواب ظن ایلر یعنی ای شیخ بکا کاه کاه بر حالت
 و بر راحت پیدا اولور که غلبه نومله مستلکی اولوب میتلر کبی بدخی یا قورم و بوجهاندن کوز یوموب عالم حقیقه دیده
 بصیرتی کشاده قیلورم بنم بوحالتم کاهی خوابه مشابه اولور و حقیقت حاله واقف و عالم اولقدن کراه اولنر تحقیقا
 بوحالتم نوم دایم زعم ایلر و بر یسجد هست چون اصحاب کهف دیوسوز و بولر بکونه حالت اولیادن بعضسنه حقوق
 واقع او ورته کم این فارض حضرت نلک منقبه سنده و اائل دیوانده بویله مسطور در که (قال ولد ابن الفارض حاکما
 عن حال ایسه و تارة یکون الشیخ رضی الله عنه مستلقیاً علی ظهره کالنائم و یر علیه عشرة ایام متواصلة و تارة اقل
 من ذلک و تارة اکثر و هو علی هذه الحالة لا یأکل ولا یشرب ولا ینکم ولا ینخل فیهو کما قال (بیت) تری المحبین صریحی
 فی دیارهم * کفتیه الکهف لا یذرون مالبثوا * والله لو حلف العشاق انهم * صریحی من الحب او عوفی لما حشوا
 ثم یستفیق من هذه الحالة و یکون کما کان (منشوی) چشم من خفته دلم بیداردان * شکل بیکار مرا بر کازدان
 ای شیخ اگر چه ظاهرده بنم چشم او یومشدر اما بنم قلبی بیدار بیل بنم صورتا کار و عملشدر شکل و جسمدیمی
 کار و عمل اوزره بیل یعنی بنم بیکار و معطل اولدیم شکلی سن عین بر کار و بر تحصیل بیل همان عمل بدن دکادر بلکه
 عمل قاب عمل بدندن افضل و اشرفدر (ولهذا قال علیه السلام لاعبادته کالتفکر قال البیضاوی لانه المخصوص
 باقلب (منشوی) کف پیغمبر که عینای تمام * لاینام قلی عن رب الانام * حضرت رسول علیه السلام ایتدیکه
 بنم چشم او یور لیکن بنم قلم رب الانامدن او یومز بوحیث شریفه اشارتدر که امام بخاری حضرت عایشه رضی
 الله عنہا دن روایت ایدر که حضرت عایشه حکایه ایدر که حضرت رسول علیه السلام قبل اداء الوتر قائم اولوب بعده
 قال قوب بلا توفی نماز شروع قیلدی بن دیدیم یا رسول الله فت حتی نفقت بفتح ففتح قال صلی الله علیه وسلم ان عینای

سنگ یوردر (منوی) شیخ روزی به دفع سوزن * در آن کنی که در بر در شد کن * سوزنی دفع
 ایتم کردن اتری شیخ بر کون لکن ایچنه فی ایلدی لکن بر در اولدی (منوی) کوه هر معقول را محسوس کرد *
 پیرینا بهر کم عقلی (منوی) کوه هر معقولی محسوس ایلدی پیرینا هر دل کم عقل اولدی بختن اتری آنک کار و عملنه
 طعن و دق قیلد قارندن اتری (منوی) چونکه در معده شود پاکت پلید * نفل نه بر حلق و پنهان کن کلید *
 چونکم معده ده سسنگ پاک و حلال اولان لقمه پلید اوله یعنی لقمه مع هذا طیب و حلال ایکن کثافت
 و ثقل برله معده می ملوث و خبانت و کدورت درونه باعث اوله حلق و دهانکه قفل قو و مفتاح پنهان ایل
 تا کم آکل اولیه سن و اکل کولات طیبیه می مر دار قلیله سن (منوی) هر که دروی لقمه شد نور حلال *
 هر چه خواهد تا خورد اورا حلال * هر شول کسه ده که لقمه نور حلال اوله و حسن خصال و لطف فطالی
 زیاده قیله هر نه امترمه کیه کاحلال را کثر مشایخ محققین لقمه به واقعه بی یینه نظر ایتمش لبلکه لقمه خوارک
 کار و کردار نه باقشرا کر کار و کرداری طاعت خدا و رضای حق ایچون ایسه لقمه حرام دکادرو کاده اسراف بود در
 دیشتر زرا حرام لقمه دن و اسراف اوزره بن طعام دن طاعت حقه میل و رغبت حاصل اولم دیشتر او کرا کل اولانک
 کاری طاعت خدا اولم زسه و رضای حق ایچون اکل قیلان البته اول لقمه ده شایسته حرام مقرر در ولوکان فی زعم الا کل
 حلالا زرا مبدأ معاصی و اتمام لقمه حرام در طعام حلالدن عصیان میل طوع و نذر بر پس کثرت اکل و شرب منهی
 اولمی کثافت و معصیه سبب اولدی بغنه بناه در بوخسه مجر کثرت اکل و شرب مذمومه دکادرو لاسیا نور حلال
 و حسن خصال اوله پس نزدانکه لیدق دعویست این نزد سکان افق معنیست این پیور قلیری بیت شریقتن حاصل
 اولان و هم و شبیه بی دفع ایچون تکرار بو معنای مؤید اولان کلامه رجوع ادب و تفهیم ایچون بعض ضرب امثاله
 شریع ادب یوردر (بیان دعوی که عین ان دعوی گواه صدق خوبست (منوی) کوهستی آشنای جان من *
 نیست دعوی گفت معنی لان من * ای یوسوز لری دعوی زعم ایلن کسه اکر سن بنم جائنک آشناسی ایسک بنم
 معنای لان اولان کفتم دعوی دکادربلکه عین دعوی نفس دعویست گواهیدر (منوی) کر بکوی نیم شب پیش نوم
 هین مترس از شب که من خویش قوم * مثلاً کر نصف الیلده وظلت شبیده سسنگ قننده یم دیم آگاه اول شیدن
 خوف ایلمه که بن سسنگ قریب و اشنالام (منوی) این دود دعوی پیش نوم معنی بود * چون شناسی بانک خویشاوند
 خود * بویکی دعوا سسنگ قننده دعوی معنادر چونکه کندی خصمک بانک و آوازی آکامه سن (منوی)
 پیشی و خویشی دود دعوی بود لیک * هر دو معنی بود پیش فهم نیک * پیشک و خویشک ایکی دعوی اولدی یعنی سسنگ
 اوکنده یم و سسنگ خصمک دیک ایکی دعوی اولدی ولیکن هر ایکسی خوب و لطیف فهمک قننده معنی اولدی
 و نفس دعوی کند سسنگ صحت و صدقنه شهادت قیلدی (منوی) قرب آوازش گواهی می دهد * کین دم از نزدیک
 یاری می جهد * آواز قریب کا طاعتی و بر ریزرا که بودم و آواز بر باره قننده حاصل اولور پس آنک آواز نزدیک
 اول یار سسنگ حضور کرده اولدی بغنه شهادت قیلور (منوی) لذت آواز خوشاوندنیز شد کوا بر صدق آن خویش
 عزیز * خصمک آواز نزدیک دخی ای عزیز اول خصمک صدق اوزره شاهد اولدی زیرا آشنای واقربانک آوازی اجنبی
 و ییکانه نك آوازندن فهم و عقلی اولان کسه نك قننده * یز اولنش و فرق قیلند (منوی) باز ی الهام اجن کوز جهل
 می ند آند بانک ییکانه زاهد * کبر و الهام سراجقه اول اجن جهلندن ییکانه نك بانک و آوازی اهلنک بانک و آوازندن
 بلز (منوی) پیش اود دعوی بود کفتار او * جهل او شد مایه انکار او * آنک قننده آنک سوزی دعوا در آنک جهلی
 آنک انکار سسنگ مایه سی اولدی (م) پیش زبرک کاندرو نش نور هاست (عین این آوازه معنی بود راست) زبرک
 قننده که آنک باطن و دروننده اوار الهیه دن نور و اوردو آوازه عینله راست و صحیح معنی اولدی (منوی) بابتازی
 گفت یان تازی زبان * که همی دام زبان تازیان * مثال آخریا لسان عربی یلور بر کسه لسان عربی ایله دیدیکه
 عرب طایفه سسنگ لسانی یلورم مثلاً انا عرف لسان العرب دبه و دخی لسان عربی بیلکه دلیل بعض لغات
 و کلمات عربی سوبله (منوی) عین تازی گفتنش معنی بود * کچه تازی گفتنش دعوی بود * آنک عین عربی
 سوبله معنادر و صدق دعوا سسنگ دلیل و گواهدرا کچه آنک عربی بن تازی یلورم دیمی دعوی اولور لکن
 عین دعوا کندی نفس صدقنه شهادت قیلور (م) یانویس کاتبی بر کاغدی * کاتب و خط خوانم و من انجیدی
 مثال آخریا بر کاتب بر کاغدا اوزره باز سه کاتب و خط خوانم و بر اولور (منوی) این نوشته کچه خود دعوی بود
 هم نوشته شاهد معنی بود * بودرق اوزره باز انا کچه خود دعوی اولور هم باز نش معنایک شهادتی
 اولور زیرا کاتب دیدیکی کاتبند معلوم اولور و خط خوانم دیدیکی دخی آنک خطندن ظهوره کاور و انجده اولمسه

دخی حسن خطی و نظم کلامی دلالت قیلور (م) یا بکو بد صوفی دیدی قودوش * در میان خواب سجاده بدوش *
 عین دعوی کندی نفسکی مصدق اولمسه بر مثال دخی اولدر که یا خود بر صوفی سکا کله و سوبله یک سن کوردل
 دون خواب ایچره سجاده می اوموزنده بر کسه بی بوم و وجه دریا بر کسه سکا دیسه که سن دون کیجه دوشکده اوموزنده
 سجاده وار صوفی کوردل (منوی) من بدم آن و آنچه کفتم خواب در * باوند در خواب در شرح نظر * بن ایدم اول و اول
 نسنه ییکه دیدم خوابیده سکا خواب ایچنده شرح نظر و فتح بصر جهنندن (منوی) گوش کن چون حلقه اندر
 کوش کن * آن سخن را پند وای هوش کن * آتی گوش ایل و حلقه زین کی قوا غنکده ایله اول سوزی هوشکده
 پیش و اقیل (منوی) چون تر یاد اید آن خواب این سخن * میجز نباشد در زکین * چونکه اول دوش سسنگ یاد
 و خاطر که کاه یوسوز سکا یکی میجز واسکی التون اولور (منوی) کچه دعوی می نماید این ولی * جان صاحب واقعه
 کوبیدی (ا) کچه دعوی کور یوسوز و لیکن صاحب واقعه نك جانی یو کا قرا برله بی دیر (منوی) پس چو حکمت
 ضاله مؤمن بود * آن زهر که بشنود موقن بود * پس چونکه حکمت مؤمنک ضاله میسر حکمتی هر کیمدیکه
 استماع ایده موقن و اعتقاد اید بی اولور یعنی (الحکمة ضاله المؤمن خیر و جد هافه و احق بها) حکمت و معرفت
 مؤمنک یور دیکیدر آنی هر قنخی کشیدن کاه استماع ایلیم بلا شمه موقن اولور (منوی) چونکه خود را پیش او
 باید فقط * چون بود شک چون کند خود را غلط * چونکم مؤمن کندی بی اول ضاله سسنگ اوکنده حاضر بوله مطلقاً
 و قطعاً نیجه شک اولور آگاهونه حالله کندی غلط ایلر بر کسه یو کونی بر آخردن بعینه استماع ایلیم یله شک ایدوب
 غلط ایلر فکیف ضاله سسنگ حضورنده حاضر اوله یو جهل شک و غلط ایلر سن دیک اولور (م) نسنه را چون بکوی تو
 شتاب * در قرح آست بستان زرد آب * مثلاً بر تشنه یم سن چونکم ایدیه سن قد حده آب وارد اول بی فوری
 آلب تشنه لکی دفع ایل (م) هیچ کوبد تشنه کین دعویست رو * از یم ای مدی میخور شو * هیچ تشنه دیر میکه
 یوسوز دعوا در یوری بنم قنندن ای مدی دور و میخور اول (منوی) یا گواه و یحیی بما که این جنس آست و از ان
 ماه معین * یا بر شاهد و یحیی کوهتر که بواب جنسیدر و اول ماه معیند غنیدر (منوی) یا بطل شرب مادر بانک زد *
 که ییامن مادر هان ای ولد * یا خود سودا صر طفله مادری بانک اوردی بویه دیو که کل بن مادر کم آگاه اول ای ولد
 (منوی) طفل کوبد مادر اجبت یار * تا که با شربت بکیرم من فرار * طفل دیری ای مادر یو خصوصه و حجت و دلیل
 کتورتا که سسنگ سودل اوزره بن قرار طوم و سندن فرار ایلیم (منوی) در دل هرامتی کز حق مزه ست * روی و آواز
 پیور مجزه ست * هر بر امتنک قننده که حضرت حق دن ذوق و لذت و اوردی پیغمبرک یوزی و آوازی مجزه در (منوی)
 چون پیغمبر از برون بانکی زند * جان امت از درون سجده کند * چونکم پیغمبر علیه السلام طشره دن بر بانک اوره
 و اسلامه دعوت ایده امتنک جانی در و نندن سجده ایلر و مطیع اولور و آکا انقیاد قیلور (منوی) زانکه جنس بانک
 او اندر جهان) از کسی نشنیده باشد کوش جان * آن غریب از ذوق آواز غریب (از زبان حق شودانی قریب) زیرا که
 اول پیغمبرک کلامنک جنسی یو جهان ایچره بر کسه دن اشته مشدی جان قولی اول غریب و عجیب و بدیع اولان آوازک
 ذوقندن حق استادن (انی قریب) مفهومی اشدی (که قال الله تعالی) و اذ اسألت عبادی عنی فانی قریب اجیب
 دعوا (اذ ادعانی) توضیح معنی هر کسبه الله تعالی حبل و ریدن دن و عقل و قلبندن افریدر و لکن هر کس یو قریب
 حقه قننه واصل اولم قلیری جهندن کند بلیری حقندن بعید ظن ایدر و یو قریب کمالیه حقیقته واصل اولم انا بیاعلم
 السلام بعده اولیای عظامدر و لهذا خلیفه مستخلف عینیدر بر لور بر خوای (ان الله يقول علی لسان عبده) چن
 بر فینک و یا خود بر ولینک استادن عبادنه حق سوبله اول قریب حقیقندن غریب اولان امتنک جانی اول آواز عجیب
 الشانک ذوقندن زبان حقندن که اول زبان انبیا و اولیاد که بونلک لسانی حق منزله سنده در (انی قریب) دیدیکی کلامنک
 صدق معنای اشدی و حقیق آنلره کمال قریبی یلادی پس ایمان و اقرار قیلدی و بونلک قریبی واسطه سیه کندیده اولان
 قریبی دخی یلادی و بولدی (وهو معکم) سر نه آگاه اولدی (سجده کردن یحیی علیه السلام در شکم مادر عیسی علیه
 السلام) (منوی) مادر یحیی یم در نفست * بیشتر از وضع جل خویش گفت * یحیی پیغمبر علیه السلام
 مادری تماده یم یم کند سسنگ وضع جلندن اولر لیددی (منوی) که بقین دیدم درون قوشه یست * کار اول العزم
 و رسول آکهیست * که بقین کوردم سسنگ درونکده بر شاه وارد که اول العزمدر و زیاده کاه رسولدر رسلدن
 اولو العزم اول کسه لر در که حقندن کا کتاب نازل اوله و کند سسنگ مستقلا شریعتی اوله شرعنه ناسی دعوت قیله پس
 عیسی علیه السلام اولو العزمدر و حضرت یحیی علیه السلام بی صالحدر شرع موسی علیه السلام اوزره (منوی)
 چون برابر افتادم باؤمن * کرد سجده جل من اندر من * چونکه بن سسنگ برابر و مقابله که واقع اولدم بنم خلم

در حال سنگ جانانه سجده ابلدی ذوالفطن دخی نسخه در یعنی زیر کاکل صاحبی دیکر (منوی) این چنین
 مر آن چنین را سجده کرد که سجودش در تن افتاد دردی بوقرعه اولان چنین اول قرنکده اولان چنینه سجده
 ایلدیکه بنم حاکم سجودن بنم تهمه در دوا واقع اولدی (منوی) گفت مریم من درون خویش هم * سجده دیدم
 ازین طفل شکم * مریم یحیی یغمبر که مادریه ایلدی بدخی کنیدی دروغده هم پوشیده اولان طفلدن بر سجده کوردم
 (اشکال آوردن برین قصه) ابلهان کورند کین افسانه را خط بکش برادر روغت و خطا ابلهان ایدر
 بوقصه خط جک زرا کذب و خطادر یعنی ساده دل اولاندن بعض کسه را در بر بوقصه غیر واقعدر (منوی)
 زانکه مریم وقت وضع حمل خویش بود از یکانه دور و هم ز خویش * زرا حضرت مریم * کندی سنگ جلنک
 وضعی و قنده انجیدن و خصمدن یعنی جمیع خلقدن دور و بعید ایدی (منوی) از برون شهران شیرین فسون *
 تانشد فارغ نیامد خود درون * شهرک طشره سنده اول شیرین فسون مادام که فارغ اولدی شهرک ایچنه کلمدی مریم
 چونکه حضرت عیسی علیه السلامی طوغردی اندن کمره حضرت عیسی علیه السلامی قوجاننده طوتدی و قوم
 و قبیله سی قننه ایلندی (منوی) مادر یحیی یکادیش که تا * کوید او را این سخن در ماجرا * یحیی یغمبر
 علیه السلامک مادری مریم قنده کوردیکه تامصاحبته بوسوزی مریمه دیه (جواب اشکال) (منوی)
 این بداند کانه اهل خاطرست * غایب آفاق او را حاضرست * بونی یلور اول کسه که اهل خاطر و اهل الهامدر
 آفاق غایبی آکا حاضر در قلبی معدن الهام الهی و خواطر ربانی اولان کسه له غایب حاضر در و بعید و قریب برابر
 (منوی) پیش مریم حاضر آید در نظر * مادر یحیی که دورست از بصر * مریم قنده نظرده حاضر * کور یحیی
 یغمبر که مادری که بحسب الظاهر بصر دن دوردر (منوی) دیدها بسته بیند دوست را * چون مشبک کرده باشد
 پوست را * دوستی ما سوادن بسته و فارغ اولان چشم کورر چونکم اول کوزک صاحبی پوستی مشبک ایلش اوله
 پوستدن مراد وجود جسماندر و آتی مشبک ایلکدن مراد مانع انوار الهی اولان اوصاف نفسانیه فی جابجا
 از اله ایدوب خانه قلبنه اول روزنه لردن انوار الهی و الهام ربانی دخول ایلد * کدر (منوی) و زندهش از برون فی
 از درون * از حکایت کیر معنی ای زبون * نه چنانکه افسانه بشنیده بود * همچو شین بر نقش آن جفیده بود *
 اسکر مادر یحیی قننه دانی مریم طشره دن کورمیدسه و درون عالمدن دخی مکالمه قیلدیه حکایه دن
 معنی طوت ای زبونکه قصه دن مراد حصه در انجیلن دکل که یعنی اول کسه کی اوله که افسانه لری اشمش ایدی
 و حرف شین کلمه نقش اوزره یا بشد یعنی ککی اول کسه لردخی اول حکایه تک نقش و صورتیه یا پشمش اولدی
 (منوی) نا همی گفت آن کلیل فی زبان * چون سخن نوشد ز دمنه بی بیان * کلیله بردل کونک اسحیدر دمنه دخی
 بردل کونک نامیدر پس دایلم حکیم بوابیکسنک لسان حالندن ظاهر وایلین احوالی بزوب و سائر و خوش و طیورک
 السنه احوالندن چاربه اولان احوالی و آناری سبط قهر بره در بزوب جمله سن برکاب عجیب دوزوب آنک رکن اعظمی
 کلیل و دمنه حکایه سی اولد یقنه بناء آکا کلیل و دمنه دیونام ویرمشد قار سیده انوار سیل ترکیده همایونه آنک
 ترجمه سیدر پس معنی تا کم دردی اول کلیل فی زبان دمنه به و دمنه بی بیانن فوجهله سوزاشیدردی تفکر ایل
 بوابیکسنک بری بر شمه مکالمه سنه لسان حال دربر که عند العرفا اول انطق من لسان المفسلدر عارف و عالم اولندر
 حیوانانک حالندن بکونه حصه آوب آتی صورت قصه به کتور و ب تنبیه غافلین و ایضا ناعین ایچون آتی نقل ایدر
 (منوی) و بر دانستند سخن همدگر فهم آن چون کردی نطق بشر * و لن سلم بوحیوانات اگر بری برین سخن
 و صورتی بلد بلسه آنک الحان و اصواتی بلا نطق بشر نه کونه فهم ایلدی (منوی) در میان شیر و گاو آن دمنه چون
 شد رسول و خواند بر هر دو فسون * شیرله شتره دید کاری کارل ما بینده اول دمنه دید کاری و به نیجه رسول اولدی
 و بوابیکسنه کونه افسون او قودی (منوی) چون وزیر شتره کاوتیل * چون ز عکس ماه ترسان گشت سیل *
 و اول کارنیل اسدک نیجه وزیری اولدی و فیلر صوبان ایچنده اولان ماهل عکسندن نیجه خوف ایلدی کاژر
 هذه القصه فی الجلد الثالث (منوی) این کلیل و دمنه جله اقترابست * ورنه کی باز اغلکک را میست * بواکلیل و دمنه
 جله اقتراد و غدر یعنی بواکلیل و دمنه تک جله صور و حکایاتی خود اقتدار که فی الحقیقه آفاده بواولش دکلدر
 واکر افترا اولدیه سیدی زاغله کلککلن جن جنک و خصومتی واردر یعنی لکلکک زاغه عناد و ستیزه لکی جن
 حقیقه متصور اولوردی همان قصه دن حصه آلتی و حکایه دن منفعت بولاق و آنکه اصلاح نفس قیامدر کرک
 صورت حکایه حجج اولسون و ککرک اولسون (منوی) ای برادر قصه چون پیمانه است * معنی اندروی
 مثال دانه است * ای برادر قصه پیمانه کبیر در قصه ایچنده معنی پیمانه ایچنده اولان دانه * کبیر (منوی)

دنه معنی بکیر مرد عقل * ککرک پیمانه را ککرک نقل * صاحب عقل اولان کسه دانه ککی مقبول
 اولان معنایی طور پیمانه به نظر و انتفات ایلز * ککرک پیمانه نقل و رفع اولدیه (منوی) ماجرای بلبل و کل
 کوش در * کرچه ککی نیست آنجا آشکار * بلبل و کلن ماجرا سنه فواق طوت اگرچه بلبل و کلده
 بر سوز آشکاره ککل یعنی بلبل ایل کلن ما بینده معنوی * حاله نیجه مکالمه واقع اولور حال بوکه اصلا نطقدن اثر
 بودر * کن اهل حال اولان بونی انلرک وجود لردن فهم قیلور (سخن کتن بزبان حال و فهم کردن آن) (منوی)
 ماجرای شمع با پروانه نیز * بشنوی معنی کزین کن ای عزیز * پروانه ایل شمع قصه سی دخی ای عزیز ایش
 و معنای کزین اختیار ایل (منوی) کرچه ککی نیست سرگفت هست * هین یالا پر چون جغد بست * اگرچه
 بولر ما بینده بحسب الظاهر بر سوز بودر ولیکن سوزل سیری و معنایی واردر آگاه اول بوککه اوج با یقوش
 ککی آلفه اوجه یعنی معنی جانبیه پرواز ایدوب سفلی اولان افظ و صورت جانبیه میل آتیه (منوی) گفت در شطر
 کین خانه رخت * گفت خانه از یکا آمدیدست * خانه را بخیرید یا میراث یافت * فرح اندکس کوسر معنی شتافت *
 یعنی بر شطر * باز دیدیکه شطر شجره بوخانه رخ خانه سیدر بر لب شطر شجره واقف اولین ایل دخی بوخانه حقیقی زعم
 ایدوب کادیکه خانه رخک الله قندن کادی اوی رخ صافو قی آلدی و امیرا قی بولدی همان برای قیام قرینه
 جواب محذوفدر یعنی نه آلدی و نه میراث بولدی فرح و سعادت لو اول کسه که اومعنی جانبیه اودی (منوی)
 گفت نحوی زید عمر و اقد شرب * گفت چونش کردی جری ادب * ککرک اعرابی لغت عربی عالمدر کندی لسانی
 اولد یقنه بناء اما اصطلاحات نحویه به جاهل در جن قواعد نحویه دن اصلاح الفاظ ایچون برتر کبی متعلمه
 فاعل و مفعول تعلیم ایچون بروجه ضرب مثل ذکرا و لفسه اعرابه واقف اولین اعرابی آتی لغت معناسنه
 جل ایدر و معنی حقیقی جانبیه کیدرته که بر نحوی دیدی زید عمر و اقد شرب و بوتر کبیدن اول نحوی زید افظا
 مرفوع مبتدا و عمر و اقد منصوب مقدم مفعولدر ضربنک و ضرب مع ماعل فیه جمله سی جمله فعلیه اعرابدن
 محلا مرفوع خبریدر مبتدا آنک شو معنایی دبلدی و لغت معناسنه عارف و بواصطلاحه غیر واقف اولان کسه لردن بری
 آکا دیدیکم نیچون اول عمر و بی جرم زید اوردی و نادید قیلدی (منوی) عمر و را جرمش چه بد کان زید خام *
 بی گناه او را بر دهم چون غلام * اول عمر و کجرم رنهای نه ایدی که اول ناچخته وی انصاف زید کاهه سز آتی غلامی کبی
 اوردی (می) گفت این پیمانه معنی بود * کندی بستان که بیست رده نحوی آکا ایدی که بوتر کب معنی ارچکی
 اولدی سن بغدادی آل زرا پی نه رد اولشدر که معنای لغوی سی بوشلده مراد کادر (منوی) زید عمر و ازهر
 اعرابست و سار * کدر و غت آن تو اعراب * ز * بلکه زید و عمر و اعرابدن اتری در زلشدر اگرچه دور غدر سن
 اعراب دوزل (منوی) گفت فی سن اندام عمر و را * زید چون زدی کاه وی خطا * اول جاهل نه دیدیکم بوق
 بوبله دکل بن آتی بیازم محصل عمر و زید نیچون بی کاه وی خطا اوردی بکاشو افظدن مستفاد اولان معنیدن سوبله
 (منوی) گفت از ناچار و لای برکشود * عمر و یک وای فزون در زیده بود * آخر الامر نحوی ناچار دن دیدی ویرلاغ
 و لطیفه آجیدی یعنی ناچار برلاغ آجوب و کندی یلیدی می تبدیل کجوب اول جاهله دیدیکه عمر و زیاده و او و غرامش
 ایدی (منوی) زید واقف کشت دزدش و ایزد * چون که از حد برد حدش می سزد * زید بوحاله واقف اولدی
 کندی سنک دوزینه کوتک اوردی چونکه عمر و حددن التدی یعنی حدش به بدن تجاوز ایلدی مرقه سیدر عمر و
 حد لایق اولور پس زید عمر و جرم و کلاه سی سبیله تأدیب ایش اولور اول خبیث بوکر معنایی فهم ایدوب قبول ایلدم
 دیدی (بذیر آمدن سخن باطل در دل باطلان) (منوی) گفت اینک راست بذرفتم بیجان * کز غماید راست دریش
 کزان * اول ایل شویدن چونکم بوسوزی اشدی آکا ایدی اشته جلد بونی قبول ایدم اول نادان دن بوحالت
 عجب دکلدر زرا کر بلر قنده طوغری اگری کور خوروا کری دخی طوغری کور خور (منوی) کرک بوی احوالی را
 مه بکیمست * کویت این دوست در وحدت شکست * مثلا اگر براحواله ماه بر دریده سن احوال سکادر
 بویکیمدر بر امله سنک واردر (منوی) در بر و خندد کسی کوید دوست * راست دارد این سزای بد دوست * واکر
 برکسه سحر طر بهیله احوال اوزره کوله و ماه ایلکدر دبه احوال بوکرزی راست طور بوکونه خصلت قبیحه بد خوی
 اولان کسه نک لا بقیدر (منوی) بر سر و غای جمع می ایدر و غ * احببت احببتی زید فروغ * عین کذب اولانلر اوزره
 کذب جمع کور و صبح اولور زرا خبیث اولان نفسلر ایچون خبیث فروغ و نور اوردی یعنی خبیث اولان شایر خبیثه
 اولان نفسله صنادد رف و بردی دین اولور (کما قال الله تعالی الحیثین الخبیثین و الخبیثون للخبیثات و الطبیثات
 الطبیثین و الخبیثون لیسبات بوایت کریمه نک ووردی خاسدر که حضرت عایشه رضی الله عنها نک براءتی حقیقه در

ولکن حکمی عامد و لهذا علما و مفسرین در تفسیر این آیه مثل مجراشته ابر اول و نویسنده مشایخ کرام بوی اکثر
 مثل موقعی که ابرادار باشند (می) دل فراختر بود دست فراخ چشم کورتر از غمناک و سنجکلاخ دل فراخ اولتر
 ایچون وسعت یار در که (الطبیات للطیبین) در و کور کور از ایچون سر نکون اولتی و آتی قایق و اردر سنجک تانده که
 (الطبیات للطیبین) در (در بیان جستن پادشاهی آن درخت که هر که میوه آن درخت خورد بمیرد) (منشوی) گفت
 دانی برای داستان که درختی هست در هندوستان بر دانا داستان ایچون دید که هندوستان درخت و اردر
 (منشوی) هر کسی که میوه او خورد و بردی شود او پیری هرگز بمیرد هر برکس که آنک میوه سندنیدی
 والتدی اول کسی که نه بر اولور و نه هر کراودی (منشوی) پادشاهی این شید از صادقی بر درخت و میوه اش شد عاشقی
 بر پادشاه بر صادق القولدن و سوزی اشیدی درخته و آنک میوه سنده زیاده عاشق اولدی (منشوی) قاصدی دانا
 زد و بان ادب سوی هندستان روان کرد از طلب دیواندن بر دانا قاصدی یعنی عالم و عامل بر رسول طلبیدن
 اوتری هندستان جانی روان ایلدی (منشوی) سالهای گشت آن قاصد از و کرد هندستان برای جستن و جوی اول
 قاصد ایلدی اوتری نیجه یلر هندستان اطرافتی دور ایلدی اول درختی جستن و جوی ایچون (منشوی) شهر شهر از هر
 این مطلوب گشت فی جزیره ماندنی کوه و نه دشت اول قاصد و مطلوبدن اوتری هندستان شهر شهر کردی
 و طولندی اول قاصد در و کشت ایلدی نه جزیره و نه طایغ و نه جحر اولدی (می) هر کرا برسد کردش ریشخند
 کین که جوید بزم مکر ایچون سندن اول درختی هر که میوه سوردی ایسه آکار بشخند ایلدی و بوله دیوسو بادی که
 بود درختی غیر کیم است مکر ایچون سندن (می) بس کسان صفش زدن اندر مزاج بس کسان کفندی صاحب
 فلاح جوق کسه لاغ و لطیفه ده آکاسیلی اوردی و جوق کسه بر سبیل تکم دیدلری صاحب فلاح (منشوی)
 جستن و جوی چون وزیر سینه صاف کی نی باشد که باشد کراف سنجین سینه صاف زیر کان طلی بجن خالی
 اولور بجن کزف و بیوده اولور (منشوی) وین مرعاش بی صافی درک وین زصفع آشکارا سخت تر اول قاصده
 بومرعات بر غیری صفدر یعنی خلق بعضی کون و کونه رعایتلری آکار بر آخر طبعه ایدی و بوضع آشکاره
 صفدن شدید کرد (منشوی) می ستودندش بشخرا برزک در فلا نیجاید درختی بس سترک آتی تمسخر
 و استیلا ایلدی ایلدی بوله و کوه ای برزک فلان برده زیاده عظیم بر درخت و اردر (منشوی) در دنان یشه درختی
 هست سبز بس بلند وین و هر شاخیش کزک فلان یشه ده سبز درخت و اردر زیاده بلند و جیم و آنک هر بر شاخی
 برزک و عظیم در (منشوی) قاصده بسته در جستن کر می شید از هر کسی نوعی خبر پادشاهان قاصدی درختن
 طلبه کرباغش هر رکس دن بر دوری خبر اشیدی (منشوی) بس میاحت کرد آنچاسالهای می فرستادش نه نشنه
 مالها بس نیجه یلر اوراده و مغر و میاحت ایلدی پادشاه اکامال کونوردی (منشوی) چون بسی دید اندران
 غربت و غم عجز آمد آخر الامر از طلب قاصد چونکه اول غریبه زیاده جوق تعب و مشقت کوردی آخر
 الامر طلبدن جز که می (منشوی) هیچ از مقصود اثر نیدانند زان غرض غیر خبر یدانند مقصودندن هیچ
 اثر یدانندی اول غرضندن خبردن غیری یدانندی (می) رشته امید او یک بسته شد چه عاقبت ناچسته
 شد آنک امید رشته سی مقطع اولدی آنک مطلوب و مقصودی عاقبت ناچسته و نایدا اولدی (منشوی) کرد
 عزم باز گشتن سوی شاه اشکی بارید و می پرید واه قاصد شاه جانه کیر و در غم عزم ایلدی کوزیاشن یاغدروردی
 و قطع مسافه ایلدی (شرح کردن شیخ سران درخت را با آن طالب مستند) (منشوی) بود شیخ عالم و قطبی کریم
 اندران منزل که آیس شدند زیاده لم و غم قطب بر شیخ کریم و ایلدی اول منزله که ندیم آیس و نویسد
 اولدی (منشوی) گفت من نویسد پیش اوروم و زانستان ابراد اندر شوم قاصد کند بسته ایلدی بن نویسد
 ویش که نیجه ضرورت کیده می آنک آستاندن بوله کیده می (منشوی) نادعای او بود همراه من چون که
 نویسد من از دشواری من تا آنک دعای بنی همراه اوله چون که کندی دلو و آمدن نویسد معنی کندی مطلوب
 و متعده من چون که آیس و مقنوطم باری اول عزیز و اوده و آنک خبر دعاسن الوب بعد آنک آستانه سندن بوله
 رون اوله دینی (منشوی) رفت پیش شیخ با چشم پر آب اشکی بارید آمد دعاب اول قاصد چشم پر آب شیخ
 آریسه کندی دعاب کبی کوزیاشن یاغدروردی (منشوی) گفت شیخ اوقت رحم و رفته است نامیدم وقت لطف
 این ساعت قاصد شیخ ایلدی ای شیخ رحم و رفته و قیدم مطلوب و آمدن نامیدم طفلک وقتی بوساعتدر (منشوی)
 گفت واکو کر چه نویسد است بیست مطلوب و رواج است شیخ قاصده ایلدی آشکاره دید که سنک
 نویسد آنک نندرسنک مطلوب ندر سنک روی و وجهه در (منشوی) گفت شاد دنداد کردم اختیار از برای

جستن یک شاخسار قاصد شیخ ایلدی شاه شاه بی اختیار ایلدی بر درختی طلب ایلکدن اوتری (منشوی)
 که درختی هست نادر در جهات میوه او مایه آب حیات نیجه بیب حیات ایسه بومیوه دخی سر مایه حیاتدر (منشوی)
 میوه می آب حیاتک مایه سیدر که آب حیات نیجه بیب حیات ایسه بومیوه دخی سر مایه حیاتدر (منشوی)
 سالها جستم ندیدم یک نشان جز که طنز و شوخی این سر خوشان نیجه یلر آتی طلب ایلدم آندن بر نشان کوردم که
 بوسر خوشان طنز و شوخی نندن غیری (منشوی) شیخ حنید و کفش ای سلم آن درخت علم باشد در علم
 اول شجره ثمره حیاتک اسم و رسته فر یفته اولان کسبه شیخ عارف کولوب اکاید که ای ساده دل اول درخت علم
 اولدی علم اولان کسه نک باغ وجودنده که (منشوی) بس بلند و بس شکر و بس بسط آب حیوانی زدریای محیط
 اول علم درختی زیاده بلند و جوق اولور و دخی بسط و پهنادر درخت بلکه دریای محیط الهیه دن آب حیاتدر
 (می) تو بصورت رفته ای بیخبر زان شاخ معنی بی بار بر (منشوی) سن ایست صورت درخته کندی ای بیخبر اول سیدن که
 شاخ معنیدن بی بار بر من اول شاخ معنا و شجره جستن اعلا عالمک وجود میوه دارید و نه کم بوحسب شرف
 بومعنا به دلیل و رهنادر (منشوی) عن یونان رضی الله عنه قال قال علیه السلام اذ القیت شجرة من اشجار الجنة فاقعدوا
 فی ظلها و کوا من اثمارها قالوا و کیف یکن هذا فی دار الدنیا رسول الله قال علیه السلام اذ القیت عالما فکنا اقامتیم
 شجرة من اشجار الجنة (منشوی) که درختش نام شد که آفتاب که به بحر نام گشت و که محاسب علمک نامی
 کاهمی درخت کاهمی آفتاب اولدی علمک نامی کاه دریا کاهمی محاسب اولدی یعنی مسمی بر در و لکن هر کس
 آکاساسب بر کونه اسم اطلاق ایدر مثلا کاه اول علم درخت نام اولدی جمر معانی و معارف تقیبه اولدی یعنی اعتبارله
 و کاه آکاساسب بر کونه اسم اطلاق ایدر مثلا کاه اول علم درخت نام اولدی جمر معانی و معارف تقیبه اولدی یعنی اعتبارله
 حلا به الله و کاه محاسب دیدلر مطر قطرات مسائل روحانی و جسمانی اولدی و مسائل الهی (منشوی) آن یکی کش
 صدهزار اماره است کترین امارا و عمر بقاست محصل اول بر محاسب که آنک صدهزار آتاری و اردر آنک کترین
 آتاری عمر بقادر (منشوی) کر چه فردست او اثر دارد هزار آن یکی را نام شاید بی شمار اگر چه اول فرد و واحد در
 من حیث المسمی و لکن هزار کونه آمار و خواص و کردار طو تر اول بریکه آتاری فراوان اوله بی شمار و بی عدد نام
 کرک یعنی اول بر ذاته بی شمار اما ایلده تسبیح قلیق لایق و جاتر در (منشوی) عیار آتاشی و حسنک واحد و کل الی ذالک
 اجمال بشیر دین بومعنا به فائز و جاتر در شخص واحد اسمای و کثیره ایلده تسبیح قلیق صحیح اولدی و نه ضرب مثل
 طریقه بر قیاسات یورلر (منشوی) در حق دیگر بوده و هر وعد و در حق دیگر بود لطف و نکره مثل اول بر کسبه
 حقه قهر و وعد و اولور بر غیری که نک حقه لطف و خوب اولور (منشوی) صدهزاران نام اولان آدمی صاحب
 هر وصفش از وصفی می بر شخص صدهزاران نامی و اردر و اذاته بر آدمی در آنک هر وصفش صاحبی بر وصفندن
 اعداد و یعنی هر وصفی کما یبقی بلکه قادر کادر بلکه اکثر اوصافه عالم ایسه بعض اوصافندن غافلدر (منشوی)
 هر که اسیر نام بیچد کین نه ست و هیچ و تو نویسد و اندر تفرقه ست هر شول کسه که نامد طولشیدی بوله دیو که
 بونام ته و محکم درای جوینده درخت حیات سست کبی نامیددر و تفرقه در زیر نامدن حقیقت ذوق ظاهر اولور
 (منشوی) توجه بر جیمی برین نام درخت نامی تلخ کام و شور و جیت بود درختک نامی اوزره من نه تعلق و نشد
 ایلرس تا کم تلخ کام و شور و جیت فالورسن یعنی لذت و بی سعادت اولورسن (منشوی) در کذر از نام و بنکر در صفات
 ناصفات و نمایند سوسی ذات اختلاف خلق از نام او فتاد چون معنی رفت آرام او فتاد ذات واحدیه صفات
 مختلفه واسطه سیله اسمای کثیره اطلاق ایدر مثلا اختلافه اسمای اختلافات صفات اولور و آثار و افعال
 مختلفه دن عمد المستدلین صفات مختلفه به شعور قابل اولور و کثرت اسماء و صفات قادی و خدات اولور و لکن
 ناقص المعرفه اولتره و اسماء و صفات نظر قیله جباب اولور و انلری اسمای کثیره ایلده مسمی اولان ذات واحدیه کیر و
 قیلورنه که ارباب متفرقه صاحبی اولان کفر رسول علیه السلام الله واحد دعوت ایلدی کینه دیندیله
 اجعل الالهة الهوا واحد ان هذا الشی عجاب بس حضرت مولانا قدس سره طالب توحید الهی اولتره خطاب ایدوب
 یورلر که نامدن کج و صفات نظر ایلده تاصفات ذات جابنه سکا بول کوسره یعنی اسمای مختلفه دن کج و صفات
 متنوعه به نظر آج که هر بر اسماء و صفات مقابله سنده وضع اولتره و تا اول صفات متکثره سکا بول کوسره ذات
 موصوفه جابنه تاصفات مختلفه ایلده متجلیه و افعال متنوعه ایلده ظاهر اولان ذات واحدیه مشاهده قیله سن
 و شهبان و شک و کدن بری اوله سن خلق اختلافی نامدن دوشدی چونکه معنایه کشدی آرام واقع اولدی یعنی
 بو خلق جناب حق خصوصنده اولان اختلافی اسمیدن واقع اولدی چونکم بونام معنایه ذاهب اولدی و معنا

اخوه مرتبه سنی بولدی ته کم یوردر (مثنوی) اولاً اخوان شدند ان دشمنان * همچو اعداد عنب در بوستان *
 وز دم المؤمنون اخوه بیند * در شکستند و تن واحد شدند * اولاً اول دشمن بری بر یله اخوان اولدی بولر بوستانده اولان
 عنب اعدادی کبی یعنی بوستانده اولان و عنب و واحد و اوزره اجتماع قیلان اعداد عنب کبی اول بری برینه
 اعدا اولر اولاً اخوان اولدی بولر نایب (انما المؤمنون اخوة) دمندن اولان بند سبیلده صندیلر و تعین و انانیتلرین قضا
 قیلدی بولر و تن واحد اولدی بولر ته کم الله تبارک و تعالی بعد الایمان و الاتحاد بولرک نعمته الاتحادی باد ایلک ایچون و غیر
 مؤثره ارشاد قیلان ایچون امر ایدوب سورة آل عمرانده یوردر که (واذ کروا نعمت الله علیکم) که اون نعمتک
 جله سندن بری اتحاد و اخوت و زوال بغض و عداوته مؤدی اولان اسلامه سزی هدایت ایلکدر (اذ کنتم اعداء)
 زیرا سر زمان جاهلیته بری بریکزه اعدا و اوضد ایدیکز (فالف بین قلوبکم) پس الله تعالی سزک قلوبیکز الیف
 و ایس قیلدی بری برینه اسلام و ارشاد سید الانام صلی الله علیه و سلم سبیلده (فاصبحتم بعهمة اخوانا) پس سز اول
 اللہک نعمتیه اخوة فی الله اوزره مجتمعین و متحابین اولدیکز و بنیان هر صوص مرتبه سن بولدی بیکزه المؤمنون
 کالبنیان المرصوصدر (مثنوی) صورت انکور ها اخوان بود * چون فشردی شیرة واحد شود * اوزملرک صورتی
 بری برینه اخوان اولور که جله می یک رنگ و یک دلدر یعنی صورت اسلام و ایمانده اولنلر بری برلر نه اخوان اولور
 زیرا یک رنگ و یک دلدر و لکن اعداد و تعیناتدن خالی دکلدر چونکه صفدک بر شیره اولور یعنی چونکم بولرک مقتضی
 اعداد اولان جسد لری صفدک و شکسته قلسک بولرک در و تن روحانی و ایمان و معرفتی بر شیره اولور یعنی تفرقه
 اولیوب یک جنس و یک رنگ لک مرتبه سن بولور (مثنوی) غوره با انکور ضد اشد لیک * چونکه غوره پخته شد
 یارینک * غوره و انکور بری برله ضددر اما چونکه غوره پخته و انکور اولدی ایویار اولدی زیر اجنیت حاصل
 قیلدی یعنی کافر و فاسق غوره کیدر لک * چره مؤمنله بر اصلدن حاصلدر اما بری برینه ضددر و لکن چونکم
 غوره پخته اوله یعنی کافر و فاسق مؤمن مرتبه سن بوله ضدیت بر طرف اولوب مؤمنله یارینک اولور بو غوره مرتبه سنده
 اولان کسره حضرت رسول علیه السلام اخوان اولما و ایمان اوزره اتحاد قیلما امر ایدوب و تدبیر و تابعدا غرضدن نهی
 قیلوب یوردر که (ولا تباعضوا ولا تحاسدوا ولا تدابروا و کونوا عباد الله اخوانا) (م) غوره کوسنک بست و خام ماند
 درازل حق کافر اصلیش خواند * بر غوره که طاش کبی قی اولدی و خام قالدی یعنی اول کسه لکه غوره سنک بسته
 کبی خام قالدی غوره سنک بسته من بعد اوزم اولمین ولدت بولین غوره یه دیزلر حق تعالی بو کونه کسه لره ازله کافر
 اصلی اوقودی که دیناده سار مؤمنلر کبی تربیه و انبیا و اایا ایلد اصلاح اولمز و ایمان و اسلامدن لذت بولمز (مثنوی)
 فی اخوتی نفس واحد باشد * در تفاوت نفس ملحد باشد * اوبی کافر اصلی نه برادر نه نفس واحد اولور کفر
 و تفاوت اول کسه نفس ملحد اولور و خام و ناپخت قالور العیاذ بالله (مثنوی) کریمیم انچه اودارد نهان * قننه
 افهام خیزد در جهان * اگر سولیم اول نسبه فی که اول کافر اصلی نهانده طور جهانده افهام و عقوله قننه قالور
 و بعض کسه نک ناقص العرفه اولدی بقدن ضلالتنه و یاس و فتورینه سبب اولور (مثنوی) سر کبر کور نامد کوربه
 دود و دوزخ از ارم مستوره * کور کبرک سرورازی نامد کور اولتی بکدر دوزخ قوتی باغ ارمیدن دور و مستور اولتی
 بکدر بعض نسخه ده ارم برینه نظر واقعدر (مثنوی) غورهای نیک کایشان فایند * از دم اهل دل آخر میکند
 ابو غوره لکه آنرا انکور اولغه فایندر اهل دلک نفسندن آخر بیکدلدر (مثنوی) سوی انکور هی راند تیز *
 نادوبی برخیزد و کین و ستیز * انکور لغه فایندر اولان غوره لک انکور لقی جانبته تیز سوزدر و پخته اولوب کاله ابرمه
 ایورر تا کم ایکیلک و کین و عناد قالقه و بولر بو اوصاف ذمه دن پاک اولر (م) پس در انکور هی درند بوست *
 تا بکی گزند وحدت وصف بوست * دوست دشمن کردد ابراهیم دوست * هیچ یک باخویش جنسکی در بوست * پس
 انکور لقی مرتبه سنده یعنی ایمان و اسلام مقامنده بوستی برتر یعنی کبی موت اضطراریه و کبی موت اختیاریه
 صورت ظاهره لری وجود بشر به لری قضا ایدرلر تا جیح انکور لری شیره اولوب بر اولر لکه بر لکک وصفی
 وحدت و بری وجود بشر به لری قضا قیلد و تنصکره حتی نور واحد اولور و وحدت مرتبه سن بولور و وحدت انلرک
 صفت ذاتیه می اولور اما اول کسه که وحدت مرتبه سن بولدی دوست ا کادشمن اولور زیرا هم اول کسه ایکیدر هیچ
 برکنده سبیلده بر جنک بغلدی زیرا جنک ایکیده اولور برده اولر یعنی دوستی غیر کورمک سبیلده هیچ برکسه کنده سبیلده
 جنک ایلدی پس صاحب وحدت اولنلر اتحاد حقیقی مرتبه سن بولنلر خلقی من حیث الحقیقه غیر کوروب آنلرله
 اغراض نفسانیه دن اوتری جنک طوقز بلکه جنکاری الله اولور که کشدی اجزالی کبی اولان خلقی وحدت حقه
 و اتحاد دعوت ایدرلر (مثنوی) آخرین بر عشق کل اوستاد * صد هزاران ذره ادا افتاد * آخرین و صد هزار

تحسین استاد کلک عشق اوزره یعنی استاد کلک عشق اوزره که اول حضرت مید انبیا در کجمله استاد اولان انبیا
 و اولیایک کلی منزله سنده در کچه ترکیب استادک جی عسک عشق اوزره دیک معناسنی افاده ایلر و لکن
 اولکی معناسنی اولدی یعنی اول استاد کلک و افضل رسلک عشق اوزره آخرین اولر و نکه صد هزاران ذره لره اتحاد
 و بردی و وحدت مرتبه سنده ابر کوردی و عشق یعنی معشوق اولسه و مراد حضرت حق اولسه دخی الطف اولور
 و کلی استادک معشوق اولدر و ارواحه فی الحقیقه اتحاد و برملک انک شایندر (مثنوی) همچو خاله مفرق درره گذر
 یک سببوشان گرد دست کوزه کر * کچک بوللرده خاله مفرق کبی ایدیلر اول کوزه کرک باطنی الی بوجه لری برسبو
 ایلدی و بو اتحاددن مراد اولان اتحاد و واحد (م) کاتحاد چسبهای آب و طین (هست ناقص جان عیاند
 بدین * زیرا آب و کادن نشو و نما بولان جسملرک اتحادی صورت ظاهره و ناقص صدر جانک اتحادی بوکه بکرمز
 یعنی اتحاد اجسامکه آب و کادن حاصلدر ناقص و ابتر اولدی جان اتحادی بو اتحاد صورتی به بکرمز (مثنوی)
 کر نظایر کرمز اتحاد در مثال * فهم راترسم که آرد اختلال * اگر بو محله اتحاد و روح ایچون نظایر سوبلرسم مثاله
 قورمکه فهم خلقه اختلال کتور پس بوقدره اکتفا اولندی (م) هم سلیمان هست اکتون لیک ما از نشاط دور
 یعنی در عجم * شمدی سلیمان دخی وارد لیکن زرد و یونلک سرورندن عماده بر ته کم مشهور و مشاند و چراغ دبی قرا کاق
 اولور در بر (مثنوی) دورینی کورد در در * همچو خفته در سرا کوراز سرا دور یونلک کشی بی کور و طورتزیرا
 بعده نظر ایلکدن قریب کورمز سرانده اوبوش کسه سرانیدن کور اولدی کبی زیر آخواید ایلکن چشمتی کشاده
 دکل که سرائی کورمکه قادر اوله (مثنوی) مواعیم اندر مخزنای دقیق * در کرها باز کردن ما عشق * بویت اسلوب
 حکیم قاعده سی اوزره کند یلرینی محاض نصیح ایچون کلمات دقیقه دیکه سعی ایدنلرک و مشکلات عمیق فتنه عقلی
 کیدنلرک میانه ادخال ایدوب علی طریق التعرض یوردر که سلیمان وقت و خلیفه حقندن بر نیجه اگاه اولور و زوای
 فوجه لری بولور زونه کونه بولور که دور یونلک و تدقیق و تعمیق نشاطندن عماده بر الفاظ و عباراتده دور یونلک مشاهده
 اولیادن کور و طورتزیرا دی اوایچه حفته اولان اودن کور اولدی کبی بر دقیق سوزلر هر ص ابر عده لرا چغه بر عاشق
 یعنی بر موله دقیق سوزلر سو بیکده و عده لرقننه و مشکلا چغه عاشق پس معشوق حقیقی بی نیجه بیلور و زوای
 دلیل اولان سلیمان وقتی فوجه لری بولور (مثنوی) تا کره بدیم و یکشاییم ما * در شکال و در جواب آیین فزا * بر ناعده
 یقلیه وز و جوزه و زبانی مخنهای دقیق معانی بی عمیق ابراد ایدوب نه آتی شرح و بیان ایلده و زاشکال و جوابده
 آیین زاده ایدوبی اولدی بغمز حالده (مثنوی) همچو مرغی کو کشاید بند دام * کاه بندد تا شود در فن تمام * مشاوشول
 بر قوش کبی که اومقید اولدینی دامک بندنی آجر کاهی طوزاغ بندنی بغل تافن و صنعتده تمام اوله (م) اوبود محروم
 از محروم * عمر ایدر که کار بست خرج * اول مرغ محروم چدن محروم اولور آنک عمری همان کره کار قده
 نریدر یعنی اول قوشکه بند دام پای جان اولان مسائل حل و عده نه مقید اوله محروم اولور و محروم حقیقده
 طیران و مرغ روحانیتده سیران ایتکدن و آنک عمر نازینی کره کار قده خرج اولور (م) خود زبون اوزکرده هیچ دام
 لیک پرش در شکست اقدام دام * خود اول قوشک هیچ زبونی اولمز مقید اولدینی دام هر نه دن ایسه لیکن اول
 مرغ لک بری دام شکسته دوشر یعنی آنک بر عقل و فکری شکسته لکه دوشر مدام (م) با کره کم گوش تا یال و برت
 نکسلدیک ازین کور و فرت * عقده به چالشه تا سنک بال و پرک یعنی عقده فتنه و کره کشا اولغه از سعی ایل
 و کندیک قیود عالندن خلاص ایل تا کم بال و بر عقل و فکرک بر منقطع اولیه بو کور و فر و غرور کدن (مثنوی)
 صد هزاران مرغ پر هاشان شکست * وان کین کاه عوارض رابست * حال ایشان از بی خوان ای حریص * تقبوا
 فیما یحیون دل من محیص * سورة قافده اولان آیه اشارتدر (و کم اهل کافله من القرون) و حقوق کسه لری بر هلاک
 قیلدق بولردن اول یعنی سنک قوم کدن اول هر قرنک اهلندن (هم اشد) یعنی بوقوم مقهور اشد ایدی (منهم) بو سنک
 قوم کدن (بطنا) قوت و قدرت و قهر و غلبه بولندن (فقبوا فی البلاد) ای حرف و اصر فوایها یعنی اول قوم شهر لره
 تصرف ایلدی و جولان ایدوب سفر ایلدی بولموتدن حذر ایلد کارندن و بولاری نحر یف ایدوب سفر لره کنده بر اصل
 تقیب و تقب لغتده بر شیدن بحث و تقر و طلب ایتکه دیرلر (هل من محیص) هیچ بولر ایچون بر محیص و ملجأ
 وارمیدر که موتدن و قضای حقندن بولر آزاد و خلاص اوله لر معنی هیت صد هزاران مرغ که انلرک قنادلری صندی
 و اول عوارض کنگ کاهی بریسی با غلدی یعنی نیجه بوزیک مرغانکه مراد دفع قضا و پرواز ایدندر بولرک پروبال
 حیل و مکر لری شکسته اولدی و اول کین کاه عوارض و حوادث بغلندی بولرک حالی قراندن اوقوای دنیا حریصی
 اولان بولر شهر لره تصرف ایلدی و سفر لرا ایچون بولاری خرق ایلدی و بولر قیلد بولر بخوان یعنی اوقو که بولر محیص

وخلص بولد بلری ایدی قضا به رضادن غیری به چاره بودو (منوی) از نزاع ترک و روی و عرب * حل نشد اشکال
 آنکور و غیب * ناسلیان لسن معنوی * در نیاید بر تخت دین دوی * پس حضرت خداوند کار بیت سابقه اولان
 فتنوا فی البلاد شهر لده مقصود لری جائنه یوللر ایدر و آندن بحث ایدوب فتنه اقدام قیلدیلر مع هذا اول
 جائنه بر محیص وخلص بولموب منازعه لری بر طرف اولدی دیمک معنایه آلوب بیوررلر که منازعه ترک و روی و عجم
 و عربدن اوزم و استافیل و آنکور و غیب اشکالی حل اولدی یعنی قیل و قالده اولان نزاع و لغات و اصطلاحاتده جدال
 فیصل بولدی تا کم سلیمان زبان دان معنوی کلیه و حقیقت حاله بواهل جدالی ارشاد قیلده بوللر ما بینتده اولان اثنییت
 مرتفع اولور و هیچ بری مرتبه اتحادی بوللر این صاحب لسان و سخن دان معنایه در پس اهل نزاع اولان قوشلده
 خطاب ایدوب بیوررلر (منوی) جمله مرغان منازع بازوار * بشنود این طبلها شهر یار * ای منازع اولان قوشلر
 جلگه طغان کی استماع ایلک شهر یار حقیقت بولطیل بازلی که اول دعوت مرشد کاملدر و آتی اشک داعی حقه
 اجابت ایلک رآنک بیوررلری اوزره طریق توحید و اتحاد کتمکدر نه کم بیوررلر (منوی) از اختلاف خویش
 سوی اتحاد * هین زهر جانب روان کرده شاد * کندی اختلاف فکزدن فراغت ایدوب اتحاد جائنه آگاه اولکنز
 هر جانبند شاد و خندان روان اولکنز یعنی کندی اختلاف فکزدن ای اهل تضاد جانب اتحاد آگاه اولک و توجه و سرعت
 قیلک خاد بلکله (منوی) حبت ما کتم فولو اوچکتم * تحوه هذا الذی لم یتمکم * بواست سوره مکه دره در تفسیری
 عن قریب بر مقدار بقیه قصه ابراهیم نیاتده مرور ایدی ای اصحاب تفرقه هره مملده اوله مفرور بکری اول قبله
 حقیقی اولان سلیمان معنوی جائنه دوندورک شود کراولان سلیمان معنوی و خلیفه الهی سزی کندی چناندن
 نمی ایلدی بولهم وجه در هر فتنه اوله سز بوز بکری حضرت خدا طرفه دوندورک بولکامکه مراد (فولو اوچکتم)
 شول تفسه در که سزی نمی و منع ایلدی خدا طرفه بوز دوندورک مراد حضرت خدا شول احساندر که کمال
 کرمندن سزی کندی درگاهندن نمی و منع ایلدی بلکه (بیت) هر که خواهد کویا و هر که خواهد کویا و هر که خواهد کویا و هر که خواهد کویا
 حاجب و دربان دین درگاه نیست * قولک مقصودی اوزره غلی ای وجه کان کندی به دعوت قیلدی دیمک اولور (م)
 کوزم غایب و بس ناساختیم * کان سلیمان رادی نشناختیم * یعنی بزائیک شول شکور و قوشلر که زیاده
 ناساخته بز یعنی دوزلمش و تریه اولممش از برای اول سلیمان حقیقی و حضرت الوهیتی بر دم اکلدی بس باه
 قار صبله اوله دخی پا زرد یعنی کورمر غلر و عاقبتی تدارک ایلک بزه لازم اولای دوزمک زراول سلیمانی
 بر نفس اکلدی بومخلده بوند نصکر سلیمانندن مراد حضرت رب العباد اولور و منشی شریفک داندند خلیفه دن
 مستخلفه و بعضی بنام ایلک مستخلفه خلیفه به انتقال ایدر نه کم شود وجود مطلق فانی نمائنده مقدمه مافاعده بی
 ذکر ایلک (منوی) همچو خندان دشمن بازان شدیم * لاجرم و امانده ویران شدیم * باه و شولر کبی طغانلر دشمن
 اولدی بوسیدن ویرانه ملک و امانده و محبوبی اولدی یعنی جعفر بازره دشمن اولدی قاری * بی بزخی ویرانه پرست
 اولان جعفر کبی بازان الهی اوللر دشمن اولدی لاجرم ویرانه دشمنک و امانده لردن اولدی و بولک عز و دولتی
 عزت و دولت صدق (م) میکنیم اوقات جهل و عما * قصد از ارعز بران خدا * بغایت جهالت و عمازدن
 عزیزان خدا ملک خاطر لرین از ارور خجیده ایتمک قصد ایلور (منوی) جمع مرغان کراولان روشنند * بروبال
 بی کشته کی برگشته شول طیلور جمله می که سلیمان حقیقتدن یعنی حضرت و بویشدن روشن و ولایت و کرامتله
 مبرهنلر در بی جرم و بی گناه اولان کسه ملک پر دبان حقن قور پرور یعنی قوای جسمانی و روحانیه من و یا بروبال
 دنیوی و اخروی عن حق ازله قیلور (منوی) بلکه سوی عاجزان چینه کشنده بی خلاف و کینه آن مرغان
 خوشند بلکه دوشمند و عاجز اوللر جائنه چکنی و رعایت ایدینی اولور و اول مرغان الهی بی خلاف و بی کینه
 فی نفس الامر صفوت حبیه ایل خوشلدر (منوی) اهد هذا لسان فی تقدیس را * می کشاید راه صد طبق را
 بوطیور الهیه ملک هدهیکه مراد رسولان الهی و صلحان احکام ربانیدن خطاب حتی تقدیس و تنزیه ایتمکدن
 اوزری ملاقات سلیمان حقیقی به مستعد اولان در بقیصک راهی آبرونه سلیمان حقیقت جائنه اوچر (منوی)
 زاغ ایدن اگر بصورت زاغ بود باز همت آمد و زاغ بود * بولمرغان الهیه زانی اگر چه دور رنده و ظاهرده
 زاغ ایدی یعنی بحسب الظاهر شبیه بوش و احقر و کبریه النظر ایدی و انکین فی الحقیقه شبیه همت کادی
 ملائک البصر و ما طعی * کلامک من هومک مظهری ایدی یعنی اول صورت زاغ * کبی اولک قلب کوزی ماشویه
 هبل ایدی و دخی مشاهده محبوب حقیقتدن مجاز ایلدی دینک آنک شاندند و دخی صبح اولور و دینک اولور
 (منوی) اکلک ایشان که لک لای می زند * آتش توحید در شک می زند * بوطیور الهیه لک لای که داغ ایلک

صداسنی اوررلر که توحید آتشی اوررسته کم بر غزلده بیوررلر بیت شیخ مرغانست لک لک لک لکش دانی که چیست
 جدلک و الشکرلک و الماکلک یا مستعان (منوی) و آن کبوترشان زبان نشکند * باز بریش کبوترشان نه *
 و بوطیور الهیه ملک کبوتری که مراد بالا بروالی تراولان اولیای عظام ملک کبوترلریدر دنیا باز لردن هیبت طوعزلر
 و قورقزلر بلکه باز ایلک کبوتری او * کونده باش قور یعنی بوعالم سوریده باز کبی و شکار کبی شکار ساز اوللر
 بوللر کبوترلر ملک او کینه باش قور و تعظیم و انقیاد قیلور (منوی) بلبل ایشان که حالت ارداو * در درون خویش
 کاشن دارد او * و بولمرغان الهیه ملک بلبل که مراد عاشق کل حقیقت اوللر در که آنلر کلامی و صداسنی انسانه وجد
 و حالت کتورر اول بلبل کندینک در و رنده کاشن طویر دنیا کاشنه احتیاج طوغر خارجده اولان کاشتانی
 خار و خن کبی بیانه آت (منوی) طوطی ایشان زقند آزاد بود * کردرون قند ایدر ویش غود * اول مرغلر
 طوطیسی ظاهر افتد دن از ادایدی ز برادر و نشدن اکا ایدی قند بوز کوستردی یعنی بوللر کبوتر معارف و علوم بین
 طوطی لری قند صوری بیکدن آزاد اولدی ز برادر که در و لردن قند ایدی یعنی حلاوت مرمدی آنلر بوز کوستردی
 (منوی) بای طاوسان ایشان در نظر * بهتر از طاوس بران در * و بوللر طاوسلر ملک آتانی نظرد زینت
 صوره ایل متزین اولان کسه لردن دخی قدم سعادت تو املری نظر عرفاده اول غیری طاوسک قنادندن بیکر کدر یعنی
 غیری کسه لک طاوس بر اولان مزین محبوب بلندن بیکر بولهم وجه و غیری پرواز و جولان ایدی بی طاوسدن بیکر کدر
 بوجه اوزره طاوس مضادر (منوی) منطق الطیران خاقانی صداسنی * منطق الطیر سلیمانی نجاست * خاقانه
 منسوب اولان یعنی سلیمان بیغم بر علیه السلام و یا خود باد شاهان جهان منصوص اولان قوشلرک منطق الحق
 صیت و صدا و آواز و نوا در سلیمان حقیقت منسوب اولان طیلورک منطق قنده در که آنلر هواندن سو بولور و لرخندان
 سولر (کا قال الله تعالی فی نطق نبیه) و ما یطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی (بس بیتمه اده تفاوت چوقدر و الله
 دعوت قیلان کسه لک لک لک و قولدن احسن بر قول و صداسنی بوقدر (کا قال الله تعالی و من احسن قولاً من دعی
 الی الله و عمل صالحاً) مراد الله دعوت ایلن انبیاء علیهم السلام و اولیای و علمای عظامدر (کا قال فی التفسیر الکبیر
 ان کل من دعی الی الله بطریق من الطرق فهو داخل فیه) (بس بواست کریمه ملک مفهومی معلوم اولیق طیلور خاقانی ملک
 منطقی طیلور الهیه ملک منطقنه نیجه معادل اولور که بوللرک قولی احسن اقولدر (م) توچه دانی بانک مرغان را همی
 چون ندیدستی سلیمان را دمی * سن مرغلر بانک و صداسنی نه بیلور سن چونکه بر نفس سلیمانی * کورمک یعنی
 سن بود کراولان مرغان الهیه صداسنی نه بیلور سن و سوزلنده اولان سوزور سوزره نوجهله عالم اولور سن
 چونک سلیمان حقیقی بر دم * کورمک و آتی اول طیلور الهی کبی مشاهده قیلد بوطیور الهیه ملک کلمات بیلدر
 سلیمان حقیقی مشاهده قیلدر در و آنک علیه السله انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه عالم اوللدر (منوی)
 بر آن مرغیکه بانکش مطربست (از برون مشرقست و مغربست) اول بر مرغک قنادی که آنک بانک طرب و شوق
 و بر بچیدر مشرقک و مغربک طشره سندندر یعنی مرغان الهیه دن اول بر مرغک بر عقلی * که آنک صداسنی
 و بر بچی و فرح آرتز بچیدر مراد اول بوللرک بر عقلی * که آنک صداسنی مطرب ارواحدر اول بر عقلک صداسنی
 مشرق و مغربک و راستدن و اطراف جهانک علانندن (منوی) هر یک آهنگش ز کرسی تأثیر بست * وزری
 ناعرش در کور و رست * اول بر عقلک هر بر آهنگی کرسیدن تر اید کیندر و تراندر عرشه دکن زیاده کور و فرده در یعنی
 عرشدن فرشه و فرشدن عرشه دل اول مرغ الهی اولان عقلک حکم و آهنگی نافذ و جاری و کلال و وضعقدن عاریدر
 (منوی) مرغ کوی این سلیمان میرود * عاشق ظلمت چو خفاشی بود * مرغک بود کراولان سلیمان سز کیدر
 برخفاش کبی ظلمته عاشقدر سلیمان مراد * کرسه جناب الهی اولسون و کرسه خلیفه الهی اولان
 ولی کامل اولسون علی کلا التقدرین بر کسه که بوسلیمان سز کیدر برخفاش کبی ظلمته عاشقدر اول کسه
 مائده خفاش عاشق ظلمات اولور و نور دین و بقیندن چوقد ظلمت کبر و کینه قالدور و بواست مفهومی
 ماصدق حالی اولور (والذین کفروا اولیاهم الطاعوت یخیر جونهم من النور الی الظلمات) (منوی) باسلیمان خوکن
 ای خفاش رد * تا که در ظلمت نمائی تا بد * ای مر دود خفاش سلیمان خوی الهی تا که ایدی ظلمته قالمیه سن یعنی
 سلیمان حقیقه خوی ایل و آنکه انیس اول ای بد اولان خفاش تا کم ظلمت طبعیه ده ایدی قالمیه سن مادامکه
 سلیمان انیس قلمیه سن ظلماتدن خروج و مر تبه نورانی به عروج بولمیه سن (کا قال الله تعالی) الله ولی الذین امنوا
 یخیرهم من الظلمات الی النور و الذین کفروا اولیاهم الطاعوت یخیر جونهم من النور الی الظلمات (منوی) یک کزی
 ره که بدان سوی روی * همچو کز قطب مساحت می شوی * من تقرب الی راعا تقربت الیه باعاده یثک مصداقنه

بر ارشون و له که سلیمان حقیقی جانی که در سن ارشون کبی دین و طریقتده قطب مساحت اولور سن یعنی معیار و میزان خلق عالم اولور سن که هر کس دین و دینان و فهم و فراست سنکله وزن و عیار ایلر (م) و آنکه لنگ و لولک آن سوی جهد از همه لنگی و لولکی می رهد و اول که لنگ و لولک اول سلیمان جانی که صبر و پایداری و توجه قیله و دو کلی سقلاقتدن و پورغ و نطقدن قورتلور و هم وجه در اول وقت که اول جانب لنگ و لولک قالقر سن و صبر ار سن جیع لنگ و لولک کدن قورتلور سن (قصه بط بحکانکه مرغ خانگی پروردشان) قاز یاور یار سنک قصه سی بیانده در که آنلری طاق بسلدی (منوی) تخم بطی کرچه مرغ خانه ات کرد بر پرچو دایه تربیت سن قازک تخمی سن اگر چه مرغ خانه سکاقتادی السده دایه کبی تربیت ایلدی بطن مراد روح محمدی و مرغدن مراد طبع انسانیدر پس انان الله و المؤمنون من نوری) حدیث شریفنک خواستهای مؤمن سن تخم بط سن یعنی بحر حقیقتده بط کبی غواص اولان روح محمدینک تخمی سن اگر چه مرغ خانه طبیعت دایه کبی سنی بر حایت و صیانتده تربیه ایلدی و لکن سن فی الحقیقه طبیعت عالمتدن دکل سن (منوی) مادر قوط ان دریا بدست دایه ات خاکی بد و خشکی پرست * سنک مادرک که روحک آندن قولدایش و ظهوره کلشدر اول دریا حقیقتنک بط و غواصی اولمشدر سنک دایک که طبیعت کدر عالم خا که منسوب اولدی و دخی خشکی پرست اولدی (منوی) میل دریا که دل تواند رست * ان طبیعت جانت را از مادرست * دریا به میل که سنک کوکلک ایچنده در اول طبیعت و میل سنک جانتکه مادر کدندر یعنی شول دریا معنایه میل و محبت ایلک که سنک دلکده وارد اول طبیعت سنک جانتکه مادر حقیقتنک جانتدندر دایه اولان طبیعت جسمانیه طرفندن دکل (م) میل خشکی مر تران دایه است * دایه رابکذا رکوب دریا به است خشکک عالمتده سنک میل ایلک بودایه طبیعتدندر پس دایه طبیعتی ترک ایلک که اول بدرا به در (منوی) دایه رابکذا رکوب رخک و ران * اندرادر بحر معنی چون بطان * دایه بی قوریده قورسن سور بطار کبی معنی دریا سنک ایچنه کل یعنی بو خشکک عالمتده دایه طبیعتی ترک ایلک و سور بحر معنی ایچره کل بطار کبی و غواص اول مر غایر کبی (م) کر ترادایه برساند زاب * نومترس و سوی دریا ران شتاب * اگر سنی مادر طبیعتنک قور قورده آب معنادن سن قورقه و دریای حقیقت جانی که سر عتله سور و کندیک اول بحر و حدنه طالدر (م) نو بطی بر خشک و برتر زده فی جو مرغ خانه خانه کنده) سن من حیث المعنی ما تدبطن خشکک عالمتده و ترک عالمتده زنده سن یعنی ظاهر و باطن عالمتده حی و حاکم و کی سن مرغ خانه نک قیج رایحه لوسی دکل سن (م) نور گرمایی آدم شعی * دم بخشک و هم بدریا پانی * سن گرمایی آدمدن شاهسن هم قوری به هم دریا به آتاق قورسن یعنی سن ای مؤمن جناب حقن بزنی آدمی مکرم قیلدق دیمندن شاهسن هم برده هم دریا به آتاق قورسن و متصرف اولورسن (منوی) که جلنا هم علی البحر یحیان * از جلنا هم علی البر پیش ران * سورة بنی اسرائیلده اولان آیه اشارتدر (ولقد کرمانی آدم) تحقیق بزنی آدمی علی العموم مکرم قیلدق احسن صورته و اعتدال قامتله و دخی ارض اوزره تسلطن ایلد و دخی نیجه صناعته و بونراشانی شیلرله و علی الخصوص مکرم قیلدق علوم و معارف و انوار دینیه و اسرار یقینیه ایلد (وجلنا هم و بر آنلری سوار ایلدک دواب اوزره (فی البر) قرده (والبحر) دخی آنلری سوار ایلدک یخرده سفن جاریه اوزره (ورزنا هم) و بزبونره رزق و نصیب و برک (من الطیبات) فنون نعیم و ضرر و مبتلذاتدن که بایصنهم حاصل اوله و بایغیر صنعم حاصل اوله (و فضلنا هم) بونی آدمی بر تفضیل ایلدک علوم و ادراکاته که بونلرک وجودنده مرکبدر (علی کثیر من خلقنا تفضیلا) بز خلق ایلدیکمز که لردن جوق خلقک اوزرته تفضیل ایلکله اما محققین بومعنائی و بررر که بزنی آدمی مکرم قیلدق معارف و علوم و عوارف و موله و بر آنلری حامل قیلدق بر جسمه و بحر روحه یعنی آنلری متصرف قیلدق عالم اجسامه و بحر ارواحه و بشرک ملائکه اوزره تفضیلتنه علما نک جوق قیل و قالی و بحث وجدالی وارد لکن زبده کلام و ما حصل مر ام بودر که رسل بشر رسل ملکدن و اولیای بشر اولیای ملکدن و صلای بشر صلای ملکدن و عوام بشر عوام ملکدن افضلدر معنی بیت سن جان سن یل بحر روح اوزره بزبونلری بوکانتدک دینلن سن بونلری بر اوزره حل ایلدک دیدیک جابندن اوکه سور یعنی بر طبیعتدن بحر روحه و عتله جانیکی ایرکوردیک اولور (م) مر ملائک را سوی بر راه نیست * جنس حیوان هم بزجر آگاه نیست * تحقیق ملائکه نک بو بر طبیعت و حیوانیت جانی که بولی بودر و جنس حیوان دخی بحر حقیقت و دریای ملکیتدن آگاه دکلدر (م) بونن حیوان جیبانی از لای * ناری هم بر زمین هم بر فلان) سن ایسلک ای انسان تن ایلد حیوان و جان ایلد ملکدن سن تا کم کیده سن تله زمین اوزره هم روحه فلک اوزره (م) تابناهاره ملککم باشد بشر) بادل بوحی الی دیده و بر بودریای حقیقتده آشنایان تاطناهاره سزل ملکک زشر اولور بکادل ایلد دیده و روحی اوله و روحدن قلبه اتقای

امیر اولور و جنس بشر بوصف سبیل برتر و دیدیک سورة که فده اولان آیه اشارتدر تفسیری جلد اولده زید حکایه سنده مر و ابندی (منوی) قالب خاکی فتاده بر زمین * روح اوگردان برین سحرین * خا که منسوب اولان قالب زمین اوزره دوشمن کشیف اولد یغیچون و آنک روحی بوعالم فلک اوزره جولان و دوواید یجیدر (منوی) ماهمه مر غایانیم ای غلام * بحر می داند زبان ما تمام * بز جیعا صوفو شلری بر ای غلام برم اسانغز بحر حقیقتنک اسرارنی سلور با تمام بویله دیک دخی وجه در برزم اسانغزی در با تمام سلور زبر اوقده و آشنایق واقع اولمشدر (منوی) پس سلیمان یجر آمد ما جو طیر * در سلیمان تا ایلد دایم سیر * پس سلیمان دریا کلدی بر طیر کبی کلدک تا ایلدی سلیمانله سیر طورز یعنی سلیمان حقیقی فی المثل یجر کبی کلدی و برزم مثالن صوفو شلی کبی اولدی سلیمان حقیقتله تا ایلد ایلاد بر سیر طورز و هر حالده سیر مع الله ایلدر و هر کاری ایلدک و هر ره که کنسک بر خوی (و هو معکم ایما کنتم) آنکله ایلر و آنکله کیدر (منوی) با سلیمان پای در دریا به * تا چودا و داب سازد دزده * تا چودا و داب دارد در زره * دخی نسخه در سلیمانله یعنی عون و هدایت رحمانله دریای روحانیت و ملکیته آتاق قوتا کم حضرت داود علیه السلام کبی آب روح سکا و زره دوز و آلام صوری و معنویدن سنی حفظ ایده یا خود معنی تا کم داود علیه السلام کبی آب حقیقت سنی زره طوبه یعنی حفظ و آمانده قیله (منوی) آن سلیمان پیش جله حاضرست * ایلک غیرت چشم بند و ساحرست اول سلیمان حقیقی جله نک او کنده حاضر و هر شیشه ناظر و اول کالشمس فی اوقات الهوا جرها و باهر در ولیکن غیرت الهی چشم بند و ساحر در (منوی) تاز چهل و خوابنا کی و فضول * او پیش ما و ما زوی ملول حتی جهل و خابنا کلک و فضولک اجلندن اوتری و برزم او کزده و براندن ملول ایر (منوی) تشنه را در دسرا دبانک و عد * چون نداند کوکشا ند ابر سعد * بویک ما قبله مناسبتی سوال مقدره جواب اولمغه اولور کان دیک لازم کلدیکه بر اول آب حقیقتده و آتی بشر اولان دعد و برق کبی کلامه تشنه بر اندن نیجه ملول اولور جواب یورر که نم تشنه در در سر کنور بر بشر آب حقیقی اولان دعد صد او نداسی چونکم اول تشنه بیلیم که اول بانک و عد جگر سعادت ابری و رحمت بولونی (منوی) چشم امانده ست در جوی روان * بی خیر از ذوق آب آسمان و لهذا اول تشنه نک چشمی جوی روانده یعنی اسباب جهانده فاشدر و آسمان معنوی ایلک ذوقندن و قیضنک چاشنیستدن بی خیر اولمشدر (منوی) مر کب همت سوی اسباب راند * از مسیب لاجرم محبوب ماند * بواجلندن مر کب همتی اسباب جانی که سوردی و مسیب الاسبابدن لاجرم محبوب قالدی (منوی) آنکه پیشد او مسیب راعیان) که نه دکل بر سیمای جهان * اول عاشق که مسیب الاسبابی عیانا کور و رانی هر حالده مرید و فاعل مشاهده قیلور اول که جهانک سیرلری اوزره جن کوکل قور و آنک قلبی وسائل و وسایطه نوجوله مر بوط اولور ته کم اول بادیه نشین اولان زاهد اول بریه و بیابانده عبادت قیلان عابد قطع اسباب و سایل ایلوب جمیع امورنی حضرت حقه تقویض قیلش و عبادت حقه حیان و دله مشغول اولمش ایدی و آب و نان و غذای جانی اول برده بولشدی نه کم بومناسبتله بو حکایت شریوع ایدوب یورر (حیران شدن حاجیان در کرامات ان زاهد که در بادیه تماش یاقتد بر سر ریک سوزان (منوی) زاهدی بد در میان بادیه * در عبادت غرق چون عبادیه * عبادیه بفتح العین قبایل شی در بطون عرب بدن عبادیه اول قبایل متفرقه به منسوب اولان که ره دیرر و زاهدی عبادتده عبادیه تشبیه یورملری اول طاقه اول بریه تشبیه در و نا نیا کندی آنلری اوزره عبودیت و شده لکده محبت و مقدمه ملر و لهذا اول زاهدی بوطاقتیه به عبادتده تشبیه یوردر معنی بیت بادیه ایچنده بر زاهد و ارایدی عبادیه کبی عبادت غرق ایدی (منوی) حاجیان انجبار سیدند از بلاد دیده شان بر زاهد خشک افتاد * حاجیلر اطراف بلاددن اورایه ایرشدیلر آنلرک چشمی خشک و بادیه زاهدی اوزره دوشدی یعنی حاجیلر اول خشک مکانده زاهدی کور دیلر (منوی) جای زاهد خشک بود او تر مزاج * از سوم بادیه بودش علاج * زاهدک جای و مکانی خشک ایدی و او زاهد تر مزاج ایدی یعنی مزاجی بیوسندن بری ایدی آنک علاخی بادیه نک همومندن ایدی یعنی حق تعالی بادیه و حی آکا فافع قیلشدی حتی مزاجنه و اعضا سنه اول بادیه همومدن علاج و قوت کلشدی (منوی) حاجیان حیران شدند از وحدت * وان سلامت در میان آفتش * آنک وحدت و تنه لغتدن حاجیلر حیران اولدیلر و آنک آفت ایچنده سلامتدن حیران اولدیلر (منوی) در نماز استاده بد بر روی ریک * ریک کرتفش بجوشد آب دیک * نمازده قومک یوزی اوزره طوموش ایدی بر ریکه که آنک تف و سرارتدن جولکده اولان صوفیایر ایدی (م) کتی سرمت در سینه و کست * یا سواره بر براق و دلداست * دیدک که سیزه وکل ایچنده مست بر کسه دریا خود سیدک براق و دلل اوزره سوار اولمش بر سواردر (منوی) یا که پایش بر حریر و حله است * یا سوم اورایه ازیا دصباست * یا خود

دید که آگاهی سر و حلقه را از زره دریا خود سموم اکاباد صبادن بکدر (می) ایستادند انتظار او در غار * تا شود
 درویش فارغ از غار * پس اول جماعت نیاز و انتظار له قالدیلر تادرویش نمازدن فارغ اوله (می) چون راستغراق
 باز آمد فقیر * زان جماعت زنده روشن ضمیر * چونکه فقیر عالم استغراقدن کبر و کادی اول جماعتدن روشن
 ضمیر برزنده (منوی) دید کایش می چکد از دست و رو * جامه اش ترویدر تار و خوس * اول روشن ضمیر اولان زنده کسه
 کوردیکه اول درویشک آب طهرالتدن و پوزندن آتک جامه سی یاش ایدی آبدستک اثرلندن (منوی) پس
 پرسیدش که آیت از یکاست * دست را برداشت کرموی سماست (پس اول کسه درویش صور دیکه سنک آتک قندندر
 الی یوقری قالدردی بویه دیو که مجابا بندندر (منوی) کف هر کاهی که خواهی می رسد * بی زبانه بی زحیل
 من مد * اول روشن ضمیر و زنده دل درویش ایدی هر چن که استر من آب ابرشوری چاه سز و ایقندن اورلش ایپ سز
 (منوی) مشکل ما حل کن ای سلطان دین * تا بختد حال تو ما را یقین * ای دینک سلطانی بزم مشکلمزی
 حل ایله تا سنک حالک و کرامتک بره یقین بغشلیه واطمئنان ویره (منوی) و اناسری زامرات بما * تا ببرم از میان
 زناها * سنک اسرار کدن بره آشکاره بر سر کوسر تا بلیزدن زنا لر ی قطع ایده لم (منوی) چنهما را کرد سوی
 آسمان * که اجابت کن دعای حاجیان * درویش چونکه اول کسه دن بوسوزری اشدی کوزلری آسمان جابینه ایلدی
 بویه دیو که الهی حاجیلر دعاسی اجابت ایله (منوی) رزق جوی من زبالا خورم * تو زبالا برگش و دستی درم * الهی
 رزق جوی یلغه بن بالادن خورم یعنی رزق طلب ایدی بجهلکه عالم اهلادن خوی طو تمشیر براسن قیوی بکا آسمانندن
 آچدل (منوی) ای عوده تو مکان در لا مکان * فی السماء رزقکم کرده عیان * بوایت سورة ذاریاتده در تفسیری
 سماده در سبب رزقک یعنی امطار و دخی سنک وعده اولدی بکفر جنت و ثواب جناب عزته خطابا بیورر که ای بر قادر
 سنکه کوسر مش سن لا مکانی عدم مکانه و سبب کوسر دل (فی السماء رزقکم) قولی قوللر که عیان ایلدک حال
 بوکه سماء امطار و صحاب و ما شبه ذلک هب آتک ملاحظه در پس ویرن حقیقته بنه سن سن (منوی) در میان این
 مناجات ابر خوش * زود پیدا شد جویبل ایکش * زاهد مناجات ایچنده ایکن خوش صحاب صوحکی فیل کبی
 فوری پیدا و ظاهر اولدی (منوی) هجیو آب از مشک باریدن گرفت * در کو در غار هلمسکن گرفت * مشک صوتی
 کبی اول ابر با غدر مق طو تندی یعنی مشک صوتی نیجه جاری اولور سه اول ابر خوش دخی امطاری اوله اجرا ایلدی
 چقور لر ده و غار لر ده اول آب مسکن طو تندی (منوی) ابری بارید چون مشک اشکها * حاجیان چله کشاده
 مشکها * ابر مشک کبی اشکها غدردی حاجیلر چله مشکار فی آچشلر اول آبدن مشکار فی طولد رملر (منوی)
 یلک گروهی زان بحایب کارها * می بریدند از میان زناها * قوم دیگر را یقین دوازدیاد * زین عجب والله اعلم بالرشاد
 قوم دیگر ناپذیر ترش و خام * ناقصان سرمدی تم الکلام * طائفه حجاج بوکرامت عظمی نک ظهوری مشاهده
 قبله قلزنده اوج قسم اولدی لر بر گروه اول بحایب کارلردن چله دن بری اول سیابان خشکستانک ترونازه اولستندن
 و دعاسی مستجاب اولوب آسمانندن در حال باران نزول قیلستندن بللرندن زنا لر ی کسیدیلر یعنی میان جانلرندن
 زنا رکفری و انکار لر ی قطع ایدوب کرامت اولیا به اقرار قیلدیله و خوارق عاده مؤمن اولدی لر بر قومک دخی بو عجب
 کرامتدن یقینی از دیاده اولدی یعنی بر قومک دخی مقدما کرامت اولیا به اقرار و خرق عادات اصفیا به ایمانلری وار
 ایدی آنلر بو کرامت بحسبمدن یقینی از دیاده اولدی والله تعالی مقصود بالذاته موصل اولان طوغری بوله اعلمدر که
 از دیاد یقینی دخی اول معلوم الهی اولان ارشاد و سداد دندر و بر قوم دخی بو کرامتی ناپذیرا یعنی قبول ایمانی
 اکشی و خام اولدی لر ناقصان سرمدی قالدیلر کلام تمام اولدی و سوز غایتین بولدی زیر امتکر کرامت اولیا
 اوللر کلام سو یلک مقتضای علم و حکمتدن عدول ایلکدر والله اعلم بالصواب * والیه المرجع والمآب * این چنین
 فرمود مولانای ما * کاشف اسرارهای کبریا * این نه بخمست و نه رملست و نه خواب *

و حی حق والله اعلم بالصواب *

تم الجزء الثاني من شرح المنوی الشریف و بلیه الجزء الثالث

